Sermo

Incipiũt sermones dominicales su/ per euãgelia ⁊ epistolas p totũ annum edita a fratre hugone de prato ordinis predicatorum.

Prologus

Ecce dabit voci sue vocẽ virtu tis. ps. lxvij. Quãuis a multis multipliciter sint ꝓflati sermones ac et hominum gratiã meruerut tanq̃z fideles agricole in vinea domini fideliẽ laborantes tan dẽ diurnũ denariũ fideliẽ ꝓcepturi. nihilomin⁹ ego nouissim⁹ vigilaui. ⁊ visum est mihi bonũ ĩ vinea domini piter desudare: vt gratiã ⁊ meritũ consequar cum eisdẽ: dãte deo felicitatis eterne denarũ similiter receptur⁹. De illi⁹ ergo virtute ꝓfisus q̃ sermonis ⁊ scientie habet clauẽ. q̃ claudit ⁊ nemo apit. apit et nemo claudit. qui apit os mutoꝝ ⁊ linguas ĩfantiũ facit dissertas. q̃ ꝑdicatori voci sue vocẽ virtutis donat. sermones dominicales de euangelijs et eplis p totũ annũ ad dei honorẽ. primorum salutẽ et ꝑdicantiũ ꝓmodũ cõpilaui. p/ ut mihi diuina gratia ẽ largita de prato scripture: ego oriundus de prato de florido ordine ꝑdicatoꝝ minimus. flores colligens et inserens locis aptis. vt dicti sermones ampli⁹ redolerẽt. Deo totum euangeliũ et epl'am diuidens et exponens p membra singula moralia ĩmiscui ⁊ dicta sanctoꝝ q̃ ptinent ad salutem anime prout materia fuit passa. Nullus ergo propt̃ ꝓlixitatem sermones dictos abhorreat vl' deuitet. q⁹ si ip se multũ habet predicare inde accipiet vnũ membꝝ vel duo vel solius litere ex positionẽ enarret: prout melius iudicauerit digniũ fieri. Quibus aũt pluries ꝑdicare incumbit diuersis vicibus poterunt mẽbra singula ꝑdicare varijs cibis et plurib⁹ reficientes animas diuersorum inde vitam eternã ⁊ fructum allaturi ꝛc.

Dominica ꝓma aduentus domini de euangelio

Sermo primus.

Dicite filie sion. Ecce rex tuus venit tibi mãsuetus. matb. xxj. Istud tẽpus vocat aduẽtus domini. q⁹ ꝑm quattuor dominicas ꝙtinet. q̃ttuor saluatoris nostri aduent⁹ sancta mater ecclesia recolit. s. aduentũ christi in mundũ siue in carnẽ. et hoc in ꝓma dominica. propter qd̃ dicit

℣ Ecce rex tu⁹ venit tibi mãsuetus ℟ Aduentũ christi ad iudicãdũ. et hoc fit in secũda dominica propt̃ qd̃ dicit. Tũc videbitis filiũ hominis veientẽ. ℟ Aduẽtum filij dei quẽ facit ad hominẽs ĩmorte. et hoc fit in tercia dominica. in q̃ agit̃ de aduentu filij dei ad limbũ p quẽ aduentus ei⁹ in morte hominis designat̃. propter qd̃ dicit. Tu es q̃ ventur⁹ es an aliũ expectam⁹. ℟ Aduentũ christi ad mẽtes nostras. ⁊ hoc fit in quarta dominica. propter qd̃ dicit. Dominus ꝓpe est. Tũc enĩ maxime fili⁹ dei expectat̃ vẽturus in mẽtes omniũ fidelium p gratiaꝫ spiritussancti sicut coꝛpaliter tũc venit. et natus in mũdo fuit quia q̃ ꝓhumana salute pfecte ipm credũt fuisse natũ. et tãte solẽnitati digne se ꝑparant et disponũt. nõ est dubiũ quin fili⁹ dei p gratiã in mẽtibus eoꝝ habitet et quiescat. johã. xiiij. ℟ Ad eũ venem⁹ ⁊ mãsionem

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DÜSSELDORF

ꝑpud eū faciem⁹. ¶B ¶In p̄senti aūt
ꝺomunica aduentū christi in mundū si
ꝛe in carnē:quādo scz carnē sumere ⁊ na
ci dignatus est ex v̄gine gloꝛiosa:sācta
nater ecclesia recolit humiliē ⁊ deuote
Qui qui dē aduent⁹ desiderabat ab om
nib⁹ creaturis. Nā desiderabat ab om
nib⁹ supioꝛib⁹:scz ab angelis vt restau
rarent:qꝛ p incarnatōnem filij dei sedes
ꝺemoniū cadentiū sunt implete. Desiꝺe
rabat etiā ab inferioꝛibus: scz sanctis in
limbo vt īde extraherent.qui ibi detine
ꝺant captiui:qui p aduentū filij dei libe
rati sunt.zach.ix. Tu aūt in sanguine te
stamēti eduxisti vinctos de lacu in quo
nō erat aqua. Desiderabat ab anterio
ribus scz patrib⁹ veteris testa.q̄ propter
vehemens desideriū affligeba nt. et ido
ab ip̄is patrib⁹ veteris testamēti.vt p̄fi
cerent nō ampli⁹ in vmbꝛa legaliū ābu
lantes.neqꝫ in spe vētuturi aīma affligе
ret.qꝛ spes q̄ differt affligit aīmā puer.
xiij. Utinā dirūpes celos et descēderes
esa.lxuij. Desiderabat a posterioꝛib⁹ et
modernis vt in ei⁹ fide et merito salua
rent.nō descendētes ampli⁹ in infernuꝫ
qꝛ post ei⁹ aduentū ad celos ascendunt
oēs qui credūt in ip̄m.in vita glorie per
māsuri.jo.iij. Sic deus dilexit munduꝫ
vt suū filiū vnigenitū daret.vt oēs q̄ cre
dunt in eū nō pereāt:sed habeāt vitā eē
rā Hic quidē aduētus tanq̄ꝫ res magni
fica valde:et etiā res admiratōe plena p
multa tpa fuit ante p̄nūciat⁹ p multoꝝ
oꝛacula ꝓphetaꝝ. Int̄ q̄s ꝓpheta quidā
noūne zacharias ꝺ numeꝛo ꝓphetaꝝ xij.
p̄dictū aduentū a spūsancto doctus mi
rabilit̄ p̄nūciauit ⁊ bene.et de p̄senti tan
q̄ꝫ de re certa locutus est.ꝑ.c.ꝺ. Exulta
satis filia sion:iubila filia hierlm. Ecce
rex tuus venit tibi iustus ⁊ saluatoꝛ ip̄e
paup ⁊ ascendēs sup asinā et sup pullū
filiū asine. Matheꝰ aūt recitat hāc pꝛo
ꝓphetiam licet verba aliquātulum diffe
rant. Et q̄a euangeliū hodiernū solūꝑp
ter hāc pꝛophetiā hodie recitat:q̄ christi
aduentū v̄aciter exp̄mit ⁊ deuote. ideo
solū hāc ꝓphetiā ꝑut a matheo sumit ꝑ
sequar in sermone.hoc enī auangeliuꝫ
in domīca palmaꝝ cātat ī q̄ ea q̄ in euā
gelio ꝓtinent ad literā ꝓtigerūt. ⁊ iō ibi
hoc euangeliū sumat iuxta lrām ⁊ pꝛose
q̄t ¶In hac ergo ꝓphetia.put a math.
sumit ꝓncipaliē ꝓtinent. Primo enī
ānunciatō bona p̄dicatoꝛib⁹ ipatur.ibi
Dicite. Secūdo cui bona ānūciatō an
nūciet subiūgit.ibi.filie sion. Tercō ipse
aduēt⁹ saluatoꝛis mirabilis nūciat.ibi.
Ecce rex tu⁹ venit tibi māsuet⁹ ¶Pri
mo ergo bona ānūciatō p̄dicatoꝛib⁹ im
pat.cū ꝺꝛ.Dicite.ſ. vos p̄dicatoꝛes: qui
estis os dei p q̄s deus ipse loquit ad sa
lutē. Hiere.iii. Si sepaueris pꝛecōsuꝫ a
vili q̄si os meū eris. Mat.xiii. Nō enim
vos estis loq̄ntes sed spūssanct⁹. Et ido
ꝓsuetudo ē eccīe vt hodie oēs p̄lati p̄di
cēt. Et oēs fideles debēt hodie ad p̄dica
tōnē ire.vt audiant bonā ānunciatōem:
quā de⁹ hoī p̄misit ⁊ veraciter adimple
uit.et dicere hoc bonū nūciū de icarnati
one filii dei. nec p̄dicatoꝛes dēnt silere.
nec fideles alii ꝓpter negligentiā nō au
dire.i.coꝛ.ix. Ue mihi si nō euangeliza
uero.i.si non bonā annūciatōnē diꝛero
Euangeliū enī idē ē qꝺ bona ānūciatio
ab eu qꝺ est bonū:⁊ angelus qꝺ ē nunti
us.iii.re.vii. Hec dies boni nūcij ē.si ta
cuerim⁹ et noluerim⁹ nūtiare sceleris aꝛ
guemur. Dic histoꝛiā bꝛeuit vere: sicut
tunc erat obsessa samaria ⁊ in in foꝛtissi
ma angustia ꝓstituta. Nam caput asini
octoginta argenteis vēdebat ⁊ tabi ster
coꝛis colūbe .i. vesica ꝓpter gna ibi latē
tia quiqꝫ argenteis vēdebat: et mlieres
filios suos comederūt.vt.iiij.re.vj.patꝫ.
Sic āte aduentū ꝺi totus mūdus mlti

et magnis ãgustijs ꝑmebat:et cibi aĩaꝝ
sc̃z dona spũssancti et vtutes ⁊ verbum
veritatis.nimis erãt cari.et hoĩes filios
occidẽtes ydolis immolabãt:qõ erat in
iquꝰ q̃z ipos comedere.Erãt etiã homi
nes infirmi virtute nõ valẽtes malo re/
sistere.nec in bono ꝓficere sub seruitute
viciorꝝ detẽti.Erant etiã ignorãtes et ẽ/
piter errantes:creaturas creatorẽ credẽ
tes: et eis honores diuinos stultissime
impẽdentes.et ideo sub ptãte dyaboli te
nebant.ꝓpter que omnia in morte ad ĩ/
fernũ dscendebãt ibi eternaliter cruciãdi.
Et sic abissus hũane miserie de aduẽtu
filij dei indigebat abissum diuine mise/
ricordie petẽs vt ab his omnibꝰ libera/
rẽt ad vitam gratie trãsferẽda.Aduen/
tꝰ ergo filij dei dies boni nũcij fuit: quẽ
nullo modo celare dẽmꝰ sed ipm reue/
renter et deuote ꝑplis nũciare.Et hoc ẽ
qõ deus hic mãdat dicẽs.Dicite.i. ãnũ
ciate et ꝑdicate diẽ leticie ⁊ gratie et mi/
sericordie plenũ:qr saluator noster iam
venit.Esa.lxj.Spũs domini sup me: eo
q̃ vnxerit me euãgelizare paupibus:mi
sit me vt mederer ꝓtritos corde ⁊ ꝑdica
rem captiuis indulgẽtiã:et clausis aper
tionẽ:et ꝑdicarẽ annũ domino placabi
lẽ et diẽ vltõnis. ꝺo nrõ vt ꝓsolarer om
nes lugentes ⁊ ponerẽ ꝓsolatõnẽ lugen
tibus syon:et darẽ eis coronã ꝓ cinere:
oleũ gaudij ꝓ luctu.palliũ laudis ꝓ spi/
ritu meroris.Nobis q̃ꝑ leticia gemia
tur.Antiqꝰ dicebat saluator noster ad/
ueniet.sed nobis dicit.Saluator noste
ra venit.Spes aũt q̃ differt animã affli/
git.puer.xiij.Et ideo antiq̃ patres sum/
me desiderabãt qõ nos iã habemꝰ.Ber
nar.Ardorem desiderij patrũ suspiran
tiũ xp̃i in carne ꝑsentiã frequẽtissime co
gitans ꝓfundor et ꝓpũgor in meipso.
et nũc vix contineo lacrimas ita pudet
teporis torpisq̃ miserabiliũ tpoꝝ horũ
cui nanq̃ nostꝝ ingerit gaudiũ hoc mu
nus gratie exhibite q̃ntũ accẽderat vete
ribus sanctis desideriũ sola ꝑmissio.Et
sic patet ꝑmũ.¶ Secũdo cui hec bo/
na ãnunciatõ debeat intimari subiũgit
q̃ filie sion.Syon erat arx et turris da
uid in monte sita.et figurat ecclesiã triũ
phantẽ:que est arx dei.Filia sion erat ip/
la ciuitas hierusalẽ in valle sita.que ꝓte
gebat ab arce sion sicut fila a matre.⁊ si/
gnat ecclesiã militãtem que ꝓtegit ⁊ de/
fendit a triumphãte sicut filia a mrẽ.Sic
ergo illis qui sunt in hirlim.i. in ecclesia
dei hec bona ãnũciatõ ꝑdicari dẽt. non
saracenis q̃ ipi deridẽt et nolũt audire
Nec iudeis vel hereticis.q̃ ipi non cre
dunt sc̃z filij dei incarnatõnẽ deprauant
Math.vij.Nolite sanctũ dare canibꝰ:
et margaritas nõ mittatis ante porcos
Christianis ergo q̃ sunt in valle lacrima
rũ ꝓstituti.et qui se sub manu dei humi
liant et curant eius voluntatez audire:
hanc bonã ãnũciatõnẽ ꝑdicare debemꝰ
Qui aũt superbiũt christianorꝝ ⁊ volũta/
tẽ dei nõ curant audire:sed potius ĩ pla
teis eligũt morari ⁊ fabulas audire q̃m
ad ecclesiã dei ꝑgere ꝓ salute verbi dei
penitus nauseãtes iudeis et saracenis
peiores in actibꝰ virtuosis ꝑdicare non
cogimur nec debemus.Qui enĩ benedi
ctõem noluerit elongabit ab eo vt dicit
dauid.ps.cviij.Math.xj.Cõfiteor tibi
pater celi et terre.q̃ absc̃ondisti hec a sa.
et ꝓu.et re.e.p.i.humilibꝰ.Tales autez
qui verbi dei ꝓtempnũt forte iudiciuz
sustinebũt.Luce.x.c.Dico vobis q̃ ꝟo/
domitis remissius erit in die illa.q̃z ciui
tati illi.Et sic patet secũdũ ¶ Tercõ ad/
uentus filij dei mirabilis nũciat.q̃ ecce
rex tuus. Ecce in scripturis frequenter
magne ãmiratõnis est nota.sicut dr esa.
vij.Ecce virgo ꝓcipiet et pariet filium.
Similit est hic.Iste rex qui venit mira/

bilis est sup omēs q̄ fuerūt ac etiā sūt futuri.et ideo cū magna diligētia nosip̄os p̄parare debem⁹.vt ip̄i in natiuitate ei⁹ entr⁹m ecclesie rep̄sentatōem reuerent et digne occurram⁹ vt decet cū oliuis ⁊ palmis:vt turb⁹ fecerūt put in hoc euāgelio p̄tinet. ¶ Debem⁹ ergo ei occurrere cu⁹ oliuis et vera pace pect⁹is ad deum:et co⁹pis ad p̄rimū et cū op⁹ibus miserico⁹die. Hec enī duo oliua sig̃ficat sc⁹ pacē in folijs et miserico⁹diā ꝓpt̄ oleum qđ generat:p qđ miserico⁹dia delig̃tur. Unde in signū pacis:colūba dtulit ad noe in o⁹e suo ramū oliue virentib⁹ folijs vt patet Gen.viij. Itē debem⁹ occurrere cū palmis.i.cū victo⁹ia vicio⁹ꝫ et demoniū. Pā palma victo⁹iaꝫ desig̃t: vt martires in signū victo⁹ie ad palmaꝫ depingunt̄.et antiqui palmā tribuebāt marti qui est dūs belli. Occurram⁹ ergo obuiā saluato⁹i nostro:ip̄ꝫ recepturi taꝫ humilit q̄ꝫ deuote. Amos.iiij. Ꝑpara ⁊ ra te in occursu⁹ dei tui israel.facilis enī est via Ber. Nō optet te hō maria trās fretare:nō penetrare nubes:nō transalpinare necesse est:nō grādis ostenditur tibi via.vsqꝫ ad temet ip̄m: occurre deo tuo vsqꝫ ad co⁹dis ꝓpunctōnem et o⁹is ꝓfessionē: ¶ C ¶ Assignant aūt in p⁹edicta ꝓphetia q̄ttuo⁹ rōnes:quare eum suscipe debem⁹ cū magna diligentia et reuerentia co⁹pis atqꝫ mentis. Primo ꝓpter dignitatē:q⁹ rex. Secūdo ꝓpter p⁹ietatē:q⁹ tutus. Tercio ꝓpter vtilitatē q⁹ venit. Quarto ꝓpter mansuetudinē. q⁹ mansuetus. ¶ Primo ergo dēmus eū suscipe reuerēter ꝓpter dignitateꝫ. q⁹ rex. Et attende q̄lis rex.certe.nō quales alij.imo multū differt ab omnib⁹ alijs. D ¶ Que aūt differētia in q̄nqꝫ maxime apparet. Primo ī vniuersalitate.q̄a iste est rex vniuersalis.scꝫ celi ⁊ terre et ī fermi et omnia ei obediūt et reuerentur

Phi.v. Dedit ei nomē q̄ đ est sup omē nomē.vt in noīe iesu omē genu flectat̄ celestiū.terrestriū.⁊ infernoꝝ. Sed alij sunt reges pticulares. q⁹ soluꝫ terre.nec totus terre sed alic⁹ ptis. ¶ Scđo ī p⁹petuitate.q⁹ rex est ꝓpetuus Dam. vij. Ptās eius ptās eterna.que nō auferet Apoc. xix. Hꝫ ī vestimēto suo et ī femore suo scriptū.rex regū et dominꝰ dominātiū. In natiuitate apparuit q̄ sit rex regū et dominꝰ oīm: q⁹ natus est intacto sigillo virginalis pudo⁹is. Unde natus est rex Math.ii. Ubi est q̄ natus est rex iudeo⁹ū. Alij āt fūt reges sed nō nascūtur reges.vnde nō sunt reges a natura sed a fo⁹tuna.nō sunt ꝓpetui reges sꝫ ad modicū tps vsqꝫ ad mo⁹tē. ¶ Tercio in potencialitate ⁊ ptāte.q⁹ eius potēcia ex tendit̄ simplr ad oīa scꝫ spūalia ⁊ co⁹palia ⁊ celestia et terrestria.et ad animā et ad co⁹p⁹.⁊ ad oīa bona tā nature q̄ꝫ fo⁹tune.et glē ⁊ gracie.et ad ea q̄ sunt et ad ea que nō sunt. Math.xxviij. Data est mihi oīs ptās in celo ⁊ in terra. Sed potencia alioꝝ dominoꝝ extendit̄ solū ad co⁹pa.et ideo post occisionē co⁹pm non possunt face⁹e amplius.et idcirco modicū sūt timendi. Sed iste rex post occisionē co⁹pis ꝑt animā mittere in gehēnam in ꝓpetuo cruciandā.⁊ ideo solus ip̄e timendus. Lu.xij. Nolite timere eos qui occidūt co⁹p⁹.et p⁹ hoc nō habēt āpliusq̄đ faciāt.timete eū qui post q̄ꝫ occi.habet ptā.mit.in gehē. ¶ Quarto in pfectōne q⁹ in omnib⁹ simplr est pfectus et in scientia et in vtute et b⁹euit in omni re. Hꝫ alij domini in nullo pfecti sunt. Et ita ē pfectus iste rex q̄ in nullo deficere vl' errare ꝑt. ¶ Quinto in p̄mioꝝ largitate. q⁹ innumerabilia et inaudita stipendia suis militibus elargitur.q⁹ cuilibꝫ militi totū regnū suū donat. Luc.xxij. Ego dispono vobis sicut disposuit mihi pat me

us regnū. ¶Quod regnū est ipe deus om ne bonū ptinens. ¶Omnes aūt alij reges dāt prēmia misera et caduca. ¶At etiā ale xander q̄ omēs alios in largitate excessit: qui diuisit regnū suū duodecī pueris suis dum adhuc viueret: vt patz. j. ¶Da cha. j. et p̄sequēs ptātē et regna sil'do naūit: ⁊ q̄ hec simul omīa cū vita p̄dun tur: ideo modicū dedit. ¶Christus aūt p petua largit̄ ex quib⁹ omnib⁹ regis ma gnificētia demonstrat̄. ¶Secūdo de bem⁹ eū reuerēter suscipe: ppter p̄ppria tē: q̄ tuus. ¶Est enī: noster: non est enī rex saracenoꝝ vel tataroꝝ: q̄ in ip̄m nō cre dunt: neq; iudeoꝝ: q̄ ip̄m negauerūt di cētes. ¶Regē nō habem⁹ nisi cesarē. joh. xix ¶Nō enī terreat nos potēcia: caro enī et frater pater noster est. ¶Ita accidit de christo et nobis: sicut de joseph erga fra tres suos q̄ amplexatus est eos dicens. ¶Nolite timere p salute enī vestra misit me deus ante vos Gen. xlv. Ber. ¶Du bito q̄ xp̄s nō poterit me despicere: os ex ossib⁹ meis et caro de carne mea. ¶Sed quidā maledicti xp̄iani dicūt sicut iudi. ¶Nō habem⁹ regē nisi cesarē. q̄ eligūt si bi regē. s. dyabolū qui cedit eos in forti tudine in aīa ⁊ corpe. ¶Cesar enī dz a cedē do. Job. xliij. ¶Ipe est rex sup̄ōnes filios superbie. ¶Christū aūt qui oīm pinguedīe virtutū et spūssancti gracijs vngit nos: nolunt sup se regnare. ¶Christ⁹ enī idem est q̄ vnce⁹. Luc. xix. ¶Nolum⁹ hunc regn̄ re sup nos. ¶Et ¶Nota ergo q̄ iste rex caro et frater noster est nobis missus a deo quantū ad ea. ¶Primo ad exem plar: ⁊ in exemplū nrē actōis vt ip̄m se q̄mur in opibus vtuosis. ¶Exod. xxv. ca. ¶Omnia fac scōm exēplar qđ tibi in mō te mōstratū est. i. in xp̄o. Joh. xiij. ¶Exem plū enī dedi vobis vt quēadmodū ego feci ita et vos faciatis. ¶In cui⁹ figura in altū eleuatus ē: vt ab omnib⁹ possit vi deri tanq̄ signū directū. Esa. v. ¶Leuabit signū in natōes. ¶Secūdo in p̄ciuū iu ste redemptōis. ¶Eram⁹ enī debito inso lubili obligati. sed p̄ suū sanḡnē nos re demit. ¶Apoc. v. ¶Redemisti nos ds̄ ī sā guine. ¶Caros ergo nos habet quia care nos emit. ¶Tercō in p̄miū beate remu neratōnis: q̄ ip̄e est tota merces. Johā. xvii. ¶Hec ē vita eterna vt cognoscant te solū deū verū et quē misisti iesum christū ¶Ubi nota de ioseph q̄ dedit bēiamī fratri suo vterino duplicē partē. ¶Christ⁹ aūt est frater noster ex vtroq; pente qđ nō p̄uenit angelis. Heb. ii. ¶Nusq; enim āgelos ap̄prebēdit sed semē abrae ap̄pre bēdit. ¶Et ido duplicē ptem nobis p̄fert. angelis aūt solū vnā: q̄ in aīa et in cor pore nos glorificabit. Jo. x. ¶Ego veni vt vitā bēant ⁊ abūdanti⁹ bēant: scz q̄z an geli: q̄ in aīa et ī corpe beati erim⁹. ¶Esa. vj. ¶In terra sua duplicia possidebūt. ¶Tercio debem⁹ eū reuerent̄ suscipe ppt vtilitatē. q̄ venit nobis ad nostrā vtili tatē: tant⁹ enī et talis rex dignat⁹ ē veni re in carne et tot labores sustinere ⁊ tan tā mortē: solū ppter nostr̄ p̄modū. ¶F ¶Ubi nota q̄ rex iste venit nobis. xii. modis. ¶Primo venit vt vita ad nos viuificandū: q̄ oēs in peccatis mortui eramus. iohā. x. ¶Ego veni vt vitā bēant Itē ego sum panis viu⁹ qui de celo descē dit si q̄s mā. ex hoc. pa. vi. in et. iohā. vi. ¶Secūdo venit vt lux ad nos illuminan dū: q̄ oēs in tenebris habitabam⁹. esa. ix. ¶Habitantib⁹ in regione vmbre mor tis lux orta est eis: puulus enī nat⁹ ē no bis et filius datus ē nobis ¶Tercō ve nit vt medic⁹ ad sanandū: q̄ magn⁹ vbi q̄z iacebat egrotus. vnde medicinas sa lutares scz sacramēta ecclesie īstituit om nē morbū expellētia. ¶Quarto venit tanq̄z gigas ad nos ḋ potestate dyabo li eripiendū: q̄ oēs a deo detinebamur.

Coll'j.c. Qui eripuit nos ō potestate tenebrarū.i.demoniū:et trāstulit in regnū dilectōis filij sui. Luc.xj. Cū fortis armatus cust.atri.su.in pace sunt omnia que possidet. ¶ Quinto venit tanq̄z iultus ad opa dyaboli destruēda:et nos p gratiā iustificandū:q2 omnes peccatores eramꝰ diuina misericordia indigentes. vt dr Ro.xxxj.c.a.obā.ij. In hoc apparuit filiꝰ dei vt dissoluat opa dyaboli.ro. vj. Uetus homo noster.i.pcupiscentia mali sil'crucifixus est cū cristo ut destruatur corpus peccati.i.pgenies peccatoꝝ Unde in pmissa.zach.pphetia dr. Ecce rex tuus venit tibi sanctꝰ et saluator.

Sexto veīt tāq̄z ignis ad corda nostra igne spūssancti inflāmādum:q2 omnes ppter inabundantē maliciā infrigidati eramꝰ Math.xxiiij. Quoniā abūdabit malicia refrigescet caritas multoꝝ. hoc frigus christus venit expellere. Luc.xij. Ignē veni mittere in terrā. Et ido in spē ignis spūtūsanctum sup ap'los misit.

Septimo venit tanq̄z redemptor ad p̄cūi p2o nobis soluendū et nos libertati restituendū:q2 omes vt obsides p2o debito primoꝝ pentū in carcere inferni detinebamur. ps.lxviij. Que nō rapui: sc3 in cruce tunc exoluebā. Quia qui peccatū non fecit: penā peccatoꝝ sustinuit et exoluit:et p̄sequēs nos liberauit. ioh. xviij. Si filius vos liberauit veri liberi eritis gal'.iiij. Itaq3 iam nō sumꝰ filij ācille sed libere. sup. matris ecclesie q̄ libertate christus nos liberauit. ¶ Octauo venit tanq̄z mediator ad nos patri reconciliandū et pacificandū: q2 oēs inimici dei eramus. Ro.v. Cōmendat deus caritatē suā in nobis: q̄niā cū inimici essemus reconciliati sumꝰ deo p mortem filij .i.suu iob.x. Medius aūt veīt3 stetit.s.corā deo ad nos reconciliandū. Ipse tanq̄z mediator recepit vulnera que deus humano generi inferebat. Esa.luj. Uulneratus est ppter iniq̄tates nostras.attritus ste ppter scelera nostra. Unde i eiꝰ natiuitate angeli cecinerūt pacē sanctaz dicētes.et in terra pa.bo.lu.ij. ¶ Nono venit tanq̄z thesaurus ad nos veris diuicius p̄ditandū et replendū: q2 omnes mendici eramꝰ Coll'.u. Ipse est in q̄ sunt omnes thesauri sapiencie et sciencie dei abscoditi Ro.viij. Quomodo nō etiaz cū illo. s. xp̄o omnia nobis donauit. Profecto qui nō habet deū nihil oīno habet:et qui habz deū p̄diues est. Aug. Habens aurū in archa diues nō est. habēs deū sine pecūnia diues est. io.iiij. Qui biberit ex hac aqua sitiet iterū:qui autē biberit ex hac aqua quā ego dabo ei nō sitiet in eternū. ¶ Decimo venit tanq̄z clauus ad nos:i vna fide et cultura vnius dei.et vna lege et vna ecclesia insimꝰ vniendum:q2 diuisi eramꝰ in omnibus sup2adictis: et alius sic et alius sic ibat. Jo.x. Alias oues habeo que nō sunt ex hoc ouili:et illas optet me adducere et vocem.m.au.et fiet vnū ouile et vnꝰ pastor. ¶ Undecimo venit tanq̄m deꝰ ad humanā naturā exaltandū:q2 valde depressi eramꝰ. Qui enī dominī omnū cōstituti fueramꝰ:sub elemētis mundi eramus seruiētes vt dicit apo ad Gal'. iiij. Et vide quantū exaltauit eā.q2 deus factus est homo.et hō veraciter est deus: et ideo extunc angelꝰ recusauit ab hoīe adorari.vt patet apoc.xxij. quādo āgelus dixit iohanni volēti se adorare. Ui de inq̄t ne feceris cōseruus enī tuus sum et p̄fratrū tuoꝝ. ¶ Duodecimo veīt tāq̄m.dominꝰ ad nos in ciuitatē nostraz celestē reducendum:a qua omnes exulabamus. iob.xii Ego si exaltatus fuero a terra omnia trahā ad meipsum:id ē hominē qui cū omnibus p̄municat. ephe: iiij. Ascendēs christꝰ in altū captiuā du

xit captiuitatē: dedit dona hominibus.
¶ Quarto debem⁹ eū suscipe reueren
ter ꝓpter māsuetudinē. q⁹ cuz sit rex celi
et terre venit tamē humilis ⁊ māsuetus
similis nobis cum lege mansuetudinis
et amoris. ¶ G ¶ Et hoc quidez sat̄is
ꝯgrue ꝓpter q̄ttuor ¶ Primo ꝓpt̄ sa⁊
lutem quā venerat dandā. nō enī tūc ve
nit ad mundū iudicandū sed saluandū
ioh. iij. Nō enī misit deus filiū suū ī mū
dum vt mundū iudicaret sed vt mūdus
saluaret̄ p ipm. Quādo enī ad iudican
dū venerit tunc cū maiestate magna ve
niet et virtute. Talus aūt in humilita⊼
te ꝓsistit ioh. xxij. c. Qui humiliatus fu
erit erit in gl̄a. Ut ergo ostēderet salu⊼
tē anime in humilitate ꝓsistere. ido hū⊼
liter venit. ¶ Math. iij. Sic decz nos im⊼
plere omnē iusticiā. i. omnē humilitatez
¶ Sc̄o ꝓpter exemplū q̄ nos venerat
informāduz et docendū. Ipe enīz venit
nos docere contempnere mundū ⁊ mū
dana: ergo vt nos veraciter doceret et ī
formaret debuit ipse ꝓspera mūdi dspi⊼
cere et humiliter ambulare. phi. ij. Hum⊼
liauit semetipm formā serui accipiens.
Et ideo postq̄z lauerat pedes discipulo
rū dixit. Exemplū enī dedi vobis vt q̄m
admodū ego feci: ita et vos faciatis. io⊼
hā. xiij. ¶ Tercō ꝓpter diuinā virtutez
monstrandaz: q⁹ si cū potencia. ut reges
mundi venisset: cōuersio fidelū attribu
eret̄ potencie armoz et non virtuti diui
ne. sicut patet de cultura deoz quaz ro⊼
mani ꝓncipes violenter per potenciaz
armoz in totū mundū induxerūt ¶ Pro
pter hoc etiā elegit ꝓtemptibiles perso⊼
nas ad sui comitatū vt totū dei virtuti
ascribat̄. j. coz. j. Videte vocatōnem ve
strā fratres q⁹ nō multos sapientes scōm
carnē sed que stulta sunt mūdi elegit de
us. In quo apparet q⁹ christus vere fuit
deus qui sic abiecte venit. et tamē totuz
mundū ꝙuertit a ritu nociuo et vsitato
ad fidem arduā intelligendaz et fortem
opandā. Ex quo soluit q̄stio de macho⊼
meto qui multos ad suā fidē conuertit.
q⁹ ritus ille facilis est ad intelligenduz
et opandum. et ideo multos attraxit.
¶ Quarto ꝓpter ꝯgruū attractatuū
ostendendū. Vi. enī cū potēcia venisset
fuisset a nobis timore habitus poci⁹ q̄z
amatus. timor aūt nō est ꝙnies attra
ctiuuz ad deo seruiendū: sed amor. Naz
qui ex timore seruit nō meret̄ sed qui ex
amore. imo pfecta caritas foras mittit ti
morē. vt dr. j. ioh. iiij. Et ideo mansuetus
et humilis venit vt a nobis poci⁹ amet̄
q̄z timeatur. et nos ad se p amorē attra⊼
hat. Hier. xxxj. In caritate ꝑpetua dilexi
te. ideo attraxi te miserans. ioh. vi. Ne⊼
mo p̄t ad me venire nisi pa. q̄ mi. m. tr.
eū p amorē: sicut attrahit̄ ouis dum ra⊼
mus viridis ei ostendit̄ vt dr Aug⁹. ꝛc.

¶ Sequitur tractatus

¶ Ih ¶ Circa aduentū filij dei siue ī carna
tōem sex videnda sunt ¶ Primo an fili
us dei fuisset incarnat⁹ si homo nō pec⊼
casset. Et dicendū q⁹ sic ꝓbabiliter. Naz
si homo nō peccasset fuisset incarnatus
ad ꝙplementuz beatitudinis hūane vt
homo esset beatus in aīa et in corpore.
Nā beatitudo hoīs in cognitōe hūani⊼
tatis et diuinitatis xp̄i ꝓsistit: iuxta illd
ioh. xvij. Hec est vita eterna vt cognos⊼
cāt te solū verū deū et quē misisti iesum
xp̄m. Nō aūt fuisset incarnat⁹ ad patiē
dū p hoīe sicut postea principalit̄ fuit.
¶ Sc̄o videndū ē quō ds dr venisse in
mundū cū ipe sit vbilibz. c⁹ rō est q⁹ ipe ē
bonū ifinitū oīa bona ī se ꝙtinēs ⁊ ipe ī
oībus consistēs: et ido oportet q⁹ vbiq⁹
q⁹ sit. Aug. ī De⁹ ē vbiq⁹. ē enī intra omia
nō iclusus: extra oīa nō exclusus: supra
oīa nō eleuat⁹. Et dicendū q⁹ fili⁹ dei dr
venisse ī mundū inq̄ntū nouo mō cepit eē

in mūdo quo ãte nō fuerat.s.p carnis assumptōnē. Et ꝓpterea vocat aduēt⁹ filii dei in carnem. Tercō videndū ē cū scōm aug. indiuisa sint opa trinitatis: cr̄ō est q: cū opatio ꝓcedit ab eētia vt dr. philosoph⁹. et vna sit essentia in ṫnitate diuina. optet q in ea sit vna opatō. Quare ergo fili⁹ dr incarnat⁹ ⁊ nō pater nec spūssanct⁹. Et dicendū vt dr. aug. q tota ṫnitas opata ē incarnatōem et oīa hūana opa xp̄i dr fecisse. Sed q: in ṫnitate ē relatio realis ꝓstituēs siue distinguens realiter psonas diuinas. iō psone diuine sunt distincte adiuicē et vna nō ē alia. q: pater nō ē fili⁹ nec spūssanct⁹. et aliquid ꝓpetit vni qđ nō ꝓpetit alteri. Sicut generatio ꝓpetit patri ⁊ nō filio nec spūsancto. et ꝓcessio ꝓpetit spūsancto et nō patri l' filio et gigni eternalit et incarnari tpaliter filio et nō patri l' spūsancto. Et ad hoc videndū pono duo exempla. Unū p laicis inꝑdicatōe. et aliud p clericis in sermone. Exemplū p laicis est scriptura alicui⁹ carte. Scriptura ei alic⁹ carte opantia sunt cor: imaginatō et manus. q: cum oīs motus sit a corde man⁹ nō ꝑt scribere nisi moueat a corde. Siliter si imaginatō. nō imaginaretur drnās corꝑm lrārū nūq̄z manus scriberet. De manu manifestū ē. Et tamē q̄muis hec tria opācia sūt scriptura: tamē sola man⁹ dr scribere ſz nō cor l' imaginatio. Sic est in ꝓpositō q q̄muis tota ṫnitas sit incarnatōem opata et alia opera hūana xp̄i. tamē sol⁹ filius dei fuit ĩcarnatus: mortu⁹: et sepultus: surrexit ⁊ ascendit in celū. Exēplū q̄ntū ad clericos est in silogismo. dicat sic. Quis hō habet animā petr⁹ ē hō. ergo petr⁹ hz animaz. Manifestū est q hāc ꝓclusiouē: scz petr⁹ habet animā fecit volūtas mēoria ⁊ intellectus siue rō. q: si volūtas noluisset silogisare. ꝑdicta ꝓclusio nō esset babita. et si mēoria nō retinuisset ꝑmissas nō assensisset ꝓclusiom. et si rō non silogizasset nō haberet ꝓclusio. et tamē q̄muis hec tria opent ꝓclusionē. tamē sola rō dr silogizare. Quile est in trinitate circa incarnatōem filij dei. q: incarnatō solo filio dei ꝓpetit. ¶ 4. ¶ Quarto videndū est quō filius dei fact⁹ est homo. Et dicendū q p assumptionē anime et corporis factus est hō ex q̄bus homo ꝓstat. Sed cauendū ē hic q: ex vnione amie ⁊ corporis ꝓstituit psona humana. q̄ dicitur hō: sz in xp̄o nō fuit sic: sed soluz fuit ibi psona diuina et non hūana. q: vnio duaꝝ naturaꝝ facta est ī vna diuina psona et nō duaꝝ psonaꝝ in vna natura. Sic ergo psona v̄bi dei ex eo q assumpsit animā et carnē ex quib⁹ ꝓstat homo facta est homo natura hūana que semp est verus dr in natura diuina: et idō qđ erat ꝑmānsit. et qđ non erat assumpsit. Unde fili⁹ dr ſm naturā hūanaz opat⁹ est oīa hūana et natiuitatē ⁊ mortem. et scōm diuinā opatus est omīa opa que solus poterat facere. Nō āt p ꝓriū accidit in morte: q: nō dicit fili⁹ dr mortuus fuisse ex eo q dimiserit animā et carnez quas nunq̄m dimisit: sicut dr factus hō eo q corꝑ⁹ ⁊ animā assumpsit. Sed dicitur mortu⁹ fuisse ex eo q sepata est aīa a carne sicut alij boīes ex eo q sepat aīa a carne mori dicunt. ¶ 5. ¶ Quinto videndū est quare solus filius dei dicit incarnat⁹ et non pat̄ nec spūssanct⁹. Et dicendū q incarnatio ꝓpetit filio et non patri nec spūsancto. Ider incarnatiōez emī filius dei factus ē filius v̄ginis. ſz de rōe filij est q generet̄ et nascat et bēat patrem ⁊ matrē. qđ nō ꝓpetit patri nec spirituscō ſz solū filio. Et iō fili⁹ dei eternaliter genit⁹ a patre: cepit in tpe brē matrē: et ex ea nasci. et q: oīa q̄ ad rōez filiatōis ptinēt: ei ꝓpetūt ⁊ nō patri l' spūscō

ido sol⁹ ipe debuit icanari. Jte filiꝰ di ē di vtus ⁊ dei sapia: oia ordinās: ⁊ oia p ficiēs. vt dr. j. cor. j. Si ergo pat veilz un mundo ad docēdū boies ⁊ patiēdū p eis et filiꝰ remāsisset in celo ad gaudendo: fu isz valde vituposuz filio. et io deces fu ut vt filiꝰ veiret in mūdū ad pficiēdum oia et ad ordinādū tāqz di vtꝰ ⁊ di sapi ētia: vt sicut ds pat p ipm fecerat boiez ita p ipz reficeret. Spūiscō ār nullo mō incarnari ꝓpetebat. qz ipe hz a carnali bꝰ ad celestia eleuare. Ezech. viij. Et ele uauit me spūs inter celū et terrā. Unde si ipe fuisz ūmrtꝰ carni ⁊ carnalibꝰ: fecis sz ꝓ naturā sps ⁊ io no decebat ipz incar nari. ¶ A ¶ Verto videdū est qre fuit necessarū filiū di incarnari. qz sicut solo vbo fecit mūdū ⁊ boiez ita solo vbo po tuit eū reficere. Et dicent ꝑm aug. Deꝰ no respicit qd possit facere sz qd deceat ipm facere et sit ꝙueniēs rōni et nature rei. Et ꝑm hoc fuit ꝙueniēs filiū dei icar nari multiplici rōe. ¶ Primo rōe ma nifestatōnis misericordie diuine. Naz ante aduentū filij dei ds maifestauerat valde iusticiā suā et no miaz nāvsz tunc in toto mūdo iusticia regnabat. qd pa tet ꝗntū ad omnē locū: ad oēm ꝓplm: et ad omnē psonā. Quātū ad omnē locuz patet q iusticia regnabat: qz in celo vnd eiecti sunt āgeli. In aere vbi piecti sunt demones. In padiso vnde eiectꝰ est hō. In mundo vbi factū ē diluuiū. In lībo vbi detinebant patres p peccato primi pentis. In purgatorio vbi purgabant iusti. In inferno vbi tormentabātur dā nati. Et sic mia alicui no regnabat nisi ī celo respectu remanētiū āgelorꝝ. ps. rrr v. Domine in celo mia tua Idē patz ꝗn tū ad oēm ꝓplm. nā in ꝓplo gentili mags iusticias exercuit ds. et multis pestilen cijs ipm tradidit vt patet in pharaone et exercitu eiꝰ: q oēs submersi sunt i ma ri. vt patet exo. rriij. Jtē patet in exerci tu sennacherib. de q āgelus domi. Idil le octoginta ꝗnqz sil interfecit. vt pz esa. rrrvij. Et que maior pestilētia ꝗm esse sub ptāte demonū et ydolis imolare qō ꝓplus gentilis āte aduētuz filij dei facie bat. In ꝓplo etiā dei sez iudaico magnas iusticias inter multa beneficia exercuit ds. nā sexcenta milia que egressa sunt d egipto, pstrata sunt in deserto et a serpē tibus et igne ꝓsumpta. et solū duo traz ꝓmissionis intrauerūt. Proinde tradi te sunt plures pene vsqz ad ꝓsummatō nē i manꝰ inimicorꝝ. Id pz ꝗntū ad oēm psonā. nā nō valebat fides. qz abraaz fi delis ⁊ oēs patarche ad inferos descen derūt. Nō lex l' ppbetia. qz moises ⁊ oēs ppbete illuc ibāt. Nō dignitas sacerdo tal' l' regalis. qz aaron et dauid ⁊ oēs sa cerdotes illuc descēderūt. Nō sapia vel fortitudo. qz salomō et sampson ⁊ omes sapientes et fortes ad inferos sunt detra cti. Nō sanctitas vl' iusticia. qz iob tho bias ⁊ etiā iobannes bap. ⁊ oēs iusti il luc ibāt. Job. uij. Ubi ꝓstituta ē domus oi viuēti. Set vbi venit plenitudo tpis. sez incarnatōnis filij di. misit ds filiū su uz in silitudinē carnis peccati. cuz sacco grē et mie pleno. qbꝰ totā terrā repleuit ps. xxxj. Misericordia domini plena est tra. Que maxime in incarnatōe filij dei demōstrata ē q apparet ī celo qō ab boi bꝰ possidet in terra q illuminata ⁊ scifi cata ē ꝑsentia saluatoris: in inferno qui fuit euacuatꝰ in oi ꝓplo ⁊ in oi psona. qz qcunz q volūt possunt saluari ⁊ celū intra re. j. thi. iij. Qui vult oēs boies saluos fi eri. Dia ergo regnat sup oia opa dei. ps. cxlmj. Miserationes eiꝰ sup oia opa eius. ¶ Ad ¶ Secdo rōe iuste satisfactu onis. nā pcm hūane nature qd in ones trāsit fuit ꝗdrupli: infinitū. Primo qa ꝓ infinitū bonū ꝓmissuz. Secdo qz infinitus

bois nos ꝓuauit.s.iustica origiali ⁊ sta tu inocēcie.⁊ grā et gl'a dei. Tercō q: infi nitos infecit ⁊ inficit ꝑpt̄ qd oēs nasci mur filij ire. Eph.ij. Eram⁹ natura filij ire. Quarto q: infinitis mal'nos addixit job.xiij. Homo nat⁹ d̄ muliere ⁊c. repleē mltis miserijs. Cū ergo d̄s sit iustissim⁹ et nihil īpunitū relinq̄t: et non possit ad ordinē reduci iusticie nisi p satisfactōem ꝓdignā. optuit q̄ aliq̄s satisfaceret c⁹ me ritū esset infinitū. et q̄ esset supra totā na turā sicut peccatū totā naturā corrupat Null⁹ āt pur⁹ hō ꝑt esse meriti infiniti nec supra totā nātam imo oēs sunt meri ti finiti et infra naturā. et iō optuit q̄ ta lis ess̄ d̄s. De⁹ āt nō peccauit ex hō. Et iō vt iusta fiēt satisfactō optuit q̄ ēet d̄s ⁊ hō sit. de⁹ q̄ posset ⁊ hō q̄ deberet. Et iō optuit filiū dei incarnari. ut in nāta hu mana iuste p hoīe satisfaceret. in q̄ appa ruit maxima caritas dei. q: cū in tota na tā null⁹ inueniret q̄ posset satisfacere vo luit filiū suū assumere carnē. vt p hoīne satisfaceret Ro. ꝑpter nimiā caritatē q̄ dilexit nos d̄s filiū suū misit in mundū ¶ Tercō rōe sūme ꝓmunicatōnis. Bo nū ei vt di. Dyoni. est suij ꝑ⁹ ꝓmūicati uū. et q̄nto meli⁹ ē. tātomagis se ꝓmuni cat. ut ꝑz in luce q̄ oīa corpalia in boīta te excedit ⁊ iō magis se ꝓmūicat. Cuz ergo d̄s sit summū bonū. summe se nobis de buit ꝓmūicare. Sūme āt ꝓmūicatōis mo d⁹ fuit p ī carnatōis misterū. ¶ Quarto rōe deliderij natural'. Natale enim d̄side riū hois ē esse beatū. nec aliq̄d nāta patī tur esse frustra. q: demōstraret impfctō nē autoris nāe q̄d ē ipossibile. Hō āūt natal'ē desiderat eē beat⁹. Beatitudo āūt hoīs ꝓsistit in deitatis ꝓgnitōe et hūani tatis xp̄i. iob. xvij. Hec ē vita eēna ⁊c. Ergo ad ꝓplemētū et pfcōnē beatitudinis in q̄ sola natural'e desiderū hominis p ficiē et q̄escit: d̄s debuit incarnari etiaz si

hō nō peccasset vt dictū ē supra: et ⁊ id̄o sancti naturalit̄ aduētū xp̄i desiderabāt dicētes. Utinā dirūpes celos et descen deres. Esa. lxvij. ¶ Quīto rōe ꝓpassio nis vt.s. posset his qui tēptant̄ ⁊ affligū tur ꝓpati vt di. ap'lis ad heb. ij. Nobis aūt ꝓpati in nāta diuina nō poterat: et id̄o naturā hūanā decuit ip̄m assumere in qua his qui tēptant̄ ꝓpateret̄ et mise ricors fieret Hō aūt pena et afflictō be ne cognoscit nisi p experientiā: et id̄o assū psit carnē vt penas nostras expiret: ⁊ p ꝓseqūs nobis ꝓpateret̄ et misericors fie ret. et ab ipis peis tād nos liberaret. Debuit enim p oīa fratrib⁹ assimilari vt miseri cors fieret heb. ii. ¶ Sexto rōe repletō nis: sicut. n. nec frustra aliq̄d ita nec va cuū ꝑt ꝓsistere in natura. Manifestuz ē āt q̄ demones de celo cadēdo māsiones eorū vacue remāserūt: q̄ p solū meritum filij dei fuer̄t hominib⁹ p̄pate. iob. xmj. In domo pa. m. mā. mul. sunt. scz vacue si quo min⁹ dixissez vobis q: vado pare vobis locū. Optuit ergo filiuz dei incar nari: vt in carne assumpta mereret̄ no bis illarū mansionū adeptōnē. et sic re plerent̄. Et id̄o dicūt theologi q̄ tantuz durabit mōs adminus donec ille māsi ones ab hominib⁹ repleant̄. q̄muis gre. alit̄ dicat. s. q̄ tātū durabit mūd⁹ donec ibi sint homines in eq̄li numero āgelor Septimo rōe ꝓpletōis vt. s. oīs modus ꝓductōis boīs ꝓpleret̄. Hā ꝑm⁹ hō ꝓ duct⁹ fuit sine prē ⁊ mrē. s. adā. scōs. s. eua ꝓducta fuit ex prē ⁊ sine mrē. oēs alii ex prē et mrē. Restabat āt q̄rt⁹ mod⁹ vt q̄s ꝓduceret̄ ex mrē sine prē. qd̄ ꝓuit xp̄us in esse: et in hac q̄rta generatōne filii dei in terrā suā. s. an hirūm celestē p xp̄i meri tū redirēt. Sicut ī figura d̄s dixit abrae gen. iii. Generatōe autē quarta reuertet̄ ip̄lis me⁹ huc.

Sermo .II. de ep̄la.

Scientes qz hora ē iā nos de somno surgere ro.xiii.Cōsuetudo ē quādo aliqs magnus dominꝰ venit ad aliqz terrā alienā.q homines illiꝰ terre dirigunt nūcios ad exquirēdū quādo dominus iste fuerit ppe terrā:et tūc milites et pedites ornati pgāt ei obuiā ipm hōorifice recepturi. Quia ergo ꝑm repsentatōem ecclesie.rex noster xps filiꝰ dei rex celi et terre in primo est: vt descendat ad nos nobis maxima donaria largiturus:ido aplūs in ꝑsenti epistola tanqm nūcius et speculator ecclesie affirmat dicēs Scientes quia hora ē iā vt surgamus ⁊ nos ꝑparemus et occurramus in occursuz obuiam saluatori nostro.Amos.iiij.capi. Prepare in occursuz dei tui israel. Qz et si scōm carnem nō sit modo uenturus ad nos:tamen veniet in mentē si eximus ꝑparati.Job.xiii.Ad eum veniemus ⁊ manst.apd eū faciem. ¶ Circa hāc pre patōez.aplūs in ꝑsenti epla q̄ttuor facit. Primo ergo nos hortat vt surgam⁹ et ꝑpem⁹ nos ad occurrendō regi nrō i ꝑncipio eple.Scdo duas cās assignat q̄re ē surgendō et regi nrō obuiādū ibi. Nūc enim ꝓpior est nrā salus q̄z cū credidim⁹ Nox ꝑcessit dies aūt appropinq̄bit.Tercio inducit volētes occurrere vt indigna nō induāt ad digne occurrendū tāto regi ibi.Abiciam⁹ ergo opa tenebrarū et induam⁹ arma lucis.Quarto ostendit que sint indigna ornamēta in quib⁹ ei occurrere nō dēm⁹.et que digna in quib⁹ ei humilē est obuiādū ibi. Nō in comessationib⁹ et ebrietatib⁹ ⁊c. sz induimini dominū ihesum xp̄m. ¶ Primo ergo apostol⁹ hortat nos vt surgam⁹ et ꝑpemus nos ad occurrendō obuiaz regi nrō di. Sciētes qz tps ⁊ hora ē vt ō somno torpis et negligētie surgam⁹ ut occurram⁹ obuiā saluatori nrō.puer.xmj. Usqueq piger dormis.Itē sicut hostium vertit in cardine suo.sic piger in lecto suo.In eo dē.xvi. Maxime āt surgendō ē a somno culpe et peccati.ephe.v.Surge qui dormis et exurge a mortuis ⁊ illuminabit te xps. ¶ Designat aūt peccatum p somnū ꝓpter quinqz. Primo qz sicut somn⁹ reddit hominē insenbilē sic peccatū.puer.xxiii. Traxerūt me et ego nō sensi.verberauerūt et ego nō dolui.Trahit hō a demone cui⁹ seruus fact⁹ est alias nō auderet eū trahere.et nedū trahit. sz et hoc nō sentit. Hoc figuratū fuit i.iii. reg.vi.de militib⁹ regis surie q̄s heliseus duxit in samariā pcuciēs cecitate.q̄s rex israel volēs occidere sed heliseus non p misit. Ita demō postq̄m traxerit hoiem ad peccatū statiz vellet occidere et ducere in infernū.sz ds nō pmittit ex magna mia.Tren.iii.Misericordie domi m̄te q̄z.nō sum⁹ cōsupti.et nō solū trahit sz etiaz vberat et vulnerat letaliter et tot⁹ expoliatur.Luc.x.ca. Qui etiam despoliauerunt eum et plagis impositis abierūt semiuuo relicto. Et tamen non dolet. imo letatur quod p:ius est. Proverbi. .ii.c. Letant cum malefecerint et exultāt in rebus pessimis. ¶ Secundo quia sicut somnus est quedam imago mortis et anima in peccato manens mortua ē. quia sepata est a vita vera scz deo qui ē beata vita animarum.ioban.xi. cap̄lo. Ego sum resurrectio et vita. Vera mors quam nō timent est sepatio anime a deo qui ē bta vita aiaz. Et nō dr ī p̄s. Mors pctōz pessima. ¶ Tercio qz sicut somnus reddit hoiez sil̄ez bestiis p tpe.illo qz di. phūs.i dumidio tpis.s.i q̄ dormim⁹ non differim⁹ a bestiis.ita pcīm:p̄s.xlviii.hō cū i hōre eēt nō intellexit.cōpat⁹ ē iumētis insipientibus ⁊ simil fact⁹ est illis.Boe. Hoīs ista cōditio ē vt si se nosse desierit

infra bestias redigat. Sicut ergo ligat bestia ⁊ ducit ad macellū ita ligat pctor et ducit ad infernū. puer. v. Fumb⁹ peccatoꝝ suoꝝ qsqz pstringit. math. xxij. Ligatis mamb⁹ et pedibus mittite euz in tenebras exteriores ¶ Quarto q⁹ sicut somn⁹ facit ea apparere q̄ nō sunt. ⁊ videtur dormiēti q⁹ sit eps et q⁹ habeat vestes pciosas et similia fantasmata generat. sic peccatū facit apparere ea q̄ nō sūt esa. xix. Sicut somniat esuriēs et ꝓmedit cū aūt fuerit expgefact⁹ vacua est aīa illius. sic erit mltitudo ōnū gentiū. Facit enim peccatū apparere vmbras ac si apperēt va bona. q̄ndo āt pctor fuerit excitat⁹. p penā tūc cognoscz q⁹ bona mōi sunt vmbra. Unde impii q̄ sunt in inferno dicūt illō sap. mj. c. Trāsierūt oia illa tanq̄m vmbra. Facit enim peccatū malū appare re bonū et ecōuerso ⁊ hoc sic. q⁹ corrum pit palatū rōnis aīme. aug. Palato nō sano pena ē panis q̄ est suauis. et oculis egris odibilis est lux que puris ē amabilis. esa. v. Ue q̄ dicitis malū bonū ⁊ bonū malū. ponētes tenebras lucē. et lucez tēbras. ponētes amarū in dulce. ⁊ dulce in amarum. Quinto sicut somn⁹ facit videri dormiēti illa esse vera pericula q̄ non sunt. et va picula facit eū nō timere vt si latro essz supra eū volēs eū stāgulare. sic peccatū facit peccatorē supra mod timere picula mūdi et dispēdia rex tpalia q̄ picula nō sunt. et va picula. scilz pdere vtutes et separi a deo ⁊ mori in anima nō timet. Pauptatem enim mūdi et abiectōem nimis timet. et pauptatez ⁊ pfusionē eternā nō timz. ps. xxiij. Illic trepidauerūt timore vbi nō erat timor. Talis enim somn⁹ quo peccatores dormiūt est somn⁹ pfusionis et mortis. hiere. iij. c. Dormiem⁹ in pfusione nostra. Sic dormiuit sampson in gremio dalide et surrexit pfusus et vinctus ab ūmicis. iudic. xvj. Et iō talis somn⁹ est peni t⁹ dīserēd⁹. j. thes. v. Nō dormiam⁹ sicut et ceteri. sz vigilem⁹ et sobrij sim⁹. Surgamus ergo carissimi et obuiā eam⁹ saluatori nostro. Proverbiū ē. q̄ mane nō surgit dietam p⁹ ponit. Et sic patz ꝑmū ¶ Scō apostolus duas causas assignat quare surgendū est ⁊ regi nostro obuiandū. Prima sumit a ꝓpinquitate glē. scōa a ꝓpinquitate gcie. ibi. Nox pcessit dies aūt appropinqbit Dicit ergo sic. Dixi q⁹ hora est a somno surgendi peccati ⁊ pigricie vt obuiem⁹ regi nostro. q⁹ nūc nrā salus. scz deus qui ē sal⁹ eterna et glā beatoꝝ ꝓpior nobis ē q̄m esset. sup. ꝑmo cū credidim⁹. quādo. s. fidem recepimus. Quāto enim plus viuimus tāto ꝓximiores morti sumus in q̄ xps nobis bene opantib⁹ aduenit mercedē etnā redditur⁹. apoc. xxij. Ecce venio cito et merces mea mecū est reddere vnicuiqz iuxta opa sua. Jac. Cōfirmate corda vrā q̄niā aduent⁹ domini appropinquabit. Et est optuna ratō. si nō essemus valde corrupti q⁹ omnis mot⁹ vel naturalis vel volūtari⁹ mouet feruēti⁹ dū appropinq̄t fini. Unde pbūs dicit q⁹ naturalis motus in fine augmētat. sed violent⁹ remittit. Et greg. dicit sup illud iob. xj. Gaudentqz vehemēter q̄si effodientes thesaurū. Qui thesaurus fodit tāto āxi⁹ effodiēdo laborat q̄nto se thesauro appropinquare existimat. ¶ Uel salus eterna propior dicitur non a proximatione loci sed debiti. quanto enim post susceptam fidem plura bona operamur. tantomagis salus eterna appropinquat nobis et nos ipsi. ¶ Dathe. mj. ca. Penitenciā agite appinq̄t enim regnuz celoꝝ. iac. mj. appinq̄te dō et appinq̄bit vobis Scōaz rōem ponit dicēs. Nox pcessit. Sic enim nox ⁊ dies sūt ꝓtinua et vnū nō pt appinq̄re nisi alterū discedat

sic culpa et gratia. In infusione enī grē culpa expellit.et hoc est qō dr Nox p̄cessit.Surgendō ē enī q̄ nox p̄cessit.dies āt appropinquabit. Nox inq̄m culpe et infidelitatis ⁊ ignorantie quibus dormiebamus p̄cessit et per dei grām recessit. Dies aūt.i.illuminatō gracie appropinquauit sole iusticie mundū irradiante Malach.iiij. Timētib⁹ deum oriet̄ sol iusticie. Sic ergo patz q̄ surgere dēmus et ire obuiā.q̄ et glia eius et grā appropi quauit:grā facit nos surgere et ambulare ⁊ gloria trahit. Quid ergo moramur q̄ nō imus obuiā regi nostro. Ysich.ii Surgite abite: q̄ non ha.hic requiem. R ¶ Ubi nota q̄ q̄ttuor nos inducūt ad surgendū et eūdum obuiam christo. Primus est gallicantus diuine p̄dicationis.dum enim dies appropinquat galli cantare frequentant.et tunc viatores surgunt et in viam suam vadūt. Carissimi ecce nunc dies in quo omnes p̄lati et p̄dicatores p̄dicant.q̄ in hodierno euangelio eis mandat dñs dr. dicite vos sc̄z p̄dicatores filie sion.i.ecclesie fideliū vt surgāt ⁊ p̄parēt se ad obuiāduz regi suo qui venit ei mansuetus et benign⁹. Dicit.q̄ leo timet vocem galli. Ferocior ergo est leone qui vocem predicatoris nō timet.qui ē p̄co dei minās penam et p̄mittens glām. ¶ Secundū est tactus diuine correctōis. Viator.n.qui nō surgit ad vocem galli dēt excitari p tactum Sic deus hominibus qui ad verbū p̄dicatōnis surgere a peccatis et ad se redire nolunt aduersa euenire p̄mittit vt ad deū ire cogāt. Ore.Ysala q̄ nos hic premunt ad deū ire compellunt. Actu. xij. Percussoq̄ latere petri exci.e. dicēs Surge veni.et cōti.ce.ca.de manu eius Petrus in vinculis herodis. peccator in vinculis dyaboli.q̄ dñs ex latere p aduersa percutit.quasi equus calcaribus excitat⁹.surgit et ad deū vadit.et tūc vincula peccatoz̄ soluunt. Sic fuit tactus saul⁹ ⁊ surrexit paulus et ad deū rediit. actu.ix. Et bene di.ex latere: q̄ aduersa nō principali⁹ ⁊ dicē dns irrogat p̄tori sz ppter peccata et ido multū debemus timere peccare.et si nō ppter penas eternas saltem temporales quas deus propter peccata irrogat.et q̄s ppter merita auertit. Exēpluz de achab de q̄ dicit.iij. reg.xxi. Nōne vidisti achab humiliatū coram me propt̄ q̄ nō inducā malū in diebus eius. Hiere.xviij.q̄ si gens illa egerit penitentiā a peccato suo agaz et ego penitentiā. ¶ Terciū est dies diuine illustratōis q̄ satis est piger viator q̄ ⁊ si nō surgit ad cantū gallorz neq̄ dñ excitatur.nō surgit saltē orto iā sole. Cuz ergo dies gratie appropinq̄uerit vt dictuz ē.oīno surgere et ire xp̄o obuiā debem⁹ Esa.v. Ego sto ad ostiū et pulso si q̄s aperuerit mihi introibo ad illum.secunda corinth.vi. Ecce nunc tēpus acceptabile.ecce nūc dies salutis. Dinus ē acceptabile illud tempus quādo dns querit ad nos intrare qui est omne bonum.

¶ Quartum est strepitus ambulantium per viam recte opationis. Consueuerunt enim viatores ad strepitum ābulantium surgere et ambulare. Reducamus ergo ad memoriaz exempla seruorum dei quos deus de mortuis viuos fecit.tanquaz carbones succendit. sicut augustino fecit et tunc velocius surgemus et secure ad deum accedem⁹. Hoc fuit figuratum in turbis.de quibus dicit in euāgelio hodierno q̄ p̄scidebāt ramos d̄ arboribus ⁊ p̄sternebāt i via.p̄scid̄ de ramos d̄ arboribus ē accipe exēpla scōrū.p̄scidam⁹ ergo ramos obīe ab abraā ramū pnīe a dd.ramū fidi a petro.ramū dilectionis a iohanne. ramū hūilitatis a beata vgine.et sic de alijs. Et nota hic

q̄ turbe p̄scidebāt ramos arboꝝ fructiferarum sc̄z oliuarū et palmarum. Quiō pescidunt ramos arboꝝ ifructiferaruꝫ et siluestrium dum exemplu̅z accipiunt in peccato dauid etnō a penitencia.qui dicunt sicut dauid peccauit et penituit. sic et ego possū peccare et penitere.magdalena peccauit petr⁹ peccauit.paul⁹ peccauit.similiter ergo et ego possū peccare ꝛc. Et sic patet sc̄ōm. ¶ Tercio īducit apostolus volēt̄es christo occurrere vt indigna ornamenta abiciant.et digna assumant dicens.Abiciamus ergo opa tenebraꝝ.ꝛc. Si ergo tenebre recesserunt ergo opa illaꝝ debent recedere. ¶ S ¶ Opa ergo mala dicūt̄ opera tenebraꝝ ꝓpter quatuor. Primo q̄ ex tenebris ignorātie ⁊ errorꝭ oriunt̄ Philosoph⁹. Errant oēs qui peccāt sc̄z in assūptione minoris. Q̄ peccator dicit fornicari est malū.sed fornicari cū ista non videtur sibi malū.sed delectabile bonū. puer.ii. Omnis emptor dicit maluꝫ est malū est.cum recesserit gloriatur. Bap. v.c. Errauimus a veritate et sol iusticie nō luxit nobis. ¶ Secūdo q̄ tenebras querūt et in tenebris fiunt.iob.iij. Omnis qui male agit odit lucē. Job. xxiiij. capitu. Si subito videant auroram arbitrant̄ vmbrā mortis. ¶ Tercō q̄ in anima tenebras spūales inducunt.psal. lxxxi. Nescierunt neq̄ intellexerūt in tenebris ambulāt.j.iob.j.c. Qui odit frēm suum in tenebris est. ¶ Quarto q̄ ad eternas tenebras ducunt. Mathe.xxii. Ligatis manibus ⁊ pedibus.mittite eū in tenebras exteriores. Sed q̄ut dt beatus aug⁹.nō sufficit abstinere a malo nisi homo faciat qō bonū est.ideo postq̄ abiecerimus opa tenebrarū debem⁹ induere arma lucis sc̄z virtutes que aīaꝫ ornent et defendāt.in pugna spirituali. Eph.vi. Induite arma dei vt pos. stare aduersus insi. dyaboli.ii.coꝝ.x. Arma milcie nostre nō sunt carnalia.sed spūalia. Induamus ergo virtutes vt hoēste ābulem⁹ sicut in die.s.ī apto ad edificatōem ꝓximoꝝ. Math.v. Sic luceat luꝝ vrā cōrā hoīb⁹. vt videant opa vrā bona. Ephe.v. Ut filij lucis ambulate. ¶ T ¶ Nota q̄ virtutes et opa virtutuꝫ q̄ttuor bona efficiūt in hoīe put hic īnuitur. ¶ Primū est q̄ tanq̄ vestes opiunt multitudinē peccatoꝝ.i.pet.iiii. Caritas opit multitudinē peccatoꝝ. Et hoc sic innuit̄ cum dr. Induamur Vestes ei induunt̄. ¶ Scōm est q̄ defendūt hom̄ nem tā in vita q̄z in morte.tam in p̄sēti q̄z in futuro ab omnib⁹ animā ipugnātibus. Ecc.xxix. Sup scutū potētis ⁊ super lanceā aduersus inimicū tuuꝫ pugnabit. Tho.iiii. Elemosina ab omni peccato et a morte liberat et nō patit̄ animaꝫ ire in tenebras. Hoc innuit̄ cum dr. Arma. Arma enī defendūt. ¶ Terciū ē q̄ ornant et decorāt hominē ps.xliii. Astitit regina a dextris tuis in vestitu.deaurato circūdata varietate. Vestit⁹ deauratus sunt opa in caritate facta. Vestitus vero luto circūdat⁹ sunt opa extra caritatem facta. Varietate vero circūdatus est ornātus ille quādo abundat diuersis generibus bonoꝝ opm.puer.iii. Stragulatam vestem fecerunt sibi.id est variarum et multaꝝ virtutuꝫ. Et hoc sic innuitur cum dr Lucis. Lux enim ornat Est eniꝫ scōm phūm ypostasis coloruꝫ. Unde quādo mulieres volunt pulcre apparere tunc ornant se seu colorant. Quartuꝫ est q̄ fidelem exhibēt nobis societatem Ipse enim nō deserunt nos quādo alia oīa nos deserunt .s. in morte Diuicie:delicie⁊ hōres.⁊ oīa nos dserūt.apoc.xviii.opa eī illoꝝ secūt̄ illos.peccatores faciūt sic colūba mdificās ī fenestra vbi plēs pullos amisit.thesaurizāt

enī in mundo isto vbi oēs anteceſſores
ſui tantū theſaurū amiſerunt. Oſee. vii.
Effraim facta eſt quaſi columba ſeducta
nō habēs cor. i. ſenſum. Mundus iſte eſt
sacc⁹ ptusus ō quo ōr aggel. j. Qui mer
ces congregauit miſit eas in saccū pertu
ſum. Foramē mundi eſt mors p quā oīa
recedunt: et ideo nullo modo theſauri
sandū eſt in mundo. Math. vi. Nolite
vobis theſaurizare theſauros in mūdo
ſiue in terra vbi erugo et tinea demolli
tur: et vbi fures effodiūt et furant. The
ſauriſandū eſt ergo opibus bonis que
in celo ꝓſeruantur: t nunq̄z nos deſerūt
Math. eodem ca. Theſauriſate vobis
theſauros i celo: vbi nec erugo nec tinea
demollit: et fures nō effodiunt nec furā
tur. Et hoc innuitur cum dicit sic. Ut in
die honeſte ambulemus. In die sc̄z do
mini quando veniet ad iudiciū particu
lare in morte vniuſcuiuſq̄z: et ad iudici
um vniuerſale in fine mundi. Tunc enī
honeſte ambulat homo quando bonā
ſocietatez habet. Si ergo habuim⁹ ope
ra virtutum que ſola nos comitantur.
tunc in die domini honeſte ambulem⁹.
Et sic patet terciū. ¶ Quarto oſtendit
que ſunt indigna ornamenta que abij
cere debem⁹ ad eundum obuiā regi no
ſtro. ¶ Indigna vero ornamēta
ſūt opa mala que naſcunt ex duplici ra
dice. sc̄z ex carnis ꝓcupiſcētia. Et hoc sic
primo tangit cum dr. Non in comeſatio
onibus Et ex ſpūali malicia. et hoc sic tā
gitur ſecūdo cum dr. Non in cōtentōne
Ad hanc duplicē radicem omnia mala
reducuntur. Dicit ergo sic. Abijciam⁹
opera tenebrarū et induamus arma lu
cis vt honeſte ambulemus et ꝓcedam⁹
digne obuiam regi noſtro venienti: nō
ambulantes in cōmeſſatōnib⁹. Cōmeſ
ſatōnes ſunt mutue inuitatōnes et con
uiuia facta per ſimbola. que prohibz ſa

lomon prouer. xxiij. Noli eſſe in conui
uijs potatorum nec in comeſationib⁹
eorū qui carnes ad veſcendum cōferūt.
q: vacantes potibus et dantes ſimbola
cōſumentur. Et ebrietatib⁹. luc. xxj. Vi
dete ne grauentur corda veſtra crapula
et ebrietate. ¶ ✠ ¶ Ebrietas eſt nimia
potatō. a qua ꝓpter tria cauere debem⁹
Primo q: ad luxuriā ꝓuocat Prouer.
xx. Luxuriosa res eſt vinū et tumultuo
ſa ebrietas. Hiero. Venter mero eſtuāſ
facile ſpumat in libidinē. id eſt in luxuri
am. Secundo q: ſpūm ſuffocat. Oſee.
iiij. Fornicatio et vinum et ebrietas au
ferunt cor. Ido enī ebrius eſt quaſi beſti
a: et nō diſcernit Propt̄ qō noe iacuit ō
nudatus in tabernaculo. gen. ix. Et loth
cum filiabus dormiuit. vt patet in eodē
Tercō q: ſubſtātiaz minuit et annihilat
Ecc. xix. Oparius ebrius nō locupleta
bitur. Sic ānihilauit ſubſtantiam ſuaz
ille filius ꝓdigus viuēdo luxurioſe.
vt dicitur luc. xv. Neq̄z ambulemus in
cubilibus. hoc eſt ſm morem pigritanti
um in lectis ſuis. vigilantibus enī ꝓpue
nit regnū celorū et nō dormiētib⁹ qb⁹ dr
amos. vj. Ue vobis q̄ dormitis ī lectiſ
eburneis et laſciuitis in lectis veſtris.
Cogitare enī deberent tales qō chriſtus
dicit math. viii. Vulpes foueas habent
et volucres celi nidos. filius autem hoiſ
ꝛc. Neq̄z ambulem⁹ ī impudicicijs. hoc
eſt in immūdicijs carnis ad quas indu
cūt cubilia ephe. iiij. Nō ābuletis ſicut
gentes que tradiderūt ſe impudicicijs.
Ecc. xxiij. Aufer a me vētris ꝓcupiſcēti
az et cōcubitus ꝓcupiſcentie nō apprehē
dat me. Silit nō ābulem⁹ ī pcīis ſpūali
b⁹. ſ. ꝓtētōne. q̄ ex ſuperbia naſcit. puer. xi.
Honor eſt homini qui ſeparat ſe a ꝓten
tōne. yſido. In nulla cauſa contendas.
quia contentio lites paſcit. fauces odi
orum. accendit. et concordiam rumpit.

Et emulatõne que nascit ex ĩuidia. Vel ꝓtentõ refert ad vbũ. emulatõ autez ad factũ Jac. uj. Ubi zelus et ꝓtentio. ibi in cõstancia ⁊ omẽ op⁹ prauũ. ¶ Adostq̃z posuit que debemus abijcere. ponit ornamẽta q̃ debem⁹ induere dicẽs: Sed ĩduimini dominũ ihesum xp̃m. i. formã et ꝓsatõnẽ domĩ nostri ihesu xp̃i. vt quomodo xp̃s ãbulauit in sanctitate ⁊ iustitia corã deo et omni pp̃lo. ita et nos pro modulo nostro ambulem⁹. Ad quod tenemur. Gal. uj. q̃ baptisati estis ĩ xpo iesu christum induistis. i. induere ꝓmisistis. Col. iij. Induite vos sicut dei electi viscera misericordie. Hic erat indut⁹ apostol⁹ q̃ dicebat gal. ij Viuo ego iã nõ ego: viuit vo in me xp̃s. Hic ergo induti digne et honeste ibim⁹ obuiã regi nostro. Et tantum de epistola ꝛc.

¶ Dominica secũda de euãgelio.

Sermo. III

Erunt signa ĩ sole et luna ⁊ stellis. Lu. xxi. Sãcta mater eccĩa sicut pia et sapiens mater oẽs fideles christianos amore et timore tanq̃z carissimos filios nititur ad viã veritatis reducere et ad virtutũ opa ꝓmouere. nunc in ꝓsperis blandiens: nũc terrens aduersis. vt per dulcedinem ꝓmioꝝ inducat ad opa virtuosa et p terroꝛẽ tormẽtoꝝ auertat ab iniquitate maloꝝ. Est enĩ in hoĩbus sicut in arboribus. nã homo bone ⁊ male arbori assimilatur. Est nãq̃z quedã arbor sicut oliua q̃ leniter debet tractari et fructu⁹ ei⁹ manib⁹ colligi et nõ ptica excuti alias seq̃nti ãno min⁹ fructificaret. Est aũt alia arbor vt nux cui⁹ fruct⁹ nõ dẽt leniter manib⁹ colligi. sed ptica excuti. vt sequẽti ãno meli⁹ fructificet. Sic sũt quidã taz bone nature vt nõ indigeant verbere sed solis verbis veraciter corrigũtur. et quidã sunt tã puerse nature q̃bus verba nil ꝓferunt. sed indigent forti verbere. Exemplũ patet in petro et paulo ⁊ alijs discipulis. Nã petrus et iobãnes ad solũ xp̃i vbũ omnia reliquerũt. ⁊ ad deũ veraciter sunt ꝓuersi ⁊ alij discipuli. Paulus vo nõ verbo sed forti vbere est ꝓuersus ꝓstratus et excecat⁹. Sic ergo sancta mater ecclesia ĩpcedẽti dominica ad ꝓsolatõnem bonoꝝ aduentum filij dei in mundũ ad memoriã reduxit: vt nos ad magnũ amorẽ alliceret. Qui quidẽ aduẽtus totus fuit mellifluus ⁊ humilis et deuot⁹ ac nimia caritate circũfluus. In hac vo dominica ad terroꝛẽ maloꝝ aduẽtũ filij di ad iudiciũ generale in fine mundi fiendũ recolit et affirmat: vt eos magno timoꝛe pcutiat. vt p hoc a malis caueãt ppetrãdis. et ad bona excitẽt semetipsos. vt si ꝓtingat quia possibile est: nostro tempe dictum iudiciũ euenire: sumus edocti de his que tũc euenire dicunt. Qui quidẽ aduent⁹ totus erit horribilis et amaritudine plenus. q̃ talis tũc erit tbulatio q̃lis nunq̃z fuit nec postmodũ est futura vt dicit ℳath. xxiiij. De hoc ergo aduẽtu presens euangeliũ tractat. et hũc in toto officio ecclesia suis fidelibus recitat phorendũ. ¶ In quo quidez euangelio qinq̃z ꝓncipaliter ꝓtinentur. Primuz est signoꝝ generale iudicium precedentiũ euentus. et hoc in principio euangelij. ¶ Cõm est filij hominis scz christi ad iudicium venientis aspectus ibi. Et tunc videbunt filium hominis venientem ꝛc. Terciuz est ad iustos diuine consolationis affatus. ibi. His autem fieri incipientibus respicite ꝛc. Quartum ẽ cuiusdã similitudinis ad antedicta cernẽda annex⁹. ibi. Videte ficulneã ⁊ oẽs arboꝛes. ꝛc. Quitũ ẽ oĩm ꝑdictoꝝ certis

sime adimpletõnis temp⁹ ibi. Amen dico vobis q̃nã nõ ꝑteribit generatõ hec donec oĩa fiãt ꝛc ¶ Primo ergo ponũ signo⁹ generale iudiciũ ꝑcedẽtiũ euẽt⁹ q⁹ erunt signa in sole ⁊ luna. ꝛc. ¶ ¶ Et ponuntur euentura signa in fine mundi circa quadruplicem creaturam. Et ꝑmo circa creturã celestem cuꝫ dicit. Erũt signa in sole ⁊ luna. Que autẽ sint ista signa hic nõ determinat̃ sed ĩ math. xxiiij.c. vbi dicit̃. Sol obscurabit̃ et luna nõ dabit lumen suũ. Hoc est signũ in sole q⁹ obscurabit̃. Qui qdem q̃druplr obscurabit̃. ¶ Primo ad lrãm tunc erit generalis eclipsis scꝫ virtute diuina ĩ tota terra. Alla enĩ eclipsis differt ab alijs. tum q⁹ erit vniuersalis. oẽs alie aũt sunt ꝑticulares. tũ q⁹ diu durabit. sed alie taꝫ diu durãt donec sol trãsierit lunã intẽposita inter solẽ et terrã. tũ q⁹ nõ fiet ꝑ lune intẽpositõnẽ sicut oẽs alie. sed ꝑ diuinaꝫ vtutẽ. sicut et in christi passione factũ ẽ. Scdo diceẽ obscurari ꝑpter maioris luminis supuentionẽ. Vaꝫ vt dicit hiero. sol obscurabit̃ nõ diminutõne sue lucis abscedente. sed maiori luce supueniente scꝫ xp̃o q̃ est vera lux. Cuso. Sicut ĩ hoc seculo luna et sidera obscurant̃ orto sole sic xp̃i gloriosa apparitõne sol obtenebrescit. et luna nõ dabit ꝑ suũ iubar. Et hoc erit pt⁹ finẽ mundi. ¶ Tertõ obscurabit̃ methaphorice vt dicat̃ sol obscuri. q⁹ seueraꝫ vindictaꝫ iudicis respicere nõ audebit. sicut in passione xp̃i radios sue lucis retraxit. q⁹ xp̃m pendẽtẽ in cruce respicere nõ audebat Aug⁹ Aderorẽ diei iudicij et tormẽta peuntiũ neqꝫ sol neqꝫ luna. astra neqꝫ terra aspicere poterũt. et retrahẽt splẽdorẽ suũ. ¶ Quarto ꝑt intelligi sol obscurari mistice. Sol enĩ mistice xp̃s est qui tunc valde obscurus erit. q⁹ miraculis et ꝑdicatõe nõ erit clar⁹. Apoc.vj. Sol fact⁹ ẽ niger quasi sacc⁹ cilicin⁹ Antixp̃s ãt eritvalde clar⁹ q⁹ vq; ꝑdicabit ⁊ mirabilia face videbit̃ q⁹ vt dt ysido. tũc oĩa mirabilia auferẽt̃ a fidelib⁹. et antixp̃s et discipuli ei⁹ ea facere videbit̃ demoniũ opatõne. ij. thessa. .ij. Cui⁹ aduẽt⁹ erit ꝑm opatõnez satha⁊ne in omni vtute et signis et ꝑdigijs mẽdacib⁹. Apoc.xiii.c. Faciet signa magꝫ ⁊ etiã fac et ignẽ de celo descendere in terrã in ꝓspectu hoĩm: et seducit habitãtes in terra ꝑpter signa q̃ data sũt illi facere Obscurabit̃ em xp̃s q̃ntũ ad diuinitatẽ q⁹ nullus audebit ipm predicare fuisse deum sed hominẽ purũ. Item q̃ntuꝫ ad veritatẽ. q⁹ nullus audebit ipm ꝑdicare doctorẽ veritatis sed falsitatis. Item q̃ntũ ad spũssancti plenitudineꝫ. quia nullus audebit ipm ꝓfiteri plenũ fuisse spiritu sancto. sed spũ maligno. Et sic valõ obscurus erit christus in mũdo. ¶ Luna nõ dabit lumen. Ad literaꝫ sic erit. Consueuit enĩ lucere luna occulto sole. vel obscurato. sed tunc nõ erit sic. Et in horribilibus tenebris mũdus inuoluet̃ ¶ Vel mistice ꝑ lunã sancta ecclesia designatur. q⁹ tunc lumen doctrine nõ dabit. nec sanctitas ecclesie miraculis fulgebit. Subtrabet̃ etiã ab ea lumen obedientie. q⁹ omnia regna romano impio rebellabunt: et omnes ecclesie rebellabt̃ ecclesie romane prope finẽ mundi vt dicit glo. sup illud. ij. Thessa. ij. Nisi venerit discessio primũ et reuelat⁹ fuerit homo peccati filj⁹ perditõnis. Luna etiaꝫ vertetur in sanguinẽ. vt dr Iohel. ii. qd̃ solũ mistice accipiendũ est. quia tunc ecclesia magnã patiet̃ persecutõem ab antichristo et eius nunciis: et cruore martirum ꝑfundet̃. Apoc.xiii. Et faciet vt quicunqꝫ non adorauerit imaginem bestie id est antixp̃i occidatur. In eodem. xvii. Et vidi mlierẽ ebriã de sanguine scõrũ et ð sanguine martirũ ihesu Quosdã ãtãtixp̃us

trabit ad se timore tormẽtoꝝ. ℣Dani. xi. Ruent in gladio et in flãma et in captiuitatẽ. et rapinaꝫ. ℟ ¶Et propter hoc tradet fratrem frater et pater filium. eligentes potius in bonis ducere dies suos q̃ꝫ sub tãta tbulatõe reꝝ ⁊ personarũ dãna pati. Quosdã trabit largitate munerũ. qꝫ inueniet thesauros absconditos ꝯs dẽones reuelabũt. ℣Dani. viij. In copia rerũ occidꝫ plurimos. Itẽ multiplicabit gl̃am et dabit eis ptãtem ĩm̃itis et terrã diuidet gratuite. In eod vi. Quosdã trabit deceptõe miraculoꝝ sicut simplices et pl̃ares. ℣Mathe. xxiij. Surgẽt pseudo xpi. i. fli xpi q̃ dicẽt se eẽ xpos: et pseudo ꝓphete. i. fli ꝓphete: et dabunt signa magna et ꝓdigia mag̃. ita vt in errorẽ inducant̃ si fieri ꝑt etiã elcti et sic xpi eccl̃a vndiqꝫ ꝓfundet̃. et lumen nõ dabit. et vndiqꝫ sanḡne pfundetur. Stelle ãt de celo cadẽt: non q̃dẽ ꝑm substantiã qꝝ ppetue sunt. Sed ꝑtĩ dicunt̃ cadere. s. ꝓpe. silitudinarie. ⁊ mistice ℣ ¶Prope ãt dicunt̃ cadere dupl̃r. s. igneas comas emittendo. oĩa enĩ sidera magnas comas a se emittẽt vt circa vicinũ aduentũ alicꝯ magni domini solent euenire comete. Et lumẽ suũ retrahẽdo qꝝ ꝑ aliq̃s dies ãte iudiciũ retĥẽt lumen suũ. vt nõ videantur. ℣Joel. ij. Stellere traxerũt splendorẽ suũ. ¶ Stelle aũt similitudĩarie dicunt̃ vapores igniti in aere. q̃ cadẽdo corruscãt in aere. ℣De q̃bus seculares dicũt ꝙ stelle cadũt. qꝝ tũc freqũter ꝑ aerẽ discurrẽt ad terrorẽ. ℣Bap. v. Jbũt directe emissiones fulgorum ℣Mistice ãt sancti doctores dicunt̃ stelle. iuxta illõ ℣Dan. xij. Qui ad iusticiam erudiũt multos q̃si stelle in ꝑpetuas etnitates. Qui tunc obscurabunt̃ ⁊ cadẽt qꝝ nõ docebũt. Et m̃ti ꝑpter timorẽ torm̃entoꝝ ex celo eccl̃e cadẽt. qꝝ vt dr apo. xij. ℣Draco ille magnꝰ traxit cauda sua tertiã ptem stellarũ et misit eos in terrã ¶ Secũdo ponũt̃ signa circa creaturã terrestrẽ tã tre q̃ꝫ maris. cũ dr. Et in tris pssura gentũ. Tunc enĩ maior pssura erit q̃ꝫ vnq̃ꝫ fuit vl̃ ꝑ modũ sit eventura Quadruplicẽ enĩ tbulatõem passura ẽ eccl̃a. scꝫ tyrannoꝝ hereticoꝝ ⁊ ypocritarũ ꝯs tã passa est. q̃rta erit ãtichristi ceteris maior. quã in fine mũdi pacie. vt ꝑꝫ ℣Dan. vij. Videbã inq̃t in visu noctis. ⁊ ecce bestie q̃ttuor magne ascẽdebant de mari. ¶Prima q̃si leena ¶Ista ẽ crudelitas tyrannoꝝ. Secũda sibis vrso. ¶Ista ẽ vsutia hereticorũ. Tercia sibis pardo. ¶Ista ẽ varietas ypocritaꝝ ⁊ dolus. Quarta tribibil̃ ⁊ fortis nimis. ¶Ista signãt ãtichristũ. Erit ergo tũc in toto mũdo magna pssura. ⁊ in aĩa ⁊ ĩ corpe. ¶Nã cũ psecutõne ãtixpi erũt magne pestilentie ⁊ fames ⁊ guerre ⁊ seditõnes ⁊ tremotꝰ. In mari erit etiã signũ magne ⁊ ĩaudite ꝓfusionis ⁊ tbacõis: q̃ nũq̃ꝫ ãte fuit. vt ĩfra patebit. ¶Tercõ ponunt̃ signa circa rõnalẽ creaturã. vi boes. ℣Resicẽt ⁊ erũt sicci ⁊ pallidi q̃si mortui ꝓpter timorẽ eorũ q̃ videbũt ⁊ expectabũt. qꝝ spũs ẽstis exsiccat ossa. puer. xvij. Et q̃ erũt illa ¶ Ubi nota ꝙ hiero. dicit se inueĩsse in annalib⁹ hebreorũ in q̃bus scriptũ reppe/rit ꝙ in fine mũdi. xv. sig̃ erunt in. xv. die b⁹ ãte diẽ iudicij. sed an ꝯtinui sint illi dies an interpollati nõ exꝑssit. ¶Nã prima die erigũt se maria oĩa sup oẽs montes. xl. cubitis stancia in loco suo quasi murus. Secũda tantum descendent ꝙ vix vidri possũt. Tercia maria redibũt in locũ ꝓstinũ. Quarta oẽs pisces ⁊ belue maris ⁊ oĩa q̃ mouent̃ in aquis ꝯgregabunt̃ sup aq̃s ⁊ dabunt vsq̃ꝫ ad celuꝫ rugit⁹ Quinta aues et oĩa volatilia celi ꝯgregabunt in cãpis inuicẽ plorãtes ⁊ vlulantes ⁊ nõ gustãtes cibũ: neq̃ꝫ bibẽtes. Sexta flumĩa ignea surgẽt ab oc/

casu solis vsq3 ad ortū currētia. Septia oīa sidera errātia ⁊ fixa spargēt ex se co3 mas igneas sicut comete. Octaua erit magnus terremot9. ita vt oīa aīalia pro sternantur. Nona oēs lapides tā mag3 ni q3 pui duident in q̄ttuor ptes vnam quāq3 aliā collidentē. Decima oēs plā te ⁊ herbe et arbores sanguineū fluēt ro rem. Undecima omnia aīalia exibunt de cauernis et siluis ⁊ venient ad cāpos rugiēta et nihil gustācia. Duodecima omēs mōtes ⁊ colles ⁊ edificia p̄sternē/ tur ⁊ in puluerē redigent. Tredecima ex ibunt hoīes q̄ viui remanserūt de cauer nis ⁊ ibūt velut amētes ⁊ nō loquētes. Decimaq̄rta omīa corpa mortuo3 sta/ būt supra sepulcra pata ad resurgendū3 Quintadecima p̄burēt mund9 ⁊ omīa habēta vitā morient. ⁊ statī p̄ea siet iu dicū. Ā statī q̄ttuor āgeli ibūt ad q̄ttu or ptes ire dicētes. Surgite mortui ve/ te ad iudicū Math. xxiiij. Mittet āge/ los suos cū tuba ⁊ voce magna. ⁊ p̄gre/ gabit electos a summis celo3 vsq3 ad t/ mios eo3. Hec aūt mirabilia p̄ueniunt p̄pter duo. Primo vt magnū malū fu/ tu3 p̄nūcient. Gre. Ultima tribulatō mī/ tis tribulatōib9 p̄uenīt. vt p̄ crebra ma/ la q̄ p̄uenūt indicent mala ppetua que subsequent. mlta enī3 dēnt mala p̄curre re: ut malū sine fine valeāt nūciare. Se/ cūdo vt sint incutamēta doloris ⁊ homi nib9 p̄pati videant. Omēs enī creature p̄patient hoī in iudicio. Ā sol obscura bit. luna p̄uertet in sanguinē et sic de ali is. Cui9 rōe3 assigit crisō. d. Pdrē familias morīēte dom9 tota tbat. familia plāgit. et nigris vestimētis se induit. Sic hūa/ no generi. p̄pter q̄d omīa facta sunt. cir/ ca finē p̄stituto. totus destruit mūdus. celi milteria lugēt. et cādore deposito te/ nebris induunt. Durior est ergo lapidi bus qui hodie nō plorat. ad p̄passionē nō mouet. hiere. vj. Luctū vnigeniti fac tibi planctū amar3. ¶ Quarto ponunt sig circa creaturā intellectualē. s. circa ā/ gelos cū dr. Ā virtutes celor3 mouebun tur. ¶ C ¶ Que p̄motō ex tb9 cābitur. Primo ex timore c9daz reuerētie. Job. xxvi. Colūne celi p̄tremiscūt ⁊ pauēt ad nutū ei9 Beda Quid faciūt tabule quā do tremūt colūne quid vga deserti patiē cū cedr9 padisi pcutiē. Secūdo ex p̄patō ne pugne. crisō. Si rex p̄cessur9 p̄tra ali quē ad bellū expeditionē mādat in p̄lio dignitates oēs mouebūtur ⁊ exercit9 ex citant ⁊ tota ciuitas fremet. q̄ntomagis regi celesti exurgente iudicare viuos et mortuos angelice virtutes p̄mouebunt. Terribiles ministri terribilē dominū p̄cedē tes. ante ip̄m fulgura viua p̄ lumine p̄ce cedūt. p̄ tubis tonitrua horrēda. Tercō ex horrore diuine vindicte Crisō. Quā/ uis āgeli p̄scu sibi nō sint. vidētes tamē infinitas mltitudines dānari nō ītrepi/ di illic stabūt. ¶ Tūc videbūt filiū hoīs ⁊c. In hac scda pte ponit filiū hoīs. s. xp̄i ad iudicū venientis aspectus. ⁊ hoc ē. Et tūc videbūt filiū hoīs venientē. s. ad iu/ dicū in nube materiali. Act. j. Et nubes suscepit eū ab ocul'eo3. Et sequit. Quē/ admodū vidistis eū ascendentē in celū3 sic veniet Esa. xix. Ascēdet dns sup nubē leuē. Ite in nube. i. cū mltitudine sancto/ rū et āgelo3 Esa. ij. Dominus ad iudicū veniet cū senatorib9 p̄lii sui Cū ptāte ma/ gna. q̄ ad hūanitatē sm quā pat dedit ei ōe iudicū facere. ⁊ maiestate q̄ ad diuini tatē. Primus aduēt9 fuit in hūilitate ma gna ⁊ infirmitate. scds vo erit i ptāte mag ⁊ maiestate. ¶ D ¶ Circa hoc iudicū no ta q̄ ad ōe iudicū q̄ttuor req̄runt. s. Ju/ dex. re9. accusator ⁊ testis. Judex āt erit xp̄c. Judex āt dr iudicū facere vbi scel9 ē p̄missū. Et iō descēdet ad trā Ite dr face re in loco p̄muni. Et ideo iudicū fiet in

valle ioſaphat. Jtē debet ſedere. Et ideo deſcēdet in ſede maieſtatis in nubibus candidis ſedēs. Jpſe enī fuit iudicatus ſtans. ⁊ ipſe iudicabit ſedēs. Jtem debz eſſe potens vt poſſit ſententiā executōi mādare. Eccl'.viij. Noli velle fieri iudex niſi valeas virtute irrumpe īiquitates. Et ideo deſcēdet cū poteſtate et omnes ſancti et angeli eī cū eo. nō ſicut alia vice. quādo venit humilis ad ſaluandū et nō ad iudicandū. johā.iij. Nō miſit deꝰ filium ſuū in mundū vt iudicaret mundum ſz vt ſaluaret mundꝰ p ipm. Jtem debet videre et videri. Jō venit i forma humana ¶ Apocal'.j. Videbit eū omnis oculus ⁊ q eū pupugerūt. Jtē debet eſſe iuſtꝰ. Et ideo oſtēdet vulnera lanceā et clauos ⁊ crucē. in q̄bus maxima eī iuſticia demōſtrat. Nā vt ita fieret ſatisfactio voluit in cruce mori. Que omnia ⁊ vſq3 mō celauit clamans miſericordiaz et nō iuſticiā. ¶ Dropt q̄ dicit apo. heb. xij. q̄ ſanguis chriſti meliꝰ loquitur q3 abel. q2 ille clamat vindictā ¶ Mat'.xxiiij. Tūc apparebit ſignū filij hominis i celo ſcz crux et claui. Unde cantamꝰ. Hoc ſignū crucis erit in celo cū dominꝰ ad iudicandū venet. ¶ Reꝰ in hoc iudicio erit pctōr. Et q2 reus debet ꝓuenire. ideo quattuor angeli tanq̄3 dei nūcij ibūt ad q̄ttuor ptes mūdi dicētes. Surgite mortui venite ad iudicium. j. Cor'.xv. Canet enī angelꝰ. ⁊ mortui reſur. q̄ in chri. ſunt p̄mi. ¶ Mat'.xxiiij. Mittet angelos ſuos cū tuba et ꝓgregabūt electos. Et q2 anima ⁊ corpꝰ ſimul peccauerūt ideo omēs anime corpa ſua reſument. ⁊ miniſterio angelor̄ ante iudicē ducent. Et q2 de ſilibus idē eſt iudicū. iō vſurarij cū vſurarijs. fornicarij cū fornicarijs. et ſic de aliis ſimul ligabunt. ¶ Mat'.xxiij. Ligate eos faſciculos ad ꝓburendū. Quia pro terrenis iudicabunt. iō i terra ꝓſternē

tur. Juſti vō in aere iuxta chriſtū loca/ bunt. j. Theſ.iiij. Deinde nos q̄ viuim9 q̄ relinq̄mur. q̄ reſidui ſum9 ſimul rapiemur cū illis obuiā chriſto in aera. et ſic ſemp cū domino erim9. ¶ Accuſatores in hoc iudicō erūt demones. q2 referent omnia cogitata. omīa vba. omnia opa. omīa ꝓmiſſa. Et ad vltimū ſic allegabūt vt refert aug9. Dictur9 eſt aduerſarius inq̄t ꝓtra nos. Equiſſime iudex iudica hūc meū eſſe ob culpā. q̄ tu9 nolut eſſe p grām. tu9 p naturā. me9 p miſeriā. tuus ob paſſionē. me9 p ſuaſionē. tibi inobediens. mihi obediēs. a te accepit immortalitatis ſtolā. a me accepit hāc pānoſaz q̄ indut9 eſt tunicā. tuā veſtē dimiſit. cū mea huc veīt. eq̄ſſime iudex iudica hūc eſſe meū. Unde ſi bene aduertim9 dyabolus q̄nq3 allegat. Primū eſt culpa leſe maieſtatis p quā a grā pctōr cecidit. Secundū eſt miſeria p2aue volūtatiſ p quā naturā deuaſtauit. Tercū eſt obp. uantia p2aue ⁊ dyabolice iniq̄tatis. per quā chriſti paſſionē euacuauit. Quartū eſt ſeruitus dyabolice ptātis p quaz obſeruantiā mādatorꝝ dei ꝓtēpſit. Quintum ē deboneſtatō caritatis p quā amiſit veſtē virtutū nuptialis iocūditatis. ¶ Teſtis erit angelus q̄ cuſtodiunt peccatorē. ⁊ peccata ſcripta in frōte. vt i ore duor̄ ſtet omē teſtimoniū. Daniel'.vij. Judiciū ſedit et libri apti ſunt. i. ꝓſciētia et pctā ſingulor̄. ¶ His auditis iudex chriſtꝰ vertet ſe ad ſanctos q̄bus ꝓmiſit ſecū iudicare. ¶ Mat'.xix. Vos qui ſecuti eſtis me in regeneratōe cū ſederit filius homīs in ſede maieſtatis ſue ſedebitis et vos ꝛc. Et dicet. Quid vobis de pctōribus videt fiendū fore. Et ꝓmo vtet ſe ad virginē matrem. q̄ dicet. Satis ſteterit apta ianua miſericordie. amō tps iuſticie eſt et nō miſericordie. Eccl'.iij. Omīa habēt tps ſuū. Secūdo vtet ſe ad ap'los

qui dicēt. Nos extraximus eos de ptā te dyaboli ⁊ de cultura deoꝝ et dedimꝰ eis sacramēta ecclesie. p que mūdati sūt a peccatis et filij dei effecti et ipi p viam bonā ambulare noluerūt. sz a deo recesserūt. ¶ Ergo qui noluerit benedictōez elōgabit ab eo. Ipsi noluerūt tuā benedcōnē. et ideo sunt imppetuū maledicti Apoc. xix. Uindica domine sanguinez nostrū qui effusus ē Job. xxi. Qui dixerūt deo recede a nobis scientiaz viaruz tuaꝝ nolumus. Tercio vertet se ad martires q̄ dicent. Uindica domine sangnē nostꝝ q̄ usqz mō misericordiā ñ inuocauit sed nūc iusticiā petit. apoc. xix. Uindica domine sanguinē ꝛc. Quarto adꝓfessores qui dicēt. Qui nō vult doctrinā accipe debet acriter verberari. sed isti doctrinā veritatis noluerūt recipe. et idō eternaliter ꝟberent. Quinto ad ꝟgines que dicēt. Foris canes et venefici ⁊ q̄ in carnalibus voluptatibꝰ sunt inuoluti vt porci q̄ int nos nisi mundi habitare debēt apoc. xxi. Nihil coinq̄natū et faciens abhoiatōem intrabit ad illā. Et breuiter nullꝰ misericordiā sz iusticiaz allegabit. Postea fit vna vox omniū sanctorū dicentiū. Moriant. moriant. Sicut xp̄o fuit dictū. Crucifigat. crucifigat Tūc iudex irata facie ꝟsus peccatores formabit sententiā. d. Me occidistis gladio ⁊ seruos meos paupes fame et siti. q̄d totū mihi reputo factū Unde dicet. Esurui et nō dedistis mihi manducare ꝛc. vt ptz Matth. xxv. Et iō discedite a me maligni in ignē eternū qui patus ē dyabolo et angel'eius. In qua sententia quīqz dicet. Primo puatōem oīs boni. ibi discedite a me. q̄ sum oē bonū. in quo ꝓsistit p̄cipalit pena damnatoꝝ. Secūdo abordinatōnē corpis et aie. et rixā oīm virū inferioꝝ et superioꝝ. q̄d erit magna pena. ibi. maledicti. q̄ corpꝰ maledicet a nime. q̄ sibi ꝓsensit. et aīa corpi. q̄ malū psuasit. Tercio penā intolerabilē corpis et aīe ibi in ignē. Quarto pene eēnitatē nunq̄z finiēde. ibi. eternū. Quinto societatē damnatoꝝ lamētabilē. ibi. ꝑparatꝰ est dyabolo et āgelis suis. Cogitemꝰ ergo carissimi q̄ ibit peccatoꝝ sic sentēciatꝰ et maledictꝰ. Nō surszuz q̄ ibi erit facies iudicis irati. ꝓpter quā dicūt montibus cadite sup nos. et collibꝰ opite nos a facie ire agni. vt patz apoc. vi. Nō āte. q̄a ibi peccata ī frōte scꝑta. ptrabētia ad infernū. Nō retro q̄ ibi mūdus expellens Nō ad dextrā uel sinistrā. q̄ ibi demones demergētes. Nō restat igit nisi vt ē ra os suū apiat et descēdāt in infernū viuētes. et sic fiet. ¶ Et nota q̄ iudex sic ordinabit. vt in infimo inferni stent ydolatre et heretici. sup eos superbi et obstīati. tercio loco homicide et raptores. q̄rto luxurioſi et delicati quoꝝ deꝰ vent ē. q̄ coopient vermibus et tineis in recōpēsatōem deliciaꝝ. esa. xxxj. Subtꝰ te sternetur tinea et operimētū tuū erūt vermes Tercio ponit ad iustos diuine ꝓsolatōnis affatus. q̄d ē magne ꝓsolatōis et remuneratōis. q̄ p modica penitētia habebūt ꝑpetuā gl'iam. p terrenis celestia. p trāsitoꝝijs eterna. Et hoc ibi est. Dis aūt fieri incipientibꝰ. s. que dicta sunt d signis et repbis. respicite p fidem ⁊ leuate per spem capita vrā. i. desideria mētis vr̄ē. spes enī hz eleuare sicut dsperatio deprimere. q̄nā appropinquat redemptō vrā. i. cū iudiciū horribile repbis inferēdū fiet: tūc vos electi et dilecti nō timeatis. q̄ vos nō tāget. imo sicut ipsi dānabunt. ita ecōtra vos saluabimini. et redemptō vrā tūc apparebit. q̄ p gratiā redemptōis xp̄i aīa et corpe eritis gloriosi: et iō uos nō timeatis. q̄ ꝓtempsistis omnia ꝓpter me. qui mala p̄sentia nō timuistis. sed patient toleraſtis q̄z mēs

semp in celo habitauit:et qui in me nõ ĩ mundo nec in vobis estis ꝓfisi. His eĩ ꝗttuor modõ dẽnt iusti leuare capita sua .i. spem suã. Primo omnia mũdana cõ temnẽdo. Math.xix. Ecce nos reliqm⁹ omnia et secuti sum⁹ te. Secõdo mala ꝓ sentia nõ formidãdo. Ro.v. Sed ⁊ glo/ riamur in tribulatõib⁹ sciẽtes q tribula tio patientiã opaẽ.patiẽtia ꝓbatõem: p batio vo spẽ Tercio in celis habitando Dbi.iij. Nostra ꝓuersatio in celis est. Quarto in deo et nõ in mõdo nec ĩse cõ/ fidendo.ps.lxx. In te domĩe speraui nõ cõfundar ineternũ. sic leuauit caput suũ dauid et ꝓfilus est in deo ⁊ vicit goliaz. vt patet.j.reg.xvij. Sic apli ⁊ martires in deo sperãtes omnia viceruũt.phil.mj. Omnia possuz in eo qui me ꝓfortat. Et ideo vos qui hec obseruastis nolite ti/ mere sz gaudeatis.qr mũd⁹ inimic⁹ de/ struẽ ⁊ dyabolus cũ ministris suis qui vos multo tpe molestauerũt in carcerẽ reducunẽ ibi unppetuũ cruciãdi.et qr la borioſa vita vrã finiẽ in requiẽ trãsitura et qr vrã redemptio ⁊ glã appropinquat Et ideo dicit eis. Uenite benedicti patr mei possidete patũ vobis regnũ ab ori/ gine mundi .Esuriui enĩ et dedistis mi/ hi mãducare ꝛc.math.xxv. Carissimi bis ꝗttuor modis leuem⁹ capita nrã modo ⁊ nos et appropinq̃bit redẽptõ nrã: no/ bis enĩ loquiẽ xps sicut et illis Apoc.iij. Qui habz aures au.audiat quid spũs dicat ecclesijs. Et sic patz terciũ. ¶ Quar to quandã silitudinẽ ad ãtedicta cerne/ da annectit dicẽs. Uidete ficulneã ⁊ oẽs arbores.que cũ pducũt ex se fructũ scitis q̃mã ppe est estas.greg. Bene ãt regnũ di estati ꝓpaẽ qr nũc meroris nubila trã seũt:⁊ vite dies eterne solis claritate ful gescũt. Sicut ergo fructus arbor signa estatis.sic signa q̃ pdixit sũt signa finalis udicij. Et ido vt dicit greg.in omel. q̃ni az multa eoz q̃ dixit iã facta cernamus. nã guerre et fames ⁊ pestilẽtie sunt ĩ vni uerso mũdo.pauca restãt que nõ ẽ dubi uz q̃n in ꝓmo fienda sunt. Propt qõ solicitari in opibus bonis:⁊ fide va fun ditus radicari debem⁹: vt si hec terribi/ lia que restant.nostris tpib⁹ ꝓtigerit e/ uenire nõ euellamur propt ariditatez a fidei firmitate. Domus enĩ supra petrã edificata nec a vẽto flante nec a pluuia descendente: nec a fluuio iuxta currẽte pt a sua stabilitate moueri.sed manz pe nitus incõcussa.vt dr mat.vj. Arbor ãt que bene radicata nõ est q̃ modicũ ha/ bet solis.defacili a vento pternit. turbi ne ꝓquassat.et modico euellit torrente. Unde hoies illi illo in tpe arescere phi/ bent.qui bonis opib⁹ nõ fulcunt ac eti az viua fide. Et quid refert carissimi qõ illud generale iudiciũ nos in carne mor tali degere inuenerit.an pticulare iudi/ ciũ q̃ quilibet iudicat in morte. Quid eĩ refert q̃ mund⁹ mihi finiat.qõ in genera li iudicõ fiet.Ego finiaz mõdo qõ ĩ pticu/ lari iudicio agit omĩ die Certe nihil. Et ideo ac si in ꝓmo generale iudiciũ fiẽ/ dũ esset semp pati esse debemus: cũ pti/ culare:quod q̃ntũ ad vnũquẽq3 eq̃pol/ lere cernit:in ꝓmo sit ventuz.et citius q̃z credamus.math.xxmj. Et vos estote pati qr q̃ hora nõ putatis filius homis veniet. Et sic ptz q̃rtũ. ¶ Quinto ponit omniũ pdictoz certissime adimpletõis tps.⁊ hoc ibi. Amẽ dico vobis nõ pteri bit sz ỏ mortalitate ad ũmortalitatez ge/ neratõ hec.i.genus hũanũ vel generatõ iudeoz donec omnia supradicta fiant. Celũ nõ sidereũ.sed aereũ. De q̃ dr ma. xmj. Uolucres celi ꝓmedebant illud. Et terra trãsibũt.i.mouebunt deposita pri figura pmanente ãt substantia.vt di. Beda. Uerba aũt mea nõ trãsibũt.i. in/ tellectus verboz meoz non manebit ĩ

cõpletus. Greg. Manentes sententias exṗmit sermo di qui transit ⁊ sic pz certi tudo iudicij generalis: quia in generatione ista fiet. Sed sicut certũ est iudiciũ in generatõe ista fieri: sic ẽ icertũ temp⁹ et hora quãdo fieri debeat. qz null⁹ vñ q̃m sciuit: nec scit nec sciturus est. Mat. xxiij. De die aũt illo et hora nemo scit neqz angeli ĩcelo neqz filius nisi pat. Filius. s. xp̃us p tanto dicit nescire qz ad modum nescientis se habuit cũ nulli vnq̃m reuelauerit. neqz reuelatur⁹ sit. Item pro tãto dicit nescire quia inq̃ntuz homo hoc nescit. inq̃ntũ vero deus et iudicium et horam et diem iudicij et omnia alia veraciter scit. et ideo d. Aug. Quotquot de hac materia sunt locuti. qz multi iaz fuerunt scz de certitudine et tempe finalis iudicij et de ãtichristi ortu locuti mẽdaces sunt inuenti. et quicunqz de hoc loquunt a seipis loquunt. Si enĩ xp̃c hoc reuelare noluit aplis q̃ fuerũt sup oẽs secretarij di. iuxta illud iohã. xv. omnia q̃cunqz audiui a patre meo no. fe. vo. mlt̃ominus vlli alii reuelabit qui tamẽ de hoc quesierunt Act. j. Domine si in tpe hoc restitues regnum israel. Et ait illis. Nõ est vestrũ nosse tpa l'momẽta: que pater posuit in ptãte sua. Similit si spiritussanctus qui pphetis omnia reuelauit et aduentum xp̃i et tempus aduẽt⁹. hoc eis noluit reuelare multomin⁹ aliis reuelabit. Et sic pz q̃ntũ ⁊ ultũm pncipl'e d euãgelio ẽ. Tractat⁹. Ut autez d aduentu ad iudiciũ aliquã noticiam habeamus ſm quod ex scripturis colligi pt. distinguenda sunt nobis tria. scz precedentia: ꝓcomitantia: et subseq̃ntia ad iudicium. Precedentia distiguũtur ſm triplicem statum. Primo ſm statum p̃dicatõnis q̃ fiet p enoch ⁊ helyam. Malach. iij. Ecce mittaz vobis helyam pphetã: anteqz veniet dies domĩ magnus et horribilis. Secũdo ſm persecutõis statũ q̃ fiet p antixp̃z et pseudo pphetas. Tercio ſm statũ purgatõnis q̃ fiet p ignem. ps. xcvi. Ignis ante ipsuz p̃cedz. ii. pet. iij. elemẽta vero calore solue nt. Quilibet aũt istoꝝ statuuz distinguit multipliciter. Circa statũ enoch et helye nota q̃ ante ip̃m p̃cedent quatuor. Primo discidiũ vulgarit̃ teilung regnoꝝ a romano impio. ij. Thessa. ii. Nisi ve. dis. primũ. s. oĩm regnoruz a romano imperio. Unde glo: sup illud dani'. vii. et habebat cornua decem. dicit appropiq̃ãte die iudicij romanum regnum scindetur in decẽ regna. Secũdo inobedientia ecclesiaꝝ romane ecclesie: vt dicit glo. sup p̃missõ verbo apli. Nisi ve. dis. Tercio ypocrisis religiosorum ⁊ hereticorum. j. Thi. iij. In ypocrisi loq̃ntium mendatium. Ezech. xxxi. Surget pseudo xp̃i et pseudo pphete ⁊ multos seducent. Quarto vniuersalis exercitatõ p̃lioꝝ. Matth. xxiiij. Surget gẽs contra gentẽ et regnuz aduersus regnũ Post hoc seqtur p̃dicatõ helie ⁊ enoch que reddit ꝓmẽdabilis a tribus. Primo a temp⁹ diuturnitate apoc. xi. Dabo duob⁹ testibus meis et pphetabunt mille ducentis. lx. diebus. i. tribus ãnis et dimidio. qz tanto tpe xp̃s predicauit Secõ a virtute verboꝝ ibidẽ. Si quis voluerit nocere eis: ignis exeat d ore ipsoꝝ et deuorabit inimicos eoꝝ. et si qs voluerit eos ledere. sic oportet occidi eũ Hi habent ptãtem claudendi celum ne pluat tpe pphetie eoꝝ: et ptãtem babẽt sup aq̃as ꝓmutandi in sanguinez et p cutere terrã õi plaga. q̃tiẽscunqz voluerint. Tercõ a patiẽdi ꝓstantia. Ibidem. Et cũ finierit testimoniũ suũ bestia q̃ ascẽdet de abisso. glo. intli. i. ãtixp̃c q̃ ascẽdet ad regẽdũ p tenebrosos dẽones. faci et aduers⁹ eos bellũ. ⁊ occidet illos ⁊ vi

cet:ꝛ corpa eoꝝ iacebunt in plateis ciui
tatis magne que vocaꝫ ſpūaliꝫ zodoma
glo.interli.ſcz hieruſalē q̄ dr magna vir
tutibus.nunc vero in zodoma ē muta⁊
ta.quia nemo p̄dicabit in ea.et egiptus
glo.interli.i.tenebroſa ſine cognitōe dei
vbi et domin⁹ illoꝝ.ſ.enoch ꝛ helye cru
cifixus ē. Et videbūt de pplis et tribub⁹
ꝛ linguis ꝛ gentib⁹ corpa eoꝝ p tres di⁊
es ꝛ dimidiū:et corpa eoꝝ nō ſinēt poni
in monumētis.glo.interli.vt mēoria ha
beaꝫ.ꝛ inhabitātes terrā gaudebūt ſup
illos.glo.interli.q: iuſtoꝝ afflictio ē cō⁊
ſolatō maloꝝ:ꝛ iocūdabūtur ꝛ munera
mittent inuicē:q̄mā hi.duo pphete cru⁊
ciauerūt eos.glo.interli.ꝓtradicēdo ini
q̄tati ipoꝝ qui habitabāt ſup terrā ꝛ p⁹
tres dies et dimidiū: ſpūs vite intrabit
in eos. Et ſteterūt ſup pedes ſuos:ꝛ tiō⁊
magnus cecidit ſup omēs illos q̄ vide⁊
bāt illos:ꝛ audierūt vocē magnā dicen
tē illis. Aſcendite huc ſcz ad ꝓſpectū an
geloꝝ ſeu ſanctoꝝ:et aſcenderūt in celū
in nube que illos refrigeret:et inimicos
terreat:et viderunt eos inimici eius. ¶
E ¶ Circa ſtatū et pſecutōnem antichri
ſti notanda ſunt nobis q̄nq; ſcz ort⁹ an
tixp̄i:et pgreſſus cultus:ꝓflictus ꝛ obi⁊
tus. ¶ F ¶ Circa ortū eius nota q̄tuor
Primo vnde naſcetur q: de tribu dan
Gen.xlix. Fiat dan coluber in via. Et in
apoc. Dan nō ſcribit in catalogo ſcōrum
in deteſtatōez antixp̄i. Scdo qūo naſce
tur:q: de fornicatōe et nō de vgine ſicut
quidā finxerūt. ii. Theſſ.ij. Et reuelet ur
homo peccati.i.de peccato ꝓcept⁹. Ter⁊
cio qūo ꝓfouebit in vtero.q: oꝓatōe dy
aboli. Nā ſicut aug. di. ſpūs malignus
deſcendet in vterū matris: et ex virtute
dyaboli ꝓfouebit et implebit antixp̄us
Nō tamē erit in ātichriſto dyabolus ſi⁊
cut in demoniacis:q: tunc ſibi nō impu
taret peccatū:ſed q: ſic poſſidebit eum. q

p ſua voluntate inclinabit eum cū aſſen⁊
ſu liberi arbitrij. Unde ſup illud.ij.theſ.
ij.cuius aduēt⁹ erit ſm opatōem ſathā⁊
ne di.glo. Nō tamē ſine ꝓſensu:vt frene
tici qui culpam nō habēt:q: ſi ſic vexare
tur a dyabolo nō imputaret quicquid
ageret.q; aūt ĩcipiat eſſe mal⁹ ex vtero ma
tris pbaꝫ p illō p̄s.xlviij. Tranſgreſſores
de ventre no.te. Hoc dr antichriſto. Si⁊
cut Iere.j. dr beato iohanni baptiſta.
Priuſq; te formarē in vtero noui te ꝛc.
Quarto vbi naſcet.q: i babilonia.apoc.
xvij. Babilon magna mater fornicatio
nū. ¶ G ¶ Circa pgreſſum nota quat⁊
tuor. Primo vbi nutriet.q: in illis ciui
tatibus corozaim et bethſaida. Unde ſu
p illo vbo math.xj. ve tibi corozaim: ve
tibi bethſaida di.aug. Ideo imp̄caꝫ ꝛ im
ppetrat deus iſtis ciuitatibus:q: in eis cō
uerſaturus eſt filius p̄ditōis. Secūdo
a quib⁹ nutriet.q: a malchitis et magis
babilonis et docebunt eum omnē artez
magicā ſicut di.aug. Nutrietꝫ etiaz a ſpi
ritibus malignis:q: ppter incātatōnes
ſuas quotidie ei famulabunt:et aſſiſtēt
ei comites in diuerſis Apoc.xvj. Vidi
de ore beſtie et de ore pſeudo pphete:p
pter incantatōes q̄s de ore emittet tres
ſpūs immūdos. Tercio qui pl̄i ei adhe
rebunt:q: pl̄ius iudeoꝝ. Joh.v. Alius
veniet in noīe ipſi⁹ ꝛ illū accipiēt. Quar
to in qua etate incipiet hec omnia:q: in
adoleſcentia. Ecc.xj. Vidi cunctos vi⁊
uentes qui ambulabāt ſub ſole cū ado⁊
leſcente ſcdo ſcz antichriſto. Nam pm⁹
adoleſcens fuit chriſt⁹. In illa ergo eta
te incipiet p̄dicare qua et chriſt⁹. ¶ H
¶ Circa cultum eius ſimiliter nota q̄t⁊
tuor cult⁹ p quos attrahet diuerſos ad
ſe. Primo ergo vt attrahat ad ſe iude⁊
os dicet ſe eſſe meſſiam in lege promiſſū
verum deum et verum hominem.ꝛ ree
dificare templū ſalomois.dicēs ſe velle

restaurare ritum moisi.ij.thessa.ij. Qui gloriatur.⁊ extollit̃ super omne qđ dicit̃ deus:aut quod colit̃.ita vt in tẽplo di sedeat ostendens se tanq̃z ipse sit de⁹. Dicet enī iudeis se velle destruere omnem ydolatriā. Dan.xj. Eleuabit̃ aduersꝰ ōnem deū. Verūtamẽ cor eius erit ad destruendū omnẽ cultum iudeoꝝ. Eodez viij.dicit̃ Et cor eius aduersus testamẽtum sanctū. Item in eodem.viij.ca. Usq; ad principez fortitudinis magnificatus est:et ab eo tulit iuge sacrificiuz. Vecundo vt attrahat gentiles ⁊ ydolatras faciet simulacrū et statuam:et p̃icantatões mittet in ipm malignuz spūm ad dandū responsa:et vocabit ipsuz deum moazim. Apoc.xiij. Datum est ei vt daret spūm imagini bestie vt loquat̃ ipsa imago bestie.et faciet vt q̃cūq; nō adorauerit imaginẽ bestie occidat̃. Danie. xi. Deum patrū suoꝝ nō reputabit:deum aūt moazim statuet in loco suo ⁊ venerabit̃. Moazim interp̃tat̃.p̃esidium q; ponet̃ edictuz.vt quicūq; fugerit ad statuam illā sit securus:et nō occidatur ob reuerentiā statue. Hanc enīz imaginem faciet ab omnibus adorari: vt dicitur apoc.xiij. Tercio vt attrahat ad se christianos.dicz se christū venisse ad iudicuz sicut p̃misit in euangelio. Et ostẽdet se mortuū ⁊ tercia die resurget.apoc. xiij. Et vidi vnū de capitibus suis quasi occisuz in morte.glo.interli.simulabit se antichristꝰ mortuū: et p̃triduuz latẽs post apparebit dicens se suscitatū ⁊ plagam mortis eius curatazz. Glosa. Arte magica ascendet in aera ferentibꝰ eū demonibus et sic curabit̃ plaga mortis eꝰ et qui p̃us mortuus credebat̃ post viuꝰ reputabit̃. et hoc est qđ ibidẽ sequit̃. Et admirata est vniuersa terra post bestiā Et adorauerunt draconẽ scz dyabolum: qui dedit p̃tātem bestie scz surgẽdi ⁊ adorauerūt bestiā.i.antichristū. Quarto vt attrahat ad se oēz hoīez p̃uū et magnum:ponet caracterē in fronte et manu dextra vt distīguāt̃ sui ab alieis ⁊ nemo possit emere vel vendere nisi habuerit signum. Apoc.xiij. Faciet oēs pusillos et magnos diuites et paupes et seruos et liberos habere caracterez in manibus et in frontibus:ne quis possit emere vel vẽdere nisi habeat caracterez bestie aut nomen eius ¶ Circa conflictū eius nota q̃ p̃tra triplicē p̃lium dimicabit scilicet p̃tra clericos:nobiles:et mercatores Clericos et laicos expugnabit et ad se trahet p̃ racionez naturales. Erit enim valō instructꝰ in scripturis phōz Dan. viij. Surget rex impudens facie ⁊ intelligens ppositiones. Job.xvi. De ore eius lampades procedunt id est ratōnes naturales phōrum. Nobiles et nobiles expugnabit et ad se trahet p̃ distributōnem terrarum et dignitatū. Danie. xi. Multiplicabit gloriam et dabit p̃tātez in multis.et diuidet terrā gratuito.mercatores expugnabit et ad se trahet p̃ aurum et argentum Dan.xj. Dominabit̃ thesaurorum auri ⁊ argenti: et in omnibus p̃ciosis egipti. In eodem. viij. In copia rerum occidet plurimos. Demones enim reuelabunt ei omnes thesauros absconditos et maxime loculos salomonis quos ipse suffodi fecit. Antiquitus enī homines morientes absconderunt thesaurum suuz sperantes se redire post longum annū quem ponebāt p̃bī ad eundem locum et carnaliter viuere sicut p̃ri⁹.⁊ propterea in sepulcris antiquoꝝ frequenter est inuentus thesaurus. Hec sepulcra inueniet dyabolꝰ antichristo. Job .xxxj. Ipse ad sepulcra ducetur:⁊ in cōgerie mortuoꝝ vigilabit In eodem.xli. Uternet sibi auruz quasi lutum. Populus etiaz minor similiter

distinguit in tria genera hominuz:scz in simplices:infirmos:et pfecte penitentes Simplices ad se trahz p falsos ppbetas .i. pdicatores. Infirmos per tyrannos. et pfectos p falsa mirabilia. Hec tria notat dominus in euangelio mathe.xxmj. cū dicit. Surgent pseudo ppbete.i. pseudo xpi ad decipiendum simplices.7 tradent eos in magnā tribulatōem et occident:ad infirmos cogendos. et dabūt signa magna vt si fieri pt in errorē inducātur electi.ad pfectos pmouendos Propter has omnes tribulatōnes 7 psecutiones sathanas dr soluendus circa diem iudicij.et dabit ei libera ptās temptandi homines et nocendi Apoc.ii. Cū cōsummati sunt mille anni.i.cum appropiquauerit finis mundi.millenarius enim est numerus pfectus.soluet sathanas.i. dabitur ei libera ptās temptādi. Et postea religabit in iudicio.apoc.ii. Et dyabolus qui seducebat eos missus est i stagnum ignis 7 sulphuris vbi est bestia 7 pseudo ppbete cruciabunt in secula seculoz ¶ Circa obitum antichristi notāda sunt q̄ttuor:scz temp⁹:psona interficiens:locus 7 modus. Primo nota tēpus.qr postq̄z pdicauerit tribus annis et dimidio.sex diebus post mortem helye et enoch interficietur. Apoc.xi. Cuius tatem sanctaz calcabunt mensibus. xlii. Dan.xii. Usqz ad finis horz mirabiliū.q̄nto tpe durabit psecutō ātichristi. Et respōdit āgls 7 iurauit pviuētez i secla seculoruz. Quia tempus:tpa et dimidiū tempus.i.vsqz ad tres annos et mediū. Secundo nota psonam interficientē. quia ipse christus interficiet.vel michael ministerio interficiet.christus vero autoritate.ii.thes.ii. Quem dominus interficiet spū oris sui. In historijs scolasticis dicit q̄ quedā audiet vox in aere dicens. Surgere. Et statim fulminabit antixp̄c

Tercio nota locuz.quia in illo loco morietur vnde christus ascendit scz in mōte oliueti. Congregabit enim multitudinem exercitus sui.et cum fuerit in supremo glorie sue p multitudine exercitus sui interficietur in valitudine sua. Dan.xi. Veniet in valitudine vt cōterat 7 figat tabernaculum suum inter maria super montē inclitum. Maria appellat mare mortuum et circūadiacentia maria.mōtem iclitum appellat montē oliueti Et sequitur. Veniet vsqz ad summitatē eius scz montis oliueti.et nemo auxilietur ei scz quādo interficiet a xp̄o. Quarto nota modum qr interficiet subito et absqz manu hominis et cunctis videntibus. Job.xxxmj. Subito morietur et auferent violentū.i.antichristū:sine manu. In eodem mj.c. Videntibus cunctis pcipitabitur. ¶ Circa terciū.s.statum purgatōnis que fiet per ignem nota pambula q̄ sequentur statū ātixp̄i 7 pcedent ignem purgatōis. ¶ Primo ergo pcedet spacium penitendi post mortem ātixp̄i ergo dabit spaciū.xlv.dierū ad penitenciaz illis qui in psecutōne antixp̄i negauerūt fidez. Dan.xij. In tempe illo cuz posita fuerit abominatō in desolatōnem.i.antixp̄s qui abomiabilē se exigebat ad adorandū.dies mille.ccxc.i.tres ānos cuz dimidio:quia tanto tpe durabit. Et postea sequitur. Btūs qui expectat et peruenit ad dies. Mccc.xxxv. In hoc enim numero inuentur spacium.xlv. dieruz datuz ad penitendū Nā si diebus mille ccxc.addāt dies xlv sit. Mccc.xxxv. Est ergo sensus. Btūs qui pt⁹ hos dies psecutōnis vixerit qui sunt dies mille cc. xc.et puenit ad dies.xlv.supadditos ad penitentiā qui simul oēs sunt .Mccc. xxxv.sicut dicit magister in histo.in vltima visione daniel. Et in isto tempe oēs iudei quertentur.ps.lvi. Conuertentur

ad vespam et.fa.pa.vt ca.s.mūdi. Uidē tes enī se deceptos ab ānichristo conuer tent ad xp̄m. Et istud tps vocat̄ statꝰ se curitatis. Dicent eī tunc ministri an tixp̄i. Licet enī p̄nceps noster ē mortu us.tamē pacē et securitatē habemus ⁊ ducent vxores et ꝓuiuia celebrabūt. Et cū dixerint pax et securitas:tūc repenti nus supueniet eis interitus.vt di. aplūs .j.thessa.v. Qua vt dr̄ math.xxiiij. sicut in diebus noe erāt hoīes edētes ⁊ bibē tes et nuptui se tradētes.sic erit in aduē tu ānixp̄i. Post hunc statū erit signoꝝ status que ponit hiero.q̄ supradictā sūt si tamē sunt vā nā de eis apō theologoꝝ doctores dubitatō est. Quidā enī dicūt q̄ possibilia sunt:⁊ possibile videt ea sic euenire. Quibusdā aūt videt omīno ab surdū et dicūt q̄ statiꝫ pꝰ p̄habitū tēpus mundꝰ ꝓburet. Quicquid aūt sit p̄dicto rīs arbitrio relinq̄tur. ¶ Post p̄dicta ergo p̄ambula sequet̄ status purga tionis q̄ fiet p ignē.nā virtute dei ignis maximus generabit̄ in terra:et ex cōcur su oīm causarū supioꝝ et inferiorū que ex sua natura habēt vtutē ignēdi.q̄ oīa diuina virtus faciet sil' ꝓcurrere. Sic fa ctū est diluuiū ex ꝓcursu oīm causaruꝫ. que habēt pluuiā generare.vt di. augꝰ. qui ignis faciē hꝰ mundi purgabit.⁊ tā tū ascēdꝫ q̄ntū aqua diluuij:q̄ purgabit bonos quos īueniet si aliq̄d in eis pur gandū fuerit. Boni vō et pfecti q̄ nihil purgabile habebūt resolutōeꝫ in corpi bus patient̄ sine aliqua lesione ⁊ pena. vt dicit aug.malos āt ꝓcremabit. Innouabit etiā elemēta.ij.pe.iij. Elemēta ca lore soluēt̄.glo. Cōsūpti p ignē meliorē spēꝫ resumēt. Et q̄ pꝰ q̄ꝫ ille ignis ꝓbus serit mundū descendet ad infernū cū re pbis diuisa ab eo luce.p̄s.xviii. Uox do mini itercidentis flamā ignis. Ubi ba silisꝰ.di. Dominꝰ ita recidet flamā ignis vt electis luceat et repbos exurat. Et in tali exustione oīa maria et oēs aque p̄t occeanū ꝓburent̄.et terra equabit̄ et re manebit lucida vt cristallus.⁊ sic pꝫ pri mū. ¶ Sequit̄ scōm scꝫ ꝓcomitātia ip sum iudiciū que erūt multa.s.resurrectō corpm vtute diuina ⁊ ꝓgregatō eorun dē ad vallē iosaphat virtute āgelica. Et tunc xp̄s veniet ad iudiciū ad dictā val lem et cū iustis et peccatoribus discep tabit. Dīa hec quecunqꝫ in iudicio cō current in p̄cedenti sermone satis diffu se dicta sunt:⁊ ideo hec ibi require:⁊ hic āplius nō dicatur.⁊ sic pꝫ scōm. ¶ Se quit̄ tercū scꝫ sequentia post iudicium. scꝫ status innouatōis mōdi qui erit pꝰ iudiciū ascendentibus electis cū xp̄o ad celū.et descendentibus ip̄is ad infernū q̄ sicut hō innouabit̄ in corpe et ī oibus sensibus corpis cuiꝰ innouatōi hic non insisto:q̄ ad resurrectōem corpis ptinꝫ ita mōs innouabit̄ pꝰ iudicū et supio ra et inferiora. In supioribꝰ innouabit̄ firmamētū:q̄ quadā luce resurrectōnis clarebit ⁊ ꝓficet mobile vlteriꝰ non mo uendō Unde glo.sup illō esa.celi sic fumꝰ liquescent di. Celi noui et terra nova q̄ si quadā resurrectōis virtute glorifica ta clarebūt. Item innouabit̄.q̄ lucebit se ptupli' sicut lux septē dierū.i.lux āte pec catū:q̄ p peccatū oīa sunt deteriorata ī odiū hominis.esa.iii. Erit lux solis sicut septē dierū. Ubi di.glo. q̄ in septupluꝫ plus lucebit q̄ꝫ fecit āte peccatū. Stabit etiā immobilis in orīēte vbi creatus est nunq̄ꝫ ad occasum tendēs nec eclipsim patiens. Habac.iij. Sol ⁊ luna steterunt in habitaculo suo Propē hoc totū tps futurū dr̄ vna dies q̄ nec nox nō succedit Zach.xiiij. Erit dies q̄ nota est domīo et nō dies neq̄ꝫ nox. Et q̄ vt dicit p̄bus Tps ē numerꝰ motꝰ p̄ prius ⁊ posteriꝰ ⁊ cū motus nec in firmamēto:nec in sole ⁊

astris erit:sequtur q vlteri⁹ tps non erit ℣poc.x. Tps iã nõ erit.. Itez innouabit luna q: hẽbit lumez a se ⁊ nõ a sole:sicut mõ habet.ps.lxxxviii. Luna pfecta met nũ. Itẽ hẽbit tantã lucẽ quãtã hũt sol ãte peccatũ.esa.xxx. Erat lux lune sicut lux solis. Itẽ nõ diminuetur nec deficiet nec patiet vltra eclipsim.esa.vi. Nõ occidet vltra sol tu⁹:et luna tua nõ minuet. In inferioribus vo innouabunt q̃ttuor elementa.⁊ primo ignis q: clarior erit. Secũdo aer q: erit sine turbine pluuia ⁊ tonitruo. Itẽ ex aere ⁊ luce infusa erit vnũ corpus:sicut crystall⁹ hz lucẽ uncorpataz modo lux accedit aeri ⁊ recedit. Unde illa alteratõe q̃ fiet p ignẽ illa ꝓmunicabunt.aer:ignis:celũ:et aq̃.⁊ oĩa ista dicẽtur celũ vnũ. vnde in ℣poc.xxi. vidi celũ nouuz et terrã nouã. sumit celuz p tribus elemẽtis sicut dicit glo. Itẽ carebit qualitatibus corruptibilib⁹.sicut caliditate:frigiditate: hũiditate et siccitate.remanebũt tamẽ q̃litatuz radices in aere. Tercio aq̃ q: in aere nõ erit fluxibilis.⁊ q: ista ẽ ꝓprietas ꝓncipalis aq̃.ꝓpter hoc dr apoc.xxi. Et mare iã nõ erit. Itez carebit potentia extinguẽdi: ℣ap. xix. ℣q̃ extinguendi naturã oblita erit. Itẽ carebit corruptõne et potẽtia corrũpendi q: omnis corruptõ ab hũiditate erit q̃ ĩ aq̃ nõ erit. vnde glo.sup illo verbo.u.pe.nj. elemẽta calore soluent. dicit. Elementa q̃ttuor q̃bus hic mõs ꝓstat:ille magnus ignis ꝓburet:neqz oĩa ꝓsumet vt nõ sint sed duo ex toto ꝓsumet. duo in meliorẽ restituet faciẽ. Qõ quidam exponũt de igne ⁊ aqua q̃ ex toto dicunt ꝓsumi quo ad vsum illaz qualitatũ scz caliditatis ⁊ humiditatis. ℣q̃ enim nõ hẽbit ptãtẽ extinguẽdi vel fluẽdi.neqz ignis ꝓburẽdi Quarto innouabitur tra.q: nõ erit obscura sz lucida sicut crystall⁹. Itẽ nõ habebit vsuz germinãdi:nec ĩ ea erũt vegetabilia Itẽ erit tota plana.esa.xlvnj. hũiliabit omnis mõs ⁊ collis.hãc innouatõnẽ expectãt oẽs creature. Propt q̃ dr. apls.ro.vnj. q̃ oĩs creatura ingemiscit ⁊ pturit vsqz huc.q: ipa creatura liberabitur a seruitute corruptõis in libertatẽ filiorum dei. Ibidem ẽc.

De epistola sermo quartus.

℣Decunqz scripta sunt ad nrãz doctrinã scripta sunt.ro.xv. In hac dnica eccia recitat aduentũ xpi ad iudiciuz generale in fine mõi. de q̃ iudicio mlta scripta sunt valde:et ꝓcedẽtia signa ⁊ cõcomitãtia et subsequntia vt in ꝓdictis ostẽsuz ẽ:q̃ oĩa sunt scripta:et ecclesia recitat ad nos erudiendũ. vt de ipo iudicio ⁊ de his q̃ ad illud ꝓcurrũt eruditi ad ipm ꝓparemur vt decet. Jacula enĩ q̃ ꝓuident min⁹ ferũt vt dr. greg. ¶ De hac enim materia epla ꝓsens lo q̃ videt. ostẽdens q̃ omnia q̃ ds pat ꝓphetas suos scribere mãdauit: et q̃ eius fili⁹ hõ factus ĩ tra ẽ opatus:omnia sunt ad nrãm doctrinã. et animaz salutẽ ꝓpetuo ꝓsequndã. In q̃ q̃dẽ epla apls q̃ttuor facit. Primo enim totã diuinã paginã ad nrãz dicit eẽ scriptã eruditõnez ibi. quecũqz scripta. Secũdo vt oẽs idẽ sẽtiam⁹ exẽplo xpi ⁊ fm xpm. et hoc ad dei honorẽ. ad ipm deuz suã fundit orõnẽ. ibi. ds ãt patiẽtie ⁊ solacij det idipm vobis sapere. ẽc. Tercio vt ĩ obsequis caritatis ⁊ infirmitatũ tolerãti a ĩuicẽ suꝓportem⁹: sicut ⁊ xps nos suscepit ⁊ suꝓportauit: piã ponit exhortatõez: ibi. ꝓpter qõ suscipite inuicẽ sicut et xps suscepit vos Quarto vt õni gaudio spirituali et pace repleamur iterato subiũgit õpcatõem ibi. Deus ãt spei repleat vos õni gaudio et pace ẽc. ¶ Primo ergo dr. totã scripturã ad nostrã esse sci

ptã eruditõnẽ.ꝛ hoc ẽ.q̃cũq; ſcripta ſũt: ſiue in ve.te.ſiue in no.te.ſiue ꝺ deo ſiue de celo vl' ꝺ mꝺo vel inferno.vl' de ãgliſ vel ꝺ aiab⁹:l' ꝺ aduẽtu xp̃i in mundꝺ.l' de aduẽtu ei⁹ dẽ ad uidiciũ.õnia ad eruditõem nr̃ãm ſcribi fecit ꝓ ſeruos ſuos vt in ip̃is ꝺ credẽdis ſpandꝺ ꝛ agẽdis eruditamur:ꝛ vt ꝓ patiẽtiã in aduerſ.ꝛ ꝓſolatõez in ꝓſpis ſcripturaꝝ.i. q̃ſcripte docẽt ꝛ mãdãt:habere vam ſpẽ de bonis eẽ niſi mereamur.vt nec ꝑꝓt aduerſa nec ꝓ pt̃.ꝓſpa ab iſtoꝝ ſpe decidam⁹. Hoc enĩ ſcripte mãdãt.vt nõ frãgamur aduerſis nec ꝓſpis diſſoluamur.ſ; firmã ſpẽ tãq; ãchorã i adũſ.ꝛ ꝓſpis retinẽteſ ad braui⁹ ſupne vocatõis curram⁹. Circa hoc vbũ ad nr̃az inſtructõez notãdũ q̃ mlta ſcpta ſunt tã in veti q̃z in nouo teſtamẽto.a q̃b⁹ tã magnã doctrinã accipe poſſum⁹ ꝛ dẽm⁹. Hoc ẽ enĩz magis latũ vbuz ad ꝓdicandꝺ et exponendũ q̃z ſit.in tota ſcripta. Vbi nota q̃ ẽ q̃druplex liber.ſcz liber creatẽ:liber ſcpture.liber gratie et liber glie. In q̃libz iſtoꝝ mlta ſcpta ſunt ad nr̃ãm doctrinã. Primꝰ liber ẽ liber creatuꝝ ꝺ q̃ ꝺr gen.j. In ꝓncipio creauit ꝺs celũ ꝛ terrã ſcz ꝓtinẽs ꝛ ꝓtentũ. Ex q̃ inſtruimur ad fidẽ de ꝺo habẽdã.q:ĩ rerũ creatõe relucet ꝺi õnipotẽtia q̃ patri appꝛopat. In rex ꝺ ordinatõe dei ſapiẽtia q̃ filio attribuit. In rex aũt ꝓſonati one dei bonitas.q̃ ſpũſctõ attribuit. Ex q̃ pz q̃ vn⁹ ẽ ꝺs in tbus ꝓſonis cõſiſtẽs:q̃ creauit ordinauit et regit oĩa. Ro.j. Inviſibilia ꝺi p ea q̃ facta ſunt intellecta cõſpiciunt:ſempitna q̃z vt⁹ ei⁹ ꝛ diuinitas ſap:xnj. Magnitudine enĩz ſpẽi ꝛ creature ꝓgnoſcibilit poterit hoꝝ creatoꝛ videri. Ite vocat liber creaturaꝝ in q̃ mirabilia poſſum⁹ ſpeculari.puer.vj. Vade ad formicã o piger et ꝓſida vitã eius. ꝛ diſce ſapiẽtiã. Et dicas hic de obedientia celi et de fructuoſitate terre:ꝺ elemẽtis et ꝺ natura mlꝺoꝝ aĩaliũ. Secꝺus liber ẽ liber ſcripture q̃ ꝓtinet totũ vet⁹ teſtamẽtũ in q̃ mlta ſunt ſcpta. Primo ſcptũ ũeim⁹ in gen.j.q̃ ꝺs boiez magn excellentia dotauit. Faciam⁹ inq̃t boiez ad imaginẽ nr̃az.vt ꝓſit piſcibus maris et volatilibus celi ꝛ beſtijs terre vniuerſeq; creature. Dec⁹ excellentia miratur ꝓpheta in ps.viij. Quid ẽ hõ q̃ memor eſ eius. Omnia ſubieciſti ſub pedib⁹ eius ꝛc. Ex q̃ inſtruimur q̃ maxumã dilectõez ad deũ habere dẽmus q: tales nos fecit ꝛ õnia ꝓpter nos. Inſtruimur etiã q̃ animã et naturaz nr̃ãm ſic excellẽtem in magna reuerẽtia ꝛ puritate ꝓſuare debem⁹ ꝛ nõ in luto vicõꝝ labefactare.ecc. xx. Fili in mãſuetudine ſerua animã tuã ꝛ da illi hõrẽ ſm meritũ ꝛ ſanctitatẽ.i. dignitatẽ. Secꝺo inuenim⁹ etiã ſcptum in gen.q̃ ꝺs ꝓpter peccatũ ꝛ mãdati tranſgreſſionẽ expulit hominẽ ꝺ paradiſo ꝛ q̃ſi tota illa excellẽtia ſpoliauit ac infinitis bonis ꝓuauit:ac infinitis miſeriis cum tota ſua poſteritate adiudicauit. Ex q̃ inſtruimur q̃ ſupꝛa õnia ꝛ valde peccatũ deteſtari dẽm⁹ q̃ꝺ nobis tot bona abſtulit.ꝛ tot malis addixit.ecc.xxj. Qui in vno offendit mlta bona pꝺet. Tercꝺ inuenim⁹ in ſcripturis iterũ in gen. vj:ca. q̃ ꝓpter peccatũ carnis:omnis enĩz caro corꝛupat viã ſuã: ꝺs totũ genus humanum pꝛeter ſeptem in diluuio deleuit ꝛ dixit. Penitet me feciſſe hominem. Ex quo inſtruimur q̃ carnalis cõcupiſcẽcia eſt illa vorago in qua genus humanũ ſuffocatur:et eſt ignis ipſum conſumẽs Ad quod ſignificandum: ignis ſuper zodomitas deſcendit ẽpioꝛ carnis peccato fedatos. Job xxj. Ignis eſt vſq; ad ꝓſũmatõem diuoꝝ ꝛ oĩa eradicans.ſ. germina virtutũ. Et ꝺo q̃ntũ poſſum⁹ corꝑus noſtruz macerare dẽm⁹ ne talit ſuffocemur ꝛ talit ꝓburamur.aug. Car

nem vñz domate ieiunijs et abstinẽtia esce vel potus q̃ntũ valitudo permittit Unde de istis dr heb.xi. Circũierũt in melot.in pe.ca.egẽ.an.affli. Quarto mueim⁹ scriptũ itez in gen.xj.q̃ in edificatõe turris babi.diuisit labiũ vnũ in.lxx.linguas.quã filij hoim ex mag̃ supbia edificabãt coq̃ntes lateres p saxis et bitumẽ p cemẽto.et cacumẽ vsqz ad celũ volebant erigere.vt ex altitudine nõ timerent ãpli⁹ a diluuio aque.et ex lateribꝰ qui nõ ledunt ab igne nõ timerẽt futuꝝ iudiciũ p ignẽ fiendũ.et sic cogitabãt dipotentiã subtfugere Ex q̃ instruimur q̃ oĩs diuisio ⁊ discordia est ex supbia:ab ipa enĩ oĩs pditõ iniciũ sumpsit.vt dicit thob.mj. Quicunqz enim peccat supbit ⁊ p̃tra deũ erigit dñ ei⁹ mãdata cõtẽnit ⁊ p̃tra ipa facit et ei⁹ grãm et dona p̃ojicit tanq̃z lutũ. Propt q̃ bõ sepat a sãctis ab ecclesia iustoꝝ ⁊ a merito passionis xp̃i et õnũ electoꝝ.a vtutibus ⁊ domis spũssancti et pace et p̃mi vnitate. q̃ inter supbos semp iurgia sunt.vt dr puer.xmj. Et breuit ab õi bono sepatur. esa.lix. Iniq̃tates vr̃e diuiserũt inr vos ⁊ deũ vestꝝ. Ex q̃ ptz q̃ supoĩa dẽm⁹ supbiã detestari ⁊ hũilitatẽ sectari p quaz bõ mltipli⁹ exaltat.j.pe.v. Humiliamini sub.po.manu dei vt vos exaltet in tpe. ẽc. Luc.xmj. Oĩs q̃ se exaltat hũiliabit. ẽc. Quinto mueniꝰ scriptũ.exo.xiij.q̃mõ dñs eduxit p̃plm suũ p manũ validaz ɗ egipto a seruitute pharaonis:ipso cũ exercitu suo suffocato in mari:⁊ quõ mirabilibus beneficijs est ipm p desertuz p̃secutus. Nã colũna nubis p diem. et colũna ignis p noctẽ nũq̃z eis defuit: et mãna angeloꝝ panis cibus optim⁹ perq̃ttuor ãnos ɗ celo exhibit⁹ fuit eis. Ex q̃ ĩstruimur q̃ dñs p̃plz suũ ɗ manu hostũ eripit ⁊ ipz innũerabilib⁹ beneficijs p dñs tũ mɗi p̃sequit. Nã ignẽ spũssãcti mittit q̃ eos accendit et purificat et illuminat:et nubẽ refrigerij eis ebuit in aduersis.dañiel.iii. Fecit mediũ fornacis q̃si vẽtum roris flantẽ.j.coꝝ.x. Fidelis deus q̃ non pacier vos temptari sup id q̃ poteritis sed faciet cũ temptatõe p̃uẽtum vt possitis sustinere. Et ideo si bene agum⁹ multũ in deo p̃fidere dẽmus.ps.xxxvi. Spera in dominũ.et facbo: Sexto mueim⁹ in.leui.vii.q̃ dñs sacerdotes ⁊ leuitas de p̃plo seq̃straui ad cultũ deo exhibendũ:⁊ istituit sacrificia ad peccatoꝝ ostẽsionẽ:illud sacrificiũ verũ aq̃ immaculate significantia.p qd̃ peccatũ nõ ẽ ostensuz sed ablatũ a q̃ fluxerũt omnia sacramẽta ecclesie q̃ habẽt in ei⁹ sanguine efficaciaz oĩa peccata delere. Ex q̃ instruimur q̃ ad cultũ diuinuz semp sunt aliq̃ ordinãdi.⁊ q̃ sacramẽta ecclesie per ista sacrificia figurata deuote ⁊ pure dẽm⁹ suscipe vt a peccatis mundemur ⁊ saluti aĩe p̃sequamur.mat.xvi. Qui crediderit ⁊ baptizat⁹ fuerit salu⁹ erit. Ipsa enim sunt medicine leuissime ⁊ efficacissime: ⁊ sine rerum dispendio omnez languorem anime sanant.sine quibus sal⁹ hominis haberi non potest. Septimo inuenimus in libro numeroruz.xxvi. cap. omnes mansiones quas fecerunt israel in deserto numeratas et inscriptas fuisse. Ex quo instruimur q̃ omnia tempora nostra ⁊ omĩa opera nostra ⁊ omnes mansiones quas facimus in mundi deserto scribuntur in libro ⁊ in iudicio coram ɗo ɗ oĩb⁹ districta rõez ɗo reddem⁹.⁊ p̃pt ipa ⁊ ɗ ipis iudicabimur siue ad vitã siue ad mortẽ.dan.vii. Iudicũ sedit ⁊ libri apti sũt.ber. Dẽ tps tibi ĩpen.re.a te.q.sit exp̃.mat.x. Quz ⁊ capilli capitis vr̃i numerati sũt.q: mĩma vr̃a ɗs nũerat.p̃pt q̃ valde ãbulare dẽm⁹ caute cũ obseruemur ĩ oĩ vita nostra.ephe.v. Videte quomodo caute ambuletis:

Octauo inuenum⁹ deu.j.c.qñ moiſes ſeru⁹ dei ⁊ oĩs illa ꝯgregatõ que egreſſa ẽ de egipto vltra ſexcẽta milia hoim pugnatorũ ꝑ quibuſdã peccatis oẽs ꝑẽ duos ſc̃z ioſue et caleph filiũ iephone mortui ſunt in deſerto nec terrã ꝓmiſſionis potuerunt ĩtrare. Ex quo inſtruimur q̃ dñs ꝓplm ſuũ in hoc mõdo punit ne puniat in futuro. Aug. Ideo diuina bonitas iraſcit maxime in hoc ſeculo ne iraſcat ĩ futuro. ⁊ miſericordit adhibet tpalez ſeueritatẽ ne eternã iuſte inferat vltõez nec terrã lacte et melle manantẽ in hoc mõdo ꝓpõ ſuo ꝓfert vt tandẽ dulcedine eterne ſatietatis reficiat. Et ideo dei flagella cũ gaudio ſuſtinere debem⁹. q̃ in ipis purgamur ĩſtruimur ⁊ emẽdamur et vt filij dei ⁊ nõ vt adulteri tractamur Heb.xj. Nõ ſi extra diſciplinã eſtis. ergo adulteri et nõ filij di eſtis. Quẽ ei di. de⁹. cor. fla. aũt oẽz ſi. quẽ re. ij. machab. vi. Etenĩ nõ ſinere peccatores ex ſentẽtia agere. ſed ſtatiz vltõem adhibere magni beneficij eſt iudiciũ. Nono inuenimus in ioſue qũo dominu⁹ p ioſue illas ſeptẽ impias ⁊ peſſimas natõnes delenit et ciuitates eor̃ ſuccendit. ⁊ ꝓpls dei totã occupauit. Ex q̃ ĩſtruimur q̃ impii et filii eor̃ ꝓpter eos extermiãnt de tra et bona eor̃ alius tradunt. ps. Filii eius ſiant orphani. et vxor eius vidua. ⁊ epi. e. ac. al. nutãtes tranſferent. filii ei⁹ mendicent et eiſciant de habitatõibus ſuis. Scrutet fenerator oẽz ſubſtãtiã ei⁹ ⁊ diri. alieni. la. ei⁹. Sic mãdauit achab dolori cũ tota ꝓgenie ſua. vt pz. iij. reg. xxi. exodi. ii. Ego ſuz deꝰ zelotes vindicãs iniquitatẽ patrũ in filios in terciã ⁊ q̃rtam generatõez. Ex q̃ pz q̃ di flagella inferũtur bonis ad correptõem ⁊ emẽdatõem ⁊ malis ad extermunatõez ⁊ futurorũ tor mẽtorũ inceptõem. Unde in vita iſta ĩcipit eis infern⁹ ⁊ d tormẽtis tranſeũt ad tormenta Job. xxiij. Ab aquis niuium tranſeũt ad calorem nimium. Sic tranſiunt pharao cum egipciis de plagis ad plagas. vt pz in exo. Decimo inuenim⁹ iudic. ii. c. q̃ de mandato dei iudices cõſtituti ſunt qui populũ iudicabãt vl̃ cõſolabant̃. Ex quo inſtruimur q̃ omnis poteſtas miniſter dei eſt vindex in noſtra ei qui male agit vt dicit aplus Ro. xiij. Prouer. viij. Per me reges regnãt et legum conditores iuſta decernunt.

Ex quo patet q̃ dominis tpalibus obedire tenemur. ⁊ ſtatuta eor̃ iuſta q̃ diuine iuſticie non ꝓtradicũt ⁊ rite et ꝓ cõmuni vtilitate omnũ ſtatuunt̃ etiaz q̃ntum ad conſcientiã ſeruare tenemur et contrarũ facientes penam que taxat̃ tenẽtur ſoluere. Multi autem contrarium dicunt. male dicentes q̃ hmõi ſtatuta et lex ſi tranſgrediantur ea homines nõ obligãt conſcientiam ſed burſaz. Cõtra quod dicit. ro. xiij. Qui poteſtati reſiſtit di ordinatõni reſiſtit. Col. iij. Seruui obedite p omnia dominis veſtris .ſ. carnalibus non ad oculum ſeruientes: quaſi hominibus placentes. ſed in ſimplicitate cordis ſic timentes deũ Unde cũmo inuenimus in libro Regũ. j. q̃ dominus in furore filiis iſrael dedit legem ⁊ regiam dignitatez. Unde dr Oſee. xiij. Dabo tibi iquit regem in furore meo. Ex quo inſtruimur q̃ dignitas humana ſeu mũdana non eſt appetenda. nec deus libenter eam hominibus cõfert. q̃ ĩ ea multe vanitates et ĩuſticie continentur. Unde d̃ ſaul primo rege a deo conſtituto dr q̃ quando ẽ fact⁹ rex non erat vir melior in õni iſrael q̃ p⁹ ea ĩ regia dignitate fact⁹ ẽ valde mal⁹. Hoc ẽ ſignũ q̃ tpali dignitate fulgẽtes ⁊ tempali iocunditate letãtes nõ ſint multi amici di Et ad ſignificandu z q̃ tpalis dignitas vana ſit et per conſequens nõ appetẽda

ſemp quãdo in libro regũ dicit talis fu/
it et tantũ regnauit.additur.⁊ mortuus
eſt. Mors enĩ optime oſtendit quomã
bũana dignitas vana eſt. Mã rex ⁊ ĩpa
tor ſicut et ceteri ſub terra reconduntur
nec potencia:nec diuicie:nec delicie eos
comitantur.ſed facit eos oĩa p̃dicta relĩ
quere.et melius eſſet eis ea nunq̃z bũiſ/
ſe. Job.xxvii. Diues cum dormierit nu/
bil ſecũ auferet. Ecc.xli. O mors q̃z ama
ra eſt memoria tua homini pacẽ habẽti
in ſubſtanciis ſuis. Et ſic patet d̃ duob⁹
libris.ſ.creature et ſcripture. Tercius
liber q̃ eſt liber gratie eſt totũ nouum te
ſtamentũ.q̃ nouũ teſtamentũ ẽ p̃cipa
liter ĩpa gratia ſpũſſancti que dat fidelib⁹
a xp̃o. Ipe ergo xp̃s eſt liber gratie q̃ eſt
ſcriptus intus et foris.vt dr. ezech.ij. q̃n
tuz ad diuinitatem ⁊ hũanitatẽ.q̃ vtro
biq3 doctrina magna ĩuenit.qui eſt for/
ma et exemplũ tocius xp̃iane religionis
quẽ in tota vita noſtra imitari et ſpecu/
lari debemus. Joh.xiij. Exemplũ enĩ de
di vobis vt quẽadmodu3 ego feci ita ⁊
vos faciatis. De quo libro grandis re/
ſtat nobis ſermo.ſed q̃ imbecilles ſum⁹
ad audiẽdũ dimittat̃ ad p̃ſens. Quar
tus liber ẽ liber glorie in q̃ beati legũt et
ip̃m legendo oĩa ſciunt.q̃m ſemel legere
ẽ oĩa ſcire.vt dicit aug. Et ſic patz q̃ i q̃t/
tuor libris ſcz creaturarũ.ſcripturarum
gratie ⁊ glorie multa ſcripta ſunt ad eru
ditiõẽ noſtrã.⁊ ſic patz p̃mũ. Secũ
do apls vt exemplo xp̃i idem oẽs ſenti/
amus ⁊ vnanimes deũ honorem⁹ ſuaz
fundit oraõẽ.d. Deus patientie ⁊ ſola/
cij.i.p̃ſolatõnis ſup.dator.det vobis id
ip̃m ſapere in alterutrũ.i.ſapient facere
vt vnus alterũ ſupportare ſciat ⁊ ei pla/
cere.⁊ vt oẽs credatis ⁊ idẽ dicatis.j. co
rinth.j. Idip̃m dicatis oẽs. ⁊ nõ ſint in
vobis ſciſmata.⁊ hoc ſic p̃m ieſum xp̃m.
⁊ p̃m exemplũ ieſu xp̃i qui oẽs homines
ad vnitatẽ reduxit.⁊ hoc idẽ peto p̃ vo/
bis vt vos vnanimes in corde ⁊ vno o/
re in locutione glorificetis deum q̃ vos
creauit.⁊ patrem domini noſtri ieſu xp̃i
qui vos cuz filio ieſu xp̃o naturali in fi/
lios adoptauit.⁊ ſic patz ſecũdũ. Ter
cio apls vt inuicem ſupportemus in ob
ſequiis caritatis ⁊ infirmitatũ toleranti
a:ſicut ⁊ xp̃s ſuſcepit nos piam ponit ex
hortatiõem dicẽs. Propt̃ qd̃ ſcz vt deuz
hõretis ſuſcipite inuicẽ ſi eſtis in aliquo
infirmi.et ſi in aliquo indigetis vn⁹ ser
uiat alti.et hoc ſicut ⁊ xp̃s ſuſcepit vos
ducẽs ⁊ eleuans in hõrẽ d̃i.glo.i.vt vos
faceret immortales.imo q̃ſi deos et dei
filios. p̃s.lxxxij. Ego dixi dij eſtis ⁊ filii ex
celſi omnes. Suſcepit enĩ nos xp̃s ſicut
nutric⁹ ad informandũ. Ytez nrãs mi/
ſerias tolerando:et nobis ſua beneficia
exhibendo. Sic ⁊ nos inuicẽ ſuſcipe de
bem⁹ Conſequẽter ponit modũ quo
xp̃s ſuſcepit nos. quia iudeos ſuſcepit
p̃m veritatem.et gentiles p̃m miſericor/
diam.⁊ oſtendit q̃ hic debemus nos ſu
ſcipere inuicem:⁊ ratõne veritatis iuſti
cie ⁊ rõne miſericordie. Et hoc eſt quod
dicit. Dico enĩ xp̃m fuiſſe miniſtrũ. ſcilz
predicatorẽ ⁊ aplm circũciſionis.⁊ pro/
pter circũciſionem.ſ.iudeorum.quia il/
lis ſpecialiter miſſus eſt ⁊ in propria p/
ſona eis predicauit Mathei.xv. Non
ſum miſſus niſi ad oues q̃ perierunt do
mus iſrael. Et hoc propter veritatez dei
ſcilicet oſtendendam Et exponit ſe dicẽs
Ad confirmandas id eſt implendas p/
miſſiones patrum.id eſt patribus vete
ris teſtamẽti fctas.gen.xxij. In ſemie tuo
benedicentur õnes gentes. Et ſic gen/
tes chriſtus ſuſcepit ex ſola ſua miſeri/
cordia.et hoc ſic. Gentes autem dico de
bere honorare deum ſuper miſericor/
dia. id ẽ d̃ miſericordia ſibi facta. quia
non ex operibus iuſticie que fecimus

nos:sed ꝑm suã miserico:diã nos saluos fecit.ad thitũ.iij. Et hoc scz q̃ gẽtes debẽt hono:are deum sup miserico:dia sibi facta,pbat p quattuo: auto:itates. Et prima respicit miam sibi impensam sup infusione fidei quã ds gẽtilibus ifudit ibi ꝓpterea ꝯfitebo: tibi in gentibus domine. Ecda vo sup infusione caritatis ꝑmi ibi. Letamini gẽtes cũ plebe ei⁹. Tercia ãt sup ifusione caritatis dei.ibi. Laudate dominũ ões gẽtes. Quarta sup ĩfusiõe vere spei ibi. Erit radix yesse. Hec aũt sunt tres vtutes .s.fides:spes:et caritas.p quas oẽs gẽtes saluate sunt. Dicit ergo gẽtes laudare debere deũ ꝺ miserico:dia sibi ꝯpensa sup infusione fidei quã deus in mia eis infudit. Et hoc est qꝺ dicit. ℣ domine. loquit xps ad pẽz: confitebo: tibi ĩ gẽtib⁹.i.faciã gẽtes confessione fidei tuã diuinitatẽ ꝯfiteri:7 nomini tuo.i.filio tuo incarnato p quẽ cognoscer̃is sicut res p nomẽ:faciã gentes cantare.i.apte cõfiteri eius humanitatẽ affirmãdo. In bis aũt duobus pfecta ꝯsistut fides. Item gẽtes debẽt deum honorare,ppter infusionẽ caritatis et vnitatis ꝑmi:qz ꝯiunxit eas cũ plebe sua vinculo dilectõis fidei 7 vnitate ecclesie ita q̃ est vnũ ouile et vnus pasto:. Et ergo dicit. Letamini gẽtes cũ plebe ei⁹:cui ex dei miserico:dia vnite estis. Itẽ gẽtes debent deũ honora:e,p infusione caritatis ds. In q̃ laudẽt deũ ex tota dilectõne vt filij dei.et hoc est. Laudate dominum omnes gẽtes.s.p dilectõe quã vos facit habere ad illũ:laudate eũ vocib⁹ et magnificate muneribus. Itẽ gẽtes debent honorare deũ p infusione firme spei qz fecit et facit eas sperare in xpm:q̃ ꝓcessit ꝺ radice yesse:et a mortuis resurrexit. Et hoc ibi. Erit radix yesse.et ex hac ille ꝓcedz qui exurget scz a mortuis regere. id̃ ad regendũ gẽtes in fide 7 bonis opib⁹ 7 gẽtes ieũ spabũt hrẽ vitã eternã. Gen. xlix. Et ipe erit expectatõ gentiũ. Et nota q̃ yesse dicit radix:7 dauid arbo:bta maria ramus:7 xps flos 7 fruct⁹. esa.xi. Egrediet virga de radice yesse et flos ꝺ radice ei⁹ ascendet. Et sic patet terciũ.

Quarto.7 vltimo iterato subiungit dep̃catõez.ibi. De⁹ ãt spei.s.infuso: 7 in q̃ spare dẽm⁹:repleat vos õi gaudio spirituali q̃ sitis bene o:diati ad deũ:7 pace q̃ sitis bene o:diati ad p̃mũ:7 hoc ẽ in credẽdo.s.in his q̃ sunt fidei sitis concordes 7 vtute spũssancti.i.ĩ caritate q̃ dicit spũssancti vt⁹. Et sic patet q̃rtum

Dom̃ica tcia aduent⁹ de euangelio.

Sermo quĩtus.

Qm audisszio

bãnes ĩ vicul'opa xpi:mittens duos de discipul'.suis ait illi. Tu es q̃ vẽtur⁹ es an aliũ expectamus. mat.xj. In hac tcia dom̃ica aduẽt⁹ recolit xp̃i aduẽt⁹ ad limbũ. De hoc ei̇ videtur iobẽs petẽ.s.an xps p se ĩ mundũ venerat etiã p se ad inferni claustra descendat.vt di.gre. Ider q̃m aduẽtuz ĩtelligit aduẽt⁹ filij ꝺi in morte hoĩs. In morte nãqz filij ꝺi et ad mortuos 7 ad lĩbũ descendit. Qui q̃dez aduent⁹ filij ꝺi ĩ morte est cũ p̃patõe 7 timore expectandus. Et ido ecclia ad hũc nos oẽs fideles ĩuitat.ꝺ. Surgite vigilemus quia nescitis quãdo veniet dominus.luc.xxj. Et vos estote pati. quia qua hora non putatis domin⁹ veniet. Potest etiã p aduentuz xp̃i ad limbũ aduent⁹ xp̃i in mentem significari. Quia sicut sancti patres quasi in quodã carcere p culpa ꝓmoꝝ parẽtũ i lĩbo manebãt.sic 7 nos p eaꝺẽ culpa in valle h⁹ mũꝺi detinemur:7 in ea tãqz ꝯfinia demoramur:7 filiũ ꝺi tãqz in mẽtes nr̃as spiritualit̃ venire desiꝺram⁹.

qui nos ꝓsoletur dicẽtes.esa.lxmj. Uti/nã diſrũperes celos ⁊ deſcenderes. Hic ergo in hac dominica aduentus xp̃i ad limbũ recolit de q̃ iobãnes in euangeli/o hic q̃rere videt. In q̃ qdez q̃ttuor ſum/marie cõtinent. Primũ eſt iobãnis vi/culatõ dolorosa ibi Cũ ãt.io.in vin.opa xp̃i. Secũm eſt iobãnis interrogatõ fru ctuoſa.ibi. Tu es qui venturꝰ es an aliũ expectamꝰ. Tercũ eſt reſponſio xp̃i vir tuoſa ibi. Reſpõdens aũt ieſus ait illis Eun.renũ.iobãni que vidiſtis et audi/ſtis.Ceci videt ẽ. Quartũ eſt de iohan ne a xp̃o facta recõmẽdatõ copioſa ibi. Illis ãt abeuntibꝰ cepit ieſus dicere ad turbas ꝺ iobãne. Quid exiſtis in deſer/tũ vi.ẽ. ¶ Ex ¶ Primo ergo ponit io/hãnis vĩculatõ dolorosa. Herodes enim ãtipaſ ſiue aſcalonita filiꝰ regis herodiſ q̃ inocẽtes occidi fecit.:iohẽm vĩculauit ⁊ in carcerẽ poſuit. Herodes ãt agrippa filiꝰ ariſtoboli filii regis herodis et fra tris illiꝰ herodis aſcalonite occidit iaco bũ frẽm iobãnis gladio et petrũ in car/cerẽ religauit. Qualis ergo pater talis filius et nepos etiã fuit. In carcere ergo ꝓdicti herodis iohẽs exiſtens et audiẽs mirabilia opa que xp̃us faciebat: miſit duos diſci.ſuos quox noĩa tacent.vt ex pte ſua xp̃m interrogarent dicẽtes. Tu es qui ventu.es ẽ. Circa hanc ꝑmam p tem ſcz iobannis vĩculatõem tria notã/tur ad noſtrã edificatõem ſcz vinculatõ nis iobãnis admiratõ.qr iobãnes vſqz hodie i vĩcul'detinetur.et q̃s p iobannẽ in vinculis ſignificet. Primo ergo no/tat magna admiratio que ex iohãnis vĩ culatione ꝓsurgit.que quidẽ ãmiratõ ex q̃ttuor cauſat.ſ.ex pte iohãnis:⁊ ex parte herodis:ex pte herodiadis:⁊ ex pte cau ſe vinculatõnis. ¶ Ex pte quidez iohĩs qr vt di.Criſo.iohẽs ſtola vtutuz.magi/ſterii vite ſanctitatis norma: forma iu/ſticie vĝinitatis ſpeculũ:pudicie titulus caſtitatis exẽplũ:penitẽtie via.peccato/ruz venia:fidei diſciplina: iohẽs maior hoĩe:par ãgelis:legis ſanctõ:aplox vox ſilentiũ ꝓpheta x:lucerna mundi:ꝑcur/ſor iudicis xp̃i:caſtr:ametator.i. loci ꝓpa tor:domĩ teſtis:⁊ tocius medius ĩmita/tis. Hic tal'⁊ tantus tradit herodi incar cerãdus et ſaltatrici donat. Ex pte vero herodis ꝓsurgit ãmiratõ. qr vt idẽ criſ. .d.herodes ꝓphanauit templũ:ſacerdo tiũ ſuſtulit:ꝓfudit ordiniẽ:temerauit re gnum:corrupit imperiũ:q̃quid erat re ligionis et legis:quid vite:quid moruz quid fidei:quid diſcipline ꝓdidit⁊ cõfu dit: Herodes ſicarius ĩ ciues:in nobiles latro:in ſocios populator:ĩ domeſticoſ ꝑdo:plebis intemptor:occiſor filiox. in extraneos homicida:in ꝓprios parrici/da:ĩebrians terram cruore:ſanguinẽ pi/um in poculo crudelitatis abſorbuit:et hic tam neq̃m et ſceleroſus tenuit⁊ alli/gauit iohẽm. ¶ Ex pte aũt herodiadẽ ã/miratõ ſurgit.qr herodias meretrix vx/or philippi⁊ ꝓcubĩa herodis fratis eiꝰ. demonum incãtatrix. ĩpoſtatrix criminuz corruptrix caſtitatis: ſpectaculuz demo num:corruptõ moꝝ. homicida ſancti dei:et filia dyaboli:⁊ mater iniquitatis ⁊ad preces tam nequiſſime iohannes ẽ incarceratus et morti condemnatus

Ex parte vero cauſe vinculationis am/miratio conſurgit.quia propter iuſtici/am quam iohannes defendebat.propt veritatem quam predicabat.⁊ ꝓpt ſancti tatez q̃m ꝓtiebat ẽ carcerꝰ mãcipatꝰ ⁊ vĩ cul'alligatꝰ. Carniſſimi q̃ſ audiuit vnq̃m tlia.⁊ q̃ſ ꝺ tlibꝰ plenã poſſz redde rõem. ro.xj. O altitudo diuicia x ſapĩe⁊ ſciẽti e ḋi q̃z in.ꝓ.ſu.iu.eꝰ.⁊ ĩue.vie eiꝰ Und̃ q dã phĩ q̃ſierũt.vt.d.boe. Si ꝺſ ẽ vnꝺ tot mala.⁊ ſi ꝺs nõ ẽ vnꝺ tot bõ.ſz ve mũdo ab ſcãdalis qr vinculatõ hec vſqz hodie

manet. Si quis enī hodie vult simil' eē iohānī et defendere iusticiā:et loqui veritatē et sanctitatē seruare:certe multas patiet tribulatōes et rex ꝛ pſone multa incōmoda sustinz. ij. ad thi.nj. Omnes qui pie volūt viuere in christo iesu persecutionē patientur. Sed plorandum est fratres q2 hodie pauci iohānes inueniuntur qui defendāt iusticiā.predicēt veritatem ꝛ contineant sanctitatez. Psal. Nō est intelligens aut requirens deuz: omnes declinauerunt simul inutiles facti sunt.nō est qui faciat bonum non est vsqz ad vnum. Et nota q̄ sicut predicta tria scz iusticiam ꝛ veritatem ꝛ sanctitatem iohannes se incarcerari permisit:ita propter alia tria sponte ad carcerem deserti perrexit. Et ꝑmo vt manꝰ quibꝰ dominū tangere debebat ab omnibus opibꝰ coīquinatis mūdi hꝰ mundas seruaret. Secūdo vt visuz q̄ spiritū sanctū in colūbe specie visurus erat immaculatū custodiret. Tercō vt audituz quo patrem dicentē:hic est filius meus dilectus auditurꝰ erat.et linguā q̄ dicturus erat:ecce agnus dei:sanctā ꝛ puraz seruaret. Quia ergo totus mundus in maligno positus est:vt dr.j.ioh.v. Et int latrones thesaurus seruari nō pt.iō ad desertū ꝓfugit. Apoc.xviij. Exite de ea popul' meus:et pticipes nō sitis delicia rū eius ¶ Secundo notandū est q̄ iohānes vsqz hodie in vinculis tenet. Si quis enī vult similis esse iohām et defē sare iusticiā:et loqui veritatem:et continere sanctitatē.certe multas patiet persecutōes.ij.thi.nj. Omnes qui pie viuere volunt in xp̄o persecutōem patient. Iohānes enīz interp̄tat gracia siue in q̄ est gracia. Gracia aūt et virtutes vsqz hodie in vinculis tenent et vicia regnāt Tenet enī in vinculis vera fides:et infidelitas ꝛ fides mortua regnāt.ita vt videatur.tps iudicij aduenisse īquo fides ꝓpauca erit. Luc.xvnj. Cum venerit filius hoīs putasne inueniat fidē īterra. Similit spes de deo spūalit supplantata ē:et tota spes ad mōana fluxit.esa.xxviij.posuimus mēdaciū spez nrām.ꝛ mendatō ꝓtecti sumꝰ. Spes mūdanoꝝ veraciter est mēdaciū:q2 mēnt ꝛ nō dat qđ ꝓmittit. Sili caritas đi ꝛ ꝓximi exstirpata ē. et odiū ꝛ guerra vbiqz regnāt. Mathe. xxnj. Surget gēs ꝓtra gentē:ꝛ regnum aduersus regnū:ꝛ ꝙniā abūdabit iniq. re.ca.mul. Sili liberalitas nō ꝓparet sz auaricia regnat vbiqz.hie. vi. A maioꝛe vsqz ad minoꝛē oēs auaricie studēt. Simulit castitas nō seruat sz luxuria oīa penetrat et coꝛrūpit.ps. Coꝛrupti et abhoīnabiles facti sunt. Sili hūilitas non habet sz hōꝛ ꝛ vana glā ꝓ omēs querit. Jo. xij. Dilexerūt glām hoīm magis q̄z dei Et breuit vicia vbiqz regnāt.ꝛ sua abūdātia replēt terram. Grā aūt ꝛ virtutes breuit vinculant.osee.nj. Nō ē veritas ꝛ nō ē misericordia ꝛ nō ē scīētia dei īterra. Maledictum et mēdacium ꝛ furtuz ꝛ homicidium ꝛ adulteꝛium inundauerūt et sāguis sanguinem tetigit. ¶ Et ¶ Tercō notādū q̄ ꝓ iohānem īviculis et icarcere detētum sīgnificatur homo pentēs īergastulo carnis degēs. Coꝛpus eī qđ ante peccatū erat palatū glorie post peccatum factum ē carcer miserie. Job. vij. Nūquid mare aut cetꝰ sum ego:qa circūdedisti me carcere. In quo carcere homo penitēs quadꝛuplici vinculo alligat.s.vinculo originalis ꝓcupiscentie:vinculo presentis miserie: vinculo actōis praue:et vīculo caritatis fraterne. Primo ligat victo origīal' ꝓcupiscentie que ē promitas ad malum ꝛ difficultas ad bonū. Propt qđ di.apls Ro.vij. Nō enīz qđ volo bonū hoc ago.sz qđ odi malum illđ facō.eccl.vij. Inuenī amaꝛioꝛē morte

mulierē.i.concupiscentiā mali: vincula
eñ illius sunt manus illius. ¶Promitas
ad malū et difficultas ad bonū sunt ma
nus et vincula illi⁹ mulieris. ¶Hec ꝓcu⁊
piscentia signata est ꝑ mulierē:de q̄ dici
tur.luc.xiij.q̄ erat inclinata nec poterat
sursuz respicere.q⁹ vt dr gen.viij.Sens⁹
hominis et cogitatō eius ab adolescen
tia sua ꝓna sunt ad malū. ¶Secūdo li⁊
gatur vinculo presentis miserie.s.pena
litatū carnis:que sunt:fames:sitis. frig⁹
et calor:labor ⁊ dolor et mors. Osee.xj.
In funiculis adam trahām eos. ¶Pena
litates aūt presentes dicūtur funiculi a⁊
dam.q⁹ ex adam ꝓtrahuntur. ¶Hec vin⁊
cula penitens humilit sustinet.j.corint.
iiij. Usqz ihāc horā esurim⁹ et sitim⁹ et
nudi sumus:et colaphis cedimur ⁊ in⁊
stabiles sumus. Scit enī q̄ he penalita⁊
tes sunt quasi quedaz medicine amare
purgatiue a malis et preseruatiue. gre.
Qō lima ferro:qō flagella ḡno:qō for⁊
nax auro.hec tbulatō viro iusto. ¶Pec⁊
cator aūt ab hoc vinculo seipm feltunat
soluere.q̄si manū dei possit effugere dū
esuriem et sitiz expellit p crapulā et ebri
etatē:frigus vestū multitudine: laborē
aūt ociositate.dolorē vo voluptate. mor
tē aūt medicina⁊ sumptione. Sed vt d.
hie.xxix. Catenas ligneas ꝓfregisti ⁊ fa⁊
cies ꝑ eis ferreas.q⁹ in esurie et sitiz sem
piternā ibit.et calorē et frigus intolera⁊
bile patiet. Job.xj. Ab aquis niuiū trā
sibunt ad calorē nimiū. Tercio ligat vi⁊
culo actōis prave.q⁹ vt dr iob.iii. In mł
tis quidē offendim⁹ oēs.ps. Funes pec
cato⁊ circūpleri sunt me a quib⁹ pctor
penitēs dū audit opa xpi q̄ cecos illūi⁊
nat: mortuos in peccatis resuscitat: et
pctā relaxat:ūstant ꝓcurat absolui ⁊ mit
tit duos nūcios ad deū.s.orōnē et eloqi⁊
nā.q̄ coram deo vadāt vt illuminet ī men
te ⁊ vt⁹ et ꝓferat ad hec vincula ꝓfrigē⁊

da Et iō di. Tu es q̄ venturꝰ ⁊c.s.in men
tē meā p grām tuā vt me illūines de cre⁊
dendis:et mihi robur ꝓferas in agēdis
Sic fecit cornelꝰ cēturio dō quo dr act.x.
Elemosine ⁊ orōnes tue ascēderūt ī me⁊
moriā in ꝓspcū di. Et iō ad eū petr⁹ mis
sus est qui eū illuminauit et a vinculis
peccatoꝝ absoluit. Quarto ligat vincu
lo caritatis fraterne que est vinculuz p⁊
sanctissimū vniens animā cū deo ⁊ oēs
virtutes in anima et ōnes fideles ī vna
ecclesia et opa bona omniū fideliū ī me
rito gliose beate virginis. ¶Propt̄ qō di.
apls Coll.iij. Sup omnia aūt hec cari⁊
tatē habete qō est vinculū perfectōnis.
Et ad ephe.iij. In caritate radicati ⁊ fū⁊
dati vt possitis ꝓprehendere.c.ōi.s.q̄ sit.
la.lō.zc. Et sic p⁊ ꝑmū. ¶ G ¶ Secūdo
ponitur iōhānis iterrogatō fructuosa:
magnus enī fructus secutus ē duz p eā
discipulos suos ad ꝓgnitōnez xpi redu
xit Et hoc est. Tu es q̄ venturꝰ es an ali
um expectamus. Ubi nota q⁹ he brei ob
hoc vbū dānāt iohānē: ꝑ eo q⁹ dicūt ipz
in morte de xpo dubitasse.nec verā fidē
habuisse de ipo. Mira cecitas. q̄miaz si
iohānes hac iterrogatione dubitasset ł
aliq̄ mō peccasset dominꝰ pꝰ ipm tantū
nō ꝓmendasset. Nota tamē q⁹ de hac in
terrogatōe diuersimode sācti sentire vi
dent. Greg.enī et hiero.sentire videnť ⁊
dicere q⁹ q̄sunt si xps d seipo descensurꝰ
erat ad inferos sicut p seipm in mundū
venerat q̄tenus eius descensuz deberet
inferis nūciare sicut eū ā mundo nūcia
uerat venisse vt gre.ait. Querit vt sciat
⁊ si is q̄ p seipsum venerat p se etiam ad
inferni claustra descēdat. Idē di. hiero.
Ait enī. Unde non ait. Tu es qui veni⁊
turus. sed tu es qui vēturus es Et ē sensus
Ad anda mihi quia ad inferna descēsu
rus sum. vtrum te debeā inferis nūcia⁊
re:an alium ad hec sacramenta missuꝰ

es Ambro. vo dicit q non fidē sz pietate/ dubitauit. sicut vxor dicit viro eunti vl/tra mare. Dimittis me solā ⁊ filios tuos Hoc nō dicit ex ignorātia sed ex pietate Cris. vo d. q nullo mō dubitauit. Ut ei Sed nō vtiqz hoc rōem scz q iohēs aliq mō dubitauerit: iohēs enī neqz hoc ignorauit: Hilarius vo di. q nō sue sed discipulox ignorācie ꝓsuluit. vt eniz scirent nō aliū a se p̄dicatū ad opa eius ntuenda discipulos suos misit. Et ē verior hec sn̄a vt ex xp̄i resp̄ōsione apparz Quia nō di. ego descendā l' aliqd ad descensuz ptinēs: sed solū factis ⁊ vbis discipulos iohānis certificauit: q indiscrete p magistro suo crebrius emulabant̄ p̄ponentes eū ip̄i. Et iohēs apropiāns morti noluit eos i hoc errore dimittere: sz misit eos ad xp̄m in q̄ inuenirēt exēpla vite. lumē doctrine et miracula gr̄e: p q̄ omnia ꝓgnoscere poterāt q ip̄e erat filius dei. Et sic patet scdm ¶ Io ¶ Eūtes renūciate iohāni. In hac tercia pte ponitur xp̄i responsio vtuosa q: p miracula respōdz eis. Nā coram eis mlta fecit. vt dr luc. vij. et sic patet q respōsio optima fuit. q: incepit a factis. ibi. Ceci. vi. clau. ambu. et mundata ē ad vba ibi. Et beat⁹ est qui nō fuerit scandalizat⁹ in me. Act. j. Cepit ihesus facere et docere. Primo ergo pbat q ip̄e erat filius dei. q: opa tali a simulit̄ et in tāta q̄ntitate et in tali potestate nō orādo sed p̄cipiēdo fecit. q̄ nullus vnq̄z fecit nec facere potuit. ioh. xv. Si opa nō fecissem in eis q̄ alius nemo fecit peccatū nō haberēt. In eod. v. opa que ego facio hec sunt q̄ testi. phi. dr me. Secdo idē pbat p rōem. que tal' est. Beatitudo ꝓsistit in cognitōe deitatis ⁊ humanit̄s xp̄i. ioh. xvii. Hec est vita eterna vt cog. te so. deū verū ⁊ quē misisti ihesuz xp̄m. Scandalizari āt in xp̄o nihil aliud est q̄z opa būana q̄ ptulit nō credere ip sum esse deū. Nō scandalizari aūt i xp̄o nihil aliud est q̄z sub hūanitate xp̄i credere deū nitatē esse. hūane infirmitatis opibus non obstātibus q̄ ptulit. Unde scandalū ponit hic p obice. Obex āt ppie dicit lapill⁹ q̄ abscondit in puluere. Ham⁹ etiā dr abscondi in verme ⁊ est obex vl' scandalū in pisce. Vult ergo xp̄s hic dicere. Si ille q̄ q̄z uis videat me humane fragilitatis opa exercere. nihilomin⁹ tamē credit q sub humanitate sit absconsa deitas. beatus qui tūc nō scandalizabit vel scandalū patiet in me. Sic qui p pt opa hūane fragilitatis q̄ pfero nō credit esse me deū nec sub hūanitate diuinitatē latere: scandalū pacie in me ppter qd capiet et ꝓdēnabit sicut piscis ab hamo. Et hoc dicens tetigit valde subtilit istos discipulos iohānis q̄ tali scādalo laborabāt. dū ppter abstinētiā vite magistr̄ suū ei pferebāt. nō ꝓsiderātes alia opa q̄ faciebat. hoc āt scādalū maxīe apparet in morte xp̄i. vt di. gre. Grāde enī scandalū mēs fidelū ptulit. quādo eū q̄ se filū dei dicebat videbāt capi ⁊ occidi tanq̄m a deo totalit derelictū. Und̄ dicebant. Si rex israel est descē. nūc cru. et cre. ei. vt ptz mat. xxvij. Cox. j. Nos aūt p̄dicamus xp̄m crucifixū iudeis quidez scandalū. Et sic patet responsionē xp̄i i nullo ptinere ad iohānē. nisi q remittit ad eū discipulos tanq̄z magister remittit scolares ad repetitōem magis pticularit instruendos. q: xp̄s alte pbauerat q ipse erat filius dei Quasi d. christ⁹. Eatis ad iohannē ⁊ renunciate ei mirabilia que corā vobis feci. ⁊ que facere me audistis. Nā cecos illumīaui. claudos feci ambulare. ⁊ lepsos mundaui. surdos feci audire. ⁊ mortuos suscitaui. ⁊ pauperes euangelizaui. i. d̄ euangelio istruxi. vel instructores alioz d̄ euangelio feci. Et tunc iohannes exponet vobis pro

phetiã esa. que d̃ messia futuro dicta fu
it: q̃ cum factis meis ꝓcordat. q: cũ deus
ipse venerit ⁊ saluabit nos. tunc scz ĩ ad̃
uentu messie qui deus erit apient̃ oculi
cecor̃ ⁊ aures surdor̃ patebũt. tunc sali
et sicut ceruus claudicans. ⁊ apta erit lĩ
gua mutor̃ esa. xxxv. Jtẽ in eod. lxj. Euã
gelizare pauperibus misit me. ¶ Et iõ pau
peres euangelizant̃. Diuites enĩ ita sũt
intenti diuiciis ꝓgregandis et ꝓfuandõ
et in tantũ tpalibus inhiãt q̃ de euãgeli
o instrui nihil curant. Et si aliquando
audiũt verbũ dei a solicitudinib⁹ mũdi
suffocatur in ore eor̃ et nõ referũt fructũz
vt d̃r math. xiij. ¶ Dropt̃ qd̃ xp̃s dixit. dif
ficile qui pecunias ha. intrabũt in regnũ
celor̃. Jn eodẽ. xix. ¶ Laboraliter
añt nota q̃ filj⁹ dei in aduentu suo in ani
mã peccatoris oĩa supradicta mirabilit̃
opatur. Et iõ iustificare impiũ ẽ mira
culor̃ maximũ. Omnia enĩ miracula in
iustificatõne impij ꝓcurrunt. ¶ Dropter
quod dicit̃ aug. q̃ magis ẽ de impio
facere piũ q̃z creare celũ ⁊ terrã. Homo
enĩ p peccatũ septẽ damna patit̃ que hic
insinuant̃. ¶ Primo excecat̃ in mente. sa
pien. ij. Excecauit enim e. ma. eor̃. Vere
peccator est cecus. ¶ Nã ducit̃ a dyabolo
ad furcas inferni et nõ videt ¶ Peccator
est sicut noctua que in lumine solis vi
dere nõ potest. sed in tenebris melj⁹ ho
mine videt. sic peccator lucẽ veritatis et
bonitatis diuine nõ videt Tenebras ãt
et astucias ⁊ lucra mundi optime vidz.
luc. xvj. Filij hui⁹ mundi vel seculi pru
dẽtiores filijs lucis in generatõe sua sũt
Hanc cecitatẽ dominus sanat cuz fidei
lumẽ peccatori infundit: in quo omnia
videt ⁊ cõgnoscit necessaria ad salutem
act. xv. Fide purificans corda eorũ. Et si
ne quo misteria fidei non cõgnoscit. vn
de d̃r Esa. ¶ Nisi credideritis nõ intellige
tis. Et hoc est quod dicit̃. Ceci videt id ẽ
peccatores ceci in mente tenebris pecca
tor̃ illuminant̃. Deõ peccator p impo
tentiã claudicat. Claudicare ab impotẽ
tia ꝓcedit. ¶ Peccator enim deuictus a vi
ciis nõ potest ꝓcedere recta via. q: vt di
cit boe. posse peccare ab impotẽtia ꝓce
dit. q: ex hoc potest homo malũ agere:
q: in efficatia ⁊ stabilitate boni stare nõ
potuit. Exemplo claudi vel cadẽtis. Ex
hoc enim quis claudicat vel cadit q: rẽte
ire vl̃ stare non p̃t. Sic peccator ob hoc
cadit in malũ q: ĩ bono stare nõ p̃t. ppt̃
qõ dicit̃ Aug. ¶ Peccatũ nihil ẽ. ⁊ posse pec
care nõ ẽ posse: ſz deficere Jtẽ sic claud⁹
in omni passu versus terrã flectit̃. Sic
peccator omni tpe querit tpalẽ merce
dem et terrena cõmoda. ¶ Dropterea eĩ
vadit ad ecclesiã facit elemosinaz vt cõ
seruet̃ ⁊ augeatur in bonis ꝓsentibus
¶ Dropter ea xp̃s d̃. Amẽ dico vo. rece. me.
s. matb. v. Et d̃r Job. xii. ca. Abundant
tabernacula ꝓdonũ. ¶ Hanc impotenti
am christus depellit dũ ipe que ẽ vera
fortitudo anime peccatoris illabitur in
quo omnia potest homo. phi. iij. Om
nia possum in eo qui me ꝓfortat. Et per
quẽ omnia facit. et hoc est quod hic d̃r.
Claudi ambulãt scz erecti vers⁹ celum
celestia q̃rentes. Texcõ peccator lepram
anime incurrit q̃ lepra corpis in centu
plũ peior est que a solo deo sanari põt.
ꝓpter quã reddit̃ aboĩabilis deo et san
ctis et ejcit̃ extra castra. i. extra ecclesiaz
sanctor̃ a dyabolo deuorandus. Jn c⁹
figura mandatũ est in lege q̃ leprosꝰ de
bet mitti extra castra. et caput discoop
tum portare. qa peccator nõ potest dy
abolo resistere si deus pmittit dyabolũ
ꝓprias virtutes in peccatorez exercere.
Qui eĩ hz caput discooptũ nõ hz inimi
co resistere. Unde chayn homicidio p
petrato ait gene. m. Ecce eicis me a fa
cie tua. õnis q̃ inuenerit me occidet me.

q̄ aūt peccator non statim a dyabolo d̄
uoratur ex magna.dei miserico:dia pro
cedit.Tren.iij.¶Misericordie domni q̄
non sum⁹ ꝯsumpti.Hāc lepr̄ā p̄ gratiā
suā domin⁹ repellit quā aīe infundit. si
cut ꝯrarīū expellit ꝯrarīū. est enī con
traria gracie dei:p̄ quā gratiaꝫ ꝯstanti
nus ab vtraqꝫ lepra curat⁹ est. Et naa⁊
man syrus.mj.re.v.Et hoc est qđ dicit.
Lepr̄osi mundant¶Quarto peccato:
efficitur surdus ab audiēdo infecta ver
ba vite.p̄s.cxiii.¶Aures habēt ⁊ nō aud.
¶Peccato: efficitur surdus ꝓpt̄ strepitū
mūdanoꝝ.q: tota die in domunjs mōi
et inter:otas fortune morat̄.Sicut mo
lendinarius surd⁹ efficit in molēdina.p
pter strepitū mole.¶Propterea d̄: biere
mie.xxii.peccato:i.Terra.terra.terra au
di.verbū domini.Ter d̄: terra.quia pec
cato: terrena cogitat.terrena loquitur.
terrena opatur.¶Peccato: sicut di.p̄s.
facit sicut aspis q̄ vt nō audiat vocē in⁊
cantātis et sic capiat̄.obturat aures su
as vnā ūmittendo in eam caudam. et a⁊
liā figēdo ad terrā.Sic peccato: ne au⁊
diat verbū dei et ne capiat̄ ab eo. obtu⁊
rat vnā aurē cauda.i.longā vitā sibi p⁊
mittendo ⁊ de morte nō cogitādo.Luce
xii.Gaude aīa mea.ba.m̄l̄.bo.rep̄.ꝛc.¶Il
lā obturat terra.s.circa terrena se totali
ter occupando et in eis bonū suū ꝯstitu
endo.p̄s.cxlnj.¶Beatū dixerūt populuꝫ
cui hec sunt.¶Hanc surditatē domin⁹ ex
pellit dum p̄ grām suā tangit aures co:
dis ⁊ facit hominē omnia mundana cō
temnere et verbo vite intentū esse.Sic
tetigit ap̄los qui statiꝫ ad vnicū verbū
xp̄i relictis omnibus secuti sunt euꝫ. vt
p̄zma.mj.Et hoc est qđ d̄: Bardi au di
unt.sup.verbū dei cū effectu.Quīto pec
cato: in anima morte culpe moritᵉ.q: cū
vita aīe qua p̄ grām viunt deo in dilecti
one dei ꝯsistit..iuxta illud hugonis de
san.victore.scio anima mea.q: amo: est
vita tua.et p̄ peccatū mortale odiuꝫ dei
incurratur.liquet q̄ p̄ peccatū aīa mor
tur cū di dilectōem amittit.¶Hec est pes⁊
sima mors de qua sup̄ omnia dolendū
est.⁊ ad quā vitandā omnia mala sunt
toleranda.et ad quā expellendā omnia
sunt expendēda.p̄s.xxxiij.¶Mors pecca
torum pessima.aug.Vera mors est q̄m
boīes nō timent sc̄z sepatō aīme a deo.
¶Moritur hō in corpe et omēs amici cō
uenīūt et plorant.et curāt honorifice se⁊
pelire eum.morit̄ in aīa ⁊ nullus curat.
⁊ nullus dolet.⁊ nullus plorat.¶Hanc
morte domin⁹ expellit dū amorē suum
qui est vita aīe ipī anime ifundit. p̄ q̄m
sapiunt et spūalia et terena dissipūt.et
p̄ quē deus in eo manet et ipe in deo: q̄
est beata vita animaꝝ.vt di.aug.j. ioh.
mj.¶Deus caritas est et q̄ manet in cari
tate in deo manꝫ ꝛc.Et hoc ē qđ d̄: mor⁊
tui resurgūt¶Sexto peccato: efficitur
paup̄.q: cū oīa bona sunt filiorū dei. iu⁊
xta illud.j.cor.nj.omnia vestra sunt si⁊
ue mundus.siue mors.siue vita.siue p̄⁊
sentia.siue futura.et peccato: de filio di
transit ad dyaboli seruitutē. manifestū
est q̄ omnia bona p̄dit.math.xxv.Et ā̄t
qui nō hꝫ sc̄z grām filioꝝ.et qđ habꝫ au
feretur ab eo.Et si peccato: bona fortu
ne videtur brē.certe nō iuste.et rite pos⁊
sidet sꝫ sicut p̄do in malū suū. q: vt dicit
aug.¶Peccato: nō est dign⁹ pane q̄ ves⁊
citur.¶Nulla creata ē ita paup̄ sicut pec
cato:.qui tamē diuitē se dicit qđ mors
oprime p̄bat.q: in morte diuicias et de
licias ⁊ hō:es totaliter p̄dit.apoc.nj.¶Di
cis q: diues sum ⁊ locupletat⁹ sum ⁊ nul
lius egeo.⁊ nescis q: miser es et misera⁊
bilis paup̄ et cecus ⁊ nud⁹.Just⁹ autē
in morte veras diuicias delicias ⁊ ho⁊
nores inuenit¶Propt̄ qđ d̄.scripta.ecc.
xli.O mors bonū ē iudiciū tuū.¶Hanc

pauptatem tollit dominꝰ dñi vtutes aie infundit que vere diuicie sunt q̄ auferri nō possunt. ⁊ durant ꝑpetuo Et hoc est qđ dr ibi. Ad aupes euangelizant. i. vtutib⁹ sublimant. ¶ Septimo peccator de omnib⁹ factis dñi scandalizat et murmurat. Nā murmurat de iulticia: dum videt pestilentias venire ⁊ hoies eternaliter damnari. ps. xlmj. Nūquid ī eternū irascēris nobis. Item murmurat de misericordia qua dñs ꝑcit peccatorib⁹ luc. xv. Murmurabāt scribe ⁊ pharisei dicentes: q̄ hic peccatores recipit ⁊ mā ducat cū illis. Itē murmurat de ꝓuidē/ tia qua pctōribus semp ꝓspera euenīūt et iustis aduersa. hiere. xii. Quare via pctōrū ꝓsperat. bene est omnibus q̄ iniq̄ agunt. Itē murmurat de bono tpe ⁊ de malo. Et breuiter de oībus murmurat et scandalizat. Unde xp̄s exemplū posuit de se et de iohāne baptista dicēs. Nō venit iohēs māducare panē neq; bibere vinū: et dicitis demoniū habet. Ueīt filius hominis māducare et bibere ⁊ dicitis. hic ē vorator et potator vini: vt dr math. xj. Hic cadit exemplū illius senis qui cū venit cū filio et asino in ciuitatē: et ꝑmo ascendit ipe asinū: scđo fecit ascēdere filiū. tercō ascendit ipe ⁊ filiꝰ simul. quarto nullus eoꝝ ascendit: et de omnib⁹ fuit murmuratū. Istud ē pessimū peccatū scz murmurare et scandalizari ō factis dei. j. coꝝ. x. Neq; murmuraueritis sicut quidā murmurauerūt et pierūt de exterminatore. Hoc murmur ⁊ scandalū dominꝰ sedat p lumē spūssancti qui doceat nos credere omnia: iuste ꝑcedere et recte disponi. j. iob. ij. Unctō eius scz spiritussancti docebit vos de oībꝰ. Et sic ꝑz tercū. ¶ Quarto ponit iohānis ꝓmē/ datō copiosa cū dr. Illis aūt abeūtibus cepit iesus dicere ad turbas de iohanne Quid existis in desertū vidē. ⁊c. Siqui dē totus ꝓpl's exibat in desertū ad vidē/ dū et audiendū iohānē. Sed noluit ie/ sus ꝓmendare iohēm coꝝ discipul's suis q̄ tūc magis ꝓfirmasset eos in errore q̄ eū sibi preferebāt: sed illis abeuntibꝰ cō/ mēdauit eum coꝝ turba Que quidem ꝓmendatō necessaria fuit et digna. Ui/ quidē ex interrogatōne iohīs quadru/ plex error turbe surrexit ꝺ iohāne. Qui dā enim cogitabāt q̄ esset mobilis in sua fide cū paulo āte xp̄m asseruit deum. ꝺ. Ecce ag. dei. q̄ tol. ⁊c. io. xij. Modo int/ rogat. Tu es q̄ venturꝰ es an aliū expe/ ctamus. Et iđo xp̄s hoc remouēs asserit iohēm nō esse mobilē vt arundinē sz firmum in fide sua. Quidā assimilabāt eū histrionibus q̄ in facie laudāt hoies vt accipiāt de rebꝰ dnōꝝ. et p ꝓsequns non existimabāt eū esse sancte vite. Hoc xp̄c remouēs dr. eū nō esse mollibus vestitū vt histriones q̄ in aula regū morant et eis adulant dicti adulatores ab aula. Unde iob. talia nō q̄rebat. s. mollibꝰ ve/ sturi. ⁊ in aula regū ⁊ dnōꝝ morari et delicijs affluit: imo induebat tunica de pi/ lis camelorꝝ facta: ⁊ zona pellicea ad lū/ bos eiꝰ: et in deserto hītabat: ⁊ in spelū/ ca iacebat: ⁊ cibus eiꝰ fuit locusta ⁊ mel silueſtre vt pz mat. mj. Et asperā ⁊ sctām vitā ducebat. Et nota hic q̄ vestis iohīs ⁊ oīm iustorꝝ ē vestis iusticie q̄ figurata est p icōsutilē tunicā xp̄i quā ds suis manibꝰ texit: vt phīa dixit boe. q̄ facit hoīes dignū nupcijs eterni regis quā ille pau p nō habēs ꝺ nupcijs elt expulsus vt pz mat. xxij. Ista vestis est valde rigida: et nō ē mollis. q̄ arta ē via q̄ ducit ad vitā mat. vij. Uestis āt pctōris ē mollē q̄ bo/ nis mūdi ē delectabilis. Ista vestis mollis est pellicea vtpute decoris pauperū facta: q̄ cibus diuitū vita paupm ē. Exemplū ꝺ vsurarijs et p̄domibꝰ q̄ excoriant paupes. Ista ē vestis illa quam rex

amon p̄cidi fecit nūcijs qui veȝerūt euȝ
visitare. Rex amon.i.dyabolus pctōri/
bus q̄ vadūt ad eū visitare ad infernuȝ
p̄cidit vestes sc̄z in morte q̄ tunc oīa bo
na auferūtur ab eis.et tunc sunt viri cō
fusi fortiē valde.q̄ tūc appet ignominia
eoȝ.nā q̄ supra oīa q̄sierūt hōres suppe/
ditant̄ a canibus q̄ sup oīa q̄sierūt diui
tias expoliant̄ ab oīb⁹.Cū ita veste pel
licea electi sunt p̄mi pentes ō padiso p⁹
q̄ȝ vestē innocentie poiderūt Sitā vestes
mollē nō hūit iohēs baptista.sed pecca
tores qui morant̄ in domib⁹ dn̄oȝ mū
di vestiti sunt ea.Quidā credēbāt eū nō
esse ꝓphetā p eo q̄ futura nesciebat. qō
ad ꝓphetā ptinet.Sed ō eis interroga
bat.Hoc xp̄s remouēs dixit iohānē nō
esse ꝓphetā solū:sȝ plusq̄ ꝓphetā ¶ A
¶ Ubi nota q̄ vere iohēs fuit plusq̄m
ꝓpheta q̄ntū ad sex Primo q̄ in vtero
i mūdo.ꝛ in limbo ꝓphetauit qō nullus
alius fecit.Secō q̄ indice xp̄m ostēdit
quē oēs alij futuȝ esse dicebāt. Tercio
q̄ fuit ꝓpheta ꝓsolatōis sed alij afflicti
onis p eo q̄ dixerūt expecta reexpecta.
Spes aūt que differt affligit animam.
vt dr̄ puer.xii. Quarto q̄ nō solū vera
p̄dicabat et p̄dicebat.sed semp agebat
sancta.qō multi alij nō fecerūt. Quīto
q̄ alij ꝓphete de ipō iohāne ꝓphetaue
rūt vt malachias. Ecce mitto angelum
meū ꝛc.ei⁹ dē.iij. Sexto q̄ oēs ꝓphetis/
tōem terminauit.mat.xi. Usqȝ ad iohā
nē lex et ꝓphete. Quidā credebāt iohēȝ
nō esse nūcium dei p eo q̄ secretū ō mes
sie futuro non reuelauit ei.qō ad nunci
uȝ ptinet.s.secreta dn̄i portare. Hoc xp̄s
remouet.ō. eū eē āgelū.i.de quo scriptū
erat malach.iij.q̄ debebat aduentū mes
sie filij ōi immediate p̄cedere et viā ei p̄
pare.s.p̄dicando.baptizando :et boīes
ad penitentiaȝ inducendo et xp̄o testiō
nium pbibendo. In qua magna iohan
nis fama declarat̄. Et sic patet q̄ in ꝓmē
datōe iohānis q̄ttuor virtutes cardīa/
nales apparēt in eo pfecte fuisse. Haȝ in
eo q̄ dissimilis arūdini describit̄ fortitu
do insinuat̄.in eo q̄ nō fuit mollib⁹ indu
tus:nec i aula regū ꝓmorat⁹ ei⁹ tpanti/
a manifestat̄.in eo vero q̄ ꝓphetā asseri
tur eius prudēcia ꝓmēdat̄.sed in eo q̄ ā
gelus appellatur eius iusticia declarat̄.
In angelo enī.i.nuncio humilitas et fi/
delitas designat̄. que ad iusticiā reducū
tur. ¶ Ō ¶ Moraliter aūt ad edificatō
nem nostrā nota q̄ iohēs nō fuit arun/
do q̄ ꝓditōes arūdinis ꝓueniūt pctō
ri et nō iohāni. Assimilat̄ aūt peccato
arundini q̄ntū ad q̄ttuor. Primo q̄ a/
rundo radicatur in arena et terra flui/
da et nō in petra.sic peccator nō radica/
tur in petra xp̄o.sed in mundo fluente.
.j.io.ij.mūdus trāsit et ꝓcupiscentia ei⁹.
Et iō peccator cū mūdo transit.q̄ vt.ō.
gre.qui labēti innitit̄ necesse ē vt cuȝ la/
bente labatur Johānes aūt i petra xp̄o
fuit radicatus. Sic iustus p̄mo et p̄nci
paliter debȝ fundari in xp̄o qui ē regnū
dei et iusticia eius. Et nota hic q̄ arbor
bene radicata et fundata difficulter era
dicat̄.sic qui radicatus est in xp̄o vel in
mūdo ab vtroqȝ difficile mouet̄. Et iō
attendendū ē vbi bō p̄mo mittat radi
ces vtȝ in xp̄o vel in mūdo. Secūdo q̄
arundo exterius hȝ pulcritudinē in foli
is.et interius i stipite vacuitatē.sic mū/
dus et mōani exterius apparēt pulcri ꝛ
interi⁹ sunt vacui et deformes. Vacui
sunt q̄ nō habent vtutes.que sunt vere
et ꝓprie diuicie hominis nec habēt deū
qui est omne bonū. et iō nihil habēt. sȝ
sunt omnino vacui et ideo semper desi/
derāt repleri tanq̄m nihil habētes Sūt
etiā deformes q̄ tria sunt t̄piora de mū
do sc̄z infern⁹ dyabol⁹ ꝛ aia peccatoris
sicut tria sunt pulciora que reperiuntur

in creaturis scz padisus angelus ⁊ aīma iusti. Johēs aūt non fuit vacuus interius. sed plenus spūsancto. luc. j. Spūsancto replebit adhuc ex vtero matris sue. Item exterius fuit extenuat⁹ et rigidus Unde inter omēs sanctos depingit exterius deformis. Intus autē fuit pulcerrimus. Sic iustus debet eē interius plenus virtutibus et exterius vacuus esse in rebus mundi. interius pulcer ⁊ exterius abiectus. ⁊ attenuatus. Hic patz exemplū de galla puella simachi ꝓsulis ⁊ patricij filia q̄ cū a pentibus molestare tuz vt recipet virū alioquin vt dicebant medici haberet barbam. Non curauit habere barbam et exterius esse dōformis dum interius esset formosa. in dyalogo est. Potest etiam p arundinē ypocrita designari. qui exterius lucet p apparentem ꝓuersatōem. interius āt est vacuus. qz veritatē virtutis non habet q̄ ad modū arundinis ad ventū detractōnis vl' adulatōnis in diuersa mouet. Hec est illa arūdo q̄ xp̄s sitientē aceto potauit vt patet matb. xxij. Tulit xp̄s salutez nrām et bonitatē sed ypocrita spēm bonitatis ei ꝓpinat. sicut acetū similitudinē habz vini et tamē vinū non est. Tercō qz arūdo est valde debilis et de facili euellitur et frangitur ⁊ ad omnē ventū mouetur sic peccator ē valde debilis ad onera penitentie. nec potest ea sustinere. frangit etiā in ōi aduersitate sibi ꝓtingēte ⁊ blasfemat et ad ōnem ventuz temptatōnis flectitur ⁊ inclinatur. Arundo vere est mundus qz nullā stabilitatē hz. Eccles. xxvij. Stultus sicut luna mutat. i. mōs. qui semp stultisat et coronatus rosis vt puer semp vult in choreis vocari. ⁊ ideo in eo nullo mō est ꝓfidendū. Sed iobēs fuit valde fortis qz a flumine psecutōis vinculatōnis ⁊ decollatōnis euelli non potuit a fide et opm iusticia Hec a vento adulationis fuit motus cū iudei miserunt legatos et nuncios. qz volebant eum p messia siue p xp̄o recipe. sed dixit. Non sum. vt patet io. j. Sic vir iust⁹ dz esse fortis ad onera penitentie. ⁊ in omī aduersitate fortune simus. qō tunc erit q̄ndo amorē dei habebit q̄ facit grauia leuia. Quarto qz arūdo habet lanugiez p fructu. sic peccator non refert fructuz ex opibus suis. sap. v. Spes impij quasi lanugo q̄ a vento tollit. Ro. j. Quem fructum habuistis tūc in illis in quibus nunc erubescitis. Johān. aūt fructuz retulit. qz p triplici causa debet ei fructus cē tesimus. s. qz virgo. qz p̄dicator. ⁊ qz martir. Sic vir iustus dz facere bona opera quoz gloriosus est fructus. vt patz in libro sap. mj. cap̄o.

De epistola sermo sextus.

Sic nos existimet homo vt ministros xp̄i. j. coz. mj. Intota epl'a hodierna vnuz intēdit ap'lus. s. falsū iudiciū q̄ ad mīstros xp̄i subditus ꝓhibere. in q̄ cū euāgelio cōcordat. In q̄ ostēdit q̄ xp̄s falsam opīonē de iohāne baptista dei ministro ꝓpt interrogatōem quā fecit exortā p multiplicem de iohāne ꝓmendatōem deleuit ostendens ip̄z verū ministrz dei. Tria ergo ap'lus circa tale iudiciū in hac epl'a facit. Primo q̄ viri ecclesiastici q̄ ab ecclesia in suis officijs ꝓstituunt ad diuina tractanda debēt vt xp̄i mīstri a reliq̄s reputari ibi. Sic nos existimet homo vt mi. ⁊ dispē. mīs. dei. Secdo ostendit q̄ tales mīstri nō debēt a suis subditis iudicari. ibi. Hic iā queritur inter dispēsatores. Tercio ostēdit q̄ttuor rōes q̄ debēt tale iudicū cohibere. ibi. Sibi āt p mīmo ē vt a vobis iudicer aut ab humano die ⁊c. Primo ergo vt dicat ap'lus q̄ viri ecclesiastici q̄ ab ecclesia in suis officijs

instituunt ad diuina tractãda dẽnt: vt xpi mĩstri a reliq̃ ꝓpo estimari.z hoc ibi dic nos exil.hõ.ꝛc.l.viros eccliasticos ex istimet hõ qlibz vt mĩstros xpi q̃rentes scz xpi hõrẽ.z ei seruiẽtes.ij.coꝛ.mj. Nõ enim nosmetipos p̃dicam⁹.sz ihesum xpm dominũ nostꝝ.nos ãt seruos vr̃os p ie/ sum.z dispẽsatoꝛes misteriorꝝ dei. Nota q dispẽsatoꝛ ẽ q̃ puidet.et disponit/ qd cuiqz psone ꝯgruit.et ꝑm hoc cuiqz di/ stribuit. Vel q disponit ministeriorꝝ of ficia vl̃qcũqz alia bona dñi sui. Tal dis/ pẽsatoꝛ erat paul⁹.z tales dẽnt eẽ plati ones et ministri.ecclesiarꝝ. Col.j. Cui⁹ fa/ ct⁹ sum ego paul⁹ minister ꝑm dispõem dei que facta ẽ mihi in vobis.j.pet.mj. Unusquisqz sicut accepit graciam in al terutꝝ illam amministrantes sicut boi dispensatoꝛes multiformis gracie dei. Quidã aũt ministri ecclesie poti⁹ sunt dissipatoꝛes q̃z dispensatoꝛes qui dissi/ pãt patrimoniũ xpi. Luc.xvj. Hõ quid erat diues q̃ bẽbat villicũ .z diffamat⁹ est apud illum quasi dissipasset bona il li⁹. ¶ Circa hãc primã ptem epistole ad edificatõnem nostram tria sunt videnda q̃ cũ quilibet xpian⁹ sit emptici⁹ seruus xpi ei⁹ sanguine redempt⁹ .z de potesta te dyaboli ereptus.debet ei fideliter mi nistrare et deuotum obsequiuz exhibe re.z omnia bona que habet ad honoꝛẽ et voluntatem dñi expẽdere.cũ bonoꝛũ ipsius sit dispensatoꝛ et non dominus. Et iõ ꝓmo videndũ est que requirunt ad hoc q̃ ministeriũ .z seruiciũ nostꝝ sit deo acceptũ.qd valde solicite attendere dẽ m⁹:qꝛ in tali seruicio ꝯcurrunt res et p/ sone et maiꝛmũ lucꝝ .z maximum dam nũ. Si enim debito mõ fiat remuneranda est vita eterna. Si enim aliq̃s multo tpe .z multo laboꝛe .z solicitudine addiscit a liquã artẽ ex qua tamẽ modicũ lucrum ꝯsequitur.cum q̃nta solicitudine debe ret addiscere ministeriũ hoc.circa qd ꝑt accidere maximũ lucrũ et maximuz dã/ nũ. Et ideo nota q septez requirunt ad hoc vt nostꝝ seruiciũ sit deo gtũ. ¶ Pd Pdrumũ est intelligentia veritatis. que p fidem habet.vt scz credam⁹ d̃ deo om nia que fides catholica credit.hiere.xj. Credere enim oportet accedentẽ ad do/ minũ q̃ est:.z inquirentib⁹ se remunera toꝛ sit. Sicut eĩ regi terreno nõ est acce/ ptus minister cecus.sed intelligens.iu/ xta illud.puer.xmj. Acceptus ẽ regi mi nister intelligens. sic regi celesti nõ est acceptus minister infidelis sed fidelis. hebꝛe.nj. Sine fide impossibile est pla/ cere deo. Quõ enim quis poterit place/ re deo nisi sciat que placita sunt d̃o. qd p fidem scitur. Et ideo iudei et saraceni et omẽs extere natõnes que seruũt d̃o. eoꝛum seruicia nõ sunt deo accepta. qa nõ habẽt fidẽ .z ideo nesciũt quid faciũt et quidẽ credẽtes se obsequi d̃o peccant Joh:xvj. Uenit hoꝛa vt oĩs qui interfi/ cit vos arbitretur se obsequiũ prestare deo.et hec faciẽt vobis qꝛ nõ nouerunt patrem neq̃ me. Aug. Omnis actio in fideliũ mala. Ecdm est ꝯformitas mo/ rũ vel moralitatis q̃ p unitatõem habẽt vt ꝯformet se minister moꝛib⁹ domini. Conformari enim debem⁹ actib⁹ christi et eũ sequi.io.xij. Si q̃s mihi ministrat me sequatur. Similitudo enim morum dilectionẽ generat. Ecc.xiij. Omne ani/ mal diligit sibi simile.z ois homo proxi mum suum. Tũc enim deo acceptũ ẽ mi/ nisterũ nostꝝ q̃ndo ei in actibus cõfoꝛ/ mamur.vt sicut ipe q̃dẽ est sanctus im pollutus segregatus a peccatoꝛib⁹. ita et nos simus:leui.xj.z.xix. Sancti esto/ te q̃niam ego sanctus sum. Qualis ẽ er go domin⁹ talis nitiꝫ esse minister. Pro pteꝛ qd d̃o puer.xix. Princeps qui libẽ ter audit verba mendacij.õnes mĩstros

habet impios. q3 scz nituñ ei in malo cõ formari. Hic cadit exẽplum cuiusdaz infirmi. qui videbatur sibi esse gallus q̃m nullus medicorum poterat curare: nisi quidam medicus qui simulauit se similiter esse gallũ. Et tunc infirmus accessit ad eum et oia q̃ medicus faciebat similiter & ipe faciebat. et medicus assumpsit medicinã sibi & ille. p quã liberatus fuit. Aunq3 mulier placet viro nisi ꝓformet se actibus suis vel. moribus. Et iõ vidue nõ libent assumuñt. q3 sunt aliox moribus ꝓformate. Tercũ est mũdicia puritatis q̃ p caritatẽ habeñ. ps. c. Ambulans in via immaculata hic mihi ministrabat. Peccatũ reddit animaz nõ solũ immũdam sed leprosam. Unde peccatũ p leprã in scriptura ꝺsignat. Sicut ergo nullus dominꝰ vult ministrũ leprosum sibi ministrare imo abominat ipm. sic xps nullũ vult sibi mistrare peccato mortali infectũ. imo ex ipo misterio cõdemnat ipm. vt patet in ministris ecclesie. qui si in peccato mortali in sacramẽtis eccie deo ministrent mortaliꝫ peccãt Hic cadit exemplũ illius dnẽ tu dertine de qua gre. d. in dyalogo q cuz de nocte polluta esset a viro de mane ꝓcessit ad dedicatõem oratorij sancti sebastiani. & tetigit reliquias eius et statiz inuasa est a demone. Hãc imũdiciã peccatox caritas depellit. q3 ipa est ignis diuinus. q3 animã purificat & ꝓsumit rubiginẽ peccatox. puer. x. Universa delicta operit caritas. luc. vij. Remittuñ ei peccata mlta: q̃nã dilexit multũ. Quartũ ẽ actꝰ hũilitatis qui p subiectõem habeñ. ppriũ enĩ ministri est hũilitas & subiectõ. habz eĩ dominũ discalciare & equum ꝑparare & ei genu flectere. & in õni obsequio ei assistere Et iõ ꝓ naturã & rõnem mistri est superbia. Et hoc multomagis in mistris xpi debet obseruari non solũ hac rõe sz etiã quia doiꝰ eox hũilimꝰ fuit. ma. xj. Discite a me q3 mitis sũ & hũilis corde. Valde ergo monstruosuz ẽ & detestabile. q3 aliquis ꝺ mistris sit superbus & ambicõsus. cũ doiꝰ eox sit hũilis. Et iõ iesus discipulis suis ait math. ij. Quicunq3 int vos vult ma. fieri. sit mi. ve. Hecꝰ ẽ in mistris dyaboli. cũ ipe sit superbissimus. & iõ sicut ipe est superbus et ipi sunt superbi. Job. xli. Ipse est rex sup omẽs filios superbie. Hz in mistris xpi nullomõ ẽ tolerãdũ. ps. c. Nõ habitabit in medio domus mee q̃ facit superbiã. Hec hũilitas subiectõez hz q̃ndo. s. minister xpi vult subesse & nõ ꝓesse et omẽs alios reputat se superiores. j. pe. v. Non q̃si dnãntes in celo. Et iterũ Superiores inuicẽ arbitrantes. Phi. ij. Quintũ est patientie longanimitas q̃ p aduersox tolerantiã hẽtur. Debz enim mister sustinere correctões domini ꝺictis & in factis. et obsequia laboriosa tolerare. vt mercede retributõis nõ careat. ij. coz. vj. In omnibꝰ exhibeamꝰ nosmet sicut dei ministros in mul. pa. Job. xiij. Etiam si occiderit me in ipo spabo. Ad minister xpi debz facere sicut canis q̃ li expellitur p vnũ ostiũ statim redit per aliud Nõ coronat xps aliquẽ ministrum suum: nisi sit ꝓbatus in patientia aduersarioz. sicut rex terrenꝰ nõ dat ciuitatẽ militi nisi multa aduersa p eo sustinuerit: & paratus sit sustinere. Iac. j. Beatꝰ vir q̃ suffert temptatõem. q̃niã cum ꝓbatus fuerit accipiet coro. zc. ij. thi. ij. Nemo coronabit nisi q̃. le. cer. Sextũ ẽ negotiatõ fidelitatis que p sincerã dilectõem hẽtur mat. xxiij. Quis putas ẽ fidelis seruus & prudẽs q̃m ꝓstituit dominꝰ sup familiã. Quoniã ei minister hz sincerã dilectõem ad dominũ tũc ei negotia fideliter agit: alias q̃rit vtilitatẽ ppriam & nõ domini & tũc valde a dnõ diligit & cariꝰ hẽtur ecc. xxxij. Est tibi seruus fidelis sit tibi qua

si anima tua. Et nota q̄ merces nō retri
buit̄ ꝑm multitudinē negotiōꝝ. sz ꝑm fidē
litatē. mat. xxv. Quia sup pauca fuisti fi
delis supra mul.te. ꝓstitu. Septimū est
strenuitas velocitatis que p solertē di
ligentiam hētur. Quando minister xp̄i
solicit⁹ ē ⁊ velox i mīsterio suo accept⁹
ē illi. sicut minister solicitus et velox ac
ceptus est regi ⁊ dnō terreno puer. xxij.
Vidisti virꝝ velocē in ope suo. coꝝ regi
bus stabit Econtrario ē de pigro quia
ministꝝ negligentē et pigrū dominus li
benter expellit ⁊ cū magnis iurgijs susti
net eū. Ecc. xxij. De stercore boū lapida
tus est piger. i. vilissima obiurgatione.
Sic de muliere pigra que p totā septi
nam nō purgat domū nisi in die sabba
ti ⁊ domus eius viꝺ quodā stabulū
sic sunt multi clerici circa officiū diuinū
valde negligentes nec attēte. nec tpe su
o dicētes. Aliqui sūt qui officiū diuinū
nō dicūt nisi die dominica. et ecclesiā di
tenent sicut aliā domum ꝯ. hiere. lxvnj.
Maledictus vir qui facit opus suum.
negligēt. iob. ij. Auferte ista hinc ⁊ no
lite facere domū patris mei do. ne. Se
culares vo dnī aīas suas purgant semꝫ
in anno. et magis sunt solicīti de seruicio
equoꝝ suoꝝ q̄z de seruicio dei. Se
cundo videndū ē in quo xp̄us vult sibi
ministrari. Et dicendum q̄ in tribus si
bi a nobis et mīstrari ⁊ seruiri ꝑt. Pri
mo in solerti custodia nostri Habac. c.
.ij. Sup custodiā meā stabo. Quilibet
hō q̄dā cītas dei ē. iuxta illō. ps. lxxxvj.
Gloriosa dicta sunt dē te ciuitas dei. In
qua deus sponsaz ⁊ filiā suā. i. aiam ad
ip̄ius imaginē creatā collocauit ab ho
stibus custodiēdā. q̄ huic ciuitati diuer
sa ꝓtinua mouent plia Iob. vij. Mili
a ē vita hoīs sup terrā In hoc ergo xp̄o
ministrare dēm⁹ vt sponsaz suā. i. aiam
mā nrām et ciuitatē suam ita custodia
mus ne ab hoste capiatur. et in captiui
tatem inferni ducatur. ij. thi. ij. Labora
sicut bonus xp̄i ihesu. Sic militauerat a
postolus qui dicebat. ij. thi. iij. Bonuz
certamen certaui. cur consumma. fi. ser.
Secundo in fideli ⁊ vtili vsu. virtutum
et donoꝝ nobis collatoꝝ. sicut di. iob.
.j. c. Quilibet homo egreditur nud⁹ ex
vtero matris sue. Et phūs di. q̄ anima
nascitur sicut tabula rasa. Et a nobis pe
nitus nihil habemus. sed omnia bona
nobis adeo donāt. j. Coꝝ. iij Qd̄ bēs
qd̄ nō accepisti. Sic ergo xp̄o mīstrare
debemus vt virtutibus. ⁊ gracijs nobis
concessis laudabiliter vtamur ad dī ho
norem ⁊ ꝓximi vtilitatē. Et ideo nō de
bemus abscondere bona dei vel inutili
ter tenere. quia iste seruus qui abscon
dit pecuniam domini sui condemnat⁹
est. vt patet. lu. xix. Domine ecce mna
tua quā habui repositaz ī sudario. Sic
bene vsus fuerat ille bonus seruus qui
dicit. Dnē quīqz talēta tradidisti mihi.
ecce alia q̄nqz suplucratus sū. mat. xxv.
.ij. pet. j. Ministrate in fide vīā vtutē et
opa fructuosa. Ue ergo illis q̄ boīs ad
dī ipsius uituperium et ꝓxī nocumē
tum vtuntur Tercio in subuentione se
ruoꝝ xp̄i opera pietatis eis exhibēdo
et quantum ad corpus ⁊ quātum ad aī
mam Hec enim sunt opera pietatis ad
corpus. et hec quantum ad animam. In
hoc ergo xp̄o ministram⁹ si opa pieta
tis ꝓximis exhibem⁹. q̄ hec opa repu
tat ipse sibi fieri. mat xxv. Esurui ⁊ de
disti mihi māducare. ⁊c. Amen dico vo
bis q̄zdiu fecistis vni ex mihi ⁊c. ℟
Tercio videndus ē quare dnō ministra
re debemus Dicendō q̄ ꝓpter tria. Pri
mo ꝓpter debitū reddendū ex innu
meris beneficijs dō seruire obligamur
et maxime ex trib⁹. Primo q̄ ad ima
ginē suā nos creauit pulcerrima creā

turas ⁊ sui capaces. ¶ Et ¶ Cogitem⁹ qntuꝫ teneremur medico.q̄ reddidisset nobis visū vl'man⁹ vel pedes.ꝛc. Quā tū vo tenemur do q̄ nobis corp⁹ ⁊ aiam dedit.iob.ij. Manꝰ tue dnē fecerūt me ⁊ plasmauerūt me. Et do q: oīa nobis subiecit et ad nostꝝ ministerū ⁊ seruitutē ordīauit ⁊ etiā angelos suos.p̄s.lxxxx Angelis suis mādauit d̄ te ꝛc. De quo miratur ꝓpheta.d. Quid ē hō qd̄ mēor es ei⁹. Oīa subiecisti sub pedib⁹ ei⁹ ou. ꝛc.p̄s.viij. Tercō q: ipe in luto et latere mortalitatis p.xxx.ānos nobis seruiuit et pedes nobis lauit. ⁊ vt nos redimerꝫ morti se tradidit. ⁊ id̄o totaliter ⁊ īomibus ⁊ p oē tps: et oi genere famulat⁹ ei obligamur. ⁊ si oi die millesies morere/mur. nō tamē esset sufficiēs recōpensatio.p̄s.cxv. Quid retribuā dnō p omīb⁹ q̄ retri.m.ꝛc.q.d.nihil dignū. Secundo tenemur deo ministrare ꝓpter p̄cū cō/sequēdū vt si terreat labor alliciat mer/ces que infinita est ¶ Et ¶ Triplex aūt premiū ꝓsequimur si deo seruim⁹ Ipri mū est q: si deo seruim⁹ totus mūs ser/uit nobis. Q: vt di.aug. qui subē iugo xp̄i oīa subsunt ei.ber. Fideli homī tot⁹ mūs diuicia⁊ est.tot⁹ plane q: tā p̄spe/ra q̄z aduersa coopant ei in bonū. Ro. viij. Diligētib⁹ deū oīa coopanti bonū Secoꝫē q: ds suos seruitores nobilitat valde.trāsferēs eos de genere seruoꝝ in carissimos filios. p̄s.lxxxi. Ego dixi dij estis ⁊ fi.excel. Hui⁹ habem⁹ exēplū in cruce xp̄i que seruiuit deo p breue tē pus in duro seruicio: ⁊ tamē ita exalta ta est.aug. Crux de penis latronū tran/sijt ad frontes impatoꝝ. Quid ergo do minus faciet fidelibus suis si tantū ho norē ꝓtulit penis suis. Hoc etiā patꝫ in aplis et alijs sanctis. Naꝫ beatos se re/putant īpatores si possunt oscularī ossa eoꝝ. Terciū ē q: ds seruitorib⁹ suis dat totū regnū suū. qd̄ ē oē bonū. Nō sic a/lexander diuisit regnū suum duodeciꝫ pueris suis ꝛ.macha.j. sed xp̄s cuilibet dat totū. luc.xxii. Vos estis q̄ pmansi/stis mecū in temptatōibus meis. ⁊ ego disponam vobis sicut dispo.mi.pa.me. reg. ¶ Tercio debem⁹ deo ministrare ꝓpter tormentū vitandū: q: cum ex mī/tis beneficijs tenemur seruire deo vt dictū ē: nisi hoc fecerimus ꝓ ingratitudi/ne ign eterno et tenebris merito ꝓdem nabimur. Math.xxv. Inutilē p̄icite in tene.exte. Hoc aut̄ tormētū in trib⁹ cō sistit. Primo ⁊ p̄cipalit̄ in sepatione a deo. secundo in conunctōe ad tormē ta. Math.xxv. Discedite a me ma.ecce p̄mum. in ignem eternum: ecce secundō Tercio in deordinatōne virium anīme et corporis ⁊ remorsu consc̄ientie. Esa. lxvj. Vermis eorum non morietur. id ē remorsus consc̄ientie. Et sic patet p̄mū. Secūdo dicit apostol⁹ q̄ minister xp̄i in suis ministerijs non debet a suis subditis iudicarī: et hoc sic ē. Dic.i. int̄ vos subditos. iam queritur id est in tempo/re p̄senti: cum magis exp̄ctandū esset vsq̄z in futurum donec deus iudicet vt fidelis quis sc̄z inter dispensatores ūue/niatur. quasi d. Vos iudicatis mīstros ⁊ dispensatores xp̄i q̄ non sunt fideles. Et ¶ Consequenter tercō apls poīt q̄t/tuor ratōes ꝓ quas ostendit q̄ tales sic iudicantes sunt redarguendi ⁊ cohibē di. Quarum p̄ma est q̄ ministri eccle sie vel p̄lati parum curant talia iudi/cia. Et ideo nihil p̄sunt. Eccles. xxxij. Vbi auditus non est non effundas ser monem. Et hoc sic est. Mihi autem ꝓ minimo est. id ē parum curo vt a vobis iudicer ⁊ similiter paruꝫ curo si iudicer ab humano die. i. ab ītellectu humano sc̄z carnali q̄ solū carnalia videt nō sicut intellectus ⁊ dies scōꝫ qui spūalia vidꝫ

Uel ab hūmano die.i.ab hoīe quādo ē in suo die.i.in hac p̄senti vita in qua videt tantū exteriora.⁊ iō nō p̄t bene iudicare.j.reg.xvj. Hō vidz ea q̄ patēt.deꝰ aūt intuet cor. Sed ꝓtra hoc ē illud ecc. xlj. Curā habe de bono noīe. ij.cor.vnj. Prouidemꝰ bona nō solū corā deo .sz etiā corā hominibꝰ. Ad hoc dicendū q̄ laudis fama nobis nō ē querēda ꝓpter honorē p̄rū.et sic nō curat apl̄s.sz ꝓpt honorē dei et p̄rimi edificatōem.⁊ sic loquūt scpture p̄dicte. Scda rō est Nullꝰ melius p̄t alū iudicare q̄z ip̄e seip̄m sed nullus seip̄m iudicare sufficit.ergo mlt̄o minus alū..et hoc ē. Sed neqz meip sum iudico.i.iudicare valeo certo ⁊ diffinito iudicio.qui tamē melꝰ cognosco meip̄m q̄z vos. Petrꝰ putabat seip̄z bene ꝓgnoscere q̄ndo dixit.mat.xxvj. si oportuerit me tecū mori nō te negabo: et tamē deceptꝰ fuit. Ex ꝑ hoc vidz eē qđ dz infra.si nosmetip̄os iudicaremus nō vtiqz iudicaremur. Et dicēdū q̄ hic loq̄tur de iudicō exāmatōis.hic aut ē d iudicō diffinitōnis vel ꝓdēnatōnis. Et q̄ nō possit seip̄m diffinitiue iudicare ostēdit cū di. Nihil mihi.ꝓscius sum.i.nullius grauis delicti ꝓscientiā habeo. sz nō in hoc iustificatus sum in oculis dei.qui forte aliquod peccatū occulte habet.p̄s xvnj. Delicta q̄s intelligit.puer.ij. Quis potest dicere mundū est cor meū: pur sum a peccato.Ecc.xix. Sunt iusti atqz sapientes ⁊ opa illoꝝ in manu dei et tamē nescit hō vtz amore an odio dignꝰ sit. Sed ꝑ dī.iob.j.epl̄a tercō ca. Carissimi si cor nostz nō reprehenderit nos fiduciā habemus ad deū.sed q̄ fiduciā habz ad dū iustus ē. Et dicendō q̄ hoc nō dicit q̄ si nō hz hō ꝓscientiā peccati grauis q̄ sit ꝓpter hoc iustus.sed q̄ illis qui sic p̄fecte viuūt vt nō agant ꝓtra ꝓscientiam deus reuelabit si est peccatū in eis vel ī generali ꝙritōe dimittet. Und de saracenis dicit: qui viā veritatis nō audiūt q̄ si viuant bene ſm legē nature q̄ deus eis viā veritatis siue p̄ āgelos siue p̄ hoīnes reuelabit. Qz vt dī.dyo. Adhtos iaz āgeli erudierūt. Tercia rō talis ē. Nullꝰ dz alū iudicare nisi bēat sup eū autoritatē.sz sup mīstros ecclesie nullꝰ hz potestatē vel autoritatē nisi ds vl̄ aliqs loco dei.ergo a secularibꝰ iudicari nō debēt. Et hoc ibi. Qui aūt iudicat me dominꝰ ē.q.d.nō debetis me iudicare vtrū sim fidelis dispēsator an nō.qz nō hētis autoritatē sup me sz dominꝰ iudicat me qz hz autoritatē.q̄ ē maior iudex ⁊ testis et ꝓgnitor ꝓsciētie.hiere.xxix. Ego sū iudex et testis dī.dominꝰ.io.ij. Ip̄e enī sciebat q̄d esset in hoīe. Uide ergo diligenter q̄ hic tangit triplex iudiciū. Primū est hoīs de hoīe et de occultis eiꝰ ⁊ hoc est oīno incertū. Scdm est hoīs de seipso. et hoc nō est oīno incertū.nec est omīno certū. Tercū est dei de homine. et hoc ē omnino certum. Quarta ratio quasi ꝓcludendo inducitur et est talis. Judicium et omnia cetera requirit suum tēpus determinatum.sed tempus iudicij non est adhuc.ergo non licet modo iudicare. Et hoc est. Nolite ante iudicij. tempus iudicare. iudicio diffinitōnis suspicioso. Ecc.vnj. Omni negotio tps ē ⁊ optūitas q̄dusqz veīat tps dnī: scz ad iudicādū. Tūc ei.erit tps iudicij.esa. .iij. Doīnꝰ ad iudicādū veniet cū senioribꝰ ꝑpli sui.q̄ illūiabit abscōdita tenebrarū.i.manifesta faciet opa tēbrosa.s.pctā ī tēbris fcā q̄ntū ad malos.io.iij. Omis qui male agit odit lucē. Et manifestabit ꝓsilia cordiū.i.opa bonoꝝ ex discretōne et deliberatōne facta. Dan.vij. Judicium sedit et libri apti sunt.i.corda singulorū Et tunc laus erit vnicuiqz scilicet bonorum p̄o bonis operibus ⁊ intētōnibus

rectis.puer.nj. Date ei ō fructu manuū suaꝝ ⁊ lau.e. in portis opa eius. Et sic patꝫ sc̄ōm: terciū: ⁊ quartuꝫ

Dominica q̄rta de euāgelio.

Sermo septimus

MIserunt iudei a hierosolimis sacerdotes et leuitas ad iohēm vt interrogarēt eū. tu quis es. Joh.j: In euāgelio p̄cedētis dominice ostēdit quō xp̄s mīti plicit iohēm baptistam ꝓmendauit In p̄sentis āt dnice euāgelio ostēdit quō iohēs magnificauit xp̄m et se summe humiliauit. et dicit se esse vocez et p̄conem xp̄i. vt nos excitet ad p̄pandū vt occurramus saluatori nostro obuiaꝫ in proximo in mūdū vēturo ſm ecclesie rep̄sentatōez. in q̄ ip̄e aduēt⁹ i mētes nr̄as ſm veritatē significat. Agit ergo in hac dnica de aduentu xp̄i in mentē. quē p̄ gratiaꝫ suam facit. Et ido vt ip̄m digne ī hospicō aīaꝫ recipiam⁹. iohēs baptista clamat tanq̄ꝫ xp̄i p̄co. d. Dirigite viaꝫ dn̄i Via dn̄i est ad cor. Et iō corda p̄parare oportet. Euangeliuꝫ aūt cōtinet q̄ttuor Primo iudeoꝝ ad iohānē baptistā solennē legatōnem ibi. Miserunt iudei a hierosolimis sacerdotes et leuitas Secūdo legatoꝝ mīltiplicē interrogatōnez ibi. Tu quis es. Tercō iohānis ad singula responsiōez. ibi. Et ꝓfessus ē et nō negauit. Quarto loci vbi hec pacta sunt descriptōez. Hec in bethania facta sunt trans iordanē. ¶ Primo ergo ponitur ad iohannē baptistaꝫ solennis legatio iudeoꝝ. Magistri enī legis iudeoꝝ videbant ex dan. ꝓphetia tps aduēt⁹ messie in ianuis venisse. ⁊ iō erāt valde pplexi si de ip̄is aliq̄s magnus surgeret Unde iosephus di. q̄ q̄ tps aduent⁹ messie ꝓpletū erat. multi surrexerūt ⁊ dixerunt se esse xp̄m. ⁊ maxime quidaꝫ noīe theodas et iudas galileus. vt di. origenes. et magnā in pl̄o ꝓmotōez fecerūt. vt etiaꝫ recitat gamaliel. in. act. apo. v.c. Videntes ergo iudei xp̄m ⁊ iohēz apud omēs maxime opīonis esse ꝓuenerūt potiꝰ in iohēz. volētes eū recipe p̄ messia. q̄ꝫ xp̄z ✠ ¶ Triplex aūt fuit rō vt dicit crisō. q̄re iudei magis de iohāne q̄ꝫ de xp̄o credebant. Primo q̄ erat de magno genere. vtpote filiꝰ zacharie magni sacerdotis. et q̄ miraculose natus est ō vtroq̄ꝫ pente sterili ⁊ sene. Christus autē vt credebant erat filius fabri ⁊ cuiusdaꝫ pauꝑcule mulieris et non miraculose natꝰ. quia de iuuencula q̄muis de sene patre Secūdo q̄ iohēs in victu ⁊ vestitu magis asperam vitam q̄ꝫ xp̄us agere videbatur Nam tunicam de pilis camelorꝝ hēbat ⁊ zonā pelliceam ad lumbos eiꝰ et cibus eius locuste et mel siluestre. vt patet. Math. iij. ca. Christus autem cōmunibus vestibus induebatur. et communi cibo vtebatur. ⁊ in cōuiuijs comedebat. Tercio quia iohannes consortia hoīm deuitabat. ī deserto morabatur in antris latitans: et spelūcis donec spiritus ei dixit vt exiret ad xp̄o testimonium phibendū. Et tunc venit in oēm iordanem: p̄dicans baptismum penitentie. vt patꝫ Luc. iij. Christus aūt cū publicanis et peccatoribus manducabat et stabat. Mar. ij. Propterea ergo iudei ad iohēm legationē miserunt. vt an essꝫ xp̄s interrogarēt. Que q̄dem legatō ex tribus solennis apparet. sc̄z ex p̄te mittētum. quia iudei: qui tūc erant acceptabilis populus dei. Et ex p̄te missorum. q̄ sacerdotes ⁊ leuite phariseoꝝ: q̄ erāt in sciētia ⁊ vita excellentōres in pl̄o. Et ex parte loci. q̄ hierusalē q̄ est totius regni caput et domīa. Et sic patet p̄mus. Secundo ponitur interrogatio legatorum. ¶ Ad hoc ergo venerunt vt inter-

rogarẽt eũ dicẽtes. Tu qs es. Interroga uerũt aũt eũ de duobus scz de psona ibi Tu qs es. Et de officio ibi. Quid ergo baptizas. De psoã ãt primo introgãt ip ticulari. s. an sit xps an helyas. vel ppheta: scz heliseus. Scdo in generali qs sit vt possint mittentib⁹ respõde ibi. Quis es tu. vt respõsum dem⁹. et sic patz scdm

¶ Terciõ ponit iohis ad singula qsito⁹ responsio. Nã primo respõdet ad qstionẽ de psona. Scdo ad qstionẽ de officio. ibi. Ego baptiso in aqua. Item primo respondet ad qstionẽ factã in pticulari. scdo ad qstionẽ factã vniuersaliter ibi. Ego vox clamãtis in deserto. Et sic ptz q ad singula quesita respõdit. Et hoc ẽ. Et pfess⁹ ẽ et nõ negauit. Confessus est se nõ eẽ qđ nõ erat scz xpm. helyã. vel ppbetã heliseũ et nõ negauit se eẽ qđ erat scz vocẽ clamãtis in deserto. Et hocẽ qđ sequit. Et pfessus est. q2 nõ sum ego xps Vbi apparet q nõ fuit arũdo que aventio mouet. q2 a vento vane glorie q̃ magnos cedros euulsit et euellere nõ desistit penitus nõ est mot⁹. Nonne primi pentes pfectissimi ab illo euulsi sunt dũ esse desiderantes bonũ et malũ scientie Nã aplũ extremi viri ab illo pcussi sunt cũ facta est ptentio int eos qs eox videret maior esse luc. xxij. Sed nõ iohẽs baptista ab illo aliqualit ẽ pmotus. Nazisti legati offerebãt ei magnã dignitatez dũ p xpo recipe euz volebãt magnã sanctitatis et status opinionẽ duz p helya eũ recipe disponebant et magnã sciẽtiã et diuinox reuelatõem dũ ipm ppbetã singulariter reputabãt. Propt primum cecidit lucifer volẽs vt ds esse. ppter seũdũ pmoti sũt aplĩ volẽtes magnũ statũ brẽ. ppt terciũ primi pentes euulsi sũt diuina vt ds scire cupiẽtes. O iohis baptiste humilitas admirabilis. Quis homnũ si eligeret in ppbetã eligi recusarz Quis nollet scũs z sapiẽs reputari. gre. Magnũ est hõrez nõ appete. maius autẽ oblatũ respuere. maximũ aũt de habito nõ supbire. aug. Magna vtus ẽ hõmies dignitates nõ appetere. sz oblatas respuere maxima vtus ẽ. Et iõ di. crisos. q iohẽs in nullo ope tantũ vnq̃z meruit sicut in hac hũilitate taz pfunda. Sic ergo beata virgo in sua humilitate meritо fuit sup ones exaltata. Lu. j. Respexit hũilitatẽ ancille sue. Sic iohẽs in sua humilitate a xpo p omnib⁹ ꝓmendat Ait ergo. Non sum ego xps. i. non sum vnctus vt gigas humane nature ad pliandum cuz dracone antiquo. xps enim idem ẽ qđ vnctus. Item non sum vnct⁹ vt rex ad hũanam naturam de potenti manu dyablĩ eripiendõ z liberandõ. Item non sum vnctus vt sacerdos magnus p tota humana natura expiatõis sacrifium ad deo immolandum. Hec enĩ tria hominum genera inungi debebant. et hec tria cristus quem iudei expectabãt z querebant facere habebat. s. belluz humane nature cum dyabolo preliari. ipsam đ manu dyaboli eripe. z p toto populo hostiã placatõis deo offerre. Et ideo quia ad hec tria inungendus erat. debebat p omnibus pticipibus suis eẽ vnctus Sed ego inqt iohẽs non sum ille. Et ideo adiungũt. Helyas es tu Quiait. Nec etiam sum helyas qui debz exire de padiso et precedere iudicem in aduentu secundo. Iste enim primus aduẽtus est. qui in mirabili dulcedine et copiosa misericordia. Sed ille erit in formidabili iudicio et seuero. ¶ Unde in hoc primo aduentu christus nos iudicare non venit sed a peccatis omnibus saluare. Iohã. nj. Non misit deus filiũ suum vt iudicet mundum. sed vt saluetur mundus per ipm. Quãuis q̃ntũ ad operatõem z virtutez iohannes possit

dicā helyas. vt ipa veritas dicit in mat. xj. c. Si vultis recipere ipe est helyas Qō etiā āgelus testatus ē. d. lu. j. Ipe pcedet ante illū in spū et virtute helye. Nō est ergo iohēs helyas in psona. sed in spū tu. Et ido subiungūt. Nūquid propheta es tu Qui ait. Nec etiā sū ille. pphēta magn⁹ de quo moises deu. xviii. dixit. pphetaz de gente tua et d̄ fratrib⁹ tuis suscitabit tibi dominꝰ ds tuus. ipm tanqz me audietis. Dictū enim. pphētā videbant tu⁹ dei petere. Uel nō fuit pphēta sz heliseus q̄ p excellentiā dictus ē pphēta. quia habuit spūm in duplo q̄z helyas. s. spū tū pphetizandi et faciēdi miracula. Qz iohēs nullū signū fecit. vt ptz iob. j. Uel ad hoc nō fuit pphēta iohēs vt di. glo. q: ad pphētā ptinz futa p̄dicere. sz iob. nō p̄dicebat futura sz ostēdebat p̄sentia Idr̄ q̄z ergo iob. pfess⁹ ē se nō eē qd nō erat. respōdit ad q̄stionē factā vniuersalit qs eēt et pfitet se eē qd erat. Qz p⁹ q̄z milli q̄sierūt q̄s eēt vt respōsuz darēt his q eos miserūt dixit. Ego vox clamātis i deserto. dirigite viā dn̄i. Humilis et va cō fessio q: vere iohēs fuit vox vbi icarnati ipo clamātis in d̄serto iudee. i. facientis ipm clamare. Triplex ē ei hitudo vocis ad vbū quam iohēs veracit hūit ad xp̄z. Prima q: vox natalit p̄cedit vbuz Idr̄i⁹ ei vox audit q̄z vbū mēte l' pcept⁹ pcipiat. sic et io. p̄cessit xp̄z nascēdo p̄dicādo. moriēdo. et ad ifeos d̄scēdēdo. lu. j. Idreibis ei āte faciē dn̄i pare vias ei⁹ Secdo q: vox baiulat vbū ad aures auditoz q̄si q d̄dā vehiculū et q̄si intp̄tatoz manifestat ipz. Sic et iohēs manifestauit xp̄z audit et testionū d ipo reddidit auri b⁹ ipoz nō solūmō absentē testificādo. sz et p̄sentē demōstrādo. io. j. Ez vt manifestet i israel. pptea ego veni baptizās. Tercia ē q: vox trāsit in nihilū vbo in mēte audiētū remanēte. Sic et iohēs

postq̄m suscitauit iudeoz auditum ad xp̄m recipiendū desiit p̄dicare et baptisare remanente baptismo et p̄dicacōne xp̄i. iob. iii. Illū oportet minui. i illū autē crescere. Et ideo merito ꝓpatur lucerne. que desinit lucere apparente sole. Joh̄ā. v. Ille erat lucerna ardens et lucens Uere ergo iohānes fuit vox verbi dei. que tota fuit clara totalit vocans ad penitentiam. Nihil enim fuit in iohāne qd̄ non vocaret ad penitentiam. Habitz et vita tota. s. vestimentū: hitaculū: cibus: potus: actus: etas: atqz mores: omnia ad penitentiam vocabant Talis debet esse p̄dicator veritatis vt totus voce verbo et exemplo et in tota vita sua. j. thi. iij. Esto exemplū fidelium in vbo in conuersatōne: in caritate: in fide: i castitate. ¶ Postq̄z autem iohannes respondit ad questionem factam de persona respondit ad questionē factam de officio et ministerio suo. Nam nunciis interrogantibus cur baptisaret: respondit valde humiliter. d. Ego baptiso in aqua. id est lauo solum exterius tanqm minister eius qui debet vos mundare interius quod ē ministerium valde humile. et ideo nihil magni facio Interrogant autem de baptismo et cur baptisat quia scriptum erat in esa. Ipse abstergz gentes multas. Hoc debebat esse in aduentu messie. Sequit Medius autem vestrum stetit qui lauat ab omnib⁹ peccatis interius mundans. iob. j. Super quē videris spūm descendentē et manētez sup eum sicut colūba hic est q̄ baptisatī spūsctō. i. interius mūdat. quez vos peccatorū tenebris et ex inuidia excecatis nō cognoscitis quia solū a mundis corde videtur. Mat. v. Beati mundo corde q̄niam ipi deum videbunt. id est cognoscēt. Ubi nota q̄ christus dr̄ medi⁹ noster duplr. Primo q: pacificat nos

deo et angelis ⁊ ad inuicē.coll'.j. ¶Paci/ficans p sanguinē crucis eius.siue que ī celis sunt.siue que in terris sunt. Et ideo ipe est pax nostra qui fecit vtraq; vnuz ephe.ij. ¶Hoc enī ad mediatorē ptinet. et ideo iure mediator hominuz noīatur.j. thi.ii. ¶Mediator dei ⁊ hominū hō xps iesus. Secūdo q; ds erat ita irat⁹ cōtra hoīem q; hoīez inficiebat et ad infernū pciebat. Sz xps sicut pi⁹ mediator p/iecit se sup hoīem. sicut mater sup filiuz se picit et fuit medius inē deū et hoīem ⁊ recepit vulnera in corpore suo.esa.liii. Vulneratus est ppter iniqtates nras. ¶Propterea ds pater placat⁹ est homī. Iste medius noster venit p⁹ iohēm. nascendo.pdicādo ⁊ baptisando.q; tamen āte iohēm fact⁹ ē.i.ōi gratia ⁊ vtute ⁊ ōi pfectōe aīe pfect⁹.vnde glo.di.¶Ante me factus est.i.ī dignitate platus. ¶Nō enim aliter pt intelligi xps āte iohēm fact⁹ nisi sm humanā naturā in q; fuit pfect⁹ ante iohēm sm diuinā naturā nō est fact⁹ sed eternus. Vbi nota q; tūc hō dr perfectus qndo ē cunctus dō p gratiā.⁊ hz scientiaz ⁊ vtutem ⁊ vsuz liberi arbitrii. ¶Defectus aūt istoz facit hoīem q; si non differre a bestiis.sed oīa ista xps āte iohannē habuit.imo hec oīa iohēs a xpo hūit. ¶Nā qndo beata vgo habuit xpm ī vtero ⁊ salutauit elisabeth.tūc beat⁹ iohānes fuit mūdatus a pctō .⁊ gratia et virtute repletus et scientia illuminatus et vsum liberi arbitrii recepit vt di.cxlv. ppter qđ exultauit in gaudio ī vtero existens.vt pz luc.i. Xps aūt fuit ab instā/ti ciceptōis pfect⁹ et p cseqns fuit fact⁹. id ē pfectus āte iohānē. Et hoc ē qđ dr pesa.lxvi. ¶Anteq; pturiet pepit.i.pfectū viz in vtero habuit. Et iterū hiere.xxxi. Femina circūdabit viz.i.pfectum hoīez Et ppt hāc pfectōz iohānes se indignū dicebat discalciare et corrigiā calciamē/ti eius soluere. ¶Hoc aūt verbuz triplicit potest exponi. ¶Primo lrāliter.scdo spi/ritualiter. ¶Nā p calciamentuz intelligit christi humanitas quia diuinitas vt di/cit gregori.mortalitatis nostre mortici/nio calciata venit ad nos super lutū bu/manarum miseriarum. Corrigia vero istius calciamenti fuit amor.quia prop/ter nimiam caritatem qua dilexit nos deus misit filium suum in similitudinē carnis peccati. vt dicit aplus Ro. viij. Vinculum ergo tanti amoris propter quod et in quo diuinitas coniuncta est humanitati.⁊ deus factus est homo. io/hannes non poterat nec dignus erat ex/oluere et manifestare. quia tant⁹ amor fuit q; excessit omnem intellectum hūa/num nec verbis explicari posset. Qua/si diceret iohēs. ¶Misterium incarnati/onis eius nescio nec exprimere valeo vt dicit greg. Tercio figuraliter. vt hoc di/ctum iohannis alludat illi figure vete/ris testamenti.de propinquo discalcia/do.qui nolebat relictā fratris sui propī qui in sui recipe vxorem.vt patet .Deu. xxv. Dic historiam Quasi d.iohannes Vos queritis aliquem magnum q; hu/manam naturam sibi assumat in spon/sā q; soli christo debetur.et si christ⁹ non vult eam sibi assumere.ego eius ppin/quus non sum dign⁹ discalciare euz et assumere mihi humanam naturam in sponsam.q; eam de manu dyaboli eri/pere non possem.vt dicit greg. Et sic pa/tet tercium ¶ Quarto ponit locus vbi hec sunt pepetrata.quia ībethania trās iordanē non in bethania que est prope hierusalem.

¶Moralizatio circa tercium membrum

¶ Ego vox clamātis ī deserto. ¶Mora/liter autez ad edificatōnem nostram circa hanc responsionem iohānis quattuor videam⁹. ¶Primo c⁹ vox clamātis iohēs

fuit.scdo q̄re clamātis.tercō ubi clamā/
tis.quarto quid clamātis. ¶Primo ergo
videndū c9 vox clamātis iohēs fuit. Et
dicendū q duox clamātū iohēs vox fu
it. ¶Primo fuit vox verbi dei in deserto
mundi clamātis qui ad hoc factus ē hō
vt in nos ⁊ ad nos clamare posset.
¶ Septē aūt modis manēs nobiscū
clamauit ad nos. Et p̄mo clamauit vt
mundo et mundanis renunciemus:qa
totus mund9 in maligno positus est.et
q2 mundus transit ⁊ ꝓcupiscentia eius.
vt dr.j.ioh.ij.luc.xvij. ¶Nisi quis renun.
ōi.q̄ pos.nō p̄t me9 esse discipul9. Scdo
clamauit vt vitā carnalē abnegemus ⁊
corpa nostra in cruce pnie ꝓfigamus q2
caro ꝓcupiscat aduersus spūm et eū nitī
tur suffocare.vt di.apls gal.v.⁊ mathe.
xvj. Si quis vult post me venire abne/
get se.i.renunciet vite carnali.et deside/
ria eius necet.⁊ tollat crucē suā et sequa
tur me.q2 qui amat animā suā.i. vitam
aīalē pdr eā.vt ipe ī mat.ait. Tercō cla/
mauit vt ī celo ⁊ nō ī mdo qui est sacc9
ptus.thesaurisemus. q2 in celo omīa
cōseruātur:et in mūdo oīa ꝓsumuntur
et diripiunt. ¶Mathei.vj. Thesaurizate
vobis thesauros in celo vbi nec erugo:
nec tinea demollit.et vbi fur nō effo.ne/
q3 fu. Quarto clamauit vt p̄ximū tāq3
nos intime diligamus. et misericordie
opibus intendamus.q2 qui diligit pro
ximū legē impleuit.et dilectō p̄ximi ma
lū nō opatur.vt dr ro.xiij. Hoc est p̄cce
ptū meū vt diligatis inuicē.luc.vj. Esto
misericor.ꝛc. Quinto clamauit vt p nos/
tris necessarijs ⁊ in nostris p̄ssuris ad
deū et nō ad vana recurram9. q2 omis
qui petit accipit.et qui q̄.inue.luc.xi.ma
th.xi. Uenite ad me oēs qui la.⁊ on.est.
et ego refici.vos.ioh.vij. In nouissimo
aūt die magno festi stabat iesus ⁊ clama
bat. Si qs ti.ven.ad me.⁊ bi. Sexto cla/
mauit vt in p̄lio spūs fortiter dimicem9
q2 mundus caro ⁊ demonia mouent cō
tra nos p̄lia luc.xxij. Simon ecce satha/
nas expetiuit vos.s.ad temptandū ⁊ di
micandū. Et iō ecclesia cāt at. Estote for
tes ī bello et pugte cū ātiq̄ sp̄ēte.q2 si pu
gnauerimus coronabimur.alias tāq̄m
captiui in carcerē dyaboli detrudemur
in ppetuū cruciādi.ii.thi.ij. Nemo coro
nabitur nisi qui legi.certa. Septimo cla
mauit vt nos ad transmigrandū omni
tpe pati sum9.q2 mors fortissime appropi
quat. Et nil certi9 morte.⁊ nil incertius
hora mortis.vt di. bern.math.xxiij. Et
vos estote pati q2 q̄ hora nō pu.fi. hoīs
ve. ¶ Scdo fuit iohēs vox toti9 hūane
nature p ipm et in ipo clamātis ⁊ mise/
ricordiā postulātis. ¶ Et ¶ Clamauit
aūt hūana natura p iohēm ppter septē
mala que tunc fortissime patiebat ppeī
teritū ꝓstituta Et ad hec mala repsentā
dū ecclesia āte natalē xp̄i septē o cātat p
dicta septē mala repsentancia. ¶Primū
malū qō hūana nāta patiebat erat ma/
lū ignorantie:q2 erat totalit ignorans.
Nō enī habebat sapiam q̄ē de diuinis
q2 ⁊ si vnitatē dei cognosceret: tamē tri/
nitatatē psonaꝝ penit9 ignorabat.actu.
xix. Sed neq3 si sp̄ussanctus est audiui
m9. Itē nō habebat sciētiā q̄ē de creatu
ris:q2 venerabat eas.vt deos. Sap.xiij.
Aut giꝝ stellaꝝ aut numiā aquā:aut so
lē:aut lunā rectores orbis terraꝝ deos
putauerūt. Itē nō hēbāt prudētiā que ē
recta rō agibilū.q2 eoꝝ actōes ad finē
vltimū nō ordinabant. Uenit aūt filius
dei ⁊ optime nos docuit ista tria.s. sapi
entiā.scientiā ⁊ prudentiam.iobā .xviij.
Ego ād hoc natus sum ⁊ veni in mun/
dū vt testimonium perhibeam veritati
Unde plus scit de veritate mō vna ve/
tula q̄ ꝓtinuat p̄dicatōnes q3 antiquit9
phūs vnus. Et propterea cantat eccia

primus o.d. O sapia que ex ore altissimi prodisti ꝛc. veni ad docendum nos viã prudentie. ¶ Secõm malũ qõ patiebat erat culpa: q; pro peccato primoꝝ parẽtũ omes ad inferos descendebãt ⁊ ibi tã q; debitores detinebãt captiui. Nec valebat sapia nec pphetia. q; ibi salomõ ⁊ omes pphete erãt. nec dignitas aliqua q; ibi reges ⁊ sacerdotes. nec penitentia innocentia vel iusticia q; ibi abel. iob et omes iusti. Sed venit filiꝰ et solut pciũ et p debito sanguinẽ suũ fudit. j. pet. j. Non coruptibilibus auro vel argẽto liberati estis. sed pcioso sanguine agni incõtaminati. ¶ Propterea cãtat ecclesia scõm o.d. O adonay ⁊ dux domꝰ israel ꝛc. veni ad redimendũ nos in brachio extento. ¶ Tercũ malũ qõ patiebat erat. q; erat subiecta pessime seruituti dyaboli in luto et latere seruiẽs magisq; pplus israel sub egiptica seruitute biere. xvj. Seruietis dijs alienis q; non dabunt vobis requiẽ. Sed venit filiuꝰ dei et de hac seruitute nos eripuit et de mundo principẽ mũdi eiecit. et cũ in inferno religauit. Joh. vj. Nunc princepꝰ mundi eiciet foras. Et hoc valde iuste Quia sicut dyabolus genus humanum sibi pstituerat seruũ ppter victoriã q; m de primis pentibus habuit. Sic chriſtꝰ vincẽdo dyabolũ ligauit eum ⁊ abstulit predam eius vt pz in illa similitudine. luc. xj. Cum fortis ar. s. dyabolus custodit atri. suum. s. mundũ in pa. sunt ea q; pos. Si autẽ fortior. ul. supue. vi. il. ꝛc. ¶ Propterea cãtat ecclesia tercũ o.d. O radix yesse que stas in signũ pploꝝ ꝛc. veni ad liberandũ nos. Quartũ malũ qõ patiebat erat. q; funibus pctoꝝ omes ligati erant. sap. xvij. Una enĩ catena tenebrarũ. i. peccatoꝝ oes ligati erãt Erãt enim hoĩes diuersimode irretiti ¶ Propt qõ diuersos fines ponebãt. Aliq; in hõnꝰ aliq; in diuicijs aliqui in delectatõne carnaliũ Quia vt di. phũs Qualis vnꝰq; sꝫ q; ẽ talis finis videt ei Phil. xnj Quorũ deus venter ẽ. Sꝫ venit filius di ⁊ funes peccatoꝝ dissoluit dãdo sꝫ gratiam et meritũ sue passionis nobis applicando p quã funes peccatoꝝ soluunt Et ex tunc petro et eius successoribꝰ dedit claues quibꝰ peccatores absolueret a peccatis. quod ãte nõ fecerat Et ppterea cãtat ecclesia q;rtus o dicẽs. O clauis dauid veni educ vinctum sꝫ sumbꝰ peccatoꝝ de domo carceris. i. de malorũ cõcupiscentia et colligãtia. Quintũ malum qõ patiebatur erat q; vmbra legaliũ obumbrata erat. q; omnia in figura pfigebant illis. vt di. apls. j. coꝝ. x. hebre. x. vmbrã enĩ habẽs lex futuroꝝ bonorum nõ ipsam imaginẽ rerũ. Semp enĩ aialiuꝫ sanguinẽ offerẽs nunq; puenit ad verũ sanguinẽ nisi in aduentu xpi. Veniens enim veritas ipa cessauit omnis vmbra. et vno sacrificio immolato pfummauit in sempiternũ sanctificatos. oĩm aĩmalium sacrificio eneruato. vt di. apls vt supra In cuius figura in morte xpi: velum templi scissum est. ⁊ sancta sanctoꝝ sũt apta. et iõ pdicator. no. te. nõ tenet velatã faciẽ sicut moyses tenebat q;ndo populo pdicabat. vt pz. exo. xxxmj. hebr. ix. Tabernaculũ factũ ẽ pmũ. Et sequitur. Qõ dr sancta. Et sequit hoc significante spũsancto. nondũ ppalatã esse sanctorũ viã adhuc pore tabernaculo habẽte statũ. ¶ Propterea cantat ecclesia quitũ o.d. O oriẽs splendor lucis eterne. veni illumina sedentes in tenebris. s. legaliuꝫ et vmbra mortis. ¶ Sextũ malũ quod patiebat erat. q; exulabat a patria ⁊ ciuitate sua. Duplex enim patria ẽbebatur homini. s. padisus terrestris rõe corporis ⁊ padisus celestis rõe anime Ab vtraq; ergo illa patria ppter peccatum

primi pentis exulabaꝫ. Sed venit filiꝰ
di ⁊ ad celestē patriā nos reduxit mich.
ij. Ascēdit eni pādēs iter ante eos. Eph.
iiij. Ascendēs in altū captiuā duxit cap
tiuitatem Nō aūt ad padisū terrestres
nos reduxit. q; illū docuit nos cōtēnere
Quidā hic ꝓtituunt padisum Sap. ij.
Uenite fruamur bois q̄ sūt et vtamur
creata tāq̄ in iuuētute celeriť. quoniaꝫ
hec est pars nra Propterea cātat eccia
sextū o d. O rex gentū veni et salua ho
mnē quē de limo formasti. Saluare eī
hoīnē est ducere eū ad padisuꝫ celestē.
Septimū malū quod patiebaꝫ erat: qa
longa spe attediata manebat. Dicebaꝫ
eniꝫ homini a ꝓphetis. Expecta reexpe
cta. Spes enī que differtur affligit aīm
am. puerb. xiij. Propter qđ dicebat
moyses exo. mj. Mitte dnē quē missiu
rus es. esa. lxmj. Utinā dirrumpes celos
et descenderes. Sed venit filiꝰ diu desi
deratus et exhibuit in re quod erat in
spe. ioh. j. Ecce agnꝰ Propterea symeō
ait lu. ij. Nūc di. p. t. d. se. v. te. in pa. q; vi.
o. me. sal. t Propterea cātat ecclesia se
ptimū o. d. O emanuel et expectatō gē
tium ꝛc. veni ad saluandū nos scꝫ realiť
Sedo videamꝰ quare iohānes vox cla
mantis dicaꝫ. Ad qđ dicendū q̄ vox cla
mantis ꝺr ꝓdicator in quo et p quē spi
ritus sanctus peccatorib⁹ clamat ¶ Ad
Quibus ppter q̄ttuor clamare debꝫ p
pter que solēt hoīes clamare. Clamamꝰ
ad surdos. ad dormientes. ad in timul
tibus ꝺmorātes et ad longe distantes.
oīa eniꝫ hec sunt peccatores. Primo eī
sūt surdi. q; tonitruū illiꝰ horribil' vocis
non audiūt. s. surgite mortui ad iudicū
Ipsi enī sunt aspis surda. q; vnā aurez
obturāt ad terrā figēdo. i. terrena medi
tando ⁊ aliā caudam immittēdo. i. lōgā
vitā sibi ꝓmittendo. Sedo sunt dormi
entes. q; ita secure stāt in peccatis sicut

homo dormit in lecto. imo ita ꝓfundāt
se in somno peccati q̄ nisi tangant p pe
nas nō excitant. Exemplū bꝰ patꝫ in sā
sone qui ita ꝓfunde dormiebat in gre
mio dalide q̄ totōdit eum. et nihil sensit:
donec captus et ligatus et exoculatꝰ fu
it. vt patet iudi. xvj. Dalida est ꝯcupiscē
tia carnis. in qua si quis dormit tonde
tur omnibus vtutibꝰ et tradiť demoni
bus exoculandꝰ. Tercō stāt in tumulti
bus mundi et iter rotas fortune. ppt qđ
ita efficiunť surdi q̄ tubas dei. i. ꝓdicato
res nō audiūt. ps. cxmj. Aures ha. ⁊ nō
au. ¶ Quarto sūt valde ꝺ lōge stātes a
deo. ps. cxviij. Longe a peccatoribꝰ salꝰ
Et propterea clamandō ē peccatoribꝰ vt
a peccatis resurgant esa. lviij. Cla. ne. cess
q̄si tuba exal. vo. tu. ¶ B ¶ Ubi nota
q̄ peccatoribus sex tubis clamare debe
mus. Primo ꝓmittendo glām dei vt a
more boni ipos attrahamus. esa. lxmj.
Oculus non vi. deus absq; te q̄ ppa. ex
pe. te. Secdo minādo penaꝫ eternaꝫ vt ti
more pene ipos retrahamus a malis.
Job. xxmj. Ab aquis niuū. transiet ad
calorem numū. Tercio testificando ve
locē transitum mūdi vt ab ipsiꝰ amore
eos euellamus. j. io. ij. Mundus transit
et ꝯcupiscentia eius. Quarto accelera
tionē mortis asserendo vt sp ipos para
tos manere faciamꝰ. math. mj. Jā secus
ad radicez arborus posita ē. ecc. xmj. me
mor. esto q̄niā mors nō tardabit. Quin
to affirmādo. q̄ oīa in morte deserunt
hoīem ꝓter bona opa. s. hōres diuicie et
delicie et amici ⁊ ꝓsanguinei vt ipos bo
nis moribus seu opibus intendere faci
amus. apoc. xmj. Opa enī illoꝝ sequunť
il. Sexto illa horribili voce clamando.
surgite mortui venite ad iud. vt ipos ti
more ꝓcutiamus. hiero. siue ꝓmedaꝫ si
ue bibā. siue aliꝺ qđ faciā semp ista vox
boꝝ. viꝺ aurib⁹ me. insona. sur. mor. ve

ni.ad iu. ¶ C ¶ Tercio.videndu3 ẽ vbi vo3 clamãtis:q2 in deserto.i.in mũdo q̃ ó2 desertũ duplicit. ¶Primo q2 bonis ó/ relictus est et malis plenus.ecc.xvi.¶Ab vno sensato inbabitabitur patria.⁊ a t/ bus impijs deseret.Ecdo q2 venenosis aialibus est plenus.j.io.ij. Omẽ quod est in mũdo aut est ꝓcupiscentia carnis: aut ꝓcupis.ocu.aut supbia vite.¶Ista sũt genera aialiũ venenato3 q̃ inuenerunt filij israel indeserto.¶Deu.vnj. ¶Ductor tuus fuit in solitudine magna atq3 bo3/ ribili:in qua erat serpens flatu aduren3 et significat supbiam que vẽto vane gl'e vrit.Et scorpio:et significat luxuriã que sicut scorpio blande mordet et p9 ea infi git cum cauda venenũ.ita in principio delectat ⁊ postea tormẽtat.puer.xnj.¶In gredietur blãde ⁊ in nouissimo mor de/ bit vt coluber.⁊ dipsas.i. situla que facit hominẽ mori siti ⁊ significat auariciam q2 auarus semp sitit ⁊ nunq3 pecunia implebitur.ecc.v. ¶Quarto videndũ est quid clamãtis.q2 dirigite viã domi. Via domini p quã dom9 ãbulauit. ⁊ que ad dominum ducit est via virtu/ tis que ó2 recta duplr. ¶Primo q2 ad lo cũ intentũ ducit.s.ad beatitudinẽ: quaz omnis homo naturaliter appetit. ¶Na/ turalis ãt via ad beatitudinẽ ẽ iter vtu/ tuz vt dicit boe.Secũdo ó2 recta q2 me/ diũ nõ discrepat ab extremis. Extrema autẽ hoĩs sunt ortus ⁊ mors:et vtrum/ q3 cũ gemitu et pauptate.Job.j. ¶Nud9 egressus sum de vtero ma.mee.nu.re.il. Ergo tota vita hoĩs :ad hoc vt sit recta debet esse cuz gemitu. ¶Pro tanto ergo via virtutũ ó2 recta.q2 facit concordare mediũ cuz extremis. ¶Nã qui in via vtu tis sunt p totũ plorãt.Aug. In valle mi serie sum9 in qua eo magis est flendũ q̃ mun9 flem9.ps.xlj.Fuerũt mihi lacrime mee panes die ac nocte. ¶Plorare enim debem9 q̃tidie ⁊ p dilatõe patrie ⁊ p cõ latu pñtis miserie.Itẽ tpalia ꝓtẽnunt phi.nj. Oĩa arbi.s.vt iter.vt xp̃m lucifa ciã.Tunc ergo viã dni dirigimus ⁊ faci mus rectã q̃ndo p ipam pos't dominuz recto tramite ambulamus. vt sicut ipe tpalia ꝓtẽpsit.carnem afflixit. aduersa multa sustinuit.iuste et sancte vixit. et vsq3 in finez pseuerauit.ita et nos facia/ mus.esa.nj. ¶Hec via domini ãbulate in ea.neq3 ad dex.neq3 sinist.declinãtes ꝛc

¶Sermo de epistola quarte dominice ad/ uentus domini ⁊ octauus in ordine.

Gaudete ĩdomi

no semp iterum dico gaudete phil'.nj. Vere si dissimulare noluerim9 magnũ gaudiũ istat toti po pulo xp̃iano de natiuitate filij di in hu mana natura in p̃imo recolẽda. In q̃ et p quã humana nata ẽ exaltata ⁊ om nibus bonis repleta. ¶Nat9 est enim fili9 dei cũ sacco pleno gratiaz ⁊ oĩm virtu/ tũ.quas nobis gratis donauit.j.corin.j. Gratias ago deo meo p iesuz xp̃m. q̃a ĩ oĩbus diues facti estis in illo ⁊ in omni verbo ⁊ in oĩ scientia.ita vt vobis nihil desit. ¶Propterea in hac epl'a aplus ad gaudiũ nos hortat. In qua quidẽ epl'a summarie tria facit. ¶Primo ei aplus ad spũale gaudiũ nos ũitat ibi.gaudẽ.ĩ do. semp.Secundo impedimẽtũ orõis tollit. et ad orõnẽ ⁊ gratiaz actõem inducit et ꝓportat ibi nihil solliciti sitis 3 in oi or.et obse.cũ gra.ac.pe.ve.inno.apud deum. Tercõ impcat et orat vt deus in omib9 et vbiq3 nos custodiat ibi. Et pax dei q̃ exup.oẽm sen.cus.cor.vrã. ¶Primo er/ go ad spũale gaudiũ aplus nos hortatur et facit tria ¶Primo ostẽdit in quo gau dendũ ibi.Gau.ĩ do.Secdo qualit gau dẽdũ ibi.Mode.ve.Tercõ q̃re gaudẽd

ibi.dominꝰ ppe ẽ. Dicit ergo. Gaudete in dnõ et nõ in mõdo.sp.i.õi tpe tã in pro speris q̃z in aduersis.iac.j. Omẽ gaudiũ existimate fratres mei cũ in tẽp.va.ĩ cide. Gaudete ergo pro bono grẽ ĩ quo estis. Item gaudete ꝑ bono gl̃e qõ expectatis.mat.vj. Gaudete ⁊ exultate q̃m am merces vestra multa est in celis esa. lx. Gaudens.s.de merito gaudebo ĩ domino.s.õ ꝑmio. Non igit gaudete ĩmõdo sz in dnõ.i.sup misericordia dei q̃ se ĩ carnauit in virginis vtero. Iteruz dico gaudete.qz filius dei carnẽ assumpsit p ꝓceptõem in virginis vtero.q̃nimo iterũ gaudete qz cito nascet et nobis apparebit p suã gl̃iosam natiuitatẽ.qz angeli de ipsa gaudebãt cantãtes gl̃a in altissimis deo.et pastoribus dicebãt. Euãgelizo vobis gaudiũ magnũ. Gaudete vt modestia vestra.i.modestũ gaudiuz vestrũ ⁊ modestia opa vr̃a nota sint omnib9 hoĩb9 nõ ad vanã gl̃az sz ad edificationẽ:vt ꝑ vos discant bene agere et bene gaudere et moderate opari.i.opera sua cum modo agere:ij.cor.vnj. Ideo debemus bona nõ tãtũ corã deo.sed etiaz corã hoĩbus.math.v. Sic lu.lux vr̃a corã ho.vt vi.op.ve.bona Et q̃ ẽ causa quare gaudere debem9.certe qz dominꝰ ppe ẽ qui est fons gaudij. Est enim ppe oĩbus ꝑ potentiã.essentiã.⁊ ꝑsentiã.imo omnib9. Act.xvij. In ipo enĩ viuimus mouemur ⁊ sumus. Sed iustis ẽ ppe ꝑ gratie infusionẽ et spẽalẽ ꝓtectõem.de quo est maxime gaudendum.

¶ Sequitur moralitas epistole.

¶ Gaudete i dnõ semp ẽc. Moraliter ad edificatõem nr̃am. circa hanc pr̃mã ꝑtem tria videam9. Primo quare xp̃i fidelibus sit gaudẽdũ. Scdo q̃re in domino et nõ in mõdo sit gaudendũ Tercõ quib9 ⁊ qũo dominꝰ ppe ẽ. ¶ E ¶ Circa ꝑmũ nota q̃ ꝓpter quinq; gaudebemus. Primo q̃ ad imaginẽ dei creati sumus.et ipe hoc tpe hõ fieri ad similitudinẽ nr̃am voluit.phi.ij. Semetipm exinaniuit.for.ser.ac.in simil.ho.factus. Magnũ gaudiũ valde qz deus ẽ hõ: et hoĩes sunt dij ⁊ filij dei.ps.lxxxj Ego dixi dij estis et filij excelsi oẽs. Ab hoc gaudio peccatores penitus excluduntur qz imaginẽ dei quã in seipis habent supplãtauerũt luto peccatoz.ita q̃ nihil appareat in eis.et sunt penitꝰ in bestias transformati.ps.xlvnj. Hõ cũ in ho.es.nõ ĩtel. ꝓpa.ẽc. Filiꝰ etiã dei nõ ẽ factꝰ hõ peccator.sz hõ iustus.ita q̃ neq; de sui creatõne nec de filij ĩcarnatõe peccatores gaudere possunt.imo melius esset eis si nati nõ fuissent nec filiꝰ dei incarnatꝰ.math. xxvj. Bonũ ei erat si natus nõ fuisz hõ ille. ¶ Scdo gaudere dẽmus.qz filius dei ad hoc natus est.vt illũmet nos dei sapĩa.vt nobis remittat peccata.vt nos iustificet.et vt nos de potestate dyaboli redimat.j.cor.j. Qui factus ẽ nobis a deo sapĩa et sanctificatio ⁊ iusticia: ⁊ redemptõ Ista sunt pmaxima beneficia q̃ filius dei nascens nobis ꝓtulit:et ideo ĩ eis multũ est gaudẽdũ Ab hoc gaudio peccatores seipos excludũt:qz sapiẽtiaz mundi et nõ dei volũt habere. pctã volunt retinere et ĩ eis viuere.diuicias pocius q̃z virtutes volũt possidere.⁊ ꝺ potestate dyaboli nolũt exire. Et ideo ĩ hac natiuitate de nullo possunt gaudere. renuunt enĩ verũ gaudiũ.et admittũt falsum et stultũ.qõ est de ludo taxillorũ et epulis et choreis ⁊ sic de alijs.sap̃.ij. Coronem9 nos rob et fruamur bonis.⁊ nõ sit pr̃atũ qõ nõ pr̃ãseat luxuria nostra. ¶ Tercio gaudẽ debem9 qz xp̃c ad hoc natus est vt sup nos regnet. Et iõ statuz natus a magis est adoratus.q̃ fuerũt ꝑmitie gentiuz. Realiter enĩ nos sumus iudei.i.xp̃m confitentes sup quos xp̃us

regnat ¶Math.ij. Ubi est q̄ natꝰ ē rex iu
deoꝝ. Uere hec est materia magni gau
dij qꝛ regē habemꝰ potētissimū adptegē
dū.largissimū.ad donādū misericordissi
mū ad pcēduꝫ.liberalissimū ad remune
randū.qꝛ mūmū fuitū valō remunerat
math.ix. Centuplū accipietis ⁊ vitā eter
nā pos. ¶Ab hoc gaudio peccatores sunt
penitꝰ alieni.qꝛ xp̄m sup se regnare no
lunt.nec eiꝰ legibus astringi ⁊ hocqꝛ iu
stū dominū nolunt. Sed sic volo sic iu
beo ē lex eoꝝ.luc.xix. Nolumus hūc re
gnare sup nos. Et iō cū potētia amicoꝝ
se iuuāt.pecunias p phas et nephas p
curant.pcere nesciūt.nec miseris subuei
re volūt.imo p verbo dāt alapā.p ala
pa vulnus.p vulnere interficiunt. nec
centuplā satagūt retributōez obtinere.
iob.xxj. Qui dixerūt dō rece.a no.sci.vi
.t.nolumꝰ. ¶ Quarto gaudē dēmꝰ: qa
ad hoc xp̄s natꝰ ē.vt nos spūali natiui
tate in filios dī regeneraret.iob.j. Dedit
eis ptātē filios dī fieri. De quo multuꝫ
est gaudendū.qꝛ ī hac natiuitate omnia
nobis pcit.et vestē polumita vtutum.qꝛ
nos dignos facit nuptiarum regis eterni
strenue mō vestit et in filios dī adoptat
Si aūt sumꝰ filij ⁊ heredes vt dicit Ro
viij. Hoc gaudio peccatores nō possūt
gaudē.qꝛ p peccatū in quo stāt omnia p
dunt:⁊ filiatōem dī et vestē virtutum ⁊
hereditatē regni ⁊ penitꝰ nudi remanēt
inter ribaldos dyaboli. ¶Apoc.iij. Dicis
diues sum ⁊ nullius egeo. et nescis: qa
tu miser es et miserabilis ⁊ cecus paup
et nudus. ¶ Quinto gaudē dēmꝰ quia
ad hoc natus est xp̄s vt nos dō ⁊ adin
uicem pacificet. Undō rex pacificꝰ signi
ficat vel vocat. Et iō statim in eius nati
uitate āgeli cecinerūt pacē dicētes. Gla
in excelsis dō. Et ī terra pax ho.bo.vo.
Intrans eī in mundū fecit cantare pacē
vadens p mōm fecit p̄dicari pacē. ⁊ ex

iens dō mōdo reliqt in testamēto pacem
io.xiiij. Pacē meā do vobis.pacē relin
quo vobis. ¶Ab hac peccatores excludū
tur.qꝛ nec pacē dī.nec pacem p̄mi. nec
pacē sui hēnt.esa.lxvij. Nō est pax īpijs
dicit dominꝰ. ¶ Secdō videndō quare in
deo et nō in mōdo gaudendū sit. ¶ ℣ ¶
Ubi nota q̄ ppter sex in deo ⁊ nō in mū
do gaudendō est. ¶ Primo qꝛ gaudiuꝫ
mundi ē fatuū ex fatuitate pcedēs. Assi
milat enī risui frenetici.qꝛ ridet imminē
te morte.q̄ndo oēs sui ploꝝāt et ipe ridꝫ.
Sic mōdani gaudēt imminente imo existē
te morte.quādo sꝛ serui dī ploꝝāt.qꝛ co
gnoscunt nocumentū mortis anime. Et
hoc īnuit xp̄c q̄ndo fleuit sup hierl̄m gau.
.d. Si cognouisses et tu suppple fleres.lu
ce.xix. Cōpatiēt dī filius ⁊ ploꝝat p nobis
hō patiēt et ridebit. Et sic ptꝫ q̄ gaudiuꝫ
mōdi ex fatuitate pcedit. Item est fatuū ab
effectu qꝛ hoīem infatuat. Est enim sicut
vinū qō inebriat hoīem nisi tempet aq̄.
sic gaudiū mōdi nisi memoria aduersoꝝ
tpetur ¶Propt qō dꝛ ecc.xj. In die bono
rū ne immēoꝛ sis maloꝝ. Et itez ecc.vij.
Coꝛ sapiētis vbi tristicia est. coꝛ stultoꝝ
vbi leticia. Huiꝰ exemplū ptꝫ in salomo
ne.qui nō p̄hibuit coꝛ suuꝫ q̄n omni vo
luptate frueret.vt ptꝫ eccs.ij.et iō infatu
atus fuit. Gaudiū aūt dī ex vera cā pce
dit.et facit hoīem tpatū.⁊ iō in dō ⁊ nō ī
mōdo gaudendō est. Secdō qꝛ gaudium
mōdi ē breue.⁊ cito mutat.iob.ij. Gaudi
um ypocrite.i.mōdi.q̄ est ypocrita ad in
star p̄ncti. Gaudiū mōdi nullā stabilita
tem habꝫ.nisi sicut serenitas martij. ecc.
xxvij Stultus.i.mundꝰ q̄ semp stultisat
vt luna mutat. Gaudiū āt in dnō est p
petuū.qꝛ hō dō gaudio grē trāsit ad gau
diū glē.math.xxv. Serue bone et fidelis
ꝛc.intra in gaudiū dnī tui. Joh.xvj.gau
diū vestꝝ nemo tollet a vobis. ¶ Tercio
qꝛ gaudium mōdi non est plenū neqꝫ pu

ruz.letificat enizz hominẽ in delectatõnibus soluz corporalibus .in quibus non supat beitias. Neqz etiã est purũ vt dicitur.puerbiorũz.xmj. Risul doloze miscebitur Boe.Quã multis amaritudinibus dulcedo felicitatis hũane ẽ respersa.Et inde ẽ q gaudium de mdanis nõ satiat hoiem sicut nec ipsa mundana:qz non est de essentia anime: nec intrat in animaz.Gaudium aũt de dnõ plenum est.quia implet animam.Johãnis.xvj. Petite vt gaudium vestruz plenum sit Ira etiam replet animam vt redũdet in corpus.puer.xvij.Anum9 gaudens etatem floridam facit.Est etiam purũ qz si tribulatões et aduersitates ꝓtingant gaudet.Ro.v.Sed et gloriamur in tribulatõmbus.esa.xxxv.Gaudium et leticiam obtinebunt fugiet dolor ⁊ gemit9. Quarto qz p gaudiũ mundi excluditur gaudiũ dei.Jac.mj.Quicunqz voluerit esse amicus hui9 mundi inimicus di cõstituet.Ber.Delicata est diuina consolatio.qz nõ dat admittentibus alienam. Et a dnõ maledicitur.luc.vj. Ue vobis diuitib9 qhabetis hic ꝓsola.ve.qz scz in futuro nõ gaudebitis.⁊ iõ omnis hõ sapiens dẽt ipm spernere .ps.lxxvj Renuit ꝓsolari anima mea scz in his mdanis Gaudiũ aũt in dnõ transit ad gaudiũ celi et omẽ gaudiuz ꝓtinet. Quinto quia gaudiũ mdi de reb9 pessimis est.puerb. .xj.Letant cum malefecerint et exultant in re.pes.Aug.Quid est seculi gaudiuz nisi ipunita nequicia scz luxuriari.in spectaculis nugari.ebriositate ingurgitari turpitudinem facere.et nihil mali pati. Gaudium aũt in dnõ est ꝺ reb9 optimis scz ꝺ virtutũ possessione.de bonoꝝ operũ factõne.et de maloꝝ aspernatõne Sexto qz gaudiũ mundi vertit in tristiciam atqz luctũ.puerb.xmj. Extrema gaudij luctus occupat. Rõ est.qz vel homo dimittit gaudiũ mũdi qꝺ fit ꝑ mortẽ. vl gaudium mdi dimittit hoiem.qꝺ fit per aduersam fortunã.et vtrqz est valꝺ doloꝛosum.De ꝑmo eccl.xlj. O mors ḡm amara est mẽoria tua homi pacẽ habẽti in substantijs suis ⁊ adhuc valẽte capere cibũ.De scꝺo boe. Infelicissimum genus infortunij est fuisse felicem. Gaudiũ aũt in dnõ trãsit ad leticiam ꝑpetuam. Tercio videnꝺ quibus domin9 ꝓpe est ¶ G ¶ Ubi notandꝺ q dominus ꝺr esse ꝑpe sex generibus hominũ. Primo ẽ ꝑpe peccantib9 vt ꝺ peccato erubescant.et abstineãt ⁊ bene agant. Hic cadit exemplũ illius heremite q ostẽdebat se velle peccare in platea cũ vna meretrice.que noluit sed duxit euz in cellã locũz secretũ. Qui ait. Hic videt me deus cuz tota curia celi. Qꝺ audiẽs illa ꝓuersa ẽ. ¶ Scꝺo ẽ ꝑpe penitentib9 ad intrandꝺ ad eos et eos recipiendũ ꝑ iustificatõez si volunt ei ostiuz aperire.apoc.mj. Ego sto ad host.et pul.si qs.ap. ini.intro. ad .e.biere.mj. Tu fornicata es cũ multis amatoribus.tamẽ reuertere ad me ⁊ ego suscipiã te. Tercio ꝑpe est tribulatis ad adiuuandũ et eripiendꝺ.ps.lxxx. Cũ ipso sum in tribulatõe eripiã eũ ⁊ glorifi. Caro enĩ et frater noster est.gen.xxxvij.ber. Duto q me spnere nõ poterit caro de carne mea ⁊ os ex ossibus meis. Sic fuit ꝑpe petro dum cepisset mergi in mari et ihesum xp̃us affuit ãbulans sup mare Sic fuit ꝑpe beato anthonio :dũ quaꝺ die a dyabolo fortissime molestaretur. Qui ait vbi eras domine ihesu. Qui dixit. Ego eram ibi.sed expectabaz agonẽ tuum ¶ Quarto est ꝑpe iustis ad exaudiendũ.ps.cxlv. Prope est dominꝰ oĩbus ĩuocantibus eũ in veritate. Sic fuit ꝑpe chananee ⁊ centurioni cui dixit. Vade sicut credidisti sic fiat tibi. Quinto ẽ ꝑpe iustis de bono ope ꝓuenientib9.

adopa eoꝝ ꝓfitiẽdũ. ℣Mat.xvnj. Ubi duo uel tres ꝯgre.sũt in no. me.ibi i' me eo.sꝫ.esa.xxvj ℣Oĩa opera nostra opat⁹ es in nobis dñe ℣Sexto est ꝓpe iustis et peccatorib⁹ ad mercedẽ ꝯdignã tribuẽdã .apoc.xxij. Ecce ego veno cito ⁊ merces mea mecũ est reddere vnicuiqꝫ ꝓ opa sua ℣Sic fuit ꝓpe illi diuiti qui dicebat. Gaude anima mea habes mlta bona in an.plu.de nocte misit eũ ad ifernũ iuxta stipendia meritoꝝ.vt patꝫ.luc.xij. Et nota q nunc plus est domin⁹ ꝓpe iustis ad remunerandũ qꝫ fuit in ve.tes.et via ad celũ est mõ ꝓpinqor: qr tunc via ad celũ ibat p infernũ.mõ ãt vadit rctõ tramite.mat.nj. ℣Dententiã agite appinq̃t enĩ re.ce. Cum ergo domin⁹ sit ita ꝓpe oĩbus istis modis multũ in dnõ gaude debem⁹ ⁊ nihil soliciti eẽ.qr ipe in aduentu suo oĩa ꝓuidebit nobis et dabit. Et sic patet primũ. ¶Scdo aplus ad orõnẽ et gtiarũ actõez nos inducit ⁊ ꝓfortat Et circa hoc duo facit. ℣Primo remouz impedimentũ orõnis. Scdo inducit ad orõnem ostendẽs insimul orõnis mod. ibi.sꝫ in oi orõe ꝛc. ℣Dicit ergo Domin⁹ ppe est et vt possitis ad ipm corda dirigere nihil soliciti sitis.j.pet.v. ℣Oẽm solicitudinẽ vãm ꝓijciẽtes in euz. q̃nã ipsi cura ẽ de vobis. ℣Hec solicitudo que hic phibetur est inordinata ⁊ immoderata occupatõ circa tpalia habens laborem in acquirendo.timorẽ in possidendo. et dolorẽ in amittendo Sequit Sz in õni orõe ⁊ obsecratõe ⁊ gratiarũ actõe sꝫ debabitis iã beneficijs petitones vre inno. apõ deũ ℣Oratõ dicit simplex peticõ.obsecratio ör petitõ cũ aduratõe.vt rogote p deũ.et sic ptz scõm. ¶Tercio aplus imꝑcatur ⁊ orat .vt pax dei vndiqꝫ ⁊ in oĩbus nos custodiat.d. Et pax di.s.a dõ data et creata. et ör di ad differẽtiaꝫ pacis dyaboli.de qua.luc.xj.Cũ.for.ar.cus. atri .s.un pa .s. om. q̃ pos. Et ad differẽtiã pacis mũdi Johannis. xnij ℣Pacẽ meã do vobis .nõ quõ mund⁹ dat ego do vobis. et ad differẽciã pacis carnis. de q̃ mathei.xnj ℣Nõ veni mittere pacẽ inter.sꝫ gla. Que pax scz exupat õnẽ sẽsũ .i.õnem ꝯgnitionẽ. Si enĩ minimã creaturã pfecte ꝯgnoscere non valem⁹ quõ illã nobilissimã ⁊ suauissimã pacẽ a dõ nobis infusã ꝯgnoscem⁹ ℣Hec unq̃m pax custodiat corda vrã. ne p timorẽ malꝫ vel amorem corrumpant. Cor enĩ maxime indiget custodia ꝓuer.mj. ℣Omni custodia serua cor tuum.ex ipso enim vita ꝓcedit. Et intelligentias vestras ne per errorem seducant. locus enĩ veritatis ẽ ipa pax.⁊ ideo in pace nullus error potest remanere.ps.lxxv. ℣In pace factus ẽ locus eius. Et vt custodiat certe in ihesu christo dnõ nostro loco securo et firmo in quo omnia bona obseruant. Quia vt di.greg. Sicut omnia ex nihilo facta sũt ita in nihilum tenderent omnia nisi manus omnipotentis ea teneret. Et sic patet tercium.

¶In natiuitate dnĩ ꝑmo de euãgalio.ix.

Euangeliso uobis gaudiũ magnũ qõ erit oĩ ppl'o qr natus ẽ vobis hodie saluator.lu.ij. Sicut di.ber.tria sunt hodie mirabiliter ꝯiuncta.s.deus et homo mater ⁊ virgo:fides ⁊ cor humanũ. ¶Mirabile est ergo omnino ⁊ omnez intellectum transcẽdit hũanum q̃ dõs incõprehensibilis ⁊ immutabilis factus ⁊ nat⁹ est homo vt hodie fuit. Verũ nõ est impossibile si sane intelligatur. ¶Nã factus est homo sine sui aliqua mutatõne. ¶Aliq̃ndo etiã ita aliquid fit qõ ꝑm substantiã transmutat.et vt sic caro fit terra.⁊ terra fit lapis. Sic nõ est factus õs homo. ¶Aliquãdo fit aliquid qõ nõ mutat ꝑm

substãtiam sed recipit aliquid quod nõ habebat. Sicut quãdo lana tingitur. et homo fit frater. Et isto mõ filius dei factus est homo. nõ q̃ in substãtia fuerit mutatus. sed suscepit in se quod nõ habebat. scz naturaz humanã: animam ⁊ corpus ad phi. ij. Habitu inuentus vt homo. Et ideo quod erat pmansit. q̃ nulla mutatõ in natura diuina facta est. et qõ nõ erat assumpsit. nõ ꝓmixtõem vel diuisionez passus. quia in persona filij dei nõ sunt ꝓmixte due nature. scz. diuina ⁊ humana. sed sunt comuncte. ita q̃ quelibz manslt integra. nec persona filij dei diuisa est ab alijs personis assumẽdo humanam naturã. Quia vt di. aug. Indiuisa sunt opera trinitatis In persona ergo filij dei assumente naturaz hũanam erat patris psona et spũssancti ioh. xmj Nõ credis q̃ ego in patre et pater in me est. Itẽ ibidẽ. Pater in me manẽs ipe facit opera Persona enĩ nõ diuidit ab essentia. Et iõ in psona filij dei humanã naturã assumente fuit tota essentia diuina. et per ꝓsequens omẽs psone sunt tres. iste autẽ modus fuit possibilis deo. et p dei gratiã factus est nobis intelligibilis .j. coz. ij. Nobis aũt reuelauit deus p spiritum suũ. Spũs eĩ scrutat etiã pfunda dei. ¶ Secõm mirabile est q̃ mater sit vgo ⁊ virgo sit mater. sicut factũ est. quod possibile est deo. q̃ virtus diuina multo melius ex sãguinib9 virginis potuit vnum corpus formare. q̃z virtus semis humani. Potuit etiam hoc corpus ita formatũ extra mittere sine corruptõe vginalis pudoris. et plus potest deus facere q̃z nos possumus desiderare. sz vna virgo potelt hoc desiderare q̃ pareat sine sui corruptõe. ergo deus potuit facere. Sic ergo hoc intelligimus. vt dõ possibile et non nature. ¶ Terciũ mirabile est q̃ cor humanuz predictis credit pfectẽ nõ tamen inclinatur ad hoc credenduz: sine dono fidei. j. coz. xij. Fides est donũ dei. Et ideo oportet nos habere fidẽ ad ea pfecte credendũ. que de natiuitate filij dei dicunt. bire. xv. Numquid federabit ferrũ ferro ab aquilone. i. fides et cor humanũ que sunt sicut duo ferra valde dura ⁊ nõ possunt ꝓiungi in frigore infidelitatis. nisi ignis fidei assit ¶ In auctoritate autẽ premissa ꝺ euangelio hac nocte cantato sumpta q̃ttuor de ipa dicuntur. Primũ est ipsius natiuitatis auctoritas. cũ ꝺr Euangelizo vobis. angelus loquit missus ex pte dei ad hoc ãnũtiandũ Secõm est natiuitatis iocũditas. ibi gaudium magnũ. Terciũ est natiuitatis cõmũnitas. ibi. qꝺ erit omni ppło. Quartuz est natiuitatis veritas. ibi. q̃ natus ẽ hodie saluator Primo ponit natiuitatis auctoritas. q̃ angelus loquit ex pte dei dicens. Euangelizo vobis. i. bonã ãnunciatõem vobis loquor Euangeliũ enĩ idẽ est qꝺ bona annũciatõ. ab eu qꝺ est bonum. ⁊ ãgelus qꝺ est nũcius. Ad hãc autẽ autoritatem roborandũ ecclesia hodie q̃ttuor viros eximios introducit. s. esa. eximiũ ꝓphetarũ qui a spũsancto inspiratus: nõ solũ xpi natiuitatẽ sed etiã oĩa alia eius humana pdixit. vt de vno q̃q certitudo magis firmaret in nobis. naz pdixit ꝓceptõem dicens. Ecce virgo cõcipiet et pi. Predixit natiuitatẽ dicens Paruul9 natus est nobis ⁊ filius dat9 ẽ nobis. Predixit pdicatõez dicẽs. Uide bunt oculi tui pceptorem tuuz. ⁊ aures tue audient verbũ post tergũ monentis. Predixit passionẽ dicens. Tanq̃z ouis ad occisionem. Predixit resurrectõez dicẽs erit germen eius in magnificentia et glia et fructus terre scz xps sublimis. Predixit ascensiõem dicens. Quis est iste qui venit de edom. tinctis vestibus ꝺ bosra Iste formosus in stola sua gradiens in

multitudīe vtutis sue. Et p̄dixit xp̄i ad/ uentū ad iudicū dicens Dominꝰ ad iu dicū veniet cū senatoribus pl̄ō sui. Se cūdo introducit paulū apl̄m qui raptꝰ in paradisum xp̄m incarnatum vidit. & ideo qđ prius nō credebat postea fir̄mis sime credidit. Tercio introducit euā/ gelistam lucam. dominū autoritate āge li natum recitantē. d. Euangelizo vobis gaudium magnum. Quarto introdu/ cit iohēm euangelistam qui eternam ge neratōem xp̄i nobis describit di. Ver bum caro factū est et habitabit in nobis Et vtra nq3 generatōem iohēs veracit cognouit. Nam suppectꝰ dnī recumbēs in ipso sacro dnīci pectoris fonte vtran q3 generatōem perfecte potauit & cogno uit. Et ideo in prima canonica cap̄. j. ipse sic ait. Quod vidimꝰ et audiuimꝰ et ma nus nostre ꝓtrectauerūt de verbo vite hoc annūciamus vobis. Aliā vero ge/ neratōnem qua xp̄s in vtero matris na tus est recitat nobis mattheꝰ. j. c. dicens Quod enim in ea natū est de spūsancto est. Habuit enim xp̄us tres generati ones. et tripliciter fuit natus. Ad quod rep̄sētandū hodie tres misse cantantur Prima natiuitas christi est eterna eius generatō qua semper & ab eterno gene/ ratur & genitus est a patre omnino inef fabilis & nobis incomprehensibilis. esa. lnj. Generatōem eius quis enar. Et hāc significat missa matutinalis que in me/ dia nocte cantatur. Secūda christi na tiuitas fuit qua cōceptus est in virginis vtero. qua ido natus fuisse dicitur quia statim ꝓceptus omī pfectōe anime fuit pfectus et vsū liberi arbitrij habuit. Hec fuit q̄ntum ad aliquid obscura: in eo sc3 q̄ corpus fuit statum formatū et anima infusa in omni perfectōe pfecta. Et quā/ tuz ad aliquid fuit clara: in eo sc3 q̄ sicut alioꝝ pueroꝝ corpa illud corpus de pu rissimis sanguinibꝰ beate v̄ginis forma tū ē: licet p spūsancti vtutē: & sicut corpa alioꝝ crescebat. Et hāc sig̃ficat missa au rore. que aliqđ hz obscuritatis. et aliqđ claritatis. Tercia xp̄i natiuitas fuit qua hodie ex intemerato virgīs gl̄ioso vtero natus ē: q̄ tota fuit clara. Et hanc signifi cat missa cātāda in tercia clara die Al tres misse tres status hoīm rep̄sentant. sc3 missa matutīalis statū hoīs āte legez q̄ totꝰ fuit tenebrosus. Missa aurore sta tū hoīs sub lege q̄ habuit aliqđ clarita tis ꝓp̄ moralia p̄cep̄: & aliqđ obscurita tis ꝓp̄ p̄cepta cerimoīalia. q: vt dr. j. co rinth. x. Oīa in figura ꝓtingebant illis. Missa vero tercia statū hoīs pꝰ xp̄i ad uentū q̄ totꝰ fuit clarus. Nō ē ergo fabu losuz vel fictū xp̄i natiuitas. sz oī fide di gna & veritate obnixa et autoritate p̄/ clara. ij. pe. j. Nō enī idoctas fabulas se cuti notā fecimꝰ vobis dnī iesu xp̄i vtu/ tez. Ad hāc ergo autoritatē insinuan/ dā circa āgelū xp̄i natiuitatē nūciantem duo narrant. s. q: magī cū luce apparuit. qđ nunq̄z in ve. te. legit ꝓtigisse d̄ āgelis q̄ tamē sedule p̄ibꝰ apparuere. vt di. bed Et q: statī facta ē cū āgelo multitudo ce lestis milicie dicentū. Gl̄a in excelsꝭ dō. Hec enī duo multū faciūt ad autoritatē dicti āgeli autenticandā. sc3 q̄ fuit īmul titudīe et in lumine. Hanc ergo natui/ tatē xp̄i q̄ hodie sc3 media nocte die do minica natꝰ est in mūdo. lucas narrat di cēs. Exijt edictū a cesare augusto vt de/ scriberet vniuersus orbis. Et dicas hic totā hist̄oriā natiuitatis. Ideo ergo xp̄s nascit dū mōs d̄scribit. q: ipe ad hoc ve niebat vt hoīes terrenos ad celestē mi/ liciā trāscriberet et q̄sdaz eligeret aliis re probatis. Et nota q̄ prout in quibus dam cronicis inuenitur. Quando au tem hec descriptio fuit facta rome fue/ runt inuenta mille milia et octingenta

milia hominū pugnatoꝝ. Et sic pꝫ pmū
¶ Secundo ponitur natiuitatis iocūditas. cuꝫ subditur. gaudiū magnum.
¶ Vbi nota q̄ ppter decem magna bona que in xp̄i natiuitate ꝓsecuti sumꝰ summe gaudere debemus. ¶ Primo qꝛ natura humana est summe exaltata. que erat ī infimis collocata. Nā homo est deus et deus ē homo. Et que vnq̄m potuit maiꝛ exaltatō esse. Hanc exaltatōem non ꝓgnoscit ā gelus. Huiꝰq̄m enī vt di. aplūs ad heb. ij. angl̄os app̄. Et īdo angelus qui prius fuit inebat se ab hoībus adorari. tanq̄ maiꝛ. postea nō sustinuit. sed dixit se volēti adorare Vide ne feceris conseruus enī tuus sum ego et fratruꝫ tuoꝝ. apoc. vlt. Hanc dignitatem peccatoꝛ non ꝓgnoscit: q̄ pre vili ni luto peccati manet. ⁊ inter ribaldos dyaboli in platea mundi moꝛat. Secūdo qꝛ humana natura est deo pacificata: q̄ erat deo maxime inimica. qꝛ cum deus sit homo non p̄t hominē ā plius odire. oduret enī seip̄m. ephe. ij. Ipse enī ē pax nostra. Et īdo natus statim fecit cātari pacem. luc. ij. Et in terra pax ho. bo. vo. Potest hic dici ꝺ quadꝛuplici pace q̄m xp̄s in homine fecit ¶ Tercō qꝛ est summe dotata ⁊ oībus bonis repleta. cuꝫ esset in summa miseria constituta. Nam bona nature gracie et glorie extunc ī natura humana ī maxima copia sunt iuēta. Nā bona nature repauit. bona gracie donauit. ⁊ bona gl̄e rep̄misit. Deꝰ enī dādo nobis filiū suū oīa bona nobiscū ip̄o dedit. Ro. viij. Quō nō etiā omnia bona nobis cū illo donauit ¶ Quarto qꝛ ē pfecte illuminata cū esset vndiqꝫ excecata in creatoꝛe ⁊ creaturis errās. p̄s. Exoꝛtum est enī in tenebris lumē rectis scꝫ xp̄s ds noster. q̄ est lux vera q̄ illu. o. bo. ve. in hūc. mūdū. io. j. esa. ix. Habitantib⁹ ī regione vmbre mortis lux oꝛta est eis Paruulus enī natus ē nobis ⁊ filius datus ē nobis. In cuius signū angelus xp̄i natiuitatē ānūcians pastoꝛibus cuꝫ magna luce apparuit. ⁊ tota illa noꝛ a media nocte citra quādo xp̄s est natꝰ ita fuit lumiosa q̄ q̄si dies videbat̄ ⁊ statim nouū sidus exoꝛtū fuit die noctuq; fulgens donec magos ad xp̄um ꝺouꝛit vt verū lumē natū esse nūciaret ⁊ demōstraret. esa. lx. Surge ⁊ illuminare hieru sale. qꝛ venit luꝛ tua ⁊ gl̄a dn̄i sup te oꝛta est. Et ābulabūt gētes in lumine tuo.
¶ Quinto qꝛ est sanitati restituta: que erat omī infirmitate pstrata. esa. x. A pl̄a pedis vsq; ad verticē nō est in eo laūtas. Xp̄s enī nascendo ꝓ oēm ꝓ̄ium languoꝛē efficaces detulit medicinas. q̄bus oēs sanauit. p̄s. cvj. Misit verbuꝫ suuꝫ et sanauit eos. aug. Magnus itaq; venit medicꝰ qꝛ magnꝰ vbiq; iacebat egꝛotus. Nā instituit sacramēta ecclesie contra oē vulnꝰ peccati valentia ¶ Sexto qꝛ est libertati donata: que erat sub seruitute durissima dyaboli ꝓstituta. Exq̄ enī filius dei factus ē bō: liberauit hoīes a dyaboli seruitute infundēdo. s. gratiā ⁊ virtutes p̄ quas homo a iugo dyaboli liberatur. iob. x. Lex p̄ moysen data ē. gracia ⁊ veritas p̄ ihesuꝫ xp̄m facta ē. col. j. Qui eripuit nos ꝺ potestate tenebraꝝ id est demonum et transtulit in regnuꝫ. scꝫ dilectionis sue ¶ Septimo quia est a debito delictoꝝ: pꝛo quo in carcere ī ferni obnoxia tenebatur absoluta q̄ ī possibile erat solui. Quāuis enim predictum debitum plenarie: et superabundanter in cruce solutum fuit. in natiuitate tamen sufficienter solutum fuit. qꝛ cum in sua natiuitate meritum infinituꝫ acquisiuerit liquet q̄ p̄ illud meritū totum debituꝫ humane nature poterat solui. Sicut enī tunc in natura erat peccatum infinitum. ita reptū est in natura

meritum infinitum scz in iesu christo. sz illi qui meruit placuit differre vt abundanti⁹ solueret. esa. lij. Gratis venūdati estis. gratis redimemini. Octauo qa est spūssancti robore ꝓfortata. Nunqz enim inuentus est aliquis in tota hūana natura qui conciperetur et nasceretur sine peccato nisi xp̄s. et sic nata hūana ī ōibus hoibus a peccato vincebat. in cristi autem natiuitate natura vicit peccatum. Ex quo ptz maximum robur et collatum ex omni pte ad peccatū vincendō. Et ideo mō multi vincūt peccatum qui ante christi aduētū nō poterāt. quin pocius omēs vincebant. p̄s. xmj. Non est q̄ faciat bonū nō est vsqz ad vnū. Nono qz in natiuitate christi cepit natura humana vite anime appinquare ⁊ ad ciuitatē suā redire. qz pus semp versus mortem tendebat et ī exilio exulabat. modo enī qntoplus tendim⁹ vsus mortez corporis tantopl⁹ tēdim⁹ versus vitā anime ⁊ vsus ciuitatē nrām. Propt̄ qd di. apl̄s ad phi. j. Cupio dissolui ⁊ cē cū xp̄o Pri⁹ ār p magno munere vita lōga p̄mittebat hoī. ero. ij. Hōra p̄em tuuz et mrēz tuā vt sis lōgeuus sup terrā. Decimo qz in natiuitate xp̄i nata hūana ōi pfectōnis genere fuit dotata vel pfecta. Nā fuit pfecta in natura qz pncipiū est ꝓiunctū fini s. de⁹ hoi Unūqdqz enī tunc pfectū est qndo ꝓiungit̄ suo pncipio. ⁊ nō quiescit donec ad idez redit. sicut aq̄ ad mare Sic homo nō pt̄ qescere nisi cōiungat̄ do. aug. Fecisti nos dnē ad te et ī qetū ē cor nostr̄ donec reqescat in te Itē pfecta fuit in grā. qz ipa pleitudo gratie tota hūane nature se infudit. nec vnq̄m hūana natura potuit maiorē gratiā obtinere q̄z vt filius di eā assumeret ⁊ in ea nasceretur. Itē pfecta fuit in gl̄a. qz filius di ver⁹ homo statīn at⁹ ē in gl̄a. ⁊ semp in vita beata fuit. Simul enī fuit viator et ꝓprehensor. Gaudiū ergo ī xp̄i natiuitate gaudē debem⁹ in qua decē magna bona que homo summe dēsiderat ꝓsecuti sumus. Nam summe homo desidat exaltari si sit depressus. pacificari: si sit ī piculosa discordia. ditari si sit miſia circūseptus. alluminari si sit tenebris obūbratus. sanari si sit graui infirmitate pstratus. liber fieri si sit durissima seruitute subiugatus. a debito absolui p quo sit in duro carcere religatus. fortificari si sit in uirib⁹ dēficit⁹. ad ciuitatē suā redire si sit in exilio ꝓdemnat⁹ et in oībus pfici si sit mirabiliter impfectus. Hec autem omnia per xp̄i natiuitatem consecuti sumus vt dictū est. ⁊ idō gaudeam⁹ phil. vlt. Gaudete in domino semp uteruz dico gaudete. Gaudere ergo hodie debemus in christo ad memoriam predicta beneficia reducendo. sed non debemus hodie vane gaudē in mundo: in choreis et ludis: et spectaculis demoniorum. et comesationibus quibus hodie gaudet mundus. qui verum gaudium in vanū gaudium ꝓmutat. cuius finis est luctus puer. xmj. Extrema gaudij luc. oc. Et sic patet secundō. Tercio ponitur natiuitatis cōmunitas. cuz subditur. quod erit omni populo. Natiuitas enim christi omnibus est communis vt ab omnibus ametur et veneretur. Primo enim fuit communis deo ⁊ hominibus. nam filius dei sumens carnem humanam in genere hominum. natus est verus deus et verus homo. gal̄. mj. At vbi venit plenitudo temporis misit de⁹ filium suum factum ex muliere. factum sub lege vt eos ꝛc. Decebat enim vt filius dei cui attribuitur sapientia inē homines nasceretur. vt humanam naturā que tota deordinata erat per sapientiaz suam reordinaret. et superbum humani generis inimicum sua prudentia

debellaret: ⁊ viã sapiẽ hoĩb⁹ demõstraz qui vbiqz errabũdi viuebãt. ⁊ qz sic cõis est. iõ de⁹ ⁊ hõ hoc natale venerantur

¶ Secõdo fuit ꝑ̃ns ãgelis et hominibus nã psona filij di q̃ nata est ihesus. ẽ cũ angelica natura maximã affinitatẽ habẽs Iob. mj. Spũs est ds. Eadẽ tamẽ psona carnẽ induẽs. ⁊ verꝰ hõ natꝰ est. In qua carne ꝓ oĩa hoĩbus simil' fuit. phi. ij. In similitudinẽ ho. fact. ẽ. habitu inuen. vt hõ Et iõ ãgeli ⁊ hoĩes debẽt hoc natale duoci⁹ venerari Et ꝓptea ãgeli descẽdẽtes dixerunt. Gl'a in excelsis deo. Et pastores oẽs ad bethleẽ uerũt. ⁊ ipz venerati sunt. vt ptz luc. ij. Natus ẽ etiã vt ruinas ãgeloz hominibꝰ replerez. ⁊ iõ cõis vtrisqz.

¶ Tercio fuit cõis patribus vete. ⁊ homibꝰ noui. Ab illis enim scdm carnẽ descẽdit scz abraã ysaac ⁊ iacob: ⁊ aliis prib⁹: vt mathe⁹ narrat in euangelio hac nocte cãtato. Ab ill'ei descẽdens ad hoĩnes no. te. venit ⁊ eis suã maiestatez ostendit. ꝓ qõ beati dicunt. luc. x. Beati oculi q̃ vidẽt que vos videtis. Et iõ priores et posteriores debẽt ipm venerari mat. xxj. Et q̃ ꝑcedebãt ⁊ qui seq̃bantur clamabãt dicẽtes. Benedictus q̃ venit in nomine dñi.

¶ Quarto fuit cõis iudeis ⁊ gentilib⁹: nã d̃ gẽte iudea originem traxit ⁊ iudeus fuit. Heb. vij. Manifestum est q̃ d̃ tribu iuda ortus sit dominꝰ noster. Gentiles ãt in filios adoptauit fratres deinceps eos xp̃ianos vocans. Unde ⁊ nos qui gẽtiles eramus mõ sumꝰ ⁊ dicimur xp̃iani scz fratres ⁊ filij cristi. Si autẽ filij ⁊ heredes vt di. apls ro. viij. Et iõ oĩa bona que xp̃s ẽ opatꝰ sup xp̃ianos reqeuerũt sicut sup filios suos et ipsi soli sunt heredes oĩm bonoz xp̃i. iob. vij. Volo pater vt vbi ego suz: illic ⁊ ipsi sint me. i. eoz ũdẽ bonoz possessores. luc. xxij. Ego dispono vobis sicut dispo. mihi pater m. reg.

¶ Quito fuit cõmunis viuis ⁊ mortuis. Naz homo viuẽs natꝰ ẽ ⁊ aiam viuentẽ sp assumpsit. Ez in carne mortali est natꝰ in qua fuit mortuus. ⁊ ad mortuos descẽdit. ⁊ in ipsa a mortuis resurrexit vt viuos ⁊ mortuos viuificaret ⁊ ad ĩmortalitatẽ transferret. Ro. mj. Traditꝰ est ꝓpter delicta nostra: ⁊ resurrexit ꝓpter iustificatõem nostrã. Sic ei in adã oẽs moriunt. ita ⁊ in xp̃o oẽs viuificabunt vt di. apls. j. co. xv.

¶ Sexto fuit cõis viris ⁊ femis. naz ex femina sumpsit carnẽ sz in forma viri apparuit. et hoc valde ꝓgrue. nam ꝓ virum ⁊ feminã ꝑditõ humana aduenit. et iõ vt iusta fieret satisfactio per illum salus debuit ꝓcurari qui haberet ptici piuz cuz vtroqz. vt sicut vterqz fuit ĩ culpa. ita vterqz ꝓcuraret salutẽ. Et sicut femina principiũ maledictõis extiterat. ita esset ꝓncipiũ benedictõis ⁊ gratie. Et ꝓpterea incarnatõ filij dei a maria inicium sumpsit Luc. j. Spiritussanctus superue. ĩ. te. ꝛc. Septimo fuit cõmunis iustis et peccatoribus. Nam de iusta et sãcta mrẽ nasci voluit. sz ꝓ peccatoribꝰ voluit incarnari vt ipsos oraculo viue vocis ad penitentiam reuocaret. Ada. mj. Non veni vo. iust. sed peccatores ad penitentiam Et in huius figura in tota christi genealogia non fit mentio de aliqua sancta muliere nisi solum de peccatricibus scz raab. thamar. ruth. et bersabee.

¶ Octauo fuit communis diuitibus et pauperibus. quia diues super omnes et in omnibus bonis. de cuius plenitudine accipiunt vniuersi. Hodie fuit natus: sed in maxima paupertate Psalmo. xlmj. Simul in vnum diues et pauper. Pauperem enim vitam elegit. vt daret contemnere bona mundi. Et intantum fuit pauper q̃ sub diuo natus est. nec ei fuit locus in diuersorio: nedũ in domo: sz pãnis vilib⁹ ẽ inuolutꝰ

et in ꝑsepio reclinatus.matb.vnj. Aul/ pes foueas ha.⁊ vo.ꝛc Dauptatē ergo elegit ⁊ pauptatē ꝓdicauit.et ip̄i regnuz celi ꝓmisit.mat.v. Beati pau.spi.q. ip. ē regnū celoz. ¶ Mono fuit ꝙ̄us sapi/ entib⁹ et simplicib⁹. Ā sapīa di oīa re gens ⁊ oīa gubernās nata ē vt puerpaz uus vagit⁹ emittēs. q̄si penit⁹ ꝓnibil sci/ ens nec etiā loq̄ valēs.q̄ aꝑuit os muto rū ⁊ linguas infātū fecit disertas. Et iō magni sapiētes venerūt ip̄m adoꝛaꝛe et similit pastoꝛes simplices Sapientes āt mōi inflati vento mōane scientie no lunt se huic puero hūiliare.et iō ei⁹ mi/ steria nō cognoscunt.mat.xj. Cōfiteboꝛ tibi dnē pater rex celi et terre.q̄ abscon. hec a sa.⁊ pru.⁊ reue.ea puul. ¶ Decio fuit ꝙmunis breuit ꝙcludēdo oni statui et ꝙditōni. Ā virginib⁹ ⁊ maritatis ⁊ vidui ꝙmunis fuit.q̄ d mrē vgine dispō sata tamē nasci voluit.q̄ post mortē viri viduata fuit. Itē fuit ꝙ̄us senib⁹ ⁊ pue/ ris.q̄ etern⁹ ⁊ ātiqu⁹ diex hodie nat⁹ ē ⁊ cepit esse puer vnius diei vt omēs cu/ iuscunq̄z etatis surgāt in eius laudem. ps. Juuenes ⁊ virgines senes cū iuuio/ ribus laudēt nomē dnī. Item ꝙ̄us fuit clericis et laicis.q̄ d stirpe sacerdotali ⁊ laicali natus ē. Itē ꝙ̄us fuit nobilibus ⁊ artificib⁹.magnis et paruis.vt nō sint q̄ se a calore eius absondāt. Ā d stir/ pe regia ꝓcessit.vsq̄z ad patrē artificem et vxorē fabri. Omēs ergo xp̄m venerē/ tur natū.q̄ oēs in ip̄o ptē hēnt scz boīes et āgeli.ꝓēs veteris testamēti ⁊ nouitiu di et gentiles.uiui et mortui.viri et femi ne.iusti et peccatoꝛes.diuites ⁊ paupes sapiētes ⁊ simplices.virgines ⁊ marita te et vidue. senes ⁊ pueri.clerici ⁊ laici. nobiles et populares. Et sic ptz terciuz. ¶ Quarto ponit natiuitatis veritas. q̄ natus est vobis hodie saluatoꝛ. Ue/ re natus est hodie saluatoꝛ mōi.nec ali/ quis d hoc dubitare debet.cū hoc ꝓ mlta argumēta fuerit dmonstratuz.⁊ om/ nes creature eius oꝛtum testificate sunt ¶ k Ā primo ipsum testificati sūt āgeli.qui statum ipso nato apparuerunt hominibus dicentes. Natus est vobis hodie saluatoꝛ. ¶ Scdo testificati sunt ipsum sol et luna ⁊ stelle Ā hac die in oꝛiente tres soles apparuerunt.qui sta/ tim in vnum ꝙuncti sunt. ad dsignādū q̄ tria.scz diuinitas.anima ⁊ caro.in cri sto conuncta sunt.nouum scz anima d nouo creata.et antiquum scz caro ab a/ dam dscendens.et eternum scz deitas cō iuncta sunt simul.et sunt facta sol.vnus homo iesus christus. ¶ Item hac die ro me circa solem apparuit vnus circulus aureus.in quo circulo erat quedā vgo pulcerrima: in cuius gremio erat quid puer.et dictum est imperatoꝛi q̄ ille pu er erat maioꝛ eo Siquidem romani vo lentes octauianum cesarem vt deuz ad oꝛaꝛe.quia toti mundo in pace p̄side bat.imperatoꝛ recusauit dicens. Uolo p̄ius scire si aliquis vnq̄z maioꝛ me na/ sciturus sit. Et aduocauit sibillaz. Que dum in die natalis christi in camera im peratoꝛis vaticanis intenderet vidit p̄ dictum circulum. et virginem i gremio puerum gestātem.que omnia sibilla o/ stendit imperatoꝛi dicens. Hic puer ma ioꝛ te est. Et statim audita est voꝛ in ca/ mera imperatoꝛis in capitolio. Hic est ara celi. Unde vsq̄z hodie p̄dicta ca/ mera que fctā est modo ecclesia vocatuꝛ sctā maria ara celi. Imperatoꝛ autez sta tī dposuit dyadema ⁊ illū puex adora/ uit.⁊ recusauit deinceps ab boīb⁹ ado rari. In hac nocte nato dnō in oꝛiēte ap puit vna stella.in q̄ erat q̄dā puer bēns crucē in fronte qui voce hūana allocut⁹ est magos dicens.vt in iudeaz pergerēt ad regē iudeoꝛ natū adoꝛādū. Tercō

testificata sunt eū oīa elemēta. ¶ Naz hac nocte obscuritas aeris in lucē quasi di/ ei cōuersa est. ⁊ rome fons olei erupit q fluxit vsqz a d tiberim in signū q fons pi etatis ⁊ miſicordie nat⁹ erat oīb⁹ grāz et misericord. ā largitur⁹. ¶ Templū etiā pa cis corruit. ¶ Siquidē romani habētel p rij. annos ꝓtinue pacē. templū pacis co struxerūt. in q̄ posuerūt imaginē romu li: et ꝓsoluerūt appollinē q̄ntum durare dēret. ¶ Et acceperūt responsum q donec virgo pareret ⁊ vgo pmaneret. ¶ Qui vi/ ginem ipossibile reputātes parere posu erūt titulū: tēplū pacis eternū. ¶ In hac āt nocte dictū teplū corruit. ¶ Itez hodie vi/ nee engadi floruerūt ⁊ balsamū pduxe rūt. in lignū q ille erat nat⁹ qui oīa debe bat ꝓseruare p virtutē liquoris sangui/ nis sui. ¶ Quarto testificata sūt eū aia lia. ¶ Nā cū virgo reclinaret eū in p̄sepio aialia q̄ ibi erāt scz bos ⁊ asin⁹ genu flexerūt sibi. ¶ Et multi miseri xp̄iani hodie cristo genua nō flectūt. esa. j. ¶ Cognouit bos possessorē suuz et asinus p̄sepe dn̄i sui. israel aūt me non cognouit. et pplus meus non intellexit. ¶ Quito testifica/ ti sunt euz oēs ppbete. ¶ Act. x. ¶ Huic oēs ppbē tes. phi. eia. ecce vgo ꝓcipi. ⁊ pa. fi. ¶ Baruth ¶ dt⁹ hoc i: nis vilus ē ⁊ cū ho mi. ꝓuersat⁹ ē. ¶ Zach. ¶ Ecce rex tu⁹ venit tibi mansuetus. ¶ Sexto testificate sūt eū multe figure veteris testamēti. ⁊ maxīe virga aaron que vna nocte germiabat et frondut et fructū fecit. sic xp̄s subito totus pfect⁹ fuit ī aīa et in corpe et ver⁹ de⁹ ⁊ homo ⁊ sic pfectus nat⁹ est. ¶ Se/ ptimo testificat xp̄i natiuitatem diuina bonitas q: cū p̄m dyoni. bonū sit sui ipsi us diffusiuuz. et q̄nto melius ē tātoma/ gis diffundi debet vt patet in sole. sum/ mū bonū qđ dōs est. maxime se diffunde re debuit. ¶ Sūm⁹ aūt diffusionis mod⁹ bonitatis diuine fuit p incarnatōem et natiuitatē xp̄i vt di. aug. ¶ Magis autez dōs est parat⁹ se nobis cōmunicare q̄z nos possum⁹ ipm recipe. ¶ Cuz ergo humana natura poterat deū recipe tanq̄z verus hoīem et suppositus in humana natura. ergo dōs debuit icarnari ⁊ nasci sicut ve/ r⁹ homo in nata hūana. ¶ Et p̄m hoc fili⁹ dei fuisset fact⁹ homo ⁊ nat⁹ etiam si ho mo non peccasset. ſz p alia causa. ¶ Octa uo hoc testificat sūma dei iusticia. ¶ Pro pterea cm̄ xp̄s natus est vt p homie pa teretur. et perconsequens esset iusta sa/ tisfactio. vt sicut superbiendo homo vo luit fieri deus. ita deus se humiliando voluit fieri homo. ¶ Et sicut homo peccā do penam meruerat infinitam. et suum peccatum fuit infinitum multipliciter. ita deus merendo in humana natura factus homo meritum acquisiuit infini tum. et suum meritum fuit infinitum. multipliciter. ¶ Ad hanc autem satisfa/ ctionem iustam prosequendam: opor/ tuit q deus fieret homo. vt esset deus et homo qui satisfaceret. deus qui posset et homo qui deberet. ¶ Nono hoc te/ stificatur summa dei caritas. fecerat enī deus hominem et multis gracijs dota/ uerat eum tandem ipsum ad vitam bea tam perducturus. et homo omnib⁹ ḡ/ cijs se exuerat: et infinitis miserijs fue/ rat implicat⁹ et tandē ad illā vitā bea/ tam non ibat. sed ad inferos descende/ bat. ¶ De⁹ āt ex maxīa caritate misit filiuz suū in mōm factū hoīez de vgine gliosa vt hoī ꝓpateret ei⁹ miserias patiēdo. et sic ipz ab oīb⁹ liberarz ⁊ ad vitā trāsfer ret etnā. ephe. ij. ppt nimiā caritatē q̄ di/ lexit dōs. cū es. mor. ¶ Vnificauit nos xp̄o cuius gracia sumus saluati et conrelu/ scitati ⁊ ꝓsedere fecit in celestib⁹. ¶ Decimo hoc testatur dei perfectō: propter quam dei perfecta sunt opera. ¶ Genes. j. ¶ Vidit dōs cūcta que fecerat ⁊ erāt va lde

bona. Propter peccatuz aũt omnia effecta sunt impfecta. Nã celum fuit ex pte euacuatũ ⁊ paradisus totaliter remãsit vacuus. ⁊ sol et luna ⁊ stelle ⁊ omnia elemẽta pfectõne sũt diminuta. ⁊ homo pfectus factus est totaliter impfect⁹. vt ergo oĩa ad pfectõnem reducerent̃ oportebat. q̃ filius di fieret homo in q̃ oĩa ꝓiungerent̃ suo principio et sic pficerentur. Nam homo q̃ habet cũ oĩbus ꝓuementiã ꝓiunctus est deo et deus homĩ: ita vt pncipũ et finis oĩm insum̃l sunt cõiũcta ĩ vno hoĩe xp̃o. q̃ inq̃ntũ ds ẽ oĩum pncipũ et inq̃tũ hõ finis. Apocal. j. Ego sum alpha et o pncipũ ⁊ finis. Io. xij. Ego si exaltat⁹ fuero a tra oĩa trahã ad me id est hoĩez q̃ habz cũ oĩbus ꝓuementiam vt di. grego. Per xp̃m ergo omnia ad pfectõem sunt reducta. Et q̃rtus modus pducendi hoĩem est in vniuerso reptus. Nã pmus fuit facere hoĩnem sine prẽ et mrẽ vt adã. scdus fuit facere hoĩem ex prẽ sine mrẽ vt eua. Tercius fuit facere hoĩez ex prẽ ⁊ mrẽ. vt omnes alij. Quarto restabat hoĩem facere ex mrẽ sine prẽ et fuit xp̃us. In hac ergo generatõe totus mundus pfectõem accepit. Et sic patet quartum

De epistola. sermo. CX

Multifarie multiſqz modis olim loquẽs deus pribus in pphetis nouissime aũt diebus istis locutus est nobis ĩ filio. hebr. j. Q̃ hoĩb⁹ nõ forte radicatis nec dei consiliũ sup salute ppria ꝓsideratibus subtilit̃ sz extrinseca tãtuz cernẽtib⁹ vid̃r q̃dã absurdũ et obstupẽduz: q̃ filius dei hodie natus sit de virgine gloriosa. ideo apls in epistola que hodie ĩ .nj. missa cãtat̃ mirabiles ꝓpõnes de hoc puero scribit. et excellent et mltiplicit̃ ip̃m nobis describit. Per q̃ oste dit nobis istũ puerum vere fuisse filiuz dei. et supra ãgelos et omnẽ creatã, per q̃ omnia vult nos apls ĩducere ad veram fidem reuerentiã et amorez ad istũ puerum. ¶ Narrat enim apostolus in hac epla. xx. ꝓditiones de hoc puero. p quas ab omnibus alijs sepatur ⁊ per quas nobis reuerend⁹ ⁊ diligend⁹ mirabilit̃ declarat̃. Prima ẽ q̃ in ipso ẽ determinata spes hominis que per longam expectatõnem diu afflixerat illius desideriũ: q̃niã spes q̃ differt̃ affligit aĩmam. vt di. pue. xnj. Ante autem illud tempus dicebatur homini a prophetis qui dei consilium sciebant. Expecta reexpecta. Esa. xxvnj. Erat enim verbum domini. Expecta reexpecta. sicut enĩ aq̃ frigida anime sitienti. Et sicut nuncius bonus de terra longinqua. sic fuit natiuitas istius pueri toti generi humano diu expectãdo afflicto. Propter quod dicebat. Vtinam disrumpes celos ⁊ descenderes. esa. lxmj. Ipse enim hominis spem determinauit ⁊ desiderium implenit. Et hoc est. multifarie. i. multociens. multiſqz modis olim loquens deus patribus in prophetis: Multociens enim et multis modis deus locutus est patribus in prophetis et per prophetas. scilz per somnia ⁊ imaginariam visionez vt. hiere. ⁊ amos ⁊ multis alijs. ⁊ per apertã vocem in subiecta creatura formatã vt moysi. et in spiritu: vt dauid. Nouissime autem diebus istis. scz tẽpore natiuitatis ipse qui sic multipliciter loquebatur aduenit et locutus est nobis realiter non dicendo. ¶ Expecta reexpecta. sed illud Ego qui loquebar. ecce assum Esa. lij. ¶ Secunda est: quia in ipso ⁊ p ipsum pacificati sumus deo. cui⁹ signũ est locutio. inimici enim non loquuntur ad inuicem: nisi aliquãdo p interpositã personam. sic de⁹ pater postq̃z adã suũ

mandatum transgressus fuit nunq̄z ge
neri humano locut⁹ fuit nisi p subiectā
creaturā. ¶ Nouissime aūt diebus istis. s.
tpe natiuitatis locutus est nobis nō p
subiectā creaturā. sed in psona filij sui. q
vsqz tunc p ora ppheta⁊ locutus fuerat
Et hoc est qđ dr. locutus est nobis in fi⁊
lio in signū sez pacis perfecte. Ipse ei est
pax nostra vt dr ad eph. ij. et math. xvii
Hic est filius me⁹ dilectus ipm audite.
¶ Et potes hic dicere de q̄druplici
pace quā xp̄s fecit. Habebat enim homo
quadruplicē guerrā. sez cū deo cui⁹ pa⁊
cem xp̄s fecit in carnis assumptōe. Itez
boiel ad iuicē habebāt guerrā. hāc pacē
xp̄c fecit in vnius baptismi et fidei ⁊ ec⁊
clesie institutōe. Job. x. Alias ou. hab. q̄
non sunt ex hoc ouili. et il. oportet me ad⁊
ducere. et vo. m. au. et fi. v. o. et vn. pa.
Terciā guerram habebat homo cū ange
lo: hanc pacem chr̄istus fecit in sua ascē⁊
sione q̄ndo sez homines cū angelis i glo
ria collocauit. Quartā guerrā habebat
homo cū seipso sez anima cū carne hanc
pacem fecit xp̄s in spūssancti missione p
quē motus carnales sunt sedati ⁊ spūs
carni dnātur. ¶ Tercia conditio sequi
tur ex hoc dicto sez locutus est nobis in
filio. q: deus pater omnia misteria in fi
lio suo nobis manifestauit. Jo. xv. Oīa
quecunqz audiui a patre meo nota feci
vobis. Illā ante xp̄i natiuitatē omnia i
figura ꝓtingebant illis. vt dicit aplūs. j.
coz. x. In cuius figura moyses velata fa
cie ꝓpl̄o ꝓdicabat. Sed q̄ndo deus pat̄
locutus est nobis in filio cui totū cor su
um manifestabat omnia nobis resera⊽
uit. ⁊ nulla figura pmansit. heb. v. ij. Oīa
nuda sunt et apta oculis eius ad quem
nobis sermo In filio ergo loquēdo om
nia nobis manifestaut. In cuius figura
in morte xp̄i velum templi scissum est:
et visa sunt sancta sanctoz. io. vi. Erunt
omnes docibiles dei q: deus p se docu
it nos. math. v. Aperiens os suū docē
bat eos. Quarta ē alij filij nō ꝓstituunt
heredes. nisi i morte parētū ⁊ sunt vsqz
ad p̄fitū tps sub tutorib⁹ ⁊ actorib⁹. ꝛp
ꝓsequens a puis nihil differre vidēt. vt d.
apo. ad gall. iij. Ex iste puer statī nat⁹ ē
ꝓstitutus heres dei. Et hoc ē qđ ait q̄m
ꝓsti. here. Quinta ē. q: alij filij nō ꝓstitu
untur heredes in omnib⁹ bonis pentū
eoz. sz in q̄busdā solū sez in bonis terre⊽
nis. que sunt bona fortune. vt diuicie. sz
in bonis nature et glorie pater nō ꝓsti⊽
tuit filiū heredē. Sed iste puer ꝓstitut⁹
est heres dei in oī b⁹ bonis. s. nat: fortūe
gracie ⁊ glē. ⁊ hoc ē qđ di. vniuersoz. Et
iō in fine omnū oronū dicim⁹: p domi⊽
nū nostz iesuz xp̄m. fi. t. q̄i ipe sit clauiger
et heres oīm bonoz. Sexta ē q: alij pueri
q̄ndo nascuntur sunt oīno ignorātes ⁊
ipfecti. q: di. phūs Talia nascit̄ sicut tabu
la rasa in q̄ nihil ē scriptū. pficit aūt scīē
tia ⁊ vtute. in. ij. d aīa. Et iō pueri tradū
tur magistris disciplinandi. Ex iste nō i
diguit magistro. imo statī nat⁹ scuit oīa
q: iste ē dei sapiētia increata p quā d̄us
oīa ꝓdidit. Et hoc ē qđ inq̄t. p quē fecit
et secula. i. p cui⁹ sapiam fecit seclm inui
sibile ⁊ visibile. Iste puer ē ista sapiētia
a qua oīs alia sapia deriuat̄. ⁊ p quā di
cit sapiēs oīs homo. puer. vnj. Per me
reges regnāt ⁊ legū ꝓditores iusta decer
nūt. ¶ Septima ē q: alij pueri quādo
nascuntur sunt pleni immundicijs: nec
pulcritudo apparet in eis pfecta. Ex iste
puer statim nat⁹ ⁊ ātēqm nat⁹ fuit splē⊽
doz ⁊ glia dei. i. gliose substantie dei fuit
ita q̄ tota pulcritudo d̄i in eo relucebat
sap̄. vij. Candor ē enī lucis eterne: ⁊ spe⊽
culū sine macula dei maiestatis. j. pet. j.
Ipse ē in quē desiderant gentes siue an
geli. pspicere. Ita est pulcer q̄ in eius vi
sione ꝓsistit nrā beatitudo. lu. x. Beati

oculi q̄ vidēt que vos videtis. Etiā ꝑm hūanitatē fuit pulcerrim⁹. pſ.xlmj. Speciosꝰ forꝫ p̄. fi. ho. Et ita fuit pulcer q̄ eiꝰ splēdorꝫ faciei splēduit vsqꝫ in orientem vt patuit in stella magoꝝ. et vsqꝫ romā in sole patuit vt dictuꝫ ē in p̄cedenti sermone. Et hoc est qđ dicit. qui cū sit splēdor glorie. Octaua est. qꝫ alij pueri nō assimilant patribꝰ ꝓ oīa. sed in quibusđ liamentis ⁊ accidētibꝰ. nō aūt in substātia. Iſte puer est substātie dei figura totā ipsaꝫ ꝓtinens ⁊ rep̄sentans. ita q̄ q̄ vidꝫ filiū vidꝫ ⁊ patrē ⁊ e conuerso. io. xmj phi. q̄ vi. me. vi. ⁊ pa. me. Non credis qꝫ ego in patre ⁊ pater in me est. Una ē ergo substātia et essentia patris ⁊ filij. licet sunt due psone. et ideo qui vidꝫ vnū vidꝫ et alīū. ꝓpter qđ apparet q̄ iste puer vere est đs. Et hoc ē et figura substātie eius.

¶ Nona est. qꝫ alij pueri q̄ndo nascūt sūt ībecilles et ab alijs portant. Iſte puer statī natus portauit et portat omnia verbo virtutis sue. idest impio potē tie sue. Est ergo iste puer dei sapiētia: đi gl'a: dei substātia ⁊ dei virtus ꝑ quā oīa sunt ꝓducta in eē et oīa ꝓseruant vt sint Sicut enī oīa ꝓduxit: ita ōnia ꝓseruat. greg. Sicut oīa ex nihilo facta sunt. ita ī nihilū tenderent nisi manꝰ ꝓditoris ea teneret. Iſte enī puer iacens in cunabul' oīa ꝓtabat ⁊ ꝓtinebat. Unde cātamꝰ. Jacet in p̄sepio ⁊ in nubibꝰ tonat. Et hoc ē qđ dicit. portās oīa v̄bo virtutis sue.

Decima qꝫ alij pueri nascunt peccatores. Job. Omēs nascimur filij ire. Et iō indigēt ꝑ baptismū mundari. sꝫ iste non fuit natus pctoꝝ sꝫ statī natꝰ fecit purgatōem peccatoꝝ. qꝫ statiꝫ meruit meritus infinitum ꝑ qđ tota natura hūana poterat purgari. sed in cruce meruit supabūdanter meritū infinitū. ꝑ qđ totā naturā purgauit. apoc. j. Qui lauit nos a peccatis nostris ī sanguine suo. Iſte ergo puer totus mūdꝰ lauit nos a peccatis nrīs a quibus nos nullus vnq̄ꝫ poterat liberare seu purgare. Et hoc ē qđ ait. Purgatōem peccatoꝝ faciēs. Undecia est qꝫ pueri alij vel infantes nō ꝓsueuerunt haberi in reuerētia: imo sedēt ī terra cū infantibus. sꝫ iste puer statim natꝰ sedꝫ ad dexterā dei patris oīpotētis in excelsis. Unde existēs in gremio matris sedebat ad dexterā maiestatis dei in excelsis eo q̄ sum'erat beatꝰ ⁊ in digēs. ꝓpheta forꝫ et viatoꝝ. Et hoc ē qđ di. Sedꝫ ad dexterā maiestatis in excelsis. i. in equalitate dei inq̄ntuꝫ deꝰ ⁊ in potōribus boīs patris inq̄ntū homo. Ipse enimꝫ fuit deꝰ ⁊ homo. Et iō inq̄ntū đs ꝑ oīa fuit eq̄lis deo patri. Inq̄ntū vero hō fuit supoēꝫ creaturā visibilē ⁊ invisibilē ꝓstitutus. ephe. j. Ipsuꝫ dedit caput sup oēm eccle siā. ¶ Duodecima est qꝫ oēs alij pueri sunt infra āgelos. sꝫ iste puer fuit supra āgelos sicut filius et domin⁹ ē supra ſuos Et hoc est qđ di. Tāto melioꝝ effectꝰ angelis q̄nto differentiꝰ ꝑ illis nomē hereditauit. Quia iste puer habuit nomē filij et dn̄i. et angeli nomē serui. Unde dicunt āgeli. i. nuncij. Sed iste puer vt verus dei filius et dominus hereditauit. .i. veraciť apprehēdit. nomē qđ ē sup oē nomē. vt in noīe ihesu oē ge. fle. ce. ꝛc. vt. d. apls ad phi. ij. Et act. iiij. Neqꝫ ei ē aliud nomen sub celo datuꝫ hoīb⁹ in q̄ opteat nos saluos fieri. Unde etiā inq̄ntuꝫ fuit homo fuit sup angelos in gracia ⁊ ī gloria constitutꝰ. Licet inq̄ntuꝫ fuit homo mortalis et passibilis fuerit aliquātulū ab āgelis minoratꝰ. ps. viij. Minuisti e. pau. ab an. Sed et hodie sup angelos eum coronasti. ¶ Tredecima est qꝫ alij pueri generant ab boīb⁹ ⁊ sunt filij boīm Sed iste puer ē filiꝰ dei in celis sine matre. ⁊ in terra sine patre. ¶ Unde nec angeli nec homines sunt filij đi sicut

iste. Et hoc est quod dicitur. Cui dixit a liq̃do ãgelox. si. m. e. t. q. d. nulli. et si ali quãdo angeli dicunt filij di. iuxta illud iob xxxviij.. vbi eras cum me simul laudarent astra matutina et iubilarẽt omnes filij dei. Dicunt filij dei adoptiui. sicut et hoies. j. ioh. iij. Videte qualẽ caritatem dedit nobis deus pater vt filij dei nominemur et simus. sz iste est vnicus filius di naturalis de eius substãtia genitus. ergo iste puer hoies et ãgelos excellit Quarta decima ẽ: qz alij pueri nascunt et generant in tpe. sed iste est genitus a deo patre in eternitate. Et hoc ẽ qđ ait. ego hodie genui te. i. in eternitate. Unde ita est eternus sicut dns pater. et qz eternitas ẽ tota sil. sequit q̃ si pater genuit eũ in eternitate q̃ semp genuit eũ. et iõ filius sp ẽ genitus a patre et sp generat. Beata aũt virgo sm hũanitatẽ assumptã genuit eum hodie sm ecclesie repsentatiõem. puer. viij. Ante colles ego pturiebar. ¶ Quintadecima ẽ qz etsi. hoib9 vel ãgelis possz aliqua reuerentia exhiberi. tamẽ adorari vt deus nõ debz aliq̃ creatura. esa. xlvij. Gloriã meã alteri nõ dabo. Sz deus mãdat ãgelis. et multomagis hoib9 q̃ istuz puerũ debeant vt verum deũ adorare. et hoc est. adorẽt eũ oẽs angeli dei. Legi similiter eũ adorauerũt. mat. ij. Idro cidẽtes adorauerũt eũ. Iste ergo puer ẽ ver9 ds. cui9 ministri et nuncij sunt celestes spũs. Ipse ergo facit celestes spiritus ãgelos suos. i. nũcios suos. ad ãnunciã dũ misteria sua hoibus. et ad ipsos regẽ dũ et gubernandũ. et ministros suos scz eosdẽ spũs facit flamaz ignis ad malos puniendũ et coercendũ. Et iõ amari et timeri et reuereri dẽt vt ver9 deus et dominus. Et hocẽ q̃ facit angelos suos spũs. et ministros suos flamã ignis. Decima ẽ. qz regnũ et potẽtia oĩ hoĩ deficit qz v. l homo dimittit regnũ p mortẽ. vel regnum dimittit hoĩem p aduersaz fortunã. Sed thronus et regnũ huius pueri est ppetuum: qđ nunq̃z deficiet. Dan. vij. Potestas ei9 po. eter. q̃ nõ auferet et regnũ eius quod nõ corrũpet. Et hocẽ qđ ait. Thron9 tu9. in se. seculi. Regnabit ergo in ppetuum sup bonos p amorem et gl̃iam. sup malos p timorẽ et penã. Et iõ multũ debem9 solicite ei seruire. et multũ timere eũ offendere. ex q̃ gl̃a et pena ppetua est. ¶ Decimaseptima ẽ. qz regnum oũm alioz errat multocies in regĩne. qz freq̃nt i regno mdi et curia male allegat et male pcedit. et male sententiat. Sz iste nunq̃z in regimine suo errat. nec regnũ eius. i. iudiciũ regni vnq̃z ad dexterã: vl ad sinistrã declinat. sz elt vga equitatis. Et hoc est qđ di. vga eq̃tatis: vga regni tui. Et tamẽ vidz q̃ mirabiliter erret i hoc regno dũ impij sublimant. et iusti deprimunt. Ecc. viij. Sunt iusti qbus mala pueniunt q̃si opa egerint impioz et sunt i pij qui ita securi sunt q̃si iustorum facta habeant. Et sic nõ vidz equitas i regno dei. imo oĩa videt a casu pticigere. Ecc. ix. Vidi sub sole nec fortiũ esse bellum. nec velociũ cursum. nec sapientiũ panẽ. nec doctoz diuicias. nec artificum gratiam sed temp9 casuszq̃z in oĩbus. Sed veraciter nõ sic est. imo õnia recte ponderantur et disponunt q̃zuis hoc nos videre nõ valeam9. Boe. Et tu q̃zuis causam tãte dispõnis ignoras. tamẽ q̃niã bonus rector mundũ tpat recte fieri ne dubites. ¶ Decimaoctaua ẽ. qz iste puer inquãtũ hõ fuit rectissim9 et bene disposit9. nã sp dilexit iustitiã. et omẽ bonuz nam iustitia virtus ẽ generaliter ad oẽ bonũ. mat. v. Attendite ne iustitiã vram faciatis coram ho. vt videami ab eis. i. opa bona. Et si semp dilexit iustitiã. ita semp odiuit iniq̃tatem et oẽ malũ. et ideo fuit rectissim9 in affectu. Et ideo ds vnxit eum oleo le-

ticie.i.virtute ſpūſſancti: ⁊ gr̄cia q̄ letam faciūt animā p̄ ꝓticipibus ſuis.i. ſuper oēs ſanctos qui fuerūt ſecū ꝓticipes in p̄ dicta vtute ⁊ gratia ſpūſſancti. Et totuz hoc debet intelligi nq̄ntū hō. qz inq̄ntū hō fuit vnctus.ela.lxj. Spūs dn̄i ſup me Sic fuit plen⁹ vtute ⁊ gratia ſpūſſancti q̄ de plenitudine ei⁹ nos oēs accepim⁹. et quicunqz hūc ſpūmſanctū vel aliquā gratiā habēt ab eo habēt.io.j. De plenitudine ei⁹ nos oēs accepim⁹ gratiā pro gratia. Oēs hāt alij ſancti hūerūt gratiā per partes. Hunc ip̄e fluuius graciaz et donoz ſpūſſancti ſe totū infudit vt ei nō ſit datus ſpūs ad menſurā. Decīa nona ē.qz oīa alia p̄eūt p̄ret̄ ſeruiciū qd̄ iſti puero impendit.vt diuicie.delicie et honores ac etiā celi aerei pibūt ſicut ⁊ t̄ra ⁊ terrena.pibit enim hec figura terre cum oīb⁹ terrenis et figura aeriſ.ſicut in diluuio pierūt. Cetez celi ⁊ terra ſm ſubſtātiā ineternū ſtabunt. ſed ſeruiciū qd̄ iſti puero fit nunq̄z p̄rit.ſed cū d̄fūcto recedit.apoc.xiij. Opa enim illoz ſe. il. Ambro. Hō ſunt bona hoīs q̄ ſecum auferre nō poteſt.ſola miſericordia comes eſt defunctoz. Et hoc ē. Ipſi pibūt ſez celi aerei et q̄ in eis ꝓtinentur. tu aūt pmanes.ſ. ad remunerandū opera tibi facta.gen.xv. Ego merces.t.mag̃ numis. Decīma ē.qz oīa alia mutant̄ ⁊ trā ſeūt p̄ prius ⁊ poſteri⁹.⁊ p̄teritū receſſit et futuz nō aduenit. Ez ille puer ē eternus ⁊ nō mutāt ām ſui nec accedūt: nec recedunt.ſed ineternū oīa ſibi aſſunt ſimul.nec eſt ei aliq̄d p̄terit̄ vel futuruz. ſz oīa ſunt.p̄ſentia. Et iō certiſſimaz ſciētiā de rebus hz.nec falli p̄t:nec in ullo mutari. Eſt ergo ſemp idē. ⁊ oīa ſūt ei p̄ſentia.qz ip̄e ē etern⁹ ſm ſubſtantiā diuinā que hūanā naturam aſſumpſit In eternitate aūt ſunt oīa ſimul. ⁊ nō ē pri⁹ aut poſteri⁹.et ideo nullomō mutatur.

malach.nj. Ego dom⁹ ⁊ nō mutor.boeci⁹. O q̄ ꝓpetua mūdū ratōe gubernaſ Immobilis ſtabiliſqz manēs das cūcta moueri. Et hoc ē qd̄ dī.velut ami.mu.e. et mu.tu aūt idē ipe es et ā.t. nō deficiēt. In magna ergo reuerētia iſtū pueū habere debem⁹.cū tot excellētias de eo narrat apl̄s. ꝛc.

Dominica infra octauā natiuitatiſ de euangelio ſermo vndecimus.

Erat ioſeph et maria mater ieſu mirātes ſup his q̄ dicebant̄ de illo luc.ij. Multa mirabilia ſunt dicta ⁊ facta circa x̄pi natiuitatē in celo et in terra vt ſupra dictū ē.ꝓpter que regio tota ꝓcutit̄. et omnes in admiratōez ducunt̄. Et qd mirū ſi alij in admiratōez ducunt̄ cuz ioſeph et maria mater eius q̄ de ipſo pfectam fidem habebāt et ſciebāt ip̄m filiuz dei eſſe de ſpūſancto ꝓceptū: et natuz ex ea.de his que dicebant̄ d̄ illo de q̄b⁹ loquitur p̄ſens euangeliū. mirabantur in quo p̄ncipalit̄ quinq̄z ꝓtinent̄. Primū eſt ioſeph et marie ſup his que dicebant̄ de x̄po ꝓgrua admiratō. in p̄ncipio euāgelij. Scdm eſt ſimeonis d̄ ieſu ⁊ maria ardua ꝓphetatō. ibi. Et benedixit illis ſimeon ⁊ dixit ad mariā matrē eius. Ecce poſitus ē hic in ruinā ꝛc. Tertium eſt āne de x̄po cōfeſſio ⁊ veriſſima affirmatō. ibi. ⁊ erat āna ꝓphetiſſa filia phanuel de tribu aſſer. Quartū eſt marie et ioſeph ad ꝓpria remeatō cū ieſu ibi. Et vt pfecerūt oīa ſm legē dn̄i reuerſi ſūt in galileā in ciuitatē ſuā nazareth. Quīti ē x̄pi pfectus: ⁊ virtuoſa confortatio. ibi. Puer autez creſcebat ⁊ ꝓfor.pleniſ ſap̄.⁊ grā dei erat in illo. Primo ergo ponit̄ ioſeph ⁊ marie ſuper his q̄ dicebantur de x̄po ꝓgrua admiratō. Congrue enim mirabant̄ quando tot et talia

ꝓtigerunt. Contigit enī murato ex his q̄ supra vsitatum cursum nature fiunt: et supra naturam exīstunt. quorū causas ignoramus que vocant̄ mirabilia. multa aūt talia in xp̄i ꝓceptōne ⁊ natiuitate ꝓtigerūt. ꝓpter que ioseph ⁊ beata v̄go non īmerito mirabant̄. sicut di. origenes ꝓgregemus in vnū que dicta ⁊ facta sūt in xp̄i ꝓceptōe ⁊ natiuitate ⁊ videbim⁹ innumera mirabilia. ꝓpter quod totus mund⁹ obstupescere debet ac etiam admirari. ¶ A ¶ drumū mirabile ē qa deus omipotens misit extremū baronē suum. scz angelu gabrielez ad quandaz paupculam virginem significans scaliz q̄ volebat vnicum filium suum p̄ omia sibi equalē ei coīcare. vt sicut esset filius vnicus dei in celis: ita esset vnicus fili⁹ virginis in terris. ⁊ volebat q̄ de ea carnem assumeret. fieretq; veracit̄ fili⁹ eius carnalis. luc. j. ¶ Missus est āgelus gabriel a deo. ⁊c. Quis vnq̄ similē amorē audiuit. ¶ Secōm mirabile fuit q̄ de⁹ misit virgini. d. q̄ spūssanctus descenderet in eam: et illud corp⁹ formaret. ⁊ animā in eo crearet ita q̄ ipa esset exps a ꝓsortio virili. nec vir in dicto puero aliquid facere haberet. ⁊ iō esset fili⁹ dei. et filius virginis ⁊ non alic⁹ viri. ⁊ q̄ portarz eū sine pena et pareret sine corruptōe. et iō virgo pmaneret post partum sicut fuerat ante partū.. luc. j. ¶ Spūssanctus supue. in te. ⁊ v. al. obumbrabit tibi. ¶ Quis audiuit vnq̄z taz admirabile ⁊ obstupēdum. ¶ Tercium fuit. q̄ ds misit virgini dicendo q̄ p̄ p̄dictū puerum volebat genus hūanum exaltare ⁊ liberare. ita q̄ homines p̄ xp̄m a dyaboli potestate liberarent̄ ⁊ in dei filios adoptarentur. vt cū ipo in ei⁹ regno ꝑpetuo regnarent Et iō vocaret eum iesum. i. saluatorez. q̄ homines saluaturus ⁊ redempturus erat. mat. j. Vocabis nomen eius iesum

Ipse enim saluū faciet ꝑplm suum a peccatis eorum. Istud est oīno mirabile: et supra tocius facultatem nature. Ista ta mirabilia audiuit beata virgo ab angelo gabriel. que si explicarent̄ plusq̄z centum mirabilia ꝓtinerent. ¶ Quartum mirabile audiuit a beata Elisabeth. q̄ eodem die ꝓceptionis xp̄i beata v̄go uit in domum zacharie et salutauit elisabeth: ad cuius vocem elisabeth clamauit ⁊ vocauit eam matrem dn̄i sui. et dixit filiū suū ex hoc exultasse in vtero suo luc. j. Unō hoc mihi q̄ veniat mater domini mei ad me. Ecce vt fetā ē vo. sa. t. in a. m. exul. in. gau. inf. in. vt. m. Istud fuit omnino mirabile. ¶ Quintū mirabile audiuit beata virgo et ioseph a pastoribus qui dixerūt eis q̄ angelus dn̄i cum magna luce apparuit eis. qō nunq̄z auditū est in toto ve. te. q̄ angeli q̄ taz sepe apparuerūt patrib⁹ cum luce appareret: et dixit eis q̄ natus erat saluator mūdi. et q̄ venirent in bethlē. et inuenirent infantē pannis inuolutū in p̄sepio positū et subito cum āgelo hoc dicente. facta ē multitudo magna āgelorū clamantiuz. Gloria in excelsis deo. ¶ Et in terra pax hominibus ⁊c. ¶ Sextum mirabile fuit auditum a magis qui de extremis terre venerunt in tredecim dieb⁹ in hierusalē dicentes. Ubi est qui natus ē rex iudeorū. Uidimus enī stel. e. in. or. ⁊ ve. adore eū. Et ven. beth. ⁊ stel. sta. sup̄ vbi erat puer. ⁊ ap. the. s. ob. ei. mu. ⁊ ꝓsiden. adoreū. vt patz. math. ij. De quibus verbis ⁊ factis maria et ioseph nō īmerito potuerunt admirari. ¶ Septimum mirabile audierunt a simeone. qui non vnum mirabile sz multa mirabilia dixit vt patet in hoc euangelio scz q̄ iesus positus erat in ruinaz ⁊ resurrectōem multorum ⁊ in signum cui ꝓtradicer̄et. ⁊ q̄ cor ⁊ aīmā virginis gla. do. transi. erat ¶ Octa-

uz mirabile audierūt ab ista anna filia phanuel. Ex qō mirabile dixerat. lucas causa breuitatis nō refert. nisi q̄ publice loq̄batur de xp̄o ip̄m p̄fitendo ⁊ p̄testā do oībus q̄ expectabāt redēp. israel.

Nonū mirabile audierūt ab āgelo qui dixit eis vt fugerēt cuz puero in egiptuz p eo q̄ herodes q̄situr⁹ erat puerū ad p denduz eū. vt patet mathe. ij. Istud fuit valde mirabile q̄ fili⁹ di stati nat⁹ coge bat fugere ⁊ q̄rebat ad occidendō q̄ vene rat vitā dare. Bene ergo ioseph et ma ria mirabant de his que dicebant de il lo q̄zuis multa alia dicebant: q̄ nō sunt scripta. Decō ponit de iesu et maria simeonis ardua pphetatō. q̄ ait ad ma rīā matrez ei⁹. Ecce posit⁹ ē hic in ruinā ⁊ resurrectōem multoz in israel. vbi pri mo pphetisat d̄ xp̄o. scdo de mrē ei⁹.

Tria pphetisat de xp̄o ⁊ vnū de matre. De xp̄o eni ta p̄dicit scz q̄ debeat esse in ruinā multoz in israel et i resurrectōem sup. multoz ⁊ in signū p̄tradictōis. Hic ergo xp̄s fuit in ruinaz et in resurrectio nē multoz. Circa qō sciendū q̄ xp̄s q̄n tum in se fuit venit dare vitā et resurre ctōem oīnb⁹. iob. x. Ego veni vt vitā ha beant. Et. j. thi. ij. Qui vult oēs. h. sal. fie. Hz multi noluerūt hanc vitā lumīs gra cie recipe. io. nj. Hoc ē aūt iudiciū quia lux venit in mūdū. ⁊ dilexerūt magis ho mines tenebras q̄z lucē. iob. xxiiij. Ipi fue rūt rebelles lumi. q̄ dixerūt d̄o rece. a. no. s. vi. t. no. In eod. xxj. Sciendū ē etiaz q̄ sicut duplex ē mors. s. aīe ⁊ corpis: ita duplex est vita et resurrectō. s. corpis et anime. Resurrectōem āt ⁊ vitaz corpo ris xp̄s venit oībus dare ⁊ oīnb⁹ dabit q̄ morte nostrā morīēdo destruxit ⁊ vi tam resurgendo repauit. Sicut eniz pri mus homo destruxit naturā: ita xp̄s re pauit. Resurrectōem āt ⁊ vitā anime q̄ p̄sistit in gracia et glā dei: venit dare so lū eis q̄ sermonē eius seruauerūt. Joh. vij. Si quis ser. me. ser. nō gu. moz. met. Exemplū. sicut potestas venit ptegere ⁊ saluare omēs de ciuitate nō p̄sideran do merita aliquoz. sed duz examinat p tegit et saluat solū illos qui bene se hēnt et statuta ciuitatis seruant. alios autez p̄demnat ⁊ occidit. Ita venit xp̄s ī mū dum omnes saluare. Sed dum merita examinat. quosdaz facit resurgere a pec catis. ⁊ quosdā relinquit in fecibus suis. Et hoc ē q̄d hic dr q̄ iesus positus fuit i resurrectōem multoz sed non oīm. Ita tamē causaliter positus fuit in resurre ctōem multoz q̄ ipe fuit causa resurre ctionis et vite oīm qui a peccatis resur rexerunt ⁊ vita gracie vixerūt. Joh̄. ij. Ego sum resurrectō ⁊ vita qui cre. i me: etiā si moz. fu. vi. Occasionaliē autem et non p cām fuit etiā in ruinaz multoz qui de factis ⁊ dictis xp̄i scandalisati fu erūt. vnde debuerūt edificari. ⁊ ad eum p̄uerti. Exemplū d̄ sole Sol eniz simpli iter ē causa illuminatōis. sed ē occasio obcecatōis habētib⁹ debilē visuz vt no ctuis. vel coruptis oculis. vt luppis. qa si sol non luceret viderent. Ider hūc er go modū xp̄s venit in ruinam multoz Est ergo xp̄s in ruinam maloz p occasi onem ⁊ in resurrectōem bonoz p cām.

Tbi nota q̄ nouē modis xp̄s venit in ruinā et resurrectōem multoz. Idri mo venit in ruinā demonū. ⁊ resurrecti onē hoīm causaliē. vt scz demones expel lerent d̄ mdo: ⁊ hoīes assumerent in ce lum. De p̄mo iob. xij. Nūc princeps h⁹ mundi eiciet foras. De scdo ibidez. Et ego si exal. fu. a ter. om. tra. ad meipsuz. i. hominem qui habet p̄ueniētiam cū om nibus. Ider quod fuit in resurrectōez ⁊ in repatōnem ruine angeloz q̄ de ipsis hominibus repata est. Tcdo venit causaliter in ruinam vicioz ⁊ resurrctō

nem virtutū.q; in aduentu xp̄i vicia re/
gnabāt ⁊ virtutes suppl̄tate erāt. Hoc
fuit figuratū in eo.q; quādo xp̄s itraut
in egiptū omia simulacra egipti corue
rūt.ysa.xix. Ecce dominꝰ ingredietᵉ egiptū
de mundū:interp̄tat eni egiptus cōfu/
sio et tenebre q̄ competūt mundo super
nubem leuem.i.in carne mortali.moue/
buntᵉ simulacra egipti.i.mundi peccata
que sunt simulacra mundi et a mundo
adorantᵉ. Tercio venit in ruinā mortis
nature ⁊ culpe et in resurrectōem natu/
re ⁊ gracie causaliter. De p̄mo osee.xiij.
Ero mo.tu.o.m. De scdo ioh.xj. Ego sū
resurrectō ⁊ vita ⁊c. ¶ Quarto venit in
ruinā veteris testamēti q̄ntū ad ceremo
nialia.⁊ in resurrectōem noui. Mat.xj.
Usq; ad iohēm lex ⁊ p̄phete.ij.coꝝ.v.
Uetera trālierūt et ecce noua omnia fa
cta sunt. In cuius signū in morte christi
ve.tem.scis.ē ¶ Quinto venit causaliᵗ
in ruinā veteris hoīs.i.carnal' ꝓcupiscē/
tie et in resurrectōem noui scz spūalis vi
te. Ro.vj. Uetus homo noster siml' cru
cifixus est vt destruat̄ corpus peccati.ij.
coꝝ.vij. Licet is qui foris ē noster homo
corrumpat̄.tamē is q̄ intus est renoua/
tur de die in diem. ¶ Sexto venit occasi
onaliter in ruinā iudeoꝝ.scz causaliᵗ i re
surrectōem gentiliū.ioh.x. In iudiciuz
in hunc mundū ego veni vt qui non vi/
dent videant.⁊ qui vident ceci fiant.
Septimo venit occasionaliᵗ in ruinaz
phōꝝ ⁊ sapientū mundi habentium in
tellectū superbum.qui dicunt virginez nō
posse parere ⁊ virginem p̄manere.⁊ de/
um nō posse nasci.⁊ in resurrectōez sim/
plicium qui captuāt intellectū suum in
obsequiuz fidei christi.ij.coꝝ.x. In capti
uitatē redigentes oēm intellectum hūa
num in obsequium xp̄i.i.cogentes eum
credere p̄ merito fidei q̄ sunt nāte impos
sibilia.lu x. Confitebor tibi patᵉ celi ⁊ ter
re.q; absconditᵉ hec a sa.⁊ p̄ru.et re.ea puul'
¶ Octauo venit occasionaliᵗ in ruinā
hereticoꝝ habentiū intellectum obceca
tum dicentiū xp̄m corpus de celo attulis
se et virginem angelū fuisse:qui sunt la/
pidandi ⁊ ꝑburendi. Qd̄ figuratuz ē in
verbo dn̄i q̄ndo dixit moysi. Et si bestia
tetigerit montē lapidabit̄.exo.xix. Rctē
isti sunt bestie nihil scientes vtpute cer/
dones ⁊ fabri ⁊ audēt montē deitatis ⁊
hūanitatis xp̄i tangere. Et venit in resur
rectōnē fidelium q̄ xp̄m verū deuz ⁊ ho
minē ꝓfitētur:q; ipos ꝓfitebit̄ coraz p̄re
filios suos et si filios ⁊ heredes. Ro.vj.
math .x. Dīs qui me ꝓfitebit̄ coram homi
nibꝰ.ꝓfite.⁊ ego.eū coram pa.m. ¶ Nono
venit occasionaliᵗ in ruinā maloꝝ xp̄ia
norū qui de tanto beneficio ingrati exi/
stunt.q; xp̄s ōibꝰ alijs reꝓbatis nos ele
git in ꝑtim ⁊ filios suos Ephe.j. Qui ele
git nos āte mū.ꝓsti. Et nos tantū bene/
ficiū nō recognoscimus nec gr̄es exhibe
mꝰ. Et venit in resurrectōem hūlitū xp̄i
anoꝝ q̄ tātū beneficiū cognoscūt dicētes
Quid retᵉ.do.p.o.q̄ re.m.ca.sa.ac.⁊c.ps.
cxv.i.mortē pati simꝰ p ipō recipe. Tales
deus suscitat ⁊ exaltat. luc.j. Depo.po.
de.se.⁊ exalta.hu. Tales si cadāt aliquā/
do p peccatū facit eos resurgere. puerb.
xxmj. Sep.in die ca.iust.⁊ resur Sic ceci
derūt apli et fecit eos resurgere. Sic igi
tur.p̄mo.scdo.tercō.q̄rto.q̄nto mō venit
xp̄s causaliter ⁊ p se in ruinam ⁊ resur/
rectōem. Sexto autem modo septimo
⁊ octauo ⁊ nono venit in ruinam occa/
sionaliter. ¶ Item nota q̄ ihesus positꝰ
est in signum multiplex cui fuit contra/
dictum ⁊ contradicitᵉ omni die. ¶ P
¶ Nouem enim modis ponit̄ ⁊ accipi
tur signum et istis moīs oībus iesus po
situs fuit in signum. Primo enim posi
tus ē in signuz ꝓtradictōis ⁊ pcussionis
vt signū ponit̄ ad sagittam. Venit enim

filius dei predicare paupertatem.contẽptum mundanorũ.⁊ delicias carnis spnere.Et in signum boꝝ omnia hec xp̃s obseruabat et impleuit.Luc.ij. Hoc vobis signum inuenietis infantem pannis inuolutum ⁊ positum in presepio.Ecce magna paupertas et contemptꝰ mũdanorũ et deliciarum Huic signo totꝰ mũdus contradicit.qꝛ omnes volunt diuites esse ⁊ honores habere:et delicias carnis vti.Sap̃.ij.Fruamur bonis a iuuẽtute quoniã hec est pars nostra.Itẽ xp̃c tota die percutit in factis suis tanq̃m signuꝫ a sagittis. Nihil enim facit de q̃ homines non murmurẽt ⁊ eum verbis nõ percutient.Siue enꝫ patienꝫ suffearat malos vt corrigantur.siue acrius puniat eos ꝓ merito factoꝝ suoꝝ.siue iustos ꝓmittat affligi ut puriores fiant.siue remuneret malos in vita ista:tanq̃ꝫ nihil boni in futuro seculo habituros. semp homines murmurant.et percuciũt euꝫ verbis.sicut filij israel in deserto.Hiere.xvnj. Venite percutiamus eum lingua Contra q̃sdã.aplus.j.coꝝ.x. Neqꝫ murmuraueritis sicut quidã eoꝝ murmuraverunt ⁊ perierunt ab exterminatore.

Secundo fuit positꝰ in signũ directõis sicut ponit corda et regula cementarij. qꝛ ipe fuit exemplũ ⁊ regula omniũ operum nostrorũ.Job.xxj. Exemplũ enim dedi vobis vt quẽad.ego fe.et vos faci. exo.xxv. Omnia fac̃m exemplar qđ t. in mõ.mõ.est.i.in xp̃o q̃ est iusticie mõs Esa.vij Propterea dominꝰ ipe hoc dabit vo.lig.scꝫ directõnis.Huic signo cõtradicituꝫ a mundo qui nullomõ in actiombꝰ suis regule xp̃i vult se conformare sed dicit.Sic volo sic iubeo sit ꝓ ratione voluntas.luc xix. Nolumꝰ hunc regnare super nos. Tercõ fuit positꝰ in signum sanatõis.sicut vrina clara et pulsus sedatus est signum sanitatis. et hoc quãdo fuit suspensus in ligno .quia tunc fuit signũ q̃ hũana natura erat purgata et ira dei ledata.Hoc figuratuꝫ fuit vbi dominus dixit ad moisen. Fac serpentẽ eneũ ⁊ pone eũ in signum.q̃ percussus inspexerit eũ viuet. Nume.xxj. Qui cũqꝫ ergo ꝓ fidẽ xp̃m clare respicit in cruce suspensum signum ẽ sanitatis anime Job.vj. Sicut moises exal.ser.in deser. ita exalta.oporteꝫ.filiũ hoĩs.vt om.q̃ cre.in ipõ nõ p. Sic aspexit eũ latro de cruce ⁊ sal. fuit. Huic signo mũdus ꝓtradicit.qꝛ in suis infirmitatibꝰ ipm respicere ꝓtemit. et eius medicinas vt sanet sumere recusat. Quarto fuit positꝰ in signuꝫ imitationis.sicut ponitur vexillũ in exercitu. Sicut enim dꝛ Job.vij. Milicia ẽ vita homo.super ter. Et ideo in hac milicia debet esse vexillifer ⁊ vexillũ.xp̃s aũt est vexillifer et crux uãq̃ sibi baiulauit est vexillũ. Debemꝰ ergo si volumꝰ in hac milicia de hostibus triũphare imitari xp̃m portantem signum crucis vt accipiamꝰ crucem penitẽtie ⁊ pꝰ ipm eamus.mat. xvj. Si quis vult pꝰme ve.zc.tol.cru.suaꝫ.s.pnĩe ⁊ sequat̃ me. Huic signo mũdꝰ ꝓtradicit.qꝛ sub cruce ⁊ post crucẽ pnĩe non vult ire.sed vadit post crucẽ numi et post ꝓcupiscentias suas .et ideo de hostibꝰ victoriã nõ reportat. sed ꝓsumitur ab eis. Prouer.xxnj. Vacantes potibꝰ et dantes symbola ꝓsumẽt ab eis. Cõtra quos ecc.xvnj. Post ꝓcupiscentias tuas non eas.faciũt enim te in gaudiuꝫ inimicis tuis. Quito fuit positus in signũ euasionis.si[illegible]ndo capit aliq̃ terra poĩtur scutum vel vexillũ dnĩ in illa domo quã dominꝰ nõ vult expoliare.sꝫ vult eam defendere.Christus enim per sanguinẽ suũ ẽ in signuꝫ euasionis oibꝰ q̃ ꝑdctõ sangne tacti sunt. Hoc figuratũ fuit ĩ sãgne agi q̃ domiꝰ mãdauit filijs israel tingi sup liminaria domorum vt

non tangerentur ab angelo pcuciēte. ex od. xij. Erit vobis sanguis iste in signuz Quia angelus pcutiens non tetigit vbi cunqz vidit hostia hoc sanguine tincta. Quicunqz vult euadere de excidio mūdi qui tota die a demonib⁹ capitur ⁊ occidit. oportet q̄ tingat sanguine christi. Unde in ezechi. ix. viro volenti pcutere ciuitatē dictum ē q̄ oēs illos sup quos viderit signū thau. i. signū crucis nō deberet tangere. Quicunqz aūt est unsignatus sanguine xp̄i habet signum thau super caput in fronte sua. Hoc fuit figuratum in captōe hiericho. de qua sola rahab meretrix euaserat cū oi domo sua. q̄ cingulū coccineū appendit ad fenestram domus sue. vt p̄z iolue. ij. Cingulus rubeꝰ sanguinē xp̄i significat. Huic signo mundus ꝓtradicit. q̄ nec signum thau vult recipe. nec sanguine xp̄i tingi. imo vult nisi vanitatis signa portare ⁊ alia figurata ¶ Sexto positus fuit in signū ostensionis. vt ponitur circulus in taberna ad ostendendū q̄ ibi sit vinum. Sic ergo xp̄s positus ē in signū ad ostēdendū q̄ vbicunqz ip̄e ē p̄ graz suaz. ibi ē vinū leticie qđ lentificat deū et hoies. ⁊ ōne bonū ⁊ vbicunqz ip̄e nō ē nihil boni habitat. p̄s. mj. Signatū ē sup nos lu. vul. t. d. Et nota hic de ficulnea cui maledixit xp̄s q̄ habebat solū folia que statī aruit. Sic sunt multi qui bēnt xp̄m solū extrinsecus p̄ signa xp̄ianitatis exteriora. sed nō intus in corde p̄ veritatē rei. Tales habēt solū folia ⁊ ido maledicent a deo ⁊ arescent. debēt ei int⁹ xp̄m habere Cant. vnj. pone me vt signaculū sup cor tuū. Huic signo mūdꝰ ꝓdicit. ⁊ dicit q̄ oia mala euenūt seruis dei. ⁊ amatoribus mūdi q̄ deū nō bēnt oia bō bēnt. j. macha. j. Eamꝰ et disponāꝰ testamētū cū gētibꝰ q̄ circa nos sunt. q̄ ex q̄ recessimꝰ ab eis inuenerūt nos multa mala Job. xij. Abū dant tabernacula p̄donū ⁊ audacter puocant deū. ¶ Septimo fuit positus in signum clemētie ⁊ pietatis peccatoribꝰ. sicut arcus celestis fuit positꝰ in nubibus celi in signū clementie dei q̄ pepcerat terre. sicut p̄z gene. ix. Sic ielus in modū arcꝰ extēlus brachijs crucifixus est ad recipiendū ⁊ osculādū peccatores esa. v. Leuabit dominꝰ signū in natōes Huic signo mūdꝰ ꝓdicit. q̄ nō se p̄icit in brachijs xp̄i nec misericordiā petit. sz in malicia pleuerat. ¶ Octauo fuit positus in signū discretionis. sicut termini ponunt in campis ad discernendū campos. Sic et xp̄s in die iudicij. q̄ndo statuet oues a dextris ⁊ edos a sinistris et ip̄e stabit in medio discernens int eos. Huic signo mundus nō potest ꝓdicere q̄ tūc dñs trucidꝰ erit mōs ⁊ mōani in signis luis inuenīēt se deceptos. p̄s. lxxxj. Sig nostra non vidimꝰ iā nō ē. ppb. ⁊ n. no cog. am. sap. v. Ergo errauimꝰ a via veritatis. ¶ Nono positꝰ fuit in signū victorie ⁊ īmortalitatis. sicut olī fiebat rome arcus ēumphalis magnis p̄ncipibꝰ redeūtibus cū victoria. i signū victorie ⁊ īmortalitatis. q̄ dicebāt eos int deos īmortalitatis translatos. Sic xp̄s ptꝰ resurrectōez duicta morte ⁊ mūdo ⁊ dīmonibus ⁊ ōibꝰ inimicis positus ē in celis gloriosus ⁊ habēs oīm ptātem. in signū victorie ⁊ īmortalitatis bū ane. apoc. xij Signū magnuz apparuit in celo mulier amicta sole. i. bū anitas xp̄i amicta sole diuitatis ⁊ īmortalitatis dei. ⁊ luna. id est mūdus sub pedibus eius. esa. lv. Erit dominus in signum eternū qđ nō auferetur. huic signo nō ꝓdicit mundꝰ q̄ mūdꝰ non est in celo vbi hoc signuz erit. esaias. Tollatur impius ne videat gloriaz dei. ¶ Decimo ppbetat de vigine dices. Et tuā ip. am. ptran. gla. i. gladius ip̄iꝰ. s. dolor habitus ō passione ip̄siꝰ ptransibit

tuam aiam. vt di.beda. Uel fm crisost. gladius.i.dolor dnice passionis ptransibit ipsius aiam quā reputas tuā. Uel resoluendo possessiuus in ꝑmitiuum sic gladius dominice passionis ptransibit tuam ipsius aiam.i.tui ꝑius.q; vt di. aug⁹.aia magis ē vbi amat q̄z vbi aiat et ió aīma v̄gims magis erat i filio suo xp̄o quē sup oīa diligebat q̄z in corpore suo.et ideo vulnera xp̄i ipsa sensit: sicut et xp̄s.q̄ntū ad anumi tristiciā. Ber: xp̄c in cruce carnē.maria spūm īmolabat.et nisi q̄ spes marie semp affuit glorioſe resurrectōnis filij.ipa fuisset mortua i passione filij pre dolore.sed spes resurrectōnis retinuit ei vitā. Addit aūt vt reuelētur ex multis cordib⁹ cogitatōnes. Istō vt non ponit causatiue.sz ꝓsecutiue. Ex hoc eni secutū est q̄ reuelate sunt vbiq; cogitatōnes iudeor̄ que vsq; tunc latebant Sic reuelata fuit uniq̄ cogitatō herodis cum mandauit interfici pueros: vt inter ipos occideret xp̄s qui pri⁹ simulauerat se eū adorare. Sic pontifices et pharisei simulabāt se zelatores legis .et ꝓtra legem xp̄m occiderūt. Per qō cogitatōes inuidie et auaricie eor̄ ostēse sunt Q Nota hic q̄ q̄ttuor decim vicib⁹ btā virgo gladio fuit pforata i filij passione. Primo q̄ndo vidit eū capi ⁊ ligari sicut ꝓditorē. et omnes discipli fugerūt ipo solo delicto. Secdo q̄ndo corā iudicib⁹ false accusabat ⁊ reus esse mortis iudicabat Tercō q̄ndo p totā noctē fuit illusus ⁊ alapis cesus et cōsputus. Quarto q̄ndo de mane cum vidit vinctū duci ad pylatū ⁊ stabāt cōstanter accusantes eū q̄ deberet mori. et ipe nihil respondebat. Quīto q̄ndo vidit ipm duci ad herodē q iobem interfecerat ⁊ xp̄i sanguinē sitiebat. q illusit illi tanq̄z insano et indutū veste alba remisit ad pilatū. Sexto q̄ndo coram pilato a toto populo est accusatus vt eum crucifigeret.et pilatus sedens pro tribunali ipsum cruci cōdemnauit. Septimo q̄ndo in atrio pilati fuit ligatus nudus ad colūnam ⁊ fortissime flagellatus. Octauo q̄ndo posita est corona spinea super caput eius.et arundo pro sceptro in manu et indutus fuit purpura in derisiōez regie dignitatis ⁊ velati sūt ei oculi ⁊ fuit alapis cesus et consputus ⁊ viliter illusus Nono quando vidit eum exire cum cruce in collo inter duos latrones vadens ad mortem festinanter. Decio quando vidit eum exui nudum. ⁊ super crucez clauis affigi ⁊ a toto populo maledici et conuicia inferri dicente. Uach qui des.tem.di et in tri.reedi.illud. Undecimo q̄ndo vidit eu⁹ petere bibere et non potuit habere sed datum fuit ei vinum felle mixtu⁹ qō non potuit bibere Duodecimo quādo vidit eum p̄ maximo dolore lacrimantem ⁊ dicentez. Deus meus deus meus. vt quid dereli.m. et pre magna pena inclinauit caput: et emi.spi. Decimotercō quando corpus eius ē depositum de cruce. ⁊ sepulture traditū.tunc tetigit eu⁹ ⁊ osculata ē omnia vulnera eius ⁊ rediit in hierusalem semiuiua et tota consumpta . Pluries ergo q̄z sint hore diei beata virgo transuerberata est gladio in morte filij. et ió verum prophetauit symeon.d. Et t.ipsi. a.p.gla.. Et sic patet secundū Tercō ponitur anne de christo confessio ⁊ verissima affirmatō quia erat anna ꝓphetissa filia phanuel. R Ubi nota q̄ euangelista septem laudabiles conditiones de ista anna refert.propter quod eius testimonium merito debet acceptari. Cuius vita est speculum omnibus mulieribus .quia et bona virgo et bona nupta et bona vidua fuit. Et in istis omnibus conditionib⁹ seq̄ntib⁹

debent eam mulieres pro posse imitari
Prima conditio est quia vsq; ad mrio
nium virginitatez cõseruauit. Iste ẽ ille
thesaurus pcõsus absc̃ditus ī agro car
nis. ⁊ illa pcõsa margarita p q̃ emenda
oĩa largiri dẽnt. vt dr mat. xiij. Q̃ nõ ẽ
dig̃ põdatõ ꝓtinẽtis aĩe. ecc. xv. Ipi red⁊
dit cẽtesim⁹ fruct⁹ ⁊ aureola ⁊ cãticũ spe
ciale. Et iõ q̃ntũ pt dr istũ thesaur mulier custodire: vl saltẽ vsq; ad matrimoĩ⁊
um. Vcda ẽ q̃ p⁹ mortẽ viri licet solum
septẽ ãnis cũ ipo fuerat alteri p⁹ea non
nupsit. Cum ergo vir ⁊ vxor sũt vna ca⁊
ro debet se vxor mortuo viro mortuaz
reputare ⁊ reliquũ tpis in penitẽtia cõsumere. Unde in qbusdã aut⁹ hoc dr ob
seruari vt mortuo ꝓpare nulli alteri ã⁊
plius socier. vt in turturib⁹. Tercia ẽ q̃
toto tpe viduitatis sue bene se habuit ⁊
laudabiliꝫ vixit. qđ indicat virtutẽ invi
dua magnã. virtus enĩ circa difficile est
Difficile est enĩ valde a ꝓsuetis abstine
re. Cum igit̃ in matrimonio multa va⁊
na ⁊ delectabilia obseruent̃ virtuosuz ẽ
viduis ab oĩb⁹ illis abstinere. et eis fru
ctus septuagesim⁹ ꝓmittit̃ p labore. Quar
ta est q̃ circa templũ frequẽs erat: nõ q̃
aliquãdo ab eo recederet. Sic vidue cir
ca eccleſiã ⁊ in locis sanctis debẽt freq̃n
ter et libenter esse ⁊ non discurrere p do
mos ociose ⁊ v̈bose. q̃ sicut ãna meruit
xp̃m videre q̃ in ecclesia cõuersabat. sic
ipe in ecclesia vidẽt xp̃m ⁊ verba xp̃i au
diunt. ⁊ dicunt v̈ba xp̃i ⁊ chriſt⁹ ẽ in me
dio eaz. Quinta ẽ q̃ ieiunando corpus
suum macerabat. sic debẽt vidue facere.
Periculosus ẽ ei status viduitatis si vi
dua delicate viuit. j. thi. v. Vidua que ī
delicijs viuẽs ẽ mortua est. biero. q̃z diu
eua abstinuit in paradiso virgo fuit. q̃z ci⁊
to p̃ceptũ abstinẽtie violauit corruptõez
sensit. Idem ad q̃ndã virginem. O filia
si aplus castigauit corpus suum ⁊ in ser.
redegit. quomõ adhuc tu tuuẽcula ī fer
uore iuuentutis posita dapibus ⁊ vino
plena. de castitate eris secura. Sexta est
q̃ obsecratõibus instituit. qđ est accepta
bile sacrifitium dõ. obsecratio est petitõ
cum adiuratione Multa enim sunt pro
quib⁹ vidue debẽt orare ⁊ obsecrare. scz
vt ꝓseruent̃ in bono ⁊ pficiãt in seruicõ
dei. ⁊ vt deus pacificet mundũ. ⁊ cõuer⁊
tat peccatores et similia. Septima ẽ: qa
ppter bona opera sua donũ ppbetie me
ruit habere Vade ⁊ tu fac simili. vt pro
pter bona opa tua deus reuelet tibi q̃ ti
bi expediũt. Hec. ergo ãna sic laudabilis
ipa hora supueniens q̃ scz simeon acce⁊
pit puerũ ielum ꝓfitebatur dnõ ⁊ loq̃ba
tur de illo omnib⁹ qui expectabãt redẽ⁊
ptõnem israel. i. omnib⁹ qui herodis a⁊
lienigene tyrãnide grauati liberatõez
populi ⁊ ciuitatis hierusalẽ expectabãt
promittens p aduentũ xp̃i ⁊ in ipo chri⁊
sto redemptõem a tyrãnide supradicto
q̃zuis euangelista expresse hoc nõ dicat
q̃ testimoniũ mulieris in ecclesia nõ ad
mittitur. nec in ecclesia loqui p̃mittitur.
vt di. apls. j. thi. nij. Docere aũt mulierẽ
nõ p̃mitto. Sed ꝓtra nõ fuerũt liberati
p xp̃m ab illo tyrãnide. Responsio nõ ẽ
intelligendum ad literã. sed referendũ ẽ
est ad spũalem liberatõem quã plenarie
p xp̃m ꝓsecuti sunt. Et sic patet tercium
¶ Quarto ponit̃ marie et ioseph ad p
pria remeatõ. ¶ Quinto ponitur chri⁊
sti profectus et virtuosa confortatõ: qa
puer crescebat ⁊ confortabatur ꝑm cor⁊
pus plenus sapientia. quia ab instanti
sue ꝓceptiõis plen⁹ fuit. ⁊ gratia di erat
in illo. Et sicut crescebat ꝑm corpus: ita
in vsu gracie et virtutum: que erant in
illo. ¶ Quidam crescunt solum in cor⁊
pore. Esa. lxv. Puer centum annorum
morietur. Et sic patet quintum.

De epistola sermo. XII

Quanto tempore heres puul⁹ ē nihil differt a seruo.gal.iij. Quia bonū nō diligit nisi ꝓgnitū docet apls in epla p̄senti maximū bonū.imo maxima bona que p natiuitatē pueri ꝓsecuti sum⁹ vt i eius amore ardencius accēdamur. Nā āte eius aduētū eram⁹ serui peccati seruitute detēti ⁊ sub iugo legis. gētes sub seruitute peccati.et iudi sub iugo legis. p xp̄i aūt aduentū ab vtroq; sum⁹ liberati: et p grām spūs ab vtroq; in filios dei adoptati. Hec oīa apls in p̄sēti epla ostēdit. In q̄ quidē epistola tria facit. Primo ꝓponit hūane ꝓsuetudinis similitudinē. p quā seruitutē ⁊ libertatē spūs nitit demōstrare in p̄ncipio epistole. Secdo p̄dictā similitudinē ad ꝓpositū adaptat. p quā ostēdit i seruitute nos fuisse. is p xp̄m libertatē habere ibi. Ita et nos cū el.par. sub ele.mōi eram⁹ ser. Tercio ostēdit fructū quē p p̄dictā libertatē habem⁹. siue ostēdit euidens testimonium p q̄ ꝓbatis nos p̄dictā libertatē vt dei filios possidere ibi. Quoniā aūt estis fi. di misit ds spūm fi. s. in cor. vrā. Primo ergo ꝓpoīt hūane ꝓsuetudīs similitudīē: p quā seruitutē in qua fuim⁹ āte aduētū xp̄i ⁊ libertatē spūs quā adepti sum⁹ p ip̄s nitit dmōstrare dicēs. Quāto tpe heres puulus ē. etate ⁊ scientia. nihil differt a seruo. q̄ cogit vt seru⁹ ⁊ vberatur et nullā hz suaz rez ptātē cū sit dominus oīm. i. q̄zuis sit dom⁹ oīm suaz rerum. luc.xv. Fili oia mea tua sunt. Sed ē sub tutoribus q̄ eū ab hostib⁹ tueant ⁊ actoribus q̄ p eo cās agāt ⁊ bona eius p̄curent. ⁊ ip̄m in moribus ifōrmēt. et hoc nō sp hz vsq; ad p̄finitū tēpus a p̄r̄. i. a iure a p̄ib⁹ instituto. in q̄ tpe ordiatū ē a iure vt ei suaz rez potestas det. Sunt enim iura q̄ sunt a patribus ītituta determinati a tempus q̄ndo tradēda ē hereditas successori. et q̄ndo filius familias relinq̄no⁹ est sibi ip̄i vt se gerat ad sensuz suum. In quo instruumur q̄ pueri sub ferula disciplīne sunt tenendi. ⁊ iō nō sunt dimittēdi sensui suo. puer.mj. Qui pcit v. odi. f. su. In eodē. xxij. Stultitia colligata est in corde pueri ⁊ virga disciplīe fugabit eā In eod. xxiij. Noli subtrahere ab eo disciplinā. si enī pcusseris eū virga nō morietur. tu pcutis vga eū ⁊ animā illi⁹ ab inferno liberabis. In eod. xxix. Puer q̄ dimittit volūtati sue confundit matrem suā. Ecc. vij. Melior ē ira risu. q̄ p tristiciaz vult⁹ corrigit aīm⁹ deliq̄ntis. i. melior ē aspa correctō patis q̄z blāda remissio. vt ptz in beli. sacerdote q̄ remisse corripuit filios suos d. Quare facitis res hmōi. ij. reg. ij. Et ideo occisi sūt i bello ā bo vno die. ⁊ ip̄e cecidit d̄ sella ⁊ fractis cerucibus expirauit. Unde fert d̄ quo dā q̄ ibat ad suspendiū. ⁊ pat plorās seq̄batur eum. qui sub specie osculādi p̄ez āputauit dentibus sibi nasuz dicēs Ego vado ad suspendiū q̄ non correxisti me boe. in disci. sco. hec. Et iō sicut ds bon⁹ et lapiēs pater quotidie corrigit nos flagellis et disciplina pacis eius semp nos erudit ad salutem. q̄ nō viriliter ꝛz pueriliter viuim⁹. q̄d patz q̄ntum ad q̄tuor. Primo q̄ circa talia: que quasi nulla sunt magis q̄z eterna diligimus. sicut puul⁹ magis diligit pomum q̄m regnum: et a nociuis sicut puuli nō abstinem⁹. puer. j. Usquequo paruuli diligitis infantiam: et stulti ea que sunt sibi noxia cupient. Secundo: quia sicut paruuli tota die nugis et ludis et spectaculis intēti sumus magis q̄m saluti anime. zacharie. viij. Plateе hierusalem implebunt infantibus et puellis ludentibus Baruth. iij. Qui in auib⁹ celi ludūt. Tercio

q̄ nihil certū de statu mr̄o iudicam⁹. sed tota die vagi corde sicut pueri qui vbiq; cespitāt circūferimur ōi vento. Cōtra qđ puer. nj. palpebre tue p̄cedāt gressus tuos Unde illa sancta aīalia erāt plena oculis āte ⁊ retro vt patz Ezech. j. Quato q̄ p̄trarijs affectib⁹ tota die afficimur sicut puulus q̄ mō ridet ⁊ mō ploꝛat. p. puer. xnj. Vult et nō vult piger. Et sic patet p̄mū. Secdo hāc similitudinē adp̄positū adaptat p quaz ostēdit nos ante xp̄i aduentū sub seruitute fuisse sz p ip̄m liberos esse. Dicit ergo. Ita ⁊ nos iudei cuz eēm⁹ puuli ꝯgnitōe dī ⁊ virib⁹ resistendi peccatis. eram⁹ seruientes p terꝛorem minaz ⁊ p repmissionē bonoz sub elemētis. i. sub lege q̄ p elemēta itelligit q̄ ipa ē p̄ma instituto ad fidē ⁊ iusticiā sicut ab elemētis p̄mū vsum discendi assumūt puuli. Elementis dico mundi. vnde lex dꝛ elemētū mūdi q̄ nō celestia ⁊ etna p̄mittebat. sz terrena ⁊ trāsitoꝛia vt est mundus. Esa. j. Si volueritis ⁊ au. me. bo. t. ꝯme. Vel sub elemētis mūdi. i. sub festis iudeoz q̄ accipiebant p̄m elemēto rū mūdi cursum. q̄lia erāt neomenie. id ē lunares dies ⁊ sabbatū. aug. Si itaq; iudei sub elemētis erāt qđ differūt a paganis. Responsio. Pagani nō sub elemētis fuūt. sz elemētis seruiūt Colūt enim astra ⁊ solē ⁊ lunā. aquā ⁊ tram ⁊ hmōi Judi vo sub elemētis dō seruiebāt. In elemētis ergo neomenias. i. lunares dies significat ⁊ sabbatū qđ iudi obseruabant. nō q̄ in elemētis sparēt vt pagani sz in his deū venerabant. dū puuli erāt: ⁊ ad tps plenitudinis nōdum puenerāt Sicut enī puulus sub pedagogo ē ⁊ actoꝛe ⁊ tutoꝛe anteq̄z fit adultus. ita iudis adhuc puulis lex fuit pedagog⁹: qa timoꝛe ꝯpressit et p̄ceptis dī obedire coegit. fuit etiam lex actoꝛ et tutoꝛ iudis q̄s dꝰ heredes instituit dum puuli erāt co gnitōne dī. ⁊ viribus resistēdi peccatis Quo tpe erāt etiā q̄si serui legalib⁹. s. timi penis a malis: et pmissionib⁹ tpaliuz ad bona incitati. nec sui dnābant sz vica. nec suoz. i. hereditatis eēne. cū eēnt horū dnī a dō ꝯstituti. His ergo fuit lex tutoris loco dum ꝯtra malignoz spūum impugnatōnes et gētiliuum psuasiones q̄ ad ydolatriā trahebāt illos defēdit admonēdo: dōpcādo. ⁊ aliq̄ndo puniēdo. ⁊ sic eēna bona illis ꝯseruauit. q̄nā ex illa xp̄s multos ex unfemo liberauit. Fuit etiaz eis actoꝛ. q̄uiaz cām eius apd dīuz bene egit. dū p sacrificia ⁊ placatōnes: et expiatōnes deū eis placuit. et hoc vsqz ad tps p̄finitū. i. vsqz ad aduētū xp̄i. In quo ꝯstituit dꝰ vt pfecti ⁊ liberi fierēt ⁊ hereditatē obtineꝛēt. Alio q̄n exheredit aꝛentur. De q̄ ipe subdit. Set vbi venit plenitudo. ⁊c. Hec oīa aug. Dt⁹ q̄z ergo ostēdit q̄ āte xp̄i aduētū eram⁹ sub seruitute ꝯsequēt ostēdit q̄ p xp̄i aduētū sumus a seruitute liberati ⁊ in filios dī adoptati Et hoc ē qđ d. Set vbi venit. nō facilime cessitate: sz sola dī volūtate pleitudo tēporis. i. p⁹ q̄z tps p̄cedēs ꝯpletū ē. Pleitudo ei tpis ē ꝯpletū tps qđ p̄finitū fuit a dō prē vt mitteret filium. Vel pleitudo tpis dꝛ tps grē. Et hoc ppt octo.

Primo propt caꝛismatū datōnē: q̄ ꝛeo dant plena dona spūssancti. iohe. ij. Effundā d̄ spū. m. sup oēm caꝛ. Actu. ij. Repleti sunt oēs spūsco. Secdo ppt pacis plenitudinem: quia in eo fuit plena pax in toto mundo. ps. xxj. Orietur ī diebus eius iusticia ⁊ abundantia pacis dominabitur Esa. nj. Conflabunt gla. s. in vo. ⁊ lan. su. in fal. Tercio ppt tpalium copiā: quia in eo fuit plena abūdātia: sicut spūaliuz ita ⁊ tpaliū reꝛ. iohel. ij. Filie sion exultate ⁊ letamini in domino deo vō: quia dedit vobis decoꝛem. iusticie et descendeꝛe faciet ad vos ībz

tpantie ⁊ serotinū sicut in ꝓncipio. ⁊ im/
plebuntur aree frumēto. ⁊ vino torcula
ria redūdabunt et oleo ¶ Quarto ꝓ
pter figuraꝝ adimpletōem. qz in eo oēs
figure ve.te. implete sunt ⁊ oīa q̄ de chri/
sto fuerūt ꝓphetata impleta sūt mat. v.
Non veni legez soluere sed adimplere.
Quinto ꝓpter tpis adimpletōnem. qa
in eo tps impletuz ⁊ ꝓpletum ē. j. cor. x.
Nos sumus in. q. si. se. deue. ¶ Sexto
ꝓpter misericordie repletōnem. Tpe enī
legis iusticia vbiqz regnabat. sed nunc
misericordia dñi plena est ter ¶ Septi
mo ꝓpter creaturaꝝ ꝓpletōnem. Quid
enī aliud creata petebat. nisi suo creato/
ri in aliq̄ creatura vniri. ephe. j. Adropo
suit in eo dispēsatōe plenitudinis tpoꝝ
instaurare omia in xp̄o que in celis ⁊ q̄
in terra sunt in ip̄o. ¶ Octauo ꝓpter p̄
mj redditōem. qz in eo paradisus et vita
est data. Luc. xxiij. Hodie me. e. in. para
diso. Mathe. xj. Voca oparios ⁊ red. il. mer.
Jo. mj. Alij laborauerūt ⁊ vos in la. e. in
troistis. In hoc ergo tpe sic pleno: misit
deus filiū suū naturalē. i. in carne appa/
rere fecit sil'em nobis. esa. xix. Cla ad. do.
a facie tri. ⁊ mit. e. sal. ⁊. ppu. q̄. li. e. Factuz
ex muliere ex carnis assumptōe. Ro. j.
Qui factus est ei ex semīe dauid ꝑm car.
Et melius dicit factū q̄z natū. Fuerūt eī
quidā heretici q̄ dixerūt eū nihil assum
psisse de corpe virgineo. sed ītrās in ip̄az
cū quodā aereo corpe qđ sibi formaue/
rat statim exiuit plus hōris dātes aeri:
q̄z virgini nihil pl⁹ dātes vtero ipsi⁹ q̄z
p̄sepio. Contra quos gen. xxxvij. Caro
eni ⁊ frater noster ē. ps. Homo natus ē
in ea. Factū sub lege Ad literā ꝓpter ob
seruantiā circūcisionis ꝑm legez datam
abrae. vt ptz gen. xvij. et ꝓpter obseruan
tiā purificationis ꝑm legē dataz moysi.
vt patz leui. xij. Adimpleuit aūt legē nō
necessitate. qz dominꝰ legis. sz pfecta hu
militate. mat. nj. Sic decet nos implere
oēm iusticiam. i. oēm humilitatē. Sic ez
go xp̄s factꝰ est ex muliere et sub lege ꝓ/
pter duo. Primo ꝓpter redemptōez a
malo. Scdo ꝓpter collatōez boni. Du/
plicez ei effectum ex xp̄i incarnatōe con
secuti sumꝰ. Primꝰ est redemptō a ma/
lo ⁊ a seruitute legis. ⁊ hoc ē. vt eos qui
sub lege erāt. i. sub legis seruitute redime
ret ab illa seruitute. Et hoc refert ad illō
quod dictū ē. factū sub lege. gal. nj. Chri
stus nos redemit a maledicto ꝛc. Secū/
dus effectus ē collatō grē filialis. ⁊ hoc
ē vt adoptōez filiorū recipemꝰ. pticipes
bonoꝝ grē eiꝰ hic ī p̄senti. ⁊ glē in futuro
Ephe. j. Predestinauit nos in adoptōez
filioꝝ ꝓ ieſuz xp̄m in ip̄m. Et respicit ad
hoc qđ dr. factū ē ex muliere. Factꝰ est er
go sub lege. vt e. q̄ sub. le. e. re. nō solum a
maledicto legis. sz a dyabolo ⁊ a morte
eterna. Factus ē ex muliere vt adoptio
nē filioꝝ dei recipemꝰ. Cogitemꝰ karissi
mi magna beneficia dī. Nā factꝰ ē hō vt
nos deos faceret. j. io. nj. Videte q̄lē cari
tatē dedit nobis dꝰ pat vt filij dī nomi
nemur ⁊ simꝰ. Factꝰ ē seruꝰ vt nos libe/
raz. vt hic pz. Factꝰ ē pauꝑ vt nos dita
ret. j. cor. j. In oīb⁹ diuites facti estis in
illo ī dī vbo ⁊ in dī sciētia: ita q̄ nihil vo/
bis desit. Factꝰ ē hūilis ut nos secū exal
taret phi. ij. Hūiliauit semetipsuz. ꝓpter
qđ dꝰ illum exaltauit ⁊ nos in ipso. ioh.
xij. Volo pater vt vbi ego sim illic sit et
mīster meus scilz eadem exaltatione.
Mortuus est vt nos viuificaret. Johā
nis. xij. Ego si exaltatus fue. a ter. i. super
lignum leuatus ⁊ crucifixus. omnia tra
ham ad meipsum: id est hominem: qui
conuenientiam habet cuz omnib⁹ et p/
pter quem facta sunt omnia trahām ad
vitam: qz ego sū vita. Descendit ad in/
feros vt nos inde extraheret Zacha. ix.
Tu āt in testamēto sāguis tui eduxisti

vinctos de lacu in q̄ nō erat aqua. Re/surrexit a mortuis vt nos resuscitaret. .j.cor.xv. Quoniāquidē per hominem mors. ⁊ p hominē resurrectio mortuor. Si aūt xp̄s resurrexit et nos resurgem⁹ Ro.vj. Mortu⁹ē ppter peccata nostra et resurrexit ppter iustificatōem nrām. Ascendit ad celos vt nos illuc duceret ephe.iij. Ascendens in altū captiuaz duxit captiuitatē. iob.xxxj. Et si abiero ⁊ p̄/parabo vobis locū. iterum veniо et ac/cipiaz vos ad meip̄m vt vbi sum ego: et vos sitis. O anima misera cogita hec magna beneficia dei ⁊ tota conlurge in amorem ipsius pueri. q² oīa hec fecit tibi ⁊ in ipsius laudes erūpe. ⁊ dic cum p/pheta. Quid retri.do.p.o.q̄.re.m. Et ic patz scōm. Tercio ostēdit euidēs testi monīū ⁊ signum p quod patet nos p̄dictam libertatem vt dei filios possidere. Et hoc sic ē. Quoniam aūt estis filij. i. hoc est signuz et testimonīū q̄ nō soluz nos iudei sz etiaz vos gentiles estis per xp̄m facti filij adoptiui ipsius dei. quia deus pat̄ misit sp̄m filij sui q̄ ē etiā spi/ritus patris. q² a patre filioqz p̄cedit. in corda nrā. scz tam iudeor. q̄z gentilium. q² sp̄us p̄bat nos eē dei filios. vt ergo p̄/baremur adoptati eē in filios a do sp̄z suum dedit nobis q̄ facit nos clamare. Et hoc sic est. clamantē. i. clamare facie/tem abba pater. qō nunq̄z p̄sumeremus nisi sp̄us doceret nos: et faceret dicere. Ro.viij. Ipse sp̄us postulat p² nobis id ē postulare nos facit gemitib⁹ inena/rabilib⁹. Abba hebraicū ē idip̄m signi/ficans qō ⁊ pater. Pater vero grecuz ē deriuatōne. q² deriuat a patir quod gre/ce dr pater. sz latinum ē institutōne. Dic ergo iudeos grecos ⁊ latinos qui sunt adoptati p xp̄m in filios dei sp̄ūssanct⁹ clamare facit deum xp̄m patrez suum cē ⁊ ip̄m confitent. Et nota q̄ dicit spiritus sanctus nos facit clamare abba pater p qō dat intelligi q̄ ip̄ūssanctus duobus modis facit nos clamare scz occulte qō significat in noīe occulto qō ē abba. ⁊ a/pte quod significat in noīe noto quod ē pat. Pater enī apte clamat dei cognitio/nem in intellectu. ⁊ di virtutem in effe/ctu. Cōsequēter concludit dicēs. Itaq̄z q̄ sic hz sp̄ūm qui facit eum clamare. iam nō ē seruus: expulsa culpa oīno. Jo.xv. Jam non dicā vos seruos: sed amicos. Sed filius infusa adoptōis gratia. j.io. .nj. Videte qualez caritatē dedit nobis deus vt filij dei noiemur ⁊ simus. Qō si filius p grām. ⁊ heres tandē participā/do gl̄iam p deum. i. p dei misericordiam ro.v nj. q̄ si filij et heredes. heredes q̄dē dr: coheredes autez xp̄i. Cum ergo sum⁹ filij xp̄i dēmus p viam christi ambulare q̄ fuit via discipline et virtutis. qui autē p viam christi non ambulant non sunt filij. hebr.xij. q̄ si extra disciplinam estis cui⁹ p̄ticipes facti sunt oēs: ergo adul/teri ⁊ non filij estis Ibidē. Quem enim diligit deus castigat: flagellat autē oēz filium quem recipit Si vis plura dice/re d̄ via christi q̄ fuit via pauptatis ⁊ pe/nalitatis: hūilitatis ⁊ caritatis: require in tabula ẽc

In circūcisiōe dn̄i d̄ euāgelio s̄mo XIII

Postquam con/summati sunt dies octo vt pu/er circūcideret vocatū est no/mē ei⁹ ies⁹. luc ij. Ab ore vitatis regnuz celoz sinapi ꝯpat: q² puū ē q̄stitate sz est mḡnū vtute. nemo ei p̄t in regnū celoz in/trare nisi sit pu⁹ sui reputatōe: ⁊ maxi⁹ vtute. mat.xviij. Nisi conuersi fueritis ⁊ ef/ficiamini sic puuli nō intrabitis in reg.ce. In cui⁹ exēplū fili⁹ di fact⁹ ē puus in corpe ⁊ obsequijs qui est infinitus vtute. Et ido euangeliū p̄sens est puū q̄ntitate ⁊

maximū in vtute.q: illū ꝓtinet ⁊ descri/
bit.q factus ē octo dieꝝ cū sit eternꝰ ⁊ ōi
no imensus. In q̄ quidē euāgelio ta mi/
rabilia ꝓtinent. Primū ē q: eternꝰ sub
tpe claudit.ibi. Dt q̄z ꝓsu.sunt.di.octo
Decim est q: filiꝰ di impassibilis patit ⁊
circūcidit.ibi.vt circū.pu. Terciū ē q: ds
innoiabilis noīat ibi.vo.est.n.e.iesus.

Primū ergo mirabile est. q: filiꝰ di
sub tpe claudit ⁊ infans octo dieꝝ effici
tur. Filius q̄ppe di in q̄ntū hō cepit habe
re dies ⁊ āos et patriā ⁊ pentes. ⁊ ī tpe
creuit ⁊ mortuus est. Et vide q: ex hoc
q sub tpe claudit. ⁊ p ꝓsequens sub lege
q: tale tps erat a lege determinatū. gen.
xvij. Infans octo dieꝝ circūcidet. In q̄
maxima eius misericordia circa hoies
demonstrat. Ex hoc enim voluit ꝓtineri
sub lege vt hos q̄ sub lege erāt redimeret
Exptus enim circūcisionis penā ⁊ alias
cerimonias legis quas vt videmꝰ seruauit.
q: nō venit legē soluere sed adimplere.
mat.v. cōpassus est iudeis ⁊ eos ab illo
onere liberauit. Psalm.xvj. Usq; ad
iohēm lex et pphete. Similit exptꝰ pena/
litates hūane nāe. scz famē. sitiz. calores.
⁊ frigus. cōpatit nobis sicut pius pater
⁊ tandē ab oībꝰ liberabit. hebr.nj. Non
enim hēmꝰ pōtificē q̄ nō possit ꝓpati ifir
mitatibꝰ nostris. tēptatum aūt p ōnia.
Psalū enim nō ꝓgnoscit nisi ꝓgnitus et
exptū. Et iō filiꝰ di voluit expiri nostra
mala scz pauptatē. expulsionē. ꝓtumeli/
az vboꝝ. falsaz accusatōem. ⁊ neq; sentē
tiā. amicoꝝ derelictōem et tādē iniustaz
⁊ violētaz mortē. ad quā ōnia mala hu/
mane nāe ordināt vt in oībꝰ malis no/
bis ꝓpateret ⁊ p nobis patrez rogaret.
Clamemꝰ ergo ad xp̄m secure si q̄cun/
q; malū patimur. q: ipe oīa exptus est ⁊
iō nobis ꝓpatitur et p nobis apd deuz
aduocat.j.iob.ij. Aduocatū habemus
apud d.p.iesum xp̄um . iustuz. ⁊ ipe est

ꝓpiatiō p peccatis nostris. Clausꝰ ē er
go sub tpe ⁊ lege p nrā salute. ⁊ iō nō dz
nobis duꝝ vidi si claudimur sub iugo
d̄ni ⁊ pnie ⁊ religionis. p hōre dei: ⁊ bo/
no nrō. mat.xj. Tot.iu.m.su.v. Et sic ptz
pmū. Secōz mirabile ē. q: filiꝰ di impas/
sibilis patit ⁊ circūcidit. Filiꝰ q̄ppe di in/
q̄ntū ds ē ipa beatitudo. nec pati ꝑt. sz in/
q̄ntū hō passus est penā circūcisionis et
alias penas. In q̄bus ōibꝰ sil' patiebat
et beatꝰ erat. Sic ergo xp̄us circūcisus ē
octauo die cultro lapideo in mēbro ge/
neratōnis ꝑm qō lex mādabat. leui.xij.
Nō tamē cultrꝰ lapideꝰ erat ꝺ necessita
te sacramēti. Et nota etiā q̄ xp̄c inq̄ntuz
hō nō tenebat circūcidi. q: circumcisio
fiebat p peccato origīali tollēdo. sz pec/
catū originale nō fuit in xp̄o. ber. ad q̄d
tibi circūcisio bone iesu necesse: qui nec
peccatū ꝓtraxisti nec ꝓmisisti. q̄d ipe nō
feceris etas manifestat. q̄d vo nō ꝓtra/
xeris hoc veritas ꝓbat. ⁊ patris deitas:
et matris integritas. Dat tibi ē ab eter
no. sz ds ē in quē peccatū nō cadit. Da
ter tibi ē ex tpe sz virgo ē: nec parere po/
tuit incorruptō corruptelā. ¶ ¶ Et
q̄ pcm originale in xp̄o nō fuerit. ex du
obus patet. Primo quia christus non
fuit generatus ex concupiscentia carna
li. nec per modum generationis. q: nec
in semine viri nec in sanguine menstru
oso impuro in quo libido est. Unde eti
am si deus modo formaret vnum homi
nem non per viam generationis. sed si/
cut primum hominem vel primam mu
lierem. talis non haberet peccatū origi/
nale. ergo multomagis xp̄s non habu/
it. q: p viam generationis formatus nō
fuit. Secundo idem patet quia duo cō/
traria non possunt simul esse in eodem
subiecto: sed iusticia originalis que est
contraria peccato originali fuit in xp̄o
ergo non fuit in eo peccatū origīale Si

sumpsit enī xp̄s carnē in pfectissimo sta
tu carnis.s.in statu carnis ante peccatū
put fuit in p̄mis parētib⁹ ãte peccatum
q̄ iusticiã origialē habuerūt. q̄ ꝓsistebat
in hoc q̄ aĩa erat subdita deo.nec aliq̄d
malū ꝓcupiscebat.et omēs vires inferi⁹
ores subiecte erant rationi.nec ad malū
instigabant.et totum corpus erat subie
ctum anime. Hec ē iusticia originalis q̄
perfectissimē fuit in xp̄o.ad quã iusticiã se
q̄bat q̄ oĩa exteriora ad nutū subctã fuis
set boĩ sic⁊ xp̄o fueruut. q̄ talē iusticiã
habuit. Postq̄z aũt aĩa p̄mi boĩs rebel
lisaut deo.etiã inferiores vires rebelli⁹
sauerūt rōni⁊ corp⁹ aie.⁊ in hoc ꝓsistit
peccatū originale.q̄ cuz tali inobedien⁹
tia⁊ ꝓcupiscentia⁊ inordinatõe homo
nascitur in qua peccatuz⁊ culpa ꝓtrahi
tur. Nã dum anima infundit⁊ creatur
in corpe infecto⁊ maculato ꝓcupiscen⁹
tia.maculat⁊ ipa. Et iõ statiz infusa est
maculata.et ꝓsistit in culpa ipa:⁊ pecca
tuz originale q̄ cũ ipa originat. Ad q̄
sequit q̄ omnia exteriora rebellisant ho
mi Et si quereret quõ aĩa pueri stati⁊ cre
ata et infusa rebellat deo. Dicendũ q̄ vt
di.aplis ad ro.v. In adã oēs peccauerūt
Unde aĩa ade rebellãte do oēs rebella⁹
uerūt in ipo.p̄o eo scz q̄ ab adã accipi⁹
m⁹ corp⁹⁊ naturã corruptã i q̄ aĩa creat
⁊ macl̃at⁊ iõ stati icitabilē ad malū.⁊ iõ
peccatū originale ē peccatū ꝓtractuz et
nõ ꝓmissuz.q̄ in ipsa infusione aie ipsũ
anima ꝓtrahit. Et si quereret vlteri⁹ q̄re
pētes mũdati a peccato originali gene⁹
rant filios cũ peccato originali. Dicendũ
q̄ pentes mundant a peccato originali
solũ q̄ntum ad culpã anime.et non quã
tũ ad reatum pene. Unde ipe fomes pec
cati⁊ ꝓcupiscentia mali remanēt in car
ne.licet p̄ baptismũ⁊ bona opera in tali
psona minuat. Ro.vij Video aliã legē
in mēbris meis repugnantē legi mentis
mee. Et q̄ pentes dãt filio corpus macu
latũ:⁊ aĩa cũ infundit tali corpi macula
tur. Et iõ pentes mũdati generãt filios
cũ peccato originali.etiã q̄ntũcũq̄z sancti.
ꝓpter q̄d nascimur oēs filij ire:vt dr in
iob. Et q̄ originale p̄ generatõez intro⁹
ducit.inde ē q̄ circũcisio in mēbro gene⁹
ratõnis fiebat.vt ibi fieret medela vnde
fiebat et morbus.q̄mã p̄ q̄ peccat q̄s per
bec et torquet.sap̄.xj. Octauo ãt die fie⁹
bat ꝓpter figurã. Oĩa enim in figura ꝓti⁹
gebant illis.vt dr.j.ad cor.x. Quia figu
rabat oblatõ corruptõis p̄ xp̄m fienda
que pfctē ꝓplebit i octaua etate.q̄ē etas
resurgentiũ. Et si obijceret.q̄ vidr omi⁹
no q̄ xp̄s habuit originale peccatuz. q̄a
penas inflictas p̄ peccato originali ha⁹
buit.scz famē.sitiz.calorē⁊ frigus.⁊ mor
tem. Dicendũ ē q̄ xp̄s nullũ defectuz vel
penalitatē ex natura ꝓtraxit.sz voluntа
rie assũpsit penalitates nostras vt pos⁹
set nobis ꝓpari vt dictum est. Defectus
aũt culpabiles nec assumpsit nec contra
xit. Quattuor enim mala siue vulnera cõ
secutus est hõ ex peccato.q̄ sunt infirmi
tas.ignorãtia.cõcupiscentia.⁊ malicia.
Christ⁹ ãt solã infirmitatē assumpsit q̄ se
q̄tur totã hũanã naturã.scz calorē.famē
sitim.frig⁹.laborē.mortē.⁊ hmõi. Et iõ
nõ habuit febres.⁊ dolores vētris.⁊ ali
as infirmitates.que totã naturam hũa
nã nõ ꝓsequunt Nullo ergo mõ origia
le peccatũ habuit.q̄z nisi assumpsit penas
p̄ originali peccato inflictas. ¶ Et ¶
Sciendũ est ãt q̄ ds a p̄ncipio mũdi vs
q̄z mõ ꝓtra peccatũ originale ita remedi
a instituit⁊ ordinauit Nã hõ fecit mor
bum⁊ deus fecit remediũ. Primuz
remedium fuit sacrificium p̄o adultis.
Et inde ē q̄ antiqui patres deo sacrifici
um offerebant. Pi autem puuli morie⁹
bantur ãte vsum liberi arbitrij. sufficie⁹
bat eis fides parentum.vt sicut a pēnb⁹

introductū fuit peccatū ita p eosdez de/
leretur. Si aūt pentes puulox qui mo/
riebanť non erant fideles. puuli nō sal/
uabant ¶. Scōm fuit circūcisio tempe
abrae. qz ds mādauit abrae q ipe ⁊ po/
steri eius deberēt circūcidi. Hoc ergo re
medū fuit datū solū in ppło p masculis
omēs aūt alij ppli vsqz adchristū habue
rūt remedū primū ac etiā femīe in deo
rū ¶ Tercū remedū fuit baptismus.
Nā qz circūcisio nō erat remedium cōe
nec suaue. imo valde penosuz. ⁊ iō adue
niēte medico suauitatis scz iesu xp̄o vbi
nō est masculus ⁊ femina gētilis ⁊ iude
us circūcisio et p̄puciuz. barbar⁹ et sci/
ta. seru⁹ ⁊ liber. vt di. apls ad col. iij. insti
tuit suaue et cōe remedū. s. baptismuz q
nō solū purgat pctz: sz aprit celū qđ circū
cisio nō faciēbat: et hoc facit baptismus
in virtute passionis xp̄i. q̄ in ipo opatuz
que ⁊ peccata deleuit ⁊ celū apuit. Ba/
ptismus ergo est remedū necessariū ad
peccatū tollenduz et ad regnū dī introdu
cēduz. io. iij. Nisi qs re. fu. ex a. ⁊ s. s. non
p̄t introire in regnum dei. Notandum
q oībus istis remedijs xp̄c vsus fuit nō
ppter necessitatē. Nā circūcisus fuit et
baptisatus. ⁊ in die purificatōis p eo sa
crificiū oblatum fuit scz par turturuz et d.
pul. co. vt ptz luc. ij. ¶ ✠ ¶ Quānis nō
indigeret voluit tamē hodie circūcidi p
pter nouē. Primo ppt bonitatē legis
mosaice ostendendā. vt scilicz. ostēderet
legem moysi esse bonam et a deo eē da/
tā. contra hereticos q vetus testamētuz
nō recipiūt. ⁊ dicunt ipm a dyabolo fu/
isse datum. Dū ei christ⁹ legē obseruat.
et fm legē circumcidit. pfecto bonaz esse
ostēdit legem. ¶ Scōo ppter vitatem
humane carnis demōstrādā. ut ostēde/
ret se veram carnē habere ⁊ nō fantasti
cā vel aereā. ctra hereticos q dicūt ipm
corpus aereū habuisse. sicut apparuerūt
interdū āgeli in corpibus assumptis. qz
caro fantastica vel aerea nō p̄t sanguez
emittere Unde si corpus āgeli apparen
tis scinderet nō emanaret inde sanguis
¶ Tercō ppter fatox obseruantiaz de/
strūēdā. vt destrueret oēs malicias ⁊ fa
ta q̄ tunc fiebant ⁊ adhuc fiunt. Cauent
enī hoīes. qz hodie ē caput ām dare ali/
quid de domibus suis. nec volunt q un
de aliqđ aspoxtet nisi p̄mū aliqđ inferat
Contra quos xp̄s hodie dedit p̄ciosius
quod habebat. scz carnē ⁊ sanguinez su
um. et nihil recepit. Multe enī obseruā
tie sunt in quib⁹ hoīes ponūt spem suaz
quas omnes xp̄s destruxit in circuncisi
one In quo dedit intelligi q solū in filio
dei incarnato. debem⁹ brē spem. et solū
ad ipm in omnibus factis nostris ocu
los mentis dirigere. et iđo nobis hodie
ostēdit carnem suam. qz in eo spes salu/
tis nostre ꝯsistere dēt. Quasi d. christus
Ecce ostēdo vobis in quo spem pone/
re debetis. ⁊ quidī omīb⁹ factis vestris
respicere debeatis. scz virtutē sanguinis
mei. ¶ Quarto. ppter spez nostre redē
ptionis firmā reddendā. vt firma spes
nostre redēptōnis hēretur Dicebat enī
xp̄us totā humanā naturā redimere. q
fuit maxima emptō. p maxima aūt em/
ptōe dat arra: vt firma sit emptō. ⁊ ideo
xp̄s dedit hodie arrā nrē redēptōnis q
sanguine xp̄i fiēda erat: vt firma ⁊ rata p/
maneret. Ad⁹ ea ei in cruce hāc solutōez
ꝯpleuit. qui totū sanguinē suum fudit.
.j. pe. j. Nō ei corruptibilib⁹ auro. vl' ar.
re. es. sz. p. san. ag. in. con ¶ Quīto ppter
exēplum hūilitatis dandē. Et hoc ē qđ d.
Ber. Nullū hēns vestigiū vulneris. li
gaturā vulneris nō refugit. nō sic impij
nō sic agit puersitas elatōis hūane. Cu
bescim⁹ enim ligaturā vulnerū. q̄ inter
dum ō vulneribus gloriamur. Valde p/
ni ad vulnera p⁹ea ad remedia vēcūdi.

Ille enī quē peccati nemo pt arguere p/
mū remediuz sine vlla necessitate susce/
pit. Et ido circūcidi voluit vt oem hūili
tatem impleret. math. nj. Sic nos decet
implere oem iusticiā. i. oem humilitatez
¶ Sexto ppter misterium incarnatio
nis celandū. vt sacramentū incarnatōis
dyabolo celaret. Cuz enī circuncisio fie
ret circa peccatū originale credit dyabo
lus et hūc peccatorē esse qui circūcideba
tur qui ꝛ circūcisionis remedio idigebat
Propter hoc etiā voluit q mat sua per
petua virgo desponsata eēt. ¶ Septio
propt onus circuncisionis tollenduz vt
exptus penā circūcisionis cōpateret his
qui circūcidebant et sic ab illo onere eos
liberaret vt dictum ē. ¶ Octauo ppter
spūalem circūcisionē faciendā vt osten/
deret nos spūaliter exemplo sui circūci/
di. Duplex est enī circūcisio sm ber. que
debet fieri in nobis. scz exterior in carne
interior in mente. Circūcisio exterior cō
sistit in duobus. Primo i habitu ne sit
supfluus. vanus ꝛ dissolutus Scdo in
omnib⁹ sensib⁹ vt sint ordinati et nō dis
soluti. Dēmus ergo eē circūcisi aspctū
vt non bēamus oculos sublimes ꝛ va/
gos ad videndū vana ꝛ ꝓcupiscendum
mlieres. Itē in auditu vt nō audiamus
vana et nociua Itez in gustu et olfactu
vt ab īmoderato potu ꝛ cibo nos et ab
bis q̄ ad ꝓcupiscentiā puocāt abstinea/
mus. Itē in tactu vt nō tangam⁹ et ope
mur q̄ tāgere ꝛ oparī nobis nō sunt licī
ta. Similiter interior circūcisio in duo /
b⁹ ꝓsistit, scz in corde vt nō cogitem⁹ ma
la ꝛ vana. ꝛ in volūtate vt nō desidere/
m⁹ mala. Qui ergo ad petraz xp̄m sic se
circūcidit interi⁹ et exterius. vere cū cri/
sto est hodie circūcisus spūaliē ꝛ hūc di
em solēniē celebrat. Col. ij. Circūcisi estis
in christo circūcisione nō manufacta in
expoliatōne corporis carnis sed in cir/
cun. d. n. i. chri. Sed q̄ se dissoluūt interi
us in corde. ꝛ exterius in ope ꝛ dissolute
opant. hi hodie cū xp̄o nō circūcidūtur.
nec hunc diē celebrant sed ꝓtaminat spi
ritusācto resistētes. act. vij. Dura cerui
ce et incircūcisi cordibus et aurib⁹ vos
spūisancto sp restituistis ¶ Nono volu
it circūcidi et sanguinē suum fundi ppt
virtutē sui sanguinis demōstrandā. ad
ostendendum q oem virtuosaz opatio/
nem quaz quicunqz sanguis hz efficere.
sanguis xp̄i specialiē efficit in nobis.
¶ Inuenim⁹ ei de sanguine q̄ttuor v
tutes. Primo enī sanguis hz rumpere
vt sanguis hircoꝝ adamantē. quē nihil
aliud frangere pt. ꝛ hoc facit p calorez q̄
est in illo sanguine virtualiē sicut calor
est virtualiē in sole. Sic xp̄i sanguis fā
git cor hoīs quod est duri⁹ ꝛ hoc p calo/
rē spūssancti. Quis enī tē taz dur⁹ vt duz
recogitat sāgnē xp̄i p se tociēs effusum:
vt in eius amore non frangatur et igne
spūssancti vrat. ¶ Scdo sanguis habz
mundare vt dixerūt pontifices capitolij
ꝓstātino lepso q̄ si lauaret in sanguine
puerorꝝ calido ꝛ fumāti mūdaret. Hoc
pontifices habuerunt p responsa dīmo/
nuz q̄ de sanguine xp̄i dicere intēderūt.
sed pōtifices materialiē itellexrunt. Sic
sāguis xp̄i lauat a lepra peccati qđ sol⁹
sanguis xp̄i potest abstergere. Apoca. i.
Qui lauit nos a peccatis nostris in san
guine suo. p quem sanguinem ꝓstātin⁹
a lepra anime ꝛ corpis est mundat⁹. In
baptismo enī saguis xp̄i opat ¶ Tercō
sanguis habet viuificare ꝛ ꝓseruare vi/
tā. Unde q̄daz ātiq̄ phī dixerunt q̄ aīa
erat in sanguine siue sanguis p eoq̄ vi
ta in sanguine ꝓseruat. Leuit. xvij. Alia
enī omnis carnis in sanguine est. i. vita
Sic sanguis xp̄i dedit nobis vitaz. gra/
cie. Tren. nj. In vmbra tua viuem⁹ īgē/
tibus. Alia translatō hz: in sangne tuo

viuem⁹ in gẽtib⁹.epb.ij.Cum essemus mortui in delictis ⁊ peccatis nostris cõ uiuificauit nos xp̃s in illo scz in sanguine xp̃i Unde adhuc oẽs gẽtes sup q̃s non stillat sanguis xp̃i manẽt mortui in de/ lictis suis.Et hocẽ qđ p ꝓphetã xp̃s dic Similis factus sum pellicano solitudi/ nis. De quo fert̃ qđ facit suos pullos sub arbore.et dum p esca se absentat ve nit serpẽs ⁊ interficit eos. Pellican⁹ ãt rediens pcutit rostro latus suũ.de q̃ san guis emanat.quẽ distillat sup pullos.⁊ sic eos reducit ad vitã.et intantũ debili tatur q fere moriẽ. Sic xp̃s vidẽs filios suos morti traditos ab ãtiquo serpente sanguinẽ suũ sup eos fudit.⁊ sic reuoca uit eos ad vitam.ad cuius effusionẽ de bilitatus est vsq3 ad mortẽ. ¶ Quarto sanguis habet pulcrificare et colorare. q3 sanguis de cõcha de quo tĩgitur pur/ pura ẽ pulchrior sup omnes colores ru beos.Est enĩ purpura quidã pãnus tin ctus in sanguine conche. ⁊ est ita rube⁹ q videt flamã ignis ꝓcere quã sub pe na capitis antiqtus nullus poterat idu cere nisi imperiali p̃ditus vel regia dignita te. Unde nec coccus.i.grana de quibus tingitur scharletũ et verzenũ qđ ẽ lignũ rubeũ de quo tinguñt pãni rubei.sũt ali quid respectu sanguinis cõche. Exẽplũ de mulieribus q̃ accipiũt babacellũ.i.g/ nũ ad colorandũ ad pulcrificandũ faciẽ Sic sanguis xp̃i pulcrificat animã sup omnia. Unde beata agnes ait. San.c. or.ge.m.Et ideo aĩa sup quã stillat san/ guis xp̃i est pulcrior res de mundo ⁊ aĩ ma sup quã nõ stillat ẽ turpissima.et sic patet scdm. Tercũ mirabile ẽ q filius dei unominabilis noĩatur Romina enim ponunt̃ ad exprimendũ ꝓprietates rerum sed nullũ nomẽ nec omnia noĩa sil'pos/ sunt exprimere bonitatẽ et totã ꝓpriета tẽ dei que enarrari nõ potest.tamẽ ho/ die noĩatur. Uocatũ est inq̃t nomẽ eius iesus.i.saluator. Et hoc valde ꝓgrue ĩ ca pite anni ĩpositũ est ei nomẽ iesus. Ro mani nãq3 dñi mundi adorabãt solem et lunã et alios planetas.ponẽtes in eis salutẽ humanã ꝓsistere: et statuas solis vocabant appollinẽ. statuam vero lune dyanã.statuã martis martem.et sic đ a/ lijs. Et ab ipis denoĩabãt oẽs dies septi mane a sole.scz diem solis. Sed crescen/ te religione christiana hoc nomẽ muta tũ est.et vocatur dñica.q3 in ea domin⁹ natus est ⁊ circuncisus et in ea resurre/ xit. Scdas aũt diem nominabãt a luna scz diem lune.et sic de alijs. Septimum a saturno.scz diez saturni. Sed iudi vo cant sabbatũ.i. requiẽ. q3 deus illo die ab opibus creatõnis reqeuit.in q̃ ipos imitamur. Annũ aũt ꝓputabãt ꝑm mo tum solis.menses aũt ꝑm motũ lune. Et sic patet q ꝑm vitatem oĩs dies ẽ caput anni et similiẽ caput mensis. q3 quolibz die est sol in aliquo puncto in quo non erit vsq3 ad mensem in sequenti lunari. Romani aũt ordinauerũt q ianuarius esset p̀mus mensis anni.vocantes eum ianuariũ a ianulo qui fuit rex tuscie tã/ q̃z aliquid numinis fuerit in eo. Et sic p3 q ꝑm ꝓputatõem romanoꝝ hodie ẽ p̀ri mus dies ãni.ꝑm aũt iudeos et multas alias cognatõnes nõ est sic q3 iudei acci piunt p̀muz diem ãni p̀maz lunã aprił. Ut ergo xp̃s ostẽderet.q ipe ẽ salus oĩ/ um et ipe solus deberet adorari.et ab ip so solo õnis salus deberet peti. voluit ĩ capite ãni vocari iesus.i.saluator. quia ipse solus saluat.vocatuz est inquit no/ men eius iesus.o nomẽ totiẽs vocatuz. totiẽs expectatũ:et tã diu desideratũ . sz hodie p̀mo exhibitũ ⁊ saluatori ĩpositũ Dudũ ei lõge erat a peccatorib⁹ sal⁹ lõ ge erat iesus.ppe erat dom⁹ vltõnum õs exercituũ. vnđ dauid agnoscẽs nomẽ

potentie postulabat nomē clementie.d. ¶Dic dnē aīe mee:sal⁹ tua ego sum. Quasi dicat. Satis dixisti ego sum dominꝰ satis scimꝰ te eē dominū.et iō absconde ḡlo nomē ptātis.et exhibe nomē benigꝝ tatis. ¶Fac vt cognoscamꝰ te ihesum.qđ hodie impletū est.apparuit enī benignitas et hūanitas salua.n.dei ḡnīā vo ē. n.e iesus. ¶O nomē omni honore ⁊ reuerētia dignū. ¶Non est fratres karissimi casualiter inuentū et impositū hoc nomē. sed a dō noīatū.esa.lxij. ¶Vocabīt ē.n.no.qđ os.do.noīauit. ¶Ab āgelo nunciatum. Lu.j. ¶Vocabis nomē eiꝰ iesus. ¶Ab aplis p dicatum.act.mj. ¶Non ē aliud nomē sub celo datū hoībꝰ in quo optm.n.sal.f. ¶Ab omnibus creaturis adoratū ⁊ īuocatū phi.ij. ¶In noīe iesu om.ge.fle.ce.ter.et in ¶Vocatū est ergo nomen eius iesus Utinā sciremꝰ exprimere et incorpare nobis dilectōem hꝰ dulcissimi noīs.qđ toties legimus in scripturis:quod melos īore iubilus in corde.vt di.ber. ¶dō di. quid ¶Iesu dulcis memoria.dans vera cordis gaudia.sed sup mel ⁊ omnia eiꝰ p̄sentia ¶Nil tamen suauꝰ audit. nil iocundius nil cogitatur dulcius q̄m iesus dei filius iesus ipes penitentibꝰ q̄m pius est petētibus.q̄m bonus te q̄rentibꝰ.sm qđ īuenientibus iesu rex admirabilis et trīuphator nobilis.dulcedo ineffabilis.totꝰ desiderabile.nec lingua p̄t dicere.nec litera exprimere.expto p̄t credere qđ iesum diligere. ¶Amor iesu dulcissimꝰ et vere suauissimꝰ.plus milies ḡtissimꝰ q̄m dicere sufficimus iesu decus āgelicū in aure dulce cānticū.in ore mel mirificum in corde nectar celicū.iesu tua dilectō gratā.mentis refectiō replens sine fastidio.dās famē desiderio. ¶Qui te gustāt esuriūt.qui bibūt adhuc sitiūt desiderare nescīūt: nisi iesum quem diligūt. ¶Et si volumꝰ bꝰ benedicti nominis dulcedinē ⁊ vitatem scire. nota q̄ hoc nomē iesus ē p̄mo penitētibꝰ i refugiū. ¶ ¶Quis enī peccator nō timeat nomen potētie.qs audeat sustinere deū vltōnū.oīpotens nomē eiꝰ. ¶Sed ecce ibesꝰ dulce refugiū.spes vera penitentibus.matb.j. ¶Vocabis nomē eiꝰ iesum. ¶Ipse enī saluū faciet pplm suū a peccatis eorum. ¶Ideo est egrotātibus in remedium mat.xvi. ¶In noīe meo demonia eicient. ⁊c.supra egro.ma.īpo.et bene ha. ¶Et idō nō est nomē iesu ab infirma aīa negligēdum q̄ in īpo habet salutis ātidotū.ber. ¶Habes enī o aīa mea reconditū electuariū cū vasculo vocabuli quod ē iesꝰ. qđ nulli vnq̄m pesti ineffica x inuenit ¶Tercō est pugnantibꝰ in p̄sidiū. ¶Subiicit enim oēm feritatē inimicorum.lu.x. ¶Reuersi sunt discipuli d. ¶Dnē in nomine tuo etiam demonia subiiciūt nobis ¶Idrouerb.xviij. ¶Turris fortissima nomē dni ad īpm cōfugiet iustus et saluabīt. ¶Exēplū de beata agata.que dixit q̄ feras nō timeret.q̄ audito noīe iesu māsuescīt ¶Quarto est patientibꝰ insolatū ¶Unde īpe p̄solatur patientes.d.luc.vj. ¶Beati eritis cū vos oderint boīes ⁊ exprbra.et eic.n.v.t.m.ppt.fi.ho.gau.et ex. ¶Ecce.n.m.v.mul.ē. in ce. ¶Ideo ibant apli gaudētes.a.con.cōsi. q̄niam dig .ha.sunt.p no. ieh.cōtu.pa. act.v. ¶Unde dicebat aplus in eodem xpi ¶Ego nō solū alligari sed etiā mori ihierusalem paratus sum ppter nomē dni iesu. ¶Et ppterea martires dum p hoc noīe patiebant videbāt eis in magnis deliciis et solatiis esse. ¶Quinto ē pficientibꝰ in augmentū. ps.lxxxvij. ¶Būt de vtute in virtutem semita quasi lux crescit ⁊ pficit vsq̄ ad pfectum diē. ¶Et hoc īnoīe iesu. quia ōnia p ipm facta sūt.io.j. ¶Dexto ē deficienti ēnbꝰ in subsidium.hoc sīficatū ē act.iij ubi ait petrꝰ claudo. ¶In noīe iesu surge

ctãbu. Et statiz surrexit. Si ergo sedes p pigritiã sanet te iesꝰ excutiẽdo torporẽ Si ꝓpter ipotentiã sanet te iesus infũdẽ do vigorẽ. Septimo dat indulgentiã et remissionẽ peccatoꝝ in ecclesia di. vt hẽ tur p hos versꝰ. Cũ iesus in missa q̃tiens audisqz maria. Et flectis genua dat io/ bãnes tibi papa Ob veiaz scelerũ vigin ti nẽpe dieꝝ. Octauo ẽ credẽtibꝰ ⁊ ꝓfitẽ tibus in hõris fastigiũ. io. j. Dedit eis potestatẽ fi. di fi. bis q̃ credũt in no. eius. Quod est maximꝰ hõr et pfectus. q̃. si filij et heredes. vt di. aplus. ad Ro. vnꝫ. Hoc cognouit ãgelus: q̃ndo nõ pmisit se adorari a iohẽ. apoc. vlt. Nono ẽ cõ/ templãtibus in suspiriũ. esa. xxxvj. Do/ mine nomẽ et memoriale tuuz in deside rio anime. Nullũ enim nomẽ ita excitat anime desiderũ spũale ⁊ suspirare facit sicut iesus. Exemplũ de beato ignatio q̃ liter hẽbat hoc nomẽ impssum in corde suo. vt post mortẽ ũueniret in eo scriptũ aureis literis. Decimo est postulãtibꝰ in exauditõis suffragiũ. io. xv. Quicqd pe. pa. in no. m. dabit vobis. Nota quo mõ hoc nomẽ iesus ẽ titulus nrẽ petitõ oms in curia dei patris. et ideo ecclesia spn fine oĩm orõnũ adiungit. per dom nũ nostꝝ iesuz xp̃m. Jus aũt isti tituli nõ ꝓpetitõnibꝰ et idõ non oẽs oratões exaudiunt. Undecimo ẽ pseuerantibꝰ ĩ pmiũ. apoc. xxij. Et nomẽ in frontibus eoꝝ. q. d. Hec est gloria eorũ habere nõ mẽ dei iesu scriptũ in frontibus suis. ꝛc.

De epistola sermo. CXIIII

Apparuit beni gnitas et humanitas sal. no. dei ꝛc. ad tytum. nj. In euãge/ lio hodierno agit de xp̃i circũcisione. in epistola vero de baptismo quẽ xp̃c instí tuit vt circũcisioni succederet. p quez sal uamur et renascimur in filios dei: et ad

vitã spũs. renouamur. et renascimur. in qua quidẽ epla aplꝰ tria facit. Primo ostẽdit magnitudinẽ diuine misericor/ die sup nos apparuisse in eo q̃ nos salua uit. in pncipio eplẽ. Secõdo determinat modũ p quẽ nobis salus aduenit. ibi. p lauacꝝ regeneratõis. ⁊ re. s. s. Tercõ po/ nit finez ad quẽ saluatõem talẽ ordina/ uit ibi. vt iustificati g̃. ipsius he. simus. ſm spem vi. eter. Primo ergo osten dit magnitudinem diuine misericordie sup nos apparuisse di. Appa. ben. ⁊ hũa. sal. n. dei. i. larga misericordia ⁊ clemen/ tia qua se voluit vnire nostre misere na ture. et propter nos miser fieri. Vel be/ nignus ds ⁊ hũanatus saluator noster deus apparuit scz mũdo p carnem. ⁊ no bis p fidem. Et hoc nõ ex opibꝰ iusticie: que fecimus nos scz prius. Nullus nã/ qz hoc credat. ij. thi. j. Qui vocauit nos vocatõne sua facta nõ ſm opera nostra Qz nulla bona feceramꝰ. imo potiꝰ cuz inimici essemus reconciliati sumꝰ deo. ro. .v. Quippe qz etiaz que videbant bona nulla erant. esa. lxmj. Et facti sumus vt ĩmundi oẽs nos. quasi pãnus mẽstrua te vniuerse nrẽ iusticie. sz ꝑz suã mĩsrico/ diã saluos nos fecit. scz in passione sua. Tre. nj. Misericordie dñi q̃ nõ sumus ꝓsumpti nõ nrẽ iusticie. Conseq̃nter ostẽdit modũ isti nrẽ saluatõnis: qui ẽ p baptismũ habentẽ vim a christi passi/ one. Saluauit enĩ nos p lauacꝝ regene ratõnis. et renouatõnis spũssancti. id ẽ qõd fit p spũmsanctũ. scz p baptismum: q̃ lauacꝝ est regeneratõnis: qz in eo rege/ neramur in filios dei. io. nj. Oportz vos nasci denuo. Et renouatõis qz. in eo de posito veteri hoĩe cũ actibus suis reno uamur in nouuz hoĩem q̃ ſm deũ creatꝰ ẽ ĩ iusticia et sctificatõe. vt. di. aplus. ad ephe. nj. Que regeneratõ et renouatio fit p spũmsãctũ. q̃ ĩ baptismo opat. vnde

talis regenerato spūssancti dēt dici ¶ Renouatōnis inqm spūssancti quez spūm effudit in nobis.nō tantū in nos sz ī nobis ad quietā pmanentiā.et hoc abūde. qz ad remissionē oūm peccatoz et ad copiā oūm virtutū. Joel.ij. Effundā de spiritu meo sup oēm carnē ꝛc. Et nota q ꝺ est regenerato et renouato ī re. differūt tamē ratōe.qz regenerato appellat inqntū dat esse spūale.renouato vo inqntuz aufert vetus esse siue pristinā vetustatē Unde regenerato dicit gratiā ad bonū renouato vo grām contra malū. Hoc ē lauacz de quo zach.xnj. Erit fons patēs domui dauid in ablutōnem peccatorū et mēstruate. Et ezec.xxxvj. Effundaz su p vos aquā mdam et mū.ab o.inq.vrīs In quo q̄dē lauacro spūssanctus in copia dat ad sancte et spūaliē viuendū. Et hoc est. Quē sez spūmsanctuz effudit de superz nos abunde ad sancte ꝛ spūaliē viuendū et ad ad nos regenerandō ꝛ renouandō p iesum xp̄m saluatorez nostruz.i. p passionē iesu xp̄i in qua ꝓprie saluatoris nomē accepit siue obtinuit. ¶ Consequenter tercō ostēdit finē istius saluatōnis. Ad hoc enī nos saluauit p lauacz baptismi.vt tandē simꝰ heredes vite etne.alias tal salus nihil valeret.ꝛ hoc ē. Ut iustificati gratia. Sola eī gratia iustificat.ro.nj. Justificati ḡ. ꝛc. Jp̄i.ſ.p fi. ro.v. Justificati ergo ex fiꝺ pacē hēamꝰ ad deū. Heredes simꝰ sm spem vite eterne.ro.vnj. Spe enī salui facti sumꝰ. Tādē aūt simus heredes sm rē in xp̄o iesu dnō nrō in quo vita etna ꝓsistit.io.xvij. Hec ē vi.e.vt cog.te so.ve.ꝺ.ꝛ q.mi.iesuz xpm. Sed ꝯ plures nō saluant p baptismū.ꝛ in p̄senti p gratiaz.ꝛ in futuro per glorīā.ergo xp̄c nō saluauit nos p baptismuz. Dicendū ē q xp̄c se habet vt medicus ꝛ vt sol in saluatōe hoīs. Sicut enim medicus nō sanat hoīem sine medicina sic nec xp̄s sanat sine baptismo.io.nj. Ai si qs re.fu. Sic ergo medi.pat medicinā et mādat dietā.sic et xp̄c pauit sacramenta eccīe et mādauit abstinētiā a mal. Et sicut medicꝰ diceret hoīes sanare q̄ bērz ita efficaces medicinas q quicunqz eas sumerez sanaret.sic ꝛ xp̄s ꝺz hoīes saluare.qz sacramēta eccīe p̄pauit.q̄ sunt tāte vtutis:vt quicūqz ea digne sumit saluatur.p hoc ī p̄senti p grām ꝛ in futuro p glorīā.q̄zuis nō oēs saluent.qz nō omēs ea sumunt. Siliter.se hz vt sol. Adamise lutuz ē eiq sol totū mꝺm illūinat q̄ntuz ē de se.sz si qs claudit fenestrā nō illumiat a sole sz in tenebris manz. Sic ꝛ xp̄c stat ad hostiū vniusqꝰ qz ꝛ vult intrare ꝛ illumīare oēm hoīem .sz nō illūinat nisi q̄ei apuerit.apoc.nj. Ego sto ad host.ꝛ pul. si q.ap.m.intr.ad il.ꝛc. Doctorez aūt qui nolūt ei apire.sz rebellāt.nō illuminātur iob.xxxiij. Ipsi fuerūt rebelles lumī:q̄ di. ꝺo rece.a.no.io.ij. Hoc ē iudiciū :qz lux venit ī mūz.ꝛ dilexr.hoīes.magīte.q̄z lucē. Et sic pz scōz ꝛ p̄cīū. Qz in euā.agit ꝺ circūcisione.ꝛ in epla de baptismo.videā. in q̄ntis baptismꝰ excedit circūcisionem ¶ Notanduz ergo q baptismꝰ excedit circuncisionē in trib. ¶ Primo in cōitate qz baptismꝰ omnibus est cōis:ꝛ maribus ꝛ mulieribus et iudeis ac gentilibus et omnibus mādatur vt baptisētur.mat.xxviij. Docete omnes gentes baptisantes.eos. Et iꝺo fit in aqua que omnibus est cōis et in necessitate ab oībus potest ꝓferri. Circuncisio autez nō fuit omnibus cōis nec omnibus est mādatum.vt circuncidantur. sed solum iudeis maribus. ¶ Scōo in suauitate.qz baptismus est remediuum suaue.ꝛ circūcisio austerum et durū.quia in loco neruoso fiebat.q̄muis cultrus lapideus nō fuerit de necessitate Tercō in virtuositate. Naz baptismus est maxime efficatie

et virtutis. Excedit aūt baptism⁹ circūci
sionem in virtute quātū ad septez. ¶ B
¶ Primo q² p baptismuz oēs saluant
q̄cunqz saluant. Unde ē sacramētuz ne
cessitatis. io. nj. Nisi qs re. fu. ex. aq̄ ⁊ .s.s.
ꝛc. Per circūcisionē āt nō oēs saluabāt
nec erat oīb⁹ necessaria vt dictū ē. Se
cūdo q² p baptismū mūdamur ⁊ a cul
pa ⁊ a pena. ⁊ a peccato originali ⁊ actu
ali q² ut di. aug. in puulis delet origina
le et ī adultis originale ⁊ actuale. ¶ Pat
enim in virtute passionis xp̄i qui in passi
one sua nobis abluit in sanḡne suo ma
culas peccatoꝝ nostroꝝ: et penas p eis
sustinuit. esa. lnj. Vere languo. no. ip. tu.
et do. no. ip. poz. Ro. vj. Quicūqz bapti
sati sum⁹ in xp̄o iesu in morte ip̄i⁹ bapti
sati sum⁹. .i. in virtute mortis xp̄i. Circun
cisio āt mūdabat hominē solum a culpa
originali. nō āt a pena. q² carentiā diui
ne visionis. que erat pena origīalis pec
cati nō auferebat. Circuncisi enim illi de
scendebāt ad limbū sicut alij ¶ Nec etiaz ī
uenīt dictū ab aliq̄ sancto q̄ circuncisio
auferret peccatū actuale. sed solū origia
le qđ verum ē p̄ncipaliť. Sed ex p̄sequē
ti etiā auferebat actuale si īueīebat ⁊ hoc
solū q̄ntū ad culpā. sed nō q̄ntum ad pe
nā. ¶ Tercō q² in baptismo p̄fert grā et
dat spūssanct⁹ abunde ad vincendum ex
omni pte peccatū. vt hic dz. p quez ener
uant vires peccati vt p̄cupia nō ita do
minet nobis. ⁊ p quē habilitant oēs po
tēcie anime ad bene opandū ⁊ delecta
biliť. In c⁹ figura sup xp̄m descendebat
spūssanctus in spē colūbe. que ē aīal fer
tile et omni mēse generat. ¶ Pat enim ba
ptism⁹ in virtute xp̄i crucifixi. cū q̄ pecca
tū ē crucifixū et vires ei⁹ sunt eneruate.
⁊ p̄cupīa refrenata. ro. vj. Vetus noster
homo. i. p̄cupiscentia carnalis. sit crucifi
xus est: vt destruat corp⁹ peccati et p̄ge
ries peccatoꝝ. In cui⁹ figura mādauit
domin⁹ moisi vt suspēderet serpētē in li
gno vt ptz nume. xxj. Fac tibi serpentem
eneū. ꝛc. Serpens venenās hoies est ip
sum peccatū qđ suspensum ē in ligno cru
cis vt di. aug. Suspensus āt nō hz vires
nisi soluat. et ideo peccatum nō potest ho
mini nocere nisi hō recedat a cruce. Pec
catū enim solum in cruce ligatū et suspen
sum est. alibi āt magnas vires habz. ppt
qđ di. apl̄us. ad gal. u. Christo confix⁹ sū
cruci. Circūcisio autē etsi p̄ferebat grati
am p quam hō fiebat dignus deo. non ta
men p̄ferebat gratiā abundantē q̄ ener
uaret p̄cupiscentiam peccati vt abilita
ret potentias aīe ad faciliter ⁊ delectabi
liter opandū bonum. ¶ Quarto q² per
baptismū regeneramur in filios dei ⁊ re
nouamur a veteri hoīe in nouā creatu
ram. j. iob. nj. Videte qualē dilectōez de
dit nobis deus. vt filij dei noīemur et si
mus. Et ideo statim baptisati dicunť cri
stiani. .i. filij dei. Unde in baptismo imp
mitť caractarē qui ē quoddā signū distī
ctiuuz ponens hominē in specialē pote
statez. Per circūcisionē āt nō regenera
bantur circūcisi in filios dei: magis q̄m
alij iusti qui circuncisi non erant. nec in
ipsa imp̄imebat caracter per quē circū
cisus in aliqua excellentia sup alios po
neretur. ¶ Quinto p baptismū totaliter
hō eripiť a potestate dyaboli vt nec hic
nec alibi baptisato dnētur. q² xp̄us i cru
ce. in cuius virtute agit baptismus dya
bolum debellauit ⁊ in inferno religauit
vt di. aug. Unde cantamus caput dra
conis saluator p̄triuit in iordanis fluīe
ab eius potestate nos omnes eripuit.
Coll. j. Qui eripuit nos de potestate te
nebraz. .i. demonum. Hoc fuit figuratū
exo. xv. q̄ndo in mari rubro pharao cū
toto exercitu suo submersus est. et filij is
rael liberati sunt. ¶ Dare rubz ē baptis
mus xp̄i sanguine rubricat⁹. p̄s. lxxxvnj

Tu ꝓfregisti capita draconū in aq̃s. Circūcisio aūt nō totaliter eripiebat a ptāte dyaboli. qz oēs saltē p⁹ mortē incarcerati in inferno detinebant. ¶ Dexto qz p baptismuz ꝓfertur baptisato mirabilis vestis oūm vtutū et donoꝝ spūssancti. q̃ vtute passionis xp̄i in baptismo conferē Christus aūt in cruce exutus vestumētis: ꝓfecit mirabilē vestē virtutuz. qz ī ea oēs virtutes fuere. noluit enī nudus remanere qz vt dicit aug. nullū exemplū alicuius vtutis defuit in cruce q̃nimo oēs vtutes in cruce fuerunt. Hec ē vestis stragulata et polimita. i. varia que facit hoīnem dignū nuptijs eternis quā quicūq̃z nō habet de nuptijs expellit. mat. xxij Amice qūo huc intrasti nō hēns vestez nup. Hāc aūt vestē circūcisio cū tāta virtute non ꝓferebat. qz q̃zuis ꝓferret gratiā cum q̃ vtutes infundunt. tamē illa ḡcia p tunc nō faciebat hoīem dignū nuptijs eternis nec p illaz tunc ad nuptias ibat. Hāc aūt vestē quidā xp̄ianoꝝ furātur cū dissimulāt se eē qđ nō sūt hēntes vocē iacob sz man⁹ esau. Sicut fecit pylatus q̃ dz furat⁹ fuisse tunicā incōsutilē xp̄i. ¶ Septimo qz baptism⁹ apit celū In cui⁹ figura baptisato xp̄o apti sūt celi. mat. nj. Circūcisio aūt celū nō apiebat

In epl̄a dom̄i de euāgelio .s. XV.

Cum esset ies⁹ in bethleē iude in dieb⁹ herodis ecce magi ab oriente venerūt hierosolimā. mat. ij. Sicut dz ecc. ij. Sapiētia abscondita et thesaurus inuis⁹ q̃ vtilitas in vtrisqz. Siquidē ds pat̄ motus misericordia sup insipiētia et pauptate nostra. miserat nobis sapiētiā omīa docentē et theauruz oīa replentē. s. filiū suū qui ē sapiētia et thesaur⁹ su⁹. col̄. ij. Ip se est in q̃ sunt oēs thesauri sapiētie et scientie dei abscōditi Sed miserat eū in sacco nrē mortalitatis in quo absconde batur. et iō vt nobis esset vtilis et ꝓficuus hodie maīfestauit p stellā. Et hoc valde ꝓgrue. Qz signuz debet respondē signato. Thesaurus aūt iste maīfestand⁹. erat lux vera q̃ il. o. bo. et iō p stellā signuz lucis et vasculū debuit reuelari. De cuius manifestatōe et veneratōe habet̄ in p̄senti euangelio Qđ quidē euangelū quatuoꝝ summarie ꝓtinet Primo continet magoꝝ aduentū ad xp̄m inquirendum In p̄ncipio euāgelij . Scdo herodis cōsiliū ad xp̄m occidendū ibi. Audiēs aūt hero. rex. tur. ē val. Tercō magoꝝ ꝓfectū ad xp̄m venerand⁹. ibi. Qui cū audissent regē abierūt. Et ecce stella ꝛc. Quarto dei responsuz magis factū ad suā patriā remeandū ibi. Et responso accepto in som. ne. re. ad hero. p al. vi. re. sunt ī regi. s. ¶ Primo ergo ponitur magorum aduentus ad xp̄m ī quirenduz ibi. Cum natus esset ies⁹ in bethleez iude. ad differentiā alteri⁹ bethleē in galilea in t̄bu zabulon. vt patet iosue. xix. In dieb⁹ herodis. Sed q̃re nō dixit in dieb⁹ octaui ani cesaris. Et dicendū q̃ hoc nō dz vt determinet tps natiuitatis xp̄i p tps herodis . sz vt videat impleta ꝓpheta iacob que hētur gen. xlix. Non auferet sceptꝝ de iuda et duxd̄ fe. e. donec veniat q̃ mittend⁹ ē. Sed iā ablatū erat sceptruz de iuda q̃ iste herodes erat alienigena. q̃ primus rex iudeoꝝ fuit. Et sic euangelista ꝓbat xp̄m venisse ex triplici ꝓphetia Ex ꝓphetia iacob q̃ ꝓphetauerat vt dictuz est d̄ tpe. Ex ꝓphetia michee q̃ ꝓphetauit de loco vt infra dicetur. Ex ꝓphetia balaā q̃ ꝓphetauit de ortu stelle. numer. xxiiij. Orietur stella ex iacob. Manifestum est ergo xp̄m natū esse cū ōnes iste tres ꝓphetie vno tpe sunt implete. Esa. aūt d̄ aduentu istoꝝ magoꝝ ꝓphetauit vt patet in epl̄a hodierna. Et iō euange

lista hoc puriſſime ſupponens ait. Cum natus eſſet ꝛc. ecce magi. non magi. i. malefici vt quidã dicunt. ſed magi. i. ſapientes et phi. Fuerunt enĩ ſapiẽtes ⁊ phi in terra pſax. Mã magus lingua pſax idẽ eſt qd̃ phũs lingua greca. ⁊ ſapiẽs lĩgua latina. Ab oriente venerũt hieroſolimã .i. de pte oriẽtis venerũt hieroſolimã nõ vocati. et ido hac nocte nõ dr̃ inuitato ꝛ rũ. Venerũt aũt potius hieroſolimaz: qr̃ erat caput regni et ibi erãt ſcribe docentes legẽ. Venerũt ergo hieroſolimã vt interrogarẽt ſcribas legis ꝺ̃ loco vbi xp̃s naſci deberet. Et hoc ẽ Vbi ẽ q̃ natꝰ eſt rex iudeox. Mõ inquirũt vtr̃ ſit natus rex iudeox. ſed affirmant q̃ natꝰ eſt rex. Nullus vnq̃m fuit natus rex preter illũ. apoc. xix. Hẽns in veſtimẽto et in femore ſuo ſcriptũ. Rex regũ et dominus dnãntiuz. q. d. Non q̃rimus herodẽ regem iudeox. ſed quendã puerum recens natum q̃ natꝰ ẽ rex de quo certi ſumus. Vidimus enĩ ſtellã eius in oriente nup exortam eius ſignificantem ortũ. et ido venimꝰ adorare eũ. Stella eſt lumẽ fidi de celo deſcẽdẽs. qr̃ fides eſt donum dei: vt dicit aplꝰ eph. ij. Oportet eĩ q̃ homo ꝓmo p ſtellam fidei illumineꝰ et ꝓſequẽter adoret deũ. Eſt ergo ꝓmo neceſſaria illuminatõ mentis p fidem. ſcꝺo exhibitõ opis per diuinũ cultũ. Videamus ergo ⁊ nos ſtellã ieſu. i. veram fidem de eiꝰ incarnatõe bẽamus. ⁊ veniamus puro corꝺ adorare eũ ſicut ⁊ magi fecerũt Et nota q̃ paſtores venerunt voce excitati angelox. ⁊ magi lumine ſtelle. ⁊ vtrq̃z ad xp̃m venerandõ venerunt. Et nos miſeri et negligentes vtrunq̃z habemꝰ et non imus. Nam vocem ãgelox. i. predicatox q̃tidie audimus. et ſtellam fidi videmus ⁊ tamen xp̃m puro corde ⁊ mẽte deuota. ⁊ mũdis manibus nõ adoramus. ⁊ iõ omnibus gẽtibꝰ reꝑhẽſibilio/res ſumꝰ. qr̃ et fidẽ et doctrinaz ⁊ exẽpla bone vite hẽmꝰ. mat. xj. Ve tibi bethſayda. qr̃ ſi in tyro ⁊ ſydone facte fuiſſent vtutes. q̃ facte ſunt in vobis olim in cinere ⁊ cilicio penitentiã egiſſent. Ex q̃re p ſtellã viſam ꝓgnouerũt xp̃m filium dei natũ fuiſſe. Aug. Sed dicturꝰ es a quibus audierũt q̃ talis ſtella chriſtũ natũ ſigficaret. pfecto ab angelis aliq̃ monitõne reuelatõnis. Ꝑdotuerunt igit̃ illis ãgeli dicere. Stellã q̃m videtis xp̃i ẽ Ite ⁊ adorate illũ q̃ natus ẽ. ⁊ ſit̃ iudicate q̃l' ⁊ q̃ntꝰ natꝰ ſit. Dicit̃ enĩ q̃ hi tres magi fuerũt de pgenie balaã. qui de ortu ſtelle ꝓdixerat. Qui in ãno ſemel ſicut ꝓdeceſſores ſui fecerãt. ibãt ſup montem victorialem. ⁊ tribus diebus ibi morantes ſe lauabant. et orabant deum vt eis illã ſtellam quam balaam prædixerat oſtenderet. Quadam autem vice ſcz in nocte natiuitatis domini dum ſic ibidem more ſoluto morarẽtur. ſtella quedaz ſupra montem prope eos apparuit. que habebat formam pulcerrimi pueri ſuper cuius caput crux pendebat. que magos allocuta eſt ꝺ. Ite velocius in terram iuda ⁊ ibi regem quem queritis natuz inuenietis. Qui ſtatim cum magna comitiua venire ceperũt. Sed quomodo in tam paruo ſpacõ tempis. ſcz in tredecim diebus tantum venire potuerunt ſcilz ab oriente in hieruſalem. que in medio mundi dicitur eſſe ſita. Et dicendum eſt q̃ ſi iſti magi vt dictuz eſt ⁊ verum videtur et hieroni. teſtatur hoc: fuerunt ſucceſſores balaam potuerunt decenter venire de patria ſua vſqz ad hieruſalez ſuper dromedarios et camelos animalia velociſſima ãbulando: quia eorum patria eſt iuxta madian que non eſt in capite orientis. et eſt ſita a hieruſalem a parte orientis. ad ipſam orientalem plagam. Et propterea dicunt. Vidum

stellã in oriente.i.in patria nostra: que est ad oriẽtalem plagaz. Et sic hoc videt dicere esa.in pphetia hodierna di. Inũ/ datõ camelorum opiette ꝛ dromedariꝝ madian et epha. Que sunt due regiões in arabia site.vt di.hiero. Remigius di. Hi isti fuerunt successores balaaz.regio istoz non lõge distat a terra promissio/ nis. Idcirco in tam breui spacõ tpis ve re hierusalẽ potuerunt. Hz tũc ꝗrenduz ẽ ꝗre euangelista di.eos venisse ab ori/ ente.qõ nõ est. Qz ab illa regione vene/ rũt ꝙ in orientali pte iudeis sita est. Hi ãt venerũt de capite orientis qõ distat a hie rusalẽ p iter vni9 ãni .tunc dicendũ ẽ ꝙ il/ le ds ꝙ stellã ouri fecit ꝛ creauit. pduxit eos sua vtute in tã puo tpe ab oriẽte in hierusalẽ in xnj.dieb9.vt di. Remigi9 qz uis cris.dicat ꝙ p biennũ ãte iter arripu erũt.ita ꝙ p annũ et.xnj.dies venerunt i hierusalem.sed hoc non tenet.

Queritur de hac stella an fuerit vna de alijs. Et dicendũ ꝙ non.qz ab alijs differe bat ꝗntũ ad ꝗnqz Primo in ortu siue creatõne. qz alie ste}le a pncipio create sunt. sz hanc tunc puer natus creauit et magis vt preiret deputauit. Scdo in si/ tu.qz fm fulgentiũ nõ erat in celo cũ ali/ js sz in acre ppinquo nobis. Tercõ in a/ ctu.qz lucebat die ac nocte:licet aliqndo occultaretur. Quarto in motu qz nõ ci/ culariter sicut alie sz in rectũ ibat.et ante cedebat eos.nec ꝓtinue mouebat.sed cũ ipi ibãt ꝛ ipa mouebat ꝛ ꝓcedebat. ꝛ cũ stabãt ꝛ ipa stabat. Quinto in duratõe qz alie stelle ppetue sunt.sz hec pacto of ficio in ꝓcedentẽ materiã redacta est.

Itez nota ꝙ hec stella dz ei9 scz xpi. quia ab eo de nouo creata.ad sue natiuitatis indiciũ.ꝛ ad locũ natiuitatis ostenden/ dũ Nõ ãt dicit eius ꝗsi ipe stella ꝝ domi n9 sit natus sub stelle dnio sicut aliqmẽ tiunt astrologi.cũ nec etiã nos sic nasca/ mur: ita ꝙ ex stellis vel ꝓ stellatõe aliqs efficiatur bonus vel malus. Aug9. Hic iã erubescat stultitia sacrilega ꝗ lub stel laruz decreto putat esse natũ xpm. Nul los ei hoĩes nasci sic credit qui recte cre/ dit in xpm. Vex nec hec stella fecit xpm mirabiliter venire.sed ipaz fecit xps mi rabiliter apparere. Ipe ei natus ex matre nouũ sidus celo ostẽdit. Qui natus ex patre celuz terrãqz creauit. Eo nascente lux noua est in stella reuelata.quo mo/ riẽte lux ãtiq est in sole velata. Eo nascẽ te superi nouo honore claruerunt.quo moriẽte inferi nouo tremore tremuerũt quo resurgẽte discipuli nouo amore ex arserunt.quo ascẽdẽte celi nouo obsequo patuerũt. Tamẽ vex ẽ ꝗcquid fuerit de xpo ꝙ stelle habẽt effcũs sup corpa hũa/ na ꝛ alia corpa ꝗntũ ad ꝗlitates actuas ꝛ passiuas alterandas.ꝛ nõ sup liberuz arbitriũ nisi indirecte vt di.aug.gre. cri. ꝛ alij doctores Unde non efficiũt hoĩez bonum vel malum.sed inclinãt ꝛ dispo nunt homines ad bonum vl malum. vl ad diuersa vicia.ꝛ ad diuersas virtutes ꝛ artes ꝛ exercitia Nichiloi9 tamẽ hoĩes possunt p liberũ arbitriũ talib9 inclina/ tõib9 ꝛ dispositõnib9 resistere Propter qõ di. ptholome9 ꝙ sapiens hõ dnãtur astris.stultus aũt ab astris mutat. Ecc. xxvij. Hõ sapiẽs manebit in sapiẽtia su a vt sol.stultus aũt vt luna mutatur. qz vt dicunt ysido.ꝛ crisꝰ.ꝛ multi alij sancti doctores. Si ex stellis est ꝙ sumus bo/ ni vel mali.ergo nec bonum nostrum ẽ laudabile.nec malum vituperabile. ꝛ p consequẽs nec premia nec supplicia me/ remur. Frustra enim ponerẽtur leges ꝛ precepta. Itez si adulter ꝛ homicida per stellas fiunt magna ẽ stellarum iniqtas maioz est aũt illius qui ad hoc eas crea uit.vt di.ysiõ. Ex quo sequit. sicut dicit boetius ꝙ omnia crimina in autorem

stellaꝝ scz deū referant.qđ nephas ẽ cogitare.Et sic patet ꝓmū. ¶ Scđo ponit herodis consiliū ad xp̃m occidendum. Et hoc est.Iudiẽs aūt herodes rex. scz q̃ rex iudeoꝝ esset natus. turbat⁹ est.qz ꝓmo tiebat ĩteritū regni sui.Turbatus ẽ etiã ꝓpter irã romanoꝝ quã incurreret si ꝓsentiret nouo regi.Decreuerant ẽ romani.ne qs rex vel đs sine eoꝝ licẽtia diceret.Turbat⁹ est etiã ꝓpter astantez multitudinẽ magos comitantez. q̃si eubescẽs aliū q̃z se regẽ q̃ri in regno suo Turbata est etiã omnis hierosoluma cũ illo.Ex q̃re cũ potius . deberent gaudere de rege suo nato:cũ herodes alienigena et tyrann⁹ essz Et dicẽdũ q̃ in vitate nõ sunt turbati.sed turbatõz simulauerũt vt herodis fauorẽ haberẽt.qz si turbatõem nõ ostẽdissent eius indignatiõnẽ incurrissent.qz multũ iudeoꝝ effundebat sanguinẽ.et eis iugũ importabile ꝓponebat. Vel si in rei veritate aliqualit turbati sunt.iõ sunt turbati.qz nouitatẽ et mutatõem timebãt.in qua posset eẽ ꝑiculũ ꝓsonarũ et rerũ. Et congregans oẽs principes sacerdotũ.q̃ in templo đi sacrificia offerebãt.et scribas ꝓpl̃i. q̃ ꝓphz scz de lege et ꝓphetis docebãt.scisciteba tur ab eis.i.q̃rebat q̃si bono zelo.vbi cristus nasceret.i.nasci ꝟm ꝓphetas dẽbat qz oẽs ꝓphete de xp̃o.i.đ messia futuro q̃ eos saluare debebat ꝓphetauerũt Attulli habito ꝓnus cõsilio inter se ꝑ scripturas scrutãtes.dixerũt q̃ in bethleẽ iude. q̃ ꝓmo vocata est effrata debebat nasci. Et sic erat ꝑ micheã ꝓphetã scriptũ cap. .v. Et tu bethleẽ effrata puul⁹ es in milibus iuda.ex te ei.egre.dnãtor ĩsl. Tũc herodes clã a.scribis q̃ sacerdotib⁹ sibi abeis cauẽs ne malicia ei⁹ ꝓpẽderẽt q̃ ĩpediret vocatis mag̃ diligẽt didicit ab eis tẽpus stelle q̃ndo apparuisset eis ꝓmo. Et mittens illos in bethleẽ.i.hortãs eos vt irent.ait illis Ite q̃ diligenter interrogate de puero. Et cũ ĩueneritis et adoraueritis.renunciate mihi locũ et puerũ et oĩa que ĩueneritis. Renũciate dico ad me redeũdo.vt ꝓsonalit et oretenꝰ mihi oĩa enarretis vt et ego simulit veniã q̃ adorẽ eũ Indecens enĩ vidr q̃ vos veniatis ab extremis terre ad eũ adorandũ. et ego q̃ sum iuxta nõ faciã reuerẽtiã ei. Et ideo bono aio et ex rõnabili causa videbat q̃rere. Sed frustra iacit rete ãte oculos pẽnatoꝝ. q̃ oẽ bũanũ studiũ ꝓtra dei ꝓsiliuz ẽ ĩane.satis q̃siuit saul dauid q̃ pluries habuit eũ inter manus q̃ voluit cõfodere euz q̃ tamẽ nunq̃z potuit eũ occidere. Et filij iacob posse suuz totum fecerũt vt interficerẽt ioseph.q̃ habuerũt eũ ꝑ manib⁹ q̃ tamẽ nõ potuerũt eũ delere. qz đs ordinauerat ip̃m sup eos regnare Sic herodes oẽ studiũ adhibuit vt xp̃z interficeret.q̃ non potuit. Et sic patz scđm ¶ Tercõ ponit magoꝝ ꝓfectus ad xp̃z venerandũ. Et hoc ẽ. Qui cũ audissent regẽ abierũt itinere q̃ ceperãt egrediẽtes đ hierusalẽ. Quib⁹ egressis stati stella q̃m viderãt reapparuit q̃ more solito ãtecedebat eos vsq̃z dũ veniẽs staret supra domũ vbi erat puer. Ex q̃ patz q̃ dũ ingressi fuerãt hierusalẽ stella se occultauit nec hierosolimite q̃ herodes eã viderẽt. qui indigni fuerũt xp̃i stellã vidẽ. Vel qz indeces erat eis signũ ostendẽ.cũ habebãt ꝓphetiã.q̃ debebat eis sufficere. Ex quo etiã patet q̃ dũ homo cõfidit in deũ. et ei se totum cõmittit.deus illuminat et dirigit eum.quãdo autem derelicto deo cõfugit ad auxilium hoĩm.deus subtrahit ei auxilium.q̃ p consequens confundit: et maledicit.Hiere.xvij. ¶ Maledictus homo qui confi in ho.et ponit car.bra. .s. Benedictus vir qui confidit in dnõ. et erit dominus fiducia eius . Isti magi habebant stellam ducem sui. q̃ venerũt

ad consulendū herodē. Sic multi xp̄iani habent stellā vbi dei. q̄ illuminat gressus. oūm volentū recte ābulare. et ip̄i vadunt ad dyabolos p̄ diuinos et sortilegos p̄sulēdo. q̄ si aliq̄ndo di. eis vitatē. l' ui aliquo uuet. hoc facit ad p̄dendum eos. vt di. aug. Sic herodes magis veritatem dixit volens occidere ieſuz. Ut eī dyabolus salutē nr̄ām occidat frequenter loquit vitatē. et iō nō debem⁹ attendē q̄d dicat sz q̄ itētōe dicat. Sic dixit canis latroi volēti sibi dare panē vt nō latraret. q̄ volebat domū expoliare. Quā uil vt d. glo. di. p̄silio actū ē vt stella i ingressu iude magis se occultaret. vt sic cogerent querere a scribis vbi puer ſm prophetas nasci deberet. q̄ten⁹ magi ⁊ nos in illis audiētes testimoniū p̄phetaruz et videntes stellā magis firmarent in fide. et testimoniū de xp̄o nato efficax appareret. Uidētes ergo magi stellā gauisi sunt gaudio magno valde. Q̄ magis gaudet hō de bono p̄dito reuuento q̄z a p̄ncipio cū illud habuit. Sic pat filij p̄digi magis fuit gauisus dū ip̄m perditū reuuenit q̄z a p̄ncipio dū ip̄m habuit. et ideo fecit p̄uiuiuz vt patet. luce. xv. Sic isti magi gauisi sunt dū stellā p̄ditā reuuenerunt. q̄z fuerant a p̄ncpio duz eis apparuit. ¶ ID ¶ Triplex ergo gaudiū magi habuerūt. Primo ꝓpter stelle recup̄atōem q̄ gauisi sunt gaudio. q̄ videtes stellā gauisi sunt. Secdo ꝓpt stelle antecessionē: q̄ gauisi sūt gaudio magno q̄ ātecedebat eos. Tercio ꝓpter loci ostēsionē. q̄ gauisi sūt gaudio magno valde. q̄ stetit supra vbi erat puer. i. sup illud diuersoriū in quo natus ē. q̄si. d. Dic ē puer quē diu q̄risti Et iō intrātes domū de camelis descēdētes inuenerūt puerū quē q̄rebāt cū maria matre eius et nō cū ioseph. Nutu enim di actuz ē vt ioseph aliquo casu abesset ne pater pueri eri putaretur. Et p̄cidentes cū magna humilitate adorauerūt eū vt solū deuz qui solūmō adorari debet. Et aptis thesauris suis obtulerūt ei munera. Aurū sicut regi magno Thus sicut deo vero. et sacerdoti magno. Murrā sicut mortali homini In auro enī ostēdit regis dignitas. In thure vero eius deitas et sacerdotalis excellentia. In mirra vero hūana mortalitas. q̄ murra corpa mortuoz inungebant: q̄ hz a putredine ꝓseruare sicut fuit factū corpori xp̄i p⁹ morte. iob. xix. Uenit et nicodem⁹ ferens mixturā mirre q̄si libras cētuz. Et sic prostati sūt eū regē eē celi ⁊ tre ſm carnez de progenie dauid regem natum et deum verum ab eterno a patre genituz. et summum sacerdotē ad offerendum hostiaz ad deo totum gen⁹ humanū recōciliādo et mortalem hoīem morituz p̄ peccato totius hūani generis delendo. ¶ Et nota q̄ qlibz istoz triuz magoz obtulit ista ꝛa in qb⁹ deū venerati sunt. In quo tres magne vtutes magorum apparent Primo eoz hūilitas et reuerentia demonstratur. q̄ p̄cidētes. Secdo eoruz fides et latria. q̄ adorauerūt in q̄ ostēderant ip̄m verū deū eē cui solū cultus latrie debet. esa. xlj. Gloriam meam alteri non dabo. Et considera bene magnā fidez magoz. q̄ inuērunt ipz in stabulo et nō in palatō regali. pānis vilib⁹ iuolutum ⁊ nō aureis tectum. solum cum vna paupercula muliere. ⁊ non cum caterua militum et domicelloruz. vagiētem in cunabulis ⁊ non loquentem ⁊ tamē deum verum crediderūt ⁊ ip̄m adorauerunt. Tercō eoruz caritas ⁊ misericordia. quia obtulerunt ei munera. qō est effectus caritatis. j. corinth. xiij. Caritas paciens est benigna ē id est egenis larga. Quamuis enim iste puer esset filius diues in omnibus: ⁊ prediues

tamē vt paup venit in mundō ⁊ paupes
vitam elegit nihil penit⁹ hēns: ⁊ iō taq3
paupi et munera obtulerunt. Hic ergo
hac sacratissima die elit xp̄c a magis cog
tus et adoratus. ¶ Et ¶ Et nota q̄ hac
benedicta die q̄ fidi nostre initium fuit
deus decē miracula dignē reuerētia olten
dit. Primo enī mag⁹ adorauit ⁊ veraz
fidē de redemptore suo hūt. In quo sig
ficatur q̄ in hac die p̄mo gentilis pl̄us
vera fide illuminari cepit. q̄ p lōgū tps
āte obtenebrat⁹ diuersas adorauit crea
turas. esa. ix. Populus gentū q̄ ābulabat ī
tenebris vidit lucē maginā. Hodie ergo
primo xp̄s est cognitus ⁊ adorat⁹ a pl̄o
gentili vt verus ds. Et ppterea istud fe
stū dr epha ab epy qd̄ ē supa ⁊ phanos
apparitio q2 hodie xp̄us p stellā que bo
die apparuit magis desup demōstratus
est. Ecce iohēs xp̄m baptisauit. Nam
eodē die reuolutis. xxix. ānis ⁊. xmj. die⁹
b⁹ veīt ad flumē iordanis ⁊ baptisat⁹ ē a
io. Erat enī vt di. luc. nj. c. q̄si ānoz xxx.
q⁹ p. xmj. dies intrauerat. xxx. ānū. Et pro
ptera illud festū dr theophania a the⁹
os qd̄ ē ds ⁊ phanos qd̄ ē apparitō. q2 to⁹
ta trinitas di in baptismo apparuit. scz
pater in voce. filius in carne. spūssanctus ī
colūbe spē. In q̄dem baptismo xp̄c ta⁹
ctu sue mundissime carnis. vim cōtulit
regenerativaz aq̄s. et ordinauit hūano
generi ad tollendū peccatū suaue reme⁹
diū ⁊ cōe oibus virtuosuz et terminauit
penosuz et pticulare remediū deficiens
in vtute. Hercō idē iohānes tanq̄z pa
phus ecclesiā xp̄o desponsauit. vt dein⁹
ceps generarent filij spūales ⁊ spūali ge
nerati intenderet tanq̄z rei necessarie.
iob. ni. Oportet renasci vos denuo. ppter
hoc cantamus hodie celesti sponso iun
cta est ecclesia. Sicut enī vir ⁊ vxor cō⁹
uenunt ad filios procreandū. sic xp̄s ī vte
ro ⁊ fide ecclesie regenerat hoīes in fili⁹
os di p baptismū. Et iō baptisat⁹ dr xp̄i
filius ⁊ eccie. ⁊ ob hoc vocat xp̄ian⁹. i. filius
xp̄i. io. j. De. e. po. f. d. f. zc. q no ex sang. zc.
sz. ex do. na. s. Hdag̃ ergo excellētia ē ho⁹
die hoīb⁹ collata: vt fiat filij dr ecclia si
delū optimo sponso ⁊ nobili est ꝓiun⁹
cta. Quarto ds pater loquit humano
generi. q̄ ab initio mūdi ppter guerrā no
biscum factā nō fuerat nobis. nili p lub⁹
iectā creaturā locutus q̄si inimic⁹ nobis
sz hodie nobis reddidit loq̄lā d. hic ē filius
meus dilect⁹ ipm audite. Quasi di.
Hic qui sibi ecclesiā fidelū desponsauit
et in tanto amore est ꝓiunct⁹ idē ē filius
me⁹ dilect⁹. Et iō ppter eius amorē pa
cē facio cū hominib⁹ et oēm offensaz re
mitto. Et si vultis q̄ hec pax illibata per
duret ipm audite ⁊ eius mādata imple
te. Quinto in columbe spē spūssanctus
descendit ad significandum q̄ deinceps
vita nostra totalit spūalis debet eē. Hs
qz enīz tunc homines carnalit vixerant
dicentes. Fruamur bonis a iuuentute
quoīaz hec est pars nostra. sap. ij. in eo⁹
rum psona. j. cor. xv. ait sic apls. Come⁹
damus et bibamus. cras enī moriemur
Merces enim homis terrena erat. Iu⁹
xta illud esa. x. Bi vo. et aud. m. bo. ter.
comedetis. Sed deinceps spiritualiter
viuere oportet. et omnia carnalia ⁊ mū⁹
dana relinquere. Propter quod xp̄us
dicit in math. Ignem ve. mit. in ter. i. spi
ritum sanctuz qui in specie ignis appa⁹
it Veni enīz separare vxorem a viro. id
est carnalem vitam ab homine Et ite
rum in eodem. xvj. Si quis vult ve. pt⁹
m. abne. se et toll. cru. su. et sequatur me.
Deinceps etiam merces est spiritualis
et celestis et non terrena. Luc. xxij. Ego
disponam vobis. sicut di. m. pa. mi. reg.
Sic ergo incepta est hodie vita spiritu
alis et terminata est carnalis ⁊ terrena
Vexto celi aperiuntur q̄ ab inicō mūdi

fuerāt hominī clausi ꝓpter peccatū. Et hoc ad trīa significandū. Primo ad significandū ꝙ tota trinitas ad terrā descēderat. scz pater in voce. filius in carne spūssanctus in spē columbe. ad quid ergo clauderet. Secdo ad sigficādū ꝙ oēm hoīem spūaliter viuentē deinceps recipe ecclīa patū qđ vsqz tunc nō fecerat. qz quātūcunqz hō spūaliter et sancte vixisset: nō ascendit celū. scz ad inferos descendebat Tercō ad significandum pacē int deū ⁊ hoīez factā. Quasi. d. celū. Ex ꝙ facta est pax int deū et hoīem ad qđ clauderer āpluſ. Nā porte ciuitatū tpe guerre claudunt ⁊ tpe pacis reserant. ¶ Septimo oīs ꝓphetia finitur. qz magi vidēt oculo ⁊ iobānes ostēdit digito di. Ecce agnus dei. iob. j. Propt qđ domin⁹ ait. Usqz ad iobānē lex et ꝓphete. mat. xj. Gaudiuz ergo magnū est hodie hūano generi exhibitū qz spes nostra hodie ē adīpleta nā spes ꝙ differtur affligit animā ꝓuer. xiij. Unde domin⁹ ait luc. x. Beati oculi qui vi. ꝙ vos vi. amē. d. v. ꝙ mul. re. ⁊ ꝓphe. vo. vi. ꝙ. v. vi. ⁊. nō. v. Unde simeō ptꝫ ꝙz hoc magnū bonū diu expectauit vt vidit ait Nūc di. ser. t. d. fm. v. t. an pa. ze. luc. ij. Ergo sicut aq̄ frigida sitiēti anime. sic desideratū bonū dū possidet. qđ hodie impletū est. ¶ Octauo xps deserti intrauit. ⁊ cepit facere penitētiā nrāz. et ieunare incepit. Qz nāqz spūssanct⁹ descēderat vt dictum est. et hoīes debebant deinceps spūaliter viuere. ostēdit ꝙmō spiritualiter viuat. scarnē macerādo. mundum relinqndo. ⁊ deserū ꝓtemplatōnis ⁊ pudicicie ingrediēdo. Caro enī et mund⁹ spūi ꝓtrariant. Quādo autē quis recedit ab vno ꝓtrario. tātomagis ad aliud appinquat. Et ꝙ vult ad spūalem vitaz accedere. debz a carnali ⁊ mūdana vita discedere. Intrauit etiā deserturz tanq̄ pugil humane nature. ad hoc

stē eius scdyabolū debellandō. nam in fine ieunij ipm pstrauit ⁊ debellauit. vt ptz mat. xmj. Nono aquā ꝙuertit in vinuz. Et primuz miraculū corā discipulis suis fecit qz eodē anno p⁹ baptismū cuz esset āno ꝙ. xxx. et xmj. diez ꝙ inuitatus ad nuptias aquā ꝙuertit in vinuz. Et ꝓpt hoc festū hoc vocat bethphania. a beth quod ē dom⁹ et phanos apparitō. qz in illo miraculo qđ factū ē i domo apparuit ꝙ erat ver⁹ ds. In quo miraculo ostēdit matrimoniū esse bonum ꝙtra manicheos qui ipm damnāt. qz ipm sui ꝓsentia et miraculi factōne decorauit. ¶ Decimo de qnqz panib⁹ ordeaceis et duobus piscibus qnqzmilia hoīm satiauit vt di. bed. Nā eodē die reuoluto anno cūesset xps. xxx. et vnius ām et. xmj. diez ascēdit in montē. ⁊ miſertus turbe. qnqz panes ordeaceos et duos pisces. qs quidā puer in sacculo habebat. fregit ⁊ multiplicauit et iussit apponi turbe. vt comederēt et saturati sunt. qui fuerūt quinqz milia hoīz. et sustulerunt de fragmentis. xij. sportas. vt ptz io. vj. In quo monstrat eē ver⁹ ds. qz facere miracula ꝓprium soli deo ꝙuenit. Et ꝓpterea vocatur hoc festuz phagiphania a phagi grece quod ē comede latine. et phanos qđ est apparitio. quia in tali miraculo mōstratus est esse verus filius dei. ¶ Et sic patet ꝙ quadrupliciter christus est hodie monstratus esse filius dei. scilicet ꝓ stelle apparitionem. per vocem patris i iordanis flumine. per aque in vinuz cōuersionem et panez in deserto multiplicatōem. Propter quod hoc festū quadrupliciter nominatur. scz ephīa. theophania. bethphaīa. ⁊ phagiphaīa. hec ē ergo dies quā fecit dom⁹ ꝙm decē magnis miraculi decorauit. ¶ Quarto ponitur dei responsum magis factū ad suaz ꝓpriā remeandum. Et hoc est vt re

sponso accepto scz a deo:in somnis duz de nocte dormirent ne redurēt ad hero/ dē.Cogitauerūt enī an deberēt ad hero dē redire.Et ideo dicunt̄ responsuz acce pisse sup eo qđ taciti cogitabāt.Sicut et moises dictus ē ad deū clamare cū tamē sileret.Exo.xmj. qđ clamas ad me moy ses. Per aliā viam scz p tharsim cōdu/ ctu naungio.reuersi sunt in regionē suā scz indiā vt dicit crisp.Et q̄ndo btūs tho. venit illuc.adiuncti sunt ei ⁊ sil'cū eo p/ dicauerūt Herodes aūt impetu furoris sui vidēs se illusuz a magis.abat thar:siz et oēs naues q̄ magos ꝓduxerāt cōbus sit.ps.xlvm.In spū.ve.pt.na.thar. ¶ F Carissimi fratres seq̄mur magos istos. patres nrōs.pmicias fidei nrē Primo in inq̄sitōe salutis et magna solicitudīe q̄rendi xp̄m ⁊ veniēdi ad ip̄z. Nā nobis sic ⁊ ip̄is stella.i.lumē fidei ē exorta.esa. lv Querite dominū duz inue.pt.mno. eū.dū ppe ē. hebr.x.Accedamus cuz vo corde in plenitudīe fidi aspsi corda a cō/ scientia mala.Et nihil nos retrahat a q̄ rendo xp̄m. Nō labor vel dispendiū.qr magi laboriosa et dispēdiosa itinera ag gressi sunt vt xp̄m inuenirēt. Nō opulē tia ⁊ diuicie. qr magi ditissimi fuerūt.vt pote orientales dni.gre. Quis nesciat ori ētales pdiuites esse. Non nobilitas ⁊ ex cellentia.qr magi reges ⁊ magni dnī fu/ erūt. Nō sapiētia ⁊ sciētia.qr magi phī fuerūt. Hec enī ea genera hoīm videnī non curare xp̄m q̄rere.scz diuites.potē/ tes dnī et mōdi sapiētes.nec intelligūt mi steria dei.math.xi. Cōfitebor tibi domi/ ne pater celi ⁊ terre qr absco.hec a sapiē. et pru.⁊ re.e.p. Secdo i psecutōe boī ope ris qr q̄zus in ingressu iudee aspectum stelle pdiderūt vt di. glo.tamē ppt̄ hoc nō defuerūt a bono ope inchoato.sed i gressi sūt hierusalē q̄rētes a scribis vbi es sz xp̄s Multi.ppter qđcunqz ipedimētū a quocunqz ope inchoato desistūt Con tra q̄s dr lu.ix. Nemo mit.ma ad ara.et re.re.ap.ē.r.d. Tercō in ꝓfessione vitatis qr coram herode dixerūt alū regē iudeo/ rū esse natū quez ipi volebāt adorare:et non archilaū filiū eius. sicut sirenes fa/ ciunt submergi nauem sic adulatores hoīez q̄z laudāt ⁊ vitatē ei nō dicūt.esa. iij.pplē me⁹ q̄ beatū te dicūt:ipsi decipūt te ⁊ viā gressuz tuoz dissipāt.puer.xix. Qui blādis fictisq̄z sermonib⁹ loquit̄ aī co suo rete expādit gressib⁹ eius. Quar to in leticia cordis qr cū magno gaudio ibant.ad xp̄m adorandū.ps. Jubilate dō om.ter.ser.d.in le.ij.coz.ix. Nō ex tri sticia aut necessitate.hilarē enī datorē di.domin⁹.esa.lj. Veniēt in sion laudā/ tes.et letitia sempitna sup capita eoruz Quinto in fide mētis:quā valde mira/ bilē ostēderūt qr vt dictū est ipsum non in palacio regali.nō in lecto aureo.non in comitiua militum inuenerunt. sed in stabulo in vilibus pānis cum vna pau percula muliere.et tamē verum deum et regem celi et terre ip̄m crediderunt ⁊ cō fessi sunt. Sexto in reuerentia corporis quia procidētes adorauerunt eum. Mol' ti stant erecti coram dō nec se inclinant. Septimo in caritate muneris.quia ob tulerūt ei aurum. Octauo in deuota o/ ratione mentis quia obtulerunt ei th⁹. per quod oratio significatur.ps.xmj.di rigatur oratio m.sicut incen.in.zc. No/ no i mortificatōe carnis qr obtulerūt ei mirram per quam carnis mortificatio designatur Corpus enim christi in mir/ ra legitur inuolutum.vt patet iohānis xix.Colloss.iij. Mortificate membra ve/ stra que.s.sup ter. Ro.xij. Obsecro vos p miseri. dī vt exhi. cor.ve. hos.vi. sanc. d.pla. Decimo in cognitione reditus quia exquo responsuz acceperūt.de redi tu ergo dō ip̄o taciti cogitabāt. Undecio

in declinatõe herodis vt ad herodez.i. dyaboluz nõ declinem⁹ vel redeam⁹.ex q̃ em̃ semel euasim⁹ man⁹ eius ãpli⁹ ad eũ nõ redeam⁹.q: ip̃e vult in nobis occidere xp̃m vt possit nobis libere dnãri sicut herodes volebat. Si aũt ad eũ redierim⁹ erũt nouissima nrã peiora prioribꝰ q: ip̃e cũ septẽ spiritib⁹ ꝑnequioꝛib⁹ in nos introibit.vt nos fortius possideat et nunq̃z pdat.vt dꝛ luc.xj. Duodecimo in dimissione vie veteris vt viã veterẽ dimittam⁹ ⁊ p aliã in patriã redeam⁹. Carissimi patria nostra ẽ padisus a qua et de q̃ expulsi sum⁹.ꝑpt gulã. superbiaz.et inobedietiã.⁊ transgressionẽ: vt di.greg. Redeam⁹ ergo ad eã p aliã viã sez p ꝓtinentiã mẽtis ⁊ coꝛpis.p hũilitatẽ.p obediẽtiã.et p obseruatõem mãdatoꝝ dei. Qꝛ ꝓria ꝓtrarijs curant. Colꝫ iij. Induite vos sicut electi ⁊ dilecti dei. viscera misericoꝛdie benignitatẽ humili.modestiã patien.esa.xj. Hec est via ãbulate in ea.neqz ad dexterã neqz ad sinistram de.ꝛc.

Dominica infra octauã epiphanie domini de euangelio sermo. XVI

Quum factꝰ esset iesus ãnoꝝ.xij.ascẽdẽtib⁹ penꝛ tibus illi⁹ hieroſolimam ꝑm ꝓsuetudinẽ diei festi: ꝓsummatisqz diebus cũ rediret remãsit puer iesus in hierusalẽ.luc.ij. Hoc est ꝑmũ euangeliũ qđ de opib⁹ xp̃i legit. Nihil eĩ hẽm⁹ đ opꝛ bus xp̃i que vsqz ad tricesimũ ãnũ opatus est exclusiue. Omẽs enim euãgeliste opa christi que in .xxx.ãno et deinceps facere incepit scribere ꝓcurauerũt.vt fides et autoꝛitas magis eius opib⁹ preberet.Credendũ ẽ q̃ magnific⁹ puer sp magnifice gessit. De illis etiã pauca redigerũt i scriptis vt meli⁹ memoꝛie mãdarent.q: vt dꝛ.iob.xxj. Multa quidez et alia signa fecit iesus que si scribant.p singula.nec ip̃m mundũ arbitroꝛ posse capere eos qui scribendi sunt libꝛos Et tamẽ sunt scripta que nobis sufficiũt ad salutẽ.et p que tota vita nrã potest optime informari. Cõtinz ãt p̃sens euãgeliũ multa salubꝛia exẽpla.tam ex pte xp̃i q̃m ex pte virginis matris eius In quo quidẽ euãgelio sex summarie ꝓtinent. Primũ ẽ parentũ iesu ad festũ pasce ascẽsio et ipsius iesu in hierusalẽ remãsio vtuosa.in ꝓncipio euangelij. Cõm est ipsi⁹ iesu a parentib⁹ diligẽs requisitio ⁊ ip̃i us reinuentõ fructuosa ibi. Existimãtes aũt illũ in comitatu esse.venerũt iter dei.et requirebãt eũ inter cognatos ⁊ notos. Terciũ est sup prudentia iesu omniz ãmiratio. et matris ipsius ꝓlocutio. doloꝛosa ibi. Stupebãt ãt õnes qui eũ audiebãt sup prudẽtia et respõsis eius. Et dixit mater eius ad illũ. Fili quid fecisti nobis sic. Quartũ ẽ iesu ad pentes ei⁹ responsio incõꝓhẽsibilis et totaliꝫ ponderosa ibi. Et ait ad illos. Quid est q̃ me q̃rebatis. Nesciebatis q in bis q̃ patris mei sunt oportet me esse. Quintũ ẽ ip̃i⁹ ibũ ad pentes subiectõ et verboꝝ suoꝝ a mrẽ conseruatio copiosa.ibi. Et dest.cũ.il.⁊ e.sub.il. Et mater ei⁹ ꝓseruabat omnia verba hec. Sextũ est ipsi⁹ iesu in sapientia ⁊ grã ꝑfectus. et in etate coꝛpoꝛis augmẽtatõ gaudiosa ibi. Et iesus ꝑfi.etate ⁊ sapiẽtia apud deũ ⁊ boĩnes. Primo ergo ponitur pentuz iesu ad festuz ascensio et ipsi⁹ iesu remansio ĩ hierusalẽ virtuosa. Circa qđ sicnotandũ q̃ sicut hẽtur nume.xxviij.⁊ xxix. sex festa solennia p̃cepit iesus fieri filijs israel preter sabbatũ qđ omni septimana solẽnizabant.de quo hẽtur.exo.xxix Primũ festũ fuit neomenie.i. noue lune qđ fiebat in kalẽdis mensiũ. ĩ q̃ nõ debebãt oparı.sz facere magnũ sacri

ficiū deo.scz ō duob⁹ vitul'⁊ vno ariete et vij.agniculis et vno hirco.q̄ p̄ pcto⁊ expiatōe ꝓpli offerebāt. Scōz fuit festuz pasce qō incipiebāt xmj.die lūe p̄mi mē sis scz apr̄il'.hēbāt eni mēses lunares eo⁊ dē mō sicut nos. In q̄ totus ꝓplus p̄ familias et domos suas,xmj.die ad vesp̄am īmolabat hedū.⁊ silr̄ q̄libet familia co⁊ medebat illo sero agnū assuz igni.⁊ ō sā guine tingebāt sup̄ limīaria domoz. Et hoc festū durabat.vij dieb⁹.l.vnj.ꝑputā do p̄mas vesp̄as in q̄b⁹ incipiebat.fe⁊ stū in quib⁹ oīb⁹ debebāt ꝑmedē azima ꝑm⁹⁹ ⁊ vltim⁹ erāt solēnes. Et in q̄li⁊ bet istoz.vij.diez faciūt sil'e sacrificiuz si cut in kalēdis. Et hoc ē festū de q̄ in p̄se⁊ ti euāgelio fit mentō.ad qō iesus cū pen tib⁹ ascendit. Terciū festū fuit nouaꝝ frugū. In q̄ offerebāt panes nouaz fru⁊ gū. In q̄ sicut in kalēdis sil'e sacrificiū fa cere tenebantur. Et hoc fiebat.l.die a pa schate ī penth.q̄ndo data fuit lex Quaꝛ tū festū fuit tubaz.q̄ndo israel fuit libe⁊ rat⁹. Tubis ei ⁊ coꝛnib⁹ vtebant. Qō fi ebat p̄ma die.vij.mēsis.scz septēbꝛis. In quo offerebāt sil'e sacrificiū sicut in kal'. Scz erat duplicatū scz ꝑ kl'.et ꝑ festo qō erat in kal'. Quintū fuit festū ꝓpiatōis quod fiebat.x.die septembꝛis. in quo of ferebāt sil'e sacrificiū sicut in kal'. In q̄ ō bebant in p̄nia se affligere p̄o peccatis vt deus ꝓpici⁹ fieret eis.⁊ delicta p̄ce:et et peccata. Sextuz fuit scenophegie.i.fi⁊ xio tabernaculoz.quod fiebat.xv.die se ptembꝛis et durabat octo dieb⁹. Prīa dies et octaua erāt solēnes. Exibant eī extra domos suas.⁊ habitabāt sub vm bꝛaculis octo dieb⁹ in mēoꝛiam. q.xl.ā⁊ nis sub vmbꝛaculis in deserto bītabāt quolibet istoz diez magnū sacrificium offerebāt. Nā p̄ma die offerebāt in sacꝛ ficium.xmj.vitulos.⁊ xmj. agniculos:et duos arietes.hircū p̄o peccato.et sic fa⁊ ciebant omni die vsq; ad septimū īclusi ue.excepto q̄ a p̄mo dievsq; ad septimū minuebant vnū vitulū. Die vero octa⁊ uo sicut ī kal'.sil'e faciebāt sacrificiū. istō festū et festū nouaꝝ frugū.s.penth.⁊ pa⁊ sce erant valde solēnia apud iudeos. et erat p̄ceptū. vt patꝛ.exo.xij.q̄ in bis tri bus solennitatib⁹ oēs masculini sex⁹ de bebāt se in hierusalē ad templū p̄senta⁊ re coꝛā deo. De duobus āt p̄mis po⁊ terat homo ꝓpter infirmitatē.et vie lon gitudinē excusari. De terciovero scz ō festo pasce null⁹ poterat nisi ꝓpt infirmi⁊ tatē legittīe excusari. Ad hoc ergo festū pasce ascendit iesus cū pentibus suis in hierusalē.et steterunt ibi.vij.dieb⁹.q̄bus expletis redierūt in nazareth. et puer ie sus remānsit in hierusalē.⁊ hoc nescierūt pentes eius. Cum āt venissent nazareth et non inuenissent eū:crediderunt eum esse in comitatu.i.cū alijs qui eos fuerūt comitati in via et cum eis uerant. et sic p̄ma die q̄euerūt. scd̄a aūt die ceperunt eū q̄rere inteꝛ cognatos et notos.i.inter ꝓsanguineos et notos cū quib⁹ crēdbāt eu⁊ esse.⁊ p̄ totā diem illū nō inuenerūt Die tercia regressi sunt in hierusalē et ī uenerūt eum in medio doctoz audiētē illos et interrogantē.⁊ oēs mirabantuꝛ sup̄ p̄udentia eius que ap̄parebat in in terrogatōibus et respōsionib⁹ suis. Ex qūo.potuit eē q̄ puer tāte diligētie p to⁊ tā diē nō requireret a pentib⁹ Et di.glo. q̄ mos erat iudeis eūtib⁹ ad festa q̄ mu lieres ibāt seoꝛsum et viri seoꝛsum.⁊ pu eri poterant cū vtrisq; ad libitū ābulare Et ideo beata virgo credebat eū cum io seph ambulare.⁊ eꝗuerso.et isto modo nō credebāt eū in hierusalez remansisse Et dixit mater ei⁹ ad illū. Fili quid feci⁊ sti nobis sic.ꝛc. Et ait filius. Et quid est q̄ me querebatis? Nesciebatis q̄ in bis q̄ patris mei sunt optet me esse.q.d. Imo

do iam tempus appropinquat vt inci/
piam ostendere ad quid veni. quia ad p̄
dicandū ⁊ docendum et querendū loca
et animas que patris mei sunt. Unde q̄
si tunc intrauit possessionē templi. Sed
nōne sciebat virgo ad quid filius vene/
rat. Dicendū q̄ beata virgo sciebat ī ge
nerali ad quid filius venerat. nesciebat
tamē q̄ntū ad oīa pticularia in quibus
instruebat ꝙtidie ⁊ videndo ⁊ audiēdo.
Et sic intelligendū ē qđ sequit. Et ipi nō
intellexerūt verbū qđ ipse locutus ē eis.
Uel nesciebatis q̄ in his que patris mei
sunt oportet me eē. i. nesciebatis q̄ pater
spūalis p̄ponendus ē carnalibus. ⁊ idō
debui de cultu dei. ⁊ aiarū salute curare
non obstāte q̄ me dolentes ḡreretis. et
hoc ipsi non intellexerūt. Et dscendit cū
illis et erat subditus illis. i. reuerentiaz:
et obediētiā exhibendo. Et maria tāq̄z
archa sapiēcie ꝓseruabat omnia verba
hec. que postea retulit beato luce scribē/
da posteris: ne laterent. Et ihesus pficie/
bat etate. quo ad se: p incrementa mem/
broꝝ et tpoꝝ. Ore. Juxta naturaz hoīs
de infantia in iuuentutē p̄cedebat. Et si
milit̄ pficiebat sapiēcia et gratia apd de
ū: fm eius gloriā ⁊ apud hoīes ad q̄rz
salutē accedebat sapiētia ⁊ grā ei⁹. Non
ei in se pficiebat sapīa et grā qui fm ani
mā ab instanti sue ꝓceptōis recepit plei
tudinē sapiēcie et gratie non ad mensu/
rā. fm vero psonā nullā pfectōez recepit
sed erat ipa pfectō sapie ⁊ gracie. q: pso/
na erat filij dei. Christus enī fm psonaz
habuit sapiētiaz diuinam. que ē causa ⁊
fons omnis sapie ⁊ boni. ⁊ fm animam
quā assumpsit habuit scientiā humanā
q̄ est duplex. s. intellectiua ⁊ practica. In/
tellectiuā habuit infusaz a deo. q̄ aīe cre/
ate xp̄i statim oēm scientiaz ⁊ sapientiaz
infudit et gratiā spūssancti. non ad men
surā. In hac ergo sapiētia et gratia xp̄us
nūq̄z pfecit sz pfecit ī vsu ipsay. s. ī sciēcia
practica. et exprimentali: quādo ipas ad
opatōes applicabat. hebre. v. Didicit ex
his que passus ē obediētiā. Ostensio er/
go sapie et gratie eius pficiebat apd ho
mines q̄ inde edificabant ⁊ saluabantur
apd deū q̄ imd glorificabat. Sapīa ergo
refert ad p̄dicatōez eius. et gratia ad cō
uersatōem ex q̄bus surgebat pfectus v̄
bi ⁊ exempli. Sic ergo in vsu sapie ⁊ gra
cie pficiebat apud deū ⁊ homines vt di/
ctum est. Et sic patet litera. ꝛc.

Moralitas.

Moralit āt ad edificatōem nrām nota
q̄ totū hoc euāgeliū est plenū exemplis.
Ex nāq̄z vt dictū ē hoc ē p̄mū euāgeliuz
quod de opib⁹ xp̄i narrat. decuit vt to/
tum exēplis radiaret. Inuenim⁹ āt ī eo
tā ex pte xp̄i q̄z ex pte virginis gl̄iose vi/
ginti magne edificatōis et informatōis
exempla. ¶ Ex ¶ Nā ex pte xp̄i sūt. xij.
et ex pte v̄ginis sunt octo. Primū quod
a xp̄o hēmus ē vt a puericia bonis opi/
bus assuescamus. q: puer ascendit in tē/
plū in festo ad orandū et disputādū. Qz
fm phūz ex actib⁹ bonis generat habit⁹
vtutū: que faciūt delectabilit̄ ⁊ faciliter
opari sicut et natura. Delectatō autem
pficit opatōem. quēadmoduz pulcritu/
do iuuentutē. vt ibidem phūs di. Et īde
vt opus dei sit facile ⁊ pfectum. oportet
q̄ a iuuētute ūcipiat. Propt̄ qđ dr̄ tre.
nj. Bonū est viro cū portauit ab ado. sua
ꝛc. mat. xj. Col. iij. m. s. v. iij. e. m. s. ē. ꝛc. Illi
āt qui non in iuuentute sed in senectute
volunt iugum xp̄i ⁊ onus penitēcie sub
ire. nimis est difficile atq̄z graue. Mat.
vij. Arta est via que ducit ad vi. ⁊ pau.
am. p eam. Exemplū de virgulto plican
do. et de arbore grossa. Eccl. xxx. Curua
cervicem a iuuentute. Quia vt puer. xix
dr̄. Qui a puericia delicate nutrit seruū
suuz. i. corpus postea sen. e. cō. ¶ Ecdm

est vt p9 q3 ceperum9 in via dei ãbulare ĩ ea pseuerem9 q2 alijs recedẽtib9 iesus in templo remãsit. Q2 vt di. ber. Sola int̃ vtutes pseuerantia coronat̃ Quidam non possunt audire vnã missaz. sed statĩ eleuato corpe dominico fugũt. Contra ꝗs dr mat. x. Nõ q̃ inceperit sz q̃ pse. sal. e. In cꝰ figura mãdatũ ẽ in lege. vt cauda animalis sp deo immolaret̃ vt patet leuit. nj. Et vxor loth q2 nõ pcessit iugit̃ ãte sz ꝓuersa ẽ retro in statuã salis ẽ trãsformata vt p3 gen. xix Propt̃ qđ xpc venientibus ad se discipulis ait illis luce. xij. Memores estote vxoris loth. Q2 neo mit. ma. suã. adara. ⁊ re. re. ap. ẽ. reg. dei. vt dr in eod. ix. Terciũ. est vt ꝓsanguineos et notos amicos fugiamus ⁊ mũdanos q2 iesus inter ꝓgnatos non est inuẽtus. Sic inter ꝓsanguineos ⁊ mũdi b9 amicos iesus. i. salus nõ inuentur. Raro enim vel nunq3 suadent pentes filijs ⁊ ꝓsanguineis nisi ea que mundi sunt ĩ q̃bus anima pdit. mat. x. Inimici homis domestici eius. Propterea dixit dominꝰ abrae. gen. xij Egredere de tra tua ⁊ dõ ꝓgnatõe tua et de domo patris tui. Imo qđ peius est pleriq3 pentum faciũt licut corui qui pullis suis escam non mistrãt nisi post tres dies duz vidẽt eos nigras plumas emittere sicut ipsi. Sic multi filios suos odũt nec videre volunt nisi sequantur in astucijs mundi et negocijs lucratiuis. vt qualis pater talis sit ⁊ filius. Propterea dominus ait luc. xiiij. Si quis ad me venit ⁊ nõ odit patrez et matrem suam. ꝛc. nõ põt meus esse discipulus. Unde cuidã xpc dixit. Sequere me. Qui respondit. Dnẽ pmitte me p9 sepelire patrem meum. Christus respondit. Dor. sepeliãt. mor. suos. luce. ix. Et biero. di. q3 summũ genus pietatis ẽ. sz in boc parentibus esse crudelem. sz in non eis obediendo in eo qđ a di seruicõ eos retrahere conatur Quia vt di. aug. Diligend9 ẽ generator. sed ꝓponend9 ẽ creator. Quartũ est vt si deum pditũ p peccatum reuuenire cupim9. pacẽ habeamus. q2 non nisi in hierusalem: que visio pacis interptatur se inuenire pmisit. hebr. xj. Pacem et sanctimoniaz leq̃mini cum õnib9 sanctis. sine qua nemo videbit deũ. ps. In pace factus est loc9 eius. Unde aplis suis hereditario iure in testamento pacem reliquit. d. Pacez meã do vo. io. xiiij. Unde ingrediẽs mũdum et vadẽs pmõm: egrediens mõm: pacem predicauit. tanqm necessariaz ad salutem. luc. ix: In quãcunqz domũ intraueritis dicite pmum. Pax huic domui. Quintũ est vt deũ in loco debito sz in templo dnĩ p orõnẽ queram9. qa ibi non alibi xps inuentus ẽ. Nõ inueĩtur deus in plateis. q2 ibi varietates: et detractões. Non in curijs. q2 ibi piuria et false accusatões ⁊ sententie Non in apotecis. q2 ibi multa mẽdatia et decepti ones. Nõ. in tabernis. q2 ibi totalit dyabolus et non xps. Sed in ecclesia. Est autez duplex ecclesia sz magna et pua. Magna vt ecclesia materialis. pua: vt camera vel cella hominis. In vtraq3 inuenit̃ deus. Sextũ ẽ vt tpe ꝓgruo sz per triduuz deum queram9. q2 xpc non nisi p triduũ potuit inueniri Prim9 dies sit ꝓtritionis. Sc̃s ꝓfessionis. Terc̃ius satisfactõis. Quidã habẽt primum et nõ sc̃m vel terciũ. quidã habẽt pmũ sc̃m et nõ terciũ. ⁊ ideo dũ nõ ĩueniunt exo. viij. Uiã triũ dierũ pgem9 in solitudinem ⁊ sacrificabim9 dnõ deo nr̃o. Tales eĩ deũ inuenũt. Septimũ ẽ vt debitũ modõ inq̃rẽdo deũ teneam9. q2 a pentib9 dbitũ modũ tenẽtib9 pmisit se inueniri q̃ fuit in eo q9 solicite dolorose ⁊ pseuerant eũ q̃sierũt. Vade ⁊ tu fac silr. Et sic patet q9 inq̃rẽdo deũ tria debẽt obser

uari. scz debitus locus. ꝑgruus temp⁹ ⁊ decens mod⁹. Et p ꝓtrariū triplr errat inquirēdo deū. s. in loco. tpe. ⁊ mō. sicut ī q̄cunq; alia re. vt di. ber. Quidā enī errant in loco. q; q̄rūt eū vbi nō est. et hoc tripliciter. Primo sicut carnales quoꝝ ds venter ē. q̄ q̄runt deū in delicijs carnis in quibus nō ē. q; spūs ē deus cant. nj. In lectulo meo p noctē q̄siui quē dilexit anima mea. quesiui eū et nō inueni. Q; vt di. aplūs. j. coꝝ. xv. Caro et sanguis regnū dei non possidebunt. Secdo sicut auari qui adorāt crucē numi. q̄ q̄rūt eū in diuicijs. osee. v. In gregibus et armētis suis vadēt ad q̄rendū dominū. Sed ibi nō inuenīt q; ds ē pfectū bonū. Sed diuicie multā amaritudinē habēt anne xā. et in acquirendo et ꝓseruando. ⁊ ip̄edendo. Magis āt in ꝓtrario repitur. s. ī pauptate q; paup factus est ds mat. v. Beati paupes spū q̄niā ip̄. ē reg. cc. Tercio sicut vaī glorioſi supbi. q̄ gliaꝝ hoīs diligunt magis q̄ꝫ dei. q̄ q̄rūt euꝫ in dignitate honoris mundani. sed ibi nō īuenitur. q; deꝰ non ē in falso honore sꝫ in vo. Honorāt mūdanus falsus ē. q; nō ē reuerentia exhibita in testimonīū vtutis. sed ē honor pānoꝝ ⁊ diuiciaꝝ q̄ exhibetur malis sicut ⁊ bonis. Et iō xp̄s nō ē īuentus a magis in domo herodis. palatio regali. sed in stabulo. In vero aūt honore q̄ ꝓsistit in virtutibus ds optime īuenīt. De his tribus dr iob. xxviij. Nō inuenitur in terra suauiter viuentium. quo ad p̄mos. abyssus di. non ē in me. q̄ ad scdos. et mare loquit. non ē mecuꝫ. q̄ ad tercios. Ubi ergo inuenīt deus Certe in anima hūili ī templo dei ꝓmorāte Aug. Excelsus es dnē ⁊ hūles cordē sūt domus tue. Et in eloq̄o diuino: mathei xvij. Ubi duo vel tres ꝛgre. f. i. n. m. ibi .s. e. i. m. coꝝ. Et iō xp̄c in templo diuina colloquēs inuentꝰ fuit. Hoꝝ figura ba-

betur. nj. reg. xix. de helya: q̄ndo voluit videre deū et dictū est ei vt iret in debitū. et staret in foramine petre. et ecce spūs grandis. i. ventus subuertēs montes. et cōterens petras. ⁊ ibi nō domi⁹ ⁊ ecce cō motō magna. i. tremotus. ⁊ non ibi dominus. et ecce ignis magnus. et non ibi dominus. et ecce sibilus aure tenuis. et ibi domi⁹. Per foramē petre ecclesia dr designatur. p spm grandē supbia honoris. p ꝓmotōem magnā tumultus diuitiaꝝ. p ignē magnū luxuria. q̄ ignis ē vsq; ad ꝓsummatōem deuorans. vt dr iob xxxj. p sibilū aure tenuis verbū dei ⁊ aīa sibilans verbū dei. ¶ Quidā errāt ī tpe et hoc tripliciter. Primo q; nō q̄rūt eū in triduo ꝓtritōis: ꝓfessionis: et satisfactōnis. vt factū est. Secdo q; q̄rūt euꝫ nimis tarde. s. in anxietate mortis cōstituti. Sic refert beda dr quodā monacho īanglia. qui in extremis ꝓstitut⁹ vidit infernū apertum. et dictū est sibi ab astāti⁹ q̄ dēret se recōmendare dō. Qui ait Tarde surrexi. Et put diceret deꝰ in adiu. m. inten. āteq̄ꝫ gloria p. diceret expirauit. Similiter dicit gre. in dyalogo de q̄dam romano. q̄ in extremis ꝓstitut⁹ vidit demones. ⁊ exclamās petijt indutias vsq; mane. et sic clamās mortuus ē. Tercō q; nō q̄rūt eū in tpe misericordie dputato. quod ē vita p̄sens. sꝫ iusticie. sicut ille dines epulo. de q̄ dr mat. xvj. q̄ nō leuauit oculos nisi q̄ndo erat in tormētis Et ergo deꝰ q̄rendꝰ ē. p triduū. āte mortē. et in vita p̄senti. sic enī soluꝫ īueniri potest. esa. lv. Querite. do. dū. īue. p. īuo. e. dū. p. ē. ij. coꝝ. vj. Ecce nūc tps accepc. ecce nūc dies salutis. ¶ Quidā errant in mō. et hoc etiā triplicit. Primo q; querūt eū solum verbis. d. Dnē adiuua me Mat. vij. Nō oīs q̄ d. m. d. d. in. re. ce. sꝫ q̄ fe. vo. p. m. Secdo q; q̄rūt eū solū extrī secul. Nā signāt se cruce. vadūt ad eccle

siam.ieiunant.dant elemosinas. dicunt pater noster.sed aīa ꝛ cor est in ptāte dyaboli ꝓpter peccatū mortale:qđ tenent esa.xxix. Populus hic la.m.ho.cor aūt e.lon.ē a me.sin.cā enī colūt. Ecōtra vult deus scz cor et aīam.puer.xxvj. Prebe mihi fili cor tuū. Gen.xxxj. Da mihi animas cetera tol.ti. Tercio qr non q̄rūt eū sup omnia sed infra multa.plus diligūt multa q̄z deū et iđo nō inueniūt. mat.x. Qui amat pa.ꝛ ma.aut f.aut ag.aut qđ cunqz aliud plusq̄z me.non est me dig. Est ergo querend⁹ đs verbis et factis. intrinsecus.et extrinsecus.ꝛ sup oīa alia et tunc inuenitur. Octauuz exemplum qđ a xp̄o habemus ē vt mediū i omnib⁹ factis nostris teneam⁹. Poeta. Medi uz tenuere beati.virtus enīz ꝓsistit i medio.et viciū in extremis. vt di.phūs. ga ꝓdigalitas que dat danda et non dāda ꝓsistit in extremis.similit auaricia q̄ retinet danda et nō dāda. Sed largitas q̄ dat danda ꝛ retinet retinēda tenet medium. Et ideo illa sunt vicia.et hec ē virt⁹ Et iō discretio đr mater oīm virtutū.qr in omnibus mediū tenet. Et iō xp̄us ad hoc ostendendū stetit in medio animaliū in natiuitate.in medio latronū i cruce.in medio discipulox suorum in resurrectōe.pviā ergo medij ābulare dēmus Esa.xxx. Hec est via ābulate in ea .neqz ad dexterā neqz ad.sinistrā. Hec est via regia ꝑquam filij regis eterni gradiuntur. Bonum exemplū ē vt in societate bonox maneam⁹. qr inter doctores inuentus ē. Quēadmodū scabies inficit socios.ita et praui mores inficiūt ꝛ boni informāt.ps. Cū scō.s.e.cū puer.puer. Et vide grande bonum et grāde malū Qr viuendo cū bonis acquirit fama.ꝛ si malū faciat vix credit.fama aūt maximum bonū est puer.xxij. Adelius ē nomē bonū q̄z di.mul. Viuendo aūt cum mal⁹ ditur fama. Et frequent đ quo nō habz culpā inculpat. Et ergo qui negligit famā stultissim⁹ est. Decimuz exemplū ē vt modū bonū in nostra ratōe et collocutōne teneam⁹.qr iesus audiebat ꝛ interrogabat. Multi ip volunt loqui nec loquentē finire ꝑmittunt sermonē. q̄ stulti reputant. puer.xvnj. Qui prius respōdet q̄z audiat stul.se es.demon.et ꝓfusi. dig. Et ecc.xxxij. Audi tacēs simul ꝛ quere ns. Talis enī modus est apt⁹ discipline et ꝓtrari⁹ ē generatiu⁹ ꝓtentōnis et iurgij. Ubi habem⁹ exemplū prius discendi q̄z docendi.qr xp̄s audiuit et iterrogauit ꝑusq̄z docuit.qđ est ꝓtra hereticos q̄ ꝑus docent q̄z didicerint. vtpote qui sunt cerdones et artifices Unde cimum exemplum ē vt pentib⁹ nostris subijciamur et eos in summa reuerētia hēam⁹.qr iesus q.tant⁹ erat subdit⁹ erat vni paupcule mulieri ꝛ vni fabro.ꝛ hoc est. Descendit cū eis ꝛ erat subditus ill'. Ber. Quis quib⁹ deus hominib⁹. vnū de.x.ꝑceptis ē hōrare pentes.exo.xx.honno.pa.ꝛ ma.ꝛc. In eodem.xxxj. Qui male.pa.s.l'mrī.mor.moriat.ꝛc. Ecc.nj. Honora patrē tuū.et si defecerit sensu veniaz da. Qr non ptinet ad filios corrigere pentes q̄z uis sint numis sensati ꝛ transuersi nisi reuerent et dulcib⁹ verbis nec dēnt eos verbis exaspare: vel deridere. puer.xxx. Oculū qui subsānat patrē.et despicit ptum mat⁹ sue. suffodiāt eum corui de torrentibus.et ꝓmedāt eum filij aqle. Di.phūs q̄ sūt q̄đ aīcicie q̄b⁹ non possum⁹ repēde eq̄les vices. sic pētibus mgris ꝛ djs. Si ei nos ꝛ nrā đo ꝛ pentib⁹ largiremur. nō possem⁹ eis ꝓdignaz mercedē rependē. q̄cquid ei boni hēm⁹ ab eis hēm⁹. Duodecim exēplū ē vt sicut etate ꝛ tpe.ita sapīa đi ꝛ grā opibus semper crescamus et proficiamus.quia iesus proficiebat etate q̄ ad se p̄cremēta

membroꝝ ⁊ tpm. et ꝓficiebat sapiẽtia et gracia apud deũ et hoĩes vt dictum est. Ergo nos facere debemus. vt in sapientia ⁊ grã ꝓficiamꝰ ⁊ crescamꝰ. Qꝛ vt di. greg. In via dei non ꝓficere. deficere est Qꝛ vt idẽ di. Amoꝛ dei nunq̃ ociosus sẽ magẽi opat̃ si ẽ. Si aũt opari desinit. iã amoꝛ nõ ẽ. ⁊ iõ assimilat̃ igni qui sp̃ ẽ in motu. Multi crescũt solũ etate ⁊ tpe: et nõ sapiẽcia ⁊ grã Esa. lv Puer centũ ãnorũ moriet̃ Cõtra quos apl's j. coꝛ xmj Nolite pueri effici sensibus. malicia aũt puuli estote. sensibꝰ aũt pfecti. Et multi crescunt solũ scientia speculatiua sed nõ practica et exꝑimentali: qđ tangit valđ clericos et religiosos q̃ oĩa speculant̃ et pauca opant̃. Et ad regnũ dei nihil ꝓficiũt. Qꝛ vt di. apls. j. coꝛ. xmj . Regnũ di non ꝓsistit in sapĩa verbi. sꝫ in ostensiõe spũs et vtutis. augꝰ. Surgũt indocti: et regnum dei rapũt et nos cuꝫ doctrinis nostris in infernũ dimergimur. Et multi crescũt sapiẽtia mundi et nõ dei. que ẽ aĩalis terrena ⁊ dyabolica. vt dꝛ iac. nj. biere. mj. Sapiẽtes sunt: vt faciãt mala bene ãt facere nescierũt. Et sic patent exempla exꝑte xp̃i ¶ k ¶ Exparte ãt virginis bẽmꝰ octo salutaria exẽpla. Primũ est vt in festis deuote ecclesias visitemꝰ ⁊ indulgentias reptemꝰ. qꝛ dꝛ de ciuitate sua iuut in paschate ad aliã ciuitatẽ ad templũ dn̄i visitandũ. Propt̃ hoc eĩ instituta sũt festa vt i eis ad ecclesias eamꝰ et ibi missaꝝ et p̃dicaciõem audiamus ⁊ deuote deũ oremꝰ et reliquias scտoꝝ visitemꝰ ⁊ indulgentias reportemus. Et vt. ista liberius faciamꝰ p̃ceptũ ẽ a dnõ: vt in festis opa seruilia non agamus qđ scdariũ est in festis. Multi ãt accipiunt solũ caudam ⁊ credũt se accepisse caput solũ eĩ ab operibus vacant. Exo. xx. memento vt di. sa. sancti. Sanctificare sabbatũ est ab opibꝰ sui libꝰ cessare ⁊ sãctis opibus intendere. Et iõ q̃ male agũt i sestus neutꝛ custodiũt qbꝰ nihil magꝭ nule q̃ꝫ peccatũ. p quod hõ efficit̃ seruꝰ. Joh. viij. Qui facit peccatũ seruus est peccati Decõm est vt filios sancta opa doceamꝰ qꝛ vadẽs ad festũ filiũ suũ secũ duxit. parẽtes enĩ duo debẽt filijs. s. nutrimẽtũ et documentũ. Et quale documẽtum certe dei. Sed heu hodie qꝛ solũ documentũ mõi dant eis. et de doctrina dei nihil curant et sic mittũt eos ad mortem infernũ matb. xmj. Tradet aut frater fratrem in mortez et pater filiũ. Et iõ filij i inferno surgent in pentes eos dẽtibus discerpẽtes Et ideo xp̃c ait. luc. xxvmj Filie hieru salẽ nolite flere su. me. sꝫ sup. v. ⁊ s. fi. ves. fle. qꝛ venẽt dies in qbus dicent. Beate steriles que nõ genuerũt. Tercium vt simus solicti de ꝓditõne filiorũ nostroꝝ vt salutẽ coꝝ ꝓcuremꝰ. qꝛ beata virgo filiũ ꝓditum solicite requisiuit. Multi et multe vidẽt filios suos a lupo infernali asportari et non clamãt neqꝫ aliquid curant. Ber. Cadit asinꝰ et ẽ qui subleuet. pit hõ et nõ est q̃ curet. Venit lupꝰ ⁊ omnes clamãt: venit dyabolus ⁊ nullꝰ obstat. Sic erat solicita mater beati aug. q̃ sicut solẽt flere matres filios mortuos. sic illa ꝓditõez filij sui q̃tidie flebat. vt d. aug. et non q̃euit donec ip̃m ad salutem reduxit. Quartũ ẽ vt pũ et discreũ modũ in arguendo filios teneamꝰ. vt non eos cũ deliquũt blasfememꝰ neqꝫ maledicta imꝑcemur. vnde ait. Fili quid feci sti nobis sic. Hic cadit exemplũ de istis septẽ filijs et filiabus quibꝰ mat̃ ꝓpter iniuriam ab eis receptã maledixit. qui statim tremoꝛe capitis ⁊ oĩm mẽbroꝝ conquassatõe vexati et suoꝝ ciuium oculos non ferentes p̃ mundum dispersi sunt. De quibus dicit beatus augustꝰ. q duo ipsoꝝ frater et soꝛoꝛ venerũt ad affricã et ad mẽoriã beati stephani sunt cu-

rati. Dēmus ergo ipos arguere vbis. et si indigēt vberare. ecc. nj. Unde latera ei⁹ dū unsans ē. Quintū vt q̄ndo iesum pdim⁹ p peccatū ipm cū dolore requira m⁹. vt dictū ē supra. q⁹ dolētes q̄reba. te Sic q̄siuit eū magdalena et inuenit ⁊ si bi apparuit. io. xx. Maria stabat ad mo. so. plo. Quidā volūt ipm ridēdo .inueī re dū nullā ꝓtritōem de peccatis habēt sed ridēdo ꝓfitentur. Sextū ē q̄ vxo res viros suos hōrent q⁹ beata virgo de stirpe regia quēdā faby q̄z ioseph viruz suū honorauit d. Pater tu. ⁊ e. do. q̄. zc. Eū ei ꝑmisit ⁊ patrē filij dīvocauit sicut et ipa vera mater erat. eundē hōrez sibi attribuens in paternitate ꝑdicta. q̄ ipi⁹ nutrici⁹ solū erat. Quantūcūq⁹ vxor no bilis sit ⁊ alta. debet in dictis ⁊ factis vi rū honorare ⁊ ei subesse. Sicut sara ho norauit abraā dominū eū vocās. Q⁹ vt di. aplūs. j. cor. xj. Uir caput est mulieris et ꝑpter ipm facta ē mulier Maxime āt debet ipm honorare vt custodiat cor⁹ suū ne cū altero fornicet. q⁹. id ēsūmū d decus viri. Et ꝑptera in lege talis mu lier mādata est lapidari. vt ptz deu. xxij. Septimū est vt legē dei iugit medite mur. q⁹ maria ꝓseruabat oīa vba. confe rens in corde suo. ps. cvnj. Meditabar in mādatis t. Et. ps. j. In leg. e. me. di. ac. deut. vj. Meditaberis ea sedens in do mo tua et ambulās in itinere tuo dormi ens atq⁹ ꝓsurgēs. Lex ⁊ verbū dei ē cib⁹ anime. mat. mj. Nō in so. pa. vi. ho. sed ī omni v. qd̄ ꝑce. d. or. d. Dībus aūt q̄ nō retinent cibū. nihil ꝓfert. Sic est de vbo dei In cuius figura mādatū fuit in lege moysi q̄ nullū animal nō ruminās offer retur in sacrificiū. Octauū ē vt ꝑsum ptionē sciēdi alta misteria dī abijciam⁹ q⁹ cū non intellexerit verbū qd̄ locut⁹ ē ad eos nō fuit īportuna vt ipm sciret cre dens aliquid magni in dicto latere. ro. xij. Nō plus sape q̄z oportet sapere. sed sa. ad so. Hoc est ꝓtra multos q̄ alta mi steria dei et subtiles questiones eorū in tellectum penitus excedētes scire volūt et de ꝑdestinatōe et trinitate: et vnitate dei. et corpe xpi. et similib⁹ .qui sunt ar guēdi et verberandi. ero. Et si bestia te tigerit montē lapidabit. Bestia est ho mo secularis qui vult tangere montem scripture. Solus moises ascendit mon tē ad loquendū deo. q⁹ solus hō cui re uelat deus secreta sua debet alta et ꝑfū da scrutari. In fine nota q̄dā miste rū. q⁹ in festis quando ies⁹ debet queri et īuenīri pdit. et in toto alio tempe non perdit sicut in festis. q⁹ festa sunt institu ta. vt hoīes vacent diuinis. vt dictum ē et ipsi vacāt potatōib⁹ ⁊ ꝓmesatōibus. et ludis. et vanitatibus et min⁹ essz ma lū operari q̄z sic facere. Et ꝑpter hoc fe sta nrā ī odiū deo sūt. esa. j. Solēnitates vestras odiuit aīa mea. Amos. v. Odi. et ꝑieci festiuitates vestras. et iō sarace ni qui nō solēnizāt festa deridēt xp̄iano rū festa. Tre. j. Uiderūt eū hostes ⁊ deri serūt. sa. e. Et qd̄ peius est. q⁹ in pascha ⁊ magnis solēnitatibus q̄ndo hō deberz magis sanctificari tunc magis se dissol uit et vane letat. Et breuit festa videtur ordinata soluz ad solatiū corpale zc.

De epistola sermo. XVII.

Obsecro uos fra tres per misericordiā dī vt ex hibeatis corpa vestra hostiaz sanctā deo placentem. Ro. xij. Sicut di cit aplūs ad ro. xnj. que a deo sunt ordi nata sunt. Oēs autez fideles sunt a deo per creationem et generationem. Ideo beatus paulus tanq̄z dei apostolus ad gentes conuertendas et ordinandas. in epistola hodierna omēs fideles nititur ordinare. vt re et nomine christiani. id ē

christi fideles simus filij. Et quia homo habet ordinē ad deū. a q̄ est. ad mundū in quo est. et ad p̄ximū cum quo viuit. ⁊ est. ido in hac epistola q̄ntū ad hec nos satagit ordinare. Que quidē epistola ī quattuor scindit. Primo eī ordinat nos ad deū ꝑm vnā p̄tem nostri. s. ꝑm corpus vt ip̄m hostiam viuentē deo offeramus In p̄ncipio ep̄le. Secdo nos ordīat ad mūdū. vt nos ei nō ꝓformare debeam⁹. ibi. Et nolite ꝓformari huic seclo. sz reformamini in nouitate sensus vestri. Tercio nos ordinat iterū ad deū ꝑm alias p̄tem nostri. s. ꝑz intellectū. ne plusq̄z oporteat et deceat sapiam⁹. ibi. Dico enī p gratiā dei que data ē mihi oib⁹ q̄ sunt int̄ vos. non plus sapere q̄z oportet sapere ꝛc. Quarto nos ordinat ad p̄ximū. vt vn⁹ alteri subueniat. ibi. Sicut ei ī vno corpe mł. mē. ha. ꝛc. Primo ergo ap̄ls ordinat nos ad deū ꝑm vnā p̄tem nostri. sz ꝑm corp⁹ vt ip̄m hostiā viuentē deo offeram⁹. Et hoc est. Obsecro vos fratres. i. per sacra adiuro. Est enī obsecratō petitō cuz adiuratōe. vt p natiuitatē xp̄i ⁊ p mortem. et filia. In q̄ ap̄li benignitas: ⁊ hūilitas demōstrat. q̄ nō impat sicut p̄lat⁹ ⁊ domi⁹. sed obsecrat sicut frater ⁊ seru⁹. cuz tamē magnus esset p̄lat⁹ ⁊ p̄ alijs ap̄lis. Sciebat enī q̄ anim⁹ boīs melius p blā da deducit̄ q̄z p violentiā trahat̄. Gene. Generosus ē aīm⁹ boīs ⁊ naturaliter cō tra p̄tātē recalcitrans. facili⁹ ducit̄ q̄z trahat̄. Unde supbos p̄latos q̄ alit̄ faciūt. dominꝰ īcrepat eos p ezech. xxxmj. c. di. Cū austeritate impabatis eis ⁊ cū potē tia. et dispse sunt oues mee. Sic fecit roboam filiꝰ salomonis. et ido ap̄ls nō acq̄euit ei. sed recessit ab eo vt patet. iij. reḡ xx. Obsecro inq̄m fratres. Et p q̄d obsecro. certe p mīam dei. sup. vobis factam Et sic est adiuratō nō solū p vnū bonuz sed p oīa bona q̄ xp̄c nobis fecit. q̄ omīa xp̄us motus mia nobis largitus ē. vnde ex miꝛicordia nos fide illuīauit. nos a peccatis absoluit. nobis dona ⁊ virtutes infudit. in filios dei regenerauit. de ptā te dyaboli nos eripuit. nobis celū apuꝛit. et p mortem suā saluos nos fecit. Ad tytū. iij. Nō ex op. iust. q̄ fec. nos sz ꝑm suaz mi. sal. n. f. In q̄ ostendit̄ magnus feruor apli. q̄ndo p oīa bona nrā nos adiurat. Quādo ei feruent̄ desideram⁹ aliq̄d ab aliquo obtinere. p illud q̄ magis amat eū adiuramus. Sic ap̄ls p dei miserico diā. quā magis amare debem⁹. nos adiurat. que magis apparuit in eo q̄ sanguīnē suū p nobis fudit. Et ido ap̄ls vt frāgat corda nostra adamāte duriora adducit sanguinē xp̄i. Quia si adamas sanguine hirci frangit̄. multo magis corda nostra dēr̄ent sanguine xp̄i frangi. In ei⁹ effusione ꝓsistit miserico diā dei. Et q̄d obsecro. Certe. vt exhi. cor. vel. nō corpa aīalium sicut iudei ātiq̄tus. ps. xlix. Nō accipiā d̄ de. t. vi. Uestra di. non aliena Sunt enim aliq̄ q̄ de alieno corio lōgā correigiam faciunt. Ro. vj Sicut enīz exhibuistis membra vestra ser. immū. ⁊ in iq̄. ad iniq̄. ita nunc exhi. ser. iust. in sanctificatōem. Exhibete dico corpora vestra hos. deo per carnalium desideriorum ⁊ opm mortificatōem. gal. v. Qui aūt sūt xp̄i car. s. cru. cū vi. et con. Coll. nj. Mortificate mēbra. ve. que sunt sup ter. ij. corj. Ep mortificatōez ihesu in corpore vestro circūferētes. Et hoc iustū est. q̄ ip̄e corpus suum in ara crucis hostiam d̄o p̄o nobis im molauit. Nota q̄ ab hostia immolanda totus sanguis effundebatur iuxta altare. Sic iuxta crucez christi que est altare dei. de quo edere nō habent potestatem qui tabernaculo seruiunt. hebreo. xnj. debemus consumere in penitentia vitam carnis et sanguinis. Luce. ix. Qui vult venire post me abne.

se.id est vitam carnalem et animalem et tol.cr..s.ẽc.gal.vj.xpo ꝓfix⁹ sũ cruci.m'ti ꝓsumũt vitã suã iutili labore.sed nõ iuxta crucẽ xpi. ¶ Secãt hostia qnqz dz brẽ. Primo dz hostia esse īmolata deo p carnis mortificatõez. Secõdo dz esse viuẽs p caritatis feruorẽ. Tercio debz eẽ sancta per christi sanctificatõem. Quarto debet esse deo placẽs.per hilarem oblatõem. Quinto debet esse rationalis.p discretionis circumspectionem. Primum patet. ¶ Secundo debet esse viuens hostia:per caritatis feruorem. Et hoc est exhibete deo hostiã viuentez.scz per caritatem que facit opera viua.cuz sit forma virtutum. Et ideo qui non diligit manet in morte et facit opera mortua. Vel viuentẽ p fidem que p dilectõem operat.q; fides sine operibus mor.ẽ. vt dr iac.ij.abac.ij. Justus in fide sua viuet In veteri lege offerebat hostia mortua. Et hoc est recte.quia de morte temporali. transibãt ad mortẽ eternã.s.ad carentiã visionis diuine cui obligati erant.sz modo cessauit illa obligatõ.et aperta est ianua ad vitã. ergo viuens hostia a filijs vite debet offerri. Nota q; quidam offerunt hostiã mortuã et nõ viuam.s.q; corpus suũ in ecclesia dr vẽdicant sepeliri.z nõ cessant a peccatis. Corpus mortuuz sepelitur in ecclesia z anima viua in inferno.luc.xvj. Mortuus ẽ dr.z sepul. in iferno Itẽ q; carnẽ suã affligũt siue p ieiunũ siue p orõez. siue q̃cũq; alio mõi peccato mortali existẽtes Itẽ viri religiosi q; corpe sũt in claustro. z corde z mente in seculo. Tales inique diuidũt.quia dãt corpus deo et animã seculo. Mors autem est sepatio anime a corpore. et iõ cũ sit anima in seculo per amorem et iugez meditatõnem.corpus remanet mortuum in claustro quod offerunt deo. Qz vt dicit augusti. Magis est anima vbi amat q̃m vbi animat. Et talibus cũ sint in continua morte.est eis claustruz maxima pena et quasi carcer. Tercio debet hec hostia esse sancta et hoc triplicit sm qõ sanctum tripliciter dicit. Naz sanctũ vno modo idem est q; sine terra. Debet enim hostia nostra esse sine spe retributionis terrene sed solum pro spe retributõnis eterne Math.vj. Nolite thesaurisare vobis the.in ter.the.aũt vo.thes.i cel. O deus quot sunt qui tibi seruiunt soluz pro tempali mercede.z qui q̃runt bonas prebendas.z in omnibus spũalibus querunt solum tempalem mercedẽ. Malac.j. Quis est in vobis q; claudat hostia z incẽdat altare meũ gratuito. Secundo sanctum idem est qõ firmatum. Debet ergo hostia nostra esse firma et stabilis z perseuerans.quia non qui ceperit sed qui pseuerauerit.hic salu⁹ erit math.x. In cuius figura cauda animal' semp debat in sacrificio offerri.vt patet leui.nj. Tercio sanctum idem est qõ sanguine tinctum. Debet enim hostia nostra esse tincta virtute sanguinis christi quia nisi sanguis christi stillet super eã: nihil valet.eo q; non potest nos a peccatis mũdare nisi in virtute sanguinis ei⁹ hebre.ix. Sanguis christi emũdauit cõ scientiam nostram ab operibus mortuis. In cuius figura in veteri testamento omnia pene mundabantur in sanguine.z sine sanguinis effusione non fiebat remissio.vt dicit apostolus ad hebreos ¶ Quarto debet hostia nostra esse placẽs dõ per hilaritatẽ.vt libenter et non cum tristicia et murmure hostiam immolemus. quia hilarem datorem diligit deus.vt dicit apostolus.ij.corinthe. ix. Math.vj. Cum ieiu.no.fi:ficut yp.ẽ. Vel debet esse placens deo per rectam intentionem. vt soli deo placere velimus:et non hominibus sicut ypocrite

Quinto dēt esse discreta. Et hoc ē rōna/
bile obsequiū vestȝ sup. sit p discretōez.
per quā oīa perfecta et fructuosa reddū
tur. bern. in epla ad carthusiēs. Denuo
sunt et alia corpis exercicia. sicut sunt vi
gilie et ieiunia et alia hmōi. que spūalia
non impediūt. sz adiuuāt si cuz rōne et di
scretione fiant. que si ex indiscretōis vicō
sic agunt. vt vel deficiēte spū vel languē
te corpe spūalia impediāt. q sic agit cor/
pori suo tollit bonū opis effectū. spūi af
fectū. primo exēplū. et dō honorē. sacrile
gus est. ⁊ hoc oīm in deū reus. leuit. ij.
Quicqd obtuleris sacrificij sale ꝓdies.
Tamē cauendō est ne nimis d̄ sale pona
tur. Quidā enī nimis discreti sunt in tā
tum vt nihil pene vel doloris velint su/
stinere. Et iō subūgit bern. ibid. Justū ē
caput q̄ndoq; dolere in seruicio dei qđ
olim sepe laborauit in vanitate seculi esu
rire ventrē vsq; ad rugitū q̄ sepe supple/
tus est vsq; ad vomitū sz mod⁹ in omi/
b⁹ tenend⁹ ē. Rōnabile ergo sit obsequi
uz vestȝ. Et sic petet p̄mū ¶ Scdo nos
ordinat apls ad mundū q̄ten⁹ ei confor
mari nō dēam⁹. d. Et nolite cōformari
huic seculo. Et hoc dupliciē. Primo p
amorē. q; amantē similat amato vt in il
lud trāsformet. osee. ix. Facti sunt abhoī
nabiles sicut ea que dilexerūt. Sicut ei
calor disponit cerā. vt fiat silis sigillo ip̄res
so. sic amor disponit aīam vt amato sibi
ꝓiuncto assimilet. Et ē tāta hec assimila
tio ⁊ ꝓformatō vt amator mūdi mūdus
dicat. 1oh. i. Mūd⁹ eū nō cognouit. ppt
hoc di. 10. j. Can. ij. Fratres nolite dilige/
re mun. neq; ea q̄ in mdo sunt In mūdo
sunt tria. vt ibid dr. s. ꝓcupiscētia carnis
ꝓcupiscentia oculoȝ. ⁊ supbia vite. hec
sunt mundi q̄ mdani diligūt. scz diuicie
delicie ⁊ hōres. q̄ dilectores suos pdūt
et derelinquūt. saltē in morte. Scdo per
opatōem vt non ꝓformemur actib⁹ mū
di q; mali sunt. Peccatores sunt simee
mundi q; oīb⁹ actib⁹ mdi nituntr sūmo/
pere ꝓformari. et idō non possunt eē bo
stia di. In cuius figura in lege mādatū est
q̄ oē aīal ābulās sup uan⁹ vt simea. sit
imundū. nec de ipo possit fieri sacrificiū
vt patet. leuit. xj. Itē sunt sicut cameleō.
q̄ ad oēm colorē sibi apposituī mutat. ita
peccatores ad oēm impssionē mali quā
habēt siue p auditū siue p visuz. statiz af
ficiunt ad illud et illud cogitāt ⁊ deside/
rāt. ezech. xxxj. Cūqz vidisset viros depi
ctos in pariete insonuit sup eos ꝓcupi/
scentia oculoȝ suoȝ. Et nota q̄ huic se/
culo nullo mō debem⁹ cōformari cū sit
aīal monstruosuz. Est ei illa bestia: quā
vidit io. in apoc. que hēbat capita. vij. ⁊
cornua decē. et sup cornua eius decē dy
ademata. et sup caput ei⁹ noīa blasphe/
mie: ⁊ similis erat pardo. et pedes ei⁹ si
cut pedes vrsi: ⁊ os eius sicut os leonis
Et hētur. apoc. xxxj. Peccator q̄ mūd⁹
dr ē bestia. q rōe nō vtit sicut bestia. duz
nō ꝓsiderat finē suū. Septē capita sunt
septē vicia. que peccatori siue mūdo do
mīant. Vicia enī regnāt in mūdo et nō
vtutes. Tot enīz dnōs hz peccator q̄t vi
cia i eo regnāt. 10. vnj. Qui facit pecc. ser.
ē peccati. Decē cornua sūt. x. trāsgressio
nes dcalogi q̄b⁹ pctor deū ipugt. Decē
dyademata sup cornua signt glāz quaz
hēnt pctores d̄ suis peccatis puer. ij. letā
tur cū malefe. ⁊ ex. i. re. pes. Hoīa vo bla
sphemie sunt verba quibus peccatores
le excusant. et deū accusant dicētes oīa
eē p̄destīata. ⁊ ex necessitate veīre. Per
pardū uero q̄ est varij coloris itelligun/
tur duplicitatis varietates. q; mdania
lud dicūt ⁊ alid faciūt. Pedes vo silēs
hz vrso qui similes sunt manib⁹ hūanis
q; mundani habēt opa similia opibus
hoīm sed nō sunt sed potiꝰ bestiaȝ opa
sunt Mūdani. sicut vrsus mel ꝓcupiscit

et sequitur sine frenore ita ꝓcupiscũt et se quunẽ dulcedinẽ tpalem vsqz ad mortẽ Os vero cor est sicut os leonis fetiduz qz fetet corã dõ et sanctis eius. ps. xmj. sepulcr pa. e gut. cor. Nolite ergo inquit aplus huic seculo ꝓformari: sz reformamini scz p gratiaz xpi q p peccatum dẽformati fuistis. in nouitate sensus vr̃i t'imẽtis vestre. sm aliã literã non in nouitate carnis sed mentis. Anima eĩ que ad imaginẽ dei facta ẽ. imaginẽ di i se dẽformat: dum peccat ephe. mj. Renouamini spũ mentis vr̃e t indu. nouũ ho. scz xp̃z. Nota q hec reformatõ sicut reformatõ materialis fit quinqz modis ¶ Quo ¶ Primo p malleatõem tribulatõnũ t psecutõnum. ps. cxxvnj. Supra dor. m. fa. pe. Sicut reformãtur fabrilia. et iõ necessarius est ignis spũssancti in corde homis reformandi. Malleare enim supra ferrũ frigidum vanuz ẽ. hiere. v. Nũquid fedabit ferrũ ferro ab aq̃lone. i. i frigore a quilonis Sic fuit reformatus paul⁹ q̃n̄do dixit act. xmj. Per mul. t. o. n. i. r. cel' Secũdo p subtractõem. sicut reformantur sculptilia dũ celte eleuãt a lapid̃ hoc est. p pauptatẽ volũtariã. q̃ oĩa supflua abiecit et dispgit paupibus. ps. cix. Dispsit de. pau. iu. e. ma. in se. se. Sic fuit reformat⁹ zache⁹ qui ait lu. xix. Dnẽ ecce d. bo. me. d. pau. et si quẽ defrau. red. q̃. Tercõ per additõnem ei⁹ q̃d deest. Sicut reformantur domus et multa alia Sic docebat dominus reformari illuz cui dixit marci decimo. Unũ tibi deest Vade que habes vende et da pauperibus Hec ergo reformatio et renouatio fit per consilia ¶ Implens enim precepta reformatur consilia superaddendo Sic reformati sunt apostoli mathei xix Ecce enim reliquim⁹ omnia et secuti ẽ. ¶ Quarto. per fusionem quãdo aliq̃d primo liquescit et postea fundit̃ in aliquid in quo recipit formam sicut campane Sic optet q̃ primo aĩa liquefiat feruore deuotõis Canti. v. Anĩa mea liq̃facta ẽ Et postea ad formã recipiẽdã ꝓpiciatur quasi in modulum in aliquẽ bonũ virum cuius formã accipiat et exemplũ Sic volebat reformari apostolus illos quib⁹ di. ad phi. iij. Imitatores mei estote t obseruate eos qui ita ambulãt sicut habetis for. no. Sic volebat reformari augus. qui estuabat estu incredibili quãdo iuit ad simplicianum vt ꝓferret sibi quis esset apt⁹ mod⁹ viuendi sic affectus vt ipe erat ad ambulandu in via dei in q̃ aut sic aut sic ibat Propterea petr⁹ d. prelatis. j. Pet. quinto. Non quasi dominantes in clero sed forma facti greg̃ ex animo. ¶ Quinto per appositionez decentium colorũ. vt reformantur dom⁹: dum pinguntur. Duo autem sunt colores quibus reformari debemus scz albedo mundicie. et rubedo caritatis Cant. q̃nto. Dilectus meus candidus. t rubicundus. ¶ Sequitur vt probetis: que sit voluntas dei ¶ Ad hoc enim debet fieri ista reformatio vt probem⁹ ĩteriori sensu q̃ sit id est q̃ bona sit voluntas di. Est eĩ bona q̃ ad dõclinatõnẽ a malo. beneplacẽs q̃ ad opatõez boĩ q̃d ẽ ĩ ꝓcepto t ꝓfcã q̃ ad ipletõez boni q̃d ẽ i ꝓsilio. vl' bona ĩ se. eo eĩ ipo q̃ dõs vult aliq̃d bonũ ẽ illd̃. beneplacẽs i benedispositis p vtutes. t ꝓfcã in beatis. t sic p scd̃z. ¶ Tercõ apls ordinat nos itez ad deũ. sm aliã p tẽ nr̃i. s. fz intellctm ne pl⁹ q̃z deceat sapiam⁹ d. Dico ãt. i. affirmo t ꝓcipio t supp̃ obsecraui t monui. t cur hoc Respõsio pl⁹ eĩ fide errare t piculosi⁹ q̃z in hostia offerẽda vl' in deordinatõe ad mũd̃ l' in q̃cũq̃z alia re. Et iõ dico. i. ꝓcipio. p gratiam apostolatus mei. que data est mihi. nõ meis meritis reddita. p quã sũ gẽtiũ doctor t apls ꝓstitut⁹ in fide t veritate.

.j.cor.xv. Grā dei sum id qđ sum. Ydrecipio inq̄m. omnibus q̄ sunt int̄ vos. i. oībus fidelibus qui vobiscum sunt. nō plus sape q̄z oportet sape. puer. xxv. Sicut qui mel ꝓmedit multū nō ē ei bonū. qui inflat. sic qui pscrutator ē maiestatis opprimet a glā ¶ A ¶ Et nota q̄ aliqs plus sapit q̄z oportet triplicit̄. Primo q̄ndo terminos trāsgredit̄ a patrib⁹ institutos in his que fidei sunt. puta cum noua vult inuenire vel nouo mō ea q̄ fidei sunt exponit. Cōtra qđ puer. xxij. ne transgrediaris. tminos ātiq̄s q̄s posuerūt patres tui. Secđo q̄ndo excedē nitit vires īgenij sui et q̄ones ad q̄s nō ptattingere nitit disputare et reuoluere. ꝑ. qđ eccl̄. nj. Altiora te ne q̄sieris et fortiora te ne scrutatus fueris. Tercō q̄ndo in discendis ordinē puerit prius volens discere difficilia q̄z facilia ber. Medic⁹ bon⁹ ordinat de cibis. si ordinē in cibis sumendis nō serues ipsos cibos natalit̄ bonos tibi reddes nō bonos. Qđ dr de cibis intellige de scīētijs hebr. v. Facti estis quib⁹ lacte op⁹ ē nō solido cibo. Perfectoꝝ aūt est solidus cibus. qui p ꝓsuetudine exercitatos hēnt sensus ad discretōem boni et mali. precipio ergo nō plus sape q̄z oportet sapere sz sape ad sobrietatē. i. ad modū tempātie. vt neq̄z excedas in nimiū neq̄z coarteris in debitū. Multa enī scire dēmus .j.cor.xiij. Ignorās ignorabitur. osee. nj. ¶ Quia sciam tu repulisti. et ego repellā te. Ebri⁹ et nō sobri⁹ reputaret̄. qui vellz volare eod̄ mō nō reputabit̄ sobrius q̄ nititur celestia pscrutari. puer. xxiij Prudētie tue pone mod̄. Sibi q̄ nollet surgere ad ꝓmedendū. nō sapiēs sz stultus et pigerrim⁹ diceret̄. sic q̄ nō vult aliqualit̄ discere que sūt fidei. j. tbi. nj. Attende lectōi exhortatōni et doctrine. hec meditare in his esto. Ergo quilibz debz velle tātuz sapere sicut vnicuiqz diuisit deus. i. diuisiz dedit. mensuraz fidei. i. fidē illustratā illustratōe maiori vel mīori. Decōm enī q̄đ q̄libet est illustratus in fide tantū debet velle sape. sap. xi. omnia ꝓstituisti in numero pondere et mēsura. et potissime gratiaꝝ suaꝝ dona. Et sic patet terciū. ¶ Quarto. nos ordinat apls ad primum vt vnus alteri seruiamus. Et ad hoc inducit quandā similitudinē in corpe humano. d. Sicut enīz ī vno corpe multa mēbra habemus. omnia aūt membra non eūdem actū hēnt. sed diuersis actibus sibi inuicez sumministrāt. Oculus enīz videt p pedibus et manibus et omnibus alijs mēbris. Et lingua loquit̄ p omnibus membris. et sic de alijs Ita multi. i. oēs fideles vnū corp⁹ sum⁹ in xp̄o. i. p xp̄m. Grā enī p christuz nobis collata nos vnit in vno corpore mistico q̄đ ē eccīa. Gal. nj. oēs vos ei vnū estis ī ihesu xp̄o Singuli āt sup. sum⁹ vel eē dēm⁹ mēbra: ita q̄ alter sit mēbr alteri⁹ illi submīstrādo et adiuuādo eph. mj. Supportantes inicē in caritate Et nota q̄ hec similitudo colligatōis et submīstratōis mēbroꝝ corpis naturalis ad mēbra eccīe qua sibi inuicē debent seruire supportare et diligere sic mēbra corpis natural. attēdit. q̄ntū ad octo Si đ hoc vis p̄dicare. reqre ifra dnicā. xvij. p⁹ trinitatem in moralitate sermonis đ epla Et sic patet quartum.

¶ Dominica prima post octauam epiphanie de euangelio sermo. XVIII

Nuptie facte sūt in chana galilee. io. ij. Qr tps institutū ab ecclesia pro celebrandis nupcijs extat p̄scs. io hodie in ecclesia euangelium de nuptijs recitat̄ vt qualiter se habeant in mr̄imonijs ꝓtrahendis nuptiaꝝ celebratores salubriter instruant̄. Non enī ōni tpe possum⁹ nu

ptijs intendere celebrãdis ſm eccleſie in
ſtituta imo ab eadem multa tpa feriant
Nam ab aduẽtu dñi vſq; ad octauam
ephie incluſiue celebrare nuptias nõ de
bem⁹.ſili a ſeptuageſima vſq; ad octa⁄
uas paſce etiã incluſiue.et ſili a trib⁹ di⁄
ebus ãte aſcenſionem dñi vſq; ad octa⁄
uas penth. In hoc ergo euangelio ỏ nu
ptijs ſer ſummarie ꝓtuent̃ Primo enĩ
deſcribit̃ ꝓuiuũ nuptiale. In principio
euangelij. Scõdo declarantur ꝓuiuarũ
pſone.ibi.et erat mater ieſu ibi Vocat⁹
ẽ ãt ieſ⁹ ⁊ diſcipli ei⁹ ad nuptias. Tercio
poit̃ colloqũ matnale ad filiũ ibi.⁊ defi.
vi.ait ad ieſum. Vi.non habent. Quar
to ſubiungit̃ matris ⁊ filij ad miniſtros
ꝓ uiij impiuꝫ ſalutare ibi Et di. mater
ieſu miniſtris. Quinto ab architriclino
qui guſtauit aquam vinũ factã. bonita
ti vini aſſerit̃ ſpecialit̃ ibi. Ut.aũt guſtaſ
ſet architriclin⁹ aquã vinũ factã ẽ. Se⁄
xto inter ſigna ieſu.hoc phibetur inutia
le ſubinfertur inſimul ex miraculo fcto
bonum ſubſecutuꝫ fidei ſpẽale ibi. Hoc
fecit initium ſignoꝝ in chana galilee ẽ.
Et crediderũt in eum diſcipuli eius.

Primo ergo deſcribitur ꝓuiuũ nupti
ale.qz nuptie facte ſunt in chana galilee
.i.in quodã vico ſiue villa ꝓuincie gali⁄
lee. Ubi nota ꝙ quidã dicũt ꝙ ſponſus
iſtarum nuptiarꝫ fuit iobã.euã. Sꝫ hoc
non eſt ꝓbabile ſm opinionẽ illoꝝ q̃ di⁄
cũt q iſte nuptie facte fuerunt p⁹ vocati
onẽ apl̃oꝝ inter q̃s fuit iobẽſ.vt pꝫ mat.
mj.qz non ẽ credibile ꝙ p⁹ vocatõem re
dierit ad ducendũ vxorem qui vſq; tũc
pmanſerat virgo. Scõm ãt opionẽ illo
rũ qui dicunt ꝙ be nuptie fuerunt facte
ante vocatõem apl̃oꝝ vel diſcipuloruꝫ
q̃ ꝓnior eſt:credibile eſt q iſte nuptie fu⁄
erunt iobã. Et ideo tanq̃ ꝓſanguineus
vocauit ieſum ⁊ diſcipulos eius ſupple
futuros. Et iõ mat̃ ieſu fuerat ibi tanq̃
mater io. qz vt dicũt erat filij v̇ginis nu
trici⁹. Et hoc ẽ. Erat mater ieſu ibi Vo
cat⁹ ẽ aũt ieſus.et diſcipuli ei⁹.ſcz futuri
ad nuptias.ſm ſcdam opionẽ ſed nõ fu
turi imo ꝑſentes ſm ꝑmã opionẽ. Quic
q̃d aũt ſit credendõ eſt q ſponſ⁹ vel ſpõſa
fuerit ꝓſanguineus.vel ꝓſanguinea vir
ginis.ꝓpter qđ vocat⁹ ẽ ieſus ⁊ diſcipu
li ei⁹. Chriſt⁹ ãt voluit intereſſe nuptijs:
duplici ỏ cã. Primo vt gliam ſuã coraꝫ
multis manifeſtaret. Scõo vt nuptias
approbaret ꝓtra manicheos qui nupti⁄
as dãnant. Ipas igit̃ ꝓbauit ꝓſẽtia ſu
a et miraculo potẽtie ſue. Et ſic pꝫ ꝑmuꝫ
et ſcõm. Sequit̃ terciũ. Et deficiente
vino ẽ. In q̃ponit̃ colloquiũ materna⁄
le virginis:q̃ plena viſceribꝰ pietatis cõ
paſſa ẽ verecũdie ſponſi in defectu vini.
Et ait ad ieſum. Vinũ non habẽt: ſcz mi
niſtri ad ꝓpinandũ:⁊ ꝓuue ad bibendõ
Quod fuit ſignum pauptatis ſponſi:q
non potuit vinũ ſufficiẽs ꝓparare. Vel
forte vinũ ſufficiẽs ꝑparauit ꝓtot ꝓuiuis
ſed ihesus venit cũ diſcipulis:qui erant
pauꝑes Hic nota q̃ loco illi⁹ ꝓticule:ſz
ieſus venit cũ diſcipulis.qui erant pau⁄
peres:alij libꝝ habent. Sed pauperes
alij venerunt. Pauperes autem quã⁄
do mutantur ad bonum ꝓandium un
duplo comedunt et bibunt tanq̃ eſuri⁄
entes et ꝓteritam famez reſtaurare vo⁄
lẽtes. Hic cadit exẽplũ marchionis fer⁄
rarie. q̃ dixit q̃ in capĩo generali ferrarie
celebrato biberũt frẽs vinũ ꝓ duob⁹ mi
lib⁹ militũ.hoc etiã fuit ſignũ q̃ btã v̇go
de pentela ꝓiugij erat.qz alr nõ ỏ defectũ
vini curaſſet.qz ei⁹ defectm ſuũ reputaut
Di.ergo ieſ⁹ nõ offenſ⁹ l'arguẽs vl'cor
rigens matrem :cuius compaſſio grata
fuit ei vt per effectum patuit. Quid mi
hi et tibi eſt mulier Mulier hic eſt no
mẽ ſex⁹ ⁊ nõ mollicies.ex hoc loco argu⁄
ũt heretici q̃ xp̃us nihil hũt facere cum

virgine. sz transiuit p eam sicut aqua p cānale. Dicunt enīz q attulit corpus d celo. sed mentiunt qz idē iohēs q hoc dicit asserit q ibi erat mater iesu. Dupliāt hoc verbū exponit. Uno mō sm crīm sic. Quid mihi et tibi mulier sz de defectu vini. q.d. Cognitō istius defectus nō ptinet ad me vel ad te. sed ad illos quorū sunt nuptie. q dēbāt sibi de necessariis puidisse. dimitte ergo primo vt ipi cognoscāt defectū z grā tūc miraculi qd petis acceptōr erit illis. Et ponit exemplū crīso. de medico. q si se vltro offerrz egroto nō multū curaret de ipo. sz cuz multis pcibus egroti se offert ei. tūc multā reuerentiā exhibet illi. Et hoc ē qd sequitur. Nondū venit hora mea. i. hora q magis gratū sit z acceptū miraculū. illis qb9 potius fieri nōdū adest. qz nond pz defectus vini. Nō aūt pditor tpoz z horaz subiectus sunt alicui hore. vt qdā astrologi dicūt. imo ōi tpe ē hora sua opādi qd vult. vt di. Crīso. Sed tamē ex pte reruz que requirūt determiatū tps z locuz. ac etiā qntum ad hoīes vna hora ppetētior est alia. sicut hic vtilior hora faciendi miraculū erat post recognitōem defectus vini qz āte. Sedm vo aug. sic exponitur Quid mihi et tibi mulier sz pūe. i. quid habeo a te p quod possum hoc miracli facere. q.d. Tu. petis fieri miraculuz. qa sponsus vl sponsa attinet tibi sm carnē sed sm carnē quaz a te sumpsi. nō possuz facere miracula. sed miserias z mortem pati. qd in cruce apparebit. tūc enī te matrē meā recognoscā sm carnē. z in carne quā de te sumpsi moriar et crucifigar. et iō te tunc discipulo pmēdabo. Et hoc ē dum sequit. Nondū venit hora mea. id ē. nō est tps recognoscendi qd ex te hēo. sz erit in passione euāgelio pdicato. Nō hora necessitatis sz voluntatis spōtanee in qua pati z mori disposui. io. x. Nemo tollit aiaz meā sed ego ponā eā. sic pz terciū ¶ Et dicit mat iesu mīstris. Ecce qr3 tū. In q mat z filiꝰ salubrit impant mīstris. Et pmo impat mater d. Qdcunqz dixerit vobis facite. Ex quo patz q beata virgo oīno credebat q filius suꝰ esset miraculū facturꝰ. Et iō secure dixit mīnistris. Qdcūqz dix. vo. zc. Erāt aūt ibi scz in domo sex hydrie lapidee ydrie. i. vasa lapidea aq̄ria. ab ydros qd ē aq̄. sex posite sm purificatōem iudeoz. Et ido posite ibi erāt: vt possent purificari immūdi. sm modum iudeorum. vt si aliquis de quibus aliquā immundiciā incurrisset sm legē. vt si tangeret mortuū. l' aliqd phibitū lauaret in eis: z fieret mūdꝰ Capiētes. i. cape valētes singule metretas binas vel ternas. Metreta ydria metron qd ē mensura sm quetudinē terre Aliq ei habēt maiorē: aliq minorē. Secūdū. ysi. metreta ē. x. sextariorz. Sextarius aūt ptinet duas libras. Et sic patz: q erāt magna vasa que iesus fecit impleri Unde ait mīstris. Implete ydrias aq̄ Et impleuerūt eas vsqz ad summuz. Et dixit eis iesus. iam facta mutatōe. Haurite de ydriis z ferte architriclino. Scdz augꝰ. architriclinꝰ ē princeps triū ordinum mensarum a se altitudine distanti um. Vel ipsa domus sic disposita dicit architriclinꝰ. Et dicitur ab archos: qd est princeps et clinum domus. Hic sm aug. non dicitur architriclinꝰ princeps vel dominus conuiuij vel domus in q erat conuiuū sed prepositus ministrantium qui. scilicz fuerat constitutus: vt ordinaret conuiuium et etiā seruitores Unde ponit questionē Crīs. Quare iesꝰ pcepit ferri vinū architriclino potiꝰ qm spōso vel alicui conuiue. Et respondz q ille: cui committitur cura: et ordinatio conuiuij non comedit vsque post alios ¶ Et ideo salubrior et discretior est ad

iudicandum de vino q3 ꝓuiue. qui iam sunt repleti de cibo ⁊ potu. et ideo iussit dominꝰ ferri illi vinuz er aq̃ factū. vt veritatē cognitā alijs indicaret Et tulerūt ministri. Ut aūt gustauit aquā vinū factam. et nesciebat vnde esset illud vinuz vocauit sponsum architriclinꝰ mirās vim bontatē. qđ sm generalē ordinez primo debuit ꝓpinari. et dixit ei credens q̃ ita fieri preceptisset. Omis hō primo. id est i ꝑncipio ꝓuiuj ponit bonū vinum sez in mensa. ⁊ cuz inebriati fuerint. i. repleti cibo ⁊ potu. tunc ponit illud quod deteriꝰ est. i. minus bonū. Quꝓpter opilatōem medie cellule ex vapore vini. bonum vinū nō ꝑt ꝓgnosci et discerni Tu autē seruasti bonū vinum vsq3 adhuc. id est vsq3 ad finem conuiuij ꝓtra generalem ꝓsuetudinē. Et ex hoc patet q̃ optimū fuit vinū. Unde crisо. Hoc generale in omnibus miraculis xp̃i q̃ sp ad nobiliꝰ timiant q3 natura possit facere Unde si restituit visuz vl̃ auditū. vl̃ aliđ mē bz. meliꝰ facit q3 nata ꝑus fecerat vl̃ facere posset. Dicz etiā q̃ hoc vinū fuit rubeū sicut cātat ecclesia. Aq̃ rubescūt ydeq: sicut fecit illud vinū meliꝰ ita fecit pulcriꝰ Pulcriꝰ aūt ē vinū rubeū q3 albuz. Pulcriꝰ etiā claruit miraculū q: si albū fecisset crediđissent q̃ fuisset aqua aliq̃n tulū rubricata ꝓpt̃ p̃cedēs vinū qđ dixissent fuisse in vasis. Et sic p3 q̃rtū ⁊ q̃ntuz Sexto inter signa ihesu hoc phibet̃ inuciale. cū dr. Hoc inciū signoꝝ fecit ihesus ichana galilee. Non ei legit aīe aliqđ simigñ fecisse. Ex q̃ p3 q̃ adolescētia sua nl̃lū fecit signū. vel hoc dr ꝑmū signū publice et maīfeste a ihesu factū. Ez dr ꝑmū nō simplr sz ꝑmū qđ fecit i patria illa. et maīfestauit gl̃iam suā. i. deitatis sue potētiā Et crediderūt in eū discipli ei9 sumri sm q̃sdā. sz p̃sētes p3 alios. q̃ tūc credebāt sz tūc viso miraclo mag̃ crediderūt. Et sic p3 lrā.

De triplici matimoio

Sicut p3 i hoc euāgelio agit̃ dō nuptiis ex mriomo celebratis. Dō et ido sciendō q̃ triplex est matrimoniū. s. carnale int̃ viz et vxorē. spūale int̃ aīam ⁊ deū sacramentale int̃ filiū dei ⁊ humanā naturā: siue inter xp̃m et ecclesiā. De q̃ dic apl's ephe. v. Sacramētū hoc magnuz ē ego āt dico i xp̃o ⁊ i eccia. Triplex matrimonium

Primū ergo est matrimoniū carnale inter virū ⁊ vxorē cuius nuptie in p̃senti describuntur Circa qđ ad p̃sens ꝓsideranda. vnj. ꝓcurrūt. s. necessitas. excellētia. varietas effectꝰ motuuz ꝓuersatiuuz sepatiuū. q̃ad qđ. ⁊ sepatiuuz simplr. Primo ergo ꝓsidandū ē de eiꝰ necessitate. Est ei sacramētū necessitatis. Sic ei baptismꝰ ē sacramētū necessariū ad salutē. iuxta illud io. nj. nisi q̃s rena. f. zc. sic mriomuz ē necessariū vniuerso: licet nō sit necessarium alicui hoī. q: sine ipo mōs deficeret. Et iō in ve. te. erat i p̃cepto. gen. j. Cresci. et mult. ⁊ re. t. Ex q̃ maīfeste p3 q̃ ē bonū q: ipossibile ē eē malū illud sine q̃mūdꝰ eē nō ꝑt ⁊ qđ ds ꝑcepit fieri Secundo De cūdo videndū ē de eiꝰ excellētia ⁊ boītate Excedit enī alia sacramēta q̃ntū ad sex. Primo q̃ntū ad ꝓpetuitatē. q: āte oia sacramēta a ꝑncipio institutum ē. ⁊ vsq3 ad finem mundi durabit. Secundo quantum ad locum et ad statum vbi et in quo fuit institutum quia in paradiso et in statu innocentie. Alia autem sacramenta in valle huius miserie sunt instituta et in statu corruptionis et peccati. et vt quedam medicine anime languentis vt patet i parabola de sauciato ⁊ samaritano. Quere in s̃mone. xnj. pꝰ tnitatis. Tercō quantum ad significatōez. quia significat matrumoniū vel ꝓiunctiones christi cum ecclesia. ephe. v. Sacramētuz hoc magnuz est ego dico i eccia ⁊ in xp̃o. Quarto q̃tum ad nobilissimaz

uirtutem quã deus excellenti posuit ibi scz amorẽ ⁊ caritatẽ. Gen.ij. Quãobrez relin.bo.pa.⁊ ma.⁊ adher.uxo. s. Propterea formauit ds mulierẽ de osse uiri vt fortiter sicut se diligeret eam.ephe.v. Uiri debent diligere uxores.s.vt corpa sua. Quinto q̃ntum ad desideriũ naturale qđ non potest esse malum q; ostenderet malicia instituẽtis naturã qđ ẽ impossibile. Omnis hõ naturaliter desiderat matrimonij copulã vt ppetuet̃ un filis.q; in se ppetuus esse non põt. Sexto q̃ntum ad bonorẽ quẽ xps matrimonio exhibuit. Nã matrẽ virginẽ voluit desponsari.cũ nõ esset necesse: vt de matre desponsata nasceret. Et ad nuptias iuitatus cũ discipulis suis iuit ⁊ ipsas matestatus sue plentia honorauit: ⁊ primũ miraculuz ibi fecit,pter quod oẽs cõuiuas letificauit. ¶ R Tercio videndũ est de eiꝰ varietate: que attenditur q̃ntum ad quinqz. Primo q̃ntũ ad discretõem psonaruz.quia a pncipio mũdi vsqz ad moisen solũ mater ⁊ filia sũt accepte. ne mater cum filio vl pater cũ filia in matrimonio iungerent.qđ patz p hoc qđ dicitur.gen.ij. Quãobrez relin.hõ pa.⁊ ma. Ergo nec filia patrẽ:nec mater filiũ accipere poterat. Sed p legẽ moisi.xvj. psone sunt excepte.s.mater ⁊ nouerca.socrꝰ ⁊ nurus.filia ⁊ puigna.sororz carnalis.amita ⁊ matertera.neptis scz filia fratris carnalis ⁊ sororis.aua scilicet matez patris vel matris.filia filie ⁊ filia filij.uxor patrui ⁊ auunculi uxor fratris carnalis nisi in casu scz quãdo frat sine liberis moreretur. Et hec lex ī pplõ dei vsqz modo durat. Sed gre.papa addidit supradicta addidit vt amicicie int̃ fideles longius protraherentur ⁊ latius extenderentur. Et fecit statutũ vt vsqz ad quartũ gradum inclusiue non possent matrimoniũ contrahere. Primus gradus ẽ frater carnal ⁊ sororz. Secõs filij ipoz. Tercius filij filiorum. Quartus filij nepotum. Et quia vnus papa potest tantũ quantũ alius: ideo sup illo statuto greg.potest aliꝰ papa dispensare.vt frequenter videmꝰ In psonis aũt a moise exceptis dispensare non potest. Secdo q̃ntũ ad pluralitatez ⁊ vnitatẽ uxorũ. Naz a pncipio mũdi vna fuit pcessa uni. Erunt inqt duo ī carne vna.gen.ij. Quia vir ⁊ uxor quãtum ad actuz matrimonij ad eglia indicant̃ q; vir nõ habet ptãtẽ sui corporis sz uxor.⁊ econuerso.vt dicit.apls. j.cor.vij. Sed lamech cepit habere plures uxores.vt patz gen.iiij. Et q; totus mds defluxerat ad pluralitatẽ uxorũ.pter qđ genus hũanuz magis multiplicabat. iõ ds pmisit.pplo suo plures uxores habere:vt magis multiplicarent ⁊ crescerent ⁊ hoc vsqz ad xpm fuit pcessum. qui eligẽs populũ spualem.⁊ dimittẽs carnalẽ reduxit pncipaliter ad pstinũ statũ.vt esz solũ vnꝰ vnius uxoris vir vt magis spiritui vacaret̃.q; vt di.iob.vj.spũs ẽ qui vificat.caro aũt non pdest quicqm. Ter cõ.q̃ntũ ad libellum repudij quez licebat dare in veteri test.vt ptz deu.xxiiij. Non autez in nouo.mat.xj. Qđ deus pnxit homo non sepat. Similit aque amarissume.de quibus hẽtur.nu.v.quas debebat bibere uxor suspecta viro de adulterio mõ nec fieri dẽnt.nec bibi.et uxorem suspectaz: non potest vir aliquo experimento pbare. ¶ Quarto quantum ad meritũ.q; in ve.te.nõ erat maioris meriti vginitas ⁊ pntinentia vidualis q̃z matrimoniuz.aug. Celibatꝰ iobis baptiste nõ pfertur nuptijs abrae. tantũ enim patriarche ⁊ pphete mriõnio merebant̃.quãtũ mõ in vginitate ⁊ viduitate vigẽtes. sz in nouo.te.utraq; ẽ maioris meriti q̃z matimoniuz. Naz statui matrimoniali redditur fructus tricesimus.vidualis se

xagesimꝰ.sed virginali centesimꝰ math.
xiij. Dabāt fructū.aliud centesimū.aliō
sexagesimū.aliud tricesimū.beō. Nunc
āt bona est castitas ꝓ iugali.melioꝛ cōti/
nentia vidualꝭ.optima pfectō ꝟginalis.
¶ Quinto q̄ntū ad p̄ceptū ⁊ idulgenti
aꝫ.qꝛ in vete.te.erat sub p̄cepto.Gene.j.
Crescite ⁊ mul.et re. Nō aūt sub indul
gentia cadit eiꝰ celebratō et.abstinentia
sub consilio.j.coꝛ.vij. Bonuꝫ est homi
mulierē nō tangere. Et ifra. Propt foꝛ/
nicatōeꝫ āt vn.vꝛ.s.ha. Hoc aūt dico sm
indulgentiā et nō sm impium. Et infra
De virginibꝰ.p̄cepꝛ:n.ha.cō.āt.do. Et in
fra. Ego āt pco si similē nubat. Et infra.
Beatoꝛ āt erit si sic pmanserit sm meuꝫ
consiliū. Unde mō ꝓ magno bono ꝓsu/
litur boi in ꝟginitate pmanere.qꝛ muli/
er inupta et virgo co.q̄ dei sunt ⁊ q̄ mō
placeat deo vt sit sancta mē.et coꝛ. Que
aūt nupta est cogitat que mōi sunt qūo
pla.viro.vt ibiō di.aplꝰ. ¶ Quarto vi
dendū ē de eo qō efficit ꝓiugiū. Et dicē/
dū ē q ꝓsensus expꝛessus voluntarie et
non ficte vlcoacte p verba de p̄senti vl
p nutum si sit mutus efficit matrimoniuꝫ
carnis aūt copula ipm ꝓsumat. Alia āt
que p̄cedunt vt pmissio de accipiendo
sunt sponsalia.nec efficiūt matrimonium
Similr que comitant vt missio anuli q̄
est signū matrimonij ⁊ instrumētū: ⁊ oīa
alia: que obseruant in matrimoīo sunt
quedā solēnitates matrimonij.⁊ non ef
ficiūt matrīoniū Consensus āt ille est in
oblatōem ppetuā et ꝫ copulā carnaleꝫ
¶ Quintū est quid debeat mouere ad
ꝓtrahenduꝫ.et qualis vxoꝛ debeat que
ri. ¶ Et ¶ Ad p̄muꝫ dicendū ē q ta d
bent mouere ad ꝓtrahenduꝫ sc̄z ples vt
bēant filij q̄ sancte nutriant et efficiant
filij dei et p ꝓseqūs heredes vite eterne
Quia si filij et heredes.ro.viij. Ecdm ē
vt fornicatō vitetur. j.coꝛ.vij. Propt

foꝛ.aūt.vn.vꝛ.s.ha.et vnaqueq̄ virū su/
um. Quia me est nu.q̄ꝫ vꝛi vt ibideꝫ dꝛ.
Terciū est mutua obsecutō.qꝛ nemo si
bi satis est.gen.ij. Non est bonū ho.esse
so.fa.ei.ad.sibi sile. Ecc.xxxvj Ubi nō est
mulier ingemiscit eger. Est enī homo a
nimal naturaliter sociabile ¶ Ad scdm di
cendū q eorū qui vxoꝛes accipiūt. quid
sunt lasciui et uani et hi in vxoꝛibꝰ nō q̄
runt nisi pulcritudinē. Quidā sunt aua
ri et cupidi.et hi non querūt nisi diuici/
as. Quidā sunt sapiētes et discreti. et hi
querūt principaliter vxoꝛes bonas Pri
mi stulte faciunt. qꝛ vt plurimū pulcri/
tudo in muliere piculosa est. Unde q̄d
phūs q̄rit si vir debeat ducere vxoꝛē tuꝛ
pem aut pulcrā. Et respondet q pulcra
cito adamaī.tuꝛpis facile ꝓtemnit Dif/
ficile est aūt custodire quā omēs amant
sed molestū est possidere quaꝫ nemo di
gnatur habere. Paꝛinoꝛi aūt miseria de/
foꝛmis habeī q̄ꝫ pulcra seruei. Et iō nec
nimis turpis nec nimis foꝛmosa vxoꝛ q̄
rēdā ē.⁊ plꝰ tpis q̄ꝫ nimis foꝛmosa. Scdi
scz cupidi imprudent agunt. Unde cris.
Tu uuenis q̄ndo vxoꝛē ducere vis. no
li q̄rere diuitē.sed moꝛigerataꝫ.qꝛ boni
moꝛes frequent acquirūt diuicias. Di/
uicie aūt bonos moꝛes nunq̄ꝫ fecerunt.
Querit theofrastꝰ phūs.qō sit melꝰ du
cere vxoꝛē paupeꝫ vel diuitē. Et respō/
det q paupem alere difficile ē.diuitē seꝛ/
re toꝛmentū est. Dues emꝫ magnaꝫ ar
rogantiam hꝫ in domo. Et iō vt di.salo
mō.puer.xxj. Melius ē sedere in āgulo
domatis q̄ꝫ cū muliere litigiosa.et in do
mo ꝓmuni. Terciꝭ aūt sc̄z sapiētes opti/
me faciūt.qui q̄runt.in vxoꝛibus sapiē/
tiam ⁊ bonitatē.qꝛ sapiens mulier edi/
ficat domū suā. insipiēs vero extructaꝫ
maībꝰ destruet.vt dꝛ.puer.xiij.⁊ ecc. xx/
vj. Sicut sol oriēs ī mūdo in altissimis
dei.sic mulieris bone spēs ī oꝛnamētum

dom⁹ sue. vnd ī qb⁹ dā ẽris ẽ cōsuetudo q̄ cere⁹ accensus ponit̄ in maib⁹ sponse dū intrat domū viri. Et itez in eodem. xxxvj. Qui possidet mulierē bonā ichoat possessionē. Unde in quib⁹ dā terris sportari⁹ plen⁹ frumēto in manib⁹ spōse dū intrat domū tradit̄: qđ ipa spargit per domū in signū abūdātie. Et iō eccl̄. xxvj. dr. Mulieris bone beatus vir. nō dixit mulieris diuitis vel pulcre. Habere ergo bonā vxorē est donū dei. puerb. xix. Dom⁹ ⁊ diuicie dant̄ a pentib⁹ a domino ät ꝓprie vxor prudēs. Beat⁹ ergo vir qui iuenit vxorē bonā ⁊ infeliciss̄im⁹ q̄ accipit malā. Et nota q̄ bonitas puelle ꝓgnoscit̄ i morib⁹. ⁊ si hz ꝓbos ⁊ bones tos pentes ⁊ maxime matrē Crib. Dēt enī puella esse timorata ⁊ verecūda. sine quibus pata est ad oē malū. Vexto videndū est qūo vir ⁊ vxor debēt ꝙuersari. vt eoz matrimonū̄ sit deo acceptum ⁊ fructum triceſimū̄ mereant. Ad qđ dicendū. q̄ sex modis ad inuicē dēnt ꝙuersari. put ex hoc euangelio colligit̄. Primo debēt amabilit̄ cōuersari. vt vn⁹ cōiugu⁹ diligat alterz sicut seipm. ephe. v. Singuli aūt vnusquisq⁹ sicut seipm suaz vxorē diligat. et hoc innuit̄. q⁹ nuptie hebdomadales dicunt̄ facte in chana galilee. que int̄pretat̄ zelus. Zelus ät est intēsus amor viri ad mulierē. vnde zelotipus. vocat̄ q̄ nimis diligit vxorē. Debet aūt zelus cē temp̄atus. Quidā nimis excedūt in zelo vxoz et ecōuerso. Quidam nimis sunt remissi nihil zelātes vxores neq⁹ vxores viros. sed vtrumq⁹ est malū. Debet etiaz zelus siue amor esse p̄cordialis: et singularis. vt ex corde se diligāt. et nullum aliū tantū. ⁊ hoc signat̄ p anulū. q̄ mittit̄ in digito sponse: qui debet esse vn⁹ ⁊ singularis. et debet mitti in digito quarto in quo est quedā vena que respōdz corde. Quidā aūt multū deficiūt ⁊ a p̄cordi ali et singulari amore vxoz. et ecōuerso vxores: Secūdo dēnt ꝙuersari cū timore dei. q⁹ qui sine timore dei matrimoio vtunt̄ ⁊ ꝓmiscent̄ vt insensata iumenta. dyabolus hz ptātem sup eos. et eoz matrimoniū nō est ad salutē. sz ad pniciem vt āgelus thobie iunior dixit. vt patet i septē viris: q⁹ oēs dyabolus interfecit. vt patet thob. nj. Et ideo multuz timere debēt sponse facere molias et factural ⁊ alia que mrimoio aduersant̄. ⁊ maxime deo displicent. q⁹ p hoc dyabol⁹ accipit ptātē sup eos. Et hoc innuit̄. q̄ erat ibi mater ihesu. i. salutis. Mater salutis ē timor dei. Tercō dēnt ꝙuersari salubrit̄. vt vnus iuuet alterz. ⁊ ꝓfortet ad salutem. Qđ apls ostēdit. j. coz. vij. di. Sanctificat⁹ ē enī vir infidelis p mulierē fidelez et sanctificata est mulier infidelis p virz fidelē. Sicut enī vnus iuuat aliū in corpalib⁹. ita dz iuuare in spūalib⁹. Ue ergo illis q̄ sunt causa pditōis viroz ⁊ ipsos iuuāt pdere. Et hoc innuit̄ p hoc q̄ ibi fuit ihesus. i. salus. Quarto debēt conuersari ꝙcordit̄ vt vn⁹ ꝙcordet cū alio in bono. eccl̄. xxv. In trib⁹ beneplacituz ē spūi meo que sunt ꝓbata coram deo ⁊ hominib⁹. Cōcordia fratrz. amor primorū: et vir ⁊ vxor bene sibi ꝙsentientes. Et nō q̄ di. bene ꝙsentientes. q⁹ i nullo malo vn⁹ alteri debet cōsentire. Hoc notat̄ p hoc qđ ibi fuerūt discipuli ihesu. quibus erat vnū cor et aīma vna in dnō vt dr act. iij. Si ergo litigiose viuāt magna pena est puer. xix. Tecta iugit̄ pstillantia litigiosa mulier. Quinto dēnt ꝙuersari pacienter vt vnus eoz supportet defectū alterius et pacient̄ toleret. Eph. iij. Suppportantes inuicē in caritate. gal̄. vj. Alter alteri⁹ onera portate. ⁊ sic adim. le. xp̄i vnde d̄ socrate legit̄ q̄ due vxores ei⁹ semel irate ⁊ valde ꝙcitate vberauerūt eum. ⁊ egrediēs domū sedit extra iuxta murū

domus ⁊ vxores ꝓiecerũt aquã putẽ
sup eũ q̃ ait Scieba q̃ p⁹ tonitrua debe
bat seq̃ pluuia ⁊ absceſſit Multi enĩ val
de. ꝺfectuoſi sũt ⁊ tamẽ modicũ .defectũ
vxor tolerare nõ possũt Et nota q̃ mu
lier ẽ formata ꝺ costa pectoris viri. ⁊ nõ
de pede q̃ nõ debz suꝑpeditari vt famu
la. sz teneri vt socia Et maxĩe ꝯiugib⁹ est
vt⁹ paciẽtie necessaria. q̃ mr̃oniuz mlta
incomoda ⁊ aduersa circũstãt. j. cor. vij.
Tribulacõnẽ tamẽ carnis hẽbunt hmõi
sz ꝯiuges. In cui⁹ signũ in q̃busdã ẽris
scutũ portat ãte sponsã quãdo vadit ad
virũ et vir colaphis ceditur q̃ndo subar
rat sponsã Et hoc innuit q̃ in ꝯiuio de
fecit vinũ. ⁊ ꝯiuges pacĩeter tulerũt nec
murmuraſſe legũtur Multi statim mur
murãt ꝓpter quẽcunqz ꝺfectũ. ⁊ maledi
cunt illi q̃ matimonũ ꝓcurauit Cõtra q̃s
sapiẽ. j. Custodite vos à murmuracione
q̃ nihil ꝓdest ¶ Sexto ꝺbẽt ꝙuersari ho
neste ⁊ caste vt eor ꝯcupiscẽcia tota in
fra claustra matimonij restrigat. ⁊ seip̃is
sint ꝯtenti nec alios nec alias ꝯcupiscãt
Debẽt etiã hoẽste seip̃is vti. ⁊ solũ natu
rali mõ. j. cor. vnj. Vir vxori debitũ red
dat. ⁊ similit vxor viro: et nolite fraudа
re inuicẽ. nisi ex ꝯsensu forte vt vacetis
oratõi. Non enim in õi tpe debẽt ꝯmisce
ri. sed in solẽnitatib⁹ dẽnt oriõni vacare.
Hoc innuit ꝓ hoc q̃ aq̃ in vinũ ꝙuersa
est. Tunc in matimonio aq̃ q̃ est fluxibil'
in vinũ qꝺ est restrictiuuz ꝙuertit: quã
do ꝯcupĩa carnis que valde fluxibilis ẽ
restringitur et intra claustra matrimo
nij coartat. vt solũ ad inuicẽ: ⁊ nulli alij
velint penitus ꝯmisceri. Septimo vidẽ
dũ ẽ de sepatõe ꝯiugũ q̃ntũ ad thorũ. ⁊
cohabitatõem . ¶ U ¶ Et dicenduz q̃
talis sepatõ duob⁹ modis fieri ꝯtingit.
Primo ex vtusqz ꝯsensu. vt q̃ndo vn⁹
vel ãbo ꝯsentiũt penitẽtiã agere et aliq̃z
intrant religionẽ. vt di. apls. j. cor. vj. ni
si inquit ex ꝯsensu vt vacetis oriõni. Se
cundo ex culpa vni⁹ eor. vt q̃ndo alt eo
rũ fornicatus ẽ. et ꝑt ꝓbari. tũc enim reli
quus ꝯiugũ ꝑt ãb eo separi. Si aũt am
bo fornicati sunt. nõ possunt ab inuicez
separi. q̃ quilibz est in culpa. nec vn⁹ cõ
tra aliũ habet ius q̃rele. Hoc idẽ accidit
in fornicatõe spũali: q̃ ꝯmittit recedẽdo
a fide. vt si alter ꝯiugũ hereticus efficia
tur. q̃ tunc potestatẽ sup vxorez ꝑdit: et
ecõuerso. Octauo vidẽdũ ẽ de totali con
iugũ sepatõe. ita q̃ vtq̃z nõ possit alteri
copulari. Et dicẽdũ q̃ tale diuortiũ ꝑt in
.xij. casib⁹ celebrari. q̃ in his ꝙsib⁹ cõtinẽ
tur. Error ꝯditõ. votũ cognatõ crimen.
Cultus disparitas. vis ordo ligamẽ. honẽ
stas. si sis affinis. si forte coire neq̃s. hec
dirimũt facta ⁊ impediũt faciẽda. Pri
m⁹ ergo cas⁹ ẽ error ꝑsone. vt si ꝑsẽsi ac
cipe filiã petri iuniorẽ et ipe dedit mato
rẽ. sicut fecit laban iacob. vnde iacob de
mane cogĩta veritate poterat dimittere
liam. ꝓpter scandalũ aũt bonũ ẽ facere si
cut iacob. Secũs casus ẽ error cõditõis:
q̃ndo scz vxor credit esse libera ⁊ ẽ serua.
⁊ e ꝙuerso ꝺ viro. sz error q̃litatis l' fortũe
non ipedit. vt q̃ndo credit esse virgo vl'
sapiẽs. vel sana vel diues. ⁊ hoc nõ ẽ. ⁊ si
mile ẽ ꝺ viro Terci⁹ casus ẽ votũ solẽne
qꝺ ꝑ suscepcõez sacri ordinis. vel ꝑ ingres
sionẽ religionis solẽnizat. sz votum sim
plex licet ipediat. ꝙbendũ tamẽ nõ diri
mit cõtractũ. nõ tamẽ ꝑt debituz petere
licz possz redde. qui hmõi simplex votũ
fecit. Quart⁹ cas⁹ ẽ cogĩtio spũalis q̃ ꝙbi
tur ĩ baptismo ⁊ ꝙfirmatõne. vt q̃ndo te
nes filiã alic⁹ ad baptismũ vl' ꝙfirmatõ
nẽ. tũc illã tu nõ potes accipe. nec aliqs fi
lioz tuoz. Et si sit mascul⁹ quez tenuisti
nõ ꝑt accipe aliquã filiaz tuaz. Et sic ẽ
de cognatione legali. scz de filijs adopti
uis. Quint⁹ cas⁹ ẽ crimẽ. puta q̃ndo vir
ãteq̃z esset sua vxor. sz vxor alteri⁹. ꝓmi

sit q̄ si moreret vir eius accipiet eā ī vxo
rē: vt fornicaret cū ea. et p̄ ea fornicat̄
est cū ea. ⁊ maxime si vnus vel ambo p̄
ea machinati sunt in mortē viri prioris.
vel vxoris mechi. Sextus est disparitas
cultus. q̄ inter xp̄ianū et quācunq; aliā
non baptisatā nō potest eē ꝓtugiū cū ba
ptism̄ sit ianua sacramētorū. Et similit̄
si aliquis infidelis ꝓuertat̄ ad fidem: et
vxor nollet ꝓuerti. p̄t accipe aliam vxo
rē. Et similit̄ est de vxore. q̄ non est cō
uentō lucis ad tenebras. neq; xp̄i ad be
lial. vt di. ij. coꝛ. vj. Septimus casus est
vis vt quando aliquis timore coact̄ ac
cipit aliquā vxorē. si ei p̄ ea q̄ndo ē ī tu
to nō ꝓsentit potest dimittere eā. q̄ mat̄
monia debēt esse libera. Octauus casus
est sacer ordo apōlatinos tantus: sz nō a
pud grecos. Nonus casus ē ligamē alic̄
religionis cui p obedientiā est ligatus.
Decim̄ ē iusticia publice honestatis q̄
ꝓbitur in spōsalib̄. q̄ puella desponsa
ta vni p verba de futuro nunq; pōt nu
bere alicui de pentela illi⁹ vsq; ad q̄rtas
generatōem inclusiue si ꝓtingat illū mo
ri. vel aliter impediri vt nō accipiat eas. et
ecōuerso de viro. Undecim̄ casus ē af
finitas siue pentela vsq; ad q̄rtam gene
ratōem inclusiue. Duodecim̄ casus est
impotētia coitus. vnde q̄ndo vir ꝑpter
maleficium. vl̄ ꝑpt frigiditatē vel propt
q̄cunq; aliud impedimentū: nō p̄t cus
vxore coire. tunc ei possunt separi si vo
lunt. Decimus tertius addere vnus aliū ca
sum q̄ est mors. q̄ matrimoniū separat. ¶ Si
enim resurgeret nō teneret alter reaccipe
illam. Et sic patet de matrimonio carna
li. ¶ Secundū est matrimoniu⁹ spūale
inter deū et fidelem animā. qd̄ celebratur
in baptismi collatōe. tunc ei anima abre
nunciat dyabolo ⁊ pompis eius. et fit̄
anulo subarratur. q̄ deo et in deū se cre
dere ꝑfiteat et veste polimita ⁊ talari. scz
virtutū ⁊ donorū spūssancti. que vestis
nuptialis a xp̄o dicit̄. mat. xxij. induitur
et ornatur. Unde beata agnes ait. Anu
lo suo subarrauit me. ⁊ ī mensis mo. or.
m. osee. ij. Desponsabo te mihi in fide. Et
tunc deus īsepabiliter per gratiam eid̄
cōiungitur: donec sponso fidem sponsa
seruat. Und̄ inuitus ab ea sepatur. hoc
matrimoniū p̄ penitentiā reconiungit̄:
et reficit̄ si fuerit p̄ fornicatōem cuz dya
bolo que in omni peccato mortali ꝓmit
titur per diuortium sepatum. osee. ij. spō
sabo te mihi in iusticia ⁊ iudicio. i. ī peni
tentia. in q̄ homo facit opa iusticie. ⁊ se
ipm̄ iudicat. vt a domino nō iudicetur.
hiere. nj. Tu fornicata es cū amatoribus
multis tamē reuertere ⁊ ego suscipiaz te
Idem. xxxj. In caritate ppe. di. ⁊ idō att̄.
t. mi. Nunq; enim aīa rediret ad deū. nisi
traheretur ab eo. io. vj. Nemo pōt veni
re ad me nisi pa. m. traxꝛ. eū. Hoc matimo
niū in religionis assumptōne ꝑficitur in
qua anima spūalius deo ꝓiungit̄ ⁊ magꝭ
obligatur eidem. Sicut ei in matrimonio
carnali mulier relin. patriā et parē. ⁊ to
tam spem suā ponit in viro. sic in ingres
su religionis hō relinq̄t patriā ⁊ pentes
⁊ totum mōm ⁊ ad deū ꝓfugit. ⁊ sub ei⁹
spe et ꝓtectōne in posterum viuit. hiere.
xvij. Benedict⁹ vir q̄ ꝓfidit in domino.
et erit dominꝰ fiducia eius. ¶ Item sicut
sponsa dum vadit ad vir̄ induit nouas
vestes. sic intrans religionem induit no
uum vestimentoꝝ genus. qd̄ ad humilita
tis ⁊ penitencie indicium sancti patres
sanxerunt. ¶ Item sicut sponsa stat deinc
eps sub precepto viri. ⁊ quicquid habz
possidet commune cum viro ⁊ ab omni
alio hoīe continentiam promittit. ⁊ sic ī
trans religionem promittit obedientiā
prelato loco dei. et nihil potest deincepſ
proprium possidere. Debet etiam mane
re in castitate perpetua. ¶ In his tribus

obedientia.abrenuntiatõe ꝓpꝛij.et ca
ſtitate ꝑpetua hoc matimoniũ ſubſtãci
aliter ꝯſiſtit.Et ſic patet q̃ hoc matimoĩ
uz celebꝛatur in baptiſmo.repatur in pe
nitentia.et ꝑficitur in religione. ¶ Y
Et nota q̃ in matꝛimonio ſpũali debent
tria bona ſicut in carnali matꝛimonio ĩ
uenirj q̃ ſunt fides:ꝓles:ꝛ ſacramentuz.
Fides vt aĩa fidem ſeruet deo quã in ba
ptiſmo ꝓmiſit ꝛ nunq̃z ꝑ peccatũ moꝛta
le:cum dyabolo fornicetur qđ non facit
anima peccatoꝛis eſa.lvij. Juxta me diſ
coopuiſti te.et ſuſcepiſti adulteꝛũ. Item
debet ibi eſſe ꝓles bonoꝝ opm q̃ ſunt
filij anime.eſa.xxvnj. A facie tua domi
ne cõcepim⁹ et q̃ſi ꝑturiuimuſ et peperi
m⁹ ſpũm.i.bona ſpũalia. Item debet ibi
eſſe ſacramentũ vt nunq̃z a deo ſepetur
oſee.ij Sponſabo te mihi in ſempiternũ
iob.xv. Manete in me q̃ ſi q̃s in me nõ
mã.mittet foꝛas. Et nota q̃ hoc matimo
nũ ſpũale celebꝛatur in chana galilee.i.
in zelo tranſmigrationis.cũ de vicijſ ad
vtutes ꝛ de mõo ad celũ tranſit.tunc eĩ
anima deo ꝓiungit tanq̃z ſponſa. ¶ Y
¶ Item in hoc matꝛimonio eſt ieſus. id
eſt ſalus anime et vite. In nullo autez a
lio cõtubernio inuenit ſalus niſi in mat
monio et ꝓiunctione anime ad deum ꝛ
oĩa ſalutifera ad hanc ſalutez oꝛdinant.
ꝓpter hoc enĩ factus eſt mund⁹.factuſ ẽ
homo.et facta ſunt oĩa.iob.j. Oĩa ꝓpteꝛ
ipm facta ſunt.ꝛ.ſ.ꝛc.i.ꝓpter ſalutẽ que ĩ
ipo ꝯſiſtit.q̃ ipe eſt inicijũ et ꝓncipium
oĩum. Jeſus enĩ ſaluatoꝛ et ſalus interꝓ
tatur. Item ibi eſt mater ieſu.i.mater ſa
lutis.ſz timoꝛ dei caſtus et ſanctus ꝑ q̃z
homo ꝺclinat a malo et facit bonũ. De
ꝓmo puer.xv. In timoꝛe dnĩ ꝺeclinat
oĩs a malo. De.ij.ecc.xv. Qui ti.de.fa.b.
Et ido qui ſine timoꝛe ẽ. iuſtificari non
poterit.vt ꝺꝛ in eodem.j.c. Recte ergo ti
moꝛ dicit mateꝛ ſalutis.q̃ peccatũ exclu
ꝺit.et bonũ opatur in quo ſalus ꝯſiſtit.
Item ſunt ibi.xij.diſcipuli.i.xij.vtutes q̃
fuerunt in diſcipulis ieſu Nã ꝓmo eſt
ibi fides aplica q̃ ꝑfecte in aplis fuit.ma
thei.xvj. Tu es xp̃s filiꝰ dei viui.dixit pe
trus.ſimilit omes dixerunt. Hoc eĩ mat
moniũ in fide celebꝛat vt dictũ ẽ. Secõ
eſt ibi ſpes aplica.io.vj. Onẽ ad quẽ ibi
mus.q.ꝺ. Spes noſtra in te eſt. Sic ani
ma deo ꝓiuncta totã ſpem ſuã ponit in
deuz.ꝛ ipm ſequit puro coꝛde.ps. In te
onẽ ſp.nõ ꝓfun.in. Tercio eſt ibi caritaſ
aplica.io.xj. Eamus ꝛ nos vt moꝛi.cum
ipo. Sic anima deo deſponſata ſup om
nia ꝺiligit deũ.ꝛ oĩa ꝺiligit ꝓpter ipm ſi
cut ſponſa ꝺiligit viꝝ et omnes ꝓſanꝝ
neos viꝝ. Quarto eſt ibi obediẽtia ꝓm
pta que fuit inter aplos quia ſtatim ad
vnius vocis xp̃i iuſſionez ſecuti ſunt eũ
vt patet math.mj. Sic anima deo copu
lata obedit omnib⁹ ꝑceptis dei.ſicut bo
na vxoꝛ viro.luc.vij. Dico huic vade ꝛ
vadit.ꝛ ſeruo meo fac hoc et facit. Quĩ
to eſt ibi eleuatio mentis a teꝛꝛenis.ꝛ cõ
uerſatio celeſtis q̃ fuit in aplis.phi. No
ſtra conuerſatõ in celis ẽ. Sic aĩma đo
deſponſata habitat in celeſtibuſ vbi eſt
ſponſus ſuus. Qꝛ vt ꝺi.aug. Anima eſt
ꝓcius vbi amat q̃z vbi animat. Quia
ergo ſponſus ſuꝰ quẽ ſup oĩa ꝺiligit eſt
in celo.ideo ipa ꝑ ſpũmſanctum eleuat
ad celum.ezech.nj. Eleuauit me ſpũs in
ter celum ꝛ terram Certo ibi eſt plena
iuſticia ꝑ quã apli omnib⁹ que ſua ſunt
ꝛeꝺꝺiderũt.deo honoꝛez.ſibijſ ꝓis ſancti
tatem.ꝛ ꝓmo obſequium ꝛ bonaz voꝝ
luntatem. Sic aĩa deo ꝓiuncta reddit
deo que dei ſunt.ꝛ ceſari que ſũt ceſaꝛis
Ro.xnj. Reddite omnib⁹ debita.cui ti
butum tributũ.cui vectigal vectigal.cui
honoꝛem honoꝛẽ. Si enez inueniꝛetur
a ſponſo debitis obligata nõ tꝛaducez
eã Septimo eſt ibi abundantia ſpiruꝰ:

que fuit in aplis.act.ij. Repleti sunt oēs spūsancto. Sic anima deo ꝓiuncta.ex q̄ sicut sponsum suū spūm esse.iuxta illō 1o. mj.spūs est ds.nitit̄ q̄ntū potest spūaliť vuere:ꝛ in spm transformari ꝛ spūalib⁹ abundare. Debet etiā matīmoniū spūa le sicut et carnale in abundātia celebrari.gal̄.v. Spū.am.ꝛ desi.car.n.pfi. Octa uo est ibi fortitudo siue patientia firma: que fuit in aplis.lu.x. Ecce ego mit.vos sicut oues in me.lu Jn eodē.xxj. In pati entia vestra possidebitis aīas ve. Sic a nima deo ꝓiuncta ꝓpter nulla aduersa que spōs⁹ ꝑmittit ei euenire sepatur ab eo. Ro.viij. Quid nos se.a cari.xpi.q.d. nihil.imo reputat se beatam si ꝓ amore sponsi patiat aliq̄d aduersi.act.v. Jbant ap.gau.a ꝓspe.con.q̄niaꝫ.dig.ha.sunt ꝓ no.ie.ꝓtu.pa. Bono est ibi edificatō ꝓ ximoꝝ que fuit in aplis.matbe.v. Vos estis lux mūdi Sic aīa deo ꝓiuncta ꝓpt amorem sponsi edificat verbo ꝛ exēplo: vt ꝓpter ipa ab omnibus ameť Ro.xij. Prouidētes bona nō tantū coraꝫ do.sꝫ etiam corābo.j.thi.mj. Exemplū esto fi deliū in verbo:in ꝙuersatōe:in caritate. in fide:in castitate Decimo est ibi victo ria plena de inimicis.que fuit in aplis. luc.x. Reuersi sunt aūt .lxxij.discipuli.d. Dnē etiam demonia subijciunť nobis in nomine tuo. Sic anima spōsa dei oēs ꝓsuasiones dyaboli supat.resistendo q̄ bus ei ꝓsuadet . vt ꝓ peccatum mortale secū fornicetur.iaco.mj. Resistite dya.ꝛ fu.a vo. Vincit enim mdm ipm odiendo ꝛ fugiēdo.qꝛ sponsum suum xpm occidit vincit etiam carnē ipam macerando:et domādo.qꝛ a deo sponso suo ipa retra here nitit̄.j.cor.ix. Castigo corpus meuꝫ et in ser.r. Undecimo est ibi cōcordia et vnitas animoꝝ que fuit in aplis.act.mj Erat illis cor vnum et anima vna in do mino. Sic anima sponsa dei vnum ē cū deo ꝛ habet cū ipo idem velle ꝛ idez nol le. Et ido omia mādata eius implet.ps. Ad oia mā.t.diri.j.corꝝ.vj. Qui adherꝫ deo vnus spūs est. Duodecimo est ibi ꝓmunio reꝝ sicut in aplis fuit. qb⁹ erāt omia ꝓmunia. ꝛ distribuebať vnicuiqꝫ ꝓut opus erat.vt dr act.ij. Sic aīma spō sa xpi oia habet ꝓmunia cū deo. Et ideo petentibus se ex pte dei bona sua largit̄: que ipe in psona illoꝝ se recipe ꝓfitetur math.xxv. Qd vni ex mi.m.fe.m.feci. Jn hoc matrimonio dēt anima sponsa xpi brē ydrias aque.i.lacrimas oculoꝝ. ꝛ cordis.vt in eis sepe lauet ne spōso tuꝫ pis appareat.mj.reg.v. Uade ꝛ la.se.in. ior.ps. Lauabo p sin.no.le.meū.ꝛc. Sic lauit se magdalena ꝛ petrus. ꝛ iō spōso innumerabilit̄ placuerūt. Atque istius matrimonij.i.aduersa ꝛ tribulatōnes.ꝛ tristicia que in hoc matrimonio cōtige rint ꝙuertentur in vnum optimū gau dij ꝛ ꝓsolatōnis.io.xvj. Tristicia vestra verte.in gau.ps.v. Transiuim⁹ p ignem ꝛ aquam ꝛ eduxisti nos in refrigerium. Et sic ptꝫ de matrimonio spūali Ter cium ē matīmoniū sacramentale inter fi lium dei ꝛ humanam naturā.qd̄ fuit in iciatum in patarchis ꝛ ꝓphetis quādo deus iurauit abraam ꝛ dauid q̄ de semi ne iporuꝫ carnem sumeret.ps.cxxxj. Ju rauit do.da.ꝛ non fru.euꝫ de fru.vē.t.p. su.s.t. Tunc fuere istius matrimonij spō salia celebrata. Fuit autem ratificatum in gabriel archangeli missiōe. tūc enī ra tum et acceptum est factuꝫ tam ex parte dei ad ꝓsummandū matrimoniū ange lum mittentis q̄ꝫ ex pte virginis que vi ces humane nature gerebat ꝓsentiens Cōsummatum vero fuit dum filius dei hūanaꝫ naturam.i. animā ꝛ carnem in vtero virginali tanq̄ꝫ in thalamo ī vni tate psone sibi vnuit ꝛ copulauit. vt es sent duo in carne vna id est diuina ꝛ hu

mana natura ī vna ꝑsona filij di. Sicut in matrimonio carnali sunt duo in vna carne scilicet generanda. Uterus ergo v̄ginalis fuit ist⁹ connubij thalam⁹. vt dicit gregori⁹. ps. Ipe tanq3 spon. ꝓce· de tha. l. Fuit aūt hec spōsa in domū viri introducta in xp̄i ascēsione. Tūc enī hu⁄mana natura ad dextrā dei patris est pa riter collocata tāquā dilecti sui sponsa. Et nota q̄ incarnatio dei dicit matrimo niū ꝓpter septē. Que req̄re infra secūda dominica post trinitatis in primo mē⁄bro sermonis de euangelio. ꝛc

De epistola. sermo. XIX

Habentes dona tiones sm̄ gratiam que data est vobis differentes. ꝛc. Ro. xij. Intellect⁹ h⁹ epl̄e depēd3 exsupior⁄b⁹: sc3 ex epl̄a domīce p̄cedentis que im mediate supra hanc poītur. In qua ostē dit apl̄s q̄ omnes christiani sicut ad in⁄uicem membra corporis naturalis sibi⁄inuicem subministrant in opationibus suis. ita fideles debēt gratijs sibi datis mutuo subuenire. Et ad hoc in p̄seti epl̄a apl̄s fideles inducit. Que quidē epistola scindit in tres partes. Primo docet qūo superiores sc3 qui habent aliquam excellentiam respectu aliorū: ⁊ gratiam specialem. debent illam gratiā alijs minis trare ibi. Habētes do. Secūdo osten⁄dit qūo equales se ad inuicem debēt ha bere. ibi. Dilectio sine simulatōne. Ter⁄cio ostendit qūo etiam ad inimicos de⁄bemus beniuolentiam dēmonstrare ibi. Benedicite p̄se. ꝛc. ¶ Primo ergo do⁄cet qūo supiores. sc3 qui habēt excellen⁄tiaz aliquā respectu alioꝝ et gratiaz spe cialē debent illā alijs ministrare. q2 sicut vnum mēbrum ministrat alijs bonum suum sic fideles debent adinuicē facere. Et hoc est. Habentes do. ꝛc. differentes id est dona differentia. dico habētes sm̄ gratiam que data est vobis. mat. x. Gra tis accepistis gratis date. Omnia enī3 bona a gratia dei sunt. Sitis sup. mem⁄bra dei adinuicē. i. in diuersis doīs a dō vobis gratis collatis: sitis sicut mēbra cor⁄poris. que membra bona sua sibi ad inuicem conungunt et sibi mutuo ser⁄uiunt. ¶ Et enumerat hic septem dona. Primum est ꝓphetia in dicendo occulta vel futura. Et hoc est. siue ꝓphe tiam sup. habeatis. et hoc sm̄ rōnez fidi. .i. sm̄ qd̄ exigit fides illorum quib⁹ pro⁄phetatur ⁊ qui prophetant ⁊ habent do num ꝓphetie. i. siue habeatis prophēti⁄az ꝓpter fidem vestraz siue propter fidē illorum quibus prophetatis. sitis mem brūz alter alterius in prophetando que decent. Et nota q̄ a dono prophetie in⁄cipit. quia in p̄mitiua ecclesia credentes accepto sp̄usancto prophetabant. Et ac cipitur ꝓphetare pro futura p̄dicere vl̄ occulta reuelare. ¶ Secōm est ministeri uz ī sacramēta eccie mīstrādo. ⁊ hoc ē. si ue mīsterīū hēatis sitis mēbr̄ ī mīstrādo sc3 sacramēta inferiorib⁹. j. cor. iij. Sic⁄nos existimet homo. vt ministros christi et dispensatores mysteriorū dei. ¶ Ter cīū est doctrina in ignorantes docendo Et hoc ē siue q̄ docet. i. docere est aptus. sit mēbrū in doctrina illam alijs āmini⁄strādo. puer. xj. Qui absc̄ōdit frumenta maledicetur a ꝓplis. benedictō āt super caput vēdentiū. dan. xiij. Qui ad iusticiā eru. mul. q̄si stel. in p. e. Quartū ē exhor⁄tatō ad ꝓsilia iplēda. Et hoc ē q̄ exhorta tur. i. q̄ h3 grām exhortādi. i. inducēdi. p efficax verbū ⁊ sanctā vitā suā alios ad maiora sc3 ꝓsilia. Tytū. ij. Hec loquere et exhor. Quītū ē abūdantia rer̄ ad ne⁄cessitatē paupm̄ subleuādū. et hoc ē. qui tribuit. i. q̄ h3 vnde tribuat elemosynā cor⁄palem paupibus sit mēbr̄ in simplicita

te dando illã.i.solum p vita eterna nihil aliud q̄rens in elemosina puer.x. Simplicitas iustoꝝ dirigat eos.mat.xv. Ne sciat sinistra qd faciat dextra tua. Sextū est eminentia status ad alios gubernandū. Et hoc est.q̄ p̄est.scz alijs p gratiam p̄latōnis et regiminis.p̄esit ꝛ sit mēbrum in solicitudine. ꝛ p̄mo sui.ij.thi.ij. Solicite cura teipm p̄babilez exhibere deo operarū inp̄fusibilē. Et postea alioꝝ p̄s. Ecce nō dormitabit neqz dor.q̄ c.isr. ℟ Et nota q̄ triplex est solicitudo. Prima est mūdane curiositatis.que p hibetur.mat.vj. Nolite soliciti esse dicē. qd mā.aut quid bi. Secūda est hūane infirmitatis.que indulget.j.coꝝ.vij. Qui cū vxore est:solicit⁹ ē que sunt mundi qūo placeat vxori. Tercia ē dīne circūspectionis.scz solicitudo eoꝝ q̄ ad deū spectāt p se et palijs. De q̄ hic dr.ꝛ j.coꝝ.vij. q̄ sine vx.est sol.est q̄ sunt dei:ꝛ qūo placeat. Et p̄latis ꝓtemplatiuis p̄cipit.ij.thi. ij. Solicite cura teipm.ꝛc.vt supꝝ. ¶ De primū est miseratō ad miseris ꝓpatiendum. Et hoc est.q̄ misereť.i.qui habz donuz miserendi ꝛ ꝓpatiendi miseris: ꝛ vi oppressis. misereat et sit mēbrū in hilaritate.ecc.xxxv. In omni dato fac hilarem vultuz tuū. In codē.j. Inclina aurē tuaz pauperi sine tristicia. Quia bi.da.di.deus ij.coꝝ.ix. Et nota q̄ p se est dare elemosinā pauperi et p se ē misereri.q̄ elemosina respicit actuz exteriorē.et misereri actuz interiorē cordis. Est enī misereri miseris dare cor. Unde vnū p̄t esse sine altero. Potest enim quis misereri sine dare elemosinā. Est ergo misereri elemosina interior cordis.que magis placet deo.prouer.xxvj. Prebe fili mi.cor.t.m. Et sic p̄z primū. ¶ Secdo ostēdit aplūs qūo equales se ad inuicē debent habere. Et ponit hic octo in quib⁹ se equales ad inuicē debent habere sm deum viuere cupiētes.

Primū est dilectio vera ꝛ discreta quā tū ad se.scz vt in se verā dilectōem habeant. Dilectio āt vera est q̄ndo est sine simulatōne Discreta vero ē q̄ndo in primo odit culpa et diligit natura. Et hoc ē.dilectō sine simulatōe sup.vera et non ficta.q̄ vt dr in iob.xxxvj. Simulatores ꝛ callidi ꝓuocant irā dei.j.io.nj Nō diligam⁹ verbo neqz lingua.sz ope ꝛ veritate. Odiētes malū.ꝛ adherentes bono.i. dilectō vestra nō solū sit vera sed etiā discreta.qd tunc ē q̄ndo eritis odiētes malū in proximo ꝛ adherētes bono eius p amorē.ps. Qui diligitis do.odite malū Aug. Sic diligēdi sunt hoīes vt eorū non diligant errores. ¶ Secūm ē affect⁹ dilectōnis q̄ntū ad alios. vt scz sicut qs habet dilectōez dei et primi in seipo. ita velit primuz habere. Et sicut ipe diligit primū.ita velit reamari a primo.et hoc ē caritate fraternitatis inuicem diligentes sup.situs. vt q̄libet nō tantū alterum diligat.sz ab illo rediligi appetat.iob.xv Hoc est p̄ceptū me.vt di.inui.sicut di.v. Quia sicut diligere primū ptinet ad salutē tuā.ita vt diligaris ab ipo ptinz ad salutē ipius.quā sicut tuaz dēs diligere. matb.xxij. Diliges primū t.sicut teipsū. ¶ Terciū est opinio bona de proximo ad proximū.q̄ ostēdit in exhibitōe hōris Et hoc ē.honore inuicē p̄uenientes supi. situs.vt q̄libet ostēdat se sentire de altero q̄ sit venerabilis ꝛ bon⁹. Est enī honor sm phūm.reuerētia exhibita in testimoniuz virtutis.phi.ij. In hūilitate superiores sibi inuicez arbitrātes.j.pe.ij. Dēs hōrate.ꝛ hoc exigit amor si ē i corde.q̄ enī veraciť diligit sine dubio hōratur.ambro. Nō est amor hab⁹ nisi mutu⁹ se p̄ueniat obsequis. Etiā viliores de ecclesijs hōrare dēm⁹.j.coꝝ.xij.q̄ putamus ignobiliora mēbra eē corpis his abūdātōrē hōrē circundam⁹ Quartū ē solicitudo p̄xio obseq̄n

di in feruore spūs. Sicut eī plati ⁊ q̄ pre sunt debēt circa subditos solicitari vt di cū ē. ita subdi ad inuicez dēnt eē soliciti in mutuis obsequijs exhibēdis. ⁊ hoc est. solicitudine sc̄z exhibendi qđ est vtile. non sitis pigri. q̄ tale est opus dei. q̄ vt dr hiere. xlviij. Maledict⁹ q̄ fa. opus dei. neg. Ez multi sūt đ quib⁹ dr prouer. j. xvj. Sicut hostiuz vtit in cardine suo. sic piger in lectulo suo. Hec aūt solicitudo debet esse in feruore spūs sicut solicitudo marthe. Et hoc ē. spū feruētes sup. sitis. i. debetis esse soliciti in feruore spūs qui est caritas ⁊ ignis diuinus. j. thes. v. Spm nolite extinguere. Quantum est bona intentō in operibus bois. vt. s. in omnib⁹ bonis queramus gl̄az dei. vt pr̄o ip̄is spē retributōis eterne hēamus Et hoc ē dnō seruiētes. i. ppter dominuz sitis seruiētes in quib⁹ seruitis. vt ī omībus nihil nisi ei⁹ gloriā q̄ratis. matb. v. Sic lu. lux. ve. coram. ho. vt vi. op. v. bona glo. pa. v. q̄. ⁊c. Vel ſm aliam lr̄am. Spi seruientes sc̄z sitis. i. ſm tpis exigentiam ⁊ oportunitatē pr̄oximo seruiatis. Ecc. viij. Omni negotio temp⁹ est ⁊ opportunitas Et ad hoc faciendum vos moueat spes retributōnis eterne. vt in operibus sitis gaudentes spe. i. bona gaudent facciatis ppter spem retributōis eterne. vt si terreat labor alliciat merces. gene. xv. Ego ero merces. t. ma. ni. Spe illius bonī ad quod tēditis: q̄cquid in via p̄tigit gaudere debetis. Sextuz ē pacientia in aduersis. vt si a proximo molestemur vel quecunqz mala nos p̄mant pacientiam habeamus. Et hoc est. in tribulatōe patientes. Est ei pacia sacc⁹ meritoz. et q̄nto plus extendit tanto plus capit. matbei. xxj. In pa. ve. poss. aī. vr̄as. Quidaz scindunt ist̄ sacc̄ et ideo omnia meritа effundūtur. Aggei. j. Qui congregauit merces misit eos in saccū ptusuz. Patia ētia enī i aduersis purgat aīaz ⁊ facit eā pfectā. iaco. j. Patiētia op⁹ pfectū hēat. vt sitis pfecti. Et iō. beat⁹ vir q̄ suffert tēptatōez. q. cū. pro fu. ac. co. vite: vt ibidez dr. Septumū est orōnuz instantia. vt sc̄z pro malis culpe amouēdis et pro bonis ⁊ necessarijs obtinēdis orōni instemāt⁹. Et hoc ē. orōni instātes sitis. j. thessa. v. Sine intermissione. o. j. pet. iij. Estote prudētes ⁊ vigilate in orōib⁹ Pro nobis nāqz et alijs orare dēm⁹ Multa enī nos ad orandū ipellūt sc̄z abūdātia malorū ⁊ piculoz q̄ circūstāt. q̄ totus mōs i maligno posit⁹ ē. j. io. v. hiere. Quis homo a primo suo se custodiat et in oi frē suo nō habeat fiduciā. q̄ oīs frater supplātatus supplantabit et oīs amicus fraudulēter incedet. Et debilitas virtū ad resistendū malis ro. vij. Video aliaz legē in mēbris meis repugnātē legi mētis mee ⁊ captiuantē me in lege peccati q̄ est in mēbris meis. Et carētia bonoz vtroz q̄ deficiūt esa. lvij. Virimisericordie tollūt. q̄ nō ē q̄ eripiat mat. ix. Messis quidez multa operarij pauci. Rogate ergo dominuz messis vt mittat operarios in messez suam. Octauū ē misericordie exhibitō ī scōs ⁊ pegnos. nō solū ei plati et maiores dēnt benefacere suis inferiorib⁹. sc̄z etiā inferiores adinuicē dēnt sibi mutuo subuenire. ⁊ idō qđ supra dixit đ maioribus ad minores. nūc dr. đ pib⁹ int̄ se. vt vn⁹ subueniat alti. ⁊ maxīe sciti boīb⁹ benefacere dēm⁹. ecc. xj. Si benefeceris scito cui benefeceris benefac iusto ⁊ magnā inuenies retributōez ⁊ ne suscepis pctōrē. ⁊ hoc ē. necessitatibus scōz p̄uncatel sup. vna bō tpalia. heb. xiij Beneficiētie ⁊ p̄uncatōis nolite obliuiscī. tlib⁹ ei hostijs pmeret̄ ds. ij. coz. viij. vna abūdātia. s. i reb⁹ tpalib⁹. illoz inopia az suppleat. vt ⁊ illoz abūdātia. s. i spūalib⁹ vē inopie sit supplemētū. ⁊ hoc si sint in loco residētes. Si aut̄ sunt trāseūtes

recipiatis eos hospicio. Et hoc nō solū semel sed ꝓtinue sitis sectantes hospitalitates in illis. scz qui trāseunt exemplo abrae et loth. qui inde magna p̄mia sūt ꝓsecuti. Et abrā in āgelis hospicō receptis cognouit vnitatē ⁊ trinitatem dei. dum tres vidit et vnum adorauit. accepit p̄missionē de filio habēdo de quo filius dei dēbat nasci in q̄ omēs gētes benedici dēbant. Et loth ab eisdem āgelis liberatus est ab incendio zodomorum. Hystoria hētur gen. xviij. et. xix. c. Marthe⁹ ⁊ martha ⁊ maria magdalena hospite xp̄i sanctificate sunt. ⁊ maximas ḡtias a deo receperūt. Pluries est inuentum q⁹ hospitales credentes recipe peregrinos receperūt xp̄m. Sicut patet ō beato greg. q̄ pluries recepit xp̄m ⁊ angelū dei. Imo melius dicamus q⁹ sp recipiūt xp̄m. Mat. xxv. Esuriui ⁊ de. mi. mā. ꝛc. Adulta valde deberēt nos inducere ad opa misericordie ⁊ maxime ad hospitalitatem sectandam. Et sic patet scōm.

¶ Tercio ostendit aplūs qūo ad inimicos debem⁹ beniuolētiaz demōstrare. et hoc q̄ntū ad q̄nqz. Primo vt corde inimico benedicamus ꝓ ipō orando math. v. Orate p̄ p̄sequentibus ⁊ calumniātib⁹ vos. Et hoc est benedicite. i. bonum optate p̄sequentib⁹ vos. ⁊ p̄ ipsis orate vt deus reducat ipōs ad penitētiā

¶ Secūdo ore et nō solū corde inimico benedicam⁹ eū salutādo et benedicēdo. Et hoc est. benedicite. scz ore. ⁊ oris benedictō ex corde procedat. ⁊ nolite maledicere ꝓ quosdā qui simul benedicūt ⁊ maledicūt. Unde benedictō non sit maledictōi admixta. exemplo xp̄i. de q̄ dr. j. pe. ij Qui cū ma. n. m. cū pa. nō ꝓ. Tercō vt cōgratulemur inimico in bonis ⁊ ꝓpatiamur in malis. Et hoc est gaudere. s. cuz inimicis gaudētib⁹ sup. debetis. vt p̄ hec ꝓgratulatōis signa animi beniuolētia designetur ⁊ demōstret. phi. ij. Gaudeo ⁊ ꝓgratulor omnib⁹ vobis Idip̄m autē et vos gaudete ⁊ ꝓgratulamini mihi Et similit flere debetis. s. cum inimicis flentibus. vt ꝓ passionē in aduersis eis īgruētib⁹ ostēdatis. ecc. vij. Nō desis plorātibus in ꝓsolatōem. ⁊ cū lugētib⁹ ābula ij. cor. x. Quis infirmat et ego nō infirmor. quis scan. ⁊ ego nō vror. Et ita debetis gaudē ⁊ tristari cū inimicis vt bonū ⁊ malum eor vestr reputetis. qō est summe perfectionis. Unde determinat modum gaudij et meroris. Et hoc ē. Id ip̄m inuicem sentientes sitis sup. vt qō vnus sentit. i. exp̄itur siue malū siue bonum sentiat alter p̄ animi ꝓpassionez et p̄ sigm ostensionem. aug. Bona voluntas aduersa alteri⁹ q̄si p̄pria dēt respicere. Quarto vt in ītellectu cū eo ꝓcorde⁹. vt etiā si sciam⁹ alta ⁊ magna nō p̄feram⁹ nos ei ip̄m vilipēdēdo. ⁊ supp̄rimēdo. ⁊ nrāz scientiā exaltādo sz ꝓsentiam⁹ humili scientie quā inimicus noster habet ⁊ ostēdam⁹ nos cū eo in omnib⁹ cōcordare. Et hoc est Nō sitis alta sapientes q̄ntuz ad intellectum. i. nō ostēdatis vos alta ⁊ magē sapē: alijs despectis. ro. xj. Noli alta sapē ⁊ time. luc. xvj. Qō altū ē hoīb⁹ abois abile ē apd deū. Ez sitis hūilib⁹ ꝓsentiētes. i. hūili scientie puloz qb⁹ ds reuelat vitatē. math. xj. Abscō. ea s. ⁊ p. ⁊ r. e. p. ¶ Quito vt inimico malū p̄ malo nō reddam⁹ sz bonū. ⁊ hoc ē qō p⁹ hāc epl̄am di. subdēs Nulli ma. p̄ ma. red. sz cū oīb⁹ pa. ha. ro. xij Si esurierit i. .t. ci. il. ꝛc. Et sic pz tcū. ⁊ p ꝓsequens pz lra

Nā aplūs in hac epl̄a ad viginti optima nos hortatur. Nam ponit septem quātum ad maiores respectu minnorum. et octo respectu equalium. que debent habere ad inuicem. ⁊ quinqz quantum ad inimicos. ¶ Ad edificationem nostrā vnum solum in hac epistola videamus.

Quia cū tota scriptura clamet q̄ boīes bene agant.et deus innumerabilia p̄e/mia bene agentib⁹ repromittat.ꝛ male agentibus penas innumerabiles cōmi netur.bene etiā opari sit opus rōis que in boīe dnātur.quare non oēs boīes be ne opantur.et virtute deserta vicioſe a/gūt.ps. Nō est q̄ fa.bo.nō ē vſ.v. Ad q̄d dicendum q̄ hoc ꝓtingit ꝓpter ſex. ¶ E Primo ꝓpter facilitatē. Bonū enim op⁹ procedit a virtute. vīus aūt vt dicit phūs est circa difficile sicut patet. Nam in fide nostra multa difficilia ꝛ oēz intel lectuz nostrū excedentia ꝓtinentur que ad salutem ꝓsequendā credere oportet Propt q̄d dr esa.lnj. Nnē q̄s cre.au.n. Similē apparet in spe.q̄ enīz homo spe/rat futuraz gl̄iam quā nec oculus potest videre.nec auris audire.nec cor ꝓgno/scere.nec intellectus intelligere.vt d.aplis j.corꝛ.ij.est valde difficile Similē apparz in caritate Nā q̄ homo diligat inimicos et diligat deū plusq̄m se.et futura bona plusq̄z p̄esentia.est valde difficile. Boī nes aūt magis inclinant ad facile:q̄z ad difficile ꝛ iō pluꝛes male agūt q̄z bene Scdo hoc ꝓtingit ꝓpter multiplicitatez. q̄ vt dr.dyo.malū ꝓtingit multifariam i.multis modō bonū ūt vnifariā.i.ex vna et pfecta causa. Exemplum de homīe sa no et infirmo. Ad hoc aūt q̄ sit sanꝰ op/tet q̄ in toto coꝛpe ꝛ in omnibus mēbris sanitate potiat ¶ Similit apparet in pul critudine. Idē ergo dicendū est de opa/tōne bona ꝛ mala.in q̄ si vna circūstan/tia desit sufficit q̄ sit mala. sed ad hoc q̄ sit bona oēs circunstantie bone requi runtur.ut q̄ sit facta debito modo: tem/poꝛe et loco suo.bono animo ad bonuz finem:et multa alia. Homo autez citius amittit aliquid q̄z omnia seruet.et ideo plures male agunt q̄m bene. ¶ Tercio ppt ꝓnatalitatē.vnūq̄q̄z eī magꝭ īclina t ad id q̄d ē sibi natale q̄z ad illd q̄d est si bi ab alio. Sicut lapis magis inclinat ad ferri deoꝛsum q̄d habet a natura q̄m ad ascendere suꝛsum quod habz a ꝓsciē te et econuerso est de igne. Sed cum ho mo sit ex nihilo ꝛ naturaliter defectiue operatur.quod est operari malū. quia facere malū non est nisi deficere a bono vt dicit boe. Et ideo dicit aug. q̄ maluz nihil est.et nihil fiunt homines cuz pec/cant. Operari autez bonū habet homo a deo.io.xv. Sine me nihil po.fac. Et iō homo citiꝰ inclinatur ad malū q̄d habz a natura q̄z ad bonū q̄d habet ab alio.s. a deo: Et hanc rationem assignat greg. Quarto ꝓpter boni ꝓpinquitatez: Omīs eī bō naturalit desiderat bonuz q̄ vt dr.phūs:bonū est q̄d omīa appetūt Hec aūt est differentia int opatōez boni ꝛ opatōem mali .q̄ in opatōne mali est delectatō et postea sequit amaꝛitudo q̄ vt dr.phūs.mali pentitudīe replentur. sz in opatōne boni est e ꝓuerso. q̄ bonum fit cū difficultate.q̄ arta est via que du/cit ad vitā.mat.vij. Et ideo est ibi pena.sz postea sequit delectatō.q̄ bonorū labo rū gloꝛiosus est fructus.sap.nj. Homo autez magis inclinat ad p̄esens bonuz q̄z ad futuꝝ.q̄ futuꝝ est incertuz. et po/test nō haberi ꝛ pdi.propter q̄d ꝓuerbi uz dicit. Melius est hodie ouuz q̄z cras gallina. ¶ Quinto ꝓpt malā societa/tem. Caz in omni opere bono caro cō/tradicit aīme.gal.v. Caro concu.aduer. spm. Et ita fortiteꝛ declinat anīmā ad de lectabilia mundi.q̄ aīa non potest age/re bonum quod vult Ro.vij Non enīz quod volo bonum hoc ago. sed quod odi malum illud facio ¶ Videō enīz a/liam legem in mem. meis repugnantez legi mentis mee. Et ideo anima tedio victa malum operatur. Hec autem cō/trarietas in boīe nō fuisset nisi peccassz.

Justo enī dei iudicio factum est .vt di. greg q̄ statum q̄ndo aīma rebellauit dō ⁊ caro rebellauit anime. ¶ Sexto ppt modicam fidelitatē. Si enī hō crederz aliam vitam ⁊ immēsitatem penarum/ ⁊ ppetuitatē ⁊ silr īmensitatē glē.⁊ crede ret firmit ppter bona opa ī ppetua glia collocari. et ppter.mala eternis ignib⁹ deputari.raro male ageret.Sed homo habet fidē mortuā ⁊ remissaz et di. forte sic erit .sicut dixit adam eue dicēti sibi q̄ esset dūs.nō eī credidit q; vt d.aplūs.j. thi. ij.Adā nō est seduct⁹.sz dixit Si hoc mi hi eueniet videbo.ita hoīes nō credunt sz dicūt:si erit videbim⁹. Propter apli dixerūt xp̄o.luc.xvij.Domine adauge nobis fidem.

¶ Dnica scda pt⁹ octauā epīe de euāgē/ lio sermo. XX

Cum descendis

set ies⁹ de mōte secute sūt eum tbe mlte.math.vnj. In hoc euā gelio duplex miraculuz a saluatore nrō factū salubriter recitat. Primū fuit mū datō cui⁹dā lepsi. In p̄ncipio euangelij Scdm fuit curatō palitici.ibi. Cū aūt in troisset caphar. Circa pmuz miraculuz: scz mūdatōez leprosi ta ponunt Primo miraculū ātecedētia.ibi. Cū descē.ie.ecc. le.zc. Scdo miraculū ꝓcomitātia.ibi.ex tēdēs ie ma.ait. Uo.mū. Tercō miracu/ lū subsequntia ibi. Et ait illis ie. Uide ne. dix.sz.va.os.te.sa.zc.litera plana est

¶ Sensus misticus

¶ Aristice āt exponēdo nota q̄ p istū lepsuz ītelligit gen⁹ hūanū peccato infe ctū Quādo ergo ihesus descēdit de mōte sue maiestatis ⁊ fcūs ē hō. tūc secute sunt cū turbe mlte. Aliq̄ vt instruerentur et sequrent audiēdo vba vite vt discipli. ali q̄ vt sanarent vt infirmi. Aliqui vt vide/ rēt sig̃. vt curiosi. Aliq̄ vt obseruarēt .vt pharisei. Anteq̄z eī descēderz dō mōte dei

tatis sue fieretqz hō pauci eū seq̄bātur. q; pauci eū ꝓgnoscebāt. Nā soluz iudei. ps. Not⁹ in iudea dūs. Quādo ergo fcūs ē hō. tūc venit ad eū leps⁹. i. gen⁹ hūanū peccato infectū: ⁊ hūliauit se mala sua re cognoscēdo: ⁊ adorauit eū: ⁊ salutē peti/ uit. Tria ergo fecit. Nā venit p caritatē ⁊ dsidiū passib⁹ mētis . sic eī ad deū acce dit. Adorauit p fidē ⁊ hūlitatē. Salutē petijt p spē ⁊ benignitatē. d. Dnē si vis po.m.mū.q.d. Posse tuū credo ⁊ ꝓfite/ or.q; credo te esse verū deū.q; oīa potes Et ido vt deū te adorauī. Hec ppter bo nitatē tuā salutē meā spero ⁊ iōmda me q; si vis potes me mūdare. Et extēdēs ie sus manū sue virtutis tetigit eū di. Uo: lo mūdare.i. sis mūd⁹. Impatiui modi est.q.d. Quid mir si volo te mdare imo ppt hoc solū de celo descēdi ⁊ fact⁹ sum hō: vt tāgerē ⁊ curarē. Et nota q̄ statim q̄ndo ihesus tetigit hoīez leprosuz.qđ fu/ it in cruce.q̄ndo factus ē sicut leprosus to tus sanguinolētus ⁊ vlcerosus totus iu xta illd. esa.lmj. reputauit⁹ eū.q.l. ⁊ ꝓcus/ suz a dō ⁊ hūliatū. tūc sanat⁹ ē hō. In cu ius figura ihesus voluit tāgere leprosuz: ad innuendū. q̄ q̄ndo ipe q̄si lepsus fie/ ret tuuc hō mūdarer. Et hoc est qđ sequi tur. Et ꝓfestim mūdata ē lepra eius ¶ Et nota q̄ in oibus mēbris xp̄i erat vir tus sanatiua.luc.vj. Turb⁹ d illo exibat ⁊ sanabat omēs. Nam manu tangēdo hunc leprosum sanauit eum.ore dicen/ do matheo: seq̄re me sanauit eum in aī/ ma.oculo respiciendo petrū ꝙuertit eū pedes cuz tangerentur a magdalena: a peccatis dumissa est.dum facies eius sta ret supra socrum petri obumbrādo eaz febris dimisit eam.dum emorroissa fim briam vestimenti eius tangeret: sanata est. dum digitum suum misit in aures: et os muti loquelam habuit ⁊ auditum dum sputo oculos ceci nati luminit reba

buit visuz.dum vocez gutturis eius audiuit lazar⁹ reuixit. ¶ Si ergo a lepra peccati cupim⁹ sanari veniam⁹ ad deū per desideriū et caritatē. iaco.mj. approp̄inq̄te dō ⁊ appro.vo. ¶ Adorem⁹ eū p fidez et humilitatē q̄ credere oportet accedentē ad deū. vt patet ad hebre.mj. ¶ Detam⁹ salutē p spem ⁊ benignitatē. ppter eius ei benignitatē salutē speram⁹. ¶ Ytū.mj. Non ex operibus iusticie. q̄ fe.n.sz. bz.s. m.sa.n.f. Et. sic patēt ātecedētia ⁊ p̄comitantia miraculū primum.

¶ Moralitas.

¶ Moralit aūt nota q̄ p lepsuz istū intelligit peccatoz. ⁊ p lepra peccatū multiplici rōne. ¶ ¶ Primo rōne figure eoz. q̄ de⁹ mādauit p moisen circa lepro suz obseruari. ¶ Dā vt pz leui.xiij. ¶ Lepro⁹ so existēti in lepra q̄nqz p̄cipiebāt facere sez vt recederet a societate hoūm. vt portaret vestimenta dissuta. vt haberet caput discooptū. vt brēt os tectuz. ⁊ vt clamaret se īmundū. ¶ Ōia hec p̄uenīūt peccatori. ¶ Dā peccator p peccatū hec quīqz mala incurrit. ¶ ¶ Primo ei sepat a dō ⁊ a societate angelo⁹ ⁊ sanctoz ⁊ a societate fideliuz de ecclesia. de q̄bus nō est merito sz solū numero ⁊ ei⁹ hītatio ē cū demonib⁹ ⁊ cū feris pessimis. que deuorāt animā in deserto. i. in mūdo ab ōi vtute. deserto. iob ij ¶ Frater fui draconū ⁊ soci⁹ strutionū. ¶ Sic nabuchodonosor ppter peccatuz p̄iectus fuit ab hoīb⁹. et factus bestia cū bestijs habitauit. vt ptz dan.mj. pſ. ¶ Hō cū in ho. es. n. int. cōp. est iu. m. ⁊ silis. fa. ē illis ¶ Et tandē recludet ī lepsoro inferni. ¶ Naz de celo de paradiso et de mundo expulsi sunt peccatores: et eis lepro⁹oz īn inferno ē assignū apoc. xxij. ¶ Foris canes ⁊ venefici. ¶ ¶ Secdo hz vestes dissutas. i. virtutes q̄ sunt vestes anime q̄ vtutes ita sunt p̄sute in homine iusto ut qui habet vnā habet oēs nec vna sine reliquis haberi pt ¶ Per pcīm āt dissuit q̄ peccato⁹ potest habere fidē informē sine alijs virtutib⁹ ⁊ pt hrē prudētiā sine alia. sez fortitudinē. ⁊ iusticiaz sine tpantia. put sunt vtutes morales ⁊ non infuse a dō. ¶ Tales vtutes q̄ sunt dissute modicū calefaciūt animā. Et ido a deo reijciunt. apoc.mj. ¶ Utinaz esses calidus aut frigid⁹. sed q̄ tepid⁹ es incipiaz te euomere ex ore meo ¶ Qui tales vestes habēt sunt viri p̄fusi turpiter valde. q̄a non coopiunt turpitudinē peccatorum suoz. sicut vniuersa dēlicta opit caritas. vt dr puer.x. ¶ Hoc fuit figuratū in eo q̄ oīno rex.i. dyabolus facit p̄scidi vestes vsq̄z ad nates nūcijs dauid qui uerant ad p̄solandū eū. ¶ Quib⁹ rex dauid mandauit q̄ non rediret in hierusalē ad euz. sed starēt in hiericho vt ptz. ij. re.x. ¶ Sic dyabolus facit illis qui p̄solantur cum in eo q̄ male agūt q̄b⁹ dissuit ⁊ p̄scidit vtutes. ⁊ sūt viri p̄fusi turpit valde. ¶ Quib⁹ dns mādat. i. p̄hibet ne veniāt in hierusalē celestē ad videndū eū. sed stēt in hiericho. i. in defectu ⁊ carentia visionis diuine que est pena penaz. ¶ Hiericho enim luna interp̄tat in qua defectus notatur ¶ Tercō habet caput discooptū. i. nō habz armaturā dī q̄ p̄fistit in vtutib⁹ infusis. et donis spūssancti. Et iō in p̄lio spūs stare nō pt. nec resistere q̄n vulneret ⁊ p̄foret. ¶ Jaculis ei temptatōnū ⁊ īpulsiōib⁹ dyaboli resistere nō pt q̄n ab īpis vulneret ⁊ ledet. Et iō cayn pctōr effectus ait. oīs q̄ īuenerit me occidet me. gen.mj ¶ Et iō q̄ndie mortalit peccat ⁊ de pctō trahit ad pcīm. gre. peccatū. qđ p pnīaz nō dēlet mox suo pōde ad alid trahit. ppterea di. apls eph.vj. ¶ Induite armaturā dī vt possit. a. isti. dya. q̄ stultū ē ī p̄lio īermem cē. ¶ ¶ Quarto hz ostectuz. q̄ alimentuz aīe id est verbuz dei. nō sumit. ⁊ si sumit: non retinz et fit ei aboīabile qđ ē signū

mortis.ps. Dem escā aboīata ē aīa eor
z app. vl. ad po. mor. Nō sumit etiā ali
mentuz vite: qz oīa opa sua sunt mortua
nec possunt vitā pferre. z ido fame mori
tur. luc. xv. Ego aūt hic fame pereo. Pe
bebat etiā os ptectuz portare. qz fetebat
os ei⁹ Sic peccator coraz deo et sanctis
ei⁹ fetet. esa. xxxmj. De cadauerib⁹ eorū
ascendet fetor. Et ido tanqz asin⁹ et caꝰ
fetens ad foueas inferni pijcit in morte
hiere. xxij. Sepultura asini sepelief pu
trefactus. et ptectus extra portas hieru
salē. luc. xvj. Adorē di. z se. in in. Qui
to dēt clamare et dicere se īmūdū. et boc
est signū. q se iuuare nō pt. sed adiuuari
petit. Nā ille qui clamat in āgustia posi
tus auxiliū pete vidr. Peccator enī p se
pt cadere ī peccatū sed nō inde exire. qa
est spiritus vadens z non rediens. vt
dr. in. ps. Unde nisi misericordia di vel
pce alic⁹ sancti viri. vel pcib⁹ ecclesie que
quotidie p peccatorib⁹ rogat. iuuaretur
peccator nunqz ad deū rediret. Et ido p
deuotā oratōez fortiter dz clamare. iob.
v. Voca si est. i. qr est. q te audiat. z ad a
liqm sanctor puertere. ps. Leua. ocu. m.
in mō. i. in scōs. vnd veniet aux. mi. Sic
clamauerūt illi. x. viri lepsi: qui steterūt
alōge z le. v. d. Jesu p. mi. nrī. z iō mōati
sunt. vt patet. lu. xvij. Sic clamauit cha
nanea. d. Miserere mei fili dauid z filia
ei⁹ fuit liberata. vt dr. math. x. ¶ Ecdo p
lepra intelligit peccatū rōe originis z vni
uersalis infectōis. Originat enī lepra et
causat ex corruptōe qttuor humor. oēs
enī hūores sunt in leproso corrupti. z iō
oīa mēbra corrūpūtur. ¶ Ita ¶ Sic pec
catū causat ex corruptōe z mala disposi
tōe qttuor affectionū q sunt ī aīa. q sunt
gaudiū. spes. timor. z dolor. ppter qd aī
ma efficit leprosa. z oēs potētie aīe corrū
pūtur. Gaudet enī peccator de peccatis
de quib⁹ nō est gaudendū. sed flendum.

puer. ij. Letāt cū ma. z ex. in re. p. Et de q
b⁹ ē gaudendō. scz de bois opib⁹ nō gau
det. imo attediat in ipis. iob. x. Tedz ani.
vi. m. Jtē timet q nō sūt timenda. s. bona
mōi ne sibi deficiāt: z hoīes mōi ne se le
dāt. ps. Illic trepi. ti. zc. Luc. xij. Ne trea
mini ab his q cor occi. z p⁹ hoc n. ha. am.
qd fa. Et nō timēt deū. nec sāctos q sunt
sup oīa timēdi. lu. xij. Timete eū q p⁹ oc.
mit. hz in gehē. Jtē sperat in qb⁹ nō ē spe
randō. s. in mōm. qui ab inicio fefellit oēs
in se sperātes. esa. xxxvj. Ecce pfidis sup
baculū arūdineū pfractū sup egiptū. id
ē supra mōm. qui ē confusio z tenebra Sic
enī intptat egipt⁹ Cui cū inix⁹ fuerit hō
pminut⁹ intrabit manū ei⁹. z pforabit eā
Et nō sperat in bonitate di. z in merito
passionis xpi: z in oratōne sanctor. ī quo
sperandū ē. ps. Sperate in eo ois pgre
gatio ppli. Jtē dolet d quib⁹ nō est dolē
dū. scz de pditōe pecunie z honoris. z de
morte ppinquor. z d bmōi transitorijs
Plus dolz dū pdit nūmū qz cū pdit de
uz. Pdl⁹ dolz pde mundū qz celū Pdl⁹ pos
sessiones qz vtutes Pdl⁹ aīcos qz sāctos.
Pdl⁹ corp⁹ qz animā. Et d quib⁹ ē dolen
dū nō dolet. scz de morte aīe z d vberib⁹
peccator. puer. xxmj. Uerberauerūt me
z nō dolui. Pdibit error regnat īmōdo
qr vt d. aug. Qr morit hō in corpe z oēs
amici puenūt z plorāt: morit in anima
z null⁹ dolet z null⁹ plorat. Sic ergo ptz
q qttuor affectiones aīme sunt corrupte
in peccatore. ppter qd di: Boe. Gaudia
pelle: pelle z timorē: spemqz fugato: nec
dolor assit.: Nubila mens est iunctaqz
frenis. Hec vbi regnant: Ex horum au
tem quattuor corruptionibus omnes
potentie anime inficiuntur tam interio
res qm exteriores. ¶ Nam voluntas
fallacia bona vult. Intellectus falsa co
gnoscit. memoria malorum recordatur
cor prava cogitat. oculi vana vidēt. au

res inhoneſta audiũt. lingua puerſa loquẽ. manꝰ illicita tangũt. et breuit. oẽs potẽtie aĩe ſunt infecte. Tercõ p lepraz ſignificat peccatũ rõne opatõis ⁊ ꝓpetatis. Habet eĩ lepra ſeptẽ peſſimas actiones in corpe efficere ſeptẽ peccata mortalia figuratiſq̃s reqre infra do. xmj. pꝰ trinitatis in moralitate ſermois. Quarto p lepraz intelligit peccatoz rõne curationis. qz ſolus ds pt curare leproſuz. et ſimilit peccatores. Hoc etiã ibiõ require.

℟ Et nota q ̃qnqz modis legimuſ lepraz curatã fuiſſe in ſcriptura q̃ ſigñt quiqz modos curatois peccatoz. Primo aq̃ ablutõe vt lepra naaman: q̃ curatꝰ ẽ in iordane vt patet. mj. reg. v. Et ſigt baptiſmũ ĩ quo oia peccata mũdant apoc. j. Qui dilexit nos ⁊ lauit nos in ſanguine ſuo. i. in vtute ſanĝnis ſui q̃ in baptiſmo opatur. Signat etiã lacrimaz effuſionẽ: in qbus lota fuit magdalena ⁊ petrus. luc. xxiij. Egreſſus petrus fleuit amare. ps. Exiuꝰ aquaz deduz. oculi mei qz nõ. cu. le. t. Secõdo pſone oſtenſione ut pz de illis. x. leproſis. qbus xp̃us dixit Jte oſtẽ. vo. ſa. Et fac. ẽ. duz. i. mũ. ſũt. luc. xvij. Et ſigt ꝓfeſſionẽ in qua hõ oſtẽ. cõſcientiã ſacerdoti loco dei q̃ ẽ tãte virtutis q̃ ſtatĩ vt hõ ꝓpoit firmit ꝓfiteri mũdatꝰ ẽ a culpa ⁊ a pena inferni liberatꝰ. ps. Dixi ꝓfi. aduer. me iniu. m. dnõ ⁊ tu re impi. p. m. Ex magĩ ergo miſericordia dei pceſſit. q̃ tã facilia ⁊ efficatia remedia ꝓ peccata iſtituit ⁊ hõ miſer nõ ſumit ea. Tercio pſentie ſepatõe vt lepra marie ſororis moiſi. pꝓ q̃ cũ moiſes rogaret vt ſanaret. reſpõdit dominꝰ. ſepet̃ ꝑmo ⁊ maneat extra caſtra ſex diebꝰ. vt patet nu. xij. Et ſignat excõicatõez. ⁊ aliaz penaz eccleſiaſticaz irrogatõez: que ſunt vt quedã medicine amare purgãteſ malos humores. Quidaz hẽnt hũores ita miſcatos. i. peccata ita infixa anime ꝑ obſtinatõem q̃ nõ niſi ꝑ fortẽ medicinã. i. diſciplinã extirpant. iob. vj. Pdcta mea ſicut ſagitte in me ſunt. j. coz. v. De creun hmõi tradere ſathane in interituz carnis. i. vexatõnem ſathane vt ſpũs ſalꝰ fiat. In ꝑmitiua enĩ eccleſia q̃ excõicabant ſtatĩ a demone vexabant. Quarto manꝰ incluſiõe vt manꝰ moiſi q̃ extracta de ſinu moiſi leproſa apparuit et reꝓſita in ſinu ſimilis facta ẽ carni reliq̃. vt patz exo. mj. Et ſignat religionis ingreſſum. Aliq̃ eĩ in ſeculo ſunt valde leꝓſi ⁊ peccatores. qui dñi ĩtrãt religionez curant. Sic curatꝰ ẽ mathe. dñi illã ſanctã ⁊ venerabilẽ apl'oz religionẽ et conſortũ ẽ ingreſſus Eſt eĩ religio q̃ſi q̃dã martirũ in q̃ oia peccata purgant. Quĩto tactus ipſſione. vt hic lepſus. ⁊ ſignat penarũ et tribulatõnũ inflictõem q̃ ſunt vt quoddã purgatoriũ peccatoz rubiginẽ ꝓſumẽs ⁊ animã rutilãtẽ reddẽs Eſt aũt duplex purgatoriũ Vnũ in vita iſta in quo hõ leuit̃ tangit̃. qz oĩs pena in pſenti leuis ⁊ momẽtanea eſt. vt di. apoj. coz. mj. ĩ q̃ hõ ꝓbat̃ quaſi auz ꝓ ignez an ſit vez auzũ. gene. xxj Accede ad me vt tãgã te fili mi ⁊ ꝓbẽ vtz tu ſis filiꝰ meus. Aliud purgatoriũ ẽ ĩ alia vita. ĩ q̃ hõ fortit̃ tãgit̃. ⁊ vt ferrũ mixtũ terre. ſ. vena ferri. ponit̃ ĩ igne magno ad purgandũ Propt q̃d. q̃ ſunt ibi mĩam a nobis poſtulare nõ ceſſãt. iob. xix. Miſeremĩ. mi. m. ſal. vos a. m. qz ma. do. te me. Tercõ ponunt̃ miraculũ ꝑmũ ſubſequentia qz fcõ miraclo dixit ieſꝰ mdato. vide nemĩ dixeris. ⁊ attẽde. q̃ q̃uis hoc vbũ ſit ĩ forma ꝑcepti. nõ tamẽ ꝑceptũ fuit. qũo ei ⁊ q̃re ei ꝑcepiſſz vt nemi dicerz. cum ſanauerat eũ coram multis ẽbis. ſz vt darz no. exẽplũ. vt ĩ boĩs opib⁹ glaz boiz nõ q̃ ramꝰ. nõ ſic mãdauit. glo. Celari iuſſit et celari non potuit. ſed dat exemplum. vt ſui ſequaces in magnis que faciũt latent

velit. sed vt ꝑsit alijs ꝑdamur inuiti In sinua ẽ etiam in hoc. vt qui glaz mũdi fugit. maxime eã apprehẽdit. vt patet in sãctis qui spreuerũt gloriã mũdi ⁊ modo ita exaltant in hoc mõo a mõo: ⁊ etiaz a mundanis. vnde sapiẽs quidã. Hoc solũ hz hui⁹ mundi glã gloriosuz q̃ se appetentes fugit. et se fugiẽtes appetit. Deq̃ Vade oltẽde te sacerdoti. Glo. Mittit ad sacerdotẽ ꝓpter humilitatẽ. vt sacerdoti deferat honorẽ. ecc. vij. Honorifica sacerdotes. Spẽaliter autẽ exhortat ad ꝓfessionẽ que post ꝓtricõem in qua hõ mundat a culpa necessaria est ad salutẽ ꝓuerb. xxviij. Qui abscondit scelera sua nõ dirigẽt. q̃ aũt ꝓfessus fuerit ⁊ reliq̃t ea misericordiã ꝓsequẽt. Sequit. Et offer munus tuũ qõ ꝑcepit moises lepꝛosꝰ offerre in testimoniũ sue curatõis. vt recipiaris ab omnib⁹ tanq̃z mund⁹ Circa qõ sciendũ. q̃ vt hẽtur leui. xiij. in mõdatõne lepꝛosi. i. si ꝓtigit q̃ lepꝛus mundaret a lepra. multa debebant obseruari. Nã sacerdos debebat exire ad eũ extra castra. ⁊ mundatus debebat habere duos passeres viuos. et aquas viuas. i. de fonte scaturiente in quodã vase fictili. ⁊ quendam baculũ de ligno cedꝛino. et vmiculũ. i. quendã filũ rubeũ. et aliquantulũ de ysopo. ⁊ sacerdoꝰ dẽbat accipere vnuz de illis passerib⁹ et inscindẽ ei gutur. ita q̃ sangs ei⁹ distillaret sup aquas illas viuas in vase fictili. et debebat accipere aliũ passerẽ viuuz. et ligare ipm sil' cum ysopo ⁊ baculo cedꝛino cũ filo illo rubeo. ita q̃ fieret aliqd aspsioluz. qõ debebat intingere in illis aquis viuis. et aspgere lepꝛosuz mundandõ septies et postea dẽbat sacerdos soluere illũ passerẽ viuũ et mittere eũ auolare in agrũ ⁊ tũc mundãd⁹ dẽbat ītus redire in castra ad ꝓsortiũ hoĩm. sed non in domũ suam. et ibi dẽbat stare septẽ diebus. ¶ In capite vero septẽ dierũ dẽbat lauare vestimenta. sua ⁊ radere omnes pilos corpis sui. octauo vo die dẽbat offerre ad hostiuz tabernaculi duos agnos ⁊ vnã ouẽ ꝺ q̃ bus fiebat sacrificiũ ꝺo. dẽbat etiã apptare vas olei. ꝺ q̃ sacerdoꝰ dẽbat effũdere in palmã man⁹ sinistre et digitũ dexter intigere in oleo dicto sue palme ⁊ pjcere versus altare septies. et de reliq̃ oleo palme manus dẽbat vngere aurẽ dexterã mũdati et pollices man⁹ dextre et pedis dextri. et his pactis die octauo redibat in domũ suã. Totum hoc erat in figura mundatõis peccatoris q̃ fit in baptismo. Quia vt di. apls. j. cor. x. Omia in figura ꝓtingebant illis. In baptismo eni virtus mortis ⁊ sanguinis xpi opat Que virtus nõ applicat hoĩbus nisi mediante baptismo. Unde duo passeres significabãt duas naturas que fuerunt ī xpo. scz diuinã ⁊ humanã. quaz vna scz humana fuit mortua et sãguinẽ eius fudit. i. vtutem suam sup aquas baptismi q̃ in eius vtute baptismus habet purgare peccata. et goc significat passer occisus. Alia vero natura scz diuina nõ fuit mortua: nec aliqd passa. qõ sigficabat passer auolare dimissus. Tamẽ baptism⁹ in vtute deitatis xpi hz efficatiã infinitaz ad oĩa peccata delẽda. et iõ passer viuus dimittebat in aquas. Lignuz cedꝛinũ est lignum imputribile et sigt xpi animã immortalẽ. Vermiculũ vero. id est filum tinctuz vermiculo. i. colore rubeo signat carnẽ xpi in suo sanguine rubricatã. ysopus vero q̃ est herba odorifera: ⁊ medicinalis multa hẽns folia. signat mltiplicẽ vtutẽ passionis xpi. ista q̃ttuor fuerunt simul ꝓiuncta. scz passer viu⁹. i. deitas. cedꝛus. i. anima xpi. ysop⁹. i. virtus et opatõ xpi. ⁊ vmiculũ. i. caro christi. et. sic ligata mittebant in aquas et sacerdos aspergebat lepꝛsum septies:

in capharnaũ.mat.xxvnj. Ecce ego vo/
biscũ sum.vsq3 ad ꝓsum.se. Mater fili/
oꝝ zebedei q3uis illa esset ꝓiũcta xp̃o.ta
mẽ q2 non sapient petiuit a xp̃o.exaudi
ta non est. Petam⁹ rem bonã. Nã salo
mõ quia rem bonam petiuit sciliz sapiẽ
tiã.fuit plenarie exaudit⁹.vt patet.nj.re.
nj. ¶ Scõm est humilitas cũ ait. Non
sum dignus.vt intres sub tectuz.me.eccl̃.
xxxv. Oratio hũiliantis se nubes pene
trat. Tũc aũt hõ hũiliat se in oratõe quã
do pctõrẽ se recognoscit. Sic recogno
uit se publicanus nõ phariseus.et iõ il/
le fuit exauditus ⁊ alter ꝓdemnatus.
Terciũ est fides. Und̃ ait.sed dic ver. et
sa.pu.m.Jac.j. Postulet aũt ĩ fid̃ nihil he
sitans. Oꝝ omia possibilia sunt credẽti.
mat.xxj. Si habueritis fidẽ ¶ Quartũ
est pietas qua ꝓpassus est seruo suo: et
non expulit eũ vt multi faciũt. Si ergo
volum⁹ exaudiri.ꝓpatiamur alijs ⁊ cõ
patietur ds nobis. Sic ꝓpatiebaꝫ iob d.
Cõpatiebaꝫ quõdã anima mea paupi.
iob.nj: Et oculus fui ceco et pes claudo/
In eodẽ.xxix. Et ds postea ꝓpassus ẽ ei
et reddidit ei oĩa duplicata vt pz iob vl
mo ca.ẽc. ¶ Paralitas

¶ Paraliter p istũ paraliticũ dꝫ̃gitur
peccatoꝝ cui⁹ ꝓdicio ꝑ̃ut hic innuiꝫ appa
ret miserabilis q̃ntũ ad q̃ttuoꝝ.sm qd̃ q̃
tuoꝝ mala facit peccatoꝝ.que sũt seruit⁹
psone.transformatõ nature. infirmitas
creature.⁊ vexatio anime. Primuz est
seruitus psone. Unde puer meus.i.su⁹
me⁹. Nã peccatoꝝ efficiꝫ seru⁹ peccati.io
bã.vnj. Qui facit peccatũ seru⁹ ẽ pecca/
ti.et nõ solũ vnius peccati.sz oũm que in
eo regnant q̃ ligãt hoĩem tanq̃z seruũ .p
uer.v. Funib⁹ peccatoꝝ suoꝝ quisq3 cõ/
stringiꝫ. Unde boe.in li.de ꝓso.ꝑbat.q̃
peccatoꝝ nunq̃z ẽ impunit⁹. sed statĩ bz
penã ꝑ peccato.sz seruitutẽ peccati. q̃ ẽ
maxima pena.sicut libertas p̃dulce bo/
nũ. ¶ Scõm est transformatõ nature:qa
iacet. Homo est factus rectus:cetera a/
nimalia curua.vt ipa statura indicz hoĩ
q̃ debeat ꝓtemplari.vt di. poe. Os hoĩ/
ni sublime dedit celũq3 videre. Peccaꝝ/
toꝝ aũt puertit naturã in terrã nõ in ce/
lũ respiciẽdo.esa. Incuruat⁹ sum vsq3 in
finẽ.hiere.xx. Uerterũt ad me doꝝsuz: et
non faciẽ. Oꝝ peccatoꝝ terrena cogitat.
terrena loquit̃.frena opatur.hiere.xxij
Terra terra terra audi verbũ dn̄i. Et qa
hõ habet vim amatiuã ꝑ quã in illõ qd̃
diligit.transformatur.iuxta illud hugo.
de sancto vict. Scio anima mea q̃ in il/
lud qd̃ diligis transformaris. Inde ẽ q̃
amando terrã efficiꝫ terra q̃ ẽ imago dei
et in deũ debuit transformari.aug. Tal̃
ẽ vn⁹ q̃lq3:q̃le id qd̃ diligit.terrã diligis
terra es.deũ diligis deus es.ps. Ego di
xi dij estis. ¶ Terciũ est infirmitas crea/
ture.q2 paliticꝰ. Paralisis ẽ dissolutio
mẽbroꝝ seu neruoꝝ nõ valentiũ recipe/
re influentiã vtutis a corde ꝓpter opila
tõem.vel ꝓpter malos hũores in ipis eri
stẽtes. Quã infirmitatẽ recte patiꝫ pec/
catoꝝ Nã influentiã cordis ecclesie.id ẽ
xp̃i q̃ ẽ coꝝ ⁊ caput eccie nõ valet recipe.
Sacramẽta ei q̃ fluxerũt d̃ corpe xp̃i pẽ
dẽtis ĩ cruce:vt d.aug.nõ recipit. Et hoc
ꝓpteꝝ malas affectõnes q̃s hz in aĩma a
quib⁹ nõ curaꝫ.q2 nõ vult recipe medi/
cinã. Et breuit̃ ad oĩa opera bona pecca
toꝝ est valde infirm⁹ nec ei sapiũt.nec ea
facere potest. Quartũ est vexatõ anime
q2 male torquet̃ Peccatũ dꝫ̃lectat corp⁹
sz vexat animam aug. Justissi dn̄e et hic
est vt pena sit sibi oĩs inoꝝdinatus aĩm⁹
Quãdo ei peccatoꝝ cogitat bona: que
pdidit.mala q̃ fecit. ⁊ piculũ quod ei im
minet si moꝝꝛet̃.nisi sit omnino stultus
valõ torm̃etaꝫ iob.vij. Peccata mea sic
sagitta sunt in me fixa. Sicut homo tor
m̃etatuꝝ habẽs ferrũ in vulnere:sic pecca

tor habens peccatuz in anima. Et sic ps de euangelio.

De epistola. sermo. XXI.

Nolite prudentes esse apd vosmetipsos. ro. xij. Sicut dixit boe. primo extirpāda sunt vicia. deinde inserende virtutes. hiere. mj. Nouate vobis nouale et nolite serere inter spinas. Semen enī qd inter spinas cecidit suffocatū fuit. vt di. domin⁹. math. xiij. Ideo apls in hac epla nos hortat ad extirpatōez mali. p ca ad pfectōez boni: In qua quidē epla quattuor facit. Primo nobis phibz ne prudentiā inutilez et psumptuosā possideamus. in principio eple. Secdo nos monet ad illud qd est magne pfectōnis vt nulli malū pmalo reddētes pacē cuz inimicis hēamus. ibi. Nulli ma. p m. r. Tercō nos monet: vt etiaz inimicas bona prebeam⁹. ibi. Si esu. in. t. ci. il. Quarto subinfert generale documētū. qūo in malis omibus nos geram⁹. ibi Noli vinci a malo. sz vin. in bo. ma. ¶ Primo ergo phibet ne prudētiā inutilē et presumptuosaz possideam⁹. Sm qd hoc verbuz duplicit pōt exponi. Nā si exponit Nolite prudētes esse apud vosmetipos id ē prudentiā vānam nolite inter vos ptinere. sed alijs pūcate ipos dirigendo et ordinando. sic phibet nobis prudētiā inutilem. puer. xx. Sapia abscon. et tbe. inuisus q vtilitas in vtrisqz Unde ille ser piger q absco. ta. d. s. pdemnat⁹ ē vt dr ma thei. xxv. Si aūt exponitur. Nolite prudē. eē ꝛc. i. nō vos prudētes reputetis. sic psumptuosaz prudētiā nobis vetat. vt ī oculis nostris prudētes non sim⁹. esa. l. Ue q prudētes estis ī oculi vrīs. i. coraz vobismetipis prudētes Sic ergo primo nos admonet. vt prudētiā hēam⁹ et ipaz alios doceamus Cuz enī prudentia sit virtus optima pquā tota vita hoīs dirigit et sine qua homo aīalib⁹ stultior efficit cū multa aīalia prudētia dicant. bonū aūt vt dyo. di. suy pius est pūcatuū pfecto prudentiā habere et pūcare debem⁹ ¶ Circa qd sciendū q prudētia tria psiderat. scz futura psentia et preterita. Bene. Si sapiēs fuerit aīm⁹ tuus trib⁹ tpibus dispēset. futura pcaue prevsentia dispone. pterita mēorare. sap. vnj Attingit ergo a fi. vsz ad fi. for. et dis. oia fu: scz prudētia. Unde illa sancta aīalia de quib⁹ dr ezechi. ij. et apoc. nj. p quē viri euāgelici signant erant plena oculis: āte et retro. qz viri prudentes oīa pspici ūt: futura psentia et pterita. ¶ Primo ergo prudētiā habere dēm⁹ ad futuroruz cautelā et inspectōem. qz vt di. boe. nō ei qd āte oculos situ est sufficit intueri. sed rex exitus prudētia metit. Exemplū de ioseph qui septem annis fertilitatis congregauit vt tpe famis haberet. Pecca tor aūt sicut bestia nō psiderat nisi presentia. Cōtra qd dr ecc. vij. Ne deorare no. t. et ineter nō pec. Hanc prudētiā docz nos formica. puer. vj. Vade ad for. o piger et psider. vi. ei⁹ que pgre. in mes. s. ci ¶ Secūdo dēm⁹ habere prudētiā ad psentiū dispositōez. vt scz sic vtamur diuicijs ne in pauptatē deueniam⁹. sic negociemur vt nō pdēnemur. sic dnēmur: ne seruire cogamur. sic bonoreē recipiam⁹ vt nō vituperemur. Omnia ista cauet prudentia virtus moralis etiā in hoīb⁹ mūdi. Et mlto magis prudētia spūs virtus diuina ī filijs dei Nā nō vult hic ditari. et delcāri. ne in. ppetuū pauptatē hēat et dolorē Juxta illud luc. Ue vobis diuitibus: q ha. hic. pso. v. In eodez. xvj. Recor. si. qa re. bo. in tui. Ez vult hic dpauperi et cruciari vt bō in ppetuū sit beatus. vt dicit aug. luc. vj. Beati pau. spū. qm. ipoz est regnū ce. aug. Dnē hic vre. hic seca Jtez

quia virtus passionis christi q̄ procedit a diuinitate et a carne et ab aia non purgat peccata nisi mediāte aqua baptismi Unde eius virtus non tāgit peccatorez nisi p baptismum aque sanguinis vl'flaminis Septies aūt aspergebat ad ostē dendum q̄ omnia genera peccatorū que sunt septē in baptismo mūdant Et inde mūdat⁹ prīo restituit habitatōni hominū. id est. iustificat⁹ congregacōni fideliū et angelorz sed non statī redit in domuz suā. sed primo debet facere sacrificiū do. Dom⁹ peccatoris mūdati z iustificati ē celū. Hebr. xnj Nō hēm⁹ hic manētez ci. sz futurū. Ad quā iustificat⁹ nō statiz vadit. sed p̄mo debz facere sacrificiū deo p mūdatione sua z tātū beneficiū recognoscere. z debet offerre in sacrificiuz duos agnos z vnā ouē ad ē gemmunū amorē sc̄z dei z p̄mi qui sunt duo agni nouelli. io. xnj. Mandatū no. do. vo. vt di. in. Uus vero significat innocētiā noue vite quā mundat⁹ dēt inchoare. Et sic dēt deo totū amorē suum offerre et in nouitate spūs innocentiā vite ꝓseruare. vt nō rursus mortis opibus inquinet. Debz etiā secū portare oleū. i. habere opa pietatis. qō septies dēt pīsci vers⁹ tabernaculū. q̄ omnia opera bona : que pcedūt a septē virtutibus: que virtutes pcedūt ab oleo. i. a gratia spūssancti debēt tēdere versus celum quod est tabernaculuz dei non manufa. i. debent fieri ad hōrē dei et edificatōem ecclesie. De quo oleo debet vngi auris dextra mūdati. vt libēter audiat verba sancta. et pollices manus dextre z pedis dextri. p manum dextrā intelligunt opa bona. per pedē dextrū bona desideria. Omnia enī opera boīs z desideria debēt esse vncta oleo leticie spūssancti in anima deuota. eccl'ix. Oleum de capite tuo non deficiet. Sic fecerunt ille quinq; vgines prudentes. sed quiq; fatue non sum. ole. in lam. id ē in opibus suis. vt dr mat. xv. Et iō lampades earū extincte fuerūt. i. opera earū pierunt. Ez manus sinistra. i. mala operatō non debet inungi oleo pietatis: vt bona intētōe fiat. Uerbi gratia Ille qui fenerat vt det elemosinā z filias maritet ne formicet. vngit manū sinistrā oleo Et simile est de omnib⁹ malis q̄ bona intētōe fiūt. Et p⁹ quā hō sic fuerit mūdatus a peccato tūc septima die. i. septīa etate q̄ est etas morietiū lauabit z radet ab oīb⁹ pilis id est ab oīb⁹ miseriis. z sic anima mūda z lota die octauo id est etate octaua q̄ ē etas resurgētium sil'cū corpe redibit in domū suā id. est in celuz. Et sic ptz primū et p ꝓsequēs primū miraculū sc̄z mūdatio leprosi. Cōsequnt ponit scōuz miraculū sc̄z curatō paralitici. Circa qō quinq; facit euangelista Primo introducit centurionis orōnem vel petitōem ibi. Cū aūt intrasset capharnauz accessit ad eum centurio. Secundo curatōis p missionē ibi. Ego venīa z cu. eū. Tertio cēturioīs fidelē respōsionē ibi. Et respōdens centurio ait. Domine nō sū dign⁹ vt intres sub tectū meuz. sed tantum dic verbo ꝛc. Quarto saluatoris admiratōnem. ibi Audiens aūt ihesus admiratus est. et sequētibus se dixit. Amen dico vobis. non inueni tantā fidē in israel. Quīto p missionis impletōnem ibi. Et dixit ihesus cēturioni. Uade et sicut credidisti fiat tibi. Dicat ergo. Cum introisset ies⁹ capharnaum accessit ad eū centurio. id est princeps sup centū milites qui erat alienigena natōne. s. ydumeus. vt di. glo. Sed ꝓtra luc. vij. dr ip̄m misisse ad eum seniores iudeorū rogans eum : vt veniret. et postea ihesu veniente misit amicos di. Dne ip̄m non sum dignus arbitrat⁹ vt venirem ad te Ergo ip̄e non accessit. Et dicendū ꝑm aug. q̄ nō est ꝓprietas. q:

illud p nosipsos dicimur facere qđ p aĩcos fieri ꝓcuramꝰ. vel corpe forte venit. sed iudeis tanq̃m familiaribꝰ xp̃i: negocii ꝓmisit. vt ipsi hoc impetrarent Et iō lucas di. seniores misisse Vel vt dicit interlinearis. accessit mente et desiderio: q̃ modus accedendi ad deū ẽ melior. quia spūs est deus: et iō vult q̃ accedat ad eū spūaliter. Accessit ergo rogans eū p aĩcos scz iudeos qui dixerūt. vt ptz lu. vij. Dignus est vt hoc illi prestes. diligit enim gentē nostrā ⁊ synagogaz ipe edificauit nobis. Et dixit. Dñe puer meus. i. seruꝰ meus iacet in domo paliticus. Contra illos q̃ statī seruos dū infirmant emittūt foras. Consequenter ponit̃ pmissio curationis vbi ait. Ego veniā virtualit licz nō corpaliter. ⁊ curabo eū. q̃ virtus eiꝰ que est vbiq̃z iuit illuc q̃ ibi nouū effectū curatōis fecit. Ire enī incepit: sz corpaliter nō puenit. vt dr luc. vij. Consequenter poītur fidelis responsio cēturionis. qui ait Domine nō sum dignꝰ vt ī. sub te. m. Naz ⁊ ego homo sum hēns sub me mi. ⁊c. q. d. Sicut ego sum sub ptāte: ⁊ nihilo minꝰ hēo sub me milites q̃ ad nutū mihi obediunt. ita tu fm hūanitatē es sub deo. et sz deitatē oīa subsūt tibi ⁊ ad nutū obediūt. et iō dic tantū verbo ⁊ san. pu. m. In quo magna eiꝰ fides apparuit. Et iō quarto sequit̃ admiratō saluatoris qui audiens tantā fidē in hoīe gentili admiratus est. id est ad modū admirantis se habuit. faciendo aliquē gestū admiratiōnis. Nō enī admiratō in eū cadit: qui omia ab eterno nouit. Et sequētibꝰ se cū admiratōe locutus est. d. Amē dico vobis nō inueni tantā fidē in israel Vz nō ne inuenit maiorē in beata virgine ⁊ in iohanne baptista. qui ait. Ecce agnꝰ dei ecce q̃ tol. pec. mū. io. j. et in petro ⁊ ītalis discipulis q̃ dixerunt. Tu es xp̃s filius dei viui. matb. xvj. Et dicendum q̃ facta ꝓpatōe verū di. q̃ centurio nō audierat ppbetas: nec vocē patris dei. Hic est filiꝰ m. di. sicut iobēs ⁊ apli. Nec angelus fuit ei locutus: sicut beate virgini. Nec viderat eum adhuc mirabilia facientē Et iō facta ꝓpatōne maiorē fidē habuit. In quo innuit̃ q̃ gentiles qui eiꝰ mirabilia non viderūt maiorē fidē habituri erant in xp̃m q̃z iudei. quibꝰ tanq̃z filijs panē filiorꝫ dedit in eis virtutes ⁊ miracula operando. Et q̃ ipi filij ꝓtumaces ⁊ rebelles fuerūt lumini. ac patrē suum occiderūt. exhereditati sunt celi hereditate amissa. ⁊ gentiles qui in ip̃m crediderūt introierūt in regnū in filios adoptati. Et hoc est qđ sequit̃. Q̃ multi ab oriente ⁊ occidente. i. de diuersis ptibꝰ mūdi venient ⁊ recūbēt cū abraā: ysaac et iacob in regno celorū. i. sicut patriarche ꝓpter fidē quā habuerūt in spe beate glorie q̃euerunt. sic gentes in me crediture ad eternā gl̃am transferent̃ et iudei filij regni ejcient̃ extra regnū ī tenebras exteriores inferni ꝓpter eorꝫ incredulitatē ⁊ duriciā cordis sui. Ultio poītur pmissionis impletō dū ait ihesus centurioni. Vade ⁊ sicut credidisti fiat tibi Et sanatus ē puer eius in illa hora. Vt̃ cut ex dictis ptz oratō ⁊ petitō centurionis ex q̃ttuor ꝓmendabilis apparet scilz a sapiētia. hūilitate. fidelitate. et pietate. Hec aūt q̃ttuor apud deū oēm orōnē faciūt exaudiri. ¶ I. ¶ Primū ē sapiētia nā sapient petiuit. vtpote rē bonā. Naz stultū est petere qđ possit iure negari vt di. catho. Et tpe ꝓgruo sz quādo xp̃us intrauit capharnaū. i. ecclesiā iustorum nā capharnaū interp̃tatur villa pulcerrima. ⁊ villa pinguedinis. ⁊ ꝓsolatōis q̃ tria optie ꝓueniūt eccie iustorꝫ. Ante enī petere salutē nihil ꝑerat quin pꝰ morte omēs ibāt ad infernū. Petamus ergo ⁊ nos sapienter. q̃ adhuc ihesus est

sic negociat vt nō ꝓdēnet.sz optīe remu/
neret.Mat.xxv.Euge serue bo.et fi.q/
in pa.fu.fi.sup mul.te.ꝓsti.Item domiatur
creaturis et vicijs et nunqm fuit Job.
vnj.Semē abrae sum⁹.⁊ nemini seruiui
m⁹ vnq̄z.Item in dignitate:sic hōre fungit
q nō ꝓfundit.q⁹ in ipis nō eleuat.sed hu
miliat.Exemplū de paulo qui p⁹ qm fu
it raptus ad celū ⁊ a xpo gloriose ad apo
stolatū vocat⁹.dixit.Ego sum mīm⁹ apo
stolor̄.q nō sū dign⁹ vocari apls.j.cor̄.
xv.Sic etiā magn⁹ patarcha abrāā qui
postq̄z ds ei locut⁹ fuerat dixit.Loquar
ad dominū meū.cū sim cinis ⁊ puluis ge.
nes.xviij.Sic mater dei p⁹ qm angelus
ei locutus fuerat asserens eā sup oīa ex/
altatā vtpote filiū dei pturā dixit.Ecce
ancilla domini.ꝛc.luc.j.Et q⁹ iuxta sn̄iaz
dn̄i.luc.xvij.Quis qui se.hu.exal.ido ī do
spūs prudētis summe exaltat.esa.lij.Ec/
ce fu⁹ me⁹ eleuabit exaltabit.⁊ sublimis
erit valde.Prudētia vo mūdi ⁊ carnis
oīa hec facit in ꝓtrariuz.Et iō mors ē vt
dicit ap.ro.viij.Quia solū hic vult dita/
ri ⁊ delectari.honorari ⁊ dominari.⁊ qđ
seq̄t nō curat. et mala p̄ntia fugit. et nō
curat incidē in futura .silis eq̄ vmbrati/
co qui ppter vmbrā in magnū precipi/
tiū cadit ⁊ saltat.silis etiā cani portanti
carnes sup pontē qui ppter vmbrā car/
ninz resultantē in aqua dimittit carnes
vt dicit esopus. Omnia enī bona ⁊ ma
la p̄sentia sunt vmbra futurorum bo
norz ⁊ malorz.Et de hac prudentia et
sapientia mūdi loquit iaco.in canonica
sua.c.ij.d.Non est ista sapientia de sur/
sum descēdens.sed terrena animalis dya
bolica.Terrena est prudētia auarorz.q
vt talpa inuoluūt se terrenis et optime
scūt terrena lucrari.Et tales vocat mū/
d⁹ valde prudentes.De spūalib⁹ enim
nihil vident sic talpa extra terrā nō vidz
lumen.Animalis est prudentia carnali
uz.qui scūt gaudere ⁊ pfrui bonis mdi.
et vt animalia nihil aliud dsiderāt quo/
rū ds venter est.Dyabolica vo ē prudē
tia supborz qui caute dnānt et prudēter
scūt oppimere inimicos.⁊ amicos acq̄/
rere:ita q oppressi ab eis vix possunt per
pēde:Tales significant p milites pilati
qui dicebant xpo.Prophetisa.qs est q
te pcussit.luc.xxij.Et tales mōs sup oīa
reputat prudētes.Tales sunt prudētes
apud semetipos. de quib⁹ hic loquitur
apls.q⁹ sunt prudētes apd mōm.sed ipi
sunt mūd⁹.j io.ij.Omē qđ est in mūdo.i.
in hoībus mūdi.aut ē ꝓcu.car.aut ꝓcu.
oc.aut su.vi.Ad Tercō debem⁹ ha/
bere prudētiā ad memoriā pteritorum
vt scz mēoremur q⁹t mala ppter peccata
hoībus euenerūt.vt ab ipis caueam⁹.et
quo de⁹ iustos exaltauit:vt ad iusticiaz
aiemur. Unde sapiēs qđaz.Felix qui ex
alieno piculo nouit sibi cauere. Recor/
dmur ei q dyabol⁹ ⁊ oēs āgeli mali tā no
biles creature ppter vnā supbiam de ce
lo sunt ad inferos piecti in ppetuū cruci
andi ibidez.Primi pentes ad imaginē
dei facti ppter gulam et vanam gloriaz
de paradiso ad hanc vallez miserie sunt ex
pulsi et morte ⁊ miserijs infinitis cuz to
ta posteritate sua addicti.Propter pec
catū carnis totus mund⁹ p̄ter octo aiaſ
aquis diluuij est submersus.Et pharao
cū toto exercitu suo et sennacherib cum
centū et octoginta milibus ppter iniuri
as et oppressiones quas seruis dei infe/
rebant penitus sunt extincti.Et plusq̄m
sexcenta milia filiorū israel ppter incre/
dulitatem ⁊ diffidentiaz pstrata sunt in
deserto et diuersis mortibus interēpta:
et solum duo terraz promissionis intra
uerunt.Nonne propt peccata ⁊ iniusti
cias et diuersos dolos regna ⁊ ciuitates
destructe sunt.Ubi est troya.vbi est ni/
niue.vbi est cartbago ⁊ babilon.Apoc.

xmj. Cecidit babilon illa magna: ⁊ facta
est habitatō demoniorū.ecc.x. Regnū ō
gente in gentē transfert.ppter iusticias
et diuersos dolos. Quid ergo fratres
putamus nos effugere iudiciū dei si pec
cauerimꝰ ⁊ tantā neglexerimꝰ salutem.
ro.ij. Ignoras q̄m benignitas di ad pe
nitentiā te adducit. Scdm āt duriciam
tuā ⁊ impenitēs cor thesaurisas tibi ira
in die ire et reuelatōnis iusti iudicij Ibi
dē. Ira ⁊ indignatō.angustia ⁊ tribula
tio in oēm aiam hominis operantis malū.
Ubi benignitas dei ē peccatorib⁹ nociua
Eccls.vmj. Qr nō pfert cito ꝓtra malos
sententia.filij hoim absq; vllo timore p
petrant mala. Similit mēorari dēmus
quō deus iustos exaltauit vt eos imite
mur. ¶ O ¶ Nōne ioseph factus ē do
minꝰ egipti q̄ custodiuit mādatū. Non
ne moyses ꝓstitutꝰ est dūs pharaonis et
dux sup pplm dnī.qui negauit se esse fili
us filie pharaonis magis eligens affligi
p pplō dni q̄s terrene iocūditatis pecca
tū habere.heb.xj. Nōne dauid pascens
oues factus est rex sup pplm dominip
pter suā mansuetudinē. Quid dicas de
aplis piscatorib⁹.q̄s ossa reges ⁊ impa
tores cū magna reuerētia osculant. Ca
rissimi nūquid manꝰ dei est abbreuiata
et non magis extēta imo est extenta. Sic
ergo opemur vt illi ⁊ sic exaltabimur.se
quamur opa ⁊ seqntur nos p̄mia. Et nō
limus vt tactus: q̄ vult pisces ꝓmedere
⁊ non vult tangere fluuiū Dicit ergo q
deꝰ adiutor noster nō adiuuat nisi volē
tē ⁊ nitētē se adiuuare. cph.v. Exurge q̄
dormis.exurge a mortuis ⁊ illūminabit te
xps. ¶ D ¶ Et nota q̄ prudētia quas
habere ⁊ docere dēmus quibusdā aīali
bꝰ ꝓpatur. Et p̄mo p xp̄m ꝓpatur serpē
ti.mat.x. Estote pru.sicut serpētes. Cuiꝰ
prudētia in q̄ttuor apparet. Nā serpens
caput abscondit p eo ceteꝛa mēbra expo
nendo. In arto foramine se ponit vt ve
terē abiciat pellē.ne i cantatorē audiat
vnā aurē ad terrā figit et aliam obturat
cauda. Propter īmicicias quas hꝫ cuꝫ
homine in cauernis ⁊ in desertis hītat.
Sic et nos caput nostruꝫ.i.xp̄m summe
custodire dēmus.ne p peccatū absc̄da
mur ab eo.q̄n potiꝰ morti nos trade de
bemꝰ.q: p talem mortē in ppetuū viue
mus.luc.xvij. Qui pdiderit animā suā
id ē vitā ppter me inueniet eā. Itē in ar
to foramine ponere nos dēmꝰ vt veteris
hois et conuersatōnis pellē deponamus.
eph.mj. Deponite vos sm pristinā con
uersatōē veterē hoiēꝫ.mat.vij. Conten
dite intrare p āgustā portā.q: arta ē via
q̄ ducit ad vitā. Itē ne psuasionē dyabo
li audiamꝰ vnā aurē cauda.i. memoria
mortis obstruere dēmꝰ.et aliā terra.id ē
ꝓsideratōe ppriē fragilitatis.ꝓsiderātes
ex q̄t ⁊ q̄ntis pōt hō pire. Qui enī castꝫ
suū luteū sentit guerrā mouere nō audꝫ
Itē cognoscētes inimicicias q̄s cū mōdo
habemꝰ.et q̄o nos psequi non omittit
iuxta illud io.xv.si me psecuti sunt ⁊ vos
psequent.dēmꝰ exire de mōdo.esa.lij. Exi
te de mōdo pp̄ter meꝰ. Scdo prudētia quā
habere dēmus ꝓpat p salomonē q̄ttuor
aīalibꝰ. Unde ait puer. xxx. Quattuor
sunt minima terre.et ipa sunt sapiētiora
sapientibꝰ. Formice pplis infirmꝰ: q̄ ppa
rat in messe cibū sibi. Lepusculꝰ plebs in
ualida que collocat in petra cubile suuꝫ
Regē locusta nō habꝫ.⁊ egredit vniuer
sa p turmas suas Stellio manibꝰ nitit
et morat in edibꝰ regū. Ista q̄ttuor simi
liter nos facere dēmꝰ.vt in ꝓspectu dei
prudētes nos simꝰ. Nā tpe messis.q̄dē
tota vita p̄sens. dēmꝰ vt formica fructꝰ
bonorū opm ꝓgregare.vt inde in futura
vita pascamur .ecc.ix. Quōcunq; pōtma
nus tua facere instant opare.q: nec opꝰ
nec rō.nec sapiētia.nec sciētia erūt apud

inferos.q̄ tu pperas.apoc.xmj. Opa enī
ul.se.al. Jtē ꝓsiderātes nostrā fragilitatez
et modicā nostrā virtutē.vt lepus in pe
tra xp̄o spem nostrā locare dēmus.vt in
eius vtute aduersa supemus ⁊ bona ope
mur.et p̄mia ꝓsequamur.phi.xmj. Om
nia possum in eo q̄ me ꝓfortat.esa. Qui
sperant in dn̄o mutāt fortitudinez assu
mēt pēnas vt aquile current.et nō labo
rabūt.hiere.xvij. Benedict⁹ vir qui cō
fidit in dn̄o.et erit dominꝰ fiducia eius.
Jtem p desiderū eternoꝝ saltare versus
celū vt locuste dēmus. sed statī debem⁹
ad terrā reflecti p paucoꝝ meritoꝝ ⁊ fra
gilitatis nostre ꝓsideratōnē. Qui enim
laltat eleuat in altū.et statī reflectitur v̄
sus terrā. Sic et nos facere dēm⁹ Exem
plū d̄ pauone q̄ respiciēs sibi pedes statī
humiliatur deponēs alas. Jtē ꝓsidez an
tes q̄ multa naturalia.scz ingenū doci
litas ⁊ multa alia bona mūdi nobis de
sunt quib⁹ tanq̄z alis si ea hērem⁹ vola
re possemus.q̄ oīa hec sunt hoī data.vt
v̄sus celū volet et facilius tēdat.debem⁹
manibus niti et in domo regis eīni mo
rari.aug. Surgūt indocti et celuz vel re
gnū dī rapiunt. ⁊ nos cū doctrinis nr̄is
in infernuz dimergimur. Et ꝓpterea di.
aplus.j.coꝝ.vij. Unusquisq̄z in ea vo.q̄
vo.est p̄ma. Totus enī mūd⁹ ꝓfundit in
eo q̄ vn⁹ di. O si essem religiosus sic fa
cerē. Alius. O si nō haberē vxorē aut fi
lios sic facerē.et sic de alijs.et nullus est
ꝓtentus statu suo. Oēs enī in quocūq̄z
sint statu possunt benefacere. ⁊ in domo
regis eterni morari.q̄ stellio manib⁹ ni
titur ⁊ morat̄ in domibus regū. Simus
ergo ꝓtēti statu vocatōis nostre ⁊ in eo
nitamur aīas nostras saluare q̄ in quo
cunq̄z statu hō ꝓtentat̄ bene ē sibi.et i q̄
cunq̄z non ꝓtentat̄ hō male ē sibi. Ad v̄
ta aūt alia sunt q̄ ad p̄udētiā nos inui
tāt et p̄udentiā nos docent. Et sic patet
primuz. Secundo nos monet ad id
quod est magne perfectionis. vt scz nul
li malum p̄o malo reddentes. pacez cū
mimicis habeamus. Quod nos docet
dupliciter facere. scz vindictaz non req̄
rendo.et quod est perfectius iniuriā nō
repellendo.ibi. Non vosmetipsos de
fendentes. Dicit ergo. Non sitis alicui
reddentes malū cuuicj vel alicuius pe
ne p̄o malo vobis ab eodem illato.p̄o
uer. Non dicas reddam malū p̄o ma
lo.erpecta dominū et liberabit te. Sed
magis sitis p̄ouidentes bona facere et
non mala reddere.non tantū coraz deo
qui intus videt.sed etiam coraz homib⁹
Coraz deo debemus bona p̄ouidere tri
pliciter.scilz in cogitatōne vt sit munda.
Ad hieb.vij. Ue vobis q̄ cogitatis inuti
le. In affectōe vt sit sancta.leui.xj. Sācti
eritis q̄niā ego sanctus sum. Et in inten
tōe vt sit recta.math.vj. Si oculꝰ.t. lum.
fu.to.coꝝ.t.lu.erit. Similit coraī homini
b⁹ etiaz tripliciter.scz in habitu ne sit no
tabilis.aug. Nō sit notabilis habit⁹ ve
ster. In locutōe ne sit irr̄onalis. Sermo
enī est nuncius r̄onis. Et ideo sine r̄one
pferri nō dēt. Unde in solū habētibus
r̄oez īuenit sermo. Et ido d̄ omni verbo
ocioso merito hoīes sunt r̄onem reddi
turi.vt d̄r math.xij. Et in opatōe ne sit re
p̄hēsibil.ephe.v. Uidete qūo caute ābu
letis. Et ita puideatis facere bona: q̄ si
fieri p̄t aliq̄ decēti modo sitis pacē habē
tes cū omibus hoībus.et hoc q̄ntū ī vo
bis ē. Aliq̄ndo eī nullo mō fieri pōt.ps.
Cū his q̄ ode.pa.e.p.c.lo.il.zc. Hebre.xij.
Pacez sequimini cum omnib⁹ ⁊ sancti
monīā.sine qua nemo videbit deū. De
inde cum dicit. Non vosmetipsos defē.
monet ad id quod perfectius est.s. vt in
iuria nō ꝓpulsēt.sed magis sustineatur
Et hoc ē nō sitis vosmetipsos defēdētes
Math.v. Siquis p̄cus.te in vnā ma.p̄.

ei ⁊ al. Sz date locū ire scz vos psquētis et affligentis. qđ facit q̄ aduersarū pmittit facere qđ vult. ecc. vnj. Ne stes ꝓ faciez ꝓtumelioſi. Hoc cadit ſub ꝓſilio Vel date locū ire dei vt ipe aduersarios ⁊ iniuriantes puniat. Si ei vos punitis eoſ de iniuria vobis illata. nō relinqtis locū deo vt eos puniat in die ire. i. in die iudicij. Et nota q̄ vt di. au. nō ꝑcipit hic apl̄. vt sancti nolunt vindicare: cū scriptuz sit apoc. vj. vsqueq̄ dnē iuste ⁊ verax nō vindicas sanguinez nostz q̄ effusus ē. sz ꝑcipit vt nō se vidicēt. sz relinq̄nt vindictaz ire di. Quid ergo interest inter sanctū ⁊ peccatorē cū vterqz vindictā velit. vbi ē illđ Diligi. ini. ve. benefacite h. q̄ v. o. mat. v. Et dicendū q̄ sanct⁹ hō magis cupit corrigi inimicū q̄z puniri. et cū de⁹ punit nō delectat de pena inimici. q̄ nō odit eum sed de iusticia dei. et q̄ deū diligit. hoc ei placet qđ deo. Et sancti de celo petūt vindictā de inimicis nō vt delectent in pena inimicoz sz de iusticia dei. ps. Letabit⁹ iustus cū viderit vidictā ꝓdctoris ät ecōuersoz q̄ solū vult puniri ⁊ vexari inimicuz ⁊ de correctōe nō curat ⁊ delectat de pena inimici et nō in iusticia dei. Sic ergo date locū ire dei q̄ ipe puniet. Scptū est ei mihi vindictā et ego retribuā d. dom⁹. in puer. Sm lrāz septuaginta intpretū vt d. glo. Frā ät trāslatō hēt Ne dicas red dā malū ꝑ malo. expecta dominū et liberabit te. Et sic pz scđm. Tercō monz ad illud qđ ē maxie pfectōis. et sub ꝓſilio cadit. vt scz bona inimicis ꝑbeam⁹ Et hoc ē Si esu. ini. t ci. il. si. si. po. da il. Esa. lvnj. Frāge esu. pa. t. mat. x. Qui de. vni ex mi. m. po. aq̄. f. zc. Et rōem reddit h⁹. q̄ inimic⁹ ꝑ hoc ad caritatē iflamabit: et de inimico efficiet amic⁹. puer. xvj. Cuz placuerit dnō vie hoīs inimicos ei⁹ ꝙuertet ad pacē. et hoc ē Hoc faciēs carbones ig. ꝓgre. sup ca. eius. i. feruentē caritatē. q̄ ignis ē ꝓgre. sup caput id ē sup mētē eius que ē caput aie Id ē occasiones et q̄si materias diuersas dabis ei. vt ad caritatē: que est ignis inflamet. luc. xij. Ignē veni mittere. in t. i. caritatē: et qđ volo: nisi vt accendat Hi sunt carbones vastatores ignis qui ꝓsumūt oēm rubiginē peccatoz. Et hic ptz terciū. ¶ Quarto subunfert generale documentuz. quo in omi malo nos hēam⁹ d. Noli vin. a malo: sed vi. in bo. ma. ¶ Q ¶ Hoc ꝑt intelligi vnj. modis sm qđ malū octo hēt facere: scz corrūpere: debilitare. merituz auferre. excecare. tormētare. imꝑfectū ostēdere. ꝓtristare ⁊ dissortum trahere Primo sm sensū litere vt scz ꝓxim⁹ nō supet nos malo suo. nec corrūpat faciēdo nos malos sicut ipe ē. sed nos vincam⁹ bono nr̄o malū ꝓximi faciēdo ipm bonū et ad bonitatē trahendo. j. pe. ij. Conuersatōem vrām int gentes hēntes bonā vt i eo q̄ detractant de vobis tanq̄m d malefactorib⁹ ex bonis opib⁹ vos ꝓsiderātes glificēt deū Sic vicit cecilia spōsū suū valerianū et mat sancti aug. ipm augustinū ¶ Scdo vincam⁹ in bono malū. q̄ndo ipm malū cōuertit nobis in bonū Qđ fit q̄ndo sum⁹ in caritate fūdati. ro. vnj. Dili. de. oīa coop. in bo. glo. Etiā malū ꝑ occasionē. vt q̄ndo p⁹ malū. ⁊ ꝓpt malū qđ qs fecit cadēdo a caritate. p⁹ ea fortit⁹ resurgit. ⁊ feruētius bonū opat. vt di. apo. ad ro. v. Ubi abū. de. su. ⁊ g. ¶ Tercio q̄ndo i ipo malo quod volebat ꝑ impatientiam nobis auferre meritum. ꝑ patientiaz meritum augem⁹. ⁊ in malo quod volebat nobis auferre animā fortiter animam possidemus. matb. xxj. In pa. ve. possi. ani. vrās Quantumcunqz enim calefaciat. et ferueat ignis si olla est plena aqua non frāgit. Quantumcunqz enim seuiret contra vincentium mund⁹. tamē vincent⁹ ꝑ patientiam vicit mōm. ⁊ plus potuit

et q̄ nō ītrauit perijt ⁊ suffocat⁹ ē. Sic q̄ bāc intrat saluat. ⁊ q̄ nō ītrat dānat. ma. xvj Qui credi. ⁊ bap. fue. s. e. q̄ vo nō cre. ꝯdē. In hoc tamē differt hec ab illa. Qz vt di. crisp. ī illā lup⁹ ītrauit. ⁊ lup⁹ exiuit hō intrauit et hō exiuit. nihil enī in illa mutatū est. Ex in hanc hō intrat lup⁹ ⁊ fit ouis dei. intrat hō ⁊ fit filius di. ⁊ ido extūc dr xp̄ian⁹ filj⁹ xp̄i. Et nota figuraz. Nā noe misit foras archā coruū. sic xp̄c misit dyabolū extra eccīaz. io. xij. Nunc princeps hui⁹ mūdi ejciet foras Itē noe misit colūbā q̄ rediit ad archā ferens ramū oliue virentib⁹ foljs. vt ptz gene. vnj. sic ds pater emisit filiū p mortē q̄ rediit ferens resurrectōem portās ramū olive. i. pacez dei. ⁊ ideo ait. Pax vobis io. xx. Virentib⁹ foljs. i. cū gracijs ⁊ donis spūssācti Et iō ait. Accipite spm sanctū Hec ē illa nauis de qua salomō. puer. nj. ait. Fctā ē q̄si nauis ījstitoris delō. p pa. s. Nā xp̄s venit in eccīaz q̄si ījstitor ⁊ q̄si negociator. q̄r. bo. mar. s. aūnas hoūm p̄ciosissimas margaritas. mat. xnj. Vile ē re. ce. bo. n. q̄r. bo. mar. Que nauis dī lōge panē nostrū. i. xp̄m portauit scz de celo. io. vj. ego sum panis viuus q̄ de ce. descē Mirabil' āt ījstitor xp̄s in hac naui fuit. q̄ dedit deitatē. et accepit hūanitatē. De. j. io. nj. Videte q̄lē caritatē dedit nobis ds vt filij di nōiemur ⁊ simus. De scdo. Joh. j. Verbū caro fa. zc. Dedit diuicias ⁊ accepit pauptatē. De p̄mo. luce. xxij. Ego dispono vobis sicut disposuit mi. p. me. reg. vt ed. ⁊ bi. sup mē. m. in. re. m. zc. De scdo. ij. coz. vnj. Qui cū esset dines ege. p. n. eff. ē. Et breuit dedit oīa bona sua ⁊ accepit omīa mala nostra De p̄mo. ro. vnj. Quo nō etiā cū il. oīa no. do. De scdo. hebr. nj. Tēptatū āt p oīa, Propt qō cantam⁹. O admirabile ꝯmertium creator. ge. hu. cor. su. ō vir. na. dig. est zc. De hac āt naue di. crisp. Nauigat eccīa instructa fidei gubernaculo. felici cursu ph⁹ seculi mare: habēs deū gubernatorē. angelos remiges. choros portās oūm sanctoz. erecta in medio ipa salutari arbore crucis. in q̄ euangelici fidei vela suspendens: flante spūsancto ad portam padisi et securitatē quietis eterne deducit. ℟ Ubi si bene aduertim⁹ vnj. de hac naue di. Primo. q̄ hoc seculuz mare tempestuosuz valde hēt nauigare et iō valde timendū est. et cū cautela eūdum. ephe. v. Videte quo cau. am. Ber. Nusq̄z est securitas o frēs. neq̄z in celo: neq̄z in padiso. mlto min⁹ in mūdo. In celo āgelus cecidit sub p̄sentia deitatis. Ad dā de padiso de loco voluptatis. Judas in mūdo de scola vitatis. Discipuli etiā fuerūt ī piculo in p̄sentia xp̄i. vt hic ptz. Scdo ostēdit q̄ hz deū gubernatorē cui mare ⁊ venti obediūt. ⁊ iō multū cōfidendū est. Unde a sanctis dr q̄ hec nauis potest ꝯcuti. sed nō submergi. q̄ xp̄c sp ē ibi eā gubernando. mat. xxvnj. Ecce ego vo. suz. oi. die vsq̄z ad ꝯsu. se. Qui et si aliq̄ndo videat dormire. tamen puigilat ⁊ nobiscū ē. esa. xlnj. Cū ptransieris p aq̄s tecū ero. ⁊ flumīa nō operiēt te Terc̄ō ostēdit q̄ āgelos hz remiges: qui eaz int fluct⁹ hui⁹ seculi custodiūt. ⁊ deducūt ps. Angelis suis mā. de te ⁊c. Et iō multū gaudendū. phi. mj. Gaudete ī dnō sp iterū di. gau Quarto ostēdit q̄ hz choros āgelos portare qui sunt ōni virtute pleni. et. iō libenter intrandum. q̄ cū sancto sanctus eris. vt dicit. ps. Quīto di. q̄ arbor ījstus nauis est salutifera crux christi que stat semper erecta tanq̄m arbor extensa tanq̄m artemo. ad protegendū et ideo sub ipsa manendum: quia de ipsa mirabilis virtus emanat: ita q̄ quicū q̄z sub ipsa manet: a nullo potest ledi. Quod figuratum fuit ezechiel. ix. Ubi viro volēti pcutere boīes ciuitatis mā-

datum est q nullū pcuteret sup quez vi/
deret thau.id est signū crucis. Sexto di.
q nauis istius vela sunt carte euāgelio/
rū que sunt plene verbis xp̄i scriptis.si/
cut plenū est velū aere ⁊ vento. Uerbuz
enim nil aliud est nisi aer formatus in gut
ture loquentis. Ista enim vela plena sūt
flatu.id est v̄bis xp̄i que nos docēt qua
via.q̄ndo qūo.⁊ quo sit eūduz. Et iō sūt
attentius audienda.lu.xj. Beati q̄ au.v̄
bū.d.⁊ cu.il. Septimo di.q spūssanctus
eā ducit. Joh.nj. Spūs vbi vult spir Et
idō vbi est impet⁹ spūssancti illuc statiz
est eundū. Unde ezech.j.de illis aīalib⁹
sanctis p̄ que viri euangelici designant̄
dr. Ubicunq3 erat impetus spūs illuc g̃
diebant̄ et rote. Secure ergo ad impetū
⁊ motōnem spūssancti naugem⁹. q2 ip̄e
ad portū felicitatis eterne nos ducet. vt
octauo ⁊ ꝓclusiue ī p̄dicta autoritate dr
p̄s.spūs tu.bo.de.m.i.ter.re. In quo por
tu et in omī pace et opulēta quiescem⁹
esa.xxxij. Sedebit populus me⁹ in pul/
critudine pacis:⁊ in tabernaculis fidu/
cie:⁊ in requie opulēta. ¶ Secda nauis
ē religio que ꝓgrue dr nauis.q2 tria que
sunt substancialia religionis.scz obediē
tia.ꝓtinentia ⁊ pauptas excellent̄ repiū
tur in naue. Ubi enī ē obediētia ꝓmpta.
ꝓtinentia magna. ubi enim quiq3 scelera/
ti ꝓtinent.⁊ pauptas summa.q2 est ubi ni
hil nisi qđ deforis apportatur. Hanc na/
uē christus intrauit dum stetit in mūdo
Hā substancialia religiois pfectissime
obseruauit.q2 vsq3 ad mortē fuit obedi
ens.pbi.ij. Exinaniuit semet.fa.obe. vsq3
ad mor. Uirginitatē ⁊ ꝓtinentiā in sum
mo gradu seruauit.ita q̄ nec p̄mos mo/
tus habuit vel aliquā cogitatōez carna/
lē. Et nota q̄ christus habuit ita castos
mores q̄ nūq3 fuit de adiersarijs ꝺ hoc
notatus vel accusatus vel infamat⁹ vel
in suspitōe habitus.cum de multis alijs
fuerit infamatus. Et tamē cū mulierib⁹
ꝓuersatus est.⁊ a peccatrice tangi se per
misit.⁊ cum maria ⁊ martha frequenter
ē hospitatus:⁊ magdalenā a multis de
effusione vnguēti molestatā defendit et
ꝓmēdauit. Pauptatē etiā volūtariam
in summo gradu seruauit tanq3 penit⁹
nihil habens. Psalm.vnj. Uulpes fou.
ba.ꝛc. Propterea fuit religiosus. q2 fu/
it nazareus. que in vet.te. quedā religio
erat. Et idō cū barba longa et capillis ꝺ
pingit̄. Unde ip̄e fuit caput ⁊ institutor
omis pfectōnis et religionis. Illud enim
sanctū collegiuz ap̄lōz instituit: cui nec
p̄us nec postea aliquod aliud potuit in
sanctitate ⁊ omī pfectōi equipari. q̄a in
ip̄o omia ꝓsilia fuerūt plenarie obserua
ta. Et nota q̄ndo ap̄li intrauerūt illā na
uem ad xp̄m sequendū. reliquerūt aliaz
nauē scz cupiditatis. matb.mj. Et illi re
lictis ꝓtinuo retibus ⁊ nāui secuti sunt
euz. sicut enī cū naui religionis naugat̄
ad celū. sic cū naui cupiditatis naugat̄
ad infernum. ¶ Et ¶ Dicit̄ aūt cupidi
tas nauis ꝓpter tria. Primo q2 sicut na
uis stat sup aq̄s ⁊ non implet̄. sic cupidi
tas stat sup diuicias ⁊ nō implet̄. sz sp si/
tit. ecc.v. Quar⁹ nō ip̄lebit̄ pecunia. scdo
q2 sic nauis fit cū magno labore. custodi
tur cū magno timore.⁊ pditur cum ma/
gno dolore. sic auarus cuz magno labo/
re ⁊ multis incōmodis diuicias acqui/
rit.⁊ p ipsis acq̄rēdis vt aranea se euisce
rat:⁊ ꝓsumit. sap̄.v. Ambulauim⁹ vias
difficiles. p̄s. ¶ Anni nostri sicut aranea
meditabunt̄. Item cū magna solicitudine
⁊ timore ip̄as diuicias custodit. iob.xv.
Sonit⁹ terroris sp est in aurib⁹ ei⁹.⁊ cū
pax sit il. insidias suspicat̄. boe. Tu q̄nūc
gladiū quēcunq3 ptimescis: si b⁹ vite cal
lē vacu⁹ viator intrasses coram latrone cā
tares. O p̄clara mortalium opuz beatitu
do. quā cū adeptus fueris secur⁹ ee desi

sustinere q3 mõs inferre ¶ Quarto q̃n do p malũ qõ volebat p suo furore mẽ/ tem excecare ⁊ rõnez obfuscare. iuxta il/ lud. ps. supcecidit ignis sc3 tribulatõnis et angustie et nõ viderũt solẽ. nos illũia mur. qõ fit q̃ndo credimus nobis mala euenire vt a dnõ corripiamur. ne cũ hoc mõdo dãnemur. vt d. apl̃. ad cor. xi. Hiere. Per omẽ flagellũ et dolorez erudieris hierusalẽ. Sic fuit illuminat⁹ dauid: q̃ dixit angelo pcutienti pplm. Percute me ego sum q̃ peccaui. j. reg. xxiij. ¶ Quĩ/ to q̃ndo p ipm malũ qõ volebat nos tor mentare ⁊ penã irrogare. penas exolui/ m⁹ pctõr. vt q̃ndo p famẽ et sitĩ. calorẽ ⁊ frigus et alia mala pene q̃ in pñti pati mur. a penis absoluimur peccatorr. he/ bre. xj. Circuierunt in melotis in pel. ca/ pri. egen. an. Sic exolut aplus in malis q̃ sibi euenerũt penas peccatorr suoruz. Sexto q̃ndo in malis nõ solum purga/ mur a penis peccatorr. sz etiã pficimur sicut aur in fornace. sap̃. xj. Tanq̃z. auruz in for. pba. elec. dom⁹. Mala enĩ ꝓtrari uz volũt facere sc3 boĩez infirmare ⁊ ip/ fectũ ostẽdere. Et hoc ẽ qõ sathã. di. iob. x. Mitte manũ tuã ⁊ tãge cũcta q̃ possi det. Et idẽ Tãge os eius ⁊ carnẽ. ⁊ tũc vi debis q̃ in facie benedicat tibi. i. tũc appa rebit q̃ nõ sit pfectus. ⁊ q̃ nõ sit bon⁹ rea lit. sz apparent. Sz iob vicit in bono ma lũ. qr in ipis malis pfect⁹ appuit. ¶ Se ptimo. q̃ndo nõ solũ mala patient tole/ ramus. sz etiã gloriamur ⁊ letamur in ipsis mal̃ q̃ nos pmũt. ro. v. Sz ⁊ gliamur in tribulatõib⁹. Act. v. Ibãt apli gau. a cõ spec. ꝓci. q. dig. ba. sunt p no. ie. ꝓtu. pati. Mala ei hẽnt ꝓtristare: ⁊ idõ dum i eis letamur nõ vincimur a malo. sz vĩcim⁹ in bono maluz. ¶ Octauo q̃ndo p ipsa mala q̃ patimur ad regna celorr puenim⁹. mat. v. Beati q̃ pse. pa. ppt iu. ẽc. be/ ati eritis cũ ma. vo. bo. Dis ei res tẽdit

ad locũ suũ. loc⁹ ãt ⁊ fons oĩm malorr ẽ infern⁹. vbi vmbra mortis. ⁊ null⁹ ordo sz sempit̃nus horror ĩbitat. iob. x. Et iõ oẽ malũ inq̃ntũ malũ trahit deor/suz. dũ ergo ĩ malis ⁊ p mala tẽdim⁹ sursuz ĩ ce/ lo. recte vĩcim⁹ in bono malũ: ⁊ nõ vĩci/ mur a malo. Cũ ergo oĩs medicina fiat p ꝓtrariuz. q: ꝓria ꝓriis curãtur. tũc nõ vincamur a malo sz vincim⁹ ĩ bono ma/ lũ. q̃n ꝓrũ opamur qõ hz facere malũ. ⁊ ad ꝓrũ imus ad quod hz ducere malũ Et sic patz quartum.

¶ Vnĩca tercia. de euãgelio. fmo. XXII.

Ascendente iesu in nauiculã secuti sũt eũ discipli ei⁹ mat. viij. Jesus vt ver⁹ hõ hũana opa fecit. iõ ad trãseũdõ d̃ vnapte stag̃ ad alĩã nauicula ĩdiguit. nauicu lã ascendit. ⁊ in nauicula obdormiuit. sz vt ver⁹ ds creatis ĩpauit. ⁊ obedierũt ei ⁊ null⁹ op⁹ hũit ⁊ iõ iq̃ntũ xps erat de⁹ nõ ĩdigebat naui. sz nauis ĩdigebat xpo ne in fluctib⁹ submergerẽt qõ p effectuz p⁹ ea patuit. Nec etiã inq̃ntũ ds dormi uit nec dormitauit. ps. Ecce non dormi. nec dor. ẽc. De hac ergo materia pñs euãgelũ extat. In q̃ qdẽ euãgelio q̃nq3 potit sũmarie euãgelista. Primuz ẽ iesu ⁊ discipulorr ei⁹ in nauiculã ascẽsio. ad trãsfretãdũ. in ꝓncipio euãgelij. Secõm ẽ maris ⁊ fluctuũ ꝓcitatõ ad nauigãtes ⁊ nauiculaz submergẽd. ibi. Et ecce mo. ma. fac. ẽ ĩ ma. ita vt na. op. fluc. Terciuz ẽ iesu a discipls excitatõ ⁊ eorr dẽ ad ip suz d̃pcatõ ad piculũ eua dẽdũ. ibi. Et ac cesi. ⁊ sus. e. d. Dnẽ sal. n. pi. Quartũ ẽ ie su dig̃ increpatõ. ⁊ ad mare ⁊ vẽtos ei⁹ dẽ ipũ ad trãq̃llãdũ ibi. Et dixit eis. q̃d timidi estis mo. fi. ⁊ suz. ⁊ impa. vẽ. ⁊ ma ri. Quintũ est hoĩm exist̃tiuz ĩ naui ad miratio. et potestatis iesu confessio ad omnia coercenduz. ibi. Porro ho. tam

naute q3 apli. vt di. glo. mirati sunt dicẽ tes. Qualis ẽ hic. q2 t venti t mare o. ei. Quãuis origenes di. q non apli mirati sunt sed hoies quoy erat nauicula q cũ ipis erant. ¶ Primo ergo ponit ihesu t discipuloy eius in nauiculã ascensio ad transfretandũ. Et hoc est ascẽdente ihesu in na. vt. s. de vna pte stagni: vel laci ad aliã transiret. secuti sunt eũ discipuli ei9 cũ eo ad eundẽ locũ ire volẽtes Quamuis enĩ potuisset sup mare ambulasse sicut alia vice fecit. vt pz math. vj. quarta ãt vigilia noctis venit ad eos ãbulãs sup mare. tamẽ voluit nauigio ad illã terrã venire. q2 nũc hũana. nũc diuina opa ostẽdebat. vt se verũ deũ t verũ homiez ꝙbaret. vt daret nobis exemplũ q in bis q possum9 opari p nos nõ debemus temptare deũ diuine prouidẽtie nos cõmittentes t nihil penit9 opantes. Naz xps nõ volauit sed cum alijs nauigauit Sic et nos dẽm9 in mari h9 seculi navigare t remos accipe t bona opari. Isti volũt solum volare ad celũ t nihil volũt opari in terra Cõtra ꝗs apls. ij. thes. iij. Qui nõ vult opari nõ mãducet. Litera plana est. q2 hoc euangeliũ historiale est t non doctrinale. ¶ Moralitas. ¶ Moraliter aũt ad instructiõem mraz duo hic videam9. s. qd p nauiculã et qd p mare significet. ¶ Q ¶ Circa primum iciendũ q p hãc nauiculã tria significant. scz ecclesia. religio. crux xpi. Notãduz ergo q xps hãc triplicẽ nauẽ ascẽdit. Et similit discipuli eius. Et oĩs pfecte viuẽs t ad portũ eterne salutis desiderãs venire. eandẽ tplicẽ nauẽ ascẽdere debet. scz nauẽ ecclesie. nauẽ religionis. et nauem penitẽtie. i. crucẽ penitẽtie Nã t ecclesia militans t religionis status. t crux peitẽtie p nauẽ possunt intelligi. ¶ Prima nauis est ecclesia militans que rõe figure nauis. p nauẽ ꝙgrue designat. Nã sicut nauis in capite t in cauda ẽ arta t in medio lata. sic sancta ecclesia i principio fuit arta. Exemplũz de sancto marcello papa q multis ãnis fuit deputat9 ad cultodiã aialiũ. Et beatus vrban9 papa mlto tpe in sepulcris martyz latitauit. De. xj. In solitudinib9 errantes in mõtibus t spelũcis. t in ca. ter. Silr in fine tpe ãti xpi erit valde arta. Q2 vt dz math. xxmj erit psecutõ magna t talis. q. nõ. fu. ab o. mũ. In medio ãt scz mõ est valde ampla t q̃ntũ ad numeꝝ. q2 multi sunt fideles. t q̃ntũ ad gaudiũ. q2 patrimoniũ crucifixi est valde i diuicijs t honorib9 exaltatum t abundant valõ tabernacula clericoy t audacter ꝓuocãt deũ. cũ ipe omnia dederit in manib9 eoy. iob. xij. Et q2 vt dz mat. vij. arta ẽ via que ducit ad vitã t ampla q̃ du. ad pdi. iõ in ꝑmitiua ecclesia prelati multi saluabant t sãctificabant. t mõ multi homines damnantur: t pauci sanctificant. Hãc nauẽ xps itrauit tãq̃m domin9 t naucler9 q̃ndo descẽdit in vterũ virginalẽ. tunc enĩ ꝑmo fuit de ecclesia militante. Nos ãt in hãc nauez intram9: q̃ndo sup aquas baptismi natam9 Sanat enim hec nauis in magno pelago grãrũ t donoruz spũssancti Et ido nõ possum9 ad eam ascendere nisi sup aq̃s natãdo. Xps ãt hãc nauẽ itrã do descẽdit. q2 mioz at9 paulo min9 abã gel i eã intrauit. vt d. ps. Nos ãt hãc nauẽ intrãdo mlitũ ascẽdim9: q2 in filios di adoptamur. io. j Dedit. e. po. f. d. f. Et q2 vt dictũ ẽ xpc ẽ h9 nauis domi9 t naucleri9. iõ q̃ndo i baptismo itram9 ei9 fidelitatẽ iuram9. t dyabolũ t oẽz aliũ dominũ abnegam9. qõ facim9 cũ dicim9 i baptismo. Credis i deũ. t di. baptizand9 credo Abrenũcias dyabolo et põpis eius Et rũdz. abrenũtõ. nã vsz tc filij re ad dnũz dyaboli spcãbam9. hec naues fuit figura ta p archã noe ad q̃m oĩs q itrauit fu. sal.

sistis. ¶Item cū magno dolore eas amittit qz vt di.boe. Infelicissimū genꝰ infortu/ nij est ꝑus fuisse felicē et postea infelicez Et ideo diuitie dicunt spine ab ipa veri tate.luc.vnj.qz cogitatōnū suaꝝ aculeis mentē lacerāt z in acquirēdo z pdendo vt di.gre. Tercio cupiditas dr nauis. qz sicut naui de tanto lucro et de oibꝰ mer/ cibꝰ nihil manet nisi feces z sentina. ita auaro de oibꝰ bonis suis z rebꝰ nihil re manet nisi tormenta in inferno z putre/ do verimuz in fouea ¶Auaro enim omia auferunt in morte. Nā diuicias auferūt ꝛsanguinei.corpus comedūt vmes.ani/ mā asportat dyabolus . Nihil ergo re manet ei nisi cruciatus infernalis. Et iō multū est flendū in morte pctōris.cū oia pdat Hiere.vj. Luctum vni.facite.plā.ꝛc. Tercia nauis ē crux xpi q dr nauis qz xpm portauit. ¶ ¶Et qz sicut in naui be/ ne onerata maxime q de oriēte venit sūt optima queqz.ita in cruce oia bona inue nīūt. Quia vt dicit aug.nullū exēplū bo/ nitatis z pfectōnis abest a cruce.imo to ta vita nrā in cruce ꝑt informari. Oēs enim vtutes apparēt in cruce. Propter qd dicebat apo.ad gal.vj. Mihi absit gloriari nisi in cruce.d.n.ꝛc. Nā ꝓmo ibi appꝛet maxima caritas ex pte di patris q vnicū filiū suū morti tradidit ꝓpter ser uū redimendū. Scdo appꝛet magna fi/ des ex pte vginis gloriose q morientē fi/ lū sp deū credidit. Tercio appꝛet magꝝ spes ex pte latronis.q in quendā pfora/ tū denudatū crucifixū tanqz in vex deū regē celi sperauit. Propter qd nō imme rito audiuit hodie.me.er.in pa.lu.xxiij/ Quarto appꝛet maxima prudētia ex pte spūssancti q sic sapiēter decepit luciferū absondēs deitatē sub humanitate tan qz hamū quē piscator abscōdit sub vme sic suscepit z pcussit eū iob.xxvj. Prudē tia eiꝰ pcussit superbū. In eodē.xl. Mun

qd capit leuiathan hamo. Quito appet ma ḡ iusticia ex pte xpi. qui vt iusta fie/ ret satisfactō factus est homo z mortuꝰ in cruce. Ut sicut homo in ligno pecca/ uerat ita hō in ligno satisfaceret Et sicut peccatū hois fuerat infinitū ad oēs per dendū.ita meritū hominis esset infinitū ad omēs saluandū Et sic iusticiā magm exercuit in cruce sup corpus suū.p iusta satisfatōe peccati hominis. Sexto appa/ ret magna tpantia ex pte deitatis xpi. Sz quā xps etiā in cruce fuit beatus. z tamē ita fruebatur beatitudine q̄m humani tatē maxime patiebat. z ita patiebat q sē per erat btūs.ecc.xj. In die bonoꝝ ne im memor sis malorꝝ et ecōuerso Septimo apparet maxima fortitudo ex pte huma nitatis xpi.qz aduersa oia patiēt sustinu it nec in omnibus est ꝓmota.esa.lnj. Tā qm ouis ad occisionē ducet. ¶Hanc na uē xps ascendit in morte: vt transiret de hoc mundo ad patrē. In hac naue. scalz cruce xps pendēs mirabilia docuit. De quibꝰ si vis ꝑdicare: reqre in domica.v. post tri.in scdo mēbro euangelij. p hanc. nauē.s.crucē penitētia designat.luce.xij. Qui nō baiulat crucē suā.i.penitētiā. et sequit me nō potest meꝰ esse discipulus. Qz sicut in cruce hō mortificat et ligat: sic in penitentia mortificant mēbra z cō/ cupiscētia mala ligat.gal.vj.xpo ꝓfixꝰ suz cruci. Crux ergo ē nauis penitētie ¶ ¶Deligitur ergo penitētia p nauē pro pter q̄nqz rōnes q̄s require infra in do. xix.pꝰ tri.in ꝓmo mēbro euāgelij.hec na uis patit magnā tempestatē ex ventis. si cut hic innuit. Nā q̄ttuor venti ꝓtra eā fortiter flant. De quibꝰ dan.vij. Ecce q̄t tuor venti pugnabant in mari. ꝓ q̄s ds or/ dinauit z fecit vtutes quattuor. tanqm quattuor ancboras vt nauem penitētie ꝓ oēm ventū stabilirent. Que sunt iusti cia.prudentia.tpantia.z fortitudo. Pru

mus est ventus oriens qui: signat natalē et ꝓgenē hoīs. que maxime penitētie ꝓtrariat. ¶Propter qđ dictum est abrae gen. xij. Egredere de ter. t. ⁊ de ꝓgna. t. et de. do. p. t. Unde ⁊ xp̄c ait. Si quis veīt ad me ⁊ nō od. pa. su. ⁊ ma. su. nō ꝑt meus esse discip. lu. xmj. Quia inimici hoīs domestici eius. vt ipe xp̄c di. mat. x. Contra hunc est anchora iustitie. qa iustū ē subditū esse deo magis q̄z pentib⁹. ¶Deus ām mādat penitētiā agere. matb. nj ¶Penitētiā agite appro. eī. re. ce. Sedes est ventus occidens. qui signat mortē et defectū carnis q̄ q̄tidie tēdit ad occasuz. Quā quid̄ longe esse credētes differūt penitentiam agere. Sopho. ij. Uox cātantis in fenestra et coruus in suplimiari Qui ventus multos submersit. et hoc est pessimū. qa hic ventus scz ꝓsideratō mortis sup oīa deberet impellere nauē penitētie. Sicut fuit impulsus quidā mayster: q̄ ascēdēs cathedrā dixit. Liquo coaxranis era coruis. vanaq̄z vanis. Ad logicaz pgo que mortis nō timet ergo. Cōtra hūc est anchora prudētie que habet ꝓsiderare finē ecc. vij. ¶Dēorare no. t. ⁊ inet. nō pecca. Tercius est ventus meridionalis q̄ signat pspera mundi ī quib⁹ pnīa dissoluit. hier. xxxj. Usqueq̄ delicijs dissolueris filia vaga. Quia vt dr iob. xxvnj. Nō inuenit intra suā uit viuentiū scz penitētia Contra hunc est ānchora tpantie: cui ē bona mūdi tpate recipe: siue honores: siue delicias: siue diuicias. j. coz. vnj. Qui gaudēt tanq̄z nō gau. ⁊ q̄ emūt tanq̄m nō possidētes. ⁊ q̄ vtūtur hoc mōdo tanq̄z nō vtētes sint. ps. Diuicie si affl. no cor appo. Quartus ē ventus aq̄lonis qui signat aduersa. biere. j. Ab aq̄lone pandet omne malū. Qr sicut a calore caritatis orit omne bonū. ita a frigore iniq̄tatis oē malus In aduersis aūt penitens p impatiētiaz frangit ⁊ blasfemat. murmurat. ⁊ maledicat. In cuius pson̄a dr iob. nj.. ¶Maledictus vir qui ānūciauit patri meo. d. Mat⁹ est tu. pu. masculus. Cōtra hūc est ānchora fortitudinis. q̄ oīa mala patient tolerat. d. illō. iob. j. ¶Dominus dedit do. ab. sicut d. pla. ita. f. ē sit. no. d. be. Quātū ad p̄dicta duo dr in. ps. Cadēt a latere tu. mil. i. ab aduersis q̄ nō directe sed ex latere veniunt. ⁊ decē milia a dextris tuis. i. a pspis que p dextrā designtur. qr peius facit penitere pspritas q̄z aduersitas. filij israel fuerunt dissoluti in maxima quantitate q̄ndo in deserto būerūt māna. panē āgelor. et discipuli xp̄i fuerunt tpe passionis fracti in aduersitate. ¶Dauid i tpe aduersitatis sanctū se cōseruauit. ⁊ tpe pspritatis turpiter deliquit. Cuz igit̄ ita nauis ita fortiter ipellat a ventis. nihil restat nisi vt deuote clamem⁹ d. ¶Dne salua nos pim⁹. sicut apli fecerūt. ⁊ teneam⁹ supradictas anchoras firmas. Et tunc xp̄c imperabit ventis ⁊ fiet tranqllitas magna. j. cor. x. Fidelis ds qui nō pa. vos. tēp. su. id qđ po. sz fa. cū temp. et ꝓuen. vt po. su. Et sic ptz ꝑmuz. ¶ ¶Circa scdm notata q̄ per mare presens seculū designatur multiplici rōe. ¶Primo rōe motōis ⁊ instabilitatis. Mā mare nūq̄z q̄escit. sz semp fluctuat ⁊ eleuat et depmit. Sic mōs nunq̄z q̄escit quosdā eleuādo. ⁊ q̄sdā dēpmendo. ps. Uidi ipiū supexaltatū ⁊ eleuatū sicut cedros libani ⁊ ptransiui ⁊ ecce nō erat. Iob. xxx. Eleuasti me ⁊ q̄si supra ventū ponēs allisisti me valide. boe. Hūc ꝓtinuū ludū ludum⁹ summa ifimis ⁊ infima summis mutare gaudemus. Secdo rōe electōnis. Mā mare mortuos a se ad litus eijcit. Sic mōs eijcit illos qui sunt mortui mundo. nec opera mundi facunt. j. cor. mj. Tāq̄z purgamenta hui⁹ seculi facti sum⁹ oīz ꝓpsuma vsq̄z adhuc iob. xv. Quia vero de mundo non est ꝓpterea odit vos mundus. Uiri enim

ſpūales non ſolū eijciunt̄ ō mundo. ſed etiā ꝓſecutōnem patiunt̄. io. xv. Si me ꝓſecuti ſunt ⁊ vos ꝓſequent̄. ¶ Tercio rōne deuoratōnis. In mari enī grandiores piſces deuorāt minores. Sic in mūdo potentes paruulos deuorant ⁊ affligunt. mat. xviij. Tenens ſuffocabat eum. Habac. j. Quare nō reſpicis ſup iniq̄ agētes et taces deuorante impio iuſtiorē ſe et facis homines quaſi piſces maris. Viuunt tamē ſancti viri licet a tyrānis deuorent̄ ſicut ionas in ventre ceti. ij. cor. vj. Quaſi morientes ⁊ ecce viuimus. ¶ Quarto rōne terminatōis. mare enī terminū habz arenā que ſterilē et grauis. biere. v. Qui poſui arenā ⁊minū mari. Sic finis huiꝰ mūdi ē fructuoſitas cū onere peccatorū. ro. j. Quē fructū habuiſtis in illis in quibꝰ nūc erubeſcitis. Eccls. iij. Quid habz hō de vniuerſo labore q̄ laborat ſub ſole. Nihil enī inuenit hō in morte niſi opa ſua. ſiue bona. ſiue mala. apoc. xiij. Opa enī ſequūtur. Et quia totus mundꝰ in maligno poſitus ē: nec opera bona facit. ſicut ſpina non facit ficus vel vuas. ideo in fine nihil inuenit. niſi onus ⁊ penā peccatoꝝ omni ſpe boī fraudatuſ. iob. vij. Conſumpti ſūt abſq; vlla ſpe. Huiꝰ exemplū xp̄s recitat de diuite epulone. qui vnā guttā aque nō potuit habere. tormenta vero multa habebat. vt patet lu. xvj. ¶ Quinto rōne multitudīs piculoꝝ. Fūt. n. ī mari mirabilia ⁊ mltiplicia picula. et de ventis ⁊ ō pīratis. ⁊ de ſcopulis. ⁊ ſic de aliis. eccl. xlnj. Qui nauigant in mari enarrant picula eius. Sic mundꝰ iſte totus ē plenus periculis. ij. cor. xj. Periculis fluminū. periculis latronū periculis ex genere. periculis ex fal. fra. pī. ex gen. pī. in ci. pī. ī ſoli. pī. in ma. pī. in. ter. ber. Periculū probat tranſeuntiū raritas ⁊ peuntiū multitudo. Pauci valde tranſeunt p hunc mū dū illeſi et multi periclitant̄. aug⁹. Ima ſeculū ⁊ abſorbebit te. amatores ſuos vorare nouit non portare. Vbi ſunt gigātes ⁊ potētes a ſeculo viri famoſi. nōne omnes cum multis periculis perierunt. ¶ Sexto ratione monſtruoſitatis. Nam in ipſo mari mirabilia ſunt monſtra. Aliquādo inuentus eſt ibi piſcis p omnia ſicut miles armatus in equo. ſic mundus iſte totus eſt plenus hom̄ibus monſtruoſis. Quidaz enim habent faciem in pedibꝰ et pedes in capite vt omēs auari. Quidā habēt duas linguas ī ore vt omēs adulatores ⁊ detractores. Prouer. xvnj. Verba bilinguis quaſi ſimplicia. et ipa pueniunt vſq; ad interiora vētris. Quidaz habēt gladios in labijs. vt omnes maledici. ps. Gladius ſub labijs eorū. Quidā habent multa capita quia quot vicia regnant in hom̄ie. tot capita ⁊ dominos habet. Nā auaro dnātur auaricia. et luxurioſo luxuria. ⁊ ſic ō aliis ꝛc. aug. Malus tot dnōrū ſeruꝰ ē: quot viciorū. ¶ Septimo rōne īmanſionabilitatis. Non enim mare eſt locus ad manendū ſed ad cito tranſeundū. Nullus eī intrat mare vt ibi maneat. ſed vt cito tranſeat. Ita mundꝰ iſte nō eſt locus ad manendū. hebr. xnj. Non habemus hic manentē ciuitatē. ſed futurā inquirim⁹. Omēs enī in hoc mundo ſumꝰ vt hoſpites ⁊ peregrini. qui feſtinare debemus et ad ciuitatē noſtraz redire. aug. Nihil aliud eſt tempus p̄ſentis vite niſi curſus ad mortē. in quo nemo vel paululū ſtare vel tardius ire permittit̄. ſed omnes par modo vrgemur. ¶ Octauo rō ne incertitudinis. Non enī in poteſtate hoīs exiſtentis in mari eſt ire quo vult. ſed ducitur a ventis frequent quo non vult. nec ad portū intentum peruenit. ſicut vult. Sic nō eſt in homine ſed in ſpū ſancto ducente vt ad portū ſalutis pueī

at.ro.xv. Non est volentis neq3 currentis sed miserentis dei. Et ꝓpterea mlt̃uz orare dēmus vt deus vitā nostraz dirigat in salutez.tho.mj. Omī tpe benedic deū.et pete ab eo vt vias tuas dirigat.

Nono rōne saporis. Est enī maxe valde amax et tamē piscibus maris in eo nutis valde sapit. Sic mōs in rei veritate valde amarus est :et tamē hoīb9 mūdanis valde sapit:nec eius amaritudinē sētiūt.imo magnā dulcedinem reputāt.et magnas delicias affluī bonis mūdi iob. xxx. Esse sub sentib9 delicias ꝓputabant ps. Beatū dixerūt cui hec sūt. Et hoc ex magna corruptōe palati ꝓcedit. Habēt enī hoīes mundi palatū corruptuz vt febricitantes. Et iō amarū videt eis dulce et dulce amarū.aug. Palato non sano pena est panis q sano est suauis. Esa.v. Ve qui dicitis malū bonū et bonuz malum.ponentes amax in dulce: et dulce i amarū. ¶ Decimo rōne voracitatis vl' insaciabilitatis. Nā mare omīa flumina deuorat et nunq3 redundat vel saciatur aquis.ecc.v. Omīa flumina intrant mare.et mare nō redūdat. Sic mōs oīa bona terre cōsumit.et nunq3 dicit sufficit Omē enī qđ ē in mōdo aut est ꝓcupi.car. aut ꝓcu.ocu.aut supbia vite.j.ioh.ij. Vz cōcupiscentia carnis nō saciat delicijs. nec ꝓcupia oculorū diuicijs.nec supbia vite honorabus ergo mōs nūq3 saciatur puer.xxx. Tria sunt insaturabilia. Infernus.i.supbia vite.os vulue.i. ꝓcupiscētia carnis.et terra que nunq3 satiat aqua id est ꝓcupiscentia oculorū diuicijs. Et sic patet de toto euāgelio.

De epla Sermo XXIII

Nemī quicquaz debeatis nisi vt invicē diligatis. Ro.xiij. In hac epistola docet apl's.qūo oēs et singuli debent se habere adinuicē fm interiorē affectum qui est caritas siue amor. Non enī sufficit q homines pacifice se habeāt adinuicem ⁊ signa dilectōnis ostendāt nisi assit et bona voluntas et dilectio cordis. qa dominꝰ noster xp̄c intuet corda hoīn et non solū opera.j.reg.xvj. Homīes videt que foris patent.deus aūt intuetur cor. Duo aūt facit in hac epla apo. Primo ponit debitū generale in quo oēs adiuicem obligamur. In ꝓncipio eple. Secdo ponit solutiuuz spēale per quod oīa debita exoluere ꝓbamur.ibi Qui enī diligit ꝓximū legem impleuit. ¶ Primo ergo ponit debitum generale.i quo oēs adinuicē obligamur. Et hoc est. Nemī q̄cq̄m debeatis.i. omnib9 reddite debita ⁊ vnicuiq3 qđ suuz ē soluite.siue hōre siue tributum. Ita tamē q̄ nō sitis debitores alicui9 nisi in caritate ⁊ dilectione in qua estis oēs debitores adinuicem q2 vnusq̄sq3 tenetur et debet alterū sicut seip̄m diligere. ergo in debito caritatis oēs adinuicē obligamur. semp enī reddenda est caritas et semp debet. In cui9 figura ignis semp debebat i altari ardere. vt patet leui.vj.puer.xxx. Ignis seq3 caritas nunq3 dicit sufficit.ambro. Nullū temp9 ē in quo non sit caritas impēdenda. nec cū redditꝫ amittitꝫ. sed potius reddēdo multiplicatꝫ. et quanto plus redditꝫ tantomagis augetꝫ. Que reddi non pōt nisi hēatꝫ nec haberi nisi reddatꝫ Jō d.au. Et sic patet ꝓmū. ¶ Secdo ponit solutiuuz spēale p quod oīa debita ⁊ mādata soluere ꝓbamur. Et hoc ē. Qui enī dili.pxi.le.im. Et circa hoc tria facit Primo ꝓponit intentū scz q̄ qui diligit proximū totā legē implet. Secdo probat ibi. Nā non adulterabis. Tercō ꝓcludit ibi Plenitudo ergo legis ē dilectio. Prio ꝓponit intentū d. sic. Debetis invicez diligere. q2 q̄ diligit ꝓximū legē adīpleuit.

Cuius rō est. Nā qui diligit proximum diligit deū. Non enī diligendus est proxim⁹ nisi in deo et ꝓpter deum et ad deū Si quis enī aliter diligeret proximū nō diligeret proximū sed aliqd proximi puta viciū eius vel diuicias ei⁹. Ex dilectione ergo dei causat dilectō proximi Ex ꝓpter vniqdqz tale et illud magis vt d. phūs. Ergo qui diligit proximū multo⁹ magis diligit deū. Ex in his duob⁹ mādatis vniuersa lex pendet et ꝓphete Ergo qui diligit ꝓximū oīa implet ⁊ omīa debita soluit. Hic cadit exemplū cui⁹dā sacerdotis de francia q̄ habebat optīm vinū de quo omē mane ⁊ sero bibebat. et dicebat q̄ soluebat sibi omnia debita q̄ anxias cogitatōnes debitor⁹ faciebat eum obliuisci. Scdo probat intentū suum di. Nā nō adulterabis. Ubi nota q̄ quedā sunt precepta affirmatiua. quedā negatiua tam ad deū q̄z ad proximū ptinentia. vt patet. exo. xx. Manifestū ē ād q̄ qui diligit deū et ꝓximū. implet precepta affirmatiua. que sunt d̄ hōre ⁊ reuerentia dei. et de bono ꝓximi q̄ vt di. gre. ꝓbatio dilectōis exhibitō est opis. j. io. nj. Qui habuerit substantiā hui⁹ mūdi et vi. fra. s. ne. ha. ⁊ cla. vis. s. ab eo. q̄. c. d. ē in illo. io. xnij. Si diligi. me mā. m. seruа Similit qui diligit deū et ꝓximū cauet ab omni iniuria ⁊ nocumēto eor sicut a ꝓprijs malis. q̄ ꝓximū vt seipm diligere debet. Sed omnia precepta negatiua ad hoc tendunt. vt hō nec cogitatōe nec locutione. nec opē ꝓximū vel deū offendat. ⁊ hoc est qd dicit Non adulterabis nō oc. n. fu. n. fal. te. di. ꝛc. Et ꝓpterea dilectio proximi malū non opatur. Itē p dilectōnem proximi implētur precepta iuris naturalis que sunt. Qd tibi nō vis fieri alijs fecisse caueto. Quod tibi vis fieri alijs fecisse memēto. mat. vij. Quecunq̄z vultis vt faciant vobis homines: ea et v. fa. il. Nam qui diligit ꝓximuz debitum sibi seruicū impendit. ⁊ a nocumēto cauet. ⁊ ido tercō ꝓcludit. d. Plenitudo ergo le. est. di. Quia ē plenitudo legis nature. et legis mosaice. vt dictū est. ⁊ legis euāgelice. iob. xv. Hoc est preceptū meū vt dili. inui. ¶ Et nota q̄ dilectō dī d̄ legis plenitudo tripliciter. Primo q̄ mouet omēs vtutes ad implendum opa legis. gal. v. Fides p dilectionē opatur. Et similit alie virtutes Mouet etiā membra. Nā phūs di. q̄ bonū amatum mouet voluntatem: et voluntas ipsa mouet mēbra. Secdo q̄ ꝓsummat ⁊ perficit bona opa ab alijs virtutib⁹ inchoata. Facit. n. in bono pseuerare. j. thi. j. Finis precepti est caritas. glo. ꝓsummās ⁊ cōfirmās. Tercō q̄ opa aliaz virtutū plena ⁊ fructuosa reddit. q̄ sine ipa omīno sunt vacua et vana. j. coz. xni. Si distri. oēs. fa. m. in. ci. pau. et si. tra. coz. m. ita. vt ar caritatē. āt nō ha. nihil mihi ꝓdest Et sic patet scdm ꝑncipale. ¶ Et iō circa dilectōez ꝓximi tria hodie videam⁹ scz q̄re ꝓxim⁹ sit diligend⁹. ⁊ qūo sit diligēd⁹. et. que faciūt ad trahendū alios ad amorem suū. ¶ Circa ꝑmuz nota q̄ ꝓpter sex debem⁹ ꝓximū diligere. ¶ Scdo q̄ deus hoc mādauit ī veteri ⁊ nouo te. leui. xnj. Diliges amicū tuū vl' ꝓximū tuum ꝑm aliā translationē sicut teipsuz Idē d̄ mat. xx. ⁊ luc. x. Ex quo patet q̄ sine dilectōe ꝓximi nō ꝑt esse salus cum sit maximū mandator⁹. ⁊ obseruatō mādator⁹ sit necessaria ad salutem. Mal. iij. Si vis ad vi. ingre. serua mā. j. io. nij. Qui non dili. ma in mor. ¶ Secdo. quia fraternitas nos ꝓpellit. Omnes enī ꝑm corpus vnum patrem habem⁹ adam et vnam matrem scz euam. Et ꝑm animaz ab vno deo creati sumus. Malachi. ij. Nunqd non pater vnus est oīm nostr⁹ Nunquid non deus vnus. creauit nos.

Quare ergo vnusquisq3 despicit fratrē suū. Voluit deus vnicū hominē facere ex quo omnes prodirent vt omēs se diligerent tanq3 fratres. Non sic legit factū in angelis ⁊ animalibus brutis. Adu3 tua ergo dilectō est debitu3 naturale. a q nullus absoluitur q̄ntūcunq3 vnus homo ab altero soluatur. Sed inter xp̄ianos est alia fraternitas preter banc. scilz spūalis. de qua di. aug. Omēs quidē fratres ſm qđ hoīes sum9: q̄ntomagis ſm qđ xp̄iani. Ad illud q̄ es homo vn9 pater fuit adam. ⁊ vna mater eua. Ad illđ vero q̄ xp̄ianus es vnus pater est deus et vna mater ecclesia. Hec fraternitas tāto melior est naturali fraternitate. quāto melioꝛē patrē habet deū et melioꝛem matrē ecclesiam. Ex quo patet q̄ xp̄iani plus debent inuicē diligere q3 extere natōnes. ¶ Tercō q2 exempla nos īducūt et maxime tria. Et p̄mo nos inducit exēplum dei qui intantum dilexit hominem q̄ vnicum filium suū constituit fieri hominē. et pro eo redimendo ad crucis patibulum destinauit. Ephe. ij. Propt nimiam caritatē suā qua dilexit nos deus cum essemus moꝛ. peccatis conuiuificauit nos xp̄o cuius gracia saluati estis.

Secūdo nos inducit exemplū angeloꝝ qui intantum nos amant vt hominem donec viuit non derelinquant sed custodiunt dirigunt ⁊ illuminant. hebꝛ. p̄mo Omnes sunt admīstratorij spiritus p̄pter eos qui hereditatem capiūt salutis Tercō nos inducit exemplū animaliuz. q2 vnūqđq3 diligit suum simile vt dꝛ. ecclesiaſ. xiij. ¶ Quarto debem9 proximū diligere quia dei ⁊ hoīm placentia hoc persuad3 Cuꝑ oīa enim placet deo amoꝛ ⁊ cōcoꝛdia p̄ximoꝝ Ecc. xxv. Diligere p̄ximū sicut se. maius est omnibus holocaustomatibus et sacrificijs. Hic cadit exē plum duarū illarum cognatarꝝ que steterunt simul viginti annis et valde se dilexerunt ⁊ mutuo sibi obsequebantur. ⁊ nunq3 verbū asperū inuicē habuerunt Et cuidā heremite magne vite reuelatū est q̄ cum illis duabus cognatis mansionem in celo habiturus esset. ¶ Quito dēmus p̄ximū diligere q2 magnū emolimentū ⁊ fructum attrahit ⁊ multoruz ē euasio. Q2 si quis diligit proximū deus diligit eū. ⁊ dat ei gratiā suaz: ⁊ exaudit eum in petitōnib9 suis. ⁊ dat ei fortitudinem ad vincendum dyabolū et carnez: ⁊ mundū. et supandum aduersa: ⁊ tandē dat ei vitā eternā in qua manet in dō p fecte ⁊ dꝰs in eo. j. io. iij Qui manet in caritate in deo manet ⁊ deus in eo. ¶ Qui aūt non diligit manet in morte. p quam sepatur a deo qui est beata vita animarū. vt di. aug. Sepatur etiā ab omib9 aliis virtutib9 q2 dilectō est forma oīm virtutū. sine forma āt pōt nihil ꝓsistere. q2 forma dat esse rei Sepatur etiā a merito passionis xp̄i. ⁊ oīm sanctorū ⁊ a bonis omnib9 que in ecclesia fiunt. Et tandez sepabitur a gl̄a et ap̄plicabitur tormēntis math. xxv. Discedite a me ma in ignē eter. Esuri. ⁊ nō. de. m. māduca. ¶ Sexto debem9 proximū diligere. q2 in dilectōne p̄ximi adimplemus oīa mandata dei: vt dictū est supra. et affirmatiua ⁊ negatiua. Et sic patz p̄mū ¶ B ¶ Secūdo videamus quomodo p̄rimum diligere debeamus. Et dicendum q̄ dupliciter debemus diligere proximum scz sicut deus dilexit nos et sicut diligim9 nosipsos. Primo debem9 diligere proximum sicut deus dilexit nos. io. xv. Hoc est preceptuz meum vt dili. inui. sicut. dil. vos. Dilexit autem et diligit nos tripliciter. scz vehementer. veraciter. et pseueranter. Sic ⁊ nos debemus inuicem diligere. ¶ Primo dilexit nos vehementer. Cuius vehementia amoꝛis in quattuoꝛ apꝑaret. Et

in eisdē vehementia nostri amoris ad p
xumū siliter apparere dz. ¶ Primo vehe
mēna amoris dei ad nos apparet in eo.q
nō misit seruū suū vel angelū ad nos vi
sitandū in infirmitate mortali ⁊ in carce
re dyaboli detētos.sz filiū suū vnigenitū
Joh.iij.Sic deus dilexit mundū vt fi.s.
v.da.Ber.Domine qd est bō q memor
es eius. Nā mittis ei filiū tuū.mittis spi
ritū sanctū.et ne qd in curia celesti vacet
in ei⁹ ministerium mittis angelos tuos.
Sic ⁊ nos dēm⁹ in salutem pximoz nos
ipos exponere ad exhortandū ⁊ erudiē
dum ⁊ obseqndū.ij.coz.xij. Ego libenter
impendā ⁊ supipēdar ipe p animab⁹ ve
stris. Item cum essem liber ex omnibus
omnū me seruū feci.vt omnes facerem
saluos.j.coz.ix. Quidā abominātur pri
mos infirmos ⁊ nec videre volūt.sed xp̄c
tetigit lepsum.d. Volo.mū. Matth.viij
In cuius figura dr luce.x. Samaritan⁹
iter faciens appinquauit sauciato:qui
incidit in latrones ⁊ alligauit vulnera
eius.quē sacerdos et leuita ptrāsierant
et despexerant ¶ Secundo vehemētia
amoris dei apparet.q mittens filiū suuz
nobis nō aliquid vile vl'modice valoris
nobis misit sed misit nobis me li⁹ quod
potest esse sz bonam vitā. Joh̄a.x. Ego
veni vt vitam habeant et abundantius
habeant. Vita enī est finis omnū. Nam
mundani pro vita pingui et honorabili
corporis omia faciūt iuxta illud eccl.vj.
Omnis labor hominis in ore eius Spi
rituales aūt omia faciunt p vita anīe bo
na ad laudē dei.j.coz.x. Omia ad laudē
dei facite Sic et nos meliora nostra dbe
mus primis dare sz bonā volūtatē cō
passionē cordis.et amorē.suffragia ora
tionū .et bona tpalia meliora et nō solū
panē mucid⁹ et vinū acidū puer.xxxj. pb.
mi.fili cor tuum Sic faciebat aposto. d.
ij.coz.x. Quis infirmatur et ego nō infir
mor.quis scan.et ego nō vr. sicut enī pa
tet genes.mj. Sacrificiū abel deus respe
xit quia meliora.obtulit.et ad sacrificiū
cayn ⁊ ad munera eius nō respexit quia
peiora obtulit ¶ Tertio apparet vehe
mēna amoris dei.quia nos puenit amā
do. Gratis enz nos amauit ⁊ nō ex o
bus nostris.j.ioh.mj. In hoc appar.cari.
dei in no.nō qli n.di.deū.sed q̄niā ip.pri.
di.n.hiere.xxxj. In caritate.ppe.dil.te. iō
attr.te mihi. Sic et nos nō solū diligētes
nos diligere dēm⁹ :qd ethnici ⁊ pctōres
faciūt sed etiā inimicos vt dz math.v. Et
debemus proximos preuenire amando
Tunc enim carbones caritatis sup eoz
capita ꝯgerimus.et ad amorē maxima ī
centiua prebem⁹. ¶ Quarto apparet ve
hemētia amoris di q dō filio suo vnigeni
to fecit hostiā pro peccato nostro delen
do.ppter quam repropiciatus est ⁊ pla
catus nobis deus hebr.x. Una enz ob
latione:sz sui corporis ꝯsummauit san
ctificatos in sempiternum. Caros ergo
deus nos habet.q careos emit sz pre
cioso sanguine vnigeniti sui.j.pet.j. Nō
auro vel argento redempti estis sed p̄ci
oso sanguine agni incōtaminati. Sic et
nos debem⁹ de corpibus nostris hostiā
deo facere.ipa in pximoz obsequia cō
sumendo.et morti li necesse est exponen
do. Ro.xij. Obsecro vos p misericordi
am dei.vt exhi.cor.ve.ho.vi.sanc.dō pla
centem.ephe.v. Ambulate in dilectione
sicut et xp̄us dilexit vos.et tradi.semet.p
vo.obla.et host.deo. Si enim olim de⁹
placabatur hostia mortua.multomagis
nunc hostia viua. Unde de noe legitur
Gene.viij. q deus odoratus est odorez
sacrificij eius. Et ait Nequaq̄z vltra ma
ledicam terre.propter homines. Et no
ta q de⁹ habuit p bono q abraam volu
it filium ysaac sacrificare deo. Et ait. Qz
fecisti rem banc nec pepercisti vnigentio

tuo ꝓpter me benedicēs benedicā tibi ⁊ multiplicabo te. Et multomagis hab3 ꝓ bono si hō seipm sacrificat ꝓpter deū in obsequ3 ꝓximo3. ¶ Secūdo nos amat xps veraciter. Diligere aūt veraciter est q̄ndo diligim9 psonā ꝓpter bonū suū. et non ꝓpter ꝯmodū nost3 qui vocat amor honestus siue amicicie. Sic nos xps dilexit q2 bonor nostror non indig3. Sic et nos debemus ꝓximū diligere propter seipm ⁊ nō ꝓpter sua. qualis est amor cō cupiscentie siue vtilis. q̄ndo sc3 aliquem amam9 quia est nobis vtilis. vl q2 ab eo bona spamus. qui nō est ver9 amor. Talis est amor hoim mūdi Vera aūt amicicia nō ē pensāda tpalibus ꝯmodis sed gtuito amore portanda vt dicit seneca. Itez veraciter tunc amam9. q̄ndo amam9 psonam in bonum virtutis ei9 ⁊ vicia detestamur nec psonis ꝯdescendim9 vt vicijs implicem̄. Q2 vt hic dr. Dilectō ꝓximi malū non opatur. aug. Sic diligēdi sunt homines vt eor nō diligant errores Tulli9. Nulla est excusatō si amicicie cā peccaueris. ber. Sanctiat lex amicicie vt ne rogem9 res turpes. nec faciam9 rogati. Sic et xps dilexit nos. Nā matri filiorū zebedej male roganti non ꝯdescēdit q3uis esset eius amica. vt patet math. xx ¶ Tercō amauit nos xps pseueranter. ioh. xnj. Cum dilexisset su. qui er. in mū. in fi. di. eos. Sic et nos debem9 ꝓximu3 diligere. puer. xvnj. Omi tpe diligit qui amicus est: Quidā diligunt solum tēpe prosperitatis. Eccli. vj. Est amicus socius mense ⁊ non permanet in die necessitatis. boe. Quem felicē fecit amicum. infortunijs faciet inimicū. Sc̄dō debem9 diligere ꝓximū sicut nosipos. Q̄ō sex modō exponitur. Primo diligere debem9 ꝓximū sicut nosipos. vt diligam9 in ꝓximo q̄ō debem9 diligere i nobis. In nobis āt debem9 diligere naturam nostram: q̄ est imago ⁊ similitudo dei. ꝓprio sanguine filij dei redempta. ⁊ idō valde caram eā debem9 habere.. Debem9 etiā in nobis diligere gratiā ⁊ virtutes ⁊ bona opera ⁊ non vicia et peccata. Et hec eadē debemus diligere in ꝓximo. ¶ Scdo debē9 diligere ꝓximū sicut ⁊ nos. i. ex quo nos sc3 caritatis affectu ⁊ effectu ⁊ non ex cō cupiscentia carnis. Eodem modo ꝓximū ex caritate diligere debem9. ⁊ nō ex aliqua mala ꝯcupiscentia. vel rōne ꝓpter quia est socius in aliquo malo. ¶ Tercio debem9 ꝓximu3 diligere sicut nos. .i. i quo nos: sc3 i deo ⁊ nō in mūdo. i. puritate ⁊ non in prauitate. ¶ Quarto debemus diligere ꝓximū sicut nos. i. ꝓpter qō nos. sc3 ꝓpter deum. ⁊ nō ꝓpter aliquod ꝯmodū tpale. Finis enī dilectōnis nostre ⁊ fructus dēt esse ipe deus. vt ipe sit tota merces nostre dilectōis. gen. xv. Ego er. mer. t. ma. nimis ¶ Quīto debem9 diligere ꝓximū sicut nos. id est ad qō nos sc3 ad gratiā in psenti et glām in futuro. Nec nos nec ꝓximū ad aliq̄m alium finem diligere dēmus puta ad regnandū vel gaudendū: vel aliqō hmōi. ecc. xij. Time deū ⁊ mā e. obse. Hoc ē enī omis hō. i. hic est finis oīm hoīm. Quia vt di. aug. Deus fecit hoīem vt deus cognosceret: cognoscendo amaret: amādo possideret. et possidendo frueret. ¶ Sexto debem9 ꝓximū diligere sicut nos. .i. q̄uo nos sc3 sup res tēpales et corpus nostrū, ꝓprium. sc3 infra deū. Plus enī debemus diligere salutē ꝓximi: q̄3 bona tpalia. et etiā plus q̄3 corpus ꝓprium. Et dēm9 pati esse si necesse ess3. ⁊ corpus ⁊ bona nostra pro salute aīe ponere: sc3 ꝓximi. Qui ergo sic diligit ꝓximū p fecto legē impleuit. ⁊ malu3 nō opat. Et nota q̄ nomine ꝓximi intelligit omis hō vt di. aug. ¶ Tertio videam9 q̄ faciūt ad attrahēdū alios ad amore3 suum.

Et dicendū q̄ sunt sex. Primus ē modestia sermonū. ecc. xx. Sapiens in verbis amabilē se facit. grē aūt fatuoꝝ effundētur. Multū enī loquētes sunt multum displicabiles. q̄ multū effundunt. puer. x. In multiloqo peccatū nō deerit. Propterea orauit dauid. d. Pone domīe custodiā ori meo. Ecōm est similitudo in ꝙuictu. vt bō sciat se ꝑformare boīs moribus alioꝝ. ⁊ non sit singularis ī domo ecc. xxj. Omē aīal diligit sibi simile. Cerciū est virtus in opibus. Virtuosi enim multū diligunt etiā a malis. ⁊ hoc q̄ sūt boni. quia vtus est que bonū facit hēntē ⁊ opus eius bonū reddit vt di. phūs. Bonū aūt ē qđ omīa appetūt vt di. idez phūs. Tullius. Nihil est virtute amabilius. nihil quod magis alliciat ad diligē dū. Unde eos quos nunq̄z vidim⁹ diligim⁹ virute. Hiero. Et quos ad ꝙtēplatōem sui roma nō traxit vnius boīs. sez tulliuj fama pduxit. Unde sup omnia bō qui vult dilīgi debet conari eē bon⁹.

¶ Quartuz est fidelitas in ꝓmissis ecc. xxxvj. Si est tibi seruus fidelis sit tibi q̄si anima tua. Omē enī rax cax. Et q̄ fidelitas rara est. iō cara. hiere. ix. Omnis bō a p̄imo suo se custodiat. ⁊ in oī fratre suo nō bēat fidutiā. q̄ oīs vir supplātās supplātabit. ⁊ omīs frater fraudulēter incedet. ¶ Quintuz est mutua obsequia et beneficia. Sapiēs. Hoc tpe obsequia amicos ⁊ veritas odiū parit. Unde iacob q̄ndo voluit sibit reconciliare fratrē suū esau et amicū sibi facere. misit ei munera. di. Placabo eū muneribus que p̄cedūt. gen. xxij. Multe amicicie recōiungunt̄ ⁊ multe paces fiunt p̄opt munera. prouer xviij. Donū boīs dilatat viam eius. et ante p̄incipes spaciuz ei facit. ¶ Sextū est p̄euenire amando aug. Nulla est maioꝝ ad amorē īuitatio q̄z p̄euenire amādo. ⁊ nimis est durus animꝰ. qui ⁊ si cū diligatur dilectōez nolit impendē: saltē nolit rependere. Et iō in obseqis ⁊ beneficijs p̄euenire dēm⁹ si cupim⁹ adamari. Et sic pz totū d̄ epla.

Dnica q̄rta d̄ euāgelio. sermo. XXIIII

Simile ē regnū celoꝝ homī qui semi. bo. se. in agr. suo. Math. xiij. Sicut d. greg. regnū celoꝝ idcirco rebus terrenis simile dicitur. vt ex his que animus nouit surgat ad incognita. q̄tenꝰ exēplo visibiliū ad inuisibilia se rapiat. Et iō xps veniēs spūalē vitā ⁊ gloriaz nos docere frequent in pabolis loquebat̄. Animꝰ eī boīs assuetus rēnis eleuat se difficulter ad inuisibilia. ¶ Et p̄opterea multi phī errauerūt sensuz trāscendere nō valētes Nam celestia corpa p̄mo mouentia et omnia disponentia esse dixerūt. ⁊ ipa tā q̄z deos adorāda boīes docuerūt. Xps aūt aliaz causaz assignat. vt sup hoc euāgelū patz quare in pabolis loquebat̄ vt sez hūiles ⁊ fideles qui in his q̄ sunt fidei intellectum suum captuent. credentes simpliciter quod ecclesia docet. misteria dei per fidei lumen cognoscant: et eis a spiritusancto reuelentur. Superbi autē et infideles qui nolunt se subjcere fidei discipline excecent̄: sui erroris recipientes mercedem. Unde sup hoc euangelū discipulis querentibꝰ q̄re in pabolis loq̄rēt. respōdit dominꝰ. Uobis datū ē noscē misteriuz dei. ceteris aūt in pabol' vt videtes nō videāt. et audietes nō intelligāt. Et ideo xps q̄ndoq̄z in pabolis loquebat̄. In hoc aūt euāgelio q̄daz pabola ꝓtinetur doctrinā ꝓtinēs valdē magnā. In qua quidē pabola q̄nq̄z p ordinem declarant̄. Primū est diuine bonitatis affluentia. q̄ bonum semē semina uit. in principio euangelij. Secundū est humane salutis negligētia ⁊ dyabolice

fraudis opatio. q2 dormierunt hoīes ⁊ dyabolus zizania seminauit ibi. Cū aūt dor. ho. ve. inimi. Terciū est rectorice vel rectorie pontentie ignorantia. quia vnd zizania agri habent ignorat ibi Cū autē cre. ber. ⁊c. Accedētes aūt ser. patrisfam. dix. ei. Domine nōne bonuz semen semi nasti in agro tuo. vnde ergo habet zizania. Quartum est diuine longanimitatis patientia. q2 vtraqz vsqz ad messem crescere mandauit dimitti ibi. Veruī āt dixerunt. Vis imus ⁊ colligim⁹ ea Quintum est magne equitatis iusticia. quia zizania et triticum p̄m vtriusqz decentiā recondi iussit ibi. Colligite p̄mū zizania et alligate ea fasciculos ad p̄burendum ⁊c. Primo ergo ponitur diuine boītatis affluentia. q2 seminauit bonum semen. Et hoc est. Simile est reg. ce. ⁊c. id ē simile est negotiū ecclesie q̄ regnū celoz dr. vt dominica. xx. post trinitatis dicetur Vel negotiū dei qui regnuz celorum dr ad ecclesiam simile est huic negotiō seminatoris quod fuit vel potuit esse. Non enī p̄patio hic est persone ad psonam. sz negotij ad negotium. Et quia totum hoc p̄sēs euangelium est in parabolis ido ē totum multice exponendum. Et qa cōtraria iuxta se posita magis elucescūt vt di. phūs. ido de bonitate seminatoris ⁊ malicia supseminatoris insimul prosequamur quāuis non eodem mēbro ponantur. D Nota ergo circa p̄mū q̄ iste seminator sz de⁹ pater in sex agris bonum semen seminauit. In quib⁹ omnibus preter sextuz dyabolus loliuz vel zizania supseminauit. Ecc. xxxmj. Unū cōtra vnum. bonum contra maluz. Et nota q̄ zizania in singulari est feminini generis. ⁊ dclinatur hec zizania hui⁹ zizanie In plurali vero est neutri generis. ntō hec zizania horuz zizaniorum. vnde ē nomen etheroclitū Primus ager est cellū empurreū in quo deus naturā angelicā seminauit que est optimū semē ⁊ omi uz pfectione ꝑpleta. et nulla alia creatura sic ad dei bonitatē ⁊ pfectōnem appropinquauit. Unde aplis di. de xp̄o hebre. .j. Uidimus cum paulomin⁹ ab āgelis minoratū. In hoc agro dyabolus superseminauit zizanā scz superbiā magnā quia deo eq̄pari voluit in eo q̄ bonitatem suaz voluit a seip̄o habere. Esa. xmj. Qui dicebas in corde tuo. In celū ꝓscendā supra astra celi exaltabo soliū meū. sedebo īmonte testamenti in lateribus aquilonis ⁊ similis ero altissimo. Secūs ager est paradisus deliciarū. in quo deus seminauit bonū semē scz humanam naturā: sex maximis excellencijs dotatā Nam erat īmortalis vt posset non mori. Unde nec īfirmitas aliqua eā occupasset. nec ignis vel aqua vel aeris intempies. vel aliqd aliud eā lesisset. nec dyabolus in eā ītrare potuisset. Erat dominans omni creature inferiori. Omnia enī inferiora sibi ad nutum obedissent. ⁊ terra ⁊ arbores ad votū fructificassent. Erat in se valde ordinata ⁊ nunq̄z caro domīata esset. erat plena scīa. ⁊ sciaz sine labore īpostex habuisset. Erat dō gr̄a ⁊ accepta p̄ virtutuz et donoz possessionē. ⁊ erat ad regnū sine labore ⁊ dolore viuēdo vēta In h⁰ agro dyabol⁹ supseminauit zizania. s. īobiam. vanā gl̄az ⁊ gulā. gene. nj. Neq̄q̄z more. s. e. s. dij. s. ⁊c. Tercius ager ē mūd⁹. in q̄ de⁹ semīauit multa bona semia. s. mīitudiez et diuersitatē creaturaz. in q̄ hō valde īstruit suū creatorē ad ꝓgnoscēdū ⁊ p̄ ꝓseqns ad amādū. Nā īcreatax ꝓductōe ꝓgnoscit di oīpotētia. In creatax ordinatōe di sapīa. In creatax gubernatōe di puidētia. Et in īpax ppetuatōe di pmanēna. q2 effectus non est melior et durabilior sua causa. In hoc agro dyabolus superseminauit zizania scilicz magnā discordiā

et magnam miseriã ⁊ magnã deceptõez. ¶Hec enĩ tria in omnib⁹ animalib⁹ repiũnt ⁊ maxime ĩ homib⁹ ĩ qb⁹ ẽ maxia discordia et briga. Quilibz enĩ vult cẽ dominus et suã voluntatẽ facere. Et iõ iuicẽ se expellunt ⁊ occidũt ¶Nõ enĩ pugnãt pro iustitia et veritate sed pro ãbitu bonoz ⁊ ꝓpetitu diuiciaz. iac.mj. Und bella et lites in vobis. nõne ex ꝯcupiscẽciis vestris q̃ militant in mẽbris vestris ¶Jligatis ⁊ belligeratis ¶Jtẽ in hoĩb⁹ est magna deceptõ. Quilibz enĩ nititr alium decipe ⁊ supplantare. puer. ¶Omis ẽptor dicit malũ est malũ ẽ. et cũ recesserit gloriatur. hiere. ix ¶Oĩs hõ a ꝓximo suo se custodiat. ⁊ in omi fratre suo nõ bẽat fiduciam. mich. vij. ¶Ab ea que dormit in sinu t. custodi claustra oris tui. qz fili⁹ ꝓtumeliã facit patri. ⁊ filia ꝓsurgit adue⁹sus matrẽ suã. ¶Propter ea di. apls. ad eph. v. Videte qõ cau. ãb. ¶Jtẽ ẽ in hoĩb⁹ magñ miseria. Cuz miseria enim nascimur. cum miseria viuim⁹. ⁊ cũ miseria morimur. ⁊ in valle miserie habitam⁹. ⁊ iõ puer nascẽs incipit a ploratu sue calamitatis ꝓphet. ¶Hõdũ loquit ⁊ statĩ ꝓphetat. vt di. aug. eph. v. Redimẽtes tps q̃niã dies mali sunt. Ex quo adã lapsus est. ⁊ ẽ paradiso expulsus oẽs dies mali sunt ⁊ pleni miseria: vt di. idẽ aug. Job. xiij. ¶Hõ natus de mu. bre. vi. t. reple. mul. mi. ¶ Quartus ager est aĩa hoĩs in quo de⁹ bonuz semen semĩauit sez suã simlitudinẽ in essentia ⁊ potentijs. et suã bonitatẽ in gracijs ⁊ virtutib⁹ et spũ sancti donis. Esa xj. Requiescet sup eũ spũs dñi. spũs sapiẽtie ⁊ intellectus. spũs sciẽtie ⁊ pietatis spũs ꝓsilij ⁊ fortitudinis. ⁊ replebit eum spũs timoris dñi. ¶In hoc agro dyabol⁹ supseminauit pessimã zizaniã sez cõcupiscentiã maloz. ¶Nam anima instigata a carne. mala ꝯcupiscit et illicita desiderat Gen. viij. Sensus enim hoĩs et cogitatio humani cordis ꝓni sunt in malũ ab adolescentia sua ¶Jtem rebellionẽ viri uz inferiorũ ad rõnẽ. Ro. vij. Uideo aliam legẽ in mẽbris me. repu. le me. m. Et ĩhabitatõez vicioz vt imago di ĩ ipa sit totaliter trãsformata. ⁊ sit imago cesaris ⁊ nõ dei. et que debuit dom⁹ di esse. efficiatur habitaculũ demoniũ. Luc. xj. Tunc vadit ⁊ assept. al. spũs neq. se. ⁊ ingres. ha. ibi ¶Quint⁹ ager est ecclesia militãs. in q̃ dns seminauit bonũ semẽ. scz vbi pdicatõez vt homo de credendis ⁊ agendis instruat. pctõrum remissionem. vt hõ de mãu dyaboli liberet. corpis sui manducatõz vt hõ in dei amoꝛe ꝓseruet. ⁊ medicinaz. i. sacramentoz ecclie exhibitõz vt hõ ab omni infirmitate saneť. Et nota q̃ iste ẽ ager achel demach emptus sanguine ihesu christi in sepulturã pegrinoz. i. sanctoz q̃ se pegrinos reputãt in hoc mõdo. heb. xi ¶Confitentes q⁹ hospites ⁊ pegrini sunt sup terrã. Sepulcrũ autẽ malorũ est infernus Lu xvj. ¶Dor. est duces et se. in infer. Et ideo patrimoniũ xpi crucifixi vocat ecclia ¶In isto agro seminauit dyabolus pessimã zizaniã. s. hereticã prauitatẽ cũ multis errorib⁹ Simoniacã maligni tatẽ cum multis muneribus. Scismaticam diuisionẽ. cum multis seditiõibus Et malam temporaliũ administrationẽ cũ multis tribulatiõibus. ij. machab. vj. ¶Jã templũ luxuria et comesatõib⁹ erat plenũ ⁊ scortãtiũ cũ meretricib⁹ ¶Altare etiã plenũ erat illicitis q̃ legib⁹ phibebãt ¶ Sextus ager est beata virgo in quo deus semina uit vbum suum diuinum. et eternum cum plenitudine gratiarum et virtutum. Terra illa quondam inculta facta est vt ortus voluptatis. ¶Hic est ager plenus: cuius fragrantiã deus pater sentiens benedixit ei . ¶Hec est terra bona ⁊ optima que attulit fructuz centesimum: sexagesimum ⁊ tricesimuz.

quia et virgo: et nupta: ⁊ vidua fuit. In hoc agro dyabolus nunq3 potuit aliqđ malū seminare. Cant. iij. Tota pulcra es ami. m. ⁊ ma. nō ē in te Et sic patet q̄ deus vicit dyabolū in seminis ꝓpagatōne q2 bonū est potenti⁹ malo: nec dyabol⁹ tantū abundat in malo q̄ntum deus in bono. et sic patet ꝑmuz. ¶ Scđo ponit humane salutis negligentiā. ⁊ dyaboli ce fraudis opatōez. Sed opera dyabo li in p̄cedēti mēb2o sunt dicta in zizaniā rū superseminatōe. et iō solū de hūane sa lutis negligentia videam⁹. que in hoīm dormitōne notat. Ubi nota q̄ mirabili ter ē hō negligens circa salutē suam ⁊ mi mis circa ipam dormit. ¶ E ¶ Sed p̄ pter quattuo2 dormire nō dēt. Primo q2 est in fortissimo p̄lio ꝓstitut⁹. in q̄ hēt cū diuersis pugnare. q2 inimici eius nō dormiūt scz demones. sed sp insidias ma chinant. Job. xxx. Qui me comedūt non dormiūt. i. Pet. v. Sob. est. ⁊ vi. q2 aduer. vester dya. tā. le. ru. c. quē. deu. cui. re. fo2. in fi: Et hoc est qđ hic dz. Cū āt dormiēt homines. i. q̄ndo tps aptuz esset ad ten dendū laqueos. qđ tunc est q̄ndo hoīes incaute se habent. nec d̄ salute sua curāt. tunc eni dormiūt Obseruat eni tps ⁊ lo cuz ⁊ ꝓplexionē ⁊ modū. ⁊ opo2tunitatē vt melius possit hoīes capere. et tunc ten dit laqueos ⁊ insidias pat vbiq3: ac etiā in medio tritici. i. inter ipa bona. qui sub spē boni freq̄nter mala facit operari vt vsurari⁹ sub spē pietatis feneratur int dū vt maritet filias et nutat filias. ne ma lā arripiāt viā. j. coz. xj. Spe. n. satbanas transfigurat se in angelū lucis. Gen. xxx sicut eni domin⁹. q2 quacunq3 die ꝓmede ritis ex eo apiēt oculi vestri. q. d. Comedi te secure quia ex hoc sequet bonū ⁊ non maluz. Et hoc ē qđ hic dz. Et abijt. glo. i. abscondit se vt occultissim⁹ Et iđo nul lo mō est dormiendū cuz inimici nostri non dormiāt. ps. Ecce nō dor. ne dor. q̄ c. is. Cui⁹ rōnē assignat bea. Quia non dor mit neq3 dormiet q̄ ꝑpugnat israel. gene. xxxj. Fugiebat somn⁹ ab oculis meis di xit iacob. Itē in hoc prelio est ꝑditio. qa caro que deberet animā adiuuare ꝑdit eam. et nititē eam tradere in manus inimi coz. gal. v. Caro ꝯcupiscit aduersus spi ritū. Stultus aūt esset qui in castro for titer oppugnato vbi sciret ꝑditores esse obdormiret. Et stultō2 qui in gremio p̄ ditoris obdormiret. Exemplū samsonis qui obdormiuit in gremio dalide q̄ tra didit eum in manus philistinoz inimi coz suoz̄ qui ligauerunt et exoculaue runt eu3. et fecerunt eū molere vt iumē tum. vt patet. iudi. xvj. Talida est caro q̄ndo aūt hō dormit in sinu carnis. id̄ latisfacit eius voluptati et in eius amo re letatur. et negligit eius d̄sideria refre nare. tunc tondet omnibus virtutibus et oībus bonis ⁊ tradet in manus demo nū. q̄ fasciūt ei oculos ne videat q̄ducat: et mala que patitur⁹ ē. sicut fasciat suspē dēd⁹ ⁊ facūt eū molere. i. d̄peccato i pec catū circūire. ps. In circūitu impij ābu lant. Qui ergo sic dormiūt ꝓfundentur hiere. nij. Dormiem⁹ in ꝓfusione nostra. Propterea d. apls. j. ad thes. v. Nō dor miam⁹ sicut et ceteri: sz vigilem⁹ ⁊ sobrij simus. ephe. v. Surge qui dormis: ⁊ ex urge a mortuis. et illuminabit te christus ¶ Secūdo nō dēm⁹ dormire. q2 temp⁹ vigilie est valde breue. et tempus q̄tis erit ppetuz. Job. xmj. Breues di. bo. sunt .j. coz. vij. Hoc aūt dico fratres tempus breue ē. Reliquū est vt qui habent vxo res tāq3 nō hēntes sint. et q̄ flē. tā. nō flē. sint. ⁊ q̄ gau. tā. nō. g. et q̄. em. tā. nō pos. ⁊ q̄ vt. hoc mū. tā nō vtant. Et qđ est tota vita presens vnius hoīs respectu etez nitatis future. certe nihil. psalmis. Quo niam mil. an. an. oc. t. tā. di. bester. que. p.

Et iō xp̄s rep̄hēdit petrū d. Symō dor/
mis nō po. vna hora. vigi. me. math. xvj
Tercō nō debem⁹ dormire: q̄ nō ē lo
cus aptus: neq; tps dispositū dormitio
ni. Locus nō ē aptus q̄ totus mūd⁹ est
plen⁹ fecib⁹ pcō̄r. j. ioh. v. Totus mūs
in maligno positus ē. Plen⁹ p̄ssuris tri
bulatōnū. io. xvj. In mū. p̄ssurā hēbitis.
in me aūt pacē. Tēpus nō ē dispositū: q̄
nox p̄cessit ⁊ aurora gracie iaz venit: vt
deinceps bonis opibus intendam⁹ ab/
iectis opib⁹ tenebrarū. ro. xvj. Nox pre/
cel. dies āt appin. Abijci. ergo opa tene.
⁊ indu. ar. lucis. sic vt in di. bo. ambulē⁹
esa. lx. Surge et illuminare hierusalez.
q̄ venit lux tua. Quarto nō debem⁹
dormire. q̄ semp in morte sum⁹. mat. mj
Jā securis ad ra. ar. po. ē Multa picula
ip̄ nos circūdant in quibus semp sum⁹
in morte. Propter q̄ cātam⁹. Media
vita in morte sumus. Et quis possz dor/
mire dum deberet sibi caput amputari.
⁊ dato q̄ nullū picz imineret. tamē sero
mortis fortissime appinq̄t. et ianua celi
est apta ⁊ iamtor clamat: vt cito eamus
alias ianua claudet nobis. mat. xv. Me
dia nocte clamor factus est. ec. spō ve. er.
ob. ei. et q̄ pa. e. intr. cū e. ad nup. ⁊ clau. ē
ia. Nouil. vo ve. et re. v. d. Dnē domine
ap̄i nobis. At ille ait. Amen dico vobis
nescio vos. Vigi. itaq; ⁊c. Et sic pz scōm
Tercō ponit rectorice potestatis igno
rantia. ¶ Ignorant enī rectores et
p̄lati vnde zizanie heresum nascantur ī
populo. et hoc ꝓpter tria. Primo quia
dormiūt et nō ꝓsiderant ꝓpīm sibi ꝓmis/
sum. nō intrat ⁊ erit lup⁹ et nō ꝓpendūt.
Contra q̄s puer. xxvij. Diligent attēde
vultū pecoris tui. tuasq; greges ꝓsidera
ezech. nj. Fili hoīs speculatorē dedi te fi/
lijs israel ex ore meo et annunciabis eis
ex me. Qd̄ si dicente me ad impiū morte
morieris et tu nō annūciaberes ei sanḡ/
nem eius de manu t. req̄. Non enī ꝓside
rant oues: nisi q̄ndo debent tonderi. et
tunc ꝓsiderant diligent dicētes cū filiis
heli sacerdotis. j. reg. ij. Da mihi carnez
vt coquā sacerdoti nūc dabis: alioquin
tollaz vi. Ecdo q̄ nescīūt ꝓsiderare ⁊
non solū nescīūt zizania heresum distin/
guere. sed nec fidē quā ꝓtestant: ⁊ d̄ cui⁹
patimonio viuūt agnoscūt. nisi sicut sim
plices seculares. Nec articulos fidei di
stinguere sciūt. Esa. lxvj. Speculatores
eius ceci omēs. In eodē. xxmj. Erit sicut
p̄ls sic sacerdos. Et iō sunt merito repel
lēdi. Osee. mj. Quia tu scientiā repulisti
repellā et ego te ne sacerdotio fungaris
mihi. Periculosum ē valde ignorātia
⁊ negligentia prelator. Quia vt d̄r mat.
xv. Si cecus ceco ducatū p̄stat ābo. ī. vo.
ca, Sunt. n. dnīci gregis custodes a lupis
circūdati. Sunt nauis ecclesie nauclerī.
inter fluctus mūdi eūtes. Et sunt dom⁹
dei ostiarij a tyrānis ⁊ hereticis obsessi.
Istis aūt tribus generib⁹ hoīm ē valde
piculosuz dormire. Unde dauid custos
p̄lī di. di. Si de. som. oc. m. ⁊ pal. m. dor.
et req̄. te. m. puer. vj. Festina discurre et
suscita amicū tuū ne dormitēt palpebre
tue. Tercō q̄ nō sunt viri sp̄uales. sp̄ualr
enī dijudicat oīa vt di. apos. j. cor. ij. Si
sp̄ualit viuerēt scirent zizania cōsidera
re. Et hoc est quod hic dicitur. Cum cre
uisset herba et fructuz fecis. tunc appa. et
zi. glosa. Cum homo sp̄ualis esset ceperit
tunc dijudicat omnia. Nisi enim ex cō/
patione virtutum vicia non cognoscū/
tur. sicut cecitas non cognoscitur nisi p
visum. Quādo ergo hō crescit in sciēcia
⁊ virtute. tunc videt vicia aliorum Sicut
enim palatū infectum nō pt iudicare de
saporib⁹. sic hō vicōs⁹ d̄ vicijs. Cū ergo
ber. c. ⁊ f. f. tunc appa. zizza. i. cū viri catho/
lici ecclesiarum rectores creuissent i vita
et doctrina vt Augustī. Hiero. ⁊ ceteri

tunc apparuit et fuit cognitū pestiferū dogma hereticoꝝ. ante aūt nō cognoscebat̄ sicut ziza. nō cognoscit̄ nisi ab exptis: dū est parua in herba. Ex xp̄s vnde hoc cōtigit ostēdit. d. Inimic⁹ hō. ꝛc. i. dyabolus qui ido dr inimic⁹ hō. q2 p homies fidei xp̄iane inimicos hec zizania heresum semunauit. vnde sicut hō malus dr dyabolus. ita dyabolus dr hō malus. Non ei dyabolus nisi p homines malos semiare zizania pōt. ¶ G ¶. Ubi nota q ex tbus nascit̄ zizania vicioꝝ in anima bois scz ex malicia inimici: qui iportune nos temptat. ⁊ qui sagacit̄ spargit eā in terra Et ex pinguedine terre q̄ndo scz caro dēliciose nutritur. In terra ei pingui ⁊ bumida nimis crescunt male herbe. et stāt vermes et rane. Et ex negligentia custodis qui deberet claudere aditū inimico. ne posset intrare. deberet corpus macerare et desiccare. ne vicia pullularent ibi. ⁊ deberet sarculo pfessiōis malas herbas extirpare. puer. xmj. Pder agr pigri boīnis transiui. et ecce totū repleuerant vrtice. i. pruritus carnalis pcupiscētie. ⁊ operuerāt supficiem eius spine. i. solicitudines diuicia ꝝ que spine dicunt̄. et macelria lapidum destructa erat. i. omēs virtutes dissipate. Hec est terra de qua dr gen. nj. Spinas ⁊ tribulos germīabit tibi. Et hebr. vj. Terra proferēs spinas ⁊ tribulos reproba est. ⁊ maledicto ni proxima cui⁹ psumptō in pbustionē ¶ H ¶ Tria ergo debem⁹ facere ne zizania vicioꝝ in anima nostra regnet. scz claudere aditū suggestionibus inimici. et macerare carnē. ⁊ eradicare zizania dum incipiunt pullulare. vnde poeta. Principijs obsta. sero medicina parāt. Et nota q optīe p zizania vicia designant̄ Est enī zizania ventosuz bladuz acutū ⁊ veneosum faciens boīez numis dormire. Inq̄ntum est acuta signat auariciaz. Auarus ei valde est acut⁹ ⁊ subtilis ad decipiendū ⁊ torquenduz. ps. Sicut nouacula acuta fecisti dolū. Sicut ei nouacula acuta radit pilos. ita q hō vix sentit sic vsurarius dulcit̄ aufert totū. Inq̄ntū vero est ventosa signat superbiā que eleuat hominē ad ventū. superb⁹ enī nescit nauigare nisi velis inflatis Et fomentū superbie est adulatiō. p quā superbus eleuat̄ ⁊ ruit ⁊ dissipat̄. Iob. xxx. Eleuasti me et quasi in ventū ponens elisisti me valid. esa. nj Populeus q̄ beatū te dicūt. ipsi te decipiunt. ⁊ viā gressuū tuoꝝ dissipant. Inq̄ntū aūt est venenosa ⁊ reddit boīem sopitum. signat luxuriā. Concupiscētia ei carnis recte venenū est intrans p venas ad cor auferens vitaz anime. puer. xmj. Et sicut regulus venena diffundet Ubi mulier dr dulce venenuz. facēs boīez vt sirena dormire. Ad hec tria scz superbiaz auariciā. luxuriā. omnia pcā reducunt̄. vt dr. j. io. ij. Oē q̄d ē in mūdo. aut ē concar. aut pcu. ocu. aut sup. vit. Et sic patet terciū. ¶ Quarto ponitur diuine cōmunitatis pacientia. q2 vtraq; ad messem crescere dimitti mandauit. Dum enim serui dicerēt vis imus ⁊ colligimus ea. respōdit non. Sinite vtraq; crescere vsq; ad messem. Inordinatus fuit zel⁹ seruoruz. quia si ltatum q̄ndo homo peccatum habz euelleretur. pauci remanerēt Jac. nj. In multis quidez offendim⁹ omnes. vnde eodē zelo iacobū ⁊ iohannem dicentes. Dne vis vt dicamus vt descēdat ignis de celo. ⁊ psumat illos. sicut fecit helyas. xp̄s redarguit. d. Nescitis cui⁹ spūs sitis. Fili⁹ eni hoīs nō venit pde aīmas sed saluare. Luc. mj. Ex hoc vidr q hereticī nō sunt ab ecclesia p̄cauendi. ⁊ multomin⁹ materiali gladio feriēdi. Cōtra dicit glo Hieron. super illud. pmo Coꝝ. v. Auferte malum a vobis. Et reddit causam. ¶ Nescitis quia modicum

fermẽtũ totã massaz corrũpit. ℜespõsio Sunt quidã heretici notorij q̃ alios vo/ lunt corrũpere et ad malũ trahere. ⁊ isti tanq̃z mẽbra putrida ne alia mẽbra cor/ rumpãt sunt ab ecclesia precidẽdi. In q̃ rũ pcussione nõ eradicat triticũ sz potꝰ in eorũ dimissione triticũ ꝓfundit et eradi cat vel suffocat ⁊ sic intelligenda est au/ toritas aplĩ inducta. Alij vero sunt here tici occulti q̃ alios nõ inducũt ad maluz Et ideo debẽt ab ecclesia vt hic dr tolera ri. ¶ Et hoc ppter tria. Primo q̃a forte conuertent. Unde augꝰ. hic in glo. di. Hic dat locus penitentie ⁊ monemur non cito ãputare. qr q̃ hodie errat cras forte querẽt. et defendet veritatẽ. Si er go mõ eradicarent triticũ qõ futuꝝ erat eradicaret. Exemplũ de augꝰ. ⁊ pau. Se cũdo qr tales nõ bene discernũtur a fide libꝰ. aug. in glo. Sicut inter loliũ ⁊ triti/ cũ q̃z diu herba est paꝝ distat. ita monet dominꝰ ne de ãbiguo iudicemꝰ. qr dominꝰ in die iudicij non suspiciose. sz manifeste iudicabit vel damnabit. Tercõ qr p eos boni freq̃nt excitant ⁊ pbant. Aug. i glo. Necesse ẽ vt mali pmixti bonis sint. per q̃s exerceant. vel quoꝝ ꝓpatõe nitantur ad melius. q̃bus sublatis altitudo cari/ tatis marcescit. qõ est triticum eradicare Unde. j. cor. xj. dr. Oportet hereses eẽ vt q̃ pbati sunt manifesti fiant. Et sicut eccle/ sia patit occultos hereticos ppter tria. sic deꝰ omnipotẽs pctores patit ppt tria. ℜ ¶ Statiũ eibõ q̃ndo peccat meretur supplicũ eternale. qr ꝓtra bonũ eternuz peccauit. sicut homicida statiũ capit ⁊ tra dit potestati morte plectendꝰ. Sz dꝰ eiꝰ sententiã differt ⁊ ꝓdẽnatõez ppter tria. Primo vt dei misericordia ⁊ benigtas in his q̃ penitẽt manifestent. j. thi. j. Jdo misericordiã ꝓsecutus suz vt in me ostẽ deret deꝰ oẽm patiẽtiã ad informatõem eq̃ qui credituri sunt illi in vitã etern. Ex magna enĩ benignitate dꝰ peccatorẽ su/ stinet vt q̃ndo peniteat et ad deũ reuer/ tat humilit. ro. ij. Ignoras q̃niã benign tas ad pentẽtiã te adducit. esa. xxx. ppte rea expectat nos deus. vt misereat nrĩ. Et nõ solũ expectat. sed tota die vt rede/ at peccatorẽ hortat: porrigens ei manã vt surgat. esa. i. Conuertã manũ meã ad te scz ad te adiuuãdũ si surgere vis. hiere. nj. Tu fornicata es cũ amtaorib9 multis tamẽ reuertere ad me ⁊ ego recipiam te Et nõ solũ hortat sz minat penas et pro mittit pmia. De pmo. luce. xnj. Jta dico vobis nisi penitẽciaz egeritis oẽs simul pibitis. ps. Nisi queri fu. gla. s. vi. ar. te. et. pa. il. ¶ Et in eo pa. va. mor. sa. s. ar. eff. De scdo math. nj. Penitẽtiã agi. appro. e. re. ce. Et qr multi sunt male nature ita q̃ vba eis nihil pfunt. iõ deꝰ impẽdit ver bera ⁊ flagella. Quare enĩ deus tot fla/ gellis ⁊ guerris ⁊ pestilẽciis nos affligit nisi vt quertamur ad deũ. gre. Mala q̃ nos hic pmunt ad deũ ire ꝓpellũt. Jdez Oculos quos culpa claudit pena aperit osee. vj. in tribulatõe sua mane ꝓsurgũt ad me. Et nota q̃ntũ expectat multos sẽ per ad hostium cordis pulsans. ⁊ nõ ap tunt ei. apoc. nj. Ego sto ad ostiũ ⁊ pul. si quis ap. mi. introi. ad il. s. cum virtutibꝰ et spũsancti donis. ¶ Secundo vt dei iusticia in his que pereũt ꝓbet. et ex hoc dei prouidentia perpendatur. mul/ ti enim ex hoc q̃ non vident malos pu/ niri. non credunt mundum dei prouidẽ tia gubernari. Boetius. Quidaz queri erunt. si deus est vnde mala. et si non est vnde bona. ¶ Nam si deus non potest elicere de malis peccatorum penitenti am et misericordiam. Elicit iusticiam eos acriter puniendo: que inter opera dei et anime vtutes maxime relucet. Nã ita bene stat latro in furcis sic miles in eq̃. et ita decẽt pctõr recludit in inferno sic

gēma recludit in amulo ad sui honorez. et hoc est qđ dicit aplūs ad ro.ix. Dicit ei scriptura pharaoni Quia in hoc ipm excitaui te: vt ostendā in te virtutē meā. ⁊ ānuncietur nomen meuz in vniuersa terra. Ergo cui⁹ vult miseretur. et quē vult indurat. Exo.vij. Ego indurabo cor pharaonis. scz vt postea dure puniā eū. ergo in quibusdā peccatorib⁹ deus ostendit misericordiā suam eoz miserendo. et in quibusdā iusticiā eos acriter puniendo Ro.ix. ꝙ si deus volens ostendere iraz ⁊ notam facere potentiam suā sustinuit in multa patientia vasa ire apta in interitū. vt ostenderet diuicias glorie sue in vasa misericordie sue que preparauit in glām. quos et vocauit. ¶ Quare. Certe qz placet sibi. Ibidem. In nō habz potestatē figulus luti ex eadē massa facere aliud quidē vas in hōrem: aliud in ꝓtūeliam. Tercio vt malicia peccatorū iusti p pacientiaz purgent perficiant ⁊ coronētur vt dictuz ē de hereticis. Nisi enī fuisset pſecutō tyrannoz. nō essent martires p patientiā coronati Et ido deus pmisit tyrānos tyrannidē exercere. vt martires purgarent. ⁊ pficerent. ⁊ coronarent. Et ideo in malis dei omnipotētia ostendit qui de malis eoz elicit tot bona. Et ido nō bene dixerūt illi. Si deus ē vnde mala. imo mala ostendūt deū oīno esse duz de malis eliciūtur bona. qđ solus deus potest facere. Et sic patet quartū. ¶ Quīto ostendit magne equitatis iusticia. qz zizania et triticuz: sm vtriusqz decentiaz recondi mādat. Nā in tpe messis. i. in finali iudicio in fine mundi. vel pticulari iudicio. scz ī morte vniuscui⁹q3. dicz messoribus. i. angelis. qui ad hoc deputati sunt et p quos deus sua iudicia exercet. et in bonos ⁊ in malos. Colligite primū zizania. i. peccatores hereticos ⁊ scismaticos qui messem dei conati sunt corrūpere et ꝓburere ⁊ vastare. qui sunt vulpes samsonis. qui habēt faces accensas in caudis ad ꝓburendū messem xp̄iano rū. qa sicut zizania ex corruptōne aeris et ex terre malicia' oriūtur. sic ip̄i ex corruptōe carnis sunt nati: ⁊ in corruptōne et malicia mentis nutriti Et de ip̄is ait. Ligate ea fasciculos ad ꝓburendum. vt q̄ fuerūt simul ligati in culpa. sint simul ligati in pena. scz auari cū auaris. luxurioſi cū luxuriosis. et sic de alijs. Et postea fiat de oībus vn⁹ fascis magnus: et adīfernū p̄ficiat' ad ꝑpetuz ignē Ubi nota q̄ duo videt hic ponere circa reproboruz penam. ſ. sepatōez a bonis et ordinatōez in penis. Primo sepatōnez a bonis cuz di. Colligite zizania. i. tollite eos ō medio bonoz. ne cū eis societatem habeāt neqz faciē dei videāt. esa. xxvj. secūd. lxx Tollatur impius ne videat gloriam dei. que ē principalis ⁊ essentialis pena dānatorū sicut visio est tota merces. vt di. aug. Secūdo ordinatōem in supplicijs ostendit. cū di. Et alligate ea fasciculos ad ꝓburēdum. greg. Si nullus ordo in supplicijs seruand⁹ est. cur ꝓburenda zizania in fasciculos ligant. Ex nimiz fasciculos ad ꝓburendū ligare ē bos q̄ eterno igni trahendi sunt pares paribus sociare. vt ꝙſ similis culpa inq̄nat par etiā pena ꝓſtrigat. et sic videt ꝙ sit ordo in inferno. Contra q̄ ō dr. iob. x. Ubi nullus ordo. ℨ Ad q̄ dicendū. ꝙ in inferno triplex ē ordo. Primus est diuine iusticie. aug. Dctō res in supplicijs ordinantur: vt nūq̄m sit dedecus culpe sine ōre iusticie. Secūs ordo ē supplicioz. qz nō omēs equaliter puniuntur. deu. xxv. Pro mensura peccati erit et ⁊ plagaz modus. apoc. xviij. Quantū se glorificauit ⁊ in delicijs fuit tantū date illi tormentū et luctum. Tercius est ordo peccantiuz. quia illi qui fuerunt similes in culpa. sociabunt̄ i pena

vt dictū est ℣ ℟ Et similit̄ q̄ntuz ad tria dr nō ibi esse ordo Primo qr ibi elementa et cetere creature nō seruant ordinē z suā distinctōez. sed ꝓmixta sunt omnia z sūt ꝓfusa. ꝑl. Ignis. grādo. nix. glacies. sp. pc. Et iō infern⁹ vocat chaos. lu. xvj. Secdo qr dānati nō seruāt ibi locum Job. xxmj. Ab aquis niuiū transeūt ad calorē nimiū Res aūt tūc inordinata dr q̄ndo frequēter mutat locū. Tercō quia elemēta ibi mutāt ꝓprietates suas. Nā ꝓprietas aque ē extinguere ignez. sed ibi nō extinguet. Itē ꝓprietas ignis ē lucere sed ibi non lucebit. proprietas aeris est recipe lumē. sed ibi nō recipiet. Sequit Triticū aūt ꝓgre. in hor. me. i. electos qui nō sunt ex corruptōe carnis. sicut zizania ex corruptōe aeris. sz ex deo nati sunt. et nō sūt nati ꝑt ītētōez seminātis sicut zizania. sz āte secula a deo ꝓdestinati. qui vt triticū excocti sunt ad solē z desiccati ad ventū. vt corpa sua mortificarēt. et fierēt acceptabilis hostia corā deo. sicut de tritico fit hostia salutaris. Ad qđ hortatur apls. Ro. xij. Obsecro vos ꝑ misericordiā dei vt exhi. cor. ve. hos. vi. sanc. d. pla. ℟ ℣ Et nota q optime p triticū electi signant. Triticū enī tripliciter ꝓsiderare possum⁹. sm triplicē electoꝝ statū. Primo possum⁹ triticū ꝓsiderare ꝓout ē in agro in quo fert fructum. aliud centesimū. aliud sexagesimū. aliud triceſimū. et signat statum bonoꝝ hoīm in mūdo existentiū seu viuentiū quoꝝ aliqui seruāt virginitatē. aliqui viuūt in ꝓtinentia. aliqui i matrimonio. Secdo possum⁹ ipm ꝓsiderare ꝓut est in area in qua tritura tur. secernit a paleis z ventilatur a pulvere. Et signat statū religiosoꝝ qui in claustro religionis stangunt voluntatē suaz ꝑ obedientiā secernunt a palea ignita carnalis ꝓcupiscentie ꝑ ꝓpetuam ꝓtinentiaz. z ventilant a puluere terrene cupiditatis ꝑ volūtariā pauptatez. Math. nj. Cui⁹ ventilabr in manu sua z purgabit aream suā. Tercio possum⁹ ipm ꝓsiderare ꝓut est in horreo. vbi ꝓseruat ad nutrimēdum et delectandū. Et signat statum beatorū qui in mensa dei nutriunt et delectantur. Lu. Ego dis. vo. sicut dis. mi. pa. me reg. vt edatis z bi. sup mē. un. re. m. ps Inebriabunt ab vbertate dom⁹ sue. Et sic patet de euangelio.

℣ De epla. ℟ Sermo. XXV.

INduite uos sicut electi dei sācti z dilecti. col. nj. Sicut solēt pueri q̄ndo depbendunt fructus alienos cape vestib⁹ denudari. z sic remanent valde ꝓfusi sic ꝑmi pentes nostri q̄ndo pomū petitum rapuerūt sunt veste innocētie dnudati. Que sicut vestis coopiebat turpitudinē eoꝝ. z ideo erant nudi. et non verecundabantur. Sicut vestis tenebat eos calidos. z ideo erāt nudi z nullū frigus patiebant. Sic vestis valde ornabat eos qr sicut lilium inter spinas candore lumis vestiebat eos. z ideo nudi pulcerrimi apparebant. Sicut vestis ferrea ab omī lesiuo ꝓseruabat eos. z ideo nudi ab aliq nō ledebant. Et sicut vestis reuerendos exhibebat eos. Optime enī vestitos i reuerentia habem⁹. Et ideo sic nudi ab angelis z omnib⁹ creaturis i magna reuerentia habebant. Hac aūt veste denudati remanserunt valde confusi. qr hec oīa ꝑdiderunt. z nos cum illis Statim eniz erubuerunt et frigus z calorē senserunt et turpes nudi apparuerūt. Et oīa fcā sūt eoꝝ lesiua. Et āgeli eos deserunt d. Ecce adam quasi vnus ex nobis factus est Et sic dnudati z confusi eiecti sunt de paradiso. Hec omīa patent gen. nj. lu. x. Qui etiā dispoliauerunt eum et plagis ipositis abierunt semiuiuo relicto. Et sic ꝑz

q̃z optimū sit hanc vestē habere ⁊ q̃z dā/ nosum ea carere. Hec autē vestis p duo recupari pōt scz p baptismū et penitenti az. In baptismo enī hāc vestē hō recupe/ rat ⁊ indut. qz in ipo virtus xpi opatur Gal. nj. Quicunqz in xpo iesu bapti. es. xpm induistis. i. vestē xpi. Et sicut vestis īnocentie supradicta quinqz effecit in p/ mis pentibus cozpaliter. Ita in nobis ef ficit q̃nqz spūalit. Dā primo ipa opit mt tit udinē peccatoz. puer. x. Omnia dēlicta opit caritas. j. pe. nj. Caritas opit mt p. Scdo calore ignis spūssācti facit nos ca lidos de quo dz. luc. xij. Ignē veni mitte/ re ī terrā. ⁊ qd volo nisi vt accendat. can. vnj. Aque multe nō poterūt extinguere caritatē. ro. vnj. Quis nos sepabit a ca/ ritate. q. d. nul. Tercō ozmat animā valō qz ipa est vestis nuptialis que facit hoī/ nē dignū nuptijs regis eterni. Et qz icū/ qz eā nō habet pānosus ⁊ ribaldꝰ repu/ tat de nuptijs repellēdus. Mat. xxmj. Quō huc. intra nō ha. ve. nup. Quarto ab omī lesiuo hoīem defendit. j. petri. nj. Et qd ē qd vobis noceat si boni emula tozes fueritis. Imo qd plus est oia lesiua facit cooperari in bonū. Ro. vnj. Dili. de. om. coop. in bo Quinto facit hoīem val de reuerendū ⁊ dignum honoze. qz facit eū eterni reg. filiū. j. to. nj. Videte qualez caritā. de. no. d. vt filij dī noīemur ⁊ sim⁹ Ad hanc preciosam vestē induendam aplis nos in hac epla hortat. In q̃ q̃ttuoz facit. Primo nos hortat ⁊ modū indu/ endi ⁊ causaz assignat. vt hāc preciosam vestē induam⁹: In pncipio eple. Scdo nos hortatur vt hac vestē baltheo regio constringam⁹ ibi. Sup omia aūt hec ca ritatē hētes qd ē vinculū pfectōis. Ter cio nos hortat vt cū hac veste ī pace xpi ⁊ vnitate eccie gaudeam⁹ ibi. Et pax xpi exul. in coz. vestris. Quarto nos hortat vt taz de pciosa veste grati existētes ver bū laudis ⁊ doctrine ad xpi bonoze abū danter in labijs hēamus. ibi Grati esto te ⁊ verbū xpi habitet in vobis. Primo ergo nos hortat: ⁊ modū induēdi et cām assignat vt preciosaz vestē virtutuz induā⁹. Induite vos. s. p baptismum si baptisati nō estis. vel p penitētiam si ba ptisati estis. qz hec vestis ī baptismo do natur. ⁊ pdita p penitētiam recupat. Īn duite ergo vos. qz coza rege celesti nudi apparere nō dētis. Ada enī valde erubu it coza dnō nudus apparere ⁊ absondit se vt pz gen. nj. apoc. xvj. Btūs qui custo dit vestimēta sua ne nudus ambulet.

¶ Do Assigt enī triplicē causam q̃re preciosaz vestē virtutū induere debem⁹. vbi etiā innuit induendi mod⁹. qz electi dei sancti ⁊ dilecti. Electi aūt eterna ele/ ctione. eph. j. Elegit nos ante mūdi cōsti tutōem. Sancti vero sacramētoz perce ptōe que virtute xpi hoīem sanctificant ⁊ iustificāt. j. coz. vj. Sed abluti estis sed sanctificati estis. sed iustificati estis īno. d. n. ie. xpi. Sed dilecti sanguinis xpi re/ demptōne tanq̃z dilectis filijs exhibita. apoc. j. Qui dilexit nos ⁊ lauit nos a pec catis nrīs in sanguine suo. Quos ergo elegit sanctificauit ⁊ redemit. Ergo hāc vestē preciosā virtutū induere debemus qz electi ⁊ sanctificati ⁊ dilecti et sicut ele cti sancti ⁊ dilecti Ita qz ⁊ causa ⁊ mod⁹ induendi in his verbis innuit. Primo ergo dēm⁹ induere. qz electi: scilz ad st atū gracie ī pīenti ⁊ gle in futuro Ad celestē ergo habitatōez ⁊ q̃uiuū eternū sum⁹ electi ⁊ vocati. ⁊ iō dēmus dignas vestes induere Illi enī qui ad aliqué sta tū ⁊ dignitatē eligunt induūt vestes ho norabiles. ij. coz. v. Habitatōnē celestē su/ pindui cupiētes si tamē vestiti ⁊ nō nu/ di inueniamur. De ioseph legit q̃ soluz qz debuit coza rege ꝓparere ꝑtin⁹ totō/ derūt ⁊ veste mutata obtulerūt eū regi.

gen.xlj. In aula regis assueri nullus de/
bebat stare vestitus sacco. vt patz hester
mj. Sic in aula dei. et ido ille nō habens
vestē nuptialē expulsus ē de nuptijs: vt
patet matb.xxij ¶ Secdo debem⁹ indue
re. q; sancti. i. mdi. p sacramēto⁹ suscepti
onez vt fiamus habitaculū dignū dei. ij.
co⁹. vj. Vos estis templū dei viui. Ca/
mera enī magni dn̄i pulcris pānis orna
tur. multomagis nos debem⁹ vestes viz
tutū pulcras induere. cū sim⁹ templū di.
et spūssanct⁹ habitet in nobis. vt d. apos.
.j. co⁹. nj. j. mach. mj. Ornauerūt faciē tē
pli coronis aureis et scutul'. ps. Sanctifi
cauit. i. mūdauit ⁊ ornauit tabernaculū
suū. altis. ¶ Tercō debemus induere. qa
dilecti amici dei ⁊ cari. Care. n. nos emit
et redemit. s. suo sanguine p̄cioso vt ca/
ros nos hēret. Cari āt amici reḡ p̄ciosꝭ
vestibus induunt̄ vt patet de ionatha.
.j. mach. xj. Ubi d⁹ q; ātioch⁹ dedit ei po/
testatē esse in purpura: ⁊ habere fibulaz
auream ante pectus tanq̄z amico regis
Sic deus vult q; amici sui sint in purpu
ra. que est vestis regalis. i. habeant cari
tatē in anima. que p purpurā sanguine
conche rubricatā significat. ⁊ hēat fibu/
lam aureā ante pectus. i. carnis ꝓtinenti
az. Fibula enī ꝓstringit pectus: ne possit
videri vl'tāgi. pq̄ carnis ꝓtinētia desig̃
tur. Can. v. Dilcūs me⁹ cādid⁹ p carnis
ꝓtientiā. rubicūd⁹ p caritatis ignē. ĩt vbe
ra mea ꝓmorabit̄ tanq̄z carus ⁊ dilectus
amicus. Sicut iohēs euangelista recu/
buit supra pectus xp̄i. De quo ipe mul/
tū glātur. d. Hic ē discipul⁹ ille q; su. pec.
dn̄i in ce. r. Et sic aīa dei debēt esse in co⁹
pore et in anima vestiti. puer. xxxj. Om/
nes domestici eius vestiti duplicib⁹. Co
sequenē cuz di. Viscera misericordie be/
nignitatē. ⁊c. determinat gen⁹ vestimen
to⁹. Ista enīz vestis ē vestis virtutū ⁊ lu
minis ⁊ gl'e. quā induere dēm⁹. Esai. lij.
Induere vestimētis glie tue burlim ciui/
tas sancta. ro. xnj. Induimī do. ie. xp̄m. i.
vtutes dn̄i nostri iesu xp̄i. ¶ Ad ¶ Ido
nit aūt aplꝰ hic septē virtutes ex quibus
dēt vestis ista esse ꝓtexta tanq̄z ex mltis
colorib⁹ puer. xxxj Stragulatā vestez fe
cit sibi. i. variā bis. ⁊ pur in eius. ¶ Pri
ma est misericordia cordis. et hoc ē. Vi/
scera misericordie. i. in intimo cordis mi
sericordiā hēte. i. cordis ꝓpassionē. vt mi
seris ⁊ afflictis ꝓpatiamini. ¶ Misericor/
dia enī. i. miseris dans cor ethimologisa
tur. mat. ix. Euntes discite quid est. mise
ricordiā volo ⁊ nō sacrificiū. ¶ Secūda
est beneficentia opis vt sicut homo ꝓpa
titur p̄rimo in corde. ita benefaciat i ope
¶ Prima est elemosina interior. Scda exte
rior. Et hoc ē. benignitatē sup. induite vt
vestra misericordia p benigna opa maī
festetur. Hec aūt beneficentia opis ⁊ ele
mosina exterior in duo diuidit̄. q; quedā
est elemosina corpalis ⁊ diuiditur in sex
opa misericordie. q̄ in hoc versu ꝓtinen/
tur. Uestio cibo poto tego redimo visi/
to condo. Alia est elemosina spūalis ad
animā ꝓtinens. ⁊ ꝓtinet sex alia opa mi/
sericordie que in hoc versu ꝓtinent̄. Cō/
sule castiga solare remitte fer ora. ¶ Q
¶ Notandū aūt q; ad misericordiā ī ef
fectu ⁊ affectu p̄rimo exhibendā. i. ad cō
passionē cordis ⁊ beneficentiā opis tria
nos inducūt ¶ Primū ē colligātia mē
broꝝ. Qz vt di. aplꝰ ad eph. mj. Omnes
vnū corpus sum⁹ in xp̄o. caput aūt xp̄us
Cū aūt patit̄ vnū mēbrū ꝓpatiunt̄ omia
mēbra. Similit̄ cū patitur vnus fidelis
reliqui debēt ei ꝓpati. ij. cor. xj. Quis in
firmatur ⁊ c. n. infir. q; scan. ⁊ ego n. vr.
Scdm est assimilatō capitis. quia ī hoc
ope xp̄o capiti nostro assimilamur. q; cō
patiens miserijs nostris voluit fieri hō
⁊ eas experiri. vt ab ip̄is nos liberaret.
Hebr. mj. Nō hēm⁹ pontificē q; nō poss.

cõpa.unſr.noſtris.tẽp.aut p oĩ.mat. mj. Miſereor ſup turbã.q; iã triduo ſuſ.m. nec ba.q̃d mã. Miſerẽ.n.adultere ⁊ liberauit eã.io.viij. Mulier vbi ſunt q̃ te accuſauerũt.ne te ꝓdẽ.ẽc. Cõpaſſus ẽ chananee et exaudiuit eã. Mat.xv. O mulier magna eſt fides t.ẽc. Cõpaſſus ẽ petro et reſpexit retro. Lu.xxij. Et ꝓuerſus d.reſp.pe. Cõpaſſus ẽ matri ⁊ ꝓmendauit eã iohãni. Jo.ix. Ecce mater tua. Cõpaſſ⁹ ẽ magdalene ⁊ apparuit ei.iob.xx. Maria ſtabat ad monumẽtũ foris plorans. Copaſſus ẽ diſcipulis et venit ad eos.io.xx. Venit ieſus ⁊ ſtetit in medio diſcipulo⁊ ſuo⁊. Terciũ eſt meritũ retributõis. Multũ ei in hoc ope meremur q̃ patet q; q̃quid in hoc ꝓximo facim⁹ xp̃us reputat ſibi factũ.mathe.xxv. Q̃ vni ex mi.me.fe.mi.fe. Et iõ multũ meremur. Cui⁹ rõ eſt. Q; in miſericordia dat hõ ꝓximo q̃quid habet ſc; cor interius ⁊ omia ſua bona exterius.math.v. Beati mi.q.ipi mi.ꝓſeq̃n. ¶ Tercia virtus ex qua veſtis iſta debet eſſe ꝓtexta.ẽ hũilitas.vt in gracijs ⁊ bonis nobis datis et in bonis opibus q̃ faciam⁹ nõ ſupbiã⁹. ſed in humilitate mẽtis ⁊ corpis ſp maẽ amus.luc vij. Cũ f.omia q̃ p;cep.ſũt vobis.dici.ſerui inuti.ſum⁹. Et hoc eſt humilitatẽ ¶ R ¶ Et nota q̃ ad humilitatẽ ſeruandã tria nos inducunt. ¶ Primũ eſt ꝓdicõ nrã. Si enĩ ꝓſideram⁹ itꝛoitũ et exitũ noſtꝝ.et quot miſerijs ſubiacemus.habemus materiã magne humilitatis ⁊ nõ ſupbiẽdi ecc.x. Quid ſupbisci.⁊ ter.mich.vj. Humilatõ t.in medio t. Voluit deus ponere ventrẽ ãte oculoſ vt hõ poſſet reſpicere vnde deberet hũiliari.ber. Quid ſupbis ſaccus ſtercoruꝫ et cibus vermiũ. memẽto vnde veneris ⁊ erubeſce vbi ſis ⁊ ingemiſce quo vadis et cõtremiſce. ¶ Scdm ẽ exemplũ creatoris et totius creature: Maꝫ creato⁊ ſe ipm humiliauit.for.ſer.ac.⁊ hũilẽ matrẽ ⁊ humiles diſcipulos elegit. humile iumentũ equitauit. hũile obſequium exhibuit dũ pedes diſcipuloꝝ lauit.math.xj Diſcite a me q; mi.ſ.⁊ h.ẽc. Siliter tota creatura hũilitatẽ obſeruat dũ miſteria ſua humilit ipleꝝ ⁊ ſuo creatori obedit. baruch.mj. Stelle quoq; vocate ſunt et dixerũt aſſum⁹ ⁊ luxerũt cũ iocunditate ei qui fecit illos. ¶ Terciũ ẽ magna punitõ quã p ſupbia legimus fore factam. vt patꝫ in demonibus ⁊ ꝓmis pentibuſ. et in ſennacherib ⁊ pharaone.⁊ in multis aljs. Et magnũ meritũ hũilitati reddendũ. vt ſi nõ terret ſupplicũ.alliciat p;miũ.iob.xj. Qui hũiliatus fuerit: erit in glã. Hũilitas enĩ eſt mẽſura exultatõnis et retributõis.quia quantum q̃s ſe humiliat tantũ remunerabit ⁊ exaltabitur luc.xvij. Qui ſe h.ex. ¶ Quarta virtus ex q̃ dẽt hec veſtis eſſe ꝓtexta eſt modeſtia opex et ſermonũ.vt in omib⁹ modũ debitũ teneam⁹.phil.nj. Modeſtia vã no.ſit om.h. Et hoc ẽ modeſtiã ¶ S Dẽm⁹ aũt modeſtiã maxime circa tria obſeruare. Primo circa verba vt modeſte loquamur.ecc.xxvnj. Verbis tuis fac ito ſtaterã.⁊ frenos ori tuo rectos. ¶ In lingua ei maxia imodeſtia ⁊ diſtpantia apparet. et iõ maxime indiget freno. iac. nj. Omis natura beſtiaꝝ ⁊ volucꝝ ⁊ ſerpentũ ⁊ ceteroꝝ domatur ⁊ domita ſũt a natura humana.linguã aũt nullus hominũ domare ꝑt. Inqetũ enĩ malũ ẽ plena veneno mortifero. Propterea petiit dauid d.pone dnẽ cuſtodiã ori meo. ¶ Scdo debem⁹ obſeruare modeſtiaꝫ circa tpalia ⁊ in acquirẽdo ⁊ in vtendo. Multi enĩ ſe ꝓſumũt vt tpalia acq̃rant mare ⁊ aridã pagrantes.⁊ nullũ fineꝫ ponunt ad acquiſitionẽ eoꝝ. Contra quos math.vj. Nolite ſoli eſ.in cra.di.q̃d mã. aut q̃d bi. Querite primũ regnũ dei ⁊ iu

sticiã eius.ꝛ hec om.adi.vo. Et multi ef/
frenate bona acquisita ꝓsumũt. puerbi.
xxmj. Vacantes potib⁹ ꝛ dantes simbo/
la ꝓsumẽt.ecc.ij. Nec phibui cor meuz
quin omi voluptate frueret. Tercio de/
bem⁹ modestiã habere circa scibilia .vt
ea que decent et expediũt nobis scire ve
limus.ro.xij. Nõ plus sapere q̃z oportz
sape.sz sape ad sobrietatẽ. Circa scibilia
aũt maxima immodestia ĩuenit̃ ꝛ mira/
biliter nociua. Quidã enĩ totũ tps suuz
expendunt in quibusdã scientijs nulliuſ
vtilitatis sp discentes et nũq̃z ad sciẽtiã
veritatis puenientes. vt d.apls.ij.ad cor
nj. Quidã insistunt toto posse quib⁹ dã
sciẽtijs lucratiuis ꝛ deceptuis . Quidã
attendunt spiritib⁹ errorẽ ꝛ doctrinis de
moniorẽ. vt di.apls.j.thi.mj. Quidaz co
nant scire que facilitatẽ suã excedũt vt tri
nitatẽ diuinaz psonaz ꝛ p̃destinatõem
hoĩm. Contra q̃s ecc.nj. Altiora te ne q̃si
eris. Et puer.xxv. Qui scrutator ẽ maie
statis oppimet a glã. Quinta virtus ex
qua debet vestis esse ꝓtexta est patiẽtia
in aduersis vt patienter tolerem⁹ aduer
sa.ij.cor.vj. In omibus exhi.nos.sicut di
minis.in multa patiẽtia. Et hoc est pati/
entiã. Debem⁹ aũt in aduersis patiẽtiã
habere ppt ta ¶ ¶ Primo quia pa
tiẽtia ditat hominẽ. Nã patiens de om
ni malo lucrat̃. de quo alij ꝓdunt. s. de cõ
tumelia de fame ꝛ d̃ siti frigore ꝛ calore.
math.xvnj. Patiẽtiã habe in me. ꝛ om/
nia.reddã tibi.scz duplicata. Ypa enĩ est
saccus meritor.q̃ q̃ntoplus extendit tã/
toplus implet̃. Patiẽtia sicut vsus ve
beribus impinguat̃. et sicut salmandra
in igne tbulatõis viuit ꝛ sicut aurum in
igne d̃purat̃. impatiens vero sicut plum
bũ in igne ꝓsumit̃. Mirabile ẽ de patiẽ
tia. q̃ inimici sui soluũt ei omnia debita
et ditãt eam habentẽ. ¶ Secõ q̃ patiẽ/
tia hoĩem martirẽ esse facit. grego. Vine
ferro ꝛ flamis martires esse possumus:
si patientiã veraciter in aĩa ꝓseruamus
Nõne marcellus papa celebrat̃ vt mar
tir propter patiẽtiã quã habuit in custo
dia aĩaliũ. cũ tamẽ nõ fuerit gladio int̃/
empt⁹. iac.j. Patientia op⁹ pfectũ habz
Opus pfectũ ẽ martiriũ. vnde vir pati/
ens dr multoma g̃ miracula facere: sicut
martir.greg. Ego virtutem patientie si
gnis ꝛ miraculis maiorẽ eẽ puto. Cuius
rõ est. q̃ martiriũ gladij puo durat tẽpe
sz martiriũ patientie q̃ndoq̃z durat.xx.
xxx.vel.xl.annis. Tercõ q̃ patientia in
prelio spũali ptegit hoĩem ab omni ictu
et omĩno necessaria est: si quis vult ille/
sus de prelio mundi exire. Heb.x. Pati
entia nobis nec.ẽ. ¶ Sexta virtus exq̃
dẽt hec vestis esse ꝓtexta ẽ supportatõ pe
nalitatiũ infirmitatiñ et defectuuz ꝓximi·
Ro.xv. Debem⁹ aũt nos infirmiores i/
firmitates aliorẽ supportare Gal.vj. Al.
al.on.por.ꝛ sic.adimple.le.xpi. Unusq̃s/
q̃z habz multos defectus. Sicut ergo q̃s
vult in suis defectibus suppotari. ita de
bet alios suppotare. mat.vij. Quecũq̃z
vultis vt fa.vo.ho.ꝛ vo.fa.il. Xps enĩ q̃
nullĩ habuit defectũ portauit patienter
graues mores hoĩz p xxxnj. annos ꝛ q̃ti
die deus graues mores nrõs suppotat
¶ Septima virtus ex qua dz hec vestis
esse ꝓtexta est remissio offensarẽ. vt scz re
mittamus ꝓximo offẽsas culpabiles no
bis illatas. relinquẽtes deo vindictã tã
q̃z iudici viuorẽ ꝛ mortuorẽ. ro.xij. Mi/
hi vin. et ego retri. d. domi⁹. Sicut xpus
pẽdẽs in cruce omnes remisit offensas
d.lu.xxiij. Pater di. il. ẽc. Sic et nos de
bem⁹ dimittere. Et hoc est quod di. Do
nantes. i. ꝓcentes vobisipis. si q̃s aduer/
sus aliquẽ habet querelã. sicut ꝛ xp̃s do
nauit vobis. scz in baptismo ꝛ penitẽtia
omẽs offensas vestras . ita ꝛ vos dẽtis
alijs ꝓcere. Et hoc est necessariũ ad salu

tē Aliē de⁹ nō remittet nobis pctā nec exaudiret nos in aliquo.mat.xvnj. Ver ue neq; nōne oportuit te misereri cōpui tui sicut ⁊ ego tui misertus sum.ecc. Relī que primo tuo nocenti tibi ⁊ tūc tibi p̄ cāti peccata soluent. Admirabile est. Ho mo hoī seruat irā et a deo ḡrit medelam. Cū tamē xp̄s dicat mat.vj. Si nō dimise ris hoībus peccata eor nec pater ve.di. vo.pctā ve. Et nota q̄ supportare defcūs aliorū ⁊ dimittere offensas sunt due ele mosine spūales deo valde accepte ⁊ hoī bus necessarie ad salutē. Et sic ptz p̄mus ¶ Secō nos hortat aplūs vt hanc p̄cio sam vestem baltheo regio scz caritate p̄ci gamus. Omēs enī virtutes defluerent ad terrena nisi caritate stringerent i aīa Caritas āt vnit virtutes in aīa.et vnit hoīem deo ⁊ eccie.⁊ p̄ plēns ē vinculum pfectōis.et hoc ē qđ di. Sup omīa autē hec habete caritatē tanq̄m balthei omēs illas supradictas virtutes constringen tem ⁊ ordinantem que vl'qđ ē vinculum pfectōis ⁊ nō seruitutis.ecc.vj. Vincula illius alligatura salutaris. Est etiā vicu lus suauitatis.mat.vj. Jugū enī meum su aue est.⁊ on.m.le. Est etiā vīculū magne salutis ⁊ vtutis omīa trahēs. Omē enim volūtarie agens trahit ab amore rei.bo nū enī amatū mouit opantes vt d.phūs Hec traxit filiū dei ḋ celo ad tra ⁊ facit hoīem trahere ad celestia.osee.xj. In fu niculis adā trahā eos in vinculis carita tis.hiere.xxxj. In caritate ppetua dilexi te.iō attraxi te mi. Et sic ptz scdm. ¶ Ter cio nos hortat aplūs vt cū veste hac i pa ce xp̄i ⁊ vnitate eccie exultem⁹. Solēt.n. mulieres bene indute ⁊ hōrate ⁊ i nobi li societate existētes ⁊ pace multum exul tare. Sic et nos hac veste preciosa indu ti in pace xp̄i ⁊ vnitate eccie viuētes ml tū gaudere dēmus.phi.mj. Gaudete in do.sp Et hoc ē qđ di. Et pax xp̄i a xp̄o .s.

data vel qualtfuit in xp̄o.io.xmj Pacem relinq̄ vo.pa.m.do vo. Exultet in cordi bus vīs.i.in cordib⁹ vestris existēs exul tare vos facit.phi.mj. Et pax xp̄i q̄ exu pat oēm sensum custodiat corda vestra. ⁊ intelligentias vās. In qua.s.pace vo cati estis in vno corpe.i.ad viuendum in vno corpe qđ est eccia.qui in pace vocauit nos deus.j.cor.vj. Unus corp⁹ multi sum⁹. Et iō xp̄s ingrediens in mundū pa cē annunciari fecit.lu.ij. In tra pax ho mīnibus. Vadēs p̄ mūdū pacē predicari fecit.luc.x. In quācunq; domū intraueri tis p̄mū dicite pax huic domui. Egredi ens de mūdo pacē in testamētū legauit io.xmj. Pacē relinq̄ vobis. Surgens a mortuis pacē nobis apportauit d. Pax vobis.io.xx. Et sic ptz terciū ¶ Quarto nos hortat aplūs vt d tā p̄ciosa veste no bis in xp̄i pace ⁊ ecclesie vnitate collata grati existam⁹. Et hoc est. Grati estote scz de tātis gratijs.qui ingratitudo ē ven tus vrens,siccans fontē pietatis:⁊ rorē misericordie ⁊ fontē grē vt di.ber. Sap. Ingrati spes q̄si glacies ybernalis p̄ta bescet. Consequent cuz di. Verbum xp̄i ostendit in quo dēt esse gratitudo talis. Et di.q̄ dēt esse in duob⁹. Primo in di stributōne talenti accepti a deo q̄ntum ad p̄mū.et hoc ē. Verbum xp̄i habiteti vobis.i.hic est modus ingratitudīs. vt verbū xp̄i habitet in vobis.i. intellectus ⁊ obseruatō verbi xp̄i.⁊ hoc abundant vt solū in vobis habitet verbū xp̄i.scz in omni sapīa sitis docentes ⁊ p̄monentes vosmetipsos.ita vt vnus doceat alterū Sitis ergo docentes inscios verbū xp̄i ⁊ p̄monentes pigros vt seruēt verbum dei. Et in quibus debeāt seip̄os docere. ostēdit d. In psalmis q̄ de moribus agūt et in himnis qui de laude dei agūt.⁊ cā ticis spūalibus :que sunt de bono etno. ephe.v. Loquētes vobis met ip̄is in būnis

et canticis spūalib⁹. Ecdo dz esse ista ḡ/
titudo ḡntuz ad ppriū pfectuz interioris
actus. Et hocē. Vitis cantātes dnō ad
honorē domini ⁊ hoc in cordib⁹ vestris
in gracia que data est vobis .i. in ꝓfide/
ratōne beneficioꝝ dei que vobis p gra/
tiā dei sunt collata. Et hic patet quartū.

Dominica septuagesime de euangelio

Sermo XXVI

Simile est regnū celoꝝ hōi patrifamilias: q
exijt primo mane ꝓducere ope
rarios in vineā suā. matb. xx. In hac sa/
cra domica septuagesime triplex simili/
tudo ꝓponitur nobis scz laborantiuz in
vinea. currentiū in stadio ⁊ pugnanti/
uz in agone. Cui⁹ rō est. qr hac nocte re/
colit ecclesia qūo expulsus fuit adam ō
paradiso. et in hanc vallē miserie ꝓiectus
In q̄ ꝓstitutum est ei laborare currere ⁊
pugnare. ¶ Primo mandatū est ei la/
borare vt laborē manuū suaꝝ māducet
gen. nj. Maledicta ter. in ope tuo. In la
bore ꝓmedes ex ea. Et rursuz In sudore
vultus tui. ve. pa. t. iob. v. Hō nascit ad
laborē. Laborādū ē ergo qr merces ē ma
gna ⁊ fructus gloriosus. Eccl. nj. Bono
rū laborū gloriosus ē fructus. ¶ Ecdo
mandatū ē ei currere. vt p velocē cursuz
brauiū ciuitatis sue qō ꝓdidit. recupet.
.j. coꝝ. ix. Sic currite vt ꝓp. Currendum
ē ergo qr brauiū currēti ⁊ nō stanti ꝓfer
tur. ¶ Tercō mādatū est ei pugnare. vt
p victoriā inimicoꝝ ciuitatē suā reintret
iob. vij. Malicia ē vi. bo. su. ter. Pugnā
dū est ergo qr solū vincētes coronantur
ij. tbi. ij. Nemo coro. nisi q̄ le. cer. De pri
mo agit in hoc euāgelio. De duobus se
cūdis in epla. Agit enī in hoc euāgelio
de laborantib⁹ in vinea ecclesie ⁊ penī/
tentie. In quo quidē euāgelio q̄nqz cō
tinent Primo ibi sub quadā similitudie

diuine bonitatis magnitudo demōstra
tur ex opariox ꝓductōe. in principio eua
gelij. Ecdo humane pigricie ociū reda
guit ⁊ ociosoꝝ redargutōe ibi. Quid hic
sta. to. d. o. Tercō diuine retributōis ma
gnificentia declarat in denarioꝝ collati
one ibi. Cū āt sero factū esset dixit domi⁹
vinee. Vo. op. ⁊ red. il. mer. Quarto fra
terne felicitatis inuidentia subinfertur
in opariox murmuratōe. ibi. Et accipi/
ētes murmurabāt aduer. patrēfamilias
Audi. no. vo. fe. zc. Quinto p̄sumptōis
audacia reprimit et desperatōis dejectio
sublenat in pabole adaptatōne ibi. Sic
erunt primi nouissimi. ⁊ n. p. Multi sunt
vocati pau. v. elec. ¶ Primo ergo sub
quadā similitudine diuine bōitatis ma
gnitudo demōstrat in opariox ꝓductō
ne. Et hocē qō di. Simile ē reg. celo. i. simle
est negocium ecclesie militantis huic ne/
gocio qō fuit vel esse potuit Irā plana ē
Et qr hec ē quedā similitudo. idō ē eius mi
stica expositō requirēda. Iste ergo pat/
familias ē deus pater: cuius celū ⁊ terra
vna dom⁹ ē vt hic di. Cris. qui habz tres
familias. scz āgelos ⁊ sanctos in celo. q̄
letant. homines in mūdo qui pliāt. vn/
de ⁊ ecclesia militans vocat. ⁊ demones
⁊ dānatos in inferno qui tormentantur
Iste deus pater plātauit vineā ⁊ opari/
os ꝓduxit vt fideliter laborātes in ea ad
celestē familiā transferant felicitatis eter
ne denariū recepturi. Ubi nota q̄ p bāc
vineā duo significari possunt que ꝓgrue
cum hac similitudine currunt. Primo
p hanc vineam ecclesia militans signi/
ficat. esa. v. Vinea dni exercituū domus
israel ē. gre. Iste paterfamilias ē ꝓditor
noster qui hz vineā vniuersalē ecclesiaz
que ē ab abel vsqz ad vltimū electū. qui
in fine mūdi nascitur⁹ ē. q̄ q̄t sanctos ptu
lit q̄si tot palmites misit. Hic pater exit
ad colēdā vineā mane hora sexta nona

et vndecima.et oparios ꝓducit.q̄a mū di hui⁹ initio vsq; ad finē ad erudiēdu; fidelū plebē p̄edicatores mittere nō de siſtit. Hui⁹ vinee xp̄s eſt vitis.ꝛ omēs fi deles palmites.io.xv. Ego ſum vitis et vos palmites. ¶ Ad ꝓpt̄ q̄ttuor aūt eccleſia militans p̄ vineā deſignatur ¶ Primo rōne ap̄parētie.et hoc q̄ntu; ad locū ꝛ q̄ntū ad tp̄s. Quantū ad locū.nā vinea iuxta terrā turpiſſima ap̄paret.ſz ī frondib⁹.ꝛ in alto pulcerrima ē. Sic ſā cta eccleſia hic in terra turpiſſima ap̄pa; ret.q̄ ceci ꝛ claudi ꝛ rugoſe vetule cum multis miſeriis ſunt in ea.lu.x. ¶ Dau pe res et debi.ce.ꝛ clau.intro.huc. Cu p̄ius aūt in celo eſt pulcerrima.q̄ omēs ſunt reges ꝛ regine ꝛ ſancti.j.petr.ij. Regale ſacerdotiū gens ſcā p̄p̄ls acq̄ſitōis. Sili quātū ad tp̄s. Nā tp̄e hiemali vinea to ta ap̄paret turpis ꝛ diſſoluta.ꝛ nulla p̄ui; dētia gubernata. In vere āt ꝛ eſtate ap; paret tota pulcra ꝛ ordinata. Sili eccīa in tp̄e p̄ſentis hiemis.i.aduerſitatis to; ta videt turpis ꝛ diſſoluta: ꝛ nulla p̄ui; dētia gubernata. q̄ in ea exaltant mali. et boni deprimunt.hiere.xij. Quare via impioꝝ p̄sperat. bene ē oibus qui ūque agunt. In futuro āt tp̄e eius pulcritudo ꝛ ordo ap̄parebit.j.ioh.nj. Cariſſimi filij dei ſumus.ſz nondū ap̄paruit q̄d erimus cū aūt ap̄paruerit ſil̄es ei erim⁹ .phil.nj. Reformabit corp⁹ humilitatis noſtre. ꝓfiguratū cor.cla.ſue. ¶ Secūdo p̄ vi; neā eccīa deſignatur rōe exiſtētie.q̄ to; ta virtus vitis ꝛ bonitas in vuis ap̄paz ꝛ nō in frōdibus. Sic tota virtus eccle; ſie ē in opibus caritatis: ꝛ non in folijs verboꝝ ꝛ veſtimētis quiū ꝛ religionu;. matb.vij. Nō oīs hō q̄ di.mi.do.do. in. reg.ce.ſz q̄ f.vo.pa.m. Jac.ij. Oſtēda ſ mi bi fidē tuā ex opibus tuis. Unde illa fi; culnea q̄ nō hēbat niſi folia.maledicta ē a xp̄o.vt patet matb.xxj. Quidā in eccīa dei habēt ſolū verba ꝛ nō facta. Quidā nec verba nec facta.ſz ſolū veſtes ſancti tatis.q̄ ſunt ap̄putādi ꝛ in ignē mittendi. io.xv. Omnē palmitē in me nō ferentē fructu; tol.e. Ille ergo eſt verus palmes iſtius vinee: q̄ndo in ea vue reſpōdent frōdibus et frondes vuis.i.facta verbis et habitui.ꝛ v̄ba et hītus factis. Oſee.x. Uitis frondoſa iſrael ꝛ fructus adeq̄t⁹ eſt ei. ¶ Tercō p̄ vinea; eccīa deſignat rōne p̄cedentie. q̄a ſicut vitis p̄cula ad nullū op⁹ eſt apta niſi ad ignē. ſic palmi tes eccleſie.i. fideles ſi p̄ peccatū a xp̄o p̄ cident nihil valēt vltra nili ad ignē iſer; ni p̄ſciant.ezech.xv. Fili hominis q̄d de li gno vitis ex omib⁹ lignis nemoꝝ nun; q̄d tollet de ea lignū vt fiat opus Quaſi dicat nō. Unde ſubdit. Etiā cū eſſz inte; gꝝ nō erat aptū ad op⁹. Unde ſicut pal mites duꝛ herent viti oībus lignis ſunt meliores.ꝛ p̄cisa a vite viliores. ſic fide. les eccie dū xp̄o adherēt p̄ fidei ſtabilita tē oibus aliis natiōib⁹ ſunt meliores ꝛ di gniores.et p̄cisi p̄ peccata mortalia pei⁹ res.ecc.ix. Melior ē canis viuus leone mortuo.mat.v. Si ſal euanuerit ad ni; hilū valz vltra.niſi vt mittat foras ꝛ cō; culcet ab hoībus. ¶ Quarto p̄ vineam eccīa deſignat rōne putatōis ꝛ coligan; tie.q̄ ſicut vinea deuaſtat niſi putet ꝛ li get ꝛ vīt in labruſtas et aſcendunt ſup eā vep̄res.ſic eccīa dī niſi purget a vicijs et tyrānis et ab hereticis. q̄ exterminant eā deuaſtat et ꝓſumit et aſcēdūt ſup eaz vep̄res.i.hereſes ꝛ peccata.eſa.v. Hunc oſtēdā vobis q̄d faciā vinee mee. Et ſub dit. Nō putabit et nō fodiet et aſcēdent ſup eā vep̄res et ſpine.et iō optz eaz pur gari.lu.nj. Cui⁹ vētilabꝝ in manu ſua et purgabit areā ſuā. De hac vinea domi n⁹ mlitū ꝓq̄rit.q̄ cū ita diligēter plātaue rit eā.nā vt.d.ber.hec vinea ē plātata in manu dei redēpta ſanguīe xp̄i. irrigata

vbo veritatis dei.ppagata grã ⁊ vtutibus.et fecũdata spũssancti donis. tamẽ oẽs vuas magnas asportat dyabolus et ipe nõ nisi racemos colligere pt.mich. vij. Factꝰ suꝫ sicut q̃ colligit racemos in autũno vindemie ¶ Ista vinea est figurata p vineã quã noe plãtauit. et bibens vinũ eius inebriatus ẽ et nudatus in tabernaculo suo.vt pꝫ gen.ix. Filiꝰ enĩ dei amore istius vinee iebriatꝰ ẽ.et sicut ebrius in cruce nudatꝰ. Ad istã vineã misit dominꝰ eruditores et custodes hora.j. siue mane qđ fuit ab adaꝫ vsqꝫ noe.q̃ fuerũt abel et enoch et multi alij. Similter hora.nj.que fuit a noe vsqꝫ ad abraaꝫ q̃ fuerunt noe et tres filij eius et iob ⁊ mlti alij. Silr hora.vj.q̃ fuit ab abraã vsqꝫ ad moisen.qui fuerũt abraã ⁊.xij .patarche. Similt hora.ix.q̃ fuit a moyse vsqꝫ ad xpm.qui fuerunt moyses et oẽs prophete. Silr hora.xj. q̃ est a xpo vsqꝫ ad finẽ mũdi.qui fuerũt aplì ⁊ discipuli cristi et oẽs p̃dicatores in nouo testamẽto q̃ mercedẽ plenã receperũt.⁊ p̃mo denariũ dei effigiatũ in carne humana.s.christũ qui est imago dei.ip̃i cognouerunt ⁊ receperũt.iob.xvij. Et ip̃i cognouerunt et crediderunt vere q̃ tu me misisti. Et ideo xp̃s dixit eis.Beati oculi q̃ vi.q̃ vo. vi.lu.x. Latroni eciã de cruce qui in hac vltima etate venit p̃mo dictum est q̃m omnibus alijs p̃oribus. Hodie mec.er. in pad.luc.xxmj. Et nota q̃ multũ reprehendunt qui hac vltima etate: in q̃ nos sumus ecclĩaꝫ dei p veraꝫ fideꝫ ⁊ opa bona non ingrediuntur. Et hoc ꝓpter ta.

¶ Primo q̃ magna virtus emanat a passione xp̃i ad intrandũ et psistendũ et laborandũ in vinea.lu.vj. Virtꝰ de illo exibat Et ido apls di. Oĩa possum in eo qui me ꝙ. Jo.xvj. Confidite q̃ ego vici mundũ. ¶ Secõdo q̃ intrãtes hanc vineaꝫ modicũ laborãt et statiꝫ remunerã tur. Antiqui patres p multũ tps scilicꝫ p octungentos aut sexcẽtos annos laborauerũt.et tarde remunerati sunt.scꝫ ĩ mor te xp̃i.qui mortuus est.xj.hora.i. vltima etate mundi. Sed mõ modicũ laborare oportet et statum quiescimꝰ recipientes denariũ felicitatis eterne.ecc.ij. Modicũ laborani ⁊ inueni mihi multaꝫ requiem. ¶ Tercio q̃ via est illuminata ⁊ abbreuiata. Nã oliꝫ ꝓpter magnaꝫ guerraꝫ via que ducit ad celũ ibat p infernum et tenebras et faciebat magnũ circũitum. modo vadit et ducit ad celũ recto tramite.math.nj. Penitẽtiaꝫ agi.a.ppi.ei.re.c. ¶ Nota etiã q̃ hanc vineaꝫ dnĩ q̃ttuor deuastant et ip̃ugnãt Primo vsutia hereticoꝝ q̃ falsa expositõne scripture ⁊ pestifero dogmate eccliaꝫ totaꝫ corrũpere nituntꝰ.Can.ij. Capite nobis vulpes p uulas que vineaꝫ nostrã demoliunt Tales enĩ dẽnt occidi.sunt enĩ membra putrida totũ corpus eccie corrumpentia. Secda p̃ssura tyrannoꝝ.p̃s. Exterminauit eaꝫ ap ó silua. Isti apri frequẽt ecclesiaꝫ ad solitudinẽ reduxerunt.vt d.aug. Et nisi fuisset manu dei retẽta oĩno pisset. ¶ Tercio superbia prelatoꝝ qui q̃ti die p malũ exẽplũ vineã istaꝫ.scꝫ ecclesiã deuastãt.hiere.xij. Pastores multi demoliti sũt vineã meã. Ista supbia ex magnis diuicijs q̃ in eccia dei sunt causat. Valde enĩ dilatatũ ẽ p̃monũ crucifixi et vtinã ad salutẽ et nõ ad pniciem.

Quarto abundãtia peccatoꝝ ¶ Unde iezabel peccatrix vineaꝫ nabotb dissipauit.vt pꝫ.iij.reg.xxj. Tot enĩ mala ĩ ecclesia dei.tã in clericis q̃m in.laycis abundant q̃ non videt iã vinea esse dnĩ sꝫ dyaboli. Et remota fide magis videtur vinea dnĩ plebs saracenoꝝ q̃ꝫ xp̃ianorum et intantũ abundant in ea mala q̃ videtur dominꝰ ip̃am nõ custodire. sꝫ eã tota liter reliquisse.osee.iij. Hoĩcidiũ furtuꝫ

adulteriū mendaciū mundauerūt. ⁊ sanguis sanguinē tetigit. ¶ Ecdo p hāc vinea penitētia designat. Et iō hoc sacro tpe qđ vocat septuagesima ecclesia hoc euangeliū legit in q̄ cantica laudis omittit: iste deū laudam⁹. alla. glā in excelsis. et lamēta penitentie incipit assumere d. Circūdederūt me ge. mor. ⁊c. Et tres magnos peccatores hodie legit sc̄z dauid in ꝓncipio misse. qui peccauit pctō luxurie. Paulū in epla qui peccauit peccato supbie. Et math. in euangelio. q̄ peccauit pctō auaricie. ad que ta peccata oia pctā reducūtur. vt nullus quātūcūq̄z pctōr: vel in q̄cunq̄z genere pctōy diffidat ad penitentiā accedē. ¶ Designat etiā penitētia p vineā ꝓpter q̄ttuor. s. rōne māsionis. rōne resecatōis ⁊ ligatōis. rōne plātatōis et rōne letificatōis. Primo p vineaz designat penitētia rōne mansionis. q⁹ sicut vinea nō facit fructū nisi palmites māserint in vite. ita penitētia nō facit fructuz nisi p fidē ⁊ caritatē penitētes māserint in xpo. io. xv. Sicut palmes nō ꝑt facere fructū nisi māserit in vite. sic ⁊ vos nisi in me māseritis. Et iō multi saracenoruz ⁊ iudeoy et hereticoy aspere viuunt ⁊ penitentiā agūt. ⁊ q⁹ nō sūt xpo iūcti p fidē nō fructificāt. Et multi xp̄ianoy faciunt sibi penitētiā suā. et q⁹ nō sunt xpo p caritatē ꝓiuncti denarū nō merent. ¶ Secūdo rōne resecatōnis et ligatōis. q⁹ nisi vinea putet ⁊ liget ⁊ fodiat. dissipat: ⁊ vitē in labrustas. Sic oportet q̄ penitens vicia resecet p purā ꝓfessionē. ⁊ abijciat supflua p elemosiāy largatōnē. ⁊ ligetur ad paxillū crucis p ip̄ius virtutis inhabitatōem. gal. ij. Christo ꝓfixus sum cruci. Quia de cruce exit mirabilis virt⁹ ad penitētiaz agendā. omnia amara dulcorans. Qđ figuratuz fuit in ligno qđ dominus in aq̄s marath mitti iussit. vt patz exo. xv. Itē oportet q̄ fodiat. qđ penitēs facit dū euellit ab anima virulētiaz malarū cogitatōnuz. vt dum remouet a se terrena desideria ⁊ stat sequestratus ab omni ꝓsortō malo. q⁹ cum sancto sanct⁹ eris. vt di. ps. ¶ Tercō rōne plantatōis q⁹ vinea plantata in latere mōtis i paucitate terre melius vinū facit q̄z plātata in planicie in terra pingui. Sic penitentia debz fieri i mōte ꝓtēplatōnis: ⁊ spūs pauptate ⁊ nō i mdo lutoso ⁊ abūdātia tpaliū. In cui⁹ exēpluz xps actur⁹ penitētiā desertū intrauit. ¶ Quarto rōne letificatōnis. q⁹ sicut de vinea exp̄imitur succus sc̄z vinū qđ letificat deū et homines. sic de penitentia. lu. xv. Gaudiū ē in ce. su. v. pe. pe. ag. ¶ Al ¶ Ad hanc vineaz. sc̄z penitētiaz deus q̄sdā mittit mane .i. hora. j. hois vel etate que vocatur puericia que durat vsq̄z ad. xv. annū. q̄a sicut sol māe nō ē clar⁹. sz vapor⁹ circundat⁹ ⁊ pui valoris. sic etas pueril. In hac hora vel etate misit iobēm baptistam nicolaū ⁊ beatū dnīcū ⁊ multos alios. q̄a cunabulis ceperūt agere penitētiā q̄bus deus ꝓmisit vitā eternā. puer. vnj. Qui mane vigilauerūt ad me inuenīēt me. Itē q̄sdā mittit hora. nj. q̄ vocat adolescētia. q̄ durat a. xv. āno vsq̄z ad. xxx. ānū. q̄a sic sol hac hora sp̄a scēdit sic hō. In hac etate vel hora misit iobēm euāgelistā. sācū petrū. sanctū paulū. sanc. frācisc̄ū. ⁊ alios multos. Itē q̄sdā mittit hora. vj. q̄ vocatur iuuent⁹. q̄ durat a. xxx. āno vsq̄z ad. xlv. quia sicut sol hac hora vidz figi ⁊ stare. sic hō in hac hora. i. etate figit ⁊ solidat. In hac hora vl etate misit beatū petrū. ⁊ beatū arsenū romanū: qui fuit magnus miles et multos alios. Item quosdaz mittit hora. ix. que vocatur senect⁹. que durat a xlv. anno vsq̄z ad sexagesimum quia sicut sol hac hora semper descendit. sic homo hac etate incipit deficere. et vires ip̄i⁹ et sensus debilitantur. In

hac hora misit illū latronē de quo fert̄ q̄ deū semel vidisset capillos suos canos di xit. Hec etas nō ē latrocinia exercendi. sz penitentiā agendi. Et cōuersus magnā penitentiā egit. Sic hō prudēs sp oz sta tū suū ꝓsiderare. ecc. xvj. Oculi stultorū in finibus terre. sapiētis āt oculi in capi te suo. Multi sp querūt noua de mūdo et vana z nō ꝓsiderāt canicie z rugas su as. ¶ Itē q̄sdaz mittit hora. xj. scz vespere que vocat senū. q̄ durat a sexagesimo ā no vlqz ad mortē. Qz sicut sol tūc oīno incipit deficere. z nullius caloris esse. sic ista etas. Et hec etas vltima hora vocat siue in sene siue in iuuene. In hac hora ꝛ etate venūt omēs illi qui vere penitent z ꝙuertunt in morte. Et nota q̄ frequen ter accidit q̄ q̄ hac nouissima hora veni unt. prius remunerant z denarū felici tatis ꝑpetue recipūt. q̄z illi q̄ in. j. hora ꝛ etate penitētiā agere ceperūt. Prius. n. remuneratus ē latro de cruce q̄z petrus vel iohēs qz frequēter accidit q̄ illi q̄ tar dius venūt feruenti⁹ opant z plus ī mo dico tpe mereūtur q̄z alij in multo. qz de⁹ nō pēlat q̄ntū. sz ex q̄nto affectu. Unde illa vidua q̄ misit duo era minuta ī gaso philatiū plus oībus misit vt xp̄us dixit Ben. Faciam⁹ illō q̄d in itinere fieri solz vt qui tardi⁹ exierūt velocitate recōpen sant moꝝ. Et nota q̄ sunt rep̄hensibiles q̄ saltē in hac hora penitētiā nō assumūt qz penā z seruitutē merent eternā. In ꝯ figura mādatū fuit in lege deut. xv. q̄ ser uo q̄. vij. āno. i. vij. etate nolebat egredi seruitutē dēbat subula pforari auris. et sic in eternū ꝑmanebat seru⁹. Itē valde rep̄hendendi sunt q̄ vsqz ad horā vespti nā differūt vineā penitētie intrare. qz in illa etate nō possūt pniam agere z volūt q̄ illa etas portet onera toti⁹ vite. ¶ Hic cadit exemplū illi⁹ militis q̄ ibat in sar diā. ad seruiendū iudici arboree cū q̄nqz equis quoz q̄ttuor vēdidit pisis z p̄ciū viuendo voluptuose ꝓsumpsit. p⁹ ea su p q̄ntū posuit totā sarcinaz. z delup ipse ascendit q̄ pōd⁹ ferre nō sustinēs crepu it in plano portus. Tales solū feces vo lūt dare dō. z totū vinū bibūt ¶ Hic cadit exēplū dō illo filio q̄ bēbat vegetez vini. z patri pluries de vino petēti noluit dare nisi vltimo de fece. In qualibz ergo eta te deus p suā misericordiā q̄ndie multa milia ad vineā penitētie mittit. vt null⁹ in aliq̄ desperet etate. Et nō oēs in q̄cun q̄z etate debem⁹ vineā penitētie intrare. Et sic patz p̄mū. ¶ Secdo būane pigri cie ociū redarguit cū dr. Quid hic statis tota die ociosi. i. toto tpe vite vestre p̄re sentis. q̄ respectu alterius vite vna dies est. imo min⁹ q̄z vnū momētū. qđ tps ita modicū z pauꝝ ꝓcessuz ē nobis ad labo rādū. vt laborare nō recusem⁹ Ubi no ta q̄ p totū officiū z in epl̄a z ī euangelio monemur ociū fugere. z labori bonorū opm intendē. ¶ Ad quod faciendū indu cimur ex octo. ¶ B ¶ Primū ē natu ra. qz ad hoc nascimur. vt laborē⁹. Job. v. Hō nascitur ad laborē. Etiaz in statu innocētie hō laborasset. gen. ij. Tulit enz deus hoiem z posuit eū in paradisum vo luptatis vt oparet et custodiret illum. Quāuis in statu illo ille labor non erat hoi penosus. sz delcābilis. Post⁹ peccatū āt dat⁹ ē hoi in penā. gene. iij. In sudore vul. t. ve. pa. t. ¶ Secdm ē creata. Omis ens creatura laborat et non ociat̄ q̄z duo voluntur vita p̄sens. Hā de āgelis dicit apls. hebr. j. Omnes sunt administrato rij spūs in ministeriū missi. De celo ve ro luna sole et stellis ptz ad oculū. qz q̄ti die mouent z pagūt officium sibi iniun ctum. Omnia etiam mouentur elemen ta. ac etiam terra licet non locali. sz alte rationis motu. Omnia etiaz animalia cū labore victū sibi vendicāt. puerb. vj.

Uade ad formicā o piger ⁊ ꝓsi. vi. eius. Unde de apibus dr. q nō patiunt ociosas in ꝯgregatōe viuere. Tercīū est locus. Nō sum⁹ enī in loco illo: tanq̄z i loco quietis. ſz laboris. Est enī mūdus iste q̄daz camp⁹ laboris. vbi agricole laborant. ⁊ tirones ꝓbant. miche. ij. Surgite abite q: nō hētis hic requiem. io. xvj. In mōo pſſurā hēbitis. Quartū ē tēpus q: totū tps pſens ꝓcessuz ē ad laborā dr: et bene opandū ⁊ merēduz. gal. vj. Duz tps habemus opemur bonū ad omēs. Eccls. ix. Quodcūq3 pt man⁹ tua facere instant opare. Sen. Dia aliena sunt tā tū tps nostr̄ ē. Turpis aūt ē iactura q̄ p tpis negligentiā fit. q: irrecupabilis est.

Quintū est ordo. Hic est enī rōnis ordo in tota creatura. vt qui vult q̄escere ꝑmo laboret. q: oīs creatura modo laborat et postea q̄escit hoīe quiescēte. Et iō omis creatura pturit ⁊ ingemiscit vsq3 ad huc. quietē hoīs expectās. vt dr. ro. vnj. Et de deo etiā dr. q sex diebus opatus ē. die septima req̄euit. Gene. ij. Unde lucifer qui pri⁹ voluit sedere q̄m ministrare d. sedebo in monte testamēti in latere aquilonis. esa. xmj. ꝓiectus ē de celo ⁊ labori penoso ⁊ infructuoso est in ꝑpetuū deputatus. Similit hoīes qui illū imitantur ⁊ puertūt ordinē dei. vt ꝑ us velit sedere q3 ministrare vel labora re. pijciunt ad laborē inutilē ⁊ penosum ps. Laborabit in etnum ⁊ viuet adhuc ī finē. Sextū ē exēplum xp̄i qui fact⁹ ē homo. ⁊ in laborib⁹ multis: a iuuentute sua fuit vt daret nobis exemplū laborā di. ps. Daup sum ego: ⁊ in laboribus a iuuentute mea. Qui etiā ad laborandū nos inuitat. d. Ite ⁊ vos in vineā meam et q̄ iustū fuerit dabo vobis. Et ido nemo pōt dicere. nemo nos ꝯduxit. Jo. xv Si nō venissez ⁊ eis locutus fuissez peccatū non haberēt. Nūc aūt excusatōem nō hēnt. Septimū ē modic⁹ labor: et magnū p̄emiū. q: q̄libz denariū accipit. ber. Labor me⁹ vix ē vni⁹ hore: ⁊ si āpli⁹ est nō sentō ꝑ amore. j. cor. xj. Qđ oculus nō vidit. nec auris audiuit. nec in cor hominis ascendit. q̄ p. d. di. se. Octauū ē multor malor fuga. q: q̄ ociosus sectat in inita mala incidit. Prouer. xxj. Desideria occidūt pigrū. Noluerūt enī q̄q3 man⁹ eius opari tota die ꝓpter scit ⁊ desiderat. ecc. xxxmj. Adultā malicia3 docuit ociositas. ezech. xvj. Hec fuit iniqtas sodome sororis tue saturitas panis ⁊ vini et ocii. Ex quo pctōres dicuntur ociari cum ipi dicāt in iferno. Lassati sum⁹ in via iniqtatis. sap. vj. Et dicendus q̄ ipi multū laborāt et euiscerāt se ⁊ ꝓsumūt vt aranea et circūeūt mare: ⁊ aridā hiere. ix. Ut iniq̄ ageret laborauerūt. Ex ꝑ tāto labore cor dr ociū. q: frustra ē. Quicut hō ꝑ ocium nihil ꝓseq̄tur. ita ipi ex labore cor nihil boni ꝓsequunt. sap. v. qđ nobis ꝑfuit superbia et diuicia3 iactātia q̄d ꝓtulit nobis. Et sic pt3 sedm. Tercio diuine retributōis magnificētia declarat ī denarij collatōe q̄ fuit excedēs merces sup merita singulor: tā q̄ venerūt d̄ mane sicut q̄ venerūt d̄sero. ro. vnj. Nō sūt ꝓdi. pas. b⁹ tpis ad futuraz glo. q̄ r. ī no. Et hoc ē qđ ait. Cuz āt sero factū esset. ꝛc. Ubi nota q duplex ē sero. s. generale oīuz. qđ ē finis mūdi. ⁊ ꝑticulare vni⁹cuiusq3 qđ ē mors. In vtroq3 āt sero dominus seruis suis mercedē reddet: q: ī ꝑticulari retribuet mercedē q̄ntū ad aiam. in vniuersali q̄ntū ad corp⁹. q: in illo sero vniuersali erim⁹ beati in corpe et aia. Domin⁹ vinee ē d̄s pater qui vineā sctē eccie plātauit. esa. Vinea elcā mea ego te plātaui. Miche. xx. Homo erat paterfamilias qui plantauit vineaz. Procurator dei patris et istius vinee est christus. sm q̄ homo cui pater omnia dedit in manus. Matth. xj. Omnia mihi tradita sūt

a patre meo. Ipe ergo habz et punire: et remunerare viuos ⁊ mortuos. Act. x. q̄ ꝓstitutus ē a deo iudex viuoꝝ ⁊ mortuoꝝ. Est ergo xp̄s noster iudex vt dictū ē q̄ nos iudicabit. Itē est noster ꝓcurator q̄ omīa nobis ꝓcurauit. Ro. viij. Quō nō cū il.o.bo.no.do. Itē est noster aduocatus. q̄ cām nostrā suscepit: et sp̄ ꝓ nobis deū interpellat. j. io. ij. Aduocatū habem⁹ apud pa. iesuz xp̄m. iust. ⁊ ipe ē. pp. p.pe.n. Itē nostre mercedis ē retributor vt hic patz. iob. x. Ego vitā eternā do eis Dat ergo oibus seruis suis denariuz. i. seip̄m qui est denarius dei patris ⁊ beata vita animarū vt di. Aug. Gene. xv. Ego merces tua magna nimis. ¶ Significatur ergo felicitas eterna p denarū q̄ntuplici rōne. Primo rōe umagunis. Nā in denario q̄ olī dicebat dinarius erat imago regis. Felicitas autem būana ē ⁊ deitas būanitas. Xp̄c enī qui est imago dei patris ⁊ deus būanat⁹ est btūdo nostra. Nā ꝓgnoscere cristuz iq̄ntū de⁹ ē ⁊ inq̄ntū homo. ē vita eterna io. xvij. Hec ē vita eterna vt ꝓg. te so. ve. de. et quē mi. iesuz xp̄z. Est ergo xp̄s dinari⁹ p̄ris in q̄ ip̄z habēdo ⁊ videndo ꝓsistit btūdo nostra q̄ q̄muis oībus deī tamē vnus alio clarius videbit: et pfecti⁹ possidebit ꝑm differentiā meritorū. Sic oēs stelle illuīantur a sole sz vna magis illūiat. alia. j. coz. xv. Stella differt a stella in claritate sic ⁊ resurrectō mortuorū Corpus autē magis erit clarū ex maiori glia aīe. Und differētia claritatis corpm ex differentia glē animaz causabit. ita q̄ in ipa claritate maiori corpuz cognoscet maior glia animaz. Et sic vna erit gloria omniū. et de eisdē sz de euasione mali et d adeptōe boni. Et q̄ntū ad oīa hec erunt pares. Et hoc ē qd hic dr. Pdares illos nobis fe. Sed illā glaz nō omēs eq̄ luter pticipabūt vt dictū ē. ¶ Scdo rōe valoris. Denarius enim dr a decez. quia olim decem puulos valebat Vita autē eterna p̄o obseruatione decez preceptorum datur. Mathe. xix. Si vis ad vitaz ingredi serua mandata. Ipsa ergo obseruatō decem preceptoruz gratia informata valet denarium regni celestis. Quia vt dicit aug. Regnū celoꝝ tantum valet quantuz habes. Homo autē gracia dei adiutus seruat precepta. ergo regnuz dimeretur. ¶ Tercio ratione literarum. Sunt enim litere in denario exprimētes nomen regis per quas scientia designatur. sic ⁊ in denario vite beate erit sciētia omniuz rerum. quia in ipso deo cognoscemus deū et omnia alia. j. coz. xiij. Nūc cognosco ex pte tūc āt cognoscaz sicut ⁊ cognitus sum. Videmus enim nunc per speculuz in enigmate. tūc autez facie ad faciez. greg. Quid est quod nesciant qui videntem omnia vident ¶ Quarto ratione sufficientie quia in denario est omnis sufficientia corporalis vite: que emi potest. eccl's. x. Pecunie obediunt omnia. Sic in denario regni erit similit sufficientia et supabundantia omnis boni exo. xxxiij. Ostendam tibi omē bonum. ¶ Quinto ratione figure rotunde in q̄ non est finem vel principium inuenire. Sic illa vita beata que est deus non habet principiuz nec finem. ¶ Et quicunqz vitam btāz semel habuerit perpetuus efficietur in ipsa. Iob. vj. Omne quod venit ad me nō ei. fo. Et sic patet tercium.

Quarto fraterne felicitatis inuidentia subinfertur. quia primi videntes q̄ vltimi acceperunt singulos denarios. et ipsi non ampliuſ acceperunt murmuraue runt. nō aduersus ꝓcuratorez. sz aduersus patrē familias. d. Hi nouissimi vna. h. fe. ⁊ pes illis. no. fe. q̄ pt. p. di. ⁊ estus. Ez cū boni nūq̄z murmurēt de oīb⁹ q̄ de⁹ facit sed dicunt cū iob. domi⁹ de. do. abstu.

sicut d.pla.i.fa.ē sit no.d.be.qūo cū omēs
isti operarij boni fuerūt q2 oēs denarium
acceperūt.dicunt murmurasse ¶ D
Ad quod dicendū q murmuratō ex ml'
tis pōt accidē. Primo.n.et ppie causat
murmuratō ex motu impatiētie.ex eo.s.
q nō patient sustinēt aliq ea que dī facit
sibi vl'alijs siue bona siue mala Sic filij
israel in deserto nō patienē tulerūt ea: q
de2 fecit eis.7 iō murmurauerūt.j.cor.x.
Neqz murmuraueritis sicut quidā eo2
rū.Et talis murmuratō nō ē int̄ sanctos
vt dictū ē.greg.Regnū celo2 null9 mur
muran accipit.7 null9 q accipit murmu
rare pt.Ecdo pt causari ex longa expe
ctatōe 7 cordis suspiratōe.et ista fuit ī an
tiqs patrib9.greg.Accipiētes murmura
bāt.q2 antiq patres in infernū descēden
tes a gl'a dilati sunt.q̄si ergo p9 murmu
ratōez denarū accipiūt qui p9 lōga tpa
infirmi ad gaudia reg̃ puenerūt. Ter
cio pōt causari ex admiratōe diuine cle2
mentie.Talis murmuratō q̄ndoqz ē in
ter sanctos viros.qui vidētes q de9 taz
copiose remunerat 7 citi9 aliq̄ndo remu
nerat tarde venientes.q̄z sibi lōgo tpe ser
uientes.quodāmō murmurāt dei super
boc liberalitatē 7 mīcordiā admirātes
Sic petr9 murmurare potuisset q latro
citi9 eo ad regnū pueisset.Et de tali mur
muratōe intelligi pt qđ hic dr. Quar
to pōt causari ex amiratōe diuine patiē2
tie.Et hanc etiā babēt sancti viri qui vi
dētes malos in hac vita flo2ere. q̄dāmō
murmurant.di sup hoc patientiā admi2
rātes.hiere.xij.Quare via impio2 pspa
tur.bene ē omib9 q̄ puaricant: 7 inique
agūt.Habac.j.Quare respicis ptēpto2es
tacēs ꝓculcāte impio iusto2e se.Uel di
cendū.q murmurauerūt.i. murmurare
potuerūt. q2 nō omīs similitudo currit
q̄ttuo2 pedib9.Crys. Nō autē opo2tet ea
que in pabolis sunt sm totū qđ dr inue2
stigare.sz intētōez ppter quā ꝓposita ē ī
telligere 7 nihil vltra scrutari. Nō ergo
inducit hoc vt ostēdat aliq̄s īuidia mo2
sos.sed vt ostēdat hos in tāto positos es
se hō2e.qđ īuidiā alijs potuit generare.
Et sic patet q̄rtū. ¶ Quinto pīsumptōis
audacia repimit 7 despatōis subleuat
directō ī pabl'e adaptatōe.q2 sic erūt pmi
nouissimi.i.iudei: q pmo ad banc vineā
sunt vocati erunt nouissimi in laboratō
ne 7 p ꝓsequēs in remuneratōne.q2 vltīo
cōuertent.7 nouissimi sez gentiles q no2
uissima bo2a in hāc vineā intrauerunt
erūt pmi in regno. Nō tamē omēs qui
ad banc vineā vocant. neqz omēs in ea
labo2ant recipiāt denarū regni q2 mul2
ti sunt vocati ad fidē 7 penitētiaz. pauci
vero electi ad regnū. Multi sunt electo2
res ep̄o2 7 alio2 dnō2.7 pauci sunt epi
7 ptātes respectu alio2 Sic dēt intelligi
hoc exemplū de filijs israel qui p moysē
sunt vocati ad intrandū terrā pmissiōis
et fuerūt vltra sexcenta milia 7 nō intra2
uerūt nisi duo sez caleph 7 iosue. ex quo
magnus timo2 debet incuti nobis. 7 de2
bem9 niti de illis paucis electis esse.boc
aūt qđ di. Erūt pmi nouissimi 7 nouissi2
mi pmi triplicit̄ pt intelligi ¶ E ¶ Pri
mo vt nouissimi ī oculis suis sit pmi 7 ma
ximi ī oculis dei. Et hoc vez est. q2 bīnili
tas ē que exaltat.j.reg xv. Nōne cū pau
lus esses ī oculis tuis.caput in tribubus
israel fact9 es.luc.xmj. Omis q̄ se exaltat
bīuliabit̄.7 q̄ se bīuliat exaltabit̄. Et eō2
uerso qui sunt pmi 7 maximi in ocul'su2
is sint mīmi 7 nouissimi ī ocul'dei. Q2 q̄
se exaltat bīuliabit̄ vt ibidē d.lucas. Se
cūdo vt nouissimi in iudicio hominum
sint primi in iudicio dei Quia homines
vident que foris patent.deus autem in
tuetur co2.j.Reg.xvj. Et ideo frequent
aliter iudicat deus q̄z homines quinti
ma aspicit. Et idō eq̄uerso pmi ī iudicio

boīm sint nouissimi in iudicio dei. ¶ Ter cō vt dictū est: scz qui primo venerūt vl/timo remunerent. ⁊ q̄ vltimo venerūt p̄mo. Cui⁹ rō pōt esse duplex. Prima que dicta est scz q̄ illi q̄ tardius veniūt feruē tius operant. Secda ē sola grā ⁊ volūtas dei. q̄ tangit in lrā cū dr. An oculus tuus neq̄z est q̄ ego bonus suz. nō licet mi. q̄d volo facere. Qz vt di. apo. ro. vj. Gratia dei vita eterna. Cū ergo gratia nō suppo nat meritū. alīs gracia nō esset grā. vt di. aplīs ibidē. ⁊ vita eterna dr̄ gratis. ergo nouissimi possunt esse primi. ⁊ primi no uissimi. Qz vt di. aplīs ibidē. ¶ Nō ē volē/tis. neq̄z currentis sed dei miserentis. Et sic patet quintum.

De epla Sermo. XXVII

Escitis q̄ hi q̄

in stadio curr̄unt omēs quidez currunt. sed vn⁹ accipit brauiū .j. cor. ix. Consuetudo ē aliquaz terrarū q̄ tpe ilto currere faciūt brauiū et in ali/quib⁹ terris agonīste frequētāt agones armati scutis galeis et baculis ligneis ⁊ agonisant in plateis et visus. Eccīa autez ilto sacro tpe septuagesime īcipit per la/mēta penitētie ad brauiū eterne felicita/tis veloci⁹ currere ⁊ in agone spūs for/tius dimicare. Et iō hoc tpe facit legi q̄n dazs epla pauli in qua btūs paul⁹ sub si militudine currentiū brauiū ⁊ agonisā/tiū in plateis nos hortat vt ad brauium supne vocatōis cū firma spe p̄cipiēdi cur/ram⁹. et in agone spūs p̄grue dimicem⁹ nō q̄ licitū sit predicta etiaz p̄spicere ne dū facere. sed sicut xp̄s prudentiā vlcii iniq̄tatis allegauit. sic aplīs prudētē actū illoz allegat: vt in eo q̄ prudenter faciunt facta sua eos sequamur prudenter facta spūs faciendo. mat. x. Esto pru. sicut. ser. In qua quidē epla aplīs quattuor facit. Primo enī sub similitudine currentiuz in stadio nos hortat vt sic curramus: q̄ brauiū regni celestis p̄rehēdere valea/m⁹ in p̄ncpio eple. Secdo sub similitudi ne agonista nos hortat vt legitime cer tem⁹. q̄ten⁹ coronā gle p̄cipiam⁹ ibi. Omis qui in agone p̄tēdit ab oīb⁹ se abstinet. Tercō in predictis duob⁹ se adducit ī exē plū vt ip̄m inspicere valeamus. ibi. Ego sic curro nō q̄si zc. Quarto multa bene/ficia antiq̄s patrib⁹ p̄stita reducit ad me moriaz nrā beneficia figurantia p̄pter q̄ fiducialiter currere et secure possum⁹ di micare in. x. ca. ibi. Nolo autē vos igno rare fratres q̄ patres nostri omnes sub nube fuerūt. Primo ergo sub similitu/dine currentiuz in stadio hortat nos vt sic curramus q̄ brauiū regni celestis ac/cipe valeam⁹. Et hoc ē. Nescitis q̄ hi q̄ ī stadio curr̄unt. i. octaua pte miliarij. Sta diū enī ē octaua ps miliarij. Miliariuz āt p̄stat ex passib⁹ mille. Passib⁹ āt p̄tinz q̄nq̄z pedes. Et sic stadiū p̄tinet pass⁹ cē/tū. xxv. Et dr̄ stadiū fuisse īstitutū ab her cule. vt tātuz curreret sub spe adipiscēdi p̄miū aliq̄d in fine cursus. et daret ei qui citi⁹ peniret. Ip̄e āt hercules vno ābe/litu tātū spaciū p̄transibat. Et dr̄ stadiū a stādo. q̄ tūc hercules stabat. In tali er go stadio omēs q̄ p̄uenūt vt accipiāt p̄/miū in fine cursus reddēd oēs curr̄unt ad finē stadij. scz vn⁹ q̄ meli⁹ oīb⁹ currit ⁊ vsz/q̄z ad finē p̄tingit accipit brauiū. i. p̄miū cursus q̄dcūq̄z sit illd. nō ē vbiq̄z equale spaciū q̄d statuit ad currend. Posita si militudīe adaptat. d. Sic ergo vos cur/rite vt p̄p̄hēdatis p̄miū. s. cursus vī. q̄d ē denari⁹ regni celestis. q̄ vt in hodierno euangelio habet dat omibus q̄ in vinea penitentie pseverāt. Unde nō ē sicut bra uiū q̄d solū vni dr̄ scz oīb⁹ q̄ vsz ad finē curr̄unt plenissime elargitur. ¶ In boc ez go est similitudo: vt si volumus brauiz/um eternum recipere vsq̄z ad finē curs⁹

curram⁹.q⁹ solum sic curr̃ēti attribuitur
Circa hoc ꝑmū mēby⁹ tria ad edificatō⁹
nē nr̃ā⁹ videamus .s.q̃ sunt equi ad hoc
brauiū curr̃ētes q̃ sunt necessaria ad be⁹
ne curr̃endū et q̃ nos mouere debent ad
bene curr̃ēd ¶ Primo videamu⁹ q̃ sūt
equi ad hoc brauiū curr̃ētes omnes enī
curr̃ūt q⁹ omnes ī fide sua credūt saluari
sz vn⁹ tamē ꝓp̃ls.s.xp̃ian⁹ accipit brauiū
F ¶ Et dicēdum q̃ sūt sex eq̃ ad hoc bra
uium curr̃entes sex ꝓp̃los sig̃ficantes: et
omnes frustra currūt ꝑter vnum q̃ acci⁹
pit brauiū ¶ Primus equus est pallidus
de q̃ dr̃ apocalyp̃. vj. Vidi ⁊ ecce equ⁹
pallidus et q̃ sedebat sup eum nomē illi
mors ⁊ infern⁹ seq̃bat eū. Et iste signat
gen⁹ iudeoꝝ q̃ꝝ merces erat tpalis abū
dātia quā pallor dr̃signat Esa.x. Si audi
eritis me bo.t.cō. Quia omnes morient
ad inferos descēdētes.et iō ad brauium
nequeunt puenire.sz mors vel infernus
sequit eos. De quoꝝ numero sunt oēs
xp̃iani qui ꝓ terrenis deo seruiūt.ps Cō
fitebit tibi cū bene.ei.io.vj. Queritis me:
q⁹ manducastis ex panibus meis dr̃ qui
b⁹ dr̃ math.v. Amē dico vobis re.mer. s.
¶ Secūs est equ⁹ emissari⁹ de quo dr̃ in
eccl̃. Equus emissarius sic et amic⁹ sub⁹
sannator sub omī supra sedente hinnijt.
Iste significat genus saracenoꝝ :quorū
vita tota ē in luxuria delicijs corpalib⁹
et hmōi currūt q⁹ dicūt in alia vita boi⁹
nes plures vxores habere ⁊ iuxta flumē
lactis ⁊ mell̃ ꝓsistere. et iō brauiū nō acci
piunt felicitatis eterne. De quoꝝ nume⁹
ro sunt omēs xp̃iani quoꝝ de⁹ vēter est.
qui in corporalibus delicijs finem suum
ꝓstituunt eccl̃s.vj. Omnis labor hominis
in ore ei⁹. Tercius ē equ⁹ ruf⁹ apoc.vj. Et
exiuit alius equ⁹ rufus ⁊ qui sedebat su⁹
per eum datū ē ei vt sumeret pacē de ter
ra ⁊ vt inuicē se interficiāt: ⁊ datus ē illi
gladius magnus Iste significat gen⁹ tra⁹
tarorū.ꝑpter magnā effusionez sanguis
quā fecerūt. quibus magnus gladius ē
largius ad seipos et alios, interficiendō
⁊ pacifice sup totam orientalem plagam
regnant. Isti.inanit̃ currunt.q⁹ modo
currendi nullā legem habent. sed quil⁹
bet currit sicut sibi placet dr̃ quoꝝ nume
ro sunt oēs xp̃iani qui sub lege euāgelij
nolunt ꝓstringi. sed volūt viuere pro li⁹
bito volūtatis. ¶ Quartus equ⁹ ē nig
apoc.vj. Ecce equus niger ⁊ qui sedebat
sup eum hēbat staterā in manu sua. Iste
significat genus hereticoꝝ qui stateraz
dolosam habet in manib⁹ dū verba euā
gelij et sacre scripture non ponderāt re⁹
cto modo.sed falsē exponētes que nō in
telligunt. ⁊ idō sicut falsarij.literaꝝ ⁊ pō
derū debēt ꝓburi. De quoꝝ numero sūt
omēs xp̃iani qui falsa loquunt̃ ⁊ opant̃
¶ Quintus equ⁹ est var⁹ qui est fallax
ad salutē. zacha.vj. In quadriga q̃rta eq̃
varij ⁊ fortes. Iste signat genus ypocri⁹
taꝝ ⁊ falsorū xp̃ianoꝝ qui sunt varij. q⁹
sunt aliud interius ⁊ aliud exter⁹. ⁊ sub
pelle ouina habēt mor̃suz caninū. math.
vij. Attēdite a fal.ꝓph qui ve.ad vo⁹ i⁹
o.int.aūt sunt lu.ra. Isti vident̃ currere
sed non currunt ⁊ ideo.brauium nō ac⁹
cipiunt. Isti sunt valde fortes ad nocēd
⁊ decipiend̃.q⁹ hoēs nō.cauēt sibi ab eis
Sext⁹ eq⁹ ē alb⁹.apoc.vj. Et ecce equus
alb⁹.⁊ se.sup eū hēbat arcū.⁊ data coro⁹
na.⁊ exiuit vicēs vt vinceꝛ.⁊ iste sig̃t ge
n⁹ verꝝ xp̃ianoꝝ q̃ oīa vincūt ⁊ puenī⁹
ūt vsqz ad brauiū.⁊ iō coronāt q̃ bēnt al
ba ⁊ cādida vestimēta.i.opa ecc.ix. Omi
tpe vestimēta tua sūt cādida.ro.mj. Abi
iciam⁹ ergo.opa.te.⁊ ind.ar.l.i.opa luca
da. Isti soli accipiūt brauiū. Secūdo vide
am⁹ q̃ sunt necessaria ad bene currendū
ita q̃ brauiū hēam⁹.sicut ei legere ⁊ nō ī
tel.ē neg. Ita currere.⁊ nō bene curr̃ere ē
op⁹ pēe ¶ Et sciēd̃ q⁹ ad bene curr̃ēd

qnq3 exigunt. q ecīa exigunt in cursu cor/
pis et sūt necessaria ¶ Primū est fortitudo pſone et ꝓgrua dispositio q2 nec ce
cus. nec claudus nec debilis vel infirm9 bene currere pōt Ita bō debet esse dispo
situs et sanus in mente: p vtutes ⁊ grāz dei que disponūt et facīūt hoiez aptū ad bene currendū. Extere natōnes nō pos/
sūt currere. q2 sunt cece ⁊ claude. nec ma
li xp̄iani. q2 sunt debiles ⁊ infirmi di for/
titudine ⁊ spūssancti donis carentes. Et ido cū via dei sit arta ⁊ difficilis nō pos
sunt p eā currere. aug9. Angusta ē via q̄ ducit ad vi. et. ⁊ ad ipaz nisi dilatato cor
de nō currit. q2 uter vtutū q̄ gerunt pau/
pes xp̄i ē amplū spei fidelū. ⁊ si artū sit ī fidelū vanitati. ¶ Tcīm ē impedimē/
tor remotō. Sūt. n. multa ipedīēta spū aliter currere volētē. Et p̄cipue sūt duo Primū ē vinculatō peccatoz. Catena/
tus. n. vt ē pctōr nō pōt currere. puer. v. Iniqtates sue capiūt impiū. ⁊ funib9 pec
catoz suoz ꝓstringit. Et ido p veraz ꝓtriti onē ⁊ ꝓfessionē optet q̄ primo abbis vin
culis absoluatur q2 alis non possz pgere nedū currere. io. xj. Soluite eoz et sinite abire. Hoc dixit xp̄s de lazaro p quē pec
catoz dsignatur. Tcīz impedimētuz est onus tpalū. Nō enī oneratus pt veloz/
citer ābulare neō currere. ber Tu onust9 auro et argento putas te xp̄m seq̄ q̄ exul
tauit vt gigas ad currendū viā. Et quia ustud on9 ē on9 aīe q̄ curere dzigit hec al
leuatō dz fieri it9 in aīa. vt aia nō afficia
tur nec ꝓcupiscat tpalia que q̄zuis aliqs nō bēat. afficiat tamē ⁊ ꝓcupiscat ea ha/
bere. ita ē onerat9 ac si haberz. et q̄ nō cō
cupiscat nec afficit ē leuis et aptus ad cur
rendū q̄zuis tpalia possideat. Et attēde q̄ cursor p̄cingit se ⁊ babz vestes curtas nō defluētes in terrā vt inelu9 currat. sic
spūaliter currere volētē oportz cingi pcō/
tinētiā carnal' voluptatis. lu. xij. Sit lū.

ve. p̄cun. Dz ecīa vestes curtas brē vt de
tpalib9 solū accipiat necessaria. j. Thi. vj Habētes ali. et qb9 te. h. ꝓtē. lim9 Qui/
dā: hēnt vestes muliebres pcenū defluē/
tes sic viri effemīati q̄ totaliter carnis vo/
luptatib9 imergūt et iō curere nō possunt vnd ih9 figura mādatū est in lege deut. xxij. q̄ viri veste feminea indui nō debēt Cerciū qd exigit ad bene curredū vt bra
uiū habeat. est velox curs9 arreptō. vtci/
to bō arripiat cursū Nā in cursoribus bra
uij mag̃ progatiua est anticipare cursū. Ita spūaliter cito incipe cursū maximum bonū est ad brauiū pcipiēdū Tren. iij. Bonū erit vi. cū pta. iu. dni ab ado. sua. Multi sunt q̄ dicunt. statī volo currere et sp vadunt se vertēdo ⁊ nunq̄z curr̄unt puer. xxvj. Sicut ostiū vertit in cardine suo sic piger ī lectulo suo. ecc. xxxvj Pre
cordia fatui quasi rota carri. Rota car/
ri semp vertit circa axem neq3 ab axe vn
q̄z sepatur. ⁊ sili' ostiū in cardine Sic mlt' ti dicūt se velle recedere a mundanis et nūq̄z recedūt. Quartū est deuiatōis cau
tio vt currēs a deuiatōe caueat. q2 si mo
dicū diuiat mltū errat. nu. xx. Nō ibim9 p agros neq3 p vineas. neq3 bibem9 aq̄s de cisternis tuis. sed via publica gradie
mur neq3 ad dexterā neq3 ad sinistrā de
clinantes. Quidaz vadūt ad spectacula ⁊ ludos ⁊ p tabernas declināt ad dexte
rā mundi. Quidā vo seculi tristicia ab/
sorbent̄ que morte ō patur. vt di. apls. ij. cor. vij. Exemplū h9 hēm9 in filijs israel q̄ circūierūt p. xl. ānos in deserto. ⁊ viaz quā in duobus mensib9 facere debebant distulerūt facere p. xl. ānos. ps. In circui
te impij ābulāt. Et ido qui nō vult deui
are vadat p9 xp̄m q̄ via est. Io. xiiij. Ego sum via vitas ⁊ vita. ber. Btūs est dnē
tesu q̄ te boiem int boies ꝓcurrentē obꝑ
uans diligēter p viab9 se prebet imitato
rē tui. Quintū ē cursus ꝓtinuatō Est. n.

sola pseuerãtia heres regni eterni.math. .x. Qui.pse.vsqz in.fi.hic sal.erit. In cuius figura mãdatũ est in lege.q̃ semp cauda aialis dẽret in sacrificio offerri. Multi incipiũt feruenter currere.sed nõ ꝓtinuant neqz opus penitẽtie consummãt.ꝛ ideo nihil faciũt.puerb.xvnj. Qui mollis est et dissolutus in opere suo frater est sua opa dissipantis. Mollis ẽ qui cedit duris.ꝛ iõ q̃ndo occurrit ei aliqd difficile ĩ ope incepto desistit: qd tale ẽ ac si illud opus dissiparet. Cõtra qd d. apls.ij.thi. mj. Bonũ cer.cer.cur.cõ.fi.ꝑ. Tercõ videam⁹ q̃ nos mouere debẽt ad bene et strenue currendũ. ¶ Et dicendũ q̃ sex debent nos mouere ꝛ incitare ad bene currendũ. q̃ etiã coꝛpaliter currentes solẽt incitare. Primũ est p̃miũ ꝛ brauij p̃ciositas. Plures enĩ veniũt ad curr̃endũ et melius satagunt currere. vbi brauium pretiosius cernit. In hoc aũt cursu ponitur brauiũ ꝓtinens oẽ bonũ in se. Exod. xxxnj. Ostendã tibi oẽ bonum. Esa.lxmj. Oculus non vidit de⁹ absq3 te q̃ ꝑparasti expectantibus te. Est etiã hoc brauiũ bonũ ꝑpetuũ ꝛ nunq3 finiendũ. esa.lj. letitia sempiterna sup capita eoꝝ. ¶ Secũdũ est nobilitas ꝛ mltitudo psonarũ expectantiũ nos currẽtes. Nã q debent currere coram rege et regina ꝛ omnib⁹ baronibus et dnãbus regni totis viribus bene currere nituntur. Nos aũt coram deo et beata maria ꝛ angelis et sanctis omnibus currim⁹. ber. expectãt nos ãgeli: vt eoꝝ ruina restauret. sancti vt eoꝝ glia cõpleat. Deus pater q̃si filios et heredes vt sup omia bona sua ꝓstituat. Filius quasi fratres ꝛ coheredes vt fructũ natiuitatis p̃ciũm sanguinis p̃ suo offerat. Et ipe spũssanctus q̃ est ipa caritas et benignitas in q̃ pater nos p̃destinauit ad regnũ Et maxime nos religiosi dẽm⁹ niti bene currere. qz nõ solũ celũ sz etiã mũd⁹ nos currere aspicit.ꝛ aliqui vt adiscãt.ꝛ aliq vt derideant et infamẽt. j. coꝝ. mj. Spectaculũ facti sum⁹ mõ ꝛ angel' et hoĩbus. ¶ Terciũ ẽ tpis breuitas. Breui enĩ tẽpe currere habem⁹. zach. Que ẽ vita n. ni. va. ad modicũ pa. Antiq magno tpe currebant ꝛ tandẽ ad inferos dscẽdebãt. Nos aũt vltima hora venientes modicũ in vinea patiẽtie et penitẽtie nolum⁹ laborare ꝛ in stadio currere. Quartuz ẽ miseria loci in quo sum⁹ et maloꝝ habitantiũ in eo copiositas q̃ tot⁹ mundus est plenus malis. j. io. v. Totus mũdus ĩmaginẽ positus. gre. Mala q̃ nos hic p̃mũt ad deũ ire ꝓpellũt. Optime fecit deus q̃ locũ incolatus et pegrinatõis nostre tot malis et oĩ instabilitate repleuit. vt nos bonitate sua nõ detineret. ber. O mũde immunde si sic transiens allicis. qd faceres si maneres. certe omẽs capes. De loco aũt malo festinat hõ exire. Sic festinauit loth exire ꝺ sodomis. gen. xix. Quitũ est inimicoꝝ nos insequẽtiuz crudelitas q̃ demones in hoc cursu fortissime insequunt̃ ꝑdere cupiẽtes. j. pet. v. Aduersarius no. dy. tan. leo ru. cir. q. quẽ de. Consueuerũt aũt oẽs homines insequẽtibus inimicis fortissime currere fugiẽdo. act. xij Percussoq3 latere petri excitauit eũ d. Surge velo. ¶ Sextũ ẽ ꝑditõis ꝛ cõfusionis multiplicitas. q̃ si nõ bene currerim⁹ expoliabimur armis et in carcere z̃ dyaboli detrudemur. et erim⁹ in perpetuũ ꝓfusi. et auferent a nobis coꝝp⁹ et anima et oĩa bona nostra. luc. vnj. Si ãt qui nõ habet et qd vid̃r habere aufert ab eo. ẽ. Carissimi curramus fortiter sup equum albũ. vt non ꝓfundamur: ꝛ tanq3 victi ĩ carcere recludamur sz tãq3 victores bra uium hẽamus. Et sic ptz ꝑmũ. ¶ Secũdo sub similitudine agonistaꝝ nos hortat apls vt legittime decertem⁹ quatenus coronã gl'e ꝑcipere mereamur. Et talis est

rō. Omnis pugnans in agone ꝑ modi/
co premio ab omibus abstinet ⁊ fortit di
micat ergo multo fortius in agone spūs
debem⁹ nos ꝑ magno ꝑmio ab oib⁹ ab
stinere ⁊ fortiter dimicare. Et hoc ē Dīs/
.n. vel aliquis qui in ago. cō. Hoc ē Dis
qui in agone certaminis pugnat cū alio
ab ōibus impediētib⁹ pugnā ne vict⁹ ef/
ficiatur abstinet se. sz nos sum⁹ in agone
et pūgna q̄z diu sum⁹ in hac vita iob. vij
Milicia ē vi. bo. sup ter. Ergo ꝑ totā vi
tā ab his que nos in pugna spūs impe/
diūt abstinere dēm⁹ ℟ Ubi nota q̄
inter alia maxīe sunt tria q̄ deuastāt ho
minis militiā ⁊ facīūt homines succūbe
re inimicis etiā in ꝑlio mūdi Primū
ē desideria carnalia ⁊ delicie carnis Un
de ō militib⁹ hannibalis dr in tito liuio
Quos nec ferrū nec alpes nec nues po/
tuerūt vincere delicie campanie enerua
uerunt. Unde ibidez legīt q̄ senatus ro/
manus misit quendā capitaneū ad quā
dā militiā. qui inuenies eaz delicijs et
meretricibus dissolutā statiz exbannuit
de exercitu omēs feminas ⁊ mādauit q̄
nullus posset habere nisi vnū equū nec
aliquē famulū et statiz fuit milicia repa
ta et deuicerunt hostes. Simile ē in pre
lio spūs. Et ideo beatus petrus capitane
us istius prelij clamat. Obsecro vos tā/
q̄z adue. ⁊ pegri. absti. vos a car. de. que.
mi. aduer. animā. j. petr. ij. In cui⁹ figura
mandatū est in lege q̄ ꝓcedentibus filijs
israel ad bellum p̄co deberet clamare d.
Si quis duxit vxorē de nouo reuertat i
domū suā. vt patet deut. xx. Secōm ē
multitudo spolioz. q̄ magnū piculuz ē
donec bō est i bello spolijs intendē. Exē
plū de ꝓflictu cōradini nepotis fridery
ci impatoris qui debellat⁹ est a rege ka
rolo q̄ milites eius erāt dispersi ad spo
lia. Propterea iudas machabeus ait.
j. mach. mj. Nō ꝓcupiscatis spolia. quia

bellū contra nos est. Sed vt notū ē nos
sum⁹ in ꝑtinuo bello. et ido nullo tpe de
bemus spolijs intendere vel spolijs one
rari sz sp sub armis virtutū stare. j. thess.
v. Sobrij sum⁹ induti lo. fi. ⁊ car. ⁊ ga. spē
salutis. Tertiū est inobedientia mili/
tū q̄ de facili debellatur exercitus si mi
lites nō obediūt duci. Et ido prelatis ec/
clesiaꝝ tanq̄z ducibus ist⁹ exercit⁹ obe/
dire oportet. Hebr. xiij. Obe. ꝑpo. ve. p
om. ⁊ subia. il.. Et sic patet q̄ a tribus ma
xime abstinere dēmus sc̄z a desideriis ⁊
delicijs carnis. ⁊ a spolijs tpalīū ⁊ ab in
obedientia prelatorū. Et si pugnātes in
agone mundi abstinēt ab his tribus vt
corruptibilē coronā accipiant. i. glām et
mercedē trāsitoriā q̄ corrumpit et deficit
multomagis nos abstinere dēmus q̄ in
corruptā coronā accepturi sum⁹. i. eter/
nā que nunq̄z corrumpit. nec vnq̄z defi/
cit. nec marcescit. j. pet. v. Ut cuz venerit
princeps pastoꝝ ꝑcipiatis īmarcescibi/
lē eterne glē coronā. Et sic patet scōm.
Tercō in duobus p̄dictis se adducit ad
exēplū vt ipm sequi debeam⁹ d. Ego igi
tur q̄ ad finē cursus in pugna venire vo
lo sic curro ad brauiū regni q̄ntū ad pri/
mū. nō q̄si ad incertū. i. nō tanq̄z incert⁹
de p̄mio. Qui de p̄mio est incert⁹ pi/
gre ⁊ lēte ⁊ male currit. Qui āt verā spē
hz de p̄mio optime currit. sicut paul⁹. si/
militē sic pugno q̄ntū ad secūdū sup. con
tra dyabolū carnē et mūdū. nō q̄si aerez
verberās. i. inaniter pugnans. Qui. n. pro
hoste aerē ꝑcutit. ꝓpter manē ictū mag
seipm grauat. Uel q̄si aerē verberās pu
gnat. qui tantū verba hz q̄bus ad literā
aer vberat. ⁊ opibus bonis caret q̄b⁹ p̄/
dicti inimici vincunt. puer. xix. Qui tan
tuz vba sectat nihil hēbit. Talis q̄ō vbo
edificat facto destruit. ecc. xxxiij. Unus
edificans ⁊ alter destruēs. q̄d ꝑdest illis
nisi labor. Nō sic ergo pugno sz castigo

corpus meū.i.disciplinis vigiliis ⁊ ieuniis castū facio et i seruitutē redigo.scz aīe .i.facio ipm rōni obedire.vt que rō dcāt facienda faciat.⁊ que nō dictat facienda caueat.Et ꝑpue d.Castigo corp⁹ meum q2 corpus ē qđ impedit animā in cursu: et in certamine ꝑdit.retrahit enī corpus aīmā ne bene currat ⁊ ꝑdit ⁊ impugnat vt succūbat. Et ido q vult bene currere ⁊ bene dimicare.oportet q corp⁹ castigz et membra mortificet.col.iij. Mortificate mēbra vā. Et nō d.occido.corp⁹ meū sz castigo.roy.xij. Rōnabile obsequium vestr̄y.Et maxime hoc est necessariū prēdicatori ne reprobus efficiat. qđ tūc est q̄ndo illud qđ ꝑdicat verbis factis non iplet. Ro.ij.q ꝑdicas nō furāđ furaris. Debet enī ꝑdicator oīa que docz implere.ro.xv. Nihil audeo loqui eor̄ que p me nō effecit xp̄s.Et hoc est. Ne forte cū a.p̄di.ip.rep.eff.Et sic patz terciū.Quarto apl̄s multa beneficia antiquis p̄stita reducit ad mēoriā.nostra beneficia figurātia ꝑpter q̄ fiducialiter currere ⁊ secure possum⁹ dimicare.Et hoc ē. Nolo aūt vos ig.fra.q̄niā pa.nostri non carnales corinthios enī loquebat̄.sz fideiīstructores omēs tā bonos q̄z malos sub nube fuerūt.Ecce ꝑmū beneficiū multū in se cōtinens.q2 a nube multa bona habuerūt. Protegebat enī eos a ꝑsequēt⁹ inimicis.Exo.xmj.Colūna nubis stetit int castra egiptior̄ ⁊ castra israel.erat tenebrosa.ita vt ad se inuicē toto noctis tpe accedere nō valerēt. Itē illumīabat.exod. xmj. Per diez erat colūna nubis ⁊ pnocte colūna ign̄is. Nā filijs isr̄l erat luiosa ⁊ egiptijs tēbrosa. Jt ducatū ꝑbebat.Exo xmj.Dominꝰ ꝑcedebat eos in colūna nubis. Itē refrigeriuz exhibebat in ardore diei.et ptectōez a vento ⁊ pluuia ⁊ tēpestate.esa.mj.Erit in vmbraculuz diei ab estu ⁊ in absconsionē a tempestate ⁊ pluuia. Scdm beneficiū tangit cū d.Et oēs mare transierunt.s.sicco pede ab egiptijs liberati et ip̄is egiptijs submersis.exod. xmj. Filij israel prexerūt p medium sicci maris et aque erāt eis ꝑ muro a dextris et sinistris. Terciū benefitiū tāgit cū di, ⁊ oēs in moyse.i.in ducatu moysi baptisati sunt.i. ab ignorantia dei purgati. p visa signa in nube ⁊ in mari.i.i signis visis in nube p̄cedente ⁊ in mari cedente ⁊ locū faciente sunt purgati ⁊ illuminati. exo.xmj. Submersis egiptijs timuit populus dominū ⁊ crediderūt dnō ⁊ moysi seruo eius scz timore purgati. Quartū beneficiū tāgit d. Et oēs eādē escaz spūalez manducauerūt scz manna qđ de celo cadebat ꝑpter qđ d.spūalē siue angelicā sap̄.xvj. Angelor̄ esca nutriuisti pp̄lum tuū. Quintū beneficiū tāgit di. Et omēs eundē potū spūalē biberūt.q2.virtute di q̄ spūs est sibi ꝑpinatū de petra oreb ⁊ d petra cades vt pz nu.xx. Percussit enīz moyses ad imp̄ū dn̄i virga bis silicē. et egresse sunt aque largissime ita vt biberet pp̄ls et iumenta. Et ne crederet q aq̄s dedisset ad momentū subdit. Biberunt aūt de spūali ꝓse.e.pe.i. voluntati eoruz satisfaciēte. Quocunqz enī ꝑcederēt aq̄rū fluenta eos sequebant̄ d.glo. Ez contra Di seq̄bat̄ eos aq̄ ex ꝑcussione ꝑmai oreb.cur murmurauerūt postmodū i cades ⁊ necessariū fuit eis aquā dare. Responsio dr q glo.referenda ē ad illā percussionez que facta est in cades.et nō ad ꝑmā. Petra āt erat xp̄s.i. p petraz illaz figurabat̄ xp̄c a quo ⁊ p quez omia supdicta beneficia nos hēm⁹ maiora ⁊ meliora.sicut res ē melior ⁊ dignior figura ficut vinū circulo q Dia enī supdcā beneficia fuerūt figa nr̄or̄ beneficiorū q̄ maiora sunt.qđ pz. Qr illi habuerunt ꝑducem moisē ⁊ nos xp̄m q̄ eduxit nos de egipto tenebrarū .hui⁹ mūdi in celestem hirlm

Illi habuerūt nubē. ⁊ nos spiritus sancti grām q̄ ptegit nos ab omnibus inimicis mlt̄o magis q̄z colūna nubis filios israel q̄ grā aplī roborati ante reges et p̄sides inpauidi stabāt. q̄ prius clausis ianuis morabant. Itez illuminat de credendis ⁊ agendis. j. Joh. ij. Unctō docebit vos de oīb⁹. Et iob. xvj. Cum aūt venerit ille spūs vitatis do. vos om. vi. Colūna illa illuminabat corp⁹. sz grā spiritus sancti mentē. Itē p̄bet nobis ducatū ⁊ nobis cū gditur p totū deserti mūdi. Isa. xxvnj Ecce ego vobiscuz sum om. die. vsq; ad p̄su. se. l. p grām spirit⁹ sācti. Qđ colūna illa nō fecit. Itē refrigerū mētis p̄stat in omīb⁹ aduersis. Unđ paclit⁹ dr. i. p̄solator. Et iō cātam⁹. Cōsolator op. dul. bo. ani. dul. re. Propterea apli recepto spū sancto ib. g. a cōs. p̄s. i. q̄nā di. b. sūt p no. ie. p. pa. act. v. q̄ pus erāt tristes ⁊ desolati. Colūna illa p̄bebat refrigerū contra solis incendiū. et aeris intemperiez. gracia vo spūs sācti p̄tra incēdia vicioz ⁊ cō tra cūcta nobis aduersantia nos defendit. Illi baptisati. i. purgati fuerūt in mari rubro. ⁊ nos in baptismo xp̄i sanguīe rubricato. in quo submergit̄ pharao: id est dyabolus cū toto exercitu vicioz: et renascimur in filios dei. Illi habuerunt manna cibū celestē. et nos corp⁹ xp̄i verū. quod sine p̄patōne excedit māna. q̄a habet dare vitā eternā. qđ māna non fecit. io. vj. Ego sum pa. vi. q̄ d. ce. d. si q. m. ex hoc pa. vi. uet. Isa. ve. mā. mā. in dō. et mor. sunt. Illi habuerūt aquā ō petra et nos doctrinā a xp̄o intelligentiā nāz replētē in satietatē. et ei vitā eternā dantem. io. vj. Uerba que ego locut⁹ suz vobis spūs ⁊ vita sunt. Et sic patet q̄ potō ra beneficia sumus nos p misericordiaz dei p̄secuti q̄z illi. ppter que ⁊ in quoruz vtute optime ad brauiū currere ⁊ ī agone spūs possumus decertare. Et sic patz quartuz. ⁊ p̄sequenē totū de epl̄a.

Dominica in sexagesima de euangelio

Sermo XXVIII.

Cum turba plurima p̄ueniret et ō ciuitatib⁹ p̄parēt ad iesuz. dixit p silitudinē. Exijt q̄ semīat seminare semē suū. Lu. vnj. Pluries dominꝰ turbis in pabolis loquebatur vt quod dicebat mēorie mā daret. q̄ qđ p similitudinē accipit melius seruat. et phūs etiā dixit q̄ nō est intelligere sine fantasmate. i. nisi illud qđ dr in vniuersali nō applicando ad aliqđ in aliquo exēplo imaginabili p̄spiciatur. Et iđo intellect⁹ sp reflectit supra fantasmata in quib⁹ p̄spicit qđ intelligit. Est aūt vt di. Orig. pabola sermo q̄si fact⁹ nō āt iuxta qđ dr. possibilis aūt fieri rex significatiu⁹ p transsumptōem eoz que i pabola tradunt. Sic ergo in hoc euāgelio xp̄s pabolice loquit̄. vt qđ p simplex dictuz retineri nō p̄t p similitudinē meliusꝰ teneat̄ saltē a discipulis qui silitudis expositōem intelligere meruerūt. ⁊ superbis et nō curantib⁹ intellectus dicti claudat̄ mat. xj. Confitebor tibi pater. q̄ abscō. b. a sa. ⁊ pru. ⁊ reu. ea p. In quo quidē euāgelio q̄tuor summarie p̄tinent̄. Primo enī xp̄i p̄dicatō facta ad turbas in pabolis recitat̄. In principio euāgelij vsq; ibi Qui hz au. au. Secđo discipuloz iterrogatio de pabole expositōe subiungit̄. ibi Int̄. āt e. dis. e. q̄ esset hec pabola. Tercio quare q̄busdā in pabolis ⁊ quib⁹dā ap te sit loquendū a xp̄o inuit̄ ibi. Uobis datū est nosse misterium regni dei. ⁊c. Quarto iplius pabole a xp̄o expositō p ordinē apitur ibi. Est āt hec pabola. Semē est verbū dei. ¶ Primo ergo xp̄i p̄dicatō facta ad turbas in pabolis recitatur. Et hoc ē. Cū tur. plu. p̄ue. Adulti. n. de ciuitatib⁹ ⁊ de castris multis ad iesuz

cū festinātia veniebāt audiētes doctri/
nā et miracula ei⁹. ⁊ vidētes tps messie
in lege ꝓmissi iā venisse.ita q magna cō/
motō in tota patria fiebat. ⁊ iō multi ve
niebant quidaz vt instruerent̄.multi vt
sanarent̄.q⁹ virtus de illo exibat ⁊ sana
bat oēs.luc.vj. ¶Adulti vt miracula eius
viderēt.luc.v. Audim⁹ miracula hodie.
¶Adulti vt frequent̄ credētes ipm eē mes
siaz qui in mūduz ad ꝓplz iudeoz liberā/
dū venire debebat.io.vj. Hic est vere ꝓ/
pheta qui vēturꝰ ē in mundū. Dū ergo
talis ꝯcursꝰ ꝓploz fieret.xpc iuit ad ma/
re et ascendit vnā nauiculā ꝓpter tumt̄
tū ꝓpli.et de nauicula ꝓposuit hanc simi
litudinē et multas alias.vt ptz mat.xiij.
Est aūt similitudo hec de seminatore se/
minante.et de semīe iacto.et de vario se/
minis cuētu.q⁹ aliud cecidit secus viaz
aliud in petrosa.aliud int̄ spinas.aliud
in terrā bonā.vt infra ptz. Et q hec silitu
do ⁊ in his sit mistica significatio req̄rē/
da ptz p illud qō in fine similitudinis dr
Qui hz aures audiēdi audiat. ¶Ubi d.
bed̄. Quotiēs hec cāmonitō vel in euāge
lio vel in apoc.iob.int̄ponit̄ misticū esse
qō dr q̄rendūq⁹ a nobis intentiꝰ ostēdit
Et iō in hac prima pte ea vide debemus
scz quis sit iste semiator.et qō est eius se/
men.et qūo hoc semē diuersimode cadit
¶Circa primum nota q iste seminator
filius dei est cui ꝓpriuz est seminare. Et
hoc ē qō hic dr. Exijt seminare.i.ad semi
nandū.q semiat.i.qui habet officiū semi
nandi.qui tūc exijt dū visibilis nobis in
carne apparuit.io.xv. Ego exiui a patre
meo ⁊ veni in mundū.qui ab initio mū/
di seminauit et seminare nō cessat.ecc.xj
¶Mane semina semē tuū ⁊ vespe ne cesset
manus tua.iobā.v. Pater meus vsq3
mō operatur ⁊ ego operor. ¶Qui seminauit
sex agros scz celū.paradisū terrestrē.mū
dū.sanctā ecclesiā.animā hoīs.⁊ beataz.
virginē. Si de hoc vis ꝑdicare q̄ras su/
pra dnica q̄rta p⁹ octauā epi.in primo
mēbro sermonis de euāgelio. Sic ergo
filius dei est ꝓprie seminator.oēs alij ꝑ/
dicatores et seminatores q̄ruzcunqz bo
noz sunt cophini. Unde aug.ait. Quis
ego nisi cophinꝰ seminātis.in meipē po
nere dignat̄ qō velit spargere ¶Ps
Iste seminator primo exiuit ad creanduz
agz vt haberet vbi seminaret. et hoc fe/
cit q̄ndo mūm creauit.mathe.xxj. Ager
āt est mundꝰ.quē fecit magnū pulcrum
et fecundū vel abundantē. Sed magni
tudinē eius vsurpauit sibi superbia et di/
uisit. Ex superbia enī ceperūt hoīes vsur/
pare sibi dnia ⁊ terras.sicut ptz de nem/
roth.q incepit esse venustꝰ venator coraī
dnō. Gen.x. Ipe cepit esse potens in ter/
ra. ⁊ erat robu.ve.co.do. Pulcritudinē
vo eius vsurpauit luxuria.gen.vj. Vi/
dētes filij dei filias hoīm q essent pulcre
acceperūt sibi vxores ex omib⁹ q̄s elege
rāt. Abūdantiā āt eius vsurpat sibi ava
ricia q̄ ꝯmunia facit ꝓpria et omia reti/
net ⁊ absc̄odit ꝓpter qō generat̄ cristia
in terra. ⁊ iō oib⁹ ē odiosa. puer.xj. Qui
abscondit frumēta maledicetur in ꝓplis
benedictō āt sup caput vendentium. Et
q bona istius agri sic sunt occupata. iō
nō ḡminat nisi spinas ⁊ tribulos. Gen.
iij. Spinas ⁊ tribulos germinabit tibi.et
iō scdo iste semiator exijt ad hunc agruz
purgandū p diluuij mūdatōez. genes.vj
Finis vniuersē carnis venit coraī me re
pleta ē terra iniquitate. Tūc enī magnitu/
do pulcritudo ⁊ fecunditas vel abūdā/
tia creaturaz delete sunt. Tercō iste semi
nator exiuit ad hūc agruz seminanduz
dū factus ē hō. ⁊ cū hoibus ꝯuersatus ē
baruch.iij. Dt⁹ hoc in terris visus ē. ⁊ cū
hoib⁹ ꝯuersat⁹ ē.mat.iij. Circūibat iesꝰ
totā galileā docēs in synagogis. In quo
agro seminauit exemplum ꝯuersatōis.

verbū p̄dicatōis.et meritū sue passiōis
Qz suo sancto exēplo mundū informa/
uit.io.xnj. Exemplū enī dedi vo.vt quē.
e.fe.vo.ita.et vo.fa. Suo vero vbo mū/
dū eruditit.io.xvnj. Ego palā locut⁹ sū
mundo. Ego sp docui in synagoga ⁊ in
templo quo oēs iudei ꝓueniunt Et sue
passionis merito mundū redēmit.j.pet2.j.
Non auro vel ar.re.el.sz p2recio.san. ag.
in cō. Et nota q̄ d. semē suū Tunc.n. p̄di
cato2 seminat semē suū: q̄ndo verbū dei
p scientiaz habet in co2de. ⁊ per iusticiā
habet in ope. Sic p̄dicabat ap̄ls qui di/
cebat.ro.xv. Nihil audeo loq eoruz q̄ p
me nō effecit xps. Quando vō p̄dicato2
nō facit q̄ p̄dicat. nec qđ p̄dicat hz in co2
de sz un q̄ndo semiat semē alienuz Jes⁹ q⁹
semen suū semiauit. q2 verbū dei hēbat ī
se imo ipe erat fons verbi dei. et cepit p/
ius facere q̄z docere. Multi autē stati q⁹
habēt vnū q̄ternū sermonū volūt doce/
re ⁊ p̄dicare. similes pylato qui p⁹ q̄z q̄si
uit a xp̄o quid esset veritas a xp̄o statim
exiuit foras ad ꝑlīm nō expectata respō
sione. Tales si erro2 sit in q̄terno erro2ē
p̄dicabunt Quarto exhibit ad hunc agz
metendū et fructus ꝓgregandū. sez in fi/
nali iudicio. Quāuis enim q̄tidie in pti
culari iudicio vniuscui⁹ q̄z mortis. deus
metat hūc agz. tamē in fine mūdi messi/
onē faciet generalē. In qua tria faciet.
¶ Primo enīz me. et omēs homies
apoc.xnj. Mitte falcē tuā ⁊ mete q2 ve/
nit hora. Secūdo vētilabit per quā ven
tilationē sepabunt bonos a malis p ven/
tilabz discretionis. luce.nj. Cui⁹ ventila
brū in manu ei⁹ ⁊ purgabit areā suā ¶
Tercio ꝓgregabit in duplici horreo. sez
celi in quo ꝓgregabunt electi ⁊ inferni: ī
quo ꝓgregabunt reprobi. lu.nj. Congre/
gabit triticū in horreū suū. paleas vō cō
buret igni inextinguibili. Primo⁹ ergo
exitus ptinet ad opus creatōis. Secūs

ad opus purgatōis. Tercius ad op⁹ re
demptōis. Quart⁹ ad opus retributio
nis. ¶ Secūdo vō videam⁹ d̄ semīe qđ se/
minatū est. Hoc āt semē ꝓgrue ꝑt intel/
ligi co2pus xp̄i et verbū dei. De co2po/
re enī suo d. xp̄s. iob. xij. Nisi granū fru.
ca. inē. mo2. fu. ipm solū manet. Si autē
mo2tuū fuerit multū fructū affert. ga⁹. nj
Semini tuo qđ est xp̄s Et ꝓuenientē val
de d̄ semen. Sīc ei semē ꝑmo semīatur
secundo in terra mo2tificat. tercō incipit
pullulare. quarto ascendit sursum. q̄nto
ꝓducit spicā. sexto maturescit. septīo me
tet. octauo in ho2reo recondit. sic istō se/
men scz co2pus xp̄i. ꝑmo fuit seminatū ī
terra bona. scz in vētre v̄gīs in īca2natōe
Secūdo fuit mo2tuū in passiōe Tercō pul
lulauit et frōduit in resurrectōe. Quar/
to ascendit sursuz in ascensione. Quīto
ꝓduxit spicā in spūssancti missione ⁊ gē/
tiū vocatōe. Sexto maturescit ⁊ ꝓplebi
tur ista spica in vniuersali eccīe ꝓgrega
tōne. q̄ndo ꝓuertent reliq̄e iudeoz. Se/
ptimo metetuz in mundi ꝓsummatōne.
Octauo recondet in ho2reo vite eterne
in ꝑfecta retributōe. Pdruma q̄ttuo2 cō/
petunt co2pi xp̄i ve2o. reliq̄ vō co2pi xp̄i
mistico. Jtē p hoc semē ꝓgruenti⁹ omni
bus intelligit verbū dī. Unde de hoc se
mine dicere ad hām xp̄s intendit vt ī fi/
ne euāgelij in expositōne similitudinis
apparet. ¶ O ¶ Habet enī verbuz dei
oēm virtutē oūm seminū. Et hoc ptz q̄n
tū ad decē. Est enī verbū dei calefactiuū
illumīatiuū. letificatiuū. castificatiuū. sa
natiuū. nutritiuū vel viuificatiuū. gene
ratiuū. renouatiuū. est virtute maximū
⁊ q̄ntitate puū. est cū puritate semīnādū
Hec āt oīa in semīb⁹ inueniunt. Haz p
mo qđđā semē est. habens virtutez cale
factiuā sicut granū sinapis. ⁊ pipis. sic v̄
buz dei habet inflamare aīmā. ps. Igni
tū elo. t. ve. Tren. j. De excelso mi. ig. ī. os.

m.id ē vbuz ignitū ⁊ erudiuit me.lu.xij. Ignē ve.mit.in.ter.id est verba ignita. Secundo est quoddā semen illuminatiuū vt semen rute ⁊ feniculi,sic verbū dei habet aīam illuminare.ps. Lucerna pedibus m.v.t. Tercō est quoddā semē habens virtutē letificatiuam.vt cardamomū et semen croci.sic verbū dei habet aīmā letificare.sicut iobēs baptista ad verbū marie salutantis elizabeth exultauit luc.j. Ex quo facta est vox sa.t.in au.me. exulta.in gaudio infans in vte.me. Vt cut sīr exītauit maria ad vbū elizabeth dicentis. Beata q̄ credidisti.et ait. Magni.a.m.d. Et ex.ꝛc. Quarto est quoddā semē habēs virtutē refrigerariuā ⁊ castificatiuā.vt semen lactuce si deferatur ab homīe.sic etiā verbū dei habet animam castificare ⁊ sanctificare.act.x. Loquēte petro ꝓpunc.sunt cor.⁊ ceci. spūssanctus sup eos q.au.ver. Qui scz spūssanct⁹ habet animā sanctificare ⁊ castificare Quīto multa semina habēt virtutē sanatiuā et iō ponunt in medicinis et ꝓfectōibus. vt semen cucumeris ⁊ pepomis.sic verbuz dei habet animaz sanare.ps. Misit verbū suū et sanauit eos.sap.xvj. Neqz herba neqz melagma sanauit eos. sz sermo tuus dnē qui sanat vniuersa. Sexto quasi omīa semīa terre habēt virtutem nutritiuā viuificatiuā ⁊ ꝓseruatiuaz.sic verbū dei habet animā viuificare conseruare et nutrire. Matth.mj. Nō in so.pane.vi.bō.sz in omī verbo qđ ꝓc.ō ore.dī esa.j. Nisi dominꝰ exercituū reliquisset nobis semen quasi sodoma fuissemꝰ.et quasi gomorre silēs essemꝰ. Sic ꝓseruatus est moisēs in colloquio diuino.xl.diebus.vt ptz.exo.xxxmj. Septimo omīa semina terre habēt virtutē generatiuaz q̄ vnūqđq; generat aliud. sic filius boīnis regenerat boīem in filium dei vt pz in baptismo. In quo dum accedit vbuz ad elementū fit sacramentū.vt d.augus. In quo hō regenerat in filiū dei. iaco.j. Voluntarie genuit nos verbo veritatis .j.cor.mj. Per euangelium ego vos genui. Octauo in semīnib⁹ totus mūd⁹ renouatur.sic ꝑ verbū dei totus mūd⁹ renouatus est ad nouū cultū.ad nouā doctrinam.et ad nouam vitam.ioban.xmj. Mandatū nouum do vo.apoc.xxj. Ecce noua facio omnia. Nono semina sūt modica q̄ntitate ⁊ maxima virtute sic vbum dei breue est.q; verbū abbreuiatuz fecit dominus sup terrā. ro.ix.sed super omīa maximū est virtute q; ꝑ ipm omīa facta sunt. Decimo sicut semina mūda et pura debent seminari.sic verbum dei cuz magna puritate dz p̄dicari.ij.cor.ij. Non sum⁹ sicut plurimi adulterātes vbū dī.sz ex sinceritate coꝝ deo in xp̄o loq̄mur.phi.j. Quidā ex ꝓtētōne xp̄m annūciant non sincere. Recte ergo semē ē verbum dei.et ꝓgruenter verbuz dei semē vocatur ꝓpter decē predicta ī quib⁹ cū semine materiali ꝓueniut. Et q; verbū dei tot habet virtutes.⁊ ita magne efficatie esse ꝓhibetur.iō d.aug.q cū tāta diligentia est audiendū cū quāta est corp⁹ xp̄i videndū. Tercō videamus.quō hoc semē diuersimode cadit. Q; alīd cecidit secus viam. Ubi nota q; vt di. theophilus nō dr hic q̄ semiator semīauerit sec⁹ viaz vel supra petrā.vel inē spinas.sz dr q̄ semē sic diuersimode cecidit. q; verba dei in corda audientiū semīant. sed quidā sic ip̄m recipiunt sicut granuz recipit iuxta viā.q; illō ꝓculcāt. Et quidā sic recipiūt: sicut gn̄ū recipit sup lapides.qa in eis nō mittit radices. Quidā sic recipiūt ip̄m sicut semē recipit inē spinas.q; suffocat in eis ⁊ non refert fructū. Quidā sic ip̄m recipiunt.sicut semē recipit in terram bonā ⁊ bene patā.q; in talib⁹ multū fructificat verbum dei. Vel si dicat q

directe sicut in terrã bonã sic secus viaz et supra petrã ⁊ inter spinas seminauit. ¶Dicendum ẽ sicut di.xxv.q secus ẽ de seminatore materiali ⁊ de seminatore verbi dei. q̃ ille nunq̃z seminat secus viam vel supra petrã vl̃ inter spinas. q̃ nõ ꝑt facere. q̃ via nõ sit via. ⁊ petra nõ sit petra et spine nõ sunt spine. ¶Sed verbũ dei est tãte virtutis q̃ frequenter facit viã bonaz terrã. lapidẽ ꝙuertit in terram et spinas euellit ꝺ terra. esa. lv. ¶Sicut imber descẽdit ꝺ celo et inebriat terrã ⁊ infundit eaz et germinare eaz facit ⁊ dat semẽ serenti et panẽ ꝙmedenti sic erit verbũ q̃ egredietur de ore meo nõ reuertetur ad me vacuuz. ¶Et iõ verbum dei ⁊ in via ⁊ iuxta viã et supra petras ⁊ inter spinas et vbiq̃z est seminandũ. math. xvj. ¶Predicate euangelũ oi creat. ¶Notandũ ergo vt hic apparet q̃ semẽ verbi dei q̃druplicẽ euentũ hz ⁊ q̃ordinatã diuidit. ⁊ ꝺ q̃ttuor ptibus tres ꝓdunt. ¶Et ¶Et put hic innuit q̃ttuor sunt impedimẽta ne verbũ ꝺi fructificet in aĩa hoĩs seminatũ. s. societas mundanoꝝ. q̃ ꝙculcatuz ẽ ab hominibus. puersitas inimicoꝝ. q̃a volucres celi comederũt illud. ariditas auditoꝝ. q̃ natum aruit. q̃a non hẽbat humorẽ. ⁊ solicitudo terrenoꝝ. q̃ simul exorte spine suffocauerũt illud. ¶Primũ impedimentũ est societas mũdanorũ. ¶Stare. n. tota die in plateis vbi audiunt diuersa noua. ¶Stare in foro seu apothecis vbi audiuntur diuersa mẽdatia. ¶Stare in curijs vbi audiunt diuersa ꝓturia et deceptões suffocat verbuz qꝺ homo de mane in ꝓdicatõe audiuit. ¶Et hoc est qꝺ hic ꝺi. q̃ illud qꝺ cecidit secus viã ꝙculcatũ est ab hoĩbus ꝛc. ¶Remeduz ꝓtra hoc est fugere hoĩes. ¶Tre. mj. ¶Se debit solitarius ⁊ tacebit ¶Unde arseni cogitans qũo posset saluari audiuit vocez dicentẽ sibi. ¶Arseni fuge homines si vis saluꝰ fieri. ¶Sen. ¶Quotiens intẽ hoĩes fui minoz homo redij. ¶Quia sicut bonꝰ homo ꝺ bono thesauro suo profert bonũ. vt ipsa veritas di. math. xij. sic malꝰ de malo profert malũ. ¶Sed vt ꝺi. j. Joh. v. ¶Totus mundus in maligno positus est. ¶Et ideo ꝙuersans cum mundanis ĩ mundo non nisi malũ ibi audire potest ¶Propterea angelus dixit loth. ¶Gen. ix ¶In monte te saluum fac ¶Et vxoz eius q̃ vertit se ad ciuitatem ꝙuersa est in statuam salis. vt esset posteris ĩ exemplu cõmonendi omnes q̃ volunt saluari quatenus ciuitates relinquãt. nec vnq̃m ad eas redire presumant. ¶Esa. lij. ¶Exite de medio eius. ¶Et apoc. xvnj. ¶Exite de illa populo meus et participes ne sitis. delitiarum eius. ¶Secundum est impedimentum peruersitas inimicorum. quia volucres celi comedebant illud. quod ꝑmo impedimento comunctum est. quia ex quo homo non curat verbuz dei recondere in corde sed dimittit illud disco opertuz in auribꝰ suis. qꝺ tũc ẽ q̃ndo nõ facit clausurã auribꝰ suis et a vanis nouis supueniẽtibus ꝙculcat. ⁊ tunc volucres celi. i. demones q̃ in hoc caliginoso aere ꝓmorant. et ꝑ ipm tanq̃m aues discurrũt. ꝓpter qꝺ volucres celi dicunt. rapũt vbũ dei ꝺ auribꝰ pcõz ne credẽtes saluentur. ¶Q ¶Ubi nota q̃ dẽones maxie insidiant. vbo ꝺi ꝓpter duo. ¶Prio q̃ sciũt ipm eẽ vtutis maxie. vt dictũ ẽ supra. hebr. mj. ¶Uiuꝰ ẽ sermo ꝺi ⁊ efficax ⁊ penetrabilioz oi gladio ãcipiti. et ptingens vsq̃z ad diuisionez aie ⁊ spũs ꝙpagũ q̃z et medullaz ¶Secũdo q̃ ex eo sunt maxima damna ꝙsecuti. ¶Aã ad vbuz apl̃oz totũ mundũ cui dnãbantur ꝓiderunt et in ydolis nõ sunt ampliꝰ adorati. sz ꝑ vbuz dei coz fuit destructa cultura. ¶Remedium cõtra hoc impedimẽtũ est facere clausurã omiꝰ sensiꝰ:

et abscondere semẽ verbi in corde per fir mã et iugẽ memoriã. Naz terra que ẽ secus viã debet sepeliri ⁊ abscondi.ps. In corde m.ab elo.t.vt.n.pec.t.lu.ij. Maria aũt ꝓseruabat om.ver.hec ꝓfe.in cor.lu. In cui⁹ figura mãdatũ est in lege .I.cui. xj.q animal nõ ruminãs esset immũdũ. nec de ipo poterat sacrificiũ fieri. Est eti az remedium contra hoc signuz crucis. Aues enĩ aliquo signo vel formidine arcentur in campis ne ꝓmedant semẽ Formido aũt demonibus ẽ signum crucis. Propterea signamus nos duz verbuz in ꝑdicatõe audimus.can.ir. Pone me vt signaculũ sup cor tuũ. Hic cadit exẽplũ de illo iudeo de quo d.gre.q duz veniret romã iacuit ỏ nocte in templo apollinis.et fecit crucẽ de lapidibus.et iacuit inter eos:et demões ỏ nocte nõ fuerunt ausi tangere eũ. sz statiz visa cruce disperuerũt. ¶ Terciũ impedimentũ est ariditas auditorũ.qz natum aruit. Granũ nanqz sup lapides seminatum aduenie̅te estu aret qz non habet humorem ps. Fiat sicut fe.te.qỏ ꝑ.q̃z.cuel.exa. Sic multi deuote audiunt verbum dei ⁊ dũ in pace ⁊ ꝓspere viuũt deo confitent̃.ps Confitebit̃ tibi cũ be.fe.e.ẽc. Sed aliqua tribulatõe infirmitatis vel pauptatis:l alterius aduersitatis adueniẽte statim arent et ꝑ impatientiaz frangunt̃. Sicut ei granũ nõ cognoscit̃ tempe humiditatis sed ariditatis.scilz tempe estus.sic tales tpe tribulatõis ꝓgnoscuntur. Sicut enĩ aurus nõ bene cognoscitur nisi in camino ignis. sic homo non in ꝓsperitate sed in aduersitate cognoscit̃. Eccli.xj. In igne probatur aurus ⁊ argentum.homines vero in camino humiliatõnis. Et hoc ẽ qỏ satban.d.dnõ.iob.j. Nunqỏ iob frustra timet deum.nonne tu vallasti eum ac domũ eius. Et subdit in eodẽ.c. Mitto q̃n mitte manũ tuã ⁊ tange cuncta q̃ possidet ⁊ tunc videbis q̃ in faciẽ benedicat tibi. Et similiter dixit.ij.c.q tangeret carnẽ eius. Remedium contra hoc ẽ adherere crucifixo. qỏ ỏ ipo tria flumina exeunt totaz terraz virtualiter irrigantia.s. flumen lacrimarum aque et sanguis. q̃ adhesio fit per fidẽ spem ⁊ caritatez. Nõ enĩ hoc viciũ ꝓtingit nisi ex defectu fidei. spei ⁊ caritatis. Quicunqz enĩ aridꝰ humectari cupit ꝑ has virtutes adhereat crucifixo.vt sz credat dei filiũ pro hoim salute in ligno suspensum.speret ꝑ ipsuz crucifixuz saluari.diligat sup omnia tã q̃m deum ipm filiuz virginis crucifixũ. Propterea dicebat apls gal.ij. Christo confixus sum cruci.sz ꝑ veram fidez spẽ ⁊ caritatem. ¶ Quartuz impedimẽtuz est solicitudo terrenorũ. qz simul exorte spine suffocauerunt illud. Non enĩ potest dei verbum in homib⁹ solicitis fructificare:quia verbum dei nisi attente et ꝓfunde audiatur.non germiat in aĩma peccatoris. Sed tales non possunt attente ⁊ profũde recipere verbum dei. Cui⁹ rõ est.quia vt di.aug. Anima magis est vbi amat q̃z vbi animat. ¶ Et quia tales nimis amant diuicias. ideo magis sunt extra circa diuicias congregandas et custodiendas q̃m in ecclesia vbi audiunt verbum dei. quia vt dicit Nabei.v. Vbi est thesaurus tuus. ibi est et cor tuum. Hic cadit exemplum de quodam domino et eius seruo Qui dominus dum esset in ecclesia diebus dominicis: non videbatur a clerico homines incensante. ⁊ ideo nõ prebebat ei incensum et eius seruus nõ stabat ibi. ⁊ tamen ab eodem clerico videbatur ibiqz et ideo incensabat: vbi ipsum conspiciebat. Et postea dominus confitebatur: q̃ nunq̃z in ecclesia mente stabat. et semp eius seruus diebus dominicis ibi mentaliter stabat. q̃z⁹ cũ pecorib⁹ sors cẽt

qđ ds requirit. In cui⁹ figura mãdatũ ẽ
in lege. Leui. nj. q⁹ totus adeps interior sp
offertur deo in sacrificiũ q⁹ ds pater to
tã intẽtoem hois in p̃dicatõe ⁊ in omni
bus bonis que facit requirit. Puer. xxnj.
Prebe f. mi. cor t. m. Si enim ois ars et q̃
homo facit requirit totũ hoiem. multo⁹
magis deus. Remediũ ꝓtra hoc ẽ ꝓsidera
re multiplices diuiciarũ defectus. naz
nõ satiãt sed sitim immittũt. Itẽ frequen
ter sunt causa p̃ditõnis corporis et aiẽ
eccls. v. Vidi aliud malũ sub sole. diui
cie ꝓgregate in malũ dni sui. Itẽ in mag̃
necessitate sez in morte hoiez dereliquũt
Debem⁹ etiaz dei bonitatem considera
re que omnibus p̃ficit etiã inanimatis.
et irrõnabilib⁹ creaturis. math. vj. No⁹
lite ergo solliciti esse ẽ. Cur ergo ita soli
citamur vbi ita pua vtilitas ⁊ fruct⁹ taz
exilis reperit. eccls. v. Qui amat diuici⁹
as fructũ nõ capiet ex ipis. Multa enim
incõmoda ⁊ nocumenta maxima inde
puenũt. vt infra patebit. Et sic patz d̃ t⁹
bus ptibus seminis que p̃dunt. Quar
ta aũt pars seminis cecidit i terrã bonã
.i. in corda bonoꝝ fideliũ. que sunt para
ta ⁊ laborata p̃ bonoꝝ opm exercitatõ⁹
nẽ sunt purgata a malis herbis pctõruz
per frequentẽ ꝓfessionem sunt humecta
ta p̃ spũssancti habitatõez qui lacrimis
humida facit corda. ⁊ sunt impinguata:
per virtutũ infusionẽ. qui verbũ dei de⁹
uote ⁊ reuerent audiunt. ⁊ idõ in ipis af
fert fructũ centuplũ. i. multũ fruciuz ⁊ p⁹
fectum. Centenarius enim numer⁹ perfe⁹
ctõez designat. q⁹ vltra ipm non it. Et
quia ꝓstat ex decies, x. Denarius enim
numerus sic̃ pfectõem designat. ⁊ sic de
cẽ partes centũ oẽs sunt perfecte. math.
aũt. xnj. d⁹. Et attulit fructũ aliud centesi
muz aliud sexagesimuz. aliud tricesimũ.
vt sicut semen perditũ tripharnã est diui
suz. ita semen fructificans tripliciter di⁹
uiditur. Boni enim fideles in triplici sta
tu ꝓsiderant. Nã quidã sunt incipiẽtes
quidã p̃ficiẽtes et quidã perfecti. Vel q̃
dam sunt in matrimonio. qdaz in vidui⁹
ali ꝓtinentia. ⁊ quidã in virginitate per
fecta. Primi referunt fructũ tricesimuz
secũdi sexagesimũ. et tercij centesimũ. scz
qui implent nõ solũ p̃cepta sed etiã su
paddũt ꝓsilia. Ista bona terra perfectis⁹
sime fuit beata virgo et attulit fructũ cẽ
tesimũ sexagesimuz et tricesimũ. Quia ⁊
virgo ⁊ vidua ⁊ nupta fuit. ⁊ omia con⁹
silia impleuit. Et sic p̃z primũ ¶ Secũdo
discipuloꝝ interrogatio de parabole ex
planatõne subiungit. q⁹ discipuli sicut ⁊
ceteri de turba non intellexerũt parabo
lã hanc. et ideo cũ ihesus dimississet tur̃bas
⁊ redisset domũ. et esset singularis cũ di
scipulis. vt d⁹ math. mj. interrogauerũt
eũ vt edisseret eis similitudinẽ illam et i
tellectũ eis ostenderet. Ubi hẽmus exẽ
plũ que nõ intelligimus interrogare de
bere ¶ Consequẽter tercio ihesus ostẽdit
causaz quare quibusdã in parabolis lo
queret. et quibusdã dei misteria reuela
ret dicens. Vobis datuz est nosse miste
riũ regni dei. Quasi d. Ido coraz turbis
parabolã ꝓpositam non exposui. q⁹ me
ritum eorũ nõ exigit. q⁹ ⁊ si aure audiũt
corde tamẽ nõ credũt q̃ audiunt. Vos
aũt tales nõ estis. Et iõ vobis expono.
q⁹ vobis est datum nosse misteriũ regni
dei. i. secreta sacre scripture. que regnum
dei d⁹. q⁹ regnum d̃i docet et in ea regni
iusticia continetur et gloria. Ceteris au
tem que foris sunt vt d⁹ math. mj. i. qui
neqz intrant per fidem: neqz curant co
gnoscere veritatem in parabolis supple
occultandum est misterium regni dei.
Lucas. Auferetur a vobis regnum dei.
id est sacra scriptura. et dabitur genti fa
cienti fruct⁹ ei⁹. Et quare hoc vt vidẽtes
.i. vide ⁊ intelligere se putãtes nõ videant

ſm veritatē et audiētes vba non intelligāt intellectū eoꝝ Studāt vt cauſatiuū ē.ſz nō cauſat ex ip̄robitate doctoris.ſue dñi.ſz ex malicia ⁊ indignitate eoꝝ.ſap.ij. Excecauit eos malicia eoꝝ. Ex pte ergo eoꝝ ponit cauſatiue. ex pte vo dñi p̄miſſiue.eſa.vj. Exceca cor ꝓpli huius.i.excecari: p̄mitte. In hoc etiam miſericorditer agit cū eis.q: ſi ꝓgnoſcerēt nō tamē ꝑpt hoc bene agerēt.ro.j. Qui cuꝝ cognouiſſent deū nō ſicut deū glificauerūt aut gr̄cias egerūt. Si ergo cognoſcerēt ⁊ male agerēt magis peccarēt.lu.xij. Seruꝰ qui cog.vo.do.ſui ⁊ n.fa.pla.v.m. Vel vt videtes foris hūanitatē nō videāt.i.nō cognoſcāt intus diuinitatē. Et videtes foris mirabilia.nō videāt ītus vtutē diuinā operantē. Jtē audiētes foris verbū nō intelligāt interius ſpūalē ſenſum. Et ſic pz ſcdz et terciū. ¶ Quarto pabola ipa a xp̄o p ordinē aperit. Et hoc ē. Eſt autē hec pabola.i.talis eſt intellectus iſtius pabole. Qr ſemē eſt verbū dei.p qđ boīnes regenerāt in filios dī. et i q̄ electi creſcūt ⁊ multiplicant. Jo.i. Dedit e.p.fi.d. fi.zc.act.vj. Numerus aūt fideliū creſcebat.ſcz p verbū p̄dicatōis. Qđ āt ſecꝰ viaz bi ſunt.i.p ſemē qđ cecidt ſecꝰ viā intelliguntur hi q̄ audiūt.deīde venit dyabolus.zc.nā q̄ ſupra petrā.i. hi ſūt q̄ intelligūt p petrā ſupra q̄m cecidit ſemē. Qđ āt in ſpinas cecidit.hi ſunt.i.p.ſemē qđ cecidit inter ſpinas intelligunt hi.zc. ¶ Et ſic pz q̄ hec expoſitō eſt breuis ⁊ apta. et iō ꝑpter honorē dñi nihil addam⁹ vel minuam⁹. puer.xxx. Ne addas q̄cq̄z vbis illi⁹. Et glo. hic d. Nota hāc p̄mā eſſe pabolā. q̄ cū interp̄tatōe ſua poſita ſit. et cauendō ē vbicūq; dom⁹ introgat⁹ a diſcipulis ſuis p̄mones ſuos diſſerit ne vl̄ aliud vl̄ pl⁹ velim⁹ intelligere q̄m ab eo expoſitū ē. Aliud āt vl̄ pl⁹ d.i. p̄tarū vel ſupfluū. Supfluū āt nō dr. q̄cq̄d ad fideliū vtilitatē cedit. Jdo āt hāc pabolaz p ſeip̄m dignat⁹ ē exponere. vt ſe figurate loq̄ i notesceret ⁊ rex ſignificatōes etiā in his q̄ exponere volunt q̄rēdas eſſe doceret. Et q: ip̄e hoc non expoſuit. ſcz q̄re diuicie p ſpinas.ſignificent cū ille delectēt. et iſte pungāt. iō hoc ſolū in hac pte q̄rimus. ¶ R ¶ Notandū ergo q̄ diuicie dicunt ſpine. q: q̄ntū ad q̄nq; ſpinis cōpātur. Primo dicunt ſpine rōe p̄ctōis. Nā ſpine ſub foliis habēt aculeos de q̄ bus p̄gunt. Sic diuicie ſub foliis mūdane gl̄e mentē tripliciter pungūt. ſ. p labōrē in acq̄rendo: p timorē in ꝓſeruādo et p dolorē in p̄dendo. Ore. Diuicie ſpine ſunt q: cogitatōnū ſuaꝝ p̄ctōib⁹ mētē lacerāt: ⁊ cuꝝ vſq; ad peccatū ptrahūt q̄ſi inflicto vulnere cruētāt. Et q: diuicie ſub foliis mōdane gl̄e p̄gūt. iō a dnō fallaces diuicie vocātur. Nā boīes fallunt q: p̄mittūt abūdātiā. ⁊ īmittūt penuriaz ⁊ ſiti. lu.j. Diuites dimiſit inanes. Dromittūt q̄dē q̄etē ⁊ dant inq̄etudinē. eccl⁹ v. Saturitas diuitis nō ſinit euꝝ dormire. Hic cadit exēplū de illo paupe q̄ tota die cātabat ⁊ p⁹ q̄z īuenit marſupiuz plenū denarijs nō cātauit pl⁹. ¶ Secdo rōe veſtiū laceratōis. q: ſicut ītrans ſpinas nō p̄t veſtes ſuas illeſas ſuare: ſic diuicie boīs ſecū ꝓuerſantis lacerāt veſtem interiorē ſcz veſtē vtutū. Bene. Diuicie ip̄m cor lacerāt. q̄ ſi aliter extrahi nequirēt ip̄m cor auellendō eſſet. Habac.ij. Ve q̄ mltiplicāt nō ſua ⁊ ſubdit. Nūqđ nō repēte ꝓſurgāt q̄ mordeāt te ⁊ ſuſcitabunt q̄ lacerabūt te. Tercō rōe latitatōis. Nā ſub ſpīs latitāt ſp̄ētes ⁊ ſepē tāgētes mordēt eccl⁹.x. Qui diſſipat ſepem mordebit eū colubez. ſic ſp̄ētes īfernales ſub diuicijs ſe abſcōdūt: ⁊ ibi laq̄os tēdūt ⁊ hominib⁹ inſidiant. j.thi.vj. Qui volūt diuites fieri incidunt in temptatōem ⁊ in laqueum dyaboli. ¶ Quarto rōe ligatōis.

spine ēim ita ꝓplectunt̄ et ꝓstringun/
tur adinuicē vt vix possint ab inuicez se
pari. Sic diuicie ita ligant: et ꝓstringūt
affectū boīs. vt vix possit eas excutere. iō
xp̄c dixit. luc. xviij. Quaz difficile q̄ pecu
mas habēt intrabūt in regnum dei. Et
iō q̄ vult ꝓfectus esse. vē. om. q̄ ha. ⁊ det
paup. vt dr̄ math. xix. ¶ Quinto rōe nut
tōis. Nā sicut spine sunt materia ignis
et pabulū. sic diuicie sunt materia et pa/
bulū cupiditatis que ignis ē infernalis.
esa. xxxiij. Spine ꝓgregate igne ꝓburen
tur. Jac. v. Diuicie vē putrefacte sunt.
et erugo eoz erit vobis in testimonium
et mādducabit carnes vestras: sicut ignis
Et nota q̄ diuitijs duo adiungit. scz soli
citudinē et voluptatez. q̄ hec duo mala
diuicias comitant̄. et sic patz totum.

De epla. Sermo. XXIX

Libenter suffer/
tis insipiētes cū sitis ipi sapiē
tes. ij. coz. xj. Ista epla valde
magna est. ⁊ q̄stitate verboz ⁊ pondere
sententiaz. nec paucis verbis valet aliq̄
ten⁹ explicari. Nā seminator iste beatus
multa in ea semīat fidelibus salubr̄e col
ligenda. In qua quidez epla summarie
q̄nq̄z facit. Ndrīo. n. ostēdit q̄ mōani mi/
stros eccie discolos atq̄z malos q̄z sapiē
tes ⁊ bonos libenti⁹ amplectūtur In ꝑn
cipio epl̄e Ecdo ostēdit q̄ boni ministri
et veri serui xp̄i multos laboz: es ⁊ aduer
sa in p̄senti seculo patiunt̄ ibi. In labori/
bus plurimis. Tercō ostēdit de quo et ī
quo in hac vita ꝓfecti boīes gloriant̄ ibi
Si glāri oportet q̄ infir. m. sunt. gla boz
Quarto ostēdit q̄ deus q̄ndoq̄z seruis
suis pmittit euenire aduersa. vt in hūili
tate et gratijs conseruent̄. ibi. Et ne ma.
reue. exto. m. da. ē m. sti. car. ꝛc. ¶ Quinto
ostēdit q̄ deus īterdū seruos suos non
exaudit ad votū. vt ad salutis bonuz ex

audiant̄. ibi. Propter qđ dominū roga
ui. Primo ergo ostēdit corinthios ⁊ in
psona eoz mūdanos libentius ⁊ patien
tius ministros discolos sustinere q̄m sa
piētes ⁊ bonos. Et hoc ē qđ di. O corin/
thi ⁊ o mūdani libenter sufferti insipiē
tes mīstros et pseudo aplos in opibus
suis in ꝓgruis atq̄z malis. cū sitis ipi sa/
piētes. i. esse debeatis. exēplificat. d. Su/
stinetis enī quadā mala patia si quis ex
libertate q̄ est in xp̄o in seruitutez. ve. le.
vos redigit. i. reducit. Contra qs gal. iij
State et itez nolite iugo seruitutis ꝓtine
ri Jtē sustinetis si qs duoret. i. vā tq̄z duo
rans subito ꝓsumit. math. xxiij. Qui de
uorāt domos viduaz sub obtentu plixe
orationis. Jtē sustinetis si quis accipit
blande ⁊ paulatī ꝓcurādo vt ei porriga
tis manū dando. Ab ista acceptōe etiā
dicunt̄ accipitres. Talis acceptō oīno si
ne rapina nō est. gre. Aues que rapiunt
accipitres dicunt Unde paul⁹. Si quis
accipit. Si. n. in accipiēdo malū nō esset
et q̄dāmō rapina scriptura non diceret.
Ignis deuorabit tabernacula eorū qui
munera libent̄ accipiūt. iob. xv. Hoc est
valde ꝓtra q̄stuarios hospitalariorū et
templarioz qui p oēm modū et p ꝓbas
et nephas pecuniaz extorquere nitunt̄.
et tamen mundus sustinet eos ⁊ libenti
us dat eis q̄m sanctis viris veris mini/
stris christi. Unde hoc per omnia veri/
ficatur modo apud xp̄ianos. ¶ Jtem su
stinetis si qs extollitur ꝺ bonis: que nō
habet se iactando. et vobis superbe lo/
quendo ⁊ dnāndo. Contra quos. Eccl̄.
xxxij. Rectorē te posuerūt noli extolli. sz
esto inter illis q̄si vn⁹ ex illis. Jtē sustinetis si
qs i faciē vos cedit Jn faciē cedē appellat
i p̄sētia oppbriū ifere. glo. nō. appello i fa
ciem cedere nisi ignobilitatez vobis obi
cere ¶ Obijciebant enīz pseudo aposto
li corinthijs q̄ ignobiles erant et non

de genere abrae Et hoc ẽ qđ subdit. Se cũdũ ignobilitatez dico.i.dico illos vos cedere in faciẽ dũ ignobilitatẽ vobis im ꝓperãt q̃si nos veri apli infirmi fuerim⁹ in hac pte.i.nõ possemus de genere car⁊ nis gl̃ari sicut ipi. Ez falsuz ẽ qz veri mi⁊ nistri xp̃i sunt nobiliores omnibus alijs qz filij sunt regis eterni.iob.j. Dedit eis po.fi.di.fi. Sunt etiã filij abrae.qz ex fiđ abrae sunt et opa abrae faciũt.⁊ cũ fideli abraã benedicent̃.vt d.apls.ad gal̃.nj. Erat etiã sm car.đ tribu benamin apls Et iõ de tribu abrae. Unde etiã sm car⁊ nẽ nõ poterãt illi pseudo apli supza pau lũ gl̃ari. Et hoc est qđ subdit. In q̃.i.i q̃ et de q̃ nobilitate qs illoz audet gl̃ari. hoc tamẽ in insipientia dico q̃ntum ad materiã gloriandi.neqz eĩ mihi neqz eis esset glorianduz in hoc. sed nõ q̃ntũ ad fi⁊ nem ex pte nostri.qz bono fine hoc dico vt ostẽdã illos nõ esse nobis ꝓferendos: ꝓpter generis nobilitatẽ.gre. Justi ⁊ p⁊ fecti gloriã laudis fugientes ⁊ animarũ lucra q̃rentes. aliq̃ndo vtutes suas ꝓdi cant.nõ vt ipi apud hoies ostẽsione sua pficiãt sed alioz puideãt vite.cũ exẽplo luo eos ad vitã spũs trahũt. Et q ipi de nullo supza me possunt gl̃ari.patz qz he brei sunt lingua ⁊ natõe ⁊ ego silr. Israe lite sunt.i.de ꝓlo israel ⁊ ego similit. Se men abrae sunt.i.de abraã nati.et ego si milit. Ministri xp̃i sunt de facto ⁊ nõ đ iure.qz vsurpant sibi officiũ sicut q̃stua⁊ rij officiũ p̃dicatõis. Osee.vnj. Ipi reg⁊ uerunt et nõ ex me. Et ego similit sum le gitum⁹ miſter xp̃i.et nõ vsurpo mihi offi ciũ p̃dicatõis.qz a xp̃o sum vocatus. ⁊ iõ sum ego magis minister xp̃i q̃z ipi q̃z uis nõ deberẽ me de hoc collaudare. et hoc ẽ qđ subdit. Ut munus sapiẽs dico plus ego.i.magis suz ego miſter xp̃i q̃z ipi Et sic pz ꝑmũ. Ecđo ostẽdit q bom miſtri et veri serui xp̃i multos labores ⁊ anxi⁊ etates. ⁊ multa aduersa patiunt̃ in vita ista. Et hoc ẽ. In laborib⁹ plurimis. sup. fui ego.et mei similes. silr fui in carceri⁊ bus abundanti⁊ q̃m pseudo apli.et ego silr fui in plagis etiã supza modũ ⁊ i mor⁊ tibus frequẽter.i.i piculis ducentib⁹ ad mortẽ silr fui. Qz vt đz.ij.thi.nj. Omẽs q pie vo.vi.i xp̃o ie.pse.pa. Malã ãt pfici⁊ ent in peius errãtes ⁊ i errorẽ mittẽtes. act.xiij. Per multas tri.o.nos ĩtra.i re. dei. Cõsequnter qđ dixerat de plagis i ge nerali ⁊ mortib⁹ exẽplificat in priculari đ. Ter iudeis q̃nquies q̃dragenas pcussi⁊ ones vna pcussione min⁹ accepi.i.xxxix. tanq̃z malefactoz. Sicut i lege mãdaba tur.deu.xxv. Pro mensura peccati erit et pla.mõ⁹. Ita dũtaxat q q̃dragenariũ numez nõ excedat. Et dicit glo. q vnuz ictum dimittebãt.đ .xl.plagis ne imisericordes viderent̃. Exuebãt enĩ aplm ⁊ li gabãt et sic.xxxix.plagas cũ duris flagel lis inferebãt.sicut malefactorib⁹ fiebat. Sicut etiã factũ fuit xp̃o ad colũnã liga to. Itẽ ter virgis cesus suz.sez a gentibus act.xvj. Magistratus scissis tunicis eoz iusserũt eos vgis cedi. Item semel lapi datus sum. Act.xiij. Lapidantes pau⁊ lum extraxerunt eum ante ciuitatem exi stimantes eum esse mortuum. Conseq̃n ter exẽplificat qũo fuit i mortib⁹ frequẽt đ. Ter naufragium feci.i.sustinui rupta naui ĩ mari ⁊ nõ tantũ ter naufragiuz p tuli.imo nocte ⁊ die i pfundo maris fui. sez rupta naui et đi gcia ꝓtegente euasi. Unde.d.bay. Nõ est amplius mirandum petz sup vndas maris infusis vestigijs ãbulasse q̃z paluz nocte ac die in profũ do maris fuisse et domino protegente ad terram liberum puenisse. Et rursum Qui seruauit ionam i ventre ceti etiam militẽ suũ egregiuz in mari conseruauit Item in itineribus fui sepe.imo q̃si totũ mõdum circuiui apo. p̃dicãdo euãgeliũ xp̃i

Ro.xv.Illirim per circuitū vsq3 illiri/ cū repleueri euāgelū xpi. Consequentez ampli9 exēplificat idē. s. quō fuit in moz/ tibus frequent. In piculis fluminuz. scz fui. et in piculis latronū volētiū me occi dere piculis ex genere. id ē ex gente mea Actu. xxiij. Collegerūt quidam se ex iu deis ⁊ deuouerūt se dicētes. neq3 mādu caturos neq3 bibituros: donec occide/ rēt paulū. Erāt aūt plusq3 quadraginta. qui banc iuratōem fecerāt. Periculis ex gentib9 ppter destructōez ydolorū. et assertionē vnius dei. act. xix. Concitaue/ rūt dimetri9 argētari9 ⁊ qui cū eo erāt ar tifices seditōez dicētes. Magna dyana ephesioz. Periculis in ciuitate exēmo tōne illarū pena me. act. Diuisa est mul/ titudo ciuitatis et quidā erāt cuz iudeis quidā cū aplis. In solitudine a bestijs ⁊ serpentibus. Act. xxviij. Vipera inuasit manū eius. Periculis in mari a piratis et fluctibus. Periculis in falsis fratrib9. scz hereticis q simulāt se xpianos ⁊ sunt psecutores eoz. galat. ij. Propt subintro/ ductos falsos fratres: qui subintroierūt explorare libertatē nr̄ām quā hēmus in xpo iesu. ¶ Moraliter ad edificatōem nr̄ām. nota q octo ponit genera piculo rū corpaliū octo picula anime significā/ tia ¶ Primū ē piculū flumiū. i. carnalium voluptatū que boīes in aquis pcupi scentie demergunt. qđ figuratū ē in eo q pharao. i. dyabolus oēs puulos hebreo/ rū in flumē pijci mādauit vt pz. exo. j. Et ió deus oēs voluptuosos prime etatis in aquis diluuij submergi mādauit Cō/ tra hoc piculū est tpantia q̄ hz submersi onē voluptatū cauere. ¶ Decim ē picu lū latronū. i. tēptatōnū occultaz dyabo li qui a dextris et a sinistris nobis insidi atur et in angelū lucis se transfiguzat vt di. aplūs. ij. coz. xj. Contra hoc piculuz est prudentia. que habet cauere picula in p lio spūs math. x. Esto pru. sic. serp. Terciū piculū est ex genere. i. amore parētū ⁊ p/ pinquoz q̄ nō curāt animā pire imo ip/ saz frequētius facūt pire. mich. vij. Ini/ mici hoīs do. eius. Propt qđ dixit dom/ nus abrae. Egredere de terra tua. ⁊ đ co/ gna. t. ⁊ de domo pris tui gen. xij. Cōtra hoc piculū ē obedientia qua homo obe dit deo omnibus alijs ptemptis. ⁊ ipm sequit. math. Ecce reli quim9 oīa ⁊ secuti sum9 te. ¶ Quartū ē piculū ex gentibus. i. odiuz inimicoz. quo nō pcit iniurias imo vellet inimicū suū occidere. j. ioh. nj Qui odit fratrē suū homic. est. Contra hoc piculū est caritas dei ⁊ pximi. q̄ bo/ mo ppter deū diligit etiā inimicuz. mat. v. Diligite inimicos vrōs. ¶ Quintuz est periculū in ciuitate. i. cupiditates: q̄ i mercatōibus suis exercent Un9 quisq3 emi nitit aliū decipere. biere. ix. Unusquis q3 a pximo suo se custodiat. ⁊ in oī fratre suo nō hēat fiduciā. qz oīs vir supplantās supplātabit et oīs amicus fraudulēter in cedet et vir fratrē suū deridebit. Contra hoc periculū est iusticia. q̄ hō reddit vni cuiq3 qđ suū est. Ro. Reddite omnibus debita. cui tributū tributuz. cui honorem hōrē. cui vectigal vectigal. Sextuz peri/ culum est in solitudine: id est in accidia claustraliū qui seruiciuz dei accidiose ⁊ cuz tristicia faciūt respiciētes retro post q̄z ad aratrum miserunt manuz. similes filijs israel. qui postq̄m de egipto exie/ rant redire cupiebant. et frequenter vel lent propter ipsam accidiam mori.

Quod figuratuz est in eo q̄ helyas iuit in desertum. et ex tristicia obdormiuit subter vnam iuniperum et petiuit ani/ me sue vt morereturr vt patet. iij. Regu3 xix. capō. Contra hoc periculum ē alia virtus. scilicet gaudium et leticia spiri/ tualis. Philip. iij. Gaudete in domiō sp ite. x. di. gau. ¶ Septimū periculū est

in mari id est ī piratis et fluctib⁹ maris p quos designantur oppressiones ⁊ rixe magnoꝝ q̄ totā cōcordiā ꝓturbāt ⁊ pauperes depredātur. Contra quos dicit iobānes baptista Neminē p calumniā cōcutias ⁊ ꝓtē. esto. sti. ve. luc nj. Cōtra hoc piculū est pax et cōcordia ro. xij. Si fieri potest qđ ex vo. ē cū. o. bo. pa. h ¶ Octauū piculū est in falsis fratrib⁹ id est ypocritis hereticoꝝ qui simulāt se fratres. et sub vestimētis ouiū cupiūt agnos xp̄i deuorare vt lupi. mat vij. ¶ Attēdite a falsis ꝓphetis qui. ve. ad vos in vest. oui. intrī aūt sunt lu. ra. Contra hoc piculū ē veritas fidei et doctrine vt bō in vera fide ⁊ doctrina ꝓsistat ⁊ omni spūi nō credat. j. ioh. mj. Nolite omni spūi credere. sz probate si ex deo spūs sit. ¶ Deinde cū dicit in labore ⁊ erūna ostendit q̄ serui dei nō solū habēt labores ⁊ penas assumptas et inflictas. sed etiaz ex naturā ꝓtractas d. In labore sup. fui ex natura ꝓtracta. ⁊ erūna qui est quidā morb⁹ ⁊ q̄si sensuū ꝓtabescētia quā homo ex natura corrupta habet. sap̄. ix. Corp⁹ qđ corrumpit̄ aggrauat aiam et deprimit terrena inhabitatō sensuz multa cogitāntē. Itē in viglijs mltis sup. fui. q⁹ aliq̄ndo ꝓtrahebat sermonē vsqz ad mediā noctē. vt pz. act. xx. Vel laborabat manib⁹ p victu q̄tidiano. vt gratis euangelū p̄dicaret ⁊ nullū grauaret. j. thes. nj. Neqz panē gratis manducauimus ab aliquo. sz in labore et frigore ⁊ fatigatōe nocte et die operantes ne quē vestrū grauarem⁹ ¶ Itē fui in fame et siti et in ieiunijs multis et in frigore et nuditate. Sz ꝓtra dr in ps. Nō vi. iust. dere. nec se. eius. que pa. Et matb. vj ¶ Primū querite regnū dei. et iust. e. b. oīa adi. vo. Soluit gre. in moralib⁹ exponēs hūc locū d. Sāct⁹ qui mente sup mentez rapit̄ paup inopia nō āgustiatur oppressus nihil patit̄. Et licet verū est q̄ vere iustus aliq̄ndo patiat̄ defectū tpalū. ipse tamē defectus ē illi loco deliciarū Deum de cū di. Preter illa que extrinsecus sūt ostēdit q̄ serui dei ministri xp̄i nō soluz habent penas ⁊ labores exteriores tam assumptos q̄z afflictos. sed etiā habēt anxietates interiores in solicitudie ⁊ ꝓpassione fideliū d. Preter illa q̄ extrinsecus sunt. i. preter illa q̄ sustineo exterius i corpore vrget me magis qđ intrinsecus ē in mente. i. solicitudo oīum eccīaꝝ. i. quā habeo de oīb⁹ ecclesijs p eis orando. ipsas docendo. ipas ordinādo. ⁊ omnib⁹ ꝓpatiendo. De ꝓmo ad ephe. nj. Hui⁹ rei g̃cia flecto genua mea ad pa. do. no. ie. xp̄i vt det vobis sm diuicias gl̃e sue habitare xp̄m p fidem in cordib⁹ vestris in caritate radicati ⁊ fūdati. De. ij. act. xxij. nō subterfugi quo min⁹ annunciarē vobis oēm ꝓsiliū dei. De tercō. j. cor. xiij. Omia honeste et sm ordinē fiant in vobis De quarto exemplificat hic d. Quis infirmatur in fide vel in virtute aliq̄. ⁊ ego non infirmor. i. de illo sicut de meipo nō doleo. Quis scandalizatur in aliquo ⁊ ego nō vror igne zeli ⁊ caritatis. ¶ ¶ In fine istius secundi mēbri nota q̄ ppt deē deus iustos affligit ⁊ affligi ꝑmittit. Primo vt purgentur a puluere vel rubigine peccatorū. Luc. xxij. Simon ecce sathā expetiuit vos vt cribraret sicut triticum. greg. Qđ flagellū grano. qđ luma ferro. qđ fornax auro hoc facit tribulatio viro iusto. Secūdo vt nō adhereāt terrenis ⁊ desiderio mundanoꝝ. q⁹ si adherent terrenis amittunt pulcritudinez et saporē. quia duz terrenis ꝓglutinant⁹ est in terra venter. ¶ Si ergo cor bonis aduolz et cogitet de terrenis. nō tamē dēt adherere sz cito ad se redire. hoc aūt maxime habet facere tribulatō. q⁹ q̄ndo hō tribulatur nec in mūdanis inuenit requiem.

anbelat ad deū. in quo credit se requiez
inuenire. Aug. Fecisti nos dnē ad te. et i
quietū cor nostr̄ nisi requiescat in te. vn
de Gen. vnj. dr̄ d colūba p quā vir iust⁹
intelligit̄ q cum non inuenisset pes eius
vbi quiesceret reuersa est ad archā Ter
cio vt non corrūpant̄ in delectatōib⁹ t q
ete bonor̄. Aqua enim putrescit nisi mo
ueatur. hiere. xlix. Requieuit moab in fe
cibus suis. non est transfusus de vase in
vas Sic enī corruptus ē dauid tpe qui
etis et pacis. q tpe aduersitatis cōseruа
tus ē illesus. ¶ Quarto ne extollant̄ in
magnitudine gratiar̄ t donor̄. Et hoc
innuit hic aplūs d. Et ne mag̃ re. exto. ꝛc.
Quīto vt magis illuminētur in cogniti
one veror̄. Esa. xxvnj. Et tantūmō sola
vexatio dabit intellectum auditui. hiere.
Per omē flagellū et dolorem erudieris
bir̄m. Unde melius cognouerunt apli
xpm in aduersis. dū ab eo sepati fuerāt.
q̄m in psperis dū eū pntē habuerunt.
Sexto vt augeat̄ in eis grā t glā pmior̄
Et hoc innuit̄ hic cū dr̄. Virtus in infir
mitate pficit̄ Nam di. hiero Sicut ignis
dū flatu pmit̄ crescit sic duz iusti pmunt̄
aduers̄ crescūt in meritis. ps Dū supbit
impius in affligēdo incendit̄ paup in ca
ritate crescendo. Quod figuratū est in
eo qd̄ scriptura refert q salomō corona
t⁹ est in regē in gyon. iij. reg. j. qd̄ interp
tatur luctatō. et significat tribulatōem i
qua opus ē lucta vel patiētia. Sic affli
ctus est thobias t iob. ¶ Septimo vt ve
lotius gradiāt̄ ad regnū celorum. Sicut
enī equ⁹ calcarib⁹ punctus velociter cur
rit ad brauiū. sic iusti vite pntis malis
puncti ad deū ire cogunt̄. Gre. Mala q
bic nos pmunt ad de. i. c. hiere. xxvj. Tri
mulator ab aquilone venet ei. ¶ Octa
uo vt peccatores ad cogitandū qd̄ d eis
fiet excitent̄ si iustis irrogant̄ tot genera
aduersor̄. puer. xj. Si iustus in terra re
cipit q̄ntōgis ipi⁹ t peccator. lu. xxnj. Si
in viridi hoc faciūt. in arido qd̄ fiet. id ē i
siccis ab humore grē. j. pe. iij.. Si iustus
vix saluabitur impi⁹ et peccator vbi pa
rebit. ¶ Nono vt flagella nō sp venire
putentur ex merito peccator̄ sicut dixe
rūt amici iob. Recordare inquit qs vn
q̄z innocens periit. iob. iij. Et ideo ipse
ostēdit q nō ppter demerita sua ipe fla
gella patiebatur. Unde ait. Non pecca
ui t in ama. mo. oc. m. in eod̄ē. xvij. Glo.
Culpā nō feci et flagella recepi. Si. n. sp
ppter demerita flagella irrogarent̄. tūc
omnē flagellatū homines pdemnarēt. t ab
omīarent̄. sicut abomīant̄ suspensum. qd̄
essz materia multor̄ malor̄. ¶ Decimo
vt minores videtes maiores meritis et
dignitate tribulari. nō āxient̄ in afflictō
ne aduersor̄. Quādo enī homines pui me
riti audiūt p scripturā xpm et aplos: et
magnos sanctos tot aduersa passos fu
isse. debēt oīno psolari. ro. xv. Quecūq
scrip. sunt ad no. doct. scrip. sunt. vt p pa.
t pso. scrip. spē ha. Et sic ptz scdm. ¶ Ter
cio ostēdit d quor̄ t in q̄ hō in vita ista si
gloriari velit. debeat gloriari. Vult hic
dicere aplūs q in quocunq statu t pditi
one hō sit in vita ista nō dēt gloriari. nec
expedit. t hoc ppter q̄nq. ¶ Ultimo. q. non ē in tuto. sed in cōtinuo plio.
et multa aduersa eū circūstant. Unde p⁹
q̄z aplūs ad celū raptus fuerat ptestatus
est spūssanctus q̄ntaz vincula et tribula
tōnes eū hierosolimis manebāt. vt patz
act. xx. Semp etiā habebat āgelū satha
ne qui eum torquebat. Nō ergo ei glōri
expediebat. et multom⁹ nobis q pau
tōribus gratijs sublevamur t plurimis
malis replemur. Scdo nō ē gloriandum
q̄ mlti gloriādo misabiliter euanescūt.
et deuotō cordis effundit̄. ecc. xlvij. Sup
ti sunt thesauri et euolauerūt nebule q̄
si aues. ¶ Tercio q̄ inimici nostri. s. de

mones.ꝓpter glām̃oem omīa bona nrā
deprędanť In cuiꝰ figura dr esa.xxxix. q
ezechias postq̄z thesauros omēs osten
derat nūtijs paladan regis babilonis di
xit esayas. Ecce dies venient ⁊ auferen
tur omīa q̄ in domo tua sunt.⁊ que the/
saurisauerūt patres tui vsqz ad diē hāc
in babilonē di.domiꝰ.gre. Depdari de/
siderat q̄ the.pub.in vi.p. ¶ Quarto qr
glātio et iactātia multos turbat.puerb.
xxvnj. Qui se iactat ⁊ dilatat iurgia ꝓci
tat. Quinto qr glā hoīs nihil est.io.
Si ego gloriam meā quero gloria mea
nihil ē.hiere.ix. Non glorieť fortis ī for/
titudine sua.nec sapiēs in sapientia sua
nec diues in diuicijs suis. Ez si gloria/
ri vult aliquis in vita ista de duobꝰ glā
ri debet. ¶ Primo de infirmis et
aduersq̄ patiť ꝓ do ⁊ di iusticia. Scdo
de gratijs et donis que recipit a deo. Et
hoc facit ibi. Si gloriari oportet scio ho
minē in xpo. Primo ergo ostēdit q ꝓ ī
firmis ⁊ aduersis q̄ ꝓ deo patimur glo/
riari dēmus d. Si glām oportet q̄ infir/
mitatis m. sunt gloriabor. Et hoc ꝓpter
tria. Primo ꝓpter mlta bona q̄ aduer/
sa et infirma efficiūt in homine que sup̄
immediate dicta sunt. Scdo qr infirma
⁊ aduersa patiētes eligit deus hic ad g̃/
tiaz et in futuro ad gloriā. De pmo.j.co.
j. Infirma mundi elegit deus.scz ad gra
tiā suam. De scdo luc.xmj. Exi in vicos
⁊ plateas ciuitatis et pau.⁊ de.⁊ ce.⁊ cl.
in.huc. Non ei est deus noster vt dij gē
tiuz.et principes mūdi: q̄ solū potētes et
diuites ad sui eligūt comitiuā. Tercō qr
tales sic infirmi ⁊ disciplinati ostēdunt
cē filij di.he.xij.q si extra disciplinā estis
ergo adulteri et non filij dei estis. Pro
hmōi ergo est gloriandum. Et de hoc
ponit exemplū de quodā aduerso qđ su
stinuit pro xpo d. Deus et pater dni no
stri ihesu xpi qui est benedictus in secula

scit q non mentior.i.ipm q̄ omnia nouit
inuoco testē q vez est qđ dico. Dama/
sci prepositus gentis aretbe regis volu
it me ꝓprehendē ꝛc. Irā plana est. Scdo
cū dicit. Si gloriari optet.vbi incipit.xij
ca.ostendit q de gr̄ijs ⁊ donis q̄ hō reci/
pit a deo ē gloriand̄. Et circa hoc duo fa
cit. Primo ostēdit q ꝓ huiꝰ mōi sit glo/
riandū Scdo ostēdit ꝓ gruū modū glo/
riandi ⁊ cām quare in talibus ē glorian
dū.ibi. Nā si voluero gloriari nō ero īsi
piens. ¶ Primo ergo ostēdit q de g̃
tijs et donis est gloriandū q̄ homo a do
recipit. Et hoc ē. Si gloriari oportet. q̄a
oportet ꝓpter pseudo apl̄os rep̄hensio
nē. vt ipi mendaciter non glorient. phꝰ
mōi que dixi ⁊ que dicaz ē gloriandu.sz
veraciter nō expedit gloriari. vt ptz ꝑ ea
que dicta sunt supra. Ponit ergo mate
riā sue gloriatōis q̄ntum ad donum qđ
recepit a deo in duplici raptu mentis.
Primus fuit in terciū celū.scdus in pa
radisuz ibi. Et scio hmōi hominē. Dicit
ergo. Uenīa ad.visionē ignotoz et reue
latōes occultoz dni.i.a dnō mihi factas
⁊ ostensas.scio hoīnē in xpo sicut mēbz
in corpe suo ⁊ sicut locatū in loco. Act.
xxvij. In ipo enī viuimꝰ mouemur ⁊ su
mus. Ante ānos.xmj.i.in annoxmj. ānte
hoc tps. Et nota q loq̄tur hic de se tāq̄z
d alio.qr hoc ad ꝓmendatōnē sui ptine/
bat. In his aūt que ad accusatōem sui p
tinent loquiť de se tanq̄z de se d.j Ibi.j.
Qui prius fui blasphemus et pseutor et
ꝓtumeliosus.puer.xvnj. Justus prior ē
accusator sui.sequitur. Siue in corpore
siue extra corpꝰ nescio deus scit.i.nescio
si in illo raptu anima fuit extra corpus:
an in corpe.deꝰ āt scit.qui hoc facere po
tuit. Et addit de termino ad quē fuit ra
ptus d. Raptuz hmōi vsqz ad terciū ce/
lū. Primū ē celū aereū.mat.xnj. Volu/
cres celi ꝓmederūt illud. Scōm est hoc

reū sc̄z firmamētū gen.j. Uocauitq; de⁹ firmamētū celū Tertiū ē empireū qđ sta tim ꝓditū sanctis angel'est repletuz Ide ō gen.j. In.ꝑn cre.d.ce.et.ter. Sed cōtra aut boiez appellat cū d.scio hoīez. hoīem integrū ex aīa ⁊ corpe. et sic sciebat hoīez raptū in corpe aut ꝓo sola anima dicit hoīem ꝑ sinodocben. ⁊ sic sciebat rap⁹ tū sine corpe Respondeo esse raptū sine corpe dupliciť intelligēdū est Uel corpe non simul rapto. et hoc bene sciebat q⁹ cum corpe non fuit rapt⁹ Uel corpe ab ipa aīa simpliciter separato et hoc nesci ebat Nesciebat enim vtrū anima in illo raptu fuit a corpe sepata. Sed ꝓtra si aī ma pauli fuit rapta supra firmamentuz vt dictū est. Et certū erat ei q⁹ anima sua nō poterat simul eē extra corpus et ī cor pore. quō ergo potuit ignorare an esset a corpe sepata vel nō. Respōsio duplex est raptus. vnus localis. ali⁹ ꝑ mētis cō tuitū. Primo mō nō fuit raptus paul⁹ nō enī fuit anima sua localiť in celū trā⁹ slata. Sed scđo mō fuit raptus. Et vtrū in illo ꝓtuitu mentis anima fuerit sepa ta a corpe ignorabat. Et si aliquis oppo⁹ nat qđ glo. d. q⁹ vltra omnia sidera fuerit raptus et sic videť raptus fuisse localiť. Dicendū q⁹ vltra oīa sidera potuit rapi ſm intelligentiā q⁹ deus ostēdit ei vitaz eternā. Itē si ad dei visionē raptus ē. er⁹ go vidit deū facie ad faciez. i. ꝑ essentiaz. sed ero. xxxvj. dr. Nō videbit me homo ⁊ viuet. Et j. Joh. xvj. Deū nemo vidit vnq̄z. Paulus āt bene sciebat scꝑturas ergo sciebat q⁹ q̄ndo vidit deū viuus nō fuit. et ꝓsequēns fuit anima a corpe sepa rata. Ad qđ dicendū q⁹ vidit deuz facie ad faciē eo mō quo anime sepate sancto rū videt. Ad hoc aūt qđ obijciť dicendū Non videbit me homo ⁊ viuet. i. nō vi⁹ debit me hō sensibus corpis vtendo et imaginatione. Et eodē mō dicenduz est ad illud sc̄z. Deū nemo vidit vnq̄m. sc̄z sensibus corpis vtendo. Hoc autē bene sciuit paulus q⁹ bene sciuit q⁹ q̄ndo aīa vidit deū nō est vsa sensib⁹ corpeis ī ali⁹ qua imaginatōe alicui⁹ rei. sed ꝑ violen tiā spūs fuit tota ad celestia eleuata ⁊ de uz ꝑ essentiā vidit. non tamē in manen⁹ do sed in transeūdo. et ideo in quodam raptu deū vidit. Sed ꝓtra qūo si deū vi dit in quo sunt omnia nō vidit etiā mo dū raptus sui. et nesciuit an aīma sua es set a corpe sepata vel non. Respondeo deus ē speculū in quo oīa videnť. Est tamē speculū voluntarium. ⁊ ideo ope⁹ rit se sicut vult. Nam et plura ibi videt vnus q̄z alius sicut deo placet. Uoluit ergo deus sibi ostendere modū rapt⁹ sui et tamē ei multo maiora ostēdit. ¶ Un de di. Et scio hmōi hoīnē. Ubi ponit scđm raptū. Primo raptus credit fuisse in domo ananie. q̄ndo tribus dieb⁹ nō māducauit neq; bibit qui fuerat āte an nos. xvj. q̄ndo hoc dixit. Secđus autem q̄ndo factus est in extasi in templo ī hie rusalē. vt patz act. xxj. De quo nō di. q̄n do fuit. sed ait. Et scio hmōi homiez. id ē cundē qui supra rapt⁹ ē ⁊ etiā ī xp̄o exi⁹ stentē. tunc sicut prius siue in corpe siue extra corp⁹ nescio. de⁹ scit. Expone sicut prius. q̄niā raptus ē in padisuz. i. in dul cedinē supne ꝓtemplatōis. Glo. in eam tranqllitatē q̄ fruunť isti qui sunt in cele sti hierusalē. Qđ supra dixit tercīū celū hic d. paradisuz. nō enī fuit raptus ī pa⁹ disuz delicia⁊ sed in padisuz āgelorum. Et audiuit nō aure corpis. sed aure mē⁹ tis. i. mente percepit archana verba. i. intimatōne quadā percepit de sacratissi ma dei essentia et gl̄a beato⁊. et in tātuz secreta verba audiuit. qđ nō licet homi loqui. i. verbis explicare. aug. Dixit q̄dē qđ posset homibus dici. et tenuit apđ se qđ non posset dici. Ergo ⁊ audiať ad qđ

possum⁹ ptigere. Illa ergo archana ⁊ secreta q̄ de gloria dei et beatoꝝ in mēte p cepit nec ab hoīne mortali dici possunt. nec homini mortali lingua intimari nec aure audiri. vel corde cogitari. esa. lxmj. Oculus non vidit de. abb. t. q̄ppa. ex te. Concludit ergo d. Ideo hmōi ergo visione ⁊ reuelatōe a do receptis gloriabor q̄nia ꝓgruū est p hui⁹ mōi gl̄iari. cuꝫ sint bona spūalia et ad dei honorē tendētia. Et sic qui gloriat in his honorē dei q̄rit. et in domino gl̄iatur. ij. coꝝ. x. Qui gloriatur in domino gl̄ietur Idem me āt nihil sup. gloriabor. i. p his que ptinent ad me vt esse de genere abrae et hmōi ad carnē ptinentib⁹. nisi in infirmitatib⁹ meis scꝫ corpalib⁹ afflictōib⁹ q̄ virtus in infirmitate pficit. Deinde cū d. nā et si voluero gl̄iari. ostēdit ꝓgruū modo ⁊ cāꝫ gl̄iandi d. Si voluero gl̄iari ꝑpter rep̄mēdaꝫ audatiā pseudo apl̄oꝝ. non ero insipiēs q̄ bono zelo facia ad edificatōem audiētiū. et ad depssionē maloꝝ. et ido veritatē dica. i. p veritate hoc dicā. qđ dicere vitatē interp̄tat haymo. Si qs inqt p vtilitate ⁊ edificatōe alioꝝ factū diuinit⁹ sibi ꝓcessum cū humilitate narrat nō ē insipiens. q̄ loquit veritatē. iob. xmj. Vos vocatis me magister ⁊ dnē et bene dicitis sum eteni. Glo. Qui necessitate vrgente vera de se loquit. tanto magis humilitati ꝓiungit. q̄nto magis veritati sociatur Hic est ergo ꝓgru⁹ mod⁹ gl̄iandi: q̄ndo homo necessitate vrgēte ad edificatōem primoꝝ et ad depssionē p̄sumptuosoꝝ gl̄iatur. Et sic gl̄iabatur apls. pco āt. q. d. Quānis sic possem gl̄iari. et sic possē me laudare. tamē pco. i. pcere volo. laudib⁹ et gl̄ie me laudādo ⁊ gl̄iando. Et hoc ne aliquis existimet me esse aliqđ supra illud qđ videt me esse ꝑ pprijs oculis aut audit ab alijs aliqđ ex me. i. de me. cuꝫ non nisi infirmitas videat in me. vel ab alijs qui vidēt me audiat. Si āt de me mag referrez et plura. putarēt forte simplices et infirmi me non esse infirmū et mortalem. sed hoīem immortalē vel angelum vel hmōi Ido ergo parce de se loquit ne quis existimet eū esse supra illud quod videt vel audit. vt scilꝫ pro magnis illis non esse homo mortalis ⁊ fragilis videatur. Et sic pꝫ tercuꝫ. Quarto ostendit q̄ deus seruis suis q̄ntūcunqꝫ pfectis pmittit ⁊ infert aduersa vt in gracijs sp̄ in humilitate ꝓseuerēt et hoc ē. Et ne magnitudo re. extol. me in supbiā. datus est mihi. id est ad meaꝫ vtilitatē. quia temptatō cui non ꝓsentitur prodest ad coronam. stimul⁹ carnis mee. i. temptatō carnal̄ cōcupiscentie: quia illa temptatō carnem pungebat. qui stimulus est angel⁹ malus sathane. qui est minister illius temptatōis a dyabolo missus ⁊ a deo pmissus qui me colaphiset. i. affligat. Et sic deus et dyabolus ꝓueniunt ad hominem temptandū. sed deus vt pbet ⁊ coronet. dyabolus vo vt vincat et vinctum ad infernum deducat. Et sic pꝫ quartum. Quīto ostēdit q̄ deus interdum seruos suos non exaudit ad votū. vt exaudiat ad salutē. Unde aug⁹. d. q̄ exaudit dyabolus petens iob temptandum. Et nō exaudit paulus apls petēs stimulū remouendū. Exaudiuit eū quez disposuerat damnare. et nō exaudiuit eū quē voluerat saluare. Plaz et ege: multa petita medico que medicus nō dat. Nō exaudit ad voluntatem. vt exaudiat ad salutem. Item et dominus non exaudiuit paulum ad voluntatē. vt exaudiret ad salutem. Et hoc est quod dicit. Propter quod. id est pro amotōne stimuli carnis terdominuꝫ rogaui. vt discederet a me. nesciens eum mihi vtilem. et dixit mihi vel interius inspirando. vel exteri⁹ vocem in aere formando. Sufficit tibi grā

mea.q.d. remediū bēs sufficiēs scz grāz meā p quā potes oēz tēptatōz vincere ⁊ in bono cōsistere. Nā virt⁹ i infirmitate pficit q2 in infirmitate certat ⁊ p grāz vincat. Sine infirmitate āt nō certaret. et p ꝓsequēs nō cozonaret. j. Thi. ij. Nemo co. misi q̄ legi. cer. Cōcludit ergo. d. Libēt ergo glāboz i infir. m vt virtus ⁊ grā xpi habitet in me Et sic pz totū de epistola

Dominica. in quinquagesima de euangelio sermo. XXX

Assumpsit iesus duodecī discipulos. ⁊ ait illis. Ecce ascēdim⁹ hierosolimā ⁊c Lu. xviij. Quia istis diebus ꝓsueuerunt fideles multū dissolui et ludis et comessationib⁹ vacare. et gaudiū mūdi est aduersoz memoria tpandum. iuxta illud Ecc. in die bonoz ne immemoz sis malorū iō eccīa xpi passionē patris nostri predicat. q̄ fuit multa amaritudine celebrata Et q2 p xpi passionez humanū genus est sanatū et illuminatū. ideo post p̄dicatōnem passionis statiz christ⁹ quēdam cecū sanauit. p quē genus humanū figurat Et sic in euāgelio hodierno duo p̄n̄cipaliť ꝓtinētur. Primo enim xpi passio ab ipo christo discipul' p̄nūciatur. In p̄n̄cipio euā. Secūdo quidā cecus publice corā turbis illuminat' ibi Factū est aūt dū appin. hierico ce. quidā. In p̄mo aūt mēboz duo implicātur. Primo xpi passio sicut fuerat ꝓphetata foze cōplēda a xpo discipulis. p̄nūciatur. In principio euā. Secūdo verboz intellectus penit⁹ a discipulis ostēdit' fuisse ignoratus ibi At illi nihil hoz̄ intellexerūt. Primo ergo xpi passio sicut fuerat ꝓphetata foze cōplēda. a xpo apl̄is p̄nūciatur. Et h° ist Ass. ihesus duodecī dis. In quo istruemur q̄ secreta nostra ⁊ maxime que ad salutē aīe ptinēt paucis reuelare debē⁹ quia multi et multa salutē aīme nitūtur impedire ecc. vj. Multi pacifici sint tibi ꝓsiliarius aut̄ sit tibi vnus de mille. Et nota q̄ apl̄is xpi. i. viris sāctis facta nrā secreta reuelare debē⁹. q2 si sūt mala suadebunt nobis ea relinquere et viā ⁊ modū relinquendi ostēdēt. si aūt sunt bona sua ꝓsuasione et interc̄ssiōe ea aggredi et pficere nos iuuabūt. Unō de aug. dz. q̄ deus misit in mentē ei⁹ vt iret ad simplicianū seruū dei. et ei gestus suos p2ferret. et ille sibi quis esset aptus modus viuendi indicaret. Sic beatus benedictus iuit ad quendā monachū nomīe romanū et ei ꝓpositū suū indicauit. qd ⁊ secretū tenuit et inq̄ntū licuit ministrauit. vt d. gre. in dyal. Sed attēde vt dz Eccl. xxxvnj. Noli inq̄t ꝓsiliari cū socero tuo et a zelantib⁹ te absconde ꝓsiliuz. Socer enī solū respicit bonū filie vxoris petētis ꝓsiliū. et zelantes hominē respiciūt solū bonum eius corpale. Et iō cum talib⁹ secretū salutis anime nostre nō debem⁹ habere. q2 impedient et non iuuabunt. Propterea xp̄s ait. Inimici hom̄is domestici eius. mat. x. Hec est illa turba de qua dz hic inferius que cecū salutē petētē increpauit vt taceret. cecus fortis ⁊ cōstans nō curauit turbā sed magis clamauit. ⁊ iō ies⁹ iussit eū venire ad se ⁊ ip̄m sanauit. Qz si homo facit qd in se est. deus iuuat eum. et ad salutē perducit. Unde amicos et qui nos solum carnaliter affectant. debemus viriliter increpare. ⁊ eoruz blandicias non curare. Sic etiā xp̄s in hoc loco petrū blādientē sibi increpauit quia simon petrus qui xp̄m carnaliter tunc diligebat dum audiuit ipsuz dicentē. Oportet filium hominis ire hierosolimaz ⁊ reprobari a seiōribus et tradi et crucifigi statim ait. Absit a te domine non erit tibi hoc. propic⁹ sis tibi Cui christus respōdit. Vade p⁹ me satbanas

non sapis ea que dei sunt.math.xvj. Dicit ergo. Ecce ascendum⁹ hierosolimam. Ecce in scriptura nota est ammiratōnis et que maior admiratō carissimi q̄m vt dominus p̄ seruis:amicus pro inimicis innocens pro peccatoribus.deus p̄ hoībus.voluntarie ad patibulū crucis ascēdat. Ro.v. Cōmendat deus caritatē suā in nobis.quoniā cū inimici essem⁹ reconsiliati sumus per mortē filij eius.vix enī p̄ iusto quis moriē.ſz p̄ impijs ⁊ peccatoribus quis audeat mori. ¶ Quinqz aūt circa suā passionē p̄dixit.scz q̄ traderetur illuderet:flagellaret:p̄spueret ⁊ occideret. Ecce magna admiratō. Naz ille traditur qui est virtus omnipotētis patris omnia regens ⁊ omnia gubernans hebr.j. Portans omia verbo vtutis sue Ille illudit qui est pfecta dī sapiētia.oīa ordinans et disponens in numero ponere et mensura.sap̄.xj. Ille flagellatur qui est omnimoda ⁊ pura innocentia.q̄ peccatū non fecit.nec.do.inuē.ē in.o.e.j. pet.ij. Ille p̄spuit qui est pfecta dī gloria. et candor lucis eterne.⁊ speculū sine macula.sap̄.vj Jn quē etiaz desiderāt āgeli p̄spicere.vt dr.j.pet.j. Ille occidit qui est beata vita animaꝝ ut di.augu. ¶ ¶ Moraliter āt ad edificatōez nostrā nota q̄ista quinqz q̄ tunc xp̄c passus est in corpe suo.q̄tidie patit in mēbris suis.qa ip̄e est caput nostꝝ nos vo membra ei⁹ Et etiā a ministris ⁊ fidelibus suis Primo patitur in mēbris suis. Nā serui dī q̄tidie traduit decipiunt ⁊ expelluntur luc.xxj. Trademi aūt a pentibus ⁊ fratribus ⁊ cognatis. Jtē a mūdo deridentur sap̄.v. dicunt dānati. Hi sunt quos hūmus aliq̄ndo in derisum.et in silitudiez improperij. Exemplū de hely eo ascēdēte in bethel.quē deridebant pueri ciuitatis.di. Ascende calue.ascende calue. Ez vide quid sequit. Qr vsi duo egressi de saltu lacerauerunt ex eis.xlij.pueros.vt patet.iij.reg.ij. Jtē a tyrannis et predoībus flagellant.esa.x. Ue assur virga furoris mei et baculus ip̄e est. vbi di. aug. Quid supbit impi⁹ si de ip̄o flagellu fecit pater meus.pater filiū flagello corripit.et post flagellū in ignē mittit. Jtē cōspuunt.duz in cōtemptu et vilipensione habent.j.cor.xj. Usqz in hāc horā esurimus ⁊ sitim⁹ ⁊ nudi sum⁹ ⁊ colaphis cedimur. Et sequitur. Tanq̄z purgamēta h⁹ mundi facti sumus oīm pipsima vsqz adhuc. Jtez occiduntur. p̄s. Propter te mortificamur tota die es.l.sicut o.oc. Decūdo ea dē q̄nqz xp̄s q̄tidie patit a ministris et fidelib⁹ suis. ¶ Primo enī patit tradi tōem. Fuit enī tradit⁹ a iuda.salutādo amplexando.osculando.cōmedendo ¶ Sic multi in ista quadragesima xp̄m et matrē eius salutabūt dū pater noster ⁊ aue ma. dicent.xp̄z āplexabunt.et osculabūt extēsis brachijs.xp̄z p̄medēt dū corp⁹ cristi sument:et p⁹ pascha xp̄z sic salutatuz sic amplexatū ⁊ osculatū ⁊ sic in mēsa aīme receptū turpiter p̄dunt ip̄m de aīma p̄ mortale peccatū expellendo.⁊ dyabolū eius aduersariū intromittēdo. Decūdo a suis ministris et seruis patit illusionē. Nā duri corde ⁊ obstinati xp̄o illudere vident.dum toto die clamat p̄ scripturas et predicatores. cōuertimini ad me:et ip̄i despiciūt.puer.j. Vocaui ⁊ renuistis.extendi manū meam et non fuit qui aspiceret. Et quid sequit. Ego quoqz in interitu vestro ridebo et subsannabo cum vobis quod timebatis aduenerit. Tota die minatur penas eternas. et ip̄m non timent. Tota die repmittit premia inaudita. et ipsi non curant. ¶ Et nota hic q̄ quater christus illusus fuit. Primo in domo cayphe sacerdotis cum velamine capitis. Luce.xxj. Illudebant ei cedentes et velauerunt eum ⁊ p

cutiebāt faciem eius ¶Secūdo in domo herodis cuz veste alba Luc.xxiij. Tercio in atrio pylati cū veste purpurea.io.xix Quarto i cruce.mat.xxvij. ¶Principes sacerdotū cū scribis et seniorib9 illudentes dicebāt. Si rex israel ē descēdat nūc de cruce. ¶B ¶His quattuor modis bodie mali sacerdotes videnť xp̄o illudere. ¶Primo cū caypha cū velamine capitis dū amictū habent in capite qui sig̃ficat spez celestiū et ip̄i p tpalibus: ⁊ nō p celestib9 in eccīa seruiunt ¶Cōdo veste alba sibi illudūt.qui camisiā albam induētes p quā mūdicia cordis ⁊ corpis significat.ip̄i mundiciā nō seruant. ¶Tercio in purpura cū militib9 sibi illudunt.q̄ casulā vel vestē purpureā siue rubeā induūt p quā feruor et latitudo caritatis signatur .et ip̄i nō habēt purpureā vestē caritatis ꝫ sanguinolentaz odij et rancoris. Quarto in cruce euz deridēt cuz iudeis q̄ ei9 verba puertebāt et fidē deridebant cū verba dei ꝓtemnunt ⁊ indigne p̄dicāt ¶Tercō xp̄s a suis fidelib9 patiť flagellationē. cū ip̄m quotidie verbis lacerāt. ⁊ ip̄m tanq̄m signū ad sagittā pcutiunt biere.xvij. ¶Percutiam9 eū lingua. Iu.ij ¶Positus est hic in ruinā et in signuz cui ꝓradicet ¶Quarto xp̄s patiť ꝓspuitōnez. Conspuitō ista signat malam vilipensionē et vilificatōnez quā quidā habent ad deum et ad sacramenta ecclesie que ita tractāt quasi quasdā immūdicias.et tamē deus ex benigtate sua sustinz eos.esa.l. Faciē meā nō auerti ab increpantib9 ⁊ ꝓsp.in m. ¶Quinto xp̄s patitur occasionē. q2 dum fideles p quib9 semel mortuus est vt eos a peccatis mundaret quotidie ad peccata redeūt et q̄tidie peccatis se maculāt quantuz in se est iterū xp̄m occidūt.dum peccatū ppetrāt q̄ p solā xp̄i mortē potest deleri. et pro quo fuit necessariū filiū dei mori. Hebr. vj. Rursum cruci.filiuz dei in semetip̄is et ostētatui habentes. ¶Sexto ostenditur q̄ intellectus verboz xp̄i a discipulis fuit penitus ignoratus. Et hoc est. Ait illi nihil boz intellexerūt. Et sic p3 primū. Sexto principaliter quidaz cecus a xp̄o corā turbis illuminat. Et hoc est. Factū est dū app.hierico.ꝛc. ¶In quo quidē miraculo tria apparent: scz magna miseria ex pte ceci sedentis ⁊ mendicantis ⁊ magna misericordia ex pte xp̄i vocantis et sanantis et magna gratia ex acto ex parte turbe deū laudantis. Circa vo hoc miraculum sciendū est q̄ p istū cecum allegorice genus humanū ꝓgrue potest intelligi. qđ ante xp̄i aduentuz quattuor mala patiebatur. que in isto ceco apparent. a quib9 omib9 xp̄c ip̄m plenarie liberauit. ¶Primo ergo erat cecuz. nec creatorē suuz ꝓgnoscebat. sed creaturas pro deo colebat. sap.xiij. Aut solē aut lunaz aut gir stellaz rectores orbis deos esse putabant ¶Propterea petebat zachari as d. Illuminare his q. in tene. et in vm. mor. sedent. Et hoc est qđ hic dr. Ceci q̄dam. Cristus aūt ip̄m illumīauit d. Respice.io.j. Erat lux vera que illuī.om.h. ve. in hūc mōm. ¶Sexto erat totaliter terrenis intentū et eius merces terrena erat. esa.j. Si volueritis ⁊ audieritis me bona terre ꝓmedetis. Unde pro omib9 bonis opibus suis ad deū non ascendebat. Et hoc est qđ hic dr. Sedebat. i. i terrenis bonis quiescebat tanq̄z in vltimo fine. Sed xp̄c iussit ip̄m duci ad se vt ip̄z secū ad deū duceret celestia pcepturum Joh.x. ¶Per me si quis introierit salua-bitur et ingredietur et pascua inueniet. ¶Tercō erat extra viam iusticie ⁊ veritatis. quia ex quo recta fide carebat. nō poterat in via iusticie ambulare. Quia vt di. aug9. Omnis actio infideliuz mala. Hebreo.xj. Sine fide impossibile est

placere deo .et ideo di.in.ps. Omēs de cli.non est qui fa.bo.nō est vsq; ad vnū Et hoc est quod hic dr.q; sedebat non in via sed secus viam.ergo erat extra viaz Sed xps p lumen fidei.et p donum gra cie fecit ipm posse in via iusticie ⁊ veritatis ambulare.Et hoc est qō hic dr q illuminatus factus sequebatur xpm magnificans deum.Dum enim ei ostendit viam et dedit virtutem eundi per viaz ipsum dicitur ambulare fecisse. ¶ Quarto erat veris diuicijs pauperrimum ⁊ egenum.quia veras diuicias .scz vtutes et dona spūssācti paucas habebat apoc. nj. Nescis quia tu es miser et miserabil' et pauper et cecus ⁊ nudus.Et hoc ē qō hic dicitur.quia sedebat mendicās. xps autem genus humanū omnibus bonis replebat.Quia pater dando nobis filiuz omnia bona nobis cum ipo donauit Ro.vnj.Quo nō etiā cū illo omnia nobis do. Iob.j. De plenitudine eius nos oēs accepi⁹ gtiā pro gratia Reliquit nobis etiā thesauruz sue passionis hominibus dispensanduz.Et hec omnia fecit duz appropinquaret hierico.i.ad penaz mortalitatis nostre.Hierico autem interpretatur luna.que pro defectu ponitur Que omnia omnis plebs vt vidit dedit laudem deo.Et hoc est quod d.aplus.j. cor.j. Qui factus est nobis sapientia a deo ⁊ iusticia ⁊ sanctificatō ⁊ redemptō Sapientia quantū ad primuz .iusticia quantū ad secundū.sanctificatō quātuz ad terciuz.redemptō quantuz ad quartum.Et sic patet miseria generis humaī et misericordia xpi.⁊ graciaz actō plebis ⁊c. Aliter autē ad edificatōnem nostraz nota q; p hunc cecum peccatoz itelligitur.qui totaliter in mente est cecus. Circa quod tria videamus.scz ex quib⁹ cecitas inducit.in quibus cecitas spūalis est piculosioz qm corpalis.et ex qbus cecitas repetur. ¶ Primo ergo videa

mus ex quibus cecitas inducitur. ¶ Ubi nota q; octo sunt causantia et iducentia cecitatem corpalez et similiter spūalem ¶ Primuz est magni luminis inspectō.vt patet si aliquis inspiciat rotaz sol.q; dissoluit oculos et excecat. Quia vt d.phūs.Excellentie sensibiliuz corrūpun sensum.Et ideo illi qui transeūt mōtes vbi sunt ꝓtinue niues.deseūt in manu ramū oliue ne videndo solum niues excecentur.Hoc enī signat peccatuz presumptōnis. Presumptuosus enim vult figere oculum in rotam diuinitatis dei. dum vnitatem essentie et trinitatez psonarum ac eius pscientiaz inuestigare nititur et presumit.et ido opprimitur ⁊ excecaī.puer.xxv. Qui scrutator est maiestatis op.a gla. Propterea di.aplus ad ro.xij. Non plus sapere q; oportet sapere sz sa.ad so. ¶ Scdm ē longa in tenebris habitatō.q; vt di.phūs. Opus nature ē opus intelligentie.et ido natura nō mittit virtutem suam ad membruz. quod nō opatur.et ideo virt⁹ visiua in oculo nō vidente deficit.et ad membrū quod mūtuz opatur multā virtutem mittit. Unde phūs di.q; scriptores habent oculos meliores.et fabri habent brachia fortiora et cursores crura aliis duriora et fortiora. Et ad idem vadit q; homo aliquā do propter senium amittit visum. Gene. xxvij. Senuit ysaac ⁊ caligauerunt oculi eius et videre non poterat. ¶ Quia organum visus scz oculus est ōbilitatum et non potest recipe lumen ⁊ ido natura non transmittit virtutem. Hoc signi cat peccatum ꝓsuetudinis. Quando.n. homo inueteratus est in tenebris peccatoz omnino est excecatus. quia supma intelligentia aufert ei gratiam per quaz posset videre ex quo ipa non vtitur. lu. xix. Auferte ab eo mnā ⁊ date illi qui decem mnas acquisiuit.quia omī habenti dabitur et abundabit. Ab eo autez qui

non habet quod habet auferetur ab eo ¶ Tercium est multi fumi perceptio. q̄ nimis oculis cotrariat. Hoc signat peccatum ire. Sicut enim fumus generatur ex collectōne lignoꝝ circa ignem. sic ira ex collectōe sanguinis circa cor. vt dicit phūs que excecat hominez. Sic enim cecus non potest videre. sic ira impedit aīmum ne possit discernere verum. Item sicut cecus pcutit quenq̄z sic iratus percutit amicum et inimicum. parētes et filios et aliquando seipm occidit. Exemplum de achitophel. ij. reg. xvij. ¶ Quartum est venti puluerī immixti in oculos īsufflatio. hoc signat peccatum vane glorie. supbie sociatum. Sic. n. cecꝰ duz se credit ascendere cadit. sic vane gloriosus ⁊ superbus. Exemplum de lucifero ⁊ pmis parentibus. esa. xmj. Qui dicebaſ in cor de tuo. In celum ascendam ꝛc. Et sequit Uerūtamē ad infernum detraberis īprofundum laci. Quintum est nimia ad lumen vigilatō. ex hoc enī oculi conturbātur. Hoc sigt nimiā solicitudinē quā homo habet pro tempalibus acquirendis et obseruandis. ecc. v. Saturitaſ diuitis non sinit eum dormire. Pro quibus excecatur et vendit animaz suaz dyabolo quod est maxima cecitas. ecc. x. Nihil ē scelestius q̄z amare pecuniā. Hic enim aīmā suam venalem habet. Deut. xvj. Excecant oculos sapientum munera. Contra quod xps ait math. vj. Nolite so. es. in cra. d. qd man. aut quid bi. ꝛc. Querite pmum regnum dei ⁊ iusticiam eius: et hec omnia ad. vo. ¶ Sextum est maloꝝ humoꝝ ad oculos descensio. ac etiaz nimiꝰ calor Unde in. ethiopia propter calorem multi pdunt visum. Similiter ad peluiz fluentem excecantur homines. Hoc sigt peccatum luxurie que ex abundanti calore et sanguine consurgit. ex quibꝰ magnus color in carne generatur. Luxuria enī vere est ignis. iob. xxij. Ignis est vsqz ad ꝓsumptōnem deuorans. Que totaliter excecat hominez. Sic enī cecus nō discernit inter pulcrum ⁊ turpe. sic luxuriosus frequenter habet pulcram vxorē et nobilez. et dimittit eam ppter turpem et vilissimam et frequentē vadit ad mortem habens oculos fasciatos sicut ille q̄ vadit ad suspendium. Plures enī iam interfecti sunt. sic excecatus fuit samson de dalida que pluries voluit eum pdere ⁊ ille tamē semp dormiebat in gremio eius. Tandē autem decepit eum: ⁊ prodidit. ppter quod ab inimicis exoculatꝰ fuit. vt ptz. Iudi. xvij. ¶ Septimum est organi deuastatio. vt quando pforatur vl' eruit. Quedam enim potentie aīme sunt omnino alligate organis. ita q̄ corrupto vel impedito organo. aīa non potest actus illarum potentiarum operari. de quibus est visus. Hoc signat peccatum odij vel inuidie in quo anima moritur. ⁊ a deo sepatur qui est btā vita aīarū. j. Johā. nj. Qui non diligit manet in morte. Et itez. Qui odit frātrē suum homicida est. Et scitis q̄niaz. oīs homicida nō hz ptē in regno xpi ⁊ dei sic enī oculꝰ ē organuz videndi. sic amor dei ⁊ pximi ē organū viuēdi. q̄ tollit ⁊ deuastat p odiuz ⁊ inuidiā. ¶ Octauū ē lucis cooptō vt q̄ndo quidā pānicul' sup lucez generat. ita q̄ lux ē coopta. ⁊ intꝰ abscōdita. nec videri pt. hoc signat peccatū accidie ⁊ pigricie q̄n hō talētuz a dō sibi traditū abscōdit ⁊ nl' opatur ī eo. ppt qđ a dnō ꝓdemnat. vt ptz luc. xix. Dnē ecce mna tua quā habui repositaz in sudario. ꝛc. Et sequitur. De ore tuo te iudico serue neq̄m quare non dedisti pecuniā meaz ad mensā. ꝛc. puer. xj. Qui abscōdit frumēta maledicet ī pplis. Ideo videamꝰ ī quibꝰ cecitas mētis cecitati corpis magis piculosa videatur. ¶ E ¶ Et sunt octo

in quib⁹ magis apparet cecitas mētis q̄z corpis esse piculosa. Primū q2 in nobiliori subiecto scz in aīma et nobiliori bono priuat scz lumīe grē. qđ sine ꝓpatōne melius est lumine corporis. Ex his enim duobus periculosior infirmitas iudicat. scz q2 est i nobiliori mēbro. vt q2 est in corde vel in cerebro. q̄z que ē i oculo. et que est in oculo. q̄z que est in pede. et q2 meliori bono ꝑuat scz vita. q̄z q̄ priuat visum. et que ꝑuat visuz q̄z que priuat auditū vel gressum. Ecōm est q̄a cec⁹ corpaliť conat oīno ducez bēre. nec sine duce audet ābulare vel baculo. Cecus vo spūaliť de duce nō curat. z omīa facere sine duce attēptat. Bene. Ceci ducē querūt z nos sine duce erram⁹. Imo ducē expellit. Job. xxj. Qui dixerūt deo recede a nobis sci. vi. t. no. Terciuz est q2 cecus corpaliter eligit ꝑ duce videntē et fidelē personā. Peccator aūt cecus eligit cecū pro duce. dū scz accipit exēplum a malo alterius: qui cecus est sicut ipe. Tre. mj. Errauerūt ceci in plateis. tenuerūt lacinias suas. Et qđ pei⁹ ē peccator eligit pro duce illuz qui pluries eū precipitauit. s. ꝑpriū sensuz et ꝑpriaz volūtatē. Contra qđ ecc. xvmj. Post ꝓcupiscentias tuas nō eas. et a volūtate tua auertere. Si enī prestes aīe tue cōcupiscentias eius. faciat te in gaudiū inimicis tuis Libentius etiā sequit dyabolū ducentē ipm ad mortē q̄m xpm ducentē ipm ad vitaz. Quartū ē. q2 cecus corpaliť cecitatē suaz agnoscit z ꝓfitet se esse cecum Peccator vo cecus nō agnoscit maxīaz cecitatē suam. imo multi peccatores reputāt se valde videntes z sapiētes. et iō magis peccant. Jo. xix. Si ceci essetis nō haberetis peccatū. nunc vo q2 dicitis videmus peccatū vestz manet. Ro. j. Dicentes se esse sapientes stulti facti sunt. Ubi d. aug. Si dicētes se eē sapiētes stulti facti sunt. puta ergo te stultū et sapiēs eris. Quintū est. q2 cecus corpaliť oī studio z conatu quo potest q̄rit illuminari. Peccator vo cecus nō curat. nec q̄rit illuīari. imo fugit audire vbū dei. ꝑ qđ posset illumīari. ps. Lucer. pe. m. v. t. Sextū est. q2 cecus corpaliter quēcunqz cibū vnde viuat scit ponere in os. Peccator vo nescit cibuz ponere in os aīe. sz ponit in auribus in oculis et in manib⁹ dū in corpeis sensibus delectať. et totuz conatū suuz ad hoc tendit vt sensus corpis pascat. et aīmā fame pire permittat. Iob. xxxmj. Dauit enī sterilē et que nō pturit. s. carnē z vidue nō bene fecit. s. aie q̄ ꝑ peccatū sepata ē a deo spōso suo. Septimū ē. q2 cec⁹ corpaliť qđ vide non pt palpat. Unde vulgariť dr. Qui nō videt palpare dz. Sic ysaac q̄ nō vide poterat palpabat iacob. gen. xxvij. Pdctōr vo cec⁹ penas futuras q̄s oculo fidi nō videt nec credit. nec oculo cordis videre pt. nec oculo cogitatōis cogitat. nō vult hic eas aliqualiter expiri. imo oēz penā penitentie subterfugit. Nēret. n. expiri penā famis sitis et frigoris z caloris ad probandū si poterit eā in ꝑpetuū sustinere. esa xxxmj. Quis ex vobis habitare poterit cū ardoribus sempitēnis. Hic cadit exēplū illi⁹ heremite. qui tēptatus de quadā muliere. cui⁹ formā assumpserat dyabolus z sibi apparuit. voluit expiri si ignez posset sustiere quē ꝑ peccato passurus erat. et accēdit candelā z ꝑbussit digitos suos. z stati tēptatō recessit. Octauū ē q2 cec⁹ corpaliť felices reputat videtes z se iudicat ifelicē. tho. v Qualem mihi gaudiū est q̄ in tenebris sedeo z nullū lumē video. peccator vo cecus iustos videntes ꝓtēnit. z et irridet. prou. xxix. Aboīnent impij eos q̄ in recta via sunt. Et se reputat beatū. dum tpali felicitate fruatur. ps. Beatū dixerūt ꝑplm cui hec sūt.

De tercō. s. ex quibus spūalis cecitas repet. pax dicam⁹. q⁹ multa de alijs dicta sunt. ¶ ¶ Nota ergo q⁹ triplex ē remediū cecitatis spūalis put ex scripta habetur. ¶ Primū est amaritudo ꝓtritōnis. qđ figuratū est in thobia cuius oculos āgelus felle liniri mandauit ⁊ visus recepit. ¶ Scđm est ablutō ꝓfessionis. qđ figuratū ē i ceco nato cui xp̄s māda uit q⁹ iret ad natatoria syloe et lauaret se. Qui abijt et lauit et uidit. vt ptz. io. ix. ¶ Syloe interp̄tatur missus. ¶ Aqua ergo syloe ē ꝓfessio que est vnus de lotoribus xp̄i missi a patre. Tercū est collyrū bone opatōis qđ ptinet ad satisfactōem. apoc. nj. Collirio unge oculos tuos ut videas. Collyrū fit ex frumento. ¶ Frumentū est xp̄s. ¶ Sic opa bona fiunt ex xp̄o et in xp̄o ⁊ p xp̄m. esa. xxvj. Omia opa nostra operatus es in nobis domine. Et sic ꝑz totū

De epistola. Sermo XXXI

Si linguis hominū loquar et angelorū caritatē aūt nō habeā. fac. s. ve. es. so. et cim. tin. j. cor. xnj. ¶ Sicut ep̄la dn̄ice p̄cedētis sic et ista est valde longa ¶ Ad totū. xnj. c. p̄me ep̄le ad cor. cōtinz. nec p pauca ꝓgrue expediri potest nisi supficietenus ip̄am transeundo. ¶ Omino ergo ip̄am breuiter p̄curere intendo. q⁹ dies hodierna longis sermonib⁹ nō est apta. ¶ Intēdit aūt ap̄ls in tota p̄senti epistola caritatē nobis p̄ omnibus alijs virtutibus ꝓmendare et eius excellentiaz demōstrare. Et ideo in hac epistola quatuor facit. ¶ Primo enī ostendit. q⁹ omēs alie virtutes ⁊ dona sine caritate ad salutē penitus nihil valent. ¶ In p̄incipio ep̄le. ¶ Scđo ostēdit q⁹ caritas oīm vtutū opa possidet. ⁊ exercet. ⁊ oīa mala cauet ibi. Caritas patiēs ē. benigna ē. ꝛc. ¶ Tercio ostēdit q⁹ in futura vita oēs virtutes et dona euacuata cessabūnt. sed caritas nūq̄z excidet. ibi. Caritas nunq̄z excidit. ꝓ pbe. eua. ꝛc. Quarto excellentiā ⁊ maioritatē caritatis quasi ꝓcludēdo subiūgit ibi. Nūc āt. ma. fi. sp. ca. ¶ Primo ergo ostēdit q⁹ alie virtutes ⁊ dona sine caritate nihil ꝓficiūt ad salutez. Est āt caritas ordinatus amor dei ⁊ p̄rimi. ut sc̄z deus sup omnia diligat. ¶ Deinde debem⁹ diligere p̄rimū in deo et ꝓpter deū tanq̄m nosip̄os. Talis ergo amor caritas nōiatur. Et hoc valde ꝓgrue ꝓpt̄ quattuor. ¶ Primo ergo talis amor dr caritas rōe ethimologie nōis. q⁹ caritas. i. cara res Transcendit enī caritas oīa virtuosa et valerosa. ⁊ sup oīa cara magis valz. sap. vij. Nec ꝓp. il. la. p̄ci. q. o. a. in. cō. il. are. ē exi. ⁊ ar. nl. ē in cō. illius. Etiā caritas res cara est. q⁹ omē rapz capz. ¶ Perfecta aūtē caritas raro inuenit. ¶ Secūdo talis amor dr caritas. q⁹ rē cui inest facit carā et p̄ciosaz. Hō enī p caritatē carus est ⁊ p̄cōsus deo et sanctis et sine ipsa est vilis et aboīabilis. Et non solū hoīnem cui inest facit carū et p̄ciosuz. sz oīa opa eius reddit cara vtpote valentia vitā eternā que āte nihil valebāt. Unde paleas facit auz. ¶ Tercō dr talis amor caritas. qa carissime ꝓiungit rei. s. deo. j. Jo. iij. Deus ca. ē et q. m. i. c. in deo ma. ⁊ de⁹ in eo. ¶ Per amorē enī homo in deum transformat. p̄s. Ego dixi dyestis. sc̄z p amorē. ¶ Quarto talis amor dr caritas. quia ad rem caram ducit. sc̄z ad vitā eternaz. quia gloria correspondet caritati. Tantuz enī quisq⁹ habebit de gl̄a. q̄ntuz habuit de caritate. Unde aug. di. Opa bona nō ex q̄ntitate sui. sz ex caritate sui pl⁹ vel minus ꝓsunt. ¶ Impar quidē facultas est multū vel paruz danti. sed non imp caritas. Et ideo tantū est dare calicez aq̄ q̄ntum fuit zacheo dare dimidiū patrimonij. ¶ Hui⁹ ergo caritatis excellētiā

apl̄is hic demōstrat.qđ facit duz primo ostendit q oēs vtutes ⁊ dona ⁊ omnia bona opa sine caritate nihil ꝓficiunt ad salutem. Et hoc ꝓbat p̄ inductioēz. In ducendo in actu locutionis q̄ est medi in ter actū interiorez et exteriorē Locutō.n. cōstituit ex interiori intētiōe: ⁊ exteriori platiōe q: loq̄ est cū intētiōe ꝓferre Itez inducendo in actu mentis interiori qui est ꝓphetia ⁊ ꝓgnitō et scientia ⁊ fides ⁊ hmōi. Et in actu opis exteriorꝭ vt ē ele mosinā facere et seip̄m martirio expoē re. Et p hoc vult itelligi oīa alia bona: q̄ sine caritate haberi possunt. Primo ergo inducit in actu medio inter interio rē et exteriorē qđ est loqui đ. Si.in.ho. lo.i.si habuero donū linguaz vt linguis oīm sciam loqui.vt apli et āgeloz: q̄ lin gua sua loquunt ⁊ ꝓceptus suos ⁊ volū tatē đi sibi īdicāt aliq̄b9 nutib9 ⁊ sig̃s Vl linguā hoim appellat quecūqz humano intellectu ꝓcipi possunt. et humana rōe inuestigari. Linguā vo angeloz qua đi cunt q̄cunqz que nec sensu nec expimen to nec hūana rōe ꝓcipi possunt. sed solo intellectu a dei gratia informato. Si er go sic mirabiliter loq̄r. caritatē āt nō ha beā qua scz possū care et excellent loqui. factus sum velut es sonans. qđ alios ex citat vt campana. aut cimbalū tinniens qđ alios dulciter delectat. quoz vtrūqz se ꝓsuit. et alijs ꝓdest. Et vt̄ q duo tāgit scz sonū eris q̄ est grossior et correspōdz lingue hoim. et sonū cimbali qui ē subti lior. et correspondz līgue angeloz. Et ite rū. Sicut es ⁊ cimbolū nō sonant motu ꝓprio. sed impulsu alieno. ad alioz vtili tatē et delectatōez. et nō ad ꝓpriā. sic q̄ p dicat absqz caritate mouente spū: ꝓfert ea que alijs sunt vtilia. ⁊ eos đmulcēt sz sibi nō valent ad vitā eternā iob.xl. Os sa eius scilz vehemoth velut fistula eris Dulciter.n. aliq̄ndo sonāt. q̄ sūt ossa dy aboli. sed ip̄i sunt sine medulla deuotio nis. Deinde inducit in actu interiori. đ. Et si habuero ꝓphetiā. i. futuroz reue latōem ad alijs nunciandū sicut habuit balaā ⁊ saul.j.reg.x. et cayphas. iohā.xj. ⁊ noueri misteria oīa veteris ⁊ no.te. ita vt in sapīa que est supra humanuz intel lectum ꝓfectus existaz. vt iudas qui fuit de numero apl̄oz quib9 domin9 dixit math.mj. Vobis datū ē nosse misteriuz regni dei. Ipse etiā dyabol9 misteria đi scuit. exech.xxvnj. Omē secretū nō ē ab sconditū a te. Et oēm sciaz habuero sup. que est đ eis ad que p̄t attingere hūan9 intellectus. Et si hūero omnē fidē. i. pfe ctaz fidem de omnib9 que sunt necessa ria ad salutez. vt de ereatore et creaturis de angelis et aiabus. de inferno ⁊ padi so. ita vt mōtes transferā. i. montes trās ferri a deo p fidē impetrem. Nā virtute fidei aliq̄ndo miracula fiūt etiā a malo hoīe. Sic alexander q̄ hūit tantā fidē li cet informē: vt ad p̄ces suas montes ca spij sint ꝓiuncti. et intus iudei inclusi. vt đ. ioseph9. math.xvij. Si hūeritis fidem sicut granuz sinapis dicetis monti hunc trāsi hīc ⁊ trāsibit. Vz q̄re attribuit mira culoz opatio magis fidei q̄m alij vtuti. Et dicendō ē q hoc ē iō. q: fatet oīpotētiā đi. Oīpotentie āt attribuit vtuosa ⁊ mira culosa opatō. Itē fides eleuat hoiez sup posse nate. ⁊ ē đ his q̄ naturā supāt. ⁊ sic ꝓpetit ei vt det posse supra natāz. vt per posse supra natāz ꝓfirmet fidē supra na turā. Vz si q̄rat quō fides q̄ ē sine carita te hoc p̄t mereri. Dicēdō ē q nō dat hoc fi đi sine caritate đ merito ꝓdigz ꝓgrui. si hoc exigat vtilitas populi. Et si q̄t quō hoc potuit fides alexād cū eēt infidelis. di cēdū ē q tūc sufficiebat credere vnū duz re mūeratorē bonoz. ⁊ pūitoz maloz. qđ alexand credebat. hiere.xj. Credē.n. optz accedentē ad deum. q: ē. ⁊ inquirentibus

se remunerator sit.glosa. Sine hac fide nullus vnq3 saluari potuit.sed mō talis fides non sufficit.Si aūt opponat sine fide mediatoris nullus vnq̄m saluari potuit.et sic plus necessarū fuit credere q3 illud qō dicū ē. Dicendū q verū ē q sine fide mediatoris explicita: vel implicita nunq3 fuit sal⁹ ⁊ in illa montes transferri possunt.Si hoc unq̄m sine caritate habuero nihil sum ad vitā eternā3 acq̄rendā.matb.vij. Dnē nōne in noīe tuo pphetauimus.⁊ demonia eiecim⁹ ⁊ virtutes multas fecimus.Et d.illis Amen dico vobis.nescio vos. Qui ergo caret caritate que vero ⁊ summo esse ꝓungit scz deo totaliē nihil est. Unde in psona peccatoris d.dauid. Ad nihilū redact⁹ sum et nescaui. Deīde inducit in actu exteriori d.Et si distribuero omēs facultates m.in ci.pau.⁊ si tra cor.m.ita vt ar.sicut se.b.laurenti⁹.vt di. glo. Quo nihil p̄t esse pfect⁹ opus misericordie.nec maius signum dilectōnis iuxta.illud io.xv. Maiorē hac dilectōem nemo habet. id est maioris dilectōis signū.vt a.suā.i.vitā suā po.qs.p a.suis.Caritatē āt nō habeā nihil mihi ꝓdest.s.ad vitā eternā ob tinendā. Prodest āt q̄ntū ad multa alia. Bona.n.extra caritatē facta ad mlta p̄sunt.ut alibi ptz.Et sic ptz ꝑmuz. Ecce ostēdit q caritas oīm virtutū opa possidet et exercet.⁊ omē maluz cauet. q3 ipa est forma oīm virtutū p quaz oēs virtutes opant.et ꝓtraria oim virtutum ꝓhibent p caritatē.Et exēplificat hic.i.xv.vi tuosis op⁹ d.Cari.pa.ē scz in aduersis tolerandis. Und.n.prim⁹ vocat diligit. inde illata aduersa ab illo fortit tolerāt Sicut ei auz dilatat.pcussuz.sic caritas ī aduersis pficit cū libent patit. Iac.j. patiēna op⁹ pfectū hz.ps. Dū superbit impius plegndo.incēdit paup ipm pl⁹ ⁊ pl⁹ diligendo. Itez benigna est.s.ī releuādo miserias primo3 glo.i.larga egenis. Item nō emulat.i.nō inuidet bono in alio cōsiderato.gal.v. Nō efficiamī inanis gl'e cupidi inuicē puocātes. inuicē inuidentes. Itē nō agit pperā.i. puerse bonuz in altero plequēdo.qō ē magna puersitas puer.nj. Noli phibere eū. q̄ pt benefacere si potes et ipe benefac. Itē nō inflat ō bono habito supbiēdo.nec ꝓ deū nec ꝓximū. Adulti enī ex bonis que habēt iflātur ⁊ dedignant mioribus loq.sap.nj. Dirūpet deus illos inflatos sine voce Itē nō ē ābitōsa bona mundi hēndi. In multis enī nō est caritas.q3 multi dignitates honores ⁊ ꝑmatū ābiunt vehemēt. Contra q̄s ecc.vij. Noli querere ab hoīe ducatū.neq3 a rege cathedrā hōris. Adulta enī picula sunt ibi et multos piclitari vidim⁹ Itē nō q̄rit que sua sunt.s.repetēdo p ꝓtentōem si fuerint ablata.luc. vj. Qui aufert que tua sunt ne repetas.scz iudicō ꝓtentōso Hoc est ꝓsiliū. Uel nō querit que sua sunt.i.ppria bona ⁊ commoda.sz ꝓpria bona pprijs āteponit vt di.aug.j.cor.x. Nō querēs qō mihi vtile est.sed qō multis.phi.ij. Nō que sua sunt singuli ꝓsiderātes.sed que aliorum. Itē nō irritat scz vindictā appetendo.q3 non habet interius irā: que est appetit⁹ vindicte.iac.j. Ira viri iusticiam dei nō operatur. Sed caritas dei iusticiā operatur.et ideo non irascitur neq3 irritatur. et si habeat aliq̄ndo aliquā aīmi ꝓmotiōnē. Et si obijciatur q ipe deus irritat. ezech.xxvnj. Irritauerūt me ⁊ nolurēūt me audire ergo multomagis caritas creata. Dicendū est q irritatio que est cōmotio animi ad vindictam hec non cadit in deum nec in caritatem.⁊ de hac loquitur hic. Irritatio vero que est influctō pene vlciscentis peccatū sine animi cōmotione.hec est in deo et in habentibus caritatem.de q̄ non loquit hic. Itez

non cogitat malū. s. cum ꝓsensu delibera
to. esa. j. ☙ Auferte malū cogitationū vrāꝝ
ab oculis meis. Itē nō gaudet sup iniq̄
tate. s. q̄ndo videt inimicū ruere. vel ali
qd̄ iniquū facere. puer. xxmj. Cum ceciderit inimicus tuus ne cōgaudeas. et i ru
ina alterius ne exultet cor tuum. Hoc ē
enī dyabolicū valde. Caritas aūt dyabo
lica non ē. ecc. xix. Qui gaudet sup iniq̄
tate deuorabit. Itē ꝓgaudet veritati. sc̄z
p̄dicare vel opera mōstrare. j. io. ☙ Maio
rē hoꝝ nō hēo grām. q̄m vt filios meos
audiā in veritate ambulātes. Itez omia
suffert. i. cū veritatē ꝓgnouerit opera vi
tutū que sunt ardua ⁊ difficilia viriliter
portat sicut iob. iac. v. Sufferentiaz iob
audistis. Item omia credit sc̄z que veri
tas dī. sicut abraā. Ge. xv. Credidit abra
az deo ⁊ reputatū est ei ad iusticiam. Et
nota q̄ nō dī. omibus credit. q. j. Jo. mj.
dr. Nolite omni spūi credere. Eccli. xix.
Qui cito credit leuis ē corde. Ben. Utiq̄
q̄z viciū est ⁊ in omibus credere ⁊ nulli
Itē omia sperat que deꝰ p̄mittit. q. omi
potentē nō dubitat. iob. xmj. Et si occide
rit me in ipo sperabo. Item omia sustinet
per lōganimitatē expectādo. sciens q̄ sū
ma bonitas nō auertit a bona volūtate
ecc. ij. Cōiungere deo. s. p caritatē. et susti
ne. sc̄z lōganimiter expectādo. vt crescat
in nouissimo vita tua. ¶ ☙ Itē nota
differētiā ex dictis. inter pati. sufferre et
sustinere. Pati enī ppriē ē respectu ma
li pene illate. Sufferre vo ē respectū diffi
cultatis in agendo bonū. Sustinere vo
est respectu boni dilati. Est ergo caritas
Primo patiēs ꝓtra impatiētes. Secū
do benigna ꝓ inimicos. Tercō nō emu
lat. ꝓtra inuidos. Quarto nō agit perpe
rā. ꝓtra puersos. Quīto nō inflatur. cō
tra supbos. Sexto nō ē ābitiosa. ꝓtra cu
pidos. Septimo nō querit q̄ sua sunt cō
tra auaros. Octauo nō irritat. ꝓtra ira
cundos. Nono nō cogitat malu. ꝓtra
versutos. Decimo nō gaudet super iniq̄
tate. ꝓtra dyabolicos. Undecimo con
gaudet veritati ꝓtra mendaces. Duodecimo omia suffert. ꝓtra imbecilles. Tre
decimo oia credit. ꝓtra infideles. Quar
todecimo oia speraꝝ. ꝓtra desperantes.
Quintodecimo oia sustinz. ꝓ felicios et
pperos. Et sic ptz scōm. ¶ Tercō ostendit q̄ in futura vita omes vtutes ⁊ dona
euacuata cessabūt. caritas aūt nunq̄z exci
det: sz pficiet ⁊ perfecta in eternuz mane
bit. Ex quo magna caritatis excellēcia
demōstratr. Et facit tria. Primo enīz dī.
q̄ caritas nō excidit sz alia dona excidūt
scdo ꝓbat q̄ alia dona excidāt. per rōez:
ibi. Ex pte enī ꝓgnoscimus. Tercō ꝓbat
idē per duo exēpla. ibi. Cuz esseꝝ puulus
¶ Dicit ergo caritas nūq̄z excidit. sed
manet in patria. q̄z uis q̄ntuz ad aliqua
sc̄z q̄ntū ad actus exteriores et laborio
sos excidat. q̄ntū enī ad interiores semp
manet. Non excidet ergo in futuro. sed
magis augebitur. nec etiā excidit in p̄sē
ti. ⁊ si aliq̄ndo refrigescat. mat. xxmj. Re
frigescet caritas multoꝝ. ☙ Attēde tamen
q̄ vez est. q̄ p̄m substantiam suā eadem
caritas que ē hic manebit. etiam in futu
ro. q̄ntū in se est: ab habente tamē p̄t abi
ici si voluerit. Et si datur ei nō posse vel
le permaēbit. hiere. xxxj. In caritate per
petua dilexi te. ideo attraxi te miserans
Proverbioꝝ. xvmj. Omni tempore di
ligit qui amicus est. id est qui in caritate
diligit habet quo potest si vult. omn tē
pore diligere. quia habet caritatem. Ca
ritas ergo nunq̄z excidet. Omnia vero
alia dona cessabunt siue sint ꝓphetie: q̄
sunt cognitiones de futuris que omni
no euacuabuntur. quia totum ibi erit p̄
sens et permanens. siue sint lingue. id ē
dona loquendi varijs linguis q̄ ibi cessa
bunt. q. vnica lingua. sc̄z lingua dei oēs

loquent.esa.lxj. Donaz vniuersos filios tuos doctos a dnō. siue sit scientia q̄ est p ipeculū creature ⁊ p ꝓgnitōem cāruz creaturaꝝ. que destruet. q2 p verissimā ⁊ intimā oīm cām omnia cognoscētur. Apoc.xxj Non egebunt lumine lucerne. q̄nā deus dominꝰ illumīabit eos Quo aūt ⁊ q̄ntū ad q̄d scientia destruetur magna questio ē Deinde cum d. ex pte enī cognoscimus ꝓbat p rōnez q̄ p̄dicta dona scientie et ꝓphetie ꝺbeant cessare. Et ē rō tal. Oīmē q̄ ꝺ est īpfectuz aduemente gloria cessabit. sz p̄dicta impfectōem habent: ergo cessabunt et hoc est q̄ ꝺ di. Ex pte enī cognoscimꝰ et ex pte ꝓphetamus. i. ideo euacuabunt predicā q2 ex pte. i. impfecte cognoscimꝰ. et ex pte. i. impfecte prophetamꝰ Et q̄ntū ad scientiam aptum est. q2 intellectu infirmo ꝓgnoscamus. q̄ se habet ad manifestissima nature vt oculus noctue ad lucē solis vt di. phūs. Unde sicut oculus infirmus videt circulū circa candelā accēsaz q̄ non est ibi sed humor inordinatꝰ q̄ est in oculo facit sic aꝑparere. Sic intellectꝰ multa credit se videre in creatura. q̄ ibi nō sunt. Tre.mj. Contenebrati sunt oculi nostri. Itē cognoscimꝰ medio tenebroso. scz p creaturā. iob.xxxvij. Flos quippe inuoluimur tenebris. Ꝺe ꝓphetia etiā similiter patz. Xp̄i enī ꝓphete imperfecte ꝓgnoscebant p enigmata scz ⁊ figuras Unꝺ beluseus qui fuit eximꝰ ꝓphetaꝝ ignorauit etiā mortē filij sunamitis vt patz.mj.reg.mj. Sic ergo ptz q̄ imperfectōem ista ꝓtinent. sed cuz venerit qꝺ pfectum est qꝺ erit in gloria. q2 ibi euanteomnia ꝓsummata euacuabitur. qꝺ ex pte. est. i. exilitas cognitōnis et impfectō q̄ est hic in scīa ⁊ ꝓphetia tollet. q2 pficietur. sicut tollit lumen candele aduentente lumine solis. Et multomagis euacuabitur donū lingue. Deinde cū di. Cū essem puulus. idem ꝓbat p exemplū. Et attende q̄ in puulo est duplex impfectō scz loquele et scientie duplicis scz diuinoruz et humanoꝝ Et ideo di. Cum essem puulus loquebar vt puulus. sapiebam vt paruulus. s. de diuinis. et de his que noūerunt qui habēt donuz ꝓphetie cogitabam vt puulus de istis terrenis. q̄ndo aūt factus sum vir. i. etatis perfecte. euacuaui. i. deposui et dimisi q̄ erant puuli: et sic dimisi loqui puerile. et hoc respicit donum linguarum sapere puerile et hoc respicit donum ꝓphetie dimisi etiaz cogitare puerile. et hoc respicit donū scientie. quia vt dicitur. Esa.lxv. Puer centum annoruz morietur. Et sic q̄ntuz ad tria que dixit posuit exemplum. Similiter erit in patria. quia hec tria ad pfectōem transibunt. et sic euacuabuntur Deinde cum di. Uidemus aūt nunc p speculum. ⁊c. ꝓbat idem per aliud exemplum sciliz per similitudinem sumptaz a modo videndi ⁊ cognoscendi: qui est imperfectōis Dicit ergo Uidemꝰ nunc p speculum. q. d. bene dico q̄ scientia ⁊ p phetia impfectōem habent. ⁊ ideo dēnt in patria euacuari. quod patet ex modo ꝓgnoscendi. quia nuncin via videmus deum et diuina per speculū rōnalis creature que ē imago dei. ⁊ videmus etiaz in enigmate id est in vestigio ⁊ in creatura irrationali in qua deus et diuina videntur magis obscure. Est enim enigma obscura allegoria. vl obscura similitudo Obscurus enim sermo et mirandus est enigma. vt est illud patrez ꝓgenies occidit matris in aluo. q̄z genuit matez generauit filia patrem. Ysiꝺ. vero dicit. q̄ enigma est questio obscura que difficile intelligitur: nisi aperiatur. vt est illud. Iudicū. xiij. Ꝺe comedēte exiuit cibꝰ. Unde ꝺ moyse. q̄ videbat deum in subiecta rōnali creata et non irrōnali. ꝺz nu. xij.

Ore ad os loquor ei ⁊ palã ⁊ nõ p enigmã ⁊ figuras. Sicut dictũ fuit ezechieli. Fili hominis ppone enigma ⁊ narra parabolã Et nota q̃ triplex ẽ speciꝫ p qd̃ in ista vita ꝓgnoscim⁹. Primũ ẽ nobilissimus ⁊ clarissimũ scꝫ filius dei incarnat⁹. sap. vij. Candor ẽ lucis eterne ⁊ speculus sine macula dei maiestatis. Hoc speculus a iudeis fuit ꝓsputũ vt in eo clarius videremus ⁊ fuit affixũ cruci. vt in eo cordis nostri maculas intueremur ⁊ abstergeremus. Scdm speculum ẽ sacra scriptura Jac.j. Si quis pspexerit in lege pfectẽ libertatis. sicut in speculo. Et ibidem. Si q̃s auditor est verbi ⁊ nõ factor hic ꝓparabitur viro ꝓsideranti vultum natiuitatis sue in speculo. Tercium est speculum rõnalis creature. Et sic accipit hic. Und dyo. d. q̃ ãgelus ẽ speculum clarissimus sequitur. Tunc aũt scꝫ in gloria videbim⁹ facie. scꝫ nostra ordinata ad faciẽ ipsius dei. i. pſentialiter ⁊ manifeste. j. Johãis. nj. Cum aũt apparuerit similes ei erimus. q̃ niã videbimus eũ sicuti est. Esa. nj. Oculo ad oculũ videbũt. Et in hac cognitõne omnia pfecte cognoscem⁹. ⁊ p ꝓsequi omnis impfectõ cognitõnis tollet. Nũc ꝓgnosco ex pte. Hic quasi adaptat ⁊ explanat qd̃ dixerat de cognitõne obscura ⁊ manifesta d. Nunc. i. in pſenti vita cognosco ex pte. i. obscure ⁊ impfecte. totũ enim velatum est: Unde esa. vj. dr q̃ seraphin duab⁹ alis velabant faciẽ di ⁊ duabus pedes eius ⁊ duabus volabãt. Et hoc est ꝓgnoscere p speculum in enigmate. Tunc aũt scꝫ in gloria cognoscã: sicut ⁊ ꝓgnitus sum scꝫ a deo plene et pfecte. q̃r eodẽ medio ꝓgnoscam deum: qũo ipse me cognoscit scꝫ p essentiam dei. Et hoc ẽ videre facie ad faciẽ. Intellige tamẽ q̃ p hoc non intendit ꝓcludẽ equalitatẽ i cognoscendo. Deus enim in infinitũ limpidius me cognoscat q̃m ego possim ipm cognoscere etiã in patria. scꝫ notat per hoc medium cognoscendi idẽtitatem. q̃r idem erit medium scꝫ essentia diuina Et sic pꝫ tercium Quarto excellẽtiam ⁊ maioritatẽ caritatis quasi ꝓcludẽdo subiſert d. Nunc aũt id ẽ in vita pſenti manent tria hec. scꝫ. fides spes et caritas. Fides q̃ deum credimus. spes qua bonũ eternũ quod ẽ ipe dõs speramus. ⁊ caritas: qua ipm super omnia diligimus ⁊ amamus Et hec tria sunt maiora omnib⁹ virtutibus ⁊ donis. Und vocãtur virtutes diuine. quia cõiungunt animã do. Exꝫ caritas ẽ maior his duabus scꝫ fide ⁊ spe. ergo est maior omibus aliis. Si autem plura vis dicere d excellẽtia caritatis require infra dnica. xnj. post trini. in secũdo mẽbro de euangelio. Et sic patꝫ quartum. ¶ ¶ In fine nota q̃ septem puerilia euacuare dẽmus. Primo dẽmus euacuare loqui puerile. i. sine pmeditatione. Pueri. n. loquunt q̃cquid in os venerit. Canus vero vir circũspecte ⁊ cuꝫ premeditatõne loquitur. Und de viro pfecto in ps. dr Lingua eius loquit iudicium. i. examinatã sententiam ¶ Scdo dẽmus euacuare sapere puerile. i. vt nõ simus sapientes circa pua. vt pueri circa nuces et monetã plumbeã ⁊ hmõi vilia ⁊ circa maxima insipiẽtes. sicut illi q̃ circa temporalia que sunt pua bona sũt valde prudẽtes ⁊ circa virtutes ⁊ dona valde insipientes. j. cor. xnj. Nolite pueri effici sensibus. sed malicia puuli estote. Talis enim est sapientia terrena animal' dyabolica vt dr Jaco. nj. ¶ Tercõ euacuare debemus cogitare puerile. quod est solum de presentibus vt nõ solum d pſenti vita. sed de futura cogitem⁹ ⁊ necessaria preparemus vt in ppetuum ibi honorifice viuamus. Deque habem⁹ exemplum de formica puer. vj. Uade ad formicam piger ⁊ ꝓuid. vi. e. ⁊ di. sa. q̃ cũ nõ ha-

du.nec p̄cep.nec.p̄in.paret.in est.ci.s.
Quarto euacuare debem⁹ mundicias pueriles q̄ sed̄t in luto ⁊ deturpant ve/stimenta sua. Sic peccatores vestez nu/ptiale virtutū que dignū facit hominez nuptijs eterni regis. quā eis deus p̄tulit in baptismo p lutū peccato⁊ trahunt. ⁊ dignitatē regiā qua filij eterni regis sūt non venerantes stant in p̄stibulis et ta/bernis et ad torquēdas vsuras. Tytū.j. Infidelibus nihil est mundū. sed coinq/nate sunt vie eo⁊. ⁊ mens ⁊ p̄scientia
Quinto euacuare debem⁹ puerilez mutabilitatē. q̄ tota die mouent̄ ⁊ mutant̄. Sic multi vna die vadūt p viā que du/cit ad celū et altera p viam inferni. Una die edificant. et altera die destruūt. sicut pueri qui facūt domūculas. ecc.xxxmj. Unus edificans et alter destruēs. qd p dest illis labor. In eod̄e.xxvij. Homo sā/ctus in sapientia sua manet sicut sol. nā stultus vt luna mutat̄. ¶ Sexto euacu/are dēm⁹ timorē puerilē. Solēt.n. pueri multū timere boues laruatos. Leuia enī magis timēt q̄z grauia p̄icula. Sic pec/catores habēt timorē mundanū. ⁊ nō di/uinū. q⁊ magis timent p̄dere denariū q̄z celū. Magis timēt homies q̄z deū. mag̃ statutū ciuitatis q̄z euangeliū. magis pe/nas tpales q̄z eternas. Sen. Autoritatē habem⁹. sed sonū ⁊ vitam puerorū. nec puero⁊ tantū sed etiam infantiū. Hi le/uia et hi fortia formidāt nos vero vtra/q̄z. ¶ Septimo euacuare debem⁹ amo/rē et p̄cupiscentiā puerilē. Solent enim pueri p̄cupiscere queq̄z pulcra. nec atten/dūt vtrū sint nociua. Sic peccatores ꝺ oīa que vident domos et agros: ⁊ pulcras mulieres cupiūt et non p̄siderant q̄ hec mundana bona multis sunt occasio dā/natōis eterne. Et sic patet totū de ep̄la.
Dominica prima quadragesime de euā/gelio Sermo. XXXII.

Octus est iesus

in desertuz a spū. matb. mj. Je/iunuz x̄pi est exemplum et for/ma nostri ieiunij. q⁊ omnis x̄pi actō no/stra est instructō. io. mj. Exemplū ei. d. v. vt quēad. e. f. ⁊ v. f. Et ideo p̄ma die solē/ni nostri ieiunij. scilicet dominica p̄ma q̄ dragesime in ecclesia recitat̄ vt fideles in eo p̄spiciant q̄ntū et quo debeāt ieiuna/re. Circa qd̄ ieiunuz q̄ttuor p̄ncipaliter in hoc euāgelio describunt. Primū ē ip̄i⁹ x̄pi ieiunū cū suis p̄ambulq̄ d̄ egit. i p̄n/cipio euangelij. Scd̄m ē pugna quā p⁹ ieiunū habuit. ibi. Et accedēs tēp. d. ei. s. si. d. es. ⁊c. Tercia ē victoria quā i pugna obtinuit ibi. Tunc reliquit eū dyabolus. Quartū ē corona quā ex victoria meru/it. ibi. Et ecce angeli ac. ⁊ mi. ei. ¶ Primo ergo ponit̄ x̄pi ieiunū cū suis p̄ambulis et io circa p̄muz duo ponunt̄. Primo enī ipa p̄eābula x̄pi ieiunij narrantur. Scd̄o ip̄i⁹ x̄pi ieiunū subinfert ibi. et cū ieiu. ⁊c. Preābula aūt sunt q̄ttuor. s. dies in q̄ ieiunare incepit. loc⁹ vbi ieiunauit mouens qd̄ eū ad ieiuandū mouit. et fi/nis quē in ieiunādo habuit. ¶ Primo ergo ponit̄ tps et dies q̄ x̄ps ieiunare in/cepit. q⁊ statī p⁹ baptismū eod̄e die quo baptisatus ē ⁊ sp̄ussanctus sup eū in co/lūbe specie descēdit. intrauit desertuz ad ieiunandū et orandū. qd̄ ptz ex euāgelij originali vbi d⁊. Tunc. duc. ē. i. in deser. i. statī eo baptisato. scz in die ephie. ⁊ io in illa die. xl. niciat̄ vbi dat salutare exēplū vt q̄ vult in ieiunio x̄pm imitari. d̄et p̄i/mo baptisari baptismo sp̄us ⁊ lacrimaꝝ p vera p̄tritōem ⁊ p̄fessionē. vt recipiat sp̄usanctū. in c⁹ robore possit vicia et de/monia expugnare. phi. mi. Oia poss. in e. q̄/me p̄fortat. alis nullo mō posset. Et inde ē q̄ peccatores ieiunātes ita peccāt in xl. sicut p̄mo. q⁊ sp̄m sanctū nō recipiunt. c⁹

vtute possint dyabolo ⁊ peccatis resiste re. Et ergo quilibꝫ dēt in ꝓncipio q̄dragesime ꝓfiteri. ⁊ lauari et sp̄mſanctuꝫ re/ cipe. qz tale ieiunīū nō solū vtutē resistē di pctis bēt. ſz etiā q̄ntū ad meritū valet in centuplo plus q̄m si de mortali con/ scientia habeat. Haberet. n. vitā eternam Propterea dr esa. j. Lauami mū. es. auf. ma. co. ve. ab oc. m. Sculti lauāt manꝰ suas solū pꝰ ꝓmestionē. vt illi q̄ in fine q̄ dragesime pꝰ ieiunīū ꝓfitent. in tpale et/ nū p̄miū ꝓmutātes. Ez sicut nobiles lauemꝰ āte et pꝰ manꝰ. Secdo ponit locus vbi xp̄s ieiunauit. qz i dserto. De sertū. n. dr a desertōe omis boni corpalis qz nec delicata cibaria. nec iocūda socie/ tas. nec suaues melodie. nec dilicie aliq sunt ibi. p qd̄ signat q̄ ieiunīū nostrū dꝫ esse a delicijs sepatū. Et ido eccia ordia/ uit q̄ cibaria delectātia vt carnes oua ⁊ caseus. in hoc ieiunio penitꝰ nō gustent Sunt āt multi q̄ ita delicioſe et in tātuꝫ comedūt q̄ nullā austeritatē vel penam sustinēt in ieiunādo. q̄ licet q̄ntū ad cul/ pā vitādo mādatū eccie seruēt. tamē q̄ꝫ tū ad meritū et satisfactōes sunt q̄si repu tādi nō ieiunare. ysid. Spernit ieiunīū qd̄ delicijs ꝓpensat. Cuiꝰ rō est. qz ieiuni uꝫ indicit vt caro domet et pūiat. ⁊ spūi subijciat. et vt carnis vicijs ⁊ ꝓcupiscen tijs facliꝰ resistat. Qd̄ totū euacuat p il los q̄ sic ieiunāt. Et iō nō seruāt p̄ceptū de ieiunio q̄ntū ad itentōes legislatoris. qd̄ dominꝰ reputat q̄si nō factū. zach. vij Cū ieiunaretis nūqd ieiunīū ieiunastis mihi. q. d. nō. Tale ē ieiunīū saracenorū q̄ oia ꝓmestibilia sua bona seruant ⁊ co medūt in sua execrabili q̄dragesima. Ca rissimi differre dēt ieiunīū xp̄ianoꝝ a ie iunio saracenoꝝ. Itē sicut desertū a des tione noīat. ita bō i hoc sacro ieiunio dꝫ deserere vicia et peccata. esa. lvnj. Hoc ē ieiunīū qd̄ elegi. dissolue colligatōes im pietatis: solue fasciculos depmētes. Qz vt d. hiero. Qui ieiunāt ⁊ praua agūt dē/ mones imitant. Dēt. n. hō deserere mū/ dū in hoc sacro ieiunio q̄ntū potest. Qz vt dr. j. io. v. Totꝰ mū. in malo p̄. ē. esa. lij. Exite de medio eius pp̄le meus ⁊ ne p/ ticipes sitis iquinatōis. Carissimi dese/ ramꝰ in hoc sacro ieiunio mōm et pctā. et faciamꝰ cū deo pacē. et si nō pacē. treu gā tamē aliquā ꝓponamꝰ: vt nō eūi hoc lacro tpe ipugnemꝰ. qz duꝝ nobis ee de beret semp ꝓtra sti mulū calcitrare. Ti mendū ē valde ne deus nobis irascat. qz ei nō est q̄ possit resistere. Job. ix. Deꝰ ire resistere nemo p̄t. et sub quo curuan tur q̄ portāt orbē. Quāuis. n. ds sit valdē dulcis. tamē si irascat est valde fortis. Ac cetū enī qd̄ fit ex dulci vino magis ē po/ tens q̄ꝫ qd̄ fit ex labrusco. hebr. Horren dū est incidē in manꝰ dei viuētis. Ter cio ponit mouēs qd̄ xp̄s ad ieiunādū mo uit. qz ductꝰ a spūsancto vt d. greg. Spi/ ritussctūs ergo eū mouit Unde aliꝰ euā gelista dr. Expulit eū spūs in desertum. mar. j. Ubi nota q̄ ypocrita q̄ ducit ad ieiunādū. ⁊ auarꝰ q̄ ducit ab auaricia. et q̄ nō habet qd̄ ꝓmedat. libent enīꝫ ꝓme/ deret si haberet. et qui nō bꝫ appetitū co/ medēdi et de hoc dolet. et qui ieiunat p pter infirmitatez vt sanet. et qui ieiunat vt postea melius comedat. vt gulosus. oēs isti nō ducunt ad ieiunandum a spūsan cto. et iō oēs tales nō remūerant a spi ritusancto. sed ab eo ppter qd̄ ieiunaue/ rūt remūerati sunt. mat. j. Amē dico vo/ re. mer. s. Carissimi nō simus de numero taliū ſz moueat nos spūssanctꝰ. Quar to ponit finis ppter quē xp̄s desertū ad ieiunādū itrauit. qz vt tēptaret a dyabo lo. xp̄c. n. veīt vt gigas hūane nate. et iō spōte iuit ad cāpuꝫ seu locū certamis vt cū dyabolo certamē singulare iniret. vt q̄ oēs vicerat vīceret a solo. ⁊ p xp̄m victo

rē oēs ab eius potestate liberarētur ad regnū finaliť trālaturi.col.j. Qui eripuit nos de ptāte tenebraꝝ.i.demonū ⁊ transtulit in regnū filij dilectōis sue. Unō cātam⁹. Caput draconis saluator ꝓtriuit ab eꝝ ptāte nos oēs eripuit Et hoc ē qđ xp̄s oltēdit luc.xj.d. Cuꝫ fortis ar.cus.ať scꝫ in pa.s.oī.q̄ pos.fi āt fo.r.eo supuen.vi. e.vni.ar.eꝝ.auf.in qui.ꝓfi.et spo.ei.dis.. ¶ Et attende q̄ ī hoc xp̄m imitari vel le nō debem⁹.vt scꝫ a dyabolo velim⁹ tēptari q̄n pot⁹ petim⁹ q̄tidie d. Et ne nos indu in tēp.math.vj. Quāuis.n. tēptari et nō supari dignū sit corona tamē temptari velle p̄sumptuosum est. nisi q̄s vt xp̄s esset de victoria certus. qui erat firmat⁹ in bono nec poterat vīci Sicut status epalis est pfect⁹ tamē velle episcopari est p̄sumptuosuꝫ nisi cū adiectōne. vel le bene se habere: sicut d aplūs.j. thi.nj. Qui epatuꝫ desiderat bonū opus desiderat. Oportet āt ep̄m modestū esse. ⁊c. Sed illō vt teneť ꝓsecutiue q̄ad nos. q̄ q̄ndo desertū pnīe intram⁹ hoc ꝓsequimur. q̄ tūc a dyabolo maxīe tēptamur. ecc.ij. Fili accedēs ad seruitutē dei sta in iusticia ⁊ timore: et p̄para animā tuam ad temptatōez. q̄ vt d. greg. Illos pulsare negligit q̄s q̄eto iure possidē se sentit. Hic cadit exemplū illius qui vidit in ciuitate solū duos demones. et supra monasteriū multa milia. Et sic patēt p̄ambula ieiunij xp̄i ¶ G ¶ Secdo ponitur ip̄ius xp̄i ieiunū qđ pegit. q̄ cū ieunasset. xl. dieb⁹. Ubi nota q̄ ieiunū est satisfactoriū. ꝓseruatiuū. et meritoriū. Propter p̄mū ieiunāt penitētes. ꝓpter scdm et terciū iusti et innocētes. qui nō habēt satisfacere. sz indigent ꝓseruari ⁊ merere Nullo āt istoꝝ modoꝝ xp̄s indiguit ieiunare. Nō p̄mo mō. q̄ peccatū nō fec. nec do. inuēt⁹ ē in ore ip̄i⁹. vt d. j. Pet. ij. Silr nec scdo mō. cū ꝓseruari nō indigeret. cū esset ꝓfirmatus in bono. imo ipse alios ꝓfirmabat. Nec tercō mō q̄ mereri nō indigebat cū ab istanti sue ꝓceptiōnis fuit infiniti meriti et p̄mij eo q̄ eius aīa verbo erat vnita. ⁊ p ꝓseq̄ns sp erat in gl̄a et beata. licꝫ q̄ntū ad p̄miū accidētale meruit resurrectōis gl̄am. et iudex omniū fieri fm hūanā naturā. Nā ppt ea que passus est meruit gl̄am resurrectionis ⁊ superaltari fm hūanā naturam pbi.ij. Hūliauit semetip̄m. Et sequitur Propt qđ et de⁹ exaltauit illuꝫ. et dedit illi nomen qđ ē su.om.no. Jeiunauit ergo soluꝫ ppter nos vt nos ad ieunīū muitaret. Si.n. ip̄e q̄ nō indigebat ieiunare ieiunauit. q̄ntomagis nos q̄ multū indigem⁹ dēm⁹ ieiunare Jeiunauit etiā vt ieunio autoritatem daret ¶ Si eī ieunīū soluꝫ esset ab eccīa institutū vilip̄enderet ⁊ a discolis diceret. Quare xp̄s nō ieiunauit. si nos voluit ieiunare. Et sic pꝫ q̄re ieiunauit ¶ Sed q̄re tāto tpe ieiunauit ad p̄sens sufficiat triplex rō. Prima ē figuralis. Secda est ex pte nostri. Tercia ē ex pte dei. Rō figuralis ē. q̄ vt d. beat⁹ gre. Virt⁹ decalogi p q̄ttuor libros sc̄i euāgelij custodit. Denari⁹ aūt numer⁹ q̄ter ductus surgit in. xl. Tunc ergo decalogi mādata pficim⁹. cū q̄ttuor libros sancti euangelij custodim⁹. Virt⁹ āt ⁊ pfectō p̄nīe in custodia mādatoꝝ et sancti euāgelij ꝓsistit. Juxta illō math.xix. Si vis ad vitā ingredi serua mādata. Propterea xp̄s. xl. dieb⁹ ieiunauit. vt daret ītelligi q̄ p̄nīa q̄ in ieunio repr̄esentať p q̄ dragenariū numeꝝ pficit et figurať. propterea etiā moyses ⁊ helyas. xl. dieb⁹ ieiunauerūt. Rō ex pte nrā ē. q̄ vt d. gre. nos q̄ꝫ in hoc mortali corpe ex q̄ttuor elementis subsistim⁹. p eꝝ corpis voluptates p̄ceptis dn̄icis ꝓhim⁹. q̄ p decalogū sūt accepta. q̄ ergo p carnis desidia. q̄ ex q̄ttuor elemētis cānť. decalogi p̄cepta ꝓtē-

plum⁹.q̄re dignū est vt carnē q̄terdecies affligam⁹.apoc.xvnj. Quātū gl̄i.se et in de.fu.tā.da.il.tor.ꝛ luctū Rō ex pte dei ē q̄ deus voluit et sp vult q̄ oīa bona no stra ab eo recognoscam⁹ tāq̄m feudarij feudū recognoscunt a rege.matbe.xvnj. Gilē ē regnū ce.bo.re. q̄ vo.ser.su.ꝛ tra. il.bon.sua.j.cor.mj. Quid bēs qđ nō ac cepisti. Et in hui⁹ recognitōz ds decias et p̄micias mādauit sibi offerri Int alia aūt bona q̄ a deo hēm⁹ ē tps.et iō vt de cimā ꝛ p̄micias tpis do offeram⁹.xl.die b⁹ ieiunare dēm⁹. Nā.xxxvij.dies sūt de cima toti⁹ anni ꝛ aliquātulū pl⁹ vt potius bō q̄z ds decipiat. Tres aūt dies ieiunij q̄ttuor tpm sp in q̄dragesima venūt. q̄ p̄micijs ꝓputant. Duodeciz.n. dies ieiunior q̄ttuor tpm ſm.xij. mēses p̄micijs ꝓputant. Nā p̄micia ē de.xxx.p tib⁹ vna. Et iō p quolibz mēse vna die ieiunare dēm⁹ vt p̄micias deo reddam⁹. Tres ergo dies q̄tuor tpm: q̄ sp in q̄dragesima cueniūt adiuncti. xxxvij.faciunt. xl. Et iō.xl.dieb⁹ ieiunauit.vt ostēderz q̄ tātūdē nos ieiunare debem⁹ vt do decimas ꝛ p̄micias tpis offeram⁹. Et ꝓptea rea q̄ttuor p̄cedētes dies sunt additi ad .xl.vt numer⁹ q̄dragearij⁹ sit ꝓplet⁹ quez ieiunare dēm⁹. Et nota q̄ in bis oīb⁹.xl. dieb⁹ nō ē passus famē.sz in fine diez esurijt. Et hoc ē qđ d. Et cū ie.xl.di.ꝛ xl.noc. esu. Qđ ē ꝓ multos.q̄ in ieiunio nullam famē sustinere volūt.sed ī media die statī ꝓmedūt dū famescūt. Et etiā addit noctes.ne diceret ꝓmede ī nocte. Q⁹ autez tot dieb⁹ ieiunare potuit diuinitatis fuit.et q̄ p⁹ ea esurijt būanitatis fuit. et sic pz p̄mū. ¶ Secdo ponit pugnā quā xp̄s p⁹ ieiuniuz habuit.qz acce.tēp. Ubi nota q̄ sm gre.tota ista tēptatō nō interius sz exteri⁹ fuit. Nos vo ex corrupti one p̄mor pentū nati ꝛ interius ꝛ exteri⁹ tēptamur.sed xp̄c accepit carnez sine ꝓcupiscentia aliqua de statu p̄mor parentū āte peccatū. Unde sicut p̄mi parēs ab eodē temptatore.scz lucifero solū exteri⁹ tēptati fuerunt.sic et xp̄s. Idē ergo temptator fuit,et de eisdē vicijs temptauit et eodē mō.nisi q̄ tūc intrauit serpentē et p ip̄m loquebat.mō aūt formauit vnū corpus hoīs de aere in q̄ loquebatur ꝛ videbat̄ hō ꝛ venit ad xp̄m ī deserti⁹ qđ erat int̄ hiericho et hieruslē et habuit barbā plixā more iudeor.vultū dimissuz in terrā et habitū religiosuz. p tēdebat enī exteri⁹ magnā sanctitatez ꝛ ī modo loquēdi magnā prudētiā.ꝛ q̄si videbat̄ q̄ venisset ad eū vlitādi causa Et qr astutus ꝛ callid⁹ tēptator boī pfecto deputatur ad pugnā. Xp̄s aūt ꝛ adā fuerūt pfectōres boies q̄ vnq̄z fuerūt. Lucifer aūt q̄ p excellentiā tēptator dr ab effectu suo oīb⁹ alijs demoīb⁹ ē callidior ꝛ sagator. Et iō ꝓtra p̄mū hominē pugnauit et vicit Et sili⁹ ꝓ xp̄m pugnatur⁹ accessit quē nō vicit.sed ab eodē totalit est deuictus. Et attēde q̄ demones cadētes de celo ad boīes expugnandū in hoc aere caliginoso piter remāserūt.ꝛ hoc ē qđ hic dr. Et accedēs tēptator. Tēptauit āt xp̄m de trib⁹ de qb⁹ p̄mos pentes tēptauit et oēs tēptat. Nā p̄mos pentes primo de gula tēptauit dū pomū pulcū visu et delectabile ad vescendum ostendit. Secdo d̄ supbia tēptauit dū eis dixit.eritis sicut dij. Tercō de auaricia tēptauit. dū subiunxit scientes bonū ꝛ malū. De auaricia ergo ꝛ cupiditate sciendi tēptauit. Nā vt di.gre.nō solū est cupiditas i appetitu habēdi tpalia sz etiā in appetitu scie.qr d̄ auaricia rex eos tēptare nō poterat.cū ip̄i fuerūt p deū bonor oim mūdi meri dnī ꝓstituti.vt pz gen.j. De bis trib⁹ silr dominū tēptauit.s.gula supbia siue vana gl̄ia et auaricia rex. Primo ergo xp̄m tēptauit de gula d. Si fi.d.es

dic vt la.ij.pa.f.grec. In pugna xpi pmo ꝓtra gulā agit̄ q2 nisi ꝑus hec refrenetur frustra ꝯ alia vicia laborat̄. Est enī gula clausura portax siue porta castri. ⁊ iō nisi ipa bene firmet̄ ⁊ custodiat̄ omēs inimici intrabūt q2 ipa inimicis aditū pādit vt prelient̄. Et attēde q dyabl9 pncipalit̄ expiri volebat an xps fili9 dei esset et iō ait. si fi. di ꝛc. Hēbat enī rōnes p ⁊ ꝯ. Dū enī opa soli9 dei eū facere videbat credebat eū esse deū. sz dū būana faciebat credebat eū esse hoiem. Q2 si sciuisset eū fuisse filiū dei ⁊ p eius mortē principatū mūdi sibi p eū auferri. nūqz temptasset eū. nec ꝓcurasset eux crucifigi. vt d. aug. j. cor. ij. Si enī cognouissent. nunq̄z dominū gl̄ie crucifixissent. i. crucifigi ꝓcurassent. Sz xp̄c ita sapienter respōdit q sp in dubitatōe eū reliquit. d. Hō in so. pa. v. b. ꝛc. q. d. Si ꝯpateris mihi potius deberes ꝯpati aīe q̄z corpi tanq̄z melioꝛi. ⁊ psuade mihi cibū aīe. q ē vbū dei. qđ habz aīa mā illūiare. p̄s. Lucerna pe. m. v. t. Habz animā sanare. ps. Misit. v. s. et. sa. e. sap. xvj. Neqz herba neqz malagm̄a. i. ēplastrū sanauit eos. sed sermo tuus dn̄e qui sanat vniuersa. Habz aīaz debilitataz sustētare. p̄s. Pdamis. i. vbū dei. cor hominis ꝯfirmat. Hēt aīmā pollutā mūdare. iob. xvj. Jā vos mundi estis ꝓpter sermonē qm locutus sum vobis Hz animā impugnatā defendē ⁊ liberare. eph. v. Galeā salutis assumite. et gladiū spūs qđ ē verbum dei. hebr. iij. Uius ē sermo dei et efficax. et penetrabilior omi gladio ācipiti. hēt animā letificare. lu. j. Exq̄ fc. ē. v. sa. t. ī au. m. exul. ꝛc. Et habz aīmā beatificare. luc. vj. Beati q̄ au. ver. d. ⁊ cu. il. Ergo si vbū dei ꝯferat tot bona. hoc debuisti mihi psuade. et nō cibū qui pit. iob. vj. Opamī nō cibū qui pit. sz q̄ pmanet in vitā etnā. Uel. q. d. Alio ē mod9 viuēdi q̄m p cibū materialē. Nā moyses in colloquio divino. xl. diebus ⁊ xl. noctibus silr ieiunauit vt ptz. exo. xxxiij. et iō sine pane possum viuere ꝓtēplādo deū. Secdo tēptauit eū de vana gloria cū eū in sanctā ciuitatē assumpsit. s. hurlm supra pinnaculū tēpli statuēs. Sed nūqđ videbat dyabolus eū deportās. Respōsio. Credebat. n. demō videri. sz xp̄c sic agebat q a nemie videbat. Et sicut di. gre. Nō ē mirū si xp̄c a dyabolo se portari pmisit cū a mēbris suis ipe pmisit se crucifigi Nōne mēbrū dyaboli fuit pylat9 et iudei crucifigētes imo totaliter dyabolici: et dyabolo peiores fuerūt. Statuit ergo ipm supra pinnaculū templi: vbi leuite stabāt ad legez pl̄m docēdū Quoddā repagulū fuerat ad modū pulpiti p̄dicatox in facie tēpli in altoꝛ sistēs. Et ait illi. Si filius dei es mitte te deoꝛsū. et hoc secure potes facere. Q2 scriptū ē in. p̄s. q̄nia ds mā. an. s. de te. vt cus. te. ne fox. offen. ad la. pe. t. Duo intēdebat dyabol9. Q2 si misisset se ⁊ nō lesisset se. temptasset cū de vana gl̄ia. Si aūt fuisset lesus tēptasset eū de murmure et impatiētia. sicut ianulū monachus quē dyabolus trabēs in sporta p eccl̄iaz di. eū ad paradisuz velle ducere dū esset p pe tectū p̄iecit ad terraz. Et p hoc expiri volebat an esset filius dei. Sed xp̄us nō fecit qđ dyabolus intendebat. ⁊ ita caute respōdit q sp eū in dubitatōe reliqt. ⁊ sicut dyabol9 allegabat scripturas. ita xp̄s respōdebat p scripturas d. Scptuz est deut. vj. Nō tēptabis dominū deuz tuū. Tēptare deū ē q̄ndo hō p virtutē a deo sibi datam pōt se tueri ⁊ ꝓseruare salutē et vitā suā. ⁊ ipe nō vult ea vti. sz cōmittit se fortune et puidētie dei. d. Adiuuet me ds si vult. Qđ aplūs ꝓhibz d. j. co. .x. Neqz tēptaueritis deū sicut qdā eox et a serpētib9 p̄icrūt. Cōtra qđ aplūs dat nobis exēpluz in multis. vt q̄ndo appellauit ad cesarē in iudea. vt patz act. xxv.

Et q̄ndo damasci se fecit de muro depo
ni in sporta vt euaderet ma⁹ inimicoruz
vt ptz.j.cor.xj. Et q̄ndo in grecia dixit se
ciuē romanū.act.xxnj. vt nō flagellarēt.
Et q̄ndo asseruit se pharisеuz ꝓpter qđ
pharisei rixati sunt cū saduceis.ꝛ paul⁹
euasit.vt pz act.xxnj. Stulte ergo loquū
tur q̄ dicūt q̄ oia sunt p̄destīata et de ne⸗
cessitate euenīūt. Multa.n. p̄t bō p̄caue
re.et multa p̄t facere ꝛ dimittere.ecc.xv.
Deus ab initio ꝓstituit hoiem et reliqt
eū in manu ꝓsilij sui. In eodez.xv. Ante
hoiem vita ꝛ mors.apposuit tibi ignez ꝛ
aquā.ad qđcunqz volueris porrige manū tuā. Tercō tēptauit eū ex auaricia cū
duxit eū in montē excelsuz et ostendit ei
omīa regna mūdi et glām eorū.di. Hec
oīa dabo tibi si cad.ad.m. In quo mētie
bat sicut mēdax ē et pat⁹ ei⁹.q⁹ nec regna
nec glā eoz ei⁹ erāt.nec poterat elargiri
Et attēde q̄ adorari dyabolus petit tā
q̄z supbus.ꝛ glām dei sibi vsurpare desi
derans.q⁹ supbia eoz sp ascendit. vt dr
in.ps. Omēs ergo q̄ ab hoīb⁹ glām desi
derāt ꝛ bōrē imitant dyaboluz. Cap. nj.
Imitant ātillū q̄ sunt ex pte illi⁹. Et no⸗
ta q̄ malefici et diuini ꝛ sortilegi et mul⸗
ti tales offendūt deū.q⁹ bōrē deo debitū
dyabolo īpendūt.dū aliq̄s obseruātias
faciūt et p euz ꝛ ab eo aliq̄d volūt habe
re ꝛ scire. Et iō oēs tales mādauit de⁹ in
ve.te.occidi.exo.xxij. Maleficos ꝛ diui
nos non patiaris viuere. Q⁹ q̄ bōr soli
deo debit⁹ dyabolo conferat: nullo mō
tolerare dēm⁹. Et idō xps in omīb⁹ tem
ptatōib⁹ alijs dyabolū patient̄ sustinu
it.verbū p verbo reddēdo. Hoc aūt qđ
in dei iniuriā vtebat nolut sustinere. sz
dixit. Vade sathanas. Dominū deum
tuū adora.ꝛ il.so.ser.i.talis cult⁹:ꝛ reue⸗
rentia soli creatori et nulli creature debz
ab hoībus exhiberi. Q⁹ vt di.crisо⁹: In
ꝓprijs iniurijs patientē esse laudabile ē
Iniurias āt dei dissimulare nimis ē. ipiū
hic posset mīta dici d̄ hoīb⁹ q̄ aliđ q̄z dū
adorāt ꝛ colūt. Q⁹ aliq̄ diuicias.aliq̄ bō
res.aliq̄ filios et boies trenos.aliq̄ cor⸗
p⁹ ꝓprīū q̄z de⁹ vent ē.vt d.apo.phi.nj.
Q⁹ vt d.aug. Illud ab hoīe colit q̄d pre
ceteris diligit. Dz hec oīa dimittant ad p̄
sens in posterū reseruāda. Et sic pz scōm
Tercō ponit victoria quā xp̄c ex pugna
habuit.q⁹ tūc reliquit eū dyabol⁹ tanq̄z
victus ꝛ ꝓfusus. Dz tanq̄z inuerecūdus
et infrunit⁹ in morte xp̄i rediit ꝛ stetit su
pra brachiū crucis: si posset in eo aliqđ
malū ꝓspicere.vt di.aug. Et attēde q̄ su⸗
p hoc sunt multe opiones.s.an dyabol⁹
qui pfecte ab homīe de aliq̄ vicio vincit
possit eū āplius de eodē vicio vel d̄ alio
temptare.vel statī accedat alius dyabo
lus ad temptandum. et an dyabolus ab
hoīe victus statī descēdat ad infernum.
vel alteri deputet̄ ad pugnā. Omia hec
lectoris prudētie reseruent. Et sic pz tcāū
Et quia post victoriā nō restat mīti coro
na. Et iō q̄rto ponit corona.quā xp̄s ex
victoria merut.q⁹ accesserūt angeli qui
scz in certamine lōge steterūt.ne p̄ agelo
rū adiutoriuz vicisse credat. Nos aūt in
nr̄is tēptatōib⁹ ab āgelis iuuamur.ꝛ p
eos vincimus.sz xp̄s nō fuit in hac tem
ptatōe ab angelis adiut⁹ ¶ Propterea
ergo dr q̄ accesserūt āgeli tanq̄z seruiad
dominū et mīstrabāt ei. Sed in q̄ mīni⸗
strauerūt nō est certū.nec aliq̄s sanctor
hoc d. Mīstrabāt ergo ei de quocunq̄z
ei placuit. Dz exq̄ euāgelista d.q̄ famez
sicut verus hō patiebat̄ et d.angelos ac
cessisse et ei mīstrasse.vidr innuere q̄ ci
bo ei mīstrauerūt.vel apportādo cibum
vel seruiēdo in cibo. Sic ergo et nos vi
camus. vt angeli cibuz vite eterne mini
strēt nobis. Et sic patz totū d̄ euāgelio.
Tractatus totus de materia quadrage
simali. ¶ Sermo. CXXXIII

Circa nostrū ieiunū queda vtilia ⁊ q̄si necessaria videam⁹. Primo q̄re sit ieiunandū. Secdo quo sit ieiunand⁹. Tercio q̄re tanto tpe sit ieiunandū. et nō pl⁹ nec min⁹. Quarto quare isto tpe. scz in vere sit ieiunandū. Quito q̄re nō sp eo⁹dē tpe sit ieiunand⁹. i. q̄re q̄dragesima vadit alta ⁊ bassa. Sexto an omes teneant ad ieiunū in q̄cunq; statu. Septimo i qua etate teneat hō ieiunare. Octauo q̄ hora sit ꝓmedēdū. Nono q̄ cibaria debent ꝓmedi et q̄ nō. Decio de frāgētib⁹ ieiunū. et vtr ꝓmeltio electuarioꝝ: vel potatō vel ātcipatō hore frāgat ieiunium. Undecio. q̄ sūt illa q̄ minuūt ieiunij meritū. Duodecio qui sūt illi q̄ ifructuose ieiunant. Tredecio vtr iusti et nocētes teneant ieiunare et q̄re. Quartodecimo vtr exultētes in mortali peccato teneant ieiunare. et ad quid valeat eis

Primo querit q̄re sit ieiunandum. Ad hoc dicendū. q̄ ppt sex rōes: siue ppter sex bona q̄ ex ieiunio ꝓsequmur ieiunare debem⁹. ¶ Primo ppter ordinē reparandū. Nā deus a pncipio ordinauit hoiem ut in eo aīa dnāret carni. ⁊ caro obediret et subesset aīe. sz ppter bene comedere ⁊ bene bibere caro rebellat aīme et in hoie dnātur. p ieiunū āt ei subijcit et castigat. j. cor. ix. Castigo corpus me. ⁊ in ser. redigo. scz aīe. aug. Ieiunium mentē purgat. sensum eleuat. ⁊ carnē spūi subijcit. Hoc fuit figuratū in sara dnā ⁊ agar ancilla. gen. xvj. Sara vxor abrahā aīma spōsa dī. Agar ācilla caro serua q̄ dēt sub disciplina teneri et nō in delicijs. Quagar statī q̄ se ꝓcepisse vidit rebellauit dnē sue et gratia sibi facta fuit abusa Ecc. xxxnj. Seruo maliuolo tortura: et cōpedes. mitte eū in opatōnez ne vacet. Secdo ppter dignitatē recupandā. Hō enī p rōem sm quā factus ē ad imaginē dei oib⁹ creaturis fuit ppolit⁹: p quā similē est āgelis et capax gre ē et gle dei. gen. j. Faciam⁹ hoīez ad imagi. ⁊ s. n. vt presit piscib⁹ maris. ⁊ vo. ce. vniuersisq; b. tez. Sed p peccatū hō rōnē pdit. q̄ peccatū ꝓtra rōnē ē. et efficit sūlis bestijs. vt dicit boe. ps. Hō cū in ho. es. nō intel. ꝓpa. est iu. ūnsi. et sūlis factus ē illis. Gula āt fuit pncipiū oīs peccati. ex q̄ luxuria generatur. q̄ gula ⁊ luxuria sunt due sorores siue sunt mater ⁊ filia. sicut ligna ⁊ ignis. Sicut ergo subtractis lignis diminuit ignis. sic tpata p ieiunū gula ⁊ luxuria et oe peccatū carnis penitus refrenatur ⁊ p ꝓsequens hō vtit rōe. et dignitatē recuperat quā amisit. gre. In pugna xpi pr⁹us ꝓtra gulā agat. q̄ nisi pr⁹ hec refrenetur frustra ꝓ alia vicia laborat. ¶ Tercio ppter vitatē intelligendā. qđ ē hōis pro pria opatō. In hoie accidit sicut in mūdo Q̄ ex hūiditate resoluuntur vapores ascēdētes in aerē et claritatē solis obnubilātes. Sic ē in stomacho: q̄ ex multo cibo resoluunt fumositates ad cerebrū ascēdētes ⁊ obturāt ei meat⁹ spūuz vitaliū. ppter qđ hō incipit dormire. a q̄bus fumositatib⁹ intellect⁹ ebetat. yiđ. Quia nimis cibis vtunt. q̄nto magis ventrez pascūt tanto magis sensuz obtūdūt mētis. sz subtracto cibo p ieiunū ꝓpetentez minuunt vapores. ⁊ subtiliātur spūs aīmales. ⁊ iō ieiun⁹ meli⁹ intelligit vitatez Exēplū h⁹ hēm⁹ in danle q̄ p ieiunium trium ebdomadaꝝ eleuat⁹ fuit ad intelligēdū visiones dei. ¶ Quarto hostē noīe xp̄m ieiunio fugat. vt in xp̄i ieiunio demōstrat. q̄ p⁹ ieiunū dya. tēptātē dūcit et fugauit. mat. xvij. Hoc gen⁹ demonioꝝ nō deiicit nisi in ieiunio ⁊ orōne. Quito q̄re grāz dei impetrat. vnde antiq̄ patres. q̄ndo aliquā grāz a deo postulare volebāt ieiunū indicebāt Unde moy

ſes vadẽs ad loquendũ deo vt legez ab eo recipet.et grãz ꝓpło ipetraret.diebus xl.ieiunauit.vt pz exo.xxxmj. Sexto qz ad glã padiſi ꝓducit. qđ figuratũ eſt i ieiunio belye.q poſt ieiunũ q̃dragenarũ ad montẽ dei oreb puenit. vt ptz.nj. reg.xix. Ad Scđo querit quo ſit ieiunandũ. Ad qđ dicendũ q verũ ieiunũ ſex hrẽ debet. Primũ ẽ vt hõ ꝑus baptiſet ꝑ verã ꝓfeſſionem vt dictũ ẽ ſupra in ꝓncipio ſermois. eſa. lvnj. Hoc eſt ieiunũ qđ elegi. Diſſolue colligatões iꝑietatis. Scđz ẽ q hõ firmũ ꝓpoſitũ bẽat abſtinendi a peccatis. Si enĩ deus mãdat a carne mortua. abſtinere. multomagis a carne viua. aliter talis vt dyabolus ieiunaret. Terciũ ẽ vt ſit ieiunũ pcũ et in q̃ntitate z in q̃litate. vt nec multũ ſplẽdide. nec nimis ꝓmedas. Quartũ ẽ vt ſit ieiunũ letũ. mat. vj. Vnge caput tuũ oleo. ſ. leticie. Multi.n. ex ieiunio efficiũtur ita triſtes z melãcolici q totã familiã turbãt. Quũ ergo eſt vt ſit ieiunũ verũ et nõ ſimulatuz. ſicut ieiuniũ ypocritaꝝ. q exterminant facies ſuas vt appareãt hoĩb⁹ ieiunantes. mat. vj. Et ſicut ſaracen. q de die ieiunãt et ꝺ nocte ꝓmedũt. Sextũ ẽ vt ſit ieiunium largũ. et bonis opib⁹ miſericordie ſociatũ. vt qđ tibi ſubtrahis pauperi elargiaris et alia opa miſericordie cũ ieiunio fiant. Ad Tercũ querit q̃re tãto tpe. ſ. xl. dieb⁹ z nõ pl⁹ nec min⁹ ieiunandus ſit. Ad qđ dicendũ q ꝑpter ſex rõnes. Primo ſcz vt latorẽ noue legis. ſ. xp̃c cũ latore veteris. ſ. moyſe ꝓcordaret q tantũdẽ ieiunauit. z ĩ tantum voluit nos ieiunare. Scđo ut oſtẽdat q̃ q̃ttuor euãgelia perdecẽ p̃cepta. z decẽ p̃cepta p q̃ttuor euãgelia replicata ducũt ad plenã remiſſionẽ. q̃ p numeꝝ q̃dragenariũ deſignatur. Tercõ vt totus ãn⁹ decimet. vt dictũ eſt ſupra. Quarto qz hoc tps fuit in natura ꝑfiguratũ. vt patet in purgatõe mundi. quã ds fecit in diluuio. xl. dieb⁹. z iõ ad purgatõez mioris mũdi. ſcz hoĩs tãtũdẽ ieiunare debem⁹. Quinto qz hoc tps fuit in ſcriptura ad pniaz ꝑfiguratũ. vt patz ĩ ieiunio ninuitaꝝ. q. xl. dieb⁹ ieiunauerunt. Sexto qz hoc tps eſt ſcꝑtura ſignificatũ ſm omẽs ptes ſui. ſcz ãnos mẽſes ſeptimanas. dies. z horas. Nã. xl. ãnos pluit mãna in deſerto. xl. mẽſibus ꝑdicauit xp̃s in mõdo. xl. ebdomadas ſtetit in vtero matris. xl. dieb⁹ ſtetit in deſerto. xl horis ſtetit in ſepulcro. Ad Quarto. q̃re iſto tpe et nõ ſtati pt⁹ epbiam. vt xp̃s ieiunam⁹. Ad qđ dicendũ q ꝓpter ſex rõnes. Primo qz hoc tpe ſcz i martio in q̃ ſp q̃drageſima euenit. fact⁹ ẽ mũdus et hõ ꝓditus. Et iõ decẽs fuit. vt hõ eođ tpe ꝑ ieiuniũ et pniaz reparet ad vitam. Scđo qz tps ieiunij ꝺz cuz paſchate reſurrectõis ꝓtinuari. qz ieiunio corpis ꝺz ſuccedẽ ſatietas z conſolatõ mẽtis q ꝑ ſumptõem corpis xp̃i in paſchate exhibetur qđ ſanctificati ſumere dẽm⁹. Et iõ nõ ieiunam⁹ p⁹ ephiaz vt xp̃s. vt ſanctitas ieiunij cũ reſurrectõis gaudio ꝓtinuet. et vt ſic ſctificati ſpũaliter cũ xp̃o reſurgam⁹ et ipi incorpemur p ipi⁹ corpis ſumptiõnẽ. aug. Cib⁹ ſuz grãdiũ creſce z mãducabis me. nec tu me mutabis ĩ te ſicut cibũ carnis. ſz tu mutaberis ĩ me. Reſurrectõ aũt nõ ꝑt venire niſi ꝓma dnica p⁹ paſſionẽ dni. q̃ fuit facta. xv. luna ꝓmi mẽſis. et iõ eodẽ tpe recolit. licet nõ ſp eođ die. quia hoc nõ poteſt eſſe. Tercio quia hoc tẽpe mds a vetuſtate hiemali renouat. et iõ decẽs fuit vt etiã hõ ꝑ pniam renouaret ad vitã grẽ. ephe. mj. Renouamini ſpũ mẽ. vrẽ. Quarto qz hoc tpe maxima neceſſaria ẽ medicina. qz boies z beſtie ꝓpt abũdãtiaz ſanguinis magis ad luxuriã mouent. Andõ oĩa in bũorẽ mõ ꝓſurgũt. Quinto qz hoc tps magis accedit ad

ēlitatē diei et noctis. frigoris ⁊ caloris vt ex ipo tpe āmoneamur ab ineqlitate vicioꝝ recedē ad vtutes q̄ in medio ꝓsistunt sicut vicia in extremis. et ido ineqlia sunt quia gulosus habet maius os q̄z ventrē. Sexto vt ostendat q̄ ad gloriaz resurrectois non puenit nisi p penitentiaz et carnis afflictoem. q2 nō est seruus maioꝛ dnō suo. Jo. xmj. xps āt ic p; uenit. Unde mat filioꝝ zebedei fuit deri; sa q̄petijt filios āte regnare q̄m pati. vt patz. mat. xx ¶ ℣ ¶ Quito q̄rit q̄re nō sp eodē tpe ieiunam⁹. i. q̄re q̄dragesima alta ⁊ balsa ꝓcedit. Ad qd dicendū. q̄ q̄dragesima nullo mō eodē tpe occurrere ꝑt. Cui⁹ rō ē. q2 pascha nostrū quo xp̄us īmolatus fuit optet q̄ respōdeat pascha ti ve. te. p qd figuratū fuit. qd incipiebat xmj. luna ad vespaz p̄mi mēsis. Prim⁹ āt mēsis ē in quo p̄mū lunare termiāt. s. apalis. q2 in ipo sp p̄mū lunare termiatur. Nota ergo q̄ ān⁹ solaris ꝓtinet. xij. lunaria. et. xij. dies nō ꝓpletas. Unde si hodie esset luna p̄ma seq̄nti āno eodem die esset luna fere. xij. Habet enī lunare xxix. dies. et dimidū. qs multiplicādo. p xij. erūt. ccc. lmj. dies. ān⁹ āt ꝓtinet. cccl x v dies et sex horas. Pascha āt resurrectionis sp optet esse in dnico die sicut xp̄c resurrexit. Luna enī in pasceue sp dz eē q̄si plena. vt. s. hēat ad min⁹. x. dies ⁊ ad pl⁹ xx. q2 xp̄c plena luna passus. ē. Ex his ergo pz q̄re q̄dragesima nō p̄t occurrere vno mō sicut festa sanctoꝝ. in quib⁹ obliuant mēses solares et nō lunares. sicut hic. q2 oia supradicta nō possunt sp eod tpe occurrere ¶ ℣ ¶ Sexto q̄rit an oēs in q̄cūq; statu teneant ieiunare. vt laborātes viatores. infirmi. paupes. pueri lactātes. Ad hoc dicendū q̄ hoc q̄dragesimale ieiunū de iure positiuo est. In iure aūt positiuo hoc ē obseruādū q̄ sp recurrendū ē ad intentōez legislatoris. In tētio aūt legislatoris in hoc ieiunio fuit inducere hoīes ad vtutē abstinētie moderate. vt vires ieiunantiū nō excedat. Et ꝓpterea sacerdos p̄t dispēsare cū oib⁹ in hoc ieiunio ex cā rōnabili vbi rcē iudicat q̄ legislatoꝛ dispensare deberet. De laboratoꝛib⁹ ergo distīguēdū ē vtꝝ sint diuites vel pauperes. Qꝛ diuites tenētur. Nō enī opꝛtet eos tota die laboꝛare Paupes vo si possunt sufficienter sibi et familie sue necessaria acquiꝛere modicū laborādo. puta q2 modica hoꝛa multuz lucrant vel q2 leuē artē exercēt que non debilitat eos. tūc tenent. Aliter vo nō tenent ad totū sed ꝓ posse ad ptē. Viatoꝛes aūt q̄ ex tali arte victū querūt. q̄ ambulare nō possunt ieiunādo simil nō tenent ad totū. Alij vo viatoꝛes sp̄otanei si tale iter differre nō possunt puta. q2 ē festū tpe ieiunij. vel q2 ieiunium inuenit eos in via. vel q2 habēt necessario ire ꝓ factis suis. et eūdo comode ieiunare nō possunt. silr nō tenent ad totuz. sed sicut possunt ad partē. Infirmi aūt si eos offēdit ieiunū vel cibi ieiunij nō tenent. nō tamē debz esse quantūcunq; modica offensio. pro qua ieiunū frangant ⁊ cibos ꝓhibitos assumant. Paupes aūt mendicātes si in hoꝛa comestionis non tantū acquisiuerint vt eis sufficiat vel q2 ex pꝛecedēti media nimis debilitant nonā expectare non tenent. aliter autē tenentuꝛ Pueri aūt infra. xx. annuz non tenent. sed bonum est q̄ ante sicut possunt incipiant ieiunare. et in septimana aliquo vel aliquibus diebus ieiunent. Mulieres vo lactātes nō tenent ad totū si ex hoc pueris ōficerz nutrimētū vel nimis molestarēt ex hoc. sz dēnt vt possūt ieiunare ī pte. Oia tamē ista dēnt fieri ō licētia sacerdotis ¶ ℣ ¶ Et q̄rit vlteri⁹. vtꝝ frāgās ieiunū p̄ter p̄dictos mōs peccet mortaliter. Et dicēdū q̄ sic. si hoc facit ex

ꝓcēptu vl'sine rōnabili cā.q2 mādatū ecclesie sicut mādatū dei obligat. iuxta illud lu.x. Qui vos au.m.a.r.q.ꝛc. ¶ R ¶ Septio qrit. in q̄ etate bō teneat.icipe ieiunare. Ad qđ dicendū q̄ a.xxj. anno bō debz totā q̄dragesimā ieiunare. ante āt nō teneat.q2 vsqz ad illud tps nata mlto indiget nutrimēto ꝓpter nutritōem et augmentatōnē.quā bēt in co2pe facere. Nā vsqz tūc bō nutritur et crescit. Ez bonū est vt puer āte hoc tps ieiunare inciꝑiat ¶ S ¶ Octauo qrit q̄ hora bō debeat comedere q̄ndo ieiunat. Et dicendū q̄ ieiunās hora ix.dz comedere et non āte Cui⁹ rō ē.q2 ieiunīū dēt esse penosum. a medio āt die vltra ieiunīū incipit eē penosuz.āte āt paꝝ vel nihil.q2 calo2 naturalis de nocte redit ad īterio2a sicut sol. et p totā nocte in digerendo cibuz laborat. De mane aūt vt sol ad exterio2a redit trāsmittēdo cibū digestū ad mēbra. et hoc facit vsqz ad mediū diē.media āt die calo2 natu2alis nō bēt īqđ agat.r iō reflectit supra stomachū.et ꝓsumit būiditatē eius.r ex tūc hō īcipit debilitari. et ieiunīū incipit esse penosuz.āte āt parū vel nihil ē penosuz. Unde Innocē.d. q̄ nequaq̄z putādi sunt ieiunare q̄ ante nonā comedūt.qđ intelligo p magnam horā.vt in tercia vel ī media die. Sufficit.n.q̄ nona inueniat hoiez comedentē in mēsa.alīs opteret eū brē astrolabium ad horā nonā ꝓgnoscendā qđ nō est necessariū. Sed ꝓra de religiosis q̄ media die comedūt. ¶ Et dicendū ē q̄ verum est in quibusdaz ieiunijs volūtarijs nō ab eccia institutis.sz in ieiunijs ab eccia institutis ipi obseruāt horā none et seruare tenent sicut r alij. Exēplū ionathe qui comedit āte horā.et ꝓpter hoc venit plaga dei in ꝓplm.vt patz.j.reg.xmj. ¶ Nono q̄rit q̄ cibaria in ieiunijs possint comedi. Ad hoc dicendū q̄ carnes ova et caseus vbiq3 sunt totalit̄ ꝓhibita ī q̄dragesima. Extra vo q̄dragesimā in ieiunijs eccie silit̄er carnes vbiq3 sunt ꝓhibite. Ova vo et caseus possunt comedi ꝑm eccie ꝓsuetudinē diuti⁹ approbatam ¶ Decio querit.an potatō āte ꝓmestionē.vel ꝓmestio electuariorū.vel tragee.vel āticipatō none frangat ieiunium Et dicendū q̄ vini potatō āte ꝓmestionē vel ꝓmestio electuariox vl tragee p⁹ comestionē nō frāgit ieiunīū.vt di.nō. papa.nisi ista in fraudez sumātur vt sez fames tollatur.q2 si sic fieret oīno essz ꝓ intentōem legislatoris.q̄ dēt respici tanq̄z ꝓncipale in omī lege. Si q̄s enī d̄ mane comederet electuaria et bene biberet certe nullā postea vsqz ad nonā famem pateretur.r sic illud dēt ieiunio r eccie Anticipatō aūt none p magnā horaz. ita q̄ comedat in media die vel circa :omīno frāgit ieiunīū.vt d.nō.nisi legitima assit causa ¶ X ¶ Undecio q̄rit q̄ sunt q̄ minuunt ieiunij meritū. Ad qđ dicendū. q̄ sunt sex. Primū ē multox ciboz sumptō et delectatō in eisdez. Secūm ē magna mora in comedēdo r multū ꝓmedē Tercium est comestio electuariorū Exēplū de illo famulo dni richardi cardinalis qui videns familiā omī sero q̄dragesime electuaria ꝓmedē.ꝓmedebat ipe castaneas ex q̄ de electuarijs brē nō poterat. Quartū ē potatō vini āte ꝓmestionē. Quintuz ē īpatia r ptu2batō familie. Exēplū de illo q̄ dū ieiunaret totā familiā cōturbabat Cui apparuit bta vgo di.q̄ potiꝰ faceret elemosinas et nō ieiunaret. Sextū ē occupatio in re illicita vt tollat tediū ieiunij.vt illi q̄ ludūt ad taxillos. Septi⁹ aūt his ōibus ē non ꝓfiteri in ꝓncipio q̄dragesime ¶ Y ¶ Duodecimo q̄ritur qui lūt illi q̄ infructuose ieiunāt. Ad qđ dicendū q̄ sex genera hominuz infructuose ieiunant.s.ypocrite: q̄ ieiunāt vt boī

reputent. Et illi q̄ nō bēnt vt comedāt. li bene enī ꝓmederēt si haberēt. Et illi qui nō bēnt appetitū ꝓmedēdi et de hoc dolēt. Et illi q̄ ieiunāt ꝓpter infirmitatē caduendā vel reuma Et illi q̄ ieiunāt ꝓpter auariciā vt burse pcāt. Et illi q̄ ieiunant vt sapidi⁹ & meli⁹ comedāt. vt guliosus & delicōsus. ¶ Tredecio querit vtr iusti teneant ieiunare et q̄re. Ad qđ dicendū. q̄ q̄ntūcuq; iusti et innocētes ieiunare tenent. Et hoc ꝓpter ta. Prio vt obediāt mādato ecclie qđ ita obligat sicut mādatū dei. lu. x. Qui vos au. m. au. Scđo vt eis merituz augeat. Nō enī solū peccatores affligunt in ista vita. s̄z vt plurimū iusti ad augmentū glie. vt pz de iob. Tercō vt a malis p̄seruent. Est enīz ieiunū purgatiuū et p̄ſuatiuū sicut medicina. ¶ Quartodecio. q̄rit an existēt es i pcō mortali teneant ieiunare. & ad qđ valeat eis. Et dicendū: q̄ stat⁹ pcōris ē sicut stat⁹ infirmi. Unde sicut infirmus magis idiget ꝓfortari q̄z san⁹. q̄z uis cib⁹ nō ꝓficiat in corp⁹ suuz sicut ꝓficit in corpus sanū. sic pcōr magis indigz ieiunare et benefacere q̄z iustus. q̄z uis ei nō tantū p̄sit. Valet āt ieunīū et alia bona opa q̄ facit pcōr in mortali existēs. q̄ntū ad multa alia. q̄z uis ad p̄mūi essentiale. vite etne nō valeat. ¶ Ad q̄ bona valeat require alibi. q̄ hoc nō ē de p̄senti materia. Et tantū de dubijs istis.

De epl̄a sermo. XXXIIII.

Hortamur uos

ne uuacuū grāz dei recipiatis .ij.co.vj. Sicut dr ecclēs.nj. oīa tps bēnt. Et oi tpe dēm⁹ spūalib⁹ intendē. iuxta illd. p̄s. Benedicaz dnō in omī tpe. tamē hoc tps ē spēali⁹ ab eccīa ad lamēta pnīe et spūalē militiā institutū Et iō oēs xp̄iani xp̄i milites debēt mō ī spirituali bello ꝓ carnē. mōm. & dyaboluz

fort⁹ dimicare. q̄ fort⁹ instat belluz. iuxta illd. ecc. ij. Fili accedēs ad seruitutem di. sta in iusticia & timore et p̄para aīam tuā ad temptatōez. Et iō apl̄s xp̄ianoz capitane⁹ et maīster in hac epl̄a omēs fideles hortat. vt grāz di qua possint in hoc piculo d̄ hostib⁹ triūphare recognoscāt & ipaz nō negligāt. s̄z vtant. q̄ ꝓ ipaz possūt hostes deuicere & in oīb⁹ vtuose agere. et tādē ad regna celestia puenire. Propterea dicebat apo. j. co. xv. Gratia di suz id qđ suz & gra. e. in. m. va. nō fuit. In hac ergo epl̄a apo. ta facit. Prio. n. hortat vt grā dei vtētes bona opa ichoem⁹. In p̄ncipio epl̄e. Scđo nos hortatur vt in bonis opib⁹ ichoatis de bono in meli⁹ ꝓficiam⁹ ibi. Ez in oīb⁹ exhib. nosmetip. si. di mi. Tercō nos hortat. vt bona opa inchoata ī p̄seuerātia ꝓsumem⁹ ibi. ꝓ arma iust. a de. zc. ¶ Primo ergo nos hortatur vt grā dei vtētes bona opa inchoem⁹. Et q̄ bonū op⁹ nō p̄t fieri nisi malū caueat. iō circa p̄mū duo facit. Prio hortat ad bonū. Scđo debortat ad malū. s. vt a malo caueā⁹. ibi Nemini dātes vllā offensionē Itez circa p̄mū duo facit. Primo ponit exhortatōez ad bonū ichoādū. Et assignt rōez. Scđo ostēdit tps adeē ad bonū faciēdū ibi. ecce nūc tē. accep. Di. ergo. Hortamur. v. ne. iua. g̃. d. re. Et assignt rōez. q̄ ds ꝓmittit iuuare. q̄ ait esa. xlix. Tpe accepto. scz tpe grē. ex. t. amouēdo oīa impedimēta salutis & īdie salutis. s. q̄n sal⁹ ꝓfert qđ est mō tpe grē adiuui te. ꝓferēdo oīa necessaria ad salutē. ꝓpt duo ergo dēm⁹ inchoare bene opari. s. q̄ oīa impedimēta remouet. & q̄ grāz & optūitatē bene opādi cōfert q̄ duo bō natalit̄ desiderat vt puenīat ad salutē. & iō dixit. Exau. te. Hec est maxīa grā quā nō dēm⁹ iuacuū recipe. Ubi nota q̄ tūc dr aliq̄s grāz sibi factām recipere inuanū siue inuacuū. q̄ndo nō

vtit ea ad finē illū ad quē grā illa fuit ei exhibita. vt si gratis accōmodo tibi au/ reos vt lucreris. ⁊ tu tenes eos ī scrinio sicut ille seruꝰ neqm qui ait luc. xix. Do mine ecce mna tua quā habui repositā in sudario. Cui dominꝰ ait Quare non dedisti pecuniā meā ad mēsaz. ⁊ eo veni ens cū vsuris vtiqz exegissem illā. vnd ⁊ pbūs d. q vacuū est qd nō includit finē ad quē est. Et sm hūc modū multas gti as a deo inuanū siue inuacuū recipimꝰ qz p ipas finē intentū nō ꝓsequimur. ¶ Et int alias octo sunt grē qs pctō res a deo inuanū recipiunt. Pria ē grā filioz adoptōis p quā sumꝰ a seruitute dyaboli liberati. et in filios dei adopta/ ti. qd totū fit in baptismo. j. io. nj. Vide/ te qualē dilectōem dedit nobis deus vt filij dī noīemur ⁊ sī. Qui ergo pꝰ bapti smalē grām iterū subdit se dyaboli seru itute inuacuū gratiā adoptōis filiorū in baptismo recepit. ij. pe. ij. Cais reuerſus ad vo. suū ⁊ sus lota in volutabro luti Scda grā ē celi aptōis ⁊ debiti solutōis. Nā xps p sue passionis meritū gtis no bis celū apuit. a quo iuste exulabamꝰ. ⁊ pciū soluit p q tanqz p debito pmorum pentū in carcere inferni detinebamur. neqz celū ascēdere poteramꝰ. Apoc. nj. Qui hz clauē dauid. q clau. ⁊ ne. ap. ape rit ⁊ nemo claudit. j. pe. ij. Qui pctā nrā ptulit in corpe suo sup lignū. i. penā et p cūū p peccatis nostris. Tunc hō hāc gra tiā iuanū recipit. qn nec celū vult intrare et maiori se obligat qtidie pena peccato rū. dū pctā peccatis addit. ppter q etno cruciatui ē deputādꝰ. lu. xj. Fūt no. hoī. il. peio. poribꝰ. Tercia ē grā vie ꝓgnitōis Naz xpc ad hoc veīt in mūm vt viaz eū di ad celū nos doceret. quā nullꝰ docere poterat. qz nullꝰ ascēdit in celū: nisi q de celo descēdit filiꝰ hoīs q sp ē ī celo. vt dr iob. xj. Unde ait. Ego sum via. Jo. xiij.

Et itez. Ego sum ostiū. p me si q̄s intro. sal. In eod̄. x. Hāc viā nescūt extere na tōnes. ⁊ iō saluari nō possunt. qz sine fid̄ impossibile ē placere deo. heb. xj. Cogno scere ergo dēū p fidez. ⁊ eiꝰ voluntatez ⁊ eiꝰ iudicia magn̄ gratia est. ps. Nō fe. ta. o. na. ⁊ iu. s. n. ma. e. Hanc gratiā hō iuaz nū recipit q̄ndo p viā ꝓgnitā nō incedit Xps clamat. Uenite pꝰ me ego sum via. Uenite p viaz innocētie. p viā pnie. p vi am obie. p viā sctitatis. p viā hūlitatis. per viā pauptatis. ⁊ pauci vadūt pꝰ eū. sed abeūt aliꝰ in villā suā. aliꝰ ad negoti atōem suā. Et dicūt dnō illō iob. xxj. Re cede a nobis. sci. vi. t. nolumꝰ. Itez melꝰ fuisset viā vitatis nō ꝓgnoscere. q̄m ptꝰ ꝓgnitōez retrorsuz ꝙuerti. j. pe. ij. Quar ta est grā medicina p̄patōis. qz xpc effi cacissimas medicinas infirmo hoi p̄pa uit. He medicine sunt sacramenta eccie q xpc in suo sanḡne ꝓfecit. ⁊ hoīa demo nibꝰ sauciato adhibuit. vt ptz in illa pa bola. lu. x. Hō quidā descēd. ab hieru. in hiericō. ⁊ inci. in latro. ⁊c. Et qz vt d. aug. he medicine scz sacrā eccie de latere xpi fluxerūt pendētis in cruce. iō infinitā ha bēt vtutez. ita vt oēs in q̄cunqz infirmi/ tate sanent. ps. Qui sa. o. infir. tuas. He medicine nō sunt in exteras natōibꝰ q̄ iō eoz plage sūt despabiles. qz nisi ds per miraculū faciat nullꝰ eoz sanat. Ezs nos nō hēmꝰ nisi a pure os ⁊ dicere. peccaui ⁊ recipe sacramēta eccie. ⁊ tūc spūsscūs in trat ⁊ totaliē sanat aiaz apoc. nj. Ego sto ad ostiū ⁊ pulso Hāc grāz inacuū reci/ pit q̄cunqz has medicinas spnit. nec eas vult sumere. qz nec pniaz nec cukaristiā sumit et stultisat volēs sine medicina sa lutē. qd nō p̄t esse. lu. xv. Si q̄s vult pꝰ m. ve. s. ad. salutē. abne. se. p amarā medici nā. ⁊ t. cr. su. i. pniaz. ⁊ seq̄. m. Quita ē grā admīstratōis. Deus enī magnā grām fecit homini in eo q ordinauit q omēs

creaſe et ſeruirēt vt ad ſalutē faciliꝰ pue/niret. Hā vt dr hebr.j. Oēs āgeli ſūt ad/miſtratorij ſpūs in miniſterū miſſi, ppt eos q̄ hereditatē capiūt ſalutis. Celū eti az et ſol et luna. et oīa ſidera famulātur boī. et ſili q̄ttuor elementa. ⁊ oīa terrena ſcentia. ⁊ breuiter oīa boī ſeruiunt ad ſalutē. et bona nature ⁊ bona fortūe. deut. vj. q̄ creauit dominꝰ deꝰ in miſterū cunctis gētibꝰ que ſub celo ſunt. De hac gꝛ/tia dauid admiraī. di. Dnē q̄d eſt hō q̄ mēor es eiꝰ. Et ſequit. Oia ſub. ſub pe. e. ꝛc. Hāc grāz inuacuuz recipit qui nō ad ſalutē ſed ad pniciē vtī creaturis et bo/nis natē ⁊ fortūe. vt q̄ i creaturis delctā/tur pluſq̄z in creatore vt delicōſus vel q̄ creature plꝰ ſeruit q̄z creatori. vt auarus vel q̄ hōrez deo debitū nō creatori exbi/bet ſed creaturis impēdit vt ſortilegi et diuini. vel q̄ diuinos hōres ſibi volunt impēdi. vt ſuperbi. io. xij. Dilexerūt glo/riā boīm magis q̄z gl̄iam dei. ¶ Sexta ē grā expectatōis. Hō. n. peccās mortalit ſtati eſt dignus mortis eterne. q̄r ꝓ eter/nū bonū peccauit. et eterno bono ſe pri/uauit. ſz ds ex mag grā et miſericordia nō ſtatī ꝓdēnat eū. ſz expectat eū vt peiteat et eiꝰ miſereat. eſa. xxx. Propterea expe/ctat deꝰ vt miſereat noſtri. Et q̄ iſta ſit gꝛ/tia magna. ꝓſidera illos q̄ ſtatī pꝰ pecca/tū ad infernū deſcēderūt vt chore dathā et aburon q̄ viuētes ad inferos deſcēde/rūt. vt ptz nu. xxvj. Ita quilibet peccator eſſet dignꝰ deſcendere. Et attēde q̄ntuz expectat multos. Ez audi eſaiā. Expctā reexpecta. expecta reexpecta. vt vadāt ⁊ cadāt retrorſuz. ⁊ ꝓterātur ⁊ illaqueent et capiant. q̄r lōga expectatō ē eis occa/ſio pluza mala faciēdi. Deus tamē facit q̄d in ſe ē. ecc. viij. Qr nō pfert cito ꝑ ma/los ſentētia. filij boīm abſq̄z vllo timore perpetrant mala. Hāc ergo grām iuacu/uz recipit q̄ factus corꝰ. ſp di. cra. cra. et nūq̄z redit ad arcā. In cuiꝰ figura domi/nus mādauit in leui. ut nūq̄z corꝰ in ſa/crificō offerret deo. Septima grā eſt nu/ptialis veſtitōis. Deꝰ aūt gratis induit oēm cristianū veſte oīm vtutū ⁊ dono/rū ſpūſſancti. ⁊ facit eū dignum nuptijs reg eterni. quā quicūq̄z nō hūerit. de nu/ptijſ eternis expellet. q̄r nō eſt dignuz ve/ſtitū ſacco aulā regis intrare. Ista ē ma/xima grā. Nullꝰ vnq̄z biſtrio ab aliquo dnō talē veſtez vel tale donū recepit. Et q̄ iſta ſit magna grā ptz. Qr xp̄c ultaz ve/ltē nō donat niſi xp̄ianis. Hāc ergo gti az inuacuū recipit quicūq̄z hāc veſtez p peccatū mortale pijcit. et nudꝰ remanet tanq̄z ribaldus int̄ luſores. Cōtra quod dr apoc. xvj. Beatꝰ q̄ cuſtodit veſtimen/ta ſua ne nudꝰ ābulet. Octaua ē grā gl̄o/ſe reſurrectōis. Propterea. n. xp̄s mor/tuus ē ⁊ gloriоſus reſurrexit vt mortem nrāz deſtrueret morīēdo. ⁊ vitā reparet reſurgēdo. Hec fuit maxima grā. Quia ex iuſticia ē q̄ morimur ⁊ ex grā q̄ reſu/ſcitamur et imortales ſumꝰ. Ez q̄ glori/oſi reſurgamꝰ. hoc ē maxima grā quam expectāꝰ phi. nj. Saluatorē expectāꝰ do/minū noſtꝝ ieſū xp̄z q̄ reformauit corꝑ hūilitatis nrē ꝓfiguratū corꝑi claritatiſ ſue. Hāc gratiā inuacuū recipit quicun/q̄z in quadrageſima non mortificat cor/puſ per penitentiam. vt in paſchate glo/rioſus cum chriſto reſurgat. quia vt di/cit apoſtolus. j. corinth. xv. ¶ Sicut gra/num non ſurgit gloriоſum cum foliſ ni/ſi prius moriatur in terra. ſic homo non ſurgit in gloria niſi in mundo priuſ mū/do moriatur. Colloſ. nj. Mortui enim eſtis et vita veſtra abſcondita ē cuz chri/ſto in deo. Ro. vj. c. Si enim mortui ſu/mus cum chriſto credimus: q̄ ſimul et/am viuemus cum eo. Deinde cuz dicit. Ecce nūc tps acceptabile. Oſtēdit tpus adeſſe ad bonū faciēdū. q̄r nūc ē tempuſ

acceptabile in q̄ dō acceptat opa nostra Est dies salutis in q̄ salus etna ꝓferē bene opantib⁹. ℣ Ubi nota q̄ ꝑt eē q̄druplex ꝓpatō istⁱ nunc. ꝓdria ē ꝑsentis ad futurꝫ. q̄ ꝑsens seculū ē aptū ⁊ acceptabile ad bene opandū ⁊ nō futurus ecc.ix. Qdcūq; ꝑt manⁱ tua facere instā/ter opare. q̄ nec opⁱ nec rō. nec sapiētia nec sciētia erūt apud inferos. q̄ tu ꝓpas Ez vt dr puer.xx. ꝓpter frigⁱ piger arare noluit. mēdicabit ergo i estate. ⁊ non dabit ei. q̄ si peccator vellet dare totum mōm ꝑ vna gutta aq̄ in alia vita nō haberet. Exēplū de diuite epulone. de q̄ lu. xvj. Et si totⁱ mōs rogaret ꝑ vno dānato nō exaudiret. q̄ in iferno nulla ē redēptō. vt dr iob.vij. Nūc ergo ē dies salutis. Ecdo ꝑt esse ꝓpatō ꝑsentis tpis ad tps ve.te. in q̄ viuebāt hoīes longissimo tpe. et multa patiebant aduersa ⁊ tandē ad inferos descēdebāt. q̄ nec scītas nec iusticia. nec misericordia. nec aliqd alid valebat. iob.xxvj. Ubi ꝓstituta ē domus ōi viuēti. Ez mō pⁱ modicū labore ⁊ q̄si ꝑ nibilo dat vita eterna et multis dat gratis sine labore. ecc.lj. Modicū laboraui et inueni mihi multā requiē. Erat imō q̄ndo morit iustⁱ vadit ad padisuꝫ. luce. xxij. Hodie m.e. in p. Hoc verbū nō potuerūt audire oēs sancti ⁊ ꝓphete ve.te nec etiā io.bap. ⁊ tamē vnⁱ latro no.tes. audire meruit Nūc ergo ē tps acceptabile ⁊ dies salutis. Tercō ꝑt eē ꝓpatō q̄ dr̄agesime ad reliquū tps totius āni. q̄ hoc tps ꝑcipue ē dies salutis ab eccīa instutus ad delēdū peccata. ad expugnā dū vicia et ad acquirendū glaz. In nūdinis vel foro inueiunt omia necessaria ⁊ tūc debēt emi q̄ melⁱ forū hētur. Carissimi mō sunt nūdine bonoꝝ aīe. naz eccīe sunt apte. indulgētie dant. misse ⁊ orōes multiplicant. et hēq̄nter ꝑdicatōi insisti tur. ꝓfessores sedēt pcta relaxare parati.

Oīa ergo sunt pata venite ad nuptias Uere hoc ē tps acceptabile ⁊ dies salutis in quo oīa renouant. ⁊ ad fructificādū se parāt ꝑter miserū pctōr̄. Naz aīalia ⁊ vince ⁊ arbores incipiūt parere. de quo domⁱ ꝓquerit ꝑ hieremiā. viij. c. d. Milu⁹ in celo ꝓgnouit tps suū. turtur et irundo et ciconia custodierūt tps aduentⁱ sui. ꝑplis āt meⁱ ꝓgnouit iudiciuꝫ dni Quarto ꝑt eē ꝓpatō ꝑntis tpis ad futurū. siue hodierne diei ad crastinū. Ho die ergo ē dies salutis. q̄ vt dicit bern. q̄ tibi ꝑmisit venīā de ꝓmissis. diem crastino nō spopōdit. Et stultū ē in crastinuꝫ differre. q̄ vt d. ber. Nil certⁱ morte. et nil incertⁱ hora mor. Multi intrant d̄ sero lectulū et de mane inueniūtur mortui iob.xxj. Ducūt in bo. d. su. ⁊ i. zc. Exēpluꝫ de illo diuite. lu. xij. q̄ dicebat. Nia mea bēs multa bo. rep. in an. plū. reqes ꝓme. bi. epul. Et sequit. Stulte hac noc. repe. am. t. a. te. q̄ aūt pa. cuⁱ erunt. Propter ea dr ecc.v. Nō tardes ꝓuerti ad dominū et ne differas de die in die. subito em̄ veniet ira illius. ⁊ in tpe vindicte dispdz te Ez multi faciūt sicut salomō di. puerbi. xxvj. Sicut hostiū vitur in cardine suo. sic piger in lectulo suo. Hostiū cuꝫ rugit tu vertit in cardine sed nunq̄ inde exit sic peccator in ꝓcupiscentia sua clamās. o plus o plus. sed non dimittit eam.

Deinde cum dicit nemini dantes suspitis vllam offensionem dehortatur a malo vt scilicet a fratruꝫ offendiculo caueamus. j. coꝝ. x. Sine offensione estote iudeis. et gentibus et ecclesie dei. Et assignat huius rationeꝫ dicens. Ut non vituperetur mi. nos. scilicet per vos dum offenditis: et nos non imitamini. Ministeriuꝫ di. officiū. ro. ij. Nomē dei p vos blasfematⁱ inter gentes. Propter ea monꝫ pe. j. epla. ij. c. Cōuersatōez vrāz in gētibꝫ habētes bonā vt in eo q̄ detrectāt d̄ vo

bis tanq̃z de malefactorib⁹ ex bonis opi
bus vos ꝓsiderãtes glificẽt deũ Et sic pz
ꝓmuz. ¶ Secõdo nos hortaf vt in bonis
opib⁹ inchoatis de bono ad meli⁹ ꝓce/
dam⁹. Et circa hoc duo facit Pdrĩo hor
taf ad pfectũ virtutũ in generali ad nul/
lã virtutẽ desclẽdo. Secõdo in speciali ad
spẽales desclẽdẽdo.ibi. In multa patĩa.
Dicit ergo. Nõ recipiam⁹ inuacuũ gra
tiã dei.sed in omib⁹ bonis et vtutib⁹ ex/
hibeam⁹ nos s.ego et vos sicut dei mini
stros.j.cor.mj Sic nos existiet hõ vt mi
stros xpi. Deinde cũ d. In multa patĩa
descendit ad pfectũ spẽales in vtute. Et
tangit pfectũ in.xvj.opibus virtutuz si
ue in.xvj.vtutib⁹. ¶ Et ꝑmo ĩ pati
ẽtia d. Exhibeam⁹ nosmetipos in oibus
sicut dei mĩstros in vtutib⁹ secz in multa
patĩa habita secz in tribulatõib⁹.qz vt d.
ps. Multe tribu.iust. Secõdo exhibeam⁹
nosmetipos sicut dei mĩstros in necessi/
tatib⁹.vt.s.in necessitatib⁹ sãctor z pau/
per ꝓ posse nrõ subueiam⁹ Ro.xij. Ne
cessitatib⁹ sctor ꝓuicãtes.s.nrã bona tẽ/
palia. Tercõ in angustijs q̃ sunt ĩ subtra
ctõne eor que hõ desiderat.vnd surgit ĩ
eo cura.ira.z timor.heb.xj. Egẽtes ãgu/
stiati.afflicti. Sic enĩ ãgustiatos ꝓsolari
dẽm⁹ et eis ꝓpati: z ꝓ posse assistere.qd
elemosina magna elt.mat.xv. Infirmus
fui et vis.m.in car.er.z ve.ad m.ij. cor.x.
Quis infir.et e.nõ infir.ẽc. Vel nosipos
dẽm⁹ exhibere patiẽtes in ãgustijs si no
bis ingruerit. Quarto in plag̃ nobis ab
alijs illatis.in qbus sensus affligit.qd fit
dũ libenter eas toleram⁹.j.cor.xj. In pla/
gis supra modũ a iudeis qnqes q̃dragena
nas vna minus accepi .ter vgis ce.sum
semel lapidat⁹ suz. Quãto in carceribus
in quibus libertas auferẽ: et mot⁹.in q̃/
bus dẽm⁹ pficere ꝓ patĩam. Sexto in se
ditõnibus.glo.i.ꝓmotõib⁹ ꝓpli ꝓpria nos
maledicẽtis et blasphemãtis.vt si ꝓphis cõ/
tra nos ꝓmouẽt et nos infamat z blasphe
mat tanq̃z seductores pficiam⁹ ꝑ patiẽ/
tiaz et nõ deficiamus ꝑ impatientiã. Se/
ptimo in laborib⁹ manuũ voluntarie as
sumptis.act.xx. Ea q̃ mihi op⁹ erãt z his
qui mecũ sunt ministrauerũt man⁹ iste
ij.thes.nj. In labore et fatigatõe nocte et
die laborantes. Et infra. Si qs nõ vult
opari nõ mãducet.ps.la.ma.tua.m.be.
e.et be.e. Octauo in vigilijs in quibus
debem⁹ orare et ꝑmeditarie q̃d sit agẽdũ
et q̃liẽ.mat.xxvj. Vigilate z ora.ne intr.
in tẽp. Nono in ieiunijs voluntarijs et
coactis.vt d.glo.vt carnẽ nrãz domem⁹
abstinẽtia esce et pot⁹ :inq̃ntũ valitudo
ꝑmittit vt d.aplis. Castigo cor.m.z ĩ ser.
re. Itẽ vsqz in hãc horã esurim⁹ et sitim⁹
z nudi sum⁹.j.cor.xj. Decio in castita/
te mẽtis et corpis. Castitas enim corpis
modicũ q̃d ẽ si ex affectu mẽtis non ꝓce
dit. In cui⁹ figura mãdatũ est.leui.xij. q̃
ĩ purificatõe duo turtures offerrent In
quib⁹ duplex castitas designatur luc.xij
Sit lũbi ve.p̃ci. Hec est illa sanctiõnia.
d q̃ d.aplis ad hebr.xij. Pacẽ seqmi cuz
oibus et sanctimoniã sine q̃ nemo vide/
bit deũ. Qr nihil coinq̃natũ introibit in
illã.apoc.xxj. Undecimo ĩ sciẽtia vt scia
m⁹ qualit̃ int mũdi pspera z aduersa sit
ãbulãdũ.ephi.v. Videte qũo caute ãbu
letis nõ q̃si insipiẽtes Nõ enĩ satis ẽ mi
nistris xpi habere castitatem ꝑpter sei/
pfos.nisi habeant scripturarum scienti
am ad alios informandũ. Osee.xij. Qr
tu sciẽtiã repulisti :re.et ego te ne sacer.
funga .mihi.hiere.nj ¶ Dabo vobis pa
stores iuxta cor meũ et pascent vos sciẽ
tia et doctrina. Duodecimo in longani
mitate operis. vt non deficiamus. sed
diu et constanter expectemus non que/
rentes hic remunerationez. Jac.v. Exẽ/
plũ accipite fratres exit⁹ mali lõganimi
tatis laboris z patiẽ ꝑphãs q̃ locuti sũt

noīe dñi. Tredecimo in suauitate ꝑmoīs vt sc̄z blādi ⁊ affabiles sim⁹. ecc. mj. ℘gregatōi paupū affabilē te facito In eod. vj Uerbū dulce multiplicat amicos ⁊ mitigat inimicos Ēz q̄ est q̄dā carnalis suauitas. ⁊ in ypocritis simulata. iō addit spūsancto sup. habita vt ꝑm deū suaues ⁊ affabiles sim⁹. nō sicut illi q̄ p dulces ꝑmones corda innocentiū ⁊ simpliciuz seducūt. Quartodecīo in caritate nō ficta Caritas nō ficta sz vera appellat. q̄ndo timore aduersitatis ab amico nō retrahimur. sz eū vt possum⁹ adiuuam⁹. pueꝛb. xxvij. Omī tpe diligit q̄ amic⁹ ē. Itē caritas nō ficta ē q̄ndo sic ē in coꝛde ⁊ in opere sicut ostēdit in verbo. j. io. nj. Frēs nō diligam⁹ vbo neqz lingua. sz ope ⁊ veritate. Ficta ergo caritas ē q̄ coꝛde nō pseuerat ⁊ opere nō ipleť sed solū p vba ostendit. et nō diligit psonā sz bona ei⁹. Quintodecimo in vbo veritatis ipm audacť ⁊ deuote p̄dicando ⁊ ipm semp loq̄ndo q̄ntūcunqz surgit tribulatio. col. nj. Uerbū xp̄i habitet in vobis. Uerbū veritatis ē xp̄c. io. xiiij. Ego sum via vitas ⁊ vita. Nō ergo falsitas nrō verbo ꝓmisceri dēt. pueꝛ. vnj. Ueritatē meditabit gutur meū. Sextodecimo in vtute dei. q̄ facim⁹ q̄ndo in ipo confidim⁹ ⁊ spam⁹. et nō in aliquo alio. hiere. xvij. Maledict⁹ vir qui ꝓfidit in hoīe. et ponit carnez brachiuz suū. Benedict⁹ vir q̄ ꝓfi. in do. .ij. coꝛ. j. Ut nō sim⁹ ꝓfidentes in nobis sed in deo. Et sic ptz sc̄dm. Tercō nos apl's hoꝛtať vt bona opa inchoata in p̄seuerātia ꝓsummem⁹. Consummatō aūt boni in duobis ꝓsistit sc̄z in expugnatōne vicioꝝ. ⁊ hoc facit in hac parte. ⁊ dilatatōe vtutū. et hoc facit p⁹ hāc epl'az. In hac ergo parte ad expugnatōez et victoriā vicōꝝ nos hoꝛtať d. Exhibeam⁹ nos sicut dei mīstros. in expugnatōe vicōrū pugnātes et defendētes nos p arma iusticie sticie que sunt vtutes. j. the. v. Induti loricā fidei et caritatis ⁊ galeā spē salutis Uider que arma debem⁹ nos defendere p oēz modū. sc̄z a dextris ⁊ a sinistris. p̄s. Cadēt a latere tuo mi. et de. m. a de. tuis. Itē debem⁹ nos defendere. vt trāseam⁹ illesi p gl'az hūani fauoꝛis vt ibi nō extollamur. et p ignobilitatē. i. p ꝓemptū nostrū tanq̄z simus viles et ignobiles ⁊ inde nō deiciamur et ꝓtristemur. Uider hec duo trāsiuit ipe apl's. vt ptz act. xiij. q̄ndo putauerūt eū esse mercurū ⁊ barnabā iouez. et afferentes coꝛonas voluerūt eis vt dijs sacrificare. et statī post tā q̄z vilissimos eos reputātes eiecerūt extra ciuitatē lapidātes. Itē debem⁹ transire illesi p infamiā qua dicimur mali. et per bonā famā qua dicimur boni ⁊ iusti. vt sc̄z nō curem⁹ si a quibusdā vituperemur. ⁊ a quib⁹ dā laudemur. j. coꝛ. xj Uidibi aūt proꝛ mīmo ē vt a vobis iudicer: aut ab hūano die. Sed ꝓtra hoc videť esse q̄ dꝛ ecc. xxj. Curā habe d̄ bono noīe. Et dicendū ē q̄ curandū ē de bona fama ꝓpter hōꝛē dei. et sic loquit autoꝛitas. et nō est curandū ꝓpter se. et sic loq̄tur apl's hic. Itē vincamus p arma iusticie et nō curem⁹ si reputemuꝛ vt seducto res dūmō veraces sum⁹ Nā ipe xp̄s vt seductoꝛ ē habit⁹. io. vij. Alij dicebāt. q̄ bon⁹ ē. alij nō sz seducit turbas. Itez nō curē⁹ si sim⁹ habiti sicut q̄ ignoti. i. a dō. i. nō approbati. nec ab eo electi. q̄ ꝓgnati sum⁹. hoc ē approbati. i. appbatoꝝ opa faciētes. j. thi. ij. Nouit dom⁹ q̄ sunt ei⁹. Itē nō curemus si habiti sim⁹ tanq̄z moriētes. glo. de vicō in viciū ruētes vt peccatoꝛes. q̄ ecce viuim⁹. i. in apto p opa bona ostēdim⁹ q̄ viuim⁹ dō. Potest etiā intelligi de moꝛte coꝛpali. q̄ ꝓpē miserias quas quotidie patiebant reputabantur quasi moꝛtui et tamen veraciter viuebant. Itez vincam⁹ p arma iusticie

vt si etiaz affligamur in coꝛpe simus vt castigati id est ad nostrā coꝛrectiōz recipiamus afflictionē sciētes illud ad heb. xij. Quem enī diligit doīn⁹ castigat flagellat aūt om. f. quē recipit. Et nō simꝰ mortificati. i. nō ꝓpt hoc nos reputemꝰ morti traditos. ps. Castigās castigauit me doīn⁹ et morti non tradidit me Et si habiti simꝰ quasi tristes in aīa simus tamē sp gaudētes. Jaco. j. Omne gaudiuz id est pfectū et integrū existimate fratres cū in tēp. va inci. Jtē si habiti simus sicut egētes ōni spūali bono vl' tēpali⁹ diuitijs. nō curemꝰ. qz sumꝰ multos locupletātes spūalibꝰ et veris diuitijs. et abūdamꝰ nō solū ꝙntū ad nos sed etiā ꝙntum ad alios. prouer. Est diues cū nichil habeat. ꝛ ē paup cū i multis diuitijs sit cōstitut⁹. j. coꝛ. j. In oībus diuites fcī estis in illo. Jtē si habiti simꝰ a multis tāꝙm nichil boni habentes nec diuini nec terreni. nō curemus. quia veraciter nos sumus oīa possidentes scz ꝓ cōtēptuz et abiectionez in ꝙ oīa possidentur Deut. xj. Omnis lo. quem cal. p. ve. ve. e. j. coꝛ. nj. Omnia vrā sūt. siue paul⁹. siue appollo siue cephas. siue mundus. siue vita siue moꝛs. Et sic patz de epistola

Dnīca scda d euāgelio. ſmo XXXV

EGress⁹ iesꝰ secessit in partes tyri ꝛ sydonis ꝛc. math. xv. Sicut dꝛ. j. Joh. nj. in hoc apparuit filiꝰ di vt dissoluat opa dyaboli Ante siquidem christi aduētū dyabol⁹ possidebat hoīes mūdanos in aīa et incoꝛpe. et iō tūc tpis multi demoniaci fuisse legūt. ꝓpterea dyabol⁹ a domino ꝓnceps buiꝰ mūdi appellatꝰ ē Jo. xij. Nūc ꝓnceps buiꝰ mūdi eijciet foꝛas Quotidie enī iesus dēmonia expellebat vtz euāgelia intuēti. Et iō mō dēmoniaci nisi ficticij nō apparēt Et īb° ꝓmis tribus dominicis diebꝰ ꝙdragesime euidenteꝛ apparet. In quibus oībꝰ de demonū expulsione narrat. De hac enī materia plens euangeliū recitat. In ꝙ quidez sex ꝓ oꝛdinē ꝓtinent. Primuz est filij dei misericoꝛdia copiosa. In ꝓncipiou euāgelij. Xcām ē chananee vtuosa oꝛō. ibi. Ecce mulier chananea a finibꝰ illis egꝛessa cla. d. ei. Mi. m. do. fi. da. Terciū ē xpi resistētia siue duricies misteriosa. ad ē misterio plena. ibi. Qui nō respondit ei verbum. Quartū est collegij apl'oꝝ intercessio affectuosa. ibi. Et accedētes dix. eiꝰ ro. e. d. Di. eā. Quintū ē ad discipulos ꝛ ad chananeā xpi respōsio seriosa. ibi. Jpe ātre spō. ait. Nō suz missus nisi ad o. ꝙ pi. do. isrl'. Et itez. ibi. Nō ē bo. su. pa. fi. ꝛ mitt. ca. Sextū ē chananee a xpo ꝛmendatio et exauditō grōsa. ibi. O mulier mg est fides tua. Primo ergo ponit filij di misericoꝛdia copiosa. qz vidēs miserias nrās quibꝰ pluſq̄z in luto et latere oī famulatu sub durissimo pharaonis īpio ꝓmebamur. exiuit a pr̄ē et venit in mūdū. et egressus de padiso loco deliciaꝝ et beatoꝝ venit ad āgustias nrās. vt ipsas ī carne nrā assumpta nobiscum expireť. ꝛ ab ipis nos finaliť liberaret. gall'. mj. Ut vbi venit ple. t. mi. d. fi. l. fa. ex. mu. sub. le. ẑc. math. vnj. Miſereoꝛ sup tur. qz ec. iāť. su. m. Hoc ťduū ē tps nať. tps scptuze .l. leg̃ ꝛ tēpꝰ grē. In ꝙ triduo ds misertus ē turbe vniuerse terre. exo. nj. Uidi afflictōez ꝓpl'i mei qui ē in egipto ꝛ descēdi vt liberē eū. Et hoc ē qd hic dꝛ. Egressus iesus se. in p. ty. ꝛ sy. Tyrꝰ interp̄tať tribulacio et āgustia. sydon interp̄tať venatō angustie. Uenit ergo filiꝰ dei ad venandū et capiendū āgustias nrās vt erueret nos ab eis. Et hoc dať intelligi ꝓ hoc qd mulier chananea. i. natura hūana. ꝓ peccati rabiē nō solū canina. sed rabida effecta est. qz sicut canis rabidꝰ omēs inficit. sic ipa

omnes inficiebat.ꝓpter qđ omẽs nasci/
mur filij ire.vt ait iob.¶Dū xp̃s ingressꝰ
est ptes tyri ⁊ sydonis.ip̃a a tyro ⁊ sydo
ne exiuit. Qz dū xp̃s miserias nr̃as ītra/
uit.natura hūana remedia salutis īuenit
Qz xp̃s appropiãs boi sauciato quĩ inci
dit i latrões alligauit vulnera eiꝰ infun/
dens oleū et vinū.luc.x.i. sacrã eccie q̃ lã/
guentis aie ⁊ iã existẽtis i morte sunt ef/
ficacissime medicine.p̃s.¶Misit verbum
suū et sanauit eos.et eripuit eos de intẽ/
tionibꝰ eoꝝ. Vel aliť. Egressus ẽ iesus.i.
salus de terra ⁊ ꝓpło iudeoꝝ. Et fuit hoc
ex maxima iusticia.¶Ꝓpi enĩ fuerūt rebel/
les lumini.qui dixerūt deo. Recedꝫ a no.
sci.vi.t.no.iob.xxij.¶luc.xix. ¶Volumꝰ.b.
reg.su.no.¶Itẽ nõ ba.re.misi ce.iob.xix.Et
tñ iesus.i.salus secessit ad ciuitates ⁊ ad
ꝓpłos gentiliū. ¶Ita tyrus ⁊ sydon ciuita
tes gẽtiliū erãt.act.xij. Vobis oportebat
ꝓmū loqui verbū dei.sed q̃niã repellitis
illd.ecce ꝓuertimur ad gẽtes.Et fuit ma
xime misericordie dei vt ad illos gratiaꝫ
salutis effundẽt.qui ipm q̃tidie impug/
bant ⁊ ipm negabant et hõrẽ suū ydolis
q̃tidie exhibebãt.¶Titū.iij. ¶Nõ ex opibus
iusticie q̃ fe.n.ſz fm su.m.ſa.n.f.¶In imẽsū
ergo tenemur deo ꝓ maxima misericor/
dia nobis facta. q̃ in xp̃i incarnatõne et
morte nobis apparuit.Sed xp̃iani magꝫ
et sup oẽs obligant.qz iesus.i.salus a in
deis egressa sup xp̃ianos plenarie reqe/
uit.ro.xv.Gentes aũt sup misericordia.
ſz sibi facta hõrare dẽnt deū.Et sic patz
ꝓmū. ¶Secdo ponť chananee orõ vtu
osa qz ecce mulier chananea.ẽc. Attẽde
q̃ ecce in scꝑtura sacra nota ẽ admiratõ
nis. Valde q̃ꝑ mirabile in ista mulie/
re apparuit.Qz vt d.crisо.¶Dura.res mu
lier caput peccati. arma dyaboli. expul/
sio paradisi.corruptõ legis antiq̃ venit ad
dominū iesū.¶Mulier naturaliť timida
nõ timet adire et ei loqui cuiꝰ ꝓspectum
cherubin et seraphin in celestibꝰ tremũt
qđ admirãda res.sursuz tremor.deorsuz
fiducia.¶Propterea inq̃t veť.ꝓptereа car
nẽ assumpsit vt ⁊ ego audeã ei loq̃ ¶Mu
lier naturaliť modici sensus ita sapiẽter
allegauit. ¶Ubi nota q̃ ꝓput ex
hoc euãgelio colligi ꝑt.chananea in sua
orõne ostẽdiť vtuosa fuisse q̃ntuz ad de/
cẽ. ¶Idrio ostẽdiť plena fuisse sapĩa. qđ
apparet in duobꝰ.¶Primo in eo q̃ a soci
etate peccatorũ recessit.q̃ a finibus illis
egressa est in quibꝰ scz peccatores habi/
tabant a quibꝰ recede magꝫ sapĩa ẽ Job
xxviij.¶Timere deū ipm ẽ sapĩa. ⁊ recede
a malo intelligentia.sicut.n.scabies sic et
praui mores pctõres inficiũt.p̃s.Cũ ele/
cto electꝰ eris.cũ puer.p.Et esa.lij.Exite de
medio eiꝰ ꝓpłe meus. et ne ꝑticipes sitis
coinq̃natõis.¶Iderdiť etiaz fama in ꝓtu
bernio pctõꝝ que res valde cara ẽ ꝓuer.
xij.¶Melioꝰ ẽ nomẽ bonũ q̃z diuicie mlte.
¶Mala ergo societas trahit hoĩnem ad
malũ et bona ad bonũ.j.coꝝ.vij.Sancti
ficatus ẽ vir infidelis ꝑ mulierẽ fidelẽ ⁊
scificata ẽ mlr infidelis ꝑ virꝝ fidelẽ Et at
tende q̃ d.a finibꝰ illis egressa..¶Nõ enim
hõ dẽt solũ exire a pctõribꝰ et peccatis sz
a finibꝰ.i.a circũstãtijs pctõrũ. q̃ nõ solũ
hõ dẽt vitare fornicatõnẽ et mulierẽ for/
nicariã.sed oẽs fines: et omẽs circũstãn/
as.et inductiua ad fornicationẽ. vt delĩ/
cate comedere et bene bibere.et ociari ⁊
bene indui.et ad spectãcula ⁊ choreas ire.
et mulieres videre et cũ eis colloq̃ ⁊ ma
nere. Et sili ẽ in omibꝰ peccatis alijs faci
enduz. ¶Secdo ei ꝰ sapĩa apparz in eo q̃
sapiẽter allegauit.q̃ ex ꝑte lui allegauit
miseriã vnde ait. ¶Miserere mei.q̃ fili mi
seria magna plena.et iõ misera mea īuo
cat misericordiã tuã.p̃s.¶Abissus abissuz
inuocat.i.abissus miserie mee.īuocat ab
issuz misericordie tue. Ex ꝑte filie allega/
uit vexatõnẽ pessimã. q̃ male a demo/

nio vexabat. Ex pte xpi allegat potentiaz.q2 dnē.et clementiā.q2 fili dauid.q.d. Tibi subest cū volueris. q2 domin9 vniuersoz tu es.sed potētia est frustra q̄ p opus nō manifestat.sicut potētia visiua in oculo.nisi videat.et potētia gressiua in pedib9 nisi ābulet.ecc.xx. Sapia abscondita et the..inui.q̄ vti.in vtrisqz. ¶ Ergo manifestet potētia tua in expellēdo dēonia a filia mea. Sicut expulisti eū de celo.ita expellas eū de mundo.nō pmittas eū vexare filiā meā.creaturā tuā. Et hoc pfecto facere debes.q2 ex origine carnis quā assumpsisti tibi misericordia ē innata.q2 fm carnē assumptā filius es dauid. qui fuit clemētissim9 7 misericordissimus .j.coz.ij. Dauid in sua misericordia.psecut9 ē sedē regni in secula. Opare ergo fm naturā tuā cui9 pp2iū ē misereri. Igit̄ misericordia tua expellat miseriā meaz vt libereť filia mea.q2 ipa patiēte ego patior. ¶ E ¶ Ubi nota matres pl9 diligūt filios q̄z pres triplici rōe. Prīo q2 magis sunt certe q̄ sunt filij sui. Scdo q2 magis laborāt in eoz generatōne et nutritōne. Tercō q2 statī natos secū tenēt 7 nutrunt Sicut et psanḡneos cuz quib9 pseruati sum9.magis diligim9 q2 amicicie sociali pūgit̄ amicicia naturalis. Et hoc totuz redit ad hoc q̄ mater pl9 ponit ibi ō suo: q̄z pater. Ez plus de eo qō ptinet ad substantiaz filij ponit̄ a pre.q2 pater dat forma et mater materiā. Et ido fili9 naturaliter pl9 diligit patrē 7 psanguineos ex pte pris q̄z matrē et psanguineos ei9. Secūdo ostēdit̄ fuisse fide illūinata. Ubi nota q̄ fides chananee fuit vera viua 7 appbata. Uera fuit.q2 xpi diuinitatē 7 humanitatē plenarie ē pfessa in qb9 tota fides psistit. Dū enī dixit dnē.pfessa ē deitatē.dū vero subdit fili dauid. pfessa est būanitatē. Viua fuit.quia ipaz p bona manifestauit.q2 vt dr iaco.ij. Fides sine operibus.moz.ē. Approbata fuit. q2 in obprobrijs et aduersis sp firma stetit. Et iō p filia miraculū impetrauit.q2 fidei miracula attribuūtur.mat.xvij. Si habueritis fid sicut gnū sinapis et dicetis huic mōti trāsi hinc et trāsibit. et nihil ipossibile erit vobis. Quidā habēt fidez sicut flos.qui statī ad tactū euanescit. Tercio ostēdit̄ spe subnixa.q2 non pfugit ad falsa psidia.sed in xpo vero medico posuit spez suā. Nā vt d.orige. Nō iuit ad magos.nō adduxit diuinos. nō iuit ad mulieres ipostatrices.nō q̄siuit inanes ligaturas.sed omēs reliq̄t dyaboli cultus et venit ad dominū iesuz oūn saluatorē.sicut filia dei benedicta.bire.xvij. Abaledcūs vir q̄ pfidit in hoīe.7 po.car.b.s. Benedictus vir q̄ pfidit in dnō et erit domin9 fiducia eius. Q2 saul psiluit pbitonissaz interfect9 ē in bello et audiuit mortē suaz et filioz suoz.j.reg.vlti. Hic cadit exēplū qō beatus gre.in dyalogo recitat de illa dnā que iuit ad dedicatōem eccie scti sebastiani 7 tetigit reliq̄as eius.cū nocte fuisset polluta a viro suo.q̄ dū reliquias tāgeret inuasa ē a dyabolo. quā pentes eius duxerūt ad flumē vt fm psiliū diuinoz in aqua aliq̄tiēs lauaret. Et dū hoc agerēt itrauit in eā dēmonū legio. Quarto fuit pietate 7 ppassiōe diffusa. q2 filie demoniace mirabilit̄ ppassa est et ei9 miseriā pp2iā reputauit. Ubi nota q̄ omīs pctōr in mortali existēs pctō hz demoniuz in mēte et in ventre. Sed in hoc ē differentia. Q2 aliq̄ndo vexat hoīez solum in aīa. Aliq̄ndo in aīa 7 in corpe.sicut a deo ei pmittit̄. Libenť enī strāgularet eū si deus vellet. Sic ista erat in aīa 7 i corpe vexata. Ez attēde qō d.aug. Adietas inq̄t mūdi est solū circa corp9 7 de aūma nihil curat. Morit̄ enī hō fm corpus et amici ꝓueniūt ploraāt 7 nō recedūt a corpe donec illud tradāt hōrifice sepulture.

Mozit in aĩa et nullus plozat. null⁹ dolet. ber. Cadit asin⁹ ⁊ habz subleuãtem sed cadit homo in peccatũ et nõ ẽ qui subleuet. Uenit lup⁹ ⁊ asptat ouẽ. et omẽs clamant et oẽs succurrũt. portat lup⁹ infernalis aiam boĩs ad infernũ ⁊ null⁹ reclamat. Sed ista sua solicitudine et oz̃one salutẽ aĩe ⁊ coz̃p⁹ sue filie pcurauit. Sic fuit solicita mater sãcti aug. ⁊ ipz̃ reuocauit ad vitaz̃. Sic dẽrẽt esse soliciti parẽtes ad filios et ipos reuocare ad vitam puer. vj. Festina discurre. suscita amicuz tuũ. Hz̃ heu hodie q̃ pẽtes trãsmittũt filios ad mortẽ Propter qd̃ xp̃us ait. Inimici hoĩs domestici ei⁹. math. xj. Quito fuit hũilitate abiecta. cui⁹ hũilitas in ꝗttuoz apparet. q̃ nõ canẽ ꝗ aliqd valet: sz̃ catellũ se dixit et indignã pane se proz̃essa ẽ. q̃ nõ panẽ sed micas cadẽtes petiuit. et filios di suos dnõs noiauit. Et q̃ se sic hũliauit. ıõ exaudita fuit. Jaco. mj. Deus supbis resistit. bu. ãt dat gtiã. p̃s. Respexit in oz̃õez̃bu. ⁊ n. spre. p̃. eoz̃. Jõ fuit publican⁹ exaudit⁹ ⁊ pharise⁹ dãnatus. q̃ ille hũilit̃. ⁊ ille supbe oz̃auit. Similit fili⁹ pdig⁹ postꝗm se hũliauit ⁊ dixit se nõ esse dignũ filiũ. sed mercẽnariũ noiari. statiã a pr̃e ad filioz̃ gratiã ẽ receptꝰ. ⁊ iussit honorificũ ꝯuiuiuz̃ ꝑpari. vt pz̃ luc. xv. gen. xvnj. Loꝗr ad dominũ meũ cũ sim cinis ⁊ puluis. i. cũ me cinerẽ ⁊ puluerẽ recognosco. tũc in oz̃õe ad deum loquar. aliter enĩ oz̃are nihil valet. ꝛc. Sexto fuit patia roborata. ¶ ℣ ¶ Quatuoz enĩ magnas ꝯtumelias a xp̃o patiẽter sustinuit ꝗs xp̃s ei intulit vt ei⁹ patiẽtiã declararet. Prima fuit in hoc q̃ xp̃c nihil ei respõdit ac si excõicata esset. Secũda q̃ dixit eã nõ esse ex oĩb⁹ dei. ⁊ perꝯsequẽs ex oĩb⁹ dyaboli. lu. xj. Qui nõ ẽ mecũ aduersus me ẽ. et q̃ non colligit me cũ dispgit. Tercia q̃ canẽ eaz̃ appellauit. Quarta q̃ dixit eã nõ eẽ digm̃ pane ve-

sci Certe pauci inueniunt̃ qb⁹ siqs tanqz̃ excõicatis loqui recusaret. isup oues dyaboli eos appellaret. ac etiã canes vocaret. necnõ indignos pane vesci assereret q̃n magna impatia mouerẽtur. Hz̃ ista pata sp̃ et nõ turbata: patient hec omia toleraut. Et q̃ patiẽtia opus pfectũ bẽt vt dz̃ iac. v. ıõ pfecte obtinuit qd̃ petiuit. mat. xvnj. Patiẽtiã habe ĩ me ⁊ oĩa redd̃ tibi. ¶ Septimo fuit pseuerantia coronata. q̃ pseuerauit pulsans donec obtinuit qd̃ petiuit. luc. xj. si perseuerauerit pulsans dabit ei q̃t̃q̃t habet necessarios Q̃ d. ber. Q̃ inter vtutes sola pseuerãtia singularis filia ẽ regis summi. ⁊ ideo ipa sola cozonari meret. mat. x. Qui pseuerauerit vsqz̃ in fi. hic sal. e. Jn cui⁹ figura mãdatũ ẽ i lege leui. mj. q̃ sp̃ cauda animalis dẽt in sacrificiũ offerri. vnde apo. .j. coz̃. ix. Multi quidẽ curr̃. hz̃ v. ac. b. alle. .s. q̃ fortꝰ et pseuerant̃ currit. Alij autez̃ aristã ceparũ capiũt. ¶ Octauo fuit reuerentia venustata. q̃ adorabãt eũ. ⁊ ıõ grãm meruit obtinere. eccli. xxxij. Pro reuerẽtia accedet tibi grã bona. Multi stãt erecti in eccĩa et dedignãtur se inclinare ad terrã et maiorem reuerẽtiã exhibent hoĩb⁹ q̃z̃ deo. et ıdo nihil obtinent Mõ sic fecerũt magi. sz̃ pcidentes adorauerũt. math. ij. Et nota hic de trib⁹ qñq̃ genarijs. quoz̃ duo ab igne ꝯsumpti sũt qui irreuerent̃ locuti sunt belye. tercius vo euasit. q̃ reuerent̃ ⁊ humilit̃ ẽ locut⁹ Histo. hẽtur. mj. reg. j. Unde nõ solũ deo sed etiã seruis dei ẽ magna reuerẽtia exhibẽda. vt gre. d. vtz̃ de allexãdro q̃ totuz̃ mõm vilipẽdebat. et reges ⁊ principes suppeditabat. et tamẽ veniẽs hierusalem summũ sacerdotẽ veneratus est. vt dic. maister i historijs. ¶ Nono fuit discretione precipua q̃ decẽtia ⁊ bona petiuit sc̃z̃ vt sibi misereret̃ et filie vtrıq̃z̃ grãz̃ salutis ipẽdẽdo. Multi indecent̃ et male

et ī nō accipiūt.iaco.mj. Petitis et nō accipitis eo q̄ male petatis .Multi petūt solū mūdana bona .q̄ si petant ad sustentatōez vite peti debēt math .vj Panem nostrū q̄tidianū da no.ho.prouer. xxx.Pēdicitatē et di.ne de .m.sz.tantū vic.m .t.ne. Unō hec chananea petiuit solū micas Et ī nō aug.d. Si tpalia a deo q̄ritis. cum mō q̄rite .s.si pſint det .si obſint nō det .Et illi cōmittite .qz q̄ pſit et q̄d obſit nō nouit egrotus sed medicꝰ Multi q̄d peius est petūt mala scz vīdictas inimicoꝝ et mortē qui nō exaudiūtur.qz nescit iusticia dei patrocinari criminibꝰ.vt d.crisо. Exemplū de salomōe qui a deo fuit exauditus.qz non petiuit tpalia.neqz vindictā siue stragē ūmicoꝝ sed ad regendū pplm dei sapiaz postulauit.vtz.nj.reg.nj.sic et ista qz decentia petita exaudita fuit. ¶Decimo fuit transmutata feliciter.qz de cane facta est ouis xpi.q ī nō panē filioꝝ habuit que pus non merebat micas.Et hoc īnuit mat.duz d. chananeā eā fuisse: q̄d interptat ꝓmutata.Et marc d.eā syrophenissā genere q̄d interptat alte ꝙuersa. Veracit enim fuit ꝓmutata et alte ꝙuersa dū de canibꝰ ad filioꝝ grām est translata.ps.lxxvij. Hec mutatō dextre excelsi.Ecōtrario aūt peccatores infeliciter transmutant. qz d gratia filioꝝ ad seruitutē dyaboli redigunt et de boibꝰ in bestias transmutant.psal. Homo cū in bo.es.nno intel. ꝓpa.ē iu.i. et si.fa.ē illis.Et sic pz scd̄m ¶Tercō ponit xpi resistentia siue duricies misterio plena.qz nō respōdit ei vbū.bern Quid est hoc dnē iesu xpe q̄ nō respōdes ei.certe bꝰ misterio l figura nō carz Tu enī veī sti d celo in terrā et ī ptes tyri et sydonis secessisti.i.angustias ⁊ tristicias hūane nature assumpsisti.sic.n.tyrꝰ ⁊ sydon intpretat.vt oīm miserearis.Tu liberasti adulterā fortiter accusatā. Job.vnj.Et magdalenā excusasti:et ab ea septē demoīa expulisti.luc.vnj. Tu sanasti languidoz nō petentē.qui xxxvnj.ānos in infirmitate hēbat et ꝓuenisti eū d. Uis sanꝰ fieri.io.v.Tu ꝙuertisti paulū te pſequētez. actu.ix.Tu illumīasti longinū coz tuū lācea pforantē.vt dz in historijs. Tu mandasti dis.tuis .d. Euntes discite quid est misericordiā volo et nō sacrificiū.math. ix.Tu ꝓstituisti matrē tuā reginā misericordie .vt de misericordia sua recipiant vniuersi.vt di.bern.Et quid plura.Tua misericordia plenū est celū et terra. Cur ergo nō loqueris chananee nec eā exaudis tam sapiēter pie fideliter ⁊ deuote ꝓ misericordia supplicantē.Dicendō est ergo q̄ hoc ppt q̄ttuoz fecit. ¶G ¶Primo ppter ꝙmendatōez doni Qz sicut d. aug.si aliq̄ndo nō statī dat deus q̄d petitur.dona commēdat non negat. quia dona q̄cito dantur vilescūt.dilata vo et diu desiderata dulciꝰ obtinent. Unō in iure canonico phibet ne sponse statī postestati mācipent virorꝝ ne maritꝰ vilē hēat datā quā nō suspirauit dilatā .Ecdo ppter accensionē animi. Facit.n.deus sicut faber:q̄ supra carbones ardentes aquā pjcit vt magis et fortiꝰ igniāt. Sic doīnꝰ nō statī exaudire eā curauit vt in dilatōe eā fortiꝰ exardesceret ⁊ inflamaret.Qz vt d.gre.desideria dilata crescūt si aūt dilatōe deficūt desideria vera nō fuerūt. ¶Tercō ppter manifestatōnem boni.vt.s.eiꝰ vtus ⁊ bonitas manifestaret.que hodie in vniuerso mūdo narrat mat.xxvj.Amē dico vobis vbicunqz pdicatū fuerit euangeliū hoc in vniuerso mdo dicet ⁊ q̄ hec fecit in meā eiꝰ.Si enī doīnꝰ statī exaudisset eā.tot eiꝰ virtutes hodie nō clarescerēt mdo. Propter q̄d dictū est abrae vt filiū ūmolaret vt eiꝰ timoz et obediētia nota fierēt.Gen.xxij. Nūc ꝙgnoui q̄ timeas doīnuz.i.cogno-

scere feci. Und̄ crisо. Propterea sic xp̄s exaspauit eā ⁊ distulit exaudire: q̄ sciebat eam sic respondere ⁊ sic perseuerare et patientez fore. Quarto ppt exhibitiōnē exempli. vt scz nos exēplo hoꝝ facti in precū instantia plistamꝰ. et pseuerantes aures diuine misericordie ppulsemus ⁊ credamꝰ firmiter q̄ si deꝰ nō statiz exaudit ppter meliꝰ facit q̄d ipe bene cognoscit. q̄zuis penitus ignoremꝰ. Et sic patz tercū. Quarto ponit collegij aplorum deprcatō affectuosa q̄ accesserūt discipuli eiꝰ di. Dnē dimitte eā scz eā exaudiendo. quia clamat post nos. i. clamoribus nos infestat. Q̄d valde efflagitare debemꝰ vt sancti et apli p nobis ad dominum intercedāt. q̄ eis xp̄us iurauit di. Amen amē di. vo. si q̄d pe. pa. in. no. m. da. vob. io. xvj. Circa q̄d sciendū q̄ q̄zuis deꝰ omnia p̄destinauit ab eterno. nec p̄cibꝰ ab eo q̄d disposuit aliq̄tenus remoueri possit. iuxta illd malach. nj. ego dominꝰ ⁊ non mutor. tamē disposuit ⁊ ordinauit vt sci p se et p alijs p̄cibꝰ obtineāt q̄d deꝰ ante secula disposuit eis dare. vt d. gre. Et hoc apte in dyalogo ꝓbat. Et ponit exēpluz de ysaac. de quo deꝰ dixit abrae. vt dicit aplus. ad ro. ix. et hētur gen. xxj. c. In ysaac vocabit tibi semen. Et tamē sc̄ptum ē gen. xxv. Deprcatus ē ysaac dominū p rebecca vxore sua. eo q̄ sterilis eēt. Qui exaudiuit eū et dedit ꝯceptuz rebecce. Si ergo deꝰ disposuerat multiplicare semen abrae p ysaac cur accepit vxorē sterilem Et si deus disposuerat q̄ eēt sterilis cur deprcatus ē p ea vt ꝯcipet. Certe q̄ ita ordinatū est. vt illud q̄d deus ante secula electis suis disposuit dare p̄cibꝰ sctōrū obtineat. Propterea dr iob. v. Voca si est q̄ te audiat. et ad aliquē sanctoꝝ conuertere. Rogare ergo dēmꝰ aplos ⁊ alios sctōs in omi necessitate nrā q̄ ipi sūt aduocati nrī et medij inē nos ⁊ deū p q̄s

dꝰ ordinauit oīa nobis largiri. luc. xxij. Ego dispono vo. si. di. m. pa. m. re. sicut deꝰ pater dedit mihi regnū ⁊ oīa imanꝰ ita et ego ꝯcedo vobis. Deīde cū d. Nō suz missus nisi ad o. ⁊c. ponit ad discipulos et ad chananeā xp̄i respōsio seriosa. et primo xp̄c ad discipulos dicētes. dimittite eā respondit di. Nō suz missus scz a deo patre mi. ad o. q̄ pi. do. israel Ubi nota q̄ dꝰ promisit et iurauit abrae q̄ de semine eiꝰ filiꝰ dei carnez assūpturꝰ erat. lu. j. Jusiurandū q̄d iu. ad abr. pa. no. d. s. no. Unde filijs israel fuit promissꝰ. et de pgenie eoꝝ natus. et principalit̄ ad eos saluādos venit. q̄ pierāt et q̄tidie piebāt. q̄ et antecessores eoꝝ et ipi ad infernū q̄tidie descendebāt. Sed secdario venit ad oēs gētes saluādas. gen. xxvj. In semīe tuo bened. oēs gētes. Et hoc ē q̄d di. Nō suz missus a dō principalit̄ nisi ad oues q̄ perūt et peūt oi die de domo ⁊ pgenie isrl. Ez ex ꝓsequnti et secūdario ad oēs gētes saluādas suz missꝰ. j. thi. ij. Qui vult oēs ho. sal. fi. Nota q̄ p oues nō dēnt intelligi ageli mali vt hereticī dicūt. q̄ nō sūt oues sed lupi rapaces q̄s xp̄c venit dispgere et nō colligere. mat. j. Quid nobis ⁊ tibi iesu nazarene venisti āte tps pdere nos. Sed dō xp̄c respōdit chanance. Nā ipa perseuerans in petitōe venit et adorauit eū d. Dnē adiuua me. Cui xp̄c respōdit d. Nō est bo. su. pa. fil. ⁊ mit. ca. i. panes ⁊ grē ⁊ bona spūalia sunt iustoꝝ ⁊ d̄ bēt dari iustis cū ipi sint filij dei. ⁊ p ꝓsequns hereditas oim bonoꝝ. nō debēt dari pctōribꝰ cū ipi nō sint filij di ſ; canes filios mordētes et lacerātes. q̄ si filios dse derēt decēs esset q̄ ipsi de pane comederent. Et attēde q̄ cū ipa alonge clamaz xp̄s nō respōdit ei verbum. Sed dum appropinquauit et adorauit. respondit ei xp̄s. Q̄ dū pctōr alonge clamat peteſ miaz et nō appropiquat p verā ꝓfessiōez

et satisfactõez. deus ei verbũ salutis nõ respõdet. sz dũ p verã ptritõez pfessionẽ et satisfactionẽ appropiquat. tũc deꝰ verbũ salutis et pacis respõdet ei. dicit ergo Mõ est bo. su. pa. fi. ⁊ mit. ca. Sibi manifeste apparz q canes hic peccatores sigñt qui vere sunt canes. et peiores q̃z canes q2 canis solũ bẽt miseriã ad malũ pene. pctõr ãt hz miseriã culpe ⁊ pene. Canis ẽ solũ obnoxiꝰ morte tpali seu corpali. sed pctõr morte corpali et eterna piter obligat. Mag ẽ ergo vilitas ⁊ miseria pctõris q̃ de dei filio fit canis et in morte tanq̃z canis ad foueas inferni sepeliẽdꝰ pijcit in tormẽtis. luc. vj. Mortuꝰ ẽ diues ⁊ sepultus est in inferno. Cõpatur aũt peccatori cani ꝓpter q̃tuor. ¶ H ¶ Prio ꝓpter impudentiã. q2 canis corã quocũq̃z facit turpitudinẽ suã. Sic pctõr coraz deo et tota curia celi nõ erubescit peccare. hiere. nj. Frons meretricis facta est tibi noluisti erubescere Hz certe erubescere deberet vt pbe ageret. boe. Mag ẽ vobis si dissimulare nõ vultis est indicta necessitas pbitatis cũ ãte oculos agnis iudicis cũcta cernentis. ¶ Secõ ꝓpter insaturabilitatẽ. Insaturabil' ẽ enĩ aĩmꝰ peccatoris ⁊ oĩm bonoz patiẽt famẽ sicut canis. Unde filius pdigꝰ q̃ gerit peccatoris figurã. d. lu. xv. Quãti mercẽnarij in do. pa. m. a. pa. ego ãt. hic fa. pco. Qui si liqs porco. vẽ. s. iple. cu. Eo enĩ ipo. q̃ peccatores deũ nõ habẽt qui ẽ bonũ pfectũ satiãs hoĩs appetitũ nihil bẽnt ⁊ ꝓsequẽtes nõ satiant. Sicut ergo auris nõ impleẽ auditu nec oculꝰ visu. sic nec auarus pecunia. nec supbꝰ hõrꝰ. ps. Famẽ patiẽtur vt canis. esa. lvj. Canes impudẽtissimi nescierũt saturitatẽ. ¶ Tercõ ꝓpter immundiciaz. q2 canis qd̃ euomit resumit. puer. xxvj. Sicut canis q̃ reuersꝰ ad vomitũ. sic ipi rudẽs q̃ reuer. ad stulticiã suaz Et sicut canis trahit os suũ p̃ imũdicias et p terrã. sic peccator tota die imũdicias peccatoz vertit in ore suo. et maxime os detractoris feces aliox lingua rumiat tota die. silis scabro q̃ sterꝰ colligit et reuolut. ps. Lingua eox transiuit in terra ¶ Quarto ꝓpter noxietatez. Qz canis dentibꝰ mordendo nocet et lacerat q̃scũq̃z pt et aliq̃ndo fundit venenũ. vt canis rabidus. Sic peccator in lingua ⁊ manu et rex ablatõe primũ lacerat ⁊ ꝓsumit. ps Lingua e. gla. a. Et itex. Sicut nouacula acuta fe. do. puer j. Insidiemur sanguini abscondamꝰ tẽdiculas ꝓtra insontẽ frustra. deglutiamꝰ eũ sicut infernus viuentẽ. ¶ Isti ergo canes nõ sunt digni comedere panẽ filioz dei qui ẽ vtus passionis xpi grã dei dona ⁊ vtutes et q̃cũq̃z bona spũs. matb. vij. Nolite sanctũ da. ca neq̃z marga. spgere int porcos. Hz deꝰ ne fame pereãt dũ viuũt de mẽsa exuberanti filioz pijcit bucellas ⁊ micas. q2 bona tpalia munꝰ sunt q̃z mice respectu bonoꝝ spũaliũ. Hec etiã mice multis spinis et ossibꝰ sunt respse. q2 vt d. boe. q̃z mltis amaritudinibꝰ felicitas bũana respsa ẽ. Et sic ptz q̃ oĩa bona sunt filioz dei. q̃a ipi sunt heredes dei. Pctõres ãt bona furant et male vtunt et ipa tanq̃z fures et pditores possident ⁊ iõ in malũ suum tenẽt. ecc. v. Vidi aliud malũ sub sole. diuicie ꝙgregate in maluz dñi sui. ¶ J ¶ Possunt etiã p canes intelligi sci p̃dicatores ꝓpter q̃ttuor bonas ꝓprietates canis. q2 est valde fidelis dnõ. dẽtibꝰ lacerat lupos. lingua sanat vulnera. et latra tu fugat latrones. Sic et sancti p̃dicatores fideles sunt deo ipm nõ deserẽtes et ipi fidẽ defendẽtes. pati p eo mor. lacerãt dentibꝰ reprehensionũ vicia et pctã. sanãt lingua. i. ꝓsilio ⁊ monitõibꝰ suis vulnera peccatoz. et demones et hereticos latratu sue p̃dicatõis fugãt. ps. Lingua canũ tuoz ex inimicis ab ipo ¶ Isti etiaz

canes colligũt micas ō mēsa filioꝝ dei q̃
sūt ī vita etna.q: oīa q̃cūq; bona iusti in
hac vita hēnt sūt min⁹ q̃; mīcereſpcū bo
noꝝ vite etnc.et cū iſtis rogat chananea
colligere micas cadētes.qb⁹ xp̄c ait ioh.
vj.Colligite q̃ ſu pauerāt fra.ꝛc.Et ſic ptz
q̃rū ꝛ qntū. Sexto poīt chanane a xp̄o
ꝓmēdatō et exaudītō gtioſa. q: ait cha⁊
nanee Omlier magna ē fidꝫ tua.mag̃.i.
alta q: vſq; ad celū dū me verū deū ado
raſti. Fides pctoꝝ claudit ifra tectū do⁊
m⁹ dū ſolū mūdana q̃rūt.ſap.ij. Hec eſt
ps nrā.nec ē agnu⁹ reuerſ⁹ ab inferis.et
p⁹ hoc erim⁹ taq; ſi nō fuerim⁹. Fides mag̃.i.
ap̄la.q: p totū mdm narrabit fides tua.
mat.xxvj. Ubicūq; fuerit p̄dicatū euan.
h.ꝛc.vt ſup. Fides magna.i.ꝓfunda ꝛ radica
ta.q: nec ꝓtumelijs nec verecūdia.ō cor⁊
de tuo potuit extirpari. Fides pctoꝝ val
de facilit extirpat.q: radices nō hēnt. qa
ad tps credūt ꝛ in tpe tbulatōis recedūt
lu.viij.mag̃.i.lōga.q: vſq; ad finē pſecte
es creditura. Et q: fidei dēntur miracla
eo q⁹ fides eleuat hoīes ſupra eē nate.qa
fides credit q⁹ natura nō p̄t.iō dat ei ope
rari ſupra poſſe nate ꝛ iō fiet tibi miracl̃z
plenū ſicut petiſti et pluſq; petiſti q: nō
ſolū filia tua ſanet.ſz ꝛ tu ꝛ ipa in aīa et ī
corpe ſitis ſalue.ꝛ q: vbū xp̄i erat vtutis
effectiuū.iō ſanata ē filia ei⁹ ex illa hora.
Et ſic p̄z q⁹ pentes poſſunt filijs ſanitatē
corpis et ſalutē aie ipetrare.ꝛ ſili⁊ alij ho
mies adiuuicē poſſūt apd deū vn⁹ alteri
grāz ipetrare. Et ſic p̄z ſextū. Si vis mo⁊
ralit loqui p filiā demoniacā chananee aī
ma peccatrix intelligit.q: a dēonio ꝛ a vi⁊
cijs ꝛ a mdo peſſime vexat.nec curat ſa⁊
lutē pete.ſz q: milia dcā lūt dittat ad p̄nſ.

De epla ſermo.XXXVI.

Rogamus uos

ꝛ obſecramus in dnō ieſu. vt
quēad.ac.a nobis.q.vo.op.a.

ꝛ p.d.ꝛc.j.theſ.mj. Apls q: fuit in paradiſo
et euāgelū nō ab hoīe.ſz p reuelatōez ie⁊
ſu xp̄i.dicit.ad gal.j.p quē et xp̄c loq̃bat
vt ipe teſtat dī.an exp̄imētū q̃ritis eius
qui loquit ī me xp̄s.ij.co.xiij.in hac epla
vult nobis volūtatē dei ītimare.tanq̃m
dī nūci⁹ ad hoc miſſus.ꝛ iō ē diligēter a
nobis audiēd⁹.q: vt ipe d.ij.coꝝ.v. lega
tōe p xp̄o fūgimur obſecram⁹ vos p xp̄o
recōciliami dō In hac ergo epla ta apo.
facit. Pdūo.n.vt i via dī ābulem⁹ exhor⁊
tatōez poīt generalē. Secdo vt dī volun
tatē faciam⁹ exhortatōez poīt ſpēalē.ibi
Hec ē volūtas dei ſcificatō vā. Tercio
q̃re ſic ſcī eē dēm⁹ cāz aſſigt rōnabilē ibi.
Nō.n.vocauit nos ds in imūdiciā.ſz in
ſcificatōez. Circa pmū duo facit. Prio
poīt exhortatōez. Secdo exhortatōis cāz
et rōez.ibi. Scitis.n.q̃ p̄ce.de.vo. Prio
.n.vt i via dī ābulē⁹ nō deſcēdēdo ad ali
qd ſpēale generalit hortat nos d. Roga
m⁹ vos ꝛ obſecram⁹.i.cū adiuratōne ro
gam⁹ in dnō ieſu xp̄o.i.p doīnū noſtruꝫ
ieſuꝫ xp̄m.vt ſic ābuletis ī via dei pfice⁊
do quēadmodū accepiſtis a nobis.ſ.i exē
plo qd vobis dedim⁹ quō opteat vos ā⁊
bulare ꝛ pla.do.q: nō ſm carnē.ij.coꝝ.x.
In carne.n.ābulāteſ.nō ſm carnē milita
m⁹ Imo q: xp̄i ſūt car ſ.cru.cū.ꝛ ꝓcu.gal.
v. Ambulatō reſpicit ad mādatoꝝ iple⁊
tōez. placētia vo ad ꝓfilioꝝ ꝓſūmatōem.
Ꝝ q̃ fine volo vt ſic ābuletis. certe vt a⁊
būdetis.ſ.mag̃ in grā dei ꝛ ī donis ſpūs
ſcī. Bona.n.opatō ꝛ ꝓtinuatō boni me⁊
ret abūdātiā maioris grē ꝛ pfect⁹ ſpūs
ſcī dona poſſidē Cōſeq̃nt cū d. Scitis.n.
ꝛc.poīt rōez q̃re ē acq̃eſcendū. Que talis
ē. q: ſcitis.q̃ p̄cepta dederī vobis nō au⁊
toritate mea.ſz p dō.no.ieſū.xp̄z.q̃ oīa tē
dūt ad hoc.vt ſpūaliter ābuletis et dō pla
ceatis. Et iō ī excuſabiles eſtiſ ſi nō fac
tis.ꝛ iō dr.lu.xij. Ueru⁹ ſciēs vo.do.ſu.ꝛ
nō f.ꝛc. Et ſic ptz primū. Secdo vt dī vo

lūtatē faciam⁹ et scī sim⁹ spēaliē nos hortaē. Circa qđ q̄ttuor facit. Primo enī nos hortaē vt scī sim⁹. Secđo dissuadz ea que scūtatē impediūt q̄ntū ad seip̄z. ibi vt abstineatis vos. Tertiō q̄ntū ad p̄ximū. ibi. et ne qs supgrediaē neqz circūueniat in negotio frēz suū. Quarto hꝰ dissuasiōis rōnē assignt ibi. Quoniā vindex ē dōnus de his oīb⁹. d. ergo. Scitis q̄ p̄ce. ded. v. qz hec ē vo. di. glo. i. p̄ceptū qđ ds vult ipleri. s. scificatō vīa. vt. s. scī sitis. leuit. xj. Scī estote q̄m ego scūs suz di. d. de. ve. io. xvij Ego p eis scifico meip̄m vt ⁊ ip̄i sint scti Consequēt dissuadet q̄dā vicia q̄ maxīe impediūt scitatē q̄ntū ad seip̄m d. Uolūtas dei scificatō vīa q̄ cū īmūdicia carnis nō p̄t haberi. ⁊ iō volūtas ē. vt abstineatis vos a fornicatōe q̄ coīquinat hoīez ne sit scūs. Et iō dr. j. co. vj. Fugite fornicatōez. Nō. n. meli⁹ impugnaē q̄z fugiēdo. Ut sciat vn⁹ q̄sq̄z veltrū possidē suū vas. i. suū corpus. un q̄ tanq̄z in suo vase aīa p̄tineē in scificatōe. i. in vtutū plenitudine. q̄ faciūt hoīem sanctū. j. co. nj. Tēplū dī sanctū est qđ estis vos. Et hōre q̄ntuz ad subiectōez vicōz vt nullū vicīū vobis dnēt sz vtutes. Hoc ē. n. magn⁹ hōr vt vicia supperiteñt et vtutes dnēñt et regnent. Qr vt di. phūs. hōr ē reuerentia exhibita in testimoniū vtutis. Uel vas hic vxor p̄pa vocaē. j. pe. nj Tanq̄z vasculo muliebri hōrē impiētes Hoc vas in scificatōe possidet cū caueat ab oī illicito actu. ⁊ honore cuz qs vtiē eo debito mō et debito fine. nō turpiter abutēdo ad delectatiōnē thob. vj. In his q̄ tra p̄iugia accipiūt. vt deū a sua mente excludāt et libidini sue ita vacēt sicut. equ⁹ ⁊ mul⁹. in his dnātur dimoniū Et iō sciat vn⁹ quisq̄z veltz possidē vas suū. i. corp⁹ suū ⁊ vxorē suā. nō in passione desiderij sup. carnalis adimplēda. sicut gētes q̄ deuz ignorāt p grām ⁊ veā fidē. q̄ lege dei nō sūt subiecte. licet naturali instinctu ⁊ rōne deū cognoscāt et ꝓpter hoc solū carnalia q̄rūt et carnis delectatōez. ro. j. Tradidit illos dōnus in passiones ignomīe. Hoc viciū hodie multū regnat in mundo etiaz inter fideles. et mirabiliter dyabolus coīquinat matrimoniuz. quod est magnum peccatū et magna miseria. Consequēter dissuadet a malo q̄ntum ad proximum di. Et ne quis supergrediaē fratrē suum scz per potentiaz oppimendo. neqz circūueniat in aliquo negotio: p dolum et altutiaz decipiendo. Uel non supgrediatur per supbiā. nec circumueniat p auariciaz. De quib⁹ dr hebr. v. Inuenti sunt in populo impij insidiātes quasi aucupes laqos ponentes et pedicas ad capiendos viros. Consequēter ponit rōem dissuasionis d. Quoniā vindex est dōn⁹. i. propterea non dēbetis ista facere. q̄nā ds qui scit et potest ⁊ vult vindex ē. i. vindictaz faciet de his omnib⁹ et in p̄senti et in futuro. sicut p̄dixim⁹ vobis et testificati sumus dum vobis predicaremus glo. sub testimonio scripturaz ꝓbatum⁹. Eccl. xlj. Cuncta q̄ fiūt addu. de. in iu. p̄ō errato siue bonū sit siue malū. j. coz. v. Ōēs nos mani. optz āte tri. xp̄i. vt. ref. vn. pp̄a corput. ⁊c. Et sic patz scdm. Tercio q̄re sic sancti eē dēm⁹ cām assignat d. Quia nō vocauit nos ds sup. ad fidē ⁊ grāz suā in imdiciā. hoc ē. vt imdicie pcōz p̄priā⁹. sz in scificationē. vt. s. sancti sim⁹ in nobis et scā exēpla p̄rimis exhibeam⁹. mat. v. Sic luce. lux ve. co. bo. vt vi. op. v. bo. et gli. pa. ve. q i. ce. ē. Qr optz scōs brē testimoniū ab his q foris sūt vt d. apls. j. thi. nj. j. pe. ij. Cōuersatōez ve. int ⁊c. vt in eo q detrectāt ꝺ vobis tāq̄z ꝺ malefactōribus ex bonis op⁹ vos p̄sideratēs glificēt ꝺ uz in die visitatiōis. Et sic patz terciū. Sic patz ex p̄dictis i tota illa epla apo. ad duo nos inducere intendit. s. vt sim⁹ sancti. ⁊

a luxuria caueam⁹.q̄ maxime ĩpedit sanctitatez. ¶ Pruno ergo nos hortat ad sanctitatē.qz voluntas dei ē de hoc vt sim⁹ scti. Quim⁹ ergo scti fim triplicē interp tatōez vel significatōez h⁹ nois qđ est sā ctū. Nā sanctū idē ē q̄ sanḡne tinctū. Et iō oēs qui p xp̄o in suo sanguine mortū tur et tinguntr sancti dicunt. Tunc .n. sanc ti erim⁹ cū vtus sanḡnis sup nos stillaz bit qđ fit dum in innocētia et grā baptis mali .q̄ in vtute sanguinis xp̄i ꝓferūtur nos firmit̄ pmanem⁹. nec ab eis p mor tale peccatū aliq̄ndo sepamur. Und oēs illi q̄ sine peccato mortali pt⁹ baptismuz vixerūt ꝓgrue sancti vocari possunt Itē sanctū idē ē qđ a terra eleuatū: ꝛ sine ter ra. Unde sācti dicunt illi q̄ terrena ꝛ carnalia deserētes.in celestib⁹ p meditatōne et desideriū ꝙuersant.pbi.nj. Nostra ꝙuersatō in celis est.heb.xnj. Nō hēmus hic manentē ciuitatē sz fu.in. Nūd⁹ enī iste est locus corruptōnis. Sed sup̄ globū lunarē nō est corruptō .vt d.pbūs. Illic ergo ne inq̄nemur eleuati ꝙuersari ꝺ bem⁹.ezech.vnj. Eleuauit me spūs inter celū et terrā. Tunc ergo erim⁹ sancti q̄ndo cū martha omēs facultates nrās in sctōz necessitatib⁹ ꝙsumim⁹.et cū maria ad pedes crucifixi verbū dei scpturas legendo et meditando audim⁹ attēte ꝛ deuote orando ei loquimur in intimis cordis nostri.esa.xxvj. Anima mea desideraui te in nocte.sed et spū meo in p̄cordijs meis.de mane vigilabo ad te. Duz enī legim⁹ scpturā sacrā deus nobiscū loq̄tur.sed duz oram⁹ loq̄mur nos deo.vt d.aug. Itē sanctū idē est qđ pur et mundū. Unde etiā sancti dicunt.q̄ q̄zuis aliq̄ndo fuerūt immūdi tamē p verā ꝛ aspera pn̄iam ab omī inq̄namēto se plenarie mūdauerūt. Nā et dauid ꝛ magdalena et plures isto mō sancti dicunt. Leuitic. Sanctificamī.i.mūdamī ꝛ estote sancti.esa.

v. Justus bō in iusticia sanctificabit̄.id ē mōdabit̄. Quicūq̄z ergo nō pmāserit in innocentia baptismali.et vult dei facere volūtatē vt sit sanctus emūdz se et lauet p verā pn̄iam et deuotā.qz aīa in ꝓtritōne et ꝓfessione et satisfactōe mūdat̄.q̄ sūt pn̄ie ptes.ij.corz.vij. Mūdem⁹ nos ab omī inq̄namēto carnis ꝛ spūs. Et qz ita li mūdatōe dēt purgari facies aīe quam bō vide nō pt.ido duo sunt necessaria.s. speculū in quo se aspiciat.mūdandus ꝛ res purgātes. ¶ A. ¶ Speculū autez ē scpt̄ura scā et verbū dei in q̄ si q̄s bene attēdit videt oēs defect⁹ suos.puerbio.vj. Mādatū lucerna est et lex lux. Unde sicut ille q̄ pus nō videbat nisi trabes ido mo et ingrediēte radio solis videt minimos pilos.sic ille in cui⁹ mētē ingredit radi⁹ spūs sci et vbū di videt oēs defec⁹ suos.q̄ pus vix pctā ḡuia cognoscebat.vn de gre.assilat spūm sāctū et vbū di radio solis. In ei⁹ figura mādatū ē in lege exo. xxxvnj.q̄ sacerdotes intraturi tēplū ad sacrificandū dēr̄ēt lauari in labro eneo.i q̄ specula affixa eē dēbāt.vt in eis maculas suas extergerēt ꝛ lauarēt Hoc speculū accepit aug.dū se purgare incepit. vnde ipe d.q̄ accipiēti sibi aplm paulū ꝛ legenti apparuit vna facies cloq̄ox castoruz.in qb⁹ defect⁹ ꝛ maculas suas aspexit Et iō exultare didicit cū tremore.hoc speculū deuote petebat dauid d. Reuela ocu.m.ꝛ ꝙsi.mi.d.l.t. ¶ Ad ¶ Resāt purgātes sūt q̄ttuor fm q̄ttuor q̄ maria liē purgāt. Maria ē aq̄ lacrimaz.q̄ fuit lota ꝛ purgata maria magd.ꝛ petr⁹.lu.vij Lacrimis cepit ri.pe.ie.l.magdale. In eo dē.xx.egress⁹ pe. fl.ama. Et attēde q̄ oīs fortis macula dz lauari spēalr. Omēāt peccatū mortale fortissima macla ē quaz solus deus potest abstergere et delere. esa.xlnj. Ego sū q̄ deleo īq̄tates tuas p̄ pt̄ me. Et iō oē mortale peccatū spēal ꝛ

singulla tī lauari dēt.ps. Lauabo p sing. n.l.m.i.p singula peccata ꝓscīaz meā. Et nota q̄ lixiniū melꝰ lauat q̄z aq̄ qō ī virtute cineris lauat. Et iō si volumus bene lauari mittamꝰ cinerez vilitatis hūane nāe in aquā lacrumarū nrāz. In cuius figura eccīa in p̄ncipio sacri ieiunij cinerē supra capita nra ponēs ait Memēto q̄ cinis es z ī cinerē reu. Hec aūt vilitas maxīe apparz ī morte. In q̄ bō q̄ alijs dominari volebat ponit sub terra z pedibꝰ ꝓculcat. q̄ affluebat diuicijs modico cilicio inuoluit et nihil aliud secū portabit. qui q̄tidie comedebat carnes z splēdide viuebat tradit vermibꝰ comedēdꝰ z quē oīa venerabātur ab oībꝰ ꝓculcat. Exemplū de ludo scacoz. in quo oēs custodiunt regē. sed ꝓpleto ludo rex ponit in fūdo sacci. Sic accidit pcōri. Propt q̄ dī. scptura ecc.vij. Memēorare no.tua. et ī eter.zc. Hoc figuratū ē nu.xix. vbi māda tū est a dnō q̄ cineres vacce rufe extra castra ꝓbuste dērēt mitti in aquā lustratōnis q̄ dēbāt aspgi filij israel vt a carnis ī mūdicijs mūdarentur. Vacca rufa ē caro būana. cuiꝰ cineres. i. mēoria cinez in quos resoluit. dēnt in aquā lacrimaz p quā mūdamur mitti. heb.ix. Si.n. cinis vituli aspsus coīnq̄natos sanctificat ad emundatōem carnis q̄ntomag̃ sanguis xp̄i emūdabit ꝓscīētiaz nrām ab opibus mortuis. i. peccati. Secūda res purgans est aspa. vt est lima. q̄ eleuādo rubiginez de ferro ipm purgat et purificat. p q̄ō significat elemosinaz largitō. p quā duz bō eleuat se a substātia sua z paupi porrigit a rubigine pcōz mundat. vnde de zacheo. qui dixit. dnē ecce dimi.bo.m.d. pau. Xp̄s dixit. Hodie huic domui salꝰ facta est. lu.xix. Ergo si volumꝰ a peccatis purgari. accipiamꝰ limā. i. elemosinarū largitōem. in q̄ duz substātia nrā redit a pcīs mūdamur. thob.mj. Elemosina ab omī pctō z morte liberat. luc.xi. date elemosinā z ecce oīa mūda sunt vobis Si mūdatꝰ ē corneliꝰ centurio cui act.x. dictū ē. Elemosine tue ascenderūt in memoriā in ꝓspectu dei. Et iō ad eū missus est petrꝰ vt ab omibꝰ pcīs eū mundaret Sic ꝓsoluit daniel nabuchodonosor di. Pdctā tua elemosinis redime. Dan.mj. Tercia res purgās ē res calida. vt ignis qui in fornace metalla purgat. et sīgt spiritūsanctū qui in fornace tribulatōnum purgat corda electoz. iō aplōrū pectora purgaturꝰ in spē ignis apparuit. Si ergo ab igne volumꝰ purgari disponamꝰ nos vt apli p ieiunū et orōnē et ꝓcordiā animoz. q̄ ta apli hūerūt. dū spūs sanctū expectabāt. vt dr act.j. Sic purgatus est esaias q̄ se pollūtū asserebat. q̄ ait. Volauit ad me vnꝰ de seraphin. z calculo quē forcipe tulerat de altari tetigit os meum et sic mūdauit eū. Istē calculꝰ igneus sīgt spūsanctū. Hūc ignez xp̄s venit mittere in terrā. vt oēs purgaret. luc. xij. Ignem veni mit. in ter. Et attēde q̄ talis dispositio est oīno necessaria. q̄ vbi aurū et argentū purgant. plūbū et palee ꝓsumuntur. z hoc ꝓpter indispositōnē eoz. Sili in fornace tribulatōnū vbi electi purgant ipi ꝓsumūtur ꝓpt indispōnē suā. Quarta res purgans ē res amara vt medicina q̄ malos hūores interꝰ purgat. z signat amaritudinē pnie q̄ aiam purgat. naz sicut medicina habet diuisiuū. laxatiuum. et restauratiuū. sic pnia hz tres ptes. s. cōtritōez q̄ diuidit pctā et deducit vsqz ad os. ꝓfessionē q̄ pcit extra. et satisfactōez p quā bō restaurat z restituit ad vtutes z dona q̄ fūt in eccīa z ad bona q̄ pdidit q̄. s. fecerat āte peccatū. z ad sacramēta ecclesie z ad vitā eternaz. Et nota q̄ sicut medicina aliq̄ndo inoluit zucaro. vt facilꝰ possit sumi. sic penitētia inoluēda ē in ligno crucis. cuius passione considerata

omīa dulceſcūt. Hoc fuit figuratū in aq̄ſ marath in q̄s cū moyſes iuſſu dnī lignū miſiſſet dulcorate ſunt. exo. xv. In penitē tia ergo nrā ne deficiamus vel nimium moleſtemur xp̄m crucifixū ꝙtemplemur q̄ p nobis tot et tāta ſuſtinuit pacienter. hebr. xij. Recogitate eū q̄ tal. ſuſ. aduer. ſe. a pec. ꝓtra. vt nō fatigemini aīmis veſtris deficiētes. Et ſic ptz moralitas.

Scdo aplūs nos hortat ſpēaliť. vt a luxuria caueam⁹ ⁊ corpa nrā in ſanctificatōe ⁊ hōre cuſtodiamus et non in paſſione carnaliū voluptatū. ſicut gētes que ſpū dei nō agunt. A quo quidē peccato cauere dēm⁹ ⁊ ꝓtra ip̄m exhibere remedia oportuna. ¶ A ¶ Primo ab ipo ꝓpter tria cauere dēm⁹. Primum ē dei ꝓtumelia et diſplicentia. Nam omēs ſumus filij dei et filie ⁊ ad ei⁹ imaginē creati. Sed nōne vn⁹ rex ad magnū vituperiū ſibi reputaret. q̄ aliq̄s cū filiab⁹ ſuis fornicaret. Certe ſic. Quanto ergo fornicatō filiox et filiax dei cedit in verecundiā dei. puer. vj. Scelus et furor viri nō pcet in die vindicte. nec acq̄eſcet cuiuſq̄m pcib⁹. nec accipiet p redēptōe dona plurima Et expoit hoc glo. de celeſti ſponſo cui omēs aīe nrē in fide baptiſmi ſūt tāq̄ ſpōſe copulate. oſe. ij. Spōſabo te mihi in fide. Itē ſicut aplūs. d. j. cor. vj. Neſcitis q⁹ templū dei ſāctū ē q̄d eſtis vos. Si q̄s aūt templū di violauerit diſpdet illū deus In eodē. vj. Neſcitis q⁹ mēbra vrā ſunt tēplū ſpūſſancti. ¶ Scdm ē p̄ximi iniuria. Nam maxima enī iniuria in hoc peccato p̄imo infertur. et quā primus magis moleſte portat. Nā q̄d cari⁹ hz ab eo auferť. ſ. mať filia ſoror vel vxor. Omnē enī fidē q̄ hoc vicō laborat p̄imo frāgit. Unde dauid fideliſſimū militē ſuuz. ſcz vriā pditorie occidi fecit ꝓpter vxorē eius. vt ptz. ij. reg. xj. et amon thamar ſororē ſuā corrupit. vt pz in eodē. xiij. c.

Terciū eſt ꝓpria iactura. Mirabilē enī iacturā patiť hō ex hoc vicō. Nā ex hoc vicō pdit hō ſpūalia bona corpalia ⁊ ſeip̄m. Qđ totū in filio ꝓdigo patz. q̄ diſſipauit ſubſtātiā ſuā. et pdidit ſtolā p̄maz ſcz virtutes et dona aie et ſeru⁹ demoniſ ē effectus. vt pz luc. xv. Propter hoc luxuria cōparatur igni qui omnia conſumit iob. xxxj. Ignis eſt vſq̄z ad ꝙſummatōez deuorans. oſee. iij. Fornicatō: vinum et ēbrietas auferūt cor. Ip̄m etiā corp⁹ frēgnter pdit adulter. Patitur etiā homo magnā ex hoc vicio iacturā. q⁹ hoc vicioz eſt valde efficax ad capiendū. et valō potens ad retinēdū. aug. Efficaciſſimuz glutinū ad capiendum animas eſt mulier. puer. vij. Vulnos enim vulneratos deiecit ⁊ fortiſſimi quiq̄z interfecti ſūt ab ea. Propterea balaā hoc peccatū p̄ ceteris elegit ad capiendum filios iſrael. vt patz nu. xxv. Huiꝰ exemplū hēmus i dauid. ſampſone. et ſalomone Quis enim ſanctōr dauid. q̄s fortōr ſampſone. q̄s ſapientior ſalomone. et tamē omēs iſti ab hoc vicio victi ſunt. ꝓptea dr ꝓuer. xxij. Fouea ꝓfunda os aliene. cui iratꝰ ē deus: icidet in eā. Et iō q̄ hoc vicō laborat. vix ō ſua ſalute cogitare pt. deū nō ꝙgnoſcit. nec ad ip̄m redire curat. ad celū oculos nō leuat. vba correctōnis nō audit. oſee. v. Nō dabūt cogitatōes ſuas vt reuertant ad deū ſuū. q⁹ ſpūs fornicatōnis in medio eoz ē. ⁊ dominū nō ꝙgnouerūt Scdo ꝓ ip̄m adhibere remedia optuna dēm⁹. ⁊ oīa ītamēta ei⁹ fugere. ſicut eſt mltū comēde ⁊ potare. i q̄ luxuria ſicut ignis in lignis. eph. v. Nolite iebriari vino in quo eſt luxuria. Et ſicut ociari. et varijs veſtimentis indui. et mulieribus colloqui. vel reſpicere. vel quod peius ē tangere. vel de eis loqui. vel cogitare. vt vanas cantilenas cantare. vel in ipſis choreis ſaltare. ¶ Omnia enim hec ſunt

incitamēta luxurie q̄ oīno dēm⁹ vitare. Est eni mulier sicut basiliscus ⁊ ignis. ⁊ ido nec videri nec tāgi dēt ¶ In fine nota q̄ tria sunt q̄ solēt hoīes in vicio isto d̄cipere. scz sctitas mulieris. ꝓfidētia de ꝓpria castitate et ꝓsanḡnitas. Contra pmū d. hiero. si pudicā queris feiaz. quā videris bene ꝓversantē mente dilige. sz non freq̄ntes p̄sentia corpali. Hic cadit exemplū illius sctē heremite de torsita q̄ tpe indulgentie iuit romā. Et dū rediret a terrigenis plūbum ē detenta ꝓpter eius numiā sanctitatē. q̄ ei heremitoriū ꝓstruxerāt. Quā vnus pisanus freq̄ntꝰ visitabat et tandē ipaz de heremitorio trahēs eā sibi in vxorē accepit. Cōtra scōz hiero. d. Hostiolū tuū aut raro aut nunq̄z mulier pedes terāt. vide ne sub eodez tecto māseris nec in preterita castitate ꝓfidas nec dauid sanctōr. nec salomone sapientior. nec sāpsone fortōr esse potes. memēto spq̄ padisi colonū mulier d̄ possessione sua eiecerit. Exēpluz. Quātūcunq̄z sit duz ferrū illud tamē ignis emollit ⁊ calefacit. Mulier aūt ignis ē. Aliud exemplū. ex duob⁹ lapidib⁹ si ad invicez colli dant ignis exit. Item q̄zuis cādela iuxta muz posita ipm nō ꝓburat. tamē ipm d̄ nigrat. Sic qui cū muliere versat. q̄zuis nō ꝓburat tamē denigrat. Contra ꝯciuz d. hiero. Si generis grā iudicas mulierē. nullo mō dimitti memēto q̄ thamar a fratre suo corrupta sit. Precipue dēt hō cauere ne sit solus cū sola. ꝓuerbium est. Agio fadisagio. Propterea q̄tidie in domicali orōe petim⁹. Et ne nos īducat in tēptatōez. Et sic ptz de epla

Dnīca tercia de euāg. ꝑmo. XXXVII

Erat iesus eiciens demoniū. et illud erat mutū. lu. xi. d̄ apoc. xvni. Sic reddidit vobis reddite illi. Et hiere. l. Reddite ei ꝑm op⁹ suū iuxta oīa q̄ fecit facite illi. Dyabol⁹ q̄ppe cernēs se de celo in terrā expulsuz ⁊ vidēs hoiem ad illū locuz ascendere vnde ipe piectus fuerat. invidit hoī ineffabile bonū pcepturo. ⁊ ideo fortissime eū tēptauit et de padiso piecit loco voluptatis et glorie. necnō et aditū regni celestis ei p̄cludēs. in hāc vallē miserie ipm traxit ⁊ qui dēbat īmortalis in celū ascendē mortalis factus descēdit p⁹ modū ad infernū. sap. ij. Invidia dyaboli mors introivit in orbē terraz. Filius aūt dei qui venit oīa instaurare sive q̄ in celis sive q̄ in terris sunt. vt d. apos. eph. .j. venit etiā reddere vnicuiq̄z ꝑm stipendia meritoz suoz dyabolū de mūdo expulit ⁊ hoiez ad reḡ celestia revocauit vt sicut dyabolus hoiem de padiso loco sibi ppio deputato fraudulenter expulerat. ita ihesus nō fraudulenter sz sapiēter et potēter dyabolū d̄ hoc mōdo loco sibi deputato expelleret ad infernū. puerbi. xxvj. Respōde stulto iuxta stulticiā suā Et q̄ dyabol⁹ in hoīb⁹ hītabat īmūdo. iō pus euz ab hoīb⁹ seq̄strauit. et p⁹ modu ad īfernū piecit. De hac ergo sequestratōe in p̄senti euāgelio agit. In q̄ qdē euā. qnq̄z p ordinē describūtur. Primū ē opatō deitatis i demonis expulsione In pncipio. euāgelij. Scōm ē depravatio bonitatis in scribarū et phariseoruz falsa ipositōe. ibi. Quidā āt. ipso. dix. In beel. pn. ꝛc. Tercīū est reꝑbatō falsitatis in christi respōsione. ibi Ipe autez vt vico. e. dixit. Omne regnū in se divi. desol. ¶ Quartum est eventus penalitatis in deis venturus pro eoruz mala opatōe ibi. Cum immundus spūs ex. ab ho. ambu. p. lo. inaquo. ¶ Quintum est attollēs tia veritatis in cuiusdaz mulieris acclamatōne. ibi. Et factum est dum hec diceret extol. vo. q. ꝛc. Bea. vēt. ꝛc. ¶ Prio g⁹ ponit opatō deitatis in demonis expul

sione q2 erat ies9 ei.de. Circa qđ nota q̄ omīs res hēt p̄p2iā opatōez. Exēpluz in sole et igne. Nā sol hz illuminare ⁊ ignis calefaere. Et q2 p̄p2iū ē eis. iō ab hac operatōe nō cessant. Dropa aūt opatō filij dei venientis in mūdū fuit demones expellere ⁊ opa eoz destruere. j. ioh. nj. In hoc apparuit filiꝰ di ut dissoluat opa dy aboli. Et ido ab hac opatōe nō cessabat. Et hoc est qđ hic dr. Erat ies9. ei. de. q. di. Continue ip̄m ejsciebat. Erat enī ỽbuz p̄teriti ip̄fecti tp̄is. ⁊ sīgt p̄tinuatōez p̄teriti ad p̄sens Eiecit. n. eū de celo ad terrā et ō deserto vt ptz i do. p̄. q̄dragesime ⁊ ō filia chananee vt in p̄cedēti do. dictū est et tandē de mōo ad infernū. io. xij. Nūc p̄nceps hui9 mūdi ejciet foras. Ejcit ipsuz et q̄tidie de cordib9 fideliū. Et hec est rō quare mō nō sicut āte aduentū xp̄i demoniaci nisi ficticij apparent q̄ sunt non ỽbo sed forti ỽbere expellendi. Subdit ād d. Et illō erat mutū. i. ab effectu q2 mutū boiez cui inerat faciebat. Erat etiā cecū vt di. mat. Erat etiā surdū vt d. theophilus. Dis āt surdus a natura optet q̄ sit mut9 ⁊ ecōuerso. Surd9 āt ab euentu bene potest loq̄. Quattuor ergo miracula sit in vno boīe ppetrata sunt. Nā cec9 vidz. surdus audit. mutus loq̄tur. ⁊ possessus a demonio liberat. Nō q̄tidie i cōuersione fideliuz diuina grā opat. vt di. gre. Nā dyabol9 p peccatū mortale q̄ttuor mala facit boi. ¶ O ¶ Idrīo enīz excecat eū vt nō videat picula in q̄bus ē. et nullo mō redemptorē suū ꝓgnoscat. Est enī dyabolus sicut coru9. qui p̄mo eruit oculū boi suspenso. Sic dyabol9 ei. quē p peccatuz mortale suspēdit. p̄mo oculū fidei mīt̄ eruere. et scdo oculū ꝓsiderationis. p̄p2ij status. Si enī peccator ꝓsideraret et videret mala q̄bus addict9 ē. et bonis q̄bus ē p̄uat9. statī ad deū ⁊ cuz festinatōe rediret. Propter hoc dr̄ biere. ij. sci to ⁊ vide q̄z malū et amaruz ē te deliq̄sse dominū deū tuū. ¶ Scdo facit eū surduz ad ỽbū vite audiēdū. Esa. vj. q̄ntum ad vtrūq̄z. Exceca cor p̄pli h9 et aures ei9 aggraua. vt videtes nō videāt. ⁊ audiētes nō intelligant. Et q2 auditus nō p̄t esse vacu9. iō dū peccator verba vite nō audit. circa rumores et tumultuz mūdi ianit occupat. in quib9 dū delectat nō facile audit bona. sz ad ipa surdescit. ps. Aures hēnt et nō audiēt. Et iō pctōrib9 fortiter clamare nō p̄dest nisi ỽbere ⁊ vexatione tāgātur. esa. xxix. Tātūmō sola vexatio dabit intellectū auditui. Satis clamauit moyses ad pharaonez ex p̄te dei. vt dimitteret p̄plm et noluit. nec dimittere voluit. nisi in p̄cussura p̄mogenitorū Tercio facit eū mutū. vt peccatū suū nō confiteat nec ab eo absoluat. ps. Osbēnt ⁊ nō loq̄ntur. Ubi nota q̄ tota vis lupi ē in gutte. Sic tota vis dyaboli circa gutturt pctōris versat. Nā p̄mittit eū elemosinas dare. ad eccl̄as ire. ieiunare et orare. sz ne confiteat totis viribꝰ instat. q2 sic p̄deret eū totū. de iniq̄tate ad iusticiā trāsituz. esa. xlnj. Dic tu iniq̄tates tuas vt iustificeris. Quarto possidz eū ut suū ⁊ ducit ō pctō i peccatuz ad sue beneplīt volūtatis. ij. tbi. nj. A q̄ captiui tēnt ad ip̄i9 volū. Exēplū. Sic facit dyabo. sicut p̄do. nā rapit boīez mittit ei strāgulū vl' banaliū ne possit clamare. poit eū i carcerē ne possit euadē ⁊ fugere. vīcit manꝰ ei9 ⁊ pedes. ne possit mouere. possidz eū vt doīn9 ⁊ ducit ⁊ reducit. vt sibi placz. ⁊ tādē aufert ei oīa bona sua. Sic sa. dyabol9 pctōr. q̄ maxīe apparz i morte. nazei9 aīaz asportat. corp9 dat vmib9. ⁊ diuicias ꝓsanguineis. iob. v. Cui9 messem fam. ꝓ. ⁊c. Et sic ptz p̄mū. ¶ Scdo ponit de p̄uatō bonitatis in scribarum et pharisеorum falsa impositione. quia in beelzebub p̄cipe demoniorum dixerunt illud

demonū eiecisse Turbe aūt sunt mirate et hoc rōnabilit. Admiratō enī vt phūs d. ex ignorantia ꝓtingit. Nā eclipsim solis vulg⁹ cām nesciēs admirat. d̄ q astrologꝰ cām sciēs nō admirat. Et quis inq̄z reddere posset cām q̄re filiꝰ dī tantaz adhoīez habuerit caritatē vt descēderet de celo in terrā vt hoīem possessuz a demonio liberaret. Certe nullus. ro. xj. O altitudo diuiciaꝝ sapiē et scie dei. q̄z incōp. sunt iudi. e. ⁊ inue. ⁊c. Quidā autez vani signuz de celo q̄rebāt vt faceret ignē d̄ celo descend̄e. vel tōitrua mugire. Phari seāt ⁊ scribe q̄ fuerūt malicia pleni ⁊ scientia mōi in vesaniaz pruperūt dicētes. In belzebub pnc. de. e. de. Ubi nota q̄ a belo prē nini regis niniue ortū: ydola habuerūt. Qui nimꝰ fecit statuā aureā prīs similitudinē habentē. ⁊ vt in reuerentia maxima hēret. statuit vt q̄cunqz ad eam ꝓfugerēt tuti manerēt a nemie offendēdi Sicut p ꝓstātinū. eccie ē indultū. et a catholicis pncipibꝰ approbatuz. vt q̄cunqz rei in eccia nō tāgant. Jō ceperūt hoīes illi imagini diuinos hōres ipendē. ⁊ vt deo sacrificar videtes nino ex hoc i imē suz placere. Ad cuiꝰ exēpluz cetere ciuitates ceperūt ydola fabricare sm ydeomata lingue sue noiantes. alij beel. alij baal alij beelphegor. alij baaliz. Judei vo vnius dei cultores. ydolū sydoniox qui eis erāt vicini vocabāt beelzebub. i. virū muscarum cā irrisionis. Beel enī vir. zebub musca interptat. q̄ muscē cōgregabant sup ydolū ppt cruorē aīaliū q̄ ibi īmolabāt. Q̄d ydolū dicebāt fuisse pncipez demoniox. Cui ydolo dicebant subsistere lucifer pncipē demoniox cui familiarē xp̄m asserebāt. Ex cuiꝰ familiaritate et ꝓfederatōne miores demones xp̄o obedire dicebāt. et ad vocē eiusdē ab absessis corpibꝰ egrederent. Q̄ q̄t sunt hodie tales q̄ bona facta ⁊ bona opa dicūt mala intentōe fieri. et seruos dei ypocritas asserūt et auaros ac nequit̄ abulātes Contra q̄s xp̄s ait. lu. vj. Nolite iu. ⁊ nō iud. no. ꝓdē. et nō ꝓd. Ez q̄d̄ pei ē mlti opa dei. et q̄ dei auxilio sunt agenda. nituñ auxilio demonū p facturas ⁊ incātatōes et sortilegia effectui emandare. et dū bonū volunt ꝓsequi malo medio frustrati bono. decidūt in iudiciuz eternale. Et sic pz scdz. ¶ Tercō ponit repbatō falsitatis hi. s. q̄ xp̄c ejiciat demonia in vtute alterius demonis Intēdit ergo xp̄c hoc pbare q̄ ipe nō ejcit dēmonia in vtute alterius demonis cuiq̄z ¶ Ad ¶ Et hoc p q̄nq̄z rōnes pbat Euāgelista aūt vnā ex se innuit que talis ē. Quox ē vna vi et vna opatō ppria per se ex vna essentia procedūt. Ez ꝓgnoscere cogitatōes cordiū ⁊ futura in suis cāis nō determinata p̄dicere ē ppria opa dei. esa. xlj. ānūciate q̄ ventura sunt in futuꝝ. ⁊ sciemꝰ q̄ dij estis vos Sed xp̄c vidit cogitatōes eoꝝ. q̄ xp̄z ejicere i beelzebub demonia nō ore sz corde dicebāt. Predixit etiaz mala eis futura vt i fi. euā. ptz. Ergo ipe eādē vtutē ⁊ essētiā ⁊ opatōez hēbat cū deo. io. v. Pater meꝰ vsq̄z mō opat̄ et ego opor. Et p cōsequns erat ds. Deꝰ āt nō opat̄ in vtute demonis. q̄d oēs ꝓfitent̄. ergo nec xp̄s. Et hāc rōez euāgelista īnuit dū d. Jpe āt vidit cogitatōes eoꝝ. Deq̄ntes āt q̄nq̄z rōnes xp̄c ex se ponit. ¶ Quarū pma sūpta ē a natali dēsidrio ⁊ opatōe q̄ tal'ē Natalia ī dēmoib⁹ iteḡ pmālerūt. sz ḡtuita pdiderūt. oīs āt creata natalit desiderat sui statꝰ ꝓseuatōez ⁊ nō dēstructōez. et ad hoc nitit inq̄ntū pt. q̄ etiā demoēs i tātis cōstituti penis natalit nollēt nō eē. q̄z si desiderio rōis p quā se i tāta milia cōstitutos ꝓsiderāt vellēt nō eē. luc. xxnj. Dicēt mōtibꝰ cadite su. ⁊c. Ez vt di. boec. omis res conseruatur in vnitate et tandiu cōsistit q̄z diu est vna. deficit āt cuz diuidit

exemplū in ciuitatib⁹ in domib⁹.in arbo/ribus ⁊ in aialib⁹. que oīa in vnitate cō/seruant.deficiūt āt cū diuidunt. Q̄z si ci/tates et domus diuidātur ⁊ pugnēt adi/uicē ꝓsument. Si rami arboris ꝑscīdan tur a stipite ⁊ stips a radice nō est āpli⁹ arbor. Et si aia diuidit a corpe nō ē āpli/us aīmal. Et silr ē in oīb⁹. Si ergo in de monib⁹ ē pugna.et adinuicē de boīb⁹ se expellūt.sequit ꝙ sint diuisi et agāt ad d̄ structōem regni sui et interitū. qđ est fal sū.q̄ totus conat⁹ ipoȝ ē vt regnent su ꝑa boīes et eos ad se trahāt.ps. Super bia eoȝ qui te oderūt ascēdit sp. Q̄z par volūt plurib⁹ ꝑesse. Hoc etiā credebāt ⁊ ꝓfitebantur iudei tanq̄ȝ scripturā dei sci ētes. Ergo erat ꝓtra eos dictum eoȝ. Et hoc est qđ dicit. Omē regnū in se diuisū. per ꝓtrariā boīm voluntatē ⁊ pugnā de solabit̄ et destru et̄. Q̄z vnacitas ꝓtra a/liā et terre adinuicē vsq̄ȝ ad interituȝ di micabūt.ita ꝙ regnuȝ qđ ꝑius erat non erit. Et si dom⁹ et ꝑgenies diuidantur ⁊ adīuicē pugnēt ꝓsumētur. Si ego inq̄t xp̄s eijcio dēmonia in beelzebub.ergo d̄ mones sunt diuisi ābinuicē. et mutuo se expellūt.et per ꝓseq̄ns nō possunt dura/re.qđ ē falsuȝ.q̄z scriptura de dyabolo d. iob.xli. Ipe ē super oēs filios superbie. ¶ Scda rō est sumpta a minori q̄ talis est. Quicq̄d pōt virtus inferior pōt vt⁹ supior ⁊ multopl⁹.vt si miles vel comes ꝑt vnū castȝ expugnare.multomag̃ rex. sed discipuli mei q̄ sunt vī filij et nati ex vobis eijciūt nō in virtute demonis de/monia.sȝ in vtute a deo sibi largita. Lu. x. Reuersi sunt aūt.lxxij.cum gaudio di cētes. Domine etiā in noīe tuo dēmonia subijciūt nobis.g⁹ mlt̄ō gis ego iq̄t xp̄us possum vtute a deo mihi data demonia eijcere cū sim eoȝ domin⁹ ⁊ maijster.io. xiij. Vos vocatis me maijster ⁊ dnē. et be.di.suȝ eteni. Et iō ip̄i iudicabūt vos de hac blasfemia quā mihi infertis dicē/tes in beelzebub me eijcere demonia. q̄a ꝓpter hoc q̄ ip̄i vere crediūt q̄ ego i vtu/te dei eijcio demonia qđ vos deprauati merent̄ vos iudicare. et vos iudicari me remi ab eisdē.math.xix. Vedebi. ⁊ v. su. se.xij.iu.xij.tri.israel. Vel filij vī.i.exorci ste vrī q̄ per q̄sdā exorcismos q̄s docuit salomon demones expellebāt.vt di.iose ph⁹.ergo relinquit̄ q̄ ego eijcio demoīa in digito dei.i.in vtute spūssancti qui di/gitus dei dr triplici rōe. ¶ Q̄ ¶ Prīo rōne emanatōis. q̄ sicut digitus ꝓcedit a corpe mediāte manū.sic spūssanct⁹ ꝓce/dit a patre per filiū. Filius enī man⁹ ē p̄ns per quē fecit ⁊ secula. Scdo rōe distinctō/nis.q̄ sicut in dgito est diuersitas artcu/loȝ.sic a spūssancto ē diuersitas donoȝ .j.coȝ.xij. Diuisiones grāȝ sunt idē āt spūs. Et alij quidā dat̄ per spm sermo sa piētie.alij dat̄ sermo scie ꝟm eundē spm. alteri fides in eodē spū. Tercō rōne ope ratōis.q̄ sicut digito hō opat̄.ita ds spū sancto.j.coȝ.xij. Hec oīa operat̄ vn⁹ at/q̄ idē sps diuidēs singul' ꝓut vult. Et si in hoc iquit xp̄c crediderit̄s ꝙ ego tāq̄ man⁹ dei eijcio demonia in digito dei.i. in vtute spūssancti .q̄ ē ea deȝ mee vtuti.si/cut eadē ē vtus man⁹ ⁊ digiti.ꝑfecto per uenit in vos regnū dei. vos iustificans. id ē filij⁹ dei q̄ est regnū dei.luc.xvij. Re/gnū dei intra vos est. Qđ q̄tidie petimus per grām ad nos venire d. Aue. reg.t. ma.vj. Et hoc ē qđ d. Si ego in beelzebub eijcio dēmonia fi.vī.i q̄e.ꝛc. ¶ Tercia rō sumpta ē ex pugna ꝓtrarioȝ q̄ talis est. Status q̄ ꝓria appiquāt agūt et patiun/tur adīuicē.et potētius destruit minus potens.q̄ aūt ꝓuenūt nō p̄eliāt̄ur adin uicē dū appiquāt. Exempluȝ in natura vt de calce posita in oleo vbi non destru itur.et posita in aqua statim ignis iclu/s⁹ feruescit et calefacit aquā. Q̄z oleuȝ ē

calidū ⁊ siccū sicut ⁊ calx. sz aqua est frigida ⁊ humida ⁊ ꝓsequēs ꝓtraria calci. ⁊ statim dū ꝓiungunt agūt adinuicē Exemplū in aialibus vt i leone ⁊ pdo q̄ sunt inimici mortales. eo q̄ pdus ꝓcumbit cū lena Et ideo statim q̄ vidēt se ꝑliant adinuicē. Sz leo vincit pardū viribꝰ pdus aūt vincit leonē astutia. q̄ intrat q̄dam foramē oblongū ante amplū ⁊ retro stricti. de q̄ pdꝰ exit. sz leo nō pōt exire. ⁊ tūc pardꝰ venit ad posteriora leonis ⁊ occidit eū. Exemplū in hominꝫ q̄ si vnus hō inuadit ab inimico suo mortali ⁊ vincat ab eo. capit ab eo ⁊ vincit ⁊ spolia eiꝰ sibi aufert. q̄ tamē anteq̄z inimicꝰ eiꝰ appropinquaret ad euz. viuebat i pace. ⁊ oīa bona sua silr in pace possidebat. Et hoc est q̄d dicit. Cū fortis. ar. cu. at. su. i pa. s. o. q̄ pos. Fortis iste ꝓtrariꝰ ⁊ inimicus humani generis dyabolꝰ est. q̄ est armatꝰ multa malicia ⁊ astutia ⁊ potētia. est etiā armatꝰ viciis ⁊ pctis hominū siue hominibus pctōribꝰ. Hā ꝑ lorica habz luxuriā. vel luxuriosos ꝑ scuto ypocritas ꝑ arcu detractores ꝑ galea superbos. ꝑ gladio auaros. ꝑ lācea meretrices. ꝑ insignibus vanigloriosos ꝑ eq̄ falerato hz diuisiōes ⁊ ptes Et sic armatꝰ ante aduentum filij dei custodiebat atriū suū. i. mundū istuz ⁊ in pace possidebat ⁊ mundū ⁊ eos qui erāt in mūdo Venit aūt xp̄c vt gigas humane nature melꝰ armatꝰ. ſ. omnibꝰ vtutibꝰ ⁊ gr̄ijs ⁊ donis spūsscī. ⁊ cū maiori potētia q̄ cū tota potētia dī q̄ infinita ē. ⁊ inuasit eū in atrio suo. Et tāta fuit eius potētia q̄ manu inermi ⁊ affixa cruci debellauit istū fortē cū omnibꝰ suis. vt dicit aug̃. Et sic debellatū vinxit i catenis. ⁊ in inferno reclusit. apoc. xx. Et vidi angelū descēdētē ꝺ celo habētē clauē abissi ⁊ catenā magnā i manu sua. ⁊ appḧēdit draconē ꝓpentē antiquū q̄ est dyabolus ⁊ sathanas. ⁊ ligauit eū ꝑ annos mille. ⁊ misit in abissum ⁊ vniuersa arma eiꝰ. i. pctā in q̄bus ꝓfidebat abstulit Job̄. j. Ecce q̄ tollit pctā mūdi Und cātamꝰ Ipe eni est verꝰ agnꝰ q̄ abstulit pctā mūdi. qui mortē nostrā. i. peccatum morīēdo destruxit. Ro. vj. Uetꝰ hō noster. i. ꝓcupiscētia carnis. simul crucifixꝰ ē. vt destruat corpus pctī. i. ꝓgeries pctōz Et spolia eiꝰ. i. boies quos dyabolꝰ detinebat distribuit. i. ad diuersa officia ordinauit Alios faciēdo ꝓphetas. alios apl̄os. alios euangelistas alios aūt pastores ⁊ doctores. ⁊ sic de ceteris gradibꝰ eccie. Eph. mj. Et ipe dedit quosdā quidē apl̄os. quosdaz ꝓphetas. alios vo euāgelistas. alios āt pastores ⁊ doctores in opꝰ ministerij ad ꝓsūmatōz sanctoz Si ergo iquit ego xp̄c appians dyabolo statim pugno cuz eo. ⁊ destruo eū ⁊ expello eū ⁊ q̄tidie accipio ei spolia. sequit q̄ sim ei inimicꝰ ⁊ ꝓtrariꝰ ⁊ non ei cōfederatꝰ vt vos dicitis ¶ Quarta rō sumpta ē ex natura ꝓtrioz q̄ talis est. Nūq̄z vnū ꝓtariū agēs ꝑm formā ⁊ naturā suā. agit ⁊ opat in vtute alteriꝰ ꝓtarij. q̄z sol nō illuminat in vtute tenebre ⁊ ignis nō calefacit in vtute aq̄. q̄z cū ꝓtarium destruat cōtrariū. si vnū ageret i vtute alterius seq̄ret q̄ aliquid destrueret ꝑ ꝓpriā vtutē qd̄ est impossibile sz ꝑ eam cōseruat. Et si aqua calefacta ab igne calefaciat i vtute ignis. hoc tamē nō facit i natura sua. sz ꝑ accidēs Sed dyabolꝰ inquit christꝰ est mihi ꝓtarius. q̄z ꝓtaria sunt q̄ maxime a se distāt. sed nos maxie distamꝰ. q̄z ego i gl̄a ⁊ ille in pena ⁊ miseria. ego in luce ille in tenebris. ego in vita ille in morte. ⁊ sic de omnibꝰ. ergo nō operor in vtute sua. Et hoc est q̄d dicit. Qui nō est mecuz cōtra me est. ⁊ ecōuerso. qui contra me est ⁊ mihi ꝓtrarius nō est mecum. Sed dyabolꝰ est mihi cōtrariꝰ. vt probatū est. ergo nō est mecū in aliq̄ operatōe Hō ergo i beelzebub eijcio dēmoīa

Quinta ratō sumpta est ab effectib⁹ cōtrarijs. q̄ talis est. Si effectus vel opa sunt cōtraria oportet q̄ cause sint cōtrarie. q2 duo ꝓtraria opa nō possunt naturaliter ꝓcedere ab eodē ſm idē. sicut calefieri et infrigidari nō possunt p2ocedere ab igne. et illuminare et tenebrare a sole. Sz opa christi et dyaboli sunt omnino cōtraria. q2 iste dispergit hoīes p diuersos errores. christus aūt colligit ad fidei et ecclesie vnitatē Joh. x. Alias oues habeo que nō sunt ex hoc ouili. et illas o. m. ad et fi. v. o. ẑc. Iste captiuat homīes p diuersa vicia. sz christus liberat p multiplices virtutes. Iste ducit hoīes ad mortē eternaz sz christus ad vitā eternā. Joh. x. Ego vitam eternā do eis. Et sic in omnib⁹ dyabolus cōtraria christi opibus opat̄. Ergo ei3cere demonia qđ est opus xp̄i non potest esse dyaboli. sz opus eius ē in hominēs demonia īmittere et eos a cris̄ to2mētare. et hoc est qđ dicit. Qui nō ꝓgregat mecū dispgit. i. q̄ cōtraria opat̄ mihi. nō potest mecū in ope ꝓuenire. sz dyabolus est hmōi. ergo in aliquo ope nō mecum ꝓuenit vl' ꝓsentit. et sic patz tercium

¶ Quarto p̄dicit̄ effect⁹ penalitatis iudeis futur⁹ p eoz mala opatōe. q2 cū immūdus spūs exiret ab hoīe. Ubi nota. q̄ spūs neq3 d2 immūdus ab effectu sicut et cecus et mut⁹. q2 immūda facit cogitare. immūda velle. et immūda opari. Ille aūt spūs expellit̄ ab hoīe in baptismo et in penitētia p grām dei. Qui expulsus ab homine iusto ambulat p coꝛda pctōꝝ inde uota. et īaquosa ab hūoꝛe grē et lacrimarum et vnctōis spūsci. In q̄bus nō inuenit requiē. q2 ipe est lup⁹ rapax q̄ nō satiatur nisi omēs occiderit. et iō nō curās d bis quos possidz in hos d̄ q̄b⁹ expulsus fuit redire conat̄. In quos dū īgredit̄ si īuenerit eos vacātes a bonis opib⁹ et ornatos p ypocrisim. q̄ videt̄ bom et nō sunt. sicut erāt iudei q̄ tanq3 ꝑplus di videbant mādata dei custodire. sz nō sic erat. imo ꝓpter traditōes suas mandatū dei fecerāt irritū et inane. vt d2 marci. vij. Si sic inquā īuenit eos tūc vadit et assu. sep. al. sp. ne. se. vt melius hominē custodiat. Et sic exptos et maliuolos ordinat in officijs sicut miles custodes castri Et vnū ad coꝛ ponit vt nihil faciat nisi mala eu3 cogitare. Secundū ad memoriam ponit vt solū eū faciat iniuriarū recoꝛdari Tercium ponit ad visum vt faciat eū mala et impudica videre. Quartū ponit ad aures vt vana audiat atq3 mala. Quītum ponit ad linguā vt puersa loquat̄ et falsa. Sextū ponit ad tactū vt faciat ipsum luxuriari. et venereis delectari. Septimū ponit ad manus vt neq3 et puersa faciat eū opari. Ipe vo oīa loca ista circuit tanq3 capitane⁹ et magister et dominus. Et p ꝓsequēs fiunt nouissima homīs illius peioꝛa ꝓoꝛibus. q2 mag. verat̄ et ad malū īducit̄. Quia vt dicit greg. Anum⁹ q̄ diuidit̄ ad multa fit minoꝛ ad singula. Et idō ꝓmus dyabol⁹ dū solus erat nō sic vexabat. Uel septē dō ꝓpter septez capitalia vicia. d̄ q̄bus tēptant. et ad q̄ illuz cui insunt ducere conant̄. vt vnus tēptet solum d̄ supbia. alius d̄ luxuria. et sic de singul̄. Und̄ et d̄ magdalena d2 luc. vij. q̄ xp̄c expulit ab ea septē demonia. i. septez capitalia vicia. Ad lrām sic euenit iudeis. et quotidie euenit pctoꝛibus patientibus recidiuū. Et sic patz quartū ¶ Quīto ponit̄ extollētia siue ꝓmēdatō vitatis a quadā muliere facta. Quia dū christ⁹ hec loq̄ret̄. surꝛexit q̄dam mulier d turba q̄ a q̄busdā pediss̄equa sancte maribe fuisse credit̄. q̄ ait christo. Beatus venter q̄ te portauit. Propter meraz et ommmodam vitatē quā christ⁹ loq̄bat̄. hec mulier beatū dixit nō solū xp̄m sz etiā ventrē et vbera et totū coꝛp⁹ q̄d eū portauit. q̄d

vere ꝑpter octo fuit beatū ¶ R ¶ Primo fuit beatū corpus vginis ꝑpter totius fomitis pcī ligatōez ⁊ extinctōz Nā fomes peccati ⁊ omis ꝓcupiscētia mali ī corpore vginis in ꝓma sanctificatōne. q̄ scz sanctificata fuit ī vtero ꝑ dei grām ligatus fuit ne ad malū aliqđ inclinaret. ī secunda vo sanctificatōe scz ī filij dei cōceptōne ꝑ supabundantē grām spūssancti fuit totalit extinctus. ⁊ iō nec peccare. nec inclinari potuit ad peccandū Hoc figuratū fuit in arca noe. vbi omia fuerūt placata aīalia et ferocia cū mitib⁹ māserunt Esa.xj. Habitabit lupus cū agno ⁊ puer puulus minabit eos .i. chr̄istus existēs in vtero vginis omēs motus carnales in ea extinxit. ⁊ ad cōcordiā spūs duxit ¶ Secūdo fuit beatū ꝑpter totalē incorruptōez. q: nō fuit corruptū in filij cōceptōne. nec grauatus in eius portatōne nec vginale sigillū fuit fractū in eius pturitōne. nec fuit putrefactū in aīme egressione. ps. Nec dabis sanctū tuū videre corruptōem ¶ Tercio fuit beatū ꝑpter pfectam ipius ad spūssancti subiectōz. q: sp corpus vginis spūssancti organū fuit ad oē op⁹ bonū dispositū ⁊ patū. Luc.j. Ecce an.d.s. ī omnib⁹ obedire pata ¶ Quarto fuit beatū ꝑpter radialē emissionē Exibant enī quidā radij virtuales đ facie ⁊ oculis vginis glorioſi. q̄ libidinē ⁊ petulantiā aspicientiū extinguebāt. Hoc fuit figuratū in vga assueri q̄ erat signuz clemēte ad quēcunqz extendebat. vt patet. bes.v. ¶ Quito fuit beatū ꝑpter totius trinitatis ⁊ deitatis ī eo habitatōnem. q: verus filius dei ⁊ tota trinitas ⁊ deitas ī eo corpaliter habitauit Hiere.xxxj. Novum faciet dom⁹ sup terrā. femina circūdabit vir. id est. beata maria chr̄istū. qui ideo fuit vir ī vtero existēs. q: pfect⁹ de⁹ ⁊ pfectus homo. Apoc.xij. Signū magnū apparuit in celo mulier amicta sole. i. deitate ¶ Sexto fuit beatū ꝑpter finalē remuneratōem. q: statim post mortē fuit glorificatū Esa.xxxv Gloria libani data est ei decor carmeli ⁊ saron. Nostra aūt corpa incinerant nec statim habēt suā remuneratōem. Apoc.vj. Date sunt illis singule stole albe ⁊ dictū est eis vt requiescerēt tps adhuc modicū donec impleatur numer⁹ fratrū suorum. Quia in die iudicij completo nūero electorū corpa sua gloria potient. Joh.x. Ingrediet ⁊ egredietur ⁊ pascua inuenient ¶ Septimo ē beatum ꝑpter totalē delectatōem. q: omēs sensus corpis vginis sunt actualiter īfelice delectatōe vt oculi. aures. gustus. olfactus. ⁊ tactus. Esa.xl. Tūc videbis ⁊ afflues ⁊ mirabit ⁊ dilatabit cor tuū. Illuz enī habuit ⁊ habz semp in pīsentia đ quo đ luce. x. Beati oculi q̄ vi. q̄ vos videtis ¶ Octauo est beatū ꝑpter delectabilez visionē. q: corpus vginis est ita pulcrū ⁊ glorioſum q̄ ipm omēs sancti ⁊ āgeli videre desiderāt. ⁊ ipm vidēdo maxime delectant. ps. Flumis impe. le. ci. di. id ē. pulcra ⁊ delectabilia q̄ egrediunt đ corpore vginis. que tot sunt vt cū impetu fluant delectāt ⁊ letificāt ciues ciuitatis đi Hic cadit exemplū de illo q̄ vidit beatam vginem ꝑ q̄ndā rimulā cū vno oculo quem eruit sibi. ⁊ desiderabat sibi erui alium ⁊ iterꝫ videre eā ¶ Sed audiamus carissimi cū magno gaudio q̄đ chr̄istus respōdit. Ait enī. Quinimo beati q̄ audiūt vbum d. ⁊ cu. illō. Et potest q̄nimo eē vna dictō. ⁊ tūc tantū valet. ac si dicerz. verū ē q̄đ dicis. Et hoc etiā verꝫ est q̄ beati sunt q̄ au. vbū d. ⁊ cu. illud. Et tūc đz legi sine interrogatōe Vel potest eē due dictōes. ⁊ tūc tantū valz q̄n sicut etiā. inxta illud. gen.xxxj. Quin. i. etiā camelis tuis potū tribuā. ⁊ imo ponit ꝑ sz Unde sensus est Beatus vēter q̄ te portauit. Et dom⁹ respōdit. Quin. i. etiā beatus est. sz etiaz

beati sunt qui audiūt vbū dei ⁊ custodiunt illud ¶ S ¶ Et nota q̄ q̄ audiūt vbum dei ⁊ custodiūt illud sunt beati propter eadē octo ꝓpter q̄ corpus ⁊ vēter beate vginis suprādictū est beatū. Et p̄mo ꝓpter fomitis ligatōz ⁊ extinctōz. Nam ita mortificant corpa sua p salubrē disciplinā q̄ nō audēt carnalia petere. Exemplū beati benedicti abbatis. q̄ inter vrticas ⁊ vepres se nudū p̄iecit. ⁊ p cutis vulnera eduxit a corpe vulnus mētis. ita q̄ nunq̄z aliq̄d tale vt greg. dicit sentiret. ij. Cor. mj. Semp mortificatōz iesu christi. in corpe nostro circūferētes vt ⁊ vita iesu in corpibus nostris manifestet. Peccatores aūt fomitē peccati nutriūt nō extinguunt ¶ Secūdo ꝓpter totalē incorruptōem. q̄ nec corpis nec mentis corruptōem patiunt. Unde beata lucia dixit. Corruptōes mētis ⁊ corpis nunq̄z suscepi. p̄s. Beati immaculati i via q̄ ambulāt in lege domi. j. Cor. v. Expurgate vetus fer. vt sitis no. cōsper. sicut es. xxi. Peccatores aūt ⁊ in aīma ⁊ in corpe corrumpūtur. ⁊ in aīma cuz dyabolo fornicant. ¶ Tercō ꝓpter pfectā ad spūm scūm subiectōem. sunt en̄ dispositi ⁊ pati ad pseqn dum omīa que ei spūssanctus suggerit ⁊ reuelat. Ezech. j. Ubi erat impet⁹ spūs illuc gradiebāt. p̄s. Ad omīa mādata tua dirigebar. Esay. lx. Qui sunt isti q̄ vt nubes volant. id est. ita velociter obediunt spūisancto sicut nubes ventis. Peccatores aūt omī impulsui spūssancti resistūt. ¶ Quarto ꝓpter radialez emissionem. Egrediunt eī a facie ⁊ ab oculis ⁊ ab omnibus sensibus iustoz quidā radij vtuales p̄rimos illuminātes ⁊ edificātes per bona vba ⁊ sancta exempla q̄ in eis ꝓspiciunt. Mathb. v. Vos estis lux mūdi. Ibidem. Vos estis sal terre. j. Cor. x. Siue comeditis siue bi. si. aliq̄d q̄d fa. o. i glo. dei facite. Ā peccatorib⁹ aūt egrediunt radij basilici mortales p̄rimos occidētes Nā loquēdo vidēdo ⁊ tangēdo occidūt animas. ⁊ loquēdo occidūt maxime illi qui adulant hominib⁹ in p̄rauitatibus suis Unde p̄uer. xxix. Qui blandis fictisq̄z p̄monib⁹ loquit amico suo rete expandit pedibus eius. ⁊ esa. lxj. Ꝑpule meus q̄ te beatū dicūt te decipiūt. ⁊ viā gressuū tuorū dissipāt. Hodie diminute sunt vitates a filijs hominū vt inq̄t p̄s. Ꝑro modico lucro hodie subticet vitas ⁊ asserit falsitas. esa. lix. Corruit vitas in plateis. Ꝑoti⁹ etiā et vana ⁊ fabulas mūdi volunt audire homīes. ij. thi mj. Ā vitateq̄dem auditū auertēt. ad fabulas aūt conuertent ¶ Quīto ꝓpter totius trinitatis inhabitatōem. Joh. xmj. Qui diligit me p̄. mā. p̄. ⁊ pa. m. di. e. et ad e. ve. et mā. a. e. fa. Actu. x. Loquēte pe. ce. s. su. o. q̄ au. vbū. Peccatores aūt sunt habitaculū multoz demonioz. Adulti en̄ legionē demonū in vētre habēt ¶ Sexto propt̄ finalē retributōnem. q̄ vbū di cū effectu auditū dat vitā eternā. Joh. vnj. Si q̄s p̄. m. ser. mor. nō gu. inet. sed trā. de mor. ad vitam Joh. vnj. Peccatores aūt omī morte morunt. et in corpe et i aīma ¶ Septimo ꝓpter totalē delectatōnem q̄ in aīma et in corpe erūt beati et silr omēs sensus actualiter sp erūt in actu suaz delectatōnum esay. lx. In terra sua duplicia possidebūt Pctōres aūt totalit tormētabunt et per omīa et in omnib⁹ erūt ipenis ¶ Octauo ꝓpter delectabilē visionē Unde sanctus nō solū delectabunt in vidēdo deū. sz etiam in vidēdo seinuicē. Unde quilibz sanctus totā celestē curiā letificabit. et iō q̄t sancti tot gaudia. Lu. xv. Gaudiū est angelis dei sup vno pec. pe. agē. et multoma g̃ sup iusto gl̄az possidēte. esay. xxxv. Gaudiū et leticiā obtinebūt. Pctōres āterūt deformes nimis q̄ turpiores res ō mundo sunt peccatoz dyabol⁹ et infernus Et

sic patet sexti. ¶ In fine nota q̄ p septez spūs malignos septē pctā mortalia desi/gnant. Unde i scriptura septē demonia/cos legimus designātes septē genera pec catoꝝ. Cui⁹ rō est. q̄ eandē opatōz habz dyabolus circa animā ⁊ aliquādo circa corpus. sicut mortale peccatū Et ideo cō grue p septē demoniacos q̄ in scriptura reperiunt septē peccata mortalia designāt ¶ Primus demoniac⁹ est ō quo in p̄sen ti euāgelio agit. q̄ vt dictū est erat p̄ncepſ in omnib⁹ ydolis. ad quē ꝓfluebat mul/titudo muscaꝝ ppter sanguinē sacrificij Iste demonū faciebat loq̄ ydola ⁊ ado/rari vt deos. Per hoc peccatū supbie d̄/signat. q̄ similit opat in aīma. Ipa enī est p̄ncipissa ⁊ initiū omnū pctōꝝ. Tho. mj. Nunq̄z supbiā in tuo aīmo domīari p/mittas. ab ipa enī initiū sumpsit omis p ditō. Itē facit homies se velle adorari vt deos. Exemplū hui⁹ habem⁹ dan. vj. de nabuchodonosor. q̄ p̄cepit vt nullus pe/teret ab alio deo nisi a se. Et attēde q̄ mu sce cū alis faciebāt isto ydolo ventū Sic supbus laude malorꝝ ⁊ adulatorꝝ nutrit q̄ faciunt supbo ventū de alis suis. i. de ḡ tijs eis datis. Totū hoc in p̄mis pentib⁹ patet. De istis muscis recte p̄t intelligi illud exod. vnj Uenit musca grauissima in vniuersa terra egipti. ⁊ corrupta ē ter/ra ab huiuscemōi muscis Istud demoni um eijcit humilitate. q̄ ꝓtraria cōtrarijs curant ¶ Secūdus demoniac⁹ est saul quē demon male agitabat. ⁊ non p̄mitte bat eū dauid respicere rectis oculis. nec eū audire poterat cōmendari Et pluries eū sine causa occidere ē conat⁹. vt patz. j. reg. xvnj. Idē facit inuidia i homīe. ¶ Nā vexat eū ⁊ ꝓsumit eū. nec p̄t inuidus in spicere rectis oculis cui inuidet. sz vellet eū mori ⁊ aliq̄ndo eū occidit. Exemplū d̄ cayn ⁊ abel ⁊ de fratrib⁹ ioseph. De q̄b⁹ in gen. Istud demonū eijcit amore p̄xi/mi ¶ Tercius ē de quo d̄z in p̄senti euā/gelio q̄ erat mut⁹. ⁊ math. xij. q̄ erat cec⁹ ⁊ mutus. Idē facit ira in homīe que exce cat mentē eius. q̄z ira im. aīm ne pos. cer. vex. Unde puerbiū. Est homo irat⁹ nō est ꝓsultus Perdit enī homo p̄ irā lumē ratōis ⁊ discretōnis ⁊ mouet ad impetū furie vt bestia. Itē p̄dit loquelā recte lo/quēdi. Talia enī loquit acsi insensat⁹ essz Et ideo v̄ba irati nō sunt attendēda Ad īrām multi dū sunt irati nō possunt loq̄. Greg. Ire sue stimulis accēsum cor pal/pitat. corpus tremit. lingua se p̄pedit. fa/cies ignescit. exaspantur oculi. ⁊ noti neq̄ q̄z recognoscunt. ore clamorē format sed sensus q̄d loquit ignorat. Istud demoni um eijcit māsuetudine ¶ Quart⁹ ē filie chananee. math. xv. Quā demon torme/tabat valō. ita q̄ nō delectabat in aliquo idē facit accidia in homīe. nā homo acci diosus est totus melācolicus. ⁊ in seipso tormentū habet ⁊ vellet multotiēs nō fu isse nat⁹. ⁊ tediosa est sibi vita. Job. x. Te det aniā meā vitem. di. aduer. m. el. m. ¶ Nec in aliquo spūali p̄t saporē ūenire Und̄ si venit ad missam nō p̄t vsq̄z ad finem stare. si audit p̄dicatōz statim vellz eam finiri. v̄tutes ⁊ miracula sanctoꝝ nō potest audire. sz omīa fastidit ⁊ nauseat. Nūeri. xxj. Anima nostra nauseat sup ciba isto leuissimo. Istud demonū eijcit leticia spūali ¶ Quītus est demoniacus ille de quo d̄z math. ix. q̄ frequēter mitte/bat eū demonū in ignē ⁊ aquā. Idem fa cit auaricia in homīe. q̄z homo auar⁹ cir cuit mare ⁊ aridā. ⁊ sustinet famē ⁊ sitim ⁊ calorē ⁊ frigus ⁊ mille incōmoda p̄ pe/cunia ꝓgregāda. ⁊ accendit ignis in men te ipius ex solicitudine ⁊ discursu Eccl's. v. Saturitas diuitis nō sinit eū dormire Istud demonū expellit largitate elemo sinaꝝ ¶ Sextus est ille ō quo d̄z lu. viij. q̄ occurrit ihesu vir q̄ habebat demonuz

qui frãgebat catenas ⁊ iacebat in sepul/
cris.⁊ egressus ab eo intrauit porcos cui
nomẽ erat legio. Hoc est peccatum gule
cui nomẽ est legio.q3 infinita gula req3it
Totus mũdus vix sufficit guloso Itẽ frã
git catenas.q3 nulla lex vel monitõ gulo
so facta de cibis vel ꝓpter infirmitatẽ vl̃
quocũq3 mõ aliq̃d valet. Itẽ req̃escit i se/
pulcris mortuoꝝ.q3 tota intentõ ⁊ desi/
deriuꝫ gulosi in ore ꝓprio req̃escit. in qõ
mittit bolos de carnib9 animaliũ mortu
orum factos de qb9 cito vermes incipiunt
scaturire. ps. Sepulcr patẽs est guttur
eoꝝ. Et tandẽ intrat porcos. q3 gulosus
ꝓsumpt9 inopia.vilissima officia incipit
exercere.vt pz de filio ꝓdigo.q̃ postq̃z om
nia ꝓsumpsit ĩcepit pascere porcos. luce
xv. Hoc demoniũ eiicit tpantia. Septi
mus est ille q̃ occidit septẽ viros sare. vt
dr thob.nj. Hoc est peccatũ luxurie q̃ oc/
cidit septẽ virtutes aũme. Est enĩ luxuria
ignis omniũ vtutũ germina eradicans.
job.xxxi. Ignis ẽ vsq3 ad ꝓsum. deuorãs
Hoc demoniũ eiicit castitate. vel matri/
monio in di timore legitime obſuato.ex
emplũ de sara filia raguelis de q̃ idez de
mon q̃ septẽ viros ei9 occidit ẽ expulsus.
postq̃z vix timentẽ deũ accepit. cui in ti/
more dei fuit ĩ matrimonio copulata Et
sic patet totũ.

De epistola Sermo. XXXVIII.

Hotote imitato
res di sicut filij carissimi.eph.
v. Sicut dr eccl̃. nj.c. Mia tps
habẽt. Et si omĩ tpe xp̃m maiestꝫ ⁊ pr̃em
nostꝫ imitari debeam9. tamẽ isto sacro
tpe maxime debem9 eũ in bonis opibus
imitari.ac etiã nos ab omĩ inq̃namento
carnis ⁊ spũs custodire. Et ad hec duo
aplus in p̃senti epl̃a nos inducit In qua
quidẽ epl̃a q̃nq3 facit. Primo enĩ ad di
imitatõem p viã dilectõis vt filios caris/
simos nos hortat̃ in ꝓncipio epl̃e. Secõ
a peccatis q̃ corp9 maculant ⁊ famã deni
grant nos spãliter dehortat̃ ibi. Fornica
tio aũt ⁊ omis ĩmũdicia aut auaricia nõ
nominet̃ in vobis. Tercõ vt a talib9 pec/
catis abstineam9.penã magnã minatur
ibi. Hoc aũt scitote intelligẽtes quoniã
omis fornica. Quarto errorẽ q̃ndã im
punitatẽ peccantiũ asserentiũ vt liberius
peccare possint remouere conat̃ ibi Ne/
mo vos se.inanib9 v. Quito q̃re tales in
suo errore seq̃ nõ debeam9. sz vt lucis fi/
lij ambulare.cãm ostẽdit ⁊ rõnem venat̃
ibi. Eratis enĩ aliq̃ndo tenebre. nũc autẽ
lux in do. Primo ergo ad dei imitati
onẽ p viã dilectõis vt filios carissimos.
nos hortat̃.di. Estote imitatores di sicut
filij carissimi vos ipi ꝓformãdo. Cari p/
pter imaginis impssionẽ ⁊ ꝓseruatõem.
cariores ꝓpter redemptõz ⁊ redẽptõnis
recognitõem.carissimi ꝓpter moꝝ ꝓfor/
matõz.j. Pde.ij. Christ9 pas.p vo.vo. relĩ.
ex.vt se.vel.ei9. Pdctores autẽ fuit filij ri
lissimi. Nã viles sũt ꝓpter magis detur
patõez. Eccl̃.xlvij. Inclinasti femora tua
mulieribꝰ ⁊ dedisti maculã in gl̃am tuã.
Viliores sũt ꝓpter beneficioꝝ di ingrati
tudinẽ. Nã p nihilo habẽt pciosam mor
tẽ filij dei ⁊ grãm baptismi ⁊ dona ⁊ vir
tutes spũssancti ⁊ eccl̃iastica sacramenta ⁊
patriã celestẽ. Pdsal. Pro nihilo habue
runt terrã desiderabilẽ. Vilissimi sunt p
pter opeꝝ ꝓtrarietatẽ. Nõ enĩ solũ deuz
nõ imitant̃ vt spurij.sz vt inimici ꝓtraria
opant̃. Iob.xv. Cucurrit aduersus deuz
erecto collo. Lu.xvj. Qui nõ est mecũ. cõ
tra me ẽ. Cõsequent̃ cũ dicit. Et ambula/
te in dilectõne.ostẽdit in quo talis imita
tio debz ee.q3 in dilectõe.ostẽdit etiã mo
dum ⁊ formã tal̃ imitatõis q3 sicut chri
stus dilexit nos. Sic nos enĩ inuicẽ debe
mus diligere.sicut ⁊ christ9 dilexit nos.q̃
intantũ dilexit nos q̃ tradidit semetipm

p nobis oblatõez ⁊ hostiã deo in odorẽ suauitatis. Oblatõez q̃ntum ad flagella crucẽ antecedẽtia. hostiã q̃ntũ ad ipsam mortẽ. Hebr. x. Christꝰ semel oblatꝰ ẽ ad multoz exhauriẽda pctã. Itẽ vna oblatione ꝓsummauit in sempiternũ sanctificatos. In odorẽ suauitatis. i. placantẽ deũ patrẽ mũdo ⁊ ipi deo patri placentẽ Gene. xvij Ecce odor filij mei sicut odor agri plenum cui benedixit dominꝰ Et nota q̃ redolẽt ꝓtrita sicut spẽs. Sic ⁊ xp̃c. Esa. lnj Attritꝰ est ppter scelera nrã Itẽ redolẽt ꝓbusta vt thus. Sic ⁊ xp̃c q̃ fuit agnꝰ assatus in stipite crucis. Itẽ redolẽt effusa sicut vinũ. Sic ⁊ xp̃c effusus fuit q̃ndo ꝺ ipo sanguis ⁊ aq̃ emanauit. ps Sicut aq̃ effusus sum ¶ Circa hoc primũ mẽbrũ ad edificatõem nostrã videamꝰ quõ ⁊ in qbus debeamꝰ deũ imitari. Ubi nota q̃ aliqui volunt deum stulte imitari. vt filij zebedei. q̃ volebãt cũ deo regnare in celo ꝙz nõ crucifigi in cruce. qꝺ nõ põt esse. Matth. xvj. Si qs vult pꝰ me venire sequat ꝙz ad regnũ. abne. semet. ⁊ tol. cru. su. ⁊ sequat me. s. ad crucẽ Aliq volũt deũ imitari pueršse. Quia vt dicit aug. Oĩs peccatoz peccãdo vult deũ imitari. vt superbꝰ appetẽdo excellẽtiã boni q̃ maxime i ꝺo ẽ Ecci. xxxiij. Ego in altissimis habito. in q̃ lucifer volut deũ imitari. Esa. xiij. Ponã sedẽ meã ad aq̃lonẽ ⁊ si. e. al. Ut luxuriosus ⁊ gulosus appetẽdo delectatõez q̃ summe a deo ẽ. ps Delectatões i dextra tua vsq̃z in fi. Ut accidiosus appetẽdo q̃etẽ q̃ppetua est in ꝺo in q̃ omẽs sancti requiescũt. Esa. xxxij. Sedebit pplus meꝰ i pulcritudine pacis i tabernaculis fiducie. in reqe opulẽta. Ut auarꝰ appetẽdo diuitias q̃ opulẽtissime sunt in ꝺo. Prou. xiij Pecũ sunt diuitie ⁊ gla. opes supbe. id est. magne ⁊ alte. Ut iracũdus appetẽdo vindictã inimicoz quã maxie exercet ꝺs Matth. x. Timete eũ q̃ postq̃z occiꝺit habet ptã. a. mit. in ge. Oĩes isti pueršso mꝺo deũ imitari nituntꝰ. Quia q̃ vult exaltari vt supbus oportz eũ primo humiliari Lu. xiij. Omis q se hũi. exal. Et q̃ vult delectari vt gulosus ⁊ luxuriosus. oportet primo ieunare ⁊ penurĩã pati. Primo eĩ in vigilia ieunat q̃z comedat i festo. j. corinth. xj. In fame ⁊ siti ⁊ in ie. mul. in lab. ⁊ cru. in vi. mul. in frigore ⁊ nuditate. Et q̃ vult qescere vt accidiosus oportet primo laborare. Ecci. lj. Modicũ laboraui ⁊ inueni mihi multã requem. Et q̃ vult ditari vt auarus oportet primo pauperem fieri. Matth. v. Beati pau. spũ q̃. ip. ẽ re. ce. Et q̃ vult vindicari vt iracũdꝰ oportz primo pcere ⁊ relinq̃re vindictã ꝺo. roꝝ. xij Mihi vindictã et ego re. ꝺ. ꝺ. ¶ Quidã imitant deũ bene et sapienter. et isti sũt filij carissimi q̃ imitant deũ q̃ntum ad septẽ.

¶ ✠ ¶ Primo in lumĩe sapientie. qz q̃ ignorat ignorabit. j. coꝝ. xiij. Et qz neminem diligit deus. nisi eũ qui cũ sapientia inhabitat. Sap. vij. ꝓpterea ꝺz matth. x. Estote prudẽ. sicut serpẽ. Et ideo studenti in scientia dei. vadũt ad ꝓdicatõem vt illuminent Sic secutus est eũ aug. et alij doctores Quidã vero homĩes mali sunt similes noctuis qui semp in tenebris cupiunt habitare Johã. iij. Omnis qui male agit odit lucem. ¶ Secundo in puritate vite et cõsciẽtie. qz sicut filiꝰ dei pure et sancte vixit sic ipi viuere nitũt. Job. xxvij Nec reprehendit me coz meũ in oĩ vita mea. j. coꝝ. iij. Nihil mihi ꝓscius sum. qz vt ꝺz sap. j. spũs sanctus nõ habitat in coz. subdito pe. Sic secutus est eum sanctꝰ benedictus et beatus dominicus et alij qui sine peccato mortali vixerunt ¶ Tercõ in feruoze caritatis et benuolentie. quia sicut filius ꝺi pro salute nostra posuit animam suam. ita ipsi pro bonore dei ⁊ proximorum salute animas suas sũt parati ponere. ij. Corinthiorum. xij. Ego autem

libenter impendã ⁊ supimpẽdar ipe pro animab⁹ vestris.j. Iob.iij. Quoniaz iste animã suã p nobis posuit ⁊ nos debem⁹ p fratrib⁹ aias ponere. Sicut secuti sũt eũ apli de qbus dr actu.v. Ibãt apli gaudẽ.a cõspe.cõsi.quomã dig.ha.sũt p noie iesu cõ.pa. ¶ Quarto in largitate mũneruz ⁊ beneficẽtia.qz sicut chr⁹ omnib⁹ benefecit.iuxta illud.actu.x.q̃ ptrãsijt benefaciẽdo ⁊ sanãdo oẽs oppressos a dyabolo.sic ⁊ ipi omnib⁹ benefacere nitũtur ac etiã inimicis. Mathei.v. Diligite inimicos ve.benefa.bis q̃ odiũt v.or.p pse.⁊ calũ.v. Sic secut⁹ est eũ dauid q̃ fecit miphiboseth nepotẽ inimici sui capitalis ꝺ mẽsa sua comedere.vt ptz.ij. Re. ix. Sic secut⁹ est eũ btũs stephan⁹ q̃ p se lapidãtib⁹ deũ flexis genib⁹ exorauit.vt ptz.actu.vij. Heb.xij. Beneficiẽtie aũt et ꝯmunionis nolite obliuisci.talib⁹ enĩ hostijs ꝓmeret de⁹. Sic btũs laurẽtius thesauros eccie dedit paupib⁹ Sic paulin⁹ nolan⁹ epus dedit seipm vidue p ei⁹ filio redimẽdo.vt dicit gre.i dyalo. ¶ Quinto in amore pacis ⁊ ꝯcordie.qz sicut filij⁹ dei pacificauit cũ suo sanguine siue q̃ in ceł siue q̃ in terris sũt.vt dicit aplus col.j. Et in pa.fa.est loc⁹ ei⁹.ps. Et ingrediẽs mũdum p angelos pacẽ annũciari fecit.luc.ij. Et vadẽs p mundũ aplis suis pacẽ impcari mãdauit ꝺ. In quãcũqz domũ itraueritis pr.ꝺ.p.huic domui.lu.x. Et egrediẽs mundũ nobis pacẽ legauit ꝺ. Pacem relinq̃ vobis pacẽ meã ꝺo vobis Iohã.xiiij. Sic ipi nituntur inter homines pacẽ habere Ro.xij. Si fieri põt qꝺ ex vobis est cũ omnib⁹ homib⁹ pacẽ habẽtes Hebr. xij. Pacẽ seqmini cũ omnib⁹ ⁊ sanctimoniã sine q̃ nemo videbit deũ Sic sequũtur eũ omes boni religiosi q̃ ⁊ inter se pacẽ dei ponũt.⁊ inter discordes pacẽ reformare nituntur vt veri filij dei Math.v. Beati pacifici quoniã filij dei vocabunt. ¶ Sexto in patiẽtia aduersitatis ⁊ ꝓtumelie. qz sicut filij⁹ dei aduersa sustinuit patienter et expulsionẽ ⁊ falsam accusatõz ⁊ flagellationẽ ⁊ mortẽ.iuxta illꝺ esa.liij.tãq̃z o.ad oc.du.sic et ipi oĩa aduersa patienter ⁊ cuz gaudio pferũt Heb.x. Rapinã bonorũz vel.cũ gau.su. Sic secuti sũt eũ martires de qbus cãtamus Cedunt gladijs more bidentiũ nõ murmur resonat.nõ q̃rimonia.sed corde tacito mẽs bene ꝓscia ꝓseruat patientiã ¶ Septimo in ꝓsumatõe opis ⁊ pseuerãtie.qz sicut filij⁹ ꝺi in bonis opibus vsqz ad mortẽ pseuerauit. iuxta illud johã.xvij.op⁹ ꝓsumaui qꝺ dedisti mihi vt faciã.sic ipi vsqz ad mortẽ in bonis opibus pseuerãt.j. Thi.vj. Bonũ certa.certa.cur.cõsum. fi.ser. In cui⁹ figura mandatũ est in lege. leuit.mj.q̃ sp cauda animal deberet cuz corpe imolari Et sic patz ꝓmũ ¶ Decimo a peccatis que corpus maculãt ⁊ formã denigrãt nos specialiter deportat ꝺ. Fornicatõ ãt q̃ est solũti cũ soluta ⁊ omis imũꝺicia.i. omis pollutio siue naturał. siue ꝓtra naturã siue cũ alio siue cũ alia siue secũ siue cũ soluta siue cũ nõ soluta siue q̃cunqz modo illicito .de qua Romanoz.j. Tradidit illos de⁹ in desiderio cordis sui in ũmũꝺiciaz. Aut auaricia que extenuat corpus ⁊ vexat animã ⁊ denigrat famã. Quia vt ꝺicit boeti⁹ Auaricia odiosos.largitas ãt semp caros facit Prouer.xv. Qui sectatur auariciã cõturbat domũ suã. Omia hec non solum non sint in vobis.sed nec noientur in vobis scz ab alijs p ꝓbabilem ꝓsumptõnem. sicut decet sanctos.q̃ non solum debent abstinere a malo. sed ab omni specie mali.sicut dicit apostol⁹. j.thes.v. Ab vtroqz enim suzgat infamia Esa.xlvj. Perdam nomẽ babilonis ⁊ reliquias ⁊ ꝓgeniem ⁊ germẽ. Eccĩ.xli. Curam habe de bono nomine. Quia vt ꝺr. prouerbioz.xxij. melior⁹ est nomẽ bonũ q̃z

diuitie multe ¶ Aut turpitudo nō nomiet in vobis hoc est. nō solū pctā carnis nō sint in vobis.nec nomient in vobis.sz etiam accessoria ad pctūm carnis nō nominent ī vobis.vt turpitudo q̄ ꝓsistit ī oscu lis ⁊ tactib⁹ inbonestis. ¶ Legit in vitaspa trū de quodā scō viro q̄ man⁹ suas ī uolu it ne tāgeret ipe sue matris man⁹ ⁊ īdignāti matri respōdit Caro mulieris ignis est. ¶ Prouer.vj. ¶ Nūq̄d pōt hō abscōdere ignē in sinu suo vt vestimēta illi⁹ nō ardeāt. Sic q̄ ingredit ad vxorē ꝓximi sui. nō erit mund⁹ cū tetigerit eā. ¶ Aut stulti loquiū qō ꝓsistit in vbis carnalib⁹ ⁊ dissolutis ad ipm op⁹ carnis puocātib⁹ ⁊ īducētib⁹. ¶ De q̄ eccl.ix. Colloquiū illi⁹ q̄i ignis exardescet. ¶ Aut scurrilitas q̄ ad rē nō ptinet. q̄ ꝓsistit ī leuitate ⁊ mollicie vboꝝ.aut q̄ndo q̄s leuia vba loquit ⁊ demulcētia q̄ ad nullā rē bonaz ptinēt sz solum ea loq̄t.vt placeat mulieri.⁊ si nō videant directe ordinata ad luxurie actuz. sz ex quadā vbanitate ꝓcedere videant. Que vt dicit glo.a stultis curialitas appellat.a nobis āt vocat affabilitas. ¶ Ber. Hodie scurrilitas.affabilitas. ⁊ maturitas appellat q̄ crudelitas iudicat. ¶ Idem. ¶ Memēto os tuū diuis oracul⁹ ꝓsecratū Quidq̄d ergo ex eo ociosū vl immundū exierit sacrilegiū puta. Et iō a talib⁹ vbis penit⁹ abstinēdū est. Quia vt dicit apl's j.Coꝝ.xv.Corrūpunt bonos mores colloquia prava.j. ¶ De.mj ¶ Si q̄s loq̄t q̄ ꝓmones di. Et hoc ē q̄d sequit. Ez magē grāꝝ actō sup.nomiet in vobis ut vno ore glorificetis deū. Esa.lj. Gaudiū ⁊ leticia īuenie t in ea grāꝝ actō ⁊ vox laudis. Et nota q̄ supradicta accessoria ad peccatū carnis sz turpitudo stultiloquiū ⁊ scurrilitas nō sp sunt pctā mortalia.⁊ iō pena q̄ subinfert nō respicit oīa supradicta.sz solum pctūm luxurie ⁊ auaricie vt pz īrām intuēti. Et sic patz scdm ¶ Tercō vt a tali⁹ abstineamus penā magnā mnat d. ¶ Hoc aūt scitote ītelligētes scz scripturas q̄ omīs fornicator exercēs luxuriā cū soluta.aut immūd⁹ exercēs indifferent vel in se vt molles.vl cū q̄cunq̄z alia ꝓsona. aut auar⁹.qō scz auaꝝ eē est ydolorꝝ seruitus.i.seruire ydolo.seruit enī auar⁹ pecunie.nō hz hereditatē in regno xpi ⁊ dei.i. nō habebit glām q̄ ꝓsistit in būanitate ⁊ deitate xpi. ¶ Job.xvij. ¶ Hec ē vita etna vt cog.te so.ve.de.quē mi.i.c. Et hoc ē vt dicit chrisо.ꝑncipalis ⁊ substātial' pena dānatorꝝ scz ab eterna glā separari ⁊ carentia visionis diuine. Secūdaria vo pena dānatorꝝ ē applicatō ad tormēta.j.corint.vj. ¶ Nolite errare.neq̄z adulteri neq̄z molles neq̄z masculorꝝ ꝓcubitores regnū di possidebūt. Et sic ptz q̄ hic nō inserit pctā accessoria ad fornicatōez q̄ supra tetigit. Et sic ptz terciū ¶ Quarto errorē q̄ndā ī punitōz pctōrꝝ asserentiū vt liberi⁹ peccare possint remouere conat d. ¶ Nemo vos seducat inanib⁹ vbis ꝓmittēs īpunitatē peccātib⁹.sicut isti q̄ mutuo se inuitāt ad peccandū. Eap.ij. Uenite fruamur bonis q̄ sunt tanq̄z ī iuuētute celerit. Et addunt. ¶ Nemo ē agnit⁹ q̄ sit reuersus ab īferis. Col.ij. Uidete ne q̄s vos seducat p phiam ⁊ inanē fallaciā.ꝑm traditōez hominū. ¶ Propt hoc enī venit ira di.i.punitio ⁊ vindicta.quā ds inferēs se habz ad modū irati in filios diffidētie.i.in illos q̄ diffidūt de dei iusta retributōne. nec ipsam credunt.nec ipam curāt. ¶ Hoc enim maxime displicet deo.ꝓpter hoc enim factum est diluuiū ⁊ sodoma subuersa. Eccleꝝ.xvj. ¶ Ne dicas.a deo abscondar.⁊ ex summo quis operis mei memorabit. in populo magno non agnoscar que ē enī anima mea in taz immēsa creatura Esa. vicesimooctauo ¶ Percussimus fedus cū morte. et cum inferno fecimus pactum. Flagellum inundans cum transierit nō

veniet sup nos. Talis ergo est pena seducentiū ⁊ impunitatē asserentiū. Et iō nolite effici pticipes eoꝝ neqz culpa neqz pena. Et sic patet quartū. ¶ Quinto ꝙre tales in suo errore seq̄ nō debeamus. sed vt filij lucis ambulare rōnem ⁊ cām assignat dicēs. Eratis enī aliquādo tenebre Quasi d. Si tales sequebamī in suo errore in statu ignorātie. ante psertionem ad fidē quādo eratis tenebre magis erat tolerandū. Erāt enī dēse tenebre p originalē culpā expānsaz sup humanā naturā. Job. xxxvij. Omēs qppe inuoluimur tenebris. Sed dēsiores tenebre erāt p ignorantiā legis dei sup intellectū expānsaz. j. Reg. ij. Impij in tenebris cōticescēt. Ez densissime tenebre erāt p actualē culpaz sup affectuz ⁊ voluntatē ptēsam. quales fuerunt in egipto. Sap. xvij. Al vinculis tenebraꝝ ⁊ longe noctis cōpediti inclusi sub tectis iacuerūt. Et ideo si tūc erabāt nō erat mirꝝ. Ez modo nō est ferendū. qz estis lux in domīo illumināte ⁊ p lumen grē effugante tenebras originalis ⁊ actualis culpe. ⁊ p lumē sapiētie dei effugāte tenebras ignorantie vt videatis quid sit agendū. Math. v. Vos estis lux mundi Et phi. ij. Inter quos lucetis sicut luminaria in mundo. ⁊ idō ambulate vt filij lucis. s. christus q̄ est lux vera q̄ il. o. b. Joh. viij. Ego sum lux mundi. ⁊ sic ambulare debetis ppter magnū fructū pcipiendū qz fructus lucis est in omni bonitate q̄ntū ad interiorē intentōnem. ⁊ iusticia q̄ntum ad exteri⁹ opus. ⁊ vitate q̄ntū ad sermonē. Quasi. d. Fructus lucis est op⁹ perfectum ⁊ in intentōe ⁊ in ope ⁊ īsermone Et ideo fruct⁹ lucis est bon⁹ ⁊ ver⁹ et iustus. ⁊ ideo in luce vt filij lucis ambulare debemus. ¶ Y ¶ Notandū ergo ꝙ tunc vt filij lucis ambulabim⁹ q̄ndo sm lucis ꝓprietates opabimur q̄ sunt q̄ttuordecim. ¶ Primo enī lux est omnium virtutū corpoꝝ celestiuz ad terrā delatiua. est enī quoddā vehiculū vtutum corpoꝝ celestū. Sic ⁊ filij lucis recipiūt maxima dona a deo ⁊ ista effundūt ad edificatōem ⁊ primoꝝ salutē Actu. xxij. Nō enī subterfugi quo min⁹ annunciarē vobis omne cōsiliū dei. Pctōres aūt filij tenebraꝝ dona dei abscondūt ⁊ idō ab hominib⁹ maledicunt. Prouer. xj. Qui abscondit frumēta maledicet in ꝑplis. Secundo lux est tenebraꝝ expulsiua. Sic filij lucis tenebras pctōꝝ ⁊ ignorantie ab hominib⁹ expellūt. ipos p doctrinā ⁊ bona exēpla illuminādo ⁊ ipos a peccatis retrahēdo ⁊ absoluēdo Math. v. Vos estis l. mū. Joh. xx. Accipite spūm sanctū quoꝝ remi. pec. re. ei. Pctōres aūt filij tenebraꝝ nituntr tenebras īmittere ⁊ dictis ⁊ actis ꝑmos excecare. ¶ Tercio lux ē calorus generatiua. sol enī rōe lucis quā emittit calefacit. Unde phūs dicit q̄ noctes plenilunij sūt alijs calidiores Sic filij lucis ignē amoris recipiētes eundem ignē accendūt in cordib⁹ ꝑmoꝝ Quia vt dicit grego. Amor dei nunq̄z est ocios⁹. operat enī magna si est. ij. cor. v. Caritas christi vrget nos sez in vobis amorem generare. Peccatores aūt filij tenebrarum nituntr hunc ignē in se ⁊ īalijs extinguere ⁊ solū se diligunt ⁊ vtinaz bene ¶ Quarto lux est incorruptibilis. trāsit enī p feda ⁊ nō corrumpit nec fedat. Sic filij lucis in fece mundi ⁊ cum mūdanis lutosis cōuersantes in ceno eorum nō fedantur. quia a malis eoꝝ nō sumunt exē plum. sed a bono si quod agūt. dimittūt enim sentes ⁊ accipiunt rosas. Joban. j. Lux in tenebris lucz ⁊ tenebre eū nō comprehenderūt. Ro. xij. Noli vinci a malo. sz vince in bono malū. Pctōres aūt filij tenebrarum in opibus malis aliorus tota liter corrumpunt accipientes exēplū de malis ⁊ non de bonis. vt de formicatōne

magdalene.sed non de penitẽtia.et de negatõe petri ⁊ nõ de lacrimatõe. ¶Quinto lux est solis secutiua.sic filij lucis xp̃m solẽ iusticie ĩ omnib⁹ ⁊ in p̃ceptis ⁊ in cõsilijs seq̃nt̃ur Lu.v. Relictis omnibus secuti sunt eũ. ℙctõres aũt filij tenebrax nõ solũ nõ sequunt deũ ſz vadũt ꝓtra deum. Job.xv. Cucurrit aduersus deũ erecto collo. Jn eodẽ.xxxmj.c. Jp̃i rebelles fuerũt lumini. Qui dixerũt domio. recede a nobis sciẽtiã viax tuax nolum⁹. Job. xx.c. ¶Sexto lux ẽ discordiũ conciliatiua vt patz in elemẽtis q̃ vt dicit philosophus mediãte luce ĩ corpib⁹ mixtis ꝓiũgunt̃.sic filij lucis inter se ꝓcordãt in vna fide ⁊ in bono ꝓposito seruiẽdi dõ. Act. mj. Erat istis cor vnũ ⁊ aĩa vna ĩ domio. Jtẽ inter discordes pacẽ reformare nitũt istũ imitãtes vt filij pacis q̃ pacẽ inter deum ⁊ homies fecit.⁊ hoies ydola colẽtes ad vnitatẽ fidei ⁊ cult⁹ reduxit .j. Cor.j. Obsecro vos p mirificordiã dei vt idipsũ dicatis oẽs ⁊ non sint in vobis scismata ℙctõres aũt filij tenebrax nõ habẽt pacẽ. Esa.xlvnj. Nõ est pax impijs vt dicit domin⁹.sz guerras ⁊ diuisiones faciunt istũ imitãtes cui⁹ mẽbra sunt.s.dyabolũ. q̃ primos rebelles ĩ celo ⁊ pmos ꝓfirmatos exules a padiso terrestri fieri ꝓcurauit.sap̃.ij. Jmitant̃ aũt illũ q̃ sunt ex pte illius. Sz attẽde q̃ aliq̃ndo faciẽdũ est vt paul⁹ fecit.q̃ dũ phariſei ⁊ saducei essent ꝓgregati ꝓtra eũ vt eum ꝓcuterẽt ⁊ morti traderẽt.nõ posuit int̃ eos pacẽ sz scisma dicẽs se phariseũ ⁊ phariseox filiũ. ℙpterea phariſei ⁊ saducei adinuicẽ sũt rixati ⁊ paul⁹ man⁹ eox euasit. sic p̃mittit de⁹ istos magnos rixari ad inuicẽ ne p̃uulos oꝑmãt.Et nos etiã sic facere debem⁹ ¶Septimo lux ẽ hominũ letificatiua. Und̃ q̃ lucẽ nõ vidẽt .gaudẽ pfecte nõ possũt. Thob.v. Quale gaudiũ mihi erit q̃ in tenebris sedeo ⁊ lumẽ celi nõ vi-

deo.sic filij lucis tã de pfecta sua ꝓuersatione q̃z d̃ ꝓuersiõe pctox quã pcurãt.celo ⁊ terre sunt gaudia inferẽtes. Luce.v. Gaudiũ ẽ an.di sup vno pec. pe. agente. ℙctõres ãt filij tenebrax d̃ pditõne sua angelos di ⁊ eccl̃iam militãtẽ ⁊ triũphantẽ ꝓtristãt Esa.xxxmj. Angeli pacis amare flebũt.Cõtristãt etiã ꝓximos insontes dãnis ⁊ ũuriis pseq̃ntes. ℙprouer.j. Absc̃odam⁹ tẽdiculas ꝓtra insontẽ frustra. deglutiam⁹ eũ q̃si infern⁹ viuentẽ. sit lex nostra lex iusticie ¶Octauo lux ẽ colox ypostasis ⁊ ipox rep̃sentatiua Color enĩ est ipa lux incorpata. Est enĩ lux mediuz quo color videt. ⁊ iõ vbi lux nõ est color videri nõ põt.sic filij lucis oẽs colores ⁊ pulcritudines eccl̃ie sustinẽt tanq̃z bases ⁊ ipos manifestãt.q̃ ĩ diuersis ordinib⁹ ⁊ statib⁹ eccl̃ie ꝓuiẽtes vtutes ⁊ dona.s.s. ostẽdunt dũ agũt opa vtuosa. Actuũ.j. Accipietis vtutẽ s.s.in vos ⁊ eritis mihi testes sup̃.in omnib⁹ virtutib⁹ ⁊ in omni iudea ⁊ sama.⁊ vsq̃z ad vlti.t. ℙdeccatores autẽ filij tenebrarũ omia cõfundunt ⁊ vtutes ⁊ dona supplãtantes ĩ seipsis vicia manifestãt. Rox.j. Et sicut nõ probauerũt deũ habere ĩ noticia tradidit istos deus in reprobũ sensum vt faciãt ea que nõ ꝓuenũt.repletos omĩ iniq̃tate ¶No no lux est in celo sita.s. ĩ sole ⁊ in tra opa lucis facit.sic filij lucis in celo ꝓuersanẽ. ⁊ in terra opanẽ. ℙdbil.nj. Nostra ꝓuersatõ in celis est Heb.xnj. Nõ ba.hic maciui.sz fu.inq̃. Quia vt dr math.vj. Ubi ẽ thesaur⁹ tu⁹ ibi ẽ ⁊ cor tuũ. Thesaur⁹ autẽ filiox lucis christ⁹ ẽ q̃ est in celo ad dexteram dei sedẽs. ℙdeccatores autez filij tenebrarũ conuersanẽ solũ in terra in terrenis bonũ suũ constituẽtes. Sapiẽ.ij. Uenite fruamur bonis a iuuẽtute celeriter.quoniã hec est pars nostra. et non est ag.qui sit reuersus ab inferis. et post hoc erimus tanquam non fuerimus.

¶ Decimo lux est fluidoꝝ restrictiua ⁊ cōgelatoꝝ resolutiua. vt ptz ī luto et glacie Sic filij lucis carnalia dēsideria defluentia p lamēta penitētie deſiccāt ⁊ restrīgunt Sic beatꝰ benedictꝰ ꝓiſciēs ſe in vrticas ⁊ vepres eduxit p vulnꝰ corꝑis vulnus mētis. qz voluptatē traxit in dolorē vt dicit greg. Heb. xj. Circūierūt in me. ī pel. ca. egē. an. aff. in ſoli. er. in mō. ⁊ in ſpe. ⁊ in ca. ter. ¶ Danus etiā q̄ erāt p auaricia am ꝯſtricte reſoluūt bona ſua pauperibus largiēdo. ps. Diſpſit de. pau. ¶ Peccatores aūt filij tenebraꝝ defluūt totaliter p carnalia deſideria ⁊ terrena. ⁊ p auariciā cōſtringunt. ps. Cōglutinatꝰ eſt in terra vēter noſter ¶ Undecimo luxē ꝓditoꝝ reinuētiua. qz q̄ bō de nocte ꝓdit. apparē te luce reinuenit ⁊ apportat. Sic filij lucis aīas ꝓditas ī tenebris peccatoꝝ p lumē grē reinuenire ⁊ piſcari conant deo cuiꝰ ſunt deuotꝰ offerētes ¶ Math. mj. Ja. v. ſi. pi. ho. ¶ Pctōres aūt filij tenebraꝝ nitiū tur aīas ſuas ⁊ alioꝝ p errorē ⁊ mala opa ꝓdere. ij. thi. mj. ¶ Dali aūt pficiēt in peiꝰ errātes ⁊ in errorē mittētes ¶ Duodecimo luxē omniū fructuū ꝓductiua. Ubi ꝓtinue ſunt tenebre nihil naſcit Sic filij lucis. xij. fructꝰ q̄s ponit apl̄os ad gal. v omēs ꝓducūt. Sūt enī lignū vite afferēs fructus. xij. p ſingulos mēſes. vt dr apoc. xxij. ¶ Ad lrām etiā oīa bona mōdi ꝓducūt qz cū ipi ſint filij dī ⁊ oīa bona ſint filioꝝ ⁊ ꝓpter filios deꝰ omia bona ꝓducat. ſequit q̄ ipi ſint cā oīm bonoꝝ ¶ Pctōres aūt filij tenebraꝝ nihil ꝓducūt boni niſi ſpinas ⁊ tribulos. ⁊ iō ſicut ſpine igne cō burent. ¶ Mat. xxj. Ligate eos faſciculos ad ꝯburendū ¶ Tredecimo luxē quoꝝ dā athomoꝝ inuiſibiliū vt ſint viſibles factiua. vt ptz in ſpera ſol' domū ingrediente in q̄ ꝓdicti athomi ꝯſpiciunt. ſic filij lucis oīa vidēt ⁊ mimos ſuos defectꝰ cōſiderāt. et iō ſemp defectuoſos ſe reputāt

Jac. nj. In multis quidē offendimꝰ oēs. Et ſi dix. q. pec. nō ha. ip. n. ſeducimꝰ ⁊ ve. in no. nō eſt. j. Joh. j. Und̄ iſta ſcā aīalia. de quibꝰ dr ezech. j. et apoc. nj. p q̄ ſancti viri deſignant erāt oculis vndiqz plena. ¶ Pctōres āt filij tenebraꝝ nō vidēt in domo ſua. i. in aīma niſi trabes magnas. i. pcta mortalia. Uidēt etiā ſi qd male viſibile eſt. ſilēs hely ſacerdoti q̄ nō poterat videre lucernā dī anteq̄z extingueret. ita ipi nihil claꝝ poſſūt videre. ſz qd̄ eſt male fumigās. Silēs etiā noctuis q̄ in lumine excecāt ⁊ in tenebris vidēt Sap. ij. Excecauit eos malicia eoꝝ ¶ Quartodecimo luxē q̄ rundā auiū lucē odientiuz expulſiua. ſic filij lucis hereticos lucē odientes et ī tenebris habitātes expellūt ¶ Peccatores āt filij tenebraꝝ eos defendūt. et acceptāt cū eiſdē in foueā decidētes. ¶ Mathei. xv. Si cecꝰ ce. du. ambo in fo. cadūt. Et ſic patet totū

¶ Domica q̄rta de euāgelio.

Sermo XXXIX.

Abijt ieſus tranſ mare galilee qd̄ ē tyberiadis. Joh. vj. Sicut dr eccl̄i. xj. in die bonoꝝ ne immemor ſis maloꝝ. ⁊ ī die maloꝝ ne immemor ſis bonorū. Und̄ tpantia vna vtus cardinal' eſt p quā hō tēpate ꝓſperis debz vti. qd̄ maxīe fit p memoriaz aduerſoꝝ q̄ poſſūt homī de facili euenire. Fortitudo āt eſt alia vtus cardinal' poſita ex aduerſo p quā homo in aduerſis q̄buſlibet nō frāgitur. qd̄ maxime fit p memoriam boni qd̄ homo ſperat ꝓpter patiētiā aduerſoꝝ. ¶ Propterea apl̄os ro. v. dicit. Gz ⁊ gloriamur ī tribulatōnibus ſciētes q̄ tribulatō patiētiā opatur. patiētia aūt ꝓbatōem. ꝓbatō vo ſpem. ſpes āt nō confundit. Et iō ſancta mat ecclia timēs fideles ꝓpter ꝓtinuū ieiuniū ⁊ onus penitentie iā grauatos deficere. ī hac domica

iocunda omia repsentat. Aã officiũ no/ cturnũ est de liberatõne filioz ysrael. per quã nostra liberatõ a vicijs ⁊ a dyabo/ lo designat. Missa etiã tota apparet iocũ da vt in introitu misse. ⁊ in epla ⁊ in euã gelio patz. Domin⁹ etiã papa ecclesie pa ter ⁊ rector tenet hodie in manib⁹ rosam aureã ⁊ indut se põtificalibus ornamẽ/ tis. In psenti aũt euãgelio vnũ maximũ ꝓuuuũ qõ christus fecit. ⁊ maxia ꝑpli leti cia recitat. In quo quidẽ euãgelio ⁊nq3 summarie ꝓtinent. Primũ est transitio maris facta a iesu cũ sequela populi nu merosa. In pncipio euãgelij Secundũ ẽ eleuatõ oculoz christi. ⁊ interrogatõ ꝑ ci boz penuria seriosa ibi. Cũ sable. er. ocu. iesus. Tercũ est philippi ⁊ andree respon sio defectuosa ibi. Respõdit ei philippus Ducentoz de. pa. nõ suf. e. ẑc. Et ait an. Est pu. vnus hic ẑc. Quartũ est ꝑpli refe/ ctio miraculosa ibi. Facite homies discũ bere. Quintũ est laudatõ ⁊ ꝓfessio grati osa ibi. Illi ergo homines cũ fi. q fe. si. di.

Primo ergo ponit transitõ maris fa cta a iesu cuz sequela populi nũerosa. Et boc est. Abijt iesus trans mare galilee. Circa qõ nota q euãgelista more hebrai co loquit appellãs mare quoddã stagnũ qõ egrediebatur a iordane ⁊ qõ fiebat ex iordanis extensione. qõ dr mare galilee. a circũstanti regione. Sed mare tyberia dis dra tyberiade ciuitate prima sic no/ minata. eo q in honore tyberij cesaris. olim fuerat fabricata. Idẽ etiã stagnũ ge nazareth appellat a natura lacus. eo q cri spantib⁹ vndis generat ex se aurã. Hoc transiuit iesus cũ discipulis suis ibartha ⁊ ascendit montẽ ex oppsito situ. Erat ãt primũ pascha iudeoz. s. dies azimoz. in quo iobã. bap. decollatus est. Et seqbat eũ multitudo magna. Quidã vt sanarẽ/ tur vt infirmi. qr vtus de illo exibat ⁊ sal uabat omẽs lu. vj. Quidã vt instrueren tur ⁊ in dei amore accenderent. vt apli ⁊ discipuli q erãt quedã turba p se. Luc. vj. Descendẽs iesus de monte stetit in loco campestri. ⁊ turba discipuloz eius cũ eo Habebat ei vba lumiosa ⁊ igne spũssan cti accẽsa. Aliq vt viderẽt miracula eius vt vani. q vadunt ad pdicatõz ad viden dum. ⁊ nõ ad discẽdu. Mat. xij. Domi/ ne volumus a te signũ videre. Quibus ait. Generatõ mala ⁊ adultera signuz q/ rit. Quidã vt obseruarẽt eum vt scribe ⁊ pharisei. Lu. xmj. At illi obseruabãt illũ Quib⁹ multi sunt silẽs q de pdicatõe ni hil reportãt nisi id qõ aliquãdo incaute. vel minus põderose dr. ⁊ illud diuulgãt in plateis ⁊ vicis. Quidã vt cũ eo mãducarent. vt gulosi nihil nisi vitam pinguẽ corpis appetẽtes. Joha. vj. Queritis me qr mãducastis ex panib⁹ meis ⁊ saturati estis O quot sũt hodie silẽs istis q soluz ꝑpter cõmodũ tpale christum q̃runt. ⁊ si xpi patrimoniũ essz tenue sicut ẽ pingue penitus in eo nõ manerẽt. Malachie. j. Quis est in vobis q claudat ostia ⁊ ac/ cendat altare meũ gratuito De qb⁹ xpc dicit math. v. Amẽ dico vobis rc. m. suã Similtice aũt p mare psens seculũ designt multis fluctib⁹ ꝓquassatũ. qõ iesus i car/ ne assumpta trãsiuit. omẽs ei⁹ fructus ⁊ amaritudines degustãdo vt nobis ꝓpa/ teret p omia. Heb. mj. Nõ habem⁹ pon. q nõ pos. cõpa. infir. no. tẽptatũ aũt p oĩa Et postqz mare trãsiuit ascẽdit imontez maiestatis sue in excelsis p gliam resurre ctõnis. Mar. xvj. Domin⁹ qõ iesus as/ sumpt⁹ est in celũ ⁊ se. ad dex. di. Et tunc multitudo magna venit ad eum qr vide bat magna signa q̃ faciebat. Quia post/ q̃z xpc celũ ascẽdit misit spũmscũm aplis cũ sacco grãz ⁊ donoz ⁊ omniũ vtutũ. q bus apli totũ mundũ pagrãtes repleue runt faciẽdo ꝓdigia ⁊ opa maxia ⁊ vtu/ tes. ppt qõ totũ mũdũ ad xpm traxerũt.

Joh.xmj. Qui credit in me opa q̄ ego facio ⁊ ipe fa. Tūc etiā xp̄c cū maxima multitudine montē gle sue ascēdit. q̄ cū omnib⁹ aīmab⁹ q̄ ab initō mūdi in spe ⁊ fidō beati semis reqeuerāt. Undō cantam⁹ in psa Redit turmis cū duab⁹. angel'⁊ animab⁹. Si ergo volum⁹ cū xp̄o mōtē gle sue ascēdere. cū eo mare piter trāseam⁹. q̄ q̄ mare nō transeūt. montē gle nō pscēdunt. Nō stultisem⁹ cū filijs zebedei qui voluerūt cū xp̄o vn⁹ a dextris alius a sinistris in regno ei⁹ sedere. ⁊ nō cum eo ī cruce manere Et iō christus eis dixit Nescitis q̄d petatis. math. xx. Et sic p̄z p̄mū

¶ Scdo ponit eleuatō oculoꝝ xp̄i et interrogatō p̄ caboꝝ penuria seriosa ibi. Cum suble. oc. ⁊c. Ubi nota q̄ filij⁹ dei leuant oculos sue potētie ⁊ sapie quando mundū creauit ⁊ ordinauit. Gene. j. Uidit de⁹ cūc. q̄. fe. ⁊ er. val. bo. Leuauit oculos sue iusticie ⁊ vindicte q̄ndo hominē de paradiso expulit. Sz adam voluit se abscondē. Gen. iij. Abscondit se adā ⁊ eua vxor eius a facie domi. Et ait dominus. Adā vbi es Leuauit oculos sue miā cor die et gr̄ē. quādo vidēs afflictionē nr̄ām indutus ē carne hūana. ⁊ descēdit vt nos liberarz Exo. iij. Uidi afflictionē populi mei qui ē in egypto ⁊ descēdi vt liberem eum. Et sicut descēdit p̄ incarnationē et mortē. sic ascēdit p̄ resurrectōis gloriam. Et tūc humanā naturā summe exaltauit et in bono repleuit. Eph. iij. Qui descendit ipe ē qui ascēdit sup oēs celos vt adimplerz omia. Undō cātamus in psa Alta christus dū pscēdit captus captiuis mnas appēdit grāz omnū. Et hoc ē q̄d hic misterice innuit. Quia xp̄c postq̄z mare transierat. et montē ascēderat. q̄situit a philippo. Undō ememus panes vt manducēt hi. i. cui⁹ meritū poterit sufficere ad totaz humanā naturā spūalibus bonis replēdaz Certe nullū nisi meū. q̄ oportz eē meritū infinitū. Et iō hoc dicebat tēptans eum. Ipe ei sciebat q̄ solus ipe poterat hoc facere. Sz literaliter exponēdo q̄re magis a philippo q̄z ab omnib⁹ alijs ō victualib⁹ ⁊ panib⁹ inq̄siunt. magis eni a iuda q̄ loculos habebat petere ōbebat. Ad q̄d dicēdum q̄ philippus erat ō p̄trata illa. i. ō ciuitate illa vl' regione vl vico. ⁊ iō mag ad eū ptinere videbat vbi p̄ pascēdo populo possent victualia reperiri. ¶ Christus autē hoc dicebat tēptans eum Ubi nota q̄ duplex est tēptatō Una ad malū inclinās. et hec ē a dyabolo. carne. et mūdo. Jaco. j. Unusquisq̄z tēptat a cō cupiscētia sua. Et hac ōs nunq̄m tēptat. Quia vt dr̄ jaco. j. Deus intēptator malorum ē. ipe eni neminē tēptat. Alia ē tēptatio p̄bans. Et hec ē triplex. q̄ aut fit. vt tēptatus innotescat tēptanti vl' p̄bāti aut vt innotescat alijs. aut vt innotescat sibūpsi. Primo mō non tēptat ōs sz hō Ecci. xmj. ex multis loq̄lis tēptabit te. Secundo mō tēptat ōs vir̄ pfectū ad exemplū. Gen. xxij. Tēptauit ōs abraā. Et seq̄tur. Nūc cognoui q̄ timeas dominuz. i. p̄gnoscere feci. Tercō mō tēptat ōs virū pfectū ad humilitatis meritū. q̄ hō hūliatur cū sibi sua infirmitas innotescit. ⁊ hoc tercō modo christ⁹ tēptauit philippū sicut infirmū in fide. Undō philipp⁹ sicut imp̄fectus in fide respōdit. ⁊ iō sua imp̄fectio sibi innotuit q̄ ō christo nō pfectā fidē habebat dū postea vidit ipm tā grā de miraculū opantē. debuit eni respōdere. Domie tu oia potes. tu oia scis. ⁊ iō potes panes ō nouo creare. et ō longinquis ptib⁹ facere huc venire. et sic patz secundū. ¶ Tercō ponit philippi et ādree responsio ōfectuosa. et p̄mo philipp⁹ ad christi interrogatoz respōdit. d. Ducentorum denarioꝝ panes nō sufficiūt eis ⁊c. Tot denarios habebant apli. vt dicit victor. Secūdo beat⁹ andreas ad q̄stionez

etiã impfecte ⁊ cũ defectu reſpõdit d. Eſt pu. vn⁹ hic ba. qn. pa. or. ⁊ du. piſ. Ez hec qd ſunt int̃ tãtos. Ex q̃ beati andree impfectõ patz. qr nõ debuit dicere Ez hec qd ſunt int̃ tãtos. imo debuit dicere Domine ſatis ſũt. qr tu potes ea multiplicare. ⁊ turbã ſatiare. Spũaliter ãt ⁊ ad edificationẽ nrãm nota q puer iſte fuit xp̃c. q fuit puer. i. pur⁹ tot⁹ ⁊ innocẽs. j. Det. ij. q pec. nõ fe. nec inuẽ. ẽ do. in o. e. Nõ aũt fuit puer ſenſu vt multi ſp ſunt pueri. Eſa. lxv. Puer centũ annoz moriet. Qui habuit q̃nqz panes ordeaceos. i. q̃nqz vulnera q̃ ſunt valde aſpa. ſz fuerũt medicinalia. qr ad ſanitatẽ gentiũ. ſicut ordeũ ẽ aſperum ⁊ medicinale. Que vulnera debent comedi. i. ab aĩa p iugẽ memoriã ruminari. Tren. nj. Recordare pauptatis. ⁊ trãſgreſſionis mee. abſinthij ⁊ fellis. memoria memor ero. ⁊ tabeſcet ĩ me anima mea. In cui⁹ ſignũ mandatũ eſt ĩ lege vt omẽ animal nõ ruminãs eſſz immũdum. nec poſſz deo in ſacrificiũ ũmolari. leuit. xmj. Debẽt aũt comedi cũ duobus piſcibus. i. cũ vã fide ⁊ ſpe. vt ſcz credam⁹ q illa vulnera fuit paſſus xp̃c ver⁹ ds ⁊ verus bõ. ⁊ q ea non p ſe. ſz p ſalute hũana paſſus fuit vt penã reat⁹ noſtri q̃ tãq̃z rei in carcere inferni detinebamur exoluerz ⁊ q ex illis vulneribꝰ dñi ea patient̃ tulit infinitũ meritũ acq̃ſiuit. ppt qd celũ aperuit. Und penã exoluit. meritũ acq̃ſiuit. celũ apuit. Et hoc firmit̃ credẽ debem⁹. Debem⁹ etiã ſpare q virtute iſti⁹ meriti bene opabimur ⁊ ĩ celũ vltuno aſcendemus. Eſt enĩ ſpes certa expectatõ futuroꝝ bonoꝝ ex grã ⁊ merito p̃uenies Si ergo ſic ruminabim⁹ iſtos panes. i. chriſti vulnera atq̃z penã tũc paſcet aĩa ⁊ oĩa amara p dulci ſumet. qr dicit grego. Si paſſio xp̃i ad memoriaz reuocet̃ nihil eſt adeo duꝝ q̃n equo aĩo tolerẽt. Et ſic nõ deficiet in via p̃ſentis incolat⁹. ſz in vtu-

te talis cibi vſq̃z ad celũ ſalubr̃ ambulabit Hoc fuit figuratũ in belya q̃ in vtute panis ſuccinericij quẽ comedit ãbulauit xl. dieb⁹ ⁊ xl. noctibus. donec p̃uenit ad montẽ dei oreb. nj. re. xix Panis ſuccinericius ẽ fili⁹ dei inuolut⁹ in carne mortalitatis noſtre ⁊ ĩ ligno crucis aſſat⁹ Joh. vj. Ego ſum panis viu⁹ q̃ de ce. de. Propterea dr cant. v. Comedite cariſſimi ⁊ ĩebriami. Propterea xp̃c ſacramentũ ſui corpis inſtituit vt illud cũ tali fide et ſpe iugit̃ comedam⁹ Jo. vj. Hoc ẽ corpus meũ Hoc facite ĩ meã cõmem. j. Co. xj. Quotienſcũq̃z mã. pa. hu. ⁊ ca. bi. mor. do. an. do. ve. Poſſũt etiã p q̃nqz panes ordeaceos q̃nqz q̃ ſunt neceſſaria penitẽti deſignari. q̃ exteri⁹ ſunt valde aſpa ſz aĩe languẽtis ſunt validiſſima medicina q̃ ſunt cõtritõ cordis. confeſſio oris. elemoſina operis. orõ mẽtis. ieiunũ corpis Que debẽt fieri in vã fide dei ⁊ eccie ⁊ vã ſpe p ea venĩã conſequẽdi. Multi enĩ ſaracenoꝝ ⁊ iudeoꝝ ⁊ hereticoꝝ pniaz agũt. ⁊ ĩ ipa operant vtutes. ⁊ qr nõ faciũt eã in vã fidẽ nihil faciũt. nec ſunt fructuz pnie pcepturi. Math. vij. Multi dicẽt mihi in illa die. Domine nõne in noie tuo ppbetauimus ⁊ vtutes mltas fecim⁹ Et dicet illis Amẽ dico vobis neſcio vos. In eodez. xxv. Et ſic patz tercũ. ¶ Quarto ponit refectio ppli miraculoſa. Quia poſtq̃z ieſus fecerat aplos ſuã impfectõem cognoſcere ait eis. Facite hoies diſcũbere. ſ. ſup fenũ qd erat in loco Accepit er. ie. pa. ⁊ cuz g̃. deo egit. fregit ⁊ dedit aplis vt turbe apponerẽt. Silr fecit de piſcib⁹. Iſti panes et piſces vtute dei vbiq̃z multiplicati ſũt. et primo in manib⁹ xp̃i. Vnus enĩ erat in manibus vt dicit aug̃. Secdo in manib⁹ apoſtoloꝝ diſtribuentiũ. Tercõ in ore comedentiũ vt dicit victor. Et cũ oẽs eſſent repleti p̃cepit aplis eleuare fragmẽta ne perirẽt pedib⁹ conculcata. Et qlibet apoſtol⁹

accepit cophinū suū.i.cistā de vuminib⁹ factā ad portandū fenū ⁊ hmōi.et eleua/uerūt.xij. cophinos vel sportas plenas fragmētis Hāc aūt miraculosam refecti onē dupliciť ꝓsiderare possum⁹.s.moraliter et allegorice ſm misticū intellectum Moraliť aūt ad edificatōez nrām expo/nēdo nota q̄ in xp̄i ꝙuiuio septē vtuosa apparēt.q̄ in ꝙuiuijs mōi dēficiūt ¶ Propter q̄ boc ē laude dignū et illa sūt merito ꝓtemnēda ¶ Primū ē motiuū sanctū.q2 ex magna pietate miser⁹ turbe fecit. Unō aut Miserior sup turbam Ex pietate enī debem⁹ bona nrā largiri.ps. Jocūdus bō q̄ mise.et como. Tanto ele/mosina maioris meriti cēset.q̄nto ex ma/iori pietate ⁊ affectōe pcedit. Quia vt di cit greg. Deꝰ nō pēsat q̄ntū sz ex q̄nto af/fectu. Et iō illa vidua q̄ duo era minuta in gazophila tū misit pl⁹ omnib⁹ dicta ē a xp̄o misisse. vt pz lu.xxj. Cōuiuia āt mū di ex iactātia et vana glā sūt. vt sc3 boies ostendāt diuitias ⁊ magnificētias suas et honorēt.sicut assuer⁹ grāde ꝙuiuū fecit vt ostēderet diuitias glē sue. vt pz hest.j. ¶ Ecōm est laus diuina. q2 p̄missa est grā ꝙactō et benedictō. Mā vt dr mar.vj. Domin⁹ in celū intuēs benedixit. et hic dr q̄ grās egit Debem⁹ enī in comestiōe orōem p̄mittere et ipam benedicere ⁊ in fine do grās referre.sic religiosi faciūt.ps Edēt paupes et saturabunť ⁊ lau.do. q2 sicut dicit apl's.j.thi.mj. Sanctificať enī sc3 cibus p v̄bū dei et grām. Exēplū de il la sanctimoniali q̄ sel'sine signo crucis la ctucā comedit et a dyabolo ē inuasa. vt recitat gre.j. Cor.x. Siue come.siue bi.si ue aliud q̄d fa.o.ad lau.dī fa. Quia cuz iustus de omī ope mereať etiā d comesti one.omia in noīe domī dz incipe ⁊ ad di glam termīare In ꝙuiuijs autē mūdi p/mittunť cātilene et tube et musica instru mēta ¶ Terciū est indigētia iusta Quia

hoc ꝙuiuiū paupib⁹ et indigētib⁹ q̄ non poterāt aliūde habere et ps̄ons que xp̄s sequebāť legiť factū fore. Luc.xiij. Cū fa/cis prādium vl cenā.voca paupes et de/biles et ce.et clau.et beat⁹ eris. Conuiuia aūt mūdi fiūt magnatib⁹ et diuitibus et nō vocātur ibi fui dei q̄ xp̄m sequūť.sed histriones q̄ obloquūtur ¶ Quartuz ē tpantia mag.q2 in hoc ꝙuiuio nō fuit ali ud nisi panis ordeace⁹ et pisces.et nō va ria fercula siue vinū. Debem⁹ enī valde tpate comedē. Quia vt dicit hiero. Uē/ter ⁊ genitalia sūt vicina.et idō vēter me ro estuās facile spumat in libidinē.ppte rea dicit apl's ad ro.iij. Nō in comesatō nibus et ebrietatib⁹. Et ad ephe.mj. No lite inebriari vino ī quo ē luxuria. In cō/uiuijs aūt mūdi omia sunt ꝓuocātia ad luxuriā.s.varia fercula.optimū vinum. pulcre mēse.cātilene et musica instrumē ta. Et idō cū inepta leticia et ludo pbibi to surgūt. Exo.xxxij. Sedit popul⁹ man ducare et bibere et surrexerūt ludere. ¶ Quintū est significatō ꝙgrua Mā boc cō uiuiū fuit factū sup montē sub diuo et se derūt homies sup fenū In quo dat intel ligi q̄ sui dei stāt in mōte ꝓtemplatōnis in celestib⁹ habitātes.phi.mj. Nostra cō uersatō in celis ē. Sedēt etiā sup fenū. p q̄d caro figurať. Esa.xlv. Omis caro fenū. Tūc enī hō sup fenū sedet cuz spūs carni domiať et carnalia desideria refrenātur Comedūt enī sub diuo q2 spes eoruz nō claudiť in hoc mūdo.sz ad celuz termiať eternale cōuiuiū expectādo. Cōuiuia āt mūdi fiūt in paludib⁹ terrenoꝝ. nec ꝙui ue mūdi sedēt sup fenū.sz fenuz sup capi/ta eoꝝ manet dū caro spūi domnať.et i carnalib⁹ desideriis eoꝝ submergūť. Fi/unt etiā sub tectis ī domib⁹.q2 spes eoꝝ claudiť infra tectū post hoc nihil alid ex pectādo. Et iō hui dei trāseūt de cōuiuio ad ꝙuiuiū sz mūdi conuiue de conuiuio

transeũt ad esuriẽ sempiternã. Esay.lxv. Serui mei comedẽt ⁊ vos esurietis. In cui⁹ figura xp̃c ascendẽs in celũ cuz aplis comedit. vt ptz actu.j. Sic de ꝓuuio ad esuriẽ trãsiũt diues epulo. q̃ vnã guttam aque nũq̃z postea potuit habere. vt patz lu.xvi. Job.xxj. Ducũt in bonis dies suos. ⁊ in pũc. ad infer. desc. Sextũ est ꝓuidẽtia bona. q̃ mandatũ est ihoc cõuiuio reliq̃as ne perirẽt ꝓ indigẽtib⁹ reseruari. Serui enĩ dei reliq̃as de industria in comestionib⁹ suis facũt vt eas pauperibus elargiant. Lu.xj. Qđ sup est date elemosinã. Reliq̃e aũt ꝓuuioz mõi cõseruant. nec pauperibus dant. ⁊ interduz putrefiũt. Exo. vnj. Ascenderũt in reliq̃as caboz tuoz rane. Vel male dispẽsant dũ canib⁹ ⁊ histrionib⁹ largiunt. Septimũ ẽ sufficiẽtia plena. q̃ comederũt et saturati sunt. Serui enĩ dei satiant dũ q̃cũq̃z habẽt ꝓtẽtant. Math. xix. Cẽtuplũ accipietis. i. spũm pfectõis ꝓ quẽ eritis ꝓtẽti in bonis terrenis. vt dicit gre. Cõuiue aũt mũdi nõ satiant. Prouer. xxj. Iust⁹ comedit ⁊ replet aiam suã. vẽter aũt impioz insaturabilis. Job. xx. Omis q̃ bi. ex hac aq̃ si. utez. Qui aũt bi. ex aq̃ quã ego da. nõ si. ine. Et q̃ in ꝓuuijs mõi tot indecẽtia ⁊ viciosa ꝓcurrũt. iõ frequẽter in ip̃is comedẽtes a do ꝓdẽnant. Sic cõdemnat⁹ est balthasar in ꝓuuio qđ fecit ⁊ vidit in piete articulos man⁹ sniam cõtra se scribẽtis. ꝓpter qđ cepit tremere. et cõpages renũ eius dissoluebant ⁊ ꝓuuium vlum ẽ in luctũ. vt ptz dan. v. Prou. xxj. Extrema gaudij luc. oc. Secũdo hac refectõz possum⁹ exponere allegorice ꝑm misticũ sensum. Und̃ nota q̃ duo cõuiua legunt a iesu facta. s. p̃sens. et qđ habet mar. vnj. Que sigficant spũale aie refectõz q̃ pascit vbo dei. Deut. vnj. Nõ in so. pa. vi. hõ sz in omi v. qđ ꝓce. ab ore dei. Quia vt dicit gre. miracula q̃dã xp̃i sic accipiẽda sunt vt in vitate fcã credantur. ⁊ aliud significant. Hoc spẽale sacra scriptura habz dũ narrat gestũ ꝓdit misteriũ. Cui⁹ aũt aie est vbũ dei. i. sacra scriptura scz nouũ ⁊ ve. te. q̃ ꝑdicato⁹ ꝓphẽ dat comedere. Math. xxj. Omis scriba do. in re. ce. si. est patrifa. q̃ ꝓfert d̃ the. suno. ⁊ ve. Per duo hec ꝓuuia q̃ xp̃c fecit vetus ⁊ nouũ testamentũ siue vet⁹ et noua lex ꝓgrue designant. Lex aũt vetus in q̃nq̃z libris moysi ꝓtinet. q̃ p q̃nq̃z panes ordeaceos designant. ⁊ in ꝓphetis ⁊ psalmis q̃ p duos pisces designant. Naz panis ordeace⁹ dat fuis. sic illa lex fuit lex timoris q̃ seruis dat ⁊ nõ ꝓtinebat grãz filioz. Et ad hoc figurandũ q̃ndo lex vet⁹ data fuit audierũt filij israel vocẽ ⁊ sonitum buccine ⁊ lampades montẽq̃z fumigantẽ. ⁊ iõ pterriti atq̃z pauore ꝓcussi steterũt ꝓcul dicẽtes moysi. Loq̃re tu nobis ⁊ audiemus. Nõ loquat nobis dom⁹ ne forte moriamur. vt ptz exo. xx. Itẽ ordeum est pungituũ cõtinẽs multã corticez q̃ lex vetus erat pungituua. d. Oculũ p oculo dentẽ p dẽte. liuorẽ p liuore. exod̃. xxj. Et cõtinebat corticẽ figuraz multaz id est. misterioz in nouo testamẽto explicandoz. j. Coz. x. Omĩa in figura ꝓtingebant illis. Dos quinq̃z panes ⁊ duos pisces portauit vnus puer clausos in pera Iste puer fuit ꝓphꝫ iudaicus. q̃ fuit puer sensu. sed senex tpe. Esa. lxv. Puer centũ annoz moriet̃. Qui semp legit ⁊ nunq̃m ad pfectõem venit Heb. vij. Nihil eĩ ad pfectũ adduxit lex. ij. Co. nj. Usq̃z hodie dũ legit moyses velamẽ est positũ super coreoz Ex xp̃c hos panes fregit. ⁊ dedit discipulis mãducare dũ intellectũ veteris testamẽti disseruit Lu. xxiiij. Tũc aperuit illis sensuz vt intelligerẽt scripturas Fuit ergo ꝓphꝫus iste pastus q̃nq̃z panib⁹ ordeaceis. i. q̃nq̃z libris moysi. ⁊ duobus piscibus. i. psalmis ⁊ ꝓphetis. q̃ aspitatẽ

legis temperabãt.vel potestate regia. vl' sacerdotali. Et iõ hoc ꝓuiuiũ fuit factuꝫ ante illud qd̃ recitat marcus de quo duodecim cophini sunt sumpti.qꝛ duodecĩ erãt tribꝰ isrl'q̃ spũaliter pasci debãt.qꝛ vt dicit apostolꝰ.j.Cor.x.Omẽs eãdem escam spiritalẽ manducauerũt. Plures tamẽ reliquie supauerũt de isto ꝓuiuio q̃ꝫ de illo qd̃ recitat marcꝰ.qꝛ de hoc duodecim de illo septẽ cophini eleuati sũt. Nã lex vetus que ꝑ hoc ꝓuiuiũ designatur ob difficultatẽ ꝓuari nõ potuit Act. xv. Quid tẽptatis imponere iugũ super ceruicẽ discipulorꝫ.qd̃ neq; prẽs nostri. neq; nos portare potuimus. De vtroq; tamẽ ꝓuiuio multa remãserunt.qꝛ neq; nouũ neq; vetus testa.seruat.ꝛ de vtroq; plura fuerũt eleuata q̃ꝫ apposita.qꝛ de vtroq; plura dimittunt q̃ꝫ obseruentur Conuiuiũ aũt qd̃ marcꝰ recitat.qd̃ post hoc factũ fuit.significat nouũ testamẽtũ vel nouã legẽ in quo fuerũt septẽ panes triticei q̃ dant filij.s.qꝛ lex noua ẽ lex amoris q̃ dat filijs ꝛ ꝓtinet grãm filiorꝫ Et iõ fuerũt ibi septẽ panes qꝛ septẽ vꝛtutibꝰ et septẽ donis spũssancti pascunt filij dei.q̃ in noua lege dant.qꝛ lex noua est principaliter ipa septiformis gratia spũssancti. Hos septẽ panes similit xp̃c benedixit ꝛ fregit ꝛ multiplicauit.ꝛ dedit apostolis. vt apponerẽt turbe.qꝛ ipam legẽ nouã.s. legẽ amoris christꝰ instituit ꝛ docuit. Jo hã.xiij. Mandatũ nouũ do vobis vt diligatis inuicem. Math.v. Diligite inimicos ve. In veteri aũt lege dicebat. Diliges amicum tuũ.ꝛ odio habebis inimicũ tuũ .vt dicũt iudei. Et mãdauit apostolis vt ipsam legẽ nouã omnibꝰ ꝓdicarẽt Marci xvj. Predicate euãgeliũ omi creature.ꝛ vt ipam grãm spũssancti omnibꝰ darẽt. Math.x Gratis acce.gtis date De hoc aũt ꝓuuio sustulerũt apostoli septẽ sportas qꝛ septẽ erãt eccie pascẽde ꝑ apl'os in

noua lege.vel nouo testamẽto de reliq̃s prandij xp̃i q̃bus iohãnes in apo.scribit di.johãnes septẽ ecclesijs q̃ sunt in asia. ꝑ quas vniuersitas eccie designat. In septẽ aũt sportis apostolorꝫ ꝓtẽtus ẽ. ac ꝓtinet cibus aĩme dãdus in nouo te. omibus fidelibꝰ xp̃ianis.qꝛ ꝑ septẽ sacramẽta eccie que ꝓtinent in sportis apostolorum.i.in potestate quã a xp̃o receperunt dat septiformis grã spũssancti in q̃ salus aĩme ꝓtinet. Et sic ptz q ꝑ duo christi ꝓuia vetus ꝛ nouũ testamẽtũ designãtur q̃bus homies spũaliter pascunt. ꝛ vnuꝫ fuit datũ seruis ꝛ aliud filijs Vnũ generauit ꝓuitutẽ ꝛ timorẽ.alterꝫ libertatẽ et amorẽ. Et hoc ẽ qd̃ apostolꝰ dicit in epistola hodierna Hec enĩ inq̃t sunt duo testamẽta. vnũ quidẽ in mõte sina in seruitutẽ generãs q̃ ẽ agar. Et qꝛ vt dicit apostolus ad gal.iij.hi q̃ fidem ꝛ opa habẽt abrae.hi sunt filij abrae.iõ nõ solũ debemus pasci d̃ reliq̃s cõuiuij qd̃ significat nouũ testamentũ.sed etiã d̃ reliq̃s huiꝰ cõuiuij qd̃ vetus testamẽtũ significat.et abrae filijs fuit datũ.cuiꝰ fide ꝛ umitatẽ filij sumus facti. Comedamus ergo dre liquijs cophinorꝫ quas apostoli d̃ mẽsa xp̃i sumpserũt. Nã iõ xp̃c apostolis reliquias colligi mãdauit.vt eas omnibus posteris imptirent Nã he reliqe spũalia bona q̃bus aĩma pascit designãt q̃nto magis multiplicant q̃nto pluribꝰ dant. ꝛ diuidunt.sicut iste panis tãto magis ẽ multiplicatꝰ.q̃nto pluribꝰ ẽ diuisus Si ergo de hoc cõuiuio volumꝰ spũaliter sattiari ad apostolos recurramꝰ q̃ de ipsis plenos cophinos abstulerũt nobis post modũ tribuẽdos ¶ ¶ Primũ cophinum beatꝰ petrus sumpsit q̃ fide pfecta. ꝛ integra fuit plenus sup quẽ tota dei ecclesia fundata ꝓsistit. Math. xx. Tu es es christus filiꝰ di viui. Et sequit. Tu es pe.et su.hãc pe.edi.ec.me. Recurramus

ergo ad beatū petꝝ p fide viua ⁊ vā. Fides ēi nostra mortua ē. eo q̄ p opa ipam nō manifestam⁹ Jac.ij. Ostēdas mihi fidē tuā ex opibus. Jdē. Fides sine opibus mortua ē. Quia vt dicit ber. Quid est q̄ p medios enses nō trāsimus vt tantā miseriā declinem⁹. ⁊ ad tantā gl̄am puenimus. nisi q̄ mortua est fides nrā ¶ Secundū copbinū sumpsit beat⁹ andreas. q̄ fuit plenus spe vā ⁊ firma. q̄ omnibus spretis secutus ē xp̄m in ip̄z totā spem suam ponēs. Lu.v. Et illi reli.o.se.sunt cū. Recurram⁹ ergo ad beatū andreā p spe vā habēda. q̄ spe falsa multū abūdam⁹. Confidim⁹ enī in diuitijs amicis ⁊ in aliis bonis mūdi in q̄bus ꝓfidendū nō est. Esa.xxxvj. Ecce ꝓfidis sup baculū arūdineum ꝓfractū istū sup egiptū. i. mundus cui cū innixus fuerit hō ꝓminut⁹ intrabit manū eius ⁊ pforabit eā. Jn dō aūt ⁊ sanctis ⁊ in merito passionis xp̄i in q̄b⁹ est ꝓfidendū nō cōfidimus nec speram⁹ ⁊ iō nos deceptos ⁊ maledictos inuenimus Hiere.xvij. Maledict⁹ hō q̄ ꝓfidit in homīe ⁊ ponit carnē brachiū suū. Benedictus vir q̄ ꝓfidit in dom̄o ⁊ erit dominus fiducia ei⁹ ¶ Tercīū copbinū sumpsit beat⁹ iacob⁹ maior q̄ fuit plen⁹ pfecta victoria. Vicit enī mundū dyabolu⁹ ⁊ carnē ⁊ omia vicia supplātauit Jacob⁹ eni supplātator interptat. Luc.x. Dom̄ie in nomīe tuo etiā demonia subijciūt nobis. Et iō ꝑmus inē apl̄os celū ītrauit. ad designādū q̄ solū victores p victoriā celū intrāt. Recurram⁹ ergo ad beatum iacobū p victoria. q̄ omia nos vincūt ⁊ mūdus ⁊ caro ⁊ demonia. Pdinima tēptatō carnis minim⁹ appetit⁹ bonoris et vindicte ⁊ rex tpaliū nos psternit. Job. vij. Nūc aūt venit sup te tribulatō ⁊ defecisti. Et in pspers ⁊ ī sinistris cadimus. ⁊ magis inpsperis q̄z sinistris. p̄s. Cadēt a latu.m. ⁊ de.m.a d.t. ¶ Quartū copbinum sumpsit beat⁹ johānes q̄ fuit plen⁹ dei ⁊ pximi dilectōe. q̄ inē alios magis fuit feruēs dilectōe ⁊ magis a xp̄o dilect⁹. Unde discipul⁹ dilectus xp̄i vocat Omnia ei⁹ eius vba in amorē termiant. vt ptz in eius epl̄is. Filioli inq̄t diligam⁹ inuicem. q̄ q̄ manet in caritate ī dō manet et de⁹ in eo. j. Jo.mj.c. Recurram⁹ ergo ad beatū iohānē p caritate q̄ in dilectōe dī ⁊ pximi multū deficim⁹. ⁊ dilectōne ꝑua ta et ꝑpria abūdamus. Ydbi.ij. Omnes enī que sua sūt q̄runt nō q̄ iesu xp̄i. Dilectōne etiā carnali ⁊ mūdana multū abūdamus. sz in dilectōe spūs ⁊ dūia multū deficimus. Cui⁹ cām xp̄c assignat d. mat. xxmj. Quoniā abundabit iniq̄tas refrigescet caritas multoꝝ ¶ Quintū copbinū sumpsit beat⁹ thomas q̄ fuit plen⁹ certitudine fidei. Nā dubi⁹ in fide xp̄i meruit p ꝓfectū vulneꝝ certificari. vt deinceps omne dubiū ō cordib⁹ fideliū auferret vt dicit greg. Recurram⁹ ergo ad beatū thomā vt cordib⁹ nostris infigat vulnera xp̄i p̄ciosa vt in eius fide vaciter solidemur. p cui⁹ merituz nō defluam⁹ ad ima sz ad celestia subleuemur. q̄ q̄ veraciter credit terrena ꝓtēnit vt celestia ꝓsequat. Heb.xj. Fide moyses grandis effectus negauit se esse filiū filie pharaonis. magis eligens affligi p ꝓp̄ō dei q̄z terrene tocūditatis habere peccatū ¶ Sextū copbinū sumpsit iacob⁹ minor. qui fuit plenus exima sanctitate Unō ꝑpter excellentiā sanctitatis ei⁹ appellat⁹ ē iustus ⁊ ꝑpter similitudinē cū xp̄o dict⁹ est frat̄ domini. q̄ sicut ī psona sic etiā in op̄ib⁹ fuit similis xp̄o. Recurram⁹ ergo ad beatum iacobū vt sancti ⁊ silēs xp̄o sum⁹. q̄ nō sancti sz valde magni pctores sumus nō xp̄o silēs in opibus sz valde dissimiles. Jac.nj. In multis quidē offendim⁹ oēs.

¶ Septimū cophinū sumpsit beat⁹ philippus q̄ fuit plenus sapīa dei. Unde act iohā. xvj. Domīe ostēde nobis pa. ⁊ sufficit nobis. Ex q̄ magna ei⁹ sapīa demōstrat. q̄ sufficientiā ⁊ beatitudinē in q̄ erat q̄ fuit scz in dei ꝯgnitōe ⁊ visione in q̄ oēs philosophi ⁊ mūdi sapiētes errauerūt beatitudinē in diuersis ponētes ¶ Recurram⁹ ergo ad beatū philippū vt dei sapīa illustrati in solo dō finē nostr̄ ⁊ beatitudinē ꝓstituam⁹. ⁊ nō in aliquo bono mūdi vt auarus ī diuitijs. superbus in honorib⁹. delicios⁹ in voluptatib⁹ q̄ illud p deo colit ab homīe qđ p alijs diligit. vt dicit glo. sup illud phi. iij. Quor dō vēter est.

¶ Octauū cophinū sumpsit beat⁹ bartholome⁹ q̄ fuit plen⁹ suspēsione a terrenis ⁊ eleuatōe ad celestia. Interp̄tat enī bartholome⁹ filī⁹ suspēdētis se. q̄ p spiritū sanctū a terrenis se suspēdit ⁊ ad celestia eleuauit. Ezech. viij. Eleuauit me spiritus int̄ celū ⁊ terrā. Et q̄ ī celo vbi nulla est corruptō lete vsabat. de eo dr q̄ vestimēta ei⁹ nūq̄z fuerūt veterata ¶ Recurramus ergo ad beatū bartholomeū vt a terrenis nos eleuet. q̄bus totalit̄ sumus immersi. ⁊ trāsferat ad celestia. vt ibi conuersemur ⁊ sim⁹ Phi. iij. Nrā ꝓuer. ī celis est. ¶ Nonū cophinū sumpsit beat⁹ mathe⁹. q̄ vā pnīa plenus fuit. q̄ p veraz pnīam fuit pfecte mutat⁹ ⁊ de peccatore factus iust⁹. dō theoloncario euāgelista. ⁊ de publicano aplūs. ¶ Recurram⁹ ergo ad beatū matheū vt in vā pnīa pmanendi nobis grām a xp̄o acq̄rat. vt sicut ipse post ꝙuersionē ad negocia mūdi non redijt. nec ad theoloneū resedit. ita nos p⁹ pascha ad peccatū nō redeam⁹. scz dō vtutē in vtutē felicit̄ pgrediamur. iuxta illd. ps. Ibūt de vtu. in vtu. Quia vt dr lu. ix. Nemo mittēs ma. ad ara. ⁊ resp. re. ap. est regno dei. Phi. iij. Que retro sūt obliuiscēs ad anteriora me extendēs ad destinatū psequor brauiū supne vocatōis

Decimū cophinū sūpsit beat⁹ symon. q̄ fuit plen⁹ vā obediētia. q̄ deo veraciter obediuit. Symon enī interp̄tat obediēs Nā statum vocat⁹ iuit post xp̄m ⁊ mōm ⁊ pentes ⁊ oīa dereliq̄t vt xp̄o libere obediret. Job. xxiij. Uestigia ei⁹ secut⁹ ē pes me⁹ ¶ Recurram⁹ ergo ad beatū symonē vt nobis grām deo obediendi acq̄rat. q̄ valde indigem⁹. q̄ nec deo nec p̄latis ecclesie nec euāgelio nec epīs nec alicui legi subiecti volum⁹ obedire. scz vnusquisq̄z qđ sibi placz vult agere. ⁊ in p̄teritū tēpus in q̄ nulla lex erat totalit̄ remeare. iudith. xvij. ⁊ xvj. In diebus illis non erat rex in israel ¶ Undecimū cophinuz sūpsit beatus iudas q̄ thade⁹ dict⁹ est. q̄ fuit plenus gl̄osa ꝓfessione. Judas enī ꝓfitēs ⁊ gl̄osus interp̄tat. Ipe enī pfessus et ꝓfessus est verā fidē verā doctrinā et verā religionē Ite fuit gl̄osus in stirpe q̄ dō stirpe xp̄i nat⁹ ¶ Recurram⁹ ergo ad beatū iudā vt virtutē veracit̄ ꝓfitēdi pctā nostra nobis acq̄rat. quia vt dr pue. xxviij Qui absc̄odit scelera sua nō diriget. q̄at pfessus fuerit ⁊ reliq̄rit ea. misericordiā cōsequet. Esay. xlvij. Dic tu iniq̄tates tuas vt iustificeris ¶ Duodecimū cophinuz sumpsit beatus mathias q̄ iude p̄dit̄oris successit. q̄ fuit plen⁹ diuina electōe. Nazp̄mo fuit elect⁹ vt esset de. xlij. discipulis Ecdo vt essz de. xij. Tercio fuit elect⁹ ad vitā eternā. Recurramus ergo ad b̄tum mathiā vt grām nobis adq̄rat vt simus de numero electoz. q̄ multi sūt vo. pau. ꝛc ¶ Recurramus ergo ad istos cophinos carissimi vt bonis spūalib⁹ repleamur Ezs mlti sunt ita miseri ⁊ iniq̄ q omnib⁹ cophinis omissis solū ad cophinū iude p̄dit̄oris recurr̄ūt. q̄ fuit plen⁹ furis cupiditate. inuidia. murmuratōe p̄dit̄ōne. desp̄atōe. homicidio ⁊ p̄dit̄oe. quē nō de mēsa xp̄i eleuauit. scz a scīpo unpleuit.

Et sic ptz quartū ¶Quīto ponīt lauda
tio ⁊ ꝓfessio ꝑfectionis gratiosa q̄ ille hoīes cū
vidissent q̄ fecerat signuz dicebāt. Quia
hic est vē ꝓpheta. de q̄ alij ꝓphete ꝓphe-
tauerūt. Deut. xviij. ¶Prophetā de gēte
tua ⁊ ō fratrib⁹ tuis sicut me suscitabit ti
bi de⁹. Qui vēturus ē in mundū. scz ad
mundū illuminādū ad opa dyaboli dis
soluendū. ad nos de potestate dyaboli li
berandū. ⁊ ad robur aīme infundēdum.
Et ō hoc vis ꝑdicare q̄ras infra ī vltima
do. in q̄ idē euāgeliū legīt in scdo mēbro
euāgelij. vbi inuenies decē ꝓpt̄ q̄ christ⁹
venit in mūdū. Et sic ptz totū ō euāgelio.

¶De epistola Sermo. XL.

Scriptū est quo
niam abrāā duos filios ha-
buit. gal. iij. Quia peccatores
gaudēt in vita ista. nec curant ieunare.
nec pniam agere. ⁊ tamē deus benigno
vultu ⁊ leta facie ipos respicere videt. cū
multa ꝓspera ꝓfert eis. iuxta illud iob. xij
abūdāt tabernacula ꝑdonū ⁊ audacter
ꝓuocāt deū. Justi āt ecōtra ieunāt ⁊ affli
gunt. ⁊ mandata di custodiūt. ⁊ tamē ds
eis multa aduersa euenire pmittit. et nō
vident filij sz spurij ⁊ sui penit⁹ nō parē-
tes. Jō apostol⁹ in hac epla sub silitudīe
duoz fratz veteris test. scz ysmael ⁊ ysa-
ac ostēdit. q̄ iusti sunt ꝑdestinati ⁊ electi
a deo ⁊ ꝑ grām spūssancti in filios adop
tati. ⁊ iō sunt libere ⁊ beredes eterne be-
reditatis ⁊ cuitatis supne. ¶Pctōres āt
sunt reprobati ⁊ vt spurij ⁊ sui extra be-
reditatē piecti. In qua quidē epla ꝗttu-
or facit. ¶Primo enī ipam bystoriā ipoz
duoz fratz narrat atq; recitat in princi-
pio epistole. Secūdo ipam bistoriaz ex-
ponit ibi. Que sunt ꝑ allegoriā dcā. Hec
enī sunt duo testamēta. Tercō ostēdit q̄
omēs iusti ⁊ fideles sunt filij ꝓmissionis
ꝑ spūmsanctū in filios dei adoptati. Et

condicōnes que inter ysmael ⁊ ysaac fu
erunt in electis ⁊ reprobis vsqz mō ꝑma
nere ⁊ durare demōstrat ibi. Nos āt fra
tres ꝑm ysaac ꝓmissionis filij sum⁹. Sed
quomō tūc is q̄ ꝑm car. natus ē. Quarto
adoptōem filioz ⁊ libertatē quā habent
iusti ꝑ xp̄m fore factā affirmat ibi. Itaqz
fratres nō sumus ancille filij. sz libere. q̄
libertate xp̄c nos liberauit. ¶Ibi
ergo apostol⁹ bistoriā ō ysmael ⁊ ysaac
narrat dicēs. Scriptū est scz gen. xxj. q̄m
am abrāā duos filios habuit. s. ysmael ⁊
ysaac. ⁊ vnū habuit de ancilla agar. s. ys-
mael. ⁊ vnū de libera sara. s. ysaac. Sz q̄
de ancilla fuit ꝑm carnē natus est. id est.
nō ꝑ miraculum. sz ꝑ legē nature vt patz
gen. xvj. Qui aūt de libera fuit natus est
ꝑ repromissionē. i. ꝑ miraculū. sicut deus
ꝓmisit abrae vt ptz gen. xvij. ⁊ nō solum
ꝑm legē nature. q̄ senex sicut abrāā erat
de vetula sterili sicut erat sara. ꝑm natu-
re cursum generare nō potest. Ysmael er
go genitus est ꝑm naturā. ysaac vō ꝑ re-
promissionē q̄ significat grām. ¶Per ysma
el ergo sigificātur pctōres q̄ ꝑm carnē na-
scūtur ⁊ ꝑm carnē viuūt. ꝑ ysaac vō sigfi
cātur iusti. qui ꝑ grām di spiritualit̄ re-
nascūtur ī baptismo i filios di ⁊ spiritua
liter viuūt. Ro. viij. Qui spū dei agūtur
hi filij dei sunt. Et totū hoc deus ꝓmisit.
ꝑm beneplacitū grē sue. ps. Ego dixi dij
estis et filij excelsi oēs. ¶Propterea xp̄c fi-
lius di naturalis nō ꝓfundit̄ vocare eos
frēs. d. Nar. n. t. fr. m. heb. ij. Attēdēdum
aūt q̄ abrāā mltos alios hūt filios. q̄ ō
cethura mltos hūt. sz hos duos memo
rat apls. q̄ ī his duob⁹ magnuz q̄d figu
ratū est. s. natiuitas et ꝓuersatō pctōruz.
et natiuitas et ꝓuersatō iustoz q̄ ꝑ di gr̄a
am renascunt. ¶Multa fcā fecit abrāaz q̄
scripta non sunt. q̄ nihil significabant.
Hoc aūt scriptū est. q̄ magnū q̄d figura
bat. Et hoc ē q̄d statī subdit. Que sunt ꝑ

al.di. Et sic pz ꝑmū Scdo idē aplūs ipaz
hīstoriā adaptat ad ꝓpositū z exponit.
Et ꝑmo generatōez ismael ꝓlo iudaico
adaptat. scdo generatōz ysaac ꝓlo xp̄iano ibi. Illa q̄ surſū est birlim libera ē. Dicit ergo. Que sūt p allegoriā dicta. i. p alium sensū. Allegoria dr cū aliud sonat in vbis. z aliud signat. Alleos enī idē ē qđ alienū. z gogos ductō. q̄ ducēs ad aliuz sensū ab eo quē lrā p̄tendit. Hīstoria vo dicit qđ factū. Adoralitas vo siue tropologia dicit qđ sit faciēdū. Anagogia qđ appetendū. Allegoria vo dicit qđ sit credendū z intelligendū p ea q̄ dicūt q2 p ea q̄ dicunt aliud credē z itelligere debem⁹ sicut ē hic. Abraā enī est ds pat̄ q̄ est pat̄ multaz gentiū. Sic enī interp̄tat̄ hoc nomē abraā. Abba enī pat̄ z raam multaz interp̄tat̄ z subaudit̄ gentiū. Inō dr abraam pat̄ multaz gētiū p quē intelligit̄ ds pat̄. Libera aūt z ancilla signat duo test. Et hoc ē qđ subdit̄. Hec enī scz ancilla et libera sūt. i. signāt duo te. Libera signat te. nouuz dās omnib⁹ p xp̄m nouā grām p quā boies ī filios dei regenerant. Nouū enī testa. est ꝑncipalit̄ ipa grā spūssancti. Scz ancilla sīficat vet⁹ test. Dicit̄ āt testamentū q2 testes būit p q̄s ē ꝓfirmatū. s. angelos moysen z ꝓphetas. Nouū āt testa. būit testes filiū ds z aplūs q̄ audierūt z viderūt oia. Et ꝓpterea etiā vocat testa. vet⁹ z nouū. In vtroq3 āt testa. genuit ds filios q̄ seruirēt sibi. Scz in veteri te. generati sūt iudei tanq3 ſui. q2 timore pene z ꝑmissiōe tpaliū ſuiebāt. Hā ꝓpt̄ hec duo ſui seruiūt. Lex āt minabat̄ penā. Exo. xxi. Oculū p oculo. Et tpalia ꝑmittebat. Esa. j. Si audieritis me bo. terre come. Et attēde q̄ oēs tā noui q3 veteris testa. q̄ sic deo ſuierūt z seruiūt. s. timore pene. z ꝓpter bona tpalia. solū sūt ſui ex agar ācilla nati. z ds carnis corruptōne q̄ caro penas abhorret z dulcia q̄rit z p ysmael designant. Grā vo noui te. liberos pit. q̄ ex dei dilectōne ſuiūt nō ex amore carnis. Et iō oēs tā noui q3 ve. te. q̄ ds ex amore ſuierūt z seruiūt. z nō ꝓpt̄ tpalia cōmoda. sunt filij ex sara libera nati. i. ds eccīa noui te. q2 omēs tales ad nouū ꝑtinēt te. et p ysaac sīficāt̄ Io. j. Dedit eis po. fi. d. fi. q̄ nō ex san. neq3 ex vo. cz. sz ex ds na. s. Unde z prēs ve. te. q̄ sic ds seruierūt. dicūt̄ prēs filioz no. te. vt abraā ysaac et iacob. Oēs enī tales p grām di nati sunt. et a ds ab eīno electi. j. cor. x. Prēs nostri oēs sub nube fuerūt. Et hoc ē qđ ipe dicit. q̄ āt ds libera nat⁹ ē p repmissiōz id ē. p vtutē z grām repmutētis sub figura vitatē. Quis ei impossibilia sm naturā crederet et q̄ suauia sunt in ꝓsentiꝑtēneret nisi vtus dei hoc oparet̄ in eo. Taliter ergo generāt̄ xp̄iani q̄z p̄cessit tipus in ysaac. Ysmael āt designāt iudeoz natiuitatē et oīm eoz q̄ ſui sunt ꝑtis. Sic ācilla et libera signāt duo te. vnū quidē. s. vet⁹ testa. datū est ī mōte sina. qđ interp̄tatur mādatū. generās boies in ſuitutē. i. ꝓstitutēs boies seruos. q2 iudei ex timore seruiebāt. qđ seruoz est. vel serui p̄tis erant quia vt dr ro. vij. Occasione aūt accepta peccatū p mandatū opatū est in me omnem cōcupiscentiā. Lex enī vet⁹ ostendebat peccatū. et nō ꝓferebat grām ad vitādum peccatū. Et iō incitabat boies occasionalit̄ ad p̄tūm eo q̄ nitimur et ī̄clinamur ī vetitū. et ꝓsequens lex constituebat boies p̄tōres et faciebat a p̄tis ex timore cauere. q̄ āt nō ex timore ſuiebāt neq3 ſui p̄tī erāt nō sunt p illō testa. ſuꝑstituti. Qđ testamētū ē agar. i. sīficat̄ p agar seruam. Et hoc cōgrue quia sina mons est in arabia. in quo datū fuit vet⁹ testa. Non enim datū fuit in terra ꝑmissionis vbi iudei quasi filij fuerunt. sed ī arabia.

vbi fui fuerūt ⁊ alieni.q; ve.te. nō filios. ſʒ ſuos ꝓiebat. Et iō ve.te. optime ꝓpetit ꝓp̄lō cui datū eſt. ⁊ q̄ntū ad ꝓp̄lm q̄ ī arabia terra fuiuit. ⁊ q̄ntū ad ꝓp̄lm q̄ nūc ſeruit ī bieruſalē cū omnib⁹ filijs ſuis iudiſ Redacti enī in ſuitutē erāt. ⁊ hoc eſt qō ſubdit. Qui ꝓiunct⁹ eſt ei q̄ nūc ē hirlim. id ē. ve.te. datū in mōte arabie ꝓiunctū ⁊ ſimile ē pomia ei hirlim q̄ nūc eſt. i. iudaico ꝓp̄lō q̄ nūc eſt in hirlim. q̄ ſeʒ terrena diligit ⁊ p terrenis ſuit cū filijs ſuis. q̄ ꝓp̄l's eſt ſinagoga q̄ ſub pctō generat filios. totus quidē ꝓp̄l's mat q̄libet āt de ꝓp̄lō filiꝰ eſt. Uetꝰ aūt te. dr ecē ꝓiunctū ⁊ ſil'e illi populo q; ſicut ve.te. penas minabāt ⁊ tpa lia ꝓmittebat. ita ille ꝓp̄l's timore pene et amore tpaliū ſuiebat ¶ Deinde cuʒ dicit. Illa aūt q̄ ſurſum ē hirlim. adaptat generatōeʒ yſaac ꝓp̄lo xp̄iano generato ab eccīa. Eccl'ia enī mater ē chriſtianoꝝ ⁊ q̄libet xp̄ianꝰ filiꝰ eccīe. Dicit ergo ſic Synagoga q̄ nūc eſt ī hirlim timore pene vl' ſub pctō ſuit. Eʒ illa bieruſalē q̄ ſurſuʒ ē id eſt. eccīa de gētibꝰ ꝓgregata. q̄ cuʒ deo gaudet in ſpe ⁊ in celeſtibꝰ p deſideriuʒ habitat. Juxta illud phi. nj. Arā ꝓuer. ī celis ē. Uel ſurſum ē ſm potiorē ſui ptez. ſcʒ ſm illos q̄ triūphāt ⁊ gaudēt. libera ē. q; ex amore ſuit qui libex facit. ij. coꝝ. iij Ubi ſpūs domīi ibi libertas Que ē mat nrā foueēs nos amore dulci. ⁊ in conſiliā nos ducēs nō onerās nos iugo p̄ceptorū legis. Et hoc ꝓbat p eſaiā. lmj. caꝑ. vbi ſcriptū eſt. Letare ſterilis q̄ nō paris. ſcʒ mō. erūpe p ſigna leticie ⁊ clama p̄ gaudij vehemētia. q̄ nō ꝓturis .ſ. mō. Hoc ē dicere. O tu eccīa gentiū ⁊ de gētibꝰ congregāda q̄ mō ſterilis es. ⁊ nō pis filios. letare ⁊ erūpe in ſigna leticie. ⁊ decanta laudes. quoniā multi filij deſerte q̄ mō ſine viro es. magis q̄ʒ eiꝰ .ſ. ſynagoge que mō hʒ virꝝ ſcʒ ipm deū. j. Reg. ij. Donec ſterilis pepit plurimos. ⁊ q̄ multos babebat filios infirmata ē. In ve.eni te. quando eſaias hec dixit. eccīa nō habebat virū. ſʒ diuerſos deos colebat. ⁊ ſterilis erat nec filios generabat legitimos. ſʒ ſpurios. q; deſerto dō ꝓp̄rio ſpōſo aīme. cū diuerſis demonibus fornicabat. ⁊ ſpurios generabat. ſʒ poſtq̄ʒ chriſto p fidē tanq̄ʒ ſpōſo eſt ꝓiuncta plures filios q̄ʒ ſinagoga generauit. q; plures ſunt xp̄iani iudeis. Synagoga aūt fuit q̄ habuit vixꝝ. deſerta vō ⁊ vaga ⁊ ſine vlla lege viuēs gētiū multitudo. Et ſic pʒ ſcdm ¶ Tercō oſtēdit q̄ omēs iuſti ⁊ fideles ſūt filij ꝓmiſſionis p ſpūmſcūm in filios dī adoptati ⁊ ꝓdicōnes q̄ intē yſmael ⁊ yſaac fuerūt adhuc inter electos ⁊ reꝓbos ēē demōſtrat Dicit ergo. duobꝰ filijs reſpōdet duplex ꝓp̄lus. ⁊ duabꝰ matribꝰ duo te. p q̄ deus filios generat. Eʒ nos frēs qui geniti ſumus a deo in eadē fide ſumus filij ꝓmiſſionis ſm yſaac. id eſt. ad ſimilitudinem yſaac geniti. ſcʒ mirabiliter ⁊ p ſolā dei gr̄iā ⁊ miſericordiā in dei filios adoptati. Tytū. nj Nō ex opi. iu. q̄ fe. n. ſʒ ſm ſu. mi. ſal. n. fe. p la. rege. ⁊ reno. ſp. ſ. Ro. ix. Nō enī omēs q̄ ſunt ex iſrael iſraelite ſunt. ſʒ qui ſunt filij ꝓmiſſionis eſtumant in ſemine ¶ U ¶ Conſequēter oſtēdit ꝓdicōeſ que erāt inter yſmael ⁊ yſaac adhuc eſſe inter electos ⁊ reꝓbos dicēs. Eʒ quomodo tuncis q̄ ſm car. natus fuerat. ſcʒ yſmael pſequebat eū ſcʒ yſaac q̄ ſm ſpiritum natus erat. id eſt. p ſpūſſancti operationem. ita ⁊ nunc qui ſunt ſm carnē nati ⁊ ſm carnē viuunt pſequūtur eoſ q̄ ſunt ſm ſpiritum nati. ⁊ ſm ſpiritum viuunt Auguſtinus Qui ſm carnem nati dilectores mundi. qui ſm ſpiritum nati ſūt amatores regni celoꝝ ⁊ dilectores xp̄i ꝺ ſiderātes vitam eternā. gratis colentes deū. Judi etiā ſūt ſm carnē nati. q; perſequūtur noſ q̄ ſumꝰ ſm ſpūm nati. q; legē ſm ſpūm. ⁊ nō ſm carnem cuſtodimus.

Et nota q̄ p̄ hoc q̄ patimur p̄bamur fi/
lij p̄missionis ⁊ filij dī. vt dicit glo. Heb.
xij. Qđ si extra disciplinā estis. ergo adul
teri ⁊ nō filij estis. Quē enī diligit domi/
nus castigat fla. āt om. fi. quē re. Hiero.
Nō puto nos īuenire posse vbi ysmael
p̄secut⁹ fuerit ysaac. sz̄ hoc solū q̄ cum ys
mael luderet cū ysaac indignata sit sara.
Aug. Uidit pueros ludētes simul et di/
xit. Ejice ancillā ⁊ filiū ei⁹. Quid est hoc.
qđ enī mali fecerat ysmael puero ysaac.
ludebat cū illo. Ex illa lusio illusio erat.
illa lusio deceptōz sīgficabat Illū ludū sa
ra intellexit quē ap̄ls vocat p̄secutōz. q2
vt dicit mayster in historijs trahebat eū
ad ydola adorādū Ergo mali p̄sequunt
bonos dū eos inclināt ⁊ ad malū trahūt
vel male agere cogūt. vl̄ p̄sequūt iuriis.
vt p impatiētiā frangāt. sz̄ de tali p̄secuti
one nō est curandū q2 scriptura refert sa
rā spūsco inspiratā. vl̄ deū dixisse abrae.
gen. xxj. Ejice ancillā sz̄ agar q̄ ve. te. sīgfi
cat. ⁊ filiū ei⁹ sz̄ ysmael p quē ⁊ oēs mali
⁊ fm carnē nati. q̄ ad ve. te. ptinēt intelli/
gunt Nō enī erit heres filij⁹ ancille cuz fi
lio libere. i. mali cū bonis. iudei ad ve. te.
ptinētes. cū christianis ad no. te. ptinēti/
bus. q2 sicut nūc sunt dissiles in p̄uersati
one ita erūt ⁊ in futuro ī retributōe Au/
gu. Sz̄ hoc qđ dicit ejice q̄ndo erit Hoc
erit cū area ceperit vētilari Itaq3 q̄ perti
nent ad agar ⁊ ysmael. i. lex ⁊ iudei electi
sunt de eccīa ⁊ a grā patris. necnō ⁊ here
tici ⁊ filij eoz oēs. etiā q̄ in eccīa a domio
terrenā q̄runt felicitatē adhuc ad ysma/
el ptinēt ⁊ sicut isti ptinēt ad ysmael ⁊ ad
vetus te. ita ⁊ antiq̄ veteris te. ministri g̃
tiā q̄rentes filij p̄missionis sunt ad no. te
sta. ptinētes. vt dicit aug̃. Et sic p3 terciū.
¶ Quarto adoptōz filioz ⁊ liber/
tatē quā habēt iusti p christū factaz fore
affirmat. d. Ita q3 fratres mei in fide xp̄i.
nosq̄ adoptati sumus p spūmscūm in fi
lios dei ⁊ ex amore deo seruimus. non su/
mus ancille filij q2 nō sumus serui peccati
vel legis. vt pctōres ⁊ iudei. sz̄ sum⁹ filij li
bere. sz̄ celestis hierusalē. q2 sum⁹ filij ec
clesie militātis q̄ est filia eccīe triūphātis
vt euacuatis illis ceremonialib⁹ ex amo
re seruamus q̄ est lex libertatis q̄ filij serui
unt. Et nō ꝓpr̄ijs meritis vl̄ alia liberta/
te sumus filij libere. nisi in ea libertate q̄
xp̄c. i. p quā xp̄us nos liberauit Libertas
aūt q̄ liberati sum⁹ a christo. est remissio
omniū pctōz. q2 q̄ facit peccatū seruē pec/
cati. job. viij. Et fidei p dilectōz operātis
iustificatō Job. viij. Si filius vos libera/
uerit veri liberi eritis. ¶ Adoralit
ad edificatōez nostrā duo in hac epla vi
deamus De duob⁹ enī tota hec epla lo/
quit sz̄ de libertate ⁊ gaudio iustorum.
Unde ait Letare sterilis q̄ nō paris. Et
itez Jā nō sum⁹ ancille filij sed libere Et
de seruitute ⁊ miseria peccatoz Unde ait.
Ejice ancillā ⁊ filiū eius ¶ B ¶ Notā/
dum ergo q̄ omis iust⁹ ō duob⁹ sūme de
bet gaude. Primo de bonis q̄ habet in
p̄senti. Secō de bonis q̄ habitur⁹ est in
futuro Bona de q̄bus iust⁹ pōt gaudere
in p̄senti sunt. x. ⁊ q2 ꝓtraria iuxta se posi
ta magis elucescūt. iō dicēdo gaudiū iu/
stoz tāgemus miseriā pctōrum. ¶ C ¶
Primū ergo gaudiū iustoz est cū sum/
mo bono comunctō. Justus enī intime
comunctus est deo Nā habet caritatē p
quā deus in eo ⁊ in deo ipe manet. j. Jo.
iij. Qui manet in caritate in deo manet
⁊ deus in eo. Peccatoz aūt nō manet in
deo. nec deus in eo. sed in dyabolo ⁊ dy
abolus in eo. Capi. j. Nechi. in cor. sub.
peccatis. Carissimi si quis esset sūme cō/
iunctus cum papa vl̄ cū rege aliquo ma
gno vel impatoze q̄ntūcūq; gauderet vl̄ gau
dium haberet ¶ Secundum est summe
bonoris adeptō. Ipe enim est summi ré/
gis filius in fratrē christi p spūmsanctū

adoptat⁹.j.Joh.mj. Videte q̄lē ca.de.no. de.vt fil.de.no.⁊ sī. Et nō sicut filⁱ⁹ dei cuz magna diligētia ab angelis custodit̄.⁊ ī magna reuerētia ī celi curia ab omnib⁹ sanctis habet̄. In hac etiā vita sol⁹ iust⁹ dignus est honore. Est ei honor ſm phi⁹ losophū reuerētia in testimoniū vtutis. Sol⁹ aūt iust⁹ habz vtutes ergo ipe sol⁹ est honorād⁹. Pctōr aūt est filⁱ⁹ imo ser uus dyaboli⁊ in magno vitupio ꝓstitu tus.⁊ nunq̄z vex sz fallū hz honorē et nō a magnis psonis sz a vilibus honorat̄ Terciū est veri boni possessio. Nā bona grē⁊ vtutū q̄ iustus possidz sūt optima⁊ va bona qđ pz.q⁹ bonū faciūt possessorē ⁊ ab eo auferri nō possūt.q⁹ a solo deo ei donant̄. Ja.j. Dē datī op.⁊ o. do. pfe. de sur.ē desce.a pa.lu. Bona āt fortūe in q⁹ bus pctōres frequent abundāt sūt falla cia bona q̄ nec bonū faciūt habentē⁊ ab eo auferēt.⁊ p multas iustitias acqui⁹ runt̄.va āt bona nō hz ¶ Quartū ē pfe⁹ cte libertatis habitō.q⁹ iust⁹ liberā matrē habz eccīam.⁊ libex prēm xp̄m. vt ī hac epla pz Jn magna etiā libertate viuit.q⁹ fuire do regnare ē vt dicit gre. Aug.etiā dicit q⁹ iusto q̄ subest iugo xp̄i oīa subsūt ⁊ omia ei fu iūt.⁊ ipe omnib⁹ dominat̄. Et phūs.d.q⁹ liber est qui est cā sui.⁊ sibi opat̄. Qđ ꝓpetit iusto Pctōr āt ī vltima futute ē.vt dicit boe. Nā auar⁹ fuus est pecunie.⁊ supb⁹ bonoris.⁊ gulosus ven tris. Pdbi.ij. Quox ds vēter ē ¶ Quin tū est magni lucri ꝓgregatō Just⁹ enī⁊ d malis⁊ de bonis⁊ d omīre lucrat̄. Ro. vnj. Diligētib⁹ deū om.co.ī bo.glo. etiā mala p occasionē Nā psecutōes⁊ flagel la⁊ tribulatōes cedūt iusto ad lucx De rabie enī tyrānox multū lucrati sūt mar tires Lucrat̄ etiā iust⁹ de omni bono qđ in eccīa agit̄.ps. Participeps ego suz om. ti.te.⁊ cus.mā.t. Lucrat̄ etiā iust⁹ p omni actu bono vitā eternā. Et etiā pticeps me rīti passionis xp̄i⁊ omniuz scōx. Pctōr aūt ē in vltima pauptate.q⁹ d oī re pdit. ⁊ omia ei cedūt in malū.⁊ bona nature⁊ bona fortune.⁊ d nullo bono qđ fit ī mū do lucrat̄.ac etiā pp̄ria bona pdit Mth. xxv. Omī habēti dabit̄⁊ abun.ei āt q̄ nō habz⁊ qđ videt̄ habere auferet̄ ab eo. Et passio xp̄i⁊ merita omniū scōx ce⁹ dūt ei in malū. ¶ Sextū est oīs pacis fru ito. Just⁹ enī habz pacē cū do⁊ cū seipo ⁊ cū pximo. Jo.xmj Pacē meā do vobis ꝛc. Ro. Cū omnib⁹ homīb⁹ pacē habē tes Pctōr āt nullā pacē hz Esa.lvij. Nō est pax īpijs dicit dominus Pacē enī quā pctōres vident̄ habere ē pax feda⁊ igno minia plena ac si hō haberz pacē cū pedi culis⁊ pulicib⁹ q̄ eū comedūt.sic pctōres habēt pacē cū vicijs⁊ carne q̄ comedunt animā īpox ¶ Septimū est oīs mortis euasio.q⁹ iust⁹ p̄prie loq̄ndo nulla mor te morit̄ q⁹ nec morte culpe.nec morte eter ne⁊ pene Jn morte enī nature transit de morte ad vitā.q⁹ tūc btē viuere incipit.⁊ iō mors iustox vocat̄ dormitō⁊ requies. ps. Jn pace in idipm dor.⁊ re. Pctōr āt oī morte morit̄.⁊ iō mors pctōx pessima ps. ¶ Octauū est glose resurrectōis fir⁹ ma spes⁊ expectatō. Just⁹ enī firmit̄ spe rat in aīa⁊ corpe resuscitari⁊ ad glām i⁹ effabilē puenire qđ ei magnū dz gaudiū ministare Pdbil.iij. Valua.expe.q⁹ refor. cor.bu.nrē ꝓfi.cor.cla.sue. Frater enī⁊ ca ro noster iā intrauit possessionē.p nobis ⁊ ad parandū et apiendū nobis ciuitatē nostrā pcessit Job.xmj. Ego vado pare vo.lo. Sic pcessit ioseph fratres suos in egyptum. Gen.xlij. Nolite timere p sa⁹ lute enī vestra misit me dominus āte vos Peccatores aūt nō resurgēt gl̄osi.sz pō⁹ derosi⁊ infirmi nec glām dei sunt aliq̄n⁹ do visuri. Esay.xxx. Tollatur impius ne videat gloriam dei. ¶ Nonum est vie illuminatio et abbreuiatio⁊ virtutis

ad eundū collatō. Adaxīe enī gaudet in stus p̄sentis tp̄is. q2 ad illā etatē puenit. 7 ad illud tps in q̄ via ad ciuitatē nrām redeūdi est secura 7 luminosa In ve. enī test. erat tota dubia 7 obscura. q2 oīa in figura p̄tingebāt illis 7 in nebul' q̄dam⁹ modo. j. cor. xr. nos āt in magno lumine ambulam⁹. Propterea xp̄c nos ad ambulandū p̄hortat. d. Io. xij. Ambulate dū lucē habetis. Xp̄c enī q̄ lux ē sp cū iustis gradit. Adaī. xxvnj. Ecce ego vo. sū o. d. vl. ad p̄l. se. Itē via est abbreuiata. q2 olī ad padisum eūtes circuibāt p̄ infernū et viuebāt boīes octingētis aut q̄ngētis annis. sī mō via r̄recto tramite tēdit ad celū 7 homīes ad pl⁹ ad centū ānos viuūt. 7 maior ps nō attingit ad xl. ānos Hoc fuit figuratū in circuitu filioz israel. dū venirēt in terrā p̄missionis. q2 viā. xl. dierū p̄fecerūt in. xl. annis. Itē nūc ex passione xp̄i maxīa vīus emanat volētib⁹ in celestē bieruſalē ambulare. q̄ olī nō emanabat In cui⁹ vīute ad celū possum⁹ facilit puenire Hoc fuit figuratū in pane succinericio quē angel⁹ dedit helye In cuius vīute vsq3 ad montē di ambulauit. iij. regū. xix. Peccator āut sp ambulat p̄ viaz tenebrosam. iuxta illō p̄s. In tenebrosis 7 in vmbra mortis Item sp a via salutis elongat. iuxta illō p̄s. Longe a pec. sa. Itē vīutē passionis xp̄i nō recipit. q2 ē mēbr̄ p̄cisum a corpe xp̄i. 7 iō sicut palmes p̄cisus mittit foras 7 arescit job. xr Decimū est pctō̄r̄ p̄uersio Adultū enī debent oēs iusti maxīe illo tpe gaudē. q2 pctōres conant ad deū redire. 7 penitentiā agūt. 7 ab illicitis magis more solito abstinēt 7 de fidelib⁹ nō vidēt sicut alio tpe tantā stragē fieri Alio eī tpe dyabol⁹ omī die maximā stragē facit Unō quidā mortu⁹ apparuit cuidaz 7 dixit q illis de inferno videbat q̄ omī die mōs deficerz tot enīz descēdebāt illuc Adō aūt dyabol⁹ ō fidelib⁹ nō solū tantā stragē nō facit sz p̄da ei auferet quā alio tēpe acq̄siuit. Eccl's. iij. Tps spargēdi 7 tps colligēdi Adō ecclesia colligit filios suos q̄s dyabol⁹ alio tē pore captiuādo dispserat. Carissimi bec sunt sūme desiderabilia 7 penit⁹ gaudiosa. et iō omēs iusti maximā habēt modo materiā p̄ gaudēdi. q⁹ apls aut Gaudete in domio sp ite. d. gau. phi. vlt. Doctōr aūt de nullo pōt gaudē. 7 si gaudz habet gaudiū frenetici q̄ ridet imminēte morte Job. xx. Gaudiū ypocrite ad instar puncti Secdo debēt 7 possūt gaudē de innumerabilib⁹ bonis q̄ in illa vita btā sunt. vltimo p̄cepturi Nā p̄termisso illo substantiali 7 ineffabili gaudio btōr̄ qō nec i cor homis p̄t ascēdere nec lingua narrare. nā vt autor libri de causis dicit. a narratōe p̄me cause oēs lingue deficiunt

D Decē maxīa gaudia habebunt iusti in vita btā q̄ ex redūdātia illi⁹ summi gaudij in iustos effluēt sine fine q̄ totam dei ciuitatē leticia adimplebūt p̄s Fluis impe. le. ci. dei. Tantū enī gaudiū ex diuisione erūpet in animā q̄ ex illo ipetu decem maxima gaudia ī beatos vndiqz redundabūt Primū ē p̄fecta sanitas sine omni infirmitate. p̄l. q̄ sa. o. infir. t. modo enī multis infirmitatib⁹ īpugnamur 7 tandē morte. sz ibi neqz luc. neqz da. neqz vl. do. neqz mor⁹ amplius erit. vt dicit. apoc. xxj. et esa. xxv. Precipitabit dominus mortē in sempiternū Secūm ē iuuenil⁹ sine senio p̄l. Renouabit vt aq. iuuent. Oēs enī in etate. xxx. an. resurgem⁹ in q̄ xp̄c resurrexit. 7 p̄m⁹ hō fuit creat⁹. ephe. iij. Donec occurram⁹ oēs in vir̄ p̄fectū in mensurā etatis plenitudinis christi. Tercūm est satietas sine fastidio Hic oculus nō satiat visu. nec auris auditu īplet nec appetitus desiderij q̄escit. Ez ibi omnia erunt impleta et satiata. Psalmista Satiabor cū apparuerit glia tua Grego.

Cum puenerimus ad te fontē viuū imp̄s
sa erit nobis litis simul ⁊ satietas. sz lōge
erit a siti necessitas ⁊ a satietate fastidiū.
q2 sitiētes satiabimur ⁊ satiati sitiemus.
Nō tamē satietas ⁊ abundātia quā sara
ceni ponūt ibi erit. scz de flumib⁹ lactis ⁊
mellis ⁊ de pluralitate vyoz. q2 deficiēte
fine deficiūt ea q̄ sūt ad finē. Ez act⁹ vyo
rum ad filioz generatōem ordinat. q̄ ibi
nō erit. ergo nec talis act⁹. ⁊ iō nec nubēt
nec nubent. sz erūt sicut āgeli dī. Mathi.
xxij. Omēs tamē sensus ⁊ exteriores ⁊ i
teriores sp erūt i actu suaz delectatōnū
Nā gust⁹ olefact⁹ visus audit⁹ ⁊ tactus
sp erūt actu in delectatōib⁹ suis. Semp
eni erit quedā sūma dulcedo in faucib⁹
beatoz. ⁊ sic de alijs sensib⁹. ¶ Quartū
est liberras ⁊ agilitas sine pōdere. Aug.
Ubi volet spūs ibi p̄tin⁹ erit ⁊ corpus.
Nō maximā fuitutē ⁊ grauedinē patit
a corpe aīa. Et nō qđ bonū vult agit. sed
malū opaī qđ odit vt dicit aplūs ad ro.
vij. Corp⁹ eni qđ corrūpit aggrauat ani
mā ⁊ depmit terrena inhabitatō sensum
multa cogitantē. sap. ix ¶ Quintū ē pul
critudo sine omi deformitate. Mat. xiij.
Fulgebūt iusti sicut sol. imo cētes clari⁹
q̄z sol. Apbi. xj. Bal. expec. q̄ refor. cor. hu
mi. n. figur. cor. clar. s. Nō tamē omnes
erūt eq̄liter in corpe pulcri sicut nō omēs
erūt eq̄liter beati in aīa. j. cor. xv. Stella
differt a stella in clari. sic ⁊ resur. mor. Si
milit nec oēs equalē delectatōz in corpe
possidebūt ¶ Sextū ē impassibilitas si
ne lesiōe. Sicut. n. iteri⁹ nō poterūt infir
mari. sic nec exteri⁹ ledi. q2 nec ignis. nec
aq̄ nec aliqđ aliud poterit corpa btōz le
dere quoq̄mō. Et qđ mir hoc cū hō si nō
peccassz etiā hoc donū hūisset nullū ei le
siuū sensissz. ⁊ tamē mūd⁹ pmāsissz. ¶ Se
ptimū ē pax sine omi timore ⁊ pturbatōe
Nā ibi erit ppetua pax btōz ad deuz. et
beatoz adinuicē. ⁊ aīe ad corp⁹. Job. xxv

Qui facit pcordiā in sublimib⁹ suis. Esa.
xxxij. sedebit pplus me⁹ ī pulcritudīe pa
cis. i tabernacul' fiducie. ī reqe opulenta.
¶ Octauū ē glā absq; ignomīa. Dis enī
creatura beatis exhibebit reuerētiā ⁊ ho
norē. Col'. iij. Cū āt xp̄c apparuerit vita ve
stra. tūc ⁊ vos appebitis cū ipo ī glā. i. ille
honor ⁊ reuerētia vobis exhibebit q̄ ⁊ ip
si xp̄o. Jo. xvij. Volo vt vbi ego sū. ⁊ ipsi
sint me. Itē lu. xxij. Ego dispono. v. si. dis. m.
pa. m. re. ¶ Nonū ē gaudiū sine tristicia.
Esa. xxxv Gaudiū ⁊ le. obti. fugiet dolor
⁊ gemit⁹ De omī eni rebt̄ gaudebūt. ac
etiā de filijs ⁊ pentib⁹ dānatis. nec q̄cq̄m
eos poēit pturbari Job. xvj. Gaudiū ve.
n. tol. a v. ¶ Decimū ē scia sine ignorātia
Dia. n. sciēt maxīe q̄ hō mō scire desidē
rat. Gre. Quid ē qđ nesciat. q̄ vidēte om
nia videt. Et sic ptz totū de epl'a.
¶ Domica in passi.one domini de euā
gelio Sermo. XLI

Quis ex vobis

arguet me đ pctō. jo. viij. Ista
domica vocat domica đ lazā
ro. ⁊ domica đ passiōe domi ¶ Domica đ
lazaro vocat ppter illđ famosū miracl'm
qđ xp̄c fecit lazaz suscitando. qđ sexta fe
ria ante hāc domicā fuit lectū ⁊ sili tpe ce
lebratū. s. p. xv. dies ante xp̄i passiōz. ¶ Do
mica vo de passione đr. q2 ppt illđ famo
sū miraculū deliberauerūt iudi xp̄m ⁊ la
zaz īterficere. vt ptz jo. xij. Et iō euāgeliū ī
q̄ đr q⁹ iudei xp̄m lapidare voluerūt ho
die ī eccīa recitat. ⁊ ppt hoc eccīa domice
passioni appinq̄ns q̄ndā nouū merorez
assumit dū glā prī ī fine respōsoriz nō
dicit. nec etiā īmissa ī q̄ oēs fideles īstruit
vt deinceps vsq; ad pascha ampli⁹ solu
to in lamētis pnie sep̄strungāt artiorē vi
tā aliquātulū assumētes. Et ideo cantat.
Isti sunt dies q̄s obſuare debetis. ¶ Dre
sens autē euangelū non est hystoriale.

sed p omīa doctrinale. In quo q̄dā dispu
tatō ⁊ collocutō. quā xp̄c cū iudeis habu
it ꝓtinet. In q̄ xp̄c duo ostēdit. q̄ homies
maxīe scire deliderāt. ſ. an sint in gr̄ā dei ⁊
in bono statu ⁊ q̄libz desiderat nūq̄z mo
ri. Hec aūt duo xp̄c i hoc euāgelio docet
In quo q̄dē euāgelio duo p̄ncipaliť ꝓti
nent. Primū est xp̄i innocētia ⁊ bonitas
admirāda. q̄ p totū euāgeliū apparet. Se
cundū est iudeoꝝ malicia ⁊ puersitas d̄
testāda. q̄ silr in euāgelio patz. Nā iuxta
vnū bonū q̄d hic narrať de xp̄o. ꝓtinetur
aliud malū q̄d inferť d̄ iudeis. Et q̄r par
tes sūt mixte iō nō possūt ꝓgruenť ⁊ ordi
nate signari. ſz dicēdo xp̄i vtutes vbi ꝓti
nent tangem⁹ ptes. Et silr de iudeoꝝ vi
cijs faciem⁹. Et q̄r iudei deliberauerunt
xp̄m occidere. iō xp̄c in hoc euāgelio suā
innocētiā demōstrat. Et p̄bat q̄ ppť nul
lam rē dign⁹ ē morte. nec ē de nūero illo
rū. q̄ in lege ⁊ p legez mādabanť occidi. ſz
null⁹ debebat occidi nisi p legē ⁊ sm legē
ꝓdēnatus. ergo nullo mō debebat occidi
¶ Primo nāq̄z i lege mandabanť occidi
malefactores ꝓtra legē di agētes. Heb. x.
Irritā q̄s faciēs legē moysi sine vlla mi
seratōe duob⁹ vl trib⁹ testib⁹ morť. Un
de ⁊ ille q̄ ꝓtra mādatū dom̄i inuētus ē
die sabbati ligna colligere iussus ē a do
mino lapidari. vt p̄z nūe. xv. Ēz xp̄c nun
q̄z peccauit. nec ꝓtra mādatū di vl legis
fecit q̄n poti⁹ legē i omnib⁹ adimpleuit.
Mat. v. Nō veni le. sol. ſz adim. Et hoc
est q̄d ait. Quis ex vo. ar. me de pec. q. d.
Si peccaui nō recuso morte. Et iō q̄cūq̄z
vestz vult me d̄ pctō arguere ⁊ accusare
accedat. ego enī patus sū meā innocētiaz
defensare. Si aūt inocēs sū nō debetis me
vt impiū ꝓdēnare. Ore. Ndēsate māsue
tudinē di q̄ venerat relaxare pctā. nō de
dignať ex rōe ostēdere se peccatorē nō ee
q̄ ex vtute deitatis poterat pctōres iusti
ficare, xp̄c fecit sicut ptātes ⁊ dom̄i q̄ in fi
ne dominij debēt sindicari et modulari.
⁊ id̄o xp̄c dū deberz d̄ mūdo recede quez
rexerat ⁊ docuerat voluit stare ad sindi
candū ⁊ modulādū. vt null⁹ p⁹ ei⁹ recel
sum obloq̄reť de ip̄o p̄bās ⁊ affirmās q̄
in nullo vnq̄z deliq̄rat nec peccauerat.
E ¶ Nota āt q̄ xp̄c nō solū nō peccauit.
ſz nec peccare potuit multiplici rōne.
Primo rōe oīmode puritatis. Ipe ei est
lux purissima. Sap. vnj. Cād̄or est enī lu
cis etne ⁊ speculū sine macula dei maie
statis. Jo. vnj. ego sū lux mū. Ipa enī lux
est tota pura. nec maculā p̄t recipe. nā in
trāseundo p feda penit⁹ nō fedať. Pecca
tū vo est q̄dā macula aīe. ecci. xlvij. Dedi
sti macu. i gl̄ia tua ⁊ pphanasti semē tuū
ergo xp̄c peccare nō potuit ¶ Scdo rōe
pfecte bonitatis. Xp̄c enī sp̄n se habuit
omē ⁊ pfectū bonū. q̄ ab instāti ꝓceptō
nis sue fuit beať. cū aīa eius fuerit d̄i v
bo ꝓiūcta. Unde si quā penā passus est.
volūtarie ptulit. Omīs aūt peccās ppť
aliq̄d bonū tpale q̄d nō habz ⁊ cupit ha
bere pctūm ꝓmittit. vt vsurarius ppť pe
cuniā. luxuriosus ppť delectatōz. ⁊ sic de
alijs. Cū ergo xp̄c omē bonū q̄d volebat
haberz. nec aliquid ei⁹ volūtati resistere
poterat. ergo peccare nō potať. q̄r peccā
do aliq̄d bonū niteret habere q̄d nō ha
bebat ¶ Tercio rōe indeficiētis vtutis.
Xp̄c enī vtus indeficiēs ē. portās oīa v
bo vtutis sue. vt dicit ap̄ls ad heb. Pec
care aut̄ nihil aliud ē q̄z deficere. Quia
vt boe. dicit. Omē peccatū ab impotētia p
cedit. Jō enī peccāt hoīes. q̄r in efficiētia
bonoꝝ stare nō possūt. sicut terrēs equū
d̄ equo cadit. q̄r sup equū nō potuit se te
nere. et aug. dicit q̄ pctūm nihil ē ⁊ hoī el
nihil fiūt cū peccāt. Pctūm enī ꝓsistit in
eo q̄ hō deficit ab eo q̄d facere d̄z. et p̄se
quēs peccatū nihil aliud est q̄z puatō de
centis ⁊ debiti act⁹. Cū ergo xp̄c sit inde
ficiētis vtutis. ergo peccare non potuit.

¶ Quarto rõe carẽtie fomitis peccati. q; ſiccata radice ⁊ amputata. rami pullulare nõ poſſũt. ſz radix ⁊ fundamentũ omis peccati ẽ ꝓcupiſcẽtia mali. ⁊ pctũm originale. Unde ſi qs hãc ꝓcupiſcẽtiam nõ haberet nõ poſſ; peccare niſi p ignorantiã a dyabolo deciperẽ. ſicut decepit ꝓmos pentes ⁊ xp̃m decipe ẽ conat⁹ Sed talis ignorãtia ⁊ deceptõ nõ potuit eſſe ĩ chriſto. cũ ſit ſapia dei patris p quẽ fecit ⁊ ſecula. Cũ ergo xp̃c fomite p̃ccati inclinante ad malu; caruerit. peccare nõ potuit. Cui⁹ rõ eſt. q; peccare ẽ adherere bono ꝓmutabili ſpreto bono incõmutabili. vt dicit aug̃. eligere bonũ tpale ⁊ ſpernere bonũ eternũ. eligere bonũ puum et carnale ⁊ ſpernere magnũ bonũ ⁊ ſpiãle ⁊ pfectũ. Hoc ãt hõ nõ poſſet facere niſi ꝑpter impulſũ ꝓcupiſcẽtie. q̃ ad tale bonũ eligendũ ⁊ pſeq̃ndũ inſtigat. vl̃ ꝑpter dyabolicã deceptõ;. q; ſicut naturaliter hõ vult bonũ nec põt malũ velle. ita naturaliter vult pfectũ bonũ ⁊ citius mai⁹ bonũ q; min⁹ bonũ ¶ Quito rõne plenarie ptãtis. Chriſt⁹ enĩ fuit ⁊ ẽ merus et liber domin⁹ omniũ. Mathb. xxvnj Data eſt mi. om. po. ice. ⁊ in ter. Et iõ ſub lege nulla fuit ꝓſtitut⁹. jo. xnj. Scies ieſus q; omĩa dedit ei pat̃ in man⁹ Lu. vj Dominus ẽ fili⁹ homis etiã ſabbati. i. pt ip; ſoluere ſicut ipm inſtituit ad celebrãdũ. Quidq̃d ergo fecit vel dixit vel ordinauit totũ potuit abſq; pctõ facere. ꝺ plenitudine ptãtis. Ex pctũm nihil aliud eſt. niſi dictũ vel factũ vel ꝓcupitũ ꝓtra legẽ dei. vt dicit augu. Domin⁹ aũt legis poteſt diſpẽſare ĩ lege ⁊ ipam mutare. ⁊ faciens ꝓtra legẽ nõ peccat. q; dominus eſt. ¶ Hic ꝺs nõ peccat faciens ſupra naturã vel ꝓtra naturã ⁊ ſilr ꝓtra legem agẽs. Et hoc p;. q; q̃ndo domin⁹ p̃cepit alicui vt face; ꝓtra legẽ ille nõ peccauit. vt pt; de ſamſone q̃ interfecit ſeip̃m. qꝺ ẽ ꝓtra ꝓmunẽ legẽ. Item pat; de mẽdacio abrae ⁊ ſare. q̃ndo ſara mẽtita ẽ abraam fratrẽ ſuũ eẽ. vt p; gen. xij. Idẽ pt; de fornicatõe oſee. q; de mãdato dei fornicatus eſt dicẽte ſibi domio. Uade ⁊ accipe tibi vxorẽ fornicariã ⁊ fac filios fornicatõnis oſee. j. Und̃ q̃ndo pmiſit plures vxores habere ⁊ libellũ repudij dare ſine peccato fuit. Et ſilr̃ q̃ndo mãdauit illos ſeptẽ pp̃los occidi ꝺ qb⁹ in ioſue p;. tal' occiſio ſine pctõ fuit. Cũ ergo xp̃c fuerit mer⁹ ⁊ liber domin⁹ omniũ qꝺ fecit vel dixit abſq; pctõ facere potuit ¶ Sexto rõne pfecte ꝓfirmatõis. ſicut enĩ ſcĩ qui ſũt ĩ celo. peccare nõ poſſũt. eo q; ſunt ĩ grã ꝓfirmati. ita ⁊ xp̃c dũ viueret peccare nõ potuit eo q; erat in grã ꝓfirmat⁹ ¶ Tcꝺo in lege mandabãt occidi falſarij. ſiue ĩ doctrina vt heretici. Deut. xnj. Si ſurrexerit ĩ medio tui ꝓpheta. aut q; ſomniũ vidiſſe dicat ⁊ p̃dixerit ſignũ atq; portẽtum ⁊ euenerit qꝺ locut⁹ ẽ. ⁊ dixerit tibi. eam⁹ ⁊ ſeq̃mur deos alienos ꝛc. ꝓpheta ãt ille aut fictor ſomniorũ interficiet. Siue ĩ teſtificãdo ⁊ ſentẽtiando. vt daniel mãdabat lapidare iſtos falſos teſtes ⁊ iudices ſuos ſenes q; ſuſannã falſe ꝓdẽnauerũt vt pat; daniel. xnj. Ex hodie multi tales occiderẽt q; falſa docẽt ⁊ teſtificant̃ pp̃lo. ⁊ falſe ſentẽtiant ⁊ cã paupes ⁊ pupillorũ ⁊ viduas nõ ingredit̃ ad eos Dic caꝺit exẽplũ eſopi de cane ⁊ oue. quãdo canis ꝓuenit ouẽ corã leone ⁊ teſtes canis fuere milu⁹. lup⁹. ⁊ vultur. ꝑpt qꝺ ouis coacta eſt vẽdere lanã ſuã ⁊ reddere panẽ cani quẽ reddere nõ tenebat̃ ¶ ¶ Ex xp̃c nõ fuit falſarius. ſz dixit ꝺ omnibus vitatẽ. ſ. de celo. mꝺo. inferno. ꝺ peccato ⁊ de vtutis ope. Joh. xviij. Ego ad hoc nat⁹ ſum ⁊ veni i mũm. vt teſti. phi. vitati. Nã primo ꝺ celo dixit qꝺ ẽ ibi ppetuũ gaudiũ ⁊ pfectũ bonũ vt illuc ire nitamur. Jo. xvj. Iterũ ãt videbo vos ſcz in

celo.ꝛ gaudebit coꝛ vestꝫ ꝛ gaudi.ve. ne tol.a vo. De mūdo dixit q̄ erat totꝰ plenus maligmitate ꝛ instabilis vt ipꝫ fugiamus. Jo.vij. Nō pōt mūdꝰ odisse vos me aūt odit.qꝛ testimoniū phibeo ꝺ illo quoniā opa eius mala sūt. Math.xviij. De mūdo ab scādalis. De inferno dixit qꝛ magnis penis ē plenꝰ vt ipꝫ timeamꝰ Math.xnj. Ibi erit fletꝰ ꝛ stridoꝛ dētiū De pcto dixit q̄ magnis dāmis ꝛ piculis est annexū vt ipm relinq̄mꝰ Nā facit bomine suū dyaboli exuit vestē nuptialē.i. caritatē ꝛ alias vtutū aufert ei omia bona sua ꝛ meritū xp̄i ꝛ totiꝰ eccie.q̄uat hereditatē celi.ad infernū trāsmittit in suppliciū eternū. Math.xxij. Ibūt hi in suppliciū eternū. De ope vero vtuoso dicit q̄ fructu incredibili ꝛ ineffabili a deo remuneramur.vt illō sup omia amplectamur. Math.xix Vos q̄ secuti estis me.s. in opibus vtuosis ī regeneratōe.cū se.fi. ho.in se.ma.s.se.ꝛ vos sup se.xij.iu.xij.tribus israel Jtē docuit omnē vitatē.s. vite doctrine ꝛ iusticie.qō etiā ipi iudi ꝓfessi sunt Math.xxij. Magister scimus qꝛ vera es.ꝛ viā ꝺi in vitate doces.s.in vitate doctrine.ꝛ nō est tibi cura de aliq̄ qn loq̄ris qō iustū est. Et hoc ē qō hic ꝺr. Si vitatē dico vobis nō potestis me vt falsariū ꝓdēnare imo debetis me vt maiꝰ tenere.q̄re ergo nō creditis mihi De vobis etiā in p̄sentia vitatē dico. vt qꝛ non estis ex deo p imitatōez ꝛ grām. ſz ex p̄ dyabolo estis p imitatōz opez. ꝛ ꝺo nō audi tis vba mea q̄ ego vobis loq̄r Qui enī est ex ꝺo vba ꝺi audit. Ubi dicit gre. Ndēset vnusquisq; si vba ꝺi aure coꝛdis pcipit ꝛ intelliget vnde sit. Tercō mādabant occidi phitones ꝛ arioli et maleficī et hmōi.q̄a dyabolo q̄rūt et a mortuis vitatē. Exo.xxij. Maleficos nō patiaris viuere Et deut.xviij Nō inueniat inte q̄ ariolos scisciteꝛ.aut obſuet somnia.

atq; auguria ne sit malesicꝰ ne incātatoꝛ ne phitones cōsulat.nec diuios et q̄rat a moꝛtuis vitatē Istud ē magnū pctūm et mag̃ picula latēt ibi Quia vt dicit augu. Et si aliq̄ndo demões dicūt vez ad decipiēdū dicūt vt psuade possint.mj.re.xxij. Egrediar et ero spūs mēdax ī oꝛe omnū ꝓphetarꝫ vt spūs neq̄m Ez nō in oꝛe mi chee ꝓphete q̄ ꝓpheta domī erat.sz ī oꝛe ꝓphetarꝫ q̄ a demonibꝰ respōsa babebāt Et aliq̄ndo eis vitatē dixerant q̄ postea falsitate subiecta fecerūt regē et ꝑlīm gladio ītemire Sic saul ꝓsulut phitonissaz. et iō ipe cū filijs suis in plio cū gladio interemptꝰ ē vt ptz.j.re.xxvnj.et xxxj.et tamē phitonissa vez locuta ē.et saul ꝓpter hoc nō cauit malū qꝛ eū ꝺi iudicū pfigebat Ez ego ait xp̄c demoniū nō habeo. nec aliquā ꝓfederatōz cū eo imo ipm ab hominibꝰ expello.et destruo et ꝓdemno mala opa eiꝰ.j.Jo.nj. In hoc apparuit filius dei vt dissoluat opa dyaboli Et jo. xvnj. Ille homicida erat ab initō Et itemū.mēdax ē ꝛ paꝛ eiꝰ Act.x. Qui ptrāsijt benefaciēdo et sa.o.oppresa dya.et quia hoc iudei p̄cipue ei imponebāt iō in illo euāgelio lu.xj. Erat ie.ei.de.pmltas rōes ostēdit q̄ cū dyabolo ꝓtubermū nō habebat ¶ Quarto debebāt occidi blasphemi in deū vt pz leuit.xxmj.q̄ndo moyses inuēto blasphemo q̄ blasphemauerat deū israel.ꝓsuluit deū .et dominꝰ respōdit ꝺi. Educ blasphemū extra castra.et lapidēt eū ois populꝰ Inter chriſtianos ē pena cētū solidoꝝ et magis reputāt blasphemare regē q̄z deū.et miseriā xp̄ianoꝝ qꝛ in lege saracenoꝝ q̄ nō credūt in xp̄m taxata est pena mortis.q̄cunq; etiā nō solū deū.sed etiā xp̄m blasphemat.et iō inter eos nūq̄m q̄si xp̄c vel ꝺs blasphemat Chriſtiani aūt miseri absq; freno in deū et scōs linguas suas relaxāt qꝺ est maiꝰ pctūm q̄z hoies interficere Iste ē actus dāmatoꝝ Apoc.

xvj. Adūcauerūt linguas suas p̄ dolore. ⁊ blasfemauerūt deū. Et iō nota hic de illo puero ānquēm. de q̄ dicit greg. in dyalogo q̄ erat assuet⁹ blasfemare deū q̄ dū moreret vidit demones ⁊ exclamās dixit. Vade obsta. q⁹ mauri boies. i. nigri volūt me tollere Et sic clamās blasfemauit deū ⁊ emisit spūm. Ego ego ait xp̄c nō vitupo deū patrē meū. eū blasfemādo vl̄ ꝓtumeliā aliquā inferēdo. sz honorifico eū. q⁹ omia ei attribuo opa vtuosa Iob. xiij. Vade in me manēs ipe facit opa ⁊ tē eius nomē ⁊ gl̄am hominib⁹ manifesto ⁊ ei⁹ claritatē p̄dico. Iob. xvij. Adanifestaui nomē tuū hominib⁹ Ibidē. Ego te glorificaui sup terrā. Quīto debebāt occidi homicide. q⁹ lex ciuilis ⁊ mosaica hoc mādat. Exo. xxj. Qui pcusserit boiez volēs occīde morte moriat̄. Und̄ dauid in morte ꝓstitut⁹ mādauit salomoni vt occideret ioab p̄cipē militie. q⁹ duos viros occiderat. scz amasan ⁊ abner. vt pz̄ iij. reg. ij Et saul rex reprobat⁹ est a d̄o q⁹ agag regi amalechita⁹ vitā pepcit q̄ mlt̄os occiderat tā neqter q̄z iniuste. Quez samuel aprehēdēs caput amputauit. d. Sicut fecit mulieres absq̄z liberis gladius tu⁹. sic absq̄z liberis erit inē mulieres mat̄ tua. vt pz̄. j. re. iij. Ez ego ait xp̄c non venī occidere. sz viuificare. q⁹ doceo vnū q̄ō q̄cunq̄z obꝑuauerit nunq̄z moriet̄ur Quia si qs smonē meū ꝑuabit mor. non gusta. inet. Ubi nota q̄ triplex est mors. s. nature. culpe. ⁊ pene etne Prima mors nō est ꝑprie mors. sz q̄dā sepatio aīe a corpe in q̄ sepatōe aīma īcipit pfecte viuere ⁊ bē. Scōa mors scz culpe qua d̄s est q̄ est vita aīa⁹. sepat̄ ab aīa ⁊ tercia scz pene q̄ anima sepat̄ a gl̄a ⁊ deputat̄ tormētis. sunt ve ⁊ totalit̄ mortes Qui ergo ꝑuat sermonē dei non moriet̄ morte culpe vel pene. morte vo nature q̄ est quedā depositō sarcine moriet̄. sed resurget gl̄osus. ⁊ iō nō morie⁊ ineternū. q̄ seruat smonē di Unde ve pōt dici q⁹ nulla morte morit̄ q̄ seruat smonē di Se xto debebāt occidi filij q̄ monita pentuz nō audiebāt. sz comesatōibus ⁊ ludis vacabāt Deut. xxj. Si genuerit hō filiū cōtumacē ⁊ pteruū. q̄ nō audiat patris ac matris impiū ⁊ coercit⁹ obedire ꝓtēpserit apprehēdent eū ⁊ adducēt ad seniores ciuitatis illi⁹ ⁊ ad portaz iudicij. dicētq̄z ad eos. Filius noster iste pteruus ē ⁊ cōtumax monita nrā audire ꝓtēnit comesatōnibus vacat ⁊ luxurie atq̄z ꝓuiuijs. lapidib⁹ eū obruet ꝑlis ciuitatis ⁊ morietur. Quia meli⁹ est q⁹ vn⁹ occidat̄ q̄z q⁹ tota dom⁹ destruat̄ ⁊ oēs ꝓsangnei confundant̄ Bon⁹ fili⁹ domū reficit ⁊ pgemē suā honorat. malus aūt fili⁹ domū dstruit ⁊ pentes ꝓfundit ⁊ pgemē Et iō filij deberēt nutriri sub magī ferula disciplīne ⁊ flagellari p culpis. Ecci. xxx. Qui diligit filiū suū assiduat illi flagella. Ibidē. Curua ceruicē eius a iuuētute. ⁊ tunde latera eius dū infans ē. puer. xxij. qui pcit vge odit fi. su. Ibidē. xxij. Stultitia colligata ē in corde pueri ⁊ vga disciplīne fugabit eū. Adulti pentes sūt cā poriōnis filioz suoz. q⁹ eos corrigere negligunt. qō sine magna culpa nō ē. q⁹ sūt cā mortis corpis ⁊ aīe. puer. xxij. Noli subtrahere a puero disciplinā. si ei pcusseris eū virga. nō morie⁊ Tu vga pcutes eū ⁊ animā ei⁹ de inferno liberabis Exēplum de filijs hely sacerdotis. quoz pctūm erat grāde nimis cora dnō. ⁊ ipe nō correxit eos nisi lenit̄ dicēs. Nō ē bona fama quā audio de vobis. Et iō vno die ābo occisi sunt. Quo audito pater cecidit retrorsū de sella ⁊ fractis ceruicib⁹ expirauit. ⁊ vtror vni⁹ filioz hoc audiēs i ptu existēs pclutata ē in ptu. vt d̄. j. re. iij. et sic tota dom⁹ pijt. Ez ego inqt xp̄c nō suz filius ꝓtumax sz obediēs vsq̄z ad mortez.

Philij. Fact⁹ obediēs vs. ad mór. Quia ego scio eū ⁊ ꝑmonē ei⁹ seruo. i. scio volū tatē patris mei ⁊ eā ope impleo ⁊ cōsum mo. Job. xvij. Op⁹ ꝓsūmaui qō dedisti mihi vt faciā ¶ Septimo debebāt occi di oēs inimici ꝑpli di. sicut dom⁹ man dauit filijs israel vt delerēt illos septē po pulos. s. amorreū. ferezeū. chananeuz ꝛc. Exēplū iosue q̄ndo appinq̄nte solis oc casu ꝑcepit soli ⁊ lune vt starēt donec in terficerēt inimicos ꝑpli di. ⁊ steterūt spa cio vni⁹ diei vt patz iosue. x. Nos aūt sa racenos occidere debem⁹ mare trāsfre tātes q̄ terrā sanctā detinēt occupatā dū passagiū indicit. ⁊ p hoc faciēdo omniuz pctō⁹ indulgētia elargit. Ez ego inquit xp̄c nō sum inimic⁹ sed ó vestra gēte na tus iude⁹ ex iudeis. ⁊ ꝓuersat⁹ inter vos Deut. xviij. Prophetā de gēte tua ⁊ de fratribus tuis sicut me suscitabit tibi do minus ds tu⁹. Et ꝑphete ⁊ reges vestri desiderauerūt me vide. Lu. x. Multi re ges ⁊ ꝑphete ósiderauerūt videre q̄ vos videtis. Et maxime abraā pat vester ex ultauit vt viderz diē meū. i. cuz desidezio magno desiderauit ⁊ vidit ⁊ gauisus est Vidit enī diē vnitatis ⁊ trinitatis. q̄ est xp̄i dies inq̄ntū de⁹ ⁊ diē humanitatis q̄ est xp̄i dies inq̄ntū hō. Dies vnitatis et trinitatis ē dies glē. q⁹ omia ibi i luce cla rescūt. Dies aūt humanitatis ē dies grē quā ꝑsentia xp̄i fecit in mdo. Eius eni la tio i mundo sup saciē eccie facit diē grē et eius latō in celo sup beatos facit diē glē. Jo. xvij. Hec est vi. eter. vt ꝓg. ꝛc. Utrūq; aūt diē abraā vidit in spū p fidē ⁊ p spem ⁊ gauisus ē. duz qō credebat et spabat p dei grāz ītellexit. Nā diē trinitatis ⁊ vni tatis dei vidit q̄ndo tres angelos in spē hoīm vidit ⁊ vnū adorauit. in q̄b⁹ ꝓgno uit vnitatē essentie ⁊ trinitatē ꝑsonaruz. Diē vo humanitatis vidit q̄ndo dictuz est ei. In semīe tuo benedicent omēs gē tes. gen. xxij. qō credidit abraā ⁊ reputa tū est ei ad iusticiā. vt dicit aplūs ad ro. mj. Credidit ei q̄ filius di de semine suo carnē assumeret. in q̄ omēs gētes benedi cende erāt. In nullo enī puro hoīe omēs gētes poterāt benedici. sz oportebat filū dei esse vt esset supra totā naturā c⁹ meri tum esset infinitū p qō oēs piter saluarē tur. Et qō abraā hoc credidit patz p hoc qō dixit eleazar. Pone inq̄t manū tuaz subter femur meū vt adiurē te ꝛc. genes. xxmj. Omīs enī iurato ꝑ maiⁱ fit vt dicit aplūs ad heb. vj. Ergo credidit aliquē de se nascituz z maiorē se. q̄ purus hō esse nō poterat. cū maior ꝓrē eē deberz. q⁹ nō est discipul⁹ sup magistz nec ꝓuus maior do mino suo. Mathb. x. ⁊ job. xmj. ¶ Octa uo debebat occidi pctūm qō facit hoīes nihil eē. Aug. Peccatū nihil ē ⁊ nihil fi unt homīes cū peccāt Propt qō occidē dum voluit fili⁹ dei ī carne mori. Roz. vnj. De pctō dānauit pctūm in carne. j. pe. ij. Qui pctā nostra ptulit ī corpe suo sup lignū. Uere pctūm dz occidi qō facit homīes sup oīa nihil eē. ⁊ est ꝓtra omia. ⁊ omia sunt ꝓtra ipm. Qō figuratū fuit p ysmael filiū agar. de q̄ angel⁹ dixit. erit enī ferus hō. man⁹ ei⁹ ꝓtra oēs. ⁊ man⁹ omniū ꝓtra eū. gen. xvj. Ysmael natus ó cōcubina abrae est peccatū natū ó cōcu piscētia mali. qō fez et crudelē. ⁊ ē ꝓtra omēs. q⁹ oēs inficit ⁊ ꝓtaminat ⁊ facit ó clinare a bono. ps. Oēs decli. simul inu ti. facti sunt. Ez ego inq̄t xp̄c sp̄sum. ⁊ nū q̄m p peccatū defeci. j. pe. ij. Qui pec. non fecit nec inuē. ē dolus ī o. ei⁹. Unō ātēqz abraā fieret ego suz. Uez dicit. q⁹ ꝑsona filij dei cū iudeis loq̄bat et carnē assum pſit q̄ ꝑsona eterna erat. et iō ante abraā Job. j. In ꝓncipio erat v̄bū. Et sic ptz xp̄i innocētia. q⁹ nulla cā mortis in ipo fuit. nec alicui⁹ reꝑbensionis vel pene v̄l ma li ¶ Moraliter aūt ad edificatōz nostrā

octo ꝓmendabilia in hoc euãgelio inue-
nimus in xp̃o in q̃bus eũ seq̃ inq̃ntũ pos-
sumus ⁊ imitari debem⁹ ¶ Primũ est
vite innotẽtia Unde ait. Quis ex vo. ar-
me de pctõ. Ex q̊ ergo p baptismũ in san
guine xp̃i abluti sum⁹ ab oĩ macula pec-
cati ⁊ innocẽtes effecti. debem⁹ ipam in
nocẽtiam omĩ custodia obꝑuare. q⁊ dux
talẽ innocentiã custodim⁹. de⁹ in nobis
manet ⁊ omẽs vtutes. ⁊ in magna diligẽ
tia custodimur ⁊ multis gr̃is ⁊ donis re-
plemur. ⁊ nihil mali põt nobis nocere.
imo omĩa ꝓficiũt ad salutẽ Ro. viij. Di
li. deũ om. co. in bo. Et infinita sũt bona.
q̃ ex tali ĩnocẽtia ꝓseq̃mur. Bap̃. vij. Ue
nerũt mihi omĩa bona pariter cum illa Et
ecõuerso infinitis malis replemur ex ta
lis innocẽtie amissione. Efficimur enĩ ser-
ui diaboli ⁊ omnib⁹ bonis ꝓuamur et-
nisq; supplicijs deputamur. Et iõ amax
est valde talẽ innocẽtiã relinq̃re. Hiere-
ij. Scito ⁊ vide q; malũ ⁊ amax est reli-
quisse te dominũ deũ tuũ. Unde ille filiꝰ
ꝓdigus q̃ hanc innocẽtiã amiserat. dixit
lu. xv. Ego ãt hic fame peo. Et maxime q̃
habẽt alios regere ⁊ docere debẽt hãc in
nocentiã ꝓseruare. Quia vt dicit grego.
Cupiactas sordes tergere nõ valz manꝰ
q̃lutũ tenz. Idẽ. Cuiꝰ vita despicit restat
vteiꝰ ꝓdicatõ ꝓtẽnat. Propterea dicit
apo. ij. thi. ij. Solicite cura teipm exhibe
re dõ opariũ incõfusibilẽ recte tractantẽ
vbũ vitatis Qõ fit dũ facto implet qõ v
bo docet ¶ Scõm ẽ vitatis audiẽtia. un
de ait Si vitatẽ dico vo. ẽc. Debem⁹ er-
go p vitate stare. vitatẽ audire. ⁊ vitatez
loq. ⁊ nõ debem⁹ defendẽ mala neq; ho-
minib⁹ in prauitatib⁹ adulari. Prouer.
viij. Ueritatẽ meditabit guttur meuz. et
labia mea detestabunt impiũ. q⁊ vt dr ꝓ-
uer. xxix. Hõ q̃ blãdis fictisq; ꝑmonibus
loquit amico suo. rete expãdit gressibus
eiꝰ. Esa. nj. Populeme⁹ q̃ beatuz te di-
cũt ipi te decipiũt. ⁊ viã gressuũ tuoꝝ dis
sipãt. Ezbodie duminute sũt vitates a fi
lijs hominuz. vt dicit dauid ĩ psal. Pro
modico lucro hodie subticet ⁊ ꝓsternit
vitas ⁊ asserit falsitas. Esa. xlix. Corruit
vitas in plateis Dan. viij. Prosternet
vitas ĩ terra. Doctꝰ vana ⁊ fabulas mũ
di volũt audire hoĩes q̃z vbi dei vitatez.
ij. thi. iij. A vitate quidẽ au. auer. ad fa.
aũt ꝓuer. Terciũ est mãsuetudis ab-
undãtia. Adultũ enĩ mãsuetudine abiu-
dabit. dũ ad ꝓuicia ꝓ cõuicia nõ respon-
dit. sz mãsuete intulit. d. Ego demoniuz
nõ habeo. Aditis enĩ ⁊ mãsuetꝰ ẽ. quem
rãcor vel ira nõ afficit sz omĩa eq̃nimiter
portat. vt dicit glo. sup illud math. v. Be
ati mites Hõ mãsuetꝰ cũ cõtitatꝰ fuerit
nec negat vez. nec ꝓ cõuicio cõuicia red-
dit. Dominꝰ ãt ꝺ duobꝰ sibi obiectis id
qꝺ aliquo mõ tolerari potuit non nega
uit sz se samaritanũ eẽ. Interptat enĩ cu
stos. Qꝺ ãt manifeste falsũ erat negans
nullũ cõuiciũ reddidit cũ ve potuisz eos
dicere demoniũ habere. j. pe. ij. Qui cuz
male. nõ male. cũ pa. nõ ꝓmu. Beda Hic
dominꝰ in semetipo ꝑbuit exẽplũ patiẽ-
tie. vt eo tpe q̃ a primis ex falsitate cõtu-
melias accipim⁹. eoꝝ etiã va mala tacea
mus Ro. xij. Nõ vosmetipos defendẽ-
tes carissimi sz da. lo. ire. Ecõtrario autẽ
audito ꝓuicio os stultoꝝ ebullit stulticia
am ⁊ grãm quã habebat effundit. puer.
xx. Orẽ fatuoꝝ effundent. Dic ergo ⁊ in
ꝓsperis ⁊ in aduersis mites eẽ debemus
⁊ mãsueti ¶ Math. v. Beati mi. quoniaz
ip. possi. ter. Unde math. x. Ecce ego mit. v.
sicut o. in me. lu. es. er. pru. ẽc ¶ Quartuz
est patris honorificẽtia Unde ait Hono
rifico patrẽ meũ Debem⁹ ergo patrẽ no
strũ xp̃m cuiꝰ beneficõ viuim⁹. ⁊ pentes
nrõs spũales sz apl'os ⁊ scõs. q̊ꝝ grã in
fide stam⁹ ⁊ pentes nrõs carnales q̊um
ope nati sum⁹ summe honorare Exo. xx.

Honora pa.tu.⁊ m.tu. Et q̄ male.pa. vel ma.mor.mo. ¶ Quintū est humilitatis amplex⁹ ⁊ vane gl̄ie aspnantia. Unde ait Ego gl̄iam meā nō q̄ro. Debem⁹ enī sub potēti manu dī hūiliari. q̄ dōs supbis resistit humilib⁹ aūt dat grām. ja.iiij.⁊ omnia bona q̄ facimus nō nobis attribuere nec inde gl̄iari. sz in autorē deum referre. Esa.xxvj. Omnia opa nrā op.es in n.do. j.cor.x. Siue mā. siue bi. vel aliud q̄d fa. om. in glo. dei fa. Vana enī gl̄ia ē ventus corrupt⁹ faciēs opa nrā fetere corā dō. p cedit cī de vesica supbie q̄ tota est plena fetore. In cui⁹ figura mādatū est in lege leuit. j. q̄ vesica auis īmolande in loco ci nex reponerēt Unde leuit. j. Vesiculā vero gutturis ⁊ plumas pīciet ppe altare ad orientalē plagā in loco in q̄ cineres effundi solēt q̄ p nihil ita repmit supbia sicut p memoriā mortis. cogitādo q̄ī cinerē redigemur. Eccī.x. Quid supbis terra ⁊ cinis ¶ Sextū ē caritatis eruberātia. Nā ppter ꝓuicia illata a beneficō nō desistit. sz doc⁹ eos vnā rē optimā. quā obꝑ uando nūq̄z eternalit morient. di. Siqs ser.m. ser.mor. nō gu.meter. Debem⁹ ergo ppt̄ primos sp caritatis viscerib⁹ abundare ⁊ eos diligere ro.vnj. Quis nos sepabit a caritate xp̄i Cāt.vnj. Aque multe nō potuerūt extinguere caritatē q̄ fortis ē vt mors dilectō ¶ Septimū ē vere subsistētie pmanētia Unde ait. Antēq̄m abraā fieret ego sū. i. sp in dō subsisto. nec p aliq̄d pctūm ab eo deficio Sic ⁊ nos dilem⁹ dei grā p verā fidē spem. ⁊ verā caritatē ī dō manere nec p aliq̄d pctūm ab eo separi ⁊ deficere. Heb.xnj. Optimū ē grā stabilire cor. q̄ ex hoc magnū fructū ferem⁹. jo.xv. Qui manet in me ⁊ ego in eo. hic fert fructū mul. Sicut palmes nō pōt fructū ferre nisi māserit ī vite. sic nec vos nisi in me mā. Item. In me pacē habebitis un mōdo āt pūrā ¶ Octauū con

grue absc̄ōsionis p:udētia. q:dū vellent eū lapidare absc̄ōdit se ⁊ exiuit de tēplo. Sz vbi absc̄ōdit se in angulo vel in domo. Nō Sz maiestas celica fecit eū inuisibilē ⁊ sic exiuit d̄ tēplo. vt dicit aug. Debem⁹ enī cedere furori inimicor⁹ ⁊ recedere ab eis. ⁊ nō ꝓtēdere ⁊ resistere. puer. ij. Honorē bomī q̄ sepat se a ꝓtētionib⁹ Debem⁹ enī fugere mortē cū ppēdimus mortē nostrā pficuā nō esse. sz mag. vitā. Sic apl's fecit se in sporta deponi p murū damasci vt effugeret man⁹ psequētū vt patz act.ix. Et in grecia incarceratus dixit se ciuē romanū vt possz euade. ⁊ in iudea ad cesarē appellauit. vt pz act.xxvj. ⁊ xxv. Et iō multū p:udētia indigem⁹. q̄ omia decēcia ⁊ ꝓgrua nos doc⁹ p loco et tpe obꝑuare. Math.x. Estote p:u. si. ser. Et sic patz ꝑmū ¶ Secō ponit iudeor̄ malicia ⁊ puersitas detestāda q̄ q̄ntum ad sex ostēdit q̄ntū ex hoc euangelio pōt colligi ℟ ¶ Primo ex mētis corrupti one. Valō nāq̄z corrupt⁹ est mēte q̄ vita ti audite ⁊ ꝓgnite nō acq̄escit. sicut erant isti q̄bus aut Si vitatē dico vobis quare nō creditis mihi. Multi sūt hodie silēs iudeis q̄ vitate ꝓgnita nō solū nō acquescūt. sz vitatis lumē impugnāt. Job.xnj. Ip̄i fuerūt rebelles lumini. Sec⁹ āt si ex ignorātia repugnarēt. q:min⁹ peccarēt. ⁊ misericordiā possent ꝓseq̄. j. tbi. nj. Iō misericordiā ꝓsecut⁹ sum q:ignorās feci ¶ Secūdo ex animi trālformatōe. Nā hō fm naturā fact⁹ est ad imaginē dei. sz p grām fact⁹ est filī⁹ dei. Per pctūm aūt efficit hō suus peccati. ⁊ filī⁹ dyaboli. jo. vnj. Qui facit peccatū suus ē pec. Et q̄a filius audit volūtatē patris. ⁊ eius desideria vult pficere. iō isti ⁊ omēs pctōres pdita dei filiatōne ⁊ in dyabolū transformati nō audiebāt deū sz dyabolū & filij facti erāt p culpā. Johā.vnj. Vos ex prē dyabolo estis. ⁊ desideria patris vestri

vultis facere Greg. Pendet vnusquisq; apud se si aure cordis vba dei pcipit & intelliget vnd sit. Nā sunt nonnulli q vba dei nec aure cordis dignāt audire. & hoc est qd dicit. Propterea vos nō auditis q; ex deo nō estis sc; p grām. Tercō ex falsi impositōe. q; dicebāt ipm demoniū habere. Vbi nota d infamia quo q; tenetur ad restitutō; multo magis q; ad restituendā pecuniā. q; vnū de optimis bois est bonū nomē. puer. xxij. Deli; ē nomē bonū q; diuitie multe. Et io debz hō mlt tum satagere nomē bonu; habere. Qui em negligit famā suā stultissim; ē. vt sapiens dicit. Et neqssim; ē detractor q famam alicui aufert & comedit carnes crudas & viuas. puer. xxvj. Noli esse in q uijs eor; q carnes ad vescendū pferunt.

Quarto ex vitupij illatōe. q; in bono rastis me. Multa em ei vitupia intulerūt. Dicebāt em ei q erat fili; fabri. et q erat vorator & potator vini & amic; peccator. & q nō erat a do & q legē solucbat & turbam & plm seducebat. & q in vtute dyaboli miracula faciebat. Dia ista vitupia pctōres xpo inferūt vsq; hodie. dicētes ipm nō esse filiū dei. vt heretici & saraceni. Dicūt etiā q; pctōrib; magis benefacit q; iustis Iob. xij. Abundāt tabernacula pdonū. Dicūt etiā q seducit turbas cū dicit hoīes dānandos cu; oēs in fine saluent. Dicūt etiā q dyabol; omia visibilia creauit. ex quo sequit q xpc in vtute dyaboli qdqd circa hec visibilia fecit opatus sit. Quito ex mali pseuerātia & ptinuatōe. q; repetūt & ptinuāt malum dicētes. Nūc pgnouim; q; demoniū habes. Gre. Humanū est peccare. sz dya. ē in pec. pse. Multi hodie sil'es sunt iudeis q ptinue male agūt & nunq; a malis desistūt. & multi a malis desistūt sz nō pseuerāt ad pstina mala redeūtes. Sexto ex homicidij ppetratōe. q; tulerūt lapides vt iacerēt in eū. In quē eū. Certe in suū creatorē. in suū gubernatorē. in suū eruditorē. in suū pacificatorē. in suū redemptorē. in suū iustificatorē. & in suū remuneratorē. Sic lapidat & crucifigit eū omis peccator. Ad heb. vj. Rursum crucifigētes sibimetipis filiū dei. Ex q ptz q oīs pctor valde iuste meret supplicia eterna. dū suū creatorē. suū gubernatorē. suū pacificatorē. suū redemptorē. suū iustificatorē. & suū remuneratorē lapidat & occidit. Dic possent multa dici. sz obmittūt ad psens. Et sic patz totū de euāgelio

De epistola Sermo. q XLII.

Xpist; assistens pontifex fu. bo. pamplius & pfectius &c. ad hebr. ix. Sicut dicit phūs smones accipiēdi sunt sm materiā. Et q; hec dom̄ica de passione vocatur. ideo totū officiū d dom̄ica passiōe fit. Ideo etiā euāgeliū & epla recitant in quibus ptinētia ad passionē dominicā enarrant. In hac ergo epla ptinet quō p ppriū sanguinē xpc in tēplu; celeste intrauit. In q quidē epla pncipaliter tria ptinētur. Primo em excellētia & pēminētia sacerdotij xpi ad oēs alios demonstrat in pncipio eple. Secdo q vtus sanguis & mortis ei; abomī pctō nos mūdat p silitudinē q̄ndā pbat ibi. Si em sanguis bircor; et tba. & ci. vi. asp. inq̄natos sanctificet &c. Tercō q xpc grē no. testa. & gle future sit mediator & collator. ex antedictis subinfert & declarat ibi. Et io noui testa. mediator est. Primo ergo apls excellētia; & pēminentiā sacerdotij xpi ad oēs alios demōstrat. Quā pēminentiā ostēdit q̄ntū ad q̄ttuor sc; q̄ntū ad psonā offerentē. q; xpc q̄ntū ad locū in q̄ sacrificiū obtulit q; tabernaculū pamplio; & pfectio; introiuit q̄ntū ad ipm sacrificiū q; p ppriū sanguinē. & q̄ntū ad finē sacrificij. q; et. redē.

inuēta ꝑsona offerēs est ipse filꝰ dei pōtifex factꝰ meternū inq̄ntū hō. locꝰ vbi sacrificiū obtulit ē ipm celū locꝰ beatoꝝ sacrificiū oblatū est coꝛpꝰ ⁊ sanguis ipi filij dei. finis sacrificij ē redēptō hominū ⁊ vita btōꝝ. in qbus maxīa ⁊ infinita excellētia sacerdotij xp̄i demōstrat. Et hoc est qđ dicit. Xp̄c assistēs. s. dō patri ad interpellandū p nobis pōtifex. i. datoꝛ ⁊ minister futuroꝝ bonoꝝ nō tpaliū tantuꝫ. vt pōtifex legalis q̄ etiā ulla tantū ꝓmittebat ⁊ nō dabat. sꝫ xp̄c dat p̄bēdas etnas ꝑm merita singuloꝝ. Est ergo pontifex ⁊ minister futuroꝝ bonoꝝ. i. bonoꝝ grē et glē. q̄ in ve. testa. futura erāt. ⁊ xp̄o rebuabant dispēsanda. Jo. j. Lex p moysen data est. grā ⁊ veritas p ihesum xp̄m facta est Dicūt etiā mō futura. qꝛ bona grē ad bona glē futura ordinant sicut ad finez. glā eni est grā ꝑsummata. ⁊ iō bona grē ꝑm suā ꝑsummatōꝫ ⁊ pfectōꝫ futura sūt. q̄ū datoꝛ ⁊ minister ē xp̄c. Christꝰ ergo taliū bonoꝝ pōtifex introiuit tabernaculuꝫ. i. celū. pamplius vna ps ē. i. maiꝰ capacitate. pfectius. i. meliꝰ ⁊ nobiliꝰ q̄ꝫ tabernaculū terrestre. vel tēplū salomōis. sup. tabernaculū dico nō manufactū. i. nō buiꝰ creatōnis. i. fabꝛicatōis q̄le ē templū materiale. qđ hic est fabꝛicatuꝫ. qꝛ hoc finxit dꝰ ⁊ nō hō. Uel p ampliꝰ possūt eē due ptes. vt sit sensus. Introiuit ī sancta p tabernaculū ampliꝰ ⁊ pfectiꝰ. s. ꝓpꝛiū coꝛpus. Hic exponit crip̄. Suū eni coꝛpꝰ fuit dei tabernaculū. Qđ coꝛpꝰ nō fuit bꝰ creatōis. qꝛ nō fuit foꝛmatū sicut alia coꝛpoꝛa sꝫ vtute spūssci. Neqꝫ etiā xp̄c pōtifex noster introiuit ī sancta sicut alij pōtifices scꝫ multotiēs p sanḡnē bircoꝝ aut vituloꝝ. sꝫ p ꝓpꝛiū sanḡnē. s. effusū p mūdatōe ꝑpli. Et hoc solū semel fecit. qꝛ vna vice eternā redemptōꝫ īuenit. Et hoc est eterna redēptōne inuēta. s. nobis a dō. q̄ nullo mō potuit p omia sacrificia legalia neqꝫ p oēs prēs ve. te. īueniri. Sic ergo ꝓgrue xp̄c existēs pōtifex futuroꝝ bonoꝝ introiuit tabernaculū pamplꝰ ⁊ pfectus ⁊ nō manufactū neqꝫ p sanguinem bircoꝝ aut vituloꝝ. sꝫ p ꝓpꝛiū sanguinē. sup. introiuit sel in sancta. ad locū scꝫ beatoꝝ ⁊ ad nobiliorē ptē celi. qꝛ ad dextraꝫ dei sedꝫ. ps. Ascēdit sup celū celi ad orientem. Sicut enī nobilioꝛ ps tēpli estimabat sancta. sic xp̄c nobiliorē ptē celi tenet qꝛ sedet ad dextrā dī. in portionꝫ bonis patris. Et hec oīa inq̄ntū hō fuit. Naꝫ p sancta scōꝝ figurabat tēplū btōꝝ ⁊ glē dī Et sic pꝫ q̄ excellētia sacerdotij xp̄i q̄ntū ad q̄ttuoꝛ demōstrat ¶ Primo q̄ntum ad psonā offerentē q̄ fuit filius dī rex noster ⁊ sacerdos. Rex noster fuit inq̄ntuꝫ inimicū hūani generis debellauit. ⁊ nos omēs de ptāte eiꝰ eripuit Col. j. Qui eripuit nos de ptāte tenebꝝaꝝ ⁊ trāstulit in regnū filij dilectōis sue. Sacerdos ⁊ pōtifex noster fuit q̄ndo seipm ī ara crucis obtulit hostiā viuentē sanctā dō placētē p quā dōs placatꝰ est hūano generi ⁊ pacificatꝰ. Et attēde q̄ pōtifex noster habuit ꝓmitra spineā coꝛonā. p pastoꝛali baculo arundinē. p pallio indutꝰ ē veste alba ab herode. p amictu habuit fasciaꝫ ante oculos ligatā sup collū sicut amictꝰ stat sup collū. p casula vel planeta vestē coccineā. i. rubeā circūdederūt ei. p sandaliis habuit clauos ī pedibꝰ. p cyrotbecas habuit clauos in manibꝰ Talibꝰ oꝛnamētis fuit pōtifex noster oꝛnatꝰ vt docez oīa oꝛnamēta mōi ꝓtēnere. ⁊ vt ostēdez nullū pōtificē debere fieri vt oꝛnamēta ⁊ bona mūdi possideat. sꝫ vt ad vitā vna cuꝫ grege sibi ꝓmissa ꝑfruiat sempiternā. Et q̄ xp̄c fuit sacerdos ⁊ hostia offerēda. ideo postq̄ꝫ steterat vt pōtifex induꝰ. exuit se nudū rāq̄ꝫ hostiā sacrificādā. nā aīmal sacrificādū deꝛoꝛari debebat. ⁊ sic nudus arā crucis xp̄c ascēdit īmolādꝰ ibidē ¶

Et nota q̄ aplūs q̄ttuor attribuit pōtifici nrō xp̄o. q̄ excellent xp̄c hūit ⁊ omīs pōtifex dz habere. Debz enī pōtifex eē plen⁹ spūsc̄ō vt sancte viuat ⁊ in vitate doceat Tūc.n. vā ē doctrina q̄ndo p sanctā vitā ꝓfirmat. q⁊ vt dicit g⁊e. Cui⁹ vita. despicit re. vt e. p̄di. ꝓtē. Ro. xv. Nō eī audeo loq̄ aliq̄d eo⁊ q̄ nō p me efficit xp̄c Hic ⁊ xp̄c scūssēo⁊ fuit ⁊ vnct⁹ ⁊ plen⁹ grā ⁊ vtute. spūssci sup oēs boīes. ps. Unxit te ds ds tu. o. le. p ꝓ. t. Jo. j. Plenū grā ⁊ vitate. et hoc ē qđ dicit xp̄c. i. vnct⁹ omī grā ⁊ vtute Ecđo dz đop p̄lo assistere. ⁊ p ipo inde fessis p̄cib⁹ exo⁊are. Eph. iij. c. Flecto ge⁊ nua mea ad patrē domī nostri ieſu xp̄i. vt det vobis ſm diuitias gl̄e sue habita⁊ re xp̄m p fidē in co⁊dib⁹ vr̄is ī caritate ra dicati ⁊ fundati vt possitis ꝓpbendē cu⁊ omnib⁹ scīs. que sit latitudo. lōgitudo. ⁊ sublimitas ⁊ pfundū. Jtē ro. j. Obsecro ⁊ am vestri facio sp in o⁊ōnib⁹ meis. sic et xp̄c sp assistit đo oās ⁊ interpellās p nobis. j. Jo. ij. Aduocatū habem⁹ apud pa trē ieſū xp̄m iustū et ipe ē ꝓpciatio p pec⁊ catis nr̄is. Ber. Decu⁊ accessū habes o bō ad deū. vbi babes āte p⁊ēm filiū. ante filiū matrē. Filius ostēdit patri cicatrices ⁊ ⁊ vulnera. mat ostēdit filio pect⁹ ⁊ vbera nec vlla potit oīno eē repulsa. vbi tot cō⁊ currūt caritatis insignia Tercō dz đ se facere pōtē ⁊ viā p quā trāseat p̄lūs. vt vi⁊ ta sua sit forma et speculū sine macula in qđ oēs debēt respicere. j. thi. mj. Exēplu⁊ esto fidelūm in vbo et ꝙuersatōe ī caritate in fide. ī castitate. Hic ⁊ xp̄c fecit viā imo ipe ē via p quā trāsit ad celū Jo. xmj. ego sum via Jpe ē etiā speculū sine macula in q̄ respicere debem⁹ si recte voluerimus ambulare. Job. vmj. Ego sū lux mđi q̄ se. me. nō am. in te. Et q⁊ hec via ē nimis ar⁊ ta ⁊ aspa. iō de se fecit pontē vt to⁊rēs hu mane aduersitatis sub eo trāsiret. et nos trāsirem⁹ sup eū securi Propter pōtifex id est. faciēs pontē est appellat⁹ a đo vt đ⁊ ad heb. v Et iō inclinato capite tā q̄⁊ pon tē faciēs emisit spūs. jo. xix. vt p vo⁊aginē inferni nō eam⁹ ampli⁹. s⁊ recto tramite pgam⁹ ad celū. Et hoc ē qđ dicit. pōtifex. Quarto dz p̄lo spūalia dona largiri s⁊ doctrinā et eccie sacramēta Hic ⁊ xp̄c nobis spūalia bona la⁊git. q⁊ hic dona ⁊ vtutes et grām et in futuro gl̄a⁊. ps. Gra⁊ tiā et gl̄am dabit domin⁹. Joh. Ego vitā eternā đo eis. et hoc ē qđ dicit. futuro⁊ū bono⁊ Ecđo demōstrat excellētia sa cerdotij xp̄i q̄ntū ad locū et tabernaculū qđ ītrauit. q⁊ ītrauit tabernaculū qđ fin⁊ xit đs et nō hō. ampli⁹ et pfecti⁹ oī taber naculo qđ vnq̄⁊ fieri possit. s. in ipm celū. Heb. mj. Habētes ergo pōtificē magnū. q̄ penetrauit celos ieſū filiū dei. et ibi ob tulit hostiā suā. s. co⁊p⁹ suū gl̄osum. qđ in ara crucis in incēdio amo⁊is fuit cōbu⁊ stū. et postea vt au⁊ purificatū glorioſu⁊ et īmo⁊tale resurre⁊it. Tercō excellētia sacerdotij xp̄i demonstrat q̄ntum ad id qđ obtulit. s. semetip̄m ⁊ q̄ntū ad id p qđ in scās cō⁊ introiuit Alij nāq⁊ pōtifices ī trabāt in scā p sanḡnē aialiū. s⁊ xp̄c p pro p⁊iū sanḡnē. i. p vtutē sui sanḡnis. Nā vi tus sanguinis xp̄i celū apuit. et iō ꝓpria vtute celū intrauit. Et sicut dicit beatus petrus. j. ca. mj. c. Christo igit passo in car ne et vos eadē cogitatōne armamini. q⁊ eodē modo s⁊ p ꝓp⁊iū sanguinē. hoc est p aduersa et etiā p mo⁊tē si necessariū est oporte⁊ nos in celum intrare. Actuum. xmj. Per multas tri. o. n. intra. in reḡ. ce. Hoc figuratū ē p hoc qđ scriptura refert q̄ domin⁹ collocauit ad ostiu⁊ paradisi fla meū gladiū atq⁊ vsatilē ad custodiēdam viā ligni vite gen. mj. Per aciē ergo ensis oporte⁊ nos redire ī paradisū ⁊ co⁊onari ibi dē. j. thi. iij Nemo co. mi. q̄ le. cer. Effemī natus est miles q̄ eūte domīo ad p̄lūm vult lasciuire in lecto. Exemplum vrie et bei

q̄ nullo mō voluit domū suā intrare. nec in lecto iacere stāte ioab p̄ncipe militum dauid ī exercitu. ij. re. xj. ¶ Multi vō p sanguinē aīaliū volūt celū intrare ⁊ nō p̄p̄ p̄riū sanḡnē sicut sacerdotes ve. te. dū bene bibēdo ⁊ comedēdo putāt se celū posse intrare. ¶ Multi etiā sūt sicut ille quīq; vḡines fatue q̄ direriūt date nobis ō oleo vr̄ō. q; lāpa. no. extinguunt. q. s. nihil vo; lūt in vita facere. sz in morte dū eoz lāpades extinguūt. petūt oz̄ones ⁊ oleū pietatis. ⁊ ita volūt saluari solum meritis alienis. ¶ Hz p̄uerbiū ē. Tarde saciat q̄ ore balat manib⁹ alienis. Et attēde q̄ xp̄c solus passus ē semel ⁊ semel introiuit ī sancta. vt hic dr. ad ostendēdū q̄ solū semel dz fieri va penitētia q̄ p xp̄i passionē desigt. q; p totā vitā homis p̄tinua dz eē. Tota enī vita p̄sens ē tps p̄nie deputatū. q; totū tps p̄sens est vigilia quedā future festiuitatis ¶ Semel etiā debem⁹ eccl̄iam militantē intrare. s. in baptismo. ⁊ nūq; exire. ⁊ sīr eccl̄iam triūphantē q̄ p sanctas sanctoz designat. Qđ ē cōtra multos q̄ frequētez intrāt ⁊ exeūt eccl̄iam ⁊ vineā p̄nie facientes turpit reciduū in q̄ filiū dei crucifigere p̄robant. Hebr. vj. Rursus crucifigētes sibumetip̄is filiū di ¶ Quarto demōstrat excellētia sacerdotij xp̄i q̄n tū ad finē q; sol⁹ xp̄c agn⁹ dei īmolat⁹ p sum sacrificiū humanā redēptōz potuit īuenire. ¶ Multis enī sacrificijs ⁊ a multis fuit q̄sita in ve. te. ⁊ a nullo vnq; potuit īueniri. Fere mille ānis ploraut adam ⁊ multis sacrificijs eternā redēptōz q̄siuit. vt q̄ fuerat cā p̄ditōis fieret cā redēptōis ⁊ eā penit⁹ nō inuenit. Hebr. xij. ¶ Nō ei inuenit penitētie locū. i. fructū quāq; cū lacrimis inq̄sisset eā. ¶ Apo. v. Ego flebā multum. q; nemo dign⁹ inuētus ē in celo neq; in terra. neq; subt⁹ terrā q̄ aperiret libz ⁊ solueret septē signacula ei⁹ nisi agn⁹ q̄ occisus ē. ¶ Abraā voluit īmolari vnicū filium suū. sampson seip̄m occidit. ⁊ nō p̄pter hoc hāc redēptōz p̄sequi potuerūt. nec sibi nec alijs inuenire. q; nec sapiētia nec potētia nec iusticia nec vīrus aliq̄ creata. hāc redēptōem potuit īuenire Cui⁹ rōe. q; pctūm qđ dānatōz induxit q̄druplicit fuit infinitū. s. q; p̄tra infinitū bonū erat q; infinito bono nos p̄uauerat. q; infinitos inficiebat. ⁊ q; infinitis malis nos addixerat. Et iō hoc pctūm oportebat redimi merito infinito qđ sol⁹ fili⁹ dei mereri in carne assūpta potuit. Et q; ita difficulter ⁊ ita care redēpti sum⁹. debemus valde carā hāc redēptōz br̄ē. ⁊ eā carioz̄ omnib⁹ retinere. Nec turbari debemus si care ⁊ difficulter xp̄m emam⁹ cuz ip̄e ita care ⁊ difficulter nos emerit. s. suo sanḡne p̄cioso. i. pet. j. Nō corruptibilib⁹. au. vel ar. redēp. es. sz p̄cioso san. ag. incō. Digne ergo ⁊ iuste dānat q̄ tā carā redēptōez vili p̄cio vendūt dyabolicā seruitutē iterum subeūtes. Et sic p̄z p̄mū ꝛc ¶ Scdo ap̄s p̄bat q̄ vīrus sanḡnis ⁊ mortis xp̄i ab oī pctō nos liberat. ⁊ ad hoc adducat argumentū a mioze. qđ tale ē. Si carnales immūdicias potuit mūdare sanguis aīaliū multo forti⁹ sanguis xp̄i poterit spūales immūdicias q̄ sunt ī p̄sciētia emūdare. si aūt aliq̄s dicat q̄ nō est p̄patō ūmundiciarū corpaliū ad spūales. Aduertēduz q̄ in hoc stat vis argumēti. q; pl⁹ p̄t vīras in vīratē q̄z signū in signū vel figura in figurā. sz sanguis aīaliū erat signū vl̄ figura sanḡnis xp̄i. ⁊ carnalis īmūdicia erat figura spūalis immūdicie. si ergo signuz tantū potuit in signū. multo forti⁹ tantū poterit veritas ⁊ vīratē Et hoc est qđ dicit. Si enī sanguis hircoz vel thauroz̄ in q̄ p̄pendit oīa animalia q̄ sacrificabātur. ⁊ cinis vitule aspsus q̄ admiscebat cū aq̄ ⁊ vocabat aq̄ lustratōis. q̄ aspgebātur īmūdi. vt p̄z nūe. viij. inquinatos. i. p̄tamīatos a p̄tactu mortuoz̄ vl̄ alicui⁹

qđ ſm legē talē immundiciā inducebat. ſanctificat.i.mūdat a pena legis ⁊ liberat ⁊ hoc eſt qđ ſubdit ad emūdatōz carnis. id eſt.vt caro mūdata ſit ꝓpter ꝓceptum legis.qr oīs aīa homīs q̄ immūdū tetige bat immūda erat ſeptē dieb⁹ vt pz nūeri Purificabat aūt die tercō ⁊ ſeptimo .et mūda erat ⁊ poterat ad templū accedere Et ſic talis immūdicia non erat macula aīe.ſz erat q̄i quedā irregularitas. Si in q̄m hoc poterat ſanguis animaliū.q̄nto magꝭ ſanguis xp̄i effuſus.q̄ ꝑ ſp̄ūmſcūm ſemetip̄m obtulit deo.emūdabit nō car/ nē ſz ꝓſciētias nr̄as ab opibus mortuis. id ē.a peccatis ꝓpter q̄ ⁊ in q̄bus aīa mo ritur morte culpe.qr ſepat a deo q̄ eſt vi/ ta anim⁹ vt dicit aug. Que pcta q̄ tan/ git ꝓſentēdo coinq̄nat ſicut qui tāgebat mortuū.nec intrat iſte celū ſicut nec ille templū.a q̄bus ſanguis xp̄i nos emūdat Apo.j. Qui lauit nos a pcīs noſtris in ſanḡne ſuo.Et ad hoc nos mūdat.ſcz ad ſeruiēdū vlteriuſ deo viuēti.Chriſ.¶ Dor tua opa habentē nō eſt colere deū viuen tē.Ex ſanguis xp̄i ab his mūdat ⁊ aūmat ad ſeruiendū. Vbi attende q̄ ſanguis xp̄i habz vtutē mūdificatiuā vt dictū ē. Item habz vtutē animatiuam ſiue acuitiuā.j. mach.vj.c. Oſtēderūt elephātis ſanḡnez vue ⁊ mori ad acuēdos eoſ in p̄liū Sanguis vue ē ſanguis xp̄i Sanguis mori ē ſanguis alioz ſcōz.qr vterq; acuit Item habz vtutē pacificatiuā.Col.j.c. Pacifi/ cans p ſanḡnē crucis ei⁹ ſiue q̄ in celis ſi ue q̄ in terris ſūt. Propterea apl̄s dicit ad heb.xij.q̄ ſanguis xp̄i meli⁹ loquit q̄z ſanguis abel.qr clamat indulgētiā ⁊ pa/ cē. Lu.xxij. Pat dimitte illis qr neſci.qđ fa. Sed ille clamat vindictā.qđ ptz in ge neſi.qr terra apiens os ſuū abſcōdit eūz in ſignū vindicte. Sicut yor dū interfi/ citur vir inuoluit velū in ſanguine ei⁹ vt oſtendat poſtea filijs. Item habet vtutē redemptiuā Apo.v. Redemiſti nos đo in ſanguine tuo. Item habet vtutē aptiuā qr ſtatim ipo effuſo aptū eſt celū. Apoca lip̄ſ.iij. Qui habet clauē dauid aperit et nemo claudit. Clauis dauid ē caro ⁊ ſan guis quā chriſtus traxit de dauid.in cu/ ius virtute apuit celū. Item habet virtutē fractiuā vt ſanguis birci qui frāgit ada/ mantē qr frāgit cor peccatoriſ omni lapi de durius. Quis enī tam durus q̄ dū re cogitat ſanguinē xp̄i totiēs ⁊ taliter p ſe fuſum vt nō in eius amore frangat Item habet virtutē viuificatiuā.nā vita aīma lis in ſanguine ꝓſeruat.ſic ſanguis xp̄i đ dit nobis vitā grē. Treno. In ſanguine tuo viuemus.ſm aliā tranſlatōez. Unđ in pſal. Ipe aſſimilat ſe pellicano de quo đr q̄ effundit ſanguinē ſup pullos mor/ tuos ⁊ reſuſcitat eos. Similis inq̄t fact⁹ ſum pellicano ſolitudinis. Item habet vir tutē pulcrificatiuā.magꝭ q̄z ſanguis con/ che.de quo tingit purpura.q̄ eſt color ru beus pulcrior ſup omēs colores. ⁊ magꝭ q̄z color grani.de quo tingit ſcarletum.⁊ mulieres facies ſuas ornāt. ſanguis enīz chriſti ſup omīa animā facit pulcrā. Un/ de beata agnes ait Sanguis eius or.ge. m. Et iō anima ſup quaz ſtillat ſanguis chriſti eſt pulcrior res de mūdo ⁊ anima ſup quā nō ſtillat eſt turpiſſima vt aūma peccatrix. Et ſic patet ſecundū ¶ Tercio cōcludendo oſtēdit apoſtolus q̄ chriſt⁹ grē noui teſtamēti ⁊ glē future collator ⁊ mediator eſt dicēs. Et ideo chriſt⁹ p mor tem ſuā noui teſta. dator ⁊ mediator fa/ ctus eſt. vt morte ſua ꝓpria intercedente que ē quedā interceſſio ad deū ordinata nō ſolū ad p̄uaricatōes gentiliū exoluē/ das. ſed etiā p̄uaricatōes iudeoz. q̄ erāt ſub veteri ⁊ ꝑor teſtamēto. accipiāt rep miſſionē eterne hereditatis. id eſt. accipi ant hereditatē multotiēs p ꝓphetas ſer uis dei repmiſſaz. qui p grām dei vocati

sunt.i.p̃electi ⁊ p̃destinati ad vitã eẽnã.
Queritᷣ hic qđ sit nouũ testa.siue lex no.
⁊ vtꝝ lex noua sit scripta l' indita.⁊ vtꝝ
iustificet Et dicendũ q̃ vnũqđq; đr esse
illud qđ ẽ in eo potissimũ.id aũt qđ ẽ po
tissimũ in nouo testa.siue noua lege et in
quo tota eiꝰ v̈tus ꝓsistit est grã spũssan
cti q̃ dat fidelibꝰ p fidẽ xp̃i Et iõ p̃ncipa
liter lex noua ẽ ipa grã spũssci q̃ dat fide
libus Roꝝ. vnj. Lex spũs vite liberauit
me a lege pcti ⁊ mortis Et aug̃.dicit in li
bro de spũ ⁊ lrã Sicut lex factoꝝ fuit in ta
bulis lapideis.ita lex fidei scripta est in
cordibꝰ fideliũ Habz tamẽ lex noua que
dã sicut dispoñtia ad spũssci grãm ⁊ ad
vsum huiꝰ grẽ ptinẽtia.q̃ sunt q̃ secũda
ria in lege noua de qbꝰ oportuit instrui
fideles xp̃i v̈bis ⁊ scriptis tã circa credẽ
da q̃z circa agẽda .Et iõ dicendũ q̃ p̃nci
palit lex noua siue nouũ testa.ẽ lex indi
ta a spũsco.⁊ secũdario ẽ lex scripta Hu
ius ergo legis taz indite q̃z scripte.i. grẽ
spũssancti ⁊ eoꝝ q̃ ad hãc grãm homies
instruũt ⁊ disponũt.dator ⁊ mediator et
minister xp̃c fuit ⁊ est ⁊ p grãz hãc hoies
hereditatẽ eternã accipiũt Ro. vnj Gra
tia dei vita eterna Titũ.nj. Nõ ex opibꝰ
iustitie q̃ fe.n.sz fm su.mi.sal.n.fe.⁊ p hoc
patz solutõ ad aliud scz an lex noua iusti
ficet.qr vt dictũ est ad legẽ nouã duo pti
nẽt Unũ quidẽ p̃ncipalit sz ipa grã spũs
sancti interꝰ data.⁊ q̃ntũ ad hoc lex no
ua iustificat Secũdario ptinẽt ad legez
nouã documẽta fidei ⁊ p̃cepta ordinan
tia affectũ humanũ ⁊ hũanos actꝰ.⁊ q̃n
tũ ad hoc lex noua nõ iustificat.ij.cor.nj.
Lrã occidit spũs aũt viuificat Qđ augꝰ.
exponẽs dicit q̃ p lrãm intelligit quelibz
scriptura extra hoies existẽs.etiaz mora
liũ p̃ceptoꝝ q̃lia in euãgelio ꝓtinẽt. Un
de etiã lrã euãgelij occideret nisi esset in
terꝰ grã fidei sanãs. Qđ pz.qr illi q̃ grãz
dei nõ habẽt p euãgeliũ nõ viuificãt.sed
digni morte ꝑpetua ostẽdunt.Et sic pa
tet totum

De domĩca in palmis de euãgelio

Sermo. CXLIII

Cum appropin
quasz iesus hierosolimis et
venissz bethfage ad montẽ oliueti. tunc
misit duos discipulos suos dicẽs illis Ite
in castel.ẽc.math.xxj. Hodie in eccia du
plex p̃cessio recolit ⁊ celebrat Una q̃ fuit
a mõte oliueti in birlim cũ magno hono
re ⁊ reuerẽtia.đ q̃ in euãgelio agit ⁊ quã
eccia hodie facto suis fidelibꝰ rep̃sentat
scz honore p̃cessionis Secda q̃ fuit a hie
rusalẽ vsqz ad locum caluarie cũ magna tri
sticia ⁊ dolore ⁊ ꝓtumelia đ q̃ i passione
q̃ hodie legit agit Duo ergo hodie pal
de ꝓtraria eccia suis fidelibꝰ rep̃sentat.s.
honorẽ p̃cessionis ⁊ ꝓtumeliã passionis
Sup qua ꝓiunctõne miramur cũ ambo
hec nõ fuerunt xp̃o simul exhibita Ber.
Aliqđ sibi vult mirabilis ista ꝓiunctio.
aut aliqđ cogitauerũt p̃res nostri passio
nem p̃cessioni addẽtes Nã p̃cessio plau
sum habz.passio vero planctũ. ¶ A
Nota ergo q̃ in hac ꝓiunctõe sex docu
menta ab eccia nobis dant. Primo enim
instruimur q̃ gl̃a huiꝰ mũdi nõ est stabi
lis ⁊ fiducia in ea non est ponẽda. Ber.
Optime p̃cessioni passio iuncta ẽ. vt di
scamus in nulla vnquã letitia huiꝰ secu
li fiduciã habere sciẽtes q̃ extrema gau.
luc.oc.puer.xxj. Ab eodẽ ẽ ꝑpõ et i eo
dẽ loco.⁊ q̃i in eodẽ tpe.q̃ttuoꝝ scz dieb
trãsactis.p̃mo cũ cãtico susceptꝰ ẽ.⁊ pꝰ ea
cũ magno vitupio crucifixꝰ O q̃z dissite
crucifige crucifige eũ.⁊ benedictꝰ q̃ venit
in noĩe do. O q̃z dissite rex israel.⁊ nõ ha
bemꝰ regẽ nisi ce. O q̃z dissite regnuz et
crux.floꝝes ⁊ spine.et qđ plura.cui p̃ius
vestimẽta p̃sternunt aliena. ecce suis ex
uitur.et sors mittitur sup ea. Mat.xxvi

Diuiserūt ve.eius sor.mit. Et sic in mo/
dico tpe citbara ꝓuersa ē in luctū.ꝛ gau/
diū in merorē. Job.xx. Gaudiū ypocrite
ad instar pūcti.i.mūdi. Jdē.xxj. Ducūt ī
bonis dies su.ꝛ in pūc.ad infer.descē. Ex
emplū ꝺ illo diuite q̄ dicebat lu.xvj. Ani
ma mea mul.ba.bo.rep.ꝛc. Dixit aūt il.
de. Stul.bac no.repe.ꝛc ¶ Scdo instru
imur q̄ q̄ndo habem⁹ ꝓsperitatē ꝛ gl'az
īpas aduersor memoria tpem⁹ Eccī.xj.
In die bonor ne īme.sis malor. Jnde ꝓ
speritas stultor ꝓdat eos. vt ꝺr ꝓuerb.j.
qr est q̄i vinū forte.ꝛ stulti q̄ illud tpare
nescīut. inebriant ꝛ pdunt ab eo Sed sa
piēs gaudiū mūdi tpat ad aduersa ꝛ tri
sticia q̄ possūt acciꝺe oculū mētis haben
do. Eccī.vij. Cor sapientiū vbi tristicia ē.
cor aūt stultor vbi leticia. Hoc tpamētū
docuit nos hodie domin⁹. q̄ndo in tāto
gaudio habuit oculū ad mala illi birīm
vētura.ꝛ flēs dixit lu.xix. Si ꝓgnouisses
ꝛ tu sup. flereꝭ. Hoc etiā tpamentū docu
it in hoc q̄ tantū bonorē in tāta hūlita/
te suscepit. ſ. sup asinā ī Suitiū paupes ꝺ
putatā sedēdo. Jō salomonē deseruit sa/
piēna. eo q̄ ꝓsperitatē nulla amaritudie
voluit tpare. ſz oī voluptati se dedit Ecc.
ij. Nec ꝓhibui cor meū q̄n omī volupta
te frueret ¶ Tercō instruimur vt tribu/
latōem cē viā ad gl'am ꝓgnoscam⁹ Ber.
Nobis carissimi in ꝓcessione celestē rep
sentam⁹ gl'am. ſz ī passione demōstram⁹
viā. Act.xmj Per m̄. tri. o. n. intra ī re. c.
¶ Quarto instruimur q̄ gaudiū mūdi
multa amaritudine ē respersū. puer.xmj
Risus dolore miscebit. Boe.li.ij.psa.mij
Anxia res ē humanor ꝓdicō bonor. et
q̄ vel nunq̄z tota ꝓueniat vel nunq̄z ꝓpe
tua subsistat. Huic cēsus exuberat. ſz est
pudor degener sanguis. Hūc nobilitas
notū facit. ſz angustia rei familiaris īclu
sus mallet eē ignotus. Ille vtroq̄z circūꝫ
fluus vitā celibē deflet. Ille felix nuptis
orbus liberis. alieno cēsum nutrit here/
di. Alius ple letatus filij filie ve delicti
mestus illacrimat. Jdcirco nemo facile
cū fortune sue cōdicōne ꝓcordat. Jnest eī
singulis qō inexptus ignorat. ꝛ exptꝰ ex/
horreat. Et sequit̄ q̄ multis amaritudi/
nibus humane felicitatis dulcedo respar
sa est ¶ Quinto instruimur q̄ gaudiuꝫ
mūdi ad dolorosum finē ducit q̄ vel hō
dimittit gaudiū ꝑ morte. vel gaudiuꝫ di/
mittit hominē ꝑ aduersam fortunā. vtr/
q̄z aūt ē dolore plenuꝫ. De ꝓmo eccī.xlj.
O mors q̄z amara ē memoria tua homī
pacē habēti ī substātijs suis ꝛ adhuc va
lenti cape cibū. De scdo boe.li.ij.psa.mj
Nā in omī aduersitate fortūe infelicissi/
mū genꝰ infortunij est fuisse felicē ¶ Ter
cio instruimur q̄ gaudiū mūdi blandaz
ꝛ iocundā familiaritatē bz cū bis q̄s eli/
dere nitit. ꝛ cū qb⁹ pniciose ludit. vt sunt
vana mūdi gaudia possidētes. tā eos de
merore in gaudiū. ꝛ ꝺ gaudio in merorē
alternādo trāsducit. ꝛ videt lude dū ꝺlu
dit ꝛ blādire lenit̄ dū ꝓniciose prosternit
Boe. cū bis quos eludere nitit̄ blandissi
mā familiaritatē bz. Jdē li.ij.psa.ij. Hec
nrā vis est. Hūc ꝓtinuū ludim⁹ ludū. ro
tā volubili orbe vsamus. dū infima sum
mis ꝛ sūma infimis mutare gaudemus
ascēde si placet. qō si nec ex arbitrio reti/
neri ꝑt calamitates fugiēs facit scz fortu/
na. Quid ē aliud illa fugax q̄z future qō
dā calamitatis indiciū Propt̄ q̄ oīa et ī
eor figura achor iussus ē lapidari. q: tu/
lit aliquid de thesauris bierico. iosue. vij
Hierico iterptat̄ lūa ꝛ sīgt mōm q̄ vt lūa
mutat̄. Fatu⁹ ē ergo ꝛ vt fatu⁹ ꝺz lapida
ri q̄ gaudia mōi q̄ sūt thesauri ei⁹ ꝓquirit
Hic cadit exēplū ꝺ q̄ꝺā q̄ in testameto re
liq̄t q̄ cētū marce argēti darēt magꝭ fatuo
boi de mōo. Cui⁹ filius volēs talez fatu/
um inuenire venit romā ꝛ vidit ibi ex fu
ria populi senatorem sine causa occidi ꝛ

aliū eligi Qui dū sederz in throno venit iste ⁊ dedit ei dictas centuz marcas asse/
rēs ip̄m fatuissimū eē q talē dignitatē ac
cepit. Et qs vnq̄z fuit cui si fortuna prius
arrideat. postea nō psternat. Certe vt di
cit boe. Plena ē p̄sens etas exēplis ⁊ an
tiquoꝝ vetustas Quot reges ⁊ domini
felicitatē calamitatē ꝓmutauerūt Idem
Quid tragediaꝝ clamor aliud deflet ni/
si īdiscreto ictu fortūe felicia regna vītētez
Etiā tpib⁹ mr̄is in tuscia ⁊ lōbardia ⁊ in
tota italia ⁊ alemania exēpla in ꝑmptu
patēt ¶ Relinq̄mus ergo vana gaudi/
mundi ⁊ eam⁹ post crucē cū oliua ⁊ pal/
ma Oliua signat pacē In cui⁹ figura co
lumba attulit ramū olive noe in archaz.
in signū q dōs reddiderat pacē terre. Si/
gnat etiā miſicordiā rōe olei qđ ꝓducit.
si ergo in hac q̄dragesima primo ex cord
reddim⁹ pacē. ⁊ egenis impēdim⁹ miseri
cordiā. oliuā veracit in manu portemus
Palma vo significat victoriā. tū q ab an/
tiqs attributa ē marti q̄ est dōs belli. tū q
folia palme sūt vnita simul Omis enī vi
ctoria in vnitate ꝓsistit. sicut oīs pditio ⁊
destructō in diuisione ⁊ guerra Luce. xj.
Omē regnū in seip̄m diuisū desolabitur
Signat eni pn̄iam. q sicut palma ē aspe
ra ⁊ spinosa in cortice ⁊ in sublimi habet
dulcissimū fructū. sic pn̄ia in mundo isto
est aspera ⁊ spinosa. sz ī celo ꝓtuz fructū
vite eterne. Si ergo in hac q̄dragesima
habuerim⁹ victoriā ꝓtra dyabolū. mun
dū. vicia ⁊ petā. ⁊ ꝓdignā pn̄iaz fecerim⁹
de petis. digne palmaz tāq̄m victores in
manu portam⁹ Alias erim⁹ vas vacuū
sz signatū. ⁊ circul⁹ ante domū in q̄ pen/
tus nō est vinū. Sic demōes dixerūt de
quodā iudeo infra crucē lapideū iacēte.
vt greg. in dyalogo narrat. Cauēdū val/
de est ne sim⁹ ficus illa vacua habēs so/
lum folia. cui xp̄c maledixit ⁊ radicit⁹ est
siccata qō sequēti die post hoc festū legit

factū fore. vt p̄z math. xxi. Dic bistoriam
Cui⁹ maledictō fuit figura eoꝝ q̄ hodie
in eccia ꝓtingūt in fidelib⁹ ramū oliue ī
digne portātib⁹ atq̄z ficte ¶ Cū appropin/
q̄sset ihesus ⁊c. Dicta bistoria q ī pncipio
debz dici. in hoc euāgelio pncipaliť q̄tu
or describūť. Primū ē xp̄i caritas ⁊ mi/
sericordia. q in gestoꝝ sig̃ficatōe demon/
strať in pncipio euāg. Secōm ē ppbetale
testimoniū qō in ꝓfirmatōz dictoꝝ alle/
gať ibi. Hoc āt totū factū ē. Tercū ē apo
stoloꝝ obediēcia q ī adimpletōe iussorū
declarať ibi. Cūtes āt discipuli fe. si. p̄. eis
Quartū est ꝓfectꝰ ad xp̄m bonor ⁊ reue/
rētia q in ꝓcessiōe ⁊ in multis alijs mani
festať ibi. Plurima āt tur. stra. vel. sua ī
via ¶ Primo ergo ponit xp̄i caritas et
miſicordia. q̄ in gestoꝝ sig̃ficatōe demō/
strať. Hurlim ei interp̄tať visio pacis Be
thfage aūt erat vic⁹ sacerdotū distans p
miliare a hirlim. ad quē ibāt sacerdotes.
ad q̄escendū ꝓpleto officō sm ordinē vi/
cis suis vt dicit hiero. Interp̄tať autē be
thfage dom⁹ maxillaꝝ. et sig̃ficat ꝓfessio
nem oris in fidei assertōe. Mōs oliueti.
ppter oleuz qō generat sig̃ficat altitudi/
nem miſicordie. Xp̄c ergo ex immēsa ca/
ritate q̄ nos dilexit appropinquare fecit
tempus pacis dei ad hoīes. ac etiā ipe hi
erosolimis appropinq̄uit loco passionis
vt seip̄m p hominib⁹ offerret hostiā pa/
cificā. ne vltra in dei ꝓtumacia morarentur. Venit etiā bethfage dū fidē verā fe/
cit ora omniū ꝓfiteri. et sic os hoīs factū
est dom⁹ ꝓfessiōis fidei et vītatis ad salu/
tē aīe ꝓseq̄ndā. qō ꝑus falsitatez vndiq̄z
eructabat. Ro. x. Corde creditur ad iusticiam
ore aūt ꝓfessio fit ad salu. Mons oliueti
accessit. i. ad montez miſericordie
et grāz q̄ndo omia petā pepcit. penaz p
petis nr̄is īcorpe suo exoluit gratis nos
redemit. innumeris gratijs et donis na
turam humanam repleuit. et tandem

eã in celesti gl'a collocauit. Gal.mj.c. At vbi ve.ple.t.mi.de.fi.s.fac.ex mu.f.sub le. vt e.q sub le.e.r.vt ad .fi.r. Tũc etiã mtsit discipulos suos ad hoies illũmãdũ ⁊ absoluẽdũ a pctis eox. Jo.xx. Accipite spiritũsanctũ q̃x re.pec.re. eis. Et hoc ẽ qd subdit. Tũc misit duos discipulos suos scz petx ⁊ philippũ vt hylarij innuere videt. Duos aũt misit. q: apli duo necessaria ad salutẽ hominũ docere debebãt scz fidẽ q̃ in petro intelligit sup quẽ dicit ecclia est fundata iuxta illd mat.xvj. Tu es pe. ⁊ su.b.pe.e.ec.me. Et opa q̃ p philippũ intelligunt q̃ os lãpadis interpret. In ore aũt lampadis ardet ignis sup oleũ ⁊ sig ficat op' feruẽs caritate bona intentõne factũ. Nã oleũ in lampadib' est intentõ bona in opib' vt dicit aug. quã qnqz virgines prudẽtes sz nõ qnqz fatue habuerũt. vt pz matb.xxv. Uel duos misit ppt duo tsta. q̃ hoies docere debebãt ⁊ ppt duas claues scz sciam ⁊ potẽtiã. q̃s xp̃us aplis dedit ad ligandũ ⁊ soluendũ. Et nota q̃ hodierna die vt dicit beda. venit hirlim ⁊ intrauit tẽplũ. scz decima lũa qnqz dieb' ante passionẽ vt darz itelligi q̃ ipe erat agn' q hodie. l. decima lũa debebat fm legẽ inferri in domũ. ⁊ q̃rta decima luna ad vesperã ũmolari. vt pz exo. xij. Sequit. Jtẽ in castel. qd cõtra vos est Hirlim q̃ fuerat ciuitas regalis dr castellũ ppter malicĩã inhabitãtiũ in ea. Eccl. xvj. Ab vno sensato inhabitabit patria ⁊ a trib' impijs deseret Jstud castellũ significat mundũ q: tũc hirlim q̃ castellũ dr pmebat cũ filijs suis vt dicit apos. gal.mj. Sic mũdus cũ filijs suis mũdanis fuit viajs ⁊ pctis. q̃ mũdus est ꝓtra aplos ⁊ aplicos viros ⁊ fuis xp̃i in omnib' aduersat. sicut ⁊ xp̃o fecit Jo.xv. Si mũdus v.o. scitote q: me p.vo.o.ha. si me. pse.s. ⁊ vo. pse. Ad hoc castellũ oppugnãdũ missi sunt duo apli ⁊ oẽs fui xp̃i. Et hoc est.

Jte in ca. qd̃ ꝓ.v.ẽ. Et nota q̃ illd castellũ est valde munitũ ꝓtra deũ ⁊ fuos eius. Nã p fossato siue fundo habz cupiditatẽ. q̃ omia deuorat. sicut bel ydolũ babilonie. in qd̃ fossatũ q̃nto plura piciũtur. tãto plꝰ crescit ⁊ nõ põt repleri. puer. xxx Tria sũt insanabilia infernꝰ. os vulue. ⁊ terra. i. cupiditas terrenox. q̃ non satiat aq̃. Idro aq̃ habz carnis voluptatẽ in q̃ rane. i. mala desideria nutriunt Utinã p lati q̃ hoc caltx debẽt pncipaliter expugnare in hoc fossato nõ submergãt ⁊ ramis egi ptiox cox habitacula nõ sunt plẽa. Dur' vo ẽ duricia ⁊ ipenitudo cordis. q̃ tota die pcutit a pdicatorib' ⁊ p multa aduersa ꝓcutit. ⁊ nihil pfest Ezech.nj. Ut adamantẽ ⁊ silicẽ dedi faciẽ tuã. Turris alta est superbia vsq; ad celũ ascẽdẽs sicut turris babel Insignia ⁊ vexilla ẽ vana gl'a. Propugnacula sũt alia vicia. Jstud castellũ fuit p hierico figuratũ. dr q̃ dominꝰ iosue mãdauit q̃ destrui debeat ⁊ nunq; reedificari. Et modũ etiã docuit destruẽdi scz septies circũcundo. vt pz iosue. vj Septẽ circũitus sunt septẽ ꝓsideratões mundi. quibus pfecte inspectis totꝰ mũdus destruit atq; cadit Prima q: mundus piculosis plenus exstit Job. vij. Militia est vita ho. sup ter. Secũda est q: nullã stabilitatẽ habz Eccli. xxvij. Stultus vt luna mutat. i. mundus qui ppter antiquitatẽ diex deberz sapiẽs esse ⁊ semp stultisat vt puer rosis ⁊ floribus coronat' Tercia ẽ q: totꝰ mũdus positus est i maligno. j. Jo.v. Quarta est q: est ꝓtrarius deo nec pot qsquã do ⁊ mũdo fuire. jac.mj. Quicũq; voluerit amicꝰ esse hu. se. ini. dei ꝓst. Mathei.vj. Nõ potestis deo fuire ⁊ mã. Quinta ẽ. q: est ypocrita ⁊ decipit in se sperãtes et fallit. Esa.xxxvj. Ecce ꝓfidis sup baculũ arundineuz super egiptum. id est. mundum. cui cuz innixus fuerit hõ ꝓmunt'

intrabit manū eiꝰ ⁊ pforabit eā. Egiptus interptat tenebra ⁊ confusio q̄ppeiūt mōo qui ē exteriꝰ sicut arūdo frōdosus. ⁊ īteꝛius totus vacuꝰ ⁊ deformis. Sexta est. qꝛ cito trāsit Job. xx. Gaudiū ypocrite. i. mūdi ad instar pūcti. ij. Jo. ij. c. Mūdus trāsit ⁊ cupiditas eiꝰ. Septima ē qꝛ ad penam eternā pducit. Math. vnj. Ue mūdo ab scandalꝫ. Uel aliē ⁊ meliꝰ. Dominꝰ mandauit destrui hierico p hūc modū. scꝫ vt septē diebꝰ circuirēt terraꝫ sꝫ die septima mādauit circuire septies. ⁊ sic oēs circuitus sunt. xuj. q signāt. xuj. articulos fidei septē diuinitatis. ⁊ sex hūanitatis Quicūqꝫ enī pfecte desideꝛabit articulos fidei id est. habuerit fidē pfectā. totꝰ mūdꝰ ante eū cadet sicut muri hierico ante filios israel. ⁊ ipm pedibꝰ cōculcabit. Hebr. xj. Fide muri hierico coꝛruerūt. Mat. xvij Si habueritis fidē vt granū sinapis. dicetis mōti huic tran. hinc ⁊ trāsi. ⁊ nihil ī possibile erit vobis. Hoc fuit figuratuꝫ ī statua quā vidit nabuchodonosoꝛ. que mundū sigficat q̄ dyabolica statua est q̄ a mūdanis adoꝛat vt ds et nihil cōtinet vitatis. Quā vnus lapillꝰ puus cfregit vt patꝫ dan. ij. id ē. fides d humili xp̄o. q̄ est petra fidei vt dicit apl's. j. coꝛ. x. Seq̄t Et inuenietis asinā alligatā et pullū cuꝫ ea sol. et addu. mi. Asina ista et pullꝰ stabant in porta ad cmunē vsū paupeꝝ diputata Et iō dominꝰ pauptatis amatoꝛ iumentū paupm voluit eq̄tare. Asinus aūt et asina ista et pullus signāt duos populos scꝫ pplm iudeoꝛū q̄ sub iugo legis manebat. q̄ p asinā designat. vnde in greco asinus vocat subiugalis. et populum gentilē qui p pullū accipit. qui non erat sub iugo alicuiꝰ legis sꝫ ad libitū ambulabat. Uterqꝫ autē istoꝝ populoꝛuꝫ magnus catenis peccatoꝝ ligatꝰ manebat ⁊ solui indigebat. Prouer. v. Iniquitates sue capiūt impiū et funibus peccatoꝝ suoꝝ quisqꝫ cstringit. Et nota hic q̄ peccatoꝛ strictiꝰ q̄ꝫ animalia ligāt. et pluribus vinculis ē ligatꝰ. Mā ligāt memoria ne recolat beneficia di. ligāt voluntas. ne desideret vā bona. ligāt coꝛ. ne penas inferni et mortē cogitet ⁊ mala q̄ patitur in statu peccati manēs. Et simile ē d omnibus potētijs aīme interiꝰ et exterius. q̄ omēs foꝛtiter alligant. Et qui sic fuerit ligatus in culpa digne erit ligatus in pena. Math. xxij. Ligatis ma. et pe. mit. eū in te. ex. Ad hos ergo populos misit dominus apostolos ad soluēdum a pcīs eoꝝ. qꝛ desiderabat sup eos sedē. hic p̄g̃ tiam et in futuro p glām Et hoc ē. Si qs aliquid v. dix. di. qꝛ dominꝰ his opꝰ habet. vel opam eius desiderat. vt dicit lucas. xix. c. Habebat siquidē ipis opus vt suā miꝛicoꝛdiā circa eos manifestaret vt grām eis infunderꝫ. et ipos vtutibus illustraret. vt de ipis celū implerꝫ et ipos gloꝛificaret. Unde math. dicit q̄ sup vtrꝫq̄ꝫ sedit qd̄ sine misterio factū nō ē. vt ita puo spacio sup vtrūqꝫ voluerit reqescere. qꝛ grā di et vtus spūsci ad vtrūqꝫ populum est copiose diffusa. Et sic pꝫ p̄mū. scꝫ di caritas et misericoꝛdia in eo q̄ mūdum ctra se inimicū et sibi rebellantē reconciliauit. a peccatis absoluit. et ad grāꝫ suā reduxit Ideo ponit testimoniuꝫ pphetale quod ad cfirmatōꝫ dictoꝝ allegat. Et hoc est. Hoc aūt factū est. vt adimpleret ꝛc Et attende q̄ ly vt hic tenet cōsecutiue et nō causalit. Unde sensus est. Hoc aūt factū ē. vt adimpleret. i. postq̄ꝫ hoc factuꝫ ē adimpletū est dictū pphete. q̄ hoc p̄dixerat. Nō enī hoc factū ē qꝛ p pheta hoc p̄dixisseꝫ. qꝛ hoc dī facere dispoſuerat sicut pphet̄a p̄dixit. et sic duꝫ hoc factū fuerat vbū pphete ē adimpletum. Itē pphet̄a fuit zacharias q̄. ix. c. ait. Exulta satis filia sion. iubila filia hierusalē ecce rex tuꝰ ve. tibi iustus et saluatoꝛ ipe

paup ⁊ ascendens sup asinā ⁊ sup pullū filiū asine. Idē dicit matb. q̄z uis ẏba aliq̄ntulū variet d. Ecce rex t. ve. t. mā. se. su. asi. ⁊ sup pul. fi. subiu. Syon erat arx hierusalē. ⁊ hinc vocat filia syon. q̄ custodiebat ab arce. sicut filia custodit a matre Subiugalis vt dictū est in greco idē est q̄ asin⁹ vel asina In q̄bus ẏbis prophēta de hoc rege nr̄o domīo iesu xp̄o filio dei q̄ttuor mirabilia dat intelligere propter q̄ dicit. ecce q̄ admiratōis ē signū ¶ Primū q̄ fili⁹ dei incōprehēsibilis q̄ē celū ⁊ terra capere nō possunt tot⁹ in ventre ẏginis est reclusus ⁊ fact⁹ est hō. ⁊ de gēte iudea natus Et hoc est. rex tu⁹. i. de te ⁊ de gēte tua natus Deut. xviij. Prophētā sicut me suscitabit tibi dominꝰ de gēte tua ⁊ de fratrib⁹ tuis. ipm audies. q̄ ab omnib⁹ alijs regib⁹ magnā differētiā habuit Fuit enī rex a natura ⁊ non a fortuna sicut alij reges Apo. xix. Habēs in vestimēto suo. i. in būanitate ⁊ in femore suo scriptū Rex regū ⁊ dominꝰ dominā tiū Idē fuit rex vniuersalis omniū ⁊ ī omnibus ⁊ vbiq3 ⁊ nō pticularis sicut alij. Math. xxviij. Data ē mi. om. po. in ce. ⁊ in ter. Act. x. Cōstitutus est a dō iu. vi. et mor. Idē fuit rex sempitern⁹ ⁊ nō tēpalis sicut alij Dan. vij Potestas eī⁹ ptās eēna q̄ nō auferet ⁊ regnū eius q̄ non corrumpet Idē fuit rex pfectus in omnib⁹ et nō in multis deficiēs sicut alij Mat. xij Ecce plus q3 salomō hic Idē fuit rex largissimus pfecta ⁊ ꝓpleta stipēdia largies ⁊ nō impfecta ⁊ diminuta Unde alexander q̄ oēs alios in largitate excessit. q̄ diuisit regnū suū q̄ttuor pueris suis dum adhuc viueret. ⁊ xij. regna simul donauit. nihil dedit respectu xp̄i. q. xp̄c dat regnū cuilibet sicut ipe hab3 q̄ regnu3 est omne bonū Lu. xxij. Ego dispo. vo. si. di. mi. pat me. re. vt ed. ⁊ bi. sup mē. me. in re. meo ¶ Ecce mirabile est q. talis ⁊ tantus rex dignat⁹ est subire labores innumeros ⁊ mlta aduersa pati. ⁊ tandē mortem. solū ꝓpter vtilitatē nostrā Et hoc ē. venit ti. i. ad vtilitatē tuā. ¶ Ad ¶ Ubi nota q̄ iste rex venit nobis octo mōis sc3 vt lux vt medic⁹ vt gigas vt iust⁹ vt ignis vt redemptor vt vita ⁊ vt dominꝰ ¶ Primo venit vt lux ad illuminādū q. omēs sicut oues erraum⁹ Esa. ix. c. Habitantibus in re. vm. mor. lux or. ē eis ¶ Paruul⁹ enī datus ē nobis Ecce venit vt medicus ad sanandū q. oēs ad mortē infirmi iacebam⁹ ¶ Psal. Misit v. s. ⁊ sa. eos Augustin⁹ Magn⁹ vtiq3 venit medicus q. magnus vbiq3 iacebat egrot⁹ Tercō venit vt gigas ad liberandū. q. oēs sub dyaboli potestate detinebamur. vt patz in illa pabola lu. xj. Cū fortis ar. cu. atri. s. zc ¶ Psal. Exultauit vt gigas ad currē. viaz Tūc enī pluī cū dyabolo ꝓ humana natura suscepit cū ductus est iesus in desertū a spū vt tē. a dyabolo math. iij Quarto venit vt iustus ad iustificādū ⁊ peccata remittendū q. omēs peccauerām⁹. iuxta illud ro. iij. Omēs enī pec. ⁊ eg. g. dei Math. ix. Cōfide fi. remit. t. pec. t. Quinto venit vt ignis ad inflamādū q. in dei amore ⁊ primi omēs frigidi manebam⁹ Malach. iij. Et ipe erit q̄ ignis Luc. xij. Ignē veni mit. in ter. Sexto venit vt redemptor ad pcaū ꝓ nobis soluendu3. q. omēs ꝓ delicto primoꝝ pentū in carcere īferni detinebamur. j. pe. j. Non auro nec argēto redē. estis sz̄ pcio. san. ag. incōta. j. cor. j. Qui factus est nobis sapiētia iusticia ⁊ sanctificatō ⁊ redēptō Septimo venit vt vita ad viuificādu3 q. oēs vita gle carebamus Jo. x. Ego veni vt vitā habeant ⁊ abundātius habeāt Octauo venit dominꝰ ad celū ciuitatē nostrā nos reducendo a q̄ omēs exulabam⁹ Jo. xiij. Iterum veniā ⁊ assumā vos ad meipm vt vbi ego sū ⁊ vos sitis Mich. ij. Ascēdēs

ance eos pandēs iter ¶ Tercīū mirabile est. q̄ cū ipe haberet omnē potestatem ⁊ in ictu oculi omnes aduersarios suos posset facere absorberi tamē oēs aduersarios ⁊ aduersa sustinuit patiēter ⁊ tanq̄m agnus māsuetus qui portat ad victimā nō aputit os suū. Hiere. xj. Et hoc est. māsuetus. Greg. ¶ Consuetudinē di pēsemus ⁊ obstupescem⁹. Nā p suis crucifixorib⁹ orauit dicēs Pater dimitte illis. q̄ nesciūt. q̄d fa. Quotidie etiaz sua beneficia ꝓfert illis q̄ eū blasfemāt ⁊ sua mēbra psequūtur ⁊ illis q̄ deuastāt ecclīam suā. ⁊ patrimoniū crucifixi quos omēs etiaz patiēter expectat. ⁊ si redire volunt benigne ⁊ misericordit recipit. Esa. xxx. Propterea expectat dominꝰ vt misereat vestri. Unde hiere. nj. c. Tu fornicata es cū amatoribꝰ multis tamē reuertere ⁊ ego suscipiā te ¶ Quartū mirabile est q̄ cū ipe sit ineffabilis maiestatis ⁊ gl'e infinite. cuiꝰ aspectū omēs angeli tremunt. cui omnis creatura obtempat rex regum. ⁊ dominus dominātiū in tantū se humiliauit q̄ supasinā dignatꝰ ē equitare. Nō ascēdit equū auro faleratū vel serico. pacis īmicū. amicū discordie. q̄ pcul odoratur bellū ⁊ hinnit ad sonitū buccine vt dr̄ job. xxxix. Sed ascēdit asinū pacis amicum. iumentū paupex. animal māsuetū Zach'. ij. Humiliauit semetipm fr̄. ß. ac. Et sic patz scdm. ¶ Tercio exponit apostolox obediētia. que in iussox adimpletione declarat. q̄ eūtes fecerūt sicut precepit illis iesus ⁊ adduxerūt pullū ⁊ asinā. Et vt cōmodius christꝰ sup eos sederet. posuerūt sup eos vestimēta sua. Ubi nota q̄ apostoli p̄dicando ⁊ baptisando et miracula faciēdo ad xp̄m vtrūqz populum adduxerūt Uestimēta aūt q̄ apostoli sup ꝑ̄los posuerūt fuerūt doctrīa euāgelica ⁊ sacramēta eccīe. p que peccata expellebāt ⁊ virtutes introducebāt. Esay.

xlix. His omnib⁹ velut ornamēto vestieris. Et p̄sequēs aptabāt homīes vt dominꝰ p gradz suā sup eos ascenderz et sederz. Hec est illa vestis nuptialis q̄ facit habētem nuptijs eternis dignū. quā ille non habēs de nuptijs ē ꝓiectus. de quo mat. xxij. Que figurata fuit p xp̄i tunicā inconsutilē. q̄ xp̄o crescēte crescebat q̄ antequā scinderet xp̄c elegit mori et potiꝰ se pforari pmisit q̄z ipam scindi. vt nobis darz exemplū q̄tenus hec vestis nobiscū crescat et nunq̄m scindat in nobis. sz potiꝰ mori velimus q̄z ipaz scindi. Quidā crescit solum in p̄sona sz in vtutib⁹ puerisant Esa. lxv. Puer centū annox morietꝰ. et pctor centū annox maledictꝰ erit. Hec ē illa vestis quā helyas vadēs in padisuz reliqt heliseo. i. christꝰ ascendēs in celū reliquit choro apostolico. ad cuiꝰ tactū diuise sūt aque iordanis ⁊ heliseus illesus trāsiuit q̄ apli in buiꝰ vestis opatōe et mirabili efficacia p omnia flumīa tribulatōnum illesi prexerūt. ōs. Trāsiuimus p ignez et aquā et eduxisti nos in refrigerīū Esay. xliij. Cū transieris p aquā tecū ero et flumina nō opient te. Hāc ergo vestez apli vt xp̄i ministri sup nos posuerūt. pquaz dominꝰ sup nos sedz et habitat in eternū ¶ Math. xxviij. Ecce ego vobiscū sū o. di. vsqz ad ꝯsu. se. Et sic ptz tercīū ¶ Quarto ponit honor et reuerētia ꝑ̄lox ad xp̄z q̄ attendit q̄ntū ad q̄ttuor. ¶ Q ¶ Primo q̄ letāter ei oēs obuiā pcesserūt. Secundo q̄ vestimenta sua ei in via strauerūt. Tercio q̄ oliuas et palmas cedētes ante eū piecerūt. Quarto q̄ vnanimiter et p̄cedētes et seq̄ntes ei osanna acclamātes direrūt. Benedictꝰ q̄ venit in nomie domī. Quia et ꝑ̄lꝰ q̄ fuit ante xp̄m et q̄ post ipm venit p xp̄m piter sūt saluati. et ideo et p̄cedētes et seq̄ntes ei osanna. i. salutifica direrūt. Et attēd q̄ fm bieronimū osanna ē vna dictō tota hebrea. et nō est

composita ex greco ⁊ hebreo. ⁊ tantū̄ valet q̄ntū̄ obsecro salua me. Et dicit remigius q̄ est ꝓposita in hebreo ex corrupto ⁊ integro. Si enī in hebreo tantū̄ valet. qđ salua vel saluifica. anna vō est interiectō obsecrātis. vnde anna. i. obsecro. sicut heu est ītericctō dolētis. Est ergo sensus. Osanna filio dauid. i. obsecro ⁊ supplico filio dauid salua me. i. vt saluet me Dicūt aūt bis osanna q̄ omīs salus est a xp̄o. ⁊ hoc in p̄senti qđ p̄ p̄mū osanna designat. ⁊ in futuro in celo qđ p̄secūduz osanna designat. Et iō addit in excelsis. Uel vt ostendat q̄ salus aīme ⁊ corpis ē a xp̄o petēda. q̄ vt dr̄ job̄. xxj. Omīa dedit ei pater in manꝰ. Math. xj. Omnia mihi tradita sūt a patre meo. Interp̄tat enī osanna salus ⁊ redemptō. Salus aūt ⁊ redemptō est a xp̄o filio dauid. ⁊ iđo filio dauid est casus ablatiui. P̄dōt etiā eē casus dti vt sit sensus. Osanna. i. salus ⁊ redemptō sit filio dauid. i. attribuēda est filio dauid. Benedictus q̄ venit in noīe domī. i. q̄ est incarnatus in salutē gētibꝰ dandā. q̄ habet in noīe domī. Prouerb. xvnj. Turris fortissima nomen domī ad ip̄am ꝓfugiet iustus ⁊ exaltabit. In his ergo q̄ttuor istā sanctā turbā hodie imitemur ¶ R ¶ Primo xp̄o volēte ī hierusalem spūalē intrare sc̄z in aīmas nr̄as quā vnaquaq̄z ē ciuitas ⁊ templuz dei omēs ⁊ cū omnibꝰ obuiā occurramus. Quidā occurrūt ei solo corpe ⁊ nō mēte Occurramꝰ enī ei cū aīma ⁊ cū omnibus potētijs eiꝰ. s. cū voluntate ⁊ vā bona velimus ⁊ desideremꝰ. bonis fallacibꝰ abdicatis. cū memoria ⁊ beneficia dī recordemur. q̄ magna sunt iniurijs omnibus oblīuione traditis. cū intellectu vt volūtatē dei ꝓgnoscere studeamꝰ. sciētia mūdi q̄ inflat ⁊ est terrena aīmalis ⁊ dyabolica. vt dr̄ ja. nj. penitꝰ eneruata. cū corde vt passionē xp̄i cogitemꝰ ⁊ mortē nostrā ⁊ penas inferni. ⁊ gl̄am paradisi. alijs inutilibus resecatis. Quia scriptū̄ est mich. ij. Ue q̄ cogitatis inutile. Sap̄. j. Spūs sanctus discipline effugiet fictuz ⁊ aufert se a cogitatōnibꝰ q̄ sunt sine intellectu. et breuiter cū omnibꝰ. ⁊ visu. ⁊ auditu. ⁊ tactu debemꝰ ei occurrere. vt fiat in eiꝰ aduentu vniuersalis ꝓmotō ī nobis. Math. xxj. Cū intrasset iesus hierosolimaz. cōmota est vniuersa ciuitas Uidemus enī q̄ q̄ndo aliq̄s terrenꝰ rex venit ad ciuitate vniuersa ciuitas ꝓmouet. ¶ Secūdo vt vestimēta nostra. i. bona tēpalia q̄ p̄ vestimenta signant. eius pedibꝰ. i. pauperibus largiamꝰ. Sicut enī vestis nec caput opit nec pedes. sic nec bona tpalia Job. j. Nudꝰ egressus sum de vtero matris mee ⁊ nudꝰ re. il. Quidā freq̄nter p̄sternūt se ad pedes xp̄i sz non sua bona. Cōtra quos dr̄ deut. xvj. Nō apparebit ante dominū vacuꝰ sz offert vnusquisq̄z ꝑm qđ habuerit iuxta benedictōez domī dei sui quā dederit ei ¶ Tercō vt p̄cidamus ramos de arboribus. id est. accipiamus exēpla vite a sanctis patribꝰ q̄ magne arbores in dei eccīa extiterūt P̄recidamus ergo ramū obediētie ab abraam vt deo simus obedire pati. Ramū mansuetudinis ⁊ pietatis a dauid. q̄ inimicū suū saul cū posset occidere recusauit Ramū puritatis ⁊ humilitatis a beata vgine que cuz in summo exaltata fuisset ait. lu. j. Ecce ancilla domini Ramū iusticie a iobāne baptista q̄ iustus ⁊ sanctꝰ fuit. Ramū fidei a petro q̄ fidei petra extitit. sup quā eccīa est fundata. Ramū caritatis a iobāne euāgelista q̄ discipulꝰ amoris quē diligebat iesus vbiq̄z nomīatur. Ramū penitētie ⁊ cōuersionis a paulo. q̄ ex p̄secutore vas electōis est effectus et ex lupo seuissimo agnus mansuetꝰ Et similiter a magdalena q̄ tot de se fecit olocausta vtutū̄ quot habuerat vicia ⁊ pec-

cata. Et sic faciam⁹ ab omnibus sanctis. Et attende q̄ isti p̄cidebāt ramos arborū fructiferaꝝ scz oliuaꝝ ⁊ palmaꝝ Quidā p̄cidunt solū ramos spinaꝝ accipientes exēpla a malis ⁊ nō a bonis scz a dissolutione magdalene ⁊ nō a penitentia eius. Portemus enī hodie vaciter oliuam et palmā manib⁹ ne ficulnee sterili similes maledictōz incurram⁹ vt dictū ē Quarto vt omnē salutē in p̄senti ⁊ in futuro et anime ⁊ corpis a xp̄o filio dauid petam⁹ ⁊ in ipo solo sperem⁹. omnib⁹ alijs falsis p̄sidijs abdicatis. q̄ nō p̄ficiūt sz deficiūt ad salutē. Hiere. xvij. Maledictus vir q̄ confi. in ho. ⁊ po. car. bra. suū. Benedict⁹ vir q̄ p̄fi. in do. ⁊ erit dominꝰ fiducia ei⁹. Et sic patz totū de euāgelio.

De epistola Sermo. CXLIIII

Hec enim sentite in vobis quod ⁊ in xp̄o iesu. Phil. ij. Quāuis ordo nostre solū hāc epl̄am hodie legat. q̄ humilitati domice passionis q̄ in passione recitat. respondet. tamē romana eccia mat omniū ⁊ magistra nō solū hāc epl̄am legit q̄ cuz passione xp̄i p̄cordat. sz legit etiā q̄ndam lectōz ve. te. quō filij israel p⁹ trāsitū maris rubri venerūt in helym vbi erant. xij. fontes aquaruz. ⁊. lxx. palme q̄ hodierne iocūde p̄cessioni p̄uenit ⁊ ipam q̄dāmodo repl̄entat. quā relinquētes ad p̄sens. solū humilitati q̄ p̄tinet in epl̄a intendamus. q⁹ vt dī eccl̄s. vij. Melius est ire ad domū luct⁹ q̄z ad domū p̄uiuij. In illa cī finis cūctoꝝ admo. ho. ⁊ vi. co. q̄d fu. sit. In q̄ quidē epl̄a q̄tuor p̄tinent Primo enī apls exēplo xp̄i ad humilitatis vestigia suā ponit exhortatōz In p̄ncipio epistole. Secdo ipaz xp̄i hūilitatē enarrat q̄ntū ad hūanitatis susceptōz ibi Qui cū in forma dei esset nō rap. ar. est. se eq̄. deo. Tercio ipam narrat ⁊ recitat q̄ntum ad

mortis crucis toleratōz ibi. Humiliauit semetip̄m fa. obe. vsqz ad mor. Quarto vt fortius ad hūilitatē aīmemur subungit hūilitatis xp̄i p̄miū ⁊ exaltatōz ibi. Propter q̄d ds ex. il. Primo enī apls exēplo xp̄i ad humilitatis vestigia suaz ponit exhortatōz. d. Hoc enī sentite in vo. i. expumēto cognoscite. q̄d ⁊ i xp̄o iesu sup. fuit. vt p̄ experientiā hūilitatis xp̄c cognoscatur eē in vobis. j. mach. x. dr. q⁹ alexander misit ionathe purpurā ⁊ coronā dicens. Que nr̄a sunt sentias nobiscū et ꝓserues amiciciā ad nos. Alexāder interp̄tat alleuians tenebras vl̄ auferēs angustias tenebraꝝ et signat xp̄m q̄ tenebras nostras multū illuminauit ⁊ p̄seqūns alleuiauit Jonathas interp̄tat donuz colūbe. ⁊ sīgt eū q̄ dono et grā spūssancti q̄ p̄ columbā designat est iustificat⁹. j. cor. xv. Grā dei sum id q̄d sum. Huic mittit dominꝰ purpurā passionū ⁊ tribulatōnū et coronaz p̄mioꝝ vt simul cū xp̄o sentiat. nec sentiet scdz. s. coronā p̄mioꝝ. nisi senserit p̄mū scz purpurā passionū et tribulatōnuz. ij. cor. j. Sicut passionū socij estis sic eritis et p̄solatōis Jō filij zebedei i petitōe sua repulsi sunt. q⁹ volebāt cū xp̄o regnare. sed nō cū eo crucifigi Math. xj. Nescitis q̄d petatis. Et sic patet p̄mū Secdo ipam xp̄i humilitatē narrat q̄ntū ad humanitatis susceptōnē. di. Sic se hūiliauit xp̄c. q̄ cū in for. dī es. i. in plena essentia patris et cōlitate. et hoc sm deitatē. jo. x. Ego et pater vnū sum⁹ Nō rapinā. i. p̄rapinaz ar. est se es. eq̄. deo patri sm hūanitatē diuinū honorē ambiēdo. q⁹ essz rapina dū rapet q̄d suū nō erat. Sic dyabol⁹ voluit deitatē rape. Esa. xiij. Similis ero altissimo. Et silr p̄mis pentib⁹ suggescit vt deitatē rapent Genes. iij. Eritis sicut dij scientes bo. et ma. Imo sp sm illā naturā dicebat se minorē p̄ē. io. xiij. Pater maior est me. Alio mō legit vt totū hoc ad deitatē

referat ad demonstrãduz q̃ vã deitas in xp̃o fuit ⁊ ꝓsequ̇nter p hoc ostẽdit q̃ sume se būliauit. Et iō excellẽtiam xp̃i demō/ strat vt magis būlitas ei⁹ claꝛescat. quia magna būlitas in magna excellẽtia de/ monstrat. ⁊ hoc videt eẽ mẽs apli Dicat ergo. Qui cū in forma di essz. i. in eadẽ es/ sentia sciẽtia potẽtia ⁊ vtute. arbitratus est eẽ se equalẽ dō patri. vō iudicō rōnis/ nō rapinã. i. non faciẽs in hoc rapinã. q̃ nō vsurpauit qđ suū nō erat vt dyabol⁹ fecit ⁊ p̃mi pentes Sic xp̃c nō vsurpauit equalitatẽ di. q̃ ve ⁊ p oĩa deo patri p̃m naturã eq̃lis erat. ⁊ iō nō erat illi rapina cū natura essz eq̃lis vt dicit aug. Et iō no/ luit rape qđ nō erat ascẽdendo sz voluit assumere qđ nō erat descendẽdo ⁊ se hu/ miliãdo. Et hoc ẽ. sz semetip̃m exina. Et quō. nō substantiã euacuãs. nō formã di mutãs. sz formã ꝑui accipiẽs. Unde for/ ma ꝑui accessit ⁊ nō forma di ꝺcessit Se/ menip̃m exinaniuit. i. creature seip̃m vni uit ⁊ creaturã sibi. q̃ de se inanis ẽ. q̃ de nibilo facta est. Et p hūc modū ꝺr ds ex/ inanitus sicut ⁊ egen⁹ fact⁹. j. coꝛ. viij. p/ pter nos egen⁹ factus ẽ cū essz diues om/ nū. Sequit. In silitudinẽ hominū fcūs. sz passibilis ⁊ mortalis. Nō enī assūpsit hominẽ immortalẽ sz mortalẽ. Per hoc ergo q̃ hō fact⁹ est. ⁊ in silitudinẽ homi/ nū seip̃m exinaniuit. Ipe ẽ ergo factor ⁊ factus. Sequit Et habitu inuẽtus vt hō id est. ꝙuersatõe inuẽtus ẽ vt alij hoĩes. q̃ comedit. bibit. iacuit. ambulauit. ⁊ ce/ tera talia fecit. Baruth. iij. Post hec in terris visus est. ⁊ cū hominib⁹ ꝙuersat⁹ est. Et sic hūana natura fuit ei sicut indu/ mentū iuxta illud esa. lxiij. Quare ergo rubz est indumentū t. ⁊ ves. t. sicut cal. in tor. Quia indumẽtū aduenies homini ī nullo mutat hominẽ nec etiã indumẽtū ꝑm substantiã mutat sz alū habitū habz extra hominẽ q̃z ꝓiunctū ⁊ indutū homi/

Sic humana natura aduenies ꝺo et ꝺs ip̃am induẽs in nullo ẽ mutat⁹. neqz ip/ sa natura ꝑm substãtiã est mutata a filio dei assumpta. q̃ in similitudinẽ hominū factus ẽ. alias nō fuisset sil'is alijs homi/ nibus. nec in eadẽ spẽ cū eis. Sz ip̃a na/ tura humana assūpta a filio dei ⁊ in ip̃o filio dei aliū habitū assumpsit q̃z ãte ha/ buit. q̃ in ip̃o immunis a pcto fuit. ⁊ to/ ta pura ⁊ ꝺo tota magna excellẽtia gr̃az ⁊ ꝑm animã beata. Anima enī xp̃i ꝓiun/ cta vbo di sp beata erat. Et hoc est qđ di cit. Et habitu inuẽtus vt hō. Et attende hic q̃ humana natura non est ꝓiuncta fi lio dei accidẽtaliter sicut vestimentū ho/ mini vt qdã dixerũt ⁊ male. sz substãtia/ liter sicut humana natura in est substãtia liter alijs hominib⁹. Unde hō ꝓdicatus de ꝺo vt de⁹ est hō. ꝓdicat qđ ⁊ nō solum quō se habẽs. Unde q̃z uis deitas vene/ rat ad nos vestita ⁊ calciata humanitate tamẽ substãtialiter ⁊ nō accidẽtaliter ip̃az assumpsit. Et sic pz scdm. ¶ Tercō ip̃am xp̃i humilitatẽ narrat q̃ntuz ad mortis crucis tolerantiã. ꝺ. Nō solū xp̃c se būli auit vt fieret hō. sz etiã humiliauit semet ip̃m fact⁹ obediens vsqz ad mortẽ patri Joh. vj. Descẽdi de celo nō vt fa. vo. me. sed vo. e. q̃ mi. me patris. Et vsqz ad quã mortẽ. Certe vsqz ad mortẽ crucis q̃ vilis/ sima ⁊ abomiabilis erat. Hiere. xj. Mit tam⁹ lignū in panẽ eius. i. i carnẽ. Sap. ij. Morte turpissima cō. e. Et nota q̃ hic nō solū attestat xp̃i magne humilitati. sz xp̃i magne caritati Ro. v. Cōmendat su am caritatẽ ꝺs in nobis. quoniã cū ũmi/ ci essemus recō. s. ꝺo p mortẽ fi. e. Et sic pz tercū. ¶ Quarto vt fort⁹ ad būlitatez animemur. subūgit būlitatis xp̃i p̃miū ⁊ exaltatõz ꝺ. Propt̃ qđ. i. q̃ tantū se hu/ miliauit ⁊ nascẽdo ⁊ mortẽdo ⁊ de⁹ pat exaltauit illū in resurrectõe dãdo illi im/ mortalitatẽ ⁊ ip̃assibilitatẽ. claritatem et

agilitatē.ps. De tor.in vi.bi.p.ex.caput. Humilitas ergo claritatis ē meritū.cla/ritas hūilitatis est pmiū Aug. Quid er/go ꝙ q̄ntū hūilitas mereat hic ostēdit.vt magis hāc appeterem⁹ calcata iactātia.ꝙ hoc totū factū est in forma sui. In forma ēi dei sp fuit ꝙ sp erit claritas. Exaltauit ergo illū ſm humanā naturaꝫ q̄ glorioſi/or facta ē in resurrectōe In q̄ etiā diuina natura pōt dici exaltata ſm ostēsionē qꝛ tūc cepit sciri qđ erat.sicut in assumptōe infirmitatis đr exinanita qꝛ nō apparuit qđ erat. Et nō solū exaltauit illū in se sed etiā q̄ntū ad alias creaturas. Et hoc est. ꝙ dedit illi nomē qđ est sup omē nomē.i. noticiā existentē sup omē nomē.qꝛ voca tus est đs.ꝙ hoc maxime q̄ntū ad notici/am fidei.qꝛ tūc notū est ipm ē vex deū ꝙ vex ē filiū dei.qđ nulli angelo vnq̄ꝫ cō/cessum ē vt i eū credat sicut in deū Epb.j Constituēs eū ad dextrā suā in celestib⁹. sup omnē pncipatū ꝙ ptātē ꝙ vtutē ꝙ do/minatōem.ꝙ omē nomē qđ nomiat non solū in hoc seculo sꝫ etiā in futuro Actu. mj. Neqꝫ enī nomē aliud est sub celo da tū hominib⁹ in q̄ oporteat nos saluos fi eri. Apo.v. Dignus ē agn⁹ q̄ occisus est acci.vtu.ꝙ diuinitatē ꝙ sapiētiā ꝙ fortitu/dinē. Et hoc totū intelligēdū ē q̄ntuꝫ ad ꝓgnitōem hominū.hoc etenī nomē ꝙ an te resurrectōꝫ habuit.sꝫ post resurrectōꝫ in euidēti positū est qđ pus erat absc̄ōdi tum vt scirēt homies ꝙ demōes Tūc aūt đr res fieri q̄ndo ūnotescit. Qđ ergo a cō ceptōe accepat đr ei donatū post resurre ctionē ppter manifestatōꝫ. Tale ergo no mē dedit ei vt in noīe iesu qđ ē nomē pie tatis ꝙ miſicordie ꝙ salutis.omē genu fle ctat reuerētiā exhibēdo.celestiū.i. āgelo/rum.terrestriū.i.hominū.ꝙ infernoꝝ .i. demoniū. De pmo apo. vj Et oēs ange li stabāt in circuitu thꝛoni ꝙ senioꝝ ꝙ q̄t/tuor animaliū ꝙ ceciderūt i ꝓspectu thꝛo ni in facies suas. De scdo dan.vij. Oēs ppli trib⁹ ꝙ lingue seruiēt ei. De tercō mar ci.ij Et spūs immūdi cū illū videbāt pcī debāt ei ꝙ clamabāt dicētes. Tu es filius đi. Et oīs lingua tā bonoꝝ q̄ꝫ maloꝝ cfi teat volūtarie vl inuite.qꝛ domin⁹ iesus xp̄c in glā est đi patris.i.sedet ad dextraꝫ ꝙ manꝫ in potiorib⁹ bonis prīs Apo.iij. Ego vici ꝙ sedi cum patre meo.ꝙ hoc ſm qđ hō. Nā ſm qđ đs sedꝫ in glā đi prīs. id ē.eiusdē omnino gloie ē cū đo patre. Et nota q̄ pmū pmiū.i.exaltatō in clari tate ꝙ īmortalitate datū ē ei i resurrectōe Secōm vo ꝙ tercū.i.noticia ꝙ reuerētia i ascēsione.et sic pꝫ q̄rtū ¶ Sicut euidenē apparꝫ apost⁹ in tota hac epla ad hūili tatē nos inducere conat.et qꝛ vt di.phūs ſmones accipiēdi sūt ſm materiā. ido đ humilitate p̄dicem⁹ Circa quā tria vide amus.s.vnđ causet.q̄ꝫ sit magna vtus.et qđ habeat opari ¶ Primo ergo videa mus vnđ humilitas in hoīe causet. Cau sat aūt in homīe ex hoīs cōsideratōne ad pfectōꝫ đi relati. Vi q̄s.n. cōsiderat se et sua.et cōsiderat maiestatē et pfectōꝫ diui/nam statim hūiliabit. Ysich.vj. Humi/liatō tua ī medio tui.i.infra te. Est.n. hūi litas ſm aug.quidā intuit⁹ ppriē cōsideratōnis relat⁹ in deū ¶ Debꝫ aūt hō q̄ vult se humiliare q̄ttuor cōsiderare.s.or tum suū.cōsideratōnē nature sue.varīū euē/tum fortune sue.et exitū suū. ¶ Primo debꝫ cōsiderare ortū suū.qꝛ ex luto fecto est format⁹ Gen.ij. Formauit đs homīeꝫ de limo terre. Job.xvij. Putredi. dix.p. m.et ma.m.et soroꝛ m.v. Vic cōsiderabat abraā đi.gen.xvnj. Aspr ad do.m.cū sim pul.et cinis.exēplū pauonis q̄ dū pedes respicit humiliat. Voluit dominꝰ pone re ventrē ante oculos vt sp possꝫ videre materiā sue humilitatis. Ber. Quid su pbis saccus stercoꝝ et cibus vīmū. Jde. Memēto vnde veneris et erubesce.vbi

es ⁊ ingemisce. q̄ vadis ⁊ ꝓtremisce. Dec catores aūt ex ortu suo supbiunt dicētes se ex nobili ꝓsapia ortos. Osee. ix. c. Gl̄a eor a ptu ⁊ ab vtero ⁊ a ꝯceptu. ¶ Se cundo dz ꝓsiderare sue nature ꝓdicōem q̄ apparet q̄ntū ad multa misera ⁊ depl̄sa. Hā bō ſm corp⁹ infinitis infirmitatibus ⁊ penalitatib⁹ ē subiectus. Esa. j. A plāta pedis vsq; ad v. ca. nō est in eo sa. Dēdicat enī totā vitā suā ab alijs creaturis ac ornatū. Natura enī meli⁹ puidit alijs animalib⁹ q̄z homī. ſm anima vo multe subiacet ignorātie q⁹ ſm philosophū aīa q̄ndo infundit corpi ē sicut tabula rasa in q̄ nihil est scriptū. A cq̄rit āt sc̄iam p exercitiū ⁊ disciplinā. ⁊ tamē q̄ntucunq; qs studeat ad pfectū sc̄ie puenire nō pōt nec ad pfectā ꝯgnitōem nō solum creaturaꝝ sz nec vni⁹ creature. quis ꝯgnoscat animā vel angelū q̄s ꝯgnoscat vtutē stellaꝝ ⁊ herbaꝝ ⁊ lapidū ⁊ aīmaliū. Legit de quodā philosopho q⁹ ad cognoscēdū naturā apis. xxx. ānis in deserto stetit Eccl̄s. vij. Dixi sapiēs efficiar. ⁊ ipsa longi⁹ recessit a me. Et q̄d plura. Se ipm ⁊ naturā suā hō ignorat ⁊ medic⁹ q̄ alios curat seipm nescit sanare. Bernh. Multi mlta sciūt ⁊ seipos nesciūt. Apo. iij. Nescis q⁹ tu es miser ⁊ miserabilis ⁊ cecus ⁊ paup ⁊ nud⁹. Nec etiā pōt hō scire finē suū ⁊ q̄ndo ⁊ quō ⁊ vbi debeat mori Eccl̄i. ix. Nescit hō finē suū. Quāta ē etiā hoīs ignorātia circa ppriā salutē. Omnes enī secte credūt in sua fide saluari. et vna secta ꝓdēnat aliā. Nec etiā q̄ntucunq; iustus ⁊ sanct⁹ cert⁹ est an sit in statu grē ⁊ in amore di. Eccl̄i. ix. Sūt iusti atq; sapiētes ⁊ opa eoꝝ in manu dei ⁊ tamē nescit hō vtr̄ amore an odio dignus sit. Apls q̄ tātus erat dicit. j. cor. iij. Nihil mihi ꝓscius sum sz nō in hoc iustificat⁹ sum. Jtē q̄ntū ad vtrūq; sc̄z tā corpus q̄z aīmā hō multe mutabilitati ⁊ varietati subiect⁹ est. Hā mō est san⁹ ⁊ statim infirmus. mō iuuenis ⁊ statim senex. mō letus ⁊ statim tristis. mō viu⁹ ⁊ statī mortu⁹. Job. xiij. Nunq̄z in eodē statu pmanet. ij. re. xiij. Q̄s morimur ⁊ q̄ aq̄ dilabimur in terrā. ¶ Tercio dz hō ꝓsiderare varietatē euentū fortūe q̄ q̄z sit piculosa ⁊ anxietate plena boe. in li. ij. de ꝓso. psa. ij. ostēdit. d. Hūc ptinuū ludim⁹ ludū. rotā volubili orbe versam⁹ infima summis ⁊ sūma infimis mutare gaudem⁹. Unde domīa q̄ ducit rotā fortūe pingit̄ ceca. q⁹ de nullo curat nec p̄ces alicui⁹ audit vel fletus vt dicit boe. ¶ De hoc satis dictū ē in ꝓncipio p̄cedētis ſmonis d euāgelio.

¶ Quarto dz hō ꝓsiderare exitū suū et mortē. Nullus ē enī q̄ nō hūiliet̄ si ꝓsideret quō exiet de mūdo. ⁊ quō corp⁹ suū putrescet ⁊ a vermibus lacerabit̄ ⁊ quō p̄det omīa. ⁊ ab omnib⁹ derelinquet̄ ⁊ recōdetur sub tra vt res fetida ⁊ deformis. Hiere. xxij. Sepultura asini sepelie⁊ putrefactus ⁊ piect⁹ extra portas birlin. Omne animal bz aliquā vtilitatē in morte. p̄ter hominē. Nec ergo si hō ꝓsideraret maxime hūiliaret̄. Et sic pz ꝓmū. ¶ Secō videam⁹ quō hūilitas est magna vtus cuius magnitudo atq; pfectō ex q̄ttuor declarat̄. s. ex sui ꝓmunitate. ex sui electōne. ex sui ꝓmēdatōe. ⁊ ex sui opatōe. ¶ Primo eius pfectō apparz ex sui ꝓmūitate q⁹ omīs res tāto melior est q̄nto se magis cōmunicat. q⁹ ſm dyonisiū bonū ē suuipi⁹ ꝓmunicatiuū. Unde unit corpalia lux est nobilior ⁊ iō magis se diffundit q⁹ superiora illumiat. Et ds est optimū ⁊ pfectū bonū ⁊ supōia se ꝓmūicat ⁊ suā bonitatē diffundit. q⁹ omīa p ipm facta sunt. jo. j. Aug. Deus est vbiq; ps. Nec ē q̄ se absc̄ō. a ca. e. Humilitas vo ⁊ caritas magis se diffundūt q̄z aliqua virt⁹. ⁊ iō pfectiores alijs sūt. q⁹ in creatore ⁊ creaturis in angelis ⁊ hominib⁹ in celo et in

terra inueniunt. ps. Humilia respicit in celo ⁊ in terra. Et q2 omis creatura ꝑt dyabolū ⁊ peccatorē hūliantē suo mō conseruat in eo scz q suo creatori ad nutum obedit. Baruth. iij. Stelle vocate sunt ⁊ dixerūt assum⁹ ⁊ luxerūt cū iocūditate ei q fecit illas. Ps al. Ignis grādo nix glacies spūs procellax q faciūt v. ei⁹. Silr omis creatura caritatē ostēdit in eo scz q bonū suū ꝯmunicat homi. Vol⁹ auar⁹ abscōdit bona domi sui. ⁊ iō merito auferē tur ab eo Luc. xix. Ecce mna tua quā habui repositā in sudario. Et sequit Aufer te ab eo mnā. Alie aūt vtutes ꝑter has duas nō inueniunt in celo neqz ibeatis scz fides. spes. prudētia iusticia. tēperantia. fortitudo. sm actus qs hic habēt.

Scdo apparet ei⁹ bonitas ex ei⁹ electōe. Nā omēs pfecti viri eā p omnib⁹ elegerunt. Nā patres veteris testa. ⁊ noui hūmilitatē totis viribus sūt amplexati. vt abraā moyses dauid ⁊ ceteri. De abraā. gen. xviij. Loquar ad dominū meū cum sim pul. ⁊ cinis. De moyse heb. xj. c. Fide moyses grādis effect⁹ negauit se filiū filie pharaonis mag eligēs affligi ꝑ ppl'o dei q3 tpalis peccati habere tocūditatez. maiores diuitias estimās thesauro egiptioz imperiū xpi. Doct⁹ enī elegit ꝓtēnī ⁊ oues custodire q3 esse magn⁹ baro ī curia pharaonis. De dauid. ij. reg. xvij Dauid sedēs in kathedra. sapiētissimus ꝑnceps inē tres. ape est q tenerum⁹ ligni vermicul⁹. Silr omēs sancti noui testa. humilitati fortissime inheserūt. scz beata maria lu. j. Ecce ancilla domi Joh. baptista. jo. j. Nō sum dig. vt sol. coz. cal. e. Et omēs apli lu. xxij. Reges gētiū dominantur coz Et sequit. Nō sic erit inē vos. sz q maioz est in vobis. fiat sicut minoz De niqz ipe fili⁹ di maxīe se hūliauit. vt ptz ī psenti epla. Math. xj Discite a me quia mi. sū ⁊ hu. coz. Und dicit aug. Nō dicit

Discite a me mundū fabricare. mortuos suscitare. demonia eijcere. sz q2 mi. sum ⁊ hu. coz. In omi enī ope xpi apparet mag eius hūlitas. Nā humilē matrē elegit. ⁊ reputari voluit filius hūlis patris scz cuiusdā senis carpētarij. humilē lectū scz ꝑsepe. humilē domū scz diuersoriū habuit. humile iumentū. s. asinū equitaut. humiles discipulos elegit scz piscatores. humile ministeriū exercuit dū pedes lauit. humilē ⁊ dspectissimā mortē elegit ⁊ humilē sepulturā vtpote alienā. Et deniqz post mortē descēdit ad inferos in q mag eius humilitas ꝓmendat. ¶ Tercō appareret eius bonitas ex eius ꝓmendatōe. q2 scriptura sacra q mētiri nō potest ⁊ omnes sancti doctores eā mirabiliter ac mltipliciter ꝓmēdant. Augustin⁹ Humilitas tota pene disciplina christiana ē Unde bern. Nulla splēdidioz gēma in toto ornatu summi pōtificis q3 humilitas. ¶ Quarto apparet eius bonitas ex sui virtuosa opatōne. Res enī q̄nto melioz est. tanto nobilioz ē habz opatōem Sz hūlitas habz mirabilia opari vt ꝓsequēnt patebit. Et sic pz scdum ¶ Tercō videamus de vtuosa humilitatis opatione et bona. Habz enī duodecim efficere mirabilia opa vtuosa ¶ Primū ē q2 ipa tumorē habet sanare humanū. que cā pditōnis fuit. Aug. Medicina tumoris hominis est hūlitas Gre. Argumentū redemptōnis nostre inuēta est humilitas Omis ei cura p ꝓtrariū debz fieri. q2 cōtraria ꝓtrarijs curant. Et ideo q2 cā pditōnis salutis fuit supbia cā repatōnis salutis debuit ee humilitas ¶ Scdm ē q2 ipa facit deuz oculo misericordie respicere peccatorē. Esa. lxvj. Ad quē respiciā nisi ad pauperculū ⁊ ꝓtritū spū ⁊ trementē sermones meos Obiectū enī visus ē color ⁊ iō nihil nisi lucidū ⁊ coloratū videri pt Color aūt vtutū est humilitas ⁊ ido sine

humilitate null⁹ a dō respicit oculo mi/ sericordie. Beatā vginez maxīe respexit deus q⁹ hoc colore humilitatis maxīe co lorata fuit. Lu.j. Quia respex.hu.an. sue ¶ Tercū q⁹ ipa orōem facit dō acceptā ⁊ eam ab eo exaudiri Judith.ix. Humili um ⁊ māsueto⁹ sp tibi placuit dep̄catio. Gre. Est creator nostro ad recipiēdum flet⁹ humilū mi/ricordie sin⁹. Exēplū de publicano ⁊ pharisco. Nā publican⁹ p humilitatē fuit iustificat⁹. ⁊ pharise⁹ ex supbia p̄dēnatus. Lu.vnj. Descēdit hic iustificat⁹ in domū suā ab illo. Hūilitas enī facit orōem i ꝓspectu dei introire Ec cles.xxxv. Oratō humiliātis se nubes pe netrat Detitō aūt que nō porrigit corā papa nunq̄z ab eo exaudit. Dic ē de orō/ ne corā deo ¶ Quartū ē q⁹ liberat boiez a piculis Psal. Humiliat⁹ sū ⁊ li.me.nj. reg.xxj. Nōne vidisti achab humiliatu⁹ corā me ppter qđ nō inducā malū i die/ bus suis. Ubi dicit greg. Si humilitas tantū placuit i repbo. q̄ntū placebit i ele cto. Aug. Humilitas custodit in omi tri bulatōe vt nō crepet mēs in fornace que non tumet vento supbie. Ideo castanea facit strepitū in igne. q⁹ sub cortice p̄tinet ventū. Exēplum dauid q̄ ait.j. reg.xxvnj. Quē pseqūris rex israel. quē psequeris. ca nē mortuū psequeris ⁊ pulicē vnuz. Et q⁹ sic se hūliauit. ido dō de manu saul ⁊ omnū inimico⁹ suo⁹ ⁊ de omi angustia eū liberauit. ij. regū. nj. Uiuit dominꝰ q̄ eruit animā meā de omi angustia Hūili tas enī facit hominē i imo iacere. Jacēri aūt i imo pauca picula possūt cōtingere. ⁊ pū casum pōt facere ¶ Quintū est q⁹ exaltat hominē valde. j. re. xv. Nōne cu⁹ puulus esses i oculis tuis caput in tribu bus israel effect⁹ es Imo hūilitas ē men sura exaltatōis vt q̄ntū q̄s se hūliat tan tū exaltet. Exemplū in xp̄o. beata maria. iobāne baptista ⁊ paulo. Nam xp̄c sup omēs est exaltat⁹. q⁹ sup oēs se hūliauit ⁊ post xp̄m beata vgo maria. De q̄ aug. dicit q⁹ ppt̄ sui humilitatē est mat̄ domi electa. Lu.j. q⁹ respe.hu.an.sue. Johānes vo bap. q⁹ post hos pl⁹ omnib⁹ se hūli auit. dū dixit. nō sum dign⁹ vt sol. co⁹. cal. eius. s. xp̄i. iō p̄ omnib⁹ xp̄c eū p̄mēdauit Mathb.xj. Int̄ na.mu.nō sur.ma.jo.bap. Et chrisp. di. q⁹ in nullo vnq̄z ope tātū me ruit jo.bap. sicut i hac humilitate quē cū iudei vellēt p xp̄o recipe dixit. Nō sum dign⁹ ⁊c. Paul⁹ vo q⁹ dixit se minimu⁹ ap̄lo⁹. ⁊ dixit se nō dignū vocari ap̄lum Ideo p excellentiā eccīa vocat eū ap̄lum Job.v. q̄ ponit humiles i sublime ¶ Se xto facit hominē di grā suscepturū. ja.mj Deus supbis re.hu.au. dat grām Est ei humilitas sm ber. aqueductus p quem venit grā dei ad hominē. Et ideo ait flu enta grē tanto tpe defuerūt q⁹ nondū in teruenerat aqueduct⁹ Et vocat aquedu ctum humilitatē marie Supbus aūt est plenus vento vane glē. ⁊ recipe di grām non potest. Sed humilis est totus i sui reputatōne vacuus ¶ Septimo facit di sapiētiā in corde humilis habitare Pro uerbio⁹. Ubi humilitas ibi sapia Psalo/ lomeus. Inter sapiētes ille sapiētio⁹ est. q̄ humilio⁹ exstitit. Bernard⁹ Humili/ tas claus est scie. Humilitas enim facit amicū dei. amicis autē secreta reuelātur Et ideo deus humilib⁹ sua secreta reue/ lat. que facūt ipos sapientes Mathb.xj. Confiteo⁹ ti. pater ce. ⁊ terre. q⁹ abscōdi/ sti hec a sap. et prudētibus ⁊ reuelasti ea puulis. id est. humilibus. Et p hunc mo/ dum fuerūt sapiētes omēs ppbete ⁊ san cti. Beat⁹ ergo greg. di. q⁹ sacra scriptura est quodd̄ pelag⁹ i quo elephas natat. ⁊ agnus pēditat Supbus enī sup pela/ gus scripture natat ⁊ nihil intelligit Hu militas aūt tangit pfundū intellect⁹ scri pture Unde boeti⁹ di. q⁹ sapia vel phia

apparuit sibi in spē cuiusdā domīe. q̄ mō sese ad mensurā hominū cohibebat. mō summi cacumīs vtice celū tāgere videbatur. q̄ dū caput altiꝰ extulisset ipm etiā celū penetrabat. Per hūilitatē eī sapīa ad mensurā hominū se restringit. ⁊ p superbiam caput extollit ¶ Octauū ē qꝛ recuperat caritatē ⁊ nutrit eā Gre. Sola vtus hūilitatis ē repatō caritatis lese. Chrys. Nutrix dilectōis est hūilitas. mat odij ē supbia. Hūilitas eī facit hominē subire sacramēta ecclie p q̄ caritas amissa ⁊ lesa repat. Si repauit eā paulꝰ q̄ ait actu. ix. Domīe q̄d me vis facere. et surgens baptisatus ē. ¶ Nonū est q̄ ꝓfuat aīe bona Greg. Perit omē qđ agit si nō solicite in hūilitate custodit Idē. Qui sine humilitate ceteras vtutes ꝓgregat q̄si pulueꝛē in ventū portat Aug. Cogitās magnā fabꝛicā ꝓstruere celsitudinis. de fundamēto cogita humilitatis. Humilitas enī est domꝰ dei in q̄ dꝰ manet In domo aūt dī sicut in dō omīa ꝓfuant Aug. Excelsus es domīe et hūiles coꝛd sūt domꝰ tue. Ideo in demonibꝰ et pmis pentibus bona grē nō sunt ꝓfuata. qꝛ in hūilitate nō manserūt. ¶ Decimū est qꝛ facit hominē pacifice ꝙuersari. qꝛ sicut inter supbos sp iurgia sunt. vt dꝛ puer. xxj. sic p locum a ꝓtrarijs inter hūiles est ipa sancta pax. et p ꝓseqūs nihil ita facit hominem deo et hominibus placere sicut hūilitas Hiero. Nihil ē q̄ ita nos dō et hominibus g̃tos faciat q̄z si merito magni hūilitate simꝰ infimi. Ber. In alto nō altū sapere sꝛ humilibꝰ ꝓsentire. nihil deo carꝰ et rarius apud homīes ¶ Undecimū ē qꝛ facit hominē vincere dyabolū et eius figmēta Unde in vita spatꝛ legit q̄ dyabolus dixit sancto macario Sola hūilitas tua me vincit. Humilitas enī dyabolo ꝓtrariat directe. nihil aūt destruit nisi p suū ꝓtrariū. vt ignis p aquā et tenebꝛe p lucē. ¶ Duodecimū ē qꝛ ducit hominē ad gl̄am celi. job. xxij. c. Qui humiliatus fuerit erit in gl̄a. Math. xviij Nisi ꝙuersi fueritis et ef. si. pu. nō intrabitis in regnū celoꝝ Humilitas enī facit deū habitare in aīma q̄ est vita beata aīaꝝ sanctaꝝ vt dicit augu. Ad quā nos pducat dominꝰ noster iesus xp̄c marie filius cū patre et spūsancto vnꝰ dꝰ in trinitate pfecta p infinita secula seculoꝝ Amē

¶ Dominica resurrectōis domī nostri iesu xp̄i de euangelio. Sermo. XLV.

Maria magdalena et maria iacobi et salome emerūt aromata vt veniētes vngerēt iesuꝫ. mar. xvj. In euangelio hodierno quattuoꝛ ꝓtinent. Primū ē mulieruꝫ obsequiū et deuotō oposa. In pncipio euāgelij Ecce dom est angeloꝝ ministerium et apparitō gloꝛiosa ibi. Et introeuntes in monumentū viderūt i dextris iuuenē sedentē cooptū stola cādida Terciū ē angelicū colloquiū et resurrectionis xp̄i affirmatō seriosa ibi Qui dixit illis. Nolite expauescere. Jesū q̄rītis nazarenū crucifixū. Surrexit nō ē hic. Quartū ē pmulgāde resurrectōnis mādatū et ultio fructuosa ibi Ꝛ ite dicite discipulis eiꝰ et petro sup. qꝛ dominꝰ surrexit. qꝛ p cedet vos in galileā ¶ Ꝓdicto ergo ponit ista mulieꝝ obsequiū et deuotō oposa. qꝛ valde mane surrexerūt. et cū vnguēt aromaticis ad sepulcꝝ venerūt vt vngerēt coꝛpꝰ iesu. Circa hoc pmū mēbꝝ q̄ttuoꝛ ꝓsideranda occurꝛūt Ꝓdicto d differētia euāgelistaꝝ. Ecce d ꝓgruitate eoꝝ q̄m resurrectōe leguñ Tercō d ꝓmēdatōne istaꝝ mulieꝝ Quarto d moralitate et significatōe eaꝝ ¶ Circa pmū sꝛ differētiā euāgelistaꝝ nota q̄ matheꝰ vnū angelum dicit appuisse mulieribꝰ istis Ait ei Angelꝰ do. desc. d ce. Idē di. mar. vt hic pꝛ qꝛ

viderũt iuuenẽ sedentẽ a dextris. Johãnes vo ⁊ lucas scribũt fuisse duos angelos in albis sedẽtes Ait enĩ iohãnes Vidit duos angelos in albis sedẽtes. vnus ad caput ⁊ vnũ ad pedes. Lucas vo ait. Ecce duo viri steterũt secus illas ĩ veste fulgẽti. Ad qd dicẽdum q in reueritate duo fuerũt vel plures. vt jo. ⁊ lu. scribũt. sz q: vnus sol⁹ loqbat. iõ mathe⁹ ⁊ marc⁹ vnũ angelũ fuisse scribũt. Jtẽ iohãnes videt dicere q domie iste non intrauerunt monumẽtũ. Ait enĩ. Dũ ergo fleret iclinauit se ⁊ pspexit in monumẽtũ. Marcus aũt ⁊ omẽs alij dicũt q intrauerunt Ait ei marc⁹ Et introeũtes in monumẽtum. Ad qd dicẽdũ q accipiẽdo propie monumẽtũ scz p illo lapide magno in q corpus xpi sepultũ fuit nõ intrauerũt vt iob. dicit. Vz accipiẽdo large sepulcrũ p quodã circũitu murato circa sepulcr. sic intrauerũt vt dicit mar. ⁊ alij euãgeliste. Jtẽ lucas dicit q angeli stabãt Ait enim Ecce duo viri steterũt secus illas Johannes vo dicit q angeli sedebãt Ait enĩ iohãnes. Vidit duos angelos in albis sedẽtes. Ad qd dicẽdum q ãgeli sedebant vt iob. scribit. sz ad aduẽtũ dominz surrexerũt. qd lucas scribit. Jtẽ marc⁹ dicit. Maria magdalene ⁊ maria iacobi. scilz mater ⁊ salome. s. filia ⁊ mat filiorũ zebedei due sorores vginis marie Lucas aũt dicit. Erat aũt maria magdalene ⁊ iohãna. ⁊ maria iacobi. q johãna fuit vxor cuze pcuratoris herodis Ad qd dicẽdum q multe alie domie venerunt cũ istis tribus marijs ad monumẽtum ad corpus xpi vnguẽdum vt lucas scribit. inter quas fuit johãna pdicta Vz q tres marie fuerunt pncipales. iõ solũ ipe nominãtur a marco. Quia vo pdicta iohãna venerabilis domia erat. iõ etiã ipa a luca noiat vt dictũ est. Jtẽ marc⁹ dicit q iste die domine venerũt d mane. vt ĩ hoc euãgelio pz.

Mathe⁹ aũt dicit sic Vespe aũt sabbati venit maria magdalene ⁊ alia maria videre sepulcr. Ad qd dicẽdũ q iste domine feria sexta sepulto domio notauerũt sepulcr. vt mar. pnl. c. Et redeũtes hierlim pauerũt aromata ⁊ vnguẽta pciosa que habebãt ꝓ fuare corpus a fetore ⁊ facere ipm redolere. Sabbato aũt sm mãdatũ legis qeuerũt ⁊ beatã vginẽ visitauerũt. Prima ãt sabbati q mõ est domica. valde tẽpestiue. qd iohãnes dicit qd fuit ante lucẽ. Jtẽ dicit lucas. Marc⁹ aũt dicit. q qndo iã pueneruũt ad sepulcr erat ort⁹ sol. i. illa ps oriẽtis vbi sol orit incipiebat albescere. qd ẽ signũ q sol sit ortus qd vocat diluculũ qd est mediũ int diẽ ⁊ noctẽ in quo xpc resurrexit. ps. Exurgã diluculo. Qd ergo iohãnes ⁊ lucas dicũt. ante lucẽ ⁊ cũ tenebre essent. marc⁹ determiat ⁊ dicit Valde mane qndo sol incipiebat albefacere illã ptẽ oriẽtis. qd diluculum nomiat ⁊ videt adhuc nox Sic ergo iste domie ante diẽ surrexerũt. ⁊ cũ iã pueniss sent ad sepulcr erat diluculũ. q aũt mathe⁹ dicit sic ẽ intelligẽdũ sm aug. q dicit q mathe⁹ noie vespe noctẽ significat a pte totũ denominãs. Est eĩ ibi synodoches. Est enĩ sensus. Vespe ãt sabbati .i. nocte sabbati. q lucescit in pma sabbati. id ẽ terminat ad pmã diẽ sabbati q mõ ẽ dominica. venit maria magdalene Judi. n. omnẽ diẽ vocãt sabbatũ. scz pma sabbati. secunda sabbati. ⁊ sic de alijs. Romani vo vocabãt dies a planetis. scz diẽ sol' a sole. die lune a luna. diẽ martis a marte. ⁊ sic d alijs. quos etiã vsqz modo nos seqmur excepto q diẽ solis vocam⁹ dominicã. Eccia aũt vocat dies ferias. vt feria scda. feria tercia feria qrta ⁊ sic d alijs pter sabbatũ ⁊ domicã diẽ. Et sic pz differẽtia euãgelistaz ¶ Circa .ij. s. pgruitatẽ eoz que in resurrectõe legunt nota quattuor ¶ Primum q congruuz fuit

et decēs ip̄m mane surgere ⁊ diluculo q̄ eius resurrectō noctē mortis insimul terminauit. ⁊ diē grē ⁊ gl'e inchoauit. ⁊ ideo a resurrectōe xp̄i ⁊ citra nox p̄cedit diē. sz p̄mo dies noctē p̄cedebat. q̄ oīa incepe/runt a die grē. ⁊ termīata sunt ad noctez culpe. mūdus etiaz a die incepit ⁊ desijt īnoctē. Gen. j. c Factū est vespe ⁊ mane dies vnus. In resurrectōe aūt xp̄i omīa de tenebris ad lucē trāsierūt ad gl'am p̄uentura ¶ Secūdo ꝓgruū fuit tercia die resurgere ad ostendēdū q̄ sicut in ternario numero oīa ds pfecit. ita in xp̄i resurrectione omīa ds pfecit. vel fuerūt pfecta ⁊ de impfectōe ad pfectōem deducta. Nā in trinitate ds est pfect⁹ Numer⁹ etiam angelor̄ ternario gerarchiar̄ ⁊ ordinuz est pfect⁹ ⁊ p̄stitut⁹. Totū etiā vniuersuz tres ptes ꝓtinet ex q̄bus pficit ⁊ ꝓplet̄ scz celū mundū ⁊ infernū Celū etiā in tria diuidit. s. celū empireū cristallinū. ⁊ sidereum. Infern⁹ similit̄ diuidit in tres dom⁹ scz infernū purgatoriū ⁊ limbū puerorū. Itē omīs creatura in tria diuidit. q̄ aut est pure spūalis vt angel⁹. aut pure corporalis vt elemēta. aut ex vtroq̄z cōposita vt bō. Itē aīma habet tres potentias. ad sui pfectōz. s. intellectū voluntatem et memoriā. ⁊ p tres vtutes fcō iungit deo. scz p fidē spem ⁊ caritatē. Sili' omne corpus p̄sistit in tribus. s. lōgo lato ⁊ p̄fundo Itē omne tps ī tria diuidit. s. in p̄sens. p̄teritū ⁊ futur̄. Itē pnīa p quā aīa repar̄ ad vitā in trib⁹ p̄sistit. s. in p̄tritōe cordis p̄fessione oris. ⁊ satisfactōe opis. Cū igit̄ omnīū pfectō in ternario nūero p̄sistit ⁊ omīa fuerint p ppetūm deordinata. decēs fuit q̄ xp̄i resurrectō in ternario p̄ficeret cū p ip̄am omīa sint reordinata ⁊ ad pfectōem reducta. Nā p ip̄am de⁹ ē glorificatus. angelica natura repata ⁊ restaurata. humana vo natura ē exaltata et reintegrata. et breuit omīs creatura renouabit̄ et liberabit̄ a seruitute corruptōis p xp̄i resurrectōem. Propt̄ q̄ d̄i. ap'ls ad ro. vnj. q̄ oīs creatura ingemiscit et pturit vsq̄z adhuc expectās redemptōnē filiorum dei. Et iō xp̄i resurrectō debuit in ternario ppetrari p quē omīs pfectō designat̄. Unde etiā pbūs dicit q̄ p bīc numer̄. s. ternariū adhibuim⁹ nos magnificare deū omnipotentē supeminentē proprietatibus rer̄ creatur̄. Tercō ꝓgruū fuit vt̄ī resurrectōe xp̄i tria simul ꝓcurrerēt. s. christus resurgēs et humanā naturā liberās. angelus resurrectōnem affirmās. et mulier nunciū bonū portās Nā in pditōe humane nature tria p ꝓtrariū fuerunt. s. dyabolus suggerēs. mulier nūcians viro. et vir comedēs et naturā humanā corrumpēs. Quia ergo christ⁹ in sua resurrectōe humanā naturā repauit ꝓgruū fuit q̄ ibi fuerit xp̄c bō resurgens et naturā humanā liberās. et angel⁹ bonam resurrectōem affirmās. et femīa scā nunciū ferēs. q̄ omīs curatō fit p ꝓtrarium. q̄ autoritate medicor̄. cōtraria contrarijs curant ¶ Quarto ꝓgruū fuit vt hodie christ⁹ q̄nquies apparet. q̄s quīq̄z vices sacerdos in missa q̄nquies se v/tens ad p̄tīm repr̄esentat Primo enīap paruit marie magdalene ad sepulcrū remanēti et flenti. Johā. xx. Secūdo ip̄i et alijs dominab⁹ redeūtib⁹ a sepulcro vt patet matb. xxvnj. Circa q̄ intelligēdū nota q̄ put ex euāgelistis colligit̄ et vt augu. d̄i. de ꝓsensu euāgelistar̄. maria magdalena et alie marie bis viderūt āgelos. et eis locute sunt. Primo cū venerūt ēpestiue ad monumentū et viderūt duos angelos et statum cucurrerūt discipulis nūciare. vt dicit matheus et mar. Secūdo q̄ndo cum discipulis redierūt ad monumētū et tūc recedentib⁹ discipulis angeli iter̄ eis locuti sūt vt d̄i. lu. et io. Sili' iesus appuit bis mulierib⁹. p̄mo marie mag.

quãdo secũda vice venit ad monumẽtũ cũ alijs marijs ⁊ aplis. ⁊ redeũtib⁹ apo/stolis ⁊ alijs marijs ipa remãsit ad mo/numẽtũ foris ploãs ⁊ vidit ihesũ in specie ortulani. vt dr Jo. xx. Scdo magdalene ⁊ alijs marijs recedẽtib⁹ scdo a sepulcro ãndo accesserũt ⁊ tenuerũt pedes ei⁹. vt dicit math. Maria enĩ magdalena post ãm vidit ihesũ in spẽ ortulani cucurrit p⁹ alias marias ⁊ inuenit eas in via. ⁊ duz essent oẽs simul ihesus apparuit eis vt di/ctum ẽ. Tercõ petro sz nescit vbi. lu. xxiiij Et hoc signat sacerdos dũ vrit se ad po/pulũ ⁊ nõ dicit dominꝰ vobiscũ. sz silẽter ⁊ plane dicit. orate p me Quarto duob⁹ discipulis eũtibus in emaus. luce. xxiiij. Quinto omnibus discipulis ĩ absentia thome. Jo. xx. Et signat q̃ q̃nquies debe/mus hodie ⁊ ĩ omĩ die dom̃ica apparere. sz in pma in q̃ missa celebrat. in tercia. in nona. in vesp̃is ⁊ in ꝓpletorio ad regratiandũz deo p q̃nq; maximis beneficijs q̃ a deo recepim⁹ ¶ Y ¶ Primo ergo debem⁹ do regratiari p bono nature. q̃ nos ad imaginẽ suã creauit. ⁊ hoc signat prĩa Scdo p bono fortũe. q̃ tã diligent nos gubernat ⁊ regit vt omĩa pedib⁹ nostris subiecerit. ⁊ hoc signat tercia. Tercõ p bo/no grẽ. quia ita carissime nos redemit. ⁊ hoc signat nona. q̃ ĩ nona xp̃c mortuꝰ fu/it. Quarto p bono glẽ. q̃ in fine vite no/bis dare eternã glã patus ẽ. ⁊ hoc signat vespe. Quinto p bono resurrectõis glo/riose. q̃ in fine seculi nos resuscitabit nõ amplius morituros. ⁊ hoc signat ꝓpletori/um vltra qd̃ amplius nihil exstat. ¶ ¶ Circa terciũ. s. circa ꝓmẽdatõez istaz̃ do/minaz̃ nota q̃ iste dom̃ice a sex salubriter ꝓmẽdant ¶ Prima a vã amicicia. q̃ in vita seq̃bant xp̃m ministrãtes ei de facul/tatibus suis ⁊ in morte fuerũt iuxta cru/cẽ. ⁊ post mortẽ iuerũt ad sepulcz̃ ei⁹ cor/pus vngere cupiẽtes Prouer. xvij Om/ni tpe diligit q̃ amicus ẽ. Amicicia mõi est solũ in vita ⁊ solũ circa prospera cõsi/stit. Eccĩ. vj Est amicus socius mẽse ⁊ nõ pmanet in tẽpore necessitatis. ¶ Scdo ꝓmẽdant ab exima religione. q̃ cuz tan/tum diligerẽt xp̃m tã in vita q̃z in morte tamẽ ppter custodiã sabbati non moue/runt se a hierusalẽ ĩ sabbato sancto. vt le/gẽ domini custodirẽt Vade ⁊ tu fac simi/liter vt ppter nullius timorẽ vl amorẽ p/tereas legẽ dĩ Ez beu hodie. q̃ ppẽ vnũ denarũ lex domini pterit ⁊ plus timet ⁊ amatur homo q̃z deus ¶ Tercõ ꝓmẽdã/tur a solicitudine magna. q̃ valde mane surrexerũt ad corpus domini reuisendũ ⁊ inungẽduz. Sic ⁊ nos tẽpestiue ad cor/pus xp̃i vidẽdum surgere debemus. ps. Surgite postq̃z sederitis q̃ manducatis panẽ doloris Eph. v. Surge qui dormis ⁊ exurge a mortuis ⁊ illuminabit te xp̃c. Sdich. vj. Indicabo tibi o homo q̃d sit bonũ ⁊ quid dominꝰ requirat a te. vtiq; facere iudiciũ ⁊ diligere miſicordiã ⁊ so/licitum ambulare cũ deo tuo ¶ Quarto ꝓmẽdant ab honestate mutua. quia nõ vna sola sz multe simul iuerũt. Eccls. mj Ve soli q̃ cum ceciderit non habz suble/uantẽ se. Quia susanna mansit in pome/rio sola fuit cõfusa ⁊ condẽnata ad mor/tẽ. Mulier alicuiꝰ valoris sola in tercedere vl stare debez. ¶ Quinto cõ/mẽdant ab intentõne recta. quia iuerũt vngere ihesum. Ihesum enĩ inungim⁹. q̃n/do in bonis opibus que exercemus bo/nam intentõnem habemus vt sz ea faci/amus ad dei honorẽ ⁊ proximi edificati/onem. Sdathei. vj. Tu autẽ cuz ieiunas vnge caput tuum. id est. christum. Pro/pterea ille quinq; virgines non intrauerunt ad nuptias quia nõ habuerunt ole/um in lampadibus. id est. bonam inten/tionem in operibus. Ut dicit augustinꝰ Et ideo lampades earum sunt extincte.

q: ignis spūssancti nō pōt ardere ī opib⁹ mala intentōe factis. Bona ergo intētō⁹ ne debem⁹ ad eccīam ire sc̄z vt vngamus cor⁹ ihesu ⁊ nō vt videam⁹ vl videamur sicut multi ⁊ multe faciūt ¶ Sexto ꝓmēdant a locutōe honesta. q: nō vana nec detractoria loq̄bant. sc̄z dicebāt Quis reuoluz nobis lapidē ab ostio monumenti vt sc̄z possim⁹ vngere cor⁹ ihesu. Quicunqz eī loquī de dō. dūs est cū eo. Mathei.xviij. Ubi duo vel tres ꝓgregati fuerint in noīe meo ibi sū ego in medio eoruz. Quia hodie duo discipuli loq̄bant de ihesu apparuit illis ihesus. lu.xxmj. Et q: iste dnē loq̄bant ō amotōe lapidis ut vngerēt cor⁹ ihesu apparuit illis angelus ⁊ cōpleuit desideriū eaz lapidē amouēdo Prouer.x. Desiderū suuz iustis dabit. Loq̄mur ⁊ nos de ihesu vt amoueat lapidem. i. duriciē a corde nrō. vt possim⁹ vngere cor⁹ ihesu. i. opa pietatis in xp̄i mēbra exercere. Mathei.xxij. Qđ vni ex minimis meis fecistis mi. fe. ¶ A ¶ Circa quartū. s. circa sig̃ficatōz istaz dominaz nota q̄ tres marie tres amaritudines signāt quas bō q̄rēs xp̄m dz habere Maria enī interp̄tat amaz mare Maria amaritudo debz eē de pctis ꝓmissis. Secūda ō bonis pditis Tercia ō penis incursis. q: priuatus est etna hereditate. ⁊ eternis supplicijs deputatus Uel dz habere tres amaritudines. s. de pctīs cogitatis locutis ⁊ opatis ¶ B ¶ Tres pixides signt trinitatē trine substātie q̄ fuit in xp̄o. sc̄z aīma cor⁹ ⁊ deitas. in qb⁹ fides nostra ꝓsistit. quā q̄rens deū habere dz ī pixide cordis sui. ⁊ debz eū portare tāq̄z pixidē. in manib⁹ q: debz eā p opa manifestare. ia. ij. Ostēde mihi fidē tuā sine opib⁹. et ego ostendā tibi fidē meā ex opib⁹ ¶ C ¶ Tria vnguēta in pixidib⁹ significāt tres amores qs q̄rens deū debz hebere secuz. Primus est amor dei q̄ p amorē marie magdalene significat. q̄ maxime ⁊ super omnia deū dilexit. Secūdus est amor p prie salutis. q̄ p vnguentuz marie iacobi designat. q̄ tūc est q̄ndo aīa regit corpus ⁊ mundū supplantat ⁊ vicia ⁊ pctā Jacobus enī supplātator dr. Tercius est amor primi q̄ p vnguentū marie salome designatuz. q̄ tūc est q̄ndo bō babz cor amaz īmiseriis pctōz ⁊ primoz. Salū enī idez est qđ amaz vel amaritudo. ij. cor. x. Quis infirmat ⁊ ego nō infirmor. qs scandalizatur ⁊ ego nō vror. Uel tria vnguenta sunt fides spes ⁊ caritas q̄bus dominus oleo leticie ⁊ omni gratia vnctus ꝓmūgit anime. ⁊ īpam eodē oleo leticie ⁊ ōis grē ⁊ vtutis vngit. Qui ergo vult vidē xp̄m resuscitatū ⁊ gl̄osum hec omīa ferat secū sed nō q̄rat eū in sepulcro. q: ibi nō fuit īuentus. Lu.xxmj. Quid q̄ritis viuentez cū mortuis. Sepulcz dealbatū est mōs iste. q̄ aff̄oris speciosus apparet sz intus ē plenus ossibus pūgitiuis ⁊ omni spurcicia. Recedamus ergo de sepulcro mūdi et xp̄c occurret nobis sicut istis mulieribus fugiētibus ō sepulcro occurrit et dixit. Auete. matb. xxviij Que tunc accesserunt et tenuerūt pedes ei⁹. Et sic patet p mū ¶ Secūdo ponit angelor ministerium et apparitō gloriosa. q: introeūtes in monumētū. i. in ambitū muratū circa sepulcrum. viderunt iuuenē sedentē super sepulcz ad dextraz partē cooptum stola candida ¶ D ¶ In quibus vbis quatuor notātur. ¶ Primo enz etas resurgentiuz designat. quia angeli in etate iuuenili apparuerūt in qua xp̄c resurrexit. in q̄ etiā omēs resurgem⁹. Eph. mj. Donec occurramus omnes in viz pfectum in mensuram etatis plenitudinis xp̄i ¶ Secūdo designat pennis gl̄a resurgētiū quia sedentem in dextris viderunt per dextram autem beata futura vita. p sinistrā autem presens seculum designatur.

¶ Tercio designat claritas corpm glorioſoꝝ q̄ in veſte fulgēti ⁊ ſtola cādida cooperti iuuenē viderūt. q̄ veſtis fulgēs ⁊ ſtola cādida. nihil aliud fuit niſi q̄dā fulgor gl̄e ⁊ claritas luminiſ. Ex abundāta eni gl̄e aīme redūdabit quidā ſplēdor in corp⁹ ſole clarior ⁊ delectabilis ad vidēdū ¶ Math. xvij. Fulgebūt iuſti ſicut ſol ⁊c ¶ Quarto designat differētia reſurgentiū. q̄ vt di. math. erat aūt aſpect⁹ eius ſicut fulgor. ⁊ veſtimētū eius ſicut nix. xp̄c eni gl̄oſus ⁊ ſplendēs apparebit iuſtis ⁊ bonis i iudicō. malis aūt terribilis ⁊ formidoloſus. ꝓpter q̄ dicēt mōtib⁹. opitenos a facie ire agni ſedētis i throno. apoc. xvij. Et ſic ptz ſcdm. ¶ Tercō ponit angelicū colloquiū. ⁊ reſurrectōis affirmatō ſeriosa. In colloq̄o aūt magna clemētia demōſtrat. Et hoc ē q̄ dixit. Nolite expauescere ſz iudei timeāt Vos aūt q̄ fortis vngēta p̄ciosa. ſ. vtutes ⁊ opa bona q̄ xp̄o in vita ⁊ in morte obſecute fuiſtis. q̄ veracit ipm q̄ritis ⁊ deuote. nolite timere. q̄ timor nō eſt in caritate. ſed pfecta caritas foris mittit timorē. j. Ioh. iij. vos aūt pfectā caritatē ad xp̄m habetis. ⁊ iō nolite timere. Ez timeāt iudei q̄ xp̄z occiderūt. timeāt pagani q̄ in ipm nō credunt. timeāt mali xp̄iani q̄ ipm quotidie factis negāt ⁊ ipm iteꝝ crucifigūt. Vos aūt q̄ queritis ieſū nazarenū. i. ſaluatorē floridū omni flore vtutū. ieſus eni ſaluator nazarenꝰ floridus interp̄tat. crucifixum p ſalute hominū. nolite timere. In affirmatōe vo reſurrectōnis firma vitas eluceſcit. q̄ ſurrexit nō eſt hic. Vbi duo ꝓſideranda occurrūt. ſ. reſurrectōnis pbatio ⁊ reſurrectōis modꝰ ¶ E ¶ Circa p̄mū ſcz reſurrectōis pbatōem duplicit̄ p̄cedamus. ¶ Primo infringam⁹ rōz iudeorum ⁊ dictū q̄ dicūt q̄ diſcipuli cuſtodibus dormiētib⁹ furati ſūt corp⁹ xp̄i. ⁊ dixerūt ipm reſurrexiſſe. ⁊ hic error vſq̄z in p̄ſens marceſcit in cordibus iudeoꝝ. qui error habuit ortū vt ptz math. vl. ex eo q̄ cuſtodes ſepulcri domī domīo māe ſurgente exterriti ſunt valde ⁊ facti ſunt velut mortui p timore terremot⁹ ⁊ aſpectuſ angelorꝝ qui ibi apparuerūt. ⁊ fugientes ad ciuitatē ⁊ redeūtes hieruſalē inuenerunt p̄ncipes ſacerdotū ⁊ phariſeos quibus ea que ꝓtigerūt dixerūt. xp̄m ſurrexiſſe affirmātes. Sacerdotes aūt ⁊ phariſei conſilio habito magnā pecuniā p̄dictis cuſtodibus ſūt largiti. rogāteſ eos q̄ dicerēt q̄ dormiētibus eis venerūt diſcipuli ⁊ corpus chriſti furati ſunt. Cuſtodes aūt corrupti pecunia ſic dixerūt i populo diuulgātes p̄dictū errorē. Hoc aūt apparet falſum dupliciter Primo quia aut cuſtodes dormiebāt. aut nō Si dormierūt quomō hoc ſcire potuerunt. Si nō dormiebāt quomō cū cuſtodes erant armati p̄miſerūt apoſtolos q̄ erāt p̄ſone viles ⁊ tremebūdi rape corpus ieſu. Certe nō eſt veriſimile nec credibile. Secundo q̄ ſi diſcipuli fuiſſent furati corp⁹ xp̄i nō traxiſſent moꝝ ad diſpoliandū ipm. ſed ſubito aſportaſſent Quis latro inueniens ſaccū plenū pannis poneret ſe ad diſſoluendū ſaccū. Sed linteamina quibus chriſti corpus fuit inuolutū i ſepulcro poſtea inuēta fuerunt. Et ideo hec fictio eſt valde irrat̄onabilis Ez vt dictuz eſt iudei corruperūt cuſtodes pecunia ⁊ eis ſic loq̄ pſuaſerūt. Ez ſtulti iudei magis apparēs ⁊ credibile mendaciū fingere debuerūt ¶ F ¶ Sedo iudeoꝝ fictōne excluſa xp̄i reſurrectōz p̄bem⁹. et hoc q̄nq̄z mōis. ſ. p ſcripturas. p teſtimoniū. p rōes. p figuras ⁊ p exempla naturalia Ommib⁹ iſtis mōis xp̄i reſurrectō ꝓuenient̄ pbat̄ ¶ Primo ergo pbat̄ p ſcripturā nou ⁊ ve. te. quā impoſſibile eſt eē falſaz vtpote a ſpūſcō dictatā. p̄s. Ego dor. ⁊ ſopor⁹ ſū ⁊ exurrexi Idē Exurgā diluculo

Nouū aūt testamētū totū est plenū xpi resurrectōe. qz euāgelia ꝛ eplē hoc affirmāt ¶ Ecdo ꝓbat ꝑ testimonuz. qđ fuit triplex scz celeste terrestre ꝛ infernale Celeste fuit testimoniū angelox dicentiū Surrexit nō est hic Qui apparuerunt in veste glē ad ostēdendū q̄ gloriose resurrexerat Terrestre fuit triplex. s. testimoniū sanctax dominax ꝛ aliax multax Lu. xxiij. Mulieres q̄dā ex nrīs terruerūt nos ꝛc. q̄ dicūt eū viuere. Militū pilati q̄ semiuiui ceciderūt in terrā ꝛ fugientes dixerūt qz surrexit Math. vl. Ecce quidā de custodib⁹ venerūt in ciuitatē. ꝛ nunciauerūt principibus sacerdotū omia q̄ facta fuerāt Et religiosox apl̄ox quorum testimoniū certissimū fuit qz fuit de visu ꝛ de tactu ꝛ de gustu Lu. xxiij. Palpate ꝛ videte qz spūs carnē ꝛ ossa nō hz. Act. x. Dedit eū manifestū fieri nō omi ꝓplo. sed testib⁹ ꝓordinatis a do nobis q̄ māducauimus ꝛ bibim⁹ cū illo postq̄m resurrexit a mortuis Infernale testimoniū fuit multox q̄ cum xpo resurrexerūt Math. xxvij. Multa corpa scox q̄ dormierāt surr. ꝛ apparuerūt multis. ¶ Tercio resurrectō xpi pōt ꝑ ratōes ꝓbari

¶ Et possūt ad hoc adduci duodecim rōes ¶ Pruma est ex pte iusticie dique ē q̄ q̄ nō peccat nō puniat̄ scz xpus in corpe suo nūquā peccauit imo multum valde meruit nec in ipo fuit ꝯcupiscētia mali ad malū inclinās sz originalis iustitia ꝛ innocētia pura. ergo id corp⁹ nō debuit ꝑ putrefactōz puniri sz ꝑ resurrectōnis glām p̄miari ps. Nō dabis sanctuz tuū videre corruptōz Et si ad horam gustauit mortē. hoc fecit ꝓpter scel⁹ hūanuz vt nos redimeret ab eo Esa. lnj. Propē scelus populi mei pcussi eū ¶ Secūda est ex pte sapiētie dei cui⁹ ē ordinare omnia et nihil inordinatū relinq̄re in mōdo. sed omis ps ordinat̄ in suo toto ꝛ extra ipm inordinata manet Partes aūt hominis sunt aīa ꝛ corp⁹. ergo aīa xpi debuit corpori reuniri facta redēptōne humana ꝓpter quā fuerat a corpe sepata ¶ Tercia est ex largitate ꝛ magnificētia di ad quā spectat omnib⁹ a se creatis tribuere omnē pfectōz ꝛ omne bonū qđ sm naturam suā eis ꝯpetit ꝛ recipe possūt Jac. j. Qui dat omnib⁹ affluenter Sed corp⁹ xpi poterat recipe glām resurrectōis cū fuerat habitaculū dei qđ magis fuit. ac etiaz ei sm naturā resurrectōnis glā debebat. qz corpus fuit glōsi dei Unde ab instāti cōceptōis sibi glā debebat. ꝛ qđ ad tps ea caruit ds dispēsatiue fecit. ergo debuit ꝑ resurrectōnis glām sublimari ¶ Quarta est a maioritatis decētia q̄ q̄ bz maiꝛ ꝛ ꝓncipale debz habere mui⁹ ꝛ accessorium. vt q̄ habet equū debz habere frenuz ꝛ vir q̄ habz vxorē debz habere bona ei⁹ sed corp⁹ illud sp habebat deū q̄ omnib⁹ maior ē. qz deitas nunq̄z fuit nec a corpe nec ab aīma sepata ergo illud corpus debebat habere glām que dei ē sm qđ ipm capere poterat. hec aūt ē glā resurrectōnis ¶ Quinta ē ab aīe inflamatiuo vt infiammemur ꝛ accēdamur ad bene agendum Nā assueti corpalib⁹ magis diligim⁹ corporalia bona Glā aūt corpis bonū corporale ē quā dū in xpi corpe speculamur q̄ etiā nobis ꝓmittit. iuxta illud phī. Saluatorē expectam⁹ dominū nostruz iesum xpm q̄ reformabit corp⁹ hūilitatis nostre ꝯfiguratū corpi claritatis sue. magis accēdimur ad bene opandū Si enī glām corpis in nullo ꝯspicerem⁹. caderz spes nrā de tali p̄mio despantes tepidi et remissi effecti Quia vt dicit gre. Consideratō p̄mij minuit vim flagelli. ¶ Desiderium vt naturale desideriū ꝯpleat. qđ frustrari nō pōt. eo q̄ ostēderet impfectōez eternitatis dei. sz naturale desiderium ielt aīe corpi reuniri et insimul cū eo glificari

sed put puer.x.dr.desiderii suū dabit iu
stus.ergo corp⁹ debuit reuuri aīe ⁊ cum
ea glā poturi ⁊ ei⁹ vtute omīa alia corpa
suis aūmab⁹ reuuient.q⁹ vt ꝓbat apo.j.
cor.xv.xpi resurrectō ē cā nostre resurre
ctōis ⁊ si xpc resurrexit ⁊ nos resurgem⁹
cātat eni eccīa.morte nostrā morīēdo de
struxit ⁊ vitā resurgēdo repauit. ¶ Se
ptima ē a vtute supnaturali q̄ funt ī xpo
q̄ maiorē vtutē habuit ad viuificādū q̄z
adā ad mortificādū vt dicit apl's ad ro.
v.fz adā trālmisit morte in se ⁊ in omnes
posteros.ergo multomagis xpc suscita
uit se ⁊ oēs alios p vtutē sue potētie.j.co.
xv.Sicut in adā oēs moriunt.ita ⁊ ī xpo
omēs viuificabunt. ¶ Octaua est a xpi
humilitate Lex enī dei hoc sanxit vt q̄ se
magis hūliat maxime exaltet Est ei hūli
tas regula exaltatōis vt supra in p̄cedē
ti domica est notatū in smone de epl'a ⁊
ecōuerso de supbia Lu.xvj. Qīs q̄ se hu
miliat exaltabit ⁊ omis q̄ se exaltat hūli
abit Ex xpc maxime ⁊ ī supmo gradu se
hūliauit.ergo sūme debuit exaltari.qđ
p resurrectōem factū ē.q⁹ nisi resurrexis
set nō fuisz summe exaltat⁹.nā magis est ī
aīma ⁊ in corpe exaltari ⁊ glorificari q̄z ī
aīma solū Phi.ij. Hūliauit semetipm.
Et seqtur Propt qđ ⁊ ds exaltauit illū
Et ideo post resurrectōz xpc ait mathei.
xxviij Data ē mihi oīs ptās in celo et in
terra ¶ Nona ē a xpi obediētia Inueni
mus ergo de multis sanctis q̄ eis omēs
creature ⁊ mors ⁊ vita obediuerunt ad
nutū ⁊ hoc q⁹ ipi obediētes fuerūt Exem
pla patz in noue ⁊ ve.te. Ex xpc sup oēs
s.ōs deo obediuit vsqz ad morte nec ei⁹
mandatū vnq̄z pteriuit Phi.ij. Factus
est obediēs vsqz ad morte Ergo mors et
vita vt moreret ⁊ resurgerz q̄ndo vellet
debuerūt ei magis q̄z alicui scō alio obe
dire job.x. Potātē habeo ponēdi aiam
meā ⁊ iterz sumēdi eaz ¶ Decima est ppē
reuerētiā fidei xpiane ⁊ irrisionē infide
liū euadendā q̄ maxie seq̄ret si xpc nō re
surrexisset Nā magis absurdū fidei xpi
ane ⁊ incōuenies apud exteras natōnes
videt q̄ nos dicim⁹ q̄ ds fuit mortu⁹ ⁊ se
pultus cū ds mori nō possz eo q̄ ē vita p
petua ⁊ beata. Si ergo fili⁹ di a mortuis
nō resurrexisset.tūc ds ⁊ domin⁹ xpiano
rū esset quidā ds mortu⁹ ⁊ sepult⁹ qđ es
set qddā ridiculosū dicere Naz si ad ho
rā gustauit morte inq̄ztū hō vt nos iuste
liberaret.resurrexit in vtute dei deuicta
morte in q̄ ver⁹ ds ostendit Mathb.xxij
Nō est ds mortuoz sz viuentiū.i.de⁹ no
ster nō est ds mortu⁹ sz ds viuēs ¶ Un
decima ē ad fidē nostrā ꝓfirmandā Nā
hec ē fides catholica vt credam⁹ ⁊ ꝓfite
amur.q⁹ domin⁹ noster iesus xpc est ds
⁊ hō Jo.xmj. Creditis in deū ⁊ in me cre
dite Ex si xpc fuit a morte victo⁹ sicut ⁊ ce
teri nō habuisz omnipotētiā di quā ma
gis ī eo q̄ morte absorbuit demōstrauit.
q̄ omēs vicit ⁊ p ꝓpriā nō fuisz ds Si
milit nō fuisset hō.q⁹ filius dei in triduo
mortis nō fuit hō cū aīma fuit a corpore
sepata ex q̄bus ꝓuīctis hō ꝓsistit.⁊ iō vt
dicit apl's.j.corz.xv. Si xpc nō resurrexit
a mortuis inanis ē fides nostra ¶ Un
odecima ē ꝓplemētū felicitatis eīne q̄ cō
sistit in ꝓgnitōne deitatis ⁊ hūanitatis
xpi Jo.xvij. Hec ē vita eīna vt ꝓgnoscāt
te solū verz deū ⁊ quē misisti iesum xpm.
Humanitas ī vnione aīme ad corp⁹ cō
sistit que p morte destructa fuit.q⁹ ī mor
te xpc nō fuit hō Ut ergo ꝓpleta sit felici
tas nrā oportuit xpz resurgere salute hu
mana ꝓsummata p morte Jo.x. Ingredi
etur scz ad deitatē ⁊ egrediet scz ad hūa
nitatē ⁊ pascua inuenīet scz felicitatis et
glē. ¶ Quarto xpi resurrectō ꝓbat p fi
guras Nā figurata fuit in samsone quē
cū philistijm crederēt dormire ipa media
nocte surrexit ⁊ tulit portas gaze ereas ⁊

egressus ē ciuitatē. vt pz̄ius. xvj. Sic xp̄c iuit ad inferos ⁊ dū inferi crederēt ip̄m detinere ip̄e surrexit fractis portis inferi ℞sal. Nō derelinq̄s aiam meā i inferno. Itē figurata fuit in iona quē cete absorbēs. tercia die euomuit. vt pz̄ ione. ij. Sic xp̄c in vētre terre posit⁹ tercia die resurrexit. ℞Mat. xij. Sicut fuit jonas i vētre ceti trib⁹ dieb⁹ ⁊ trib⁹ noctib⁹. sic erit filius hom̄is in corde terre trib⁹ diebus ⁊ tribus noctibus. ¶ Quīto resurrectō xp̄i pbaī nō eē impossibilis p exēpla naturalia. Nā ō leone dr̄ q̄ facit filios mortuos q̄s tercia die cum rugitu resuscitat. ℞Multo ergo magis ds paī filiū suū voce vtutis sue suscitauit. ⁊ ideo xp̄c in sua resurrectōne leoni assimilaī sicut in sua passiōe agno ℞po. v. Vicit leo ō tribu iuda. Sili⁹ de fenice dr̄. q̄ adunat ligna aromatica. ⁊ vibr̄as alas in eis ignē accēdit ⁊ seip̄m pburit. ⁊ ex cineribus fenicis generaī vmis quidē q̄ in eandē auē trāsformaī ⁊ crescit. Sic xp̄c in ligno crucis ex igne spūssancti seip̄m cōbussit ⁊ tercia die idē resurrexit Sili⁹ ō cocodrillo dr̄ q̄ est animal magnū et pniciosū et ydro in sidiaī Idrus aūt inuoluit se in lutū vt labilis fiat. et pisc̄it se ī os cocodrilli dormientis Quē cū cocodrill⁹ credit se deuorasse. ip̄e corosis visceribus eius tercia die egredit. Cocodrill⁹ est dyabol⁹ cui⁹ os ē mors. et vēter infern⁹. ydr⁹ aūt. i. fili⁹ dei inuolut se ī luto mortalitatis nr̄ē vt posset mori et mortu⁹ est. Quē cū dyabolus crederet deuorasse ip̄e corrosis ei⁹ viscer̄ibus dū aīas sanctor̄ inde extraxit tercia die resurrexit ¶ Ecō videamus resurrectōnis modū et sig̈ficatōez. ¶ ℞ Vbi nota q̄ xp̄c q̄nq̄z mōis resurrexit. s. cito. immortalis. caute. sociat⁹. et vē Resurrectō aūt xp̄i corpalis sig̈ficat resurrectōem nostraz spūalē. q̄ vocaī resurrectio p̄ma. q̄ est resurrectō aīe q̄ a pctō resurgit Nā et aīa mortē morte sua ℞poc. ij. Beat⁹ q̄ habz ptē in resurrectōe p̄ma. Si ergo volum⁹ cū xp̄o gl̄ose resurgere. et in gloriosa resurrectōe scda cū xp̄o eē. resurgamus resurrectōe p̄ma. et supradictis q̄nq̄z modis q̄bus xp̄c a mortuis resurrexit. ¶ Primo resurgam⁹ cito. xp̄c enī statim pbata morte resurrexit. q̄ humanū est peccare. sz dyabolicū in pctis p seuerare. vt dicit gr̄eg̃. In nullo alio peccato dyabolus ita imitamur sicut in pseuerantia mali. q̄ ille ab initō peccauit et sp pseuerat in malo. ℞sal. Superbia eor̄ q̄ te ode. ascē. sp. Contra q̄ō dr̄ eccl̄. v. Ne tardes conuerti ad dominū. et ne differas de die in diē. Et nota q̄ corv⁹ emissus ō arca nunq̄z rediit. et sp dicit cra cra. Sic faciūt multi ¶ Secūdo resurgamus immortales vt nunq̄z morte culpe ppetūm in anima moriamur. q̄ xp̄c resurgens a mortuis iā nō morit̄. mors illi vltra non dominabit̄ Ro. vj. Quia vt dr̄ hebr̄. x. Volūtarie peccātibus nobis p⁹ acceptā noticiā vitatis iā nō relinquit̄ nobis hostia p peccatis. terribilis aūt quedā expectatio iudicij et ignis emulatō. q̄ cōsumptura est aduersarios Quia qui volūtarie peccat. q̄ntū in se est. q̄ filiū crucifigit vt dicit apostol⁹ ad heb. vj. et iō cū christi crucifixorib⁹ iudicabit̄. Stultū est valde imo insanū in carcerē dyaboli volūtarie velle redire. ac peccatorū catenis denuo mācipari. q̄ sic fiunt nouissima hominis peiora p̄oribus. Job. v. Ecce iā sanus factus es. vade et amplius noli peccare ne ō terius aliquid p̄tingat tibi. ¶ Tercio resurgamus caute. Christ⁹ enī de mane tē pestiue non fracto sigillo pilati caute resurrexit. Sic et nos resurgere debemus. q̄ multa sunt q̄ impediūt nos resurgere sc̄z mūdus. caro. demonia. ꝓ sanguinei et amici. Eph. v. Videte quō caute ambuletis. ℞Matb. Nesciat sinistra tua quid

faciat dextra tua Et nota q̄ xp̄c resurgēs dimisit vestes in sepulcro ita ꝛ nos pellē veterē pctī resurgēdo ad vitaz grē depo nere debem⁹ Col.nj. Expoliātes vos ve terē hominē cū actibus suis. ꝛ induētes nouū hominē q̄ renouat in agnitōem ꝺi ¶ Quarto resurgam⁹ cū societate. quia multa coꝛpa scōꝝ cū ipo resurrexerūt. vt sicut malo exēplo vel suggestione fecim⁹ alios cadere ita nitamur eos ꝛ alios fa cere ad vitā resurgere Et sicut fuim⁹ cā p ditōnis multoꝝ sic sim⁹ cā salutis. q̄ pe boc opiem⁹ pctā nrā Ja.v. Qui cōuerti fecerit peccatoꝛē ab erroꝛe vie sue salua bit animā ei⁹ a moꝛte ꝛ opit multitudinē peccatoꝝ suoꝝ Quia vt dicit aug. nō est maius sacrificiū ꝺo q̄z sel⁹ animaꝝ. Sic erat solicit⁹ aplus q̄ multos peccare fece rat ꝛ multos reuocauit ad vitā. ij. coꝛ. xij Ego aūt libētissime impendā ꝛ supimpē dar ipe p animab⁹ vestris ¶ Quīto re surgam⁹ ve. q̄ xp̄c ve surrexit Luc. xxmj Surrexit dominꝰ ve Cui⁹ tria fuerūt si gna scz palpatō visio ꝛ comestio ¶ k ¶ Nā discipuli xp̄m palpauerūt. ipz aptis oculis viderūt ꝛ ipe cū eis ꝛ ipi cū eo co medērūt Lu. xxmj Palpate ꝛ videte Si milit hec tria sunt sig̃ q̄ bō spūalit resur git ¶ Secūm est palpatō Si q̄s ei pmit tit se palpari a tribulatōibus ꝛ nō mur murat sicut job q̄ in omnib⁹ nō peccauit nec stultū q̄ꝺ ꝓtra deū locut⁹ est. signū ē q̄ ve resurrexit Nō. n. ī psperis sz ī aduer sis ꝓgnoscit si bō est ve viu⁹. sicut sathā dixit domio ꝺ job. ij. c. eiusdē. Mittte in quit manū tuā ꝛ tāge os ei⁹ ꝛ carnē. ꝛ tūc videbis q̄ in faciē benedicat tibi. ¶ Se cundū est visus Si q̄s enī oculo fidei re cte videt xp̄m ꝛ ipm vez filiū ꝺi credit p salute hominū passū ꝛ aspicit etiā in euz ī cruce oculo pietatis ꝛ caritatis vt ei cō patiat ꝛ moꝛiat cū illo. signū est q̄ ve re surrexit Psal. Respice in faciem xp̄i tui

Hie. v. Domīe oculi tui respic ūt fidem Quia iust⁹ ex fide viuit Ro. x ¶ Terciū est comestio Si q̄s enī cibū aīme scz ver bū dei. ꝛ xp̄i coꝛp⁹ digne ꝛ deuote masti cat ꝛ comedit signū est q̄ ve resurrexit et viuit Sic enī debz comedi. j. coꝛ. xi Ꝺꝛo bet aūt seipm bō ꝛ sic de pane illo edat et de calice bibat Et sic ptz terciū ¶ Quar to ponit pmulgāde resurrectōis māda tuz ꝛ iussio fructuosa. q̄ꝛ ite ꝛ dicite discipulis ei⁹ ꝛ petro sup. q̄ resurrexit domi nus. q̄ꝛ p̄cedet vos in galileā ibi eū vide bitis Petro p̄cipue mādat dici ne ꝓpt pctūm qꝺ cōmisit despet. ꝛ q̄ꝛ caput erat apostoloꝝ Unꝺe q̄zuis petr⁹ ꝓpt pctūm infidelitatis ꝛ negatōis ꝓpt qꝺ soluz pa pa pōt deponi tā amiserat p̄ncipatuz. ta men ꝓpt pniam verā q̄ꝛ fleuit amare ꝺs trāstulit pctūm ei⁹. q. d. xp̄c Dicite petro Sicut p peccatoꝛib⁹ moꝛtu⁹ sum ita pꝛo peccatoꝛib⁹ resurrexi. q̄ꝛ sc̄z deflēt pecca ta sua vt iusti fiāt Ro. mj. Tradit⁹ est p pter delicta nrā ꝛ resurrexit ꝓpter iustifi catōem nrām Et nota q̄ xp̄c asserit se in galilea videndū ꝛ non alibi q̄zuis alibi se ostēderet. q̄ꝛ galilea interptat trāsmig tio Omnib⁹ enī q̄ se satagunt trāsmigꝛa re ꝺ vicijs ad vtutes ꝛ de mūdo ad celuz ꝛ de negligētia ad obꝑuatōez mādatoꝝ. xp̄c p̄mittit se ostēdere ꝛ manifestare Jo. xmj. Qui habz mādata mea ꝛ ꝑuat ea il le est q̄ diligit me ꝛ ego diligā eū ꝛ mani festabo ei meipm Hec ergo dies carissi mi boni nūcij est. si tacuerim⁹ ꝛ nolueri mus nūciare sceleris arguemur. mj. reg. vij. Annūciemus ergo mūdo xp̄i resur rectōem ꝛ q̄nta miracula xp̄c p moꝛtē et resurrectōz est mirabilit opatus Sūt aūt ser q̄ hodie mūdo nūciare debemus. ¶ Primū ē triumph⁹ xp̄i nobilis. moꝛs ei ꝛ vita mirādo ꝓflixere duello Sz xp̄c vi ta nrā vicit moꝛtē dyabolū ꝛ mūdū De p̄mo osee. xmj. Ero moꝛs tua o m. j. co. xv

Ubi est mors victoria tua ¶ Absorpta est mors in victoria. De scō aug. Adanu inermi ⁊ affixa cruci debellauit aereas ptātes. De.nj.job.xvj. Cōfidite ego vici mundū. Uade ⁊ tu fac silr. Uincam⁹ ergo dyabolū. mundū ⁊ pcti mortē hodie.

¶ Scdm est spoliatō inferni mirabilis q2 xp̄c rex noster ꝓfregit portas inferni ⁊ prēs nostros inde victorioſe extraxit. zacha.ix. Tu aūt in sanguine testamēti tui eduxisti vinctos tuos de lacu i q̄ nō erat aqua. Tāta enī fuit victoria reg̃ nostri q̄ inuasit inimicū vsq3 ad domū suā. ⁊ spolia q̄ sibi placuerūt abstulit ipo in vinculo religato Extrahamꝰ ⁊ nos carissimi animas pentū nrōꝝ de purgatorio beneficiis nostris ⁊ orōibꝰ. ij. macb. xij. Sancta enī ⁊ salubris ē cogitatō p defunctis exorare vt a peccatis soluant̄ ¶ Terciuꝫ est spes humani generis infallibilis. q2 xp̄c rex noster ⁊ caro ⁊ frat̄ noster gloriosus in aīa ⁊ corpe hodie resurrexit. cuiꝰ resurrectō est cā ⁊ forma nostre resurrectōnis ⁊ iō firmit̄ spare debemꝰ q̄ sicut ipe resurrexit ⁊ nos resurgemꝰ. ¶ Annūciemꝰ ergo hominibꝰ vt deinceps in spe bt̄ē resurrectionis viuāt. q̄ spes facit oīa aduersa patient̄ ⁊ libēter tolerare ¶ Quartū est miseratō ⁊ affectꝰ venerabilis. q2 licet xp̄o postresurrectōꝫ defuerit miꝛia nō tamē ei defuit misericordia. q2 q̄zuis sūme fuerit sublimatꝰ nō tamē oblitus ē suorū et nostri. Nā aplīs ⁊ multis alijs apparuit et omēs amicos ē ꝓsolatus et eos dono spūssancti repleuit Jo. xx. Accipite spūm scūm q̄ re. ⁊c. Prouerbiū est. Honor est mutāt mores. Ex rex noster sūme bonoratus in nullo mutatꝰ est q̄n sp circa nos paternū gerat affectū et nostri misereat. tribuēs sp carismatū dona et nobiscum maneat Math. xxvnj. Ecce ego vobiscū sum om. die. vs. ad ꝓ. se. ¶ Quintū est cōfidentia salutaris. Multū enī debēt peccatores ꝓfidere. q2 xp̄c resurgēs primo apparuit peccatrici et negatori q̄z alijs. ad innuēdum q̄ sicut p peccatorib⁹ mortuꝰ fuerat. ita p pctōrib⁹ resurrexit Mat. ix Nō veni vocare iustos sz pec. s. tbi. j. Fidelis pmo et omni ac. di. q2 iesus xp̄c venit in hūc mundū pec. sal. fa. Nōne apparuit paulo dū iret ad pseq̄ndum mēbra sua et eū cōuertit et grām sibi infudit. et aplum ipm cōstituit. Sic q̄tidie pctōres paratos male agere et inuisibilit̄ ꝓuertit ⁊ grām magnā facit ¶ Tertiū est recuperatō celestialis. q2 celestē hrlim recupatꝰ est hō. q̄ est ciuitas nrā Heb. xnj. Nō habemus hic manentē ci. sz fu. uiq̄. Accipiamus ergo baculū et capsellā vt pegrini et eamus vsus hieru salē q2 recupata est et via est secura q2 inimicꝰ humani generis q̄ viā cōturbabat ⁊ capiebat ambulātes p eam. captus et catenatus ē Est etiā via abbreuiata. nā olim circūibat p infernū sz mō recto tramite tēdit vsus celum. Esay. xxx. Hec est via ambulate in ea neqz ad dex. neqz ad sinī. Et sic patz q̄rtum ¶ Ex q2 vt dicit aplīs. j. co2. xv. et. j. thes. nj. xp̄i resurrectō est cā nrē resurrectōis. Et sicut xp̄c resurrexit. ita et nos resurgemus. Si enī unq̄t credimꝰ q̄ iesus mortuus est et resurrexit. ita et ds eos q̄ dor. p iesum ad. cū. e. Thes. vbi supra. Jō de resurrectōne nrā. xij. videamus ¶ Ad ¶ Primo vtz corpm resurrectō sit futura Ad q̄d dicēdum q̄ omīno oportz ponere q̄ corpoz resurrectō sit futura. et hoc ꝓpter q̄ntz rōes ¶ Primo rōe iusticie dei. Justū ē enī apud deū et homīes. q̄l le puniat vel pmiet̄ q̄ peccauit vel meruit. Ex omīa opa nrā sunt aīe et corpis sil' q2 vt dicit phūs actꝰ suppositorū sunt ⁊c. Cōiunctū enī ex aīma et corpe opat̄ ⁊ nō aīma vel corpꝰ. Ex vt manifeste videmꝰ in vita illa nec boni pmiant̄ nec mali puniunt̄. Quia vt dr job. xij. abūdāt tabernā

nacula ꝑdonū ⁊ audacter ꝓuo.d. Mul
ta etiā aduersa patiunt iusti imo ꝑ mul⁊
tas tri.o.nos intra.re.c.act.xmj. In sepa
tōne aūt aīme a cor̄pe aīa vadit ad gl̄az.
vel in penā.cor̄pe hic in terra remanēte.
Ut ergo iusta sit retributō oportet dice⁊
re q aīma iteꝝ ꝙiungat cor̄pi vt simul cū
ipo ꝑmiet̄ vel puniat iuxta ſtipēdia me⁊
ritoꝝ qō ꝑ resurrectōꝫ fiet Hic cadit exē
plum de illo q̄ ꝓcusserat ꝓrem suū et iuit
ad sanctū iacobū ⁊ nullo mō poterat ec⁊
clesiā eiꝰ intrare donec sibi pedeꝫ ampu
tauit ¶ Ecdo rōne desiderij naturalis.
Naturaliť eni hō desiderat ꝑfectū habe
re bonū ⁊ cē ꝑpetuus in aīma ⁊ cor̄pore.
Naturale aūt desiderium nō pōt eē frus
tra eo q demōstraret impfectōnem dei
creātis naturā qō est impossibile. Et po⁊
nas exēplū de fenestra domꝰ q̄ nūq̄ ape
riret q̄ ignorantiā magistri demōstraret.
Ergo nisi hō ponat impedimētū oportꝫ
q ꝑfectū bonū qō ꝑm naturā ꝓcipere ꝑt.
aliq̄ndo ꝙsequat In q̄ vt dicit boe. magꝫ
malor̄ impotētia demōstrat cuꝫ nunq̄ꝫ
sit ꝙsecutura id qō sp desiderat Boni āt
⁊ iusti ꝑfectū bonū in resurrectōe ꝙsequ⁊
tur Prouer.x. Desiderū suū iustis da⁊
bit Omis etiā creatura vt dr̄ ror̄.vnj. in
gemiscit ⁊ ꝑturit vsqꝫ adhuc expectās re
uelatōem filior̄ dei. q̄ etiā ipa creatura
tūc a ſuitute cor̄ruptōis liberabit. Ergo
⁊ ꝑ desideriū homis ⁊ ꝑ desideriū omnis
creature ꝓbat q resurrectō cor̄por̄ sit fu
tura ¶ Tercō rōe fidei ⁊ scripture Naꝫ
fidei impossibile ē subesse falsū. q̄ est dō ꝑ
ma vitate ⁊ de opibus ꝑme vitatis. Exꝫ
vnus dō articulis fidei ē resurrectō mor̄⁊
tuor̄ ergo resurrectōem oportꝫ eē Simi
liter scriptura impossibile ē non impleri.
Mat.v. Iota vnū aut vnꝰ apex nō ꝑter
ibit a lege donec omia fiāt Exꝫ scriptura
dicit osee.xmj. Ero mors tua o mors scꝫ ꝑ
resurrectōꝫ Et job.xix. In nouissimo die
de ter. sur. sum ⁊ rur. cir. pel. ẽc. j. Cor̄.xv.
Omēs quidē resur. ¶ Quarto rōe vtu
tis ⁊ meriti xp̄i. q̄r vt dictuꝫ est supra vbi
ꝓbata fuit resurrectō xp̄i. maior̄is vtutis
⁊ efficacie fuit xp̄c ꝑ suā obedientiā ad vi
uificandū q̄ꝫ adā ꝑ supbiā ad occidēduꝫ
sꝫ in adā omēs mor̄iunť. ergo ꝑ xp̄m ⁊ in
xp̄o oēs viuificabūť ⁊ resurgēt ¶ Quin
to rōe sapiētie dei. cuiꝰ est ordinare ⁊ ni⁊
hil inordinatū relinq̄re Exꝫ omis ps ē in
ordinata extra suū ordinē Partes autē
homis ⁊ humane nature sunt aīa ⁊ cor⁊
pus ergo aīa ⁊ corpꝰ ab inuicē sepata ex
tra suū ordinē sunt ⁊ nisi ꝙiungant̄ extra
ordinē suū manēt Cū ergo sapiētia dī ni⁊
hil inordinatū relinquat. oportꝫ q resur
rectō cor̄por̄ sit futura Itē turpis ⁊ inor̄
dinata elt ps q̄ nō ꝙuenit suo toto Sed
vt dr̄ ad eph.j. Deꝰ dedit xp̄m caput su⁊
per omnē eccīam. Ipe ergo ē caput ⁊ cor⁊
pus ⁊ nos omēs sumꝰ mēbra eiꝰ Ne er⁊
go caput ⁊ corpꝰ sit mōstruosum. opor⁊
tet q sicut xp̄c resurrexit ⁊ nos sili⁊ resur⁊
gamus. vt sumus mēbra ꝙueniētia capiti
⁊ cor̄pi nostro in eadē similitudine pmā
sura ¶ ℞ ¶ Ecdo videamꝰ an oēs tā
boni q̄ꝫ mali ac etiā pueri in vteris mat⁊
nis defuncti resurgere debeāt Ad qō di
cendū q omēs resurgēt. ⁊ huiꝰ rō tacta ē
supra. q̄r sicut ipi in cor̄pe ⁊ aīa meruerūt
⁊ demeruerūt. ita in cor̄pe ⁊ aīa pmiabūť
⁊ punient̄ Pueri aūt in vtero mor̄tui re
surgent q̄r xp̄c repabit totā naturā. sicut
adā totā destruxit. Si enīstatꝰ solis ⁊ lu
ne ⁊ alior̄ cor̄por̄ ꝑficiet. multoma⁊ illi
pueri omnē ꝑfectōem naturalē habebūt
Omēs eni ꝑfectōnes tā aīe q̄ꝫ corpis ha
bebūt q̄ eis ꝑm naturaꝫ ꝙpetere possunt.
gl̄az aūt dī nō habebūt De q̄ nullū dolo
rē habebūt q̄r ꝙgnoscēt se nō fuisse aptos
p grām dei ad illā gl̄am Omnē āt ꝑfectō
nem naturalē ⁊ bonū ꝑfectū habebūt. ex
cepto q nō comedēt nec generatōi vaca⁊

bunt. Unde nō est hō in mōdo nec vnq̄m fuit q̄ ita fuerit pfect⁹ in ista vita sm naturā nec tantā delectatōez habuerit sicut illi pueri habebūt Et idē est dicēdum de omnib⁹ pueris q̄ ante ānos discretōnis absq3 baptismo decedūt Hic cadit exemplū de illo milite q̄ iuit vltra mare cū vxore sua pgna. q̄ ad p̄dicatōez magdalene fuerāt puersi Qui dū essent in mari vxor pepit ⁊ mortua ē Ur aūt portauit eā ad q̄ndā insulā inhabitatā. ⁊ posuit eam in quādā criptā ⁊ puer cū ea ⁊ recōmendauit marie magdalene. ⁊ dū rediret p⁹ magnū tps uenit puer ābulantē Si ergo magdalena p̄stitit illi vitā. multomagis xp̄c dabit omnib⁹ vitā ¶ D ¶ Tercō vi deam⁹ an resurrectō sit naturalis. et an xp̄i resurrectō sit cā nrē resurrectōis Ad q̄d dicendū q̄ resurrectō corpum nullo mō p̄t eē naturalis sz est omīno miraculosa. q̄ nihil est in natura q̄d hoc efficere possit. nec in natura āgelica. nec in natura corpor celestiū nec alior corpor. nec in natura anima Nō in natura angelica. q̄ materia corporea obedit āgelo ad motū sz nō ad nutū. vt scz possit accipere puluer̄es vel elemēta in q̄ corp⁹ būanū ē resolutū ⁊ inde formare corp⁹ ad libitum Posset aūt mouere q̄dcūq3 corp⁹ ⁊ vnū montē ad libitū. Aliq̄ tamē angeli resurrectōem coopabunt. q̄ scz colligēt puluer̄es vl ossa mortuor. Corpa etiā celestia nō possunt sine scdis agētib⁹ pfecta alia generare. vt di. pbūs. Hō generat hominē ⁊ sol Impfecta ei animalia ⁊ semia possūt bene p̄ducere. vt mures ⁊ ranas ⁊ fructus Unde ex puluerib⁹ corpor incinerator nō possūt corpa hominū p̄ducere. Similit nec aīa homis. vel q̄cunq3 alia creatura posset ex illis puluerib⁹ corpus homis formare. Et iō illa mulier q̄ dixit se excepisse de sole falsum dixit. Similr poete falsum dixerūt q̄ posuerunt plane tas habere filios. Aduertendū ē tamen hic q̄ mulier p̄t p̄cipe bene ⁊ pere filiuz sine viro aut viri p̄sortō. q̄ p incubos d̄mones. sz nō sine semie viri Sic ergo resurrectō nō erit naturalis sz miraculosa cui⁹ cā erit resurrectō xp̄i. Nā corp⁹ xp̄i rōne deitatis cui sp fuit p̄iunctū accepit infinitā vtutē ad omīa alia corpa viuificandū q̄ sunt eiusdē nature. et hoc potēcius faciet xp̄c ad vitā q̄z adā ad mortē fecit. j. Cor. xv. Sicut in adā oēs mor. ita et in xp̄o omēs vi. Et iō si xp̄c resurrexit et nos resurgem⁹. vt dictū est. ¶ Quarto videam⁹. vtrū sit decēs q̄ resurrectō corpor vsq3 in finē mundi differat. Quare enī nō statim aīma cū corpe p̄miat vl punit sicut cuz meruit vel peccauit. Ad q̄d dicendū q̄ magis fuit p̄uenīēs q̄ resurrectio corpor vsq3 ad finē mdi differet. q̄z si statim fieret. Et hoc ppt tria. ¶ Q Primo ppter meritū fidei q̄d de fide resurrectōis habet q̄d p̄deret. est enī vnus de articulis fidei resurrectō mortuor in quo multū meremur pfecte credēdo. Secdo q̄ mlta suffragia nō fierēt p mortuis et multe elemosine non darent de q̄ bus paupes xp̄i viuūt. Quia aut statim aīma resumeret corp⁹ et tūc alitātes ppē derēt si esset gloriosa vel nō. Et sic nulla suffragia p illo facerēt. nec p eo elemosinam darēt. q̄ in inferno nulla ē redēptō ⁊ in celo nulla est indigētia. Aut resumeret corp⁹ postq̄z aīma fuerit purgata q̄d esset incōuenīēs q̄ non suaret vniformitas i mortuis cū multi nō vadūt ad purgatoriū sz ad celū vel in infernuz. ¶ Tercio q̄ magis est cōuenīēs q̄ tota natura simul moueat ad incorruptōem q̄z modo vn⁹. et mō al⁹. q̄ p hoc ostendit infinita esse potētia dei q̄ tantā multitudinē vno ictu ad incorruptōem reformabit Similiter ex hoc multi errores p̄uenirēt. et dicerēt q̄ sicut natiuitas hois est naturalis

ita ⁊ resurrectō .⁊ q̄ corpa celestia hoc fa
ceret.nec tantū bonus ꝓgnosceret. q; bo
nū qđ nō suspirat dilatū nō ꝓgnoscit da
tū. Nec grā resurrectōis ꝓgnosceret fcā
fore ꝑ xp̄m ¶ R ¶ Quīto videam⁹. an
aīma idē corp⁹ resumat in numero. Ad
qđ dicendū q̄ aīa idē corp⁹ resumet nūe⁊
ro.⁊ idē nūero bō resurget.licet immuta
tus qđ sic ē intelligendū Nullū corp⁹ p̄t
resolui in nihil sicut nō p̄ot ex nihilo ge⁊
nerari.vt dicit phūs. Ex resoluit in q̄ttu
or elemēta ex q̄bus est ꝓpositū ⁊ genera
tum. Unđ de⁹ illa q̄ttuor elemēta in q̄ fu
erit resolutū corp⁹ hois accipiet ⁊ refor⁊
mabit idē corp⁹ ⁊ dimēsiones ⁊ colorē et
omīa alia accidētia de nouo creabit. Et
p hūc modū erit idē bō numero. q; đ ea⁊
dem aīa ⁊ de ipis elemētis q̄ttuor in que
corp⁹ fuerat resolutū reformabit.q̄muis
noua accidentia ibi generent. Sicut idē
bō est egrotus ⁊ sanus q̄ruis oēs humo
res p̄cedētes ⁊ tota caro vet⁹ sit ꝓsūpta.
Hic cadit exemplū de illo q̄ lacte suis fu
erit nutritus.q; sicut sus in lutū se p̄scie
bat quē magister guido đ aretio sanauit
q; totā carnē illā ⁊ omēs humores p ma
xīmā abstinentiā ꝓsumpsit.⁊ tamē idem
bō fuit ⁊ ante ⁊ postea. ¶ Sexto videa⁊
mus an bō resurgat cū omnib⁹ mēbris ⁊
cū q̄ttuor humoribus ⁊ capillis ⁊ vngui
bus. Ad qđ dicendū q̄ bō resurget cum
omnib⁹ mēbris q̄ viu⁹ habuit vl̄ habere
debuit si natura nō errasset. ⁊ nulla mō⁊
stra in resurgētib⁹ erūt nec etiā in dāna⁊
tis. Unđ dānati cū suis deformitatibus
nō resurgēt.sz integris corpib⁹ et p̄fectis.
q̄ruis obscuris et grauib⁹ Resurgēt etiā
cū omnib⁹ intestinis p̄ter putredinē.⁊ cū
humoribus p̄ter sudorē ⁊ etiā cū capillis.
q; hec omīa p̄tinēt ad hominē Ex omēs
tā bonī q̄z mali nudi erūt sicut bō factus
est nud⁹ ¶ Septimo videam⁹ an omēs
in eadē etate ⁊ eiusdē statute resurgent.

Ad hoc dicendū q̄ oēs in etate iuuenili
in qua x̄pc resurrexit vt dictus ē supra.in
q̄ etate bō fuisset trāslat⁹ ad celū si nō pec
casset Eph.mj. Donec occurram⁹ omēs
in viz pfectū in mē.eta.ple.x̄pi Eiusdem
aūt statute nō omēs resurgēt. In ista āt
statura resurgēt ad quā natura si impe⁊
dita nō fuisset vl̄ errasset. quocūq; tpe.p
duxisset. De⁹ ei vt dictū est dz repare na
turā. Et ideo quidqđ defuit supplebit
¶ A ¶ Octauo videam⁹ an resurgētes
ampli⁹ comedāt vel dormiāt vel genera
tioni intendāt. Ad qđ dicendū q̄ nec bo
ni nec mali ampli⁹ comedent Nā come
stio diminueret gl̄am in beatis ⁊ penam
in dānatis. Comestio enī ⁊ delectatōz ha
bet ⁊ penā Ad qđ enī comederēt bti cuz
nunq̄z famescūt Apo.vij. Nō esurient ne
q; sitient ampli⁹. Dānati aūt ⁊ si famescāt
nō habebūt qđ comedāt. Et si obijciat q̄
x̄pc post resurrectōz comedit.dicēdū est.
q̄ nō comedit ꝓpt̄ necessitatē vel delecta
tionē.sz vt ostēderet se illū eē q̄ pus cū eis
comederat ⁊ biberat.⁊ vt ostēderet se ve
rū ⁊ viuū hominē esse ⁊ nō fantasticum.
Unđ dispēsatiue hoc fecit. silr etiam nō
dormiēt.q; somn⁹ diminueret gl̄az in be
atis ⁊ penā i dānatis. Dormiēs enī est q̄
si bestia Unde phūs dicit q̄ i dimidio tē
poris.i.in tpe q̄ dormim⁹ nō differim⁹ a
bestijs. Item somn⁹ fit ex resolutōe vapoz
a stomacho ad cerebz ascēdētiū.q̄ vapo
res ex cibo generant. Ez cū ipi nō come⁊
dāt vt dictū est.talis resolutō vapoz nō
poterit eē ibi.⁊ ꝓseqns nec dormitō Ex
q̄ vlteri⁹ ptz q̄ nō intendāt ampli⁹ actui
generatōis Nā generatō fit ex supfluita
te alimēti qđ ibi nō erit. Item deficiēte fine
deficiūt ea q̄ sūt ad finē.finis aūt genera⁊
tionis est ꝓcreatō filioz q̄ ibi nō erit.cuz
numer⁹ electoz sit ꝓpletus.⁊ due ciuita
tes.s.babilon infernalis ⁊ hierlm celestis
tūc finē habebūt.vt dicit aug. Ex quo pz.

q̄ beatitudo quā iudei ⁊ saraceni in alia vita ponunt. ſcz de pluralitate vxoꝝ. ⁊ q̄ ſtabūt iuxta duo flumīa. vnū lactis ⁊ alterꝝ mellis eſt falſa ⁊ impoſſibilis ⁊ irrationalis. Matth. xxij. In reſurrectōne neq; nubēt neq; nubent. ſ; ſunt ſicut angeli dei. Et ſi obijceret q̄ hoc non videt eē cōueniēs. ſ. q̄ beati nō comedēt neq; generatōi intendēt cū hec magnas delectatōnes habeāt Et ſm hoc. Beatitudo ſit p̄fectū bonū omīa bona in ſe ꝓtinēs. Iuſtus enī p hoc fruſtraret̄ mercede laboꝝ ſ abſtinēcie ſue. ⁊ ſimiliter tactuſ. Ad hoc dicendū q̄ guſtus ⁊ omēs ſenſus ſp erūt in felici ⁊ delectabili actu ſuoꝝ obiectoꝝ hoc tamē ſm plus ⁊ minꝰ. ſicut ⁊ glā aīe erit maior ⁊ minor. Erit enī ꝓiunctus et labijs ⁊ linguis ⁊ faucib⁹ beatoꝝ quidā ſapor dulciſſimꝰ q̄ nunq̄ recedet ab eis. Unde ſine comeſtione ſp habebūt dulcedinē comeſtionis. Similit̄ auditus ſp erit in delectabili armonia ſoni cantꝰ et laudis Tho. xmj. Per vicos hierlin alleluia cantabit. Et apo. xmj. Vocē quā audiui q̄ſi citharedoꝝ citharizantiū i citharis ſuis. Similit̄ ſp erit in delectabili viſione. videndo ſcz corpꝰ xp̄i ⁊ corpa aliorū ſanctoꝝ q̄ ſpecioſiſſima erūt. ac etiā ſeipz videndo quilibz maxime delectabit̄. Unguentolefactus ſp erit in delectabili ⁊ ſuauiſſimo odore. q; corpa ſanctoꝝ mirabilit̄ et ſup omīa redolebūt. de q̄bus etiā putrefactis mō emanat odor. Apoc. vij. Quatuor aīalia ⁊ viginti q̄ttuor ſeniores cecidерūt coram agno habēres ſinguli citharas ⁊ fialas aureas plenas ornamētorū Similiter tactꝰ erit in quadā delectabili reſolutōe ex redundātia gl'e aīme i corpus. q̄ maior delectatō erit q̄z ſit delectatio venerea. Ecōtra d̄ impijs q̄ q̄zuis nō patiant̄ defectꝰ nature. puta febrē ⁊ famē ⁊ ſitim ⁊ alias infirmitates tamē ex iuſtitia dei fiet vt omēs ſenſus coꝝ ſint actu penis afflicti. ſm tamē plus ⁊ minꝰ. ſicut de beatis dictū eſt

Sermo xlv

Bono videam⁹ in q̄ ꝓncipaliter cōſiſtat beatitudo. et cui⁹ ſit ſcz animi vel corpis. ⁊ que ſint dotes corpis. Ad q̄d dicendū q̄ beatitudo cōſiſtit ꝓncipaliter in ꝓgnoſcēdo ⁊ amādo deuz ⁊ poſſidendo. ⁊ ideo beatitudo erit in anima q̄ deū p eſſentiaz cognoſcet ⁊ nō p aliquā ſimilitudinē. ⁊ ipm pfecte amabit tanq̄z ſummū bonū. ⁊ pfecte poſſidebit in ſe tanq̄z ꝓprium ⁊ intrinſecū bonum. Corpus autē talē beatitudinē non habebit. ſ; habebit dotes ſuas. Quia nā q; corpꝰ i omī bono ope cooperatū eſt aie. habebit quattuor dotes. que ſunt agilitas vt ſubito ferat quocūq; aīma velit. i paſſibilitas vt a nulla re poſſit ledi vl̄ pati. ſubtilitas ita vt mōtes penetret. ⁊ claritas delectabilis ⁊ ſpicua nō ledēs oculos vt claritas ſolis. ita q̄ in ipa claritate corpis claritas aīme ꝓgnoſcet vel gloria q; anima magis beata clari⁹ corpꝰ habebit. ita vt q̄libet poſſit ꝓgnoſcere gl'az aliorum. ⁊ omīa p̄dicta habebit corpꝰ ex redundātia gl'e aīme in corpꝰ Ecōtra d̄ corporibus impioꝝ erit. q; erūt grauia paſſibilia groſſa ⁊ obſcura

Decimo

videam⁹ q̄d de illis q̄ cū xp̄o ſurrexerūt ſit factū an itez ſint mortui. Ad q̄d dicēdum q̄ de hoc ſunt due opiniones Quidam enī dicūt q̄ illi q̄ cū xp̄o ſurrexerunt itez ſint mortui ſicut lazarꝰ Ez hoc non eſt veriſil'e nec credibile. Quidam vō dicunt q̄ nō fuerūt pl⁹ mortui. imo cū xp̄o in aīa ⁊ corpe in celū aſcenderūt. Et hoc dicit glo. ſup illud mat. xxvij Multa corpora ſanctoꝝ q̄ dormierunt ſurrexerunt Hoc etiā dicit ſanct⁹ tho. in. iiij. ſen. Hoc etiā a modernis tenet̄. Hoc etiā dicūt ſci Unde dicit remigi⁹. Querit aūt aliquis q̄d de illis factū ſit. q̄ domīo reſurgētere ſurrexerūt. Credendū eſt q̄ iō reſurrexerunt vt teſtes eſſent domīce reſurrectōis

Quidã aũt dixerũt q̃ iteꝝ mortui sunt ⁊ in cinerẽ ꝓuersi sicut lazar⁹ ⁊ ceteri quos domin⁹ suscitauit. Ꝺz istoꝝ dictis nullo modo est fides accõmodanda. quoniaz illis mai⁹ esset tormẽtũ si iteꝝ morituri essent q̃z si nõ resurgerẽt. Incũctanter ergo debemus credẽ q̃ q̀ resurgẽte domino a mortuis resurrexerũt. ascẽdente eo ad celum ⁊ ipi ascẽderunt. Idẽ dicit rabanus. Hoc etiã rõnabile ⁊ ꝓueniẽs videt Incõueniẽs ei videt q̃ xp̃c grãm quã eis fecit statim abstulisset. q̃ ad penã ⁊ nõ ad gloriam eos resuscitasset. Sicut incõueniẽs esset q̃ rex q̃ndo fit miles donaria que facit militib⁹ quos secũ accingit eis postea auferret. ⁊ militia ꝓuaret. Ad qd ergo resuscitasset eos. Et iõ videt q̃ nunq̃m postea fuerint mortui. Propterea etiã antiqui prẽs desiderabãt in terra sancta sepeliri. q̃ sperabãt q̃ xp̃o resurgẽte resurgerẽt si deo placeret. Et ideo fide ioseph moriens de pfectõne filioꝝ israel memoratus est ⁊ de ossibus suis mandauit ad hebr. xj. ¶ Undecimo videamus quãdo generalis resurrectõ fiet. Ad qd dicẽdum q̃ cõpleto numero electoꝝ ⁊ cõsumpto mũdo p ignẽ statim fiet resurrectõ mortuoꝝ. Postea omnis motus. ⁊ omis opatio cessabit. quia cessante primo motu omnis generatõ ⁊ corruptõ et transmutatõ cessabit. ⁊ tempus non erit amplius. ⁊ p ꝓsequẽs mũdus iste totalit vacu⁹ erit ⁊ remanebit. ¶ Duodecimo videamus an damnati vel sancti aliq̃n do redibunt ad hunc mundũ vidẽdum. Ad quod dicẽdum q̃ nõ q̃ damnati nũq̃m poterũt de inferno exire. Sancti vo si vellent possent venire sz nunq̃z venẽt. quia ipi habebũt voluntatẽ bonã ⁊ sapientẽ ⁊ omni ratõne ꝓformatã. Stultum aũt esset dimittere celũ locũ pulcerrimũ. ⁊ beatũ in p̃sentia humanitatis xp̃i ⁊ aliorum sanctoꝝ. ⁊ venire ad hũc mundum

nullã delectatõz habẽtẽ. Et hec de resurrectõne dicta sufficiãt

De epistola Sermo. XLVI.

Expurgate uet⁹ fermẽtum vt sitis noua ꝓspersio sicut estis azimi. j. coꝝ. v. Apostolus in hac epistola ad conuiuiũ spũale nos ĩuitat. Lu. xv. Epulari ⁊ gaudere oportebat. q̃ hic frater tuus mortuus fuerat ⁊ reuixit. In qua epistola tria facit Pdrĩo enĩ mundiciã mẽtis. vt agnũ paschalẽ possimus comedere. nobis habere mãdat. In ꝓncipio epistole. Decundo agnũ paschalẽ eẽ paratũ ad comedẽdum demõstrat ibi. Etenĩ pascha nostꝝ immolatus est xp̃c. id est. assatus ⁊ p̃para tus ad comedẽdum. Tercio ad talem agnũ comedẽdum nos ĩuitat ⁊ modũ comedẽdi insinuat ibi. Itaqz epulemur non in fermẽto veteri. neqz in fermento malicie ꝛc. ¶ Primo ergo apostol⁹ mũdiciam mẽtis. vt digne agnũ paschalem possimus comedere. nobis habere mandat. Et quia ꝓmo deponit immundicia antequã mũdicia induat. ideo ꝓmo mãdat immũdiciã abijcere dicẽs. Expurgate. id est. mundãdo pijcite sz p verã confessionẽ. vetus fermẽtum. id est. peccatũ. qd a vetusta ꝛcupiscẽtia carnis. que vsq̃z ad adã pcessit traducit suggerit ⁊ perpetratur. qd sicut fermẽtum pastã corrũpit animã ⁊ facit eã crepare. ac etiã omẽs sensus. ij. coꝝ. xj. Timeo aũt ne sicut ꝑpẽs euã seduxit astutia sua. ita corrũpant sensus vestri ⁊ excidãt a simplicitate q̃ est in xp̃o. Itẽ sicut fermẽtũ totã massam corrũpit. ita pctũm totã naturã. Ꝺcõo cũ dicit vt sitis noua ꝓspersio. mãdat nobis mũdiciã assumere. ꝺ. vt sitis noua ꝓspersio. i. sic pfecte debetis fermentũ expurgare. vt sitis noua conspersio. i. noue cõspersioni similes vt sitis p verã penitẽtiã renouati

ſpū mētis veſtre a vetuſtate pcti. Cōſperſio eſt farina aqua ꝙglutinata ſine fermēto Eph.mj. Renouamī ſpū mētis vrē et indu.no.bo.q̄ ſm deū cre.ē in iu.ꝛ ſan.vi. Estis ergo noua ꝙſperſio ſicut eſtis facti in baptiſmo ſup̄.azimi.i.mūdi ꝛ puri ab omni fermēto mali. Lima enī in greco idē eſt qđ fermentū in latio. Sic ergo facti ſum⁹ ī baptiſmo azimi.i.ſine fermēto mali.ab a qđ eſt ſine ꝛ zima fermētuz ita debem⁹ ab omī pctō per verā pniam emēdari ꝛ in ieſu xp̄o nouo homīe innouari vt digne ad tātū ſacramētū accēdere valeam⁹. In cuius figura filijs iſrael ꝙmeſtu ris agnū q̄ xp̄m figurabat mādatū eſt ne fermētū aliqđ in domib⁹ ipoꝛ inueniret̄ p ſeptē dies paſche. in q̄ agnū comedē debēt Exo.xnj. Septē dieb⁹ fermētatum nō inueniet in domib⁹ vr̄is. Qui comederit fermētatū pibit aīa ei⁹ đ cetu filioꝛ iſrael Sic ergo ſine pctō corp⁹ xp̄i comedere dēm⁹. ſi volum⁹ q̄ corp⁹ xp̄i ſuos in nobis opet̄ effect⁹ ¶ B ¶ Ubi nota. q̄ corp⁹ xp̄i digne ſumptū ſex effcūs optioſ opat̄ in nobis q̄ oēs p fermētū pcti moꝛtalis ī pediunt̄ ¶ Idrim⁹ effcūs comedētis eſt. in xp̄m trāſformatō. qꝛ iſte cib⁹ nō ꝙuertit̄ in comedētē ſicut alij cibi ſz ꝙmedēs trāſformat̄ ꝛ ꝙuertit̄ in xp̄m comeſtū ꝛ ſumptū Aug. Cib⁹ ſū grandiū. i. pfecto rū creſce ꝛ māducabis me nec tu me mutabis in te ſicut cibū carnis tue. ſz tu mutaberis ī me. Idctūm āt būc effectū impedit. qꝛ oīa p̄t dūs facere p̄ter pctūm. ꝛ ideo pctōrē corp⁹ xp̄i comedētē nō p̄ot ī ſe mutare niſi p̄us abijciat pctūm. qꝛ nō ē ſic đ hoc ſacramēto ſicut đ ſacramēto pnie. penitētia enī dū ſumit̄ a pctōre facit ip̄m iuſtū. Corp⁹ aūt xp̄i q̄z uis ꝙferat grām. tamē dū ſumit̄ a pctōre nō facit ip̄z iuſtū. ſz magꝭ impiū. ꝙfert ei grām iuſto ſz nō peccatori ¶ Ecdus effcūs ē vite collectiō hz eni corp⁹ xp̄i vitā ꝙferre digne ſumenti.

Jo.vj. Ego ſū pa.vi. q̄ de ce. de. ſi q̄s manducauerit ex hoc pane viuet inēternū. Si enī lignū vite plātatū in medio paradiſi habebat vitā in hominib⁹ ꝓpetuare. multo magis corp⁹ xp̄i dat vitā eternā Idctūm aūt infert mortē. Ro.vj. Stipēdia peccati mors ē. Duo aūt ꝓria nō poſſūt alicui ineſſe. ꝛ iō exiſtēte pctō moꝛtali in aīa qđ infert ei mortē nō p̄ot corp⁹ xp̄i eidē vitā ꝙferre nec ibi p grām habitare. Sapiē.j. Nec habitabit ī coꝛpe ſubdito peccatis. ¶ Tercī⁹ effect⁹ ē mētis illūinatō habet enī corp⁹ xp̄i mentē illūinare. q̄ ip̄e ē lux. Si enī oculi ionathe fauī mellis comedētis apti ſunt. vt đ.j.re.xnj. multomagis coꝛp⁹ xp̄i digne ſumptū habz oculos mētis illūinare. in cui⁹ figura dū xp̄c frangeret panē. apti ſunt oculi diſcipuloꝛum Idccatū aūt excecat hominē. Sap.ij. excecauit eos malicia e. Et iō exiſtēte pctō moꝛtali in aīa qđ ip̄az cecā tenet. coꝛpus xp̄i nō p̄ot eā illūinare. nec cū ipa pticipū habere. ij. coꝛ. vj. Que ticipatō iuſticie cū iniq̄tate. aut que ſocietas luci ad tenebras. aut q̄ ꝙuentō xp̄i ad belial ¶ Quartus effectus eſt celeſtis ductō Habet enī coꝛpus xp̄i digne ſumentē ad celū ducere. Qđ figuratū fuit in pane ſubcinericiō quē belyas ab angelo ſibi allatuz comedit. in cui⁹ vtute ambulauit xl. diebus et xl. noctib⁹ donec pueniat ad montez dei oreb. vt p̄z. iij. regū. xix. Idccatū aūt ad infernū ducit. Idſal.xnj. Uerūtamē ad infernū detraberis in p̄fundū laci. Nihil aūt vt dicit philoſoph⁹ p̄ot p ſe ꝙtrarijs motib⁹ moueri. Et ideo exiſtēte peccato moꝛtali in aīa qđ ducit eā quotidie ad infernū. ꝛ a deo elongat. coꝛp⁹ chriſti nō p̄ot eā ducere ad celū ¶ Quintus effectus eſt angeloꝝ aſſimilatō. qꝛ cū coꝛpus xp̄i ſit panis angeloꝝ iuxta illud. panem angeloꝝ māducauit hō. hz homīes ip̄m digne ſumētes. āgelis aſſimulare ꝛ filios

dei efficere ¶Psal. Ego dixi dij estis ⁊ filij excelsi oēs. ¶Peccatū aūt cū sit cib⁹ demonū. iuxta illō lu. xv. de filio ꝓdigo p quē pctō: designat. q missus fuerat in villam vt pasceret porcos. i. demōes q pctis hominū pascūt. habz homies demonib⁹ assumlare. ⁊ ipos filios demonuz efficere. Jo. vnj. Vos ex patre dyabolo e. Et iō ipos homies p pctūm silēs demonib⁹ ⁊ eoz filios existētes. nō pt corp⁹ xpi angelis assumlare ⁊ filios dei efficere. q: silitudo alicui⁹ nō pōt in aliq̄ introduci. nisi similitudo ꝓtraria abijciat ¶Dext⁹ effectus est omis saporis suauitas ⁊ refectō habz enī corp⁹ xpi digne sumēti oīs saporis suauitatē ꝓferre. q: q̄ dat se oīa sua dare videt Ro. vnj. Quō etiā nō cū illo omia nobis donauit Qui ergo digne recipit corp⁹ xpi omia q̄ in xpo sunt sibi sapiūt. si qs aūt corp⁹ xpi diligenter mastica uerit ⁊ deuote. inueniet in ipo oīs vtutis suauitatē ⁊ refectōz. Nā ibi ē pfecta ⁊ cōpleta fides q: ibi tota xpi diuitas ⁊ hūanitas ꝓtinet. de qb⁹ duob⁹ est tota fides. Jbi ē firma spes. q: in ipo ⁊ p ipm salutē ꝑare dēmus Jbi ē intēsa caritas ⁊ amor eternꝰ ex nimio enī amore voluit sub tali sacramēto hic in ppetuū remanere nobiscū Matth. xxvnj. Ecce ego vobiscū sū omnib⁹ dieb⁹ vs. ad ꝓs. se. Et iō int̄ omia sacramēta hoc maxīe vocat sacramētuz amoris. q: in eo reducit ad memoriā passio ihesu xpi q̄ maxīe amoris signum fuit. Lu. xxnj. Hoc fa. in m. ꝓ. j. coz. xj. Quotiēscūqz mā. pa. b. ⁊ ca. bi. mor. do. an. do. ve. Jbi est iusticia magna q: ibi ē filiꝰ dei factus hō ⁊ p nobis mortuꝰ vt iusta fieret satisfactio pctī humane nature. qđ p xpi morte iuste fuit deletū. j. coz. x. Qui fcūs est nobis sapiētia ⁊ iusticia Jbi ē summa prudēna. q: ibi sub hūanitate latet diuinitas p quā fuit dyabolꝰ prudēter captꝰ q̄ omēs fraudulēter ⁊ nequiter capiebat

Job. xxvj. Prudētia ei⁹ percussit superbum Jbi est immēsa patiētia ⁊ fortitudo. q: a pessimis pctōrib⁹ permittit se capi. q̄ pjciunt ipm in latrinā pctōz Jbi ē maxīa tēperātia ⁊ abstinētia. q: a ieiunijs solūmō debz sumi. ⁊ nō in q̄ntitate ⁊ sapiditate p modū aliox ciboz. sz in magna ꝑpantia ⁊ pcitate De q̄ apls illos corinthios arguit. d. j. coz. xj. Cōuenientibus vobis ī vnū iā nō est do. ce. mā. vnusquisqz enī suā ce. ꝓs. ad mā. Jlli enī hūc cibū in magna q̄ntitate sumebāt sicut aliū panē. Et breuit oīs vtus ⁊ omē exēplū salutis ad totā vitaz nostrā pascendā ⁊ informādā est in xpo. vt dicit aug. q̄ sub sacramēto altaris ꝓtinet ⁊ sumit. Hoc fuit figuratū in manna qđ in ore comedētiū ad qđ q̄sqz volebat ꝓuertebat. vt dr sap. xvj. Angeloz es. nupo. t. d. ⁊ pa. de ce. pstn. il. om. dele. in se habentē ⁊ o. sa. sua. Dicergo pz quō corpus xpi omis saporis suauitatē hz Peccatū aūt insipiditatē. Et si aliqb⁹ videat sapidū hoc accidit ppter palati aīe corruptōnem Sicut febricitāti ppter corruptōez ⁊ infectōnem palati. dulcia vident amara. ⁊ interdū amara dulcia Augustinus Palato nō sano pena est panis. q̄ sano est suauis Et ideo nisi peccatū qđ amaritudinē infert aīme ⁊ omnia vere sapida reddit insipida expellat. corpus xpi non potest suauitatē spūs ⁊ saporē spūalium in aīma generare. imo aīma ipm cuz peccato mortali sumēs omnia spūalia nauseat ⁊ fastidit. Exod. xvj. Anima nostra nauseat sup cibo isto leuissimo. Expurgandū est ergo pctūm vt possim⁹ digne recipe corp⁹ xpi Quia q̄ cū pctō mortali ipm sumit nō solū ꝓuat effectib⁹ supradictis sz etiā acqrit sibi iudiciū etnale. j. coz. xj. Qui aūt indigne mā. ⁊ bi. iu. si. man. ⁊ bi. ita pumet ac si christū ad mortē iudicasset vt dicit glosa. Nulli enim dubiuz esse debet quin talis sumēs corp⁹ christi

indigne plus peccet q3 si hominē occidē/ ret vel quācūq3 iniuriā p̄rimo irrogarz. Et sic patz p̄mū ¶ Ecdo apls agnū pa/ schalē eē patū ad comedēdū demōstrat. d. Eteni pascha nostr ymolat9 ē xp̄c.q.d. Jō azimi ⁊ puri eē debem9 qz xp̄c q ē pa/ scha nostr.i.agn9 paschalis.math.xxvij. vbi vis p̄emus tibi pascha qđ scz edere d bemus ymolat9 est in ligno crucis assat9 ⁊ p̄parat9 ad comedēdū Christ9 ergo est pasca nostr.i.pbase vel trāsit9. qz p ip̄m de vicijs ad vtutes.d dyabolo ad xp̄m. de morte ad vitā.d mūdo ad celū.⁊ d pe/ na ad gl'az trāsire debem9. Jtē pascha dr passio ⁊ immolatō.a patin grece qđ ē pa ti latine Jp̄e eni xp̄c passus p nobis est ⁊ immolat9 tanq3 agn9 cui9 sanḡne liniti fi lij israel liberati sūt de fuitute pharaōis de egypto ad terrā p̄missionis felicit trā seuntes.i.de mūdo ad celū. Et sic q̄ntum ad vtrāq3 sigficatōez recte xp̄c dr pascha nostr Aug. ¶ Pascha nō sicut qdā exisi māt grecū nomē est sz hebreū Oportunis sime tamē occurrit in hoc noīe q̄dā p̄gru entia vtrarūq3 linguar.qz eni patin gre/ ce pati dr latine Jō pascha passio putata est vel hoc nomē a passione sic appellatū est. In sua vo lingua.i. in hebrea pascha trāsitus dr.⁊ hoc iō qz tūc p̄mū pascha ce lebrauit p̄plus dei q̄ndo fugientes ex egi pto ruby mare trāsierūt Nūc vo figura illa ppbetica in vitate ꝓpleta est.cū sicut ouis ad immolandū ducit xp̄c cui9 san/ guine linitis postib9 nostris.i.cui9 signo signatis frōtib9 nostris.a pditōe hui9 se culi tanq3 a captiuitate vel seruitute egi ptiaca liberamur.⁊ saluberrimū agimus transitū cū a dyabolo trāsimus ad xp̄m. ⁊ ab illo instabili seculo ad ei9 fundatissi mū regnū. Jō q̄ppe ad deū p̄manētē trāsi mus. ne cū hoc mūdo transeūte pariter trāseamus. Et sic p3 scōm. ¶ Tercio apo stolus ad agnū paschalē edendū nos in/ uitat ⁊ modū edēdi insinuat cū dicit Jta qz epulemur. Q.d. Cū xp̄c immolat9 sit.i. ad esū assat9 ⁊ p̄parat9. itaqz.i.ergo epu lemur.s.dictū agnū paschalē in craticula crucis assatū. Cōsequent cū dicit nō i fer/ mēto veteri.modū talē agnū edendi insi nuat. Et p̄mo remouet indignū modum. Secūdo subiūgit dignū ibi Ex in azimis sinceritatis ⁊ vitatis. Dicit ergo. Epule mur p̄dictū agnū sz nō in fermēto veteri. in corruptōe veteris homis ⁊ peccati Et statim diuidit p partes vetus fermētum. dicēs. Neqz in fermēto malicie q̄ntū ad peccatū in p̄rimū.⁊ nequicie q̄tū ad pec catum in seip̄m. Vel fermentū vetus ap pellatur originalis culpa.fermentū vero malicie ⁊ nequicie actualis q̄ est vel in p rimū vel in seip̄um. Et nota hic.q est fer mentū bonū.s.caritas q̄ mentē immutat ⁊ feruere facit.de quo ly.xiij. Sile est re/ gnū di fermēto qđ acceptū mulier absco dit.i.immiscuit.in farine sata tria. donec fermētaret totū. Et hoc est fermētum no uum ⁊ nō vetus. Joh.xiij. Mandatū no uum do vobis vt diligatis inuicē Et est fermentū malū.s.peccatū. ⁊ hoc ē fermē/ tum vetus. Exod.xij. Qui comederit fer mentatū pibit aīa ei9 de cetu israel. Pec catū eni feruere facit mētē ⁊ imutat ip̄z. ⁊ defluere facit. vt fermētatū pastā. Esai. lvij. Cor impij q̄i mare feruēs qđ q̄escere nō potest. Consequenter cū dicit. Ex in azi/ mis sinceritatis.ostēdit modū decētē ad esum b9 agni.d.sz in azimis sup̄.comeda mus.in azimis dico non materialib9 sed spūalib9.s.sinceritatis.q̄ntū ad affect9 pu ritatē.vt mūda ⁊ pura sint desideria ⁊ af fectōes.et vitatis q̄tū ad intellect9 illūi/ natōz.vt in intellectu vā fides ꝓsistat. vt sinceritatis et ꝓscientie interiors. vt nulli9 pcīgui ꝓscientia nos remoꝛdat et vitatis opatōis bōe exteriors vt sint bōa et scā opa nrā. Al'vt di.glosa.sinceritatis vite

quo ad scipm. ⁊ vitas cordis oris ⁊ opis q̄ ad pmū. vt sicut sinceritas excludit i/ mundiciā vite. sic vitas duplicitatē fraudulēte Jdhi.j. Vitis sinceres q̄ntuz ad vos. ⁊ sine offensa q̄ntū ad pmū. Et sic patz terciū ¶ Sicut pz ex p̄dictis aplūs nobis duo mādat Primo vt epulemur id est. corp⁹ xp̄i sumam⁹ Hoc etiā mādat ecclesia vt qlibet xp̄ianus ad min⁹ semel in anno digne corp⁹ xp̄i sumat. Cui⁹ mādatū ita obligat sicut mandatū di. Lu.x. Qui vos audit me audit. ⁊ q̄ vos spnit. me spernit. Est enī cib⁹ aīme dās ei vitā Joh.vj. Qui mādducat meā carnē ⁊ bibit meū sanguinē habz vitā eternā. Qui enī p totū annū pat cibū corpi. ⁊ semel in anno nō satagit cibū aīme dare. pena grauis est dign⁹. In cui⁹ figura mandatū ē nūer. ix. q̄ omīs aīma q̄ nō comederit agnū tpe suo. q̄ significabat xp̄m. exterminabit aīma illa d̄ pplis suis. nisi q̄s fuerit impedimēto legitimo p̄pedit⁹. ⁊ tūc debebat comedere sc̄do mēse Ita silr hō q̄ est bo die impedit⁹ legitime debz corp⁹ christi cras sumere vel in octaua Et nota q̄ nullus alienigena debebat d̄ agno comedē. vt patz exo. xv. q̄ corpus xp̄i null⁹ debet sumere nisi sit xp̄ian⁹ Qui aūt libenter vellet sumere sz nō p̄ōt. audiat aug. Crede ⁊ māducasti. Et sic intelligit illud Joh. vj. Nisi mādducaueritis carnē filii hominis fide vl're. nō habebitis vitā in vobis Dic ergo ⁊ q̄ nō sumit peccat grauit. ⁊ q̄ indigne sumit peccat grauī⁹. Et iō sc̄do apls vt in neuīz peccatū decidam⁹. mādat vt digne sumam⁹. s. in azimis sinceritatis ⁊ vitatis. i. in op̄ib⁹ sinceris ⁊ veris ¶ ¶ Circa q̄d nota q̄ exo. xij. mādabat q̄ comedens agnū paschalē q̄ xp̄m figurabat. sep̄ obseruare debebat. q̄z significata sumēs corp⁹ xp̄i obseruare dz ¶ Primū ē q⁹ debebat renes accingere. Ait enīz moyses. Sic aūt comedetis illū. Renes vr̄os ac/ cingetis. Et sig̃ficat castitatē carnis quā sumēs corp⁹ xp̄i dz habere Lu.xij. Sint lumbi vestri p̄cincti. ¶ Secūm ē q⁹ debebat calciamēta in pedib⁹ tenere Und̄ ait Calciamēta habebitis in pedib⁹. Et sig̃ficat sanctitatē mētis. q⁹ sumēs corp⁹ xp̄i debz habere calciamēta in pedib⁹. i. mūdam seruare aīmā suā a luto pct̄oz p mūda desideria. Calciamēta enī p̄seruant pedes a luto. Mūeri. Sanctificabimī cras enī comedetis carnes. ¶ Tercīū ē q⁹ debebat baculū in manib⁹ portare. Und̄ ait. Tenētes baculos in manib⁹. Et sig̃t firmū ppositū cauēdi a peccato ⁊ p̄ficiendi in bono. q̄ sumēs corp⁹ xp̄i dz habere. Sup baculū enī hō sustentat̄ ⁊ firmatur Signat etiā q⁹ comedens dz habere memoriā crucis xp̄i ⁊ ante oculos cordis eā tenere. Quidā miseri eodē die q̄ corpus xp̄i comedūt. redeūt ad pctā ⁊ crucis obliuiscunt̄. ⁊ nō deferūt xp̄o. imo ip̄m suffocant cū pctō In q̄ facto hō magis similatur iude p̄ditori q̄z in aliq̄ pctō Judas enī osculato xp̄o statim eū inimicis p̄didit ⁊ ostēdit. q̄ suspēsus crepuit medius ⁊ diffusa sūt omīa viscera ei⁹. vt pz act. j. q⁹ dyabol⁹ asportās aīmā eius detulit ori q̄ fuerat xp̄c osculat⁹. ⁊ iō nō p os sed p ventrē exiuit Sic tales hodie xp̄z osculant̄ ⁊ comedūt. ⁊ statim postea ip̄z p̄dūt ei⁹ inimicū p peccatū mortale intromittētes ¶ Quartū ē q⁹ debebat comedē caput ⁊ pedes agni cū omnibus intestinis Und̄ ait. Pedes ⁊ caput cū itestinis vorabitis. Et sig̃t q⁹ comedēs corp⁹ xp̄i dz habere verā ⁊ pfectā fidē. Debz enī credere q⁹ in hostia illa vē sit d̄s q̄ p caput significat̄. ⁊ q⁹ vē sit ibi caro xp̄i q̄ p pedes. q̄ stāt i terra sig̃ficat̄. ⁊ q⁹ vē sit ibi aīa xp̄i q̄ p intestina desig̃t Et oīa illa credat se sumere dū comedit corp⁹ xp̄i. Nā ibi ē caro ex p̄uersionis. q⁹ substātia panis in corp⁹ xp̄i p̄uertit̄ ⁊ trāssubstāciat̄. sz aīma

ꝛ diuinitas sūt ibi exꝑcomitātia. qꝛ caro ꝛ coꝛpꝰ xp̄i nō est sine aīa ꝛ deitate. sp enī caro xp̄i diuinitati fuit ꝓūcta ¶ Quītū est qꝛ debebat comedere festinanť Unď ait Et comedetis festinātер. Et signat q̄ sumēs coꝛpꝰ xp̄i nō debꝫ discutere quō ī hostia illa sit vex coꝛpꝰ xp̄i gl̄ōsum cum aīma ꝛ deitate. qꝛ ois rō ibi deficit. Sed debꝫ facere sicut dicit apl̄s. ij. co. x. In captiuitatē redigētes omnē humanū intellectū in obsequiū xp̄i. Uolūtas eī in boc facto debet intellectū captiuare vt faciat eū credere ꝛ ꝓfiteri qđ intelligere ꝛ ꝓgnoscere nō pōt. ꝛ qđ sibi ꝓ rōem humanam impossibile videť ¶ Tertū q̄ agnū illuꝫ debebat cū pane azimo nō fermētato comedere. Et signat puritatē ꝛ vitatē operū. qꝛ sumēs coꝛpꝰ xp̄i pura ꝛ va opa debet habere. vt dictū ē supra ¶ Septimū est qꝛ agnū illū debebat comedē cū succo lactucax agrestiū q̄ ponebať in catbino ad modū salse ℔ Matb. xxvj. Qui intī. m. ma. in pa. bic me tra. Et signat q̄ sumens coꝛpꝰ xp̄i dꝫ habere ꝓpūctōꝫ ꝛ dolorem pctōx suox ꝛ dꝫ agrestē passionē xp̄i cuꝫ fletus amaritudie cogitare.

¶ In octaua pasce de euāgelio.

Sermo xlvii.

Cūm esset sero die illa vna sabbatox Jo. xx. In euāgelio hodierno due apparitōnes xp̄i post resurrectōꝫ recitanť. qx ꝑma fcā fuit ipa die resurrectōnis Et hoc ē qđ dicit Cū esset sero die illa. i. die resurrectōis Ecđa fuit facta octaua die resurrectōis scꝫ hodie Nā vt dictū est supra ipe filius dei in ipa resurrectōnis die q̄nquies apparuit. sili vt ex euāgelijs colligiť q̄nqes apparuit post diē resurrectōnis ¶ Primo octaua die in p̄sentia thome vt hic patet scđo discipulis piscātibꝰ ad mare thyberiadis. vt ptꝫ Job. xxj. tercō omnibꝰ discipulis in galilea in mōte tabox vbi ꝓstituerat illis ihesus vt patꝫ matb. xxviij. quarto in cenaculo in bierlm ī die ascēsionis. vt patꝫ matb. vl. q̄nto in mōte oliueti eox dē die. vt ptꝫ act. j. ¶ Plus tamē. j. coꝛ. xv duas alias enarrat d. ¶ Post hoc visus ē iacobo. deinde visus ē plusq̄ qngentis fratribꝰ simul Et ꝓm hoc euāgeliū p̄sens ꝑncipaliť scindiť ibi Thomas vnꝰ ex. xij. Uel ibi Et post dies octo itex erāt discipuli eius intꝰ Circa ꝑmā apparitōꝫ apl̄s q̄nqꝫ ponit. ¶ Primū ē aduētus salutis ꝛ saluatoꝛis ibi. Cū esset sero die illa Secōꝫ est statꝰ vtutis ibi Et stetit ī medio discipulox. Terciū est affatꝰ pacis ibi. Et dixit eis ¶ Pax vobis Quartū ē missio salutaris ibi. Sicut misit me pat ꝛ ego mitto vos Quītū ē datō mūeris ibi. Insufflauit ꝛ dixit eis ℔ Acci. spūmſ. ¶ Circa qđ nota q̄ xp̄c venit ad apl̄os ꝓpt q̄nqꝫ in eis efficiēdū. s. ad eos illuminādum ad eos ꝓfortādū ad eos calefaciēduꝫ. ad eos letificādū ꝛ ad eos replēdū ¶ Primo venit ad eos illuminādū. qꝛ ceci in fide effecti erāt. Unde vba mulierx q̄ dicebāt ipm resurrexisse visa sūt ante eos q̄si deliramētū. vt dꝛ lu. xxiij. sꝫ tūc illūiauit eos dū aperuit illis sensū vt intelligerēt scripturas quoniā sic oportuit xp̄m pati ꝛ tercia die resurgere. Lu. xxiij. O stulti et tardi coꝛ. ad credēdū ī omnibꝰ q̄ locuti sūt ꝓphete ¶ Secđo venit ad eos ꝓfortandū. qꝛ ꝓsternati erant ꝛ spes eox pierat. Lu. xxiij. ¶ Nos ām̄ spabamꝰ q̄ ipe esset redēptурꝰ israel. q. d. ℔ Amplꝰ nō spamus. ℔ Apl̄i nāqꝫ oīa reliq̄rāt totā spē suā ī xp̄o ponētes. sꝫ bāc spē in passione pdiderāt. iō xp̄c eos ꝓfortauit. d. Ego sū. nolite timere luc. xxiij. q. d. ego sū mayster ꝛ pat vester ī q̄ spabatis. q̄ mortuꝰ fuiꝫ sꝫ resurrexi cū magno triumpho cū magna gl̄a imptāte magna ℔ Mat. xxviij. ¶ Data ē mihi omīs potestas in celo ꝛ in terra. Et ideo

nolite timere ¶ Tercō venit ad eos cale faciēdū.q; in passione in ei⁹ amore nimis tepidi effecti erāt ⁊ tremebūdi. Unde q̄ p us pati erāt cū eo ⁊ in morte ⁊ in carcere ire.⁊ voluerūt gladio pcutere.vt dr mat. xxvj.omēs relicto eo fugerēt.⁊ clausis ia nuis recluſi stabāt. Ex xp̄c eos inflama/ uit.q; ostēdit eis man⁹ ⁊ lat⁹ ⁊ pedes in quo maxim⁹ amor xp̄i demōstrat. Ber. Cur omia te mihi amabilem reddit bo ne ihesu calix passionis quē sumpsisti La/ tus ostēdit ad ostēdendū q amor erat p/ cordialis. Adan⁹ ostēdit ad ostendēdū. q amor ille manifest⁹ fuit popa. Pedes aūt ad demōstrandū q onera eor portа uerat.q. d. Videte qualit ex cord vos di lexi.q̄lia opa feci.⁊ q̄les penas p vobis sustinui. Et iō accēdamini ad amorē me um Lu.xxiij. Rōne cor nostr ar.e.ī no. ¶ E ¶ Notandū autē hic q cicatrices xp̄i nō ex impotētia sanādi remāserūt. ſz ppter q̄nq;. Primo vt sint sig̃ sue victo/ rie Scdo vt fidē sue resurrectōis astruāt q; sicut gēme sunt in anulo sic ille cicatri ces sunt in corpe xp̄i ⁊ erūt ī corpib⁹ mar/ tr̄. vt dicit aug̃. Tercō vt ostendāt q idē corpus qđ fuit pforatū resurrexit Quar to vt in iudicō sint ad terrorē malor p q̄ bus ⁊ a q̄b⁹ eas tulit Apo.j. Videbit eū omis ocul⁹ ⁊ q̄ eū pupugerūt. Quīto vt ostēdat eas ḡopatri.⁊ p hoc moueat eū ad nobis miserādū Ber. Secur accessū habes o hō ad deū. vbi habes ante pr̄em filiū.⁊ āte filiū matrē.fili⁹ ostendit patri latus ⁊ vulnera.mat vō ostēdit filio vbe ra ꝛc. ¶ Quarto xp̄c venit ad ap̄los ad eos letificandū. Fuerūt enī in passiōe ni/ mio terrore affecti. Jurta illud. Tristes erāt apostoli ō nece domī sui. Iohā.xvj. Tristicia īpleuit cor vestr. Ex xp̄c eos le tificauit sue p̄sentie ostēsiōe q̄z uis nō ap paruerit eis in gl̄a corpis gl̄osi.vt di. au/ gu.q; oculi apostolor illā claritatē ferre nō potuissent. Sua blāda salutatōne.q; pax vobis. Et sua leta comestione Luce. xxiiij. Obtulerūt ei ptē pis.as. ⁊ fauū mel lis Io.xvj. Iter aūt videbo vos ⁊ gaud. cor.ve. Et hoc ē qđ hic dr. Gauisi sunt er go discipuli viso domino. ¶ Quīto ad eos replēdum. Fuerāt enim in ei⁹ mor/ te omēs euacuati omnib⁹ vtutib⁹ ⁊ do/ nis spūssancti ac grā di ⁊ pp̄ris bonis q̄ fecerāt.q; cū omēs mortalit peccauerūt. omia supradicta pdiderūt. Eccls.ix. qui peccauerit in vno multa bona pdet. Ex xp̄c eos repleuit omi vtute ⁊ grā ac etiaz p̄terita merita reddidit. Et hoc est qđ dr q; insufflauit in eos sup̄.vt eos repleret. Act.ij. Repleti sunt o. ¶ Si q̄s q̄reret q̄ re xp̄c hec q̄nq; aplis p̄tulit bona. Dicē duz q; ppter q̄nq; laudabiles p̄dicōes q̄ in eis erāt.vt p; in p̄senti euā.s. pseueran tia.q̄es mētis.clausura sensuum. vnitas mētis.⁊ timor dei ¶ Primo notat ī eis pseuerātia in eo q dr sero. Sero enī ē vl tima ps diei Act.j. Di omēs erant pseue rantes ī oro̅ne. Bern. Inter vtutes sola pseuerātia coronat Math.xxiiij. Qui p se.vsq; in finē hic sal.erit. Nota q; māda tum fuit in lege q; caput ⁊ cauda in sacri ficio sp deberēt offerri. Aliq̄ offerunt ca/ put ⁊ nō caudā vt q̄ incipiūt in iuuētute facere pniam ⁊ in pcessu tp̄is dissoluun tur. Aliq̄ offerūt caudā ſz nō caput vt q̄ ī iuuētute dissoluūt ⁊ ī senio agūt pniaz. Offeram⁹ ⁊ nos caput ⁊ caudam vt pfe ctū sit sacrificiū nostr vt in adolescētia ī cipiētes ī senio terminem⁹ ⁊ bene erit no bis Tren.iij. Bonū erit viro cū por.iug. ab ado.s. ¶ Scdo notat req̄es mētis. q; vna sabbator.sabbatū ei req̄es iterp̄tat G ¶ Ex nota q; triplex ē q̄es Prima ē q̄es mētis a tumultu seculi cū labore tamē corpis.quā habēt viri sancti in vita illa. Leuit.xxiij. Sabbatū req̄etōis domī est affligetisq; ani.v. Mat.xj. Ue.ad m.o.q̄

la.⁊ on.es.ꝛc Et sequit Et inue.re.ani.v. Scda est ḡes corpis a labore cū tumltu mētis quā habēt aliq̄ndo pc̄ores. Hiere.xlvnj. Reqeuit moab in fecibus suis. Esa.lvij. Cor impij q̄ mare feruēs qđ q̄escere nō pōt Sic reqescebat ille diues q̄ dicebat lu.xij. Alia m.ba.mul. bo.rep. in an.plu.req.co.bi.epu.ꝛc Tercia ē ḡes mētis ⁊ corpis q̄ hic habuerūt ⁊ habebūt sancti i gla Esa.lxvj. Erit sabbatū ex sabbato In eodē.xxxij. Sedebit ꝑ̄s me⁹ in pulcritudine pacis i tabernaculis fiducie ⁊ in req̄e opulēta ¶ Tercō notat i eis clausura sensuū in hoc qđ dr. Et foxes essent clause Paxie aūt duos sensus ꝺbemus claudē si volum⁹ q̄ xp̄c veniat. s. visum ⁊ auditū. q: frequētissime p̄ istas fenestras mors ingredit Hiere.ix. Mors ingredit p fenestras nr̄as. Sic mortu⁹ ē dauid stās ad fenestrā ⁊ vidēs mulieres se lauātē ex aduerso. ij.re.xj. Et iō dr ps. xx. Ingredere in petrā ⁊ abscōdere i fossa ¶ Quarto notat i eis mētis ⁊ corpis vnitas in hoc qđ dicit. vbi erāt cōgregati Act.mj. Multi. cre.erat cor. v. ⁊ a. vna. Unde spūssanc⁹ sup eos ꝯgregatos venit Psal. Ecce q̄ bonū ⁊ io.ha.frēs i vn. Triplex est enī vtilitas stare in ꝯgregatōne Prima q: ꝯgregati nō possūt a dyabolo vinci. sz ipm vincūt. q: oīs victoria in vnitate ꝯsistit ⁊ pditō in diuisione Exemplū ḋ acie militū. Eccls. mj. Funicul⁹ triplex difficile rumpit Can. vj. Terribil⁹ vt castroꝝ acies. Scda ē q: si vn⁹ cadit ab altero iuuat. eccls. mj. Ue soli q: cuz ceciderit nō habz subleuantē. ⁊ paulo sup̄ri⁹ Deli⁹ est duos eē simul q̄z vnum habēt enī emolumētum societatis sue. si vnus ceciderit ab altero fulcietur Tercia ē q: vn⁹ ꝓuocat ab altero ad bonū. eccls. mj. Si dormierint duo fouebūt mutuo vnus quō calefiet ¶ Quinto notat i eis timor. cū dr ꝓpt metū iudeoꝝ. Bern. In

vitate didici nihil eq̄ efficax ad grām p̄merendā recipiēdā ⁊ retinēdaz ⁊ recuperandā. q̄z si omī tpe inueniaris coram deo nō altum sape sz timere Prouer.xxvnj. Beat⁹ hō q̄ sp est pauid⁹. ecci.ij. Fili accedēs ad seruitutē dei sta i iusticia ⁊ timore. q: q̄ sine timore ē iustificari nō potest Timor iste ē timor filialis quez habēt iusti q̄ timēt valde ꝑdere deū ⁊ aias suas. Ex timore ē seruilē ⁊ humanū habent pc̄ores q̄ plus timēt ꝑdere numū q̄z deū. terrā q̄z celū. plus corp⁹ q̄z animā. pl⁹ trāsitoria q̄z vtutes ⁊ dona. De qb⁹ omnib⁹ non ē timēdum. Psal. Illic trepid. vbi nō fuit. Carissimi habeam⁹ ⁊ nos ista q̄n q̄z. ⁊ nos recipiemus a xp̄o alia q̄nq̄z supradicta. ⁊ sic patet p̄mū ¶ Scdo ponit status vtutis q: stetit in medio discipulorum. Omis enī vtus in medio ꝯsistit. vt dicit phūs Unde poeta. Medium tenuere beati. Ubi nota q̄ xp̄c stetit in medio discipuloꝝ ⁊ stat in medio omnium hominū. ꝓpter septē ꝓprietates medij q̄ sunt. Illuminare. colligare. viuificare. distinguere. sustētare. ꝯseruare. ⁊ letificare Primo mediū illuminare habz vt patz de sole. q: medi⁹ int planetas celū ⁊ terrā illuminat. Sic ⁊ xp̄c ꝓres ⁊ posteriores illūiauit Io.j. erat lux va q̄ illuminat omnē hominē venientē in hunc mūdm. Hoc patuit in transfiguratōe vbi fuerūt p̄es no. ⁊ ve. testa. ¶ Scdo mediū habz colligare. vt calx ⁊ clau⁹ Sic ⁊ xp̄c colligauit ⁊ vniuit in vnū diuersa. s. diuinaz ⁊ hūanam naturaz in vnitate ꝑsone. diuersos apostolos in vnitatem fidei. jo.xj. ꝓphetauit. s. cayphas q: iesus erat moriturus p̄ gēte. ⁊ nō tantū p̄ gēte. sed vt filios dei q̄ erāt dispsi ꝯgregaret in vnū. homines ⁊ angelos in eisdē sedib⁹ gl̄e. Mat.xxij. In resurrectōe neq̄z nubēt neq̄z nubent. sed sūt sicut angeli dei in celo. ¶ Tercio mediū habz vniificare. Unde in terra q̄

est mediū totiꝰ celi oīa viuificantē ⁊ vitaꝫ recipiūt. Et cor in medio aīmalis vitam animali dat ⁊ corpi. Sic xp̄c est vita vi/uentiū vt dicit aug. Ser. cē. xvij. In ip̄o enī ipm facta sūt. vt dr̄ Iob. j. ita oīa p ip̄z sub/sistūt ⁊ viuūt. Jo. x. Ego sum resurrectō ⁊ vita. resurrectiō corpoꝝ. ⁊ vita animarū.

¶ Quarto mediū bz distinguere ⁊ separe vt paries. Sic xp̄c in iudicō sepabit bonos a malis. mō aūt sunt mixti. matb. xv Sepabit eos ab inuicē sicut pastor segregat oues ab edis. ⁊ ibūt bi in supplicū eternū iusti aūt in vitā eternaz. vt ibidē dr̄

Quīto mediū habz sustētare. vt colūna in medio dom̄ Sic ⁊ xp̄c omīa sustentat ⁊ regit Hebr. j. Portās omīa vbo vtutis sue Greg. Sicut omīa ex nibilo fcā sunt ita in nibilū tenderēt nisi man̄ omnipotētis ea teneret. Sed nota bic de colūna sampsonis cui innixꝰ sampson mortuꝰ ē vt omēs occideret inimicos. sic xp̄c in columna crucis mortuꝰ est vt oēs demōes debellaret Aug. Manu inermi ⁊ affixa cruci debellauit aereas ptātes.

¶ Sexto mediū habz ꝓuare ⁊ extrema deuastare. vt pz in tpe vt in vere qđ est mediū iter byemē ⁊ estatē omīa terrena scētia ꝓuātur. Patz enī in humoribꝰ q̄ dū mediuz tenēt in corpe ꝓuat corpꝰ in sanitate. patet etiā in ciuitatibꝰ q̄ dū mediū p iusticiam tenēt ꝓuant ⁊ crescūt. Exemplū dr̄ regno romanoꝝ qđ dū mediū p iusticiā tenuit cōꝓuatū est. Sic ⁊ xp̄c omīa ꝓseruat in bono Job. xv Manete in me ⁊ ego in vobis. Sicut palmes nō pōt a semetipo facere fructum nisi māserit in vite. sic nec vos nisi in me māseritis. Si q̄s in me nō māserit colligēt eū ⁊ in ignez mit. Et boc ostēdit xp̄c q̄ndo stās in medio discipulos insufflauit in eos ⁊ dedit spūmscūm p quē ꝓuati sunt in omī bono ¶ Septīo mediū habz letificare. vt pz in armonijs

sonoꝝ ⁊ in obiectis sensuū. q̄ dū mediuz tenēt letificāt ⁊ delectāt. Sic xp̄c stans in medio diuine ⁊ humane nature letificat omēs beatos in gl̄a Jo. xvij. Hec est vita et. vt ꝓg. te so. ve. de. ⁊ q. mi. iesum xp̄m Qua p̄m diuinā naturā letificat āgelos ⁊ aīmas. ⁊ p̄m humanā letificat corpora. Job. x. Ingrediet ⁊ egrediet ⁊ pascua inueniet. Ingredict ad deitatez. ⁊ egredict ad humanitatē Et sic pz scōm

¶ Si vis plura dicere de medio nota q xp̄c quat stetit in medio. ad designandū q q̄tuor vtutes cardinales i medio ꝓsistūt. Naz stetit in medio animaliū in natiuitate. p qđ significat prudentia. stetit in medio doctoꝝ p qđ signat iusticia. stetit in medio latronū p qđ signat tpantia. ⁊ stetit i medio discipuloꝝ p qđ designat fortitudo.

¶ Tercō ponit affat̄ siue impcatō pacis q̄ pax vobis Circa qđ nota tria ¶ k ¶ Primo q triplex ē pax bona. Duma ē pax pectoris. que consistit in subiectōne anime ad deū ⁊ corpis ad aīmā ⁊ inferiorum viriū ad rōez. Quādo bec tria obseruant in bomīe bz plenā pacē pectoris Esa. Erit opus iusticie pax. Hanc pfecte babuit xp̄c ⁊ btā vgo. Jo. xmj. Pacē me am do vo. Scda ē pax tpis q̄ ꝓsistit i pacifica ꝓuersatōe cū ꝓximo Ro. xij. Si fieri pōt qđ ex vobis ē cū omnibꝰ bomībꝰ pacē babētes In hac pace natus est xp̄c Psal. In pace factꝰ est locꝰ eius De bac pace loq̄tur apls ad heb. xij. Pacē sequimini cū omnibꝰ ⁊ sanctimoniā sine q̄ nemo videbit deū. Hanc duplicē pacē xp̄c annūciari fecit ingrediēs mōm. p̄dicauit vadēs p mōm. suis discipulis reliq̄t eriens ō mūdo. ⁊ suis discipulis apportauit rediēs de inferno ad mōm. Tercia ē pax eternitatis ⁊ ꝓsistit in visione dī Esa. xxxij Videbit ꝓpls meꝰ in pulcritudine pacis Primas duas paces xp̄c dat nobis in presenti. terciam dabit nobis i futuro in

octaua etatē que ē resurgētiū Et iō in re surrectōe ei⁹ i die pasche bis dixit. Pax vobis. in octaua vo die vt hodie semel dixit pax vobis.ad designandū q̄ resurrectōe a peccatis debem⁹ habere duplicem pacē p̄dictā.7 in octaua resurgētiuz habebim⁹ terciā.phi.mj. Et pax dei que exupat omnē sensuz custodiat corda vestra 7 intelligētias vrās. ¶ Ecdo nota. q̄ xp̄c fecit quadruplicē pacē Primo fecit pacē inter deū 7 hominē Et hāc fecit i carnis assumptōe Ephe.ij. Ipe enī ē pax nostra q̄ fecit vtraqz vnū.i.diuinā et humanā naturaz vnuit 7 pacificauit in se. Ecdo fecit pacē int homies ad inuicem in passione scz inter pilatum 7 herodē.7 hāc fecit in sua p̄dicatōne 7 ordinatōne. q̄ndo omēs vnuit in vno ouili vni⁹ ecclesie.vnius fidei.7 vni⁹ baptismi Job.x Et fiet vnū ouile 7 vnus pastor Tercō fecit pacē inter angelos 7 homies .Et hāc fecit in sua ascēsione q̄ndo angelos 7 homines vnuit in eisdē sedib⁹ gl'e Und' cātamus Redit turmis cū duab⁹ angel' et animab⁹ Quarto fecit pacē inter animā 7 carnē Et hāc fecit in spūssancti missiōe q̄ ita solidauit corda discipulox.vt debitus ordo deinceps ꝑuaret inter animā 7 corpus.vt scz rō domīaret in eis Hāc pacem pfecte faciet in corpox glorificatōne ¶ I. ¶ Tercō nota q̄ triplex est pax mala Prima est inordinata q̄ est q̄ndo obedit supius inferiori vt domin⁹ ꝑuo. aīa corpi 7 rō sensualitati.puer.xxx. per tria mouet terra.p ꝑuū cuz regnare cepit.per stultū cū saciat⁹ fuerit cibo.7 p odiosam mulierē cū in matrimoniū assum pta fuerit. Iste ꝑuus 7 stultus ē corp⁹ et mulier odiosa est caro. Ecdā est sil'ata. sicut fuit pax iude Asar.xmj. Quēcūqz os.fu.ip.ē t.e. Talis fuit pax ioab ad abner d. Salue mi frater Et infixit gladiuz in viscera eius.ij.re.xx.ezech.xmj. Deceperūt ꝑplim

dicētes Pax pax.7 nō est pax Talis est pax mūdi q̄ quez oscular videt occidit. Job.xmj. Pacē meā do vobis.nō quaz mūdus dat Tercia pax est inq̄nata que inter pctōres est.ps. Xelaui sup iniquos pacē peccatox vidēs Lu.xij. Nō veni pacē mittere sz gladiū .et sic patz tercium. ¶ Quarto ponit missio salutaris quia sicut me misit pat̄ 7 ego mitto vos.id est. ea caritate vos diligo qua dilexit me pater.vt dicit greg. Que caritas in predicta missione attendit q̄ntū ad septē ¶ Primo q̄ sicut pat̄ mittēs me in mōm mecū est.7 nō relinquit me solū.sic ego vos nō deseraz Mat.xxviij.ecce ego vo.sum o. dieb⁹ vsqz ad ꝓf.se. ¶ Ecdo q̄ sicut pat̄ mihi testimoniū ꝑhibuit d.hic ē fili⁹ meus dilectus ipz audite math.xvij. sic ego coram regib⁹ 7 omni populo loquar.p vobis reddēs testimoniū vitati vestre 7 doctrine Mat.x. Nolite co.quō aut q̄do. ¶ Tercio q̄ sicut pat̄ dedit mihi facere opa scz homies sanare.demones fugare mortuos suscitare.celū aprire 7 ꝓsimilia. q̄ ostēdunt me eē vex filiū dei.iuxta illd. joh.x.opa q̄ ego facio in noīe patris mei hec sunt q̄ testimoniū ꝑhibent de me.ita ego dabo vobis silia opa facere p q̄oēs ꝓgnoscēt q̄ estis nūcij dei Job.xmj. Qui credit in me opa q̄ ego facio ipe faciet et maiora hoc faciet Exēplū de petro 7 iohanne Ad umbrā petri sanabant infirmi.ad tactū tunice iobānis suscitati fuerunt mortui.vt in ecclīastica narrat̄ historia.qđ de xp̄o nō legit̄. ¶ Quarto q̄ sicut pater ꝓstituit mihi totū mōm disponere 7 ordinare.iuxta illud iob.xmj. sciēs q̄ omīa pat̄ dedit ei in man⁹.ita ego plenarie vos mitto vicarios meos q̄dquid p vos fiet ratū habēs. Lu.x. Qui vos audit me audit.7 q̄ vos sper.me sp.nj.cox.v Legatōne p xp̄o fungimur. Et iō apli p totā ecclesiaz ordinauerūt 7 sacramenta

instituerūt. Quito q2 sicut pat plenariā
potestatē dedit mihi. iuxta illud mat. xj.
omia mihi tradita sūt a pr̄e meo. ita ego
plenā potestatē vobis trado sup omia.
sc3 sup celū terrā ⁊ infernū. sup angelos.
demones ⁊ homies. sup vitā ⁊ mortē. su-
per totā naturā ⁊ omnē creaturā Luc. ix
Dedit eis potestatē sup omia demonia
⁊ vt lāguores curarēt. Sexto q2 sicut
pater voluit me mori p pctōrib9 vt salui
fierēt. iuxta illud job. nj. sic dūs dilexit mū
dū vt filiū suū vnigenitum daret. ita ego
volo vos mori ⁊ psumari in fuitō pctō-
rum vt ipi salui fiāt. ⁊ mai9 meritū vobis
crescat Luce. x. Ecce ego mitto vos sicut
agnos inter lupos Septimo q2 sicut
pater voluit me sume humiliari vt sum-
me exaltarer. iuxta illud phīc. ij. exinani-
uit semetipm ppter qđ ⁊ de9 exaltauit il-
lum ꝛc. ita ⁊ ego volo vos hūliari valde
vt summe exaltemī ⁊ sitis mecū in eade3
gl̄a ⁊ bonor̄e. j. pe. v. Hūliamī sub potē.
ma. dei vt vo. exal. in tpe visi. Lu. xxij. Et
ego dis. vobis sicut dis. mi. p. me. re. Unđ
pedes ⁊ ossa piscatoris osculant̄ mō per
ora impatoꝝ Ergo recte dicit Sicut mi
sit me pater. i. ex eadē benuolētia carita
tis. ⁊ ad eadē opa faciēda. ⁊ ad idē pmiū
recipiendū. ego mitto vos Et sic patz q̄r
tum Quinto ponē dato mūeris. q2 i-
sufflauit ꝛc. Nō q iste flat9 esset spūssc̄us
sicut colūba q descēdit sup xp̄m baptisa-
tum nō fuit spūssanct9. sz in illo signo. sc3
flatu dat9 est eis spūssc̄us. Et hoc ppter
tria Primo q2 sicut iste flatus pcessit a
xp̄o sic spūssanct9 pcedit ab eo. ⁊ nō solū
a patre Secūdo ad ostēdēdū q sicut fla-
tus est necessari9 vite corpali ita spūssan
ctus vite spūali Tercō ad ostēdendu3 q
sicut flat9 est aer eleuat9 a terra ita spūs-
sanctus facit sup terrena eleuari. Ezech.
viij. Eleuauit me spūs inē celū ⁊ terram.
Quis9 ergo in quo omia dona donant̄
cōtulit eis dicēs Accipite spūmscūm q2
re. pec. re. eis Ro. vnj. Quō nō etiā cū il-
lo omia nobis do. Sic ergo donauit eis
munus absoluēdi ⁊ dimittēdi pctā. Sz
ptra solus de9 remittit pctā Esa. xlnj. ego
sum q deleo om. inq. t. ppt̄ me Osee. xnj.
Perditō tua israel. tantūmodo i me au
xiliū tuū Solutō q̄ntū ad culpā sol9 de9
dimittit pctūm qō in ipa ptritōe ⁊ pposi
to pfitēdi dimittit Psal. Dixi pfitebor
⁊ tu remi. ꝛc Sacerdos autē dimittit ali
qđ de pena vtute clauiū Et hoc est qđ di
cit Quoz remiseritis Remittere enī est
ptē pene relaxare Dimittere vo est ex to
to absoluere. vt dicit hugo de scō victore
Uel pōt dici q sacerdos absoluit instru
mentalit̄. est enī instrumentū animaz đi
⁊ minister ei9. Hoc domin9 figurauit in
lazaro quē suscitauit sz aplis soluere mā
dauit Exemplū de ptāte q̄ndo absoluit
aliquē in psilio ⁊ ei9 nūcij đ catenis ⁊ car-
cere soluūt eundē. Itē videt̄ q nisi sacer-
dos habeat spūmsanctū nō pōt absolue
re q2 dicit pmo Accipite spūmscūz. ⁊ po-
stea subdit. quoz re. pec. re. eis Ambro.
Talis act9 talis vita absoluit. esto tu tal̄
vt alios valeas absoluere Ad qđ dicen
dum q absoluere pōt sacerdos dupliciter
sc3 ex officio ⁊ vite merito. ⁊ sic absoluit
solū bonus habēs spūmsanctū. vel ex of-
ficio solū ⁊ sic absoluit etiā mal9 Ad qđ
significandū xp̄c dedit potestatē apostol̄
absoluēdi a peccatis anteq̄z daret eis spi
ritūsanctū Mathb. xvj. Amē dico vobis
qđ. unq3 liga. sup ter. e. ⁊ lig. in ce. ⁊ q. sol.
sup ter. so. e. et in ce. Et hic postq̄3 đdit eis
spūmsanctū. dedit eis potestatē ligādi et
absoluēdi Chrīs. Si mali valđ sint sacer
dotes. de9 q̄ eius sunt opabit̄. qđ dico sa
cerdotes. nec angel9 nec archangelus in
his opari pōt q̄ data sunt deo. sz pater et
filius ⁊ spūssanct9 omia dispēsant. sacer-
dos aūt accōmodat linguā suam tribut

manū suā. Uel dicēdū q̄ sacerdos ⁊ bonus ⁊ malꝰ in vtute spūssancti remittit pctūm. qz in vtute caracteris ordinis. q̄ dat a spūsancto q̄ opatur in sacramētis. Glo. Quoꝝ remiſeritis. i. quos dignos remissione iudicaueritis duabꝰ clauibꝰ scz potestatis ⁊ discretōnis. remittunt eis. i. tūc ds approbabit remissionē pctōꝝ. ⁊ q̄rū nō remiſeritis ds nō approbabit Chriſ. Sic rex pncipē mittēs dat ei potestatez mittere in carcerē ⁊ dimittere. Ex quo pz q̄ sacerdos ē minister ⁊ instrumētum di animatū. Et sic pz q̄ntū

Sermo eiusdē dominice octaue.

XLVIII.

Thomas unꝰ ex duodecim q̄ dz didimus non erat cū eis q̄ndo iesus venit. Jo. xx. Euāgelium hodiernū ptinet in se duo euāgelia. et d̄ ista scda pte faciamꝰ aliū ſmonē In quo ſmone ptinet pma apparitō xp̄i post diē resurrectōis q̄ fuit facta die octaua. Et ista ps euāgelij ē quasi tota d̄ btō thoma. In qua pte q̄ttuor describuntur Primū ē pctūm qd̄ thomas incurrit. qz nō erat cū eis q̄ndo iesus venit. Scdm ē remediū qd̄ recepit ibi. Post dies octo. Tertiū est fides qua credidit ibi. Dominus meus ⁊ ds meꝰ. Quartū ē pmiū qd̄ ex fide xp̄c repmisit ibi. Quia vidisti me tho. cre. be. q̄ nō vi. ⁊ cre. Primū pcedit ex miſia bois. scdz ex miſicordia di. tertiū ex libertate arbitrij. q̄rtū ex grā di Primo ergo ponit pctūm thome qd̄ psurgit ex duobus. s. ex absentia sociali. ⁊ ptinacia mētali Primo ex absentia sociali. quia nō erat cū eis. Ez ptra. lu. xxiiij. dicitur q̄ isti discipuli qui ierunt in emaus reuersi sunt in hirlm. ⁊ inuenerūt cōgregatos vndecim. ⁊ dū narrarēt q̄ gesta erāt in via via iesus apparuit. Ad hoc dicendum q̄ dū discipuli narrarēt q̄ gesta erāt in via. thomas aliquo casu abcessit ⁊ tūc iesus apparuit. vt di. augꝰ. Nō erat ergo thomas cū viris timoratis et pseueranti bus. Et sic recessit a societate bonoꝝ. Qd̄ quidē apparet eē malū ex tribus Primo qz recedē a societate ēpra naturam homis. Homo enī vt dicit phūs naturalit ē animal sociale. Gen. xx. Non ē bo. ho. eē so. fa. ei ad. si. sibi. Quia ceteris animalibꝰ melius puidit natura vt sola possint viuere q̄z homini. qz pauit eis victum et amictū. homo aūt multis indigz q̄ vix vnꝰ hō facere possz Secdo qz homo in facto isto dyabolū imitat̄ qui fecit diuisionē in celo. sz recessit a societate bonoꝝ. Esa. xiiij. In celū pscēdam sedebo in monte testamēti in lateribꝰ aquilonis ⁊ similis ero altissimo. Exēpla d̄ isto monacho. d̄ quo di. greg. in dyalogo. q̄ statim recedebat d̄ choro quē vidit beatus benedictꝰ extrabi p capā a quodā puero nigro. Cap. ij. Imitant aūt illū q̄ sunt ex pte istiꝰ Tertiō qz talis recessus ē valde dānosus Qd̄ pz duplicit Primo qz homo multa bona pcipit in societate Nam recipit spūmscūz ⁊ dona eius. Et hoc patuit in pētecoste q̄ndo spūssanctꝰ venit in discipulos dū essent in vnū congregati. et dedit eis carisma tū dona. Ite recipit filiū di ⁊ dona eius. Mat. xviij. Ubi duo vel tres congregati sunt in nomine meo ibi ego sū in medio eoꝝ. ps. Ecce q̄z bonū et q̄z iocunduz habitare frēs in vnū Secdo qz hō multa mala vitat in societate et ppt societatē. qz dyabolꝰ nō pōt frequent hominē tenere in catenis pctōꝝ. et suffocare eū ppt societatē. Exēplū de illo puero monachoꝝ q̄ infirmitate datus erat dracoti ad deuorandum quē ppt psentiā fratrū comede nō potuerat. q̄ postea pfecte conuersus ē. vt pz i dyalogo. habemꝰ etiā d̄ hoc exēplū gen. xviij q̄ndo angeli dixerunt abrae q̄ ppt q̄nq̄

ginta iustos ac etiã ppter decẽ parcerent
qnqz ciuitatib⁹ Et nõ solũ in vita illa qs
euadit multa mala ppter bonaz societa
tem sz etiã in alia. Exẽplum ó illo frẽ qui
fuerat deputat⁹ penis purgatorij trigin
ta annis. ꝛ socius ei⁹ dixit missam ꝛ oraz
p eo liberauit eũ ¶ Secũdo pctũm tho
me fuit ex ptinacia mentali q⁹ nullo mo⁹
do voluit credere. Ez attẽdendũ est hic.
q ó⁹ eccl.xvmj. Qui cito credit leuis ẽ cor
de. Et ó⁹.j. Joh.mj. Nolite omi spũi cre⁹
dere. sz pbate si spũs ex deo sunt Sic cre
didit eua cito. Ergo tũc est pctũm nõ cre
dere ꝗndo nõ credit qs ꝗbus debz. ꝗndo
debz ꝛ quomõ debz. Ex illis tribus mo⁹
dis peccauit thomas ¶ Primo nõ cre
didit ꝗbus debuit. q⁹ cũ sm legẽ i ore du
oꝝ vel triũ testiũ stet omẽ vbum. ipse
noluit credẽ. x. approbatis viris q testifi⁹
cabant ó visu qó est verissimũ testimoni
um ¶ Secõ q⁹ nõ credidit ꝗndo debu⁹
it. q⁹ ꝛ si non statim crediderit debuit ta⁹
men post vnũ diẽ. vel sic cogitare in seip
so ꝛ credere. Ez ipe stetit octo diebus in
sua ptinacia ꝛ forte sicut ipe dixit nunqz
credidisset nisi xpc sibi apparuisz ¶ Ter
cio q⁹ nõ credidit sicut debuit. q⁹ cũ apo⁹
stolus dicat. est aũt fides sperandaz sub
stantia rez argumẽtũ nõ apparẽtiũ. heb.
xj. ipe voluit palpare q ad fidẽ nõ ptinẽt
Et sic pz pmũ. ¶ Secõ ponit remediuz.
qó thomas inuenit. q⁹ xpc ex magna sua
beniuolẽtia post dies octo itez venit ad
eos. ꝛ statim dixit thome. Vide manus
meas ꝛ af.ma.tu. ꝛ mit.in la.me. ꝛc. Chri⁹
stus fecit thome ac si ipe deberz solus sal
uari vl si tot⁹ mũdus staret ad fidẽ tho⁹
me. Ez vt di. greg. Hoc non ex casu sz ex
diuina dispẽsatõe factũ est. Egit nãqz mi
ro modo diuina clemẽtia vt discipulus
dubitãs dñi magistri sua vulnera palpa⁹
ret carnis. in nobis vulnera infidelitatis
sanaret. Plus enĩ mihi ꝓtulit ad fidẽ in
fidelitas thome. qz fides credentiũ disci⁹
pulorz. Dum enĩ ille palpãdo ad fidẽ re
ducit. mẽs nostra omi dubitatõne post⁹
posita in fide solidat Vidó inqt man⁹ me
as redẽptrices tui ꝛ eas reuerearis. con
seruatrices tui vt eas amplecteris. colla
trices omis boni vt eas diligas. ꝛ puni⁹
trices malorz vt eas timeas. Et sic ptz se⁹
cundũ ¶ Tercõ ponit fides pfecta qua
thomas credidit ibi. Domin⁹ me⁹ ꝛ de⁹
meus. In quo vbo cõfessus est humani⁹
tatẽ cũ dicit domin⁹ meus. ꝛ deitatẽ q⁹ ꝛ
deus meus Ergo aliud vidit ꝛ aliud cre
didit. Et sic vbi abundauit delictũ super
abundauit ꝛ grã. rorz. v. Quia vni vbo
credidit. ꝛ statim credidit. ꝛ sicut debuit
credidit. in ꝗbus tribus offenderat. ꝛ sic
pz terciũ ¶ Quarto ponit pmiũ qó ex fi
de pmittit. cũ ó⁹ Quia vidisti me. imo vi
detur q⁹ debuit dicere q⁹ tetigisti me tho.
credidisti. Aug. Nõ ait tetigisti sz vidi⁹
sti. quonia generalis qdammõ sensus ẽ
visus ꝛ ad omẽs sensus aptat vt gusta ꝛ
vide ꝙ dulce est. audi ꝛ vide ꝙ sonorz ẽ.
ꝛ sic ó alijs. Quãuis dici possit nõ ausuz
fuisse discipulũ tãgere vulnera maijstri.
Beati ergo q nõ viderũt ꝛ crediderunt.
Crediderũt inquã fide formata q ex bo⁹
nis opibus demõstrat. q⁹ vt ó⁹ jaco.ij. fi⁹
des sine opibus mortua ẽ. qó aũt mortu
um est nõ põt vitã ꝓferre. Qui ergo cre⁹
dit in deũ fide viua beatus erit ¶ Habacuk
ij. Justus in fide sua viuet. Fides etiã de
se habet vitã dare ei q nõ põt opari ¶ Ro.
mj. Ei vo q nõ opat. credẽti aũt in eũ qui
iustificat impiũ. reputabit fides eius ad
iustitiã. q⁹ abraã p fidẽ sine opibus legis
iustificatus est. Exemplũ ó latrone i cru
ce cui ppter fidẽ dictũ est. Hodie mecuz
eris in paradiso. Et sic pz quartuz. ¶ In fi
ne nota ꝙ xpc dat nouẽ exempla i sua re
surrectõe q ꝗlibet debz habere si vult vt
spũaliter resuscitet. ¶ A ¶ Primũ ẽ ꝙ

post resurrectõem mũdo se nõ immiscuit. licet aliquib⁹ bonis apparuit. Lu. xvij. Ademẽtote vxoris lot. Que q⁹ vtit se retrorsũ conversa ẽ in statuã salis. vt patet gen. xix. Seneca. Nihil est adeo dãnosũ bonis morib⁹ q3 in alienis spectacul' residere ¶ Secundũ ẽ qõ dixit magdalene Noli me tãgere nõdum ascẽdi ad patrem meũ. Nõ enĩ est bomĩ secuꝝ tãgere mulierẽ q3diu est in vita illa. nec etiã consanguineã. q⁹ corp⁹ femine ignis ẽ. ignis vo nescit cõsanguinitatẽ. ⁊ ignis ẽ vsq3 ad cõsũmatõem deuorãs. job. xxxj. Exemplũ ꝺ illo sacerdote de q̃ dicit greg. in dya. Qui laborãs in extremis dũ a pl̃s bitera sua tãgeret ait. Recede recede adhuc ignicul⁹ viuit ¶ Terciũ ẽ q⁹ pacẽ in ore portauit. Sic q̃ spũaliter cupit resurgere ꝺ3 habere pacẽ pectoris ⁊ pacẽ tpis. vt tãdẽ pueniat ad pacẽ eternitatis Job. xmj. Pacẽ relinquo vobis pacẽ meam ꝺo vobis Quartũ est q⁹ loca vulnerũ ostẽdit. sc3 latus. man⁹. ⁊ pedes Sic q̃ spũaliter cupit resurgere debꝫ ostẽdere petã sua sacerdoti p cõfessionẽ. sc3 lat⁹. i. cor. manus. i. opa pedes. i. affectões. q⁹ vt ꝺr̃ puerb. xxvij. q̃ abscõdit scelera sua nõ dirigẽt. Esa. xlnj. Narra si q̃d habes vt iustificeris ¶ Quĩtum ẽ q⁹ insufflauit ⁊ dedit spũm sanctuꝫ Sic ⁊ nos debem⁹ satagere alijs spũm sanctũ dare ⁊ eos ad spũm sanctuꝫ inflammare. Ꝫ sunt q̃dã q̃ spirant ⁊ insufflant ignem iracũdie. discordie ⁊ maliuolẽtie. Act. ix. Saul⁹ aũt adhuc spirãs minaꝝ et cedis i discipulos domĩ. Sic spirabat vxor iob dicens. Benedic deũ ⁊ morere. Job. ij. ¶ Sextũ est q⁹ se tãgi et palpari pmisit. Sic q̃ vẽ resurrexit pmittat se palpari a tribulatõne. quonĩã p multas tribulatõnes oportꝫ nos intrare regnũ dei act. xmj. Sic pmisit se palpari iob q̃ pcussus est vlcere pessimo in corpe. et in filijs et in omnib⁹ q̃ habebat passus ẽ dispendiũ. Sũt quidã sicut vitꝫ habẽtes illud apostema noli me tãgere. ¶ Septimũ ẽ q⁹ comedit piscẽ assũ et fauũ mellis Discis assus xp̃c ẽ crucifix⁹. fauũ mellis ẽ verbum dei Qui ergo a pctõ resurrexit debet xp̃m comedẽ in sacramẽto altaris. q⁹ ipe est cib⁹ oĩs saporis suauitatẽ habẽs. Jo. vj. Caro mea vẽ ẽ cibus Ego sum panis viu⁹ qui de celo descẽdi. Itẽ ꝺꝫ comedere vbũ dei q̃ habꝫ aĩe dulcedinẽ inferre sicut mel. Dsal. q3 dulcia faucib⁹ meis eloquia t. Et habꝫ animã illũinare sicut cera lumẽ fouet. Dsal. Lucerna pe. m. v. t. Aug. Palatũ febricitãtis habꝫ cui mel celi insipidũ est ¶ Octauũ q⁹ xp̃c resuscitatus rediit ad fratres suos et ad viã vitatis eos reducere curauit. Vade et tu fac similiẽ vt sicut fuisti aliis ad ruinã ita eos ad salutẽ studeas reducere. Aug⁹. Nullũ maius sacrificiũ ꝺo q3 zelus animarꝫ. Ja. v. Scire ꝺꝫ q⁹ qui cõuerti fecerit pctõrem ab errore vie sue saluabit aiam eius a morte et opit multitudinẽ pctõrũ ¶ Nonũ est q⁹ resuscitat⁹ nõ statiꝫ iuit ad celũ. sꝫ stetit. xl. dieb⁹ in terra Sic q̃ spũaliter resurgit nõ credat statim ire ad celũ sꝫ pmo oportꝫ eũ facere penitẽtiã. q̃ p. xl. dies designat. Dmatb. nj. Pdenitẽtiã agite appropinquabit enĩ regnũ celorũꝫ. Et sic patet totum

¶ De epistola Sermo. XLIX.

ONne quod natum ẽ ex ꝺo vincit mõm. j. jo. v. De vtute fidi taꝫ in euãgelio hodierno q3 in epl̃a tractat. Fides. n. in p̃senti vita mirabilia opat. et tandem ad vitã pducit eternã. De eo aũt q⁹ fides beatũ facit in euãgelio hodierno tractat Beati inq̃t qui nõ viderũt ⁊ crediderũt De mirabilib⁹ aũt q̃ fides in hoc seculo aut vita facit vl' opat. in p̃senti epl̃a determinat. ꝺ quib⁹ etiã erit pmo In hac ergo

epistola beatus iohānes duo ꝑncipaliē facit. ¶Primo ostēdit vtutē ⁊ efficaciam fidei. vt ad ipam accēdamur. in ꝑncipio epl̄e. Ecdo ostēdit vitatē fidei. vt ipam firmit fateamur ibi. Et spūs ē q̄ testificat quoniā xp̄c ē vitas ¶Primo ergo ostē dit vtutē ⁊ efficaciā fidei vt ad ipaz accē damur. q; vincit mundū ⁊ bona ei⁹. Circa q̄ tria facit. ¶Primo ostēdit qs ē qui vincit mundū. q; q̄ natū ē ex ðo Ecdo ostēdit ꝑ quid vincit mūdus. q; ꝑ fidem ibi. Hec ē victoria q̄ vincit mundū fides nostra. Tercō ostēdit ꝑ quaz fidē vincit mūdus ibi. Quis est q̄ vincit mundū ni si q̄ credit q̄ ihesus est filiꝰ ði ¶Circa p̄i mū nota q̄ duplex ē natiuitas scz corpal' ⁊ spūalis. Spūalis fit in baptismo ī vte ro eccīe. q; baptizatus habz eccīaz matrē ⁊ xp̄m patrē. ⁊ iō ex tunc vocat xp̄ianus Job. nj. Nisi qs natus fuerit denuo nō potest intrare regnū ði Et in eodē. j. De dit eis potestatē filios dei fieri. Et q; vir tus xp̄i applicabit nobis ī baptismo. q̄ est efficax ad vincēdū mundū. iō baptisatus filius dei factꝰ in eadē vtute vincit mun dū. Job. xvj. Cōfidite q; ego vici mundū Quia cū talis liget cū xp̄o vinculo cari tatis. si xp̄c vicit ⁊ ip̄e vincit. Et hoc ē qđ dicit. Omē qđ natū est ex deo vincit mū dum. i. omis q̄ regeneratus est in baptis mo. dūmodo in xp̄o maneat cui iunctus est in baptismo. a quo sepat ꝑ pctūz mor tale. vincit mundū. i. vicia mūdi. que sūt tria. s. ꝯcupiscētia carnis ꝯcupiscētia ocu loz. ⁊ supbia vite. Et nota q̄ duplicit vi camus mundum. ¶Primo abrenūciando bonis mūdi. Et sic vincūt solū pfecti qui omnibꝰ spretis nudi nudū xp̄m sequun tur in volūtaria pauptate Lu. xmj. Nisi qs renū. om. que pos. nō po. m. eē dis. Se cundo subijciēdo nobis bona mūdi. ita vt sumꝰ domī ⁊ nō serui bonoz mundi. vt auarꝰ est seruus pecunie. ⁊ dispēsemꝰ bo na mūdi ad honorē dei. ¶Math. xxv. Eu ge serue bo. ⁊ fi. q; su. pau. su. fi. supra ml̄ ta te cō. Et sic vincūt omēs iusti sui ði in quocūq; statu Ecdo ostēdit ꝑ qđ vi cit mūdus. q; ꝑ fidē Heb. xj. Sancti p fi dem vicerūt regna scz regnū mūdi et re gnū carnis. Circa qđ nota q̄ fides nō so lum vincit mundū sz omnē tēptatōnem Qđ sic pz. Quia omis temptatō vel ē a mūdo vl̄ a carne vel a dyabolo Dyabo lus tēptat de supbia vt hō non obediat deo nec obseruet mādata eius Hoc remo uet ꝑ fidē qua ꝓgnoscim⁹ q̄ deꝰ est omni um domin⁹. ⁊ iō ei est ab omnibꝰ obedi endū. j. pe. mj. Vigilate q; aduersariꝰ ve ster dya. cir. q̄. quē de. c. resi. fortes in fide ¶Mundꝰ aūt tēptat vel alliciēdo pspes vel terrēdo aduersis. Hūc vincimꝰ ꝑ fi dem q̄ facit nos credere alia meliora bo na. ⁊ peiora mala. Et iō pspera mūdi de spicimus ⁊ nō formidamus aduersa Ca ro vo tēptat inducēdo ad delectationes momētaneas. sz fides nobis ostēdit q̄ ꝑ bas pdimꝰ eternas ⁊ supplicijs deputa mur eternis. ¶Apo. xvnj. Quantū glorifi cauit se ⁊ in delicijs fuit tantū da. il. tor. ⁊ luc. Hic cadit exemplū istiꝰ heremite qui ꝓbussit sibi digitos anteq̄z vellet ꝓsenti re cū vna agere. volēs expiri si posset pa ti penas inferni. Cadit etiā exemplum de militibus alexādri q̄bus dū essent parati ad bellū alexāder ait. Comedamꝰ q; hoc sero omēs cenabimꝰ in inferno ¶Propt qđ verbū fortit dimicauerūt ⁊ vicerunt. ¶Propt qđ dicit apl̄s ad eph. vj. In om nibus sumētes scutū fidei in q̄ pos. omia te. ne. ignea extinguere. ¶Nota q̄ doctus miles vel pugnator strenuꝰ oēs ictus re cipit in scuto. Sic in scuto fidei omēs tē ptatōnes vincamus Scutū enī fidei de bet eē triangulatū ita q̄ vnꝰ angulus sit vsus gaudia padisi. secūdus vsus penas inferni. tercꝰ versus xp̄m ⁊ labores eius

ꝛ tūc omēs ict⁹ vilipēdimus Treno⁊.nj
Dabis ei scutū cordis labozē tuuz. Hoc
fuit figuratū in captōe hierico q̄ post. tre
decim circūitus cozruit. q̄ sunt. xnj. articu
li fidei q̄bus pfecte creditis tot⁹ mūdus
cozruit ¶ Tercō ostēdit p quā fidē vin⁊
citur mūdus qz iudei ꝛ saraceni habēt fi
dem suā ꝛ xp̄iani silr. Intēdit ergo osten
dere btūs Johānes q̄ solū p fidē iesu xp̄i
vincit mūdus quaz xp̄iani ꝓfitent ꝛ cre⁊
dunt. Quia nāqz xp̄c oīa bona mūdi cō⁊
tempsit vt alijs cōtēnenda mōstraret. vt
di. aug. ꝛ xp̄iani firmit credūt xp̄z oīa be
ne fecisse ꝛ ip̄m tāq̄z viā rectā p posse seq̄
nitunt. ió ꝓtemnūt ea q̄ xp̄c ꝓtēpsit ꝛ vin
cunt ea q̄ xp̄c vicit ꝛ abstinēt ab eisdē Et
ió hec victozia p fidē viuā habet q̄ ē quā⁊
do illud q̄ credim⁹ p opa demōstram⁹
Ja. ij. Ostēdas mihi fidē tuā ex opibus
Res enī moztua nō pōt vincere. Jo. xnj
Qui credit in me scz fide viua ꝛ va. opa
que ego facō ꝛ ip̄e faciet. Uera aūt fides
iesu xp̄i hec ē. quoniā ip̄e est ver⁹ fili⁹ di
p naturā Et hoc est. Quis est aūt q̄ vin⁊
cit mundū nisi q̄ credit q̄ iesus est fili⁹ di
cōsubstantialis ꝛ coetern⁹ ꝛ coeq̄lis per
omīa. qz fili⁹ dei venit in mōm. i. incarna
tus in mōo apparuit Uenit ergo p aq̄m
id est. baptisat⁹ est vt tactu sue mundissi
me carnis vim mundatiuā ꝛ regenerati
uā ꝓferret aq̄s vt nos a pctīs mundarēt
ꝛ in dei filios regenerarēt. Uenit etiaz p
sanguinē qz in suo sanḡne mozitu⁹ est. vt
nos redimeret a pctīs. j. pet. j. Nō cozru⁊
ptibilib⁹ auro vel argēto redē. es. lz p. sa.
ag. incō. Uenit ergo fili⁹ dei p aquam et
sanguinē nos saluare. vt aq̄ nos mūda⁊
ret ꝛ sanḡne redimeret. ꝛ nō venit salua
re nos in aq̄ solū. qz nisi vtus sanguinis
xp̄i opareť in baptismo aq̄ nihil faceret.
Ezaq̄ in vtute sanḡnis xp̄i mundat ab
omnib⁹ peccatis ꝛ p ꝓseqūns saluat. Eze⁊
chiel. xxxvj. Effundā sup vos aquā mun
dā ꝛ mūdabimī ab omīb⁹ q̄ini. vrīs. hec
ergo fides q̄ credimus q̄ xp̄c est filius di
q̄ venit p aquā ꝛ sanḡnē nos saluare. est
q̄ vincit mundū. i. vicia mūdi. s. ꝓcupisce
tiā carnis. ꝓcupiscētiā oculoz. ꝛ supbiaz
vite. Ad que tria omīa pctā mūdi redu⁊
cunt Et sic pz p̄mū ¶ Scdo ostēdit q̄ ta
lis fides est vera vt ip̄am firmiter tenea⁊
mus. Et circa hoc tria facit Primo oste
dit hoc p testimoniū celeste ibi. Et spūs
est q̄ testificat. Scdo p testimoniū terre⁊
stre ibi. Et tres sūt q̄ testimoniū dant in
terra. Tercō ꝓcludit hoc p locū a minoi
q̄ talē fidē firmā ꝛ ratā hrē debemus ibi
Si ergo testimoniū hominū accipimus
¶ Dicit ergo q̄ spūs est q̄ testificat. i. de
us q̄ spūs est joh. mj. spūs est ds. testifica
tur inq̄z quoniā xp̄c est vitas. i. fuit ver⁹
deus ꝛ ver⁹ hō nō fantastic⁹ vt manichei
dicūt. Tota enī trinitas hoc testificata ē.
quoniā tres sunt q̄ testimoniū dāt ī celo.
scz q̄ xp̄c est fili⁹ dei. Pdat. lu. mj. Uox de
celo audita est. tu es fili⁹ meus dilectus
Uerbū. i. filius. joh. vnj. Ego sum q̄ testi
moniū ꝓhibeo de me Et spūssanct⁹. joh.
nj. Cū aūt venerit ꝓclitus scz spūssanct⁹
ille testimoniū ꝓhibebit de me. Et hi tres
vnū sunt. i. in vnū ꝓcordāt q̄ xp̄c est ver⁹
deus ꝛ ver⁹ hō. Sicut ergo hi tres vnuz
sunt in essentia. ita vnū sunt in testimoio
ferēdo. ¶ Scdo hoc ꝓbat p testimoniū
terrestre scz q̄ xp̄c est ver⁹ hō. Hō enīz ex
anima ꝓstat ꝛ corpe sic ꝓplexionato. s. q̄
habeat q̄ttuoz hūores. puta flegma. san⁊
guinē colerā ꝛ melācoliā. Isti aūt q̄ttu⁊
oz humores sūt mixti. Qui ergo bz aiaz
rōnalem ꝛ corp⁹ humanū de q̄ fluit san⁊
guis ꝛ aqua q̄ ꝓcedit a flegmate vē ē hō
Et hoc est qđ dicit. Et tres sūt q̄ dāt testi⁊
moniū in terra. s. q̄ xp̄c est ver⁹ hō. Spūs
id est. aīa rōnalis. matb. xxvij. Jesus aūt
clamans voce magna ꝛ inclinato capite
emisit spūm. i. animā. jo. xij Hūc aīa mea

turbata ē ⁊ aqua ⁊ sanguis. q̄ fluxerūt de latere ei⁹. jo. xix. Un⁹ militū lan. la. ei⁹ a. ⁊ cō. ext. san. ⁊ aq̄. Tercō ꝓcludit p locū a minori. d. Si ergo testimoniū hominuz accipim⁹. qz in ore duoꝝ vel triū stat omne verbū. ⁊ tota trinitas testificata est q xp̄c est fili⁹ dei. ⁊ vā aīa ⁊ vex corp⁹ ostēderūt q erat ver⁹ hō ⁊ testimoniū di maius est q̄z testimoniū hominū. qz mētiri nō pōt. ergo q xp̄c est ver⁹ ds ⁊ ver⁹ homo firmit credere debem⁹ ⁊ vaciter cōfiteri. Heb. vj. Quā sicut anchorā habeamus firmā ⁊ ratā. Et hec est fides catholica quā firmiter pfiteri debem⁹. Et sic pz secundū. ¶ Ultimo aūt ad edificatōem nostrā videam⁹ mirabilia ⁊ vtuosa q̄ fides in nobis p dilectōem opat. Sūt aūt hec nūero decē ¶ Primo enī aīa p fidē deo despōsat. Osee. ij. Sponsabo te mihi in fide. In qua despōsatōne aīa valde sublimat. Nā postmodū ab angelis tanq̄z spōsa regis eterni spūaliter custodit. ps. Angelis suis mādauit de te vt ꝛc. In qua despōsatōe aīa dō nullas dotes largit̄ q̄z ab eo mirabilit dotat. Naz recipit possessionē omniū vtutū ⁊ donoꝝ spūs sancti. fit etiā pticeps meriti passiōis xp̄i ⁊ omniū sanctoꝝ ⁊ omniū bonoꝝ q̄ fiūt ī ecclesia. fit etiā cuius ciuitatis supne et recipit pmissionē q erit heres gl̄e dī. Ecce mirabiles dotes omīa bona continētes Sap̄. vij. Venerūt mihi omīa bona pie cū illa. Nūq̄z tales dotes fuerūt date alicui regine mdi. Et iō nō immerito beata agnes gl̄iabat̄ de tali despōsatōne. d. Jp̄i sum despōsata cui angeli seruiūt. Et nota mirabile q beata vgo p fidē facta ē spon sa dei sm aiam ⁊ mat̄ dei sm corpus Et dicit bt̄us aug⁹. q beatior fuit bt̄a maria ꝓcipiēdo fidē xp̄i q̄z ꝓcipiendo carnem xp̄i. Nā materna ppinqtas nihil marie p fuisset nisi felici⁹ xp̄m corde. q̄z carne gestasset. luce. j. Beata que credidisti. Nā

dicit beata que cōcepisti. ¶ Secundo p fidem homo a potestate dyabolica liberatur omnes ei⁹ nascimur filij ire p peccatū originale. p quod sumus serui dyaboli et sub eius potestate. sz p fidē quā in baptismo recipimus ab eius potestate liberamur ⁊ efficimur filij dei. Hic cadit miraculū de illo iudeo de quo narrat greg. in dyalogo. q venies romā iacuit de nocte in tēplo apollinis qui faciēs crucē de lapidibus iacuit in medio habēs ꝓfidētiā in crucifixo. Et de nocte eū demones īuadere nō presūpserūt. sz visa cruce statim fugerūt dicētes Heu vas vacuū sed signatū. Hoc fuit figuratuz in occisione agni p cuius fidē. id est. p fidē illius quē ille agn⁹ figurabat filij israel liberati sūt a seruitute ⁊ potestate pharaonis. Heb. xj. Fide moyses celebrauit pascha et sanguinis effusionē. id est. habuit fidē īmorē agni īmaculati filij dei quē ille agnus qui dicebatur pascha figurabat. p quaz fidē erepti fuerunt de potestate pharaonis. Nath. xvj Porte inferi non p̄ualebunt aduersus eā. id est. omnis potestas inferoꝝ non p̄ualebit aduersus fidez ¶ Tercō p fidē homo saluat̄ et absoluitur a peccatis. Luce. vij. Fides tua saluaz te fecit. Hoc dictū ē magdalene. Exemplū de latrone crucis cui xp̄c pepercit ⁊ paradisum p̄misit ppter fidē quaz fuit protestatus de christo. Roz. mj. Ei vero q̄ nō pōt operari. credēti aūt in eū q̄ iustificat ī piū fides reputat̄ ad iusticiā sm ppositū grē dī. Sic fuit saluata raab meretrix ō excidio hierico ⁊ apposita pplō dī. vz Iosue. vj. vbi dr Sitq̄z ciui. ista anath. ⁊ oīa q̄ ī ea sūt sola raab meretrix viuat cū vniuersis q̄ cū ea ī domo sūt. abscōdit ei nūcios q̄s duxim⁹ ¶ Quarto p fidē hō liberat̄ a triplici morte. s. nature culpe ⁊ pene etne. vnd̄ jo. xj. dr. Qui cre. ī me et si mortu⁹ fuerit viuz. ⁊ oīs q̄ viuit ⁊ cre. ī me nō

morieť ineternū ℣ Mortē etiā nature trās
mutat in resurrectōem glorioſi corpis. ſ.
Theb.mj. Si enī credim⁹ q ihesus mortu
us ē ⁊ resurrexit. ita ⁊ de⁹ eos q̄ dormie⁓
runt p ihesum adducet cū eo ℣ Aug. Tantā
de⁹ fidei grām p̄stitit. vt mors quā ꝓstat
vite esse ꝓtrariā instrumentū fieret p qđ
trāsiret ad vitā Et iō ve pōt dici q etiam
morte nature nō moriat ¶ Quito fides
est p̄mū sacrificiū q̄ deo cor nostr ⁊ intel
lectū ūmolam⁹. p ip̄az enī captiuamus in
tellectū nostr in obsequiū xp̄i. qđ est val
de mirabile. Quia vt dicit bern. tria sin⁓
gularia mirabilia fecit de⁹ in assumptō⁓
ne humane nature. ꝓiuncta enī sūt simul
deus ⁊ hō. mat ⁊ vgo. fides ⁊ cor hūanū
Et iō p̄mū qđ respicit de⁹ in sacrificō est
fides. Hiere. v. ℣ Domīe oculi tui respici⁓
unt fidē. Est etiā fundamētū omnū vtu⁓
tū ⁊ sacramentor eccīe. q nisi hō habeat
fidē nullā vtutē habere p̄t ℣ Sacramenta
etiā in fide eccīe ꝓferunt. ℣ Mat. xxvj. Su
per hāc petrā edificabo ecclam meā. i. su⁓
pra fidē quā petr⁹ ꝓfessus ē. Et iō infidel'
nullū sacramētū p̄t p̄cipere nisi p̄mo ī fi⁓
de eccīe baptismuz recipiat. Tūc ⁊ q̄zuis
recipiat sacramētū. nō recipit rē sacramē
ti nisi credat ¶ Sexto fides oēs vsurias
detegit dyaboli ℣ Nā dyabol⁹ p p̄ctūz du
cens homines ad furcas inferni velat ei
oculos ne q̄ducat videat. Item sicut cor⁹
p̄mo oculū fidei nitit ei eruere. Itez sicut
mal⁹ mercator querēs hominē decipere
ducit in apotekā obscurā. Sic dyabol⁹
facit p̄cōr. Sz fides animā illūiat. ⁊ ele⁓
uat velamē ab oculis. ⁊ totuz cor purifi⁓
cat ℣ Act. xv. Fide purificās corda eorum
¶ Septimo fides recup̄auit deo p̄nci⁓
patū mundi ⁊ dyabolo abstulit. quē to⁓
tus mūdus in ydolis adorauit. Joh. xij.
℣ Nūc p̄nceps hui⁹ mūdi eijciet foras ℣ Nā
p fidē ꝓgnouit mūdus vnū vex deū esse
qui carnē p̄ salute nrā assumpsit. ⁊ ip̄z so
lum adorauit. ℣ Mathei. ij. Et p̄cidentes
adorauerūt eū ¶ Ante vo p̄les deos ado
rabat mōs. Erat enī pl's gētū in ydolis
excecat⁹ q̄ p fidē xp̄i est illūinatus Esa. ix
℣ Popul⁹ gē. q̄ an. in te. vi. lu. mag. puul⁹
enī na. ē no. ⁊c ¶ Octauo fides facit nos
trāsire p mare mūdi illesos ⁊ oīa p̄icula
ei⁹ euadē cū triūpho. ℣ Martires enī pfi
dem tirānos ⁊ oīa eor tormēta vicerūt.
⁊ oīa dyaboli tela. Eph. vj. In omnibus
sumē. scu. fi. an q̄ pos. om. te. neq̄s. ig. extin.
℣ Prudētius poe. ℣ Prima petit cāpū du
bia sub sorte duelli pugnatura fides.
℣ ¶ Et nota q valō ꝓgrue fides assil'a
tur scuto ℣ Nā sicut in scuto tres sūt āguli
in vno ligno. ita ī deo sūt tres p̄sone. ⁊ in
xp̄o sunt tres substātie. ſ. aīa caro ⁊ diui⁓
nitas. ō qbus ē tota fides Item in scuto est
lignū vestitū corio animalis mortui. ita
ōs fuit vestit⁹ corio mortalitatis nrē. de
quo ē fides. Item scutū ap̄ēdit ad collū et
stat sup cor. sic fides ōz stare sup cor. et p
gutt̄ p̄ferri. ro. x. Cor ō cre. ad iusti. o. aūt
ꝓfes. fit ad sa. Item sicut doct⁹ strenuor vl'
bellator oēs ict⁹ recipit in scuto. sic sapiēs
fidelis oēs tēptatōnes et tela dyaboli re
cipit ī scuto fidei. vt dictū est supra. Habe⁓
am⁹ ergo verā fidē ō p̄adiso ⁊ inferno ⁊
q ōs remūerat bona ⁊ punit mala. ⁊ ī ta
li fidē oēs ict⁹ recipiam⁹. ⁊ oīa p̄icula eua
demus. Hoc fuit figuratū quando moy
ses venit ad mare rubrz ⁊ p̄cussit mare
xij. p̄cussuris. ſm qđ. xij. erāt trib⁹ israel.
⁊ quelibz trib⁹ p viā suā illesa trāsiuit. q̄
xij. p̄cussure sig̃ficāt. xij. articulos fidei in
qb⁹ tota fides ꝓtinet. p cui⁹ vtutē hō trā
sit mare mundi illesus. Heb. xj. Fidē mo⁓
yses trāsiuit p mare rubr Fides ē nubes
filiorum israel. q̄ ō nocte cōtra enebras
lumen p̄stabat. ⁊ de die faciebat vmbraz
⁊ contra incendium solis refrigerium p̄
stabat. que nubes erat egiptijs tenebro⁓
sa. Sic pari modo facit fides q̄ illūinat

intellectū et cōtra incēdia viciorū refrigerium p̄stat. que fides infidelibus tota ē tenebrosa ¶ Nono fides facit nos p̄tēnere mundū ⁊ bona ei⁹ q̄ sunt tria. s. honores. delicie. ⁊ diuitie. Heb. xj. Fide moises grādis effect⁹ negauit se eē filiū filie pharaonis. ecce honores. magē eligēs affligi cū populo dī q̄z terrene iocūditatis habere p̄cūm. ecce delicie. maiores diuitias estimās thesauro egiptiorū imperiū xp̄i. ecce diuitie. Omīs enī homo sanct⁹ ista tria p̄tēnit ppter fidē quā habz ō futura vita. q: vt dicit apl's. j. cor. xv. Si ī hac vita tantū in xp̄o sperātes sum⁹ miserabiliores sum⁹ omnibus hominibus Hoc fuit figuratū in captōne hierico. vt dictū ē supra. ¶ Decimo fides ē ianua ⁊ scala. p quā ad celū ascēdimus eccīe triumphāns. ⁊ idō sine fide impossibile est placere dō ⁊ ad celū venire. Hebr. x. Justus aūt meus ex fide viuit q̄ si subtraxerit se nō placebit aīe mee. Hoc fuit figuratū in scala quā vidit iacob. que tangebat celuz. ⁊ dom⁹ erat innixus scale. et pes scale erat supra petrā quā iacob suppoſuerat capiti suo. ⁊ angeli ascēdebant ⁊ descēdebāt p scalā. vt p̄z gen. xxviij. scala ista est fides. que habz xij. gradus. qui sunt xij. articuli fidei. Tota aūt fides ē ō humanitate ⁊ diuitate xp̄i. ⁊ iō pes scale stabat supra petrā. i. supra hominē xp̄m petrā fidei. ⁊ capiti scale ūnitebat de⁹ ⁊ angeli. i. p̄dicatores ascēdebāt ad deitatē. ⁊ descēdebant ad humanitatē. p̄dicando opa deitatis ⁊ humanitatis xp̄i. Unde iacob euigilans ait. Nō est hic aliud nisi domus dī ⁊ porta celi. Et q̄ fides sit ianua celi p̄z. q: p fidē mediatoris oēs patres nostri intrauerūt celū. ⁊ q̄ in hac fidē nō sunt mortui nunq̄z intrabūt Qđ fuit figuratū in filijs israel. q: solū illi duo q̄ crediderūt. s. caleph ⁊ iosue intrauerunt terrā p̄missionis. Omēs aūt alij remāse runt mortui in deſto. Cōclude ⁊ dic cuz apostolo. heb. xj. Deficiet me tēp⁹ enarrantē virtutes ⁊ miracula fidei que a seculo facta sunt. Tanta est enī vtus fidei. q̄ mali ⁊ boni virtute fidi mirabilia operantur. Oīa enī miracula fidei attribuūtur. Et q̄ etiā mali vtute fidei operēt. p̄z p illud matb. vij Domīe nōne in nomīe tuo p̄phetauimus. ⁊ in nomine tuo demonia eiecimus. ⁊ in nomīe tuo vtutes multas fecimus. ⁊ dicz illis. nunq̄z noui vos. Et sic p̄z totū

¶ Domica p̄ma post octauas paſche de euangelio ¶ Sermo. L

Ego suz pastor bonus. Jo. x. Bon⁹ past⁹ q̄ posuit animā suā p ouib⁹ suis. pponit se nobis in exēplū. vt seq̄mur vestigia eius. q: nō debz cādela sub modio occultari sz omnib⁹ elucere. Unō cū ipe duob⁹ cecis quos illuminauit dixerit. Videte ne q̄s sciat. Matb. ix. Et tribus discipulis in trāsfiguratōe mādauerit. d. Nemini dix. visionē. matbei. xvij. Manifestū ē q̄ ad iactantiā nō dixit. sz vt boni pastoris se nobis in exemplū daret ⁊ formā. vt ipm tanq̄z ducē in omnibus seq̄remur. Joh. vnj. Ego glo. m. non q̄. Unde apl's ppter eandē cām. d. ij. cor. vij. Capite nos. Neminē lesum⁹. neminē corrupim⁹. neminē circūuenim⁹ Et itez j. cor. x. Sine offensione estote iudeis et gētibus ⁊ eccīe dei sicut ⁊ ego p oīa omībus placeo. Nos aūt q̄ in multis q̄tidie offendim⁹ ⁊ si dix. q̄mā pec. nō ha. nos ip. seducim⁹. ⁊ vi. ī no. nō ē. j. joh. j. p̄mēdare nosipos penu⁹ nō dēm⁹. puer. xxvij Laudet te alie. ⁊ nō os tu. q: si p̄terita cogitem⁹ mlta p̄misim⁹ mala ⁊ omisim⁹ bona si p̄sentia mlta sūt defect⁹ nrī. si futura incerti sum⁹ qđ nobis accidat ⁊ q̄ sumus acturi. Deu⁹ mlta p̄misit d. domīe tecū

paratus sum ⁊ in car. ⁊ ĩmor. ire. Lu. xxij Et postea triplicit̃ xp̃m negauit Propter ea dicit apl's. j. co. x. Qui se existi. sta. vi. ne ca. Sic ergo xp̃c i hoc euã. ad imitatõ nẽ nos ꝓuocãs bonũ pastorẽ se nomiat. In quo q̃dẽ euã. q̃nq; facit. Primo q̃dẽ introducit pastorẽ bonũ ⁊ op9 ei9 describit. vt post ip̃m eam9 In ꝓncipio euãgelij. Secõ ostẽdit mercẽnariũ pastorez et opus ei9 describit vt ip̃m repbem9 ⁊ fugiam9 ibi. Vber. aũt ⁊ q̃ nõ ẽ pas. Tercio op9 lupi seuiẽtis vt ip̃m caueam9 describit ibi. Lup9 rapit ⁊ disp. Quarto ostendit opa ouiũ xp̃i vt ip̃a faciam9 ibi Cog. me mee. Quito ostẽdit oportũitatẽ ⁊ cõgruentiã ouiũ ꝓgregãdax ĩ vno ouili xp̃i vt di grãm ꝓgnoscam9 ibi. Alias oues habeo. q̃ nõ sũt ex hoc ouili Primo ergo bon9 pastor introducit ⁊ ei9 op9 describit vt ip̃m seq̃mur Q Circa q̃ nota q̃ ad bonũ pastorẽ septẽ req̃runt. q̃ oĩa pfectissime fuerũt in xp̃o. s. vtus pfcã mod9 ꝓgru9. cognitõ va. caritas p̃cipua ostẽsio vite. past9 salutis. ⁊ solers custodia Primũ ergo q̃ ĩ bono pastore requirit̃ est vtus pfecta. vt. s. sit vtuosus et vtute pfect9. q; cũ vtus sit q̃ bonũ habentẽ facit ⁊ opus ei9 bonũ reddit vt di. philosoph9 ⁊ aug̃. dicit q̃ vtus est qua recte viuit̃ ⁊ nemo male vtit̃. pfecto. sic pastor si est vtuosus bon9 erit ⁊ bene officiũ suũ exequet̃ imo p nihil aliud põt eẽ bon9 et digne officiũ suũ exeq̃ nisi p vtutẽ Sunt aũt q̃dã plati q̃ solũ docẽt alios vtutes. ip̃i habere nõ curãt. silẽs cãdelis q̃ alios illuminãt ⁊ seip̃as ꝓsumũt Math. xxmj. Dicũt enĩ ⁊ nõ faciũt Ecõtra d̃ job. bap. d̃ job. v. Ille erat lucerna ardẽs p caritatez quo ad se ⁊ lucẽs p bona exẽpla q̃ad alios. Et d̃ xp̃o d̃ act̃. j. Cepit ihesus facere ⁊ docere. q; vt dicit aug̃. bene loqui ⁊ male viuere nihil aliud ẽ q̃z seip̃z sua voce dãnare. Gene. xxvij. Vox q̃dẽ vox iacob. sz manus. man9 esau sunt Unde nõ solũ pastorez ecclesiax debẽt vtutib9 pollere. sz etiã iudices ⁊ domĩ terrax secularres. Exemplũ d̃ ꝓsilio ietro. q̃ ꝓsuluit moisi vt eligeret d̃ omĩ populo viros timentes deũ. ⁊ q̃ diligerẽt vitatẽ ⁊ odirẽt auariciam quos ꝓstituerez iudices sup̃ ꝓplin Exo. j. Diligite iusticiã q̃ iudicatis traz Et nota hic exemplũ socratis q̃ inuitat9 a rege spuit in faciẽ eius. eo q̃ omĩa erãt deaurata p̃ter faciẽ. Sic multi p̃lati ⁊ domini omĩa volũt pulcra ⁊ bona habere ad gl̃iam mũdi. p̃ter animã quã nõ curãt habere bonã dũ nõ curãt vtutẽ brẽ. q̃ facit animã bonã. vt dicit aug̃. Jo. xij. Dilexerunt gl̃iam hominũ magis q̃z dei Secõm q̃d in pastore requirit̃ est modus ꝓgruus. vt sez debito modo ecclesiaz intret. s. p xp̃m q̃ est hostiũ eccie ⁊ nõ vt fur aliunde ascẽdat. Joh. x. Ego sum hostiũ si q̃s p me intrauerit saluabit̃. Iste ĩtrat p xp̃m qui p rectã intentõz. p verã fidem sufficientẽ sciam. ⁊ electõz ecclesiasticã intrat. q; xp̃c est via et hostiũ omniũ iustorum · Iohã. xmj. Ego sum via veritas et vita. Debet p̃latus et pastor rectã intentõnem habere. vt sez in p̃latõne intendat animã suã in obsequio dei saluare. ⁊ hoc debet eũ mouere ad caritatẽ. Secunda rio debz querere bona tempalia vt sustẽtentur. Quia vt dicit apl's. j. coz. ix. Nemo militat suis stipendijs vnq̃z. Et itez ibidez. Si nos vobis spũalia seminam9 non est magnuz si carnalia vestra metamus. Luce. x. Dignus est mercẽnarius mercede sua. Debet etiã verã fidez habere de christo. Debet etiã scire que ad ministeriũ suũ spectẽt. Osee. mj. Quia tu repulisti sciam et ego te re. ne sacerdotõ fungaris mihi. Debet q̃rto eligi et ꝓfirmari Heb. v. Nec quisquã sumat sibi honorẽ sz qui vocat̃ a d̃o tanq̃z aaron. Sed heu hodie. q; quasi oẽs nõ intrãt p hostiũ. sz

aſcēdunt aliūde ſcz p alios grad⁹ q̄ ſunt q̄ttuor. ſ. amicicia ſecularis. parētela carnalis. pecunia ⁊ potētia. Ider illos gd⁹ pbibet domin⁹ aſcēdere clericos Exod. xx. Nō aſcēdas p grad⁹ ad altare meu3 Nā q̄ſi oēs mediāte tpali mercede obtinēt eccīas ⁊ p̄bēdas. Ez iſtis accidet. ſicut gieſi q̄ vēdidit grām di naaman ſiro ⁊ emit de pecunia accepta vineta ⁊ oliueta ſz lepra naaman adheſit ei ⁊ ſemini eius vſq3 in ſempiternu3. mj. reg. v. Quia pctā illox quox fuerūt bona eccīax que ſunt lepra aīme. adherēt eis in ſempiternū. Act. vnj. Pecunia tua tecū ſit in pditionē quoniā exiſtimaſti regnū di pecunia poſſideri. Quia vēdētes ⁊ emētes bona eccleſiaſtica ſimoniaci nominātur. debēt enī gratis di ⁊ eccīe beneficia diſpēſari. Math. x. Gratis accepiſtis gtis date. Quicūq3 ergo nō intrat p xp̄m ſz p̄ce vel p̄cio amicicia vel parētela nō ē ver⁹ paſtor ſz fur. Ez attēde q̄ ſi amicicie vel parētele vel p̄cibus ꝓiungit xp̄c. ver⁹ etiam ē paſtor. i. q̄ndo bō ē dign⁹ ⁊ bone vite q̄3uis nō ob hoc fiat ſz p̄ce vl amicicia verus eſt paſtor. Nō dico p̄cio q⁹ q̄ntūcunq3 ſit dign⁹. ſi p̄cio fiat nō ē paſtor. ſz fur. Et iō tales p nichilo habēt xp̄um. Figura. Petrus intromiſſus p ancillaz in atriū anne pōtificis ſtatim negauit xp̄m vt p3 joh. xviij. ſic q̄ intromittunt in eccleſiam di p carnalē ⁊ carnalia negāt xp̄z ⁊ eius mādata ꝓtēnunt. Titū. j. Cōfitētur ſe noſſe deū. factis aūt negāt. ¶ Terciuz q̄d in paſtore req̄rit ē ꝓgnitō vā vt oues ſuas ꝓgnoſcat. puer. xxvij. Diligenter cognoſce vultū pecoris tui tuoſq3 greges ꝓſidera. In eode. xij. Novit iuſtus aīas iumētoz ſuoz. viſcera aūt impioz3 crudelia. Quidā enī ſubditoz indigēt miſericordia ⁊ miſeratōe. quidā vga ⁊ correctōe. quidā ꝓſilio ⁊ directōe. quidā auxilio ⁊ defenſione. ⁊ ſunt quidā tolerādi. et quidā d eccīa expellēdi. Sed illa paſtor nō poſſz facere niſi ꝓgnoſcerz oues ſuas Joh. x. Cognoſco oues meas ⁊ ꝓgnoſcūt me mee Jbidē. Et ꝑpias oues vocat nominatim. Eſt etiā plat⁹ animax medic⁹. ⁊ iō oportz eum infirmitates ꝓgnoſcere Hec tamē ꝓgnitō fit p ꝓfeſſionē potiſſime. ⁊ iō eccīa ordinauit vt ſemel ī anno quilibz ſuo cōfiteat plato ei pctā ſua oīa indicādo. Quia vt dicit boeti. Si opam medicātis expectas oportz q̄ vuln⁹ detegas. De⁹ aūt ꝓgnoſcit oues ſuas p̄deſtinatōe etna. Joh. xnj. Ego ſcio q̄s elegerī Et iō ꝓgnoſcit eas. i. aꝓprobat. Exo. xxxiij Et te noui ex nomīe. i. aꝓprobaui. Econtra d repbis. math. xxj. dr. Amē dico vobis neſcio vos. i. nō aꝓprobo ¶ Quartū q̄d in paſtore requirit ē caritas p̄cipua. vt ſpāliter caritatē habeat. Et iō petr⁹ paſtor a domīo ordinādus d dilectōe a domino fuit examinat⁹ ⁊ ſpēaliter requiſit⁹. joh. xxj. Simon ioh. diligis me plus hiſ Q.d. Cōmunis dilectō nō ſufficit tibi. debet ergo in plato eē caritas feruēs ⁊ ordinata vt deū ſup oīa diligat ⁊ primū p pter deū ⁊ in d⁹ ⁊ plus dz diligere ſalutē primi q̄z vitā ſuā corpalē. ⁊ q̄z bona tpalia ac etiā ꝓſanguineos Bern. ſup illo v̄bo. Petre amas me ſcz plus q̄z te. pl⁹ q̄z tua. ⁊ plus q̄z tuos ⁊ niſi ita pfcē diligas me hāc curā aſſumere non p̄ſumas Sic paſtor xp̄c oues ſuas dilexit vt p eis animā ſuā darz. Jo. x. Animā meā po. p ouibus meis. i. vitā meaz. Sic oīs paſtor dz eē paratus ſi neceſſe eſſz p ſubditoz ſalute mori. alias pderz aīaz ſuā. Jo. xij. q̄ amat ani. ſuā. p. eā. Et rō q̄re paſtor dz p̄cipue caritatē hrē. q⁹ vt d⁹. j. coz. xiij. caritas nō q̄rit q̄ ſua ſūt. ſz facit oīa cōia. Platus aūt dz intēdere vtilitati ꝓpn ſubditoz. j. co. x. Nō q̄ro q̄d mihi vtile ē. ſz q̄d multis vt ſalui fiant. Jtē debet habere omnia ꝓmuna pauꝑib⁹ xp̄i q⁹ bona eccīax nō ſunt d

patrimonio crucifixi patris pauper iu/
re hereditatis sūt bona pauper Act.ij.
Erāt istis omīa cōmūia ⁊ distribuebāt vni
cuiq; put cuiq; op⁹ erat ¶Quintus qđ
requirit in pastore ē ostēsio vie vt antece
dēdo oues viā eis demōstret. Esay.xxx
Hec est via ambulate ī ea Et hoc ꝓgrue
facit salutaria exēpla pl̄o pbēdo. Deb;
cnī plat⁹ totius vite spūalis exēpla ī se
pbere cū subditos informare debeat. Ex
odi.xxv. Omīa fac ſm exem.qđ ti.in mō.
monſ.est.i.in xp̄o Prelat⁹ aūt psonā xp̄i
gerit.ij.cor.v. Legatōe p xp̄o fungimur.
Lu.x. Qui vos au.me au.⁊ q̄ vos sp.me
sper. Unde.j.reg.ix.de saule dr q̄ ab hu/
mero ⁊ sursum eminebat sup vniuersu;
populū In quo dat intelligi excessus v/
tutū pastor sup alios Greg. Tantū deb;
transcēdere actō psulis vitā pl̄i q̄ntū so
let differre vita pastoris a vita greg De
bet enī plat⁹ esse quodđā speculu; sine
macula ante populū ¶Tertiū qđ in pa/
store requirit est pastus salutis vt oues
ad bona pascua ducant.j.pe.v. Pascite
qui in vobis est gregē domini Deb; enī
pastor ecclesie triplicit pascere oues xp̄i.
sc; v̄bo vitatis ⁊ pane caritatis .⁊ corpe
xp̄i Et si opus est subsidio tpalis necessi/
tatis Iob.xxj. Pascе oues meas Ter di/
xit pasce ad designandū pdictū triplice;
pastū Pascе ergo v̄bo Iere.nj. Dabo
vobis pastores ſm cor meū q̄ pascēt vos
sciēcia ⁊ doctrina Talis est cibus anime
Math.mj. Nō in solo pane viuit hō sc;
in omni v̄bo qđ pcedit de ore dī Pascе
corpali cibo Aug. Talis debet eē pastor
qui pponat verbū doctrine ignorātibus
⁊ mēsam suā ꝯmunicet indigētibus Libē
ter enī audit homo linguā eius loquētē.
cuius dexterā sibi sentit porrigentē Pa
sce tercō spūali alimēto sc; corpe xp̄i De
bet enim pastor pl̄m corpe xp̄i pascere
⁊ sacramēta eccīe ei ministrare que vere
sunt cibus anime Job.vj Ca.m.ve.est ci.
Debet etiā populū pascere quotidie p
eis orando ⁊ hostiā immolando Colo.j
Nō cessamus p vobis orātes ⁊ depcan/
tes Ro.j. Memoriā vestri semp facio in
orationibus meis Jobe.ij. Inter vestibu
lum ⁊ altare plorabunt sacerdotes mini
stri domini ⁊ dicēt Parce domine par/
ce populo tuo Sic orauit xp̄c p ouibus
suis dicēs Pater sanctifica eos in veri/
tate Job.xvij.⁊ iter Nō rogo vt tol.e.ō
mūdo sc; vt ser.e.a.ma. Septimū qđ req/
ritur in pastore ē solers cura vt bene cu/
stodiat gregē a lupis ⁊ ab alijs seuis be/
stijs nocere volētibus. Lupi sunt hereti/
ci. seue bestie sunt vicia ⁊ peccata. que bo
mines efficiunt bestiales. ⁊ ideo eccīa ba
bet canes ad hec fugāda sc; pdicatores.
qui dētibus dilacerāt vicia. ⁊ linguis sa/
nant aīmas sauciatas Psal. Lingua ca
num tuor ex.tē Ut beatus dominicus
ordinis pdicator institutor in figura ca
tuli est demōstrat⁹ matri. Unde pastor
ecclesie vocat speculator qui de turri ba
bet conspicere inimicos venientes ⁊ forti/
ter clamare. Ezechi.iij. Fili hominis spe/
culatorē dedi te domui israel. qđ si dicē/
te me ad impiū morte morieris. ⁊ tu non
annūciaueris ei vt auertat se a via sua ī/
pia. ipe in iniquitate sua morietr. sang. v̄o
e. de manu tua req. Propt̄ qđ dicit apo
stolus.j.cor.ix. Ue mihi si nō euangeli/
zauero necessitas enī mihi incumbit. esa.
lxij. Super muros tuos hierusalē cōsti/
tui custodes ⁊ tota die et nocte non tace
bunt. Here tota die ac nocte debem⁹ cla
mare dicētes Carissimi cauete q̄ inimici
appropinquant fortissimi. scilicet demo/
nes et peccata durissimū bellum dabunt
Debet etiam pastor habere retia p̄sepe
ouium. id est. p̄cepta et leges. Debet eti/
am habere baculum et virgā per quam
excutiet ⁊ segrā oues morbidas a grege

ne ipm inficiat scz hereticos et publicos peccatores Habet etiã eccia duplicẽ gladium scz spũalẽ q ẽ excõmunicatõ. p quã peccatores seqstrat Math. xxij. Sit t. sicut ethnicus ⁊ publican⁹ Et materialez. p quẽ hereticos extermiari iubet. quem gladiũ potestati seculari cõmittit ne manus deo ꝓsecrate sanguine polluant Luce xxij. ecce gladij duo hic Et respõdit ihesus Satis est Et nõ dixit. nõ est necesse. et sic patz ꝑmũ. ¶ R ¶ Scõdo describit mercẽnarius pastor vt ipm fugiamus. Ubi nota q ad mercẽnariũ tria ptinere vidẽtur Primũ est qndo nõ intrat p hostiũ sz ꝑce vel ꝓcio potẽtia vel paretela Math. xxij. Amice quõ huc intrasti nõ habens vestẽ nuptialẽ. i. debitã ꝓuenientiã Scõm est qndo p mercede tpali ⁊ nõ p deo custodit oues. tunc enĩ nõ curat nisi mũgere ⁊ tõdere oues Ezechi. xxxiij. Lac comedebatis ⁊ lanis opiebami Et tantũ mungũt q eliciũt sanguinẽ Lu. xx. Attẽdite a scribis q deuorãt domos viduaz simulãtes longã orõez. Augustin⁹. Sũt in eccia qdam ꝓpositi de qbus apostol⁹ paulus dicit sua qrẽtes nõ q ihesu xpi. qd est sua querẽtes. nõ xpm gratis diligẽtes nõ deũ ppter deũ qrentes. tpalia cõmoda sectãtes. bonores ab hominib⁹ appetẽtes. hec qndo amant a ꝓposito ⁊ ppt hoc serunt deo. qsquis talis est mercẽnari⁹ ẽ. Nota q qndo xpc ꝓmisit oues petro nõ dixit. tõde oues meas sz pasce Terciũ est qndo nõ curat de ouib⁹ Et iõ nõ antecedit eas ostẽdendo viã. nec pascit eas verbo vel exemplo nec defendit eas a lupis nec curat clamare Jo. x. Mercẽnari⁹ ãt vi. lu. ve. ⁊ su. ⁊ nõ est ei cu. ꝺ oui. q⁹ mer. ẽ ¶ Notandũ hic. q cuicũqz ꝓlato tria debem⁹ scz rõe dignitatis reuerẽtiã. rõe psone sufferẽtiã. ⁊ ex pte doctrĩe obedientiã ¶ Primo debem⁹ ei reuerẽtiaz rõe dignitatis Prelatus enĩ loco dei est

Exo. vij. Cõstitui te deũ pharaõis. Hoc dictũ est moysi q erat pastor ouium De hoc habemus exemplũ in caypha ꝺ quo iohã. xj. q cũ esset põtifex anni illius prophetauit. Ex quo patz q donuz ꝓphetie ratõne dignitatis fuit ei collatũ ⁊ nõ rõe meriti vt psone Si ergo spũssanctus honorat indignitatẽ etiã in malo ꝓferendo donũ ꝓphetie ei dẽ ⁊ nos debemus etiaz honorare De hoc etiã habem⁹ exemplũ in paulo. act. xxiij. c. qui cuz iussu summi sacerdotis esset ꝑcussus dixit ei. ꝑcutiet te deus paries dealbate. tu enĩ sedẽs iudicas me sm legẽ ⁊ ꝓtra legẽ iubes. me ꝑcuti Et dũ fuit sibi dictũ summũ sacerdotẽ maledicis. statim tũc petijt indulgẽtiã dicens Nescieba fratres q ꝓnceps sẽ sacerdotum De alexãdro etiã dicit in historiis scolasticis q veniẽs hierusalẽ ⁊ vidẽs summũ pontificẽ descẽdit ꝺ equo ⁊ adorauit eũ ⁊ veneratus est. q tamẽ multos reges ⁊ ꝓncipes subpeditauerat Et dum alexander fuisset interrogat⁹ quare hoc fecisset Respõdit q sup caput summi põtificis vidit imaginẽ dei q apparuit ei in grecia. Et iõ ait deũ adorani ⁊ hominez veneratus sum. ¶ Scõdo debem⁹ ei sufferentiã rõe psone vt donec eccia sustinz eũ debet a ꝓlo sustineri. nisi essz heretic⁹ vel public⁹ pctõr. ⁊ tũc suo supiori denũciandus essz De hoc quidẽ habem⁹ exẽplũ de dauid ꝺ quo. j. reg. xxvj. dicitur q noluit occidere saulẽ cum pluries potuisset sed ait Nisi dominus ꝑcusserit euz aut dies eius venerit vt moriat. autin ꝑlium descendẽs pierit. nõ mittã manum meã in christũ domini. Quis enĩ mittet manũ suã in christũ domini ⁊ innocens erit ¶ Tercio debemus ei obediẽtiaz ex parte doctrine vt doctrine quam ꝓdicat obediamus. Math. xxiij. Super cath. mo. se. scribe ⁊ pha. om. que di. vo. fa. Et sit pz secũdũ ¶ Tercõ ostẽdit op⁹ lupi

seuiētis vt ipm caueam⁹. Iste lup⁹ seuiens ⁊ rugiēs ē dyabol⁹. j. pe. mj. Aduer. ve. dya. tā. l. ru. cir. que. que deuo. ꝛc Ubi nota q illius lupi seuiētis. s. dyaboli qnqz sunt opa ¶ Primo enī separat aiam̄ a deo ppria enī opatō dyaboli ē separe ⁊ diuīde. Ipe ei in celo angelos diuisit a deo. in padiso vo hominē Unō p mos pentes nrōs de padiso expelli fecit ad vallē hui⁹ miserie. Imitant aūt eūz q sunt ex pte illi⁹. sap̄. ij. Propterea vo dyabolus a do sepat aiam̄. qz qz diu ē deo ꝓiuncta nihil pōt ei nocere sz post sepationem. sicut job̄. nj. dr. Manete in me. si qs in me nō mā. mit. fo. ⁊ col. e. ⁊ in ig. mi. scz demones. Exemplū de pullis galline q nō possunt ledi a coruo donec ibūt sub alis. Propterea xp̄c ait mat. xxiij. Quotiens volui congregare filios tuos quēad. gal. ꝓgre. pul. suos sub alis ⁊ noluisti. ad hierm loqtur. ¶ Ecdo postqz sepauit cecat eū vt nō delectetur nisi in tenebris ignorātie habitare Jo. nj. Omis. n. q mala agit odit lu. De coruo dr q homini suspenso p̄mū eruit oculos. Sic facit dyabolus. Corrūpit etiā ei totū appetituz vt dulce videat ei amarū ⁊ ecōuerso. Esa. v. Ue q dicitis malū bonū ⁊ bonū ma. po. lu. te. ⁊ te. lu. ponētes dulce i ama. et amarum in dul. Aug. Palato nō sano pena est panis. q sano ē suauis. Letat enīz aīa sepata a deo in malis et in bonis anxiat Prouer. ij. Letant cū male. et exul. in re. pes. ¶ Tercō postqz cecauit vincit eā catenis. et facit circūire de vicio in vicium. ps. In cir. impi. amb. Jo. xxj Alius te cinget et duc. quo. t. non vis. In cui⁹ psona dicit aplus ro. vij. Nō ei qd volo bonuz hoc ago. sz qd nolo malū hoc facio. Exēplum de sampsone quē philistei sepauerunt a suis. et eruerūt sibi oculos et vinxerunt et fecerūt molere vt iumentuz. vt p3 iudi. xvj. Et fortiorē catenā posuit dyabolus in gutture vt nō cōfiteat bō qz tota vis lupi ꝓsistit in ore ¶ Quarto postqm catenauit tormētat eā et qescere nō p mittit Esa. lvij. Cor impij quasi mare feruēs qd qescere nō pōt. Aug. Justisti domine ⁊ sic est vt pena sibi sit omis inordinatus animo⁹. Und. j. reg. xvj. de saule dr q spūs malus agitabat eū ⁊ tormētabat Exemplū Sic facit dyabol⁹ sicut satelles capiēs hominē vt redimet se. qz sepat eū ab hominib⁹ fasciat ei oculos ponit i catenis et tormētat eū et aufert ei bona sua ¶ Quīto et vltimo ducit eā de hoc tormēto ad sempiternū. Lu. xij. Stulte hac n. repe. am. t. a. te. ꝛc Job. xxj. Ab aqs nuium trā. ad ca. nimiū Sic trāstuit pharao et exercit⁹ eius de suffocatōe ad infernū exo. xv. Et sennacherib exercit⁹ de fluie ad ignē eternū. vt p3 esa. xxxvij. Et sic p3 tercū ¶ Quarto ponūtur opa ouiū xp̄i. vt ipa faciamus. quia ꝓgnoscūt me mee

¶ U ¶ Ubi nota q oues habēt decem cōdiciones q cōuenūt fidelibus xp̄i in q bus eoz opa eluceścūt. Prima est malorum et fidei simplicitas. Quis enim simplex aīmal est. Sic fideles simplices sūt i malis et prudentes in bonis. Matth. x Estote pru. sicut ser. et sim. si. co. Similit credūt ea q fides dictat q impossibilia videnī. ij. Cor. x. In captiuitatē redigētes omnē humanū intellectū i obsequiū xp̄i. scz ad obediēdū fidei Amb. Tolle argumēta vbi fides querit. Ecci. nj. Que p̄cepit deus tibi. cogita ista semp et in pluribus opibus eius ne fueris curiosus. Figura ezo. xix. Et si bestia tetigerit montē lapidibus obruet. Bonus est altitudo fidei que a bestijs. i. simplicib⁹ et secularibus nō debet tāgi manib⁹. i. p euidentiā opm̄ pbari. sz debēt credē moysi ppbete et ea credē que ds ei locut⁹ est. Itē ibidē xx. alia figura. Si edificaueris inqt dominus mihi altare de lapidib⁹ impolitis

edificabis illud. Altare lapideū est fidei fundamētū qđ nō debet edificari lapidibus politis. i. rōnibus ⁊ argumētis acq̄sitis. Scđa est timor ⁊ fuga mali. Est enī ouis animal timidū. Sic fideles habēt timorē filialē ⁊ nō seruilē p quez timēt valde offendere deū. Prouer. xxvnj. Beatus bō q̄ semp est pauid⁹. Eccl. j. Timēti deū bene erit in extremis. Talis enim timor facit cauere a malo ⁊ bene opari. de pmo puer. xv. In timore domī omis declinat a malo. de scđo eccl. xv. Qui timet deū faciet bona. Et iō q̄ sine timore est iustificari non poterit. eccl. j. Item eccl's. vlti. Deū time ⁊ mādata ei⁹ serua. hoc ē om. bō. Tercia ē pax et ꝯcordia. q2 ouis pacificū animal ē. Sic fideles xp̄i cū omnibus querūt pacē Ro. xnj. Si fieri pt qđ ex vobis ē cū omnib⁹ ho. pa. ha. Jo. xnj. Pacē re. vo. pa. m. do vo. Quarta ē caritas pfecta. Nā ouis vt dicit aug̃. implet mādatū de duab⁹ tunicis. q2 vnā sezlanā dat nō habēti Sic fideles xp̄i omīa ꝯmunicāt Act. nj. Erāt illis omīa ꝯmunia. Ju. xix. Dimidiū bo. me. domīe do. pa. Job. xxxj. Si despexi pterentē pauperē eo q̄ nō habuerit indumentū vt de vellerib⁹ ouiū meax calefact⁹ ē Quīta est obediētia ꝑmpta ouis enī pastori obedit. Sic fideles xp̄o ⁊ p̄latis eccl̄ie Jo bā. x. Oues mee vocem meā audiūt ⁊ sequunt̄ me Matthei. nj. Venite post me Et illi ꝯtinuo re. re. se. sūt eū. Quia vt 2 j. Reg̃. xv. Melior est obediētia q̄z vict. Sexta ē sobrietas magna. Est. n. ouis animal valde sobriū. herba ꝯtentū. Sic fideles xp̄i in cibo ⁊ potu sūt valō sobrij ⁊ ꝯtēti modico vestimēto. j. thi. vj. Habētes ali. ⁊ q̄bus te. bis ꝯtē. sim⁹ aj. Cor. xj. In fame ⁊ siti in ieiu. m̄l̄t in la. ⁊ erū. in vi. mul. in fri. ⁊ nudi. Hebr. xj. Circūierūt in melo. in pel. caꝑ. egē. an. af. q̄bus dig. nō erat mū. Septima ē discretō q̄ in vngule scissione designat. Quis enī scindit vngulā ⁊ rumina. ⁊ iō aīmal mundū vocat in sacrificiū domī aptuz. Sic fideles discreti sūt in agēdis Heb. v. pfectoz est solidus cib⁹ eoz q̄ ꝑ cōsuetudinē exercitatos habēt sensus ad discretōnem boni ⁊ mali. Quia vt dicit bern. Discretō ē mater omniū vtutū. tolle hāc ⁊ nulla virtus erit. In cui⁹ figura mādatuz est in lege q̄ omne sacrificiū sale ꝑdiat. leuit. ij. Rumināt etiā ⁊ repetūt vba xp̄i Ju. ij. Maria aūt ꝑseruabat omīa vba hec cōferens in corde suo Nā vbū dei debet masticari ⁊ comedi ⁊ nō deglutiri Ezech. nj. Fili hominis comede volumē istud. ⁊ comedi et factuz est quasi mel dulce in ore meo. Octaua est innocentia vā. Est enī ouis animal totū innocēs. q2 nec dēte. nec calce nec vngui⁹. nec cornib⁹ nocz. Sic xp̄i fideles nec dētibus p detractōez. nec calcibus p percussionē. nec vngui⁹ p bonorum alioz direptōez. nec cornib⁹ potētie p expulsionē nocēt. ij. Cor. vij. Neminē lesimus. neminē corrupim⁹. neminē circūuenim⁹. Ro. xij. Nulli ma. p ma. red. sed ecōtrario. vt. j. pe. ij. 02 benedicētes. et si xp̄i fideles p viā innocētie nō continuent ambulare. statim ad viā penitētie redeunt. ⁊ satisfaciūt plenarie ꝓut possunt vt vbi abundauit delictū supabūdet grā meritoz Ro. vj. Sicut exhi. mē. vel. seruire ummū. ⁊ iniq̄. ad iniq̄. ita nūc exhi. seruiat. in sanctificationē. Nona ē patiētia firma Quis enī interficit ⁊ decoriat ⁊ nō reclamat. Sic xp̄i fideles habēt in omnib⁹ patientiā. Unde cātamus. Cedunt gladijs more bidentiū nō murmur resonat. non ḡrimonia. sz corde tacito mēs bene ꝓscia cōseruat patientiā Ju. x. Ecce ego mitto vos sicut agnos inē lupos Hebr. x. Rapinā bo. ve. cū gau. suscepistis Ja. j. Habet patientia op⁹ pfectū habz Decima ē generalis vtilitas Quis enī omnia habet

vtilia.q2 bona est lana.bonuz est lac.bo/
nus fetus.bonꝰ mo2suz.ac etiã bonus fi
mus.ꝛ omĩa habz bona ꝑter carnes. Sic
xp̃i fideles bonã habẽt lanã.i.substãtiaz
tempalẽ q2 ipam iuste acquirunt ꝛ possi
dent bene dispẽsant in vita ꝛ bene relin/
quũt in mo2te. Bonũ etiã habẽt lac. id ẽ
doctrinã ꝛ sciam. Bonũ etiã habẽt fetuz
id est.bona opa q̃ sunt filij iusto2uz. Bo
nũ etiã habẽt mo2suz.q2 dẽtibus suis vi/
cia lacerãt ꝛ bona comedũt. Bonũ etiaz
habẽt fumũ. Habẽt enim sterc9 musci qõ
valde redolet.q2 coã deo ꝛ sanctis redo
lent.ꝛ fama eoꝝ nõ fetet.ij. Co.ij. Christi
bonus odo2 sum9.alijs quidẽ odo2 mo2
tis in mo2tẽ alijs aũt odo2 vite in vitam
Gen.xxvij. Ecce odo2 filij mei sicut odo2
agri pleni cui benedixit deus Carnẽ vo
fideles xp̃o ita macerãt ꝛ domãt ꝙ ad co
medendũ penit9 nihil valet. Aug9. Car/
nẽ vestrã domate ieiunio ꝛ abstinentia
esce ꝛ potus.ij. Coꝝ.mj.sp mo2tificatõez
iesu xp̃i in co2pibus vestris circũferẽtes.
Unde beata agatha dixit q̃ntiano cõsu
lari Nisi diligent feceris co2p9 meum a
carnificib9 attrectari.nõ põt aĩma mea ĩ
padisum cuz gl̃a martirij intro2e Et sic
patz quartũ ¶ Quũto ponit opo2tũitas
ꝛ cõgruẽtia ouiũ ꝙgregãdaꝝ in vno ouili
xp̃i Et hoc est Alias oues habeo q̃ nõ
sunt ex hoc ouili Que quidẽ opo2tũitas
ex ꝑte nostra est necessitas ex ꝑte vo di ẽ
ꝙgruẽtia Ex ꝑte enĩ nostra talis congre/
gatõ est omĩno nobis necessaria ad salu
tem.q2 eram9 ceci.p diuersa pctã dispersi
sub potestate dyaboli redacti.penis eter
nis obligati.ꝛ a gaudijs padisi excluſi.
Sed p reductõez ad ouile xp̃i fidei lumẽ
accipimus. a peccatis absoluimur ꝛ ad
vnitatẽ virtutũ reducimur.a ptãte dya/
boli liberamur.penas inferni euadim9
ꝛ ad padisum reducimur Hec omĩa fiũt
in ouili eccĩa dei. Mathꝝ.xvj. Tu es chri/
stus filij dei viui.ecce lumẽ fidei Tibi da
bo cla.re.ce.ecce reductõ ad padisum.et
porte inferi nõ ꝑualebũt aduersus eam.
ecce liberatõ a ptãte dyaboli ꝛ a penis in
ferni Et qd̃cũqz solueris sup terrã solu/
tum erit ꝛ in celis.ecce absolutõ a pecca/
tis Et iõ si volum9 salui fieri necesse ẽ vt
ad ouile xp̃i p baptismalẽ dei grãz redu/
camur Mathꝝ.vl. Qui cre.ꝛ bap.fu. sal.
erit q̃ vo nõ cre.ꝙdẽna. Ex ꝑte vo di fiut
decẽs et ꝙgruũ ꝑpter sex. ¶ Prio
ad caritatẽ dei eximiã demõstrandam.j.
Joꝝ.nj Videte qualẽ caritatẽ dedit nobis
deus vt filij dei nomiemur et sum9 ¶ Der
talẽ enĩ reductõem filij dei sum9 ¶ Se/
cundo ad di potentiã ostendẽdã q̃ maxi
me in tali reductõe ostẽsa fuit.vt di.augꝰ
q2 ꝑ quosdã simplices et vles totũ mun
dum diuersa colentẽ ad vnã fidez reuo/
cauit.j.coꝝ.j. Videte vocatõz vestrã frẽs
q2 nõ multi potẽtes nõ multi sapientes.
sed que stulta sunt mũdi elegit de9. In q̃
dei omnipotẽtia demõstrat Quia vt di
cit augu.manus ẽ facere de impio piũ.q̃z
creare deũ celũ et terrã ¶ Tercõ ad di iu
sticiã ꝙmendandã. q2 iustũ fuit ꝙ iudei
q̃ noluerũt xp̃m recipe dispergerẽt et ce/
carent et gẽtes q̃ ip̃m nõ viderũt et tamẽ
in eũ crediderũt vnirent et illuminarẽt.
Johꝝ.ix. In iudiciũ ergo in hũc mundũz
veni vt qui nõ vidẽt videãt.et q̃ vidẽt ce
ci fiant ¶ Quarto ad di sapiẽtiã cui9 est
ordinare insinuãdam q̃ eccĩam xp̃i d̃ gẽ/
tibus ꝙgregatã ita bene ordinauit et di
stinxit Eph.mj. Et ip̃e dedit quosdã q̃dẽ
apostolos.quosdã ꝓphetas.quosdã aũt
euãgelistas.alios vo pastoꝛes et docto/
res ad ꝙsummatõz sanctoꝝ in op9 mini/
sterij in edificatõz co2pis xp̃i ¶ Quinto
ad maiestatẽ di laudãdã. Nunq̃z enĩ su/
it d̃s ita ꝙgnitus et laudat9 et veraciter
adoratus sicut in eccĩa gẽtium. Esa.xlij.
Laus ei9 ab extremis terre. Eph.iij. Qd̃

alijs generatõibus non est agnitũ filijs hominũ. sicut nũc releuatum est sanctis aplis ei⁹ ⁊ pphetis ¶ Sexto ad dei gratiã ⁊ glã diffundendã. Bonũ enĩ vt dicit dyonisius est suiũpius diffusiuũ. ⁊ qz deus sũme bon⁹ est. decẽs fuit vt summe se ꝯmũicaret. qđ ⁊ fecit carnẽ assumẽdo. ⁊ grãm suã in gẽtib⁹ diffundẽdo. ⁊ eccle/siã suã de gẽtibus ꝯgregãdo. Primo eĩ deus tantũ in iudea not⁹ erat. sz mõ sunt omẽs pleni fide ⁊ grã dei. iobã. j. Deple/nitudine ei⁹ nos oẽs accepim⁹ grãm pro grã. Esa. vj. Iplena ẽ omis terra gla eius ps. Miserico:dia domĩ plena est terra. Si aũt ꝑuersionẽ ⁊ ꝯgregatõz gẽtiuz cõsiderem⁹ put est ꝓdestinata a đo ⁊ ꝓphetis ⁊ sanctis. sic dicim⁹ q̃ necessariũ fuit oĩno q̃ istas oues scz gẽtiles ad dei eccl̃am ꝯgregaret ¶ Math. v. Iota vnũ ⁊ vn⁹ apex nõ ꝓteribit a lege donec oia fiãt. Celũ ⁊ terra trãsibũt. ẏba ãt mea nõ transibũt. lu. xxj. Et sic pz totũ de euã.

De epistola Sermo. CLI.

Xristus passus

est ꝓ nobis vobis relinquẽs exemplũ. j. pe. ij. Sicut đr iob. vij. militia est vita homĩs sup terrã. huj⁹ aũt militie bellũ nõ est carnale sz spũale. Et iõ dicit apl's. ij. co. x. Arma militie nostre nõ sũt carnalia sz spũalia. Eph. vj. Induite vos ar. dei vt possitis sta. aduer. insi. dya. quoniã nõ est nobis collu. aduer. car. ⁊ san. sz aduer. ṗn. ⁊ ptã. tene. bax. cõtra. spũalia neq̃. in cele. Et iõ beat⁹ petr⁹ q̃ fuit nobis dat⁹ a đo vexillifer ⁊ capitaneus in isto bello tanq̃z bon⁹ capitane⁹ reducit nobis ad memoriã patris nostri iesu xp̃i passionẽ vt ad p̃lũ accẽdamur. ⁊ fortiter dimicem⁹. Habz enĩ passio xp̃i virtutẽ acuitiuã qđ figuratũ ẽ. j. mach. vj vbi đr q̃ ostẽderũt elephãtibus sanḡnez vue. i. xp̃i. ⁊ mor. i. alioz sanctoz ad acu

endos eos ad p̃lũ. Ad lrãm sic faciũt capitanei in exercitu. qz morte violentã p/decessoz suoz reducũt militibus ad memoriã vt fortit accẽdant ad bellu3. Et qz isto tpe maj⁹ bellũ instat. qz magis tẽptamur ꝓptez abundãtiã sanḡnis ⁊ amenitatẽ tpis. iõ eccl̃a tam in euãgelio q̃z in epl'a passionẽ xp̃i ad memoriã nobis reducit vt fortit dimicem⁹. In q̃ epl'a beat⁹ petrus tria ṗncipalit facit. Primo eĩ reducit nobis ad memoriã xp̃m passu3 ad imitandũ. In ṗncipio epl'e. Secdo ostendit ip̃ius xp̃i patiẽtis pfectõz ad venerãdum. ibi. Qui pctũm nõ fecit nec inuẽt⁹ est dolus in ore ei⁹. Qui pctã nrã ip̃e pertulit in coz. i. sup. lig. ¶ Primo ergo beatus petr⁹ reducit nobis ad memoriã xp̃z passum ad imitandũ. d. Christ⁹ passus ẽ. glo. omẽ genus passionis. Et iõ nõ determinat qđ sit passus vt innuat omẽ gen⁹ passionis assumpsisse. Determiat enĩ ꝓ q̃bus sit passus. qz ꝓ nobis tã apostolis q̃z omnib⁹ alijs. Ro. vnj. Pro no. omĩ. tra. il. Vobis scz gẽtib⁹ q̃ ip̃m nõ vidistis relinquẽs exemplũ patiẽdi flagella ⁊ aduersa omĩa ac etiã mortẽ. sicut ⁊ ip̃e passus est. p̃s. Oẽs fluct⁹ tuos induxisti super me. Et hoc est qđ sequit. Ut seq̃. vel. eius a lõge. qz de ꝓpinquo seq̃ nõ possetis. Et nota q̃ dicit vobis relinquẽs exẽplũ ⁊ nõ nobis. Apostoli eĩ fuerũt ab ipso xp̃o informati vtpote qz ĩ p̃sentia omnia viderũt ⁊ pceperũt ⁊ spũs sanctus postea omĩa plene ip̃is suggescit. Joh. xnj. Ille vos docebit omĩa ⁊ suggeret vobis omĩa. Et iõ passio xp̃i erat imaginata ĩ cordibus eoz. Gal. vj. Ego enĩ stigmata domĩmei iesu xp̃i in corpe meo porto. et ꝓptera in omnib⁹ xp̃m sequebãt prout poterãt. ⁊ sic volebat petrus illos sequi. Joh. xxnj. Vestigia eius secutus est pes meus. nec declinauit ex eis ¶ Circa hoc mẽbz ad edificatõz nostrã duo vidam⁹

scz quare p nobis xpc passus est. t in qui bus vestigijs ipm imitari debemus.

¶ Circa pmū notandū q ppter no uem xpc passus est p nobis. ¶ Primo passus est p nobis abluēdis. q magnis sordibꝰ peccatoꝝ inuoluti eramꝰ. Apo. j. Lauit nos a peccatis nostris. Exēpluz sicut carduus ppter sui ꝓsumptōez pur gat pānos. ita xpc p suā mortē t sanḡnis effusionē purgauit t abstersit rubiginez peccatoꝝ nostroꝝ Malach. iij. Ipe enim quasi herba fullonū t purgabit filios le ui. Erat enī macula peccati ita indurata in aīma homis. t ita fortiē adherebat. q p nihil aliud nisi p sanḡnē xpi poterat la uari ¶ Secūdo passus est p nobis redi mendis. q oēs sub potestate dyaboli te nebamur p debito pmoꝝ pentū ad infe ros descēdentes Exemplū sicut paulinꝰ episcopꝰ nolanus dedit seipm in seruūp redimēdo filio vidue a barbaris in afri ca detēto vt dicit greḡ. in dya. sic t xpc se tradidit vsqz ad mortē vt nos liberaret. Esa. liij. Vulneratꝰ est ppter iniq. no. at tri. est ppter scele. no. Et sic xpc nos lauit t redemit. In cuiꝰ figura de latere eiꝰ pē dentis in cruce exiuit sanguis t aq. vt dr iob. xix. aqua scz ablutōnis t sanguis re demptōis Et iō caros nos habz. q care nos redemit. j. pe. j. Nō auro vel ar. re. es. sed pcio. san. ag. incō. Caram ergo t nos valde hāc redēptōem habere debemus.

¶ Tercō passus ē p nobis viuificandis q omēs in peccatis mortui eramꝰ. Gre. Mortē nostrā scz culpe moriēdo destru xit Ro. vj. Uetꝰ hō noster simul crucifi xus est vt destruat corpus peccati. vt vl tra nō seruiamꝰ pctō Exemplū sicut pel licanus effundēdo sanguinē suuz super pullos suos mortuos t resuscitat t viui ficat ps. Similis factꝰ sum pelica. so. ꝛc.

¶ Quarto passus est p nobis sanāndis. q omēs morali infirmitate pstrati iace bamus. ps Misit vbū suū t sanauit eos scz ad patiendū. Aug. Magnꝰ itaqz me dicus venit. s. ad medicinā amarā ꝓficiē dam t pgustandā. q magnꝰ vbiqz iace bat egrotꝰ Mā de latere xpi pendētis in cruce vt dicit aug. fluxerūt oīa sacramē ta que sūt aīe languētis efficacissime me dicine Exemplū sicut medicꝰ ꝓficit medi cinas t pillulas t ipe aliquā sumit vt as securet egrotū sic t xpc penitentiā tanḡz anime medicinā ꝓfecit in cruce et ipaz gu stauit vt nos secure eā sumeremꝰ Mat. xvj. Si quis vult venire post me scz vt ī anima saneť. abneget semetipm. i. abre nūciet vite carnali sicut ego. t tol. cru. s. i. penitētiā. et sequat me ¶ Quito passus est p nobis inflamādis. q in dei amore numis frigidi manebamꝰ Ro. v. Cōmen dat aūt suā caritatē deꝰ in nobis. quoni am cū ūmici essemꝰ recō. sumꝰ do p mor. filij eiꝰ Exemplū sicut abraaz nō pcendo vnigenito filio suo scz ipm ad immolādū ducēdo. apparuit eiꝰ magna caritas ita cū deus pater traderet filiū suū ad mor tē. maxima eiꝰ caritas circa nos ē ostēsa. In quo facto ad suū amorē nos fortiter et sup omia inflamauit Bern. Sup om nia te amabilē mihi reddit bone iesu ca lix quē bibisti opꝰ redēptōnis nostre

¶ Sexto passus est p nobis replēdis t ditādis q omnibꝰ veris bōis vacui era mus Jo. xij. Si ego exal. fu. a ter. om. tra. ad meip. i. hominē in quo omia cōicant. et q est qdammō oīa. trahā ad pricipatū nem omniū bonoꝝ. Expluz sicut vir moriēs vxorē quē maxime diligit dimit tit dominā domꝰ et omniū suoꝝ. ita xpc moriēs eccie spōse sue reliqt thesauꝝ suū scz meritū passionis sue. qđ infinitus est thesaurus. quē eccia quotidie applicat fi lijs suis p eccie sacramēta. Insup fecit eā dominā totiꝰ mūdi Tale exemplū habeť de alexādro. q moriēs diuisit regnuz. xij.

pueris suis q̄ secū fuerāt nutriti. vt ptz. j. mach. j. Sic xp̄c moriens. xij. aplis. ⁊ nobis in illis q̄ sum⁹ filij eoz. totū regnū suum diuisit. ita q̄ cuilibz totū Lu. xxij. ego dis. vo. sicut di. mi. pa. m. re. ¶ Septimo passus ē p nobis ad bellū animādis. q2 ī bello spūs nimis retrahebamur. j. pe. mj Christo igit̄ passo ⁊ vos eadez cogitatōe armamī. q2 vt 02 lu. vj Nō est discipulus sup magistz. neqz suus maio2 domio suo joh. xiij. Et bern. dicit q̄ effeminat⁹ ē miles q̄ eunte domio suo ad belluz vult lasciuire in lecto Exemplū sicut rex ī bello ponēs se in p̄ncipio aciei ceteros animat ad bellū. sic ⁊ xp̄c p̄mus crucez ascēdit. vt omēs ad crucē penitētie animaret. in qua maximū bellū instat. ¶ Octauo passus est p nobis ad celū ciuitatē nostrā reducendis ⁊ intromittēdis. a q̄ oēs exulabamus Esa. xxij. Dabo clauē. i. crucem domus dauit sup bumez ei⁹. Que crux 02 clauis. q2 celū aperuit quā dū xp̄c sup hūerum portauit ⁊ sup eā ascēdit celū reseravit nobis. Exemplū sicut rex vincens regē sibi inimicū q̄ terram ⁊ fideles sibi abstulerat vincit eū catenis in carcere. ⁊ bona ei⁹ diripit ⁊ oēs captiuos q̄s tenebat liberat. ⁊ exules ad ciuitatē reducit. Sic xp̄c fecit dyabolo quē ī cruce debellauit. ⁊ in infernū catenis vinctū misit. ⁊ homines q̄s captiuos tenebat liberauit et ad celū reduxit. Et hoc ē q̄d ip̄e p q̄ndā silitudinē di. lu. xj. Cū fo2. ar. cu. atri. su. in pace sunt om. q̄ pos. Si aūt fo2. eo supue. vicerit eū vniuer. ar. e⁹ auf. in q̄. p̄fid. ⁊ spo. eius distribuet ¶ Nono passus ē p nobis resuscitādis ⁊ glorificādis. q2 omnes morte ⁊ miseria tenebamur. Ad02s enim xp̄i ad gl̄am resurrectōis ē termiata. Et ideo mortuus ē vt gl̄osus resurgeret. Sz sicut dicit apl̄s. j. thes. mj. Si. n. cre. q̄ iesus mo2. est ⁊ resur. ita ⁊ ds eos q̄ do2. p ie. ad. cū eo. Quia xp̄i resurrectio est cā nrē resurrectōnis. Et sicut xp̄c resurrexit ita et nos resurgem⁹. vt innuit apl̄s. j. coz. xv. Exemplū sicut granū frumēti non resurgit pulcz cū foliis nisi p̄us in t̄ra moriat sic neqz nos resurgemus nisi p̄us moriamur in terra Jo. xij Nisi gra. fru. ca. ī ter. mo2. fu. ip. so. manet ż̄c. ¶ Secdo videamus in q̄bus vestigijs debemus eū seq̄. ¶ ¶ Ubi nota q̄ nouē vestigijs debem⁹ eū seq̄. ¶ Primo in vestigio caritatis vt sicut ille p nobis animā suā posuit. ita ⁊ nos debem⁹ ad ei⁹ honoz̄ē p salute p̄ximoz aīas nostras ponere. vt 02 j. iob. ij. ¶ Secdo in vestigio penalitatis vt sicut xp̄c multas penas ⁊ aduersa sustinuit ita ⁊ nos debem⁹ aduersa tolerare. quia vt 02 ad heb. xij. Quē diligit dominus castigat fla. aūt om. fi. quē recī. ij. corinth. xj. In plagis supra modū in mortibus freq̄nt. a iudeis q̄nquies q̄dragenas vna min⁹ accepi. ter vir. ce. sum. semel la. sus ¶ Tercō in vestigio largitatis. quia omia bona sua nobis p̄ūicauit Ad vnū verbū latroni suū regnū donauit. In cuius largitatis signū mortu⁹ ē manib⁹ p̄foratis. Ro. vnj. Qūo nō etiā cū il. omia no. do. Ita ⁊ nos debem⁹ p eius amoze paupibus mēbris suis nrā bona largiri Math. xxv. Quādiu fecistis vni de bis fratribus meis minimis mihi fecistis. ¶ Quarto in vestigio pauptatis. q2 cū esset diues p nobis egen⁹ fact⁹ est Ps̄al. Simul in vnū di. ⁊ pau. Ita ⁊ nos p̄pter eū paupes spū fieri debem⁹ Math. xix. Ecce n. re. om. ⁊ se. su. te Jn eodē. v. Beati pau. spū quo. ip. ē reg. cel. ¶ Quinto ī vestigio humilitatis. q2 vt nos exaltaret sūme se būiliauit Phil. ij. Semetip̄z exinā. ser. ac. Ita ⁊ nos būiliari debemus vt cū ip̄o in gl̄a exaltemur. Job. xxij. Qui humiliatus fuerit in gl̄a erit ¶ Sexto ī vestigio obediētie q2 p salute nrā patri vsq̄z ad mortē obediuit. ⁊ volūtatē patris

ꝛ nō suā petijt adimpleri. ℣bi.ij. Factꝰ obediēs vsqz ad mortē. ℣Math.xxvj ℣Nō sicut ego volo sz sicut tu. Ita ꝛ nos debemus mādatis eiꝰ obedire ꝛ voluntatem suā ꝛ nō nrām facere ℣Actuū.v. ℣Obedire magis oportet dō q̄z hominbꝰ ℣Math. xix. Si vis ad vitā ingre.ser.mā. ¶ Septimo in vestigio patiētie. qꝛ depilatꝰ. cōsputus. collaphisatꝰ. vberatꝰ ꝛ ligatꝰ ad ad columnā. falsе accusatꝰ ꝛ morte ꝓdēnatus. ꝛ vltimo cruci affixꝰ ꝛ lāceatꝰ. nō aperuit os suū. ita vt miraret̄ pses dicens. ℣Nō respōdes q̄cq̄z. vides in q̄ntis te accusant. Unō ꝑpt̄ nimiā patiētiā sprexit eū herodes indutū veste alba. luce.xxiij. ℣Esa.liij. Sicut ouis ad occisionē ducet̄ ꝛ quasi ag.co.tō.se.obmu. ꝛ nō aperiet os suum Sic ꝛ nos debemus patientes eē ad omīa ꝛ ad oēs .j.cor.xj. ℣Maledicimur ꝛ benedicimꝰ psecutōz patimur ꝛ sustinemus blasfemamur ꝛ obsecramꝰ ℣Luc.vj. Beati eritis cū vos ode.bo. ꝛ exprbra. et ejecerint no.ve.tā. malū ꝑp. fi.bo. ¶ Octauo in vestigio pseuerātie qꝛ xp̄c vsqz ad mortē in bono pseuerauit ℣Jo.xvij. ℣Opꝰ ꝓsummaui qō dedisti mihi vt factā Sic ꝛ nos opꝰ vitutis ꝓsūmare debemꝰ. et in eo vsqz in finē durare. qꝛ vt dꝛ mathei.x. Qui aūt pseuerauerit vsqz in finē hic salvus erit ¶ Nono in vestigio victorie ꝛ corone. qꝛ xp̄c vicit dyabolū ꝛ mundum cū omnibꝰ pōpis suis. ꝑpterqō fuit ī gl̄a coronatꝰ ℣Johā.xvj. Cōfidite qꝛ ego vici mundū. Sic ꝛ nos debemꝰ dyabolum et mundū vincere vt in gl̄a coronemur. qꝛ vt dicit apl̄s.ij. Thi.ij. ℣Nemo coro. nisi q̄ legi. cer. ℣Apoc.ij. Uincenti dabo edere dē ligno vite. Et sic pz ꝑmū. ¶ Secdō beatꝰ petrus ostēdit xp̄i patiētis pfectōz ad veneranda. q̄ pfectō demonstrat ex tribus ℣Primo ex innocētia. qꝛ pctūm non fecit Secdō ex patiētia. qꝛ cū malediceret̄ non maledicebat. Tercō ex volūtate. qꝛ trade bat se. Sic ergo xp̄i patiētis pfectō pz. qꝛ innocēs fuit ꝛ patienꝫ sustinuit ꝛ voluntarie passus ē. Innocētia aūt eiꝰ ostēdit hic ex duobꝰ. s. ex puritate a pctō interiori siue occulto vl̄ exterioꝛi siue manifesto vel ex pctō in ope ꝛ ex pctō in locutōe Et hoc est. Qui peccatū nō fecit scz in occulto vel in ope. nec inuētus est dolꝰ. i. falsitas vl̄ simulatō in oꝛe eiꝰ. i. in manifesto vel in locutōe. Et tamē xp̄c multum fuit obꝓbuatus a scribis ꝛ phariseis ℣Mar.xj Et obꝓbuabāt eū. Qui cuz malediceret̄. i. cū mala sibi optarent̄ ꝛ falsa imponerēt̄, iuxta illud math.xxvij. Vach q̄ de.tē. Et iob.vnj ℣Nūc ꝓgnouimus qꝛ de.ha. Ipe tamē in omnibꝰ nō est ꝓmotꝰ nec alicui maledixit scz econtra benedixit. ℣Roꝛ.xij ℣Nulli malū ꝑ malo red.j.Coꝛ.vj. ℣Maledicimur ꝛ benedicimꝰ psecutōem patimur ꝛ sustinemus. blasfemamur ꝛ obsecramus. Cuz pateret̄ tā grauit et dure et generaliter ꝑ totū coꝛpꝰ. Tren.j. O vos omēs q̄ tran. p viā attē. et vi. si est do. silis sicut doloꝛ meꝰ. Esai.j. ℣A plāta pe. vs. advert. nō est in eo sa. Et tamē sic doloꝛose patiēs nō cominabat̄ alicui Esa.liij. Sicut ouis ad occisionē ducet̄. Nō ergo cōminabat̄ alicui. sz ecōtra tradebat scz dō patri iudicātes se iniuste. et ipos deo patri recōmendabat scz oꝛādo ꝑpīs. Luce. xxiij. ℣Pat̄ ignosce illis ꝛc. Esai.liij. Et ꝑ trāsgressoꝛibꝰ rogauit Uel ꝑm aliā īrām Tradebat se. s. volūtarie et nō coactꝰ Jo. x. Ego pono aīaz meā ꝛ utex sumā eaz. et nemo tollit eā a me. sz ego ponā eā a meipso Tradebat ergo se iudicāti iniuste. s. ꝑ ꝓlō iudaico. q̄ iniuste eū iudicauit dicēs iohā.xix. Nos legē habemꝰ ꝛ ꝑm legē debet moꝛi Uel iudicanti se iniuste scz pilato q̄ sedēs ꝑ tribunali iniuste iudicauit eū vt crucifigeret̄. vt pz iob.xix Et sic patz secundū. ¶ Tercō beatꝰ petrꝰ ostendit ipius xp̄i passionis multiplicē fructū ad

possidendū. Et exp̄mit hic q̄druplex fru/ctus passionis domīce. ¶ Prim⁹ est p peccatis satisfactō Et hoc est. Qui pecca ta nr̄a.i.penā nobis p pctis nr̄is debita⁊ ip̄e ptulit in cor̄pe suo sup lignu⁊ sc⁊ cru/cis. Esa.lnj. Domin⁹ posuit in eo iniq̄ta tem omniū nost⁊. Sap̄.xmj. Benedictū lignū p q̄d̄ fit iusticia. Sc̄d⁹ fruct⁹ est a malo ꝓseruatō.⁊ in bono pfectō vel pfe/ctus. Et hoc est. Ut pctis mortui vt.s.de inceps nō peccem⁹. Rom.vj. Existimate vos mortuos quidē ee pctō. viuētes aūt deo in x̄po iesu domino nr̄o. Justicie vi uamus.ecce pfectō in bono vt opa iusti/cie faciam⁹ q̄ sunt opa vite ¶ Terci⁹ fru ctus est mētis sanatō. Et hoc ē. Cui⁹ liuo re.i.cui⁹ carne liuida effecta pp talapas ⁊ vbera sanati estis.s. in mente a morbo pestifero pctō⁊. ¶ Quart⁹ fruct⁹ est ab error̄e reuocatō ⁊ ad x̄pm ꝓuersio.⁊ hoc est. Eratis enī sc⁊ p̄us sicut oues errātes. sup̄.p diuersa vicia. Esa.lnj. Omēs nos q̄si oues errauim⁹ Sc⁊ ꝓuersi estis nunc sc⁊ in passione x̄pi.ad past̄orē sc⁊ x̄p⁊ qui vbo ⁊ exēplo ⁊ carne sua vos paut ⁊ pa scit. Jo.x. Ego sum pa.bo. Et episcopū.i. direct̄orē ⁊ visitat̄orē animar⁊ vestrar⁊ et bonor⁊ spūalium collat̄orē. Heb.ix. Chri stus assistēs p̄tifex futuror⁊ bonor̄ū Et sic patet tercū.

¶ Domīca secūda post octauas d̄ euā.

Sermo. LII.

Modicu⁊ et iam

nō videbitis me.⁊ it̄e⁊ modi cum ⁊ videbitis me. Jo.xvj. Quēadmo/dū patriacha iacob morīēs.xij. filios su/os ꝓgregauit ⁊ bona ⁊ mala eis futura p̄dixit.ac etiā testamētū fecit dicens q̄ io seph extra frēs suos p̄dium q̄d̄ā habe/ret.⁊ tandē singulis benedixit.gen.xlvnj ⁊.xlix.ca. Sic ⁊ x̄pc paupe⁊ spū patriar/cha ppe morte ꝓstitut⁹ duodeci aplis su

is bona ⁊ mala eis ventura p̄dixit.ac te/stamentū dilectōis ⁊ pacis ꝓdidit nulla obliuione delendū. jo.xv. Hoc mādatu⁊ do vo.vt di.inui. In eod̄e.xmj Pda.re.vo bis pa.me.do vo. Et ad vlti.eleuatis ma nibus benedixit eis dū in celū ascēdit.vt patz lu.vl. In p̄senti aūt euāgelio mala ⁊ bona vētura eis p̄dicit vt in malis nō d/ficiant ⁊ in bonis nō deficient. Eccl.xj. In die bono⁊ ne immemor̄is malo⁊.⁊ ecō uerso. In q̄ quidē euāgelio q̄nq⁊ p ordi/nē ꝓtinent. Prim̄ū est futuro⁊ p̄nunci/atio.in p̄ncipio euāgelij. Secundū ē cir/ca ea q̄ dicebāt apl'or⁊ intelligēte obum/bratō ibi. Dixer̄ ergo ex discipulis ei⁹ adinuicē. Quid ē hoc q̄d̄ di.nobis modi cum ⁊c. Tercū est dict⁊ a x̄po decēs ex/planatō ibi. Amē amē dico vobis quia plo.⁊ fle.vos. Quartū est dict⁊ eor̄um/dē p exemplū demonstratō ibi. Mulier cū parit tristiciā hab⁊. Quintū est veri et firmi gaudij repmissio ibi. Jter⁊ aūt vid. vos ⁊ gau.cor̄ve. ¶ Prim⁹ ergo poni tur futuro⁊ p̄nunciatō Et hoc est. Modo dicū ⁊ iam nō vi.me sc⁊ in triduo mortis sue. tūc enī nō viderūt eu⁊. Et iter⁊ modi/cum ⁊ videbitis me sc⁊ post resurrectōem ⁊ vsq⁊ ad ascensionē. q̄d̄ tps licet fuerit.xl. dier⁊. tamē q̄r in illis.xl.dieb⁹ modicu⁊ et raro eis apparuit. iō d̄r q̄d̄ modicū eū vi derūt. Sicut ergo in triduo passiōis nō viderūt eu⁊. nec oculis cor̄pis. q̄r relicto eo omēs fugerūt. sic nec oculis mētis. q̄r de eo q ip̄e esset saluator mūdi despera/uerūt. Lu.xxmj. Nos spabam⁹ q redem pturus esset israel. q̄si iā nō sperarēt Pd⁹ resurrectōem vo ei⁹ ⁊ eū oculis cor̄poris viderūt. q̄r gauisi sunt discipuli viso do/mino. ⁊ oculis mētis. Joh.xx. Quia vidi. m.tho.cre. Tūc enī aperuit illis sensu⁊ vt intel.scri.lu.xxmj ¶ B ¶ Notandū aūt hic q̄ domin⁹ sex d̄ causis p̄sentia⁊ suam subtrahit suis suis ¶ Prim̄o vt ī hūitate

conseruent. Hāc causam videt aplus in nuere. ij. co. xij. Et ne mag. reue. extol. m. da. est mi. sti. car. m. an. sat. q me colla. In quo stimulo domin⁹ p̄sentiā suā subtra/here videbat ¶ Secūdo vt incauta secu ritas caueat. q̄ mater negligētie est ⁊ pro pinqua piculo. Greg. Dū mens secura reddit in tpore relaxat. Idez. Adultis sepe graue piculū incauta securitas fuit. Etiā corpaliter incanta securitas multa mala parit ¶ Tercō vt ardenti⁹ querat Cant. nj. In lectulo meo q̄si. quē di. a. me. quesi. illū ⁊ nō inueni sur. ⁊ cir. ci. p vic. et pla. que. quē di. ant. mea ¶ Quarto vt ī uentus forti⁹ teneat Cant. nj. Tenui eū nec dimittā Ubi dicit bern. Jō subtraxit se vt auidi⁹ reuocet ⁊ forti⁹ teneat. p̄teri ens teneri vult abiēs reuocari ¶ Quin to vt pateat ex ei⁹ absentia q̄d ei⁹ p̄sentia p̄ferat. Nō enī ꝓgnoscit̄ sanitas nisi ad/uenīte infirmitate. nec pax nisi tpe guer re. Quia vt dicit phūs Cōtraria iuxta se posita magis elucescunt. ¶ Sexto vt ex hac tristicia ppendat̄ q̄ꝫ male sit boī cuꝫ a deo sepat̄ omīno q̄d fit in morte. q̄ tūc bō omīa pdit ⁊ animam ⁊ corp⁹ ⁊ bona fortune ⁊ bona nature ⁊ bona grē et glē. ⁊ omī morte morit̄. ⁊ oīa mala incurrit. Hiere. ij. Scito ⁊ vide q̄ꝫ malū ⁊ amarū est dereliq̄sse te dominū deū tuum Et sic patꝫ p̄mū ¶ Secdo ponit̄ circa ea q̄ dice bant̄ aplī intelligētie obumbratō. q̄ q̄ dicebāt nō intelligebāt dicētes Nescim⁹ q̄d loquit̄. Et reuera mirabilia erāt ⁊ su/p̄a omnē intellectū. q̄ in illo triduo erāt facta que xp̄c innuebat fiēda. ⁊ iō ea ītel/ligere nō valebāt q̄ fuerūt nouē. ¶ ¶ Primo q̄ resurrectō corpoꝝ ⁊ vita ani maꝝ xp̄c p quē etiā ⁊ mortui resurgūt. et p quē omīa viuūt moriat. Hoc est valde mirabile Jo. xj. Ego sum resurrectō ⁊ vi ta q̄ credit in me etiā si mortu⁹ fuerit vi/uet ¶ Secdo q̄ virtus indeficiēs ⁊ omnia sustentās xp̄c affigat̄ sustētand⁹ in ligno Hoc est mirꝫ. Heb. j. Portās om. v. vir. sue ¶ Tercō q̄ oculi illius q̄ omīa illūi/nat in celo ⁊ in terra fascient̄ ⁊ velentur. Hoc est mirandū. Job. j. Erat lux vā que illu. om. ho. ve. in hūc mū. ¶ Quarto q̄ ille qui nulli vnq̄ꝫ nocuit sꝫ omnib⁹ bene faciēdo ptransijt ad clamorē ꝑpli sentēti/etur cū sceleratis tanq̄ꝫ iniqu⁹ ad mortē Hoc est obstupendū. Act. x. Qui ptran sijt benefaciēdo ⁊ sanā. oēs oppres. a dya bolo ¶ Quinto q̄ fons ⁊ abundātia om/nū bonoꝝ in celo ⁊ in terra cuius bona omīa pticipāt. sitibūdus nudus ⁊ fame/licus moriat̄ in cruce. Hoc ꝑpbendi nō potest. jaco. j. Qui dat omnib⁹ affluent. ⁊ nō improperat. ps. Qui replet in bo. desi de. tu. ¶ Sexto q̄ ille q̄ est ipsa beatitu/do angeloꝝ ⁊ semp in gloria patris. pati atur ferocissime ⁊ inique. Hoc omnez in tellectū excedit. Joh. x. Ego ⁊ pat vnū su mus. id est. vnius substātie ⁊ vnius glē. ¶ Septimo q̄ iste q̄ est vbiq̄ꝫ in celo ⁊ ī terra tanq̄ꝫ mortuus in sepulcro clauda tur. Hoc impossibile videt. Augustinus Deus est vbiq̄ꝫ ¶ Octauo q̄ iste q erat ꝓfixus ī cruce iret ad infernū. vt ꝓfringe ret portas eius ⁊ ibi demonioꝝ ꝓncipez religaret. Hoc videt mirabile supra mo/dum p̄s. Attol. por. p̄n. ve. ⁊ ele. por. eter. ⁊ intro. rex glē. ¶ Nono q̄ morte q̄ oēs vincit ipe mortu⁹ vinceret. ⁊ resurgeret glōsus. Ineffabile hoc videt. Osee. xiij. Ero mors tua o mors. j. Cor. xv. Absor/pta est mors in victoria. Carissimi omīa hec stupenda ꝓtigerunt in illo modico q̄ apostoli xp̄m non viderūt. que omīa sūt incomp̄hensibilia. nisi p fidē. Ro. xj. O altitudo diuitiaꝝ sapiētie ⁊ sciētie di. q̄ꝫ ī comp̄hensibilia sunt iudi. eius ⁊ inuesti/gabiles vie ei⁹ Et ꝓpterea apostoli q̄ nō dū erant pfecti in fide dixerūt. Nescim⁹ quid loquit̄. Et sic pꝫ secundū ¶ Tercio

ponū dictoꝝ a xp̄o decēs explanatio. Et hoc est. Amē amē dico vobis q̄ ploꝛabitis interius. ⁊ flebitis exteriꝰ. ⁊ hoc erit ī p̄mo modico. q̄ndo me capi. verberari. ligari. ⁊ crucifigi videritis. ⁊ tūc mūdus. id est. mūdani iudei gaudebūt credētes me vicisse. ⁊ in eodē modico vos p̄ triſta bimini credētes me victū ⁊ mortuū. Ez triſticia veſtra vertet̄ in gaudium. ⁊ hoc erit in secūdo modico q̄ndo me gloꝛioſū ⁊ omnipotentē videritis ſurrexiſſe. Data est mihi omis poteſtas in celo ⁊ in terra Et iō melioꝛ est triſticia ſanctoꝝ gaudio mūdi. cū in gaudiū conuertaſ. ¶ D ¶ Unde nota q̄ triſticia quā habēt ſancti in mūdo melioꝛ est letitia mūdi p̄opt̄ decē ¶ Primo q̄ deus talu triſticie benedixit ⁊ talī gaudio maledixit. De p̄mo luce. vj. Beati qui nūc fletis q̄ ridebitis. De secūdo ibideꝫ Ue vobis diui. q̄ ha. hic p̄ſo. veſtrā. Jaco. v. Agite nunc diuites ploꝛate vlulātes. Carissimi q̄s audeat comedere cibū maledictum a deo. i. mundi gaudiū querere. cui dominus maledixit. Joſue. vj. Maledictus vir q̄ ſuſcitauerit ⁊ edificauerit ciuitatem hierico. id est. mundū qui vt luna mutaſ. Hierico enī luna interp̄etaſ. Exemplū de ſerpēte quē omnes deteſtant. quia deus ei maledixit. Geneſ. nj. Maledictus es inter omnia animantia ⁊ beſtias terre ¶ Secundo quia ſapiētes p̄ elegunt triſticiā leticie mundi. Eccl̄s. ij. Riſum reputaui erroꝛē. In eodem. vij. Coꝛ ſapientiū vbi triſticia est et cor ſtultoꝝ vbi letitia. Psal. Elegi abiectus esse in do. dei m. ma. q̄ꝫ ba. in ta. pecc. Hebꝛeoꝝ. xj. Moyſes negauit ſe esse filium filie pharaonis magis eligens affligi cū populo dei. q̄ꝫ terrene iocunditatis habere peccatū. ¶ Tercō quia talis triſticia erudit hominē ad ſalutē. Eſa. xxvnj. Sola veratō dabit intellectum. Hiere.

Per omne flagellū ⁊ doloꝛeꝫ erudieris hieruſalē. Letitia autē mundi infatuat. Exemplū de ſalomone. Et ideo dꝛ eccl̄s. vij. Melius est ire ad domū luctꝰ q̄ꝫ ad domū cōuiuij. in illa e. fi. cun. admo. ho. et vi. co. quid fu. ſit Cogitat enīꝫ q̄ d̄ omnibus diuitijs quas cū tanto laboꝛe acq̄ſiuit nihil niſi modicū caliciū reportabat Itē q̄ coꝛpus quod in tātis delicijs enutriuit vermibus tradet̄ deuoꝛandū Itez q̄ conſanguinei ⁊ amici quos tantuꝫ in vita dilexit ſe penitus derelinquēt. Itez q̄ honoꝛes quos tātū affectauit ſibi omnino deficient ⁊ in obſcuris ſub terra recondet̄ ab omnibus p̄culcandus Itez q̄ ſolum bona opera que paꝛ dilexit et de quibus parum curauit ipm̄ ſequent̄. Et ideo talis qui ſic cogitat omnē mūdi gloriam ⁊ leticiaꝫ vilipendit. ¶ Quarto q̄ leticia nō cōuenit. nec loco nec tempoꝛi ī quo ſumus. ſed triſticia conuenit loco ⁊ tempoꝛi in quo ſumuſ. De loco dicit auguſtinus. In valle miſerie ſumus. ī qua eo magis est flendū. quo minus flemus Idem. Quer a ploꝛatu incipit. ſtatiꝫ natus ploꝛat nec ridere poteſt ſue calamitatis p̄pheta est. De tempe dꝛ eccl̄s. nj. Tempus ridendi et tempꝰ flendi. Tēpuſ flendi ē tota vita p̄ſens q̄ꝛ vigilia debet p̄cedere feſtū. Tota autē vita p̄ſens queꝺaꝫ vigilia est future ſolēnitat̄s. in qua est ieiunandū et flendū. Mundus autē feſtum ante vigiliā ſolēniſat. Quidā vo volunt de feſto ad feſtū tranſire. quod eē nō poteſt. quia hic et in futuro gaudere non poſſunt. Hiero. Difficile ē imo impoſſibile vt q̄s p̄ſentibꝰ et futuris fruaſ bonis ⁊c ¶ Quinto q̄ leticia mūdi breuiter finitur. et ad ſupplicū eternuꝫ pduꝫcit. Jo. xx. Gaudiū ypocrite. i. mūdi qui est totꝰ ypocrita ad inſtar p̄ncti. In eod̄ xxj. Ducūt in bonis dies ſuos et in puncto ad infernuꝫ deſcen. Similit triſticia

breuis est ⁊ ad gaudiū eternū adducit. j. pe. j. ¶ Modicū nūc si ꝓtristari oportet in varijs tẽptatõib⁹ vt ꝓbatio fidei vestre multo pciosior sit auro qđ p ignez ꝓbat. Esa. lxv. ¶ Modicum punctuz in modico derelicte. ⁊ in miseratõibus magnis ꝓgregabo te ¶ Sexto qz tristicia iustoꝝ hz annexã dulcedinẽ in corde. ps. Cõsolatõnes tue letificauerũt animã meã Ecõuerso vo leticia mõdi hz ãnexã tristiciã aĩ ¶ Aug. Currere p singula. tot inuenies aĩe tormẽta. qt vicia. nec aliq̃ tpe ista diuidunt vt viciuz sit sine tormẽto animi vt nũq̃z sit dedec⁹ culpe sine dedcore vindicte. Boe. Quot amaritudinib⁹ felicitatis hũane dulcedo respersa ẽ. Et iõ xpc vidẽs ciuitatẽ hierusalẽ gaudere ⁊ letari fleuit sup ista d. Quia si ꝓgnouisses ⁊ tu sup. fleres ¶ Septimo qz tristiciã possidẽtes fortuna nõ ledit. nec de ipis curat. sz cũ leticiã mũdi possidẽtibus fortuna mortalit ludit. Boetius. Hũc ꝓtinuũ ludim⁹ ludũ. rotã volubili orbe vsam⁹ sũma infimis. infima sũmis mutare gaudem⁹. Idẽ. Et hos cũ qbus blãdissimã familiaritatẽ hz elidere nitit. Idẽ. Plena ẽ ꝓsens etas exẽplis ⁊ antiq̃z vetustas. q̃nti reges felicitatẽ calamitate mutauerũt. Quare cũ fortũa leticiã mũdi possidẽtes ita decipiat ⁊ ꝓfundat est penit⁹ relinq̃nda. Hic cadit exemplũ de leone vrso ⁊ vulpe. q̃ndo vulpis dixit leoni se nũq̃z ꝓtubernũ habere cuz eo. p eo q̃ pcussit vsum qz male diuidebat predã put sibi videbat. ⁊ oẽs bestias q̃s cũ eo habebat ꝓfundebat ¶ Octauo qz talis tristicia ẽ via ad pniam. ij. co. vij Que aũt fm deũ est tristicia pniam ĩ salutẽ stabilẽ opat. ¶ Mutigat etiã iram dei nj. Reg. xxj. Hõne vidisti achab hũiliatum coram me. ppter qđ nõ inducã maluz in diebus illis. Leticia aũt mũdi est via et signũ pditõnis ⁊ ꝓpat leticie frenetici. q̃ ridet imminẽte morte. ¶ Nono qz p talem tristiciã hõ vadit p viã xpi vt verus xpianus. Bern. Legimus iesum pluries fleuisse. iocasse aũt ⁊ risisse nunq̃z. ij. thi. nj. Omnes q̃ pie volunt vi. in christo iesu pse. pa. Glo. sup illud iac. j. Omẽ gaudium existi. fra. m. cũ in temp. va. incideri. Nõ est xpiane dignitatis in tempalibus exaltari. sz potius depmi. mali nihil habẽt in celo vt vos nihil habetis ĩ mundo. sed spiritus boni ad qđ tenditis qđ quid in via contingit gaudere debetis. Et iđo q̃ hic nõ ꝓtristant ⁊ flagellãt oste dunt nõ eẽ filij xpi. Hebre. xij. q̃ si extra disciplinã estis cuius pticipes facti sunt omnes ergo adulteri ⁊ nõ filij estis. quẽ enĩ diligit dom⁹ ca. fla. ãt omnẽ fi. quẽ reci. ¶ Decimo qz talis tristicia in gaudium ꝓuertet. vt hic dr. Tristicia vestra vertet in gaudiũ. Hiere. ¶ Conuertã luctum vestrũ in gaudiũ. Sed leticia mundi conuertet in merorẽ. Prouerbi. xvj. Extrema gaudij luctus occupat. Quia necessitas est q̃ vel homo dimittat leticiã mũdi qđ fit p mortẽ. vel q̃ leticia mundi dimittat hominẽ qđ fit p aduersam fortunam. et vtrũq̃z valde dolorosum est. ¶ De primo. eccl. xlj. O mors q̃z amara ẽ me. tua. hoĩ pacẽ habẽti in substãtijs suis. De secundo boe. In omni aduersitate fortũe sum mũ genus infortunij ẽ fuisse felicẽ Exemplũ de diuite epulone ⁊ lazaro. de q̃ luce xvj. Cũ ergo leticia mũdi nihil boni cõtineat ⁊ ad vltimũ ad dolorosum finẽ adducat. stultissim⁹ ẽ viroꝝ. q̃ eam q̃rit. Et sic pz terciũ ¶ Quarto ponẽ dictoꝝ demonstratõ. p exemplũ mulieris pturientis. que ẽ ꝓueniens demõstratõ. ¶ Ẽ ¶ Nã mulierẽ pgnantẽ q̃druplicit possum⁹ ꝓsiderare. Prio ãte ptũ. ⁊ sicẽ in magno timore. ne pt⁹ peat vl ipa picitetur. Scdo ĩ ptu. ⁊ sic ẽ ĩ magã gustia ⁊ pena Tercõ p⁹ ptum cũ sz pepit puerũ. ⁊ tũc ẽ in leticia. sed non perfecta. quia nescit an

puer sit ad pfectōz vētur⁹. Quarto in p/ cessu tpis q̄ndo iā puer ē factus vir ⁊ tūc est in pfecta leticia plis. In hoc q̄d⁊upli/ ci statu fuerūt apli. ppterea mulieri pari enti pp⁊ie ꝓpant. Nā p̄mo fuerūt in ma gno timo⁊e q̄ndo in p̄sentia xp̄i erant ti/ mētes ne ip̄is casu aliq̄ auferret. q⁊ iudei sp ꝓtra ip̄m machinabāt malū. ip̄m pde/ re cupiētes Jo.vij. Quid me q̄ritis inter ficere. Ecdo fuerūt in tristicia vehemen ti q̄ndo x̄pc ablat⁹ est ab eis p mo⁊tē. Jo. xvj. Tristicia impleuit co⁊ vestr⁊. Tercō fuerūt in leticia q̄ndo x̄pc gl̄ōsus resur⁊e xit. sz nō pfecta. q̄ndo x̄pc apparebat eis. ⁊ disparebat. Johā.xx. Gauisi sunt discipuli viso domio. Quarto fuerūt in pfecta leticia q̄ndo spūmsanctū acceperūt. ⁊ facti sunt viri pfecti. ⁊ in grā ꝓfirmati. vt deū p peccatū vltra nō valerēt pdere ¶ Mo⁊aliter ad edificatōem nostrā nota q̄ mulier ista pturiēs est aīa iusti deo co pulata p fidē. Osee.ij. Sp̄ōsabo te mihi in fide. Que ꝓcepit deū p fidez ⁊ p bona opa pturit. Et nota hic de bersabee que statiz ꝓcepto fetu ab immūdicia sua san/ ctificata ē.ij. Re.xj. q⁊ aīa iusti ita deuote cōcipit deū ⁊ bonū q̄d in ip̄a cōceptione sanctificat. Unde btā maria in cōceptōe filij fuit pfecte sanctificata. Ista ē illa mu lier de qua d⁊ apo.xij. Signū magnū ap paruit in celo mulier amicta sole ⁊ luna sub pedib⁹ eius. ⁊ in ca. ei⁹ co⁊. stel. xij. et clamabat pturiens ⁊ cruciat vt piat. ani ma iusti amicta est sole. i. iesu x̄po qui est sol iusticie. i. vtutib⁹ iesu x̄pi scz caritate. humilitate. obediēcia. ⁊ ceteris vtutibus iesu x̄pi. Ro.xiij. Induimī iesum ch⁊istū. Et luna est sub pedib⁹ eius. i. mūdus qui vt luna mutat nec vllā stabilitatē habet Anuna ergo iusti habz mundū ⁊ omīa mūdana sub pedib⁹ eius. q⁊ nō ꝓfidit in eis. sz ea penit⁹ vilipēdit. Phil.iij. Om/ nia detrimentū feci ⁊ arbitro⁊ vt ster. vt

x̄pm lucrifaciā. Doctō⁊es aūt habēt lunā id est. mūdū ⁊ mūdana sup caput. q⁊ eis nō domināt sz fuūt. Auar⁹ enī seru⁹ est pecuīe. ⁊ gulosus gule. ⁊ sic d⁊ alijs. amos ix. Auaricia in capite omniū est Pdonūt etiā totā spem suā in eis. Esa.xxxvj. Ecce ꝓfidis sup baculū arūdineū. sup egiptuz id est. sup mundū. Egipt⁹ enī interp̄tat tenebra ⁊ ꝓfusio que ꝓpetit mūdo. Et in capite eius co⁊ona stellax. xij. i. co⁊ona fi dei. que. xij. articulis fidei ē ꝓserta debet esse in capite. i. in euidenti. q⁊ fides dz lin/ gua enūciari ⁊ p opa manifestari Jac.ij. Ostēde mihi fidē t. ex opib⁹ Unde in le ge est mandatū q̄ q̄ndo pōtifex sacrifica re deberet haberz in capite co⁊onā. xij. la pidū p̄cioso⁊. Et clamabat pturiēs ⁊ cru ciat vt pariat. q⁊ aīa iusti habz magnum desideriū pariēdi bonū. i. opandi qđ mē te cōcepit. ⁊ p hoc clamat ad deū. ⁊ nisi il lud pariat in co⁊de cruciat Gal.iiij. Filio/ li mei quos ite⁊ pturio dōnec fo⁊met x̄pc in vobis. id est. donec p opa ostenda tis q̄ ch⁊istus est in vobis ¶ Nota hic nouē diuersitates parientiū. Quaz q̄/ dam ꝓcip unt ⁊ pariūt mo⁊te p̄uente. q̄/ dam mo⁊iunt in ptu. quedā ppter timo/ rem nec cōcipiūt nec pariūt. quedā pari/ unt sed pyciūt. quedā parūt monstra. q̄/ dam pariūt filios mo⁊tuos. s. abo⁊tiuos quedā pariūt solū feminas. quedā soluz masculos. quedā sunt naturales sterilesz ita q̄ nec pere nec concipe possunt ¶ Di/ me scz que concipiūt sed mo⁊te p̄uēte nō pariunt sunt hi qui habēt ꝓpositu⁊ peni tendi dicētes sicut co⁊ui cra cra. Soph.ij Uo⁊ cantantis in fenestra ⁊ co⁊u⁹ in su perliminari. Esai.xxxvij. Uenerunt filij vsqz ad ptum ⁊ virtus non erat pariēdi Contra quos ecc̄i.v. Non tardes cōuer ti ad dominum ⁊ ne differas de die in di em. Subito enim veniet ira illius et di/ sperdet te ¶ Nota q̄ co⁊uus egressus ō

arca nunq3 redijt pl⁹.sic multi postq3 p pctū3 mortale ab eccia exeūt nunq3 p penitentiā redeūt ¶ Scde scz q̄ ꝓcipiunt t pariūt sz moriunt in ptu vt rachel. sūt hi q̄ faciūt opa bona sz in ipis gloriant.t ō ipis supbiūt.t p ꝓseq̄ns pereūt cū eisdez. In cui⁹ figura dr.j.mach.vj.q̄ eleazar interfecit elephātē t mortu⁹ē sub eo.ex victorie vana glia. Sic perijt pharise⁹ q̄ iactabat se t glīabat de opib⁹ suis.luc.xvnj Vel hi sunt q̄ solū in morte ꝓterunt.vel cōfitent ¶ Tercie scz q̄ ppter timorē nec cōcipiūt nec pariūt.hi sunt q̄ timēt ne deficiat eis.t iō nunq3 ꝓcipiūt ppositū abstinēdi ab illicito lucro vel aliena reddē di Jtē timēt in bono pseuerare.t iō nō incipiūt.ps. Illic tre.ti.v.nō e.ti. Recte tles trepidāt vbi nō est timor. q2 ds omnib⁹ puidet etiā iumētis.ps. Qui dat iumentis escā ipor Mat.vj. Nolite soli.es.di. qd mā.aut qd bi.aut quo ope. Que.p. regnū di.et hec com.adij.vo. Jtē timēt i bono pseuerare.t iō nō incipiūt. sz nō debz hō timere penitētiā agere.q2 deus iuuat Esa.xl. Qui sperāt in domio mutabunt fortitudinē.assumēt pēnas sicut aquile. currēt t nō deficiēt ¶ Quarte scz q̄ pariunt sz pijciūt.sunt q̄ nō curāt penitentiaz ꝓtinuare sz pijciūt eā post pascha Tren. mj. Sed t lamie nudauerūt māmā lactauerūt catulos suos.filia aūt pli mei crudelis q̄i structio in deserto.Cōtra qs dr ma thei.x. Nō q̄ inceperit sz q̄ pseuerauerit hic salu⁹ erit ¶ Quite scz q̄ pariūt monstra sūt oēs peccatores q̄ p diuersa vicia que faciūt sūt totaliē transformati Nam oculos trahūt p terrā.t pedes vsus celū vertūt Nā auar⁹ habz oculos i pedib⁹. dū solū terrena ꝓtēplat Lupbus aūt hz pedes vsus celū cū do recalcitrat Luxuriosus vo t gulosus tot⁹ ambulat sup vētrē Et qd plura Vere pctōres sunt in bestias trāsformati totaliē.ps. Nō cū i bo. es.nō intel.cōpa.est iu.insi.t si.fa.ē il. Boetius Nec enī est ꝓdicō bois vt si se nosse desierit infra bestias redigat Aug.di. q̄ tpe suo fuit quidā hō habēs duo capita t q̄ttuor oculos t duo brachia t duos pedes ita q̄ in corpe sup⁹ erant duo corpora.inferi⁹ aūt erat solū vnuz ¶ Sexte scz q̄ pariūt filios mortuos sūt hi q̄ i pecato infidelitatis vel in q̄cūq3 altero pecato mortali existētes faciūt opa ō genere bonoꝝ q̄ sunt opa mortua sigta p lampades illaꝝ q̄nq3 vginū fatuaꝝ q̄ppt carentiā olei.i.caritatis extincte fuerunt. ¶ Septime scz q̄ pariūt solū femīas sunt hi in quib⁹ femīnea vicia regnāt scz invidia.q2 vt dicit auicē. femīa naturaliter ē inuida Jra q2 femīa facilē iraſcit Loq̄citas q2 tota die clamat t loquit Jncōstātia.q2 modicā ꝓstantiā hz Insipientia q2 de facili credit t decipit.t iō serpēs p mo ad mulierē uit quā statim decepit.ij.co. xj. Timeo ne sicut spēs euā seduxit astutia ita corrūpant sensus vestri. ¶ Octaue scz que pariūt solū masculos.sūt hi q̄ opa pfecta faciunt qui corde bono et optimo verbū audiūt et referūt fructuz centesimū Esa.xxij. A facie tua domie cōcepimus et quasi pturiuim⁹ spūm salutis Sic cōcepit anna samuelē.j.reg.j.et elizabeth iobannē baptistā luce.j. Et nota de rachel que accepit mandragoras vt posset concipere Sic iusti omne exp̄imētuz faciunt vt possint concipe bonū et opera parere.j. Thes.v. Omīa pbate qd bo.est tenete Nota etiā de rebecca vxore ysaac in cuius vtero gemini collidebant. gen. xxv. Quia ianima iusti bona et mala ō sideria pugnant.sed bona vincūt et emittunt mala extra et terunt et supplantant ea.sicut iacob emisit esau et tenebat euz per plantam propter quod vocatū ē nomen eius iacob.i.supplātator. ¶ None scz steriles que nec concipere nec parere

possunt sūt oēs non baptisati q̄ a natura trabūt pcūz ppt qō nō possūt bene opa/ri nisi illud p baptismū remoueat. ⁊ iō in peccatis nascūt ⁊ ī peccatis moriunt. io. ix. In pctis natus es tot⁹. Jn eodez. vnj. Jn pctō mō moriemī ¶ Alia moralitas Mulier ista ē eccia. vel aīa iusti q̄ timet valde. ⁊ anxiat ppt q̄ttuor. vt dicit greg. Primo recolēdo vbi fuit. scō vbi ē. tercio vbi erit. q̄rto vbi nō est ¶ Primo ī/quā tristat recolēdo vbi fuit aliq̄ndo scz in pctō. Mich. j. Facia plāctū velut dra/conū ⁊ luctū q̄si struciones. Dicit q̄ dra/con in insidijs latēti. camel⁹ calce pcutit caput. ⁊ tūc draco planctū magnū facit. Struccio autem facit oua sua in pulue/re ⁊ relinq̄t ea q̄ndo aūt venit inuenit ea fracta. ⁊ tūc fortissime plāgit. Sic homo in pctō dz plāgere. q̄ lesit caput suū. s. xp̄z q̄ est caput tot⁹ eccīe. Ephe. j. Et ip̄m de/dit caput sup omnē eccīam. Jtē dz plāge re q̄ oua sua. i. bona opa ⁊ dona ⁊ virtu tes pdidit ac etiā tot⁹ eccīe. Tristat etiaz recolēdo q̄ bona potuit facere q̄ nō fecit Eccls. ix. Qdcūq̄z pōt facere ma. t. instā. opa. q̄ nec op⁹ nec rō. nec sa. nec sci. e. ap. inf. q̄ tu pperas ¶ Scdo tristat recolen do vbi est. q̄ inē pessimos inimicos Ba ruch. nj. Quid ē israel q̄ī terra inimico/rū es. Cū q̄b⁹ nos q̄tidie pugnare oportz Ephe. vj. Nō est nobis collu. aduer. car. ⁊ san. sz aduer. pn. ⁊ ptātes. aduersus mū di rectores tenebraz huz contra spūalia neq̄cia in celestib⁹. Jtez est in fornace ar/dēti scz in ꝓcupiscētia carnis. Ro. vij Mi deo alīa le. in mē. m. re. le. mē. mee. ⁊ capti uantē me in lege miserie ⁊ peccati. Jnfe/lix ego homo q̄s me liberabit de corpore mortis hui⁹. Jtē est in piculis multis. q̄ enumerat apostol⁹. ij. coz. xj. dicēs. Pe/ricu. flu. pi. latro. pi. ex ge. pi. ex gēti. pi. in ci. pi. in soli. picu. in mari. pi. in falsis fra. Quis ergo inē tot calamitates ⁊ aduer/sa posset nisi fatuus iocūdari. Eccls. mj. Vidi calumnias que sub sole geruntur ⁊ ꝓsolatorē neminē. ⁊ laudaui magis mor tuos q̄z viuētes. Flendū est ergo Hiere. vj. Luctū vnigen ti fac tibi planctū ama rum. ¶ Tercō tristat recolendo vbi erit .s. in iudicō corā do Quia vt dicit grego rius. Desup erit facies irati iudicis. pro pter q̄d dicit tob. xmj. quis mihi hoc tri. vt in infer. pte. me ⁊ absco. me. donec ptr. fu. tu. Hiere. x. Quis nō timebit te o rex gen. Ante erūt peccata accusantia ⁊ pro trahentia ad iudiciū retro erat mundus expellēs. a dextris ⁊ a sinistris erunt de/mones in infernū demergētes. subt⁹ erit gehenna ardēs. Propter que omnia di cent mon. ca. sup nos ⁊ col. op. nos. Hic cadit exemplū illius regis qui semp tri/stis manebat. qui vnā sedē de lignis pu/tridis fecit fieri. ⁊ posuit eaz supra forna/cem. ⁊ in ea fratrē suū sedere mādauit. q̄ eum de tristicia reprehendit. ⁊ ensis erat li gatus p filū sup caput eius ⁊ quidam te nebat balistā extensam cū sagitta āte fa/ciem eius ⁊ fecit omia instrumenta musi calia ⁊ tubas fortiter resonare. ⁊ ille sem/per tristis stabat. Sic aut rex ⁊ ego semp sto tristis dū in putrida sede scz in carne fragili me cōspicio. ⁊ infernuz subtus ar/dentē attendo. ensem diuine sentētie su/per me ventuz considero. ⁊ peccata mea tanq̄z sagittas acutas formido ¶ Quar to ꝓtristat recolēdo vbi nō est scz in glo/ria dei ⁊ ciuitate celesti Psal. Heu mihi quia inco. me. plon. est. Debemus ergo flere p incolatu p̄sentis miserie. ⁊ p dila/tōne patrie. ps. Si ani. me. ad de. fon. vi. quando ve. ⁊ ap. ante faciē de. me. fu. mi. la. m. pa. die ac nocte dum dicitur mihi. quotidie v. est de. tu. Hoc figuratum est in axa filia caleph. que sedēs in asino si spirauit et petijt a patre terram irriguaz cui pater dedit irriguum superius. Et

irriguū inferius.vt p3 iosue.xv. Irriguū supius p dilatōe patrie.7 irriguū inferius p incolatu p̄sentis miserie. Et sic pat3 quartū ¶ Quinto ponitur veri7 firmi gaudij rep̄missio.q7 iterū videbo vos.et gaudebit co7 vestr̄ ¶ Ō ¶ Qō q̄dē verum eē gaudiū put hic colligit̄ q̄ntu3 ad q̄nq3 mōstrat̄ ¶ Primo erit gaudiū p̄fectū 7 ꝓpletū. Erit enī gaudiū geminatū vel duplex.s.aīe 7 corpis. Esay.lxj. In terra sua duplicia possidebūt Et hoc est qō dicit. Iterū.apoc.vj. Date sūt illis singule stole albe.7 dictū est illis vt req̄escerēt tps adhuc modicū. Et tūc vt dicit greg. singuli accipiēt stolas binas. Gaudium vo mūdi ē solū gaudiū corpis. Luce.xij. Aīa mea.i.vita mea habes multa bona reposita in ānos plū.req̄esce come.bi.ep. ¶ Ꝫcō q7 erit gaudiū de visione creatoris. Jo.xvnj. Hec ē vi.et.vt ꝓg.te so.ve. deū. In quo oīa ꝓgnoscem9. Gre. Quid est qō nesciāt q̄ sciēte oīa videt. Unō et ꝓgnoscem9 7 ꝓgnoscemur Jo.x. Cognosco oues meas 7 ꝓgnoscūt me mee.7 hoc est qō dicit.videbo vos. Gaudiū vo mūdi est de visione 7 vsu creaturar̄ Ꝫ illō erit de visione 7 fruitōe di q̄ in infinitu3 excedit. Esa.lxmj. Oculꝰ nō vidit deꝰ absq3 te q̄ ꝓpa.expe.te ¶ Tercō q7 erit gaudium intrinsecū sc3 cordis Esa.lxvj. Tūc videbis 7 afflues 7 mira.7 dila.cor.tuu3 Gaudiū vo mundi nō est intrinsecū sed extrinsecū.q7 nō gaudet de virtutibus 7 grā di que sunt in aūma.sc3 ō applicatōne sensuū ad obiecta sicut ō applicatōne gustus ad comestibile.7 tactus ad tāgibile. 7 sic de alijs. Letat̄ etiā mūdus ō peccatis que sunt ꝓtra naturā et extra naturā hominis.iuxta illud apli.j.co.vj. Omē peccatū q̄cūq3 fecerit hō extra corpus est. Prouer.xj. Letant̄ cū male.7 exul. in re. pes. ¶ Quarto q7 erit ꝓpriū nostr̄ gaudium. Et hoc est qō dicit. Gau.ve. Gau

dium mūdi nō est nostr̄ q7 nō est de his que in nobis et nostra sūt.sc3 est gaudiu3 rer̄ mūdi.i.ō bonis que sunt in rebꝰ que sunt bona rer̄ et nō nostra. Quia vt dicit boe. Lux et pulcritudo gēmar̄ nō est deferentiū sc3 est ipar̄ gēmar̄ Unō omīa bona creaturar̄ ō q̄bus homo gaudz3 extranea sunt a natura homīs. et si scirent loqui dicerēt. Ista bona sunt mrā. Nonne pulcritudo pēnar̄ pauonis ē pauōis et pulcritudo auri ē auri ¶ Quīto gaudiū illud erit ꝓpetuū nec poterit auferri Esa.lj. Leticia sempiterna sup capita eorum. Gaudiū et leticiā obtinebūt. Gaudium vero mūdi nō est ꝓpetuū imo cito transit et mille modis pōt auferri.et frequenter auferēt.j. Joba.ij. Transit mūdꝰ et ꝓcu.eius. Et ideō de ipo modicū est curandū. Et hoc est. Gau.ve.ne.tol.a vob. Et sic patet q̄ntum

¶ De epistola ¶ Sermo.LIII.

OBsecro uos tanq̄3 aduc.et pegri.absti.v.a carnalibus desi.āc.j. pe.ij. Beatꝰ petrus tanq̄3 capitaneus milicie xp̄iane hortat̄ milites xp̄i abstinere ab his q̄ vastant totā militiā xp̄ianā. Et hec sunt carnales voluptates et carnalia opa. et nō solum hec militiā spūalem deuastāt.sc3 etiam carnalē et mundanā. Unō in titoliuio ō militia hanibalis dr. quē nec ferrū nec niues nec alpes nec viarum discrimina vincere potuerunt.eneruauerunt delicie campanie. Nota de illo duce romanorum qui fuit missus ad reparandum quendam exercitum et militiam ob delicias deuastatum qui statim omnes mulieres expulit de exercitu et caupones et mandauit q̄ nullus haberz famulum et nemo haberz nisi vnū equū ꝓpter qō militiā repauit. In hac ergo epla beatus petrus ad sex nos hortatur p̄incipaliter.

que nō ſuata deuaſtāt militiā xp̄ianā et ſeruata roborāt ⁊ decorāt. Primū ē abſtinēcia carnaliū voluptatū ⁊ eaꝝ refrenatō. in p̄cipio ep̄le. Secōm ē bona cuꝝ gētibus ꝓuersatō ⁊ victoꝝ rō ibi. Cōuer. ve. int gē. ha. bo. Tercīū est subiectō liberoꝝ ad maiores. ⁊ hꝰ cause redditio ibi. Subiecti estote omni humane creature Quartū est modi subiectōis declaratio ibi. Quasi liberi ⁊ nō q̄si velamē habētes malicie libertatē. Quintū ē ad obsequij subiectōis excitatōez quorūdā insertio ⁊ positō ibi. Omēs honorate frēs di. deuz timete Sextū est ad domioꝝ suoꝝ subiectionē suoꝝ exhortatō ⁊ cause huiꝰ assignatō ibi. Serui subditi estote in om. ti. domīs vestris ꝛc ¶ ¶ Primo ergo beatus petrꝰ nos hortat ad abstinētiā carnaliū voluptatū. ⁊ ad hoc tria allegat. Primū est Si ꝓsideremꝰ q̄d accidit primis pentibꝰ q̄ carnale desiderijz secuti. pomū vetitū comederūt. q̄ꝓpterea de paradiso expulsi sūt. ⁊ in hac valle miserie tāq̄m in exilio relegati. ⁊ multis penis ⁊ tādem morti cū suis posteris ꝓdēnati. propt q̄d nos filij eoꝝ oēs aduene nūcupamur. Aduena ei dr q̄ terrā inhabitat alienā. ps. Aduena ego sū apud te ⁊ pegrinus sicut oēs p̄res mei. Et hoc est q̄d dicit. Obsecro vos tanq̄z aduenas. Quasi. d. Recolite q̄ ex pcō gule p̄moꝝ penituz aduene estis. i. d̄ cuitate vestra expulsi ⁊ multis malis addicti. Sic etiā facūt capitanei exercituꝰ mūdi q̄ reducūt militibus ad memoriā mala q̄ p̄res eoꝝ ab aduersarijs sūt ꝓpessi. Et sic ptz q̄ dꝰ expulit hominē de paradiso. ⁊ in hāc vallē miserie relegauit. nō vt hic faceret alīū paradisum. sz vt dicit aug. tāquā in exilio ad faciendū penitētiā Job. xxmj. Dedit ei dꝰ locū penitētie ⁊ ille abusus ē in supbiaz. Roꝝ. vnj. Debitores sumꝰ nō carni vt sm carnē viuamus ¶ Secundū q̄d allegat est. si ꝓsideremꝰ q̄liter positi i hoc mūdo sumus Nō enī posuit nos dꝰ in hoc mūdo tanq̄z ciues et māsionarios mūdi sed tanq̄z pegrinos mūdi ⁊ ciues celi. Eph. ij. Jā nō estis hoꝝ ⁊ aduene. sed estis ciues sanc. ⁊ do. dei. Hiche. ij. Surgite abite quia nō habetis hic requiē. Et hoc ē q̄d dicit pegrinos. Peregrinus est q̄ trāsit de loco ad locū. Sic ⁊ nos. Heb. xmj Nō habemus hic ma. ci. sz fu. inq̄. Que est ciuitas ⁊ hereditas nrā ꝓtinēs sūmas ⁊ p̄fectas delicias q̄bus ꝓuabit omīs q̄ eas hic q̄rit in patria aliena. Luc. xvj. Recoꝝ dare q̄ recepisti bona in vi. t. Et iō abstinendū est hic a carnalibus desideriis vt ad bona puenamus eterna Heb. xj. Juxta fidē defuncti sunt omēs isti non acceptis repmissionibꝰ sed a lōge eas aspicientes ⁊ salutātes ⁊ ꝓfitētes q̄ pegrini ⁊ hospites sunt sup terraz. ¶ k ¶ Et nota q̄ quātū ad q̄nqz que pegrinis ꝓueniūt sumus ⁊ esse debemus in hoc mūdo pegrini ¶ Primo q̄ pegrinus festinat ad ciuitatē suā redire. ⁊ omnē terrā q̄ alienā p̄terit. Sic ⁊ nos facere debemꝰ. Hebre. xmj. Nō ha. hic ma. ci. ¶ Secōdo q̄ pegrinus accipit solū pecuniā necessariam ad victū ⁊ nō grauat se supfluis. Sic ⁊ nos facere debemꝰ. j. Thi. vj. Habētes alimēta ⁊ q̄. te. his ꝓtē. simꝰ ¶ Tercō q̄ a terremis irrideī ⁊ molestias patit ⁊ nō vlciscit sz suffert oīa patienter. Sic ⁊ nos facere dēbemꝰ Math. v. Si q̄s pcuss. te i dex. ma. p̄be ei ⁊ alte. Ro. xij Nulli malū p malo red. ¶ Quarto q̄ lete recipit. sed stricte cū eo in exitu ꝓputat. Sic fiendū nobis cogitare debemꝰ Math. v. Non eribis inde do. red. no. qua. Jn eodē. xij. De oī verbo ocioso q̄d locutꝰ fu. ho. de eo red. ra. in die iu. Eccls. xij Cuncta que fiūt adducet deus in iud. p̄o omni errato siue bonū siue malū sit. Bern. Sicut nec capillus de capite. Sic nec momentum de

tpe peribit ¶ Quīto q2 post recessū suū statum obliuioni tradet sic ⁊ nos a mōo p2sus obliuioni trademur ⁊ apō poste/ros nō ꝓgnoscemur Et iō de fama ⁊ ho/nore mūdi modicū est curādū Sapiē.v. Trāq3 memoria hospitis vni⁹ diei ptere/untis.ps. Periit memoria eo.cū so. Bo etius Jactas ergo p2sus ignorabiles Terciū qō allegat ē.q2 carnalia ōsideria nos impugnāt.⁊ in plio spūs faciūt nos succūbere īmicis. Et hoc ē qō dicit. Que militāt aduersus aīaz Gal.v. Caro ꝓcu. aduer.spūm.⁊ spūs aduer.car.hec enī si/bi inuicē aduersant. Et nota q nō solum dicit abstineatis ab opib⁹ carnis. sz etiā a desideriis. ps Beat⁹ q tenebit ⁊ allidet puulos suos ad petrā. Cui⁹ ratō est q2 ī pugna carnis pditō est mētis Roz.vij. Video aliā legē in mēbris meis repugn/tem le.mē.m. Et iō nisi p̄ncipio tēptatōis sz desiderio ⁊ cogitatōi resistam⁹ neces/sario succūbamus Idoeta. Principijs obsta. Unde in tēptatōe ⁊ in plio carnis duo sunt faciēda sz p̄cipio resistere. et aspectū ⁊ ꝓtubernū fugere.j. Coz.vj. Fu/gite fornicatōem Si enī steterimus om/nino pdemus. q2 nec fortōres sampsone. nec p2udētiores salomōe. nec dauid san/ctiores sum⁹. vt dicit hiero. Et puerb.vj. Nūquid pōt hō abscōdere ignē in sinu suo vt vestimēta illius nō ardeāt ꝛc Un de belyas q coz̄ rege steterat impterrit⁹ a facie iesabel in desertū fugit.nj. reg̃.xix. Eccī.xvnj. Fili post ꝓcupiscētias tuas nō eas q̄ faciūt te in gaudiū inimicis tuis

¶ Notādū enī q a carnalib⁹ desi/deriis abstinere debem⁹ ppt sex ¶ Pri mo q2 sunt efficacissima tela ad vulnerā dū. vt dictū ē eo q ī tali bello pditio est ī carne ¶ Secūdo q2 sunt ignis grecus si ue ignis penaz q omīa ꝓsumit Job.xxj. Ignis est vsqz ad ꝓsummatōz deuorās. ¶ Tercō q2 sunt fluui⁹ inundās homi/nē submergēs Gen.xlix. Ruben effusus es sicut aqua. nō crescas q2 ascēdisti cu/bile patris tui. Hui⁹ exēplū babem⁹ in pri ma etate q̄ in diluuio est ꝓsumpta ppter peccatū carnis. Quis q̄ppe caro corrupat viā suā. vt p3 gen.vj. ¶ Quarto q2 sunt sicut venenū animā mortificās Prouer. xxnj. Sicut regul⁹ venena diffundet Ja co.iij. Inquietū maluz est plenū veneno mortifero Unde sicut basilisc⁹ inficit so/lo visu sic voluptas carnis. Matth. v.q vide.mu.ad ꝓcu.eā tā mechat⁹ ē in cord suo ¶ Quinto sunt sicut laq̄us ad capi/endū ⁊ sicut vincula ad tenendū Und ī sidiose capiūt ⁊ postea fortissime tenent. Eccl's.vij. Inueni amariorē morte muli/erē q̄ laq̄us venatoz est ⁊ sagena coz ei⁹ vincula sunt man⁹ illius. q̄ placet deo ef/fugiet eā Unde dalida ligauit samsonez septē licijs. iudi.xvj Sic captus ē sichen. filius emor de dina filia iacob ⁊ cōglutī/nata est aīa ei⁹ ad eā. gen.xxxnj. ⁊ amon de thamar sorore sua. ij. reg̃.xiij. Et nisi p spēalem grām bō ab his vinculis fuerit irretitus Sap̄.vnj. Scitu quoniā aliter esse nō possum ꝓtinēs nisi deus dederit.

¶ Sexto q2 sunt sicut pix ad denigran/dam famā ⁊ honorē boīs. Eccī.xnj. Qui tetigerit picē coinq̄nabit ab ea. Sūt aūt pctā carnalia maioris infamie q̄z spūa/lia q̄uis nō sint tāti pōderis. Eccī.ix. om nis mulier fornicaria q̄si sterc⁹ in via cō culcabit Unde de salomone dr eccī.xlvii Inclin. sti femora tua mulierib⁹ ⁊ dedi/sti maculā in gloria tua Et p hoc patz so lutō ad q̄stionē q̄ posset fieri sz q̄re potī/us monet abstinere a carnalib⁹ q̄z a spū alibus. cū spūalia sint maiora. q2 sz car/nalia sunt maioris infamie et min⁹ tole/rari possūt q̄z alia. ⁊ isti inter gētes ꝓuer sabant. Et tō ab his monet abstinere q̄ famā ledūt et ꝓuersatōz corrūpunt. et sic patet pmū ¶ Secō hortat vt ꝓuersatōez

bonã habeam⁹ inter gẽtes.d. Cõuer.inẽ. gen.ba.bo.i.virtuosam. Quia di.phũs. Uirtus ẽ que bonũ facit habentẽ ⁊ op⁹ eius reddit laudabile. Tũc ergo est ꝙuersatõ bona q̃ndo ẽ virtutib⁹ plena.q⁹ solꝫ la vtus bonũ facit hominẽ.q⁹ nec sapientia nec scia.nec potẽtia.nec diuitie.nec dignitates possũt hominẽ bonũ efficere nisi sola vtus. Ubi nota q cũ bonuꝫ sit qđ omĩa appetũt vt dicit phũs.tũc ꝙuersatõ nostra ẽ bona.q̃ndo đo ⁊ hominib⁹ placet. Eccĩ.xlv. Dilect⁹ đo ⁊ hominib⁹ moꝫ yses Nihil aũt est p qđ deo ⁊ hominib⁹ magis placere possum⁹ nisi p dilectõem ¶ Ad ¶ Mã p dilectõꝫ đo placemus.⁊ hoc ꝓpter quattuo⁹ q̃ dilectõ opatur ¶ Primo q⁹ dilectõ cũ ignis diuin⁹ sit cõsumit rubiginẽ pctõꝝ. Prouer .x. Uniuersa delicta opit caritas.⁊ idõ facit hominẽ mundũ ⁊ p ꝙsequẽs deo placitum Prouer.xxij. Qui diligit cor̃dis mũdiciam ꝓpt grãꝫ labioꝝ suoꝝ habebit amicum regẽ ¶ Secũdo cũ dilectõ sit vinculum ligãs in vnũ diuersa.iuxta illud col. nj. Sup oĩa aũt caritatẽ habete q̃ est vĩculũ pfectõis. Ligat enĩ hominẽ cũ deo ⁊ facit in ipo manere ⁊ vnũ eẽ cũ deo .j.io. mj. Qui manet in ca.in đo ma.⁊ đs ĩ eo. Et p ꝙsequẽs deũ diligẽs placet deo cuꝫ sit vnũ cũ eo ⁊ in eo manẽs ¶ Tercio q⁹ cũ pdilectõem adoptemur in filios dei. iuxta illud gal.mj. Misit deus spũm filij sui in cor̃da nostra clamantẽ.abba pat.i. clamare nos facientẽ. Et manifestũ est q⁹ p dilectõem efficimur carissimi filij dei.j. Joh .nj. Uidete q̃ ca.de.no.de.vt filij dei no.⁊ simus Et p ꝙsequẽs deũ diligẽs tã q̃ꝫ filius carissim⁹ ei placet. Naꝫ car⁹ ẽ p creatõem.cariꝰ p fidẽ.⁊ carissim⁹ p dilectõem ¶ Quarto cũ plenitudo legis sit dilectõ.vt đ⁹ roꝝ.xnj.q̃ diligit deũ mãdata eius ⁊ p̃cepta ei⁹ custodit.Job.xnj Si qs diligit me ꝑ.m.seruabit Qui aũt ꝑuat

mandata ei⁹ diligit a đo ⁊ placet đo Jo xv. Uos amici mei estis si.fe.q̃ ego p̃.voꝫ bis ¶ Ad ¶ Silr p dilectõeꝫ placem⁹ pxĩmo etiã ꝓpter q̃ttuor ¶ Primo q⁹ cuꝫ caritas nõ q̃rat q̃ sua sunt.vt đ⁹.j. co.xnj. homo habẽs dilectõꝫ gaudet ⁊ curat de bono pximi sui.j.Co.x. Non querẽs qđ mihi vtile ẽ.sꝫ quod multis vt salui fiãt. Omĩs aũt q̃ sic est solicit⁹ de pximo suo. merito placet ei ¶ Ecđo q⁹ cuꝫ dilectio habeat amantẽ in amatũ trãsformare.iuxta illud bugonis de scõ victore.scio aĩa mea q⁹ in eũ quẽ diligis transformaris. hõ diligẽs pximũ in pximũ transformat ꝙgaudẽs omnib⁹ bonis suis ⁊ malis cõpatiẽs. Ro.xij. Gaudere cũ gaudẽtibus flere cũ flentib⁹ idipm inuicẽ sentientes. ij.Coꝝ.xj. Quis infirmat ⁊ ego nõ infirmor.q̃s scã.⁊ ego nõ vror. Qui aũt sic afficit ad pximũ merito placet ei ¶ Tercõ q⁹ cũ caritas sit amor honest⁹ ⁊ cast⁹ sine amor amicicie.q̃ est q̃ndo q̃s amat pximũ ꝓpter pximi vtilitatẽ ⁊ nõ sit amor vtilis siue ꝙcupiscẽtie.q̃ ẽ q̃ndo q̃s amat aliq̃d ꝓpter sui ꝙmodũ ⁊ vtilitatẽ sicut ẽ amor mũdi.manifestuꝫ est q⁹ habẽs caritatẽ pcurat ⁊ impcat pximo omĩa bona que põt ⁊ ab omĩ lesiuo cauet.ij.Coꝝ.xij. Ego aũt libẽtissime impendã ⁊ supimpẽdar ipe p aĩabus vrĩs. Itẽ in eodem. vij Capite nos. Neminẽ lesim⁹.neminẽ cor rupimus.neminẽ circũuenimus Qui er go se sic circa pximũ habꝫ merito ei placꝫ ¶ Quarto cũ caritas patiẽs sit. benigna sit.nõ agat ꝑperã.nõ emulet.nõ imfletur nõ sit ambi.nõ gau.sup iniq.ꝙgau.ãt veri.oĩ.cre.omĩa susti.oĩa sperat.vt đ⁹.j.co. xnj.manifestũ est qđ habẽs caritatem de necessitate hominib⁹ placet.j.Coꝝ.x. Sicut ⁊ ego p omĩa omnib⁹ placeo ¶ Cõsequent ostẽdit ad qđ ⁊ q̃re bonã ꝙuersationẽ habere debem⁹.q⁹ nõ ad vanã gl̃ã. vel deceptõem vt ypocrite.sꝫ solũ vt de⁹

glorificet in nobis. Math.v. Sic luceat lux vestra coram hominib⁹ vt vi. opa vra bo.⁊ glo.pa.ve.q̄ est in celis. Et hoc ē qđ dicit. Ut in eo q̄ detractāt de vobis .i. in detrahēdo tractāt vel obloquunt.tanq̄z de malefactorib⁹.i.q⁹ vos malefacere reputāt quādo ydola respuitis.⁊ vnū deū colitis. ⁊ alia opa xp̄iane religiōis sicut fideles xp̄i saluberr exercetis. Et bonis opibus vos ꝓsiderātes glorificēt deum p vos ⁊ in vobis cui⁹ imitatores facti estis j.cor.vj. Glorificate ⁊ portate deū in corpore vestro.i.sic agite vt de⁹ glorificet in vobis. Et hoc q̄ndo. Certe nō nisi in die ⁊ in tpe visitatōis sup.sue scz quādo eos domin⁹ p grām suā visitabit.hoc est q̄ndo a pctis ꝙuertent ad penitētiā reuertētes. Nō enī infideles ⁊ peccatores glorificāt deū :n opibus fideliū donec manēt in tenebris pctōr.sz q̄ndo ad grām conuertunt. Esa.lxv. Ꝑdonā visitatōz tuā pacē. Ꝑdrouer.xvj. Cū placuerint domino vie homis inimicos q̄z ei⁹ ꝙuertet ad pacē. Uel in die visitatōis vestre q̄ndo vos dom⁹ p flagella visitabit ⁊ aduersa ps Visitabo in vga iniq̄tates eor. misericordiā aūt meā nō dispergā ab eo. Qđ tpus est tota vita p̄sens in q̄ dominus fideles suos visitat p aduersa vt p patientiā depurent.j. Ꝑde.j. Adodicū nūc si oportet cōtristari in varijs tēptatōibus.vt pbatio fidei vestre multo pciosior sit auro qđ p ignē pbat.inueniat in laudē ⁊ gl̄az. ⁊ honorē.⁊ reuelatōz iesu xp̄i. Uidētes enī infideles ⁊ pctōres iustos ⁊ fideles in tot aduersis nō deficere sz gaudē.iuxta illud act.v. Ibāt a plī gaudētes a cōs.cōci. quo.dig.ba.sūt p nōie iesu ꝙtu.pa. glorificabāt eū q̄ eos ita fecerat fortes. Unde de beato dominico legit q⁹ cū tholose ipe cū socio suo p totā q̄dragesimā in pane ⁊ aqua ieiunassent ⁊ in terra iacuissent hostes eor. q̄ erāt credētes hereticor. in deu laudes prūperunt dicētes. Uere isti homines boni sūt. Uel in die visitatōis q̄ erit in iudicō q̄ndo vos recipietis p̄mia ⁊ ip̄i supplicia.tūc ei merito deū poterūt glificare.q̄ reddz vnicuiq3 iuxta opa sua Et sic ptz secundū ¶ Tercō hortat libe/ros vt ꝓpter deū maiorib⁹ subijciant.et hui⁹ cām assignat. Et hoc est. Subiecti estote omni hūane creature ꝓpter deū.i. omni homi cui p quēcūq3 modū subijci debetis. Uel omni hūane creature.id ē. omni psone generali.q̄lis est rex vel potestas.vel ep̄s.vel hmōi.q̄ sunt psone generales in dig̃tate posite. Et q⁹ est mala subiectō vt q̄ndo hō fuit alijs in peccatis.iō ad hāc remouendā subiūgit.propter deū scz habendū.vt p̄positō dicat vl finē vel ordinatōz ad finē.vt sit sensus q⁹ fuiamus domīs.nō ꝓpter bona tpalia cōsequēda.sz vt in tali fuitio ip̄m deū mereamur tanq̄z finē nostri seruitij. Gene.xv. Ego merces tua magna nimis. Et sic p̄positō dicit finē. Uel ꝓpter deū.i.in bis seruiam⁹ dominis in q̄bus et ꝓpter q̄ordinamur ad finē deū q̄ est finis omniuz. Et sic p̄positō dicit ordinatōez ad finem Ordinamur aūt ad finē deum p bona ⁊ iusta opa. Et iō in opibus iustis ⁊ bonis debem⁹ dominis fuire ⁊ nō in alijs. ¶ Consequenter specificat quib⁹ subijci debeam⁹.d. Siue regi q̄ alios in ptāte p̄cellit.siue ducib⁹.i.alijs minorib⁹ dominis qui iure potestatē habēt.vtpote q̄ a rege domini ꝙstituunt ⁊ mittunt ad alios regendū ⁊ iudicandū.scz ad vindictā malefactor.i.penā.propter hoc enī data est potestas a deo ⁊ a rege terreno. vt scz malū puniant. Laudē bonor.que ꝙsistit i hoc q⁹ nō sicut mali puniunt. Ror.xiij. Uis nō timere potestatē.bonū fac ⁊ habebis laudē ex ista. Uel laudē bonor.i.meritū laudis. Nā in eo q⁹ in bonis et bene seruiunt laudē magnā merentur. Sic ergo

dominis tpalibus ppt deū subijci debe/
mus. Ro.xnj. Omīs aīa potestatib⁹ sub
limioꝛib⁹ subdita sit. Nō enī est potestas
nisi a dō. Et sic pz qđ nō intēdit q oī ho/
mini nos subijciam⁹. Ex ꝓtra ad phil.ij.
dz. Supioꝛes sibi inuicē arbitrātes nō q
sua sunt singuli ꝓsiderātes. sz ea q alioꝝ
Dicendū est q quedā est rō subiectōnis
alijs ex pte se subijciētis. s. eius būilitas.
z sm hāc rōem qlibet debz omnib⁹ subij/
ci. z de hac loquit apls ad phil. Quia in
būilitate debem⁹ omēs nobis supioꝛes
arbitrari. i. cordibus nostris existimare
alios nobis eē supioꝛes z digniores apđ
deū. z hoc inuicē vt sibi alt alterꝝ reputet
digniorē. Nec hoc ita debem⁹ existima/
re vt fingam⁹ sz vē existimem⁹ posse esse
aliqđ occultuz in aliquo q nobis supioꝛ
sit apud deū. etiā si bonū nostꝝ quo ullo
supioꝛes videmur nō sit occultū. Et ido
de omī iusto cantam⁹. Nō est inuēt⁹ silis
illi q ꝓfer. legē excel. Unde sextus grad⁹
būilitatis ponit credere z pnūciare se oī
bus vilioꝛē sz sm defect⁹ occultos q̄s in
se ꝓgnoscit z sm dona que in alijs latēt.
qđ sine fictōe fieri potest vt dictū est. Po
test enī quis credere q multa dona dei ī
alijs lateāt. que ipe nō videat. z multos
defectus ipe habeat q̄s alij nō vidēt Un
de sancto machario oānti angelus dixit.
Nōdum ad mensurā duaꝝ ꝓgnataꝝ in
ꝓxima ciuitate ꝓmoꝛantiuz pueniſti. Et
tandē alteri heremite dixit angel⁹ q plus
diligeret cattā suā q̄z btūs greg. oēs diui
tias suas z q cuz beato greg. esset in celo
mansionē habitur⁹. Alia est rō subiectō/
nis ex pte illius cui subijci debem⁹. s. po/
testas vel digtas psone sm quā nō omī/
bus debem⁹ subijci. Et de hac loquit hic

¶ Consequēter reddit cām quare subdi
ti esse debem⁹. d. q hec est volūtas dei. q
de malis bonū elicit. Neqz enī de⁹ mala
fieri sineret. vt dicit aug. nisi inde eliceret
bona. sicut sapiēs medic⁹ de veneno eli/
cit tiriacā. Nos ergo in hoc deū imitari
debem⁹. vt etiā malis vtamur in bonū p
bonā ꝓuersatōez nostrā z humilē subie/
ctionē eos ad pnīam ꝓuertendo. Hec er
go ē volūtas dei. vt benefacientes. i. p bo
nā ꝓuersatōz vestrā in malis bene vtētes
obmutescere faciatis. subtrahendo illis
occasionē loquēdi z detrahēdi. ignoran/
tiam imprudentiū hominū sc̄z pncipū z
dominoꝝ. q ignorāt quomō z quādo re
gere debeāt. ps. Nescierūt neqz intellexe
runt in tenebris ambulāt. Et sic pz terciū

¶ Quarto modū subiectōnis declarat.
dicēs. Hec bona facite quasi liberi. id est
sicut estis liberi. Unde li quasi est exp̄ssi
uum veritatis. Quasi. d. Sicut vē liberi
estis. sic domino libere z volūtarie serui
atis in hoc vestrā libertatē ostendentes
Ubi di. glo. Quo maioꝛe libertate apđ
homīes vtimur eo liberi⁹ diuino famu/
latui subiugati sumus. Et non habētes.
sup. sitis libertatē quasi velamē malicie.
vt sc̄z nolitis fuire. q. liberi estis sub mā/
tello libertatis vos tegētes. Hoc aūt di/
xit aplus ꝓtra quosdā q̄ dicebāt q. filius
nos liberauit. veri liberi sumus z nemi/
ni fuire debemus. z iō pncipibus z supi
oꝛibus sua iura negabāt. Tales erant iu
dei dicētes joh. vnj. Semē abrae sumus
z nemini fuiuimus vnq̄z. De quib⁹ iob
xj. Uir van⁹ in supbiā erigit z quasi pul
lum onagri se liberū esse putat. Reuera
iam quidā habēt libertatē quasi velamē
malicie gaudētes puilegio exemptōis et
quadā libertate ne a suis ordinarijs vi/
sitent. Quidā etiā religiosi habēt quedā
puilegia exemptōis vt nō sequant̄ choꝝ
que sunt velamē sue negligētie z pue de/
uotōis. Cōtra quos. j. coꝝ. vij. Si potes
fieri liber. s. libertate exemptōnis magis
vtere sc̄z fuitute. Gal. v. Jn libertatē vo/
cati estis frēs. tantū ne libertatē detis in

occasionē carnis. Ez sitis sup. sicut serui dei. id est. humiliter seruiētes. Ut enim dicit glo. seruitus dei humilitatē reqrit. vt scz pncipibus ⁊ domīs humiliter subiatis ij. Thi. ij. Seruū dei nō oportet litigare. Iz mansuetū esse ad oēs docibilē patientez Et sic pz quartū ¶ Quinto hortat ad q̄dam que sunt excitatiua ad obsequium subiectōis dicēs. Omēs honorate interlinearis. id est. vnūquēqz p suo mō. fraternitatē diligite in tantū vt vos q̄ superiores estis subiectos vobis vt fratres diligatis. Hebre. xiij. Caritas fraternitatis maneat in vobis. Deū timete. qz q̄ timet deum faciet bona. eccī. xv. ⁊ cauet a malo. p uerbioz. xv. Per timorē domī declinat omis a malo. Et iō q̄ sine timore est iustificari nō poterit. Regē honorificate reddendo ei que sua sunt. Math. xxij. Reddite que sunt cesaris cesari. ⁊ que sūt dei deo Et sic pz quintū ¶ Sexto hortat seruos ad subiectiōez dominoz suoz. ⁊ causam assignat. Unde glo. dicit. Hucusqz hortatus est liberos ad subiectiōez. nunc suis loquit vt ipi subiecti sint dominis. Dicit ergo. Serui subditi estote domīs vestris in omni timore scz vt nec deū offendatis. nec domīs fuire recusetis. Ez quomō in omī timore. ergo in fuili. Ad q̄d dicendū q̄ omē ⁊ totū ⁊ pfectū q̄ndoqz idē dicimus. Sic accipit hic. Unō in omni timore. i. in pfecto timore pfectōne sufficiētie. ⁊ hoc est ad min⁹ in timore initiali q̄ habz duos oculos vnū ad pmiuz ⁊ alterz ad penā. Et nō tantū subditi estote domīs bonis. i. fide ⁊ morib⁹ instructis ⁊ moderatis in imperādo ⁊ in pdēnando q̄d pztra illos pmissū est. Iz etiā discol. id est. indisciplinatis ⁊ austeris. Cōsequēter hui⁹ subiectōis causaz assignat dicēs Hec est enī grā in xp̄o iesu domino nrō. id est. p hoc acqrit ⁊ cōseruat grā dei per quā accrescunt nobis merita in xp̄o iesu

Et sic patet totū

¶ Dominica tercia de euangelio

Sermo. LIIII

Vado ad eū qui me misit. Iob. xvj. Christus fidelis ⁊ ver⁹ legat⁹ p qua venerat legatōne patrata scz salute hūana rediit ad euz q̄ misit istū. Iob. vbi supra Exiui a patre ⁊ veni in mundū. itez relinquo mundum ⁊ vado ad patrē. Et sicut fm hūanam naturā venit in mundū. ita fm eandez reliqt mundū. Inq̄ntū vo ds est sp ⁊ vbiqz est. Hūc aūt suū recessum sicut pius magister ⁊ pater discipulis suis predicit Et q̄ recessus iste ē ad regnandū sicut aduēt⁹ fuit ad patiendū. iō ne d̄ recessu pturbentur pmittit eis multa donaria mittere. s. spiritūsanctū. a quo oīa dona donātur. Ephe. iiij. Ascendēs in altū captiuaz duxit captiuitatē dona dedit hominib⁹ In hoc ergo euāgelio suū recessū p̄dicit. in q̄ pncipaliter q̄nqz facit. Primo suū ascensum ad patrē p̄dicit ex q̄a pl'oz tristicia ē secuta. In pncipio euāgelij. Secdo ratōz. ⁊ fructū sui ascēsus assignat p quē multa bona sunt habita. ibi. Iz ego veritatē dico vobis expedit vobis vt ego vadā. Tercio vnū op⁹ qd̄ spūssanct⁹ erat in suo aduentu factur⁹ ponit. p qd̄ mūdi malicia est arguta ibi. Et cū ve. il. arḡ. mū. Quarto aliud op⁹ p spiritūsanctū faciendum ponit p qd̄ oīs veritas ē edocta ibi. Cuz aūt venerit iste spūs vitatis docebit vos omnē veritatē. Quito terciū op⁹ spūssancti ponit p qd̄ est xp̄i vā deitas demonstrata ibi. Ille me clarificabit. Et sic pmū opus spūssanct⁹ factur⁹ erat q̄ntū ad totū mūdū. scdm aūt q̄ntū ad apl'os ⁊ apostolicos viros. tercū q̄ntū ad xp̄m ¶ Primo ergo xp̄c suū ascensū ad patrē p̄dicat. dicēs. Vado ad eū q̄ me misit. i. ī primo est vt vadā. Qd̄ enī est in fieri frequēter

dicit esse factū. Et q3 xp̄i passio cā fuit tal' ascēsus ⁊ exaltatōnis. iuxta illud phil'.ij. humiliauit semetip̄m ẽc. ppt̄ qđ ⁊ de⁹ exaltauit illū. q̄ tūc erat in ianuis. nā quīta feria post cenā xp̄c hec v̄ba dixit. quādo iudei ad eū capiendū veniebāt ip̄m mor/ti tradituri. iō dicit. Vado ad eū qui me misit. Omēs enī prope mortē ꝓstituti cō sueuerūt simliť dicere. Ecce ego morior. Dicit ergo. Vado ad eū q̄ me misit. id ē. ad immortalitatē ⁊ gl'am patris ascēdaz ſm naturā assumptā in q̄ ad penā ⁊ mor/tem descēdi. ⁊ nemo ex vobis interrogat me quo vadis. i. ita patenter cor̄ā vobis ad patrē ascendā q̄ op⁹ non erit interro/gare. Act.j. Videntibus illis eleuat⁹ est ī celū. Carissimi manifesta est via qua xp̄c iuit p mundū ⁊ qua iuit ad celuz. Via q̄ iuit p mundū fuit via magne pauptatis Math.vnj. Vulpes vo.ha. ⁊ volucres celi nidos. filius aūt homis nō habz vbi caput suū reclinet. Natus ē sub diuo nec erat ei locus in diuersorio. ⁊ iō in p̄sepio mater sua eū reclinauit. luce.ij. Fuit via magne caritatis. q3 seip̄m tradidit serui/ens in luto ⁊ latere miseriaꝝ nostraꝝ tri/ginta ānis vt nos ab eis liberaret. jo.iij. Sic ds dilexit mundū vt filiū suū vnige/nitū daret sz in nostrū seruitū ⁊ p̄cium. Fuit via magne humilitatis. Math.xj. Discite a me q3 mitis sum ⁊ hūilis cor̄d. Fuit via pfecte obediētie. Phil'.ij. Fcūs est obediēs vsq3 ad mortē. mortē aūt cru/cis. Math.xxvj. Nō sicut ego volo sz si/cut tu. Fuit via summe ⁊ pfecte patiētie. Esa.lnj. Sicut ouis ad occi.du. ⁊ nō ap/os suū. Mar.xv. Nō respōdes quicq̄m vide in q̄ntis te accusant. Et fuit via pfe/cte victorie. Nā vicit mundū dyabolū ⁊ oīa opa peccati. joh.xvj. Cōfidite q3 ego vici mundū. Aug. Manu inermi ⁊ affi/xa cruci debellauit aereas ptātes. Per hāc ergo viā xp̄c iuit. ⁊ iō gloriosus ⁊ im/

mortalis resurrexit ⁊ cū magno triūpho celos ascēdit. Esa.lij. Ecce seru⁹ me⁹ exal/tabitur ⁊ eleuabit ⁊ sublimis erit valde. Si ergo volum⁹ ď terra ad celū ascende/re. ⁊ cū xp̄o in gl'a exaltari. p supradictas vias xp̄i nos ambulare oportet. Esa.xx. Hec est via ambulate in ea. Ista aūt via est valde difficilis ⁊ arta. Math.vij Ar/ta est via q̄ ducit ad vitā. ⁊ pauci ābulāt p eā. Et iō iste iuuenis cui xp̄c dixit. Vē/de omīa que habes ⁊ da paupib⁹. ⁊ ve/ni ⁊ seq̄re me. abijt tristis. vt p3 math.xix. Sequit. Sz q3 hec locut⁹ sum vobis tri/sticia impleuit cor̄ vestr̄. Quia vt di. be/da. magis tristabant ď recessu q̄ eos dese/rebat q̄z letabant ď ascēsu quo patrez pe/tebat. Magis enī hō ď amissione rer̄ tē/poralū dolet q̄z spe futuror̄ bonor̄ lete/tur. ⁊ iō inter mūdana discrimina ptur/bat. Et q3 apostoli adhuc homīes erant ⁊ ſm hominē ambulāt. iō audito discri/mine mortis xp̄i tristicia cor̄ eor̄ imple/uit. vt hic ď. Et sic p3 p̄mū ¶ Secđo rōez ⁊ fructū sui ascēsus assignat. d. Ego vita/tem dico vobis ⁊ nō curo vobis applau/dere. Prouer.xix. Qui blādis fictisq3 p/monibus loquit amico suo. rete exp̄adit gressibus suis. Expedit vobis vt ego va/dam. i. p̄sentiā meā cor̄palē ab oculis ve/stris subtrabā. q3 si hāc p recessuz nō sub/traxero paclitus nō veniet ad vos. In q̄ rōne duo tanguntť. sz carētia spūssancti. si nō abierit. ⁊ p̄sentia ⁊ aduētus eiusdē si abierit. Sz cōtra. Ubicūq3 est filiꝰ dei. ibi est pater ⁊ spūssanctus ⁊ ecōuersio de patre ⁊ spūsancto. joh̄. xnj. Philippe q̄ videt me videt ⁊ patrē meū. nō credis q3 ego in patre ⁊ pat̄ in me est. Sic ergo de/buit dicere ecōuersio sz. Si abiero para/clitus abibit ⁊ si sic stetero stabit Ad qđ dicendū q̄ q̄zdiu xp̄c cū aplis cor̄paliter est morat⁹ eū sicut dominū ⁊ maistr̄z su/um carnaliē diligebāt. nec ip̄m verū deū

credebāt nec ꝓgnoscebant. vt dicit augu
stinus. Joh. xmj. Tāto tempe vobiscū sū.
ꝛ nō cognouistis me. sz credebāt euz esse
messiam ventuꝝ in lege promissum quē
iudei dicūt nō debere cē deū. sz maximū
dei ꝓphetā esse spēalem dei filiū adopti/
uum. nō aūt naturalē. quē credebant ve/
nisse ad liberandū israel ꝺ manibꝰ roma
noꝝ. Luce. xxmj. Nos aūt sperabamus.
qꝫpe redēpturus esset israel. Et nō vt car
nales ipm tantū carnaliter ꝓgnoscebant
ꝛ diligebāt. Sic aūt ꝓgnoscere ꝛ amare
xpm nō sufficit ad salutē. imo oportet vt
ꝓgnoscamus ipm vt veꝝ deū ꝛ verū ho/
minē. Johā. xmj. Creditis in deū ꝛ in me
credite. In hoc enī catholica fides ꝓsistit
sine qua nemo potest saluari. Hebre. xj.
Sine fide impossibile ē placere ꝺo. Hāc
aūt ꝓgnitōem spūssanctus aduenīēs pꝰ
mortē xpi apostolis pfecte attulit. qꝝ xpꝫ
vt veꝝ deū ꝛ veꝝ hominē cognouerunt.
Et ideo spūaliter ꝛ nō carnaliter euz post/
modū ꝓgnouerūt. ij. Coꝝ. v. Et si cogno/
uimus ſm carnē xpm sz nūc iam non no
uimus. Et sicut ꝑ spiritūsanctū ipꝫ vt ve
rum deū ꝓgnouerūt. ita ꝑ eundē spiritū/
sanctū eū vt verū deuz amauerunt. Ro.
v. Caritas dei diffusa est in coꝝ. nostris ꝑ
spūmsanctū qui datus est nobis. Hoc ē
ergo qꝺ dicit. Ex pedit vobis vt ego va/
dam. ad hoc vt sꝫ habeatis verā fidez et
spem ꝺ me. ꝛ me vt veꝝ deū diligatis. q̄s
virtutes vsqz modo nō habuistis. Si eī
nō abiero paclitus nō veniet ad vos. i. si
pſentiā meā coꝝpalē ab oculis vestre car
nis nō subtraxero. ad noticiā dei vos ꝑ
inuisibilē spūm nō ꝓduco. vt di. gregoriꝰ
Si aūt abiero mittā eū ad vos. i. faciam
vos spūaliter viuere. ꝛ ꝑ spūmsanctū fa/
ciam vos verā fidē de me habere. Augu
stinus. Nunqꝺ non hic positus. spiritū
sanctū non poterat mittere. Quid est ergo si nō abiero paclitꝰ nō veniet ad vos

nisi nō potestis capē spūmsanctū q̄mdiu
ſm carnē nosse persistitis xpm. xpo aut
ascendēte coꝝpaliter. nō solū spūssanctus
sed ꝛ pater ꝛ filius illis spūaliter affuit. ꝛ
ideo sicut pueris expedit elevari a lacte.
vt sumant solidiorē cibuz. sic expediebat
apostolis vt ab eis christi pſentia aufer/
retur ꝛ ad spūalem noticiaz ducerēt. He/
breoꝝ. v. Omnis eī qui lactis est pticeps
expers est sermonis iusticie. Perfectoꝝ
aūt est solidus cibus. Esa. xxviij. Quem
docebit scientiā ꝛ quē itelligere faciet au
ditum. ablactatos a lacte. auulsos ab
vberibus. Et nota hic qꝺ abraā fecit gran/
de conuiuiū. quando ablactauit ysaac.
gen. xxj. Et anna duxit samuelez ablacta/
tum in domū domī cū tribus modijs fa
rine ꝛ tribus vitulis. j. Reg̃. j. Quia ma
gna grā est ad spūalem noticiā puenire.
que ꝑ talē ablactatōem intelligit. Psal.
Non fecit taliter omni natōi ꝛ iudicia
sua non manifestauit eis. Epbe. nj. Qꝺ
alijs generatōibus nō est agnitum filijs
hominū. sicut nūc reuelatum est sanctis
apostolis eius ꝛ ꝓphetis. Cognoscamus
ergo carissimi xpm ꝑ spūmsanctū quiba
bitat in nobis. quia beati q̄ non viderūt
ꝛ cre. johā. xx. ¶ Notandū ergo qꝺ sicut
apostolis expediebat vt ab eis xpi pſen/
tia subtraheret ita multis expedit vt eis
bona pſentia subtrahant. quia aliter ad
deū cognoscendū nō accedunt. sz in ipis
bonis credūt totaliter deū esse. in ipis fi/
nem suū ponētes. Psal. Beatū dixerūt
populū cui hec sunt. Sic iob denudat
ab omnibus ait. Nunc oculus meus vi
det te. ꝛ ago penitentiā in fauilla ꝛ cinere
Mathei. v. Beati pauperes spiritu q̄ni
am ipi deum videbunt. Et sic patet lecū/
dum ¶ Tercio ponit vnū opus siue offi
cium quod spūssanctus in aduentu suo
facturus erat. quod est arguere mundū.
Et hoc est. Cum venerit ille arguet mun

dum.id est.faciet vos ⁊ vestros sequaces aptos ⁊ ydoneos ad mundū ⁊ mundandos arguendum. Non enim aliter dicitur spūssanctus mundus arguere.nisi qui facit hos in quibus habitat mundus arguere loquens p os eorū. sicut potestas mittit bannū ⁊ exbannit ⁊ rebannit per precones suos.⁊ totū hoc potestas facere perhibet. Marci.xiij Non enim vos estis loquentes sed spūssanctus. Esa.lxj. Spiritus domini sup me eo q unxerit me euangelizare pau.mi.me. ¶ Notandus ergo q quadruplici ratōne dicitur spiritussanctus arguere ¶ Primo ad ostendendū q ille maxime se arguit qui spiritūsanctū recipit abundantius. Gregorius sup illo verbo iob. Nunc oculus meus videt te.idcirco reprehēdo me.qnto quis maioris gratie lumen recipit tāto magis se reprehensibiles cognoscit. sicut pulvis apparet in radio solis qui nō apparebat in umbra ¶ Secūdo ad ostēdendum q arguere nō est alienū a benignitate ⁊ amore cum spūssanctus qui est ipsa benignitas ⁊ amor dicatur arguere Esa.xj. Egredietur virga.id est.correctio et disciplina de radice yesse.id est.de incendio amoris. Yesse nāqs interpretat incendium. Apoca.iij. Ego quos amo arguo ⁊ castigo ¶ Tercō ad ostendendū q mā suetudo spūssancti in arguēdo penitus est seruāda Gal.vj. Vos qui spirituales estis huiusmodi instruite in spiritu lenitatis. Gen. Vicia aīmi sicut vicia corpis leniter tractāda sunt.quia generosus est animus hominis ⁊ facilius ducit q̄s trahatur ¶ Quarto q̄ spūssanctus talis facit hominē qui dignus ⁊ ydoneus ē alios arguere ⁊ docere. Tria enī argutōem et disciplinā impediūt.scs reprehēsibilitas. ignorantia.⁊ timor. Hec aūt omia spūssanctus aduenies remouet ⁊ depellit quia purgat.illuminat.⁊ corroborat mē tem Ideo in specie ignis qui hec tria operatur super apostolos apparuit et venit Nam ignis purgat rubiginē metallorū. illuminat tenebras.⁊ corroborat lateres q aūt reprehensibilitas impediat arguētem ostēdit gregorius dicens. Cupiactas sordes tergere nō valet manus que lutū tenet. Mathei.vij. Ypocrita eijce primo trabem de oculo tuo ⁊ tunc videbis eijcere festucā ō oculo fratris tui. Roma. ij. Qui predicas nō furandū furaris. In quo enī alium iudicas teipm condemnas. De impedimēto vero ignorātie dicitur math.xv. Si cecus ceco ducatū pbet.ambo in foueā cadūt. Osee.mj. Quia tu scientiam repu.re.te.ne sa.fun.mi. Officius aut̄ sacerdotis est arguere. De impedimento aūt timoris dicit̄ eccl.vij. Noli q̄rere fieri iudex nisi valeas vbute irrumpere iniquitates ne forte extimescas faciem potētis. Spūssanctus vero veniens super apostolos purgauit eos ex omni peccato.illuminauit ab omni ignorātia. ⁊ corroborauit ⁊ fortes fecit cōtra mortē ⁊ omnia tormenta ⁊ p consequens fecit ydoneos ad mundū. id est.mūdanos arguendum. ¶ De tribus aūt apostoli et eorū sequaces arguerunt et arguūt mundum scs de peccato de iusticia et de iudicio. De peccato quod fecerunt et faciūt. quia nō credūt in christū.de iusticia quā non imitant̄ nec habēt et ō iudicō quod neglexerunt et negligūt. Arguet enī mūdum spiritussanct⁹ de peccato scs infidelitatis.quia nō crediderunt in me.quod per excellentiā dicit̄ peccatū.sicut paul⁹. p excellentiā dicit̄ apostol⁹. quia in ipso omia peccata cōtinent̄.et in eius ꝓtrario scs fide omia dimittunt̄.vt dicit augusti. Lu.vij. Fides tua sal.te.fe.va.in pa. Ites arguet mundū de iusticia.s.xpi.quā fideles habēt quā ipi mūdani nō sūt imitati q̄ iusticia fuit ī hoc.q̄ q̄ christ⁹ se summe

humiliauit.summe exaltatus fuit Phi. j. Humiliauit semetipm. Et sequit Pro pter qđ deus exaltauit illū. Ista est iusti/cia fidei.quā fideles habēt ō christo.quē nō vidēt. Johā.xx. Beati qui non vide/runt ⁊ crediderūt. In qua fide omnes iu sti viunt. Roma.j. Justus aūt ex fide vi/uit. Et hoc est qđ dicit. De iusticia q̄dez. quia ad patrez vado ⁊ iā non videbitis me.sez mortalē ⁊ infirmū. Justū quidem fuit vt q̄ filiꝰ dei se summe humiliauit q̄ ad gloriā patris ⁊ ad immortalitatē trā/siret. Jstā iusticiā fideles non solū ō xp̄o credunt sed etiā de seipis.quia si humili auerint se p̄o christo credunt cū ipo tan q̄z mēbra eius pariter exaltari. Quia si/cut dicit augustinus. Sicut factuz est in capite ita fiet in mēbris.j. Thes.mj. Si eī credimus q̄ iesus mortuus est ⁊ resurre xit.ita ⁊ deus eos qui dormierūt p iesuz adducet cum eo. Johā.xvij Volo vt vbi ego sum ⁊ illi sint mecuz. Et quia fideles banc iusticiā credūt.ideo eā totis viribꝰ amplexant ⁊ eligūt hic affligi ⁊ humilia/ri vt cū xp̄o exaltent ad patrē piter a scen/surri.j. Cor.mj. Maledicimur ⁊ benedi/cimus.psecutōem patimur ⁊ sustinemꝰ. blasfemamur ⁊ obsecramus.tanq̄z pur/gamenta huius mūdi facti sumus. Jstaz iusticiā mūdus nec credit nec habet.⁊ iō est merito arguēdus. Jtē arguet mūduz de iudicō qđ sm augustinuz sic exponit. Christus iudicauit in morte sua dyabo/lum p̄ncipē mundi ⁊ in inferno reclusit. vt dr apocal.xx.qui sez habitabat in cor/dibus infidelium a quo captiui ne recte crederēt ⁊ bene agerēt tenebant. Ez cuz ipe sit iudicatus ⁊ in inferno reclusus nō habent amplius excusatōem q̄ quia ab eo captiui tenent non possunt vere crede re ⁊ bene agere.cū mares ⁊ femine parui ⁊ magni efficiant martires p̄o fide ⁊ no mine christi quiq̄z ⁊ bona opera operā/

tur. Et hoc est quod dicit. De iudicō au tem.q̄ p̄nceps huius mūdi iā iudicatus est. De hoc ergo iudicō quod christus p salute mūdi fecit dū dyaboluz iudicauit vt posset bene agere et recte crede.qđ to/tus mūdus non cognoscit nec de ipo cu rat dū non satagit bene agere est merito arguēdus. Uel aliter arguet munduz de peccato sez quod cōmiserunt. quia non crediderunt in me. In quo omne pecca/tum contra deū cōmissum cōprehendit. quia omnis qui peccat in deū nō credit ī eum. Credere enī in deū est fidē quā p̄o/testatur bonis opibus ostendere et ī de/um sperare et ipm amare. Jaco.ij. Ostē/das mihi fidē tuā ex opibus. Hoc autez non facit mūdus. Jtē arguet mundū de iusticia sez quam non seruauerūt.et hoc q̄ntum ad p̄imū.quia nec iusticiam di/stributiuā que cōsistit in remunerando dignos sm proportōz ac recōpensando mercedē.nec iusticiā cōmutatiuā.que cō sistit in emptōnibus et venditōnibꝰ.nec iusticiā punitiuā que cōsistit in malorum punitōe seruauerunt. Et quia iusticia et iniusticia sunt contraria īmediata et cui cunq̄z vnū nō inest.alterū inest.et ideo seq̄ tur q̄ ad p̄imū iniusticiā seruauerūt.et in hoc omne peccatū cōmissuz cōtra pro/ximū ꝓtinet. Quia cū ad iusticiā ptineat vnicuiq̄z reddere qđ suū ē.⁊ primo debe mus benuolentiā cordis et loquelā oris et veritatez opis.et solū his tribꝰ modis peccatur ꝓtra p̄imū.sequit q̄ q̄ndocun q̄z ꝓtra p̄imū peccat non seruat ei iusti/cia. Et quia finis cōtinet virtute ea q̄ sūt ad finē.et mors est finis omis iniurie.et omis iniusticie.que cōtra p̄imū ꝓmitti potest.iō in morte xp̄i oīs eius iniusticia cōtinet. Et q̄ xp̄c est caput omniū iustoꝝ et qđ de ipo dr.de primo intelligit.ideo ponendo exemplum de morte sua om/nez proximi iniusticiam dat intelligi Et

hoc est qđ dicit. ¶Arguet mundū de iusti
cia quā mihi ⁊ mēbris meis nō seruauē/
runt. sed sup. iniusticiā. quia me et meos
occiderūt. ¶Mathei. xxvij. Hierusalē hie/
rusalē que occidis prophetas ⁊ lapidas
eos q̄ ad te missi sunt ¶Per quā mortem
ego recedo de mūdo ⁊ ad patrem vado.
⁊ amplius nō videbitis me mortalē. Itē
arguet mundū de iudicō qđ sc̄z nō timu
erunt. quia cū peccēt quotidie cōtra deū
⁊ proximū iudiciū dei ventur̄ timere de
buerūt. quia si dyabolus mayster ⁊ prin
ceps eor̄ iam iudicatus est soluz̄ p vno
cogitatu. multomag⁹ ip̄i p multis scele
ribus iudicabunt. quia si rex punit mili/
tem multomagis vasallū. ¶Locus ē a ma/
iori. quia si illud qđ videt magis inesse.
nō inest. nec illud quod minus videt. sed
magis videt parcendū comiti q̄z vasallo
igitur ⁊c. ij. ¶Pet. ij. Si enī deus angelis
peccātibus nō pepcit sed rudētibus infer
ni detractos in tartar̄ tradidit crucian/
dos in iudiciū reseruari ⁊c. Ergo multo/
magis nobis peccātibus non dimittet.
Sic ergo arguet mundū de peccato qđ
p̄miserunt. quia nō crediderūt in me. de
iusticia quā mihi ⁊ meis nō seruauerūt.
p̄pter quā mortuus sum ⁊ ad patrez va/
do. ⁊ de iudicō quod nō timuerūt quod
timere debebāt cum p̄nceps eor̄ iam iu/
dicatus sit ¶ ℞ ¶ Ubi nota q̄ mūdus
arguēdus est de triplici iudicō. ¶Primo
de iudicō ad se nō ptinēti quod sibi vsur
pat. ¶Math. vij. Nolite iudicare ⁊ nō iu
dicabimini Roma. xiij. Tu q̄s es qui iu
dicas seruū alienū. Secūdo de iudicō p
prio de quo non curat. j. Cor̄. xj. Si nos/
metip̄os diiudica. nō vtiq̄z iudi. Tercio
de iudicio dei quod nō timz̄ cōtra quod
ecc̄i. vij. ¶Memorare nouis. t. ⁊ in eternuz
nō peccabis. In eodem. xxxviij ¶Memor
esto iudicij mei sic enī erit ⁊ tuū ¶ Q
¶In fine nota q̄ mundus est arguēdus ō
octo maximis sceleribus que sunt. q̄ ex/
pellit maystrū sapiētie. occidit vitaz ani/
me. exiccat fontez miserico⁹die. negat mi/
nistrum puidētie. nō audit p̄dicatorem
penitētie. extinguit lumē intelligētie. con
tēnit bona gl̄e. ⁊ nō timet penas gehēne.
¶Primo est arguendus. quia expellit
maystrū sapiētie. Job̄. xxj. Qui dixerūt
deo. rece. a nobis. sci. vi. tu. no. ¶Mund⁹
docet scientiā suam que est terrena. ani/
malis. dyabolica. vt ⁊ iaco. iij. naz docet
lucra iusta. deceptōnes. sophisticatōes
cōtroversias. guerras ⁊ huiusmodi Hi/
eremie. vj. Omnis calūnia in medio ei⁹
Hec sciēna expellit dei sapientiā que est
omni virtute plena. nam docet iusticiam
facere. nō decipere p̄primū. verū dicere. fi/
nem consiverare. celū amare. deū timere
⁊ ab omi malo cauere. Job. xxviij. Time
re deū ip̄a est sapiētia ⁊ recedere a malo
intelligentia. Itē mayster sapientie dicit
Transit mundus ⁊ cōcupiscētia eius. j.
iohā. ij. ¶Mūdus aūt dicit. Hec requies
mea in seculū seculi. hic habitabo quoni
am elegi eam. Itē mayster sapiētie dicit.
q̄ diuitie. delicie. ⁊ honor̄es sunt noxie.
¶Prouerbior̄. j. Usq̄z quo stulti ea que
sibi sunt noxia cupient. Sed mūdus di/
cit q̄ tria supradicta sunt optima. ¶Psal.
Beatū dixerunt populū cui hec sunt Itē
mayster sapientie dicit q̄ aduersa mun/
di sunt vtilia quia eruditū ⁊ compellunt
ad deū accedere. vt dicit gregorius. ma/
la que nos hic p̄mūt ad deū ire cōpellūt.
Boetius Plus hominibus reor aduer
sam q̄z p̄sperā p̄desse fortunā. Illa fallit.
hec instruit. Itaq̄z illaz videas vētosam
fluentē suiq̄z ignarā. Hāc āt sobriā succi/
ctā ⁊ ip̄i⁹ aduersitatis exercitatōe prudē/
tē. ¶Mūd⁹ hec v̄ba deliramētū reputat. ⁊
hec patiētē inimicū di. ⁊ fortūatum existi
mat supra modū. Et breuit̄ ō omīb⁹ q̄ sa/
piētia di docz̄. mūd⁹ ⁊ contrariū dogmatisat

Hoc figuratū est ī nube filioꝝ israel q̄ ipsis erat lucida et egiptijs tenebrosa Sic est in proposito. quia sapiētia est seruis dei clara ⁊ impijs obumbrata. ¶ Secūdo est arguēdus. quia occidit vitā aīme. que est amor dei. Augustinus. Scio anima mea quia amor est vita tua. j. ioh. mj Qui nō diligit manꝫ in morte. Ex amor mūdanus est venenū illius amoris ⁊ ipsum radicitus extirpat. qui est amor parentū. amor mundanoꝝ bonoruꝫ. amor carnaliū delectatōnum ⁊ amor ꝓsanguineoꝝ. Omnes istos amores docet mundus ⁊ tenet. ⁊ plus diligit parētes q̄ꝫ deū plus mundana bona q̄ꝫ dei dona. plus carnales delectatiōnes q̄ꝫ virtuales operationes. plus ꝓsanguineos q̄ꝫ sanctos. plꝰ mundū q̄ꝫ celū. plus gl'am hominū q̄ꝫ dī Ioh. xij. Dilexerūt gl'am hominū magis q̄ꝫ dei. ¶ Tercō est arguēdus quia exicat fontē misericordie. quia nō remittit iniurias. sed ꝓ alapa reddit vulnus. ꝓ vulnere mortē. expellit inimicos. ⁊ destruit bona eoꝝ. Non parcit ꝓstratis sꝫ interemit ꝓsequēdo. nō miserē pauperū ⁊ pupilloꝝ sꝫ decoriat eos iniustis exactōibꝰ ⁊ vsuris. Sapiē. ij. Sit fortitudo nostra lex iusticie. circūueniamꝰ iustū ¶ Quarto est arguēdus. quia negat ministrū prouidentie. Ipe enī dī filius ꝓuidentia sua omnia dirigit ⁊ gubernat ⁊ omnibus ꝓuidet ꝑm decentiā singuloꝝ. Mathei. xj. Omnia mihi tradita sunt a patre meo. Sed mūdus omīa dicit a casu ⁊ fortuna euenire. eo q̄ bona eque ꝓueniūt bonis ⁊ malis. ⁊ similiter mala ⁊ similiē lucra ⁊ victorie ⁊ cetera taliū In quoꝝ ꝓsona dicitur iob. xxij. Circa cardines celi pambulat nec nostra cōsiderat. Et eccl's. ix. Vidi sub sole nec velociū esse cursuꝫ. nec fortium bellū. nec sapientū panē. nec doctorum diuitias. nec artificū grām. sed tps casumq̄ in omnibus ꝛc. ¶ Quinto ē arguendus. quia nō audit p̄dicatorē penitentie. Christus quotidie p̄dicat ꝑ p̄dicatores suos dicēs Penitentiā agite appropinquabit enī regnū celoꝝ. math. iij. Et nisi penitentiā egeritis omnes simul peribitis. Luce. xiij. Ex mūdus dicit. Letare iuuenis in adolescētia tua. eccl's. xj. Item sap̄. ij. Fruamur bonis a iuuētute celeriter ⁊ nō sit pratū quod nō ptranseat luxuria nostra quoniā hec ē pars nostra ⁊ non est agnitus q̄ sit reuersus ab inferis. Sed hoc deberet eos magis terrere sꝫ si nullus vnq̄ꝫ rediit de inferno. qd signū est q̄ omnes deuorat ¶ Sexto est arguēdus quia intelligētie lumen extinguit. Nam deus vult nos hoc intelligere. ⁊ hoc ꝓscriptura suā docet q̄ omis homo est liber ⁊ pōt bene ⁊ male agere. Eccleꝫ. xv. Deus ab initō cōstituit hominē ⁊ reliquit eū in manu cōsilij sui. Item apposuit tibi ignē ⁊ aquā ad quodcūq̄ꝫ volueris porrige manū tuaꝫ. Et ante hominem vita ⁊ mors bonū ⁊ malū. ⁊ q̄ bene fecerit saluabit. qui vero male egerit cōdemnabit. Sed mūdus dicit. q̄ oīa sunt p̄destinata ⁊ de necessitate eueniunt. ⁊ q̄ deus ꝓpter opa nostra in sententia non mutatur. Numeri. xxiij Nō est deus vt homo vt mentiat nec vt filius homis vt mutet. Unde quicūq̄ꝫ sunt prescīti quid quid agāt de necessitate damnabūt. Cuius cōtrariū dicit. hiere. xviij. Si penitētiam egerit gēs illa a malo suo quod locutus sum aduersus eā. agā ⁊ ego penitētiam sup malo quod cogitaui vt facerez ei. Exemplū de ninciuitis. quibus p ionā dominus dixerat. Adhuc .xl. diebus et ni. subuer. Quoꝝ penitētiam dominus respexit ⁊ nō sūt submersi. vt patet. ione. iij. Sed mirū est valō q: vt dictū ē supra mūdus dicit q̄ omīa casualit euenūt. ⁊ circa hec inferiora dī ꝓuidētia nō ꝓsistit. quō ergo oīa necessario eueniunt. Cū rō

est.q; vnū malū alteri malo cōtrariat.vt prodigalitas illiberalitati.Sed bonum nunq; ꝓtrariat bono.Et ideo bonorum vna est sentētia.sz sentētia malorum est diuersa.t vna cōtrariat alteri. Prouer.xj Inter superbos semp iurgia sūt Septimo arguendꝰ est.q; ꝓtēnit bona glorie. Deus nāq; ꝓmittit magnā gl'am corpori t aīme se datuꝝ si hō caueat se a peccatis.j.Cor.ij. Quod oculus nō vidit.nec auris audiuit nec in cor hominis ascendit que ꝑpa.deus his q̄ diligūt eū. Luc.xxiij. Ego dispono.vo.sicut dispono.mi.pater meꝰ regnū.vt eda.t bi.sup men.me.in re.me. Sed mūdus hoc ꝓtemnit dicēs.Cui bene est hic.etiaz bene erit in futuro.Scio q̄d habeo.sz nescio q̄d habebo.ps. Prohibilo habuerūt terrā desiderabilē Treno.j.Omnes amici eius sz mundi spreuerunt eā sz gl'am celi Octauo est arguendus.q; nō timet penas gehēne.Deus enī minaī peccatoribus magnas t intolerabiles penas.Esa.xxxiij.ca. Quis poterit habitare ex vobis cū ardoribus sempiternis. Psalmista. Ignis grandinis glacies spūs procellaꝝ.ps calicis eoruz De his omnibꝰ mūdus non curat.imo q̄d peius est omīa deridet.Treno.iij. Factus sum in derisum omī populo. Et iō est arguēdus merito mūdus t forti verbere corrigēdus. Quarto ponit secūdum opus siue effectus spūssancti qui ē apostolos in omnē veritatem inducere. Apostoli enī ex grossitate intellectus et ex tristicia magna que eos tūc tempis dōpmebat nō poterāt capere altā veritatē dō xpō t de multis alijs necessarijs ad salutem.Et hoc est q̄d dicit.Adhuc multa habeo vobis dicere sz nō potestis portare modo.id est.nō estis capaces ad ea ītelligenda.sz spūssanctꝰ aduenīēs faciet vos capaces oīs veritatis t plenos. amouēdo sz duriciā intellectus fugādo tristicia

am corpis.t desup sapientiā infundēdo. quia omīs sapiētia t vera a spūsancto est Damascenus. Omne vera a quocunq; dicat a spūsancto est. Et hoc est q̄d dicit. Cum venerit ille spūs veritatis docebit vos omnē veritatē sz vite t doctrīe vie t patrie necessariā ad salutez.ita q̄ sit distributō ꝑ generibus singulorꝝ t nō pro singulis generū vt dicit victor. Quia vt dicit augustinus nō arbitror in quoq̄m hoc posse impleri in hac vita vt omnē veritatē sciat cū apostolus dicat.nūc ꝓgnosco ex pte.id est.impfecte.t videmus nūc pspēm in enigmate.j.Cor.xiij. Sed spūs sanctus omnē veritatē docet.q; t hic docet omīa necessaria ad salutē.iuxta illud j.Iohā.ij. Unctio eius docebit vos ō omnibus. Et in futuro ad ꝓgnitōnem dei p ducit.in quo omīa ꝓgnoscunt. Gregorius. Quid est q̄d nesciat q̄ videntē omīa videt. Docebit ergo vos omnē veritatē fidei.sz de vnitate t trinitate dei t de incarnatōe t vita xpi t morte.t creatōe et fine mundi.de angelis t animabus.ō celo t mundo t inferno.de peccatis t vtutibus.de sacramētis ecclesie. Et breuiter omnē veritatē ad salutē vestraz vel aliorum necessariā vos docebit. Nō aūt docebit vos sophismata aristotelis.vel ꝑpleumata euclidis. vel leges aureliani. vel cōmenta auerrois.t cetera nō expedientia ad salutē. Uel aliter ea que sunt ad finem ꝓtinētur virtute in fine.sapientia autē dei est finis omnis sapiētie t scientie. Sapientie.vj. Cogitare enim de illa sensus est cōsummatus. Et omēs sciētie seruiunt ei sicut famule domine Prouerbiorꝝ.ix. Sapientia edificauit sibi domum.excidit colūnas septē.t misit ancillas suas vt vocarēt ad arcē. Septē colūne iste t ancille sūt scīe būane sz septē artes liberales quibus sapientia dei ad suum ministerium tanquā ancillis vtit vt

grāmatica ad ꝓgrue loquendū. dyaleti/ca ad vex a falso discernendū. rethorica ad pulcre loquendū. ⁊ sic de alijs. Et ido spūssanctus docēdo apostolos dei sapi/entiā docuit eos omnē veritatē cuiuscū/q; sciētie. j. Coy. ij. Nō iudicaui me scire aliud int̄ vos nisi xp̄m iesū Et ne doctri na spūssancti esset suspecta tanq̄; ppria ⁊ singularis hoc remouet dicēs q̄ nō loq̄t a semetipo sup̄. singularit̄ sine patre ⁊ fi/lio. sz loquet quecūq; audiet scz in trini/tate. cui⁹ audire est scire ⁊ esse. vt di. aug. Quia in trinitate diuina sūt ydee omni um rex ⁊ ió deus vidēdo ⁊ sciendo se vi det ⁊ ꝓgnoscit omia. vt dicit aug. Cum ex go in ore duoy vel triū stet omne verbū ⁊ quecūq; spūssanct⁹ dicit pat̄ ⁊ fili⁹ dicit ergo eius doctrina est va. Sili mō chri/stus de se dicit Jo. xij. Ego ex meipo nō sum locutus. Et q̄ spūssanct⁹ est ver⁹ de us sicut pat̄ ⁊ filius. ido scit futura vt de/us. Et ió docuit eos futura mala ⁊ bona que sup eos erāt ventura. ⁊ q̄ gentes ad eoy p̄dicatōem ꝓuertēde erāt. ⁊ q̄ cū gl'a martirij ad deū rediturī erāt finalit̄ coro nandi. Et hoc est qđ dicit Et que vēture sunt annūciabit vobis. Et sic p; quartū.

¶ Quinto ponit̄ terciū op⁹ siue effectus spūssancti. qđ est xp̄m clarificare Erat ei tūc tpis xp̄c valde obscurus in cordibus apl'oy ⁊ alioy. q̄ nec ip̄m nec ei⁹ opa co/gnoscebāt. ppt̄ qđ xp̄c ait petro mat. xvj. Vade post me satbanas. q̄ nō sapis ea que dei sunt. Hec ergo clarificatō in hoc fuit q̄ spūssanct⁹ sup cēs apl'os veniens fecit eos cognoscere ⁊ credē ⁊ p̄dicare q̄ xp̄c erat verus de⁹ ⁊ ver⁹ hō p salute hu mana incarnat⁹ et passus. qđ ante nō co gnoscebāt. Jte spūssanct⁹ clarificauit xp̄; nō solū respectu apl'oy. sz etiam respectu totius mūdi. inq̄ntū dedit apl'is ⁊ etiam alijs sanctis vtutē factēdi in noīe xp̄i mi/racula et potestatē sup omia demonia ⁊ sup omnē creaturā. ppter qđ xp̄c in ma/gna reuerētia vt ver⁹ deus est habitus a toto mūdo et adoratus et p ꝓsequēs cla rificatus. Jtē clarificauit xp̄m q̄. in virtu te nomis eius totū mundū ydolatrie de ditū ad fidē xp̄i ꝓuertit. qđ solus de⁹ fa/cere potuit. vt dicit aug⁹. Act. iij. Neq; enī nomē aliud est sub celo datū homini bus in q̄ oporteat nos saluos fieri. Jtem clarificauit xp̄m. q; homies p diuersa vi cia et diuersos errores dispersos. ad vnā fidē. vnū baptisma. et ad vnā xp̄i eccīam reduxit et adunauit. Job. x. Alias oues habeo q̄ nō sunt ex hoc ouili et illas opor tet me adducere. et fi. v. o. et v. pa.

¶ Carissimi si volum⁹ scire si spūssanct⁹ ha bitet in nobis et operet nobiscū. clarifice mus xp̄m vt apli. q; hec clarificatio vsq; ad finē durabit. Et ꝑmo clarificem⁹ eu; p verā fidē. que p opa demonstret̄. q; vt dr ia. ij. Fides sine opibus mortua est. Et ideo clarificari nō pōt Secdo clarificem⁹ eū vt in nomīe eius miracula opemur. q̄ tūc facimus. q̄ndo in igne carnalis ꝓcu/piscētie nō ꝓburimur. q̄ndo in aq̄s tribu latōnū nō submergimur. q̄ndo dēmonia expellimus. nec ab eis supamur. et quan do creaturis omnib⁹ domīamur Omia ista magna miracula sunt et ea nō nisi i dei vtute possumus opari. Ecc̄. xxxj. q̄s est hic et lau. eū. fe. e. mi. in vi. s. ¶ Tercio clarificemus eū. vt pctōres diuersis pctō rum ydolis seruientes. vt auar⁹ pecunie. et gulosus vētri. et sic de alijs. iuxta illd ad pbi. nj. quoy ds vēter est. p p̄dicamenta verboy. et exēpla bonoy opey ad deū sa lubriter ꝓuertam⁹ Ja. v. Scire debz quo nia qui ꝓuerti fecerit peccatorē ab er. vi. s. sal. ani. eius a morte et opit multi. pctōy. Qđ ad dei gl'az spectat. Quia vt di. aug. Nullū maius sacrificiū placet deo q̄z sa lus animay ¶ Quarto clarificem⁹ eu;. vt in vnitate cordium et voluntatum in

vinculo pacis ⁊ dilectõnis inuicez habi⁊ temus. Eph.mj. Solicite ſuate vnitatẽ ſpũs in vinculo pacis ſicut vocati eſtis ĩ vna ſpe vocatõnis veſtre.vnus domin⁹ vna fides.vnũ baptiſma.Actu.mj.Erat illis cor vnũ ⁊ aĩma vna in dono ſpũs. ps.Ecce q̃z bonũ ⁊ q̃z iocundũ habitare frẽs in vnũ.Et ſic p̃z totũ

De epiſtola Sermo.LV

OMne datũ optimũ ⁊ omne donũ pfectum deſurſum eſt ⁊c. Iaco.j. In hac epiſtola beatus iacobus inducit noſ ad cognitõem bonor̃ ⁊ donor̃ que a dõ recepimus.⁊ p cõſequẽs ad dei amorẽ noſ allicit ⁊ inducit.quia exquo optima que q̃z nobis a deo donant.ad deũ diligẽdũ maxime incitamur.quia mũera et dona recepta incitatiua ⁊ cauſatiua ſunt dilectõnis.Purus enĩ eſt anim⁹ qui ⁊ ſi nolit dilectõem impẽdere ſaltẽ nolit rependere.Nulla autez eſt maior inuitatõ ad amandũ vt dicit bernard⁹. q̃z p̃uenire amãdo.Dũ ergo oſtendit q̃ omnia bona ſunt a deo ⁊ ipe hominib⁹ abundanter tribuit ⁊ non improperat.nos valde ad amorẽ eius accẽdit. Hoc ergo in hac epiſtola demõſtrare intẽdit.In qua quidem epiſtola quattuor p̃ncipaliter oſtẽdunt.Primo enĩ beatus iacobus oſtendit q̃ omĩa bona a deo emanãt.In p̃ncipio eplẽ.Secũdo oſtẽdit q̃ hec bona dõs gratis nobis donat ibi. Voluntarie enĩ genuit nos verbo v̈itatis.Tercõ ex quo tot bona nobis donat.eius doctrinã audire nobiſ mãdat ibi.Sit aũt oĩs homo velox ad audiendũz ⁊c.Quarto ad recipiendũ cũ effectu eius verba ſimilit̃ nobis imperat ibi. Propter qõ abiciẽtes omnẽ immundiciã ⁊ abundantiã ma.in mãſuetudine ſu.inſi.ver. Primo ergo oſtẽdit q̃ oĩa bona nobis a deo emanant.d.Omne datũ optimũ quãtum ad virtutes ⁊ ſpũſſancti dona. ⁊ omẽ donũ pfectũ, q̃ntũ ad bona gl'e deſurſũ eſt Optima enĩ que in vita iſta haberi poſſunt. ſunt virtutes ⁊ ſpũſſancti dona Sed bonum pfectũ cui nihil deeſt qõ deus gr̃is nobis donat eſt vita eterna Ro.vj. Gratia dei vita eterna.Titũ.iij. Nõ ex opib⁹ iuſti.que fe.n.ſz ſm ſuã mi.ſal.nos fecit.

¶ Omne ergo datũ optimũ ⁊ donum pfectũ a dõ eſt.Et hoc poteſt tripliciter exponi. Primo quãtũ ad ipſas res in ſeipis ꝯſideratas. Quedã enĩ ſũt bona que habẽt ſoluz eſſe.vt corpora ſuperiora ⁊ elemẽta ⁊ lapides iſta ſunt bona.Quedã habẽt viuere ⁊ ſentire.vt aĩmalia ⁊ iſta ſunt meliora. Quedã habẽt eſſe viuere ⁊ intelligere.vt homo ⁊ angelus ⁊ iſta ſũt optima.quibus deus perfectum donũ donauit.ſcz vitã beatã q̃ de⁹ eſt. Quia vt dicit phũs Perfectũ eſt cui nihil deeſt.qõ ſolũ eſt vita beata. Perfecta aũt in genere ſuo multa ſunt.Sz pfectum ſimplicit̃ ⁊ bonum nõ eſt niſi deus Mathe.x. Nemo bonus.id eſt.pfect⁹ niſi deus.Omĩa ergo ſupradicta ſũt a deo que omĩa p ſe ſunt bona. ſz ad inuicẽ ordinata ſunt optima. Et ideo de ſingulis dicit in geneſi.j. Vidit deus q̃ ⁊c. Et poſtea de omnib⁹ ſimul dicit. Vidit de⁹ cũcta que fecerat ⁊ erant valde bona. Et ſic p̃z q̃ omĩa ſunt a deo. Secũdo poteſt exponi quãtũ ad bona que hominibus a deo dant. Quedã enĩ ſunt bona vt bona fortune ſcz diuitie ⁊ dignitates.quedaz ſunt meliora vt bona nature.ſcz.ſanitas fortitudo.ingenũ.⁊ ſimilia.quedã optima vt v̈tutes ⁊ dona ſpũſſancti. Heb.xij Optimũ eſt gratia ſtabilire cor. Sed gl'e bonũ eſt bonũ pfectũ vt dictuz eſt ſupra. Omĩa enĩ hec bona dant a deo hominibus.p̃s. Omĩa ſubiecit ſub pedibus eius ⁊c Quia cum bona fortune ordinẽtur ad

bona nature ⁊ bona nature ad bona grē et bona gratie ad bona glorie. ⁊ ea q̄ sūt ad finē includūtur in fine. ideo ī dato optimo ⁊ dono pfecto omia bona intelligūtur ¶ Tercō potest exponi q̄ntū ad ipsū deū gratis nos ad bonū pducentē. Nam q̄ deus nos creauit fuit bonū. sed q̄ nos redemit ⁊ in filios p spūssancti grām adoptauit fuit melius. sz q̄ nos in corpe et anima letificauit hoc est donū optimum. ⁊ donū perfectum. Quia vt dicit augustinus. Homo est creatus vt ꝓgnoscerz deum p bonū nature. ⁊ ꝓgnoscēdo amaret p bonū gratie. ⁊ amādo possideret ⁊ fruereretur p bonū glorie. Et q̄ donat aliquid donat omia sine q̄bus illud haberi non pōt. ideo ds dādo nobis datū optimū et donū pfectū. i. seipm. oia nobis bona donauit. Ro. viij. Quō etiā cum illo nō oia nobis donauit. Omia ergo bona sunt a deo patre. Recte ergo dicit. Omē datum optimū ⁊ omne donū pfectū desurs̄um est descendēs. i. per gradus ꝓcedens. quia ī collatōne bonoꝝ gradus seruant. vt dictum est. A patre luminum. Pater luminum est ipe ds. q̄ est pater luminis natu re. ps. Signatū est sup nos lumē vultus tui domine. Item est pat lumis grē. quo sedētes in tenebris illuminauit. Esai. lx. Surge illumināre hierusalē q̄ venit lux tua ⁊c. Idem. ix. ꝓplius q̄ ambulauit ī tenebris vidit lucē magnā Itē est pater luminis glē. ps. In lumine tuo vide. lumē. Et ne credat sicut est varietas ī bonis creatis. ita sit varietas in deo patre oīm creatore. addidit apō quē nō est trāsmutatō. q̄ per idē manēs omia opat. Boetius. Immobilis stabilisq̄z manēs dās cūcta moueri. Malach. mj. Ego dominꝰ et nō mutor. Nec etiā apō deū est vicissitudis obumbratō. vt. s. modo det bona modo mala. Mala enī obumbrāt ⁊ in vmbra sunt ⁊ ad vmbras inferni ducūt. Job. iij

Omīs enī qui male agit odit lucē. Matthei. xxij. Ligatis manibꝰ ⁊ pedibꝰ mittite eum in tenebras exteri. Deus ergo nunq̄m obumbrat ꝓ malū. q̄z nec maluz vult nec malū opat. nec malū infert nisi malū pene. Amos. iij. Nō est malū in ciuitate q̄ dominꝰ nō fecerit. Et sic patet q̄ inter bona p̄sentis vite nulla optima sunt nisi bona grē. s. vtutes ⁊ bona spūssancti. Et q̄ totus mūdus hic errat reputādo bōa nature ⁊ bona fortune optima bona. bona vo grē ꝓ nibilo habet. ¶ Probemꝰ hic q̄ bona grē sunt optima bona. q̄z vt dicit quidā sapiens. Rationalis nature vera perfectō est vnāquāqz rē tāti existimare quāti habēda est. Seneca. Maxime necessariū est p̄cia rebus imponere

¶ Et q̄ autē virtutes ⁊ dona spūssancti sunt bona optima patet ex quattuor.

¶ Primo ex pte dantis q̄z a solo do dātur. Augustinus. Virtus est bona qualitas mentis. quā deus nobis sine nobis infundit. Exemplū de papa. qui semp sibi magna refuat. vt facere cardinales cōuocare cōsiliū. ⁊ similiter quidaz alij domini faciūt. Excellentia ergo virtutuz ex hoc patet. q̄ eas deus sibi soli refuat ad eas bominibꝰ largiendum. nec alicui eas dare cōmisit. Epbe. ij. Saluati estis p fidem. ⁊ hoc nō ex vobis. dei enim donum est nō ex opibus. Omia vero alia bona deus creaturis cōmisit vt soli illumināre. lune humectare. igni calefacere. terre fructus ꝓducere. ⁊ sic de alijs. Justificare aūt impiū q̄ fit per gratie ⁊ virtutuz ī fusionem solus deus facit Esa. xlvj. Ego sum q̄ deleo iniq̄tates tuas ꝓpter me

Secundo idē patet ex loco vnde veniūt quia de celesti patria optimo loco Optimus aūt locus optima ꝓducit. De celo aūt veniūt optima bona corpalia. vt lux calor. motus. per que omnia ꝓducūtur. ⁊ cōseruant in esse ⁊ viuunt. Cum igit vt

hic dicit virtutes ⁊ dona de celo veniãt. melioꝛi loco mundi. ex loco optimo vnde veniunt patꝛes eoꝝ pfectõ. Exemplũ de emptoꝛibus qui interrogato de loco crediderunt statim bona esse que ibi nascũtuꝛ l' fiunt. Idem patꝛ de naui venienti de oriente ⁊ de vltramarinis ptibus. de qua p̃sumit̃ q optimis sit onusta ¶ Tercõ idẽ apparet ex pte personaꝝ qbus dona ⁊ virtutes donant̃. quia solũ sanctis ⁊ filijs ꝺi regis eterni dant̃. Joh. xmj. Ego rogabo patrẽ ⁊ alium paraclitũ dabit vobis. in quo ⁊ cũ quo omnes vtutes ⁊ dona donant̃. dabit inquit vobis q̃ estis a deo in filios adoptati ⁊ ad regnũ eternũ electi. Johã. xv. Ego vos elegi de mũdo. Alia vero dona dant̃ omnibus ⁊ malis ⁊ bonis. Mathei. v. Qui solẽ suuꝫ oꝛiri facit sup bonos ⁊ malos Virtutes vero ⁊ dona solũ preelectis ad vitã eternã dantur Mathei. vij. Nolite sanctũ dare canib⁹ neq; mit. margari. ve. ante poꝛ. Purpura super omẽs pãnos excedit. quia olim soli reges ipam induere poterãt ⁊ poꝛtare ¶ Quarto idẽ patꝛ ex parte scripture que mentiri nõ potest Nam vetus ⁊ nouum testamentũ ⁊ omẽs sancti doctoꝛes persuadẽt ⁊ mandãt vt virtutes sup omnia amplectamur. ⁊ bona alia cõtemnamus. Mathei. vj. Querite primũ regnũ ꝺei ⁊ iusticiã eius. Col'. nj. Super omnia caritatẽ habete. j. Johã. ij. Nolite ꝺilige re mundũ neq; ea que in mũdo sũt. Sex alias ratões adhuc idẽ reqre infra dominica. xvnj. post festũ trinitatis in ꝑmone de epistola. Et sic patꝛ pmũ ¶ Secundo ostendit q omĩa bona deus gẽtis nobis dedit ⁊ dat. Et hoc est qꝺ ꝺicit. Voluntarie enĩ. id est. gratis genuit nos in filios adoptõnis vt scz simus heredes honoꝝ eius. Quia vt ꝺꝛ ad roma. vnj. Si autẽ filij ⁊ heredes. heredes quidem ꝺei coheredes autẽ xpi. ij Petri. j. Per quẽ maxima ⁊ preciosa nobis promissa donauit. Genuit ergo nos verbo veritatis in baptismi collatõne. in quo accedit verbũ ad elementũ ⁊ fit sacramentuꝫ. vt ꝺicit augustinus cũ ꝺꝛ. Ego te baptiso ĩ nomine patris ⁊ filij ⁊ spũssancti In hoc ergo verbo veritatis scz qꝺ ipa veritas instituit nos deus generat Nã in baptismo quedaꝫ spũalis generatõ celebratur Et ad hoc significandũ super christũ baptisatum venit verbũ ꝺei de celo ꝺicens Hic est filius meus ꝺilectus. mathei. nj. Hec autẽ generatõ necessaria est ad habendum bona ꝺei. Johã. nj. Oportꝫ vos nasci denuo. Quia nisi q̃s renatus fuerit ex aqua ⁊ spũssancto nõ potest intraꝛe regnum ꝺei. Titũ. nj. ꝑm misericoꝛꝺiã suaꝫ sal. nos fe. pla. reg. ⁊ reno. s. s. Itez genuit nos verbo veritatis in doctrine ⁊ vite iformatõne. quia multa ꝺixit ⁊ fecit. in q̃bus tota vita nostra salubꝛiter informatur. Mathe. xj. Discite a me quia mitis sum ⁊ humilis coꝛꝺe. Johã. xmj. Exẽplũ enim ꝺedi vobis vt quẽadmoꝺũ ego feci vobis ita ⁊ vos faciatis. Istis ꝺuobus modis ꝺicit̃ aliquis pater spũalis alicuius scz in baptismi collatõne. et in doctrine ⁊ vite informatõne. j. Coꝛ. mj. In xpo iesu per euangelium ego vos genui. Et ꝺem. Gal'. mj. Filioli mei quos iteꝝ parturio donec formet̃ christus in vobis Titum. j. Tito ꝺilecto filio ꝑm cõmunẽ fidẽ que scz ĩ baptismo infundit̃. gratia ⁊ pax Istis ergo ꝺuobus modis dominꝰ nos genauit vt essemus aliquoꝺ initiũ creature ꝺei. id est. vt essemus initiũ gratie inter homines. Nam creatura ꝺei ⁊ precipue homo est ad imaginẽ ꝺei factus. vt patet gen. j. Propterea dominꝰ nos genuit verbo veritatis in baptismo et doctrina vt simus initiũ creature eius. idẽ. vt simus primicie gratie spũssancti inter omnes homĩes mundi ad habẽdũ datũ

optimū ⁊ donū pfectum.i.bona gratie ⁊ glorie dei. Apostoli enī ⁊ eor sequaces. q̄ p apostolos sunt ꝓuersi. q̄bus tūc iacobus loquebat̄. fuerūt p̄micie xp̄i q; p̄mo fidē ⁊ doctrinā christi p spūm sanctū receperunt. Ro. vnj. Nosipsi p̄micias spūs habētes. g'o. tempe ⁊ dignitate. ij. Thes. ij. Debem⁹ grās agere deo q̄ nos elegit. p̄micias in salutē in sanctificatōne spūs Initiare aūt ponit̄ p dedicare ⁊ ꝓsecrare ⁊ renouare. Per hāc ergo genituram initiat nos deus in creaturā nouā. i. ī filios adoptiuos. ij. Cor. v. Si qua noua creatura in christo. vetera transierūt. ergo in christo iesu neq; circūcisio aliqua valet. neq; p̄putium. sz noua creatura. vt dicit apostolus gal'. vj. Et dicit initiū aliqđ. q; hic initiamur in pte p grām dei. q; tantū in aīma. sz in futuro initiabimur in toto scz per gl'am aīe ⁊ corpis. Esa. lxj. In terra sua duplicia possidebūt. Et sic ptz secunduz ¶ Tercō ex quo tot bona ⁊ talia nobis fecit. inducit nos ad eius p̄cepta et doctrinā solicite audiendū. di. Sit autez omnis homo velox ad audiendū scz p̄cepta ⁊ doctrinā xp̄i. Inter ceteros enī sensus audit⁹ magis discipline deseruit. vt dicit phūs. Eccī. vj. Si dilexeris audire sapiēs eris. Prouer. j. Audiens sapiēs sapientior erit. Sed ad q̄d audiendum sit omis homo velox. Ad audiendum vana ⁊ mala. Certe nō Eccī. xxvnj. Sepi. aurem tu. spi. ⁊ noli. au. ling. nequā. Quia vt dr. j. Cor. xv. Corrumpūt enī bonos mores colloq̄a praua. Ez sit velox ad audiēdū verbū dei doctrinā sanā ⁊ vtilē. Gregorius. Nullū adeo euidēs p̄destinatōnis signū est vt libenter audire verbū di. Luce. xj. Beati q̄ audiūt verbū di ⁊ custodiunt illud. Ez nō sic est di loq̄la sicut di auditu. q; debet esse oīs homo tard⁹ ad loquendū. q; in multiloq̄o peccatū non deerit. puer. x Hanc aūt tarditatē ostendit natura in eo q̄ dedit homī omēs sensus geminatos. vt duas aures. duos oculos et sic de alijs. sz solū vnā linguā. ⁊ hāc cōclusit duplici muro. s. labijs et dentibus. Propterea petebat ꝓpheta dicēs. Pone domīe custodiā or meo. et osti. circū. la. me. ¶ U ¶ Ubi nota q̄ quattuor in locutōne obseruare debemus. Prīo vt raro ⁊ pax loquamur. Eccī. xix. Est tacēs ⁊ ipe est prudēs. Et infra. xx. Qui aut̄ p cax est ad loquendū odibilis erit. Seneca. Tardi loquū te esse iubeo ⁊ ppe erit tibi deus. Secūdo vt bonā apti tpis obseruemus Eccī. xx. Est tacēs nō habēs sensū loquele. et est tacēs sciens temp⁹ apti tēporis. prouer. xxv. Mala aurea ī lectis argenteis q̄ loquit̄ verbuz in tempe suo. Eccī. xx. Ex ore fatui reprobabit̄ parabola. nō enī dicit illā in tpe suo Tercō vt dū loq̄mur. bona et vtilia loquamur. j. Pe tri. mj. Si q̄s loquit̄ quasi sermones dei Esa. xlvj. Ego dom⁹ deus tuus docēs te vtilia Quarto vt ve et nō ficte et adulatorie loquamur Prouer. vnj. Veritatem meditabit̄ guttur meū et labia mea detestabunt̄ impium. In eodē. xxix Qui blandis fictisq; ꝓmonibus loquit̄ amico suo rete expandit gressibus eius Esa. iij. Popule meus qui beatū te dicūt. ipsi te decipiūt. Gregorius sup illo vbo luce. ix Sine mortuos sepelire mortuos suos. Tunc mortui mortuos sepeliūt. quādo peccatores fauorib⁹ peccatores premūt Similiter sicut homo tardus debz eē ad loquendū. ita tardus debz esse ad irā. ne tam de facili irascat̄. imo nunq; si possibile est nisi sit ira p zelū. vt q̄ndo irascimur malis et peccatis hominū et nō hominibus. ps. Irascimini ⁊ nolite peccare Augustinus. Sic diligendi sunt homīes. vt nō diligant̄ eor errores sz odiant̄. Aliud est enī odisse qđ faciūt. et aliud odisse qđ facti sunt. Sic irascit̄ pat̄ filio. Sic irat⁹

est phinees cõtra sambri ⁊ scortũ madia/
nitez.quãdo intrauit lupanar ⁊ arrepto
pugione perfodit ambos in locis genita
libus. Numeri.xxv. Sic christus p tale3
zelum iratus est.quãdo facto flagellõ õ
funiculis eiecit ementes ⁊ vendẽtes õ tẽ
plo. Johã.ij. Unde ibi sequit̃ q discipuli
recordati sunt q3 scriptum est. Zelus do
mus tue comedit me. Et quare irasci nõ
debemus assignat ratõnem dicens. Ira
enĩ viri iusticiã dei non opatur. Ira viri
õrq̃ irascamur hominibus siue deo siue
dyabolo siue nobismetipis. Talis ira ẽ
vnũ de septẽ capitalibus vicijs. ⁊ potest
esse mortale vel veniale peccatũ Nam si
ira est leuis vel pũcnit iudicium ratõnis
⁊ cito transit peccatũ veniale est. Si enim
sit fortis ira ⁊ a rõne deliberata ⁊ perma
net. ⁊ est p̃tra p̃rimũ eius. mortale pecca/
tum est. ⁊ ideo iusticiã dei nõ operat̃ sed
iniusticiã. Et3 ira p zelũ meret̃. Nam phi/
nees p zelum ipius ire meruit sacerdoti/
um sempiternũ ⁊ placauit ira3 dei. vt p̃t3
ibidem. Et sic pat3 terciũ. ¶ Quarto in/
ducit nos ad dei verbũ ⁊ doctrinã cũ ef/
fectu recipiendũ dicens Propter qõ ab
icientes omnẽ immundiciã ⁊ abundan
tiam malicie. Et q2 verbũ dei est totũ san
ctum ⁊ pur. ideo oportet nos esse mun/
dos ad audiendũ ipm ⁊ recipiendum. q2
vt õr sap̃. j. Non ba. in cor. sub. peccatis
Viere. mj. Rouate vobis nouale ⁊ noli
te serere inter spinas. Et ideo oport3 nos
omnẽ immundiciã deponere quãtu3 ad
peccata carnalia. ⁊ abundantẽ malicia3
quantu3 ad peccata spũalia. q2 peccata
carnalia magis sunt immunda q̃3 spũa/
lia. sed spũalia maioris ponderis extant
Vel omnẽ immunditiã dicit quãtu3 ad
peccata ꝓpria que immundã facũt am/
mã ⁊ deformẽ. abundantiã autẽ malicie
dicit quãtũ ad peccata que cõtra deu3 et
p̃rimũ directe cõmittunt. Tunc enĩ mali
cia abundamus quando eã vsq3 ad pro/
ximũ extendimus. vel in deũ directe pec
camus. Sic ergo mundati a peccatis in
mansuetudine ⁊ tranqllitate mentis de/
bemus insitu3 verbũ recipere. id est. chri
stum qui est insitũ verbu3 humane natu
re. sicut surculus preelectus trunco silue
stri. Johã. j. Verbũ caro factum est ⁊ ha/
bitabit in nobis. Qui truncus ante ama
ros fructus ferebat. Nam antequã ver/
bum dei humane nature insereret. nõ p/
ducebat fructus dignos penitẽtie. s3 per
insertiõem translata est in deũ sicut trans
fertur truncus in natura3 surculi. et fecit
fructus dulcissimos in vitã eternã ducẽ/
tes Johã. xij. Ego si exaltatus fuero a ter
ra omnia trabam ad meipm. j. Johã. mj.
Nos scimus quoniã translati sumus õ
morte ad vitã. Hoc ergo verbũ sic insitũ
⁊ vnitum nobis. debemus deuote per fi
dem ⁊ amorẽ suscipere interius in cor/de
⁊ exterius in corpe. vt referamus fructus
ei cõuenientes sicut in eum translati su/
mus. Uel suscipite insitũ verbũ. id est. v/
bum euangelij p̃dicatũ vobis a nobis õ
insito verbo dei. id est. de verbo dei ĩcar
nato. quod verbũ est insitũ cordi nostro
sicut ramus trunco qui cõuertit truncũ
in naturã sui. Sicut enim truncus ante/
q3 inserat̃ ei ramus facit fructus asperos
⁊ amaros aptos solu3 porcis. sic homo
antequã recipiat verbũ dei in corde. facit
opera aspera solum demonibus apta. s3
postquã verbũ dei insertũ fuerit mẽti ei9
per amorẽ ⁊ fidẽ facit fructus dignos pe
nitentie. ⁊ est arbor dei in medio paradi
si afferens fructus duodecim. id est. duo
decim opera misericordie. vt dicit̃ apoc.
xxij. Debet ergo verbu3 dei esse insitum
cordi nostro vt ramus veteris cõuersa/
tionis abscidat̃ a trunco cordis. ⁊ nouus
inserat̃ qui renouet̃ de die in diẽ. Ro. xj.
Tu autẽ cu3 oleaster esses insertus es in

bonam oliuã.id est.in bonã gratiã et mi/ sericordiã. Uerbũ ergo dei pure et deuo te acceptũ potest cum effectu animas no stras saluare.quia ipas quotidie saluat ⁊ ab omni morte liberat. Iohan.viij. Si q̃s sermonẽ meũ seruauerit mortẽ non gustabit in eternũ. Actuũ.xij. Uobis q̃ ti.de.verbũ salutis missum est. Dicit au tem potest.ne libertas arbitrij excludat. quia nõ saluat nisi volẽtes. Et ideo ver/ bum dei potest nos saluare si et consenti mus.alias penitus nõ saluat Heb.v. Fa ctus est omnib9 opantib9 sibi cã salutis eterne. Et sic patz quartũ

Domica quarta de euãgelio

Sermo. LVI.

AMen amen di/ co vobis si q̃d petieritis patrẽ in nomĩe meo dabit vobis. Iohã.xvj. q2 xp̃c inquãtũ homo est aduocatus homi num apud patrez in curia celi. vt dicit.j. iohã.ij. Aduocatũ habemus apd̃ patrẽ iesum xp̃m iustũ. Qui quãdo hec verba dixit post cenã in die iouis statim ⁊ ĩ bre/ ui erat ab apostolis recessurus ⁊ ad cu2i am patris iturus. Ideo in verbis p̃mis/ sis docet xp̃c apostolos ⁊ inducit ad pe/ tendum ⁊ formandũ petitiões suas ad patrẽ Petite inquiens. Que pabola est tempis instantis. Quia sm repsentatiõz ecclesie aduocatus ⁊ frater noster xp̃c.in breui est iturus ad celũ.vbi facta nostra examinanẽ ⁊ iudicanẽ ⁊ vnde nobis om nia bona puenũt. Iaco.j. Omne datuz optimũ ⁊ omne donũ perfectũ desurs2z est. Et ideo christus in verbis premissis in persona apostolox nos hortat et do/ cet petitiões nostras formare.q2 ipe eas est patri fideliter porrecturus.ac etiã af/ fectui mãdaturus. Unde ait. Amẽ amẽ dico vobis ꝛc.petite ⁊ accipietis. In q̃b9 verbis quattuor ptinent. Primo diuĩa

largitas demonstrat ⁊ nostra negligẽtia redarguit.quia inuitat nos ad petendũ ⁊ omĩa dare pmittit In pncipio euange lij. Secũdo tempus claritatis ⁊ obscuri tas circa xp̃i opa insinuat.ibi. Hec in p/ uerbijs locutus sum vobis.venit hora cũ iam nõ in puer.lo.vo. Tercõ magna vir tus perfecte oratiõnis innuit.ibi. Et non dico vobis q2 ego patrez rogabo d̃ vobis Quarto apostolox intelligẽtia fuisse ere cta ad xp̃m declarat ibi. Ecce nunc palaz lo.⁊ puer.nul.di. nũc cog.quia scis om/ nia. ¶ ✠ ¶ Primo ergo diuina largi/ tas demõstrat que patet quãtũ ad quat tuor ¶ Primo q2 iurat omĩa petita lar giri.vt petere non debeamus dubitare. Amẽ amẽ inquit.qui est modus iurãdi in nouo testamẽto. In veteri testamẽto iurabat deus p seipm. Gen.xxij Per me metipm iurauj dicit dominus. Gal.vj. Abrae nãq3 promittẽs deus cũ nõ habe ret maiorẽ per quẽ iuraret p semetipsuz iurauit ¶ Secũdo quia docet vnã rem in qua ⁊ p quã omĩa bona nobis donan tur.s.nomen iesu xp̃i vt faciliter impetre/ mus. Si q̃d inquit petieritis patrẽ ĩ no/ mine meo ꝛc.ps. In nomĩe dei nostri iuo cabimus. Actu.iij. Nõ est aliud nomẽ sub celo datum hominib9 in quo opor/ teat nos saluos fieri Propter q̃d dr̃ esa. xxvj. Domine nomen tuũ ⁊ memoriale tuũ in desiderio aĩme. Tercõ q2 inuitat ⁊ instigat ad petẽdum vt nõ verecũdemur Petite inq̃t. Homĩes diuites q̃stuarios fugere solẽt. Sed xp̃c inuitat. Math.xj. Uenite ad me oẽs q̃ laboratis et onera/ ti ꝛc. Iob.vij. Stabat iesus et clamabat. si q̃s sitit veniat ad me et bibat. Apoc.iij Ego sto ad hostiũ et pulso.si q̃s aperue/ rit mihi intrabo ad illũ.sup.portans me cum omĩa bona Ad ro.viij. Quõmõ etz am cũ illo omĩa nobis donauit. Quar/ to quia optima bona pmittit.s. gaudiuz

plenū vt libenter petamus. ¶Petite inqt & accipietis vt gaudiū vestꝝ sit plenuz.ij pe.j. ¶Per quē maxima & p̄ciosa p̄missa nobis donauit. Homines mūdi dāt pauperibus solū peiora vt panē & vinū & vestes fractas & oīa putrefacta. Sic cayn. obtulit deo quecūqꝫ peiora & abel meliora. Et iō respexit deus ad abel & ad mūera eius. ad cayn aūt & ad munera eiꝰ nō respexit gen.mj. Quia talia data deꝰ modicū acceptat. Sꝫ deus dat optima. q̄ vt dicit bern. Animā ad imaginē suaz creauit. angelos ad nostꝝ seruitiū deputauit grām & vtutes ad merendū vitā eternaz nobis donauit. filiū suū ad nos liberandum & redimendū nobis trāsmisit. celuz & glāz suā nobis p̄parauit. corpa nostra putrefacta gloriosa resuscitabit. Ecce optima & inenarrabilia bona. Hic cadit exemplum de alexandro q̄ petitus vt daret vnā domū dedit ciuitatem. In centuplo plus facit xp̄c. Esa.lxmj. Oculus non vidit nec auris audiuit absqꝫ te. q̄ p̄parasti diligēnbus te. ¶Propter qđ admiratꝰ dauid.d. Quid est hō q̄ memor es eius ꝛc. Gloria & honore coronasti eū dñe. & cō. e.su.opa ma.tu.omīa sub.sub pedi. eius. Et sic diuina largitas pꝫ ex quattuor propter q̄ omīa nostra negligentia est valde redarguenda. Aug. Erubescat humana pigricia. plus vult ille dare q̄ꝫ nos accipere. plus vult misereri q̄ꝫ nos a miseria liberari. Debemꝰ ergo orando petere. et petēdo orare Carissimi hec dies boni nūcij est. in qua dr. ¶Petite & accipietis. O si diceret mortuis hoc verbū quale gaudium haberēt. sꝫ eis nō dr. Uñ ille diues iā sunt plus q̄ꝫ mille anni q̄ petijt guttam aque & adhuc nō habuit. Et iō nō effugiemus iudiciū dei. si tantā neglexerimꝰ salutē. vt dicit aplūs heb.ij. Que negligentia magis aggrauat. si p̄sideremus q̄ sumus in multis miserijs & periculis p̄stitu-

ti. Apo.nj ¶Nescis q̄ tu es miser & miserabilis & paup & cecus & nudus. Et iō ne cesse habemus nō solū orando petere. sꝫ clamare. j. Habac.mj. Et nūc clamemus in celū & miserebit nostri deus noster

¶ Tria enī solēt homī esse occasio clamādi. s. ignis. aqua. & hostes. Hec tria omni die nos incitant ad clamandū. Nā ignis carnalis c̄upiscētie semp nos cōburit. Roꝫ.vij. Video aliā legē in membris meis repug.le.mē.mee & captiuantē me in lege miserie & pcti. Job.xxxj. Ignis est vsqꝫ ad p̄summatōem deuorans. Aq̄ tribulationū vndiqꝫ nos circūdant. ps. Saluū me fac domīe quoniam intrauerunt aque vsqꝫ ad animā meā. Infix.suz in li.pfun. Et sequit. Laboraui cla.ra.fac. sunt fa.me. Gregorius. ¶Pestilentias sine cessatōne patimur. ij. Coꝫ.xi. ¶Periculis flu.picu.la.pi.ex ge.pi.ex gen.ꝛc ¶Propter que omīa dicit salomon eccl's.mj. et laudaui magis mortuos. q̄ꝫ viuētes. Itez hostis infernalis quotidie nos insequitur j. Pe.v. Aduersarius vester dyabolus tanq̄ꝫ leo rugiens circuit. quē deuorꝫ ꝛc Clamamꝰ ergo fortissime. Esa.lvnj. Clama ne cesses. q̄ non cessant q̄ te infestant cum vero cessauerint sile ¶ In fine istiꝰ mēbri nota duo circa orātōez scz quomodo sit orandū. & que impediūt orātōez exaudiri. ¶ ¶ Circa p̄mū nota q̄ decez condicōes debet habere pfecta oratō ¶ ¶Primo enī oratō debꝫ fieri cum fiducia impetrandi. Jaco.j. ¶Postulet autē i fide nihil hesitans. Fides enī multū facit ad impetrandū. Marci.ix. Si potes credere. omīa possibilia sunt credēti. Mathei vnj. Vade & sicut credidisti fiat tibi. ¶ Secūdo debet fieri cū reuerentia. Eccli. xxxij. ¶Pro reuerentia accedet tibi bona gratia. Augustinus. Citius exaudit vna oratō obedientis q̄ꝫ decē milia p̄temnentis Sic reuerent orabat chananea q̄ veniēs

adorabat xpm. ¶ Math. xv. & ideo fuit exaudita. Sic reuerēter petebat ille tercius quinquagenarius pro filye vt nō despicerz animā suā & ideo nō fuit cōbustus sicut alij duo. mj. re. j ¶ Nota hic q quidā sunt sicut milites pilati q genuflectebant & percutiebant xpm. sic multi genuflectūt & percutiūt xpm in peccatis suis imo crucifigunt vt dicit aplus ad hebre. vj. ¶ Rursum crucifigentes sibimetipis filiū dei & ostētui habentes ¶ Tercō debz esse decēs vt petat decēcia a deo. ¶ Augustin⁹ Oratō est petitio decentiū a deo. Ja. mj. ¶ Petite & nō accipietis eo q male petatis. ¶ Mater filiorum zebedei nō fuit exaudita eo q petiuit indecēter. q ex parentela voluit filijs regnū dei dari. ¶ Mathei. xx. ¶ Nescitis qd petatis. Vbi nota ſm aug. tria sūt genera bonorz. s. infima. media. & supma. Infima sunt bona nature & fortune q sūt bonis & malis cōmunia. Hec nō debemus simpliciter a dō petere. sz sub ꝓdicōe scz si expediāt & pſint. ¶ Aug. Si ipalia petitis cum modo petite & cū timore. & illi ꝓmittite vt si pſint det. si aūt scit obesse nō det Quid aūt pſit & obsit medic⁹ scit & non egrotus. Hec etiā debem⁹ cū moderamine petere. puer. xxx. Diui. & paup. ne. de. mi. sed tā. vic. m. tri. ne. ¶ Math. vj ¶ Panē nostrz quotidianū da nobis hodie. j. thi. vj. Habētes alimēta & q. te. bis cōtenti simus ¶ Media sunt bona grē. scz. vtutes & dona spūssancti que soluz bonis insunt Hec debemus simplicit & feruent petere Lu. xj. ¶ Petite & dabit vobis. qrite & inuenietis. pulsate & apiet vobis. Suprema sunt bona glē. Hec tanqz finē omnū petere debem⁹. & tanqz pfectū bonū Jo. xvj ¶ Petite vt gaudiū vestrz sit plenū. Ber. Reuera illud est plenū & pfectū gaudiū. qō nō de creatura sz de creatore cōcipit. qō cū possideris nemo tollit a te. cui oīs alius de tocūditas ꝓpata meror est omnis suauitas dolor. & omne dulce amarz & omne decorz fedū ¶ Quarto debz esse humilis & deuota. Eccī. xxxv. Oō humiliantis se nubes penetrat. Exemplum d publicano q iustificatus est q humiliter orauit. Hec humilitas magis attēditur. quādo orās nō cōfidit de meritis suis sz in vtute xpi se credit obtinere. Et hoc est qd hic dr. Si qd pa petieritis in no meo ꝛc. Et ideo etiā in fine omniū orationum statuit eccīa dicendū pdūm nostrz iesuz xpm ¶ Quinto debz esse pficua oranti. aliter nō exaudiret. Luce. xj. Si vos cuz sitis mali nostis bōa data dare filijs vestris. quanto magis pater vester celestis dabit spūm bonū petētibus se Exēplum de paulo quē christus nō exaudiuit pro stimulo auferēdo. quia nō petebat profi cuum sibi. Et hoc est qd hic dr. Si quid pe. pa. in noīe meo dabit vobis. ¶ Augustinus. Nō petit in nomīe saluatoris quid qd cōtra salutē petit. Qui in nomīe eius petit & si nō ꝓtra salutē petit accipit quā do debet accipe. Quedā enī nō negant. sz vt ꝓgruo dent tpe differuntur. Beda. ¶ Apostolus nō in nomīe saluatoris petiit vt temptatōne careret. quā ob custodiam humilitatis accepat. Si enim hac caruisset saluus esse nō potuisset ¶ Sexto debet esse digna vt orans sit dignus recipere vtpote amicus dei. Quia vt di. gregorius. Cuz ijs q displicet ad interpellādum mittit irati iudicis animꝰ ad deteriora ꝓuocat. Exemplū de moyse cui oranti. p peccato totius ꝑli. dominꝰ dixit. Et ex hoc suscipiaz p̄ces tuas. te enī noui ex nomīe. id est. ex spēali amicicia Hec autē dignitas in duob⁹ attendit. scz vt orans dimittet peccata. & obediat deo. Quātū ad pmū ysidorus. Sicut nullum proficit in vulnere medicamentū si adhuc inuolutū ferrū sit. sic nichil pficit oratō ipi⁹ cuius adhuc peccatū in mēte vel odiū ma-

net in pectore. Eccl. xxxvij. Unus orās et
vnus maledicēs cui⁹ vocē exaudiet do⁊
minus. Quantū ad secundū gre. Quid
mirū si postulantes a domīo tarde exau
diunt. q precipientē dominuz tarde aut
nullo modo audiūt. puer. xxviij. Qui dē⁊
clinat aurē suā ne audiat legē. oratō eius
erit execrabilis ¶ Septimo debet eē or⁊
dinata scz vt p̄mū petant celestia t spūa⁊
lia. deinde terrena t corpalia. Math. vij
Querite p̄mū regnū dei t iusticiaz eius.
Piccadit exemplū illius mulierij. q̄ omī
mane petebat tria scz sanitatē in se t con
seruatōem in mulis. t bonū tpus. t p hīs
dicebat omni die ter pater noster. sic mī
ti faciūt qui solū tempalia petūt. Job. mj
Da mihi domīe hāc aquā vt nō sitiam.
neqz veniā huc haurire Sic christus do
cuit ordinate orare vt pater noster. In q̄
omniū p̄mo petit sanctitas t regnuz dei
Math. vj. Sanctificet nomē tuuz adue
niat regnū tuum ¶ Octauo debz eē bre
uis. Math. vj. Cum oratis nolite multū
loqui sicut ethnici faciūt. putant enim q̄
in multiloquio suo exaudiant Sic autē
dicetis. Pater noster q̄ es in celis. In q̄
septem petunt t dicunt ¶ Nono dz esse
cum attentōne cordis. Quidā enī dicūt
solum labijs scz minime corde. Esaie. xxix
Populus hic labijs me honorat cor āt
illoz longe est a me. Iobā. mj. Veri ado
ratores adorabūt patrē in spū. Gregori⁊
us Si eternā vitā ore petimus nō tamē
corde desideram⁹. clamantes tacemus t
ecōuerso si corde petimus silētes clama⁊
mus. Exemplū de moyse cui domin⁹ di⁊
xit. q̄d clamas ad me moyses cum tū mo
yses sileret. exo. xiiij. Multi dicūt tota
die. deus in adiutoriū meū intende. t glā
patri. t nihil attendūt Figura habet gen.
xv. vbi dr q̄ abraā abiegebat aues a sacri
ficio. Aues sunt demones. q̄ orātes faci⁊
unt mala t vana cogitare. q̄ deuorant sa

crificiū oratōnis. vt non referat fructum
t ideo debent fugari. ¶ Decimo debet
esse continua t cum perseuerantia. Luce
xviij Oportet semper orare t non defice
re. Augustinus. Bonum desideriū ora⁊
tio est. t si continuū est desideriū. ꝓtinua
est et oratō. Justus nunquā desinit ora⁊
re nisi desinat esse iustus. Semper orat.
qui semper bene facit. Luce. xj. Si perse⁊
uerauerit pulsans dabit ei quoquot ha
bet necessarios. In cuius figura manda
tum est in lege q̄ semper cauda animalis
deberet poni in sacrificō. Eccls. vij. Me
lior est finis oratōnis q̄z principiū. Qui⁊
dam sunt sicut chimera que habet caput
leonis. medium capre. t caudā serpentis
quia feruenter incipiunt. tepide mediāt.
t in fine ita frigescunt q̄ non audent ca⁊
put leuare. Et sic patet que requirantur
ad verā oratōem. Hec omnia notant in
hoc quod dicit. Dabit vobis scz apostо
lis t eoz sequacibus. qui omnia supradi
cta decez perfecte habuerunt. t ideo om⁊
nia impetrarunt. Et per hec eadē patet.
quare oratō frequenter non exauditur.
quia scz deficiunt supradicte condicōnes
Osee. xiij. Dabo eis regē in furore meo.
Augustinus. Exaudit dyabolus petēs
iob ad temptandū t non exauditur apo
stolus petens stimulum amoueri. Ex⁊
audiuit quem disposuerat damnare. et
non exaudiuit quē disposuerat saluare.
Et sit patet prima ¶ Secūdo temp⁹ ob
scuritatis et claritatis circa opa christi
insinuat cū dicit. Hec in puerbijs locut⁹
sum vobis. venit hora ꝛc. que obscuritas
t claritas pōt quadrupliciter cōsiderari
¶ Primo ꝓsiderādo vetus testa
mentū t nouū. q̄ in veteri testamēto om
nia opa xp̄i fuere p̄figurata i quadā nu⁊
be et caligine. vt patz i agno t hedo. exo.
x. et in duobus hircis q̄z vnus debebat
occidi et ali⁹ emitti in desertū. Leuit. xvj.

Et similiter ī vacca rufa que debebat occidi extra castra ⁊ ibi cōburi ⁊ cineres ꝺebebant mitti in aquā lustrationis q̄ spargebant immundi. Nūeri.xix. Et similit ī serpente eneo quē dominus mandauit suspendi in palo. In eodē.xxj. Co.x. Omnia in figura ꝓtingebant illis. Hebreo.x Umbrā enī habēs lex nō ipam imaginē rerum. Et ad hoc significandū per totuz tempus in quo filij israel fuerūt in deserto nunq̄z defuit eis columna nubis per diē. Exo.xiij. Et similiter quādo templū fuit dedicatū. impletum est nebula.xj.re. vnj. Similiter oīa dicta de xp̄o in veteri testamento erant velata ⁊ quasi prouerbia. vt dicit basilius. aliter sunt accipenda hic ꝓuerbia. ⁊ aliter apud seculares. apud quos ꝓuerbiū ꝺr probatū verbuz qꝺ ab omnibus intelligit̄. hic autez dicit̄ ꝓuerbiū obscurum verbū. Unde hec in ꝓuerbijs locutus sum vobis. id est. in obscuritate ⁊ in enigmate. Basilius. Prouerbioꝝ nomē habere in vulgarib⁹ verbis consuetudo hominū solet. id est. ea q̄ ex traditōne antiqua tradunt̄. Sed hec vulgi opinio est ⁊ ꝯmunis Nobis autē prouerbiū est sermo habēs aliquid vtilitatis in aperto. plurimū autē sensum cōtegens in occulto. Augustinus. Quod intelligenti est verbū non intelligenti est prouerbiū. Et sm hunc modū omnia dicta de christo in veteri testamēto erant q̄ si prouerbia. nobis aūt sunt verba ⁊ luce clarius manifesta. Et hoc ad signanduz in morte xp̄i velū templi scissuz est ī duo. a summo vsqz deorsum. Iobā.xvj. Ego palam locutus sum mundo ⁊ in occulto locutus sum nihil. Et hoc est quod dicit Uenit hora cū iam nō in prouerbijs loquar vobis. sz palā de patre meo annunciabo vobis. Secūdo potest cōsiderari compando hominez ī statu peccati ad hominē in statu grē. ⁊ spūalis resurrectiō

nis. Homini eī existenti in peccatis omnia dicta ⁊ facta xp̄i sunt prouerbia. id ē. obscura ⁊ tenebrosa. Ephe.iij. Tenebris obscuratū habentes intellectū alienati a vita dei. ij.pe.j. Cui hec presto nō sunt cecus est ⁊ manu temptās ꝛc. Que omnia homini existēti in gratia sunt clara ⁊ manifesta. Augustinus. Oculis egris odiosa lux est que puris est amabilis. Eph. v. Fuistis enī aliquādo tenebre nūc autē lux in domino. Spiritussanctus enim revelat misteria dei. j. Cor.ij. Spiritus autem scrutatur omnia etiā profunda dei. Gregorius Sancti inquātū vnum sunt cū domino sensum domini nō ignorant. j. Iobā. v. Dedit nobis sensum vt ꝓgnoscamus deū verū. Unde ponit exemplum grego. de radio solis transeūte ꝑ domum qui facit minimos pilos videri. Simile est de spūsancto existenti in anima. Hoc fuit figuratum in columna ignis filiorum israel. Columna ignis erat filijs israel lucida ⁊ egiptijs tenebrosa. Et hoc ē qꝺ dicitur. Uenit hora post resurrectōnem et spūssancti missionē quādo nō in prouerbijs loquar vobis. sed palam de patre meo annūciabo vobis. Luce.xxiij. Tūc aperuit illis sensum ⁊ intellectū scripturarum. Spūssanctus etiā veniēs omnia docuit eos. Iobā.xvj. Ille vos docebit omnia. per statum enī apostolorum in christi passione figuratur status peccatoris quia in passione omnes peccauerūt. per statum autē eoꝝ post resurrectiōem sīgnificatur status iusti. qui resurrexit a morte peccati. Ephe.v. Surge qui dormis ⁊ exurge a mortuis ⁊ illuminabit te christus

Tercō potest cōsiderari cōsiderando populū dei ad omēs alios populos. qui omēs sūt cecati ⁊ omīs scriptura ē ei prouerbiū et enigma. Mathb.xiij. Vobis datum est nosse misterium regni dei. ceteris autem in parabolis vt vidētes nō videāt

ꝛ audientes nō intelligāt. Esa. vj. Exceca cor populi huius ꝛ aures eius aggraua ꝛ oculos eius claude. ne forte oculis suis videat ꝛ auribus suis audiat. Joban. ix In iudiciū ego in hunc mundū veni. vt q̄ nō vident videant ꝛ q̄ vident ceci fiant Et qō peius in istis est. q̄ nec credūt nec intelligunt se nō intelligere ꝛ errare omnes enī dicūt se intelligere ꝛ habere verā fidē ꝛ nos cōdemnāt. qō est pessima ꝓdicio q̄ sic stando ꝛ credēdo nunq̄ possūt saluari. Joh. ix. Si ceci essetis peccatum nō haberetis. nunc aūt q̄ dicitis videm⁹ peccatū vestr̄ manet. Populo autē dei omis scriptura dei est apta ꝛ nō puerbium Hebre. xij. Omia aūt aperta ꝛ nuda sunt oculis eius Anctō enī docet de omnibus. vt dr̄. j. Jobā. ij. Actu. xx. Nō subterfugi quo min⁹ annunciarē vobis oē ꝓsiliū dei Quarto potest considerari ꝓpando statum eccie militātis ad statū eccie trūphantis. q̄ in p̄senti sunt omia nobis obscura ꝛ puerbia. nec aliqō perfecte cognoscere possum⁹. j. Cor. xiij. Videmus aūt nūc per speculū in enigmate Eccl̄s. vij. Dixi sapiēs efficiar ꝛ ipa longius recessit a me In vita autē beata omnia clare videbimus. j. Cor. xiij. Nūc cognosco ex pte tunc autē cognoscam sicut cognitus sum. q̄ sicut deus p suā essentiam ꝓgnoscit nos sic ꝛ nos in eadē essentia cognoscemus deū ꝛ omnia. p̄s. In lumine tuo videbimus lumē. Gregorius. Quid est qō nesciant q̄ videntē omia vident. Et isto quarto modo exponit beatus augustinus q̄ ait Possem ꝛ ego hāc horā futur̄ seculū intelligere in quo videbimus eum sicuti est. qō apostolus dicit facie ad faciē. Qō ergo dicit hec in puerbijs locutus sum vobis. apostol⁹ dicit p speculū in enigmate. Qō autē dicit. venit hora cū iam non in prouerbijs vobis loquar. sꝫ palam de patre meo annūciabo vobis. apostolus dicit facie ad faciem. Et sic patet secundū.

Tercio magna virtus perfecte oratōnis innuit cum ait. Et nō dico vobis quia ego ro. pa. de vo. ꝛc. id est. tanta virtus erit vestre orationis facte in fide. qua creditis me a do exisse p eternam generationē. ꝛ in mūdū venisse. per carnis assumptōem. ꝛ a mūdo recedere per eiusdem carnis subtractōem ꝛ facte in caritate qua me diligitis super omnia. q̄ nō indigebitis apud deū aliquo intercessore sed ꝛ ipsa oō vestra sic facta in fide ꝛ caritate omnia obtinebit. Hilarius. Caret apud deum intercessionis necessitate perfecta de filio fides. que q̄ exiuit a deo credit atq; amat. ꝛ p seipam ꝛque audiri meretur ꝛ amari natum ex deo filium missumq; cōfessa Augustinus. Exiuit enī a patre. q̄ de patre est. in mundū venit. q̄ mundo suum corpus ostendit. mundū reliquit corporali discessione perrexit ad patrē homis ascēsione. nec mūdū deseruit p̄sentie gubernatōne. quia sic in mundū venit exiens a patre vt nō desereret patrē. Unō sicut ſm corpulentā substantiā in mundū venit p natiuitatem. sic ſm eandē de mūdo exiuit per mortē. Quānis ista verba. sc̄z. ꝛ credidistis q̄ a dō exiui. nō sint accipiēda p̄ illo tempore. sed p futuro. s. post resurrectōnem. ꝛ post spiritussancti missionem. quia vt dicit augustinus. nōdū erāt apostoli tales quales eos dicit. nec sic credebant sed fiendi erant tales. Unde credidistis q̄ a deo exiui. i. credetis p̄teritū ponit p futuro ꝓpter certitudinē dicti. sicut ꝓphete ꝓpter eandē certitudinem p̄teritū p futuro posuerūt. Esaie. ix. Puerul⁹ enī natus est nobis ꝛc. Unde augustinus dicit q̄ apostoli p̄dicta v̄ba nō ītelligebāt. nec se nō intelligere cognoscebant. Et iō dicūt. Ecce nunc palā loqueris ꝛ prouerbiū nullū dicis. Sed

quomodo hoc est vex. qz ipe pater amat vos qz vos me amastis. imo econuerso. qz pater amat vos. ideo vos me amatis cum scriptū sit. j. Job. mj. In hoc apparuit caritas dei nō quasi nos dilex. d. sz quoniam ipe pri. di. nos. Ubi nota q caritatem ⁊ omēs virtutes gratis ex amore nobis deus infundit. ¶ Matb. x. Gratis accepistis gratis date. Qui ergo virtutib⁹ a deo sibi datis bene vtunt. et ex amore ipm reamant. ex hoc deus iteruz diligit eos ⁊ magis diligit. ⁊ ideo amor noster ad deū est effectus ⁊ causa. qz a dō procedit ⁊ ad deū reflectitur ꝓpter quaz reflexionem deus diligit nos. ¶ Prouer. vnj Ego diligentes me diligo. Augustinus Quia ille amat nos amamus. Ille enim prior dilexit nos. ergo hinc factū est vt diligamus quia dilecti sumus. ¶ Per supra dicta ergo patet q̄nta sit virtus oratōis. perfecte sz facte in fide ⁊ caritate quia p seipaz qd̄ petit impetrat. ¶ Et qz temp⁹ rogatōnum ⁊ oratōnū instat ideo hic aliquid de oratōnis virtute inseramus.

¶ B ¶ Ubi nota q oratō in fide ⁊ dilectōne facta duodecim miracula facit. nā cogit deū. aperit celū. imperat soli ⁊ lune ligat elementa. fugat demones. expellit morbos. suscitat mortuos. vincit scripturam. mutat naturā. impetrat venā. acq̄rit grām. ⁊ confortet gl̄am ¶ Primo cogit deum. Exo. xxxij. Dimitte me vt irascatur furor meus contra eos. Hoc dominus dixit moysi oranti ꝓ populo. vbi dicit gregorius. Quid est dicere suo dimitte me. nisi pensa quantū apud me valeas. ⁊ cognosce qz obtinere poteris qd̄quid pro populo oras. Esa. lxmj. Non ē qui inuocet nomē tuū q̄n consurgat ⁊ teneat te sz per oratōem ¶ Secundo aperit celū. Luce. nj. Jesu baptisato ⁊ orante apertū est celum. Idz patet in beato stephano q̄ genibus positis orans vidit celos apertos. Actuum. vij. ps. lxxvij. Intret oratō mea in conspectu tuo. Ubi dicit glosa Magna est vtus oratōnis que quasi quedā nuncia ante deum vadit et mandatū peragit. quo caro peruenire nequit ¶ Tercō imperat soli ⁊ lune. Exemplum de iosue qui orans ait. Sol contra gabaon ne mouearis ⁊ luna contra vallem baylon. Steteruntqz sol ⁊ luna. Josue. x. ¶ Quarto ligat elementa. naz ad oratōnem helye non pluit annos tres. ⁊ menses sex. vt dicit̄ iaco. v. nj. Reg̃. vij. Viuit dominus si erit ros aut pluuia nisi iuxta oris mei verbū. Et tres pueri in camino ignis orantes nō sunt lesi. danielis. nj. ¶ Quinto fugat demones. Luc. x Hoc genus demonioz non ejcitur nisi in ieunio et oratōne Unde ad oratōem sare filie raguelis angelus raphael relegauit demoniū in superiora deserti. thobie. nj. ¶ Sexto expellit morbos. Marci. xvj. Sup eg. ma. impo. ⁊ bene ba. Eccī xxxvnj. Fili in tua infirmitate ne despicias te sed ora deū ipe curabit te. Jacobi. v Infirmatur quis ex vobis inducat presbiteros eccīe ⁊ orent p eo ⁊ oratio fidei saluabit infirmū ¶ Septimo resuscitat mortuos. Exemplū de helya q̄ ait. Obsecro domine reuertat aīma pueri hui⁹ in viscera eius. ⁊ sic factū est. nj. Re. xvij. Sic resuscitauit iohannes euangelista trusianā et petrus thabitam vt narrat̄ in historia ecclesiastica. ¶ Octauo vincit scripturā. Exemplū de ezechia cui ꝓphetauit esaias. d. Dispo. do. tue. qz mor. tu. ⁊ nō vi. Qui conuertit se vsus parietē templi ⁊ cū fletu orauit. ⁊ iō ds videns oōem ei⁹ ⁊ lacrimas ei⁹ mutauit sententiā. licet nō ꝓsiluū. ⁊ pepcit sibi. ⁊ adiecit vite eius q̄ndecim annos. Esa. xxxviij. Et p conseq̄s ꝓphetie scriptura est victa. quā vicere difficili⁹ est q̄z perire celū ⁊ terrā Luce. xxj. Celum et terra transibunt verba

aũt mea nõ transibunt ¶ Nono mutat naturã. Mã zacharias de muliere sterili accepit filiũ Luce.j. Ne timeas zacharia quoniã exaudita ẽ oratõ tua ⁊ elizabeth vxor tua pariet tibi filiũ. Jdẽ ptz in abraam. Gen.xxj. ¶ Decimo impetrat veniam. Mã dauid dicẽti domino peccaui. ⁊ oranti p venia. ait nathan ꝓpheta. Trãstulit deus peccatũ tuũ a te.ij. Regũ.xij. Et publican⁹ descẽdit iustificat⁹ ab oratõne. Luce.xviij. Et greg. vt dicit augustinus. p oratõem fecit parci trayano ĩ inferno existenti. qõ a seculo nõ est auditum. sm illud. qz ĩ inferno nulla est redemptõ ¶ Undecimo acqrit grãm ⁊ spũmscũm Mã oratibus apostolis spũssanctus super omẽs venit. Actu.ij. Et nõ solũ qs p oratõem acquirit sibi grãm. sed etiã alijs Sic monica mater augustini acquisiuit grãm dei augustino. Et stephanus acqsiuit ⁊ oraãs grãm ⁊ veniaz paulo. Unde augustinus dicit q si stephanus nõ oraasset ecclesia paulũ nõ haberet ¶ Duodecimo cõfert gl̃am. Johã.xvj. Petite ⁊ accipietis vt gaudiũ vestz sit plenuz. Gaudium plenũ nõ põt inueniri in mõdo isto sicut nec pfectuz bonũ. ⁊ ideo de gaudio glorie intelligit. Augustinus. Hoc gaudium nõ carnale sz spũale est. qõ qz tãtuz est qõ ei aliqd addi nõ potest ꝓculdubio erit plenũ. Hoc fuit figuratũ quãdo beatus stephanus orans vidit gl̃am dei. Et quid plura. Breuiter omne bonum corporale ⁊ spũale homo p oratõem obtinebit. ⁊ ab omni malo liberat̃. qz petrus per oratõem ecclesie fuit liberatus a carcere herodis. Actu.xij ¶ Oratõ aũt fiebat sine intermissione ab ecclesia ad deum pro eo. Et ideo recte possumus dicere illud sap. vij. Venerunt mihi omnia pter cũ illa. Et sic patet terciũ. Quartũ vero dimittatur ad presens.

De epistola Sermo.LVII

Estote factores verbi ⁊ nõ auditores tantum Jac.j. Quia nõ audire sed facere facit hominẽ beatũ. iuxta illud Joh. xiij. Beati eritis si feceritis ea. ⁊ in obseruantia vbi dei vera religio cõsistit. ideo vt beati simus. beatus iacobus in epistola hodierna tria facit. Primo ad obseruantiã legis diuine nos inuitat. In ꝓncipio epistole. Secũdo vanũ religiosuz dmonstrat ibi. Si qs putat se religiosum esse. Tercõ ostendit in quo religio vera cõsistit ibi. Religio munda ⁊ immaculata hec ẽ ¶ A ¶ Circa ꝓmũ nota q tripharie homies diuidunt circa verbũ ⁊ legez dei. Quidaz audiũt ⁊ nõ faciũt. ⁊ isti sũt mali. qz sunt acriter verberãdi. Luce.xij. Ser. sciẽs volũ. do. sui ⁊ nõ fa. ꝛc Quidã nec audiunt nec faciũt. ⁊ isti sunt pessimi quia ꝓtemnunt ⁊ audire ⁊ facere. Et qõlibet potest esse mortale peccatũ. qz q̃zuis aliqua ignorãtia excuset sm illud. j. Thi. j. Ideo misericordiã ꝓsecutus sum. quia igno. fe. in incredulitate. tamẽ ignorãtia crassa ⁊ supina non excusat. imo de se potest esse peccatũ mortale cũ sepet a regno j. Cor. xiij. Qui ignorat ignorabit̃. Quidam audiunt ⁊ faciũt. ⁊ isti sunt beati. luce.x. Beati qui audiunt verbũ dei et custodiunt illud. Ad hoc terciũ genus hominum beatus iacobus nos inducit dicens. Estote factores verbi ⁊ non auditores tantũ. Hoc verbũ vt augustinus dicit est ille aduersarius noster de quo dicitur math.v. Esto ꝓsentiẽs aduersario tuo cito. Hoc verbũ ꝺbem⁹ facere vt hic dicit iacob⁹. ⁊ ad hoc allegat duo Primum est malũ qõ hõ incurrit si hoc nõ facit. Secũz ẽ bonũ qõ ind ꝓseq̃t si hoc facit ibi Qui aũt ꝓspexerit in lege libertatis ꝓfcẽ ¶ Malũ qõ hõ incurrit si audit verbuz dei ⁊ non facit ẽ duplex Primo qz fallit

seipm. Secūdo q2 est alijs in exemplum derisionis. 7 ideo compat̄ viro ꝓsiderāti maculas suas in speculo 7 eas nō tergēti. Fallit autē seipm ꝓpter quattuor. ¶ Primo quia ostendit q ꝓfectō spiritualis cōsistit solū in audiēdo bonū quod ē falsum. Roy.ij. Non enī auditores legis iusti sunt apō de. sed factores legis iustificabunt. Apoca. Sicut fecit facite illi. 7 nō dixit sicut docuit vel audiuit Quia si predicare verbū dī 7 docere impios. aut etiā miracula facere. aut vtutes ostendere in nomīe xpi non facit hominē iustuz. multominus audire. sed hec nō faciunt hominē deo acceptū. Mathei.vij. Domine nōne in nomine tuo ꝓphetauim9. 7 demonia eiecimus. 7 vtutes multas fecimus. 7 dicet illis. Amen dico vobis nescio vos. ¶ Secundo q2 ostēdit q sicut homo perficit̄ in sciētia per auditū sic pficitur in bonitate per auditū qō est falsuz Nam magno tempe audiēdo efficiūtur aliqui magni iudices. 7 magni medici. sz magno tempe audiēdo nō fit homo bonus 7 perfectus. Hebre.vij. Nihil ad pfectum adduxit lex. Unde abraā non audiendo legē iustificatus est apud deum. vt dicit apostolus ad roma.mj. Et israel audiendo legē 7 voces ꝓphetaz q̄ p oē sabbatū legunt̄ in lege iustis nō peruenit ad eosdem ¶ Tercō q2 ostendit q sicut p legem est cognitō peccati. ita per legē vitetur peccatū. quod est falsum. q2 lex solū ostendit vulnus sed nō sanat. Roma.mj Per legē enī cognitō peccati. Nam cōcupiscentiā nesciebā esse peccatū nisi lex diceret. nō cōcupiscas. Roma.vij. In cuius figurā sacerdos 7 leuita viso saucia to pertransierūt. Luce.x. Quia lex nō sanat que per sacerdotē 7 leuitā intelligit̄. sed solū ostendit. Itē nō solū lex nō adiuuat vitare peccatū. imo incitat ad peccatum. Ro.vij. Peccatū enī occasione ac

cepta per mandatū. operatū est ī me omnem ꝓcupiscentiā qua nitimur in vetitū 7 nō solū lex nō iuuat sed occidit. ij. Cor. nj. Litera occidit spūs aūt viuificat Ubi dicit augustinus. q p lrām intelligit̄ omnis scriptura extra homīes existens. etiam moraliū ꝓceptoz qua lia in euāgelio cōtinent̄. vbi etiā lrā euangelij occideret nisi esset interius grā saluans. ¶ Quarto q2 ostedit q fides que p auditū causat̄ auditus aūt p verbū dei. vt dicit apostolus ro.x. sufficiat ad salutē. qō falsum est Quia vt dī iac.v. Fides sine opib9 mortua est. nā demones credunt 7 contremiscunt. Et ideo ꝓpter hec quattuor tal̄ fallit seipm ¶ Itē est alijs in exemplū derisionis. Valde enī esset deridēdus q tota die teneret speculū in manu 7 nō lauaret scenū qō haberet ī facie. sic est ille. q tota die audit verbū dei. 7 maculas peccatoruz nō abstergit. Et hoc est qō dicit. Hic ꝓpatur viro ꝓsideranti vultuz natiuitatis sue ī speculo. ſm glosaz vultus natiuitatis nostre est macula corpis 7 anime. ī qua concepti sumus 7 nati. Sicut ergo qui considerat in speculo ratōnis vilitatem natiuitatis sue. 7 maculas peccatoz quibus coram deo 7 hominib9 7 sanctis fetet. 7 non humiliatur ex hoc. nec curat abstergere. sed in obliuionē predictoruz vadit. sic 7 ille qui tota die audit verbuz dei 7 non facit. Et ideo ꝓprie dicit. q tal̄ comparat̄ viro speculanti se 7 non muli eri. vir enī respicit se in speculo ex quadā virositate. 7 si videt se nigrum nō curat se dealbare 7 si videt se pallidum non curat se rubricare. Sed mulier cuz magna diligētia se aspicit et speculatur. 7 si se videt nigram procurat se dealbare. et si videt se pallidam procurat se facere rubeam. Et cum vnguentis et diuersis loturis facit violenter se pulcram. Et omnes maculas a se abstergit. Sic debent

facere q̄ audiunt verbū dei ¶ Bonū vo quod homo consequitur si audit verbū dei ⁊ facit est q̄ in tali facto beatificatur. hic p̄ grām. ⁊ in futuro p̄ glām. Et hoc est qđ dicit. Qui aūt p̄spexerit in lege p̄fecte libertatis tanq̄ in speculo. Greg. Spe/cula dei sunt p̄cepta dei in q̄b⁹ sancte aīe se semp aspiciūt. ⁊ si q̄ in eis sūt feditates aspiciūt. Unđ mādatū est in lege q̄ sacer dotes sacrificaturi in lege seu in templo haberēt specula affixa vbi lauabant̄ ad videndū ⁊ abstergēdū maculas suas Ex odi. xxxviij. Fecit labr̄ eneū cū basi sua đ̄ speculis mulierū. Qui ergo sic p̄spexerit ad videndū ⁊ ad tergēdū maculas btūs in facto suo erit. i. ex facto ⁊ ope suo beati ficabit. mediāte sup. grā dei. Quia vt di/cit aplūs. Grā dei vita eterna. Ro. vj. Nota hic đ̄ tigride quō p̄pter imagines speculoꝝ pectoꝝ in via q̄s respicit p̄dit filios suos. Sic multi nō aspiciūt cū effi cacia in speculo legis dei. s̄z tot⁹ aspectus eoꝝ est ad ista bona mūdi. in quib⁹ aliq̄ imago veri boni relucet. q̄ omne bonuz p̄tinet in vo bono vt dicit boet⁹. ⁊ iustis tantū aspiciūt q̄ filij eoꝝ. i. aīe deportant̄ a dyabolo in infernū ¶ Itē nota q̄ dicit in lege p̄fecte libertatis. Reuera p̄fecta li bertas nō est nisi in amādo ⁊ obseruādo legē dei. Jo. viij. Si mānseritis in sermōe meo. veri discipuli mei eritis ⁊ p̄gnosce/tis veritatez ⁊ veritas liberabit vos. Et hoc p̄pter q̄ttuor. ¶ Primo. q̄ vt dicit pbūs. liber est q̄ cā sui est. Qui aūt obser/uat legē dei omia q̄ facit sūt ad suā vtili/tatē. Ro. viij. Diligēt⁹ deū oia coope/rant in bonū ¶ Secđo q̄ q̄ obseruat legez dei liberat̄ ab omi lege. j. Thi. j. Justo nō est lex imposita s̄z patricidis ⁊ matricidis ⁊ ceteris talib⁹. Aug. in regula Nō sicut serui sub lege. s̄z sicut liberi sub grā cōstitu/tum ¶ Tercō q̄ seruās legē liberat̄ a ser/uitute peccati. q̄ est pessima p̄t⁹ a q̄ qui

cūq̄z liberat̄ ve est liber. Ro. viij. Lex spi ritus vite liberauit me a lege peccati Jo. viij. Si filius vos liberauit veri liberi eri/tis. Et q̄cunq̄z ab ea tenet̄ totaliter ē ser/uus. q̄ omne peccatū a quo q̄s tenet̄ tur piter dominat̄ ei. ⁊ quot peccata tot do/mini. Hiere. vj. Seruietis dijs q̄ non da bunt vobis requiē. Dij peccatoꝝ sunt peccata. Idbi. nij. Quoꝝ deus vēter est. ¶ Quarto. q̄ q̄ seruat legē liberat̄ a ser uitute hominū. nā transfert̄ in p̄dicōez fi lij. q̄ seruit ex amore. Roꝝ. xnj. Nemini q̄dquā deb. nisi vt inuicē dili. Hec est em̄ differentia inter seruū ⁊ filiū. q̄ filius ex amore. seruus aūt ex timore p̄t. Si aūt transit in p̄dicōz filij fit liber vt filij⁹ Gal. nij. Itaq̄z iam nō est p̄uus s̄z filius. q̄ si fi lius ⁊ heres p̄ deū Idrouer. xvij. Seru⁹ sapiēs dominabit̄ filijs stultis ⁊ int̄ fra/tres hereditatē diuidet. Et sic patz p̄mū. ¶ B ¶ Secūdo vanū religiosū demō/strat dicēs. Si q̄s putat se religiosuz esse ⁊c Ubi nota q̄ vanū vt dicit pbūs est q̄đ nō includit finez ad quē est. Religiosus autē dicitur homo religatus ⁊ restrict⁹ in operibus. Et ideo quicūq̄z est sub ali/qua regula potest dici religiosus Unde omnes christiani dicunt̄ religiosi. q̄ sub regula euangelij religant̄ ⁊ multa eis nō licent que alijs licent. Et ob hoc christia/nitas x̄piana religio vocat̄. Quia vero clerici magis religant̄. ideo magis sūt re/ligiosi. q̄z p̄munes christiani. Sed quia monachi ⁊ eoꝝ sequaces maxime reli/gant̄. ideo per excellentiā vocant̄ religio si. Loquitur autē hic beatus iacob⁹ om/nibus quocūq̄z modo religatis qui lar/go modo religiosi vocant̄. Omnis autē christianus ad hoc religatur sub regula euangelij. vt habeat hic gratiam dei. ⁊ i futuro gloriam. effugiatq̄z penam eter/nam. Qui ergo non refrenat ⁊ ligat lin/guam suā. inuanū se religauit sub regla

euãgelij.quia nõ ꝓsequet vitã grẽ ꝛ gloꝛie.nec effugiet penã eternã ꝛ ꝑ ꝓsequẽs nõ cõsequet finẽ ꝓpter quez se religauit. quia hũc finẽ habet lingua dare ꝛ auferꝛre. ℙdrouer.xviij. ℳors ꝛ vita in manibus lingue. ℑn eodẽ.xij. ℒe fructu oris sui vnusquisqz replebit bonis. ℰsa.xxxvj ℰrit cultus iusticie silentiũ. ℑac.iij. Universitas ũqtans sup.ẽ lingua. ℒbi dicit glo.q fere oia peccata ꝓcedũt ex lingua. quia aut impant ꝑ linguã.aut ꝓsuadent aut directe ꝓmittunt ꝑ linguã.aut defendunt. ℒedecim enĩ maxima ꝛ generalia peccata ꝓcedunt ex lingua.scz.blasphemia murmuratõ.defensio peccati.ꝓiuriũ.mẽdacium.detractõ.adulatõ.maledictõ.cõuicium.ꝓtentõ.prauũ ꝓsiliũ.disseminazium discoꝛdie.peccatũ bilinguiũ. indiscreta ꝓminatio.multiloquiũ ꝛ turpiloquiũ ℰrgo lingua custodita.aĩa custoditur.ꝛ nõ custodita aĩma pdit. ℑaco.iij. ℒi qs ĩ vbo nõ offendit hic pfectus est vir ℙdropter qõ petijt dauid.d. ℙone domie custodiã oꝛi meo ꝛ os.circũ.la.me. ℰt sic ptz q de essentia xp̃iane religionis est custodia oris. ℙdrouer.xv. ℒicut vrbs patẽs ꝛ absqz muroꝝ ambitu sic vir q nõ põt ĩ loquẽdo cohibere spũm suũ. ℰxemplum. Cũ quacũqz custodia custodiat castꝝ. si si solũ vna porta ſ vna fenestra dimittatur apta inuanũ custodit. ℒimilit qntũcũqz ligẽt veges ꝛ repareẽ si modicꝰ ptusus dimittat aptus inuanũ religatus ẽ. ℒic est in ꝓposito qꝛ qntũcũqz homo religet sensus suos ꝛ claudat ac etiã omẽs actus ꝛ impetꝰ suos refrenet. si dimittit habenas lingue inuanũ omĩa facit. ℑac. iij. ℒi qs totã legẽ obseruat.offendat aũt in vno factꝰ ẽ omniũ reꝰ. ℰt maxime ad religiosos ptinz custodire linguã. ℚuia vt dicit apls.j.℃oꝛ.xiij. ℰspectaculũ facti sumus mũdo ꝛ angelis ꝛ hominibꝰ ℳnes attendũt ad vba nrã.ꝛ iõ oportet.q valde simꝰ circũcisi in lingua. ℍiere.iiij. ℂircũcidimini domiõ viri iuda. ℂol.iij. ℒermo vester sp in grã sale sit ꝓditꝰ. vt sciatis quõ oporteat vos vnicuiqz respõdere ℍic cadit exemplũ illaꝝ heremitaꝝ de quibus dicit grego.in dyalo.q nimis molestabãt seruũ suũ quibꝰ beatus bene dictus mãdauit nisi coꝛrexeritis linguã vestrã excõmunico vos.que post mortez sepulte sunt in eccĩa.ꝛ cũ ex more dyacoꝛnus clamaret q nõ cõmunicat det locum nutrix eaꝝ videbãt eas exire ꝺ sepulcris ℑtẽ aliud exemplũ ꝺ illa sanctimoniali q carnis ꝓtinentiã habuit sz lingue ꝓcauitatẽ nõ declinauit.ꝛ factũ est vt mortua sepeliret in eccĩa. ℂustos autẽ eccĩe vidit media nocte coꝛpus eius exhumari ꝛ afferri ante altare ꝛ ꝑ mediũ secari.et media ꝑs igne cremabat ꝛ media intacta remanebat.ꝛ ꝺ mane apparuerũt marmoꝛra ante altare igne ꝓbusta. ℍoc in dya.ẽ ℕota q animalia valde ferocia catenant ꝛ iõ natura ad ostendẽdũ ferocitatẽ linguge inclusit eã inẽ duos muros ꝛ posuit ante eã muꝝ et antemurale. ℑac.iij. ℴmnis natura bestiaꝝ volucꝝ ꝛ serpentum domat ꝛ domata sũt a natura humana. linguã aũt nullus hominũ domare põt inquietũ malũ.plenũ veneno moꝛtifero ℰt iõ refrenãda est. ℰccleꝭ. ℳerbis tuis facito stateꝛã ꝛ oꝛi tuo frenos rectos ℰxemplũ.lingua stat in humido.ꝛ est labil sicut anguilla ꝛ nisi in foramĩe oris teneatur.tota fluit ¶ ℕota etiã q dicit. qui nõ refrenat linguã suã nõ soluz incurrit malũ.sed seducit coꝛ suũ. ℂuius duplex ẽ ratõ. ℙdrima qꝛ os est ostiũ coꝛdis ꝛ lingua ostiarius. ℑa.iij. ℒingua cõstituit in mẽbris nostris tãquã ostiarius. ℳath. xij. ℰx abundãtia coꝛdis os loquit. qꝛ sicut dominꝰ iubet sic ostiarius respõdet. ℒicut ergo ostiarius intromittẽs inimicum ꝓdit dominũ. sic lingua et os dum

propter maliloquiū intromittūt mortez in animā.seducūt cor ⁊ hominē duz animā occidunt a qua ꝓcedit vita. Sapiē.j. Os qđ mentit occidit animaz. Scđa rō est.qz os ⁊ lingua deseruiūt cordi ad manifestandū ꝯceptus eius. Unde di.philosophus q voces sunt note eaꝝ q̄ sunt in aīma passionū. Math.xv. Que autez ꝓcedunt de ore exeūt de corde. Sicut ergo seruitor infirmi ꝑderet euz si daret ei nociua aliqua que petit.cū sit ei dat⁹ ad sanitatē recupandam.sic lingua seducit cor si nociua que cupit profert ⁊ manifestat.qz nō bene custodit ipm. Uñ lingue dr puer.mj. Omni custodia Sua cor tuū. quoniā ab ipo vita ꝓcedit. Et sic patet secundū Si vis plus de lingua dicere ḡre in ſmone de vicijs lingue Tercō ostēdit in quo religio vera ꝯsistit. Et dicit beatus iacobus q in duobus ꝯsistit scz ī faciendo opa misericordie.⁊ in cauendo a peccatis seculi que animā maculāt. Augustinus. Due sunt ptes iusticie.scz facere bonuz ⁊ declinare a malo. Tunc ergo christiana religio alicui⁹ est mūda q̄ntū ad cor.⁊ immaculata q̄ntū ad opa misericordie.qñ.xij.opa misericordie exercet. circa primū.⁊ seipm a peccatis immaculatum ꝯseruat. Per vnū enī opus misericordie qđ hic ponit scilz visitare pupillos ⁊ viduas in tribulatōne positos.dat intelligi omnia alia opa misericordie qz eadē est ratō de vno ⁊ de omnib⁹. Nam vt dicit phūs. Eadē est natura vnius glebe ⁊ tot⁹ terre.⁊ ꝓbato q vna gleba terre est grauis.ꝓbatū est q tota terra est g̃uis. Et sic patz q in duob⁹ christiana religio ꝯsistit Primo in faciēdo opa misericordie. Sap. Deū maxime imitabit q̄ nihil iudicauerit esse p̄ciosius q̄z misereri. Summa ergo religionis ē misericordia Mathei.ix. Euntes discite qđ est misericordiā volo ⁊ nō sacrificiū. Sunt aūt.xij

opa misericordie que in his versibus cōtinent Uestio poto cibo tego redimo visito condo. Consule castiga solare remitte fer ora. Sex ꝑma sunt corpalia ad corpus ptinentia.alia sex sūt spūalia ad animā ptinentia.⁊ ideo sunt pfectiora ⁊ maioris meriti Ad opa misericordie facienda nouē nos inducūt. Primus est qz p misericordiā dei grām impetramus ⁊ in dei filiū homo adoptat Eccī.quarto Esto pupillis misericors ⁊ pater. ⁊ p viro matri illoꝝ.⁊ eris tu velut filius altissimi obediens ⁊ miserebit tui magis q̄z mater Secundū est qz p misericordiā dyabolus vincit. Augustinus. De nulla re ita vincit inimic⁹ sicut de misericordia. Eccī.xxix. Super scutū ⁊ lanceaz pugnabit p te ꝯtra inimicū tuū Terciū ē qz p misericordiā factam alijs misericordia super ꝑpijs miserijs impetrat Mathei.v. Beati misericordes quoniaz ipsi misericordiā ꝯsequent Quartū est qz per misericordiā impetus peccatoruz refrenat. Eccī.nj. Ignē ardentem extinguit aqua ⁊ elemosina resistit peccatis Quītum est qz misericordia a peccato liberat Thob.mj Elemosina a morte ⁊ ab omni peccato liberat Exemplū de cornelio cui dictum est actuū.x. Oratōes tue ⁊ elemosine tue ascenderūt in memoriā in cōspectu dei. Et missus est petrus ad eū. vt eū absolueret a peccatis Sextum ē quia misericordia nō solum a peccatis sz etiaz a pena peccatoꝝ absoluit. Dan.quarto Peccata tua elemosinis redime.hic cadit exemplū de isto qui in morte dimisit equum cognato suo vt p̄cium eius darz pro aīma sua ⁊ non fecit. Cui iste mortu⁹ apparuit dicens. Si misisses mihi elemosinam de equo meo citius fuissem liberatus a pena. Nunc aūt ad deū vado et te cito ante eū vt mibi respōdeas de equo. Qui statim mortuus est ꝛc Septimū

est q2 miserico2dia nō derelinq̄t hominē in mo2te cū oīa alia derelinquūt Ambr. Nō sunt bona homis que secuz po2tare nō potest. sola miserico2dia comes est dō functoz ¶Octauū est q2 in iudicō finali saluabit hominē. Math. xxv. Uenite benedicti patris mei pcipite patum vobis regnū a pstitutōe mundi. Esuriui eī et dediſtis mihi mā. ꝛc. Uñ ibi fiet solum disceptatō de opibus miſico2die ¶Nonum est q2 miſico2dia distribuit mansiones in regno celoz. Ecci. xvj. Omis miserico2dia faciet locū vnicuiq3 ſm merituz opez suoz. Et breuiter miserico2dia ad omia valet et hic et in futuro. j. thi. iij. Pdi etas ad omia vtilis est pmissionē habēs vite q̄ nunc est et future. Et nota q̄ nihil est miserius anima peccatoris. q2 ipa ē vidua derelicta et pauprima. Est eī sepata a spōso suo xp̄o. a patre suo deo. a matre sua eccīa. a fratrib9 suis angelis et sanctis Treñ. j. Omēs amici eius spreuerunt eā Est etiā expoliata omnib9 bonis. Mat. xxj. Ab eo aūt q̄ nō habz et q̄d hz auf. ab eo. Et iō nulla miſico2dia est ita magna et tam grata deo q̄z q̄ hō misereat̄ anime sue. Ecci. xxx. Miserere aīme tue placēs deo. Prouer. x. Benefacit aīe sue vir misericors. Et similit̄ nihil est miſtus īpio nō miserante seip̄z. vt dicit aug̃. Ecci. xmj Qui sibi nequā est cui bonus erit ¶Secundo religio xp̄iana pſistit in custodiēdo se immaculatū a peccatis seculi. q̄ sūt tria. j. Jo. ij. Omne q̄d est in mūdo aut ē cōcupiſcētia carnis aut pcupiſcētia oculoz um aut supbia vite. Adhec tria omē pctūm reducit. Ista peccata maculāt animā turpiter imo efficiunt eā lepro saz ita vt nisi a solo deo mundari possit. Esaie. xlnj. Ego sum q̄ deleo iniq̄tates tuas pter me. Ubi nota q̄ duo sunt modi immaculatuz se custodiēdi ab his peccatis Unus est et magis tutus de mundo exire. id est de loco vbi mundani habitant. Apoc. xvnj. Exite de medio ei9 ut ne pticipes sitis delictoz eius. q2 vt dz. j. Joh. v. Tot9 mū. in ma. po. est. Hiere. vj. Hec est ciuitas visitatōis omnis calumnia in medio eius. Et iō impossibile ē cū mundanis puersari. et nō inq̄nari. Ore. Impossibile est q̄ lingua secularīū mentē nō inq̄net quā tangit. Ben̄. Quotiens inter homīes fui munus redij. Uñ arsenius audiuit vocem dicentē sibi. Arsenī fuge homīes et saluaberis. Ali9 mod9 ē non īmiſceri actib9 mūdi. Quia vt dz eccli. xnj. Qui tetigerit picē coinquinabit̄ ab ea. ij. coz. x. In carne enī ambulantes nō ſm carnē militam9. Et sic pz terciuz et pſequēter totum

¶In ascensione dñi de epla Sermo. LVIII.

Ascendens in altum captiuaz duxit captiuitatem dedit dona hominib9. Ephe. mj. Festiuitas hodierna ſm ber̄n. est felix clausura et toti9 itinerarij filij dei pſūmatō glosa. Math. xvj. Et dñs quidē ihesus post q̄z locutus est eis assumptus ē in celuz et se. ad dext. dei. i. req̄escit in gla dei. q̄ p dexterā significat̄. q2 inq̄ntū de9 sedet in eq̄litate patris. inq̄ntū vo hō manz in potentib9 bonis patris. Siquidē dei filius pter nostrā salutē quattuor itinera peregit ¶D ¶Primū fuit de celo ī terraz veniendo. qñ carnez assumpsit de vgine gloriosa. Jo. xvj. Exiui a patre et veni in mundū. ¶Secundū fuit de mūdo ad inferos descēdendo. qñ sedentes in tenebris visitauit. Eccli. xxxmj. Penetrabo omēs inferiores ptes terre. et inspiciā omēs dormientes. ¶Terciū fuit de inferno ad mundialē machinaz redeundo. qñ cōfractis inferis cū preda magna a mortuis resurrexit. Col. ij. expolias pncipatus et ptātes

traduxit ꝙfidentē. palā triumphās eos in semetipō. Quartū fuit de mūdo ad celū ascendēdo. qū vt hodierna die vidētib⁹ discipulis elt sup omīa eleuat⁹. Actuū. j. Uidēntbus illis eleuat⁹ est ꝛ nu. suſc. eu3 ab ocu. eoꝝ. Primū iter fuit penoſu3. q⁹ nature humane penalitates assumpsit. Esa. lnj. Uere languores nostros ipe tu. ꝛ do. no. ipe poꝛ. Scōm fuit victoꝛioſum q⁹ portas inferi fregit. vbi ꝛ ligauit insa/ nabilē homicidā ꝛ spolia ei⁹ diripuit. vt dicit bern̄. Lu. xj. Cū foꝛ. ar. cu. atri. suū in pa. sunt om. q̄ pos. ꝛc. Aug. Adanu iner/ mu ꝛ affixa cruci debellauit aereas pote/ states. Terciū fuit glōſu3. q⁹ glōſus ꝛ im/ mortalis in aīma ꝛ coꝛpe resurrexit. Ro. vj. Chꝛistus resur. ex moꝛtuis iam non moꝛitur moꝛs il. vl. nō dn̄abit. Quartū fuit gau/ diosum q⁹ cū magno gaudio angeloꝛum remeauit ad celos. Psal. Ascēdit de⁹ in iubilatōe ꝛ dn̄s in voce tube. De isto q̄r to itinere sc3 de ascēsione ad celos ē ꝑmo habēdus ad pn̄s. q̄ in p̄missis vbis dscri bit tribus modis. Et ꝑmo describit vtu/ osa ibi. Ascē. in al. Secūdo describit fru/ ctuosa ibi. Cap. dux. cap. Tercō describit gratiosa ibi. Dedit do. bo. Ex q⁹ trib⁹ eliciunt alia tria hoꝝ ꝓsecutiua. Nā q⁹ v tuosa iō admirabilis. q⁹ fructuosa iō imi tabilis. q⁹ vero gratiosa iō venerabilis. Est ergo ascēsio saluatoꝛis virtuosa fru ctuosa ꝛ gratiosa. Admirabilis imitabi lis ꝛ venerabilis ¶ Primū inquā ascē/ sio saluatoꝛis est mirabiliter vtuosa. vt virtus hic ꝑ potētia actiua sumat. ꝛ hoc patz ex q̄nq3 sc3 ex distātia quā ascendit. ex psonis quas secū traxit. ex impedimē/ to qđ remouit. ex loco vnđ extraxit ꝛ ex duratōne qua semp trahit ¶ Primo v tus istius ascēsionis ostendit ex distātia quā ascēdit. q⁹ ꝑm phūm omīs ascēsus ꝛ motus est ab aliqua vtute mouēte ꝛ tan to ascendit velocius q̄nto vtus ē maioꝛ.

Exemplū in vapoꝛib⁹ vtute solari eleua/ tis. ꝛ in sagitta vtute arc⁹ ascēdēte Chꝛi/ stus aūt ꝑpꝛia vtute quasi in momento ascendit de terra vsq3 ad celū empireum infra qđ ꝑter machinā elementare3 sunt nouē celi. s. celū cristallinū. celū siderium celū saturni. celū iouis. celum martis. ce/ lum solis. celū veneris. celu3 mercurij. et celum lune. Et dicit ra. moyses q⁹ qōlib3 celū septē planetaꝝ hab3 grossiciē q̄ngen toꝝ annoꝝ. i. si aliq⁹ homo iret in sursu3 omni die. xl. miliaria ptransiret grossiciē vnius celi in q̄ngentis ānis ꝛ inter celu3 ꝛ celū est spaciū similiē q̄ngentoꝝ annoꝝ vt dicit idē ita q⁹ vsq3 ad celū empireum eundo omni die in sursū. xl. miliaria vix pueniret in octo milib⁹ annoꝝ. Et nō vi/ deatur hoc absurdū. q⁹ hoc est verisile ꝛ ratōbile Verisile videt q⁹ vt dicūt astro/ logi. q̄libet stella est maioꝛ tota terra ꝛ tñ videt pua vt qđdam speculū Itē sol qui est longe infetioꝛ q̄3 sidera est centū lx. vi cibus maioꝛ q̄3 tota terra ꝛ tñ videt ita q uus qđ attestat maximā distantiā eē celi a terra. Hoc etiā videt ratōnabile. q⁹ ꝑm suā ꝓpoꝛtōem locatoꝝ ad inuicē est pro/ poꝛtō loci ad locū. s3 bona gloꝛie. que sūt in celo empireo. q⁹ ibi gloria dei manife/ stat excedūt in infinitū bona que sunt in mūdo. ergo loc⁹ ille debz excedere istu3 in omni bonitate loci quasi in infinitū. Cz vna de bonitatib⁹ loci est vt dicit phūs. q⁹ sit altus. q⁹ iuxta terra3 sunt multe coꝛ/ ruptōnes ꝛ infectōes ꝛ plus ī paludibus q̄3 in mōtibus. Quia ergo inuisibilia dei ꝑ ea q̄ facta sunt intellecta ꝓspiciunt. ro. j. voluit deus ꝑ ūmensam altitudine3 loci oñdere immēsitatē boni qđ est ibi. Chri stus aūt in vno momēto ꝑpꝛia vtute su/ per omēs celos ascendit ꝛ puenit ad ma gnū celū sancte trinitatis. ꝛ hoc inq̄ntu3 bō. q⁹ inq̄ntū deus fuit sp in illo magno celo. Iob. nj. Nemo ascēdit in celū nisi q̄

de celo descēdit filius homīs q̄ est in celo Eph.mj. Qui descēdit ipe est ⁊ q̄ ascēdit sup omēs celos. Et sic ascēsio saluatoris ostendit fuisse magne potētie ⁊ vtutis et velocissimo trāsitu ¶ Ecdo hoc idē appāret magis euidēt ex psonis q̄s secuz traxit. q2 oēs aīe q̄ ascenderūt in celū vel que vsq3 ad finē mūdi ascendēt. in vtute huiꝰ ascēsionis ascendūt. q2 sicut di. apostolus. j. cor. xv. Si xp̄c resurrexit ⁊ nos resurgemꝰ. Ita si xp̄c ascēdit ⁊ nos ascendemus. ⁊ multomagis. q2 difficilius ē resurgere q̄z ascēdere. q2 resurgere est sup totā naturā. Jo. xij. Si ego exaltatus fuero a terra omia trabā ad meipm. Exemplū. cuspis ferrea ponit in cauda sagitte. ppter magnā potentiā arcꝰ. ⁊ quāto maior est vtus arcꝰ. tāto maior ponit cuspis Sic xp̄c ponēs multas aīmas in ascēsu suo magnā virtutē ostendit ppter qđ petebat spōsa cant. j. Trahe me post te cur. in odo. vn. tu. ¶ Tercō idē ptz si pſideremus impediētia tractū sc̄z peccata totius mūdi. nā qđlibet pctūm mortale grauius est tota terra. q2 si tota terra esset vbi erat lucifer. in magno tpe nō descēderet. quo descēdit lucifer in momēto ppter vnum peccatū. ⁊ quare. certe ppter grauitatem peccati Ez omia pctā nō potuerūt impedire istū ascensū q̄n būana natura ad celum ascēderet. nō q̄ pctā ascenderent. sed pctā remouit. vt hoies ascēdere possent. Si ergo volumꝰ vtute istius ascēsionis ascēdere pmittamꝰ q̄ xp̄c pctūm a nobis amoueat ac etiā nos deponamꝰ. Hebre. xij. Propter qđ deponētes omē pōdus ⁊ circūstans nos pctūm. p patientiā curramꝰ ad ppositū nobis certamē ¶ Quarto idē ptz si cōsideremus vñ xp̄c extraxit animas ad secū ascēdenduz. q2 de manu demonū pncipū potentissimoꝝ. quoruz potētia omnē potestatē supat. vt dr iob. xlj. Osee. xnj. Ero mors tua o mors. mors tua tuus ꝛc ¶ Quīto idē pz ex ptinuitate q2 q̄nto maior est vtus tāto magis durat ascēsus ⁊ motus. vt ptz in sagitta. Ez vtus istius ascensus durabit vsq3 ad finem mūdi. donec nō solū aīmas. sed etiā corpa sanctoꝝ omnū ascēdere faciat. et i infinitū duraret si mūdus nunq̄z deficeret ¶ Carissimi si nōdum trahimur oremus vt trahamur. vt di. aug̃. Et sic pz q̄ ascēsio xp̄i fuit magne potētie ⁊ vtutis. ⁊ ideo admirabilis. ¶ Admiramur enī homines magne potētie ⁊ vtutis vt samsonem salo. ⁊ sic de ceteris. Et iō cātat eccīa Stant suspēsi vultib9 De ascēsione etiā angeli admirati sunt dicētes. Esaie. lxnj. Quis est ille q̄ venit de ed. gra. in mul. v. su. Et sic pz pmū. ¶ Ecdo ascēsio christi describit fructuosa. q2 cap. dux. cap. Ubi nota q̄nq3 fructus ascēsionis xp̄i ¶ Primus est reductō captiuoꝝ in ciuitatē suam. Deu. nj Reducet te dñs de. t. de cap. tu. Zach. ix. Tu aūt in sanguine testamēti tui emi. vin. t. de lacu in quo nō est aq̄. Hic cadit exemplum paulini epi nolani qui tradidit seipz seruū p filio vidue vadens in africaz. ⁊ inde reduxit oēs captiuos ciuitatis ⁊ terre sue. Sic fecit xp̄c Johan. xnj. Si ego itez abiero venio ⁊ assumā vos ad meipm. vt vbi ego sū ⁊ vos sitis ¶ Secūdus est ostensio vie ⁊ apertio celi Psich. ij. Ascēdit pādens iter añ eos. Heb. nj. Habētes ponti. mag. q̄ penetrauit celos ihesum filiū dei. Siquidez ante ianuā padisi fuerat phibitiua rompbea collocata. quā nullus vnq̄z potuit amouere nisi qui habet clauē dauid qui apit ⁊ nemo claudit. claudit ⁊ nemo aperit. apo. iij. ¶ Tercius est restauratō ruine angeloꝝ. Nā draco ille magnꝰ ⁊ ꝑpēs antiquus terciā ptē stellaꝝ traxit secū ad terrā cauda sua. vt pz apoc. xij. Et sic fuit facta magna ruina in q̄libet ordine angeloꝝ q2 de q̄libet ceciderūt Anime aūt nō

faciunt ordinē de se in vita eterna quē fe
cissent si angeli nō ceciderunt sz ad sedes
angelor̄ q̄ ceciderunt assument̄.qbus cō
pletis finiet̄ mūdus vt aliq̄ dicunt. Quā
uis greg̃.aliter dicat Dicit enī q̄ illa ciui
tas supna ex hominib⁹ ⁊ angelis cōstat.
ad quā credim⁹ tantū gen⁹ humanū asce
dere quot angelos illic ꝓtigit remānsisse.
Ez hoc a modernis nō tenet̄.sz magis q̄
tot ascendūt quot angeli descenderūt. q̄
rum mānsiones repuant̄ hominib⁹.vt ab
eis repleant̄.qz nō patit̄ vacuū vt di.phi
losophus Iob.xmj In domo patris mei
mānsiones multe sunt. Ps̄al. Judicabit i
natōibus im.rui.zc ¶ Quart⁹ est missio
spūssci qui nos inflamaret ⁊ faceret spū
aliter viuere Iohā.vj. Expedit vobis vt
ego vadā.si enī nō abiero paclitus ñ ve
niet ad vos.si āt abiero mittā eū ad vos
¶ Quintus est meritū fidei qz mag̃ me
remur nō vidēdo ipm si in ipm credim⁹
q̄z si ipm viderem⁹ Greg̃. Fides nō habz
meritū vbi humana rō p̄bet experimētū
⁊ multomin⁹ cui sensus attestat Iob.xx.
Beati q̄ nō viderūt ⁊ cre. Et sic patz quō
ascensio xp̄i multiplicit fuit fructuosa.et
ideo imitabilis Debem⁹ enī xp̄m ascen
dentē imitari in q̄nqz supradictis ¶ Pri
mo vt captiuā animā nostrā. q̄ sub pctō
venūdata fuit dyabolo in p̄mis pentib⁹
⁊ de padiso expulsa.p grām xp̄i ad patri
am reducam⁹.⁊ dō q̄ illā fecit reddam⁹
Math.xxij. Reddite ergo q̄ sunt dei dō
Quidā nec reducūt ipi animā suā. ⁊ ali
os reducere volētes impediūt Et isti fa
ciunt sicut atalia q̄ vidēs filiū suū mortu
um.omne semē regū interfecit.mj Reg̃.
xj Itē faciūt sicut massarius mal⁹ q̄ nō so
lum nō soluit debitū.sz omni mēse addit
usuras supra capitale Esa.j. Sup quo p
cutiā vos vltra addētes p̄uaricatōnem.
¶ Secūdo vt p verā penitentiā celū no
bis apiam⁹ Mat.xj. Regnū celor̄ vim
patit̄ ⁊ violēti rapiūt illud.i.penitētes. q̄
in faciēdo penitentiā violentiā inferūt si
bi Et ad hoc significandū aptū est celum
iohānī euāgeliste in pathmos penitētiā
agenti ¶ Tercō vt p bonā doctrinā ⁊ bo
na exēpla aīmas p̄rimor̄ cadētes a cetu
iustor̄.ad locū grē reducamus .j. Thi.nj
Esto exemplū fideliū in vbo in ꝓuersati
one.in fide.in caritate.in castitate. Quia
vt di.aug̃. Nullū sacrificiū est deo ita ac
ceptū sicut zelus animar̄.ij.Cor̄.xij. ego
aūt libenē impendā ⁊ superimpēdar ipe.p
ani.vestris ¶ Quarto vt sancte ⁊ spūa
liter viuamus ⁊ nō carnalit̄. Sic enī in
telligit Si nō abiero paclitus nō veniet
ad vos.i.si p̄ntiam meā corpalē ab oculi
vestris nō abstraxero vos ad ꝓgnitōem
inuisibilis spūs nō p̄duco.⁊ p ꝓsequens
spūaliter nō viuetis sz carnalit̄ q̄d facere
nō debemus Ro.vnj. Debitores sumus
nō carni vt s̄m carnē viuam⁹. Si enī s̄m
carnē vixeritis mori.si aūt spū fca carnis
mortificaueritis viuetis Gal.v. Qui aūt
sunt xp̄i car.su.cru.cū vicijs ⁊ ꝓcu. Ma
thei.xvj. Qui vult post me venire abne
get semetip̄m.i.vitā carnalē ¶ Quīto vt
p fidē verā vite eterne meritū acq̄ramus
qz sine fide impossibile est placere dō Et
p fidē omia possibilia sunt Heb.xj. San
cti per fidē vice.re.op.sunt iu. adep.sunt
re. Quia ⁊ regnū carnis ⁊ regnū mundi
⁊ regnū celor̄ p fidē vincit. Imitemur er
go carissimi xp̄m ascendentē in omnibus
supradictis.⁊ caueam⁹ stultisare vt mat
filior̄ zebedei q̄ petijt filios xp̄o ꝓsedere
antequā ascēderet. Math.xx. Dic vt se.
hi.d.fi.zc. Et sic p̄z secundū ¶ Tercio de
scribit ascensio xp̄i gratiosa .qz dedit do
na hominib⁹ Ephe.mj. Unicuiq̄z nostr̄
data est grā s̄m mensurā donatōnis xp̄i.
Et ip̄e dedit quosdā quidē apostolos.q̄s
dam aūt ppbetas.alios aūt euāgelistas
ali.vero pa.⁊ do.in opus euangelij.ad

consummatoꝝ sanctoꝝ.vt sc̃z essent in g̃/
tus ꝓsummati.i.ꝓfecti.Et ideo cãtat ecclia.
Alta xp̃c dñi ascendit huis suis mnas g̃ti
arum atp̃edit omniũ Et hec fuit gratiaꝝ
eximia grã.qua in die ascẽsionis recessu
rus ab eis sic gl̃osus ⁊ ĩmortalis.cui om
nis potestas in celo ⁊ in terra fuit elargi
ta.posuit se ad mẽsam ⁊ mãducauit cum
eis.vt dicit marc⁹.nec ab eis recipe obse/
q̃nia recusauit. sicut viuẽs comedit ĩ do/
mo zacchei ⁊ hospitat⁹ est cũ maria ⁊ mar
tha. ℣ Psal. Ascẽdisti in altũ cepisti.cap.ac/
ce.do.in hominib⁹ Inq̃ntũ bõ accepit in
q̃ntũ deus dedit ¶ Vbi nota q̃ postq̃m
xp̃c in sua ascẽsione regnũ suuz possedit
q̃nqz maxima dona suis aplis ⁊ eoꝝ seq̃
cibus est largitus.s.donũ lingue. donuz
sciẽtie.donũ ꝓstãtie.donũ abdicãtie ⁊ do
nũ potẽtie ¶ Primũ fuit donũ lingue.
qd̃ in die pente.in spẽ lingue dedit. vt in
ore coꝝ oĩa genera linguaꝝ nascerentur
Act.ij. Repleti sũt oẽs spũsco ⁊ ceperũt
loq̃ variis linguis. Ut sicut ĩ linguis bo
minũ mũdus fuit diuisus. vt pz ĩ turri ba
bel.ita p linguas vniret in fide. Jo.x. Alli
as oues habeo q̃ nõ sunt ex hoc ouili.et
vo.m.au.⁊ fiet vnũ ouile ⁊ vnus pastor.
Jtẽ habuerũt donũ lingue.vt verba cor
tangẽtia ꝓferrẽt. ℣ Psal. Ecce dabit voci
sue vocẽ vtutis. Et ideo ad eoꝝ vba ho/
mines ꝓpungebant ⁊ ꝓuertebant. Act.ij
Factũ est aũt vt dñi petrus hoc diceret cõ
puncti sũt corde ⁊ dixerunt ad petꝝ ⁊ ad
reliquos apl̃os. Quid faciem⁹ viri frẽs.
In eodẽ.x. Factũ est aũt loquẽte petro ce
cidit spũssanct⁹ sup oẽs qui audierũt vꝰ/
bum. Verba nostra nõ tangũt cor. ⁊ ideo
pauci ꝓuertunt ad vba nostra. Jtem ha
buerũt donũ lingue.vt nunq̃z in lingua
offenderẽt.j.Coꝝ.mj. Nihil mihi ꝓscius
sum.Ja.nj. Si qs in vbo nõ offendit hic
p.est vir. Jtẽ habuerũt donum lingue vt
doctrinã altissimã ꝓferrẽt vt pz in episto
lis pauli. Jtẽ habuerũt donuz lingue. vt
nullus eoꝝ vbis resistere posset. ℣ Psath.
Ego dabo vobis os ⁊ sapientiã.cui non
poterunt resistere oẽs aduersarij vestri
¶ Ecdm fuit donũ sciẽtie.q̃ sine docto
re omĩa sciuerũt. Jo.mj. Spũssc̃us quez
mittet pater in nomĩe meo iste vos doce
bit omĩa. Omĩa ergo moralia ⁊ natura/
lia ⁊ supnaturalia ⁊ diuina.⁊ breuit̃ om/
nia expediẽtia ad salutẽ sciuerũt.ac etiaz
dono ꝓphetie claruerũt p qd̃ futura sci/
uerũt.vt pz in apo.⁊ epl̃is eoꝝ. Et quare
omnia sciuerũt. Certe q̃ illũ sciuerunt in
quo sũt oẽs thesauri ⁊ sapie ⁊ scie dei ab
sconditi. Col.ij.j.Coꝝ.ij ℣ Nõ enĩ iudicaui
me aliq̃d scire inter vos nisi xp̃m iesum ⁊
hũc crucifixũ. Et q̃ scia inflat sine carita
te.j.Coꝝ.vnj.iõ cũ dono sciẽtie habuerũt
feruentissimã caritatẽ. ℣ Ro.v. Caritas dĩ
diffusa est in cordib⁹ nostris p spũmsc̃uz
q̃ datus ẽ nobis. Ephe.nj. In caritate ra
dicati ⁊ fundati. Et q̃ ipi habuerũt pfe/
ctam sciam cognouerũt q̃z grãde maluz
est peccatũ ⁊ q̃z grãde bonũ est vtus.⁊ iõ
potius voluerũt mori q̃z pctũm ꝓmitte/
re ⁊ vtutẽ pdere ℣ Nos aũt p nihilo habe
mus pctũm ꝓmittere ⁊ vtutes pdere. Et
quare. Certe q̃ nõ habem⁹ pfecte ꝓgniti
onẽ eoꝝ q̃ faciũt homies dñi peccãt. vt dr
ad heb.x.j.Coꝝ.ij. Si eĩ ꝓgnouissent nũ/
q̃z dñm gl̃e crucifixissent ¶ Terciuz fuit
donũ ꝓstantie ⁊ fortitudĩs.q̃ firmissime
steterunt in pl̃io.nec minis nec blandicia/
is cesserũt.nec aduersis sunt fracti nec p
speris elati. ℣ Phi.mj. Scio abũdare scio
et penuriã pati.omĩa possum in eo q̃ me
cõfortat. Uñ nec demones cũ tẽptamen
tis.nec p̃ncipes cũ tormẽtis.nec mũdus
⁊ caro cũ oblectamẽtis.poterũt eos a xp̃i
caritate euellere. Ro.viij. Quis nos se/
parabit a caritate xp̃i tribu.an angu. ꝛc.
Certus sum enĩ q̃ neq̃z mors neq̃z vita.
nec alti .neq̃z pfun.neq̃z instãtia neq̃z fu

tura.neqz cre.a.po.n.ſ.a cari.dei. Sed ve nobis qz nihil eſt quaſi qđ nos ſeparz a deo.ꝛ modica tribulatō ꝛ modica tēpta/ tio.ꝛ modica delectatō nos deijciūt et p ſternūt.ij. Reg.xmj. Omēs morimur.lz ī peccatiſ.ꝛ quaſi aqua dilabimur ſup ter ram ¶ Quartū fuit donū abdicātie ꝛ cō temptus omniū bonoꝝ mūdi.qz omnia ꝓtempſerūt ꝛ bonores ꝛ diuitias ꝛ delī/ cias. Phi.iij. Omia arbi.ſ.vt ſter. vt xp̄z lucri. Act.mj Argentū ꝛ auꝝ nō eſt mihi Cariſſimi illud fuit maximū donū. Et qſ eſt iſte tā pfectus vt omia reſpuat tanqz nihil.imo beatū dixerūt pplīm cui hec ſūt. Pſal. Nonne iſta queſiuit abraā yſaac ſalomō dauid ꝛ multi alij ſancti veteris teſtamēti. Ez hoc donū fuit reſeruatum apoſtolis tanqz pfectiſſima res. Math. xix. Ecce nos reliq.om.ꝛ ſecuti ſumus te. ¶ Quinteū fuit donū pfecte potētie Hā ſup omia plenā ꝛ pfectā potentiā habue runt.ſz ſup celū ꝛ terrā ꝛ infernū ſup ani/ mā ꝛ corp̄ ſup homines ꝛ demones ſup totā naturā ꝛ ſup omnē creaturā. Mat. xvj. Tibi dabo clauēs regni celoꝝ Et por. inferi nō pualebūt aduerſus eā ꝛc. Et in maiori copia acceperūt apoſtoli grāz fa/ ciendi miracula qz xp̄c. Jo.xvj. Qui cre/ dit in me opa que ego facō ꝛ ipe faciet et maiora boꝝ faciet. Non enī legit q̄ chri ſtus ad vmbrā ſanauerit infirmos ſicut ꝛ petrus.vt pz act.v.neqz ad tactū veſti/ menti ſuſcitauerit mortuos vt iob.euan geli.vt in eccliaſtica narrat hiſtoria Hoc fuit figuratū in helya ꝛ heliſeo. Quādo enī helyas raptus eſt in celū.heliſeus pe tijt vt ſpūs helye fieret duplex in ſe et ſic factū eſt.vt pz.mj. Re.ij. Helyas chriſtuſ heliſeus q̄ erat cū filijs ꝓphetaꝝ chorus apoſtoloꝝ. Et ſic apparet quomō chriſti aſcenſio gratioſa fuit.ꝛ ido venerabilis. Veneremur ergo cariſſimi donū ſcīe in ꝓphetis.qz ſpūſancto inſpirati locuti

ſunt ſancti dei homīes.ij. Pe.j. Donum lingue in doctoribus qz nō vos eſtis lo/ quētes ſz ſpūſſanctus. Mar.xmj. Donū ꝓſtantie ꝛ fortitudinis in martiribus.qz in xp̄o omia vicerūt. Donū abdicātie et ꝓtemptus in ꝓfeſſoribus qz ꝓpter xp̄um omia abdicauerūt ꝛ ſeipos in dei iudicō mactauerūt. Donū potētie in v̄ginibus qz in ſexu fragili victoriā de mūdo de car ne ꝛ de hoſte habuerūt. Eſa.xl. Qui ſpe/ rant in dño mutabūt fortitudinē Et hec omia in apoſtolis amplioꝝ deuotōe ve neremur.qz qđ ſparſuz eſt in aliis p par tes in eis fuit gratioſius ꝓgregatū. Luc. xxij. Vos eſtis q̄ pmanſiſtis mecuz in tē/ ptatōnibus meis ꝛ ego diſpono vobis ſicut diſpoſuit mihi pat meus regnū.i.ſi cut pater mihi regnū.id eſt.eccīam mili/ tantē tradidit in abundantia grāꝝ ꝛ do/ noꝝ.ita ꝛ ego trado vobis. Johā.j. De plenitudine eius nos omēs accepimus. Et ſic patet totum.

¶ In feſto aſcēſionis dñi de euāgelio

Sermo LIX

Et dominꝰ qui/ dem ieſus poſtq̄z locutus eſt eis aſſumptꝰ eſt in celū ꝛ ſedz ad dextris dei. Mar.vl. Sicut dicit beatus lucas ī actibus.vt patz in epiſtola hodierna. et etiā hic tangit. dñs noſter ieſus chriſtus poſtq̄z p dies.xl.pbauerat ſuā reſurrecti onē apoſtolis p multa argumēta imo p omnē modū quo ꝓbari potuit et debuit hodie ſcz quadrageſima die a reſurrecti/ one diſcipulis recūbentibus ꝛ comeden tibus in cenaculo in hirlm apparuit ꝛ co medit cū eis. Et tunc in menſa quattuoꝝ dixit eis. Primo exprobrauit incredulita tem ꝛ duriciā coꝝdis eoꝝ qz his q̄ vide/ rant eū reſurrexiſſe a mortuis non credi derunt.nec adhuc pfecte crediderūt. cuz p tot argumēta ſe ꝓbauerit reſurrexiſſe.

Secūdo dixit q̄ irent in mundū vniuer/
sum ⁊ p̄dicarēt euangeliū omni creature
Hec duo patēt in hoc euangelio. Tercio
dixit q̄ post suā ascensionem a hierosoli
mis ne discederēt donec īduerent virtu/
te ex alto. id est reciperēt spūm sanctuz vt
dicit lucas. Quarto duxit eos extra. id ē
iussit eos ire extra ciuitatē in bethaniaz.
in montē oliueti. ⁊ tūc disparuit. Et cum
essent ꝯgregati in monte oliueti itex ap/
paruit eis. ⁊ eleuatis manib⁹ benedixit
eis. Et sic hodierna die bis apparuit eis.
Et apostoli q̄sierunt si in tēpe hoc id est.
post resurrectōnem. statim deberet resti/
tui regnū israel tempale vel spūale. vt di
cit glosa. Erant animi dispersi filij israel
⁊ nō habebūt regnū nec regē ꝑpriū. Un
de quesierūt si debeant reuniri in vno re
gno ⁊ regere sicut tempe salomonis Lu.
xxmj. Nos aūt sperabam⁹ q̄ ipe essz redē
pturus israel Uel querūt de spūali qō fi
et in fine mūdi. qñ iudei ꝙuertent ad xp̄z
⁊ regnū israel restituet eis. id est. vera co
gnitō dei in p̄nti ⁊ in futuro. Nā israel i/
terp̄tat videns deū. Hiere. xxmj. In dieb⁹
istis saluabit iuda ⁊ israel habitabit con
fidenter. Et ad hoc christus respondet q̄
nō erat illoz illud temp⁹ nosse qō solus
pater sciebat. Mar. xmj. De die aūt illo
⁊ hora nemo scit neqz angeli in celo. ne/
qz filius nisi pater. Et cum sic respondis/
set eis ait. Accipietis vtutē spūssancti et
ibitis p totū mundum p̄dicando ⁊ testifi/
cando mihi ⁊ mee nature. mee persone ⁊
mee doctrine mee morti mee resurrectōi
⁊ mee ascēsioni. Et cuz hec dixisset eleua/
tis manibus ascēdit i celū ⁊ discipuli sta/
bant aspicientes in celū ⁊ duo angeli appa
ruerunt dicētes q̄ iesus nō deberet am/
plius redire in terrā nisi iudicatur⁹ mū/
dum ⁊ his dictis disparuerūt. tunc disci
puli cum magno gaudio regressi sunt in
hierusalē expectātes vtutē spūssancti sicut
mandatū fuerat eis. Circa xp̄i ascensiōez
ad nostrā instructōem ⁊ edificatōz septē
sunt querēda. Primo quare xp̄c nō sta
tim post resurrectōem ascēdit. Secūdo
vbi stetit Tercō quare. xl. diebus añ ascē
sionē stetit ⁊ nō plus nec minus. Quar/
to quare de mōte oliueti ascēdit. Quīto
quomodo ascēdit. Sexto quare ascēdit.
⁊ quare nō semp hic nobiscuz. stetit. Se/
ptimo quo ascēdit Primo ergo q̄rit.
quare nō statim post resurrectōz ascēdit
cum statim post mortē aīe que bñ vixit
debeat celū. Ad hoc dicendū q̄ ppt duo
xp̄c nō statim surgēs ascēdit Primo
vt p multos dies ⁊ p multa argumēta se
gloriosum resurrexisse approbaret. Erat
enī hoc valde difficile credere. cū nullus
vnquā surrexit gloriosus Unō hoc mor
talū pectora nullo mō subito cape potu
issent cum etiā p̄ interualla tempoz vix
capere potuerūt. Itē apostoli viderunt
ligari linteaminibus corpus eius ⁊ clau
di in sepulcro. Unde si statiz surgēs ascē
disset. credidissent ipm furatū fuisse a iu/
deis ne ab hominibus coleret. sicut ecō/
uerso crediderunt iudei discipulos ipm
furatuz fuisse. vt p̄ deo colerēt. Mathei.
xxvmj. Jube ergo custo. sepul. ne forz. ve.
di. eius ⁊ fu. eū ⁊ d. ple. furia mor. Et sic to
ta fides perisset. Fuit ergo necessariū om
nimo xp̄m resurrectōem suā per mlta ar
gumenta p̄robare ne posteri dubitarent
Unū leo papa dicit q̄ dubitatū ē ab istis
ne nos dubitaremus. p̄batū est illis vt
nos firmiter tenerem⁹ Secundo vt
discipulos ⁊ matrē suaz de tristicia mor
tis sue ꝙsolaret. ⁊ in discipulis verā fidē
spem firmā. ⁊ amorē generaret. que om/
nia iam perdiderāt. Luce. xxmj. Nos au
tem sperabamus ꝛc. quasi diceret. Iz am/
plius nō speramus. Quia tūc aperuit il
lis sensum vt intelligerent scripturas. et
quoniā sic oportebat xp̄m pati ⁊ resurge

re a mortuis. Luce. xxmj. Fecit ergo chri/
stus vt verus amicus. q; recordatus fu/
it amicoꝝ tempe exaltatōnis sue. Multi
autē amicoꝝ preteritoꝝ succedētibus p/
speris obliuiscunt vt pin cerna pharao/
nis ioseph. Geñ. xlj. Sed non xp̄c Psal
mista Adobereat lingua mea fau. me. si ñ
me. t. si non p. bie. in p̄n. le. mee. ꝛc. ¶ Se/
cundo queri vbi stetit christus quadra
ginta diebus. Ad hoc dicendū q christ⁹
resurgens a mortuis secuꝫ duxit omnes
animas que ab origine mundi erant in
limbo sanctoꝝ patꝝ. ita q ille locus om/
nino vacuus pmansit. ⁊ stetit cum eis in
hoc mundo. sꝫ vbi steterit in tota scriptu
ra non repit. nec aliqs ppheta q̄ omia
facta xp̄i p̄dixerunt de hoc aliqd insinu/
at. Nec augustinus nec aliqs doctor de
hoc aliquid determinat. ⁊ hoc valde ra/
tionabiliter ppter quattuor ¶ Primo
ad ostendendū q aīa ⁊ corpus glorio/
sum nō determinant ad aliquē locū spe/
cialiter. nec a loco aliqd accipiūt sꝫ habēt
potestatē sup omnia loca ⁊ locata Et qñ
volunt ostendūt se. ⁊ quādo volunt non
ostendūt se. ⁊ similiter quomodo volūt
ostendūt se scꝫ gloriose. vel non. Uñ xp̄c
apparens apostolis non ostendebat cor
pus suū gloriosum. quia oculi mortales
non potuissent illud ferre vel videre. vt
dicit augustinus. Unde corpus glorio/
sum ⁊ anima existens in igne nihil pate/
retur ab igne. q aūt aīa patiat ab igne in
ferni hoc nō est nisi inq̄ntū ignis ille agit
vt instrumentū diuine iusticie. sicut vn⁹
ribaldus suspendit vnū comitē vt minis/
ter regis ¶ Secūdo ad ostendēdum q
beatitudo nō ꝓsistit in aliquo loco sꝫ so/
lum in visione. Uñ aīma beata existens
in inferno ⁊ vbiqꝫ semp est in gl̄a eterna
Lu. xxiij. Hodie mecū eris in padiso. Et
tñ ista die aīma latronis ad infernuꝫ de/
scendit Unde sancti dicunt q angeli qui
nobiscū morant̄ sp sunt in gl̄a ꝺi. Mat.
xviij. Angeli eoꝝ in celis semp vidēt faci
em patris mei qui in celis est. Exemplū.
sicut sol lucens in mundo oēs tenebras
fugat. et omne aliud lumen obfuscat. sic
deus existens in anima glorioſa. in qua
conunctōne ꝓsistit gaudiū glorie. omnē
penam a corpore excludit ex redundātia
glorie anime in corpus. Et omnē aliā de
lectatōnem insipere facit. Augustinus.
Gustato spiritu desipit omnis caro. Et
q celum empireū dicat̄ locus esse beato/
rum. hoc non est de esse glorie. sed de be/
ne esse. ⁊ quia deus in eo ostendit gloriā
suam ¶ Tercio ad ostēdendū q nullus
locus nec aliqua res de istis inferioribꝰ
est digna anima ⁊ corpore glorioso. imo
ipa excedunt omnia inferiora. Hic cadit
exemplum de saracenis qui vadunt me/
thā ad videndū ossa machameti ⁊ eru
unt sibi oculum qui vidit ossa eius dicē/
tes q non est dignuꝫ q ille oculus aliqd
aliud videat. Unde de quodam legitur
q videns beatam virginē eruit sibi ocu/
lum cum quo eaꝫ vidit ⁊ dicebat q libē/
ter erueret sibi alium si eam iteꝝ videret
tantam delectatōem ipse sensit ¶ Quar
to ad ostendendumꝫ q ipse erat verus de/
us qui est vbiqꝫ. ⁊ non magis in vno lo/
co q̄ꝫ in alio. ¶ Tercio queritur. quare
quadraginta diebus stetit. et non plus
nec minus. Ad hoc dicendum. q fecit p/
pter quattuor. ¶ Primo ad ostenden/
dum q postquā homo resurrexit a mor/
te peccati. que vocatur resurrectio p̄ma
apocalipsis. vicesimo. Beatus qui ha/
bet partem in resurrectōne p̄ma. quod
fit per veram confessionem. ⁊ contritio
nem. non statim ascendit in celum. nisi
post quadraginta dies. id est. post ple/
nam satisfactionem. et post completam
penitentiam. que per quadragenarium
numerum designatur. ¶ Satisfactio

enī est essentialis pars penitētie. Hoc fuit figuratū in helia q̄ postquā dormierat sub iunipero ⁊ comederat panē subcinericiū ab angelo sibi apportatuz. ambulauit quadraginta dieb⁹ ⁊ xl. noctib⁹ ante q̄z peueniret ad montē oreb. iij. Regū. xx. Helyas dormiēs sub iunipero bō moriens sub penitētia q̄ p iunipez designat q̄ est exteri⁹ valde aspera. sz ex ea fit oleum sicut ex iunipero. omnē aīe tumorē sanās q̄ recipit panē subcinericiū ab angelo. id est. corpus xp̄i. ⁊ omīa sacramēta a sacerdote. Malach. ij. Angelus enī dñi exercituū est Nec ꝓpter hoc statim vadit ad celū nisi ꝑus penitētiā ꝓpleat. j. Co. vij Ip̄se aūt salu⁹ erit sic tñ quasi p ignē. Itez fuit hoc figuratū inq̄ntū filij israel steterūt xl. annis in deserto antequā intrarēt terram ꝓmissionis. Uña sanctis purgatoriū ponit. vt si hic penitētia nō ꝓpleuerit ibi ꝓpleat. ¶ Secūdo ad ostendendū. q̄ ꝓsolatōes quas de⁹ dat suis suis ꝓpant ad tribulatōes quas de⁹ pmittit eis euenire sicut ann⁹ ad diē. ⁊ dies ad horā. etiam in vita ista. Esa. lxj. Predicate annū placabilē dño ⁊ diē vltōnis deo nostro. Illud aūt tps vt dictū est fuit tps cōsolatōnis. quo ap̄los fuit ꝓsolatus Quia ergo. xl. boris fuerūt desolati īmorte xp̄i tantū enī iacuit in sepulcro mortu⁹. voluit eos. xl. dieb⁹ ꝓsolari sua pñtia ⁊ locutōne. Matth. xix. Centuplū acci. ⁊ vi. eternā pos. ¶ Tercō ad designādum q̄ sicut deus. xl. dieb⁹ pluit aquā tribulatōnis ⁊ vindicte in diluuio q̄ totū mundū subuertit. ita xp̄c. xl. dieb⁹ pluit aquā grāruz ⁊ misericordie omnib⁹ volētib⁹ recipe in maiori copia q̄z tūc effuderit aq̄s. Jo. nj. Nō dat de⁹ spūm ad mēsurā. ps. Misericordia dñi plena ē terra. Et fuerunt tot ille grē q̄ redundauerūt ad nos ⁊ ad omnes posteros redundabunt. q̄ oēs grās quas fecit ap̄lis q̄ tūc aderant in eis fecit nobis. Jo. vij. Nō rogo ꝓ eis tantū. sz ꝓ eis q̄ credituri sunt p verbū eoz. In eodē pmo. De plenitudine ei⁹ nos oēs accepimus Unusquisq̄z enī ꝓpriā mercedez accipiet ſm laborē suū. vt dicit ap̄ls. j. co. nj. ¶ Quarto ad ostendēdū q̄ mlto plura requirunt ad ꝓbandū resurrectōez q̄z mortē ⁊ corpaliter ⁊ spūaliter Et iō triduū sepulture suffecit ad ꝓbandū mortē. et q̄ dragenariū ad ꝓbandū resurrectōz. Ad vitā enī multa requirunt. Ad mortē aūt solum sufficit vnū. Similiter ad vitā spiritualē multa valde requirunt. s. omnes vtutes. septē dona spūssancti. sacramēta ecclesie. Ad mortē aūt solū vnum sufficit Ja. j. Si quis aūt totā legē seruauerit offendat autē in vno factus est omnū reo ¶ Quarto queritur quare de monte oliueti ascendit. ¶ Ad ¶ Ubi nota q̄ xp̄c ascensurus celū. quattuor fecit ad nrām instructōem. q̄ comedit. egressus est ciuitatē. ascendit montē. ⁊ benedixit apostolis. Hec quattuor ascēsuri in celuz. sz in morte nos facere debem⁹. ¶ Primo ei debemus comedere. i. corp⁹ xp̄i digne sumere. Johā. vj. Ego sum panis viu⁹ qui de celo descēdi. si q̄s man. ex hoc pa. vi. ī eternū. ⁊ nō morietur. sz trāsibit ō morte ad vitā. Augustinus. Cibus sum grandiuz cresce ⁊ māducabis me. nec tu me mutabis in te. sz tu mutaberis in me. Hebr. v. Perfectoz autē est solidus cibus. Qui autē indigne mā. ⁊ bi. iu. si. mā. ⁊ bi. j. cor. xj. Iste cibus viaticū appellat. q̄ nos ducit ad vitā eternā. Figura. q̄n helyas debuit ire ad montē oreb. comedit panem subcinericiū. nj. reg. xix. qui corp⁹ xp̄i designat ¶ Secundo debemus exire ciuitatem. id est. omnia carnalia et mundana funditus delerere. ⁊ desiderium nostruz ab eis totaliter eleuare. ⁊ solum spiritualibus inhiare. Genes. duodecimo. Egredere de terra tua ⁊ de cognatōe tua ⁊ de

domo patris tui. Figura. mandatū est in lege q̄ omē sacrificiū cui⁹ sanguis inferebatur in scā p̄ p̄cō cremarē extra castra Heb. xiij. Quoz̄ aīmaliū inferūt sanguis p̄ pontificē p̄ p̄cō in sancta hoz̄ corpora cremant extra castra Propt̄ qđ ihesus vt sanctificaret p̄ suū sanḡnē pp̄lm. extra portas passus est. Eream⁹ ergo ad eū extra castra omia terrena p̄ desideriū relinq̄ndo. Hic cadit exemplū illius diuitis q̄ ita amare fleuit īmortē q̄ tot bona relinq̄re debebat. q̄ postea apparuit dicēs q̄ damnatus ess. Tercō debem⁹ ascēdere mōtem fidei ⁊ spei p̄ contemplatōz. q̄ debem⁹ credere ⁊ sperare illā beatā vitā. Thob. ij Filij sanctoz̄ sum⁹ ⁊ illā be. vitā expectamus. Debem⁹ ergo vsus celū dirigere oculos mētis nostre sicut ad locū nostre q̄etis. Figura. mandatū est moysi q̄ñ debebat mori q̄ ascēderet montē ⁊ cōtēplaret terrā p̄missionis. Qui ascendēs ⁊ cōtemplās terrā mortu⁹ est in mōte. vt p̄z. deut. xxxij. Uñ beat⁹ martin⁹ ppe mortem ait Vinite me celū videre vt spūs dirigat ad dominū. Et beat⁹ augustin⁹ añ septē dies obitus sui septē psalmos penitentiales scriptos fecit figi in pariete añ oculos ⁊ mandauit q̄ nullus ingrederetur ad eū vt tot⁹ esset intētus ad celestia

Quarto debem⁹ omnib⁹ benedicere id est. omnibus p̄cere ⁊ bonā voluntatē habere. sicut fecit xp̄c dicens. Pater dimitte illis q̄ nesciunt q̄d faciūt. Lu. xxiij. Sed quare de mōte oliueti magis q̄z de alio monte ascendit. Ad hoc dicendū q̄ hoc fecit p̄pter significatōem. Nā mons oliueti duo significat sine q̄bus homo ñ potest ascendere celū ⁊ p̄pter que homo celū ascendit. Nā q̄ mons significat altitudinē fidei. sz q̄ mons oliueti sīficat opa misericordie que p̄ oleū significant. Sine illis aūt nō possumus celū ascēdere. Nā de fide dicit ap̄s ad heb. xj. Sine fide impossibile est placere deo. De operibus misericordie dr. math. v. Beati misc. quoniā ip̄i. p̄se. Unde in iudicio fit solū disceptatō de opibus misericordie ⁊ p̄ ip̄is saluabunt ⁊ dānabunt homines. .j. thi. iij. Pietas ad omia vtilis est. promissionē habēs vite que nūc est ⁊ future Propter defectū illius olei fuerunt ille q̄nq̄z v̄gines fatue excluse a regno. vt p̄z math. xxv. Hoc fuit figuratū gen. xxviij. quādo iacob ibat in mesopotamiā sirie. ⁊ p̄uenit ad pedē mōtis oliueti ad locū vnde xp̄c ascendit. qui accipiēs lapidem supposuit capiti suo quē postea vnxerat fundens oleum desup. qui dormiens vidit celū aptum ⁊ quedā scala erigebat̄ super lapidē vsq̄z ad celū. Lapis xp̄c est. id est fides de xp̄o. oleū opera misericordie que debēt fundi super xp̄m. id est. debēt fieri in fide xp̄i ⁊ ex amore xp̄i alias p̄dererent. Et opera sic facta faciunt nos ascendere ⁊ aperiūt nobis celum. Quinto queriť quomodo ascēdit. Ad hoc dicendum q̄ quadrupliciter ascendit sc̄z p̄p̄rijs viribus cū magna victoria. cum magno triumpho. ⁊ patenter. Primo ascendit p̄p̄rijs virib⁹. id est. merito sue actōnis Phylipen. ij. Humiliauit semetip̄m ꝛc. p̄pter quod ⁊ deus exaltauit illū Sic ⁊ nos debemus ascendere merito operū nostroz̄ informatoz̄ gratia dei. Quidā volunt ascendere celum solū in virtute aliorum. quia in vita nihil faciunt. sed solum in morte dimittunt elemosinas dādas pauperibus. ⁊ rogant commendari missis ⁊ oīb⁹. Ez̄ nota illō mat. xxv. Ne forte ñ sufficiat nobis ⁊ vobis. puerbiū est. Tarde saturat̄ q̄ alienis manib⁹ ore balat̄. Quidā v̄o qđ pei⁹ ē ascendere volūt sine merito vt lucifer Secō ascēdit cū magna victoria Nā ip̄e vicit mundū. religauit dyabolū. expoliauit ifernū enarrauit pctūm. dstruxit mortē. p̄tēpsit

bonores.diſpſit diuitias.ſuffocauit deli cias.calcauit mare.aſcēdit p aerē.repara uit naturā.reddidit vitā.apuit padiſum recupauit celū.ꝛ breuit omīa fortia vicit ℟po.v. Vicit leo de tribu iuda Uñ can tamus. Redit cū victoria capta ducens ſpolia. Sic ꝛ nos debem⁹ vincere ſi vo/ lum⁹ cū ipo aſcēdere ℟po.ij. Uincēti da bo edere de ligno vite qđ ē in padiſo dei mei.ij.thi.ij. Nemo coronabit ni.q̄ le.cer ta. Sed heu hodie cariſſimi oīa nos vin cunt diuitie ꝛ delicie ꝛ honores ꝛ dyabo lus ꝛ vita ꝛ mors ꝛ pcā ꝛ natura. elemē ta ꝛ creatura ꝛ breuit omīa nos vincunt ac etiā vna breuis tēptatō Et q̄d ꝓdeſt ſi gētibus dñamur.ꝛ nobiſipis dñari non poſſum⁹.vt ait ꝓſtātinuſ. Et iō nō poſſu mus in celū aſcēdere nec padiſuz obtine re ℟Mat.xj. Regnū celoꝝ vim patit ꝛ vi/ olenti rapiūt illud ¶ Tercō aſcendit xp̄c cū magno triūpho ꝛ gaudio ℣ſal.℟Aſcē dit deus in iubilatōe ꝛ do.in vo.tu. Et q̄ re voluit tantū iubilū ꝛ honorem in ſua aſcēſione. certe vt nos aīmaret ad fortit dimicandū ꝛ vincendum.q̄ eodē mō ho/ norabimur aſcendēdo ℟u.xxij. Ego diſ. vo.ſicut diſpo.m.pa.me.reg. ℟Heſter .vj. Sic honorabit quēcunq; rex honorare voluerit Uñ in hiſtoriis romanis legit. q̄ q̄ncunq; aliq̄s roman⁹ redibat cū ple/ na victoria.impator ꝛ ſenatores ibant ei obuiā cū magno triūpho ꝛ ponebāt eum in curru aureo.ꝛ faciebāt ei arcū trium/ phalē ad recordatōem vt alij animarent ad victoriā Sic ꝛ deus pat̄ fecit chriſto. cui cū omnib⁹ angelis obuiauit. ꝛ poſu/ it eū in cādida nube tanquā in curru au reo ꝛ cū magno triumpho deduxit in ce lum.ꝛ ad ſuā dextrā collocauit. Et qua/ re.certe vt nos ad victoriā animaret.

Quarto aſcēdit patēter.q̄ vidētib⁹ illis omnib⁹ eleuatus ē in celū. Sic ꝛ nos pa tenter debem⁹ire vſus celū ꝛ clare diſpo

nere nos ꝛ noſtra.vt omēs in morte no/ ſtra glorificēt deū ꝛ ve credāt nos iturꝰ ad celū ℟u.xij. Sint lumbi veſtri p̄cinct ꝛ lucerne ardētes in manib⁹ ve. Quidaz in morte ita intricāt ſe ꝛ ſua ꝛ ita ſe inol/ uunt q̄ neſcit aliq̄s q̄ debeāt puenire ad vitā vel ad morte.ꝛ pl⁹ ꝓſtant cauſe ꝛ iu dices q̄z ſit emolimentū heredū. Et q̄ip ſi oia abbaruſſant.iō dyabol⁹ abbaruſ/ fat eos. Greg. Hac animaduerſatōe per cutit pctōr ut q̄ in uita oblit⁹ eſt dei.in fi/ ne obliuiſcat ſui Ro.j. Qui cū iuſticiam dei ꝓgnouiſſent nō intellexerūt. quoniā q̄ talia agūt digni ſūt morte ¶ Ō ¶ De xto querit q̄re aſcēdit ꝛ q̄re nō ſp hic no/ biſcū ſtetit ℟Ad hoc dicendū q̄ hoc fecit p pter ſeptē ¶ Primo vt vlteri⁹ ſpūaliter viuerēt homies ꝛ nō carnaliter q̄z vita ſpi ritualiſ incipiebat.℟Act.j. Vos aūt bapti ſami ſpūſcō.nō p⁹ mul.bo.di. Et meritu⁹ vlterius debebat eſſe ſpūale q̄d vſq; tūc fuerat tpale Eſa.j. Si volueris et au.m. bona terre co. Sed ſi xp̄c hic remanſiſſet nobiſcū carnaliter eū diligerem⁹ ſicut apli in p̄ſntia eū diligebāt. Et hoc eſt q̄d dr̄ io hannis.xvj. Expedit vobis vt ego vadā ſi ego non abiero paraclitus non veniet ad vos.id eſt.ſi p̄ſentiā humanitatis nō ſubtraxero ſpiritualiter non viuetis.nec ad cognitōnem ſpūalem pertingetis q̄d eſt neceſſariū ad ſalutem Gregorius ſu/ per hoc. Si ego non abiero ꝛc.id eſt.ſi p̄/ ſentiam corporalē ab oculis veſtriſ non ſubtrabo ad noticiā dei per inuiſibilem ſpūm vos non perduco.ij.Co.v Et ſi no uimus xp̄m ſm carnē ſz nunc iā non no/ uimus. ℣Prouerbiu⁹ eſt. ℣Puer quādiu ſtat cum matre nihil pficit in vtute ¶ Se cundo vt magis homines firmarentur in fide propter maiorē cognitōem.quaz ſpiritusſanctus attulit.et per conſequēs virtuoſius agerēt. Certior ei eſt cognitio intellectus quam ſpiritusſanctus attulit

q3 sensus quã xp̃c in p̃ntia dabat. ⁊ tõ ex
tũc homies verã fidẽ habuerũt d̃ trinita
te ⁊ vnitate diuĩa ⁊ hũanitate ⁊ diuĩtate
xp̃i. ⁊ de omnib9 de q̃bus est fides. qd̃ vs
q3 ad illud tps homies nõ habuerũt nisi
aliq̃ maiores in pl̃o dei vt ppbete. Et q2
fides facit nos opari oĩa bona q̃ facim9
nã tõ opamur q2 sic credim9. iuxta illud.
ps. Credidi ppter qd̃ locu. sũ ego au. bu.
sum ni. ij. cor. nj. Et nos credim9 ppt̃ qd̃
⁊ loq̃mur. Jõ necessariũ fuit xp̃um abire
vt opa vtutũ faceremꝰ. Jo. xmj. Qui cre
dit ĩme opa q̃ ego facõ ⁊ ip̃e faciet ⁊ ma
iora hoc faciet. q2 ego ad patrẽ vado. id
est. q2 me spũaliter ⁊ nõ corpaliter cognos
cit. in q̃ fides cõsistit. oĩa aũt magna opa
⁊ miracula fidei attribuũt. Mat. ix. Om
nia possibilia sũt credẽti ¶ Tercõ vt sub
leuaremur in spe ⁊ tota mẽtis intentõne
tenderem9 in celũ. q2 ex q̃ frat̃ noster ⁊ ca
ro q̃ est totũ bonũ nostr̃ ⁊ in quẽ totũ d̃
siderũ nostr̃ tẽdere d3 ad celũ iuit. debe
mus anbelare ire ad videndũ ip̃m et de
bem9 firmit̃ sperare q̃ mittet p̃ nobis Jo
hã. xmj. Et si abiero ⁊ p̃parauero vobis
locũ iter̃ ve. ⁊ ass. vo. ad meip̃m vt vbi e.
sum ibi ⁊ vos sitis Exemplũ de ioseph q̃
statim sublimat9 misit p̃ fratrib9 ⁊ omĩa
pepcit eis ⁊ dedit eis terrã iessen optimã
terrã egipti. geñ. xlvij Multo aũt magis
hoc facit xp̃c. ¶ Quarto vt naturã hũa
nam p̃ pcũm dep̃ssam sup oĩa exaltaret.
Psal. Exaltare sup celos de. ⁊ su. om. te.
gl. te. Hãc exaltatõ3 cognouit angel9. qñ
a beato iohãne euan. recusauit adorari.
qd̃ vsq3 tũc ab hominib9 sustinuerat. vt
p3 in multis locis ve. te. Apoc. xix. Et cõ
uersus sum vt adorarẽ añ pedes angeli.
q̃ mihi hoc oñdebat. Et dixit mihi Uide
ne feceris. cserv9 enĩ tuus sũ ⁊ fratr̃ tuo
rum. Hãc dignatẽ nõ cognoscit pctõr. q2 p
vno obulo submittit se dyabolo. sicut e
sau p̃ vno lẽticulo vẽdidit honorẽ p̃mo
geniture iacob. vt d̃r ad hebr. xij. Ulissi
mus leccator ẽ pctõr q̃ nõ sequit̃ patrẽ su
um xp̃m. q̃ dyabolo oĩa bona mũdi sibi
p̃mittẽti in nullo voluit csentire. Mat.
mj. Hec oĩa dabo tibi. si ca. ado. me. s3 seq̃
tur patrẽ suũ adã antiquũ q̃ p̃ vno bolo
vẽdidit p̃adisũ ¶ Quinto vt in curia ce
li vbi omĩa facta nostra examinãt̃ aduo
catũ haberem9 xp̃m. valde enĩ possumus
esse securi q̃ nulla iniusticia fiet nobis ibi
sed omĩs grã. cũ talẽ aduocatũ ibi habe
amus. sic piũ ⁊ sic iustũ ⁊ fratrẽ nostrũ. j.
Jo. ij. Aduocatũ habem9 apud patrem
iesum xp̃m iustũ. Ysa. lxv. Secuñ accessum habes ad deũ o hõ vbi habes mrẽ3
añ filiũ. ⁊ filiũ ante patrẽ. mater ostendit
fi. vbe. ⁊ pect. fil. ost̃. patri la. ⁊ vul. nul
la ergo po. ibi es. repl̃. vbi tot cari. cur. ĩ
sig. Ad heb. mj. Adeam9 ergo cũ fiducia
thronũ glorie ei9 vt misericordiã cõsequa
mur ⁊ grãm inueniam9 in tpe oportuno
Nota hic de aduocatis q̃ntã reuerẽtiaz
hõ habẽs arduã cãm vbi timet̃ res ⁊ p̃so
na facit aduocato suo ⁊ quot ibi expẽdit
⁊ quõ ei obedit. ⁊ quõ sperat liberari. si
aduocatus est gratiosus ⁊ potẽs ĩ curia
Sic p̃ omĩa facere debemus xp̃o. ¶ De
xto vt donis ⁊ gratijs nos maxime dita
ret. Ephe. mj. Ascendẽs in altũ captiuaz
duxit captiuitatẽ de. do. ho. Exemplu3 si
cut rex vincens omnes hostes. cũ intrat
possessionem regni. magna donaria dat
militibus Sic et christus intrans regnũ
celi fecit. Pã statim misit spũm scũm in q̃
omnia dona donant̃. Ro. vnj. Quõ nõ
etiã cũ illo omĩa no. do. Bern. De pleni
tudine eius accipiũt vniuersi. Eger cura
tionem. captiuus redemptõez. peccator
veniã. iustus gratiã ¶ Septimo vt ma
iestate sua angelos in celo beatificaret. q̃
presentia sua homines in mundo letifica
uerat. j. Petri. j. In quem desiderant an
geli prospicere. Johannis. xvij. Hec est

vita eter. vt ꝓg. te so. ve. de. ⁊ quẽ mi. ieſũ xp̃m ¶ Septimo q̃rit̃ quo aſcẽdit Et dicendũ q̃ ſup oẽs celos Ephe. mj. Qui deſcẽdit ipe eſt ⁊ q̃ aſcẽ. ſup o. ce. Ut ex ĩmẽſitate ⁊ altitudine loci oſtẽderet immẽſitatẽ bonoꝝ q̃ ſunt ĩ loco. vt ſupra vt p̃cedenti ꝑ. dictũ eſt. Baruch. mj. O iſrael q̃z magna eſt dom⁹ dei. ⁊ ingẽs loc⁹ poſſeſſionis ei⁹. magn⁹ ⁊ nõ habẽs finẽ. excelſus ⁊ immenſus. j. Coꝝ. ij. Qd̃ oculus nõ vidit nec au. au. nec in cor ho. aſcẽ. q̃ ꝑpa. deus his q̃ dili. illũ. Aſcẽdit enĩ ſup oẽs celos materiales ⁊ ſpũales q̃ ſunt angeli ⁊ ſancti. iuxta illud ꝑs. Celi enarrãt gloriã dei ⁊ opa ma. eius an. fir. Et pueni ad celuz ſupſubſtantiale ſcz ſancte trinitatis. vbi ſedet in eq̃litate patris dei inq̃ntũ deus. ⁊ ad dextrã inq̃ntũ hõ. i. in potioꝝib⁹ bonis patris. vt ꝑz in p̃ncipio p̃mi ꝑmonis huius feſtiuitatis de epiſtola.

¶ Dominica infra oc. aſcẽſiõis de euãgelio Sermo lx.

Cum uenerit paraclit⁹ quẽ ego mittã vobis a pa. ſpũm vitatis q̃ a patre p̃rocedit teſti. pbi. de me Jo. xv. Quia ĩ ſeq̃nti dñica beatiſſimũ aduentuz ſpũſſancti celebraturi ſum⁹. iõ in hac domĩca ei⁹ p̃miſſio recolit̃ vt nos ad ei⁹ receptõez deuotius p̃paremus. ¶ Donunt̃ aũt in hoc euãgelio q̃ttuor ¶ Dño nãq̃z p̃miſſio ſpiritusſancti a xp̃o diſcipulis facta recolit̃. ibi Cũ ve. pac. Scdo effect⁹ a ſpũſcõ ſiendus p̃nunciat̃ ibi. Ille teſti. pbi. de me. et vos teſti. pbi. q̃ ab initõ mecũ eſtis Totũ eſt vna ꝑs. q̃ totũ eſt vn⁹ effect⁹. q̃ vt dicit aug̃. ſpũſſcũs pbibuit teſti. xp̃o interius inſpirãdo. ⁊ apli exteri⁹ vocib⁹ ꝓſonando. nec aliẽ ſpũſſanct⁹ teſtimoniũ p̃bibuit niſi p apl̃os ⁊ apoſtolicos viros loquẽdo nec aliẽ ipi apli teſtimoniũ xp̃o pbibuer ũt niſi a ſpũſcõ illũinati ⁊ robo-

rati. ij. pe. j. Spũſcõ inſpirati locuti ſũt ſci dei hoĩes Tercio cã quare mala ⁊ bona futura eis p̃dicit inſinuat ibi Hec locut⁹ ſum vobis vt nõ ſcãdalizemiſcz in maliſ vobis ſupuẽturis. ⁊ hec locut⁹ ſuz vobis vt cũ venerit hora eoꝝ ſcz bonoruz q̃ vobis vẽtura p̃diri q̃ ſpũſſanct⁹ afferz remiſcami q̃ ego dixi vobis. ⁊ p ꝓñs ꝓgnoſcatis me veꝝ deũ ⁊ laudetis me vt verũ deũ Quarto excõicatõ iniuſta ⁊ moꝛs temeraria aplis inferẽda p̃dicit̃ ibi Abſqz ſinagogis fa. vos ſed ve. ho. vt om. q̃ int. vos ar. ob. ſe p̃ſta. deo ¶ Dño ergo promiſſio ſpũſſci a xp̃o diſcipulis facta recolitur De quo ſpũſancto ĩbac p̃ma parte q̃nqz dicunt̃. Dño eius miſſio p̃dicit̃. q̃ cũ venerit Secũdo eius nomẽ apitur q̃ paraclitus. i. ꝓſolato. Tercõ q̃bus datuꝛ oſtendit̃ q̃ vobis ſcz apoſtolis Quarto eius firmiſſima vitas ponit̃. q̃ ſpũs veritatis Quito ei⁹ ꝓceſſio inſinuat̃ q̃ a patre ꝓcedit ¶ Dicit ergo p̃mo Cũ ve. pa. Ubi nota q̃ cũ ſpũſſanct⁹ ſit de⁹. ſicut deus ẽ vbiq̃z ſic ſpũſſcũs Sap. j. Spũs dñi re. oꝛ. ter. Sic ergo mitti dꝛ q̃ aliquez nouũ effectũ facit in creatura. ſicut filius dꝛ miſſus ĩ mõm q̃ nouo mõ cepit eſſe ĩ creatura Exẽpluz. lux dꝛ eẽ de nouo ĩ oculo habẽte pãniculũ ſup lucẽ poſtq̃z pãniculus fuerit eleuat⁹. q̃ etiã p̃us erat ĩ oculo ſz ocul⁹ p eleuatõz pãniculi recipit lumẽ lucis qd̃ añ nõ recipiebat. Sic ſpũſſcũs dꝛ venire ĩ aĩam dũ ab ea abſtergit maculã culpe. ⁊ infundit lumen grẽ. q̃ etiã p̃us erat in aĩa p potentiã p̃niã ⁊ eſſentiaz. ſz aĩa ꝓpter maculã pcti ei⁹ lumẽ nõ recipiebat Uñ aug̃. di. de ſe q̃ grebat ĩ multis creaturis deũ. ⁊ ĩ nulla inuenit eũ ita pfecte ſicut in aĩa ſua remota tenebra erroꝛis ⁊ macula pcti Hoc fuit figuratũ in thobya de cui⁹ oculis angelus extraxit albuginem q̃i membranaz oui ⁊ lumẽ recepit. Et d̃ paulo dꝛ q̃ poſtq̃z ĩ baptiſmo

recepit spūmscūm-ceciderūt ab oculʼeius tanq̄z squame.⁊ visum recepit. Sic ergo spūsscūs dr aduenire in eo q̄ maculas nostre mētis abstergit⁊ lumē grē infundit. Esa.vj. Et volauit ad me vn⁹ de seraphī ⁊ in manu ei⁹ calcul⁹ quē forcipe tulerat de altari⁊ tetigit os meū⁊ dixit ad me ecce tetigi os tuū⁊ mūdabit iniquitas tua Iste calcul⁹ ignit⁹ q̄ seraphin purgauit labia ppbete spūmscūm sīgficat q̄ in specie ignis apparuit.qr vt ignis cōsumit rubiginē pctōr⁊ illumīat. Ecdo nomē eius apīt qr paclit⁹. Ubi nota q̄ spūssanctus multis nominib⁹ nomīat fm multiplices eius effect⁹ q̄s in hominib⁹ opat. De q̄b⁹ ad pns sufficiat sex ponere Nā dr spūssanct⁹.spūs rect⁹.spūs bon⁹.spūs pncipalis.spūs dñi.⁊ spūs paclitus Nominat etiā ab esaia septē alijs modis fm septē dona spūsscī.que pfert homī aduenies ei scz spūs sapiētie⁊ intellect⁹. spūs scientie⁊ pietatis.spūs pfilij⁊ fortitudinis ⁊ spūs timoris dñi. Que septē nomīa dimittant ad pns In omnib⁹ aūt his fit nominatō ab effectu Primo ergo vocatur spūsscūs. Jo.xmj. Paraclit⁹ aūt spūs sanctus. Et hoc ppter tria fm qd triplicit dr sanctū. Nā vno mō idez est qd firmū. Propterea vgines q̄ steterūt firme in ppōsito vginitatis vocant sancte. Et qr spūsscūs habz firmare in bono q̄s replet iō ab effectu sic vocat Hui⁹ exemplū pz in aplis q̄ postq̄z spūmscūm receperūt nec demones cū fallacijs.nec pncipes cū tormētis.nec caro cū oblectamentis. nec mūdus cū tēptamentis potrāt eos a do remouere q̄ pus ab eodē de facili sūt remoti Ro.vnj Quis nos sepabit a caritate xpi.q.d.nemo vel nihil. Jtē sanctū idē est qd pur⁊ a terra eleuatū.⁊ iō cōfessores vocant sancti.qr sūt mūdi⁊ eleuati a terrenis. Et qr spūsscūs habz purificare a rubigine peccator⁊ corda sicut ignis metalla.ppter qd i spē ignis sup apostolos oñdit.iō sic vocat. Spē enī est vis amoris q̄ peccata purgat. Exemplū d maria magdalena de q̄ dr.gre.q̄ vis amoris absterst ab ea rubiginē peccator⁊ Jtē hz a terra eleuare. Ezech.nj. Eleuauit me spūs iter celū⁊ terrā. Et ppterea viri spūales assimilant nubibus. Esai.xl. Qui sunt isti q̄ vt nubes volant. Nubes sunt vapores eleuati a terra vtute solis.sic viri spirituales eleuant a terrenis vtute spūsscī. Jtē sanctū idem est qd sanguine tinctū. Et iō martires dicunt sancti q̄ in ppio sanguine tincti sunt. Spūssanctus autē qui est ignis diuinus accendit hominē ad martirium⁊ facit libēter mori Phi.j. Cupio dissolui⁊ esse cū christo. Unde de martiribus legit̄ q̄ certatim ibāt ad martirium⁊ alius volebat mori ante illū. Actuū.v. Ibant apli gau.a cō.cōci. quoniā di.ba. sunt p no.xpi ptu.pati. Ecdo dr spūs rectus. Psal. Spūm rectū innoua in visce.me. Et ideo qr rectū facit hominē Rectum enī est cuius mediū non discrepat ab extremis.vt dicit phūs. Sic spūsscūs facit hominē rectū.qr eius mediū non discrepat ab extremis. Extrema hoīs ort⁹ ⁊ mors.⁊ vtrūq̄z est cū gemitu⁊ idō tota vita media debz esse cū gemitu.⁊ p dilatōne patrie⁊ pro incolatu pūtis miserie Psal. Heu mihi qr inco.me. plō.est habi.ce. Et iō spūsscūs in spē colūbe apparuit que p cātu habet gemitū. quia quos replet sunt quasi colūbe gementes ad feneſtras suas. Jtē rectuz si ponit sup rectū totū tangit.obliquū autē solū tangit in puncto Sic spūsscūs homiez rectū totū tangit.⁊ cogitatō⁊ dicta⁊ facta oīa sunt a spūscō. Obliquū aūt hominē tangit solum in puncto mortis.qr solū tunc vult cōfiteri⁊ satisfacere.⁊ cuz festinātia facit omnia. Hic cadit exemplū qd dicit gregorius in dyalogo de illo romano q̄

laborãs in extremis petebat vsq3 ad mane indutias ⁊ nõ potuit obtinere. sed statim asportauerũt demones animã eius.
¶ Tercõ vocat spũs bon⁹. ps. Spũs tuus bon⁹ deducet me in ter. re. Spũssanctus aũt babz ꝓferre omia ỽa bona scz septẽ dona spũssancti. septẽ ỽtutes ⁊ grãm in ꝑsenti ⁊ gl̃am in futuro. Hec sũt ỽa bona q̃ faciũt hominẽ bonũ ⁊ nõ possũt auferri ab eo ⁊ in ꝑpetuũ sunt cũ eo. Ps. al. Spũ oris sui omis ỽtus eoz. Et q3 omia bona ꝓfert. ido spũs bonus dr
¶ Quarto vocat spũs ꝓncipalis. Ps. al. Spũ ꝓncipali cõfir. m. Ipe enĩ est ꝓncipiuz ⁊ causa omniũ habentiũ spũm. siue in ve. te. siue in no. Omia enĩ q̃ sunt in aliq̃ genere ꝓcedũt ab aliquo vno ꝓmo vt di. phũs. ⁊ ad illud referunt. vt ois calor ab igne. ⁊ omis lux a sole. ⁊ omnis aq̃ a mari. Et istud ꝓmũ est cã omniũ alioz isti⁹ generis. Cũ igit spũssanct⁹ sit simplicit ꝓmuz. erit ⁊ p ꝓñs omniũ cã. ⁊ ad ipm oia referent tanq̃z ad finẽ ꝓter peccatorẽ q̃ pueritit ordinẽ nature. q3 ei⁹ spũs nõ redit ad spũmsanctũ deũ qui fecit istũ. sz descẽdit ad spũs malignos. ¶ Mathe. xxv. Ite maledicti in ig. eter. q̃ ꝑpa. est dya. ⁊ an. eius.
¶ Quito vocat spũs dñi Esa. lvj. Spũs dñi sup me. Ipe enĩ facit suũ possessorem dñm omniũ. ⁊ sicut dñs babz se circa omnia Hã ⁊ corpi suo ⁊ dyabolo ⁊ mũdo ⁊ bis q̃ sunt ĩ mũdo dñat. Geñ. xxvij. Dominũ tuũ istũ ꝓstitui ⁊ oẽs frẽs ei⁹ seruituti illi⁹ subiugaui. Qui aut hũc spũm ñ babz omniũ est seru⁹. q3 ei mũdus ⁊ mũdana dyabol⁹ ⁊ desideria carnis dñant Hiere. v. Seruietis diis alienis q̃ nõ dabũt vobis requiẽ.
¶ Sexto vocat spũs paclitus. i. ꝓsolator. vt p3 bic. q3 nos multiplicit ꝓsolat
¶ Primo tẽptatões mitigãdo Esa. xlnj. Cũ trãsieris p aquas tecuz ero ⁊ flumia nõ opient te in igne ñ cõbureris. A dextris ⁊a sinistris insurgunt temptatõesl. ⁊ spũsscus mitigat aq̃s delectatõnũ ⁊ ignẽ tribulatõnũ. i. Coz. x. Fidelis ds q̃ non patiet vos tẽp. supra id q̃ potestis. sz fa. cũ tẽp. puẽ. vt posl. sus.
Secũdo in aduersis dulcedinẽ infundẽdo. vt ea tolerem⁹. Ecci. xxmj. spũs meus sup mel dulcis. Bern. Quid non trahit dulcedo ipa q̃ mortẽ ipam dulcissimã facit. q̃ asperitas resistere poterit vnctõi illi. ꝓpter hãc dulcedinẽ martires tormenta nõ sentiebãt. Exemplũ de trib⁹ puerisl in camino ignis. Dañ. mj. Fecit medium for. q̃. ven. ro. flan.
¶ Tercõ vtilitatez tribulatõnũ ostendẽdo. Nã habẽt illũiare purgare. cogũt etiã mundũ ꝓtẽnere ⁊ ad deũ ire. Greg. Mala q̃ nos bic pmũt ad deũ ire ꝓpellũt. sunt enĩ sicut calcaria eq̃
¶ ¶ Et nota q⁹ tria genera hominuz spũssanctus non ꝓsolat
¶ Primo non ꝓsolat mũdanos q̃ vanã ꝓsolatõem amplectunt. Bern. Delicata ⁊ diuina cõsolatõ q̃ nõ dat admittẽtibus alienaz. imo talib⁹ minat desolatõz. Lu. vj. Ue vobis diuitib⁹ q̃ bic ba. ꝓso. ve. Exemplus sicut spõsa q̃ lusit cũ amasio suo ⁊ cõmiscet. nõ meret ꝓsolatõz viri sz ỽbera. Sic aia sponsa dei q̃ lusit cũ dyabolo ⁊ ꝓmiscet mũdo. cũ q̃bus deserto viro fornicat. nõ meret a spũssancto ꝓsolari. Hiere. mj. Tu fornicata es cũ ama. mul. Cõsolat ergo q̃ vanã ꝓsolatõem renuũt ⁊ in fletib⁹ se affligunt. ¶ Mat. v. Beati q̃ lugẽt quoniaz ipi ꝓso.
¶ Secũdo nõ cõsolat hũtes tristiciã hui⁹ seculi q̃ ꝑm aptum mortẽ opat
De pessimis eni tristant q3 nõ possunt q̃ litercũqz ditari nec inimicos expellere et ad libitũ dñari. et sic de silibus. Qui sic tristant nõ merent a spũsco cõsolari q3 ñ sunt de eius populo. Esa. xl. Cõsolamini cõsolamĩ ꝑple meus Exemplũ sicut vir ñ cõsolaret spõsaz q̃ fleret de absentia amasij. sic spũssanct⁹ nõ ꝓsolat eos qui tristãt q⁹ nõ possunt mala que desiderãt opari.

¶Tercio nō ꝓsolat̄ pigros ⁊ remissos q̄ negligūt excutere iugū ſuitutis demōis ⁊ vicioꝝ.ij.Coꝛ.xj. Sustinetis si qs vos in ſuitutē redigit. Sed ꝓsolat̄ ſtrenuos bellatoꝛes.q̄ nituntᷣ egredi de ſuitute dyaboli ⁊ vicia vincere.Apo.ij Vincēti dabo mān̄a absconditū.Exemplū si qs staret ſemp in carcere duro nunq̄ posſz cōsolari.Sic pctōꝛ in carcere dyaboli manens ꝓsolari nō pōt.Tho.v. Quale gaudiū mihi eſt q̄ ſedeo in tenebꝛis ⁊ lumen celi nō video ¶Tercō q̄bus ſpūſſanctus dat̄ oñdit.q̄ quē ego mittā vobis .ſ. apoſtolis ⁊ apoſtolicis viris. q̄ erāt fide illuminati.ſpe eleuati.caritate diffuſi.pudē tia inſigniti.iuſticia armati.foꝛtitudīe roboꝛati.tpantia p̄cincti.ſeipos humiliantes.mundū ꝓtemnētes.coꝛpa ſua macerantes.p̄lia vincētes.⁊ pꝛimos vbo ⁊ exemplo edificātes ⁊ ꝙuertētes. Adrīo erāt fide illumiati. Math.xvj. Tu es chꝛiſtus filiꝰ dei viui. Eliꝛ ⁊ omēs dixerūt. vt ptz lu.ix. Ecō erāt ſpe eleuati. Jo.vj. Dñe ad quē ibimꝰ. Tercō erāt caritate diffuſi Ro.v. Caritas dei diffuſa eſt in coꝛdibꝰ noſtris p ſpūmſcūm q̄ datus eſt nobis. Quarto erāt pudētia inſigniti. Mat.x Eſtote pudētes ſicut ſerpētes. Quinto erāt iuſticia oꝛnati. Ephe.vj. Induti loꝛicam iuſticie. Sexto erant foꝛtitudine roboꝛati. Jo.xj. Eamꝰ ⁊ nos moꝛiamur cuz illo.j.Coꝛ.iij. Maledicimur ⁊ benedicimus.p̄ſecutōz patimur ⁊ ſuſtinemꝰ.blaſfemamur ⁊ obſecramꝰ. Septimo erāt tēperātia p̄cincti. Lu.xij. Sint lūbi veſtri p̄cincti.j.Thi.vj. Habētes alimēta ⁊ q̄bus tegamur his ꝓtēti ſimꝰ. Octauo erant ſe ipos bumiliātes. Luc.ix. Vos aūt nō sic ſz q̄ maioꝛ eſt veſtꝝ fiat ſicut minoꝛ.j.co.iij. Nos ſtulti ꝓpter xp̄m vos aūt pꝛudētes in xp̄o.nos infirmi vos autez foꝛtes. vos nobiles nos aūt ignobiles. Nono erāt mundū ꝓtemnētes. Mat.xix. Ecce nos reliq̄mus oīa ⁊ ſecuti ſumꝰ te. Decimo erāt coꝛpa ſua macerātes.j.Coꝛ.iij; Uſq; in hāc hoꝛā eſurimꝰ ⁊ ſitimꝰ ⁊ nudi ſumꝰ ⁊ laboꝛamus opantes manibus noſtris. Hebꝛeo.xj. Circūierūt in melotis in pellibꝰ capꝛinis egētes angustiati afflicti ⁊c. Undecimo erāt p̄lia vincētes Heb.xj. Sancti p fidē vicerūt regna operati ſunt iuſticiā ⁊c.obturauerūt oꝛa leonum.extinxerūt impetū ignis.effugarūt aciē gladij con.de infir.foꝛtes facti ſunt ī bello.caſtra verterūt exteroꝝ. Duodecimo erāt pꝛimos vbo ⁊ exemplo edificātes ⁊ ꝙuertētes. Math.v. Vos estis lux mūdi.q̄ntū ad vbū.vos eſtis ſal terꝛe q̄ntum ad exemplū.ij.Thi.ij. Oīa ſuſtineo ꝓpter electos vt ⁊ ipi ſalutē ꝓſequantur Caruſſimi ſi volumꝰ ſpūmſcūm recipe in pꝛimo pente.ſatagamꝰ eſſe tales.et vt ſimus tales rogemus deuote ſpūmſcūm. ¶Quarto oñdit q̄ ſpūſſanctꝰ eſt firmiſſima veritas.qꝛ ſpūs vitatis eſſe pbibet Ipē eni eſt ſpūs veritatis. q̄ adueniens apoſtolis ipos ⁊ nos in illis omnē vitatem docuit Jo.xvj. Ille vos doce.om.⁊c Et vt nō ſit q̄ fugiat eiꝰ doctrinā ꝓpter plixitatē.bꝛeuiſſime totā doctrinā neceſſariam ſaluti in duobꝰ ꝓcluſit ſcz in dilectōne dei ⁊ pꝛimi. Mat.xxij. In his duobꝰ mādatis vniuerſa lex pēdet ⁊ ꝓphete. ¶Et notādū q̄ q̄ntū ad q̄nq; apꝛaret q̄ ſpiritusſcūs eſt ſpūs vitatis. ¶Primo qꝛ veritatē ſcripture ſub vmbꝛa legis latentem detexit.que ſic tecta erat moꝛtifera.⁊ apta ⁊ ſpūaliᷣ intellecta ſalutifera .ij.co.iij. Lra enī occidit ſpūs aūt vuificat. Et in huiꝰ figurā velū tēpli ſciſſum ē. qꝛ tūc cepit tps ſpūſſancti ſcz poſt moꝛtē chꝛiſti Jo.xvj. Si enī nō abiero paclitꝰ nō veniet ad vos Si aūt abiero mittā eū ad voſ ¶Ecō qꝛ vanitatē mundi ſub vmbꝛa boni decipientē ꝓtēni fecit ⁊ facit. Et idō omēs viri ſpūales ꝓtemnunt mundum.

Vbi.nj. Omīa ar.ſum vt ſter. vt xp̄m lu
crifa. Uñ tpe apl'oꝝ oēs q̄ recipiebāt ſpi/
ritumſanctū vendebāt oīa ⁊ ponebāt ad
pedes apl'oꝝ. Act.mj. Quotq̄taūt habe
bant agros aut domos vendebāt et pre
cia eoꝝ añ pedes apl'oꝝ ponebāt Hoc fi
guratū eſt qñ helyas trāſlatus ē in cur/
ru igneo ⁊ dimiſit palliū. Per palliū bo
na mūdi ſignant q̄ nō coopiūt nec caput
nec pedes. q⁊ nudi naſcimur ⁊ nudi mo/
rimur. vt dr iob.j. Currus aūt igneꝰ ſpiri
tumſanctū ſigficat q̄ duas rotas amoꝛiſ
in homīe generat. ſ. dei ⁊ pximi ¶ Terciō
q⁊ ſimulatōꝝ ypocritaꝝ ſub ſpecie hone/
ſti latitantē ꝓdēnauit. mat.xxnj. Ue vo
bis ſcribe ⁊ phariſei ⁊ ypocrite. Uñ be/
atus petrꝰ ſpūſcō motꝰ ananiā ⁊ ſaphi/
ram ad morte ꝓdēnauit q⁊ ſimilabant ſe
omnibꝰ ſpretis velle ſequi apl'os. Act.v.
Cur tēptauit ſathanas te mētiri ſpiritui
ſancto ¶ Quarto q⁊ errores gentiliū in
ydolis ꝓmorantes deſtruxit. q⁊ oñdit in
ydolis demonia habitare ⁊ vt ipa dſtru
erent fecit apoſtolos miracula operari.
Eſa.xix. Ecce dñs aſcēdet ſup nubē leuez
⁊ ingredietᵉ egiptū. ⁊ mouebunt ſimula/
cra egipti a facie eius. i. ꝓfringent ¶ Qui/
to q⁊ ſnīas phōꝝ ꝺ beatitudine falſas eē
oñdit. q⁊ neqz in potētia neqz in diuitijs
neqz in delicijs. neqz in honoꝛibꝰ. ſed u
no bono beatitudinē eſſe oñdit. De qui
bus dicit ps Beatū dixerūt pplm cui hec
ſunt. Ez ſpūſcūs dicit. Beatꝰ ppl's cuiꝰ
dñs deus eꝰ Hoc fuit figuratū in ſtatua
nabuchodonoſoꝛ. dañ.ij. quā vnꝰ puus
lapillus abſciſus de mōte ſine manibus
totā ꝓfregit. i. p ſpūmſcūm natꝰ ⁊ p ipm
locutꝰ ſtatuā mūdi ꝓfregit. q̄ q̄ttuoꝛ cōti
net. ſ. auꝝ argentū es ⁊ ferꝝ. i. diuitias de
lucias ⁊ honoꝛes ⁊ potētias. Hunc ergo
ſpiritum vitatis non capit iudeꝰ vmbriſ
figuraꝝ adherēs. ñ capit mundꝰ ſpū va/
nitatis tumēs. nō capit ypocrita ſancti/
tatē mentiēs. nō capit gētilis ſpiritibꝰ er
roꝛis intendēs. nō capit phūs doctrinis
vanis credēs. Ad hebre.xnj. Doctrinis
varijs ⁊ pegrinis nolite abduci ¶ Quin
to oſtendit a q̄ ſpūſcūs ꝓcedit. q⁊ q̄ a prē
ꝓcedit. Ubi nota q̄ greci ex hoc vbo ar/
guunt q̄ ſpūſſanctꝰ a ſolo patre ſit ꝓce/
dens. ſz hoc manifeſte apparet eē falſum.
⁊ p hic dicta ⁊ p rōz. Nā hic dr. Cū ve. pa.
quē ego mit. vo. Mittit ergo paclitꝰ ⁊ a
filio ⁊ a prē. Io.xnj. Paracliꝰ aūt ſpūſſ.
quē mit. pa. in no. m. Sicut ergo mittit a
patre ⁊ filio. ita ab vtroqz ꝓcedit. nequa/
q̄z enī mitteret nīſi ꝓcederet. Mittit enīz
dicit reſpectū ad creaturas. Procedere
autē dicit reſpectū ad ꝑſonas diuinas. q̄
modo ergo poſſet mitti a filio niſi ab eo
ꝓcederet. niſi dicerem⁹ q̄ ſpūſſcūs minoꝛ
eſſet filio ⁊ ab eo in eſſentia ſepatꝰ. qꝺ eſt
falſum. Filius autē mittit a patre. q⁊ ꝓce/
dit ab eo p modū generatōis. Patet autē
q⁊ a nullo eoꝝ p aliquē modū ꝓcedit. iō
nunq̄z ab eis dr mitti. Idē etiā p rōem pz
q⁊ ſpūſſcūs eſt amoꝛ quo deus pater dili
git filiū. ſz eodē amoꝛe filiꝰ diligit patrem
Sic ergo ſpūſſanctꝰ ꝓcedit a patre p mo
dum amoris ita ꝓcedit a filio p modum
amoris. Et ſic pz ꝑmū. ¶ Secūdo ponit
effectus quē factuꝝ erat ſpūſſanctꝰ quiē
teſtimoniuz reddere xp̄o. Et hoc eſt. Ille
teſti. phibebit de me ſcz q̄ ſum verꝰ deꝰ ⁊
verus homo. Perhibebit etiā teſtimo/
nium opibus meis. ſ. natiuitati. morti. et
ceteris alijs. Et vos teſtimoniū phibebi
tis. q⁊ nō aliē ſpūſſanctꝰ mihi teſtimoniū
phibebit niſi q⁊ faciet vos aptos ad teſti
ficandū mihi in bis q̄ vidiſtis ⁊ audiſtis
q⁊ ab initō mee p̄dicatōnis mecū fuiſtis
Eſa.xlmj. Uos eſtis teſtes mei dicit dñs
¶ Fecit autē ſpiritusſanctꝰ apl'os ⁊
eoꝝ ſequaces aptos ad teſtificandū xp̄o
triplicit. Primo mundando eos a pec/
catis ne exceptōe repellerent. Iohan.xx.

Accipite spūmscūm q̄z remi.pctā re.eis. Testis enī infamis repellit. Scdo instruendo eos ne ignorātia ꝓfunderēt. Mar.xij. Nō enī vos estis loquētes sz spūs sanct⁹. Tercō roborādo eos ne p̄ce vel p̄cio timore vel odio a testificatōe resilirēt Et iō postq̄z apli spūmscūm acceperunt tot⁹ mūdus non potuit eos auertere qn testimoniū xp̄o redderēt. Act.mj. Non ei possum⁹ q̄ vidim⁹ et audimus nō loq̄ ¶ Y ¶ Nota q̄ xp̄c habuit testimoniū de omni loco.et de omni creatura.et omnia testificata sunt xp̄m suū autorem esse Nā de celo habuit testimoniū patris et spūssancti Lu.mj. Descēdit spūssanct⁹ corporali specie sicut colūba in ip̄m.et vox de celo audita est.tu es fili⁹ me⁹ dilect⁹ Item. testimoniū angelorz Lu.ij. Euāgelizo vobis gaudiū magnū q̄ natus ē vobis hodie saluator. De padiso et inferno habuit testimoniū moysi et helye. Matb.xvij Apparuerūt illis moyses et helyas. Item multa corpa sanctorz surrexerūt.in eodē xxvij. Item demones ei testimoniuz reddiderūt. Lu.mj. Exibūt demonia a multis. clamātia et dicētia.q̄ tu es xp̄c fili⁹ dei viui. De mūdo habuit testimoniū.xij.apostolorz.lxxij.discipulorz et multorz aliorū. Act.mj Virtute magna reddebant apli testimoniū resurrectōis iesu xp̄i. Item habuit testimoniū ab omī creatura Nā stella noua eū in sua natiuitate testificata ē. Matb.ij. Vidim⁹ stellā eius in oriente. Sol obscurat⁹ est in morte et ꝓtestat⁹ est Mare dum se ei solidum prebuit deum ip̄m ꝓfessum est. Eodē mō aer dū p ip̄m ascēdit. Celi q̄z dū ip̄o orāte apti sunt euz ꝓtestati sunt vez deū esse. Infern⁹ dū q̄s tenebat reddidit ip̄m vite autorē esse cōfessus est. Tilr terra duz ip̄o resurgente tremuit Similit panis et pisces dum ad eius imperiuz multiplicati sunt ip̄m esse deū demonstrabāt. Iob.x. Opa q̄ ego facio hec testimoniū phibent de me. Et breuiter omīs creatura p̄ter pctōrē q̄ ip̄z negat testimoniū xp̄o reddit.ad Thy.primo Cōfitent se nosse deū.factis autē negant. Peccatorz aūt p vno denario et pro vno obulo negat ip̄m.et in noīe ei⁹ deierat. et sic pz scōm ¶ Tercō ponit causa q̄re xp̄c apostolis mala et bona eis vētura predicit.q̄ est duplex. Una scz ne scandalisent in malis. Et hoc est. Hec locut⁹ sū vobis vt nō scan. Secūda vt in bonis deū glorificēt. Et hoc ē. Hec locut⁹ sum vobis vt cū venerit hora eoz remi.q̄ ego dixi vobis.et sic me vt vez deū laudetis. q̄ futura vobis p̄dixi Esa.xlj. Annūciate nobis futa.et dicem⁹.q̄ dij estis vos. Est ergo prima cā ne scandalisentur. Ubi nota q̄ duplex est scandalū.s.actiuū et passiuū Matheī.xviij Ue mūdo ab scādalis. ve homini p quē scandalū venit. Quia vtrumq̄z scandalū p̄t esse pctūm mortale.q̄ñq̄z vo vtrūq̄z est veniale. Scandalū actiuū est dictū vel factū min⁹ rectū p̄bens alteri occasionē ruine.ꝓpter qđ aliq̄s turbatur et peccat. Scandalū passiuū est q̄ñ aliq̄s pter dictū vel factū alicui⁹ scandalisatur ꝓtra deū vel ꝓtra ꝓximuz.in quo cōsistit pctūm.et q̄ñq̄z mortale et q̄ñq̄z veniale.pter nullā aūt rē bō dz ꝓtra deū scādalisari. Ro.ix. O bō tu q̄s es q̄ rñdeas deo Nunq̄d dicit figmentū ei q̄ se finxit qđ me fecisti sic.an nō bz potestatē figul⁹ luti ex eadē massa facere aliud qđē vas in bonorē.aliud vo in ꝓtumeliā. Et iō apli patiētes mala et recordātes q̄ xp̄c eis predixerat et p hoc ꝓgnoscētes ip̄m verū esse deū in nullo malo eis p xp̄i nomie illato scandalisabant.sz libent sustinebāt. Act. v. Ibāt apli gau.a cōsp.ꝓ.quo. di.ba. sūt p noīe xp̄i ꝓtu.pa. Sic supficialit pz tercū ¶ Quarto excōmunicatō iniusta et mors temeraria apostolis inferenda p̄dicit. Et primo excōicatō iniusta exponit.

quia absq3 synagogis ⁊ eccl̃is faciẽt vos
Synagoga est nomen hebreū ⁊ eccl̃a no/
men grecū.s3 idẽ signāt.i.tanq̃3 excōmūi/
catos ⁊ infames eijciẽt vos de suis syna/
gogis vitātes vos in actib9 suis ¶ Z ¶
Ubi nota q excōicatio d2 iniusta tribus
modis vt habet in decretis.s.ex aīmo.ex
cā.⁊ ex ordine iuris.Ex aīmo qñ ex odio
vel vindicta vel rācore pfert.Ex cā qñ ñ
ex iusta cā infert.nō enī p omī re debz fie
ri excōicatō s3 solūmodo p pctō mortali.
vel p ꝓtumacia.Ex ordine iuris.qñ non
pcedit ꝑm formā ⁊ ordinē iuris sc3 qñ ñ
subest cā rōnabilis ⁊ manifesta.⁊ nō pre
mittit ꝓpetēs āmonitō.et sic de alijs.
¶ A ¶ Excōicatio igit̄ apl'oꝝ a iudeis
fuit iniusta. Primo ex aīo. q2 ex magno
odio hoc fecerūt. Uñ dū ejcerēt stepha/
num extra ciuitatē stridebāt dentibus ī
eum tanq̃3 irati.Act.xxij.Deuouerunt
se quidā ex iudeis neq3 māducaturos ne
q3 bibituros donec occiderēt paulū.Se
cundo ex cā que fuit q2 ꝓfitebant̄ vitatez
⁊ xp̄o testimoniū reddebāt.Jo.ix.Jā enī
consp̄irauerūt iudei vt quicūq3 ip̄m cōfi
teret xp̄m extra synagogā fieret.Tercō ex
ordine iuris.q2 nullū ordinē iuris eis ser
uabāt.Debebāt enī citari accusari ⁊ exa
minari ⁊ testes induci.s3 ip̄i erāt accusa/
tores.iudex ⁊ testis.Actu.xxij.Ciuem ro
manū indemnatuz.i.nullo ordine iuris
ꝓuictū.vt dicit glo.misistis in carcerem.
Et nota hic q q̃3uis excōicatō iniusta sit
seruāda est.q2 si ꝓtēneret esset pctūm.⁊ si
seruat̄ est magni meriti.tū ex humilitate
tum ex obediētia.Et debz sic excōicat9 p
curare vt absoluat̄. Hīc est de interdi/
cto.q2 q̃3uis aliq̃s nō dederit de interdi/
cto cām.nihilomin9 debz ꝑuare sicut et q̃
cām dedit nec dz audire diuina nec per ri
mas eccl̃ie inspicere.q2 peccat. s3 si seruat
multū meret̄ ex humilitate ⁊ obediencia
vt dicit aug̃. Excōicatō aūt iuste lata mi/
rabiliter est timēda. Est enī maior pena.
que possit inferri i eccl̃a dei. Est ergo val
de timēda ⁊ cauēda ppter tria. ¶ Primo
ppter piculum q2 excōicatus sepat̄ a do.
⁊ tradit̄ sathane extra eccl̃am. Uñ in pri
mitiua eccl̃a excōicat9 statim arripiebat̄
a dyabolo ⁊ vexabat̄. Et hoc est qd̄ apls
dicit.j.cor.v.d̄ illo fornicario q̃ habebat
uxorē patris. Ego autē iudicaui eū q̃ sic
opatus est tradere hmōi hominē sathā/
ne in interitū carnis vt spūs saluus fiat.
Jtē est piculū.q2 excōicatus multos infi/
cit.q2 omēs q̃si pticipāt ei Uñ est morb9
ꝓtagiosus sicut lepra. Jō ab hominibus
sicut lepra debz vitari.j.cor.v. Si q̃s fra
ter nominat̄ fornicator aut auarus.aut
ydolis seruiēs cū hmōi nec cibū sumere.
Aug̃. Eā nominatō3 hic vocat apostol9
q̃ fit cū sentēcia ⁊ in quēq̃3 ordine iudicia
rio ⁊ cū integritate pfert. Exemplu3 qui
dam demoniac9 interrogat9.qd̄ peccatū
plus placebat dyabolo.rñdit excōicatio
q2 p illā plures inficit ⁊ q̃ñq3 ducētos in
ficit vno die ¶ Secdo ppter damnu3.q2
sic excōicatus ꝑuat̄ merito passionis xp̄i
⁊ omniū sanctoꝝ.⁊ omnib9 suffragijs.et
indulgentijs eccl̃ie.⁊ omnib9 bonis ppri/
is.⁊ omnib9 vtutibus ⁊ donis sp̄ūssancti
⁊ omnino ⁊ totaliter remanet nudus ⁊ mi
ser ⁊ miserabilis sicut qui omnino plusit
Apocalipsis tercō Nescis quia tu es mi
ser ⁊ miserabilis ⁊ paup ⁊ cecus ⁊ nudus
¶ Tercō ppter infamiā Magna enī in
famia est ⁊ vituperiū expelli d̄ eccl̃a sicut
canis.⁊ vitari ab hominib9 sicut lepsus
Uñ excōicatus est magis infamis q̃3iu/
deus vel saracen9.q2 cū illis possum9 lo/
qui s3 nō cū eo.et ppter hec tria dicit au/
gustinus. Nihil dz xp̄ian9 sic formidare.
sicut separari a corpe xp̄i sc3 p excōicatōem
Et nota q doctores canonū magnū pec/
catum dicūt esse pticipare cum excōicato
Sed peccatis nostris exigētibus de excō

municatõne bodie parũ curaſ.et de ptiz
cipatõe cũ excõicatis nibil. et nõ ſoluz ſe
culares.ſed z clerici et religioſi de tali p
ticipatõne nibil curant. Et ido dñs ait
matb.xxiij. Ve vobis ſcribe et phariſei
excolantes culicẽ camelũ aũt deglutien
tes. Secũdo moꝛs temeraria ſubiun
gitur.qz venit tempꝰ in q̃ oĩs ꝛc. Et ſic vi
deꝫ q iudei erãt pplexi.qz ſi interficiebãt
peccabãt.et ſi nõ interficiebãt ſimilit pec
cabãt exquo ſcientiã habebãt ſi nõ intẽ
ficerẽt eos peccare. et mereri ſi interfice
rent.qz etiã ſi homo bonũ facit: credens
malũ facere peccat.aug. Intentiõ tua opi
tuo finẽ unponit. Et dicendũ q nõ erãt
pplexi.qz ipi babebãt zelũ dei.ſed nõ ſm
ſcientiã vt di.apls ad.ro.x. et iõ debebãt
deponere cõſcientias erroneas z credẽ
re in xpm quas rõnabilit deponere po
tuerũt cũ viderẽt tot miracula in nomĩe
xpi fieri.cũ etiã ſcriptura ei teſtionũ red
deret et oĩa que fecit p ſcripturaſ poſſint
probari.iob.v. Scrutamini ſcripturas
in quibꝰ vos putatis vitã babere.be sũt
que teſtimoniũ pbibent de me. Sed ipi
erãt ceci et nolebant illumiari.imo dice
bãt ſe videre.iõqz multũ peccabãt. io.ix.
Si ceci eſſetis nõ haberetis peccatũ.nũc
autẽ qz dicitis videmꝰ peccatũ veſtrum
manet. Et boc ẽ qõ bic dr. Et bec omnia
vobis faciẽt.qz nõ nouerũt patrem neqz
me.i.nõ nouerũt deum eſſe patrem meũ
neqz me eẽ filiũ dei.ſed deum inq̃ntũ de
uz bene cognoſcebãt. qz notus in iudea
deus ps.lxxv. In fine nota q talis moꝛs
q̃p fide xpi infertur nullo mõ ẽ timẽda.
ſed ſumme deſiderãda.j.pet.iij. Si quid
patimi ꝓpter iuſticiã beati. Qz p talem
mortẽ bõ trãſit de morte ad vitã.et finit
et terminat omnes miſerias buiꝰ vite et
oĩa peccata totaliter dimittũtur.z tãdez
corꝰ glorioſuz rebẽbit.luc.xij. Nolite ti
mere eos q̃ corꝰ oc.z pꝰ boc nõ ãp.b.qd
ſa. Oſtẽdã aũt vobis quez timeatis.ti.e.
q pꝰ q̃z oc.b.po.mit.in gebẽnã.

De epla ſermo. LXI.

Estote pruden
tes z vigilate in oꝛoniboꝰ v.is.
.j. Pet.iij. Qz omẽs fideles ĩ
prima dñica debẽt ſpũmſanctũ recipere
ideo beatus petrus nos in hac epla boꝛ
tatur ad pꝛepatõem cõdignam tantum
boſpitẽ receptuꝛos per virtutũ exercici
um faciendam. In qua epla q̃q̃z facit.
Primo nos boꝛtat ad babendã pꝛudẽ
tiã.ibi. Estote pꝛud. Secõ ad oꝛationũ
inſtantiã.ibi.z vigilate in oꝛoniboꝰ. Ter
cio ad caritatẽ mutuaz ibi. Ante oĩa aũt
mu.ĩ vo. Quarto ad boſpitalitatis opꝰ
z alioꝝ opum miſericoꝛdie efficatiã. ibi.
Hoſpi.inui.ſine murmur. vnuſquiſqz ſi
cut acce.gra. Quĩto nos boꝛtat vt ſp vi
ba dei loquamur et omĩa faciamꝰ ad eiꝰ
laudem z gl̃am.ibi. Si quis lo.q̃.ſer dei
ſi q̃s.imi.tã.ex ver. Primo ergo boꝛta
tur ad pꝛudẽtiã poſſidẽdã vt p ipam pꝛe
paremur ad tanti boſpitis ſuſceptõnez
puer.xmj. Acceptus eſt regi miniſter in
telligẽs. Ex ãt pꝛudẽter intelli
gere debemꝰ. Primo ſi intellexerimꝰ
vt pꝛudẽtes q ſpũſanctus ẽ vita viuen
tium iuxta illud.ps. Emitte ſpũm tuum
et creabunt. Et nõ habitat in coꝛde ſub.
pecca.qz occidũt ani. Mundabimꝰ coꝛ
poꝛa noſtra a peccatis vt acceptet babi
tare nobiſcum.ij.coꝛ.vj. Mũdemꝰ nos
ab omi inq̃na.car.z ſpũſ. Figura. colum
ba emiſſa a noe nõ inueniens vbi requi
eſceret ad eũ rediit.gen.viij. Nõ enĩ vo
luit ſup coꝛpa moꝛtuoꝝ requieſcere. ſed
coꝛuꝰ ibi requieuit. Sic ſpũſſanctus miſ
ſus a deo patre ad eũ redit. ſi nõ inuenit
vbi requieſcat. Sup boĩes enĩ moꝛtuos
in peccatis nullo mõ ꝛeq̃eſcit qz ibi coꝛuꝰ
a.dyabolꝰ requieſcit. Duo aũt ꝓtraria

nō possunt eidē simul inesse vt di.pbūs. ¶ Secdo si intellexerim⁹ vt prudētes q̄ spūssanctus ignis est. iuxta illō ad hebr. xij. Etenī deus noster ignis ꝓsumēs est desiccabimus p oronem et ieunia corpa nostra vt ab ipo intensius accendamur ezech. xxxvij. Ossa arida audite verbum dñi. Ecce ego immittā in vos spūm ⁊ vi uetis. Sic enī aplī fecerūt spūmsanctum expectantes. q̄sto tpe ieunijs et orōm bus vacauerūt vt extenuati ⁊ exiccati ig ne spūssācti melius īflamarētur. Actu. j. Hi omēs erāt pseuerātes ī orōe cū mu lieribus ⁊ maria matre ihesu ⁊ fratrib⁹ ei⁹. Unde hoc temp⁹ vocāt quadragesima aplox. ij. cor. xj. In fame et siti et ieunijs multis. ro. xij. Obsecro vos p misericor diā dei vt exhibeatis corpa ve. hos. vi. sanc. de. pla. Nota q̄ ab hostia incēdenda to tus sanguis diffundebat. Primo vt meli us incenderet. Sic in nobis vita carnis ⁊ sanguinis dēt ꝓsumi vt a spūsa. vrat. q̄ caro et sanguis regnū dei nō possidebūt .j. cor. xv. Debē⁹ etiā corpa nrā pt⁹ q̄ꝫ p abstinētiā fuerit desiccata iungere oleo misericordie. i. opa pietatis facere vt a spi ritussancto inflamemur. q̄ res victa me lius vritur. mat. vj. Tu aūt cū ie. vn. ca. t. ¶ Tercio si intellexrimus vt prudētes. q̄ spūssanctus amor ē. iuxta illud. j. iob. xj. Deus caritas ē. satagem⁹ eē boni p virtutū adeptōꝫ vt ab ipo amemur. ni hil enī diligit nisi bonū. p virtutē aūt su mus boni. q̄ vt di. pbūs. virt⁹ ē que bo nū facit habentē et opus eius bonū red dit. ij. ethi. ij. Tu vo sectare iusticiā pieta tem fidē et caritatē. patientiā ⁊ māsuetu dinē. ¶ Quarto si intellexerim⁹ vt pru dētes. q̄ spūssanctus ē spūs vitatis vt dr in euāgelio hodierno. in veritate fidei eū veraciter expectabim⁹. qđ tunc est cum opus exterius respondet fidei interiori. Q̄ vt d. pbūs. Veritas ē adequatio rei ad intellectū. Cū aūt opus exterius non respondet interiori fidei. nō ē fides vera sed mortua et falsa. sicut homo mortuus nō est bō. iac. ij. Fides sine operib⁹ mor tua est. Ostēdas ergo mihi fidē tuā ex opi bus tuis. Nō ergo recipiet spūmsanctū qui fidem fictā habet. Sap. j. Spūssctūs discipline effugiet fictum ¶ Quinto si in tellexerimus vt prudētes q̄ spūssanctus est verus deus. iuxta illud. io. mj. Spūs est deus ⁊ p ꝓsequens dñs oīm. in cui obedientia et reuerētia ei obsequemur tanq̄ dño nostro. pbi. mj. Nos sum⁹ cir cūcisio qui spū seruim⁹ deo. actu. v. Obe dire oportet magis deo q̄ꝫ homib⁹. Nō sic impij nō sic. sed ꝓtrariū faciūt. act. vij. Vos semp spūssancto restitistis. Cōtra quos ꝓpheta. Hodie si vocē eius audi eritis. no. ob. c. v. Vox eius ē. vt ſm spūm ābulem⁹. gal. v. Spiritu ābulate et desi deria carnis nō perficietis. ¶ Sexto si in tellexerimus vt prudētes q̄ spūssanctus est ipa bonitas. iuxta illō. sap. xij. o q̄ꝫ bon⁹ et suauis ē dñe spūs tuus in nobis. pete mus deuote ab eo. cum bonū sit sui ipsi⁹ diffusiuū. vt se et dona sua nobis ꝓmvi cet dicētes. Veni sancte spūs reple tuorū corda. Et sic patet q̄ sex modis debem⁹ eē prudentes vt spūmsanctū recipiamus Primo mūdādo nos a peccatis q̄ occi dūt animā. q̄ ipe ē vita. Secūdo desicca do corpa nrā p. abstinētiā. q̄ ipe ē ignis Tercō adipiscendo vtutes vt boni sim⁹ q̄ ipe ē amor amatus ⁊ amās. Quarto in vera fide ambulādo. q̄ ipe ē veritas. Quīto in omi obedictia et reuerentia ei obsequēdo. q̄ ipe ē deus. Sexto ipm de uote pcando q̄ ipe ē bonitas. Sciendū āt q̄ nō solū prudētia ē nobis necessaria ad receptōꝫ spūsancti: sed ad prudenter dimicandū in spūali pugna pt⁹ q̄ꝫ spūm sanctū recepimus q̄ tunc fortior instat pugna. ecc. ij. Fili accedēs ad seruitutem

dei sta in iusticia et timore et ꝑpara aiaꝫ tuã ad temptatoꝫ. Pugnat enī ꝓtra nos dyabolus astucia et prudẽtia sua. Hoc fuit figuratū in eo q̄ dyabolus intrauit serpentẽ qui erat callidior cūctis animãtibus ad expugnandum ꝓmos pentes. vt ꝓz gen.iij.ij.cor.xi. Timeo ne sicut serpẽs seduxit euã astutia sua.ita corrūpãtur sensus vestri. Similiter mūdus ⁊ caro pugnant ꝓtra nos astutia et prudentia sua. Et q̄ ꝓtraria ꝓtrarijs impugnãtur vt ignis aqua et tenebra luce. et prudẽtia spūs. et prudẽtia carnis sunt ꝓtraria. q̄ prudẽtia carnis mors ē. prudẽtia aũt spūs vita et pax. vt dr̄o. viij. ō ꝓtra mundū carnẽ et dyabolum. prudẽtia spiritus elt pugnādū. q̄ prudẽtia spūs omnẽ prudẽtia inimicor̄ vicit. si bō vult ea vti. Hoc fuit figuratuꝫ q̄n virga moysi ꝓuersa in serpentẽ deuorauit serpentes egptior̄. Virga moysi ē disciplina xp̄iana q̄ ꝓuertit in serpetẽ coraꝫ pharaone et prudẽtiã mūdi deuorat. q̄n cū dyabolo prudẽtia astucia pugnat. ij. cor. xij. cū essem astutus dolo vos cepi. Sic cepit et ꝑcussit luciferū xp̄s in cruce prudẽtia sua. iob. Prudẽtia eiꝰ ꝑcussit supbū. Et fecit xp̄c sicut facit piscator ad hamū quẽ coopit verme. sic diuinitatẽ coopit hūanitate. Job. xl. Numquid capies leuiatbã hamo ⁊ fune ligabis linguã eius. Hac ergo prudentia spūs in bello spūali vti debemꝰ triplicit. sm q̄ tres sunt ꝓtes prudẽtie. ¶ D ¶ Prio ad puisionẽ ⁊ tutelã futuror̄. q̄ puisio futuror̄ ē tercia ps prudẽtie. Gen. Si sapiẽs fuerit aūmꝰ tuus tribus tpibꝰ dispẽsetur. futura ꝓcaue ꝓsentia dispone. et ꝓterita mẽorare. sap. vij. Attigit a fi. vsqꝫ ad fi. for. ⁊ dis. omia suauiter sc̄z prudẽtia Uñ illa aĩalia de q̄bus dr̄ eze. j. per q̄ viri spūales designant erãt oculis vndiqꝫ plena. quia viri spūales oia ꝓspiciũt sc̄z ꝓsentia ꝓterita ⁊ futura. ij. cor. xij. Spūalis autẽ dijudicat omnia. Exemplum de ioseph. qui leptem ãnis fertilitatis congregauit. vt sibi et aliis tempore famis prouideret Peccator autem sicut bestia non considerat nisi ꝓsentia. Contra quod dicit ecc. vij. Mẽorare no. tua et ineter. nō pecc. Hanc prudentiam nos formica docet. Prouerb. vj. Uade ad formicã o piger et considera vias eius. ¶ Secundo debemus vti prudentia ad dispositõnem et ordinationem ꝓsentium. vt sc̄z sic vtamur diuitiis vt in paupertatem non veniamus sic negociemur vt non condemnemur. sic dominemur vt non seruiamus. sic honorem recipiamus. vt non vituperemur. Hec omnia prudentia cauet que elt virtus moralis acquisita etiaꝫ in hominibꝰ mundi. Sic etiam hec cauet prudentia que elt virtꝰ cardinalis infula in seruis dei Nam non vult ditari et delectari in ꝓsenti ne in perpetuum paupertatem habeat et dolorem. luc. vj. Ue vobis diuitibus qui hic hab. con velt. In eodem xvj. Recordare quia recepisti bona i vita tua. Sed vult hic paupertatem habere vt semper sit diues. ¶ Math. v. Beati pauperes spū q̄niam ipor̄um elt reg. cel. Hic cadit exẽplū cuiusdã qui factꝰ fuit dominus cuiusdã ciuitatis. in qua erat ꝓsuetudo q̄ dñs vnius anni in sequenti ãno debebat mitti a d quãdã insulã ibi. in ꝑpetuum moraturus. Quia sicut prudens ꝓuidit sibi. et omia bona ciuitatis sue ꝓmisit ad illã insulã. ita q̄ insula ista facta ē ciuitas deliciarū. Itẽ sic negociatur q̄ nō ꝓdemnat. imo optime remunerat. mat. xxv. Sile ē reg. ce. ho. pe. pf. q̄. v. ser. s. ꝛc. Et sequit. Euge ser. bo. ⁊ fi. q̄ sup pau. fui. fi. supra multa te constit. Itez sic dominatur creaturis quibus ꝑelt q̄ nū q̄z seruit vicijs vel dñom. io. viij. Semen abrae sumꝰ ⁊ nemi seruiumꝰ vnq̄z. ⁊

boc ideo q2 tale dñium recognoscit esse a deo et ipo ad laudē dei vtit.j.cor.nj. Siue mund9 siue vita siue mors siue psētia siue futura oīa vā sunt.vos aūt xpi. Et iō siue mā.siue bi.vel aliud q̄d fa.oīa in gloriā dei fa.in eodē.x. Itē sic honore et dignitate fungitur q̄ nō confundit.q2 in ipis nō eleuatur sz būliatur Exēplū de paulo qui pt9 q̄z raptus fuerat in paradisuz dixit. Ego sum mīm9 apl'oz qui nō sum dignus vocari apl's.j.cor.xv. Similit abraam magnus patriarcha dixit. Loquar ad dñm meum cum sim pul.z ci. Gene. xvnj. Et q2 iuxta sentētiā vitatis omis q̄ se humiliat exal.ideo talis prudēs exaltabitur sup modū.esa.lij. Ecce ser.m.exal.z eleuabit z sublim9 erit valde. Omnia āt hec prudentia mūdi in cōtrium facit.q2 solum hic vult ditari.z delectari z honorari et dominari et quid sequat non curat et mala psentia fugit.z nō curat incidere in futura.similis equo vmbratico qui ppter vmbras in magnū precipiciū se p ijcit. Et similis cani portāti carnes supra pontem.qui ppter vmbras carnium dimittit carnes. Omnia mala et bona p̄sentia sunt quasi vmbra futuroz bonorū z malorz. Et attende q̄ magis ē necessaria prudentia in dispositōe psentiū vt homo discernere sciat virtutes a vicijs vtutum speciez p̄tendētib9. ysid. q̄daz vicia vtutū spēz p̄ferūt. Und9 pnitiosius suos sectatores decipiūt . q2 se sub silitudīe vtutū tegūt. Nā sub pretextu iusticie crudelitas agitur.et remissa segnicies mansuetudo creditur. Sapiēs. Nulle sunt occultiores insidie q̄z q̄ latent sub similitudine officij. De quibus dr.esa.v. Ue qui dicitis bonū malū et malū bonū.ponentes lucē tene.et tene.lu.ponētes amarum in dulce et dulce in amarū. Tercio vti debemus prudentia in bello spirituali ad memoriā p̄teritorum. vt scz memoremur quot mala ppter peccata eueneru nt vt ab ipsis caueamus.et qūo deus iustos exaltauit.vt ad iusticiam animemur. Sap. Felix qui nouit ex alieno periculo sibi cauere.et similit felix qui ex aliena iusticia iustus effectus ē Recordamini carissimi q̄ dyabol9 z omēs angeli mali ppter vnū motū superbie de celo expulsi sunt in abissum in ppetuū cruciandi ibidē. Similit p̄mi pentes ppter vnū peccatū scz ppter inobedientiaz de paradiso in banc vallē miserie sunt emissi.et infinitis miserijs ac etiā morti cū tota posteritate sua pariter sunt addicti. Nōne ppter peccatū carnis deus omēs homines in diluuio suffocauit preter octo. Nōne ppter eadem peccata q̄nq̄z ciuitates subuertit. Nonne pharaonē cū toto exercitu suo et sennacherib cū exercitu suo occidit. Nonne plusq̄z sexcentamilia virorū filioz israel ppter infidelitatis peccatū in deserto p̄trauit z diuersis mortib9 interemit.et solū duo terrā promissionis ītrauerunt. Nonne ppter peccata regna et ciuitates destructa sunt. Ubi ē troya vbi est ninue.vbi carthago. vbi babilō. apoc. Cecidit cecidit babilō .il.magn z facta est habitatō demoniorū. Eccli.x. Regnū transfert a gente in gentem ppter iniusticias z iurias z superbias. Quid ergo frēs putam9 effugere iudicium dei si peccauerim9 .z neglexerim9 tāta salutez. certe ñ.ro.ij. Ignoras q̄niā benignitas dei ad pniaz te adducit.sm duriciā āt tuā et cor impenitēs thesaurisas tibi irā in die ire Et sequit Ira z indignatio.z āgustia.tribulatō in oēm animā hoīs opantis malū Sed stupendū ē q2 patiētia dei ē mītis occasio peccādi.ecc.vnj. Q2 nō pfert cito sma.sen.filij ho.abs.vllo t.pp.ma. If silr mēorare dēm9 qūo ds iustos exaltauit vt eos imitemur. nōne ioseph fcūs ē dñs egipti.q2 custodiuit mādatū. Nōne

moyses ꝓstitutus est dñs pharaonis et dux supplin dñi q negauit se esse filiū fi/ lie pharaonis magis eligēs affligi cū po pulo dñi q3 terrene iocūditatis brē pec/ catū ¶Hōne dauid pascēs oues factus est rex.7 in sua miserico:dia ꝓsecut9 est sedē regni in secla. ¶Hōne salomō ppter vna3 bonā petitō3 sapiētissim9 est effect9 7 sup omēs reges terre magnificatus. ¶Quid di/ cā de aplis piscato:ib9 quoy ossa ora im peratoy cū magna deuotōe 7 reuerētia osculant. ¶Carissimi nunqd man9 dñi est abbre:uiata.certe nō. ¶Si ergo opabimur vt illi.exaltabimur vt illi. ¶Seqmur nos opa 7 sequent nos pmia. ¶Non sum9 vt cattus q vult comedere piscem 7 nō vult tāgere aquā.iuxta illū versū. ¶Catt9 amat piscē s3 nō vult tāgere flumē.filij zebedei in sua petitōne redarguti sūt. q2 petebāt regnare s3 nō labo:are.vt p3 matb.xx. ¶Et sic p3 pmū ¶Secdo ad ora:tōnū instanti am nos hortat vt spūmscūm deuote recī piamus. ¶Na3 sup aplos ora:tes spūsscūs descēdit. ¶Et q2 de ora:tōe in pcedēti domica in ſmone de euāgelio multa dicta sūt ni hil dicam9 de ipa hic. ¶Et sic p3 secundū. ¶Tercō ad caritatē mutuā nos hortat. q2 eni spūsscūs amo:est 7 omē sile suo simi/ li sociat.iō vt spūsscūs ad nos veniat no biscūq3 maneat.oport3 q vtus amo:is ī nobis sit.7 nos inuicē diligam9. ¶Et quia omnia opa nrā bona spūsscūs in nobis opatur.iuxta illud esa.xxvj. oīa opa nrā opatus es in nobis dñe.7 spūsscūs in no bis nō nisi p caritatē manet.iō oport3 an te oīa caritatē habere vt opa nrā a spiri/ tusancto sint. ¶Et hoc ē qd dicit. ¶Añ om/ nia.i.añ omnē opatōem ita q opatō om nis a caritate ꝓcedat.mutuā in vobismet ipis cari.ba.i.diligatis alteruty. ¶Und a doctoꝛib9 caritas dicit esse forma vtutī. ¶Et ideo sicut omnis actō est a forma.ita omnis opatō virtuosa est a caritate. ¶Et

quia duplex est amo:.sc3 honestus 7 vti/ lis.vel amo: amicie.7 amo: cōcupiscētie dicit q amo: noster sit honest9 ita q vn9 diligat alteꝛy ppter seipm.7 nō ppter bo na sua.quia talis esset amo: vtilis vel cō cupiscētie.qui nō pcedit a virtute.et hoc est qd dicit. ¶In vobismetipis.ita q causa dilectōnis sit natura 7 psona ꝓximi et ñ res sue. ¶Et hoc debemus facere. quia ta/ lis dilectō operit multitudinē peccatoy ¶Est enī caritas vestis turpitudinē pecca to:um operiēs ¶Et ideo pximi parētes sta tum quādo hac veste exuti fuerunt vere/ cundati sunt 7 cognouerunt turpitudi/ nem suā. ¶Apoca.xvj. ¶Beatus qui custo/ dit vestimenta sua ne nudus ambulet et videant turpitudinē eius. ¶Secundo ca/ ritas est vestis calo:ē vite conseruans.j. Iohā.nj. ¶Qui non dili.man.m.mo:. ¶Un de fratres ioseph nudauerunt eū pximo tunica talari dū eum occidere vellent.q2 nunq3 homo potest occidi in anima ha/ bens hanc vestē. ¶Tercō est vestis nuptia lis sine qua anima deo non desponsa/ tur. nec ad nuptias agni introire potest ¶Math.xxij. ¶Amice quō huc intrasti nō habēs vestē nup. ¶Hec ē ista tunica incon sutilis xpi sup quā pctō:es mittūt so:tē 7 nihil curāt de ea.7 tamē est ita virtuosa. vt null9 pati aliqd mali possit donec ip/ sam induat.imo oīa cedūt sibi in bonu3. ¶Ro.vnj. ¶Diligētib9 de.om.co.in bonu3. ¶Et sic p3 tercū. ¶Quarto ad hospitali/ tatē 7 ad oīa opa miseri co:die nos hor/ tat.q2 nāq3 spūsscūs ē dulcis hospes aīe. 7 cū pegrinis hospitat 7 pegrinat.ideo si volumus talē hospitē recipere.pegrinos 7 paupes hospitemus. ¶Math.xxv. ¶Qd vni ex mi.me.fe.mi.fe. ¶Hic exemplu3 ha/ bemus in abra:ā qui credens recipe pere grinos recepit angelos dei.7 in eis ꝓgno uit trinitatem 7 vnitatem dei. ¶Quia tres vidit 7 vnum adora:uit. ¶Geneſis. xviij.

Accepitq3 ab eis filiū ⁊ hereditē. Idē patz in beato gr̄eg. q̄ recipit xp̄m ⁊ edēs se recipe paupem. Et nō soluz debem⁹ pegrinos ⁊ paupes hospitare. sz etiā alia opa misericordie facere ꝑm qđ possumus. Et hoc ē qđ dicit. Unusquisq3 sicut accepit grām. i. a spūsco illā refundat ad ꝓximuz ad honorē spūssancti. Idat. x. Gratis accepistis gratis date. Et sic faciēdo erim⁹ bom dispēsatores multiformis gr̄ē dei. Grā dei dr multiformis. q2 in vno et eodem multos effect⁹ facit ī diuersis diuersos. j. Co. xij. Diuisiones grāz sunt. vn⁹ autē spūs. Et nota q̄ dicit dispēsatores. q2 omnia bona q̄ habem⁹ nō sunt nrā. sz nobis dispēsanda tradunt. j. Co. mj. Sic nos existimet hō vt mi. xp̄i ⁊ dispē. mi. dei Basili⁹. Si fateris ea tibi diuinit⁹ puenisse an iniust⁹ est deus res inēqliter distribuēs. Cur enī tu abūdas ⁊ ille mendicat. nisi vt tu bone dispēsatōis p̄mia ꝓsequaris. ille vo patientie brauiꝫ decorē. Est ergo panis famelici quē tu tenes. et vestimentū nudi qđ in sude marcescit. et argentū pauperꝫ qđ possides. q̄ circa tot iniurias incurris q̄t subuenire nolueris Lu. xvj. Red. ra. vil. tu. Et sic p3 quartuz.

¶ Quinto nos hortat vt oia ad laudez dei faciam⁹. q2 vt dictū est p̄cipale operans in omī ope nostro bono dz eē spūssanct⁹. iō tanq3 p̄cipali agēti oia opera nostra debem⁹ ei attribuere ⁊ bñ cogitare ⁊ bñ loq̄ ⁊ bñ opari. ij. Cor. nj. Nō enī possum⁹ cogitare aliq̄d a nobis q̄si ex nobis sz sufficiētia nrā ex deo ē. j. Cor. xmj. Spūs aūt loquit̄ misteria Et hoc est qđ dicit. Si q̄s loquit̄ q̄si ꝓ. dei. Sermo dei ē q̄ ad laudē ei⁹ pfert̄ Et si q̄s ministrat alī qđ ꝓximo reputet se hoc facere ex vtute ⁊ grā quā ei de⁹ administrat ⁊ nō ex se. j. Cor. mj. Quid habes qđ nō accepisti. si autē accepisti qđ gloriaris q̄si nō accepe/ris. Et sic p3 quintū

In die sancto pente. de epistola

Sermo. lxii

Dum compleren

tur dies pēte. erāt oēs discipuli piter in eodē loco. Act. ij. Hodie scā mat ecclia vnū de trib⁹ p̄ncipalib⁹ festis recolit reuerenter ⁊ deuote ad vn⁹ in trinitate psone sz spūssancti reuerentiā ordinatū In quo ip̄i⁹ visibilē missionē venerabiliter recolim⁹. ꝓgregate eccīe fore factā. Et istud videt magis solēne. q2 in ve. ⁊ no. te. celebratū magis deuotū q2 deuoti⁹ est receptū. magis generale q2 in natiuitate honoramus patrē mittentē ⁊ filiū missū Similit in resurrectōe patrē resuscitātē. ⁊ filiū suscitatū. Sed hac die sanctissima honoramus patrē ⁊ filiū mittētes. ⁊ spūm tumsanctū missum q̄ dignat⁹ est venire. ⁊ nobiscū in ꝑpetuū p̄manere. Joh̄. xmj Aliū paclitum dabo vobis qui ma. vo. ineter. Quia enī xp̄c sponsus eccīe recesserat ad patrē ⁊ regnū suū. ⁊ p ꝓsequens eccīa remānserat viduata. ideo pater ⁊ filius misericordia motus ne diu in viduitate maneret spūmscūm miserūt vt eā in omnibus ꝓsolaret̄. ⁊ magnis dotaret muneribus ⁊ donis ineffabilib⁹ releuarz vt sic dotata ⁊ releuata illud p̄s. posset veraciter eructare. hec mu. dex. excel. Sic ergo visibilē missionē spūssci hodie deuote recolit sancta mat eccīa. Circa quā in ep̄la hodierna q̄ttuor enarrant̄. Primo tps quo spūssc̄us missus est ponit. q2 dū ꝓpl. dies pēte. i. tps quinq̄ginta dier. Secūdo modus quō sz missus ē. ⁊ signum in quo missus ē describit̄. ibi. Factus est repente de celo so. Tercio ipse aduent⁹ spūtussancti et eius effectus subiungitur. ibi. Repleti sunt omnes spiritusancto ⁊ ceperunt loqui varijs ꝛc. Quarto admiratio et stupor ex p̄dicto effectu ꝓsurgēs innuit̄ ibi. Facta aūt hac voce ꝓcurrit

multitudo ⁊ mẽte ꝓfusa est. ¶ Primo ergo tempꝰ quo spũsscũs missus est ponit cũ dr Dũ ꝓple. dies pẽte. Circa qđ nota q̃ qđruplici rõe q̃nquagesima die a resurrectõe spũsscũs est missus. s. rõe ꝓpletionis. remissionis. pfectõis. ⁊ figuratõis. ¶ Primo rõe ꝓpletõis. Nã vt pz exo. xxxj. lex fuit data quinquagesima die ab agno immolato. qr ergo vt dicit aplus. plenitudo legis est dilectõ. spũsscũs autẽ est ꝓncipiũ ⁊ fons oĩs dilectõnis. ⁊ p mo dũ dilectõnis ꝓcedit. vt oñdat q̃ plenitudo ⁊ ꝓplementũ legis est a spũscõ. ido eodem tpe quo lex fuit data spũsscũs sup̃er aplos descẽdit. Nõ enĩ poterãt legẽ implere nisi p spũmsanctũ. ⁊ hoc ꝓpter difficultatẽ intellectꝰ ⁊ effectꝰ. vtrãqz aũt difficultatẽ tollit spũsscũs. De ꝓmo Jo. xvj Docebit vos omnẽ veritatẽ. De secundo matb. xj. Tollite iugũ meũ su. vos iu. enĩ me. su. est ⁊ onus meũ leue. Et cui leue certe amãti ⁊ habẽti spũmsanctũ. Aliis aũt est intolerabile. Hãc rõem tangẽs glo. dicit q̃ lex q̃nquagesima die data fuit in mõte sinai ⁊ spũsscũs in mõte sion ¶ Secũdo rõe remissionis. q̃dragenarius enĩ numerꝰ q̃ pnĩam sigñficat vt supra dictũ est ex ptibus suis surgit in q̃nquagenariũ Nã septẽ sunt ptes q̃nquagenarij scz. xx. x. vnj. v. iiij. ij. j. q̃ septẽ ptes sil' sumpte faciũt q̃nquaginta Que septẽ ptes q̃ dragenarij signãt septez ptes penitẽtie q̃ penitẽtia p q̃dragenariũ numex designatur. q̃ sunt ꝓtritõ de ꝑteritis. ꝓpositum a futuris malis abstinẽdi. ꝓfessio. ⁊ satisfactio. que habz q̃ttuor ptes. q̃ sunt restitutio alienoꝝ. largitõ ꝓpriorꝝ p elemosinas orõ. ⁊ ieiuniũ. Quia ergo septẽ ptes quadragenarij signãtes septẽ ptes pnĩe. simul sumpte surgũt in q̃nquagĩta. ⁊ p q̃nquagenariũ numex remissio pctõꝝ designat nã ꝓdicte ptes penitẽtie q̃ in q̃nquagenariũ numex surgũt. plenã remissionẽ faciunt. ⁊ remissio peccatoꝝ a spũsancto ẽ. iuxta illud Iob. Accipite spũmscũm quorũ remi. pe. re. ẽc. Ideo ad ostendendũ q̃ remissio pctõꝝ est a spũscõ ꝓpter hoc quinquagesima die sup̃ aplos venit. ⁊ ad hoc signandũ in quinq̃gesimo ãno. s. iubileo omĩa debita dimittebant vt infra dicet. ¶ Tercõ rõe pfectõis. Septẽ enĩ sunt septenarij qui pficiũt eccĩam militantẽ. scz vij. sacramẽta quib⁹ vtus diuina ⁊ bñficium passionis xp̃i homĩ letalit sauciato applicant Septẽ sunt vtutes tres theologice quib⁹ aĩma ordinat ad deũ scz. fides spes. ⁊ caritas. ⁊ quattuor morales. quibus hõ in actibus suis disponit ⁊ ordiatur q̃ntum ad se ⁊ q̃ntũ ad ꝓximũ scz pru dentia. tpantia. fortitudo. ⁊ iusticia. Septem sunt dona spũssancti quib⁹ omnes vires taz inferiores q̃z supiores disponũtur ad obediendum motõni ⁊ instinctui spũssancti. s. donum sapiẽtie ⁊ intellectus donum consilij ⁊ fortitudinis scientie et pietatis. ⁊ donũ timoris domĩ. Septem sunt beatitudines de quibus dicit mat. v. s. pauptas spũs. mititas mentis. luctus penitẽtie. esuries ⁊ sitis iusticie. affluẽtia misericordie. mundicia cordis ⁊ pax mẽtis. He beatitudines sunt tanq̃z opatões ⁊ actus ꝓcedẽtes a p̃dictis septez donis spũssancti quibus virtus ip̃oꝝ donorum manifestat. Septẽ sunt ordines quibus potestas ministris eccĩe ꝓfert ad reliquũ ꝓplm dirigendũ ⁊ sanctificandũ. Septez sunt petitõnes pater noster quas deo facere debemꝰ. Septẽ sũt etiã articuli fidei hũanitatis xp̃i. ⁊ septẽ diuitatis xp̃i. quibus de credẽdis imbuimur. Quoꝝ omniũ pfectõ a spũscõ ẽ. j. co. xij. Hec oĩa op. vnꝰ atqz idẽ sp. di. sin, put vult. Septem aũt septenarij faciũt. xlix. Et ideo in fine horum septenariorum scz q̃nquagesima die spiritussanctus missus est. vt ei perfectio totius ecclesie ⁊ omnium que sunt ⁊

fiunt in eccīa attribuat vt ꝑncipali agēti Esa.xxvj. Omīa opa nrā opatus es ī nobis dñe. Mat.x. Nō enī vos estis q̄ lo. sz spūs pa.ve.q̄ lo.in vo. ¶ Quarto rōe figuratōis vel ꝯpletōis figure. Nā in iubileo scz in qnquagesimo āno.qnqz ōbebant fieri. vt pz leui.xxv.q̄ figurabāt qnqz q̄ spūsscūs veniēs sup aplos fecit plenarie ꝛ q̄tidie facit. Naz in iubileo rei et captiui soluebant debita remittebāt exules in patriā reuocabant.hereditas amissa reddebat.ꝛ sui libertati donabāt.ꝛ sic fiebat plena remissio. Sili ꝑ spūmscūm fit plena remissio in eccīa. Nā ꝓmo ꝑ spiritumsanctū rei eterne mortis ꝛ captiui dyaboli soluūt. Ro.vnj. Lex spūs vite liberauit me a lege pcti ꝛ mortis Ecce debita pctōz ꝑ spūmscūm dimittunt.puer. x. Uniuersa dilicta operit caritas.i.spūssanctus. Tercō exules ꝓpter malicīa pctōz. ꝑ spūmsanctū reuocant in vitā eēnā siue in patriā eccīe militātis.ps. Spūs tuus bo.de.me in terrā rectā ꝓpt nomē tuum. Terra recta est eccīa iustoz q̄ nō tangit mundū obliquū nisi in pūcto necessitatis j.thi.vj. Habētes alimēta ꝛ q̄b⁹ tegamur his ꝓtēti sim⁹. Rectū enī nō tangit obliquū nisi in pūcto. Quarto hereditas ꝓpter peccatū ꝓmoz pentū amissa scz vite eterne nobis ꝑ spūmscūm recupat.q̄ cū ꝑ spūmsanctū efficiamur filij dei ꝑ regeneratōz spūalē ꝛ si filij ꝛ heredes.vt dicit ro.vnj.manifestū est q̄ ꝑ spūmscūz hereditas amissa nobis restituit. Jo.nj. Nisi q̄s renat⁹ fuerit ex aq̄ ꝛ spūs.nō pt in.reg. dei. Quinto sui pctōz ꝛ sumib⁹ pctōz ligati ꝑ spūmsanctū liberi reddunt.q̄ vbi spūs dñi ibi libertas.vt dz.ij.Co.iij. Gal. mj. Ita q̄z iā nō su.an.fi.sz li.et sic pz ꝓmū. ¶ Secdo mod⁹ ꝛ signū in q̄ spūsscūs missus est ponit.q̄ fact⁹ ē repē.de ce.so. Dū enī apli essent hierlm in supiori pte cenaculi vbi xp̄c cū eis agnū paschalē cenaue-

rat.ꝛ ibi orarēt hora diei iā tercia. subito vehemēs venit vēt⁹.ꝛ quidā radij ignis formati ad modū lingue apparuerunt in domo ꝛ steterūt sup capita aplorū.ꝛ in illis linguis ignitis spūssscūs sup eos descēdit ꝛ māsit. Et sic pz q̄ in vehemēti spū.i. in vento ꝛ in linguis igneis spūssanctus sup eos venit. Cui⁹ rō est ad designāduz q̄ spūssanct⁹ veniēs in hominē tria facit Nā ꝓmo tanq̄z magn⁹ vētus omēs nubes errorus ab ea expellit ꝛ vitate fidi replet animā. Jo.vj. Nocebit vos om.ve. Et ꝑ ꝓsequēs expellit omnē falsitatē Secundo tāq̄z ignis fortis oīa pcta ꝓsumit. ꝛ ꝑ ꝓsequēs animā purgat. Greg. super illo verbo luce.vij. Dimissa sunt ei pctā multa quoniā dilexit multuz. Uis amoris in ea ꝓsumpsit rubiginē peccatorum Tercio postquā anima est illuminata in intellectu ꝛ purgata ꝛ inflamata in affectu.tanq̄z lingua ignita feruētissime ꝛ de uote loquit verba dei. Prouerbiuz est. q̄ nec amor nec tussis pōt celari.ps. Concaluit cor meū intra me ꝛ in meditatōne mea exardescit ignis. Et sequit. Locutus sum in lingua mea. Et ideo apostoli recepto spūsancto statiz loqui ceperunt. Circa hoc membz tria videamus scz quare spiritussanctus in linguis apparuit.et q̄re simul in linguis igneis. ꝛ quare potius in igne q̄z in alio elemento. ¶ H ¶ Primo ergo queramus quare spiritus sanctus ī linguis apparuit. Et ad hoc sex ratōnes assignentur ad ꝓpsens scz rōne manifestatōnis.ratōne vnionis.ratione saluatōnis.ratōne ꝓdicatōnis.ratōe gubernatōnis.ratōne legatōis ¶ Primo spiritussanctus apparuit in linguis ratōne manifestatōnis spiritussancti. nā de⁹ pater summe fuerat manifestatus in rerum creatōne. ita q̄ philosophi lumine ratōis naturalis ꝛ sine lumīe fidei deuz patrē ꝓgnouerūt. Philosoph⁹ ī libro ō

celo et mūdo. Nobibuim⁹ nosmetipsos magnificare deū patrē supeminētē ꝓprietatib⁹ eoꝝ q̄ sunt. Et ꝯcludit in xj. methaphisice. Unus ergo ꝓnceps. sap. xiij. In magnitudine spēi creature ꝓgnoscibilit̄ hoꝝ creatoꝝ poterit videri. Unde et iudei et omēs gētes deū patrē cognoscebant. Iob. vnj. Unū patrē habem⁹ deū. Dimisit deus filius fuit manifestat⁹ in carnis assumptōe. q̄ de femina natus est: et nobiscū conuersat⁹ ē et mortu⁹ et sepultus. baruch. iij. Post hec in terris visus est. et cum hoīb⁹ ꝓuersatus est. Et vt xp̄s cognosceret vere esse filius dei. fecerat opa que solus deus facere poterat. Johā. v. Opa que ego facio hec sunt q̄ testimoniuꝫ perhibēt de me. Et idō ds filiꝰ summe manifestatus fuit. Restabat ergo q̄ deus spūssanctus manifestaret. vt trinitatē psonaꝝ ꝓgnoscerem⁹. et fidē veraꝫ de ipis haberem⁹ que est necessaria ad salutē. Patoꝝ autē manifestatō q̄ fieri possit est p linguā et opa. Et iō vt spūsscūs plene manifestaret apparuit in linguis sup aplos: vt ipm summe manifestarēt in omni lingua cū hoc dedit eis ista opa facere que solus deus facere poterat: que apli in virtute spūssancti fecerāt. Jo. xiij. Qui credit in me opa que ego facio et ipse faciet. et ma. bo. fa. q̄ ego ad patrē vado. i. q̄ ego recedo et spūssāct⁹ adueniet. Apparuit etiā in lingua vt di. greg. vt vbū dei incarnatū manifestaret. q̄ vbū p linguā manifestat. q̄ q̄ꝫuis apud iudeos summe manifestatū fuerit. vt dictum est tamē apud alias gētes manifestatū non erat. sed apli manifestauerūt. j. coꝝ. j. nos āt ꝓdicam⁹ xp̄m crucifixū. Secdo rōe vnō is. Nā gen⁹ humanū ex supbia volens turrim babel edificare. cui⁹ cacumē tāgeret celū. in septuagīta duas linguas diuisum est. qō ꝓus vnus labij erat. vt dr gen. xj. Quicqd āt p supbiā aut malicia ꝫ humano genere ē deletū totū p xp̄i humilitatē et spūssancti bonitatez ē suppletū. qui vsq̄ ad terrā se hūliauerunt: xp̄s carnē assumēdo et spūsscūs in līguis apparēdo. sicut genus hūanuꝫ voluit vsq̄ ad celū ascendere. Et iō spūsscūs in līguis apparuit. vt ostenderet q̄ p spūsscti bonitatē vniti sunt ap̄li in vna fide et in vna lingua ꝓfessionis et veritatis vt fieret vnū ouile et vnus pastor. Ad vocē oēs ꝓgnoscerēt et audirent. io. x. Oues mee vocē meā audiūt et ꝓgnosco meas et cognoscūt me mee Unde vna expositō di. q̄ apostoli loquēdo vnā linguā. s. hebrea. ꝫ. omēs alie natōnes q̄ ibi erant in ipa lingua hebrea audierāt linguā suā. Sicut de māna dr q̄ cōuertebat ad qdcūq̄ ꝓmedēs volebat. vt dicit Sap. xvj. Sic q̄ndo lingua est diuisa erat solū hebrea lingua. Unde in faucib⁹ ap̄loꝝ oēs linguе erāt vnite p spūssancti bonitatem.

Tercō rōne saluatōis. Nā vtus diuina saluans applicat nobis mediātib⁹ vbis que a ministris eccie pferūtur. q̄ mediātib⁹ sacramētis que in reb⁹ et verbis cōsistūt. vt d. aug. Que quidē vtus salutis nostre a spūsācto est. Et idō ne crederet virtus ista esse a verbis vel a ministris ecclesie sed a spūscō. iō in linguis dīgtus est apparere. ij. coꝝ. iij. Ut sublimitas sit virtutis dei et nō ex nobis. Quarto rōe p̄dicatōis. Apli enī noua et inaudita p̄dicare dēbant. s. nouā fidē de xp̄o incarnato et passo. io. xiij. Creditis in deū et in me credite. s. q̄ ego suꝫ deus Noua opa. lu. xiij. Nisi q̄s renūciauerit omnib⁹ que possidet nō p̄t meus esse discipulus. et nouū modū viuēdi. mat. xvj. Si q̄s vult p⁹me ve. ab. se. et tol. ꝛc. Joh. xiij. Mādatū nouū do vobis. vnd act. xvij. dr de paulo q̄ erat ānūciatoꝝ nouoꝝ demonioꝝ. Que oīa sine vtute spūssāctī nō poterāt fieri. i. coꝝ. xij. Nemo p̄t dice

re dom⁹ ieſus. niſi in ſpū ſancto. id ē ne
mo ꝑt veraciter dicere et ꝑdicare ſalutē
q̄ p nomē ieſu intelligit̄ niſi p vtutē ſpūſ
ſācti Et iō apparuit in linguis vt oſtēde
ret q̄ hec oīa nō fecerūt apli in vtute ſue
ꝑdicatōnis. ſz in vtute ſpūſſācti q̄ in ver
bis eoꝝ erat Adria coꝝ. nj. Ego plātaui
apollo rigauit de⁹ āt increm. de. Itaq; ne
q; q̄ plātat eſt aliq̄d. neq; q̄ rigat. ſz qui i
cremētū dat de⁹ ¶ Quito rōe guberna
tōis. q; int oīa mēbra līgua difficili⁹ re
git̄ et gubernat̄ Ja. nj. Oīs natura beſtia
rum volucꝝ et ꝓpentuꝫ domat̄ et domita
ſūt a nāta humana. līguā āt null⁹ hoīnū
domare pōt. inq̄etū malō plenū veneno
mortifero Itē ibidē Si q̄s in vbo non of
fendit hic ꝑfect⁹ eſt vir. Et niſi līgua p g̃
tiaꝫ ſpūſſācti regat nūq̄; bene regit. Pro
uer. xvj. Boīs ē dirigere greſſ⁹ ſuos. dnī
aūt gubernare līguā. Itē līgua ē mag̃ uti
lis et fructuoſa bene recta q̄; aliō mēbꝝ.
Prouer. xxv. Mala aurea i lectis argē
teis vbuꝫ platuꝫ in tpe ſuo. Et ꝓpter iſta
duo lingua mag̃ indiget g̃tia ſpūſſancti
Et iō ſpūſſāct⁹ in līguis appuit ad oſten
dendū q̄ hec duo ipe in linguis opat̄. q;
ipaꝫ tēpat et facit bene loq̄ ¶ Sexto rōe
legatōis. Nā legatō et officiū aplōꝝ pn
cipaliē fuit ad loquendū et euāgelizādū
Mat. xvj. Euntes in vniuersū mōm ꝑdi
cate euāgeliū omi creat̄e. j. coꝝ. j. Nō mi
ſit me baptiſare xp̄c ſz euāgelizare. Et iō
ſpūſſāct⁹ in līguis ſup aplos venit vt da
ret intelligi q̄ loqui līguis erat eoꝝ offi
ciuꝫ ꝑncipale. ¶ Secdo grām⁹ ḡre ſimlī
līguis igneis apparuit Et ad hoc ſufficiūt
q̄tuor rōnes ¶ ¶ Prima ē q; apli le
gem igneā ſpūſſ. q̄ eſt lex amoris et vtutis
debebāt mdo ꝑdicare. Ipe. n. ſpūſſanct⁹
amor et vitas eſt lu. xij. Ignē veni mitte
re in terram et quid volo niſi vt accēda
tur ſcilicet per ora predicatorum in cor
dibus auditorum ſcz veterū cerimonia

rum. Juxta illud hebreo. decio Umbrā
enim habēs lex nō ipam imaginē rerū.
Et legē frigidā timoris debebāt finire et
termīare. Math. xj. Usq; ad jo. lex et pro
phete. Gal. v. Contestor aūt omnī circūci
denti se. q; si circūcidat̄ xp̄c nil ꝓdest ei.
Ignis aute hec facere habet. q; calorē ge
nerat et vmbrā et frigus fugat. Et iō ſpūſ
ſanct⁹ i linguis igneis apparuit ſup apo
ſtolos vt legē amoris et vitatis ꝓferrent
et legē vmbre et timoris finirēt. io. xv. Hec
mā. vo. vt dil̄. inicē. Qđ apli optime fece
runt ipam mūdo ꝑdicāte. j. Joh. nj. Nō
diligamus lingua neq; vbo ſz ope et veri
tate Col. nj. Sup oīa caritatē habete.
qđ eſt vin. pfectōnis ¶ Secūda ratō eſt
vt apoſtoli vba ignita ꝓferēt calefacien
tia coꝝda hom̄. ecc̄i. xlvnj. Surrexit be
lyas. i. chorus apoſtoloꝝ et vbū iſtius q̄
ſi facula. Duo enī dura et duo ferra non
poſſunt ſine calore ꝓiūgi. Hiere. xv. Nū
quid federabit̄ ferꝝ ferro ab aq̄lone. id ē.
in frigore qđ ꝓcedit ab aq̄lone Fides aūt
catholica et coꝝ humanuꝫ ſunt duo ferra
duriſſima. et ideo nullo modo ꝓiūgi po
tuiſſent i frigore infidelitatis peccati niſi
ignis ſpūſſancti īteruenirſz. Unde bern.
dicit q; tria maxīa mirabilia ꝓiuncta ſūt
in filij dei īcarnatōe. ſcz deus et hō. mater
et virgo. fides et coꝝ humanuꝫ. et ideo vt
apoſtoli fidē xp̄i coꝝdi humano inſererēt
vba ignita neceſſario ꝓferre habebant.
Gre. Ociosus eſt ſmo ꝑdicātis niſi poſ
ſit incendiū generare. et hoc patet in om
nibus alijs natōnibuſ. quaꝝ coꝝda igne
ſpūſſancti nō calefiunt. q; nullo modo fi
dem recipiūt. Fides enī vt dicit apl̄s ad
eph. ij. eſt donū dei Inter xp̄ianos etiam
q̄ non habēt ignē ſpūſſancti nō habent fi
dem viuā. ſz mortuā. ¶ Tercia rō eſt vt
apli ignē diuinū p ora et vba ſpirarent i
coꝝda hominū ipos calefacientē et a ter
renis ad celeſtia eleuātē. Nā āte aduēti

ſpūſſancti merceſ hominuꝫ erat terrena in tempalium abundantia conſiſtens ⁊ longa vita.eſa.j. Si volueritis et audieritis me bona terre ꝓme. Sed modo nō eſt ſic.imo omēs qui pie volunt viuere in xp̄o ieſu pſe.pa.vt dr.ij.thi.mj. Non ē ſeruus maior domino ſuo:ſi me perſecuti ſunt et vos pſe.ij.cor.mj. In omnibuſ tribulatōem patimur. Ut ergo apli ab his terrenis bonīes eleuarent ⁊ ad celeſtia tranſferrēt oportuit eos et p ora et p verba ignē diuinū emittere alias nunq̄ potuiſſent facere. Ignis autē iſte duo facit.q; calefacit ꝓpter qō hoīnes expoliant ſe.et eleuat. vt ptz in vapore b⁹ virtute caloris ſolis eleuatis. Et iō hominēs ignē diuinū in p̄dicatōe apl̄or recipientes calefiebant in tantum q̄ omnia deponebāt.act.mj. Quotq̄t āt habebāt domos et agros vendebant ⁊ ponebāt p̄cia eor ante pedes apl̄or. Et hoc ē qđ dr luc.xij. Ignez veni mittere in terrā

Quarta rō eſt vt ad verba ignita apl̄oruꝫ ignis de celo deſcēderet.q; ſimile habet ſuū ſimile.qui omnē celi miliciā ꝓburet et vaſtaret. Nā ante aduentū ſpūſſancti mund⁹ celi miliciā adorabat. ⁊ aliqui adorabāt venerē vt luxurioſi.aliq̄ mercuriū deū mercatoruꝫ vt auari.aliq̄ martē deū belli vt ſuperbi volētes domiari. Ut ergo apli hanc ydolatriā celeſtis milicie deſtruerēt oportuit eos v̄ba ignita proferre. vt ad verba eor ignis de celo diſcenderet ⁊ ꝓſumeret ⁊ deſtruerꝫ eā. q; ignis habet alta et magna humiliare ij.cor.x. Arma milicie noſtre nō ſūt carnalia deſideria.ſed potētia deo ad dſtrucōnē munitōnū.ꝓſilia deſtruētes ⁊ omnē altitudinē extollentē ſe aduerſus ſciētiam dei. Et iō apli maledicebant tēplis ydolor et corruebāt vt ptz in multis locis.hie.xxnj. Nōne verba mea quaſi ardens ignis.et quaſi malleus ꝓterēs petras. Unde poſtq̄ hieremie dixit dōn⁹ Ecce dedi verba mea in ore tuo. ſtatim ſubdit. Et ꝓſtitui te ſup gen.et reg. vt deſtruas et euellas et diſpdas in eodem.j. Qui figurabat chor apl̄orū. nunq̄ enī legitur hieremias ſup gētes ꝓſtitut⁹ fuiſſe.

Tercio quer⁹ quare ſpūſſanctus potius in igne q̄ in alio elemento apparuit. Et ad hoc ſeptē rōnes ſunt p̄m septez dona ſpūſſancti.

Primo rōne motōnis. Ignis enī ſemp tendit ſurſuz. ſic ſpūſſanctus p donū ſapiēcie ſemp facit tendere ad celeſtia.ezechi.vnj. Eleuauit me ſpūs inter celū et terrā. Gregor⁹ Amor dei nunq̄ eſt otioſus.operatur.n. magna ſi eſt. Uerſat enī ſapīa circa altiſſimas cauſas.vt di.phūs.

Propterea apl̄us dicebat ad phi.nj. Noſtra conuerſatō in celis eſt.

Secō rōe illumina tōn s. Ignis enī habet obſcura illumiare. Sic ſpūſſanctus p donū intellect⁹ illuminat aīmaz a tenebris erroris.j. co. ij. Itaq; que dei ſunt nemo cognouit niſi ſpūs dei. Nobis āt reuelauit deus per ſp̄m ſanctū.ſpūs enī.i.ſpūalis homo ſcrutatur omīa etiā p̄funda dei. Unde maḡ illumīata ē veritate fidei et doctrina diuina vetula habēs ſp̄m ſanctū q̄ omneſ phī.qui non hūerūt.ro.rj. Quis aūt cognouit ſenſuꝫ dnī aut quis inſtruxit eū. Nos autē ſenſum xp̄i habem⁹.j.cor.ij. Quia vt dr iob xxviij. Timere deum ipe eſt ſapīa.et recedere a malo eſt intelligētia. Qđ facit ſpūm ſanctū habens.

Tercio rōne actōnis. Ignis enī eſt valđ actiuus et in omnia alia agit.et nihil poteſt agere in ip̄m.vt ip̄m tranſmutet. Cuius ratio eſt quia ignis eſt totus formalis ⁊ quaſi nihil de materia habens: Omnis aūt actio eſt a forma.et paſſio a materia et iō poteſt agere et non pati. Sic ſpūſſanctus p donuꝫ cōſilij facit hominē totū ſpūalem et nihil habere de materia ⁊

terrenoꝝ pondere. Consiliamur enim vt di. phūs non de fine. se de his que sūt ad finem. Et q̄ ad finē nostrum videlicet ad deū melius et velocius imus sine pondere terrenoꝝ. ido spūssanctus p donū cōsilij facit ea deponere solū necessaria retinendo. j. thi. vj. Habētes alimenta et quibus tegamur his contenti simus. Exemplū de iohanne baptista toto spūali ¶ Quarto rōe trāsformatōis. Naz p ignē omia transformant̄ et nouā formam accipe possunt. sic spūssāct⁹ p donū fortitudīl transformat hoies in deum. q̄ facit eos potentes et fortes ad omia vincendō Unde petrus vna ancilla vicit anteq̄m spūmsanctū haberet. postea inuincibilis fuit. imo omia vicit. Unde de paulo et barnaba dr act. xiij. Dij similes facti hominib⁹ descenderūt ad nos. ¶ Quinto rōne nutritōnis. nā ignis in humido pīgui et calido nutritur. vt in oleo cera et lepoꝝ In humido aūt sicco et frigido extīguitur. vt in aceto et aqua. Sic spūssan. p donū scientie quo homo ꝓgnoscit spiritualia esse pinguia et calida. tpalia vero esse frigida et sicca. nutrit animam in ipis spūalibus et facit ipam mūdanis ⁊ tpalibus mori. coll'. nj. Mortui. n. estis sc̄z mūdo et vita vestra abscondita ē cū xpo in do. gal'. ij Qd aūt nunc viuo ī carne in fide viuo filij dei ¶ Sexto ratōne purgatōnis. Ignis enī hēt metalla purgare. sic spūssl. p donum pietatis purgat omia peccata. q̄ ipse est ignis diuinus. hebre. xij. Eteni deus noster consumens ignis est. vnd sicut baptism⁹ aque et sanguinis purgat peccata. ita baptism⁹ flaminis. i. spūisancti. Sic fuit purgata magdalena cui omia peccata sunt dimissa. quo. d. mul. lu. vij. Malachi. nj. Et purgabit filios leui et colabit eos. quasi aurū et quasi argentū. Unde in ecclesia fit remissio peccatoꝝ p spm̄san. iob. xx. Accipite spūmsanctū quo. re. ⁊c. Et hoc congrue fit p donū pietatis. pietas enī miseriā respicit. Nihil aūt est miserabilius q̄m peccatū. ¶ Septimo rōne incinerātōnis. Nā ignis omia in cinerē redigit. sic spūssanctus per donum timoris redigit hoīem in cinerem hūilitatis dum ꝓsiderat malū pene eterne. tunet enim valde. et ido se rep̄hendit et in humilitate pniam agit. Job. xlij. Idcirco me rep̄hendo ⁊ ago pniam in fauilla et cinere Et sic patz scdm. ¶ Tercio ip̄e aduentus spūssanc. et eius effectus subiungit̄ q̄ repleti sunt omnes spūsancto. et ce. lo. Et q̄ qui hēt p̄ncipale habet accessorium. iō postq̄m apli ispmsanctū in tanta plenitudine receperūt fuerūt etiā pleni omnib⁹ gratijs et spūss. donis. q̄ omēs gratie ⁊ dona a spūsancto sunt vt di. apls. j. coz. xij. Hec āt omia opat̄ vnus atq̄z idē sp. di. si. prout vult. Et q̄ ip̄i fuerūt pleni spūsancto. ostendit quadruplici signo rei plene. ¶ 1. ¶ Primū est in tribulatōnibus non murmurare. nā vas plenū nō reboat. sz vas vacuū duz tangit̄. sic apli in aduersis non murmurauerūt. luc. x. Ecce ego mitto vos sicut ag. in lu. In pa. ve. possi. a. ve. Imo non soluz nō murmurauerūt in tribulatōnibus sed gaudebant. Act. v. Ibant apli gauden. a ꝓspec. ꝓsi. q̄. di. b. sunt. ⁊c. Ro. v. Sed et gloriamur in tri. ¶ Secdm est firmiter cōsistere. nam res plena stat firma. sic apli postq̄m spūm. s. receperūt in fide et bonis opibus firme steterūt. nam nec mundus cum tormētis nec caro cū oblectamentis. nec demones cum temptamentis poterant ip̄os amouere. ro. viij. Quis nos sepabit a caritate xp̄i. q. d. nemo. ¶ Tercū est de pleitudine effundere. nā fons plenus effundit aquā. sic apli tanq̄z plenus fons pleniss effundunt aquā et supcrescens totū mūdū gratijs et donis spūalib⁹ repleuerūt

Hester.x. Fons pu⁹ creuit ī fluuiū maxi mus et in aquas plurimas redundauit Quarū est nihil pl⁹ recipere nā vas ple nus nihil pl⁹ recipit. sic apli nihil terreni a spūsancto alienū receperūt. Unde si/ mon mago offerēti eis multā pecuniaz dixerūt illud act. viij. Pecunia tua sit te cum in pditionē. Unde nec diuitias nec bonores nec delitias amplius recipere voluerūt. Phil. iij. Omia detrimētuz feci & ar. s. vt stercora vt xp̄m lucri. matb. xix. Ecce nos reliq. om & se. sum⁹ te Et q̄ iu/ xta sentētiā saluatoris. ex abūdantia cor dis os loqtur. ideo apli sic abūdanter re pleti spūsancto ceperūt loqui multis et varijs liguis. q̄ multiplex erat spūs cor dis ip̄oz. s. ligua glorie que est laudare et benedicere deū Ligua grē q̄ est homi/ nib⁹ volētib⁹ q̄uerti grāz et misericordi/ am p̄mittere Ligua doctrine q̄ est boīes instruere & docere Et ligua pene. que est si quis nō agit penitētiaz ad gehēnaz ire Si q̄s aūt vult scire an sit spūsāto plen⁹ dicta quatuor ī se p̄sideret. q̄ ex operib⁹ vel moribus. vel ex ligua p̄gnoscit vnde sit homo Mar. xiij. Piaz et galileus es Et matb. xxvj. Piaz et loquela tua ma. te facit. Et sic patet terciū ¶ Quarto admi ratō et stupor ex p̄dictis et p̄sequens de/ scribit. q̄ facta hac voce q̄uit multitudo magna et mēte confusa ē scz pre stupore et admiratōe. admirabāt. enīz taz subi tam mutatōez. quia ꝺ nihilo ad taz mag num statum subito erāt sublimati. Job. v. Qui ponit humiles in sublime et me/ rētes erigit sospitate. Et sic patet quartū Sermo alī ꝺ missiōe spūsācti LXIII

De excelso misit

ignez in ossibus meis & erudi/ uit me. Tre. j. Hieremias pro pheta a spūsancto inspiratus in persona ecclesie loquit in p̄fatis verbis resez̄as & annūcians q̄liter ei spūsancti missio facta sit Circa quā missionē in p̄dicta autorita te quinq; inuunt Primo enī spūsancti excellētia declaratur quia de excelso. Se cundo p̄sona mittentis insinuat q̄ misit scz deus pater. Tercio signū et figura in quo spūsanctus venit aptur. q̄ ignem. In specie enī ignis venit. Quarto in q̄s Ipūsctūs venit. vel sit missus subiungit quia in ossib⁹ meis. Quinto quē effectū spūsanctus venīs fecerit ꝺmonstratur q̄ erudiuit me. Ex p̄mo hec missio ostē/ ditur optima et perfecta quia de excelso Jac. j. Omē datū optimū et omē donuz p̄fectū desursum est. Ex secundo ostēdi tur caritate diffusa. quia ex numia carita te sua q̄ dilexit nos deus misit nobis p̄/ mo filium et tandē post recessum filij mi sit spūmsanctū. vt nobiscum in eternum maneret. gal. iiij. Quoniaz aūt estis filij dei misit deus spūm filij sui in corda ve/ stra. Ex tercio ostenditur efficacissima. Ignis enī inter omia efficacissim⁹ est. et multas habet opatōes. vt dictū ē in p̄ce denti sermone Ex quarto ostēditur mū da et sancta. nā ossa ecclesie sunt sancti et iusti in austeritate penitentie exsiccati & mundi facti Ex quinto ostēditur fructu osa q̄ eruditio discipline spūsancti fru/ ctuosa est valde. Hebr. xij. Omnis autē disciplina in p̄senti quidē nō videt gau/ dij esse sed meroris. postea aūt fructum pacatissimū exercitatis p ea reddz iusti/ cie. ¶ Primo ergo di. q̄ spūsancti mis/ sio de diuine maiestatis excellentia p̄ce/ dit. de quo nihil dicatur ad p̄sens. ¶ Se cūdo ostēdit q̄ spūsanctus a deo patre est missus. q̄ misit scz deus pater. Circa quod sciendū. q̄ cū sit vna essentia in tri/ bus p̄sonis. et omis actō et opatio ab es sentia procedat. oportet necessario q̄ q̄n do pater mittit spūmsanctū q̄ filiꝰ mit/ tat simlit. et spūsanctus eodē mō seip̄z

mittat.siue per seipm veniat.q2 vt dicit aug. Indiuisa sunt opa trinitatis. Et hoc est qđ dr iob.v. Cuz.ve.pa.quē ego mitt. vo.spi.ve.qui a pa.p. In eodē.xmj. Paraclit9 āt spūss.quē mit.pa.in no.me. Itē cū trib9 psonis vna sit eēntia cōis.et eēntia nō sepetur a psonis.nec psone ab eēntia oportet necessario q vbicūqz ē perso/na spirit9 scti.vel prīs vl filij.ibi sit eēntia diuina.et vbicunqz sit eēntia diuina ibi sit psona patris et filij et psona spiritus scti.iob.xmj. Philippe qui vidz me videt 7 patrē meū.nō credis q2 ego in prē et pater in me est. Et idē ē de spūssancto Et iō dū spūscūs aduenit tota trinitas venit. Iob.xmj. Ad eū veniem9 et mansionē apud eū fa. Diffusus est ergo spūs/scūs cū potētia miraculoz que patri attribuit.luce.ix. Dedit eis potestatez sup omnia demonia 7 vt lāguores cu. Diffusus est cum scientia veroz.q2 filio attribuitur sapiētia.io.xmj. Ille vos doce.o. ve. Diffusus est cū bonitate donoz.quia spūiscō attribuit bonitas. Ipe enī ē bonitas se nobis in suis donis effundēs ro. vnj. Quō nō etiā cū il.o.n.o.d. Et iō tb9 vicib9 xps aplis spūmsanctū dedit. Primo āte passionē ad faciēdum miracula q̄ndo misit eos ad p̄dicandū et dedit eis po.su.om.demonia et vt lāguores curarēt.qđ ad potētiā patris ptinet. Secū do post resurrectōez ad relaxandū pctā q̄ndo insufflauit in eos et ait. Acci.spiritūsāctū et quoz re.pec.re.eis. Iob.xx.qđ ad filiū ptinet.q2 vna clauis ad relaxandū pctā est sciētia veritatis q filio attribuitur.math.ix. Ut āt sciatis q2 fili9 homis ptātē bēt in terra dimittēdi pctā. Tercō post ascensionē ad cfirmandum cor/da. q̄ndo in linguis igneis vt hodierna die sedit supra singulos eoz spūsscti⁹.act.ij. Quod ad spūmsanctū ptinet.q2 ex mag pietate spūssancti p̄cessit.vt sic eos cōfir/maret. Dicit et q̄tidie spūssa.cū mentibus fidelium illabit.iohā.nj. Spūs vbi vult spirat. Et sic pz scdm ¶ Tercō ostē dit signū in quo spūssanctus missus est. q2 in igne. Disit inqt ignē. Circa quod nota q spūss.in quadruplici rez spē missus ē. Primo in specie colūbe sup xpm baptisatum.luc.nj. Descēdit spirit9 san. corpali spē sicut colūba in ipm. Scdo in spē nubis sup xpm transfiguratū.math. xvij. Ecce nubes cādida obūbrauit eos Tercō in specie flatus.iohā.xx. Insuffla uit et ait.accipite.spm sanc. Quarto ī spē ignis et lingue vt hodierna die. actu. ij. Apparuerūt illis di lin.tā.ig. Et hoc idō fecit ille spūs vitatis nō vt aliquā fictōez ostēderet sed vt daret intelligi q oīm ba rū rez pphetates spirit9 san. adueniēs in nobis opatur. ¶ Scdō ¶ Nā primo i spē colūbe venit ad ostendēdū q pphetales quinqz columbe in nobis aduenies opatur. nā colūba gemitū p cātu bz. felle carz in petra nidificat. est auis fecūda valde. et sup riuos aquaz stans in ipis aquis accipitrē speculat. Sic spirit9 sanc. veniens facit nos gemere p incolatu plentis miserie. p dilatōe patrie. 7 p peccatis aie De primo et scdo ps. Heu mi. q2 inco. m. plō. ē ba. cū ba. ꝛc. De tercō idē Lauabo p sin. noctes. i. pctā. lectū meū. i. p scientiā meā. Peccata enī noctes sunt. q2 in nocte fiunt et ad noctē infernī adducūt. io. nj. Omīs qui male agit odit lucem. Sic flere fecit petrū p peccatis suis. luc. xxij. Egressus foras petr9 fleuit amare Item felle amaritudinis et nequicie facit nos carere. esa. lxj. Spūs dnī super me eo q vnxerit me scz melle dulcedinis et bonitatis. Itē in foraminib9 petre. hoc est in vulneribus iesu xpi facit nos p̄morari. Bern. Ubi firma tutaqz requies nisi in vulnerib9 iesu xpi. gal. vj. Cristo. p̄fi. s. cr. In eodē. vj. Ego enī stig. do. no. ie. xpi in

cor.m.p. Ité facit nos valde fecūdos bo/
nis opibus.j.cor.j. Grās ago deo meo
sp̄p vobis in ḡ.dī.que data ē vobis q̄ ī
omni.di.facti estis in illo.i.ī spūsco Ore.
Amor domini nūq̄z ē ociosꝰ opatur enī
magna si est. Ité hominē riuus aquarū
id est grāz abundātez facit sibi cauere ne
ī ip̄is dyabolꝰ eū suffocet. Quia vt dicit
aug̃. Superbia etiā bonis opibus insi/
diatur vt p̄eant. Sic suffocatus fuit lu/
cifer et p̄mi p̄entes. Sed nō sic suffocata
fuit beata virgo. que plena omī gratia
et mater dī facta nō dixit ecce regina mū
di.ecce mater dn̄i.sed ecce ancilla dn̄i.lu.
j. ¶ D ¶ Secdo in spē nubis descendit
ad ostendendū q̄ spūssā. tres p̄p̄rietates
nubis in nobis opatur. Nubes.n.a ter
ra eleuatur virtute calorꝭ. refrigerium
p̄stat p̄tra incendiū solis. et pluuiā gene
rat ex resolutōe vaporꝭ. Sic spūssctūs
aduenies eleuat hominem a terrenis.
Ezech.vnj. Eleuauit me spūs inter celuz
et terrā. Unde d̄ viris spūalibꝰ dr̄ esa.lx
Qui sunt isti qui vt nu.vo.phil.nj. Arā
p̄uersatō in celis est. Ité refrigeriū p̄stat
p̄tra incentiua viciorꝫ.ecc.xxxij. Spiritꝰ
meus sup mel dulcis.sap̄.xij. O q̄z bonꝰ
et suauis est doīnꝰ spūs tuꝰ. in no. Hoc
fuit figuratū in nube filiorꝫ israel. in qua
dominꝰ eos p̄cedebat. vt p̄z exo.xiij Ple
emie.ix. In columna nubis ductor eorū
fuisti. Ité pluuiā lacrimarū in nobis ge/
nerat. ro.viij. Ip̄e enī spūs postulat pro
nobis.i.postulare nos facit gemitibꝰ in/
enarrabilibꝰ. ¶ Tercō in spē flatus da/
tus est aplis. ad ostendendū q̄ sicut fla
tus necessarius ē vite corpali et sine ipso
statim homo moritur. sic spūssanctus vi
te anime est necessarius et sine ip̄o aīma
est mortua. j. ioh.nj. Qui nō diligit ma/
net in morte. Et ideo signant ad relaxan/
dū peccata. spūss. datus est in spē flatus.
q̄ sicut flatū p̄dens moritꝰ. et flatuz recu
pans reuiuiscit. ita hō ꝓpter peccatū spi
ritūsanctū p̄dens moritꝰ. et p grāz spūzsā.
recupans reuiuiscit. col.ij. Et vos cū mor
tui essetis in delictis et p̄putō carnis ve
stre ꝙuiuificauit vos cū illo. s. cum spiri/
tusancto ꝓdonans vobis omīa delicta.
¶ Quarto in spē linguarū ignis super
apostolos apparuit ad ostendendū q̄ p̄
dicator verba ignita calefaciētia cor da.
a spūsi. hz et ip̄e pos eius loquit. grego.
Nisi idē spūs qui p os p̄dicatorꝭ loqui
tur assistat cordi auditoris ociosus ē ser
mo doctoris. matbei.xnj. Non enī vos
estis loquētes sz spūssanctꝰ. Hiere.xxnj.
Nūquid non v̄ba mea sunt quasi ignis
ardens et quasi malleus ꝓterēs petras.
Hoc fuit figuratū in esa. q̄ndo dn̄s ip̄e de
beret p̄dicare ꝑ ꝓphetā vnus de seraphin vo
lauit ad eū. et calculo ignito quē forcipe
tulerat de altari tetigit os eius. qui cal/
culus spūmsanctū figurabat In fine isti
us membri nota q̄ ter legimus in p̄inci
pio eccl̄ie spūsanctū datuz. Primo in
oratōne. luc.nj. Jesu baptisato et orāte de/
scendit spūssctūs Secūdo in p̄dicatōne
act.x. Loquēte petro cecidit spūss. super
omēs qui audierunt verbum. ¶ Tercio
in manuū impositōe. Act.vnj. Tunc ipo
nebant manus sup illos et accipiebant
spūmss. Et ideo si volumꝰ spūmsanctuz
recipe oratōni instemꝰ. quia orantibus
aplis spūssanctus datus ē. Instemꝰ p̄di/
catōni. q̄ in linguis igneis apparuit. ad
ostendendum q̄ in v̄bo p̄dicatonis spūss.
datur Instemꝰ ꝓfessioni vt sacerdos im
ponat nobis manus et det spūmsanctū
iob.xx. Accipite spūmsanct. q̄y. ꝛc. Et sic
ptz tercū. ¶ Quarto demonstrat in q̄s
spūss. missus est q̄ in ossibus meis Ista
sunt ossa de quibꝰ dictū est. ezech. xxxvij.
Fili hoīs vaticinare de ossibꝰ istis et di/
ces eis. Ossa arida audite v̄bū domini
ecce ego ītromittā in vos spūz et viuetis

Ista ossa in quib⁹ spūss. habitat et venit sunt viri sancti qui sex modis dicuntur ossa. scz ossa sicca. ossa dura et fortia. ossa humana. ossa viua. ossa redolēta. ꝛ ossa neruis colligata. ¶ Primo enī sunt ossa exiccata per abstinentiā esce et potus ab humore carnalis desiderij. ps. Ossa m. sicut cremiū aruerūt. ij. co. xj. In fame et siti et ie. mul. in frigore et nu. In eodez mj. Semp mortificatōez dnī nostri iesu xpi in corporibus nostris circūferentes Peccatores āt sunt ossa humentia et in aquis carnalis concupiscentie natātia. sap. ij. Nō sit pratū qđ nō ptran. lux. no. Unde dyabolo dr iob. xl. In secreto calami dormit in locis humētibus Et ido cū spūssanctus sit ignis nō potest in eis viuere ¶ Ecdo sunt ossa dura et fortia ad portandu3 onera penitētie. et ad tolerandū omia aduersa. ps. Ut iumētu3 factus sum apud te. j. cor. in. mj. Maledicimur et benedicim⁹. psecutōem patimur et sustinem⁹. blasphemamur et obsecramus. Peccatores aūt sunt ossa debilia nullu3 pondus penitētie valētia sustinere et omī temptatōi cedentia. Et ideo cū spūssanc. sit pondus penitētie virtutu3 et mox nō sustinetur ab eis. ¶ Tercio sunt ossa humana ꝓpter mansuetudiez pietatis: et non canina vel lupina. mat. xj. Discite a me qr mi. su. ꝛ hu. corde. In eodē. v. Beati misericordes qm. ip. poss. ter. Sic fuit mitis dauid q miphiboseth filiu3 filij inimici sui mortalis fecit dōmēsa sua et viris tabes qui sepelierunt ossa eiusdē saul inimici sui bona repromisit. ij. reg. xxj. Peccatores āt sunt ossa canina et lupina mordētia et lacerātia. Et iō cum benignus sit spūssanctus nō potest in eis requiescere. esa. lxj. Spūs dnī sup me et eo q̄ vnxit me. i. humanū ꝛ māsuetum me fecit. ¶ Quarto sunt ossa viua et nō mortua. p inhabitantē spiritū vite in eis. iob. vj. Spūs est qui viuificat caro āt nō prodest quicq̄z. In eodem. xmj Ego viuo et vos viuetis. Et etiā nō solū sunt viua in se sed etiā ꝓferunt alij vitam. Qđ figuratu3 fuit in ossibus helisei q̄ statim q̄ tetigerūt cadauer hoīs mortui reuixit homo. vt ptz. mj. re. xmj. math. x. Infirmos curate. mortuos su. lep. mu. Peccatores āt sunt ossa mortua vitam grē nō hētia. et iō cū spūssanctus sit spiritus vite nō potest requiescere in eis. Quinto sunt ossa redolentia p odorem bone fame et nō fetēta p fetorē īfamie. ij co. ij. xpi bon⁹ odor sum⁹ deo ībis q̄ pūt ꝛ ībis qui salui fiūt. Et alijs quidē odor vite in vitam. alijs quidē mortis in mortem. gene. xxvij. Ecce odor filij mei sicut odor ag̃ple. cui be. do.. ecc. xlix. Memoria iosie in cōpositōne odoris Peccatores āt sunt ossa fetēta coraz deo et sctis. esa. xxxmj. De cadauerib⁹ eorum ascendet fetor. Unde in vitaspatrum legitur. q̄ angelus obuians cuidā ornate mulieri peccatrici obturauit sibi nares dicēs. q̄ fetebat corā deo et sanctis. Et obuiās cuidam iusto pauperi vlceroso odorauit eum dī. q̄ redolebat coram dō ꝛ sanctis. Dicit philosopb⁹ q̄ canis nil sentit de odore nisi sit annexus rei comestibili vel veneree. sed illum optime sentit. Similit peccatores nihil sentiunt nisi ō odore carnaliū. Et iō cum spiritussan. non sit caro sed spūs nō redolet eis. Et ꝓpterea nō recipitur in eis. Sexto sunt ossa neruis colligata et cōpaginata. eze. xxxmj. Et accesserunt ossa ad ossa. vnum qđq; ad iunctura suaz. et ecce nerui ꝛ caro super ea ascenderūt. iob. x. Ossibus et neruis cōpe. me. Et non sunt ossa palituca et dissoluta. Omnia enī opa iustorū sunt regulata. et omēs sensus eoz regulati sunt. j. Coz. xmj. Omnia honeste et ꝑm ordinē fiant in vobis. Ro. xij Rōna

bile obsequiū vestrū.⁊ nolite cōformari huic seculo sup.q̄ totū est dissolutū.vn/ de religio xp̄iana.vocatur eo q̄ a multis abstinet et in multis se religat que alijs natōibus licent. Et inter xp̄ianos illi di cunt religiosi qui multū religant. ¶ Pec/ catores aūt sunt palitica ossa et dissolu/ ta q̄ facta et dicta eor a regula ratōnis discrepāt et discordant.ro.j. Et q̄ non p bauerūt habere deus in noticia tradidit illos deus in reprobū sensum.vt faciant ea que nō conuenūt repletos omni iniq̄/ tate.⁊c. Carissimi si volum⁹ q̄ spūssanct⁹ veniat in nos simus sicci p corporis ma ceratōem quia ipe est igit⁹ simus fortes p tolerantiā aduersor.q̄ ipe est vtus in deficiens et pondus virtutū.simus mi/ tes et humani p pietatem. q̄ benignus est spūs sapientie.simus viui per grām quia ipe est vita.simus redolētes per bo nā famaz.q̄ ipe odorat odorē spūalium et nō carnaliū.sim⁹ cōpositi et ordiati p regulā rōnis.q̄ ipe est regula omnis re ctitudinis et iusticie.et sic erimus ossa i magna reuerentia coraz deo. Talia fue/ rūt ossa ioseph̄ que filij israel cū magna reuerentia de egipto in terrā promissio/ nis transtulerūt.vt p̄z exo.xmj. Et sic p̄z quartum. ¶ Quinto ponitur effectus que spūssanctus veniens fecit ecclesie q̄ eruditeam. Hunc effectum spūssan/ ctus in tota ecclesia: et in anima cuiuslibet iusti q̄tidie facit. ¶ ¶ Nam p sep/ tem dona sua ipam erudit et informat Ipsa enī septem dona spūssancti sunt il/ le septez stelle in dextera filij que illumi nant totum mundum de quib⁹ dr apoc. j. Item sunt septem oculi qui sunt septē spūs dei missi in oēm terram.de quibus dr apoc.v. Item sunt septez lucerne que semp debent ardere in tabernaculo dei de quibus dr exo.xxv.q̄ dona spūssācti faciūt hoiez ardere et omia videre. Un/ de illa sancta animalia: in quibus erat spūs vite erant oculis vndiq̄ plena. vt dr ezech.j. Erudit ergo nos spiritussan/ ctus. ¶ Primo per donum sapientie duz effectum mentis cognitione pascit et de lectatōne bonorum illum afficit et refi/ cit dum.scz vera bona pro ut sunt bona amare et gustare facit. et facit dulcedi/ nez suauitatis eoruz sentire qui prius so lum terrena sapiebat. Hebre.v. Omnis qui lactis est particeps expers est sermo/ nis iusticie ¶ Perfectoruz autē est solid⁹ cibus eor qui pro consuetudine exercita/ tos habent sensus ad discretioem boni et mali. ¶ Scdo erudit per donuz intel lectus in bonis cognoscendis et maxie per fidem pficit et illuminat de credēdis act.xv. Fide purificans corda eorum. Tercō erudit per donuz consilij.dū cau tum facit hominē quo eligat bona et p/ eligat meliora et vtiliora salutis. Mat. xix. Si vis perfectus esse vade et vende omnia que habes et da pau.et ve.se.me. ¶ Quarto erudit per donuz fortitudi/ nis dum cōtra insultus temptatōnū pu gnantem roborat ostēdens ei soluz per patientiam eē pugnandū. luc.xxj. In pa tiētia vrā possidebitis animas vras. ¶ Qui to erudit p donū scientie.p qd̄ dat cognoscere bene agere ⁊ a malo recedere. Job. xxviij. Timere deū ipm̄ ē sapia.et recede a malo itelligētia.q̄ vt dr.ap̄lus.j.cor. xmj. Qui ignorat ignorabit. Sextro erudit p donū pietatis.dū p q̄sdaz ipetus funicu/ los ad bonū appetēdū ⁊ agendū attrahit. mat. mj. Venite p⁹ m.⁊c ¶ Septimo eru dit p donū timoris dū a malo culpe p̄sē/ tis ⁊ a malo pene future p q̄dā metuēda q̄ mētib⁹ hoiz suggerit retrahit ⁊ auertit ecc.vij. Memorare nouissima tua.⁊ in ęternū non peccabis. ¶ Postq̄z aūt spūssanct⁹ his septē donis nos erudiuit ⁊ informauit p eaď nos pugnare fa cit septē mala buane nature.⁊ primo

contra malum puerilitatis facit nos pugnare dono sapientie ¶ Peccatorem enim puer sensu et ope et omnia sunt opa puerilia. esa.lxv ¶ Puer cen.an.mo.j.cor.xmj ¶ Nolite pueri effici sensib⁹ sed malicia puuli estote. Exemplum sicut puer dat vnum aureum pro vno pomo. Ita peccator pro vno denario dat vnam virtutem. imo omnes. imo quod plus est deum sap̄.xij. Infantiū insensatorꝫ more viuentes. Sed p donum sapie efficit maturus in sensu et in ope discretus.gre. ¶ Per sapientiaꝫ maturi sum⁹. ¶ Secdo ꝓtra malū brutalitatis facit nos pugnare dono intellectus. ¶ Peccator enim sicut brutū animal solū exteriora in rebus sensibilibus cupit illis inherens tanq̄m fini. Interiora vo ecor nulla cognitōe attingit. Exemplum sicut vrsus nō discernit si apis ē in fauo.nec piscis si ham⁹ sub vme.sic pctōr nō discernit si sub ōlectatōe mūdi est pena eterna. Sed per donū intellectus hō penetrat interiora rei et ꝓgnoscit penaꝫ eternā et q̄ sub aspitate peitētie latꝫ glā infinita.ro.vnj. ¶ Hō sunt ꝓdigne passiones h⁹ tē.ad fu.glo.q̄ re.in no. ¶ Tercio ꝓtra malū piculositatis facit nos pugnare dono ꝓsilij. ¶ Peccator enim ē in multis piculis constitutus. ¶ Nā in carcere dyaboli manet et est sententiatus ad mortem. et ꝑuatus omnib⁹ bonis et de omnibus his non curat sed omni die exponit se piculo dum peccatum addit peccato osee. mj. Furtum et mendatium et homicidium inundauerunt.et sanguis sanguinē tetigit. Exemplum sicut vnus ribald⁹ exponereret se periculo intrans ad regem vt interficeret eum. Sic peccator dū peccat.quia quantuꝫ in se est vult interficere filium dei. Hebre.vj. Rursum crucifi. sibimetip̄.filium dei. Sed per donuꝫ cōsilij homo eligit tutam viam. scꝫ relinq̄re mundum et carnalia desideria q̄m ergunt hominem in infernum Thi.ij. Apparuit gratia dei et saluatoris.no.omi. ho.eruditos.vt abnegātes impietatez et seculares desideria sobrie et iuste ⁊ pie viuam⁹ in hoc seculo. ¶ Quarto ꝓtra malū cōtumacie spūalis certaminis facit nos pugnare dono fortitudīs. ¶ Mūdus iste est campus agonis et prelij. iob.vij. ¶ Milicia est vita hois sup terram. Et p. lium istud ē ita ꝓtinuū ⁊ forte: q̄ omnis homo succūberet nisi esset dei fortitudīe roboratus.luc.xxj. ¶ Petre ecce satbanas expe.vos.vt cri.sicut tri. Ego aūt ro.p te vt nō deficiat fides tua. Et ido oēs apli q̄n relicti sūt ppijs viribus sūt ducti. De hac fortitudine pctōr nō curat.qz ppijs viribus vult pugnare ut petr⁹ ⁊ ido sicut petr⁹ q̄ndie negat x̄pm.thi.j. Confitentur se nosse deum:factis autē negant Exemplū sicut homo stans tota die in forti p̄lio sine armis necessario mor̄. sic peccator dei fortitudine non armatus.sed homo iustus omnia vincit dono fortitudinis roboratus.phi.mj. ¶ Omnia possum in eo q̄ me ꝓfor. Sic vicit dauid golīā ⁊ sāson philisteos. ¶ Quīto ꝓtra malū erroris circa bona ⁊ mala dono sciētie facit nos pugnare ¶ Duplex enim erram⁹ in ꝓgnoscēdo bona ⁊ mala. ¶ Prio q̄n puū bonū et puū malū dicim⁹ magnū.bonū ⁊ magnū malū et e ꝓuerso Secdo q̄n illō qđ ē malū dicim⁹ bonū.⁊ illō qđ ē bonū dicim⁹ malū.esa.v Ve q̄ di.bo.m.ꝛc. ¶ Dia bona ⁊ mala mōi sūt pua bona ⁊ pua mala p̄ter pcm.qđ ē pessimuꝫ malū.virtutes enim ⁊ dona sūt optia bona.ia.j. De datū optiū.ꝛc. ¶ Pctōr āt bona ⁊ mala mōi reputat optia bona ⁊ pessima mala: pcm āt reputat puū malū ⁊ virtutes modicū bonum Exemplum sicut stulteus reputaretur qui diceret lutuꝫ melio⁹ auro.sic est peccator. Ez iustus per donū sciēne discernit mag̃ ⁊ pua bona ⁊ mala optimā

bonū et pessimū malū.mat.x. Estote pru dentes sicut serpētes. Sexto ꝓtra ma/ lū execrabilitatis.ꝑpter quā vita nostra est deo odiosa.facit nos pugnare dono pietatis Pctōr est deo execrabilis.quia nec sui miseret nec ꝓximi.ecc.xmj Qui si bi neqm cui bonꝰ erit Job.xxmj. Pauit emī sterilē et que nō parit.et vidue nō be nefecit. Omis miseratō pctōris est soluz circa carnē ꝑpriā que est sterilis.z nullū fructū vite parit. sed vermibꝰ deuoran/ da seruat.anime vō siue viduate suo spō so deo nō benefacit. Exemplū sicut bēns pulcrā.sapientē nobilē et diuitē vxorem et de ipa nihil curaret.sed de vilissima ri balda z turpi multū solicitaretur eēt exe crabilis coram hoībꝰ. Sic peccator qui ō anima nil curat est execrabilis coram deo math.xvj. Quā ꝓmutatōem dabit hō ꝑ aūa sua. Sed dono pietatis miseretur iustus anime sue.ecc.xxx. Miserere ani me tue pla.ō. Septimo ꝓtra malum stulte securitatis.qua nihil ē piculosius homī tot malis obsesso facit nos pugne dono timoris. Pctōr inter tot et tales ī imicos secure dormit et nihil timet Job. xxj. Domus eorū secure sunt et pacate. Et q̄d sequit. Ducunt inqt in bonis ō.s. et in pūc.ad inf er.desc. Et q̄re.q; sine tīo/ re vixerūt.ecc.j. Timor dnī expellit pecca tū. Nā qui sine timore est iustificari nō ꝑt. Exemplū: sicut hō obsessus in quoꝺ castro.et dure expugnatus. et timēs de perditōe intus.stultus et malus custos reputaret si secure dormiret z ꝓmesatio/ nibꝰ se daret et ostia castri nō firmaret. Sic pctōr ī ergastulo carnis obsessꝰ iq̄ ē pditō.et a demonibꝰ fortiter oppugnatꝰ stultus reputat.et vt malus custos dēt ꝓdemnari.si ostia sensuū non claudit.et ꝓmesationibꝰ vacat.et solerti cura se nō custodit. Abacuc.ij. Sup custodiā meā stabo.mat.xxvj. Vigilate et orate vt nō

intret.in tēp. Sed iustus dono timoris sicut timens semp custodit se.eccl.ij. Fili acce.ad ser.dī sta in iust.et ti.z ꝑpar.ai.t. ad tēp. puer.xv. In timore dnī declinat omis a malo. Et ideo cū in timore domi/ ni recedatur a malo.frequenter sunt co/ gitanda que timorem dnī incutiūt. sicut sunt punitōes quas deus fecit peccatori bus et pene future.ecc.xxj. Nisi in timo re.do.te.te instanter ci.subuer.do.te. Esai. xxxvnj. Ego dixi.in di.die.me.v.ad por unfer. Et sic patet q̄ntum

De sancta trinitate sermo. LXIIII.

Inuisibilia ipius a creatura mundi per ea que facta sunt intellecta ꝓspiciuntur sempiterna quoqz virtus eius et diuini tas.ro.j. Nihil est in vniuerso mūdo tā inuisibile et incōprehensibile sicut vnitas et trinitas dei. Potest aūt aliquid esse alicui inuisibile duobus modis. Uno/ modo ex parte sua quia non est luciduz vel coloratum .vt sonus .et ventus .et similia. Alio mō ex pte videntis.puta q̄n habet debilem et obumbratum visum. et isto modo non possumus videre ro/ tam solis quam aquila intuetur. Isto ergo modo trinitatem et vnitatem vide re non possumus ratione scilicet debili tatis intellectus nostri.quia vt dicit phi losophus. Sta se habet intellectus no/ ster ad manifestissima nature.sicut ocu/ lus noctue ad lucem solis. Hironimus Grandes materias parua ingenia nō sufferunt. Nihilominus quazuis tan ta sit difficultas in cognoscendo trinita tem et vnitatem dei: vult apostolus in verbis propositis q̄ per creaturas et p rationes naturales fidei tamen admi/ xtas ipsa vnitas et trinitas dei aliquo modo in enigmate tamen et multuz im perfecte attingatur. Et hoc nō vt ipa tri nitas probetur.sed vt ipsa ab impugnā tibus defendat Debem⁹ ergo eē pati de

federe ea que catholica fides tenet.j.pet.
nj. Parati semp reddere rōnē de ea que
in nobis est fide et spe. Sed in hac mate
ria est caute pcedendū. q2 vt di.augusti.
Ubi q̄ritur vnitas trinitatis patris ⁊ fi
lij et spūssancti.nec piculosius alicubi er
ratur.nec aliq̄d laboriosius inuenit̄ nec
fructuosius aliq̄d querit̄. Ad hoc tamē
querendū oportet nos humiliari ꝑm in
tellectū. Q2 vt dicit gre. Sacra scptura ē
magnum pelagus vbi elephas natat. et
agnus peditat. Debem⁹ ergo tenere ipz
intellectū sub impio volūtatis.ij.cor.x.
In captiuitatē redigētes oēm humanū
intellectum in obsequium xpi. Q2 dato
q̄ intellectus non possit videre que ō tri
nitate dicunt̄.dēt homo ꝑ voluntatē ip⁊
suz cogere dicens. Volo credere q̄ fides
catholica tenet siue intelligā siue nō.cuz
sint a prophetis ꝑ spūmsanctū qui men
tiri nō ꝑt ꝓphetata.ij.petr.j. Non enim
volūtate būana allata est aliq̄ndo pro⁊
phetia sz spūsancto inspirati locuti sunt
sancti dei hoīes. At xp̄o qui est ipa veri⁊
tas impata.iob.xmj. Creditis in deuz et
in me credite. Ab aplis qui viderūt p̄di
cata.j.io.j. Que vidim⁹ et audiuimus ⁊
man⁹ nr̄ē ꝓtrectauerūt ō verbo vite hec
ānunciam⁹ vobis.ps. In oēm terraz exi
uit so.eo.ꝛc. Per opera mirabilia app
bata et roborata. Jo.vj. Qui credit ime
opa q̄ ego facio et ipe fa. ⁊ ma.bo.f.mat.
xvj. Illi āt pfecti p̄dī.vbiq3 d.coop. ⁊ ser.
ꝓhr.se.sig. Et ab aug.⁊ aliis doctoribus
qui fuerūt sapiētissimi.et hec omia pba⁊
uerunt ⁊ viderunt ꝑm quod in vita ista
videri possunt ⁊ pbari attestata ⁊ in scri
ptis redacta. Et iō nō sum⁹ indoctas fa
bulas secuti.vt dr.ij.pe.j.sz vera loq̄mur
et tenemus. Et ꝓpterea inexcusabilis est
oīs bō q̄ his q̄ sunt fidei nō assentit cum
sint pbata ⁊ attestata oī mō q̄ aliq̄d pba
ri p̄t. Humiliemur ergo kmī in fide ⁊ cre
damus ea q̄ sunt fidei.nō possum⁹ alit̄ i
telligere.esa.vij. Nisi crediderit̄is nō in
telligetis. Si aūt credere voluerim⁹.ds
illumiabit nos.⁊ qō impossibile videba
tur possibile videbit̄ ac decēs.act.mj. Fi⁊
de purificās corda eoz. Teneam⁹ ergo
fidei nr̄ē ꝓfessionez. scz q̄ sit vn⁹ deus et
tres p̄sone vt dictū ē. et q̄ pater ⁊ filius et
spūssc̄us sint ille tresperssone. et omnes
tres sint solū vn⁹ ds ps. Benedicat nos
de⁹ deus noster ꝛc.esa.vj. Sanct⁹ sanct⁹
sc̄us do.ds exercituū.et nō dni dij Et ad
ꝓsolatōem fidei nr̄ē p rōnes p̄dicabiles
hoc solū in p̄senti sermone ꝓbare inten⁊
do. Et ꝑmo q̄ ē vnus ds tantum.scdo q̄
sint tres p̄sone. tercō q̄ste tres persone
sint pat filius ⁊ spūssanc. Prio ꝓbat q̄
sit solū vnus ds et tres p̄sone sint solum
vn⁹ de⁹ p tres rōnes. Pria sumitur a
cāis.q2 vt d.pbūs in caulis ordiatis im⁊
possibile ē in infinitū abire.imo deueni⁊
re oportet ad p̄maz cām.q̄ ē cā ordinans ⁊
disponēs oia alia. Manifestū ē āt q̄ to⁊
tū vniuersuz ordinatissime pcedit. Vaz
videm⁹ q̄ oī anno sol ꝓplet cursuz suuz:
et luna p eadē.xij.signa currit oī mēse p
q̄ sol in āno. Omēs etiā planete certo tē
pe ꝓplēt cursuz suū.firmamētū etiā cū oī
b⁹ stellis oī die voluunt̄ de p̄cto ad p̄ū
ctū.sp ē dies et noz.estas et hiems. Hec
cōia ad oculū videm⁹. Sile ē de hoīb⁹ ⁊
bestijs ⁊ ō oīb⁹ ꝓtingētib⁹ q̄ oīa deus or
dinatissime disponit ⁊ regit. Cap.vnj.
Attingit a fine vsqz ad finē foz.et di.o.s.
Quāuis hūc ordinē vide nō valeamus
imo oīa ista ꝓtigētia vident nobis a cāu
⁊ fortuna ꝓtigere.eccls.ix. Vidi sub sole
nec velociū ee curszuz nec fortiū bellū nec
artificū gr̄āz nec sapiētū panē.nec.docto
rū diuicias.sz tps casūqz i oīb⁹.sz vesice
i supdcis q̄ vidē⁹ ita ē i ultis ꝓtigētib⁹ q̄z
ordinē nō videm⁹.boe. Sz tu q̄zuis cāz
tāte dispositōis ignores tamē q̄ntū bon⁹

rectoꝛ mudū tempat recte fieri cūcta ne dubites. Cū ergo omīa sic oꝛdinate pceꝛdant et sint ita diuerſa inꝫ ſe. impoſſibile eſt qn ab vno regātur ⁊ diſponātur alis omīa miſcerētur ⁊ cōfūderētur et deficerent. Exemplū de ciuitate: ſi nō haberet doīnū. luce. xi. Omē regnū in ſe di. deſol. Et ideo phūs ꝓcludit. xij. metha. Unus ergo princeps. Hanc rōem tangit Boe. in ſcdo de ꝓſo. Hūc ne inqt phīa mūduꝫ temerarijs agi caſib⁹ fortuitiſqꝫ putas. an nullū ei regimē ineſſe rōnis. Atqꝫ in qm nullo exiſtimauerim mō vt fortuita temeritate tam certa regantur. vnū opi ſuo conditoꝛē pſidere ſcio deum. ¶ Secūda rō ſumitur a virtute ⁊ perfectione vnitatis. Oportet enī vt qcquid boni et pfectōnis eſt in creatura eminentius ſit in creatoꝛe. qꝛ nemo dat quod nō habet et cauſa eſt potioꝛ effectus. Sed omnes creature deſiderant vnitatem ſicut dicit boe. li. de ꝓſola. ſicut id in quo ꝓſiſtunt et ꝓſeruantur. quia omnes creature taꝫ diu ſubſiſtunt et ꝓſeruantur qm diu ſūt vnum deficiūt aūt cū diuidūtur ⁊ vnitatē pdunt. Exemplū in edificijs ⁊ in aīalibus et arboꝛibus et ciuitatib⁹. Tādiu. n. eſt aīal qꝫdiu coꝛpus et aīma vnita manēt. cū aūt ſepantur nō eſt pl⁹ aīmal. Et ſimle apparꝫ in omīb⁹. qꝛ vt dicit phūs vnū ⁊ ens cōuertunt. Et boe di. q omne qđ eſt idō eſt qꝛ vnū numeꝛo eſt. Anima ergo ē vtus vnitatis et pfectō. Optꝫ ergo q hec virtus ⁊ pfectō eminenti⁹ ſit in creatoꝛe. Et idō deus ē maxīe vnus. ⁊ tres pſone ſcꝫ pater filiꝰ ⁊ ſpūſſcūs magꝫ ſunt vnus deus: qꝫ aliq res ſit vna nūeꝛo. Et ex hoc etiā ſequit q oīm triuꝫ pſonarū ſit oīno vnū eſſe. vnū noſſe. vna potētia. vna vtus ⁊ vna opatō. Augu⁹. In diuſa ſunt opa trinitatis. Deut. vj. Audi iſrael doīn⁹ deus tu⁹ vnus eſt. Ad id Sicut dictū ē omīa ꝓſeruant in vnitate

cū ergo oīa ꝓſeruent in deo optet neceſſario q deus ſit vnus. alis eſſet oppoſitū in adiecto. act. xvij. In ipo eni vuimus mouemur et ſum⁹. ¶ Tercia rō ſumitur ex pfectōne primi principij. Optet enīꝫ neceſſario vt ꝓbat phūs q pmū principiuꝫ ſit ſumme pfectum. et q ei nihil deſit. Si ergo ſunt plura prima principia. q tūc eēt ſi tres perſone eēnt tres dij. oportebit q vnūqđqꝫ ſit ſumme perefectum. Aut ergo erunt oīno idē ita q qcqđ habet vnū habet aliud. tunc erunt ſuperflua. Deꝰ autē et natura nihil producunt ſupfluū neqꝫ fruſtra. ſiue vt melius dicam. tunc erunt oīno vnuꝫ. quia quecunqꝫ nullo modo differunt omnino ſunt vnū. Aut differunt in aliquo. ita q vnum habebit aliquid boni et perfectōnis quod nō habebit alterum. et perꝫſequens illud quod non habebit illud boni et perfectōis nō erit ſumme perfectum. Et ſic patet q eſt tantuꝫ vnum principiuꝫ. et p conſequēs tres pſone diuine nō ſunt tres dij ſꝫ vnꝰ deus. et ſic patꝫ primuꝫ. ¶ ℟ ¶ Scdo probatur q deꝰ ſit trinꝰ in perſonis. i. q tres pſone ſint in vno deo p tres rōes. Prima ſumīt a creaturis. vbi eſt imaginis ſignaculū. Scda a creaturis vbi ē trinitatis veſtigiū. Tercia a creaturis. vbi ē iocūditatis ſolatiū. ¶ Prīa ergo ſumīt a creaturis vbi ē imaginis ſigculū. q taꝫ eſt. In oī creata facta ad imaginē dei. vt in hoīe et in āgelo. eſt quedā trinitas in vna eēntia. qꝛ ibi ē intellcūs. i q vitas eſt ibi ē volūtas. in qua eſt amoꝛ. ⁊ ē ibi memoria in q ꝓſeruant intellecta. Si ergo in creaturis pfcis factis ad imaginē dei inuenīt quedā trinitas optet q pfectōri mō repiat in creatoꝛe cum ex hocipſo q ſunt vnum et tria. dicantuꝛ facta ad imaginem dei. et quicquid eſt in creatura. eminentioꝛi modo ſit in creatore. Gen⁹ ꝑmo. Faciamus hominez ad imaginē. ⁊

simili.nostram est ergo in deo quedam trinitas personarū. Nam ibi est pater p modū ꝓseruantis omīa.ipe enī omnia creauit regit et ꝓseruat.Est ibi filius per modū intellecte veritatis.qr ipe ē vitas. iob.xmj.Ego sum via veritas ⁊ vita Est ibi spūssanctus p modū amoris.quo scz pater amat filiū.et filius amat patrē.ipe enī spūssanctus amor est.j.io.mj.Deus sup.spūssanctus caritas est.Sicut ergo est vna anima et vnus āgelus.et in ipsa sunt tres potentie.scz memoria.intellcūs ⁊ voluntas.ita ē vnus deus ⁊ in ipo sūt tres persone.scz pater verbū et spūsscūs

¶Scōa ratō sumīt a creaturis in qbus ē trinitatis vestigiū vt in sole. Nam vt di.aug.in sole est quedā trinitas: et vnitas.representans trinitatē et vnitatez dī tanq̄z vestigiuz pedis repsentat pedem. Anima vo bois et āgelus boc idē repre sentant tanq̄z speculū imaginē et magis pfecte.In sole enī est ipa substantia solis tanq̄z pater qr a nullo generat.a quo ge nerat radius splendoris. sicut filiꝰ dei a patre.et ab vtroqz ꝓcedit calor scz a sole et radio eiꝰ sicut spūsscūs a patre et filio et hec tria sunt simul tpe.sicut illa eterni tate.qr statim q̄ sol fuit emisit radium.⁊ eodez tpe virtus caloris ab vtroqz ꝓcessit.sic deus ab eterno genauit filiuz.et ab eterno spūssanctus ab vtroqz ꝓcessit. Et sicut radius splēdoris a p̄ncipio fuit a sole natus et sp nascitur ab eo.et calor a p̄ncipio ꝓcessit ab ambobꝰ et sp ꝓcedit sic filius dei ab eterno fuit genitꝰ a patre et semp gignit siue generat.⁊ spūssanctꝰ ab eterno ꝓcessit ab vtroqz ⁊ sp procedit Et sicut radius splēdoris manens ī sole omnia et totū mundum implet lumine ita filiꝰ dei splendor glorie manēs in prē est vbiq̄z. Et sicut calor ꝓcedēs a sole et radio eius totū mundū calefacit.sic sp̄s̄ s.a prē ⁊ filio.ꝓcedēs cor da oīm boīnū calefacit. Et ꝓpterea in spē ignis apparu it. Et sicut sol p splendorē suuz omnia il luminat.sic deus p filiū suum. Joban.j. Erat lux vera q̄ il.om.ho.ve.zc. Et sicut sol p calorē et radium splendoris omīa opatur.ita deus p filiū ⁊ spūmsanctum omīa opat ⁊ regit.qr induisa sunt opa trinitatis vt dictuz est. Mirabiliē ergo vestigiū trinitatis relucet in sole Ter cia rō sumīt a creaturis.vbi est iocundi tatis solatiū.qr homo solus existēs non pōt plenā iocunditatē habere.qr est aīal sociale ſm naturā. Unde gen.ij. Non ē bonum homiē esse soluz.faci.ei adiu.si mile si. Animalia etiaz multuz affligun tur stando solitarie.vt canis in catena. Consistit autem pfectio societatis hūa ne in tribus.scz patre filio et vxore. Si enī ē pater filius ⁊ vxor plenaz iocundi tatē habēt quantū ad societatē. Cum igi tur in deo sit plena et pfecta letitia oz q̄ ibi eternalis societas repiatur. scz patez ⁊ filius.⁊ amor tanq̄z vxor.cui totuz bo num suum vult deus Quia si iocūditas societatis repitur in homībus que qui dē societas ex tribus perficitur vel com plet.oportet q̄ talis iocunditas societa tis eminentius sit in deo.quia vt dictuz est q̄cquid boni ⁊ iocunditatis est ī crea tura.eminētius est in creatore.et sic patz q̄ trinitas est in deo.ioh.v. Tres sunt q testimoniū dant in celo.pat verbum.et spūssanctꝰ.⁊ sic ptz scdm. ¶Tercō ꝓbat q̄ tres psone in diuinis sūt patꝰ filiꝰ ⁊ spi rituss̄cūs.Et p̄mo q̄ ibi sit patꝰ ⁊ filiꝰ ꝓbe mꝰ. Nā patꝰ ⁊ filiꝰ dicunt relatiue.⁊ idō ꝓbato q̄ ibi sit patꝰ.ꝓbatū erit q̄ ibi sit fi liꝰ. Circa qd̄ sciēdū q̄ tūc res dr pfectā ſm pbūz.q̄n hz ꝓpaz opatōez. Est ān duplex pfectō.p̄ma ⁊ scda. Prīa pfectō ē q̄n res est perfecta ad esse.secundo quando est perfecta quātū ad oparī. In dō ān optz omnē pfectōz ponere.ergo ꝓpaz opatōz

oportet ibi esse Est aũt duplex opatõ vt di.phũs. Una q̃ transit in exteriorẽ materiã.que nõ pficit opantẽ.vt secare ⁊ talis nõ est pfecta nec ꝑpa opatõ rei Alia est que nõ trãsit in exteriorẽ materiaz.vt intelligere et amare Et ista est pfecta ⁊ ꝑpria opatõ creature rõnẽ habentis.s.intelligere veritatẽ et velle et amare bonũ Cum igit̃ deo soluz optima et pfecta sint attribuẽda.solũ iste due operatões vel actões erũt in deo.scz intelligere veritatem et velle bonũ ꝑ amorẽ. Nã omĩa alia deus facit ꝑ solũ impium voluntatis. q: dixit et facta sunt. He ãt due opatões sunt naturales deo q: fm naturã suam sibi ꝓueniunt. nec ab eo separi possunt. q: si deus ẽ.oportet q̃ intelligat et amet. Propꝛia aũt et perfecta opatõ patris in q̃ntũ pater est vt possideat et generet filiũ sibi similẽ. Cũ igit̃ in deo sit perfcã paternitatis rõ.et pfecta paternitas. a qua omis alia paternitas noiatur.vt d.apo. epbe.nj.optet q̃ ds pater generet filium esa.vlt. Ego qui generatõz alijs tribuo nũquid sterilis ero . Talis ãt generatio oportz q̃ sit intellectualis.scz per intellectũ et nõ carnalis. q: generatõ carnalis trãsit in exteriorẽ materiã.que vt dictuz est deo ꝓuenire nõ potest. Deus ergo intelligendo se generat filiũ qui vocat verbũ patris.q: cũ intellectũ inq̃ntũ tale. sit pfectio intelligentis.et deus sit sua perfectio oportet q̃ solũ seipm̃ ĩtelligat et omnia alia in se.et ido talis relatõ que est in deo put ẽ intelligens et intellectũ.ẽ paternitas et filiatõ.⁊ iõ deus inq̃ntuz intelligit seipm̃ est deus pater. et inq̃ntũ ẽ ĩtellectus a se est deus filius. Et sic p3 q̃ eius dẽ nature et eiusdẽ essentie est pater ⁊ filius.q: deus intelligens et intellect9 eiusdẽ nature et essentie est.ioh.x. Ego ⁊ pater vnũ sum9. Et q: nullũ accidẽs ꝑt deo in esse.q: aut corrũpet vt febris.aut perfice ret vt sciẽtia.quoꝝ vtrũq3 ẽ impossibile in deo.ideo oportet q̃ talis relatõ que ẽ inter patrẽ et filiũ sit in deo realit̃.nõ enĩ in deo relatões sunt affixe extrinsec9 eẽntie diuine sicut relatõ paternitatis in petro est affixa extrinsecus ꝑsone petri.sed sunt ipa eẽntia diuina.et ido relatões in do scz patrnitas ⁊ filiatõ ⁊ spiratõ sũt ꝑ se subsistẽtes.et sunt ipe persone diuine. Nã pater ⁊ filius ⁊ spũssanctus sunt tres ꝑsone subsistentes. Et q: deus se ab eterno intelligit.iõ ab eterno generat filiuz. ps. Ego hodie genui te.sup.in eternitate. Semp ergo generat filiũ.q: in eternitate nõ ẽ prius ⁊ posterius. Iste ergo filius dei oportet q̃ sit ꝑ oĩa equal patri ĩ potẽtia et sapĩa ⁊ in omĩ re.q: ad pfectõ nẽ patris generantis ptinet. vt generet filiũ per oĩa sibi similẽ et equalẽ. Q: patrnitas diligit filiũ sicut seipm̃ et omne bonum suuz libenter daret ei. Unde pater bene cõplexionat9 et pulcer ⁊ sapiẽs: ⁊ in oĩbus perfectus libenter generaret vnuz filium talem.⁊ ad magnam perfectõem patris pertineret si posset talẽ filium generare ⁊ ad defectũ pertinet q̃ nõ ꝑt talem filium generare. Cuz igit̃ deus sit sũme perfectus nec in eo aliquis sit dfect9 oportz q̃ generet filiũ ꝑ omĩa sibi simile ⁊ coequalem. Et hoc est quod dr Jo. x. Pater qd̃ dedit mihi maius omĩbus est.i.dedit mihi totũ bonũ suum quod ẽ maius omĩbus rebus.ergo deus filius est omĩpotẽs omnia continens ⁊ omĩa disponens.sicut deus pater. Sed cõtra dicitur Johã.xiij. Pater maior me est. Ad quod dicendum q̃ verum est inq̃ntum fuit homo scz fm naturaz humanã quaz assumpsit. Et etiaz ab angelis fuit mioratus fm naturã.nõ aũt fm gratiaz q: etiã inq̃ntũ hõ habuit maiorez grãm omĩbus angelis.ps. Diminuisti euz paulominus ab angelis scilicz fm naturam

gloria et bonore coronasti eū scz sup oēs
āgelos p gratie et glorie plenitudinē.io.
.j. Uidum⁹ gloriā eius gloriā quasi vnⁱ
geniti a patre. Ista rō q filius sit equalis
p omīa patri est ad ꝓpīm. qm melius satis
pōt demōstrari q filius ē p omīa equal'
patri. Et q: hunc et omēs alios sermoēs
ad populū facio. iō aliā rōnē ad hoc pⁿ
nere nō curo. Scdo ꝓbem⁹ q in diuinis
est tercia ꝑsona q vocat spūssc̄us Quod
sic ptz. Q: sicut dictū est supra. q̄cq̄d boⁱ
tatis ⁊ vⁱtutis et pfectōis est in creatura
oportz q eminētius sit in creatore sicut ī
cā et in dante. Sed amor in creaturis in
ter omīa pfecta ⁊ vⁱtuosa obtinz ꝑmū lo⁄
cū. Nā inter āgelos ordo seraphin ē su⁄
p⁹em⁹. q: denoīatur ab īcendio amoris
dicuntur enī incendētes. Inter celos il⁄
lud supmum ē quod denoīatur ab igne
amoris scz celū empirreū. Inter elemēta
illud ē supⁱ⁹ quod assiⁱlatur amori. sicut
ignis. Inter virtutes amor obtinet prin⁄
cipatū. imo est forma et dans eē omībus
vⁱtutibus. et sine ipa nulla virt⁹ opatur
vt di. apo. j. cor. xiij. Uidem⁹ etiā in infe
riorib⁹ q oē agens mouet res amatas.
Aliqui diligūt diuicias. aliq delicias. a⁄
liqui bōrē et potētiaz. et ideo ꝓpter ista
omēs mūdani opant. Aliq̄ diligūt deū
sup omīa. ⁊ iō tales ꝓpter amorē dei om
nia p̄dicta ꝓtēnunt. et nudi nudū crucifi
xū sequunt in artissima pauptate. Si er
go in creaturis inuenit amor taz vⁱtuos⁹
vt p eaz operant oīa oportet necessario
q eminentius repiatur in deo. Cui⁹ rō
ē. q: vuīqq̄q tanto fortius amatur q̄n⁄
to meli⁹ ꝓgnoscit. et q: deus cognoscit se
vt infinituz bonū. iō summe infiniteqz se
amat et filiū suū. et ecꝺuerso filius eoꝺē
amore amat se ⁊ patrez. Et iste amor vo
catur spūssc̄us. qui ab vtroqz ꝓcedit. nā
a patre in filiū et a filio in patrez. Et iste
spūssc̄us siue amor oportet necessario q

sit tercia ꝑsona in trinitate. Qꝺ sic patet
In nobis amor est accidēs. q ꝑt adesse
vel abeē. in deo āt vt dictuz est nō ꝑt esse
aliqꝺ accidēs. Unde optz q oē qꝺ est in
deo sit subsistēs vt verus de⁹. q: oē qꝺē
in deo est deus. Cū ergo hoc ꝓbatuz sit:
q in deo sit amor. optz q talis amor non
sit accidens sz p se subsistēs. Ad hoc aūt
q aliquid p se subsistat in rōnabili et in⁄
tellectuali creatura accipit nomē ꝑsone
Nā ꝑsona est rōnalis nature indiuidua
substātia. Indiuidua aūt substāna p se
subsistit. ⁊ iō spūssc̄us cū p se subsistat in
diuidua natura est tercia in trinitate p⁄
sona. Ulterius iste spūssc̄us oportet q sit
eiusdez eētie et nature cū patre et filio.
Cui⁹ rō est. q: natura amoris vnire est.
Nā transfert amantē in amatū. vt d. dy
onisi⁹ et aug⁹. Si ergo amor q est in no⁄
bis hanc virtutem habet. multomagis
amor diuinus. ergo spūssc̄us q est amor
pris ad filiū ⁊ filij ad prēz vnit patrē cū fi
lio in eaꝺē eētia et natura. ⁊ ē cū eisdez
in eaꝺem essentia et natura. ꝓpterea spi
ritussanct⁹ vocat vīculū amoris. Et q: in
essentia dei nihil est quod nō sit deus.
iō spūssanct⁹ cum sit in eadez essentia cuz
patre et filio est verus deus: sicut pater
et filius. Et sic patz q est vnus deus. et
sint tres ꝑsone. et q iste tres ꝑsone sunt
pater et filius et spūssanct⁹. et q iste tres
ꝑsone sunt vna et eaꝺem eētia et p con
lequēs sunt vnus nature et vnius eēn⁄
tie. et omnes tres sunt vnus deus. et nō
tres dij. Bene ergo d. apo. q ꝑ ea que
facta sunt dīnitas dei et eius virtus co⁄
gnoscitur. quia per rationes sumptas a
creaturis omnia supradicta sunt ꝓba
ta. Et sic patet tercium.

De epla sm̄o de eaꝺē materia. LXV.

Gratia domini nostri iesu xp̄i ⁊ caritas dei ⁊

cõmunicatõ sanctiſpũs ſit semp cũ omni
bꝰ nobis.ij.coꝛ.xiij. Taꝫ in euangelio q̃ꝫ
in epiſtola exp̃imitur trinitas diuinaruꝫ
pſonaꝝ cũ ſuis appꝛopꝛiatis et attributis
Nam in euangelio exp̃imit̃ pſona p̃ſ
cum ſuo appꝛopꝛiato ſcꝫ potẽtia que patꝛi
appꝛopꝛiatur.ibi. Nemo poteſt hec ſigna
facere que tu fa.ni.fu.de.cũ eo. Quia mi
rabilia facere potentie patꝛis attribuit̃.
Pſona vo filij cũ ſuo appꝛopꝛiato.ſ.ſa
pientia que filio appꝛopꝛiat̃ ibi. Scimuſ
q̃ a deo veniſti mayſter. Filiꝰ enĩ ad do
cendũ nos ſapiẽtiã ſuã venit in mundũ
vt verꝰ mayſter.iobã.xiij. Vos vocatis
me mayſter et dnẽ et bene.ſuꝫ eteni Pſo
ſona ãt ſpũſſancti cuꝫ.ſuo appꝛopꝛiato.ſcꝫ
bonitate que ſpũſancto appꝛopꝛiat̃ exp̃i
mit̃ ibi Spũs enĩ vbi vult ſpirat ⁊ vo.e.
au. Ex magna enĩ ſua bonitate ſpũſſan.
ſpirat nobis bona deſideria et facit nos
vocẽ ſuã audire. Simulit̃ in verbis.ppo
ſitis de epla hodierna ſumptis eedẽ tꝛeſ
pſone cum ſuis attributiſ exp̃imuntur
Nã pmo exp̃imituꝛ pſona filij cũ attribu
to ſcꝫ grã ibi. Grã enĩꝫ dnĩ noſtri ie.xp̃i.
Grã.n.xp̃o attribuit̃.iob.j. Gratia ⁊ ve
ritas p ieſum xp̃m facta eſt. Scdo exp̃i
mit̃ pſona patꝛis cum ſuo attributo qđ
eſt caritas ibi. Caritas dei. Caritas enĩꝫ
deo patꝛi attribuit̃.j.iob.mj. Deus cari
tas eſt. Tercõ exp̃imit̃ pſona ſpũſſancti
cũ ſuo attributo qđ eſt ꝯmunicatio ſui
ipſiꝰ.ibi Et ꝯmunicatõ ſanctiſpũs. Attẽ
buit̃ enĩ ꝯmunicatõ ſpũſancto.q̃ꝛ p ſpi
ritũſanctũ omne bonũ ꝯmunicat̃ nobis
Vnde apls poſtq̃m multa bona enaꝛꝛa
uit data nobis p ſp̃m ſanctũ ꝯcludit.hec
aũt op.vn.at.id.ſ.di.ſin.p.vult.j.Coꝛ.ij.
Verũ q̃ꝛ triũ pſonarum eſt vna eſſentia
et p ꝯſequens vna virtus et vna operaꝛ
tio.ideo omĩa ſupꝛadicta et omĩa alia q̃li
bet triũ pſonaꝝ operatur nihil enĩ vna
opatur qđ alia non opetur. Aug⁹ Indi
uiſa ſunt opa trinitatis.iob.v. Quecun
q̃ꝫ pater facit hec et filius ſimiliꝫ facit Et
ideo ad hoc oſtendendũ apls ait Gratia
dnĩ noſtri ieſu xp̃i et caritas dei et ꝯmu
nicatõ.ſ.ſ.ſit et nõ dicit ſint. vt oſtẽdat q̃
hec oĩa ab vna vtute ꝓcedãt. Vnde aug.
di q̃ incarnatõem xp̃i tota trinitas opa
ta eſt.tamẽ ſoli filio attribuit̃.et ſolus fi
lius dicit̃ incarnatus.iobã.xiij. Nõ cre
dis q̃ꝛ ego in p̃ẽ et pater in me ẽ.philip
pe qui videt me videt et patrẽ meuꝫ. Ꝫ
omĩpotẽtia appꝛopꝛiat̃ patꝛi ne ꝓpt̃ anti
quitatẽ tꝛis credat̃ impotẽs. ſicut apud
nos ſenes ſunt impotẽtes q̃ꝫ filius ⁊
ſpũſſancꝰ ſimiliꝫ ſint omĩpotẽtes. Et ſic
eſt de aliis. Nã filio appꝛopatuꝫ ſapiẽtia
ne ꝓpter iuuentutẽ credat̃ inſciꝰ. Et ſpi
rituiſancto appꝛopꝛiat̃ bonitas ne ꝓpteꝛ
abundantiaꝫ ſpũs et virtutis credat̃ mi
nus pius et bonus: ſicut apud nos eſſe
ꝯſueuit. De iſtis ergo ſex ſcꝫ tribꝰ appꝛo
pꝛiatis et tribꝰ attributis erit ſermo pꝛe
ſens. Nã in pꝛeſenti ſermone de vnitate
eẽntie et trinitate pſonaꝝ dicendũ eſt.
Primo ergo de appꝛopato patꝛis dica
mꝰ qđ eſt potẽtia. Circa quod ſciendum
q̃ tripliciter deus pater ẽ omĩpotens.et
omĩa ꝑt. Et ſi multa dicat̃ nõ poſſe. hoc
nõ eſt ex defectu potẽtie eius. ⁊ ſcꝫ
ex q̃ttuoꝛ ꝯtingit.ſcꝫ ex defectu rei vl ex
impoſſibilitate eius qđ dꝛ non poſſe. vl
ex eo q̃ talis potẽtia ex impotẽtia pꝛoce
deret.vel ex eo q̃ talis potẽtia defectũ in
deo poneret quod eſt impoſſibile. Pri
mo deus oĩpotẽs dicit̃ aliq̃ndo nõ poſ
ſe aliquid ex defectu rei.ſic non ꝑt facere
q̃ ego ſũ in pluribꝰ locis ĩ eodẽ tpe q̃ꝛ nõ
ẽ paſſiua potẽtia ĩ me ad hoc recipiendũ
et ſm hũc modũ dꝛ q̃ deus nõ potuit ma
iꝛẽ gratiã neqꝫ pluꝛes ꝯferre beate ma
rie q̃ꝛ ſm ꝯditiõeꝫ ſue nature nõ fuit ca
paꝫ maioꝛis gratie neqꝫ pluriũ. Exẽplũ
de vꝛceo pleno aqua in quem quis nõ ꝑt

mittere plus q2 vrceus nō potest pl⁹ re/
capere. Similit papa non posset facere
vnā feminā ep̄m neq3 vnū iudeū. quia i
vtroq3 nō est potētia passiua ad recipiē
dū ordines. ¶ Scdo deus oīpotens dr
nō posse aliquid ex impossibilitate rei sz
ex eo q illud nō est possibile. sic nō p̄t fa
cere q aliqđ p̄teritū nō fuerit puta q ego
nō fuerī natus. vel q ꝓpositiones sint si
mul vere. vel q ego sim homo et asinus
simul. vel q corrupta sit virgo. ¶ Tercō
deus omipotens dicit nō posse aliquid
eo q illud faciēdo deficeret a talis potē/
tia ab impotētia p̄cederet. sic deus non
p̄t peccare q2 peccare ē deficere a regula
rōnis et peccatū ē quidā defectus rōnis
Unde aug. d. q peccatū nihil ē a nihil fi
unt homines cū peccant. Et hoc. d. q homes
ideo peccant q2 in efficiētia boni stare nō
possunt. Exemplū de cadēte qui ideo ca
dit q2 nō potest se tenere. Et sm hūc mo
dum dicit q deus nō posset vnū sanctum
hominem ad infernū ꝓdemnare. q2 ꝓdēna/
re innocētem est magnū peccatū. Unde
petrus de tharētbalia d. q deꝰ possz tra
here iudā de inferno. sed nō posset emit/
tere petrū de paradiso ¶ Quarto deus
oipotens dr nō posse aliquid ex eo q tal'
potencia poneret defectum in deo. et sm
hunc modum deus non p̄t esse corpus.
nec potest aliquā penā pati in sua nāta.
nec potest esse ignorās. nec potest aliquā
mutatōem recipe. Et iō nō potest p̄destī
natos ad vitā eternā mittere ad infernū
nec p̄scitos ad infernū mittere in paradisū
q2 seqūretur q deus mutaret in ꝓposito
quod est impossibile. Psa. xxxj. Hō ē de
us vt hō vt mentiatur. nec vt filius hois
vt mutetur. Unde simplr deus posset p̄
destinatos dānare et prescitos saluare.
Sed ꝓsiderando q sunt p̄destinati vel
prescīti nō posset. Si ergo volumꝰ q oī/
potentia dei manifestetur in nobis ista

q̄ttuor remoueamꝰ a nobis. q2 vt dictū
est. dei potentia hec q̄ttuor nō valet effi/
cere. ¶ Primo amoueamꝰ a nobis defe
ctū capacitatis et extēdamꝰ nosip̄os ad
maiora. et tūc deus dabit nobis maiorē
gratiā apoc. xxij. Qui sanctus est sancti/
ficetur adhuc. Sed si volumꝰ semp sta/
re in modico bono qđ facimꝰ. deus non
potest nobis dare maiorē gratiaz. q2 nō
sumus capaces. hiere. xxij. Scribe virum
sterilē istū. qui nō ꝓsperabit in diebꝰ suis
iob. xxix. In nidulo meo moriar. esa. xxj.
Panē nostrū ꝓmedemꝰ et vel. n. o. tantū
mō inuocetur sup nos nomē tuū. Satis
videt multis q viuāt de suo. et q signēt
se de mane et vtinā se bene signarēt. Cō/
tra tales dr apoc iij. Utinā esses frigidꝰ
aut calidus. sed q2 tepidus es a nec frigi
dus nec calidus. incipiaz te euomere ex
ore meo. Exemplū deus facit vt natura
que mēbro operanti dat virtutē et nō ope
ranti retrahit. Unde fabri habēt fortio/
ra et meliora brachia. sc̄ptores meliores
oculos. cursores fortiora et meliora cru
ra. Item facit sicut rex qui dat feudū mi
luti et si prudenter agit dat ei castrū. ppte
rea dī. a p̄lis ad phi. j. Hoc oro vt caritas
vrā magis ac magis abundet in sciētia:
et in omni sensu. ij. cor. ix. Potens ē de/
us omnē gratiā abundare facere in vo/
bis vt abundetis in omne opus bonum.
¶ Secūdo amoueamus a nobis ipos
sibilitatem. vt si volumus amici dī fieri
in hac vita. non simus amici seculi hui⁹
q2 ista sunt contraria a impossibilia. nā
deus mandat p hiere. aliena nō rapere.
ꝓpria largiri. vana non appetere corpus
macerare. Profundus aūt oīm ꝓtrarius
docet. nā p alapa reddet vulnus p vul
nere mortem. inimicos expellit. bona co
rū aufert. pauperibus nō benefacit. sed de
coriat ip̄os. honores sūope quert. a ven
tri vt deo seruit. phi. iij Quoꝝ deꝰ vēter

est Et ideo impossibile est eē amicos dei
7 mōi Ja.iiij. Adulteri nescitis q2 amici/
cia b9 mōi inimica est dei. quicūq3 ergo
voluerit amicus eē hui9 seculi inimicus
dei ꝓstituitur. ecc.ij. Ue peccatori ingre/
dienti terrā duabus vijs. Impossibile ē
ergo eē cū dō et cū mundo. luce.xj. Qui
nō ē mecū ꝓtra me est. et qui nō colligit
mecum dispgit. ¶ Tercō amoueamus
a nobis impotentiā resistendi peccatis.
q2 omnipotētia dei cū tanta impotētia
stare non potest. et q9 ꝑ est dominari
hoib9. et regere ciuitates. 7 vni vili tem/
ptatōi non posse resistere. 7 vnū motuz
nō posse refrenare. puer.xvj. Melior ē
patiens viro forti et qui dnātur aīo suo
expugnatore vrbiū. boe. ¶ Unde q̄nta sit
malox impotentia. vt nunq̄m ad id q̄d
desiderāt possint venire scz ad ꝑfectum
bonū. Et idō si volum9 q̄ dei potētia bi/
tet in nobis. resistam9 mōdo. carni. 7 dya
bolo. iac.iij. Resistite dyabolo et fug. a
vo. ¶ Quarto amoueamus a nobis id
q̄d ponit defectū in deo. scz falsaz fidem
q2 fides exterarū natōnū ponit magnuz
defectū in deo 7 falsitatē. cū dicat eū esse
solū. cum ipe sit trinus. cū dicat ipm esse
solū deū. cum ipe sit deus 7 homo. Hēa
m9 ergo verā fidē que credit deū sicuti ē
hebre.x. Accedam9 cū vero corde in plei
tudine fidei aspsi corda a cōscientia ma/
la et abluti corpus aqua mūda teneam9
spei nostre ꝓfessionē indeclinabilē. io. xj.
Qui credit in me. et si mor. fu. vi. 7 omis
qui vi. 7 cre. in m. n. m. ineter. Ecce magē
ōipotentia de mortuis viuos facere 7 a
morte ꝑpetua ꝓseruare. Et hoc iō q2 de/
fectū fidei nō habem9. Si ergo volum9
q̄ deus ꝑ suā potentiā habitet in nobis
extendam9 nos ad maiora. nō sim9 ami/
ci hui9 seculi. resistam9 peccatis et hēa/
mus verā fidē. et tunc in deo omīpoten/
ti erim9 valde potētes. et mirabilia facie
mus. io. xiij. Qui credit in me opa q̄ ego
facio et ipe fa. 7 ma. bo. fa. Et sic ꝑ ꝑmū.
Scdō de quodā attributo patri dicam9
quod est caritas. ¶ Et nota hic drām inē
appropata attributa et ꝓpria. q2 appropā
tū ita appropatur vni psone q̄d nō alte
ri. vt potētia solum patri. sapiētia solum
filio. et bonitas solū spūisancto. Sed at/
tributa sunt ꝓmunia essentie diuine 7 at
tribuūt vni psone sicut alteri. vnd caritas
ita attribuit ꝑ sicut filio 7 spiritui sco. Et
idē ē de gtia et de ꝓmūicatōe. 7 de oīb9 q̄
de essentia diuina p̄dicant. q̄ q̄ sunt infi
nita. Propa vero sunt que ita ꝓueniūt
vni psone q̄ nullomō alti. vt gigni filio:
et gignere patri 7 ꝓcedere spūisancto.
Sic ergo caritas attribuit deo. ¶ Circa
q̄d sciendū q̄ maxima caritas dei ad ho
minez q̄ntum ad q̄ttuor demonstratur.
Primo q̄ filium suum hoīem fieri con
stituit et naturā humanā tanq̄z in spon
sam sibi accepit. ioh.j. Uerbū caro factū
est. Unde cātam9. Hodie celesti sponso
iuncta est ecclesia. Ecce mirabilis amor
quia imperator diues. potēs. sapiēs. pul
cer. et eternus accepit paupculaz inuali
dā. fedam. insipientē. 7 morti ꝓdemnatā
hebre.ij. Nusq̄z enim an. appre. sed semen
abra. ¶ Scdō in eo q̄ eundē filiū post/
q̄m carnē assumpsit. fecit. xxx. annis fui/
re pro hoīe erudiēdo et informādo in lu
to penalitatum humane nature. et tan/
dem ꝑ ipō redimendo ꝓstituit eū mori.
ioh.xij. Sic deus dilexit mundū vt filiuz
suū vnigentū daret scz ad mortē. Hic ca
dit exēplū d̄ paulino epō nolano qui ꝑ
filio vidue liberando iuit ad africam. et
factus ē seruus. Quere in dyalogo gre.
¶ Tercō in eo q̄ hoīes sibi in filios ado/
ptauit et fratres xp̄i. j. ioh̄ā. nj. Uidete q̄
lem caritatem dedit nobis deus. vt filij
dei noīemur et simus. ¶ Quarto in eo
q̄ homines sic redemptos 7 in filios ad

optatos.beredes regni fecit insimul cū filio suo iesu xpo.ro.vnj. Filij dei sumus si autē filij ⁊ beredes.beredes quidē dei coheredes autē xpi. Si ergo volumꝰ q̄ caritas di maneat in nobis attendamꝰ ad ista q̄ttuor. ¶ Primo vt naturam nostraz sic exaltatā ⁊ magnificatam in suo honore cognoscamꝰ scz in honore virtutū quia honor sm philosophuz.ē reuerētia exhibita in testimonio virtutis. Sbi. mj. Sic state in domino carissimi. Hō2 mūdi ē falsus honor.quia ē hō2 pānoruz ⁊ eq̄ruz ⁊ domicelloz. Hic cadit exēplum d̄ illo qui osculabat pānos suos quia ppt eos hōrabatur. ¶ Secdo vt iformatōez quā christus fecit nobis retineamus Jo. xiij. Qui habz mādata mea.⁊ seruat ea hic est qui diligit me. Et ipm p nobis redimendis mortuū nō amplius morti exponamus:quod facimꝰ dū peccamꝰ.be. vj. Rursuz cru.sibimet.fi.dei. ¶ Tercio vt filij adoptiui in adoptōe filioruz dei viuamus.qđ facimus dū sm spūm viuimus et nō sm carnē.ro.vnj. Qui spū di agunt hi filij sunt dei. Ibidē. Debitores sumꝰ nō carni vt sm carnē viuamꝰ.si.n. sm carnē vixe.mo.si āt spū.fac.car.mor. viuetis sup. in adoptōne filioz. ¶ Quarto vt p tpale gaudiū regnū eternū nō p̄damus.math.xvj. Si quis vult piꝰ me ve.scz ad regnū.abne.semet.⁊ tol.cru.su. .i.renū ciet vite carnali et gaudio mūdi: seu tpali et agat penitētiā. Si aūt hic voluerimus delectari pdemꝰ regnū eternū iob.xxj. Ducūt in bo.di.su.et in pūc ad īfer.des. Luc.xxvj. Recoz q̄ recebo.in vi. t.ꝛc. Et sic ptz scdm. ¶ Tercō de appropriato filij qđ est sapia dicamꝰ. Circa quod q̄ttuor videamꝰ ¶ Prīo q̄ filiꝰ dei per sapiētiaz suā scit omia p̄sentia p̄terita et futura cogitata.⁊ q̄ in celis ⁊ q̄ in tris sūt et que esse possunt.heb.mj. Omia nuda et aperta sunt oculis eius.puer.vnj.ego sapientia habito in ꝓsilio et eruditis inē sum cogitatōibus. p me reges regnant: et legū conditoꝛes iusta decernūt. Secū do q̄ filius dei p sapiaz suā est causa omniū rez q̄ fiūt vel sunt. Sic enī artifex p scientiā suā est causa forme introducēde in artificiatū.ita dei filius p sapiam suā est causa tocius rei.iobā.j. Omia p ipm facta sunt.i. p filij sapientiaz.heb.j. Per quē fecit et secula. ¶ Tercō q̄ sapiētia filij dei multuz a sapientia mundi differt. Jac.nj. Non est sapia ista desursum descēdēs.sed terrena animalis.dyabolica. que aūt desursum est sapientia.primū q̄dem pudica ē deinde pacifica.modesta. suasibilis.bonis ꝓsentiēs.plena miseri: cordie et fructibus bonis. iudicans sine simulatōe. ¶ Quarto q̄ ipa sapia dei ē ipe filius di.et idē in essentia cū deo. ecc. xxxiij. Ego ex ore altissimi prodij primogenita āte oēm creaturā.j.cor.j. Nos autē p̄dicamꝰ xpm crucifixuz.dei virtutē ⁊ di sapientiaz. Ex his q̄ttuor debemꝰ accipere q̄ttuor vtilia documēta. Et primo ex hoc q̄ ipe scit oia.ac etiā cogitata.dēmus concipe magnū timorē et magnam erubescentiam de peccatis. q̄ et omnes angeli et sancti similiter vident omnia. cuz ipm deum vident. Et quis ita effrons q̄ non erubesceret peccare cum femina in platea. Certe omē peccatū ita est abominabile corā deo et curia celesti sicut peccatū carnale corā hoibus. Sap.xiij. Similiter sunt abominabiles deo impiꝰ et impietas eiꝰ. Et iō ois pctōr est sicut canis et sicut meretrix impudens. Hier.nj Frons meretricis facta est tibi. noluisti erubescere. Cogitemus carissimi qualis verecundia erit in die iudicij.quādo ab omnibus omnia videbuntur Dan.vij Judicium sedit et libri aperti sunt.id est conscientie singuloruz. Et quia sicut canes peccauerūt.ideo sicut canes expellēt

Apoc.xxij. Foris canes et venefici Et iō sicut dicit boetⁱ⁹. Magna est vobis si dissimulare non vultis necessitas indita probitatis.cum ante oculos agitis iudicis cuncta cernentis. Hic cadit exemplū de illo beremita q̄ simulauit se velle peccare cum vna meretrice dicēs q̄ ita videretur in camera sicut in platea.ppter qđ meretrix verecundata conuersa est. Secundo ex boc q̄ ipe per sapientiā est causa rerū,debemus accipe exemplum operandi que scimus.Hath.vij. Non omnis qui dicit mihi do. do.intra.in re. ce.sed qui fac.volun.patris mei ipe intr. in reg.ce. Ridiculum est alios docere et nihil operari. Talis est sicut candela lucens que se consumit et alios illuminat Iac.i. Estote factores verbi et non audi/ tores tantum fallentes vosmetipsos Carissimi omnes sumus xp̄iani et veritatem scimus et credimus . sed nūq̄d nō damnabimur si non fecerimus ea. certe sic.luc.xij. Seruus qui nouit voluntatē dñi sui.et non fe.pm vo.eius vap.plagis mul. Exemplum de ficulnea: que bēbat solum folia cui maledixit xp̄s ⁊ statī aruit.vt patet math.xxj. Aug. Bene loqui ⁊ male agere nihil aliud est q̄ se sua voce damnare. Item surgunt indocti et celum rapiunt.nos autem cum doctrinis nris ad infernum demergimur.ro.ij. Qui p̄/ dicas non furandū furaris pm duriciam tuam et cor impenitens thesaurisas tibi iram in die ire. Tercō ex boc q̄ eⁱ⁹ sapientia est dissimilis sapientie mundi debemus ipam imitari.vt non sit sapiētia nostra terrena aīalis dyabolica Sapia mundi dicitur terrena.q̄ de terrenis cogitat.de terrenis loquit.et terrena docet operari.hiere.xxij. Terra terra terra audi verbū domini. Dicit animalis .quia sicut talpa inuoluit se ī terrenis ⁊ vt aranea euiscerat se pro terrenis.psal. Omni nostri sicut aranea meditabunt Et sicut o.nia animalia vertūt faciē suā ad terrā sic ipa sola terrena respicit. Dicit dyabolica.q̄ sicut dyabolus sp decepe nititur.puer.xx. Omnis emptor d.malū est malū est.et cum recesserit gloriabit. Item totus conatⁱ⁹ eⁱ⁹ est ad ascēdendū sicut lucifer voluit ascendere.esa.xiv. Ascendā super altitudinē nubiū et similis ero altissimo Vit ergo sapiētia nostra pudica modesta . pacifica misericordia plena . bois ꝓsentiēl.plena bois fructib⁹ Quarto ex eo q̄ sapientia dei est filius dei.debemus sup oia sapientiā dei querere tā q̄ perfectum bonum. sap̄.vij. Venerūt mihi omnia bona pter cum illa.puerb. viij. Melior est sapia cunctis opib⁹ pre cioſissimis et omne desiderabile ei nō pt cōpari Et sic patet tercium Quarto de attributo filio sc̄ gratia videamus que gratia quantum ad nos xp̄ianos mirabilis apparet quantū ad quattuor Primo q̄ in suum populū nos elegit ōibus alijs reprobatis. Osee.j. Voca. nō plebē meā plebē meā.iob.ix. In iudicium ego in hunc mūdū veni. vt qui nō vidēt videant.et qui vident ceci fiant. Gratia dei olim quieuit sup iudeos. sed ablata ab eis ppter peccata eor.modo requiescit sup xp̄ianos. Hoc figuratus fuit q̄n do arca dei capta fuit ⁊ translata ad philisteos.et posita in tēplo dagon. et d̄ mane inuentum est ydolū dagon pectum ad terrā capite truncatū.vt ptz.j.regū.v. Quia in receptōe gratie fidei filij di.omnia ydola sunt confracta Secōo quia nobis infirmantibus efficacissimas medicinas sc̄ sacramenta ecclesie prepara/ uit.luc.x.alligauit vulnera eius infūdēs oleum et vinum Nulla alia natio hab⁹ medicinas nisi mortales.contra infirmitatem peccati. Tercō q̄ thesaurus vtutis passionis xp̄i nobis per prelatos

ecclesie dispẽsandus int̃ christianos ẽ ꝺ relictus. ⁊ ꝓ ipsos oportet habere quicũ q3 vult. Quia vt ꝺ.au. Non est locꝰ veri sacrificij in toto mundo extra catholicam eccĩa3. Et similiter eius doctrina ĩ nobis requieut. marc.mj. Vobis datũ est nosse mi.reg.ꝺei. ceteris aũt in paboł vt videntes non videant ẽc. ¶ Quarto quia solũ xp̃ianis celũ aperit̃ omibꝰ aliis foris remanentibꝰ mat.xxv. Domine dñe aperi nobis. Et sequit̃. Amen dico vobis nescio vos. Unde petro principi apłoꝝ siue xp̃ianorũ capiti dictũ ẽ. Tibi dabo claues regni celoꝝ. math.xvj. Ex bis quattuoꝝ iuuatamur ad alia quattuoꝝ. ¶ B ¶ Primo vt nõ sicut iudei ꝓpter peccata nr̃a reprobemur. Hiere.vj. Argentum reprobũ vocate eos. q. ꝺominus proiecit illos. Sic esau ꝑmogenitꝰ ysaac reprobatꝰ est. ⁊ iacob substitutꝰ ẽ ro. ix. Jacob dilexi. esau autẽ odio habui Sic reprobatꝰ ẽ saul et ꝺauid substitutꝰ .j.reg.xvj. Quousq3 tu luges saulem cuz ego abiecerim eũ. Ista reprobatiõ insensibiliter fit quotidie. Nã ad locum iudeis deputatũ scz in infernuz quotidie vadunt xp̃iani. et strages ⁊ pestilentias in iudeos reprobatos factas q̃tidie patiũtur. p̃s. Reges eos in vga fer. ⁊ t.v.fi. cõfringes eos. ẽc. Et iꝺo potest ꝺicere xp̃s illud gene.vj. Penitet me fecisse hoiem iꝺ ẽ penitet me fecisse populũ xp̃ianum elegisse tot mala sunt in eo. et iꝺcirco delebo eũ a facie terre. Et iꝺeo debemꝰ valde timere ne et nos reprobemur et a gratia effluamus. hebre.ij. Propterea abũdantius oportet nos obseruare ea q̃ auꝺiuimꝰ ne forte pefluamꝰ. ¶ Secundo vt istas medicinas sumamꝰ quas xp̃us fecit in sanguine suo. ⁊ vt secure sumeremus ipe voluit primo sumere. nã ⁊ ieiunauit ⁊ baptisatus est: et omĩa opa virtutiũ exercuit. vt nos simuliter faceremꝰ. iob.nj. Exemplũ enim ꝺedi vobis ẽc. Et quiꝺ prodest ꝓfici medicinaz nisi sumatur. imo est ꝺispendium magnũ. Dic.n. ꝺr xp̃s omnes saluasse. quia fecit medicinas potentes saluare omẽs. si sumant̃. Et iꝺeo ait mat.xxvj. Bibite ex hoc oẽs ¶ Tercõ vt istũ thesauꝝ carũ teneamꝰ et per indulgentias que per exercicia ỹtutum ⁊ opera pietatis ꝺantur ipo vtamur. j. thi.mj. Exerce teipm circa pietatẽ Et quiꝺ prodest tenere thesauꝝ in arca clauluz ecc. ¶ Sapĩa absconꝺita ⁊ thesauꝝ inui. que vti. in vtrisq3. Nã ille seruus q̃ abscondit pecuniaz ꝺni sui et non ẽ vsus ea ꝺemnatus est. ⁊ ab eo ẽ ablata. luc. xix. Ex ore tuo te iuꝺico serue neq3 quare nõ ꝺediꝺisti pecu.m. ad mensaz ¶ Quarto vt nitamur in celũ intrare per portam angustã pn̄e. math.vij Contendite intrare ꝑ angustã portam q. arta est via que ducit ad vitam. mat.xvij. Regnum celoꝝ vim patitur ⁊ violenti rapũt illo Carissimi ista est magna gratia: q. olim quantuncũq3 homo bene operetur ad inferos et non ad celos ibat. iob.xvij Si profunꝺuz inferni ꝺescẽꝺit anima mea. vbi ꝓstituta est ꝺomus omni viuẽti. Et sic ptz quartũ. ¶ C ¶ Quinto de appropriato spũsancto. scz ꝺ bonitate ꝺicamꝰ que quantũ ad q̃tuor apparet mirabilis siue magna. ¶ Primo in eo q. ꝓtra nos voluntarie multociens peccantes non prouocatur. sed pacienter expectat vt reuertamur ⁊ misereatur nostri. Esai.xxx. Propterea nos expe.ꝺe. vt misereatur nostri. apoc.nj. Ego sto ad ostiũ ⁊ pulso si qs ap.mi. intr. ad illũ. Statiñ. q. peccator voluntarie offenꝺit ꝺeũ. ꝺberet mitti ad carcerem inferni sicut reus crimis lese maiestatis nisi bonitas spũsancta sustineret euz. qlibet peccator ꝺẽret sic cogitare q̃re ter̃a nõ absorbz me sicut ꝺathã et abyron. q̃re nõ suffocor sicut pharao

et exercitus ei⁹ est suffocatus. quare nō
consumor ignis incendio sicut ille quin
q3 ciuitates in momēto submerse sunt. q̄
rea bestijs non deuoror: sicut filij israel
a serpentibus pierūt. ¶ Aunquid illi pl⁹
peccauerunt. Certe non. O quot sunt q̄
equalia peccata sicut quicūq3 ex istis ha
bent. et tamē ex bonitate spūssancti mise
ricorditer tolerantur. Sed audi puersi
tatē. eccls. vnj. Quia non pfertur cito cō
tra malos sententia absq3 vllo timore fi
lij hoīm ppetrant mala. ¶ Scdo in eo
q̄ peccatores reuertētes. tam hilariter ⁊
benigne suscipit Hiere. nj. Tu fornicata
es cum amatorib⁹ multis. tamē reuertē
tego suscipiā te. Hoc figuratū est in pa
tre filij prodigi quē pater hilariter susce
pit. luc. xv. Videns illū. misericordia est
motus. et cecidit sup col. eius ⁊ osculat⁹
est eum et ait seruis suis. adducite vitu.
ꝛc. ¶ Tercō in eo q̄ reuertentib⁹ omnes
offensas ⁊ peccata dimittit. lu. xvnj. duo
hom. ascen. in temp. Et sequit Descēdit
hic iusti. in do. su. ab illo. p̄s. Dixi confi
tebor aduersum me iniust. me. do. ⁊ tu re.
impie. pec. mei. ¶ Sic pfecte absolut ma
theū petrū. adulterā. magdalenaz. ⁊ unfi
nitos alios ¶ Quarto in eo q̄ reuersos
sic ornat et ditat. vestiens eos veste nu
ptiali oīm virtutū ⁊ donorum spūsancti
luc. xv. Cito proferte stolam primā. ⁊ in.
il. et da. anu. in ma. eius. ⁊ cal. in pe. eius.
Que vestis plus valet q̄z totus mund⁹
quia facit hominē dignū deo et cōuiuio
regali vite eterne. Si ergo volum⁹ q̄ bo
nitas spūssancti nobis prosit: adhuc q̄t
tuor aduertamus. ¶ Primo vt cito ad
deum q̄ramur exquo nos ita pacien
ter expectat. eccl. v. Ne tardes conuerti
ad dominū ⁊ ne differas de die in diez Q̄
si diu faceremus eū expectare. sicut ē mi
tis in expectando. sic esset seuerus pt⁹ ea
in puniendo. Exemplū acetum factū de

dulci vino magis est forte q̄z de labrusta
luc. xnj. Ecce venio p. nj. ānos querēs fru
ctum in ficulnea hac et non inuenio. suc
cide ergo illā vt quid etiam terraz occu
pat. Sic iudeos p quadraginta ānos ex
pectauit quos postea in excidiū ⁊ extmi
nium tradidit. p̄s. Quadragita ānis pri
m⁹ fu. ge. huic. ꝛc. ¶ Secūdo ex quo ita
benigne suscipit secure ad deum reuerta
mur dicentes. Pater pec. in ce. et coraz
te ⁊ non sum dignus vo. fi. tu. sed fac. me.
si. vn. d̄. mer. t. luc. xv. hebr. nj. Ideamus
ergo cum fiducia ad thronū glorie eius
vt misericordiam consequamur et grati
az inueniam⁹ in auxilio oportuno. ¶ Ter
cio ex quo omīa peccata dimittit pure et
deuote ipa confiteamur. q̄ aliter nō cō
sequeremur indulgentiam de peccatis.
esa. xlnj. Dic tu iniquitates tuas ⁊ iusti
ficeris. Exēplū d̄ dauid q̄ quia dixit pec
caui. statum dixit nathan prophcta. trā
stulit deus peccatum tuū a te. ij. reg. xij.
Et angelus cedens populū stati dauid
dicente. ego sum qui peccaui ego inique
egi. conuertit gladiū suū in vaginā ⁊ nō
occidit āplius populuz. ¶ Quarto exq̄
tam preciosam vestē nobis donat et ita
virtuosam eam reuerēter ⁊ cū magna di
ligentia teneam⁹ ⁊ custodiam⁹. ⁊ nō sor
tiamur de illa exponētes eam fortune. si
cut milites pilati sortiti sunt de tunica i
cōsutili xp̄i per quaz hec vestis figura
batur. quod facim⁹ dum non curamus
bene operari. sed dicimus si predestina
tus sum q̄ saluer. saluabor omnino alit
non. Aliqui volunt eam diuidere dum
fidem vel castitatez vel aliā virtutez sine
ceteris volunt habere. p̄s. Diuiserunt si
bi vestimenta mea. ⁊ sic patet q̄ntum. ¶
Sexto de attributo spūsancto: quod ē
cōicatō dicamus. Circa quod nota q̄ bo
num ē cōicatiuū sui ipsius. Bonitas ergo
spūssancti in boca ppaz quia bona sua

nobis cõicat. Quattuor ãt bona spũssã cius nobis cõicat abũdanter et excellenter. ¶ E ¶ Primo bona nature. scz aĩmã et corpꝰ in vno homine ꝓiungendo gen.j. Faciamꝰ hoiez ad imaginẽ et similitudinẽ nostram. Ecce magna dignitas in natura esse ad imagĩnẽ dei factum ¶ Ecdo bona fortune scz diuicias bestias acoẽm creaturã subijciendo nobis. ps. Omĩa subiec. sub pe. eius o. ⁊ bo. vm. ꝛc. Ecce magna abundantia in fortuna. vt omĩa sint facta ꝓpter nos et ad nostruz seruicium deputata. ¶ Tercio bona gr̃tie scz vtutes ⁊ dona nobis infundẽdo. j.cor.xij. Hec omĩa opatur vnus atqz idem spũs diuidens singulis prout vult ¶ Quarto bona glorie. scz dei visionez ꝓmittendo. Job.xmj. Ego manifestabo ei meipm ro.vmj. Ipe em spũs testimoniuz reddit spũi nostro q filij dei sumus. Si ãt filij et heredes scz glorie dei que ẽ hereditas Ex his quattuor ad alia ꝗtuor inuitamur ¶ E ¶ Et primo vt bona nature ad dei cultum exerceamus et in ipsis deo seruiamus. ps. Fortitudinem meam ad te custodiã. i. ad tuũ cultuz. Et simile est de ingenio et prudentia ⁊ dõibus bonis nature. que omnia ad laudẽ dei debemꝰ exercere. esa.xlmj. Populuz istũ creaui mihi laudẽ meã narrabit. qa bona nature tenemus a deo sicut miles tenet feudum a rege. et iõ omni die maẽ debemus osculare terrã in huius recogĩtionem sicut sardi pedem iudicis arboree. j.cor.xmj Quid habes quod nõ accepisti. si autem accepisti qd gloriaris quasi non acceperis. Et iõo cũ bona nature deus auferta nobis. vel non dat ꝓfecte murmurare nõ debemus. mat.xx. Amice nõ non facio tibi iniuriã. an non licet mihi qd volo facere. ro.ix. Nunqd dicit figmentũ ei. qui se finxit quid me fecisti sic an nõ habet potestatẽ figulꝰ lutũ ex eadẽ massa facere aliud quidẽ vas in honorẽ aliud in ꝓtumeliã. ¶ Ecdo vt bona fortune in nostrũ ꝓmodũ cõuertamus. vt scz ipsis dominemur et nõ dñentur ipsa nobis. q: vt dictũ est. Deꝰ subiecit ea pedibus nostris. Itẽ q ipis non ad luxurias vel superbiam vtamur sed ad corporis sustentatõz. j. thi. vj. Habẽtes ali. ⁊ qui teb. ꝓten. s. Itẽ vt ipis peccata nostra redimamꝰ. Dan.mj. Peccata tua ele. redi. ¶ Tercõ vt p bona gratie vitam eternã mereamur q: p omne opus bonum gratia informatum vitam eternã meremur Ro.vj. Gratia dei vita eterna. Qui aũt non est in grã p nullum opus bonũ meretur vitam eternã. luc.v. Per totaz nocte labo. nihil. cep. Tunc homo in nocte laborat quãdo sine gratia operatur. Ad hoc ergo sũt nobis data bona gratie. vt opera nostra sint digna vita eterna. Jo. xmj. Si hec scitis beati eritis si feceritis ea. ¶ Quarto vt gloriã dei pro q̃ habẽda bẽmꝰ pignus spũm sanctũ. vt d. apls ij. ad cor. j. toris pcibus flagitemꝰ. vt qõ nobis deus disposuit ante secula donare cum sibi placuerit largiaꝫ. ¶ Qua vt d. grego. ipa predestinatõ regni celestis ab omnipotenti deo sic est ordinata. vt sanctorum precibus obtineatur. Et iõo iesu orante celum est apertum. lu. xj. Pete tite et accipie. q̃ri. ꝛc. Et sic pz totum.

¶ Unica pria pꝰ tri. d euã. ꝑmo. LXVI.

Homo quidam erat diues. ꝛc. Luc.xvj Dic. doce. in de ꝓfol. Non qd ante oculos nostros situm est sufficit intueri sed rerũ exitus prudentia metitur. Hõ ãt rõnalis a rõe p quam a bestijs differt habet ꝓsiderare finez rei. Et iõ hõ rõnal finẽ dẽt cõsiderare. Doeta. Quicqd agis prudẽter agas et respice finẽ. Unde hõ qui ꝓsiderat solũ presentia et nõ futu

ra bestijs ꝓpatur. ps. Homo cū in bono re esset scz rōnis non intellexit. scz p̄m rō/nem ꝓsiderare finem et idō ꝓpatus ē iumentis Qui vult ergo esse homo ⁊ caue re a peccatis consideret nouissima sua. ecc. vij. Memorare nouissima tua ⁊ in eternū nō peccabis. Consideremus ergo p̄sens euangelium et videbimus mirabilia et p̄sentia et futura. In quo continentur quattuor. Primus est stat⁹ peccatoris ⁊ iusti in vita. in quo dei iusticia ꝓmendetur. ibi. Homo quidam erat dives. Secūs est transitus vtri⁹q3 per mortem. in quo diuersa eorum ꝓditio dēō/stratur. ibi. Factum est autē vt mo. men. Tercium est petitio diuitis post mortē. In quo malox summa miseria declaratur. ibi. Ele. aūt ocu. suos cum ess. in tor. Quartum est responsio abrae ad diuitē in quo seuera sentēcia enarratur. ibi Recordare fili quia recepisti bona in vita t. Primo ergo ponitur status peccatoris et iusti in vita. ¶ ¶ Sed primo status peccatoris qui describitur quadruplicier scz diues et iniquus vanigloriosus et superbus. gulosus ⁊ luxuriosus. immisericors et crudelis. ¶ Primo nam q3 fuit dives et iniqu⁹. Ubi nota q̄ dives inquantū dives non damnatur. qđ patet ex hoc euāgelio. Nam abraā valde dives fuit. gen. xiij. Erat abraā dives valde in possessione auri et argenti. ⁊ tamen non est damnatus. sed i requie collocatus. Similit antiq patres valde diutes fuerunt. qui omnes sunt saluati.

¶ ¶ Damnatur autem diues triplicit vel quia male acquisiuit. vel quia male retinuit. vel quia male expendit. Si male et iniuste acquisiuit damnatur vt fur Si male ⁊ tenaciter tenuit vt seruus diuiciax ⁊ non dominꝰ. damnatur vt auarus. sicut ille diues qui dicebat. Gaude anima mea ba. mul. bo. repo. in an. plu. luc. xij. de quibus nec ipe comedit nec alijs comedēda dedit. scz homo extraneus vorauit ea. Ita accidit auaris. Et idō sequitur. Stulte hac noc. re. ani. t. ꝛc. s. demones. que āt pa. cuiꝰ erunt. Si vero male et inutilit expēdit dānatur vt ꝓdigus ⁊ dissipatoꝛ bonoꝝ dñi sui. sicut iste diues epulo. luc. xvj. Hic diffamatꝰ est apd illū quasi dissipasset bona ipius. Omnia enī bona que habemꝰ deus nobis tribuit vt dispensatoribus suis. math. xxv. Simile est regnum celorū homini pegre. p fici. qui. vo. ser. s. et tra. il. bona sua. Basilius. In iniustus ē deus ⁊ res inequalit distribuēs. cur enim tu abundas ille vo mendicat. nisi vt tu bone dispēsatōnis p̄mia ꝓsequaris. ille vero patiētie brauiss decoretur. Sic ergo ꝓdemnatꝰ ē diues iste iniquus. ¶ Secdo fuit vanigloriosꝰ et superbꝰ q3 induebat purpura q̄ē vestis regia. ⁊ bisso quē pānꝰ lineus mollis ⁊ delicatus. Glosa Purpura colox est regij tinctus de cochlis marinis ferro ꝓcissis emissa. bissꝰ ēgenꝰ lini cādidi ⁊ mollissimi. Purpura ergo indebat exteriꝰ ⁊ bisso interiꝰ ad modū cocte. Purpura aūt sanḡne tingit. purpura ergo vestiūtur q̄ vestimēta sua multiplicāt d̄ sanḡne maxime crucifixi vt dici. vel de sanḡne pauperꝝ vt vsurarij ⁊ pdones ⁊ raptoꝛes. scz certe vestimētū istud mixtū sanḡne erat i ꝓbustiōez ⁊ cibꝰ ignis. vt dꝛ esa. ix. Bissꝰ vo ppt cādoꝛē sigt innocētā quā allegāt multi ad palliād iqtatē suā q̄li ex rōnabili cā talia faciāt. Tales illudūt xpo i purpura vt milites pilati ⁊ veste alba vt mīstꝛi heꝛodis ¶ ¶ Sūt āt q̄ttuoꝛ q̄ aggḡuāt ⁊ īducūt pcēm i luxu vestiū. Primu ē superfluitas q̄n tātuꝫ dāt ꝓ vno vestimēto de cuiꝰ supfluitate posset multi pauperes viuere. Secōm ē multiplicitas vt q̄n ptice pendēt oncrate vestib⁹ ⁊ pauper nudi frigore moꝛiunt. biero⁹. Aliena rape

cõuincit qui vltra neccssitatẽ sibi retine/
re ꝓprobatur. Terciũ est indecentia q̃ re
spicit ordinẽ et statũ psone. nõ enim decet
clericum habitu militari vestiri nec rusti/
cum veste regali. Quartum ẽ ostẽsio que
respicit vanitatẽ et laudem. Unde nõ ẽ
gloriandũ de vestib⁹ cum poti⁹ sint vitu
pium. Oportet enim ouẽ de lana gloriari
nõ boiem. ⁊ vermẽ de serico. boe. Gem/
may fulgor oculos trahit. sz quid ẽ i hoc
splẽdore ꝑcipuũ gẽmay est illa lux non
boim. greg⁹. Nemo vestimenta ꝑcipua
non nisi ad gloriã querit: vt hõrabilior
habeat. Ubi nota q̃ gloriari ⁊ supbire
de vestib⁹ ẽ valde piculosum ⁊ ꝓfusione
diguũ. q̃ vestes sunt boi ꝓcesse post pec
catum in penã. Nã ãte erat nud⁹ ⁊ vesti
ebatur lumine vt sol. ⁊ candore vt lilium
Sed post peccatũ de⁹ fecit tunicã pelli/
ceã in signum furti. sicut suspedẽdo super
oculos fascia alligatur. Furat⁹ ẽ enim po
mũ vetitũ et furari voluit deitatẽ. Et iõ
sicut furẽ deus exuit eũ candore ⁊ lumie
et fasciauit eũ pellibus sicut furẽ euntez
ad suspendiũ et adiudicauit eum morti
Unde gl'ari de vestibus silẽ ẽ ac si quis
vadẽs ad suspendiũ de pulcra fascia gl'a
retur oculoy. Uel si qs gl'aret̃ de pulcra
creatura. gen. xx. Ecce dedi fratri tuo mil
le argẽteos hoc erit tibi in velamen ocu
loy. ⁊ vbicunq̃ prexeris scito te depben
dz. Itẽ absurdũ ẽ valde q̃ nobilis crea/
tura sicut hõ ad imaginẽ dei fact⁹ glorie
tur de lana pecudũ. de pellib⁹ aialiũ. de
pennis auiũ ⁊ de viscerib⁹ vermiuz. in q̃
ostendit magnã pauꝑtatẽ suã ⁊ vilitatẽ
vipote ab aliis victũ et vestimẽtũ mẽdi
cans. Exemplũ mulier portans capillos
alienos nullo mõ vult vt sciat̃ et si scitur
valde verecundat̃. Hic cadit exemplũ ꝺ
illa limea que vni mulieri portãti capil/
los alienos bendã vel peplum eleuauit
pisis ad sanctã katherinã. ¶ Tercõ fuit
gulosus et luxuriosus q̃ epulabat̃ quo
tidie splẽdiꝺ Ubi nota q̃ vent⁹ ⁊ genita
lia sunt aduicina ⁊ vnus seruit alteri.
Unde q̃ cõtinue bene comedit ipossibi/
le ẽ q̃si qn luxuriet̃. biro. vent⁹ mero estu
ans facile spumat in luxurias. Unde de
sodomitis dr q̃ peccatũ eorũ fuit saturi
tas panis ⁊ vini ⁊ ociũ. ezechie. xvj. Hec
fuit iniqtas sodome sororis tue saturi/
tas panis ⁊ ociũ. Unde hec ẽ potissima
rõ quare indicit ieiunũ et cibi carnium
vitant̃. vt luxuria tempetur. O quot se/
q̃ces habet iste diues q̃ corpi suo seruiũt
sicut deo phi. nj. Quor de⁹ venter ẽ. ecc.
vj. Omnis labor hois in ore eius. Qꝺ ẽ
valde spernẽdus. boe. Quis nõ spernat
fragilis vilissimeq̃s rei esse seruũ scz cor/
pis qꝺ nũq̃s satiatur qꝺ satiatũ ꝓterit
in doũnus et vult dnãri. qꝺ dolores. qꝺ
infirmitates suis seruitorib⁹ inferre nõ
cessat. qꝺ intãtũ gũat hoiez q̃ nõ ꝓmittit
oculos in celũ leuare. sed facit declinare
in terras. ps. Oculos su. sta. decli. in ter.
Quod ꝓdit hoĩnẽ in bello spũali. indu/
cit in carcerẽ dyaboli. ro. vj. Uideo ali/
as legẽ in mẽ. meis rep. le. mẽ. m. ⁊ capti/
uãtẽ me in le. peccati. bern. O inutile vite
hois panis et aqua. nũc ãt nõ sufficiunt
fructus arboris. nõ genera leguminuz.
nõ radices herbay. nõ pisces maris. nõ
bestie terre. nõ aues celi. Hinc est q̃ grũ
tur pinguia. emuntur aromata, nutrun/
tur altilia. vnde gũat stomachus. turbat̃
sensus. ꝓpimit intellectus. inde nec salus
nec sanitas sz morb⁹ et mors. ¶ Quar
to fuit crudel⁹ ⁊ inimicor. qꝺ ostẽdit i sco
lazaro cui noluit miserei. aggũat̃ ãt ei⁹ cru
delitatẽ octo. put hic pz Adrio paucitas
paupez cũ ꝺ. erat qꝺã. nõ. n. a multis mo/
lestabat̃. Ecõo mẽdicitas rex. q̃ mẽdi/
c⁹. pauꝑ aliqꝺ hẽt sz mẽdic⁹ nihil. Tercõ
noticia persone. quia nomine lazarus
qui ab omnibus cognoscebat̃ mẽdic⁹ et

morabatur in hierusalē vt tradūt iudei. ¶Quarto impotentia exercitōz. quia vlceribus plenus.et ideo nō poterat aliq̄ facere. ¶Quinto ꝓpinquitas locoꝝ rū.q̄ iacebat ad ianuā eius.q̄ erat ita ꝓpe et semp ipm intrādo et exeundo poterat videre. ¶Sexto vilitas ciboz.quia cu.sa.de mi.que ca.de men.diuitis.nō.n. querebat delicata et magna sz micas cadentes. ¶Septimo improuidentia fatuloz.q̄ nemo illi dabat.nō enī ordinauerat vt aliquis ō famulis benefacerz pauperiꝰ.ecc.x. ¶Hōm iudicem ꝓhī ſic ⁊ minister eius et qualis rector est ciuitatis tales inhabitantes in ea ¶Octauo misericordia catuloz. q̄ canes veniebant et ling vul.eius. Valde enz manifestat eius crudelitas.qui videns canes miſericordiā prestare,pauꝑi de linguis suis non miserebat ei de micis suis. Et sic ptz status diuitis ante mortē qui fuit plenꝰ vicijs et vacuꝰ virtutibus. Et nota ſm greg.et crisо. Nō est pabola ista ſed res gesta ſm veritatē ad lrām. Item nota ꝙ sicut d.gre.si iste non dando sua fuit talibus supplicijs deputatus.qualia sustinebūt qui furant et detinent aliena. Hec cūdo ponitur status iusti.ſ.lazari.qui fuit uncontrariū statui peccatoris. naz fuit pauꝑ rebus ſed diues meritis. Et hoc ē q̄ d. Et erat quidā mē.no.la. Fuit enim pauper ⁊ mendicus rebus. ¶Primo fuit mendicus rebus fortune.ſcz diuiciſ bōribus et delicijs. Naz pauper fuit diuicijs. Et hoc est. Erat quidaz mēdicus Pauper fuit bonoꝝ. Et hoc ē Quia iacebat ad ianuā.sup.vilis et deſpectus. Pauper fuit delicijs q̄ nō varia fercula.ſz micas cadētes de mē.diuitis ōſideꝝrabat ⁊ nō bēbat.et hoc ē. Cu.sa. ōmi. Hcdo fuit pauꝑ ⁊ mēdicus bonis nāte q̄ vlceribꝰ plenꝰ. Tota natura ſibi deſecerat q̄ caput colluz facies brachia manꝰ cor renes tibie crura ⁊ pedes ⁊ breuiter oīa mēbra erāt vlcerosa ⁊ infirma.⁊ hoc ē. Ulceribus plenꝰ. Ita ꝙ nec iacere.nec ſedere ſtare nec poterat ſine pena. esaie. .i. A plāta pe.vſqz ad v.ca.n.ē in eo ſani. Tercio fuit pauꝑ ⁊ mēdicꝰ ſuffragijſ create .q̄ oīs creatura deliq̄rat eū. ꝓter canes.q̄ nō pentes ⁊ ꝓſanguinei ⁊ noti eū uuabāt.nec aliq̄ō boſpitale ipm recipiebat ſz ſub diuo in ęa iacebat. Quicq̄quis fuerit ſic pauꝑ rebus.fuit tamē valde diues meritis.nā veras diuicias hūt.ſ.vtutes ⁊ dona ſpūſancti q̄ ſunt vere ꝓpe diuicie boīs q̄ faciūt boīez pfecte diuitem. Nā ipm ſatiāt.ipm nobilitāt.ipm comitant.⁊ nō deliquūt.⁊ cū ipo in ꝑpetuum durāt. Diuicie tales hec oīa videntur dare.ſed mēiunt ⁊ nihil bonoꝝ ꝓferūt. Et iō ſi ꝓprie vellemꝰ loqui.lazarus fuit valde diues ⁊ diues valde pauꝑ Habuit.n. vicia mētis q̄ redigūt boīez ad nihil Quia vt d.aug. Peccatū nihil ē ⁊ nihil fūt boīes cum peccāt. Et hec ē ratō q̄re diues iſte nō noiat. ſz pauꝑ vocat lazaꝰ q̄ rei nō exiſtēti nō iponit nomē Quicquid peccator cū ſit miꝰ q̄z nihil.⁊ q̄ facit pctm ſeruꝰ ē pcti.⁊ Huꝰ ē miꝰ dnō.ergo pctōr ē minꝰ q̄z nihil. Item punit in q̄ deliqt. q̄.n.voluit noiari.et in fama apō boīes bēri. iō nomē eiꝰ ſubticet.⁊ ſic pz ꝓmū. Hcdo ponit trāſitꝰ vtuſqz p mortē.ſ.pauꝑis ⁊ diuitis.⁊ ꝓmo pauꝑis.ibi. Factū ē āt vt m. mē.q̄ fuit ō pauꝑtate ad diciās.ō afflictione ad dlicias.de ꝓtuēlia ad hōrē.de labore ad reqez.ō morte ad vitā trāſlatus vnō moꝛs fuit finis oiz maloꝝ ſuoꝝ ⁊ inicīū oīm bonoꝝ.ꝑſ.hec mu.de.ex. Et hec oīa notātur i eo q̄ dr portatꝰ fuiſſe ab āgelis i ſinū abrae. Nā ſinꝰ abrae ē diues delicōſus honorabilis.reqeſ laboꝝ ⁊ vita aīaꝝ. Ee idō qui petebat elemoſinas petunt ab eo tanq̄z a diuite.qui in fame et ſiti ⁊ multis penis viuebat ē in dlicijſ

beatoꝝ.qui vlceroſus ⁊ abomĩabiliſ cũ canibus iacebat.honorabilis manet in ſinu abrae.⁊ qui in multis laboꝛibꝰ fuit requieſcit in ſinu abrae.⁊ q̃ erat in mortibus frequẽt.vita viuit et nõ morietur. Unde ſi volumꝰ ꝓprie loqui iuſtus nõ moꝛitur ſed tranſit de moꝛte ad vitã.Io. v. Non moꝛiẽt in eternuꝫ.ſed tranſiet de morte ad vitam. Et quid miꝝ ſi portatꝰ eſt ab angelis in moꝛte. cuius cuſtodes erant in vita.cuius vita tota erat angelica.ps. Angelis ſuis mandauit de te vt cuſto.te in om.vijs tuis.Et notanduꝫ q̃ ſinus abrae dicit requies ſanctoꝝ. quia omẽs ſaluant in fide mediatoꝛis.que fuit in pectoꝛe abrae q̃ ve credidit filiũ dei ꝺ ſe naſciturũ.gal.iij. Credidit abraaꝫ deo. Ipſi etiã abrae ꝓmo facta fuit ꝓmiſſio ꝺ xpo.gen.xxvj. In ſemine tuo benedicentur omẽs gentes. Et ideo abraaꝫ dicitur ꝓma via credendi. et ideo vſqꝫ modo eccleſia rogat deportaꝛe animas in ſinum abrae que ſaluant.iob.vnj. Abraã exultauit vt videret diẽ meũ ſcꝫ mee incarnatõis.et vidit ſcꝫ ꝑ fidem et gauiſus eſt ꝑ ſpem. Ad lrãm linus abrae tũc tpis vocabatur quidã locus ſub terra.iuxta limbũ pueroꝝ damnatoꝝ ſolũ ꝓ peccato originali.qui nunc vocatur limbus ſanctoꝝ patruꝫ. vbi ãte aduẽtũ filij ꝺi omẽs anime fideliũ quieſcebãt.et ad illũ locuꝫ deſcendit anima xpi in moꝛte.⁊ extraxit inde oẽs illas animas.ita q̃ ille locꝰ vacuus remanſit. Ideo ponit trãſitus diuitis.qui fuit ꝑ omia in contrariũ. nã tranſiuit de diuicijs ad pauꝑtatem. imo ad ſummã mẽdicitatẽ. qꝛ in indigẽtia oĩuꝫ bonoꝝ ꝓſtitutus.vnã guttã aque petijt et nõ potuit habere.eſa.lxv. Ecce ſerui mei comedẽt et vos eſurietis. De delicijs ad tormẽta. Job.mj. Ab aquis niuũ trãſeunt ad caloꝛẽ nimiũ. Unde hic nõ ꝺꝛ eſſe in tormẽto ſꝫ in tormentis Ele uãſ inq̃t oculos cũ eſſꝫ in tormẽtis De hõꝛe ad ꝓtumeliã. Unde ad foueã infernũ tãq̃m canis moꝛtuꝰ ẽ ꝓiectꝰ Et qõ magnus virtuꝑtium valet eẽ in iſta vita.q̃m ꝑ ijci ad foueas tanq̃ꝫ canis vel aſinꝰ.hie. xxij. Sepultura aſini ſepeliet putrefactꝰ et ꝓiectus extra portas hieruſalẽ. Exemploꝫ. Hic ꝓtingit de diuite pctõꝛe ſicut ꝺ aſino. Nã aſinus ꝑ totã vitã portat onera et cõgregat alijs multa.in moꝛte autẽ ꝓijcitur ad foueas.fiunt de eo tres ptes Nã corũ eſt dñi de quo cooꝑiunt ſcuta ad ꝓlia nutriẽdũ.carnes comedũt canes oſſa vo remanẽt ꝓburẽda ad ſoleꝫ. Sic ꝑ omĩa peccatoꝛ diues multos laboꝛes luſtinet in vita ꝑ diuicijs cõgregandis. ⁊ alijs theſaurilat.iob.xxvij. Diues dũ doꝛmierit nihil ſecũ auferet.ps. Theſauri.⁊ ig.c.cõgre.e. In moꝛte autẽ ꝓicit ad foueas inferni.⁊ fiũt de eo tres ptes. nã coꝛũ.i.ſubſtãtia irena ẽ ꝓ ſanguineoruꝫ ꝺ quo vt plurimũ fiunt rixe.carnes vero comedũt vermes.aĩa vero remanet in foꝛuea inferni ab igne ꝓburenda. Desolatio trãſiuit ad laboꝛẽ interminabilẽ et ſine fructu.luc.v. Uer totã no.la.ni.ce. Semp laboꝛãt qui ſũt in ũferno ⁊ nihil capiũt. De vita ad moꝛtẽ.ſcꝫ triplicem Dctõꝛ.n.moꝛiũ triplici moꝛte. ſcꝫ moꝛte culpe in ſepatõe anime a ꝺo.moꝛte nate in ſepatione aĩe a coꝛpe.⁊ moꝛte pene in ꝓiũctõe aĩe ad penã.vl ad tormẽta.apoc.xix. miſſi ſũt i ſtag.ig.⁊ ſul.qd ẽ moꝛs Ẽ hoc ẽ qꝺ ꝺ. Moꝛtuꝰ ẽ ãt ꝺi.⁊ ſ.ei infe. Et ſic ꝑꝫ ſcꝺm. Tercõ ponit pentõ diuitis pꝰ moꝛtẽ.q̃ petijt aliquã ꝓſolatõꝫ i penis.qꝛ eleuãs oculos ſũ eẽt i tormentis. Ubi nota q̃ hec ẽ ꝺnã int iuſtũ ⁊ pctõꝛẽ qꝛ iuſtꝰ ad deũ eleuat oculos i ꝑſpis et i aduerſ.ps. Ad te leuaui oculos meos q̃ habitas in celis. Dctõꝛ aũt raro eleuat oculos niſi in aduerſis. Eſa.xxxvij. Et tã tũmõ ſola vexatõ dabit ũtellectũ auditui

Greg⁹. Oculos quos culpa clausit pe/
na aperit. Sic iste seruus neq3 eleuauit
oculos in aduersis sed in p:osperis no/
luit eleuare. Et ideo dicit eccl'.xxxj.seruo
maluolo tortura et cōpedes. Exēplu3 d
pharaone qui semper in pcussione pla/
gerogabat moysen et cessante plaga ni/
hil faciebat. Sic videmus ad oculu3 to
ta die. quia peccato:p plaga infirmitatis
grauatus facit testamentum promittit
reddere aliena et cōfitetur. et postq̄m li
beratur nihil agit Osee.vj. In tribulatōe
sua mane ꝓsurgēt ad me. Hic cadit ex
emplū de vulpe et simea. que du3 i quā/
dam naui esset verberata p:o eo q pmi/
sit sibi auferri gallina3 quā custodiebat
a vulpe. Alia vice du3 vellet simile face/
re vulpes simea posuit sibi digitos ad
oculos vt non dormiret. ꝛ3 quia iste nec
in loco nec in tempo:e congruo oculos
eleuauit ideo nihil p:ofuit. Eccls.nj. om
nia tempus habent. Sed nunquid am/
ma exuta co:po:ales habet oculos. Cir/
ca quod sciendū q omēs potentie alliga
te o:ganis co:po:is siue membris. co:ru
pto co:po:e co:rūpuntur. potentie autē
anime que o:ganis non alligātur vt in/
tellectus. volūtas. mēo:ia. intelligētia re
manent in anima et cu3 ipa recedūt Ele
uauit ergo oculos mentis scilicz intelle/
ctum per quem cognouit abraa3 et laza
ru3. Ex quo pt3 vt d.gre. q in alia vita et
boni bonos et malos. et mali malos et
bonos cognoscunt. que naturalis cogni
tio nō auferetur ab eis. Sed exuta co/
po:e naturaliter oēs animas cognoscit
quia iste cognouit animā abrae quē nū/
q3 viderat. nec distantia localis aliquid
facit vel impedit in tali cognitione. Di.
autē beatus greg⁹. q vsq3 ad diē iudicij
anime damnatoru3 vident sanctoꝝ ani
mas in gloria. nec de hoc aliquā gloria3
habent. sed tormentum. quia nō vident
gloriam eoru3 sed cognoscunt per inte
lectum ipsos esse in loco vbi omēs appa
rent eis glo:iosi. Sicut si viderem quod
dam palacium. in quo crederem esse ma
gnum gaudium. et ibi scirem esse inimi/
cos meos tormentarer ex hoc et nō gau
derem. Sed post diem iudicij talis cog̃
tio auferetur per diuinam iusticia3 ab
eis. Quia enim anime in egressione a co:
po:e infunditur species rerū naturaliū
et anima quicquid recipit indelebiliter
recipit p:opter quod anime naturalite:
cognoscunt seinuicem. et naturalis cog̃
tio in demonibus et in animabus dam
natorum deberet cognoscere animas be
atorum sicut modo cognoscūt nisi p di/
uinam iusticiam talis cognitio auferre
tur ab eis. Sed sicut modo ipsa anima
in co:po:e manens non cognoscit aīas
defunctorum. sic post diem iudicij aīme
damnatorum non cognoscunt animas
beatorum. nec per hoc minuetur eoru3
pena. quia remanebit in eis mēo:ia d fe
licitate sanctoru3. Sed quid est hoc qd
di. miserere pater abraa3. Nunquid dā
nati petunt misericordia3. cū ille qui mi/
sericordiā petit videatur de malo dole/
re. Et iō nō q mali sunt obstinati in ma
lo nec vnq3 penitent nisi ratione pene.
Bap̄.v. Dicentes intra se penitentiam
agentes. Sed non penitent de malo q:
malum. Unde ille non petijt miseric:o/
dia3 ſm quod petit misericordiā reus q̄
dolet de malo quod fecit sed petijt mia3
.i. releuatōem a pena. Et hoc ē qd dic d.
Mitte lazarū .vt intin. ex di. sui. Per di
gitū enī intelligitur spūssanctus. Iu.vj. Si
i digito dei ejcio demonia. i. in spū dei.
Digitus aūt hab3 tres ptes ſm tres no
dos. per quas intelligunt tria que sunt
a spūsco. penitudo peccatoꝝ. opatio bo/
norum et dimissio penarum p peccatis
Istud extremū digiti. s. dimissionē pene

petebat iste. Et nota q̄ dives iste multū peccaverat in lingua ⁊ vaniloquio. ⁊ in detractōe. ⁊ in epulatōe. et ideo torq̄bat i lingua. i. in desiderio anime. accipiendo linguā metaforice. Qz vt d. greg. scriptura loquit̄ ꝑm modum humanū ⁊ nobis intelligibilē. Petebat ergo guttaz aque .i. aliquod refrigerū in tormētis. sed iniuste petebat. tū quia volebat relaxatō nē pene sine penitētia. tū q2 lazarū quiescētem petebat ad mitti ad locuz tormētorum. Et ꝓpter hoc nō fuit exauditus. Et sic ꝑz terciū. Quarto ponitur respōsio abrae que fuit iusticia plena. Nō. n. erat iust̄ vt lazar⁹ diuitē ꝓsolaretur. vnde ait. Fili recordare q2 bō rece. in vi. t. ⁊ la. fili mala. q. d. bona tpalia que recepisti in vita tua fuerūt ꝑmium omis boni quod fecisti ⁊ similit̄ mala que sustinuit lazarus pacienter fuerūt sufficiēs pena omnis mali qđ fecit. Et iō non restat aliud nisi vt tu puniaris ꝓ pcīs tuis. et lazarus ꝑmietur ꝓ meritis suis. q2 in alia vita nec tu ꝓ peccatis es punitus. nec ipe ꝓ meritis remunerat⁹. Et inō ē q̄ frequēter mali ꝓsperētuz in vita ista ⁊ boni aduersa patiant̄. iob. xij. Abūdāt tabernacula ꝑdonū ⁊ audacter ꝓuocāt deuz. bier. xij. Quare via impioz ꝓspe ratur. bene ē omnib⁹ qui iniq̄ agūt Hic cadit exēplum istius beremite cui⁹ seruitoz iuit ad ciuitatē ⁊ vidit mirabiles exequias vni pctōz mortuo fieri. ⁊ rediēs ad cellā inueniēs beremitam ꝓmestum ab vrso. angelus dixit ei. q̄ totū merituz istius pctōris erat ei retributū in bono rabili sepultā. ⁊ peccatum beremite erat punitū in doloroſa morte. Unō gre. di. ō isto ꝓpheta quē leo occidit in via. nec ex eo comedit. q̄ pcīm eius in ipa morte punitū ē. nj. reg. xnj. Et sic ꝑz q̄ pene ad duo sunt vtiles ꝑ ex hoc euāgelio colligitur. Nā aperiunt oculos ⁊ purgant a pctīs. Addidit ⁊ abraā dicēs. Inter nos ⁊ vos chaos magnū firmatū ē. Ubi nota q̄ inter bonos ⁊ malos ē magnū chaos. i. distātia ⁊ intuallū scz locoz ⁊ meritorū. ⁊ volūtatū. Locoz. q2 boni in celo ⁊ mali in inferno. meritoz vo q2 boni habēt magna merita. mali bēnt demerita. volūtatū āt. q2 boni ꝓformant se in omnibus voluntati diuine. mali vo sunt in volūtate obstinati. Est autē sciēdum q̄ in bonis duplex voluntas ē. scz nature ⁊ rationis. Secōm voluntatē nature compatiuntur damnatis. ⁊ maxime suis amicis ⁊ ꝑm volūtatē rationis q̄az conformāt in oībus voluntati diuine non compatiuntur. scz congaudēt de pena eorum. sicut de iusticia dei. ps. Letabitur iustus cum viderit vindictam Et hoc ē qđ hic dicitur q̄ vbi qui volunt hinc venire ad vos volūtate nature compatiēdo vobis nō possunt volūtate ratōis: quā diuine volūtati ꝓformāt. Similit̄ in damnatis ē duplex voluntas. scz volūtas nate qua dolēt ō peccatis i qua remanēt vmis conscie ꝑm istō. esa. lxvj. vmis enim morient. et volūtas obstīata in malo q̄ nō pēitent. neq; dolēt ō peccatis. Et hoc ē qđ dicit. Neq; qui volūt ide huc trāsmeare. scilz volūtate nature. possunt volūtate obstīnata in malo. q2 illuc nō vadūt nisi vere pēitentes. Adhuc q̄z aūt diues iste nō est exauditus ꝑ se etiā ꝓ fratb⁹ suis rogauit. di. Rogo te vt mit. la. ꝛc. Scz nūquid sciūt mortui fcā viuētiū. Dicēdū q̄ non ꝓgnōne naturali. sz ꝓgnitōe glie sic. q2 beati sciunt omnia que volunt. Augustī⁹ Nescunt mortui etiaz sancti quid agāt viui scilicet cognitione naturali. Idem dicit greg⁹. super illo verbo Iob. Sive fuerint filij eius nobiles: sive ignobiles non intelligent. Adhuc possunt autem scire dupliciter. scilicet per reuelationem angeloruz vel demonuz ⁊ per animas bīc

ereuntes. Iste ãt bene sciebat q̃ fratres sui erant adhuc in mũdo. q̃ nõ videbat eos in iferno nec in limbo. sed q̃d ageret bene vel male ignorabat. Sed nũquid dãnati vellent aliquem saluari. Dicendũ q̃ nõ. Sed iste petebat fratres penitẽtiã agere et saluari ne sibi pena accresceret. q̃ in factis suis dederat malũ exemplũ fratrib⁹ cui⁹ peccatũ fratres sui sunt imitati. nõ si dampnarent pena accresceret sibi. Itẽ si tota vna pentela dãnat̃ maior pena est talibus de parẽtela ista quãtũ ad remorsum ꝓscientie q̃ si aliqui saluarẽtur. Itẽ voluntate nature ille volebat fratres saluari. q̃ er quo aliq̃ saluari debant potius volebat de fratribus q̃ de alijs. Et nõ ꝓpter has tres rões petebat lazarũ ad fratres mitti. Sed in nullo est exauditus. q̃ qui nec deus ꝑ scripturã loquentẽ. nec primũ dep̃cantẽ exaudit: iustum est vt ipe clamans nõ exaudiat̃. puer. xxvnj. Qui declinat aures suas ne audiat legẽ. oratio eius erit execrabilis. In eodẽ. xxj. Qui obturat aurẽ suã ad clamorẽ paupum clamabit ipe et nõ exaudiet̃. Et hoc ẽ q̃d dr. habẽt moysen et ꝓphetas. i. dicta moysi et ꝓphetarũ que sunt efficatius testimoniũ q̃ testimoniũ mortuorũ audiãt ergo ea. mortui enim possunt mentiri. sed scriptura nõ. Item scptura est vox dei cui ds dat virtutem ad ꝙuertendũ hoies. Unde loquẽte petro. c. e. l. l. sup o. q̃ audi. ver. act. x. ꝑl. Ecce da. vo. s. vo. vtutis. Sed dictũ mortuorũ ẽ sine vtute aliqua. Et hoc ptz in lazaro quẽ xps suscitauit ad cuius dictum iudei nõ sunt ꝙersi. imo cogitauerũt eũ interficere. Hoc etiam ptz in saule cui samuel appariuit et dixit euentũ belli q̃ nõ coꝛexit se nec destitit a bello. Ex q̃d plura. Nec mortui nec viui cõuertunt pctõrẽ nisi deus tãgat coꝛ. Exo. mj. Ego indurabo coꝛ pharaonis. i. indurari ꝓmittaz. et idcirco nõ dimittet vos nisi in manu forti Et si deus tangat coꝛ modica verba sũt necessaria. Et ido sũmope petendus ẽ q̃ deus tãgat coꝛ. Hoc euidenti⁹ ꝓz in xp̃o q̃ fuit melioꝛ ꝓdicatoꝛ ꝺ mõdo q̃ descẽdit ꝺ celo ꝙuerisat⁹ ẽ in mũdo. resurꝛexit a moꝛtuis et ꝺ omĩ loco ⁊ de omĩ re dixit mundo veritatẽ. et tamẽ mũdus eum nõ audit nec fecit penitentiaz. Illi solũ faciunt penitentiam quoꝝ deus tangit coꝛda q̃ a deo sunt p̃destinati. Act. xnj. Et crediderunt q̃tquot erant pꝛeoꝛdinati ad vitam eternã. Et sic patz quartũ.

De epistola sermo. LXVII.

Deus caritas est .j. ioh. mj. Magna ignorãtia et magna negligentia est in hominibus circa caritatem. naz caritas est illa margarita pꝛeciosa ꝓ qua homo deberet omĩa vendere vt ipam habꝛet. qa ipa habita omĩa habẽtur ⁊ ꝓficua sunt ro. viij. Diligentib⁹ deũ oĩa coopantur in bonum. Et ipa nõ habita nihil bẽtur et penit⁹ oĩa nihil valẽt. j. co. xnj. Et in. ho. lo. ꝛc. Per defectum caritatis damnamur. vt ptz in euãgelio hodierno. ⁊ ꝓ caritatẽ saluamur. mat. xv. Ue. ben. pa. m. pci. re. ꝛc. esurijt enĩ ꝛc. Beat⁹ ãt iohãnes sicut sapiẽs et solers mayster ꝙgnoscẽs vtutẽ ⁊ boitatẽ caritatis ad eã i epistola hodierna mirabiliꝛ nos hortat̃. In q̃ q̃dẽ epla septẽ facit. Prio ostẽdit pfectã di caritatẽ circa nos manere. In pn. eplẽ. Scdo exq̃ ds ita pfcẽ nos amat hoꝛtat̃ nos mutuã dilectõz hꝛe ibi. Rmi si ds dilexit. ⁊ n. d. in. di. Tercõ ostẽdit fructũ mutue dilectõnis in diligẽte ꝙsistere ibi Deum nemo vidit vnq̃m si dili. inuic. Quarto ostẽdit signa per q̃ fruct⁹ dilectõnis manere in nobis ꝓt vacit appare re ibi. In hoc cogno. quo. in eo ma. ⁊ ip. in nobis. q. d. spiritu sancto suo. de. no.

Quinto demonstrat signa p que appar3 perfecta caritas in nobis manere ibi. In boc pfecta ē caritas no. Sexto quasi cō/cludendo inducit nos ad dilectōem di. et ostēdit q dei dilectōem sine ꝑcepti di/lectōe non possumus obtinere. ibi Nos ergo diligi. de. q̄niā ip. p. di. n. si quis. ⁊c. Septimo ostēdit vtramq3 dilectōem .s. dei et ꝓxi sub p̄cepto fore ibi. Et boc mā data tū habem⁹ a deo. ¶ Primo er/go ostēdit pfectam dei caritatē circa nos manere. Que p3out hic colligitur appa/ret maxima quantū ad q̄ttuor. Primo q3 nō seruū vel angelū vel aliā quālibet creaturā misit deus in mūdū. sc3 ad mū/dum illuminandū informandū et d̄ ma/nu dyaboli liberandū sed filiū suuz vni/genitū. iob. xnj. Sic deus dilexit mund vt fi. lu. vni. da. bern. Dnē quid ē homo q memor es eius. nā mittis ei filiū tuuz. mittis ei spūm sanctū et ne quid in curia celesti vacet in eius ministeriū mittit an/gelos tuos. heb. j. Omnes sunt admini/stratorij spūs in ministeriuz missi ꝓpter eos qui hereditatem capiūt salutis. Et boc est. In boc appa. cari. di in nobis.

Secdo q3 nō aliquid vile vel modici va/loris sic venīēs nobis apportauit. sed vt viuam⁹ p ipm. ij. pe. j. Per quē maxima et p̄ciosa nobis ꝓmissa donauit. Deli⁹ quod est in vita ista et ad qd̄ omia ordi/nant est bona vita. Naz mundani p bo/na et pingui vita corpis omnia faciunt. ecc. Dis labor bois in ore ipi⁹. Spū/ales āt vite oīa faciūt p vitā anime et ad laudem dei. j. cor. x. Siue ergo māducā/tis siue bibitis vel aliud quid fa. omnia in glorīā dei fa. ¶ M ¶ Nota ergo q triplicē vitam a filio dei hēmus. Prio vitam nature. act. xxvij. In ipo enī viui/mus mouemur et sumus. Secdo vitam gratie. gal. ij. Viuo āt iā nō ego. viuit vo in me xp̄c sc3 vita gratie. iob. j. De pleni/tudine eius nos omēs accepim⁹ gratiā p3o grā. Tercio vita glorie. iob. x. Et veī vt vi. ha. et abundantius hēant. sup. q̄m āgeli. q3 erim⁹ beati in anima et corpore qd̄ āgeli nō habent. ¶ Tercō apparet ma/xima caritas dei q3 gratis et p3ior dilexit nos. eph. j. Elegit nos in ipo āte mūdi cō/stitutōem vt essem⁹ sancti et imaculati. bier. xxxj. In cari. ppe. di. te. iō attraxi te mi.

Quarto q3 de filio suo vnigenito fecit hostiā p peccato nostro dīlēdo in q̄mor tui iacebam⁹ ꝓpter quē reppiciatus ē et placatus nobis deus. ephe. ij. Propter nimiā caritatē suā qua dilexit nos cū es/sem⁹ mor. in deli. no. Qui. no. xp̄o. cui⁹ g. est. sal. heb. v. Una enī oblatōe consūma/uit sanctificatos in sempiternū. Exēplū de abraā cui deus habuit p bono q3 vo/luit filiū suū sacrificare. gen. xxij. Q3 feci/sti rē hāc ⁊ nō pep. fi. t. vni. ꝓpter me be/nedicā tibi. Hoc figuratum fuit q̄n noe egrediēs de arca obtulit sacrificiū d̄o cu/ius odorē suauitatis odorat⁹ est dōin⁹ et ait ad eū. Nequaq3 vltra maledicam terre ꝓpt̄ hoīes. Et sic p3z p̄mū ¶ Secū/do ex hoc q d̄s nos ita pfecte dilexit ⁊ di/ligit nos debemus inuicem diligere. cu/ius rō est. q3 si deus diligit nos debem⁹ ip̄m reamare. q3 durus est anim⁹ qui et si nolit dilectōez ip̄endere saltz nolit re/pendē. Natura āt amoris ē trāsferre et vnire amantem in amatum. vt d aug⁹. si ergo diligim⁹ deū efficimur vnū in vo/lūtate cū eo ⁊ p ꝓseqūns q̄ ille diligit ⁊ nos diligim⁹. sed ip̄e diligit nos. ergo et nos dēmus inuicem diligere. Diligam⁹ ergo i omī hoīe imaginē dei et naturā et non errorē ⁊ vicia. aug. Sic diligēdi sunt ho/mīes vt nō diligant eor errores. Aliud ē enī diligere qd̄ facti sunt. et aliud odire qd̄ faciūt. Sz ve mōdo q3 i hoīibus nō di/ligit imaginē dei. sz imaginē suā. s. transfi/guratōz suā vel vicōr. Quātū ergo ad

supra dcā. mj. qb⁹ dei dilectō demōstrat ē ma xia circa nos debē⁹ inuicē diligere

¶A ¶Primo vt nosipos exponam⁹ in salutē pxiox ipos exhortādo t erudi ēdo ad vitā. ij. Cox. xij. Ego āt libēter im⁄ pendā t supimpēdar ipe paīab⁹ vestr⁄ is. 1. Co. ix. Cū essē liber ex oīb⁹ oīm me ser⁄ uū feci. vt omēs saluos facerē. ¶Secdo vt meliora nrā. pximis erogē⁹. s. bonā vo luntatē ppassiōz cordis t hmōi iteriora nrā. Prouer. xxiij. Predicabe. fi. m. cor t. Et si exteriora nrā ipēdum⁹. nō vilia t por⁄ cis dāda ipēdam⁹ sz bōa q. p nobis tene m⁹. ¶Tercō vt nō solū diligētes nos dili gam⁹ sicut ethnica t peccatores faciūt sz et nos nō diligētes pueiam⁹ i diligēdo. Mat. v. diligite ini. vrōs benefacite his qoderūt vos Quarto vt faciam⁹ hosti az dō ō cox⁹ nrīs ipa macerādo t ca⁄ stigādo p salute pxiox t orādo p ipsis. ro. xij. obsecro vos p miīcordiā di vt ex hibeatis opa vrā hos. vi. Ja. v. Orate p inui. vt sal. Eph. v. Ambulate i dilectōe sicut t xpc dilexit nos t tra. semetip. p no. obla. t hos. dō. Bi. n. de⁹ olī placabat hostia mortua mltōgis mō hostia viua. sic fecit iudith exponens se morti. et libera⁄ uit pplm suū. Et sic pz scdm. ¶Tercō ostē dit fructū mutue dilectōnis. et si terreat labor alliciat merces. Fructus mutue di lectōis ē ipe de⁹. q ē oē bonū. ge. xv. Ego ero mer. t. magna ni. Bi ergo diligam⁹ iui⁄ cē. deus quē nemo vnqz vidit manz i no bis et caritas ei⁹ i nobis pfecta ē: sm qd diligim⁹. q. si pfecte diligim⁹ pfcā dei ca⁄ ritas est in nobis. si nō pfcē sz sufficiēter diligim⁹ pfectō sufficiētie caritatis est in nobis. Ergo duplex ē fruct⁹ mutue dile ctōis. ¶D ¶Prim⁹ ē q. dōs p grām ma net in nobis hic i aīma. et i futuro p glaz ioh. xmj. Ad eū veniem⁹ t mā. a. e. f. ¶Se cūd⁹ ē q. ei⁹ caritas manet in volūtate p quā oīa difficilia videnē nobis facilia. q.

diligenti nihil est difficile. et iō opa pnie diligenti sunt facilia. et nō diligēti ipossi bilia. mat. xj. Tollite iugū meuz sup vos iu. n. meū sua. ē t on⁹ m. leue. sup. amanti Bz ipossile ē nō amāti. luc. xvnj. Facili⁹ ē ca. p̄fo. ac⁹ trāsire q̄z diuitē intrare regnū celox. ¶Diuitē inq̄z q plus amat diuicias q̄z deū Bz qd ē qd d. deū nemo vidit vn q̄z. ptra. Vidi dominū facie ad faciē. ait ia cob gene. xxxij. Ad qd dicendū q natura di īuisibil' ē. nec oculis corpis videri pōt eo q lucē inhabitat inaccessibilē. exo. xxxnj. Nō videbit me hō t vi. Pōt tamē de⁹ apparere cui voluerit in aliq spē quā ipe eligerit: nō q natura formauerit. vt di. au. t sic appuit pr̄ib⁹ ve. te. qz p subiectā creaturā eis apparuit. esa. vj. Vidi domi nū sedētē sup soliū excelsuz. ¶Moyses āt de q̄ dr nu. q deus nō p somnia aut enig mata apparebat ei. sicut alijs pphetis. et q dom⁹ loqbat ei facie ad faciē. q locutō accipiēda ē int⁹ in aīma nō exteri⁹ i ore. vt di. aug. alit vidit deū q̄m oēs pphete qz vidit eū p essentiā sicuti ē. nō ocul' cor pis sz mētis. nec sensib⁹ corpis vtebat in tali raptu. vnde in tali raptu aīa ei⁹ ba⁄ bebat se ad corpus sicut motor ad orga⁄ nū. ¶Aīma. n. tūc sua p̄sentia tenebat cor⁄ pus ne dissolueret. nō āt vegetabat cor⁄ p⁹. t hic mod⁹ ē patrie ¶Nō. n. tūc vegeta bunt corpa Et q̄ntū ad hoc fuit miracu⁄ lū ibi. Unde fuit q̄ si extra vitā mortalez quodāmō. ¶Nec etiā vidit deū sine lumi ne gl'e inherēte p modū passionis trāse⁄ ūtis. Jdez p oīa fuit in paulo. ij. Cox. xij. Scio hoīez i xp̄o. siue in cor. si. ex. cor. ne. dū sciat raptū hmōi. vl. ad ē. ce. i. vl. ad vi⁄ onē trinitatis. ¶Nō enī aliē fuit ad celuz delatus. t sic pz tercū. ¶Quarto ostēn⁄ dit sig p q̄ apparet q hmōi fruct⁹ dilectio nis maēat in nobis t sunt duo. ¶Primū signū q̄ nos intelligim⁹ q hmōi fructus caritatis. s. in deo manere t ipe i nobis ē

dato ſpūſſancti id eſt largitō donorum ſpūſſancti que deus nobis p ſpūmſanctū donat.gal.iij. Quoniā aūt eſtis filij dei mi.de.ſp.ſ.h.in cor.ve.cla.ab.pater. eſaie xj. Requieſcet ſup eū ſpiritꝰ dnī. ſpiritꝰ ſapie et intellectus.ſpūs ſciētie ⁊ pietatiſ ſpūs conſilij ⁊ fortitudinis.⁊ replebit eū ſpūs timoris domini. Quādo ergo ppē dimuſ q̄ hec ſpūſſancti dona manent in nobis ſignū eſt q̄ deꝰ in nobis maneat. et nos in deo.ſed aliter ⁊ aliter.q̄ homo manet in dō ſicut in loco ppio quod ſic patet Res enī a loco ppio quattuor bz ſcz quietatōez.vitā.fructificatōez.et conſeruatōz.Hec q̄ttuor homo habet in dō Q Primo q̄ in deo quietat̄ ⁊ in nullo alio.aug. Feciſti nos dnē ad te.et inq̄etum eſt cor noſtrum donec requieſcat in te.mat.xi. Venite ad me oēs qui laboratis et onerati eſtis ⁊ ego reficiā vos. Jo. xvj. In me pacem habebitis. in mūdo aūt pſſuraz. Secdō quia in deo viuit. quia ipe eſt vita.io.xv. Manete in me ⁊ ego in vobis. Si quis in me nō manſerit mitt. foras ſicut pal.et areſc. Unde qui manz in deo nulla morte morit̄ur ſed trāſit de morte ad vitam.vt in p̄cedēti ſermone dictum eſt. Tercō q̄ in dō fructificat ad vitaz etnā.quia in deo eſt radix operuz merentiuz vitā eternam. Propterea.n. opa noſtra merentur vitā eternaz.q̄ in deo facta ſunt.iob.xv Sicut pal.nō pōt ferre fructū in ſemet.niſi man.in vi. ſic et vos niſi in me man. Quarto q̄ in dō cōſeruatur.ſicut enī deus omīa fecit. ita omia ꝓſeruat.gre. Sicut omīa ex nihilo facta ſunt.ita in nihilū tenderēt niſi maz nus omipotētis ea teneret. Propt̄ hoc petebat.ps. Conſerua me dnē quoniaz ſpaui in te. Quia niſi dominꝰ cuſto.cuit. fru.vigilat qui cuſtodit eā. Sic ergo manet in deo ſicut in quietante viuificante fructificante.⁊ ꝓſeruante. Sed deꝰ maz net in homine ſicut nauclerus in naui.⁊ dominꝰ in ciuitate.et rex in regno.q̄z cuz magna diligentia hoīem in quo manet dirigit gubernat et ducit ad portaz ſalutis.tho.v. Ego ducā et reducā. eſai.xxvj. Omnia opa noſtra opat̄ꝰ es in nobis.

¶ Secōm ſignū q̄ deus maneat in nobiſ ⁊ nos in eo eſt teſtificatō fidei que ſequitur a ſpūſcō. q̄ enī habet ſpūmſanctuz libere ꝓfitetur fidem et teſtificat̄ xp̄m.act. .j. Accipietis vtutē ſupue.ſ.ſ.in vos.⁊ e. mi.teſtes in hieruſalē ⁊ in omni iu.⁊ ſa. et vſqz ad ult.ter Ideo aplī poſtq̄m receperunt ſpūmſanctū publice ꝓfitebantur q̄m pater miſit filiū ſuum mōm ſaluare quē p̄ius ꝑm hūanitatē videbant. Quiſq̄s ergo ꝓfitetur vacit̄ et ꝓplete.ſcz corde ore et ope.q̄nīā xp̄c eſt filiꝰ dei p naturā ipe in deo manet ⁊ deus in eo.aliter enim nō eſt va ꝓfeſſio niſi qđ ore ꝓfiteat ope adimpleat. Titū.j. Cōfitent̄ ſe noſſe deū factis aūt negāt.ro.x. Corde credit ad iuſ.ore aūt ꝓfeſſ.fit ad ſal. Talis ergo fides ſcz pfecta eſt ſignū manifeſtū q̄ deus maneat in homine et hō in deo.q̄z deus caritas ē. Caritas aūt facit hoīnē manere in deo ⁊ facit eū pfecte credere et veritatē teſtificari et bene opari. Q̄z vt d.gre.amor dei nūq̄m ē ociosus.opatur enī magna ſi eſt. ⁊ ſic ptz quartū. Quinto demōſtrat ſigna pfecte caritatis in nobiſ.i.q̄ndo in nobiſ eſt pfecta caritas. Et ponit duo ſigna Primū eſt fiducia ſiue ſpes apparendi in ꝓſpectu dei in die iudicij. ppter ſpem enīz retributōis dēmus deſiderare diez dnī. Phi.j. Cupio diſſolui et eſſe cū xp̄o ps Sitiuit aīa m.ad de fon.vi.ꝛc.au.nō ꝓbatur pfecta caritas niſi cuz ceperit dies dni deſiderari. Sed cauendū eſt valde ne taliſ fiducia ſit p̄ſumptō. q̄z cū ſpeſ ſit certa expectatō futuroꝝ bonoꝝ ex g̃ tia et meritis p̄ueniēs.tunc ꝓuincit eē p̄ ſumptō q̄ndo alterū uſtoruz deeſt Sic.

homo expectat regnū dī solū ex gratia si bi dari et nō curat digna opa pnīe opari p̄sumptō est. Cōtra quod aplūs. ij.thi. ij. Nemo coronabit nisi q̄ le.cer. Mat.nj. Pdnīaz agite appro.e.re.ce. Similit si ex opibus nostris tantū credim⁹ iustificari et lenificari p̄sumptō est.ro.vj. Grā dī vita eterna.Titū.nj. Nō ex opib⁹ iu.q̄ fecimus nos.sed p̄m suā mi.sal.nos fecit. Oportet enī q̄ talē fiduciā bēam⁹ ex gratia dei.et bonis que fecim⁹. Et hoc ēqđ hic dr. In hoc est pfecta caritas dei nobiscum.vt fiduciā bēamus in die iudicij.q̄ nīa sicut ille est.z nos sumus in hoc mūdo.i.tūc est pfecte caritatis signū in nobis quādo bēmus fiduciā apparēdi corā deo.z hoc quare.q̄ sicut deus ē sup. pfect⁹ q̄ solē suū orari facit sup bonos.z malos.z pluit sup iustos.z inustos.ita nos sumus p̄modulo nostro pfecti. z lumē doctrine et caritatis expēdam⁹ super bonos.z malos.et pluuias lacrimarū fūdimus sup amicos et inimicos orātes pro psequētibus et calūniātib⁹ nos. Ecdm signū pfecte caritatis est expulsio timoris.vt q̄ndo quis secure.z sine timore viuit.Circa quod sciēdū q̄ septez sunt spēs timoris.scz timor naturalis.human⁹.mūdanus.seruilis.incialis.filialis.et timor sanctus siue reuerētie. ¶ Prim⁹ ē timor naturalis quo timem⁹ naturalit serpētem vel ensem nudum vel ascendere turrim.vel hmōi Talis timor neqz peccatū neqz meritū bēt.z talē timorē nō emittit caritas.q̄ hoc timore.timuit xp̄s vidēs a p̄propiāre crucē.mar.xvi. Cepit te.pauere.z te. ¶ Ecdus est būanus.quo bō timet carni sue ne sibi aliqua molestia īferatur.et talis potest esse peccatū mortale et veniale. Mortale q̄n ppter timorē vulneris vel mortis vel alicui⁹ lesure corpalis homo peccat mortalit. iob.xij. Qui amat aiam̄ā.i.vitā suā intantū q̄ p ea p̄seruanda peccet mortalit.pdet eam Veniale vero ē q̄ndo aliq̄s timēs lesurā aliquā corpis peccat venialit ātēq̄z velit eā sustinere. Huc timorē put ē peccatuz mortale excludit caritas. mat.x. Nolite timere eos q̄ occidūt corpus et p⁹ hoc nō bēnt āplius quid faci. ¶ Tercius ē mūdan⁹: quo quis timet pdere bona mundi.scz diuicias honores et talia. et iste similit p̄t esse mortale z veniale peccatū. Mortale q̄n q̄s ppter talē timorē peccat mortalit.veniale.q̄ndo ppter eundē peccat venialit iob.xij. Dilexerūt enī gl̄iam hoīm magis q̄z gl̄iam dei. Huic silī mittit foris caritas put est peccatū mortale. ¶ Quartus ē seruilis q̄ q̄s abstinet a malo solū timore pene vel principalit timore pene. vt q̄n vxor nō vult male agere solū ppter vitupium.z nō ppter honorē viri vel dei. vl q̄n q̄s cauet a malo ppter p̄demnatōem solū.hunc etiā emittit caritas. ¶ Quintus est incialis quo bō p̄uertit ad deū.z incipit bene agere et a malo cauere.talis timor bēt duos oculos vel respect⁹ Unū et principalē habet ad deū ppter quē agit bona. Alterū bēt ad penā ppter quē cauet a malo. Et talis est necessari⁹ incipiētib⁹ z redeuntibus ad deū.puer. xv. In timore dnī declinat oīs a malo.eccl.j.ca. Timor dnī expellit peccatū.nā q̄ sine timore ē nō potest iustificari.hunc similit caritas pfecta emittit. sed caritas sufficiēs nō emittit cū sz stat cuz eo. Talis timor nō est in pfectis viris. ¶ Sext⁹ ē filialis q̄ q̄s cauet a malo solū ppter offensam dī timens separi ab eo. Talis timor bz oculū solū ad offensam dei. Huic timorē nō emittit caritas. imo stat cum caritate.q̄ talis timor est p̄fectoz filioz dei.puer. xxviij. Btūs bō q̄ sp ē pauid⁹. Talis timor ē donū sp̄ūssancti. Iob.j. Erat vir ille iustus et rectus ac timēs deum. ¶ Septim⁹ ē timor sanct⁹ siue reuerētie.quo bō cuz

quodã timore pio deũ reueretur qui etiaz erit in patria. ps. Timor dñi sanctus p. in se. se. Sic ergo perfecta caritas oẽm timorẽ excludit pter naturalẽ filialẽ ⁊ sanctũ sufficiẽs vo caritas nõ excludit initialẽ nec humanũ nec mũdanũ put sũt peccata venialia. ⁊ sic patz quintũ. ¶ Sexto ꝯcludẽdo inducit nos ad dilectiõem dei di. Nos ergo diligamꝰ deũ q. ipe p. d. n. Magna inuitatiõ ad amandũ ẽ pueire amantẽ. mat. xxij. Diliges do. de. t. ex to. cor. t. ex to. aĩa t. ⁊ ex tota mẽ. t. aug. Dñe celũ et terra mare et oĩa que in eis sunt dicũt mihi vt amẽ te Et ista dilectiõ debz esse ita magna vt etiã primũ ppter deũ diligamus. Debemus enĩ primũ diligere in do et ppter deũ. et iõ nõ potest esse q hõ diligat deũ ⁊ odiat primũ. qz tantuz diligit hõ quantũ cognoscit q bonuz sit primꝰ ãt ẽ bonũ magis cognitũ. Cũ ergo in primo sit imago dei ⁊ p ꝯsequens deus cognoscat in proximo sicut i imagine sua. quo diligemꝰ deũ quẽ nõ videmꝰ si primũ odiamꝰ in quo relucet imago dei. et p hoc in ipo aliqliter deũ cognoscimus si. n. id qd de eo ꝯgnoscimꝰ nõ diligimus qũo id qd nõ ꝯgnoscimꝰ diligemꝰ. Nisi forte dicat. Diligo primũ iqntũ imago dei est. sed nõ alit. Dicendũ q talis dilectiõ sufficit. s. q hõ diligat proximũ inqntũ ẽ imago dei. et inqntũ deũ imitat. ⁊ ei obedit ⁊ in õibꝰ alijs odiat eũ. Talis dilectiõ sufficit. et tale odiũ potest stare cuz dilectiõe dei. In primo. n. dẽmꝰ odire vicũ et diligere naturã ac etiã in pentibꝰ. luc. xiij. Si qs venit ad me ⁊ nõ odit patrẽ ⁊ mã. suã nõ. pt meꝰ esse discipulꝰ. Et sic patz sextũ. ¶ Septio ostẽdit q vtraqz dilectiõ: scz dei ⁊ primi cadit sub pcepto ⁊ sine vtraqz nõ potest esse salus. vt patz lu. x. Diliges d. d. t. ⁊c. ⁊ primũ tuũ sicut teipm. imo finis oĩs pcepti ẽ dilectiõ. qa in his duobꝰ mãdatis vniuersa lex pendet ⁊ ppb. j. tbi. j. Finis pcepti ẽ caritas ꝺ corde puro ⁊ cõsca. bona. ⁊ fide nõ ficta ro. xiij. Qui diligit proximũ legẽ adiplet uit. Nã nõ adult. nõ. oc. nõ. fur. nõ fal. te. di. et si qd est aliud mãdatũ in hoc vbo instaurat. dilige proxi. tuũ sicut teipsum. Et sic patet totum.

Dñica. ij. ptꝰ tri. de euã. fmo. LXVIII.

Homo quidam fecit cenam magnã ⁊ vocauit multos. Lu. xiij. Sicut dr̃o. xvij. Xps venit in mdm vt veritati testimoniũ phiberet. Ego inqt ad hoc natus sum ⁊ veni in mundũ vt testimoniũ perhibeã veritati. Hec ẽ aũt patẽs ⁊ lucida veritas. qz deꝰ ẽ in largitate ⁊ misericordia copiosus. ⁊ hõ ẽ multa miseria plẽꝰ. ps. Misericordia dñi plena ẽ terra. qntũ ad pmũ. et miser factꝰ sum et curuatꝰ vsqz ad finẽ. qntũ ad scõm. Hec ãt duo pfecte in hoc euãgelio demõstrant. In q qdẽ euã. summarie ta ptinent. Primuz est magnificẽtie diuine bonitatis in magne cene ppatiõne. In pncipio euãgelij. Vcũm est miseria humane puersitatis i vocatoz varia excusatiõe. ibi. Et ceperũt oẽs sil excusa. pmꝰ dixit ⁊c Tertiũ ẽ iustitia ꝓtempte bonitatis in abiectoz electiõne ⁊ ꝓtemptoz reprobatiõe. ibi. Tũc iratꝰ patfa. dix. ser. s. Exi ci. in pla. ⁊c. Dr̃o ergo ponit magnificẽtia diuine bonitatis in magne cene ppatiõe Et hoc ẽ hõ qdã. i. singularis fecit cenã magnã. Cuiꝰ singularitas appet qntũ ad qttuor. Primo i natura. qz nõ solũ hõ simplex sz ds sil et hõ. esai. vij. Vocabit nomẽ eiꝰ emanuel qd interpretat nobiscum ds. i. ds sil ⁊ hõ. j. thi. ij. Mediatoz dei ⁊ hoim hõ xpc iesus Secdo i vtute sua q. s. oĩa ⁊ potẽt regit ⁊ sapiẽter gubernat. ⁊ benigne saluat. j. co. j. Cristũ dei vtutẽ et dei sapiaz. hebreo. j. Portãs oĩa verbo vtutis sue. Tertiõ in

opatõne.ioh.nj. Si opa nõ fecissez in eis que nemo ali⁹ fecit peccatũ nõ haberẽt. Quarto in sermone.io.vj. Rũq3 sic locut⁹ ẽ homo.ioh. Verba vite eterne habes. Iste niq̃m hõ fecit cenã magnã.i.refectõez eternã suis electis ꝓpauit ⁊ vocauit multos.imo oẽs generaliṫ.sz multos vocauit spẽaliṫ et misit seruũ suũ.i.ordinẽ ꝓdicatoꝝ.vt di.greg.hora cene. Cena ẽ vltima etas mõi in q̃ sum⁹.et in q̃ mũdus finiet.j.coꝝ.x. Nos sum⁹ in q.fi.se. deue.j.io.ij. Carissimi nouissima hora ẽ. Que etas incepit a xpi passione. In hac ergo hora misit xpc ꝓdicatores dicere iuitatis.sz plegẽ et ꝓphetas. vt venirẽt ad istã cenã.qꝛ iã pata sunt oĩa necessaria et ꝯgruẽtia ad istã cenã. Ad euidentiaz aũt isti⁹ prime ptis.et ad edificatõez nrãm.nota q magnificentia diuine boĩtatis et.caritatis q̃ntũ ad ta in hac cena demonstraṫ. ¶ ¶ Primo in magne cene ꝓpatõe.qꝛ fecit cenã magnaz. ¶ Vbi nota q xpc electis suis dupliceṫ facit seu parat refectõem. ¶ ¶ Primã parat aũme in pſenti q̃ ẽ refectõ gratie. Secdaz parat aĩe ⁊ coꝛpi in futuro que ẽ refectõ glẽ. De pma refectõne determinat math. xxij.c. q̃ vocatur prandiũ q̃ ẽ refectõ presentis ecclesie. Vnde ab illa ille qui non habuit vestẽ nuptialẽ ꝓiectus ẽ.qꝛ a pſẽti ecclesia multi excludunt. Hec aũt refectio de qua determinat lu.vbi supꝛ vocatuꝛ cena qꝛ sicut p⁹ prãdiũ cena restat p⁹ cenã aũt nihil ãpliꝰ est sumendũ. ita post gratie refectõez restat glẽ delectatõ et p⁹ nihil ãplius expectam⁹. qꝛ ibi omẽ desideriũ ꝓpletur. Vnde ab hac nullus qui intrauit legiṫ expulsus fuisse.qꝛ quisq̃s ad hãc cenã semel intrauerit ĩ ppetuũz nõ exibit. ¶ Hath.ergo determinat de refectõe gr̃ie q̃ est eccĩe militãtis lu.vo d refectõe glẽ.que ẽ ecclesie ẽumphãtis Et qꝛ refectõ grẽ est via et ostiũ ad cenã glẽ et sine ipa ad gl̃am nõ puenit. iõ ꝓmo d ipa dicam⁹.scdo d cena gloꝛie aliq̃d subiungam⁹. ¶ Prima est ergo refectõ gratie q̃ est in ifusione virtutũ. et collatõne donoꝝ spũssancti. que dãt vitã aĩe. ecclꝛv. Cibabit illũ pane vi.⁊ intel. Hec ẽ illa refectõ de q̃ dꝛ apoc.nj. Ego sto ad ost.⁊ p. si q̃s ap.m.ẽ. In hac refectõe xps comedit nobiscũ. et qđ mirabile est ipe ẽ cib⁹ et potus istius refectõis.ioh.vj. Ego sũ panis viu⁹ qui de celo descẽdi . Et iterũ Caro mea vꝛe est cib⁹ ⁊ sanguis me⁹ vꝛe ẽ potus. Hec ẽ ergo perfectissima refectõ. Nã oẽs effect⁹ q̃s refectõ coꝛpalis impfecte hẽt.hec ꝓplete ⁊ pfecte hẽt et omnez impfectõez excludit. nã refectõ coꝛpalis quattuoꝛ facit in hoĩe. ¶ Primo nãq3 delectat. sed cũ fastidio. ¶ Nã in saturitate fastidit.puer.xxvij. Aĩa saturata calcabit fauũ.et aĩa esuriens etiã amaꝝ ꝓ dulci sumet. Vnde isti magnates qui q̃tidie splẽdide epulant fastidiũt ⁊ desiderant appetitũ. Sed spũalis refectõ sine fastidio delectat.imo sp dũ sumiṫ auditatez ingerit.gre. Coꝛpales delicie cũ nõ hẽnt graue desideriũ accẽdũt.cum vꝛo habite edunt ꝓmedentẽ ꝓtinus p saturitatẽ in fastidiũ vertunt. Ecõtra spũales delicie cum non hẽntur in fastidio sunt.cuz vꝛo habẽtur in desideꝛio sunt.eccꝛxxxj. Qui edũt me adhuc esurient.et qui bi.me adhuc.si. ¶ Secdo nutrit et augmẽtat boĩnem.sed cũ defectu.qꝛ vsqz ad temp⁹ ps. Si ãt in potẽ.octogi.an.⁊ am.eo.la.⁊ d. Sz spũalis nutrit in ppetuũ et augmentat vsqz ad celũ.iob.vj. Si quis man.ex hoc pane viuet inet. In eodẽ.mj. Aquã quã ego dabo ei fiet in eo fons aque salientis in vi.eter. Hoc figuratuz fuit ĩ pane quem comedit belyas in cui⁹ virtute puenit vsqz ad montẽ dei oreb.nj reguz xix. ¶ Tercõ conuertit in substantiã hominis.sed cũ sui ꝓsumptõe. Sed spũalis

refectō ꝙuertit boīnē in deū. ⁊ non ꝙuertit in ipm. aug. Cibus suꝫ grandiū crescē ⁊ māducabis me. nec tu me mutabis i te sicut cibū carnis tue. sꝫ tu mutaberis in me. ¶ Quarto satiat. sꝫ cū multa iteratione. ꝙtidie enī cibus corpalis sumit. ioh. mj. Omnis qui biberit ex hac aqua sitiet iterū. Sed spūalis refectō semel sumpta ꝑ totā vitā replet boīem. Semel enī vtutes ⁊ dona infusa ꝑ totā vitā replēt boīem et sufficiunt homini. Semel enīꝫ fuit refecta beata virgo. ⁊ iobānes baptista et multi alij et ꝑ totā vitaꝫ suffecit eis. Semel apli receperūt spūmsanctū in pētecoste. et vsqꝫ ad mortē suffecit eis. Cuius rō est qꝛ cibus spūalis semp manet ī homine nisi abijciat. sed corpalis trāsit ⁊ deficit. mat. xv. Omē quod in os intrat ī ventrē vadit ⁊ in secessum emittit. Carissimi sumam⁹ dō hac refectōne. qꝛ nisi prius de hac sumpserim⁹. ad aliā beataꝫ cenam numq̄ꝫ puenturi sum⁹. Hec refectō fuit figurata in agno paschali qui cristi corpus figurabat. ḋquo dꝛ exo. xx. Qui cunqꝫ nō comederit extermiabit anima illius de populo dei. ioh. vj. Nisi mādu caueritis carnē filij hoīs et biberitis ei⁹ sanguinē nō habebitis vitā in vobis. sꝫ ve mundo qꝛ de hac refectōne tam nobili tam ꝑfecta gustare nō curat. que delectat sine fastidio. augmentat vsqꝫ ad cēlū. conuertit boīem in deum. ⁊ ꝑfecte saciat semel sumpta. que omīs sapoꝛis suauitatē ꝙtinet plusq̄ꝫ manna. sꝫ qđ peruse cū murmuratoꝛib⁹ filioꝝ israel d. Nauseat anima nostra super cibo isto leuissimo. nu. xxj. Propter qđ iratus dominus varijs moꝛtibus eos interemit. Et ex ea dē causa mō de⁹ trascit ꝓtra mōm et varijs pestilentijs eū ꝙsumit. ¶ Secunda est refectō glē. de qua lu. hic loquit quaꝫ suis fidelibus dominus faciet in futura. esa. xxv. Faciet dominꝰ in monte hoc omnib⁹ ꝑpīs ꝙuiuiū pinguiū. ꝙuiuiū vindemie pinguiū medullatoꝝ vindemie ḋfecate. Que gloꝛia principaliē ⁊ eēncialiē in duobus ꝙsistit scꝫ in ꝙgnitōe veri q̄ntū ad intellectū. et in apꝛehēsione boni q̄ntū ad voluntatē ⁊ affectū. ¶ Primo ꝙsistit in ꝙgnitōe veri. qꝛ hō sub lumine glorie sibi a deo infuso videbit deū p essentiā. lumē veꝝ et clarū in quo oīa cernuntur. ps. In lumine tuo videbim⁹ lumen. et p ꝙsequens omia sciet ⁊ cognoscet gre. Quid est qđ nesciant qui videntem oīa vidēt. ps. Anima mea cognoscet ni. Unde et phī posuerūt felicitatē in cogītone speculabiliū ⁊ substātiaꝝ sepataruꝫ que ē quedā ignoꝛantia respectu illi⁹ cognitōis. Et q̄muis illa ꝙgnitō que boīnē beatū facit principaliē cōsistat in cogītōne deitatis. tamē secūdario ꝙsistit ī ꝙgtōne humanitatis xpi. videndo enī homo vnitatē et trinitatem dei. ⁊ hūanitatē xpi erit beatus. ioh. xvij. Hec ē vita eterna vt cog. te solū ve. de. ⁊ quē misisti. xpm. In exodꝫ. x. Ingredietur et egredietur ⁊ pascua ī uenietur. ingredietur ad deitatem et egredietur ad humanitatē. Et iō ad ꝙplementum glorie boīs etiā si hō nō peccasset filius dei incarnatus fuisset. vt dicūt aliqui doctoꝛes. ¶ Secdo ꝙsistit in apꝛehēsione ⁊ ꝙiunctōe summi boni. qꝛ ata apꝛehendet deū. ⁊ pfecte ꝙiungetur ei. ita q⁹ de⁹ erit in eēntia aie. Deus autē est pfectū ⁊ sūmū bonū. cui anima sine medio cōiūgetur. Anima enī cognoscēdo deū p intellectū in quo omē veꝝ relucet. ⁊ apꝛehēdēdo eū p affectū in quo omne bonū consistit erit beata. ⁊ tāta erit delectatō ⁊ gloria ī tali apꝛehēsione ⁊ ꝙiunctōe q̄ cum magno impetu talis delectatō ⁊ gloria ī coꝛpus redūdabit. ps. De toꝛrēte voluptatis tue po. e. Itē Fluminis impetꝰ. le. ci. dei. Exemplū si qđā canale aque velocissime currēns deoꝛsuꝫ vt doccia mo

lēdini.ꝓcuteret in murū.manifestū est ꝙ vndiq3 redūdaret et dispgeret.sic erit in glā aīe ad corpus. Et q2 vnūqōq3 accipitur in alio ꝓ modū eius vt d.phūs.ió talꝫ redūdātia glīe aīe in corpus corpaliē recipietur in corpe.i. ỹm ꝓditōnes que possunt corpi conuenire q̄ntū ad omne bonū corpale.q2 talis redūdātia faciet corpus clarū impassibile.agile.ꝛ subtile.j.co. xv. Seminat in corruptōne.surget in incorruptōne.et talis redundantia etiam ad omēs sensus piter diffundet ita ꝙ q̄libet sensus sp erit in actu sue delectatōnis.sc3 fauces in sapore dulcissimo.esaie lxv. Serui mei comedēt.ꝛ vos esurietis .i.sapore comestionis habebūt i ore suo. Aures in melodia suauissima.apoc xmj Vocē quaꝫ au.tanq3 citb.citb.in citb.s. Oculi in visu pulcerrimo.x sc3 corporū gloso.x. Esaie.lx. Tunc videbis et affl.et mira.ꝛ dila.cor.tu.lu.x Beati oculi q̄ vi. q̄ vo.vi. Flares in suauissimo odore q̄ d corpib9 egrediet sanctorū.apoc.v. Effuderūt phialas suas ple.odo. Et tactus i delectabili cōiunctōe aīe ad deū. ex qua ꝓiunctōe resultabit tanta suauitas et delectatō in toto corpe que dici nō possit.

Hec ē illa cena beata.quā deus hō ex imēsa clemētia sua hoibus preparauit.q̄ nec dici nec cogitari ꝑt esa.lxmj.ait. Oculꝰ nō vidit.ab.r.q̄ ꝑ ꝑa.expectātem.t. Que facit hoīnē beatū:apoc.xix. Beati q̄ ad ce. ag.nupti.vo.sunt. Cui interesse ē ꝓfectuꝫ ꝛ summū gaudiū.ber. Illud ē verus et sūmū gaudiū. qđ nō creata sc3 de creatore cōcipit.quod cū possideris: nemo tollet a te.cui omnis aliūde iocūditas cōparata mero2 est omis suauitas dolo2.omē dulce amarū.omē decox fedū.postremo oē aliud quodcūq3 dilectare possit molestū. Secdo mōstrat magnificētia diuine boitatis in multox vocatōe.q2 vocauit multos. Ad banc enī cenā milia miliuꝫ. imo infinita milia hoim et angelorū vocauit.imo oēs ad hanc cenā vocat mat. xj. Venite ad me oēs qui laboratis ꝛ o. es.et ego refici.vos. ¶ Ubi nota ꝙ dominus ad hanc cenā tripliciter vocat. Primo vocat omēs generaliē nullum excipiendo .j.thi.ij. Qui vult omnes homines saluos fieri.act.x. In veritate cōperi.quia non ē accep.psonarū deus.sed in omni gente qui timet deū ꝛ facit iusticiam acceptus est illi. Unde vt hic patꝫ paupes ac ōbiles cecos ꝛ claudos iussit introire. Secūdo vocat spēaliter: vt omēs illos quibus bona mundi ꝓfert q̄ per ista tria genera hoīm qui in hoc euāgelio se excusauerunt intelliguntur. Et hoc est quod hic dicitur. ꝙ nemo istorū virorum.qui vocati sunt gustabit cenā meā. Omnes enim isti specialiter vocati fuerunt. Ubi nota ꝙ omnia bona mūdi tam nature q̄ fortune dedit deus homini vt ꝑ ipsa facilius ad cenā illam perueniret. Unde ꝛ dignitas que per villaꝫ intelligitur.ꝛ quinq3 talenta quinq3 sensuꝫ que in hoc euangelio quinq3 iugabouꝫ dicunt.ꝛ diuicie.ꝛ vxor omia sunt adiuuamia ad veniēdū ad istaꝫ cenam ỹm diuersos stat9 ꝛ ꝓditōes hoīm. si hō eis bene vtatur.q2 alicui ē vxor in adiutorū salutis. qui sine vxore dānaret. eo ꝙ ꝓtinere non posset. Propterea dicit apls.j.cor.vij. Melius est nubere q̄m uri. Et iterū Sanctificatus est enim vir infidelis ꝑ mulierē fidelē. Et filie ē d diuitijs ꝛ d oīb9 alijs bonis mūdi. Et ꝓptea boe.di.ꝙ deus facit sicut bonus medic9 qui cōplexiones hominū cernēs vnicuiq3 qđ ei cōuenit tribuit. Et idcirco oēs isti qui bēnt bona mūdi sūt ad cenā illā spēaliē vocati ꝛ ūitati. vt in hoc euā.ptꝫ nō.n.dīs.dat ista bona boī ad ipediēdū salutē sc3 ad melioꝰ ꝓsequendū.sc3 malicia boīnū adiutoria dicit impedimēta.vt i hoc

euangelio ptz.⁊ iō nemo viroꝝ illoruz q̄ per collatōnē taliū bonoꝝ ſpecialiter ad cenā iſtā vocati ſunt et venire ꝓtemnūt guſtabit iſtam beatā cenā. Tercō vocat ſpēaliſſime ex ſupabundāti gratia. ſicut vocauit abrāā moiſen et.xij aplōs quos nominatim vocauit. matth.iij. Venite p̄ me faciā vos fieri piſcatores hominū Vocat ergo omnes generaliter. et vult q̄ oēs veniāt. Et ad hoc vt omēs veniant quattuor obſeruat. ¶ Primo q̄ multociēs vocat et nō ſolū ſemel. Et hoc eſt qđ hic dr q̄ ter miſit ſeruū ſuum vocare ad nuptias. Nam primo miſit patriarchas et ꝓphetas. ve.te. qui etiā ad hāc cenā vocauerunt. Secdo miſit aplōs ⁊ diſcipulos in eccleſia p̄mitiua. Tercō mittit p̄dicatores modnos q̄ q̄tidie ad hāc cenam vocare nō ceſſant. Et q̄ mundus oēs p̄dictos p̄dicatores ꝓtemſit ⁊ ꝓtēnit. iō filius dei hora cene carne indutus humana venit ipe ꝓſonaliter ad vocandū di. Ecce prandiū meū paui thauri m. et al. me. oc. ſunt et omia pata ſunt veite ad nuptias. matth.xij.gre. Vocat deꝰ per ſe. vocat p angelos. vocat p patriarchas et ꝓphetas. vocat p aplōs et paſtores. vocat plerūq̄ p huiꝰ mundi flagella. vocat aliq̄ndo p mundi bꝰ ꝓſperā. vocat aliq̄n p aduerſa. Nemo ꝓtēnat. nedū vocatus ſe excuſat. cū voluerit intrare non valeat. Secdo vult omēs hoīes venire q̄ ad oēm locū ad vocandū miſit ⁊ in ciuitates et extra et ad vicos ⁊ ad ſepes. p̄s. In oēm terrā exiuit ſonus eoꝝ. mar. xvj. Euntes in mundū vm. p̄dicate euā. omi creature. ¶ Tercō vult omēs venire q̄ ꝓpellit intrare. hoſpites nō ſolū ſūt vocandi ſed trahēdi. Nō aūt vocat deꝰ ad cenā ſuā ſicut florentini q̄ dicūt quare nō ſtetiſtis ad comedendū. nō mutauit et dicit quare nō ſtetiſti. ſz deꝰ ꝓpellit intrare. multis nāq̄ viā infernī claudit vt redeant ad padiſum. oſee.ij. Sepiaz viam tuā ſpinis et ſepiam eaz maceria. Ubi d. gre. Vie noſtre ſpinis ſepte ſunt q̄ndo in hoc quod male cupimus dolorū p̄ctiones inuenimus. Vie noſtre maceria ſepiuntur cum deſideriis nris dure in hoc mūdo obiectōnes reſiſtunt Multi enī vinculo egritudinis ligātur a dnō ne poſſint facere qđ nō decz. Ben. Infirmitati mee grās ago que cogit me nō poſſe quod non debeo velle. Perſecutores etiā multos cogūt ire ad deum. exo.xij. Urgebantq̄z egipti filios iſrael egredi velociter de egipto. Multos etiā tribulatōibꝰ ad ſe trahit. Cant.j. Trahe me poſt te. Ubi di. bern. Trahimur cuz temptatōibus ⁊ tribulatōibꝰ exercemur Oſee.xj. In funiculis adam trahaz eos in vinculis caritatis. Multi enī timore piculi ad deſerendum mundū mouent et religionem intrant. aug. Felix neceſſitas que ad meliora cōpellit. In multis dominꝰ miſericordiā agit in quoſ ſeuire videt aug⁹. Exceſſi omnia legitima tua. nec euaſi flagella tua. nā tu ſemp aderas miſericorditer ſeuiēs ⁊ amariſſimis aſpergēs offenſioibꝰ omēs illicitas iocunditates meas. Omēs illos ꝓpellit dominꝰ intrare. Et ſic ꝓpulit paulū. qui pſtratꝰ ad terrā ⁊ excecatus ꝓuerſus ē. Sic compulit filium prodigum: qui fame ꝓpulſus ad patrē rediit. ¶ Quarto vult oēs venire. q̄ valđ iraſcit bis qui ſe excuſauerūt multi gaudēt ſi iuitati nō venīt. ſz ſi valde iraſcit his q̄ veīre ꝓtēnūt ⁊ penas eis mīat ma.xxij. Rexāt cū audiſſz iratꝰ ē ⁊ miſſis exercitibꝰ ſuis pdidit hoīcidas iſtos. Tercō mōſtrat. i hac cena magnificētia dīne boītatis. q̄ ad hāc cenā oia ſūt pata. hoc pz q̄ntū ad. vnj. ¶ Sdrio q̄ xp̄c ductor noſter iā aſcēdit ⁊ penetrauit celos vt facerz nobis viā. ⁊ locū et p̄parz. iob. xxij. vado pare vo. lo. ⁊ ſi. abie. ꝛc. vt vbi

ego sum et vos sitis. Tcō q2 medicīe sunt ꝓfecte sc3 sacramēta ecclesie ad oēm infirmitatē delendā .ne aliqs p impotē/ tiā excusetur. Sapīe.ix. Vder sapiam tu az sanati sunt. Tercō q2 dyabol9 hūa/ ne nature inimicus q̄ nos oēs capiebat in via est capt9.et in infernuz missus. ne nos aliqs timoz retrabat.io.xij Nūc pn ceps mūi h9 eijciet foras. Apoc.xx. Vi/ di angelū descendentē de celo hēntē cla/ uē abissi et catenā magnaz in manu sua et apprehēdit draconē serpentē antiquū qui est dyabolus et sathanas: et ligauit eū p annos mille et misit eū in abissum. Quarto q2 aptum ē celum. qō ab inicio steterat clausuz vbi hec cena celebrat.lu. ni. Jesu baptisato et orāte aptum ē celū Quīto q2 via est abbreuiata q̄ recto tra mite ducit ad celū. Vliz autē magnū cir cuitū faciebat vadens p infernū.et iō il/ li antiq̄ in mille ānis et vltra puenire nō potuerunt. Sed mō illuc vna hoza per uenit.luc.xxnj. Hodie me.eris in padiso Sexto q2 vtus peccati est diminuta que aggrauabat et debilitabat ne p viā cene incede valerem9.ro.vj. Vetus hō noste2 simul crucifixius ē vt destruat corp9 pec/ cati.i.ꝓgenies et vtus peccatoz. Septi mo q2 moz̄s ē destructa que nos ad infe ros demergebat.j.coz.xv. Vbi ē moz̄s vi.tu.absoꝛpta ē moz̄s in victoꝛia. Q2 p morte im9 ad vitā.et nō descēdim9 ad in feros sz ad celos. Octauo.q2 spūssanct9 in hac etate in magna copia datuz.quia ista cena nos dignos facit.iob.vij. Hō/ dū spūs erat datus.q2 nondū iesus erat glorificat9. Spūsctō mirabiles et inue/ rabiles gratie emanāt nos ꝓducētes ad illā cenā.io.j. De plenitudīe ei9 nos oēs accepim9 grām p grā. Bene ergo d.oīa sunt pata venite ad nuptias. Volū vnū restat sc3 vt man9 lauem9 ab opib9 mor/ tuis ij.co.vij. Emūdem9 nos ab omi inq/ uitate carnis z spūs vt sc3 mūdi intre/ mus ad cenā istā Et sic ptz primū. Secū do ponitur miseria hūane peruersitatis in vocatoz varia excusatōe.q2 ceperunt sim l'oēs se excusare. Hā primus dixit vil lā emi et necesse hēo exire et videre illaz Vder villā vt di.aug.terrena dnātio de/ signat. Est āt iste primus reprehensibilis at q3 stultus vt ex sua respōsione ptz q̄ntū ad sex. Primo q2 rem vilē et puaz acce/ pit sc3 villā.et preciosaz et magnā sprevit sc3 cenā beatā. Dimisit ergo regnuz ma gnū et accepit villā puā. Vnoti9 voluit ī villa pua dnāri ad temp9 q̄z in ꝑpetuuz regnare in celo. Totus mūd9 ē pua vil/ la respectu celi. imo pūctū vnū.vt dicūt astrologi.z quelibz stella ē maioꝛ tota t/ ra.mūdus ergo tot9 et oīa bona mundi sunt nihil respectu celi et bonoz ei9. Se cūdo q2 impedimētuz salutis sue carissi/ me emit.villā quidez emit.et q̄nto precō ipsam emit certe aīmā pro ipa dedit. nō ne videm9 hoc tota die.nā pro dignitati b9 z diuicijs hoīnes dant aīas suas dya bolo. Nōne lucifer ob ambitum dignita tis ꝓiectus est in īfernū. et primi pentes expulsi sunt a padiso Nōne absolon vo luit interficere patrē vt regnaret. Nonne totus mundus perit tota die et vnus p/ sequit aliū ob ambitum dnij Dominū ergo est impedimentū humane salutis dum pro ipo habendo anima perditur quod est valde stultum mat.xvj. Quid prodest homini si lucre.vniuer.mundū anime vero sue detrimen.patia. Ter/ cio quia dum dominum adipisci desiō rat in seruitutem incidit valde magnaz Et hoc est quod hic dicit. Necesse ha/ beo exire. Non eniz dicit volo exire.sed necesse habeo exire. Et vere ita est vt Boetius probat. Ille qui vult domina ri oportet q̄ sit seruus multoꝛum seruo/ rum.et in manibus multoꝛum seruoꝛuz

fit situs. q2 nihil potest ipe inferre alijs quod alij versa vice non possint inferre sibi. Et sepe sic videmus dominos a seruis expulsos et interfectos. boe. O pclara potētia q̄ nec ad sui ꝓseruatōz satis efficax inuenitur. Que ē igit̄ hec potestas que solicitudinū morsus expellere q̄ formidinū aculeos vitare nequit. Nec q̄ voluissent ipi dixisse securi sz nequerūt. an tu potētez cēses qui q̄s terret ipe pl⁹ metuit. qui vt potens esse videat in seruientū manu situs est. Vere in maxio timore viuūt dnī. ¶ Quarto. quia duz cure alteri⁹ scz ville empte intēdit. negligentiaz magnā circa ppria incurrit. Et hoc ē qđ d. Necesse habeo exire scz a mei cura z intendere cure ville empte. Ita euenit ad hrām. Nā isti qui dnāt intendūt cure alioz et seipos negligūt. Sunt. n. valde soliciti multiplicare possessiones. melioꝛare castra. discere leges. prudēt alios regere. vt dnēntur. z de sua salute penitus nihil curant. et iō totaliter exeūt a seipis et alijs vacāt. ppterea stulti merito sunt censendi. puer. xvij. Oculi stultorū in finibus tre. prudētis āt oculi in capite suo. tota die q̄rūt fcā aliena z sua nō intuētur. Cōtra q̄s dr lu. mj. Medice cura teipm ¶ Quito q2 p⁹ emptōz villā videre voluit quā āte debuerat diligēter ꝓsidasse. vn dr villā emi. z ne. h. vi. il. prouer. vlt. Cōsiderauit agrū. z e. il. Si enim hō ꝓsideraret ꝓditōes dnij z dignitatis nunq̄z emeret. ¶ C ¶ Et primo, si ꝓsideraz ipi⁹ breuitatē. ecc. x. Dis potētatus breuis vita. Alexāder regnauit. xij. annis z mortu⁹ ē Et omēs ipatores z reges z pape mortui sunt z modico tpe regnauerūt. Ad cui⁹ breuitatē oste dēdā erat ꝓsuetudo in quodaz regno. q̄ q̄n rex coronabatur veniebāt artifices petere abeo vbi vellet sibi sepulcrum edificari. Ecce si ꝓsidaret eius picula et anxietates. Quꝛ vt d. boe. Plena ē exēplorū vetustas. plena ē pens etas q̄nti reges felicitatē calamitate ꝓmutauerūt. Unde q; dā rex terroꝛē z piculū regni ense supra verticē filo pēdēte sil'auit. vt ibiđ boe. d. Refert maxim⁹ valeri⁹ q̄ quidā rex dū coꝛonaret accipiēs coꝛonā dixit. O nobile magisq̄z felicē coꝛonaz quā si quis cognosceret q̄z multis piculis z solicitudinib⁹ sit plena. nec humi iacētē tollere vellet. Tercō si ꝓsideraret ipi⁹ īmaītatē. qa q̄nto altōꝛ ē status. tāto gūioꝛ ē casus. Fortuna āt vt d. boe. pnitiole ludit cū dnijs vnđ ait. Hūc ꝓtinuū ludim⁹ ludū rotaz volubili oꝛbe versam⁹. summa infimis. z infima summis mutaꝛe gaudemus. Et p̄ mittitur. q̄ si nec retineri exarbitrio pōt z calamitosos fugiēs facit. Quid ē alla fuga q̄z fuīte qđđā calamitatis īdicium Abijce itaq; atq; spne pnitōse ludētem .s. fortunā. q2 infelicissimū gen⁹ īfortunij ē fuisse felicē. vt idē d. Exēplū in magnuz p̄cipitiū cecidit lucifer z magnā ruinā fecit. q2 i magno statu fuit. z silr ꝑmi pentes. Si turris cadat magna ē ruina. Si cadat domūcula nulla ē ruina. ¶ Sexto ostēdit rep̄hēsibilis. q2 de re tā care empta modicā vtilitatē būit Et hoc ē qđ d. Uide istā. Nō d. gaude vel possideistā sz vide. Et ita ē ve. Quid bz dnin⁹ pl⁹ q̄z milites z domicelli đ oībus castris z terris. z đ omib⁹ suis boīs. ecc. v. Ubi multe sunt opes multi sunt q̄ comedūt eas. z qđ pdest possessoꝛi nisi q̄ cernat diuicias oculis suis. oēs sum⁹ hic p exp̄sis. j. thi. vj. Nihil ītu. in hunc mōz. nec auferq̄ pos. iob. j. Aud⁹ egress⁹ suz đ vt. ma. m. nu. re. il. Tātū hēt pl⁹ doīn⁹q̄z famuli .s. multā solicitudinē z afflictōem aīmi. z cū isti dormiunt. iste nō potest dormire. Eccl̄s. v. Dulcis est somnus operanti. siue multum siue paꝝ ꝑmedat. saturitas aūt diuitis nō sinit eū dormire. ¶ Ecce

ño dixit Juga boū emi qnqz et eo ꝓbar
ista. habe me excusatū. Scdz aug. Juga
boū qnqz qnqz sensus intelligunt. qz si-
cut iuga boū sunt duplicata. ita et sensus
naz sunt duo oculi due aures. lingua et
palatū ad gustū. ⁊ due fauces. et due ma
nus qb⁹ maxie fit tact⁹ vel voluptas ca2
nis interi⁹ et exteri⁹ i q̄ maxie vigz tact⁹.
tūc nāqz qnqz iuga boū emunt. scz aīmā
dyabolo ꝓeis dādo. qn ꝓ exercitatōe et
in exercitatōe qnqz sensuū hō deserit iu
diciū rōis ⁊ ꝓtra deuz agit. siue exerceat
sensus p ꝓgregādis diuicijs. siue p vtē-
dis delicijs. siue p sciendis et expiendis
reb⁹. qō ad iudicium curiositatis ptinet
Curiosuz est. n. velle scire et expiri natas
rerū. mozes boīm et fortunā mōi. eccl⁹.
vij. Deus fecit boīem rectū ⁊ ipe īfinitis
se miscuit q̄stiōib⁹. Et hoc vanitas est et
afflictō spūs. Sed boīes miseri tota die
in exercitatōe sensuū volūt eē. et qnqz iu
ga boū ꝓbare. nā oculos exercitāt i pul-
cris aspectib⁹. aures i cātilenis suauib⁹
et melodijs. gustū in bonis sapib⁹. odo-
ratū in diuersis odoribus. tactū in volu
ptate carnis. Sili⁹ eoſō ꝓbāt et exercitāt
pacq̄rēdis diuicijs ⁊ sciēdis reb⁹. Et sic
dū iugo xp̄i qō ē suaue nolūt subesse sub
sunt ⁊ portāt iugū mōi qō ē durū ⁊ qui-
qz iuga ꝓtinet Iob. vj. Qui timet pruinā
irruet sup eū nix Qz vt di. aug. Qui sub
est iugo xp̄i. omīa subsūt ei. ⁊ ꝓseqūns q̄
nō subest iugo xp̄i. subest qnqz iugis mū
dis et oīm ē lez⁹. Et sic ptz q̄ tpli⁹ ꝓbant
et exercitant sens⁹. s. p ꝓgregādis diuicijs
p vtēdis delicijs ⁊ pro sciendis rebus. p
q̄z exercitatōe et delectatōe hō negligit
ad illā beatā cenā venire. ⁊ ꝑ deū ⁊ aīam
suā agit. qō ē valde detestabile. puer. xxx
Per ta mouet tra et q̄rtuz sustinere nō
ꝑt. p seruū cū regnauerit qō tūc ē q̄n spūs
tumēs erigit se ꝑ deū q̄ fecit illū. p stultū
cū sata⁹ cibo fuerit qō tūc ē q̄n cor⁹ sat

ꝓtinet i doīnū. s. i spūz gubernātē. podio
laz mulierē q̄n in matmoniū assumpta
fuerit qō tūc est q̄n hō repudiata rōe cō
iūgit sensualitati et ipi⁹ impio regit sicut
brutū. Quartū ē qō sustinere nō ꝑt cum
ancilla heres fuerit dnē sue. i. cū caro oīa
bona hoīs possidet tāq̄z heres. qō tūc ē
cū hō oīa opatur ꝓ carne fouēda ⁊ dele-
ctāda et de aīa nihil curat. que dēt tāq̄m
dnā oīa hoīs bona ure hereditario pos
sidere. Iob. xxxj. Sterilē dauit enī et q̄ue
nō parit et vidue nō bene fecit. Sterilis
ē caro que nullū fructū facit nisi vmes ⁊
putredinē. Vidua ē anima pctōris per
paccatū celesti sponso viduata et ab eo
sepata. Tercio dixit vxorē duxi et iō non
possū venire. Iste falsū dixit et vez dixit
Falsū dixit q̄ntū ad bonos et rōne vten
tes. Nā vxor ꝓpt̄ ea dat viro Idrīo pro
pter sobolē generādā et nutriendā. gen.
j. Cresci. et mul. ⁊ re. t. Scdō ad fornica-
tōez vitandā. j. co. vij. ꝓpt̄ fornicationez
vn⁹ q̄sq̄z. s. vx. ꝛc. Tercio in adiutoriū rei
familiaris. ge. ij. Nō ē bonū boīem esse
solū fa. ei. ꝛc. Omīa ergo ista non sūt im
pedimēta ad introitū regni sed adiuua
mina. vnde au. di. q̄ celibat⁹ Iohis bapt.
nō ꝑfert nuptijs abrae Vez autez dixit
q̄ntū ad boīes bestiales qui sicut bestie
in vxore nō q̄runt nisi delectatōem car-
nis: et sicut bestie stāt cū eis Gre. Quid
ꝓ vxorē nisi voluptas carnis accipit nā
q̄muis bonū sit ꝓiugiū et ad ꝓpagandū
sobolē diuina prouidentia ꝓstitutū. nō
nulli tamē nō fecunditatē prolis sed desi
derū expetūt voluptatis Et idcirco pe-
rem iustam significari potest non imme
rito res iniusta. Verum ergo dixit pro
maiori parte quia vt d. aplūs. j. coz. vij.
Qui cum vx. ē co. q̄ sunt mū. q̄ pla. vx. et
di. ē. s. ab ope spūali. Et silr vx. co. q̄ sunt
mōi. q̄. pl. vi. Periculosa ergo res ē val
de mulier. Est enī fortissimū glutē ad ca

piendū et retinēdū. ⁊ iō fortissimi q̄q3 deuicti sunt ea. Et q̄s ē sanctō2 dauid. quis sapiētio2 salomone. q̄s fortio2 sampsone ecclⁱs. vij. Inueni amariorē morte mulierē laque⁹ venatoꝝ ē. vincula sunt manꝰ illius. osce. v. Nō dabūt cogitatōes suas vt reuertant ad dom̄ū. spūs. n. fornicatōnū in medio coꝝ ē. Et iō iste dixit. Uxorē duxi ⁊ nō possuꝫ venire. Sūt etiā vxores nostri tp̄is et nr̄ē patrie maxim̄ū impedimētū regni viris suis. nō solū q̄ntū ad p̄cupiscentiā. sed etiā quantū ad superfluitatē vestiū et ornamētorū. q2 cogunt viros male lucrari. vt bene ornētur. mirabile est. q2 pentes expoliāt ⁊ viros nō ditāt. tota domus videt in maledictōem ire. Et iō qui sine vxore p̄t viuere melius facit. q2 facili⁹ ad beatā cenā curr̄it. Propterea d. apl's. j. coꝝ. vij Volo oēs. ho. eē sicut meip̄m. s. virgines. Et sic p3 q̄ renuunt ad istā cenā venire ⁊ a nuptijs excludūtur. s. dediti honorib⁹ ⁊ dnijs. dediti exercitatōib⁹ ⁊ lucris mōi. ⁊ dediti ōsideriijs carnis ad que ta genera oēs peccatores reducunt. j. iob. ij. Oē q̄d ē in mōdo aut ē p̄cu. car. aut p̄cu. ocu. aut sup. vite. Et sic p3 sc̄ōm. Tercō ponit iusticia p̄tempte bonitatis in abiectoꝝ electōne et p̄temptoꝝ repbatōe cū dī. Tūc iratus patⁱfa. xp̄s cui⁹ familia sunt oēs electi q̄ maxime p̄tra p̄temptores irascit. Dicitur aūt de⁹ irasci cū ad modū irati vidictā exercet irā sine ira p̄tendēs. Irat⁹ ergo dixit seruo suo. Exi cito in plateas et vi. ci. Glo. Mittit ad plateas cū pcōres delatōrib⁹ vijs vocat. mittit ad vicos cū iustos vocat quos tpalīū rerū coartat inopia. iō sequit Et paupes ac debiles ⁊ cecos ⁊ claudos intro. huc. Ecce qui ⁊ quales cedunt in p̄tem dn̄ī. Sapiētes ⁊ pulcri et potentes mōi cedunt in p̄tem dyaboli. mich. ij. Factus sum sicut qui colligit in autūno racemos vindemie Quasi nulla botrus ad comedendum primitiua mens mea. Et ideo dicit. Uidete vocationem vram fratres. q2 nō mlti sapiētes. nō mlti potētes. nō multi nobiles s3 carnē sed stulta mōi elegit deus vt p̄fundat fortia ⁊ ignobilia ⁊ p̄temptibilia mōi elegit deus. Paupes āt nō rebus s3 spū ⁊ volūtate hi vocant̄ et veniūt. math. v. Beati paupes spū q. ip. ē re. ce. Humilit debiles in natura atq3 p̄plexione atq3 infirmi corpore ad deū currūt Q2 vt di. apl's. ij. coꝝ xij. Uirtus in infirmitate. pficit libenter igitur gloriabor in infir. m. vt inha. in m. v. xp̄i. Nā vigor nature ⁊ fortitudo p̄plexionis ⁊ sanitas corp̄is plerisq3 sūt occasio peundi ecc. vj. Malicia bone vnius. i. infirmitas obliuionē facit luxurie magne Ceci et simplices. s. p2udētia mōi ⁊ carnis que legi dei nō sunt subiecta sili ad deum veniūt Mat. xij. Cōfitebor tibi pat dne ce. et ter. quia abscō. hec ⁊c. Claudi similiter sc̄z sui reputatōne qui reputāt se peccatores ⁊ claudicare in via dei. nec omīno posse venire ad regnū dei nisi p grām dei adiuuent̄. Ibi vocati veniūt. j. coꝝ. xv. Gratia sum id quod sum. Potest etiam ad literam hoc intelligi de despectis in mundo qui vocati veniunt. Quia vt dicit gre. Infirmi quiq3 atq3 in hoc mūdo despecti plerūq3 tāto celerius voce3 dī audiūt q̄nto i h⁹ mōdo hēnt vbi dilectē tur Vocat āt dominus electos suos non solū de ciuitatibus: imo etiā de vill⁹ ⁊ de rurib⁹ nō solū de iudeis: imo de gentilibus Unde sequit Et ait seruus Dne factū ē vt impasti et adhuc locus est. id est nondū p̄pletus est numerus electorum. qui quidem p̄plebitur quando plenitudo gentiū intrabit Propter hoc sequit Et ait dominus seruo. Exi in vias et sepes. In superiori exitu intelligit vocatō iudeorum qui sub vmbra legis quiescebant quasi in ciuitate morabantur. In

hoc aũt exitu intelligit vocatõ gentium. que dũ sine iugo legis dei erant quasi agrestia et indomita aũmalia in vijs et sepibus exteri9 vagabant. vnde bene subditur. Et cõpelle intrare agrestia et idomita aialia. vt impleatur dom9 mea. id est pficiatur numer9 predestinatoz ¶ Nota aũt hic tria genera vocatoz ẽm triplicẽ vocatõnẽ supius positam. Quidam enĩ vocati nullatenus veniũt. et hi significant in pma vocatõne cum triplici sua expositõne. de quib9 dr iob. xxj. Qui dixerũt deo rece. a no. sciẽtiã viaz tuarum nolum9. Quidã vo vocati de facili conuertunt. et hi significãtur in scda vocatione. ps. In auditu auris obediut mihi Quidã aũt pressura et necessitate mundi vel instantia pdicatõis et pluasionis cogente quasi ꝓpulsi veniũt. et hi significãtur in tercia vocatõe. osee. ij. Sepiã viaz tuam spinis. Et ẽm hanc triplicez vocatõem potest pcedi breuiter in hoc euãgelio. In fine aũt subdit reprobatõis sẽtentia ꝓtra cõtemptores. Unde sequit. Dico aũt vobis q̃ nemo virorũ illorũ qui vocati sunt ⁊ ꝓtempserũt venire gusta. ce. meã Et sic pz terciũ et ꝓseq̃nt totũ

De epla. Sermo. LXIX.

Nolite mirari si odit vos mũdus. j. ioh. nj. Sicut di. phũs. Homines ex admiratõe phãri ceperũt. vidẽtes effectus mirabiles ⁊ causas penitus ignorantes Sicut aũt ꝓtingit in effectib9 nature. ita in effectibus gratie. et multomagis. q2 declipsi solis et lune. et de fulmine et de similib9 nõ oẽs mirant sed quidã horum cãs ignorãtes. Ez de opib9 gratie null9 potelt pfecte cãm ⁊ rõnem reddere. eo q̃ ex libera dei voluntate procedant. ro. xj. O altitudo diui. sapi. et scie. di q̃m incõ. sunti. u. eius et inue. vie ei9 Aug. Quare hunc trahat. ⁊ illũ non trahat noli velle diiudicare si nõ vis errare. Uerum hec omĩa possum9 scire quotiẽs ea nobis dõus reuelat p spũm sanctũ. j. co. ij. Nobis aũt reuelauit deus p spũm suũ. Beatus aũt iohẽs euangelista fuit vnus cui de9 plura reuelauit. Unde et liber eius quẽ scripsit apoc. vocat. nomẽ assumens a reuelatõe. nã apoc. idẽ est qd̃ reuelatõ Inter multa aũt que beat9 iohẽs nobis reuelauit in epistola hodierna. reuelauit nobis tria. Primo q̃re mõs nos odio habet. In principio eple. Secdo in quo pfecta caritas manet. ibi In hoc cognocari. dei. Tercõ p quid nõ eẽ in homĩe pfecta caritas apparet ibi. Qui habuerit substantiaz hui9 mundi et vi. fratrez su. necess. ha. ẽ. Quarto quasi ꝓcludendo ad veram dilectõem nos inuitat et monet. ibi. Noli dili. v. ne. lig. sed. op. et veritate. ¶ Primo ergo beat9 iohẽs ostendit quare mund9. i. dilectores mũdi nos odit scz bonos. aug. Quid est mundus mundus non ẽ celũ neqz terra. neqz ista opa que deus fecit. sed dilectores mũdi. Item mundus quando in malo ponit dilectores mundi. Mund9 vero q̃ndo in laud̃ ponitur celũ et terra ⁊ que ĩbis cõtinent opa. ¶ D ¶ Hec aũt ammiratõ quare mũdus odiat bonos homĩes ex tribus ꝓsurgit. Primo ex natura boni et mali. q2 ꝓut di. phũs. Bonum est qd̃ omĩa appetũt. et p conseq̃ns malum omnia fugunt. Omnis enim homo naturaliter appetit bonum et fugit malum. Cum ergo in bonis assit causa dilectõis scz ipm bonũ quia boni sunt. ⁊ desit causa odij. s. malum quia mali nõ sunt. quare mundus eos odio habet. Secundo ex efficatia operuz. manifestum est autẽ q̃ ppter bonorũ opera mundus sustentatur. alias omni die submergeret Hoc patz de illis quinqz ciuitatib9. s. sodoma

et gomorra ⁊ alijs trib⁹.q⁹ si ibi decē bo
mi fuissent inuēti.deus ꝑmisisset omībus
ꝑcere.vt patet gen.vnj. Cuj⁹ ergo diligat
vicinos qui ipm ab inimicis tuent ⁊ bo
ni tuent molos ne a demonib⁹ ad infer⁊
nū rapiant quare ipos odiūt. Tercō rō
ne cessionis hereditatis.omia nāq⁹ bo⁊
na hereditario iure sunt bonoꝝ hoīnū.
quia ipi sunt filij dei.si aūt filij ⁊ heredes
vt di.apls ad ro.vnj. Omnia aūt bona
tam fortune q⁹ gratie sunt dei et a deo.
iob.j. Omia p ipm facta sunt.j. Coꝝ.mj.
Quid habes quod nō accepisti. Pdiō⁊
aūt q⁹ bonis dei abutit iure ꝓuat⁹ est
eis.⁊ sicut fur tenet ea in malū suū.eccls
v. Est et alia infirmitas pessima quā vi
di sub sole diuicie conseruate in malu⁹
dni sui. Cum ergo boni cedant iure he⁊
reditatis mūdo in bonis fortune.q̄ mū⁊
dus maxime desiderat.iuxta illud mat.
xix. Ecce reli.omia ⁊ secu.su.te.et retine⁊
ant bona gratie que mūd⁹ abhorret q̄re
habet odio bonos. Ad hoc dicendū er⁊
go q⁹ de hoc possunt q̄tuor rōnes assig̃
ri. Prima est ꝓtrarietas dnoꝝ. boni
enī trasferunt in deu⁹.et vniuntur deo
p amorē et ideo seruiūt deo ex amore si
cut filij dei. Mali aūt deu⁹ abiecerunt
luc.xix. Nolum⁹ hunc regnare sup nos
Et seruiunt diuersis vicijs. Quidā aua
ricie.quidā honorib⁹ vanis.quidā autē
ventri et gule.phi.nj. Quoꝝ deus ventr
est. Omnia autē illa deo contrariātur.
Cum ergo boni ⁊ mali habent ꝓtrarios
dnōs.seruit autē ꝓtrariorū dnoꝝ odiūt
seinuicē et ꝑsequuntur.ideo mūd⁹ odit
bonos.et boni odiūt mundū.gal.vj.per
quē mihi mūdus crucifix⁹ est et ego mū
do. Crucifixus autē siue suspēsus i odio
et abominatōe habetur.iob.xv. Si me p
secu.sunt et vos ꝑse.et hoc est quod hic
dicit. Nos scim⁹ q̄nā transla.su.ō mor.
ad vi.q̄nā diligim⁹ fratres.i.p amorem
fraternitatis quo sepamur a mundo q⁹
mali non diligūt se quia fratres in deo.
sed quia vniti in aliquo vicō.et ꝓiungi⁊
mur deo. Translati sum⁹ de morte pec⁊
cati quod est causa omīs mortis .scz na⁊
ture culpe ⁊ pene.ad vitam.i.xpm cui p
amorē seruim⁹ sicut dnō nostro. mūdo
ꝓtrario dnō seruiēte.scz peccato.ro.vnj.
Qui facit peccatū seruus est peccati.au.
Redeat vnuq̄sq⁹ ad cor suū et si ibi inue⁊
niret fraternitatis caritatē securus sit q⁹
transit de morte ad vitā. Secūda est
diuersitas regionū. Boni enī aspernan
tur mundū et habitant in celo. Phi.nj.
Nostra cōuersatō in celis est.hebr.xnj.
Nō hēmus hic manētem ciuitatē scz fu⁊
turā inqui. Mali autē ecōuerso.de celo
nō curāt.sed in mundo volunt ꝑpetua⁊
ri.mūdus aūt et celū sunt contrarie ⁊ di
uerse regiones.et ꝓtrarij domini in eis
principantur. Nam in mūdo dyabolus
principatur.iob.xnj. Venit enī princeps
mundi hui⁹ ⁊ in me nō habet q̄cq̄m. In
celo aūt principatur xps.io.xvnj. Regnū
meū nō est de hoc mūdo scz sup.de celo
Homines vo diuersaꝝ ⁊ ꝓtrariaru⁹ ter
rarum ꝑsequunt ⁊ odiunt seinuicez.Et
ido mali odiūt bonos q⁹ nō sunt de hoc
mundo.iob.xv. Quia vo de mūdo non
estis.sed ego vos elegi de mundo.ꝓpte⁊
rea odit vos mūdus. Exemplū de cani⁊
bus q̄ si vidēt aliquē canē forensem i cō
trata sua omēs ꝑsequunt eū. Sic faciūt
mali bonis qui vidēt eos in contrata p
pria scz mundo. Similit faciūt boni ma
lis in contrata sua scz celo.apoc.xnj. Fo
ris canes ⁊ venefici. Et hoc est quod hic
dr. Qui nō diligit manet in morte.s.pec⁊
catoꝝ qui nō hēnt dilectōem dei. Justi
autē p dilectōem manēt in deo.iob.mj.
Qui manet in caritate in de.m.qui ē vi
ta va.iob.xj. Ego sum resurrectō ⁊ vita.
Vita aūt ⁊ mors ꝓtrarie regiones sunt

Tercia est ꝓtrarietas opeꝝ. boni enī habent ꝓtraria opa mundo. nā mūdꝰ ꝓcurat ⁊ latagit hic gaudere ⁊ ditari. hic honorari et dnāri et opa penitētie renuit ⁊ beatum dicit hoīem cui hec sunt Boni autē hec omīa respuūt: et opa penitētie assumūt. phi. iij. Omīa arbitratus sū vt stercora vt xp̄m lucrifaciā. hebr. xj. Circūierunt in me. in pelli. caprī. egen. an. af. ꝛc. Dicūt etiā boni ꝙ opa mundi sunt mala. nec est beatus imo miser q̄ p̄dicta req̄rit. Sicut ergo saraceni nos ꝓsequunt. q: ꝓtraria agūt et credūt et dānant nos sic mundꝰ ꝓsequit et odit bonos. s. iob. vij Nō potest mūdꝰ odisse vos. me aūt odit q: testimoniū ego phibeo de illo. q: opera. ii. ma. sunt. sap. ij. Circūuenit. ius. q̄nā cōtra est opa. no. Et hoc est quod hic dr q̄ odit fratrē suū ho. est. Homicida aūt cōtrarius opus facit iusto. nā odit ⁊ occidit. iustus aūt diligit ⁊ viuificat. q: ad xp̄m vitā adducit hominē per amorē. Et iō mūdus qui pure se agit ꝓsequit et abominat eos qui recte agūt. puer. xxix. Abominantur impij eos qui in recta via sunt. ¶ Quarta est infectiō appetitus. Mali. n. habēt appetitū cordis infectū malis humorib⁹. s. superbia. ira. inuidia. ꝛc. et iō oē cōtrariū istis videt eis amarū. scz humilitas māsuetudo et similia Aug⁹. Palato nō sano pena est panis qui sano est suauis. ⁊ oculis egris odiosa est lux que puris est amabilis. Sicut enī canis rabidus omēs mordet ꝓpter infectionem humoris in palato existentis. ita etiam mūdꝰ ꝓpter infectiōnē mali bonos mordet et ꝓsequit. Hoc figuratū fuit ī ysmabel de quo dixit āgelus. Hic erit ferus homo manus eius ꝓtra omēs. Ysmabel natus de ꝓcupiscentia carnis est peccator. Sicut ergo ysmabel ꝓsequebat ysaac. sic et mali ꝓsequunt bonos. vt d. apl's Gal. mj. Et hoc ē quod hic dicit. Quis homicida nō ha. vi. e. in se ma. Vitā eternā quā boni hic habent ꝓ grām. iuxta illud iob. vj. Qui credit in me habet vitā eternam. Sed ē infectus rabie peccati: sicut canis. ¶ Nota aūt q̄ d. omīs hoīcida. Nā homicida dr sex modis. Primo volūtate vt dyabolus. iob. vnj. Ille homicida erat ab initiō. Secūdo opere vt cha in qui interfecit fratrē suum abel. vt p̄z gen. iiij. Tercō ꝓsensu q: p̄m legem cōsentientes ⁊ facientes pa: pena constrīgit ro. j. Digni sunt morte nō solū qui ea f̄ sed etiā qui ꝓsen. facientib⁹. Quarto subtractiōne rei debite. Eccl'. xxxiij. Panis egentiū vita pauperis est qui defraudat illū homo sanguinis est. Quinto p̄cepto vt dauid qui interfici fecit vriam. ij. reg. xj. Sexto ꝓuocatiōne vt qui habz odio fratrem suū. nā pudcat eū ad rediendū ⁊ p ꝓsequēs ad mortē. puerbi. x. Odiū suscitat rixas. Omēs isti nō hēnt gratie vitā in se manētem. Et sic p̄z primū. ¶ Secōdo manifestat pfectā caritatē Exemplū enī xp̄i ad pfectā caritatē nos inducit. Quia sicut xp̄s ex pfecta caritate animā suā. i. vitam suā pro nobis posuit. vt scz nos viuificaret. epbe. ij. Cuz essemus mortui in delictis ⁊ peccatis nr̄is ꝓuiuificauit nos xp̄o. vt recōciliarz nos deo. Ro. ¶ Recōciliati sum⁹ dō p mortē filij eius. vt eripet ō potestate dyaboli. hebr. ij. Ut p mortē destrueret euz qui hēbat mortis impiū. i. dyabolū. Ita nos dēmus eē pati corpaliter mori si videri̇mus q̄ p mortē nostrā p̄primus et frater noster viuificet in anima recōciliatur dō et de potestate dyaboli eripiat. Et hoc dēm⁹ facere q̄n manifeste vel p p̄babilia signa hoc vidēm⁹ posse ꝓsequi. vt si aliquis auerteret a fide vel morib⁹. tūc debem⁹ eū iuuare deposito timore mortis si ꝓpter hoc crederem⁹ ip̄m a talibus liberare. Sicut fecit sanct⁹ sebastian⁹ qui

martires iã seductos et ĩclinatos a pen/
tib⁹ ꝓfortauit scz marcellinũ ⁊ marcum
fratres ¶Ñ bic ẽ ordo caritatis vt deus
sup oĩa diligat̃.scdo aĩa ꝓpria: tercõ aĩa
ꝓximi et magis q̃z vita corpalis ꝓpa Cõ
tra ¶der hoc videt̃ q⁹ mori ꝓ salute ꝓxi
mi in casu necessitatis vt dictum ẽ sit ca
ritas sufficiẽs et necessaria ad salutẽ Et
hoc multi tenẽt Ex dictũ est q⁹ hic iuita/
mur ad ꝓfectam caritatẽ q: mori ꝓ ꝓxi/
mo est perfecte caritatis :que non re/
quirit̃ de necessitate salutis sz est solũ in
viris ꝓfectis.Et iõ dicendũ ẽ q⁹ securus
dr q⁹ mori pro salute proximi in casu ne
cessitatis vt dictũ est est ꝓfecte caritatis.
nec ẽ de necessitate salutis.hoc mlti tenẽt
hoc multi dicunt.⁊ doñ⁹ hugo sup hũc
locũ sic dr.et sic videt̃ sentire. ¶Ñõ enĩ te/
nemur habere ita ꝓfectam caritatẽ.sicut
xp̃s hũit.nec ꝓsimilia que xp̃s obserua/
uit tenemur obseruare.sz hoc est maius
et ꝓfectius qõ vnus hõ possit alteri face
re scz mori ꝓ ipõ.ioha.xv. ¶Maiorẽ hac
dilectõne nemo hẽt q̃z vt animã suã.po.
q̃s ꝓ ami.suis.au. ¶Perfecta caritas ista
est vt paratus sit quis mori pro fratribus
suis. ¶F ¶¶Ad hanc aũt ꝓfectã carita/
tẽ habendã sex nos debẽt inducere ¶Pri
mũ est deletio peccatorũ.luc.vij.Dimit/
tunt̃ ei peccata mul.quoniã dilex. mult.
puer.x. Vniuersa delic.op.ca. Secõm ẽ
mãsio diuinorũ.io.xmj. Si q̃s dili.m.ser.
me.ser.et pa.me.dil.eũ et ad e. ve.⁊ mãs.
apud eũ fa.Terciũ est reuelatõ secretorũ
iob.mj. Qui diligit m.et ego diligã eum
et manifestabo ei meipm. Quartũ ẽ pos
sessio virtutũ oĩm et donorũ.q: qui pfe/
ctus est in caritate habet oẽs virtutes ⁊
dona.j.corũ.xmj.Cari.pa.est be.est nõ ir/
ritat̃.nõ agit pperam.non est am.nõ co.
ma.nõ gau.sup iniq̃.ꝓga.ãt veri.oĩa cr.
sperat.omĩa sust.sap̃.vij. Venerũt mihi
oĩa bona piter cum illa. Quintus est to
leratõ aduersorũ.nã qui perfecte diligit
omia difficilia ⁊ aduersa vsq3 ad mortẽ
patienꝫ tolerat.Can.vnj. Aque multe.i.
tribulatõnes nõ potuerũt extinguere ca
ri.q: for.est vt mo.di. Certũ est impletõ
mandatorũ.quia qui pfecte diligit totã
legem et omia mãdata implet. Ro.xmj.
Qui diligit ꝓxim.legẽ adim. ¶Ñã nõ ad/
ult.nõ occ.nõ fur.nõ falsus testimoniũ
dices.nõ ꝓcupisces. et si quod est aliud
mãd.in boc v.ĩsta.dili.ꝓxi.tu.sicut teip.
mat.xxij. In his duob⁹ mãdatis vniuer
sa lex pẽdet et ꝓphete.Et iõ xp̃s pfectõez
oĩm demonstrãs ait. Hec mãdo vobis
vt diligatis inuicẽ.iob.xv.j.iob.mj.Carissi
mi deũ ne.vi.vnq3 ¶Sed si pfecte dile
xerum⁹ pfecte videbum⁹ eum q:.visio ca/
ritati respondet.Et in hui⁹ figura xp̃us
resurgens gloriosus ꝑmo apparuit ma/
rie magdalene q: pl⁹ amabat ceteris.vt
di.gre.Et sic patet sc̃m. ¶Tercõ ostendit ꝓ quid manifestatur caritas dei nõ
esse in aliquo.q: si quis vi.fra.s.ne.ba.et
cla.vis.s.ab eo signũ est q⁹ caritas dei nõ
est in illo. ¶G ¶¶Nam duo debemus
ꝓximo scz ꝓpassionẽ corꝺis et beneficiũ
opis si assit facultas. Ꝑ primo null⁹ ex/
cusatur.quia omĩs homo debet ꝓpati ꝓ
ximo afflicto et in necessitate existenti.
Ꝑ secũdo .scz a beneficio opis excusant
multi .s.q̃n facultas deẽ.et iõ nõ dare ele
mosinã nõ est signũ q⁹ caritas dei nõ sit ĩ
aliquo.sz nõ ꝓpati et claudẽ viscere pie/
tatis a pauꝑe bene est signum q⁹ caritas
nõ sit in eo.aug. Si nõdũ es ydone⁹ mo
ri pro frĩbus ydone⁹ esto dare de facul/
tatib⁹ tuis siue ꝓcutiat viscera tua cari
tas. Et nota hic q⁹ elemosina interior scz
ꝓpassio corꝺis ẽ maior q̃z elemosina ex/
terior: scz datio muneris.q: elemosina in
terio respicit meritũ essentiale.sz exterior
accidentale. Unde qui hz simulẽ ꝓpassi/
onẽ et equalẽ pauꝑi et nihil largit̃ ei. q⁹

nō ꝑt.tātū meret ꝑmio essentiali q̄ntū il
le q̄ ei aliq̄d impti ſili ꝓpassione motus
et plus meret qui solū ꝓpatit q̄m q̄ bene
facit ⁊ nō ꝓpatit. ⁊ si pl⁹ ꝓpatiat q̄z iste q̄
dat.plus meret. Q̄z vt d.gre. De⁹ nō pē
sat q̄ntū sed ex q̄nto affecto. Unde plus
pensat affectū q̄z censuz Unde de vidua
mittente duo era minuta in gazophila⁊
tiū xp̄us ait. Uere dico vobis q̄ vidua
hec paup pl⁹ q̄z oēs misit.lu.xxj.et de btō
pe.et and.et alijs qui soluz retia reliq̄runt
seq̄ntes xp̄m iesum dī.gre.q̄ multa valō
reliq̄runt.q̄ voluntatē ⁊ appetitū habē⁊
di reliquerunt. Q̄z q̄ voluntatē ⁊ appeti
tū habēdi relinquit sicut ipi aplī.multa
relinq̄t Et simile ē in ꝓposito.nā qui dat
ꝓpassionē cordis ꝑ primo multū dat apō
deū etiā si modicū vel nihil dat. Dōt ā
qui dat aliq̄d paupi cū cordis ꝓpassiōe
plus mereri p accidēs sez q̄ntū ad dimis
sionē pene peccati q̄z ille qui nō dat. q̄a
nō ꝑt.q̄muis equalis ꝓpassio cordis sit
in vtroq̄z.dan.mj. Peccata tua ele.red.
Per largitōnē enī elemosinaruz pena
peccatoꝝ deletur. Ad vtraq̄z ā elemo⁊
sinā faciendā q̄nq̄z nos inducere debēt.
¶ Primo q̄z elemosina extīguit cō⁊
cupiscētiam peccādi q̄ militāt in mēbris
nr̄is.ecc.nj. Ignē ar.extī.aq̄ et elemosina
resistit peccatis. ¶ Ecō q̄z reducit ho
minē ad viā vitatis. Exemplū de cor̄ne⁊
lio centurione de q̄ act.x.q̄ elemosine ei⁹
ascenderūt in ꝓspcū dei. et ad eū missus
ē petr⁹ vt viā vitatis eū doceret. Simili
etiā mō fieret de omni infideli.q̄ vacaret
elemosinis et orōni ⁊ obseruaret legem
nature.q̄z ds talē illuminaret et ad viaz
vitatis reduceret.q̄z nō ē man⁹ dei abbre
uiata. Et p hoc soluit q̄stio ō quibusdā
saracenis q̄ nihil audiūt ō fide nr̄ā et be
ne viuūt. ¶ Tercō q̄z ꝑseruat pacē ⁊ bo
nū statū boīs et terre ⁊ toti⁹ regni.aug:
Qō nō dat xp̄o dat fisco Et q̄re q̄z dādo

elemosinas xp̄o sicut dēm⁹ de⁹ ꝑseruat
terrā in pace ⁊ bono statu ita q̄ pstātias
et gabellas nō optet solui. Hic cadit exē
plū sancti ludouici qui cū a baronib⁹ frā
tie reprehēdetur q̄ omīa in elemosinas
daret. et si ingruerit bellū vel briga non
hrēt vnde stipēdiaret milites. Respon
dit q̄re ego potior maiori pace q̄z aliq̄s
rex.certe ꝓpter elemosinas. Paupes.n.
sunt stipendiarij et milites mei q̄ regnū
meū i pace ꝓtuāt. Quarto q̄z tenet deū
ne ꝓferat sentētiā mortis ꝓtra pctōres.
Exēplū de iudicib⁹ ⁊ cardinalib⁹ ⁊ alijs
dnīs q̄ nō ita cito ꝓferunt sentētiaz ꝓtra
aliquē si det eis munera ⁊ exenia etiam
si iniusticiā bēat.sic etiā deus suspendit
sentētiā ꝓpter elemosinas.esa.lxmj. Nō
ē qui inuocet nomē tuū q̄n ꝓsurgat ⁊ tene
at te.s.p elemosinas ⁊ orōnes ¶ Quīto
q̄z boī pat palatiū ⁊ eternale Exēpluz de
palatō q̄ō btūs tho. ostēdit fratri regis
q̄ō dixit fuisse edificatū de pecuīa regis
quā in elemosinas expēdit. Et d. greg⁹.
in dya.suo q̄ iste qui fuit duct⁹ ad aliaz
vitā ⁊ p⁹ ea rediit ⁊ dixit se vidisse pala⁊
tia multa q̄ edificabant. inē q̄ vidit vnuz
q̄ō edificabat solū die sabbati p⁹ nonas
⁊ cōptum ē q̄ cacifex iste qui roman⁹ ci⁊
uis erat totū lucz toci⁹ septimane victu
q̄tidiano reseruato dabat in elemosinā
egētib⁹ die sabbati p⁹ nonas apud eccle
siā sancti petri. Et sic patet tercium.
Quarto inducit nos ad verā dilectōez
que cōsistit i ope ⁊ nō in ſermone līgue.
Multi multa ꝓmittūt ⁊ nihil faciūt.p⁊
uerbi.xxv. Nubes et vent⁹ ⁊ pluuie nō
seq̄ntes.vir gloriosus ⁊ ꝓmissa nō com⁊
plēs. Orati⁹. Parturiēt mōtes egredie
t̄q̄z ridiculus mus Ez ista ē vera dilctō
q̄n id q̄ō spondet effectu ꝓplet. Uerū est
.n.q̄ō sicut ōz ita est. Et sic ptz q̄rtū et ꝓse
q̄nter totum

¶ Dnica tercia ō euāgelio ſmo. LXX

Erant appropi
ãntes ad ieſuz pu.z pha.z pec
ca.lu.xv. Sicut di.phūs. Bo
nū ẽ qđ oĩa appetunt. Bonū ãt nõ ꝑt ap
peti niſi cognoſcaẽ.vt ibidẽ di. Deus ãt
in hac vita cognoſci in ſua natura pfctẽ
nõ ꝑt.exo.xxxiij. Nõ videbit me homo z
viuz. Et qz in hac vita nõ pfecte ꝯgnoſci
tur.iõ nec pfecte diligiẽ. Unde aug.d.ſu
per illo verbo math.xxij. Diliges domi
nū deū tuū ex to.coꝛ.q̃ hic modꝰ diligen
di deū in hac vita impleri nõ ꝑt. in alia
ãt ſicut pfecte ꝯgnoſcemꝰ ita perfecte di
ligemꝰ. Quia ergo deus ſicut dictuz eſt
in ſua natura cognoſci nõ poterat volu
it fieri homo.vt pfecte in natura hūana
cognoſceret.baruth.iij. Poſt hec iterũ
vſus eſt z cũ ho.ꝯuer.ẽ. Et vt vere crede
reť eſſe deus fecit opa que ſolus deꝰ po
terat facere.ſcz dimittere peccata z iuſti
ficare pctõres.math.ix. Cõfi.fi.re.tibi.pe.
tua.et qz xp̃c peccata pctõrubꝰ relaxabat
iõ peccatores accedebãt ad ip̃m. Et hoc
eſt qđ hoc euangeliũ ꝯtinet. Erant inq̃t
appropi.ad ie.pub.et pha. In quo q̃dem
euangelio tria ſummarie ꝯtinenť. Pri
mũ ẽ ſapia peccatoꝝ ad xp̃m appropin
q̃ntiũ. In ꝓncipio euã. Secz ẽ impietas
phariſeoꝝ et ſcribaꝝ de receptõe pctõꝝ
ꝯtra xp̃m murmurantiũ.ibi. Et murmu
rabãt ſcribe et phariſei. Terciũ ẽ xp̃i re
ſpõſio p quãdã ſimilitudinẽ duoꝝ exẽ
plorũ ſcribarũ et phariſeoꝝ murmur ſe
dantiũ.ibi. Quis ex vobiſ hõ q̃ hẽt cẽ.o.
ẽc.aut q̃ mulier ha.dra.de Primo er
go ponit ſapia pctõꝝ ad xp̃m appropin
q̃ntiũ.qz erãt appropiquãtes ad ie.pub.
z pec.. Duo enĩ genera hoĩm in hoc mũ
do ſapia vtunť.oĩbus alijs oĩno in ſtul
ticia remanentibꝰ.ſcz iuſtus timẽs deuz
et peccator rediens ad deuz et recedẽs a
malo.vnde Job xxviij.poſtq̃z multũ in
veſtigatũ eſt vbi eſſet ſapia dei.ꝯcluſuz
eſt.timere deũ ip̃m ẽ ſapia.quantũ ad iu
ſtum.et recedẽ a malo intelligẽtia.quan
tũ ad pctõrẽ reuertẽtem Sed adhuc ma
ior relucet ſapia in peccatore redeũte q̃z
in iuſto ſtãte.qz maioꝛ ſapie atteſtatur
de magno ꝓculo indemnẽ exire q̃m fir
mũ ſtare ĩ bono.z iõ ſapiẽtiſſimꝰ ẽ pctõr
rediẽs ad deũ z nõ rediẽs ſtultiſſimꝰ ẽ vi
roꝝ. Et hoc appaꝛet quantuz ad mala q̃
peccatoꝛ patitur in pctõ ſtando que ſũt
multa valde et peſſima. Sed quãtuz ad
preſens ſolũ quattuoꝛ ponamꝰ. Primũ malũ eſt cecitas mentaliſ.quia
pctõr tanq̃z cecus nõ ꝑpendit vnde expel
liť et quo trahiť.apoc.ij. Memẽto vnde
excideris. Qz de numero filioꝝ dei rece
dit ad filios dyaboli.de refertis diuicijſ
ad ſummã pauptatẽ.de gloria ciuitatis
paradiſi ad furcas ĩferni. Hec omĩa pa
tent in filio prodigo. qui de filio factuſ ẽ
ſeruus cũ eſſet diues cepit egere. cũ eſſz
glorioſus in ciuitate ſua factus ẽ ipe cu
ſtos porcoꝝ cum beſtijs et inter beſtias
habitans. Exemplũ ſicut ſuſpẽdendo fa
ſciant oculi.ſic facit dyabolus peccatori
ad furcas inferni deducendo.eſaie.xlvij.
Educ foras populũ cecũ et oculos hẽn
tem. Magna ergo ſapia eſt de tãta ceci
tate exire et ad xp̃m verã lucez venire q̃
omnes ad ſe venientes illuminat.luc.ij.
Lumẽ ad reuela.gen.ſup.ad ip̃m veniẽ
tiuz. Et maxima ſtultitia ẽ ipa remane
re. Secũ ẽ infirmitas totalis. Pec
catoꝛ enĩ omĩ die in infirmitate lãguet et
totaliter eſt infirmus.eſa.j. A plãta pedis
vſqz verticẽ nõ eſt in eo ſanitas. Quia z
oculos habet pronos ad illicita videnda
et aures ad vana audiendũ. et os ad p
bibita comedẽdũ.et manus ad mala ex
ercendũ et pedes ad mala loca cunduz.
et memoriã iniurias recolendum. et itel
lectũ ad primũ dcipiẽdũ.p mirabiles in

dustrias.gustuz eciã aĩe habz coꝛruptũ: sicut febꝛicitanſ.qꝛ ſpũalia nõ ſapiunt ſi/ bi ſed ſolũ.fetida et terrena.aug. ℣da lato nõ ſano pena eſt panis qui ſano ẽ ſu/ auis. Et ſicut peccatoꝛ totaliter ẽ ĩfirmꝰ ita omni infirmitate lãguet.nã a ſanctiſ ydꝛopico ꝓpaſ q malis hũoꝛibꝰ ẽ plenꝰ et q̃nto plus bibit tanto plus ſitit.ꝛ paltico qui habet tremoꝛẽ membꝛoꝝ.ppteꝛ neuꝛuoꝝ diſſolutõem .eo q̃ influentiaz caloꝛis a coꝛde nõ recipũt . et lepꝛoſo q̃ eſt infirmitas incurabilis humano ſtu/ dio eo q̃ ſangs ẽ coꝛruptꝰ in ipo fõte ſã guiſ.ſ.in pulmone.et febꝛicitãti magnis febꝛibꝰ.et fluxũ ſanguinis patiẽti.ꝛ moꝛtuo.ac etiã in tumulo fetẽti peccatoꝛ cõ/ patur. ¶ Unde peccatoꝛ dꝛ triplici moꝛte moꝛi. ℣da magna ſiquidẽ ſapia eſt.ſic tota liter infirmũ ꝛ omni infirmitate languẽ tẽ ad xp̃m medicũ accedeꝛe.qui omẽs ſa nat.p̃s. ℣diſit verbũ ſu.ꝛ ſa.eos.Aug. ℣da magnus vtiqz venit medicꝰ. quia magnus vbiqz iacebat egrotus. Et magna ſtulticia eſt in tanta infirmitate remanere. ¶ Terciũ eſt ſeruitꝰ miſerabilis.nam peccatoꝛ q̃a dĩ ꝓuidẽtia oũm doĩnꝰ ẽ cõ ſtitutus magnã ꝛ vitupabilẽ etpeſſimã ſeruitutẽ incurrit. ℣da magna eſt q̃ pctõꝛ ẽ ſeruus oũm vicioꝝ que in eo regnant.vt auarus pecunie.guloſus gule.ſupbꝰ bonoꝛis.iracũdus ire.ꝛ ſic de alijs. Unde ſicut ſerui ducunt a dominis.ſic vicia ducũt illos quos poſſidẽt. Unde boetiꝰ p/ bat q̃ peccatoꝛ nũq̃z eſt impunitꝰ.ſz ſtatim adeſt ei pena peccati .ſcz ſeruitꝰ ipſa quã peccatũ inuehit q ẽ maxima pena ſi cut libertas ꝓdulce bonũ.iob. vnj. Qui facit peccatũ ſeruus eſt peccati. Uitupabilis eſt qꝛ q̃ bõ dignißima creatura rũ ad imaginẽ dei factus efficit ſeruꝰ viliſſimoꝝ vicioꝝ que ſunt abominabilia apꝺ deũ et homies.valde vitupabile iudicatur.boe. Sed q̃s nõ ſpnat fragilis viliſſimeq̃z rei eſſe ſeruũ ¶ Deſſima ẽ.qꝛ dyabolus cuꝰ peccatoꝛ ſeruꝰ efficit.nõ dat ei requiẽ donec trahat eũz ad penas inferni ibi imꝑpetuũ cruciandũ.ꝛ ꝓpter hoc dã nati in inferno cõquerũtur dicẽtes. laſſati ſumus in via iniq̃tatis.ſap̃.v. ℣da/ gna ergo ſapia ẽ de tã magna vitupabili et peſſima ſeruitute exire atqz ad xp̃m venire a quo efficit vere liber et doĩnus ꝛ magna inſipiẽtia ẽ in ea ꝛemanere Exẽ plũ de illo qui eſſet in duriſſimo carcere et inde exiret p aſtutiã ſuã q̃z ſapienſ reputaret ¶ K ¶ Quartũ eſt oĩm bonoꝝ ꝑuatõ generalis.nã pctõꝛ ꝓtra dei maieſtatẽ peccãs ſicut p crimine leſe maieſtatis oĩbꝰ bonis ꝑuat.nã ꝑuat hereditate vite eterne.ꝓuat merito paſſionis xp̃i et oĩm ſanctoꝝ.j.coꝝ.vj. Que ſocietas luci ad tenebras. que ãt ꝓuentio xp̃i ad belial. ¶ Dꝛiuat oĩbus bonis que fiunt in eccleſia.ac etiã omĩbꝰ bonis ꝓpꝛijs.mat. xnj. Et ãt qui nõ hz ꝛ qđ hz auferet ab eo ¶ Dꝛiuat oĩbꝰ virtutibꝰ ꝛ donis ſpũſſancti et penitus nudus remanet ſicut luſoꝛ ad alearũ.apoc.nj. ¶ Neſcis qꝛ tu es miſer et miſerabilis ꝛ paup ꝛ nudus ꝛ cecꝰ ¶ Dꝛiuatur virtuoliſſimis medicinis q̃ de latere xp̃i fluxerũt.ſ.ſacramẽtis eccie que oẽm infirmitatẽ ſanãt. ¶ Dꝛiuat nobilitate naĩe ſue vt q̃ dbuit oĩbꝰ dnãri ĩfra beſtias redigat.p̃s. ℣omo cũ in bo. eſ.nõ intel.ꝓpa.ẽ iu.inſipi.ꝛ ſilis factus ẽ illis. ¶ Dꝛiuat etiã gloꝛioſa reſuꝛrectione p̃s. Jdo nõ reſurgũt impij in iudicõ. ſcz glorioſi. Exẽplũ ſicut ꝓdẽnato ad moꝛtẽ oĩa auferunt.ſic peccatoꝛi ¶ ã de eo treſ fiũt ptes.qꝛ coꝛpꝰ comedũt vꝛmes.aĩmaz aſpoꝛtãt demoẽſ ꝛ bona tpalia diuidũt ꝓſanguinei et q̃libet iſtoꝝ ẽ valꝺ ꝓtentꝰ pte ſua.qꝛ vꝛmes ſolũ coꝛpꝰ.ꝓſangnei ſolũ bona ꝛ dyabolꝰ ſolũ aĩaz q̃ꝛit.gen. ¶ ℣a mihi aĩaſ ceteꝛa tolle tibi.mag̃ ergo ẽ ſapia q̃ aliq̃s ſic ꝓuatꝰ oĩbꝰ boĩs ſubito

et leuit oĩa bona recupet.et ad grãz rede
at magni regis. ⁊ magĝ stultitia ẽ in tãta
miseria remanere. Exẽplũ de mercatori
bꝰ q̃ pdũt merces suas.qũo solicitant̃ q̃
possunt eas rebrẽ. Sic ergo peccatores
appropiãntes ad iesum illuĩabant̃. sana
bant̃.ab oĩ ſuitute liberabant̃. et ad oĩa
bona restituebant̃. Carissimi appropiq̃
mꝰ nos ad xp̃m nõ passibꝰ corpis ſz men
tis.iac.mj. Appropinq̃te deo et appropi
q̃bit vobis. Doctores ergo et publicani
.i.publica negocia pnitiosa exercentes q̃
bꝰ manifestũ est peccatũ nõ deesse.appro
pĩq uauerunt ad ipsum. ⁊ hec q̃ttuor ab
ipo obtinuerũt. Adhuc ẽ apta ianua et
xp̃s p p̃dicatores suos fortissime clamat
Uenite ad me oẽs q̃ la.⁊ o.es.ẑc math.xj
Amb. Dis aĩma accedat ad xp̃m q̃ oĩa
xp̃c ẽ nobis. Si vulnere carere desidas
medicꝰ ẽ.si febribꝰ estuas fons ẽ.si grauа
ris ũq̃tate iustitia ẽ.si celũ desideras via
est.si auxilio indiges vtus est.si mortẽ ti
mes vita ẽ.si tenebras fugis lux ẽ. si cibũ
q̃ris alimẽtũ ẽ.io.vj. Ego sum pa.vi.q̃ d
ce.des. Et nota hic de illis q̃nq; vginibꝰ
q̃ nouissima hora venerũt et intrare nõ
potuerunt q̃ clausa erat ianua. Et iõ dũ
est apta curramꝰ.q̃ sero mortis fortissi
me appropinq̃t. Et nota etiã q̃ via ẽ val
de pua.s.vsq; ad cor p verã ꝓtritõnez de
corde ad os p veraz ꝓfessionez.de ore ad
manꝰ p verã satisfactõez. Hec est via tuz
diex quã filij israel egrediẽtes de egipto
facere petebãt vt deo ũmolarẽt. Nõ ergo
optet nos maria trãsuade.terrax diuer
sa climata ãbulare.viax discumina expi
ri. Et sicut in hac p̃ma pte sapĩa pctõruz
demõstrat.ita et xp̃i clemẽtia insinuatur
pctõres recipiẽtis .q̃ pctõres libẽt et le
tant̃ et freq̃nter recipiebat et excusabat.
vt ptz in maria magdalena. Luc.vij. Si
mõ hẽo tibi aliq̃d dicere.at ille ait. Ma
ister dic.ẑc. Unde ad osculũ eos recipie
bat.vt ptz in supradctã magdalena.⁊ ad
ꝓuescendũ ⁊ colloq̃ndũ et ad hospitãdũ
erat cũ eis q̃ math.⁊ zachꝰ fecerũt et cõ
uiuiũ magnũ. Nisi enĩ xp̃us sic eos rece
pisset ad eũ nõ appropinq̃ssent.ber. Oẽs
ꝓpter mãsuetudinẽ q̃ in te p̃dicat̃ curriꝰ
pꝰ te bone iesu audiẽtes q̃ nõ spnas pau
pez.pctõrẽ nõ horreas.nõ horruisti latro
nẽ ꝓfitentẽ.nõ lacrimantẽ peccatricez.nõ
cananeã supplicantẽ.nõ depbensaz adꝰ
ulterio.nõ sedentẽ in theolonio.non ne
gantẽ discipulũ. nõ psecutoꝝ discipulo
rũ.nõ crucifixores tuos.in odorẽ vngen
toꝝ tuoꝝ currem. Et sic ptz ꝑmum.

Secõo ponit scribaꝝ ⁊ pbariseoruz
impietas ꝓtra xp̃z ꝑ pctõꝝ receptõe mur
murãtiũ.q̃ murmurabãt pbarisei ⁊ scri
be.q̃ murmuratõ apparz et ẽipia et ĩiu
sta ex tribꝰ.s.ex pte xp̃i ꝓtra quẽ murmu
rabant.et ex pte sui.s.scribaꝝ et pbarise
oꝝ q̃ murmurabãt.⁊ ex pte pctõꝝ ⁊ pu
blicanoꝝ de quibꝰ murmurabãt. Ad
primo apparet ĩpia ⁊ iniusta ex pte xp̃i
et hoc quantum ad quinqz. Primo
ratione proprie operationis vnuzquod
qz enim operat̃ quod sibi propriũ est.nã
ignis calefacit et sol illuĩnat.ppa ãt ope
ratõ filij dei veniẽtis ĩ mdm ẽ pctõres sal
uare.j.thi.j. Fidelis sermo q̃ xp̃s venit ĩ
mdm pctõres saluos facere.lu.xix. Ueñt
filiꝰ hoĩs q̃rere ⁊ saluũ facere qd̃ pierat.
Sicut ergo stultum est murmurare q̃
sol luceat et ignis calefaciat.ita impiũ et
stultũ ẽ murmurare q̃ xp̃c peccatores re
cipiat ad salutẽ cũ sit hoc ppriũ eiꝰ. Se
cũdo rõe ppetatis boni. Bonũ enĩ vt d.
dyo.ẽ sui ꝑꝰ diffusiuũ.⁊ q̃nto res ẽ meli
oz tãtomagis se diffundit. vt ptz in sole.
Cũ ergo ipe filiꝰ dei sit fons bonitatis.bo
nitatẽ suã nõ tãtũ ad iustos dẽt extẽdere
ipos ꝓtegẽdo vt filios.sz etiã vsqz ad pec
catores ipos iustificãdo.⁊ ad viã vitaꝝ
reducẽdo.iob.xij. Oĩa trabã ad meipm
ps. Nec ẽ q̃ se absco.a ca.eiꝰ. Sicut ergo
stultuz eẽt murmurare q̃ sol oĩbꝰ cõicat

lucē ſuā et q̄ mare oībus aquā largit̄.ita ſtultū et impiū ē murmurare q̄ de⁹ pctō res recipit et iuſtificat. Tercō rōe potē/ tie infinite dī. Sic d. phūs potētie mani feſtant p act⁹ ⁊ obiecta. Dotētia āt quā to maior ē tāto ad remotiora ſe extendit. Nihil āt ē a dō ita remotū ſicut pctōr. pſ Lō.a pe.ſa. Et iō i nulla re manifeſtat̄ dī potētia ſicut ī iuſtificatōe peccatoris ſ ppt qđ aug.d.q̄ maior ē facere de īpio piū q̄m creare celū ⁊ terrā. Ut ergo dī ſuā potē/ tiā manifeſtaret recipiebat pctōres vt iu ſtificaret eos. vnde illi ſapiētes dicebāt qb⁹ dī. boe. q̄ q̄ſierūt dicētes. Si dī ē vnde mala. et ſi de⁹ nō ē vnde bona. male ꝯcluse/ rūt. imo debuerunt dicere. Si dī ē mala poſſunt euenire. q⁹ p ipa dei ōipotentia magis manifeſtat̄ dū ex malis eligit bo/ nū et ordinat ea ad debitū finē. Sicut er go ſtultū eſſet murmurare q̄ ſol illuīnat vſq; ad extremū terre ⁊ mare cingit totā terrā. ita ſtultū et impiū ē murmurare q̄ dī ſuā ōipotētiā manifeſtat in recipiēdo et iuſtificādo pcōres. Quarto rōe pfe/ tōis dei. De⁹. n. ē ſūme pfect⁹ nec in ipo pt eſſe aliq̄s defect⁹ ⁊ ſi in xp̄o inq̄ntum hō fuerūt quidā defcūs penales. dicēdū q̄ ipe talis defect⁹ ppt nrā ſalutē aſſum pſit volūtarie ſ nō ꝯtraxit eos. cū pctōres b⁹āt nō ē ppt aliud malū būtāduz. niſi q⁹ morib⁹ ſuis alios inficiūt ⁊ inclinant ad male agendū. ps. Cū ſācto ſan.e.ẽ. Sic ergo ſol tāgēdo lutū nō coinq̄nat̄ nec me dic⁹ dādo infirmo medicinā infirmatur ita xp̄s docēdo ⁊ ꝯuerſando cū pctōrib⁹ et eos iuſtificādo nullā maculam ab eis trahebat. q̄re ergo cū pctōrib⁹ non pote/ rat ꝯuerſari. Sic g⁹ ſtultū ē murmurare q̄ ſol trāſit p lutū ⁊ q̄ medic⁹ docet medi canas et curat infirmos. ita ſtultū ē ⁊ īpi uz murmurare q̄ xp̄s ꝯuerſet. ⁊ recipiat pctōres. ⁊ iō ſtultū erat ꝺ hoc murmura re. Quīto. rōe iuſticie et eq̄tatis. Iſdaī feſtū ē. n. q̄ q̄libz creatura ⁊ marīe hō ad deū ptinet ſicut res ppria. Juſticia āt ſā/ cit q̄ rē. ppriā pt q̄s oī tpe et oī loco reci/ pe et repetere. et ſi leges hūane ſtatuūt tē p⁹ vltra qđ res p̄ſcribī poſſidēti. hoc fa ciūt ad puniendū negligētiā illoz qui dē/ bebāt repete. tamen ſm legē dei res mea nūq̄z fit alic⁹ niſi de volūtate mea. vel ni ſi ob culpā. Cū ergo de⁹ fecerit hoiez tam pfectū et multis p̄uilegijs dotauerit q̄re nō poterat eū recipe ſicut rē ſuā. Si dica tur nō dz dī recipe pctōres q⁹ fetidi ſunt et ūnūdi pctō. Dz nōne dī pōt lauare ⁊ mūdare a pctō. imo q̄tidie mūdat. ezech. xxvj. Effundā ſup vos aquā mūdā ⁊ m. ab o. in. ve. Sicut ergo ſtultū ē murmu/ rare ſi q̄s carbūculū vl rubinū recolligere t de luto in qđ ei ceciderat. ⁊ poſtea la/ uaret eū. ita ſtultū et impiū ē murmura/ re q⁹ de⁹ hoiez ſup oēs lapides ⁊ oēz the ſauz cauz ⁊ mag̃ nobilē recolligat ē luto pctī abluēs eū a luto. Et ſic pz q⁹ murmu rato iſtoz erat ī iuſta ex pte dī ꝯtra quez phariſei murmurabāt. Dz hoc accidēbat eis. q⁹ ipi nō credebāt eū eē deū ſz hoiez ſolū et coinq̄nari poſſe ex ꝯuictu pctōz ſicut ⁊ alios. io. ix. Scim⁹ q⁹ hic hō pctōr ē. Ecce apparz murmuratio eē ipia ⁊ ī iuſta ex pte ſcribaz ⁊ phariſeoz murmu rantū. Et hoc oſtēdit q̄ntū ad q̄ttuor.

A Primo q⁹ nō vidēr ex zelo iuſticie ſz ex inuidia moueri. Q⁹ vt dr lu. vij. Venit io. bap. neq; mā. pa. n. bi. vi. et dicitis de/ monū hz. veīt filī⁹ ho. mā. ⁊ bi. et dicitis ecce hō vo. et bi. vi. a. pub. et pec. Si ergo xp̄m de cōuictu pctōz reprehendebāt. q⁹re iobēm nō audiebant. et ſi iobēm de au/ ſteritate et ſingularitate vite condemna bāt. quare xp̄o q̄ fuit valde cōis ⁊ media via p̄ceſſit nō adheſerūt. Ecce q⁹ cū ſcri be eſſent magiſtri legis. et phariſei eſſent religioſi veteris te. debāt ipi miſericordi az p̄dicare ſicut ſcptura mādabat. ps. mi

sericordiā ⁊ iudiciū.cā.ti.dnē.misericor/dia āt maxime dēt fieri.vbi magna ē mi/seria. Bibil āt ē in mūdo ita misex sicut peccatū nec aliq̄ creata ē tā plena mīa puer.xxmj.miseros facit pp̄os.pec. Et tā ta ē mīa pc̄ōis q̄p liberādo eū a tli mi seria peccati deberet quis mori si p hoc dēret liberari. ergo peccatorib⁹ ē maxīe miserendū.mat.ix. Ēūtes discite q̄d ē mi sericordiā volo ⁊ nō sacrificiū. Cuz ergo ip̄i nō laudarēt q̄ō laudare dēbāt. sz po ti⁹ rep̄hendererēt.valde rep̄h ēsibiles erāt mat.xxmj. Ue vobis scri.⁊ pha.q̄ claudi tis regnū dei ātē boies vos enī nō intra tis.nec alios intrare p̄mittitis. Tercio q2 ex hoc q̄ arguebāt xp̄m peccatores re cipientē.oſtēdebāt se iustos ⁊ illos pc̄ō res cū ecōuerso eēt.nā ip̄i p̄pter supbiaz ⁊ impietatē pc̄ōres erāt effecti ⁊ pc̄ōres ex p̄uictu et p̄dicatōe xp̄i erāt iustificati. Subito enī fit hō peccator.vt p3 in luci fero q̄ p vnū motū supbie cecidit ⁊ simi/liť subito pc̄ōr fit iustus.vt p3 in paulo q̄ subito ac etiā dū iret ad malefaciendū cecidit in terrā ⁊ iust⁹ fact⁹ ē. Sic ergo il li erant falsi iusti q2 apparebāt iusti ⁊ nō erāt q2 ob supbiaz facti fuerūt pc̄ōres.et iō nō ꝓpassionē sz indignatōz oſtēdebāt gre.vera iustitia ꝓpassionē hz. falsa aūt dedignatōz. Quāuis isti recte soleāt pec catoribus indignari.sz aliud ē q̄d agit̄ ty po supbie.aliud zelo iusticie vel disci pline. Q2 iusti et si foris p disciplinā īcrepa tōnes exaggerāt int⁹ tamē dulcedinez p caritatē seruāt.p̄ponūt enī sibi in aīo ip sos plexq3 quos corrigūt.q̄ō agētes per disciplinā subditos et p hūilitatē custo diūt semetip̄os. Ut ꝓtrahi .q̄ de falsa iu/stitia supbire solēt ceteros q3 despiciunt, nulla infirmātib⁹ misericordia ꝓdescen. dūt. De quox nūero pharisei erāt.mat/xxmj. Ue vo.scri.⁊ pha.q̄ sil'es.se.deal. . Quarto q2 talē rep̄hensionē ad iactānā

poti⁹ q̄z ad emendatōz faciebāt. Prelatus enī nō dēt rep̄hēdi corā p̄p̄o.nec etiā alij sed seorsuz mat.xviij. Si pec.in t.fra. t.cor.e.zc. Bentētiari pōt bene in publi/co. vt ceteri timorē hēant si crimē ē mani/festū.j.thi.v. Peccātes corā oīb⁹ argue. vt ce.ti.ba. Si enī q̄s corrigit in publico negat frequēter ⁊ p̄tendit cū correctore. q̄ō in secreto nō facerz. Isti ergo murmu rātes ⁊ detrahētes xp̄o.ad laudē huma nā hoc faciebāt.vt zelū legis videnť brē. mat.xxmj. Opa sua faciūt vt videāt ab homib⁹. ¶ O ¶ Tercō apparet hec murmuratō iniusta ex pte publicanorū et peccatorx de q̄bus murmurabāt. et hoc q̄ntū ad q̄ttuor. ¶ Primo q2 ip̄i appropi quabāt ad ie.vt au.il.sz p̄dicātē et docē. Predicatō āt ē quedā elemosina spūal. Sicut ergo p̄stitut⁹ in necessitate corpa li p̄t a q̄cūq3 elemosinā recipere ⁊ omis hō cuilibz quantū ad sustētationē natu re.teneatur dare si potest ac etiaz iudeo vel saraceno.ita verbū p̄dicatōis bone a quocūq3 possum⁹ audire.⁊ predicans euangelium xp̄i nullum debet exclude/re.nec patarenum nec saracenuz. nec ex/cōmunicatum.mar.xvj. Predicate cuā gelium omni creature. Igitur nec isti ac cedentes nec christus recipiens erantre p̄hendēdi.⁊ per consequens iniusta erat murmuratio phariseorum. ¶ Secun/do quia in peccatore duo considare de bemus scilicet naturam que bona est.⁊ vicium quo peccator malus est. In pec catore autem debemus naturam dilige re per quam est ad imaginem et simili/tudinem dei factus. Genes.primo. Facia mus ho.ad ima.⁊ similitudinē nostram Uicio autem vt dicit beatus gregorius districtum iudicium debemus sed non nature aug. Sic diligendi sunt homies vt eorum non diligantur errores. Aliō enī ē diligere q̄ō sūt.⁊ aliō odisse q̄ facit

Ergo peccatores ꝓsiderata naturá eoꝝ dēbāt diligi et recipi a xp̄o sicut diligere tenemur etiā saracenos Quantū aūt ad vicia dēbant a xp̄o corrigi et increpari. ergo poterāt ipi ad xp̄m accedere et xp̄s eos recipe.et p ꝓsequēs iniusta erat talis murmuratō.qz habita hac ꝓsideratōne nullus debet excludere aliquē a se.eccl. xxvij. Unicuiqz deus mandauit.de proximo suo. Tercō qz ī hoc peccatoz differt a dyabolo.qz dyabolꝰ ē obstinatus in malo nec vnq̄z emendat.pctōr āt nō ē obstinatus duz viuit q̄n possit corrigi et bonꝰ fieri.et frequēter sic fit. Nā pctōres frequenter a malis suis ꝙuertunt ⁊ fiūt iusti. Hoc aūt maxime bēt facere predicatio.qz multi audiētes vbū dei conuertūtur.act.x. Loquēte petro cecidit.s.s.superom.qui au.ver.vnde aug.d.q verbū dei est sicut bamꝰ qui dū rapit capit ¶ Salute aūt aīe nullꝰ ꝑt nec dēt ꝓhiberi.imo cū oī festinātia et imptunitate dz q̄ri. Unde isti q̄ mutatus a xp̄o vt se seq̄rēt dixit.dimitte me.p.ur.⁊ sepe.patrē. me. respōdit xp̄us. Sequere me et dimitte mor. sepe mor.suos vt d.mat. Ergo et ipi poterāt ire ad xp̄m et xp̄s poterat eos recipe ⁊ p cōsequēs iniusta erat murmuratō eoruz .s.phariseoꝝ.et maxime cū ꝑdicatō cristi siue xp̄s haberz tria q̄ pctōres ꝙuertunt .s.verbū inflamatū qđ tangebat cor. exēplū sanctū quod edificabat vitā ⁊ doctrinā veram.que illuīabat aīam ¶ Quarto qz peccator est infirmꝰ in anima sicut febricitans in corpe .Febricitās āt saīatē corpis pōt a quocunqz petere ⁊ recipe et quilibz ꝑt quēlibet sanare. qz vt dictū est naturā cuiuscunqz dēmꝰ iuuare ⁊ fouere.vnde et heliseꝰ mūdauit a lepra naamā syr̄ ꝓncipē milicie regis sirie vt.mj. reg.v.pz. Sicut ergo possū sanitatē corpis recipe a q̄cunqz.ita ⁊ multo magis sanitatē aīe.igit peccatores poterāt ad cristum accedere pro anime sanitate.et cristus poterat eos recipe et sanare.sic ī aīma sicut et in corpe.luce.vj. Omnis turba querebat eum tangere q.v.d il.exi.sa. o. Et sic patet scdm. ¶ Tercio ponitur cristi responsio per quoddam simile ad murmur phariseorum sedandum. vnd̄ ait. ¶ Quis ex vobis homo habet cen.o. ⁊c. Et potest hec similitudo dupliciter exponi.scz de natura angelica et humana et tunc per omnia currit similitudo.et d̄ iustis ⁊ de peccatoribus penitētiam agētibus.et tunc nō p oīa currit similitudo sed cum distinctione. ¶ Primo potest exponi de natura angelica .et humana. et tunc per omnia currit similitudo. Qz vt di.gre. Centenarius est numerus perfectus. Tunc ergo deus centuz oues habuit q̄ndo naturam humanaz et angelicam multa perfectōne creauit. ¶ Am. Dines pastor cuius omēs nos centena portio sumus. Nonagintanouez angeli dicunt̄.qz in maximo numero sunt creati. Und̄ dyo.d.q excedunt omnē multitudinē numerabilē.iob.xxv. Nunquid est numerus militū eius. Una ouis humana natura dicit̄.qz in singularitate vnius hoīs ꝓdita ē a q̄ vno oēs alij descenderūt. Utraqz aūt natura d̄r ouis rōne innocētie.qz in magna ⁊ pfecta innocentia vtqz creata fuit Vel respcū nate dine vtqz nata ouis ē qz vtraqz natura respectu diuine bestiale et quasi nihil ē grego. Una ouis tūc periit q̄n peccādo homo pascua vite eterne reliquit. Tunc filius dei relinquens nonagintanouem in deserto id est dimittens nouez ordines angelorum in celo quod dicitur desertum id est derelictum a multitudine angelorum que cecidit ab humana natura que ad restaurationem cadentium angelorum vt celum repleret ⁊ in eo bītare creata fuit venit in mundu; ꝑ carnis as-

sumptōnē ad predictam ouē querēdam ⁊ inuenies eam errantē in mundo ipo⁊ suit sup humeros suos. ⁊ hoc fuit in pas sione q̄ndo in cruce eius peccata. i. penā peccatoꝝ sup humeros sustinuit. vnd ā bro. d. q̄ isti humeri sunt brachia crucis .j. pe. ij. Qui peccata nrā ptulit in corpo⁊ re suo sup lignū. gre. Cū āt pastor iuenisset ouē nō punuit. nō verberauit. nō vrgē⁊ do duxit ad gregē sed supponēs humili ter humeris ⁊ portans clemēter annūe⁊ rauit gregi ⁊ sic impositaꝫ sup humeros cū ipa in ascensione ad celum remeauit. Cui virtute passionis xp̄i celū etiā aper tū est. ⁊ humana natura in virtute mer ti passionis xp̄i. cum xp̄o ad celum ascē⁊ dit. Et ido dr ipaꝫ sup humeros ad celū portasse. gre. Quē humeris suis impsu it: q̄n humanā naturā suscipiēs peccata nostra ipe portauit. inuenta aūt oue ad domū redijt. qr pastor noster repato ho mine ad regnū celeste remeauit. Et post q̄m ad celū domū ꝓpriā qr ibi gl̄a di ma nifestatur cū oue pdita redijt. s. in ascēsi⁊ one. tunc vocauit amicos ⁊ vicinos. id ē angelos qui amici dicunt eo q̄ sp idē cū deo volunt: amicoꝝ enī idem est velle ⁊ nolle. vt d. phūs. vicini quoq; dicuntur qr semp vidēt faciē dei ⁊ eius gloriaꝫ vi⁊ cinius ꝓtemplant. vt d. gre. ⁊ ait illis. Cō gratulamini mihi ⁊c. Angeli em̄ multū gaudēt de repatōne sua qr ip̄i ad hoc su is ministerijs ꝓtulerunt. qr corū ruina ob hoc est repata. Principalit āt gaudi um ē in xp̄o sicut in actore salutis ⁊ p cri stū ad omēs alios deriuat. Et ido di. cō gratulamini mihi ⁊ nō oui pdite. Et tūc simpliciter ē verū quod sequit̄ q̄ maius gaudium erit in celo sup humana natu ra pdita. sed virtuose ⁊ triumphaliter re cupata q̄m sup angelos q̄ nō peccauerūt nec pierunt. Quod gaudiū maius eē p⁊ penditur ex trib⁹. s. intēsiue: ⁊ extēsiue et ꝓpletiue. Primo intēsiue. s. ex opib⁹ maiora. n. opa facta sunt in natura hūa⁊ na q̄m in angelica. qualia fuerūt opa cri sti ⁊ btē marie ⁊ sanctoꝝ ap̄lorꝝ ⁊ marti⁊ rū. Datus aūt gaudiū ē habere gloriaꝫ ex magnis meritis. q̄m ex gratia solum Angelus āt habet gloriaꝫ ex gratia ⁊ ex vnico actu. Et ido nullus angelus equi pabit̄ xp̄o ⁊ beate marie in gaudio. phi. ij. Propt̄ q̄d ⁊ ds exaltauit illū. Be⁊ cūdo extēsione gaudij. Hā humana na tura habet gaudiū magis extēsum. Hā gaudet in aia ⁊ corpe. qz gaudiū āgeli est solū d̄ vno. s. d̄ spū bto. vnd solū spūale gaudiū hēt. io. x. Ego veni vt vitā hēant ⁊ abūdāti⁹ hēant. s. q̄m angeli. Esa. lx. In terra sua duplicia possidebūt. Tercō ex complemento gaudij. Nam com plementum gaudij erit in natura hūa⁊ na inuenit̄. s. in xp̄o hoīe. iob. xvij. Hec ē vi. e. vt cog. t. so. d. v. ⁊ quē mi. ie. xp̄m. Et iō vt dicūt doc. etiā si hō nō peccasset filiꝰ di incarnatus fuisset ad ꝓplemētuꝫ glo rie hois. In xp̄o ergo gaudiū āgeloꝝ cō pletur ⁊ hoīm. vt dr. j. pe. j. d̄ siderāt ange li ꝓspicere Secundo mō hec similitu do potest exponi d̄ iustis ⁊ peccatore pe nitētiam agēte sicut sonat lrā. ⁊ tunc di⁊ stinguendum est. Quia si iustus semp stat fortiter in via dei ⁊ semper deuote ⁊ frequenter agit virtutum opera sicut et peccator postq̄m conuersus. tunc non ē verum quod hic dicitur. scz q̄ maius sit gaudium in celo sup vno pec. q̄z sup no. iu. s. ⁊c. imo non equipatur gaudio solu⁊ vnius iusti nedum nonagintanouē. nū quid gaudium d̄ conuersione pauli su⁊ it maius q̄m gaudiū d̄ statu btē marie vl̄ iob. bap. certe non. imo nec equale. gre. Sed inter hec sciendum est q̄ sunt pleri q⁊ iusti in quorum vita tantum ē gaudi um vt ei quelibz pctōrū pnia ꝓpon nul la ten⁹ possit. Dic ergo colligēdū ē q̄nū

deo gaudiū faciat quādo humiliter plāgit iustus. si facit in celo gaudiū. qn hoc qđ male gessit p penitētiā damnat iniustus. Si vero iustus remisse agit. peccator pversus intense et fortit opatur. tūc verū ē qđ hic dicit. Maior enī gaudiū est īcelo de pversione beati pauli et marie magdalene et multorū aliorū q̄z de cētū iustis. imo q̄z de mille. q2 isti postq̄z conuersi sunt mirabilia opa fecerūt et intense recuparuerūt qđ extense poiderūt gre. Plus aūt de pversis peccatoribus q̄z de iustis stantibus in celo gaudium ē fatetur dōminus. q2 plerumq3 hi qui se nunq̄z oppressos molibus peccatorū sciunt. stant quidez. in via iusticie. nulla illicita ppetrant. sed tamē ad celestē patriam anxie nō anhelant. et plerumq3 pigr remanent ad exercenda bona precipua q2 valde sibi securi sunt q̄ nulla cōmiserunt mala grauiora. Sit pctra nōnunq̄z hi qui se aliqua illicita egisse memunerūt ex ipo dolore suo ppuncti ad amorē dei inardescunt seseq3 in magnis virtutib9 exercēt et dāna pcedēta lucris seq̄ntib9 recōpēsant. Maior ergo de pctōre pversō q̄z dō stante iusto gaudiū fit in celo. q2 dux in prelio plus eū diligit militez3 qui post fugam reuersus hostem fortiter pmit q̄z illum qui nunq̄z terga prebuit. et nunq̄z aliquid fortiter fecit. Deinde cuz dicitur aut que mulier. ponitur alia sitī tudo penitus ad idem tendens. et idem continens. Nuz mulier habēs drachmas decē ē dei sapientia que dicitur mulier propter pietatis affectum quā ad hoīes habet. Tali affectu tenebatur paulus q̄ di. gal. mj. Filioli mei quos iterum pturio. Decem drachme sunt nouem chori angelorum. et humana natura q̄ creata sunt ad imaginē dei. Nam ſm bed drachma. e. ē numus certū pondus tenens. z imaginē regis habēs impressam et eius noīs supscptōnez. Drachma vo drachmatis ē certū pond9. Didrachma ptinet duas drachmas. Homo et angelus habent imaginē dei in se sed homo bēt supscptionem dei. q2 dr xpianus a xpo. vel dr homo dei vt patet in facie boīs. Hec ergo mulier. i. dei sapientia. perdita vna drachma. s. homine. accendit lucernā. i. carnez assumpsit. nam lucerna ē lux intesta. id est verbū in carne. et euertit domū id est pscientiam hoīs illuminauit. et fecit hominē cognoscere peccata et defectus suos. et per verā cotritionez piecit homo dicta peccata de domo dei. i. de anima z sic apparuit imago regis et drachma que in luto peccati erat abscondita. q2 p9 q̄z deus euertit et purgat pscientiā hoīs tunc apparet q̄ sit drachma regis. qa imago eius lucet ibi. Hanc euersionē continue facit deus in aīa peccatoris. Et si tā tū potest euertē q̄ reinueniat drachmā. q̄ in luto peccati erat cōculcata mirabilit gaudet. quia gaudiū ē in celo super vno peccatore penitentiam agente. Exēplu3 si homo haberet decē filios z vnus infirmaret ad mortē tota solicitudo esset circa illū. et si liberaret a morte maius gaudiū esset de eius liberatōne q̄z de sanitate alioz noue. Sili si vnus decē filiorū duceretur ad suspendiū. et eriperetur de manib9 ducētiuz. tūc mai9 gaudiuz eēt de tali ereptōe q̄z de pmanētia alioz noue Rogemus ergo deū vt aīaz nrām euertat et accēdat in ea lumen grē sue. q̄ drachma pdita siue absconsa reinueniatur. q2 nisi deus auertat z tangat cor pctoris nunq̄z drachma pdita inuenit. Ego inq̄t dōminus indurabo. cor pharaonis. exo. mj. Et ecce ego ipe requirā oues meas. eze. xxxmj. Et sic patet tercium et per consequens totum de euangelio

De epistola. Sermo. LXXI.

Humiliami sub
po.ma.dei vt vos exal. i tē. vi.
j.pe.v. Sicut di. apl's.ij.co.x.
arma milicie nostre nō sunt carnalia. q2
bellū nō est carnale sed spūale. ido beat9
petrus istius belli a deo capitaneus cō/
stitutus. in epla hodierna docet et indu
cit nos ad arma spūalia possidēda vt le
gitime certare possim9. ⁊ p̄sequens in
die visitatōis et iudicij cū dnō coronari
j. thi. ij. Nemo coro. ni. q̄ le. cer. Diyabo
lus. n. aduersari9 noster sp circuit vt nos
deuorare possit. In hac ergo epla beat9
pe. q̄ttuor facit. Primo inducit nos ad
humilitatis vestigiū. ibi. Humiliami. Se/
cūdo amouet a nobis terrene sollicitudi
nis dispendiū ibi. Dēm solicitudinē ve.
pij. in eum. Tercō exhortat ad vigilātie
et sobrietatis āplexū. ibi so. es. ⁊ vi. Quar
to ostēdit q̄ hec tria si habuerim9 de9 p/
ducet ad pfectōis fructū ibi. Deus aūt
omnis gratie qui vocauit nos. ⁊c. Ipe pficiet
p̄fir. solidabitq3. Perficiet humilitatē
p̄firmabit terrene solicitudinis amotō
nē. et sobrietatē et vigilantiā solidabit.
Primo ergo ad humilitatis vestigiuz
nos inducit quā nos in plio spūali pro/
pter duo habere dēm9. s. ppter necessita
tē p̄flictus. et ppter vtilitatē fructus. ¶
Prio dēmus brē hūilitatē ppter neces
sitatē cōflictus. Est enī spūale plium fortē
ita q̄ nisi sub potē. ma ū di humiliemur
oīno succūbem9. Tūc āt sub potēti manu
dei hūiliamur. q̄ndo in virtute man9 di
credim9 in hoc prelio obtinere ⁊ totam
victoriā manui dei. i. gratie eius attribu
um9 et non nobis. j. cor. xv. Grā dei suz
id qd̄ sum. et grā eius in me vac. nō fuit.
sed abundanti9 istis omib9 la. nō autez
ego sz grā dei mecū. Unde beat9 petrus
q̄ndo p̄dictū ē sibi a xp̄o de prelio. huius
man9 auxiliū nō queliuit. sed statī dixit
paratus sum te. in car. ⁊ in mori. ideo
vilissime succubuit et ad vocē vni9 ācil/
le xp̄m negauit. Dauid aūt adolescens
q2 hui9 manus auxiliū quesiuit. ⁊ sub ea
se humiliauit d. ad goliā. j. reg. xvij. Ego
venio ad te in noīe dni. et non in fortitu
dine mea. tu aūt venis ad me in robore
corpis tui cōfisus. goliam gigantē maxi
mū pstrauit et occidit in qbus duobus
nostrū prelium ē figuratū. Sicdo dēmus
habere hūilitatē ppter vtilitatē fructus
habz enī hūilitas q̄nqz magnos fructz
facere in nobis. ¶ Q ¶ Primo est de/
pressor exaltatō. hō enī est valde depres
sus sz hūilitas exaltat eū. lu. xviij. Qui se
hu. exal. iob. v. Qui ponit hūiles i sublī/
mi. imo hūilitas est regula ⁊ mēsura ex/
altatōnis. vt q̄ntū q̄s se hūiliat hic tātuz
in futuro exaltet. Et hoc ē qd̄ di. Ut vo.
exal. in tem. vi. i. iudicij. in quo nos ds vi
sitabit. Et q̄ hūilitas sit mensura exalta/
tōis apparet in xp̄o. beata maria. io. bap.
et paulo. Nā q2 xp̄c supōes se hūiliauit
idō supōes est exaltat9. phi. ij. Exinani/
uit semet. for. sz ac. ppt̄ qd̄ ds exal. il. Be
ata maria p9 xp̄m tumme se hūiliauit. se
vocā sācillā cū esset mater dei. ⁊ p̄sequēns
regina celi et terre. et iō supōes ē exalta
ta. luc. j. Q2 respe. hu. ācil. sue Et iō sūme
ē exaltata in celo ⁊ in terra Q2 vero io
hā. ba. se valdē hūiliauit d. se nō eē dignū
soluere corrigiā calciamēti xp̄i. cuz tamē
magn9 eēt apud deū ⁊ hoies. iō xp̄s euz
pre ōibus p̄mēdauit d. Inter natos mu.
nō sur. ma. io. bap. mat. xi. Paul9 etiam
valdē se humiliauit di. se minimū aplox
et non esse dignū vocari aplim idō eccle
sia exaltauit eum valde per excellentiaz
eum apostolū vocans ¶ Secundus fru
ctus est oratōnū exaudito Nam oratio
humilis intrat in conspectu dei et ei pla
cet et ipsam recipit et audit. Ecclesiastes
xxxv. Oratio hūiliātis se nu. pe. Judith

ir. Humiliū et māsuetorum semper tibi placuit deprecatō. Huius exēplum ptz in pharisēo et publicano. qz iustificatō⁊ nem publican⁹ humiliē impetrauit. lu. xviij. Descendit hic iustificat⁹ in domū suā. Tercius ē piculoz euasio. humilē enī deus liberat ab omni piculo. ps. humilia. s. et li. me. aug. Humilitas custodit in omī temptatōne. et nō crepet mens ī fornace. que nō tumet vento supbie. nj. reg. xij. Nōne vidisti achab humiliatū me. ppter quod nō inducā malū in diebus suis. vbi di. greg. Si tantū placuit hūilitas deo in reprobo vt ppter eā sentētiaz mutauerit. quid faciet in electo. Exēplū huius hēmus in dauid qui dum in āgustia esset constitut⁹ vocauit se canē mortuū. j. reg. xxiiij. Rex israel canem mortuuz psequeris ⁊ pulicē vnum. Et idō eruit eū de omni angustia. ¶ Quartus est gratiaz susceptō siue susceptōnis gratiarū aptitudo. Humilitas enī facit hominez susceptibilē gratia dei. iac. iiij. Deus supbis resistit. hūilibus aūt dat gratiam. Cuj rō est. quia supbus ē plenus vento inanis glorie. et ideo nihil potest recipere. hūilis aūt totus est vacuus sui reputatōe. et idō potest mlta recipere. Est aūt humilitas aqueductus p quem venit gratia dei ad homines. vt di. Bern. Origenes. Si humilis nō fueris ⁊ quietus. nō potest in te gratia spūssancti habitare. ¶ Quintus est bonoz repatio. vel conseruatō. Haz si bona pduntur p peccatum humilitas recupat. nam facit hominē se prosternere ad terram ad pedes sacerdotis ⁊ humiliter confiteri in q peccata dimittuntur. ⁊ bona pdita recupantur. gre. Sola virtus hūilitatis est repatō caritatis lese. ⁊ p⁹ q̄m recuparuerit ꝓseruat. gre. Perit omē qđ agit̄ si nō solicite in humilitate custoditur. Jō. Qui sine hūilitate vtutes ꝓgregat. q̄si q̄ pul. in vē. portat. Hūiliemur ergo carissimi vt in die iudicij exaltemur. qz et causa et materia magna subest. nā si consideremus vnde nati sum⁹ ⁊ in q̄ loco positi. quia ī valle miserie. ⁊ quot piculis subiacem⁹ et q̄t indigemus. ⁊ quo tendimus. ⁊ qs est finis noster. magnā humilitatis materiam hēmus. bern. Memento vnde veneris ⁊ erubesce vbi sis ⁊ ingemisce. q̄ vadis et contremisce. Et sic patet primū Secundo amouet a nobis terrene solicitudinis dispendiū quia omnē solicitudinem vestram pjciē. in eum. ¶ Ubi nota q̄ ē tplex solicitudo. Prima ē prouidētie spūalis quo ad animam. j. coz. vij. Qui sine vx. ē sol. e. q̄ dnī sunt q̄mō pla. dnō. Secda est prouidētie tpalis quo ad corpus. j. coz. vij. Volo vos sine solicitudine esse. nō qz sit mala. sz qz impedit a maiori bono. s. a cōtemplatōe eternoz. Tercia ē curiositatis ⁊ supfluitatis terrene. mat. vj. Nolite solici. eē dicē. quid māduca. aut quid bibe. aut quo opie. Prima precipitur mat. xx. Quid hic statis tota die ociosi ite ⁊ vos in vineam meam. puer. vj. Vade ad formicā o piger ⁊ consi. vi. eius ⁊ disce sapientiaz Hiero. Ceterum de spirituali cibo semper soliciti esse dēmus. Se cūda permittit gen. nj. In sudore vult⁹ t. ve. ꝛc. Tercia phibet vt dictū ē. ¶ De duab⁹ primis hic loquit. vnde di. glo. Omnez solicitudinē anime ⁊ corporis. Dēmus ergo solicitudinē aīe ⁊ corpis in deuz pjcere q̄mā ipe curā habz de aīma ⁊ corpe. ¶ Ubi notandū ē q̄ī solicitudīe duo possūt ꝓsiderari. s. ipm exercitiuz opis solicite factū ⁊ finis ⁊ ꝓplemētū soliciti opis. ¶ Primū. s. exercitiū soliciti opis non debem⁹ pjcere in deuz. ita scz vt nihil opemur. qz iste seruus piger qui abscondit pecuniā dni sui ⁊ nihil lucratus est in ea ꝓdēnat⁹ ē. Luc. xix. Ex ore tuo te iudico

ſerue nequã quare nõ de.pecuni.me. ad mẽ.ij.theſ.nj. Si quis nõ v ult opari nõ mãducet. Sed dẽmus tale exercitiuz in deũ proiſcere ſicut p̃ncipale opans. vt.ſ. credam⁹ in ip̃o et p ip̃m oĩa bona noſ facere et credam⁹ q ip̃e ſit p̃ncipale agẽſ in omni ope noſtro. eſa. xxvj Omĩa opera noſtra opatus es in nobis dnẽ. Secundũ aũt.ſ. finẽ et ꝓplementum ſolicite opatõis totalit̃r debem⁹ in deũ proiſcere. ro. vij. Nã velle adiacet mihi pficere aũt bonũ nõ inuenio. j. cor. nj. Ego plã. appol. riga. deus aũt incre. de. Debemuſ ergo valde ſolliciti eſſe adimplere et obſeruare mandata dei. et ſerere ⁊ metere ope ſuo. ⁊ oẽm aliã ſolicitudinẽ in deuz p̃iſcere. ſ. vt nõ ſim⁹ ſoliciti an deus acceptet penitẽtiã nr̃ãm. ⁊ an ei placeat nos ſaluare. et an ſim⁹ p̃deſtinati vel p̃ſciti Nec etiã dẽm⁹ ſoliciti eſſe an deus perducat bona exteriora ad fructũ et finem bonũ. ſed dẽmus firmiter credere. q ſi fecerimus mãdata dei q ſaluabit nos ⁊ tẽ palia miniſtrabit. eſai. j. Si volue. ⁊ au. me bona terre come. math. vij. Querite p̃imũ regnũ dei et iuſticiam eius. et hec omĩa adijcient̃ vo. Et q nos dẽam⁹ omnẽ ſolicitudinẽ in deuz p̃iſcere ⁊ ſperare q in ſpũalibus et tp̃alibus nobis p̃roui debit. quantũ ad p̃ſens vna rõ ſufficiat que talis ẽ. Qui dat manus ⁊ p̃incipale credendũ ẽ q det minus ⁊ acceſſoriũ. vt qui donat equũ. donet ⁊ ſellã. et qui dat caſtrũ det etiã poteſtatẽ dnãndi i caſtro Principalia autẽ opa ⁊ maxima circa humanam naturam ſunt quattuor q ſolus ds facit ⁊ pfecte largit̃. ſ. creatõ. redẽptõ. corpm reſurrectõ et animе et corpiſ glorificatõ. ad que quattuor oĩa alia: vl̃ ſequunt̃ vel tanq̃z ad finẽ ordinant̃. Si ergo ds noſ creauit in tãta pfectõne. redemit cuz tanto labore. ſuſcitabit in tanta ꝓpletõne. et glorificabit in tanto ſplẽ/

dore. quomõ non credẽdũ eſt q nos nõ regat et gubernet in magna ſolicitudine et amore. certe nõ ẽ poſſibile. Et iõ proiiciam⁹ nos in brachia dei que tenet apta et manet capite inclinato vt nos oſculet̃ mat. xj. Venite ad me q̃ laboratis ⁊ one. eſtis et ego reficiã vos. Et ſic patet ſcõz. Tercõ hortatur ad ſobrietatiſ et vigilãtie amplexũ. q: ſo. eſ. et vi. Circa quod q̃t tuor facit. Primo nos hortat̃ ad ſobrietatẽ et vigilantiã q: ſobrij eſ. ⁊ vi. Secdo oſtẽdit cauſam. q: aduerſari⁹ veſter dyabolus. Tercio oſtẽdit rẽ in q̃ aduerſario poſſũ⁹ reſiſtere q: ĩ fide. Quarto ne credat̃ q hoc p̃reliũ ſit tantuz in vno populo. vel in vna p̃uintia. di. q illud p̃reliuz et eadẽ paſſio et ꝓcertatõ ieſt totu fraternitati et omni ꝓpl̃o qui eſt in toto mũdo ibi. Scientes eandẽ paſſionez ei q̃ in mũ. ẽ veſ. fraterniti fieri. Circa hãc ptem ſciendũ. q tres ſunt hoſtes nr̃i cũ quib⁹ pugnare debem⁹. ſ. caro. q̃ ẽ hoſtis intra ne⁹. et iõ multũ piculoſ⁹. Mũd⁹. i. delectabilia mũdi que matialit̃ ⁊ occaſionaliter nos incitant ad peccandũ. vel mund⁹. i. mali hoĩes mũdi qui bonoſ p̃ſequunt̃ ⁊ incitant ad peccandũ. Et dyabol⁹ qui ĩuiſibilit̃ pugnat ꝓtra nos et intra et ext̃. Indigem⁹ ergo ſobrietate cibi ⁊ pot⁹ cõtra carnis deſideria. Nõ enĩ poſſumus cõtra hũc hoſtẽ pugnare interficiẽdo ipſuz aut fugiẽdo ab eo. ſed ſolũ ſubtrahẽdo ei cibũ et potũ et fercula diſcipline pcutiẽdo. j. cor. ix. Caſtigo cor. me. ⁊ in ſer. red. ecc. xxxvij. Seruo maliu. torta ⁊ ꝓpedes mitte eũ in opatõz ne vacet. Seru⁹ maliuolus eſt caro q: q̃nto meli⁹ fit ei ⁊ delicati⁹ nutrit̃. tantomagis ſupbit et petuit in aĩam dnãm ſuam. puer. xxix. Qui a puericia delicate nutrit ſeruũ ſuuz poſtea ſentiet eum ſibi contumacẽ. Hoc figuratũ fuit in ſara et agar. que ſtatim p⁹q̃z ꝓcepit rebellauit dnẽ ſue ſare. vt patz

gen.xvj. Sara dnā aīa agar ācilla cazo
ne quā Indigem⁹ etiā sobrietate rez mū
di ꝓtra mundi delectabilia: q̄ sobrietas
attendit magis in volūtate q̄z in habitu
vel actu rez.vt sz sobrie desideremus ⁊
velim⁹ bona mundi sz ad necessitatē et
nō ad vanitatē vel ad supfluitatez.j.thi.
vj. Habētes ali.et qb.te bis ꝓtē.sum⁹. vn
de Greg.habēs res multas sobri⁹ erat.
Et multi nihil habētes nō sunt sobrij q2
multa desiderant. Sic ergo ꝓtra mūdū
pugnam⁹ sobrietate rez. Hoc ē ergo qđ
di. Sobrij esto.ꝛ.vi.s.ꝓtra carnē et mun
dū.j.thessa.v. Qui ebrij sunt nocte ebrij
sunt.nos qui diei sum⁹ sobrii sum⁹. Con
tra dyabolū vero indigem⁹ magna vigi
lantia.q2ipe nō dormit.sed tanq̄z leo ru
giēs cir.vt nos deuo.iob.j. Unde venis
satban. Circūiui terrā et p ambulaui eaz
hiere.vj. Crudelis ē et nō miserē. Et pro
pterea xps d.lu.xvnj. Oportet semp ora
re et nunq̄z deficere. Habacuc.ij. Sup cu
stodiā meā stabo. Epbe.v. Uidete frēs
quō ca.ā. Q2 inimicus noster oēz caute
lā et astuciā bēt et ex naturali ingenio et
expientia longi tpis.et ido hō difficulter
pt ei resistere.iob.xlj. Nō est potestas su
p terrā que valeat ei compari qui factus
est vt nullū timeret. Una vero res ē quā
si pfecte habuerim⁹ pfecte ei resistemus.
sz fides vera ⁊ viua.epbe.vj. In oīb⁹ su.
scu.fidei in quo pos.omia te.nequis.igne
extin. Duplicit enī temptat dyabol⁹ fi
deles.s.p prospera dissoluēdo et per ad
uersa frangēdo. Oīa ergo tela que con
tra nos emittit p pspera extinguim⁹ in fi
de inferni dum credim⁹ si prospis mūdi
beserī⁹ demergi ad infernū.ecc.xj. Scito
q2 p bis omib⁹ adducet te deus in iudi
cīū. Hic cadit exemplū de heremita qui
omēs digitos suos ꝓbussit anteq̄z vellz
cū vna agere volēs prius expiri si posset
pati penas inferni. Omia vero tela que
cōtra nos ꝓiicit per aduersa extinguim⁹
in fide paradisi dū credim⁹ q̄ ex patien
tia aduersoz puenim⁹ ad gloriā eterno
rū.et ido ipa libenter toleramus.roma.
v. Sed et gloriamur in tribulatōnibus
act.v. Ibāt apli gau.a con.cōsi.q̄.dig.ba.
sunt p.no.ie.ꝓtu.pati. Sic ergo pugnan
dū est cōtra dyabolū qui q̄tidie nos infe
stat.et eodē mō omēs fideles infestat. et
fratres nostros qui sunt in toto mūdo.
ij.thi.nj. Omēs qui pie volūt viuere in
xpō ie.pse.pa.act.xmj. Per multas tbu
latōes optet nos in.in re.dei. Et sic patz
terciū. Quarto ostēdit q̄ supradicta ta
deus pducit ad pfectōis fructū d. Deus
aūt omis gratie q̄ vo.n.ꝛc. Adulte sūt gz
tie dei quas deus ꝓfert nobis ⁊ in gene
rali et in spēali. Et in generali sūt decem
maxīe grē q̄s deus fidelib⁹ facit. De qui
b⁹ si vis pdicare q̄re eas do.xvni. p⁹ tri.
in ser.de euā. Ibi etiā ponunt decē bene
ficia que de⁹ nobis ꝓfert. In spēali autez
cuilibet fideli grās mltas largit. Alicui
enī dat intelligentiā vitatis.alicui eloq̄n
tiā ermonis.alicui sensum discretōnis.
alicui grauitatē moz.alicui abstinentiā
ciboz.et sic de alijs que longū eēt enar
rare. et que vnusq̄sq̄z fidelis in seipo ex
pitur.j.coz.xij. Et alij quidē dat p sp.sez.
sa.alij gra.sa.in vno spū ꝛc. Hec aūt om
nia opat vnus atq̄z idē spūs diuidēs sin
gu.put vult. Unde ergo di.de⁹ aūt omū
grē q̄ vo.n.in eter. suā glo.in xpo ie. mo.
pas.i.p modicas ⁊ puas passiones quas
sustinem⁹ p noīe iesu in psenti. vocauit
nos ad eternā gloriā. Ro.vnj. Nō sunt
ꝓdigne pas.b⁹ tē.ad fu.glo.q̄ reuelabit ī
nobis. Et nota q̄ ad banc gloriā de⁹ vo
cat multiplicit. Primo per pdestinatō
nem. Ro.vnj. Quos autez pdestinauit
bos ⁊ vo. Ecdo per pdicatōnem.puer.
ix. Misit ancil.su.vt vo.ad arcem. Ter
cio per inspiratōez.ro.mj. Uocat ea que

nō sunt tanq̄z ea que sunt. Quarto p̄ beneficōz largitōem. luc. xmj. Homo q̄daz fecit ce. ma. ⁊ vo. mul. Quīto p̄ flagellōz correctōem. sic vocauit paulū. Hebre. xij Flagellat āt omnē filiū quē recipit. Sexto p̄ pene eterne ꝓminatōem. lu. xmj. Nisi penitentiā egeritis omēs simul pibitis Septimo p̄ glorie eterne repromissionē apoc. ij. Vincenti dabo edere d̄ ligno vite qđ est in padiso dei mei. Deus ergo q̄ tot grās nobis largit̄. et q̄ tot modis nos vocat pficiet scz p̄ verā humilitatē in nobis. ꝓfirmabit scz remotōnez solicitudīs tpalis. et solidabit. s. sobrietatē vt vigilare possimus aduersus dyabolū et ipsuz in fide vincere. ido ipi gl̄a in secula z̄c.

Dnica quarta de cuā. sermo LXXII.

Estote misericordes sicut ⁊ pat̄ vester miricors est. luc. vj. Sicut d. dauid. Tēp⁹ miserendi deus. Totū temp⁹ ante aduē tū xp̄i fuit tps iusticie. Nā in eo de⁹ magnā iusticiā exercuit. vt ptz in lucifero et eius angelis. quos p̄opter vnū motuz supbie de celo p̄roiecit. Idē patz in p̄mis pentibus quos p̄pter vnū pomū vetitū quod ꝓmederūt de padiso eiecit. Idem patz in diluuio. in quo p̄pter peccatum carnis totū genus hūanuz submersit et deleuit exceptis vnj. Idē etiā apparet in multis locis. ve. te. vbi ostēdit quō deus iusticias magnas exercuit in hoīnes Et hec fuit summa et admirāda iusticia. q̄a oēm hoiem quantūcunq̄z sancte viuerz mittebat ad carcerē inferni. ac etiā iohēz bap. ita sanctū et pfectū. Et p̄pterea dicebat. p̄s. Dnē in celo mia tua. Quia solū in celo videbat esse. At vbi venit pleitudo tpis. scz tps grē et misericordie. qđ fuit ab aduentu xp̄i circūquaq̄z regnat ⁊ p̄ ualz misericordia iusticie p̄s. Misericordia dni plena est terra. Et q̄ tps misere-

di est. ido xp̄s fons et pater misericordie q̄ vt omī hoi miseret̄ factus ē hō. ad misericordiā nos inuitat. ibi. Estote misericordes. z̄c. In q̄bus vbis q̄nq̄z p̄tinentur Prio. n. ad mīaz nos īuitat. In p̄ncipio euangelij. Secdo p̄hibitiua misericordie nobis vetat ibi. Nolite iu. ⁊ nō iu. nolite ꝓdē. et nō ꝓdē. Qui enī iudicat et ꝓdemnat p̄rimū nequaq̄z ei⁹ miseret̄. Tercō q̄s dā effect⁹ misericordie p̄ncipales nobis impat ibi. Dimitte et dimit. vo. da. ⁊ da. vo. Quarto p̄miū p̄ misericordia ⁊ eius opib⁹ nobis reddendū īsinuat ibi. Dē surā bo. ⁊ ꝓfer. ⁊ coa. et supef. da. in si. ve. Quinto sub quadā similitudie q̄daz do cumēta corrigere volētib⁹ ⁊ docere valde necessaria enarrat ibi. Nūquid p̄t cecus ce. du. z̄c. vsq̄z in finē. Primo ergo ad misericordiā nos inuitat exēplo p̄ris nostri di. Estote mi. sicut ⁊ pa. vester mi. ē. Boni filij bonū patrē imitant̄. io. vnj. Si filij abrae estis opa abrae facite. duo ergo di. Primo impat misericordiā. q̄a esto. mi. Secdo ostēdit modū miserendi. q̄ sicut et pater ve. mi. ē. Sed cū pat̄ noster etiā sit iustus. iuxta illud p̄s. Justus dōīnus et iusticias dilexit. q̄re nō inuitat nos ad iusticiaz di. Esto. iusti sicut ⁊ pat̄ ve. iustus ē. Et sili⁹ ad sapiaz et potentiā Ad hoc dicendū q̄ hoc fit p̄pter septem

¶ Primo q̄ misericordia magis tēporaꝛ ꝓueīt no. te. Q̄ vt dictū est iusticia ⁊ mia ꝓdiuiserūt sibi tpa. vt iusticia ante xp̄i aduentū regnaret. ⁊ misericordia p⁹ eius aduentū. eccl̄s. mj. Dia ips bēnt. Secdo q̄ misericordia magis ꝓuenit loco in quo sum⁹ nā mūd⁹ ē plenus culpe et malis miserijs et pmaxīmis indigētiis ⁊ penis hoīes inuoluunt̄. eccl̄s. mj. Vidi calumnias que sub sole geruntur ⁊ lacrimas innocentū et ꝓsolatorē neminez et laudaui magis mortuos q̄z viuentes aug. In valle miserie sum⁹ in q̄ eo magis

est flendum quo minus flemus. ¶ Ter cō q3 misericordia inter omnes virtutes excellit. Unde p oleum significatur qō omnib9 liquoribus supnatat. iuxta illō eccls. ix. Oleū de capite tuo nō deficiet. id est misericordia tua animo tuo nō desit vt miseris ꝓpatiaris. misericordia enim dr quasi miseris cor dans. Excellit etiaz misericordia inter omīa opa dei. ps. miserationes ei9 sup omnia opa ei9. Quarto q3 magis vtilis ē et necessaria. j. Thi. iij. Pietas ad omīa vtilis ē ꝓmissionē vite habens q nunc ē et future. Q3 pmisericordiā hō meret hic vitā gratie. et ī futuro vitā glorie. matb. v. Beati mi. q. ipi mi. conse. bern. Sola misericordia non audiet auditū malū. Unde in iudicio fiet solū examinatō de opib9 misericordie vt patz matb. xxv. quasi ꝓpter ipam sint saluati et pomissionē sint damnati. iac. ij. Judiciū sine misericordia fiet ei q non facit mi. Ad quod designādū tūc xp̄c de monte oliueti p quē mons misericordie designatur in celū ascendit. Hoc etiaz figurat et significat in eo q scriptura refert q salomon duo ostia de lignis oliuarū fecit in ingressu oraculi. iij. reg. vj. q̄ significant duas ptes misericordie. vna spūalis et altera corpalis per quas homo in templū ingredit. ¶ Quinto q3 magis cōuenit patri nostro deo. gre. Deus cui p prium ē misereri sp et pcere ꝛc. Unde sicut soli pprium ē illuminare. et igni calefacere sic deo misereri. Et iō si volum9 deuz veraciter imitari sum9 misericordes q3 misereri est eius ppria opatō. esa. xlix. Nūquid pt mulier obliuisci infantē suuz vt nō miſe. fi. vter. sui. et si illa oblita fuerit. ego tamē nō obli. tui. In hoc ergo ꝓgnoscit maxime filius si naturalē opatōz habet patris. ¶ Ubi nota q deus būit tres pueros et maximos filios ¶ U ¶ Primus fuit lucifer qui noluit imitari deū in misericordia sz in potētia. et iō tanqm degener filius proiect9 ē. Secds fuit adaz q̄ noluit imitari deuz in misericordia sz in scientia. et iō tāq̄z nō legitim9 ē repbat9 Tercius fuit xp̄c qui voluit deū imitari in misericordia et in ōib9. matb. xij. Ēūtes discite q̄d e misericordiā volo et nō sacr. Et ideo tanqz natural' fili9 ē elcūs. mat. ij. Hic ē filius me9 dilcūs. ¶ Sexto. qa misericordia ē nobis magis naturalis. iob. xxxj. Ab infantia mea creuit mecuz miseratō. Et ad id q̄d naturale ē faciliuſ īclinamur. Uidem9 āt q si patit vnū mē brū ꝓpatunt oia mēbra. vt d. apls. j. cor xij. Omēs āt xp̄iani vnū cor p9 sumus in xp̄o. et sum9 mēbra adinuicē. caput āt nostr xp̄s ē. vt d. apls ad ephe. iij. Et ideo vn9 fidelis naturalit dēt ꝓpati alteri sicut fratri. ij. cor. xj. Quis infirmat et ego nō infir. qs scā. ꝛc. ¶ Septimo q3 ad misericordiā faciēdā plura motiua hēmus ¶ Nā omnis creatura īcitat nos ad misericordiá faciēdā. Sol enim et luna et oīa corpa celestia tanqz nobis ꝓpatiēt a vtpote in magna penuria ꝓstitut9 omīa bona sua cōicāt nobis. silr q̄ttuor elemēta et oēs arbores. silr multa aīalia īcitāt nos ad misericordiā eo q int' seinuicem miserēt. Dicit. n. d cyconia. q p9 q̄z senuerit filij e9 ponūt eā in nidū et nutriūt eā Dicit etiā d aqla q q̄n generat tres pullos pijcit vnū q3 nō pt omēs nutrire. et tūc q̄dā auis que appellat cobar asportat et nutrit De leone etiā dr q pcit pstratus et boiem errantē reducit ad viā. et infirmiora animalia nō ꝓmedit. nisi necessitate famis ꝓpulsus. Semp etiā q̄n ꝓmedit reliquit aliquid de preda. et idō vulpes sequit eū Pullū etiā vnius eque si moriatur equa: alie eque suscipiūt nutriendū Et. si vnus elephas cadit omnes alij currunt ad eū releuandu3. quia p se nō potest resurgere. Dicit etiam delphino

mortuo alij cõuenũt et sepeliũt eũ jn p/ fundo maris. De conchis etiã marinis dr q semp stant clause et quidaz alius pi scis venit cũ cibo et aperit eã et ĩmittit ci/ bũ. Et breuiter tota natura et totacrea/ tura ĩcitat nos ad misericordiã. Et sic pz q ppter septez deus nobis mãdat mise/ ricordes esse magis q3 iustos vel sapien tes. Et hoc est qđ dr. Esto. mi. ꝛc. ¶ Dei/ de ostẽdit modũ misereẽdi d. sicut ⁊ pater vester .misericors est. ¶ Ubi nota q debem⁹ esse misericordes adinuicẽ sicut de us pater noster misericors est circa nos Est ãt misericors pater noster circa nos q̃ntũ ad decẽ. ¶ Y ¶ Primo indignũ omibono et a se auersum .ad viã vitatis reducendo ⁊ reuocãdo. ij. reg. xiij. Vad reuoca puez absolon. Absolon interfece/ rat filiũ regis. sic pctor q̃ntũ in se ẽ inter/ ficit filiũ dei et tamẽ deus reuocat eum. Sic et nos nõ solũ amicoz sz etiã inimi/ coz misereri dẽmus. mat. v. Diligite ii. ve. benef. his q ode. vo. ¶ Tcdo redire nolentẽ patiẽter expectãdo. Ro. ij. Ignoras quoniã benigtas dei te sup. expcãn do ad pniam adducit. Et nota qũo expe ctat multos. Sic et nos primũ nõ valẽ tẽ nobis reddere nosty debitũ debem⁹ patient expectare donec possit reddere. mat. xviij. Patiẽtiã ba. ĩ m. ⁊ oĩa reddã tibi. Sed multi crudeles capiũt et incar cerãt debitores suos. matb. xviij Tenens suffocabat eũ dicẽs redde qđ debes. Tercõ pctorẽ ne a dyabolo suffoceẽ ⁊ de mergatur in infernũ defendẽdo. tren. mj Misericordie dñi. q2 nõ sum⁹ ꝯsumpti. gen. nij. Quicũq3 ũenerit me occidz me et ait dominus nequaq3. sz quicũq3 occi/ rit chayn septuplũ puniet. Et posuit do min⁹ signũ in chayn ne occideret. Sic ⁊ nos dẽmus uuare primũ q̃ntuz possu/ mus ne a dyabolo rapiat. vel ne ab alio primo rapiat et deuoret. ij. coz. xij. Ego

aũt libẽtissime impendã ⁊ sup impẽdar ipe p aiabus vestris. Sed valde dtesta bile est. vt d. aug. q vidr lupus asportare pecudẽ alic⁹ ⁊ oẽs clamant. videt dyabo l⁹ asportare aiaz primi et null⁹ reclamat Quarto pctorez ne deficiat pascẽdo. ps. Qui dat. iumẽ. es. ipoz. i. pctõrib⁹ qui iu mẽtis cõpantur. Sic ⁊ nos etiã pctores sustentare debem⁹ ne fame deficiãt. qa ĩ eis natura bona est et poterũt adhuc ef/ fici boni. matb. xxij. Bonos et malos in troduc huc. s. ad nuptias. Debem⁹ etiaz pctores sustẽtare pane verbi dei. j. pe. v. Pdascite q̃ in vobis est gregẽ dñi. ¶ Quĩ to pctoribus oportunitatez peccãdi sub trahẽdo. osee. ij. Sepiã vi. tuã spi. ⁊ sepi az eã maceria. Adultocies deus dat ad uersa pctoribus. ne in peccatis delectent et ne peccata pficiãt q facere disponunt. qđ est viã peccatoz spinis sepire. gen. xij Flagellauit ãt de⁹ plagis maximis pha raonẽ ac domũ eius. ne sz abuterentur yxore abrae. Sic et nos oẽm materiam peccãdi dẽm⁹ auferre primo et nõ esse ei ad ruinã sed salutẽ. Titũ. ij. Temetipsuz prebe exemplũ bonoz opum ¶ Sexto pt⁹ multiplicẽ repulsam ad vocandum pctorẽ nõ desistẽdo. gre. Debem⁹ dei mi sericordiã erubescere et si iusticias eius nolum⁹ formidare. qui tãto amplioꝛ in pbitate ꝓtemnit. q3to cõtemptus voca/ re nõ dedignat apoc. nj. Ego sto ad ostiu3 ⁊ pul. Ita et nos a benuolentia proxi mi desistere nõ dẽm⁹ q3uis continue ab eo angarias patiamur. ro. xij. Nulli ma lũ pro malo red. sz ecõtrario benedicẽtes Ibidẽ. Benedicite psequntib⁹ ¶ Septio ad ꝓuersionẽ nraz multiplicit ⁊ mirabi/ liter opando. mõ dãdo prospera. mõ ad uersa. Exemplum de fabro qui inclauat equũ vt sibi remaneat. Sic facit de⁹. ps. Conuersus sum in erum. m. dñi ꝓfi. spia. Per oẽm modũ deus opatur vt pctor

sibi remaneat. Sic et nos oīmō dēmus satagere vt pcōres boni fiāt. ij. co. vj. In omībus exhibeam⁹ nosmet. sicut dei mi. in mul. pa. a dex. et a sini. Qz vt d. augus. Nihil est dō ita acceptū sicut zelus aīa rū. ¶ Octauo penitentez et ad se reuer/tentē benigne suscipiēdo sicut ipe posu/it exemplū in filio pdigo. lu. xv. Miseri cordia motus ceci. sup col. ei⁹. Sic z nos petentib⁹ a nobis venīā de iniurijs no/bis illatis. benigne debem⁹ occurrere et recipe ad osculū pacis. Multi ferotio/res camb⁹ nūq̄z volūt pcere quātūcūq̄z humiliatis nisi vulnerent eos vel occi dāt. Dicit de cane q̄ si hō psterneret se ī terrā nūq̄z tangeret eū Hic cadit exēplū de quodā impatore romano. qui cuz ce/pisset regē armenie. et ille depsito dya/demate genu flexisset corā eo statiz resti/tuit ei coronā et regnū ¶ Nono penitē tem de statu vilissimo ad statū regiuz p mouēdo. ps. De stercore eri. pau. vt col locet eū cū pn. Unde ille prodig⁹ fi. q̄ pa scebat porcos honorifice ad mensam pa tris sedebat Sic z nos dēmus proximū ad bonū statū anime z corpis reducere. et nō tenere eū extra domū suā vel in ali quo peccato. ¶ Decimo pcōri ꝓuerso virtutē pseuerandi dando. Esa. xl. Qui dat lasso virtutē. Sic et nos dēmus pri mū in bono ꝓposito ꝓseruare. z in bono statu manutenere p nostrā orōem. eph. nj. Hui⁹ rei grā flecto genua me. ad pa. do. no. ie. xpi. vt det vo. se. di. gl. s. ba. xpm p fidē in cordib⁹ vrīs. Et sic patz primuz. ¶ Ecdo phibitiua misercordie nobis vetat di. Nolite iudicare sez primū per malas suspitōnes. sz sup. miseremī eius. vt nō iudicabimini sez a deo Nolite cō/dēnare sez sentētiā diffinitiuā de aliquo ferēdo. vt nō ꝓdēnabimini sez a dō. aug⁹ Et si suspitōes vitare nō possū⁹ qz boies sū⁹. tamē diffinitias snīas ꝓtinere dēm⁹.

Ubi nota ſm aug. q̄ quedā sunt fcā boī nū manifesta que nullo mō tergiuersazi possunt quin mala sint. vt furta homi/cidia. blasfemie. adulteria z bmōi. ō qui bus licitū ē nos iudicare et ꝓdemnare q̄ mala sunt. Quedā sunt media que pos/sunt bono z malo animo fieri. Et ista cū exterius nō ptendāt aliquā spēm mali. dēmus ea sp ad bonaz partē interpretari. etiā si malo animo fiant. qz boies vidēt que foris parēt. de⁹ aūt in tuet cor. j. reg. xvj. Quedaz sunt occulta de quib⁹ iudi/care temerariū est. aug. De occultis alie ni cordis temere iudicare peccatū ē. j. co. mj. Nolite ātē temp⁹ iudicare. ꝙadvsqz ve. d. q̄ z il. abscō. te. z manifestabit ꝓsi. cor. Ue ergo illis qui malā bona iudicāt mal. vel corrupta intētione facta. vt pha risei q̄ dū xpc eiecisz demoniū dixerunt. In. beel. pn. ō. ei. dēonia. luc. xj. Valō er go dēm⁹ eē tpati in iudicando. qz talē iu dicam⁹ aliq̄n qui ē optim⁹ vel erit opti/m⁹. vt patz in paulo. ro. xmj. Tu qs es q̄ iudicas alienū seruū. Nota hic q̄ multi plex ē iudiciū. ¶ ℵ ¶ Primū ē iudici/um prudētie. qō pcedit ex sagacitate iu/dicis p vā sig̃. vt fuit iudiciū salomonis int duas meretrices. nj. reg. nj. Nā omīs mater natalit diligit filiū. z nollet eū mo ri. qō vna illarū oltēdit q̄ vera mater fu it. Sic iudicauit daniel illos duos falsos testes. qui ꝓdēnauerūt susannā. dan. xmj Hac prudētia ppt malicīā boīm multū deberēt iudices abūdare. Exēplum de il lo iudice q̄ liberauit paupem. in cui⁹ do mo quidaz posuerat. xij. vrceos olei. sex erant pleni. z sex semipleni. z inferi⁹ erat aqua. z accusauit paupem illū q̄ fuerat sibi furatus oleū z iudex cognouit per a murgā q̄ nō erat tanta z equalit in omī/b⁹ vrceis q̄ nō erat verū. Tale iudicium est iustū z licitū. ¶ Decōm ē iudiciuz iu sticie siue iuris qō pcedit ꝑm allegata et

ſm ꝓfeſſa. et ſic debēt iudicare oēs iudi/ces ſub lege ꝓſtituti. vt d. au. etiā ſi ſit fal ſum qđ ꝓbāt vel confiteť reus. Hui⁹ exē/plū habem⁹ in dauid qui mādauit in/ci illū qui dicebat ſe interfeciſſe ſaulē ⁊ ta mē nō erat vex. Sed ait dauid. Os tuū cōtra teipm locutū ē. ij. reg. j. Tale iudici uz eſt iuſtū ex ꝑte iudicis. eo q ꝓcedit ſm ius. ¶ Terciuz eſt iudiciū punitōnis et formidinis. qđ ꝓcedit et infertuz ꝓpt̄ pec cata paterna. Hoc fuit factū tpe dauid. q̄n facta eſt fames triēnis ānis. ⁊ cōſuluit dauid doīnū. q̄ reſpōdit d. qđ hoc erat p pter peccatū ſaulis. q⁹ ꝑ iuramētū prede ceſſoꝝ ſuoꝝ interfecit multos gabaoīta/rū. Et dati ſunt duo filij ſaulis et quīqz nepotes gabaonitis qui ſuſpēderūt eos in ligno et ceſſauit plaga de ꝓpho. ij. reg. xxj. ¶ Quartū. eſt iudiciū temeritatis ⁊ ſuſpitōnis. qđ ꝓcedit ſm imaginata. q̄n quis ex leuib⁹ lignis iudicat et credit ali quē malū. qđ ꝓtingit. vel q⁹ ipē ē male di ſpoſitus ⁊ iō ſic iudicat alios vel q⁹ odit illū. vel q⁹ multa vidit et audiuit. ⁊ ideo deſacili iudicat. vnde ſenes ſunt valđ ſuſ/pitioſi. et iſtud eſt minus peccatū. qa ſe/nes multa viderunt ex quib⁹ mouent. et tale iudiciū eſt ſm faciē. qđ ꝓhibetur. io. vij. Nolite ſm faciē iudicare. Sic iudi/cauit totila beatū calliuz epm marinēſez eſſe ebriū. qui erat naturaliť rube⁹ vt di. greg. in dyal. Sic cadit exēpluz de gallo et catta ⁊ murib⁹ q̄n mures credebāt cat tum vnū ſanctū patrē. q⁹ erat inuolutuſ cinere et gallū eſtimabāt terribilē homi/nē ꝓpter criſtā rubeā. Et ſic ptz ſcđm.

Tercio duos effect⁹ miſericordie nobis mipat dicēs. Dimittite iniurias et offē/ſas et dimittet vobis. ſcz a deo peccatuz veſtz. Date. ſcz tpalia bona paupib⁹. et dabit vobis ſcz a deo vita eterna. ¶ Ubi nota q. ij. ſūt genera opm miſicor die. Quedā. n. ſunt opa mie ſpūalia ad aīaz ptinētia. et ſūt ſex q̄ i hoc v. ꝓtinent. Conſule caſtiga ſolare remitte fer ora. Remittere ergo vel dimittere iniurias primo. eſt vnū opus miſericordie ſpūale et iđo tangēdo ipm omnia alia ſpūalia opa dat intelligi. Et nota hic q retinere iniurias et nō ꝑcere eſt magnū ꝑiculum q⁹ odiū in corde ē ſicut ignis in pectore. qui ꝓburit pectus tenētis. Sic odiū ſo/lū obeſt odiēti. Itē eſt ſicut tinea in pan/no que corrodit pannū in quo eſt. Item ē ſicut apis aculeū infigens que duz aculeū infigit ꝑdit ipm et ꝑ ꝓlēns moritur nec de cetero melificare poteſt. Sic ⁊ in figens aculeos odij morit ſpūaliter. nec de cetero opa vite pōt exercere niſi odiū deponat. Quedā vo ſunt opa miſericor die corpalia ad corpus ptinēna. et ſunt ſex que in hoc verſu cōtinent. Viſito po to. cibo. tego. redimo. colligo. condo. Et iſta ſunt mun⁹ ꝓfecta opa q̄z ſpūalia Da re ergo bona tpalia. ſiue panē ſiue vinū ſiue indumētū ſiue hoſpiciū. ſiue pecuni az. ſiue in redemptōnē captuoꝝ ſe expo nere. vel dare ꝑſonā ſuā ad viſitandum vid uas vel afflictas ꝑſonas. ⁊ ad condē dū. i. ſepeliendū mortuos. hec omia ſunt mie opa corpalia. pro quib⁹ de⁹ dat no/bis vitā eternā. ¶ Et nota hic q inter oia opa miſericordie taz ſpūalia q̄z corpalia vnū ē quod magis placet deo. ſ. q homo miſereat aīe ſue. ecc. xxx. Miſerere aīme tue placens dō. puer. xj. Benefacit aīme ſue vir miſericors. Quidā ſūt ſic chayn q male diuidūt et recte offerūt. gen. mj. Si male diuidas ⁊ recte offeras peccaſti. qđ tūc eſt q̄n hō res tpales dat paupibuſ. et corpus etiā exponit in ſeruiciū paupum animā vo dat dyabolo. qđ tūc fit. q̄n hō in pctō mortali exiſtēs facit opa miſeri/cordie. nec exire ſatagit de ptāte dyaboli Cōtra q̄s ait apl̄s. j. cor. xiij. Si diſtri. in ci. paup. o. f. m. ⁊ tra. cor. m. ita. vt ar. ca. āt

nõ b. nihil mihi ꝓdest. mat. vij. Domine nõne in noĩe tuo ꝓphetauim⁹ et vtutes multas fecim⁹ et dicet illis. Amen dico vobis. ne. vo. Faciamus ergo sicut abel q̃ obtulit optima ⁊ ideo bene diuisit dans meliora deo. Demus ergo deo optima nostra sc̃z aĩaz cor et volũtatẽ. puer. xxmj Fili prebe mihi cor tuum. Itẽ nota q̃ alia lrã di. dimittite ⁊ dimittemĩ. q̃ ille qui tenet odiũ i corde fortissime tenet̃ ab odio q̃ q̃cuis peccatum omẽ teneat hoĩez sicut seruũ iuxta illõ Qui facit pecca. Sup⁹ ẽ pe. toh. viij Odiũ tamẽ tenacissiẽ tenet hoĩnẽ. ita q̃ hõ oẽ scel⁹ ꝓpetret ꝓtra illũ quẽ odit. Et iõ recte d. dimit. s. uuriam ⁊ dimittemĩ. s. ab odio qõ vos q̃si catenatos tz. puer. v. Sumib⁹ peccata nr̃a suor q̃sq̃z con strigit. Ad opa vo mĩe faciẽda septẽ bona nos inducũt q̃ habẽt efficere. ¶ Primũ est q̃ deũ placãt. Gene. xxxij. Placabo eũ muneribus puer. xxj. Munus absconditũ extinguit iras ⁊ donũ in sinu indignatiõnẽ maximã Fugãt etiã tenebras ab aĩa esa. lviij. Si effuderis esurienti aiam tuam ⁊ aĩaz afflictã repleueris orieẽt in tenebris lux tua. et tenebre tue erũt sicut meridies Ecõz ẽ q̃ faciũt obtinere. petita esa. lviij. Frange esurienti pa. tu. ⁊ egenos vagosq̃z induc in domũ tuã. cuz videris nudũ opi eũ. ⁊ carnẽ tuaz ne despexeris. Et subdit. Tũc inuocabis ⁊ dom⁹ exaudiet. clamabis et dicet. ecce assum. q̃ misericors dom⁹ ds tu⁹. puer. xxj. Qui obturat aurẽ suã ad clamorẽ paupum. clamabit ipe ⁊ nõ exaudiet ¶ Tercium est q̃ faciũt hoĩez filiũ dei. q̃ vt dictum ẽ in misericordia maxie similat̃ do. q̃ ꝓximũ ⁊ naturale op⁹ di ẽ misereri. ecc. mj. Esto pusillis misericors vt pater. Et ꝓ viro matri illoz. et eris tu velut fili⁹ altissimi.

Quartũ ẽ q̃ faciũt nos amicos nã pauperes ⁊ religiosos faciũt stipẽdiarios suos q̃ q̃tidie impellũt apud deũ. gre. pau-

peres nõ sunt colẽdi vt egeni sed exorandi vt patroni. Hic cadit exẽplũ ludouici regis frãcie qõ dictũ fuit supra. ¶ Quitũ ẽ q̃ sociãt hoĩez maxime tpe necessitatis omĩb⁹ aliis recedentib⁹ a nobis. ambro. Nõ sũt bona hoĩs q̃ secũ ferre nõ põt sola misericordia comes ẽ dfunctoz apoc. xmj. Opa enĩ illoz sequunt̃ illos. ¶ Vextũ ẽ q̃ hoĩes spũaliter ditãt. Misericordia enĩ ẽ prudentissima negociatrix. q̃ ꝓ pituris eterna recipit. ꝓ tpalib⁹ celestia. aug. Prebe tectũ ⁊ accipe celũ. Ipa calicẽ aq̃ frigide ꝓ deo tribuit ⁊ accipit corrẽ tẽ voluptatis etne. Unde ille seru⁹ q̃ abscondit pecuniã dnĩ q̃ nõ habuit misericordiã nihil lucratus ẽ. Si enĩ expẽdissz eã in paupes recepisset centuplũ. Cuius rõ ẽ. q̃ tãtũ meret hõ. q̃ntũ hẽt de caritate. Caritas. n. ignis ẽ que ardere nõ ꝓt misi in oleo misericordie. Et iõ tãtũ ardz q̃n tũ ẽ ibi d̃ oleo. j. io. mj. Qui habuerit substãtiã b⁹ mũdi et viderit fratrẽ suũ necesse hrẽ ⁊ clauserit viscera sua ab eo. q̃mõ caritas dei manet in eo. aug⁹. Nescit negociari q̃ nõ habz miaz. potiꝰ abscondit bona dnĩ sui q̃z velut alteri mutuare. filiꝰ vulpi q̃ pociꝰ voluit caudã ꝓ terrã trahere q̃z aliq̃ntulũ sumee dare. Et iõ auferentur ab eo. q̃ nec hic eis saciat̃ ⁊ in morte omia pdit. iob. xvij. Diues cũ dormierit nihil secũ auferet. Et nota hic q̃ mia ĩ negociatõne sua semĩ ꝓpatur. iuxta illõ. ij. cor. ix. Qui pce seminat pce ⁊ metet. et q̃ semĩat. in. ꝛc. Et hoc ꝓpter ta. ¶ Primo q̃ semẽ absconditt ne ab auib⁹ ꝓmedat. Sic opa misericordie dẽnt abscondi ne vent⁹ vane glie ea asportet. mat. vj. Cũ facis elemosinã noli tuba canere ãte te. ¶ Secõ q̃ dũ seminat̃ pdi videt̃ cũ tamen sol⁹ ille sit mod⁹ semẽ ꝓseruãdi. Sic elemosina cũ dat̃ pdi videt̃. ⁊ tamẽ sol⁹ ille est mod⁹ bona nrã ꝓseruãdi. ysiõ. Terrena omĩa retinẽdo amittim⁹: et largiẽdo

seruam⁹.matbe.x. Qui pdiderit aiaz su am p2opter me inueniet eam.glo. quasi dicatur agricole.si fructus seruas pdis. si seminas renouas. Volas quas dede ris semper babebis opes. ¶ Tercō quia semen cum fenore surgit. Sic opera mi/ sericordie centuplū accipient. Mat.xix. Centuplū accipietis.puerb.xix. Fenerat dnō qui miseretur paupis. ¶ Septimū ē q2 sola opa mie habēt plenas litteras re missionis regis eterni.mat.vj. Si dimi/ seritis boib⁹ peccata eo2 dimittet et vo/ bis pater vester celestis delicta vestra. Et ecōuerso Judiciū sine misericordia fi et ei qui nō fecerit misericordiā.vt dr̄ Ja. ij. Et sic ptz tercū. ¶ Quarto pmiū pro omib⁹ opibus mie nobis reddendū insi nuat cū dr̄. Mensurā bonā et p̄fer.ꝛ co. et supef.da.in si.vestr̄.s.paupes quibus miam tribuistis. Jpi eni sūt dni regni ce/ lor̄.et iō optime possunt retribuere.ma/ thei.v. Beati paupes spū quoniā ipor̄ est reg.c. Ubi nota q̄ q̄ttuor dr̄.de pmio. scz q̄ erit mensura bona.conferta. coagi/ tata.et supefluens.qō tripli p̄ exponi. Primo ꝑm ordinē dantiū. Quidā enim dant ptem supfluor̄ paupib⁹. et sic non oia.luc.xj. Qō supest date elemosinā.i.ō supfluo. Et isti sunt p̄munes hoies i ma trimonio viuētes ꝛ in mūdo stantes. Et q̄ntū ad hos d. Mensurā bonā.i.iustaz. q2 talibus iuste remetiet.ꝛ digna merces reddet.vel hic vel in futuro.ezec.x. Justi cia iusti sup eū erit. Quidā dāt omia su/ pflua vite sue.luc.xj. Qui ba.duₒ.t.det v. nō bēnti Per vnā tunicā intelligunt ne cessaria vite.et p scdaz supflua. Et isti sūt magis pfecti seruantes p̄cepta.sed nō cō silia. Sic faciebat thobias q̄ omia p̄miti ua ꝛ decimas p̄captiuis fratrib⁹ impcie bat. thо.j. Et q̄ntū ad hos d. p̄fertā.i.mai b⁹ cōp2essaz.vt nihil vacui sit in ea .qa ta les replebuntur vndiqz bonis.p̄s. Qui re.in bo.desi.t. Quidā dāt nō solū super/ flua sed etiā ptem necessariorū ꝛ restrin/ gunt vitā suā vt possint paupibus bene facere.luc.xix. Ecce di.bo.me.do.do.pau pib⁹. Exēplū d̄ btō martino qui mediaz clamidē paupi tribuit. Et q̄ntū ad istos di.coagitatā.i.cōquassatā vt vltra capa/ citatē capiat.q2 tales retributōez merce/ dis habebūt supra speratū ꝛ supra meri tū.esa.lxmj. Oculus nō vi.de⁹ ab.te que p̄pa.expec.te. Quidā dāt oia et nudi nu/ dū x̄pm sequunt̄.mat.xix. Ecce.n.rel.o.ꝛ se.su.te. Et isti sunt viri pfecti qui nō so/ lū p̄cepta sed etiā consilia implēt.matb. xix. Si vis pfectus esse vade et vēde om nia q̄ bēs ꝛ da.pau. Et q̄ntū ad istos di. et supef.i.nō rasilē sed vndiqz effundētez q2 talē nō bēbūt gloriā ad mensurā sz ex cedent gloriā alior̄. Quia vt dr̄.aplus.j. cor̄.xv. Stella differt a stella in clarita/ te. Sic erit gloria beator̄ Isti erūt i sum/ mo gradu cū x̄po alios iudicantes.mat. xix. Vos q̄ reli.om.ꝛ se. estis me.in rege. cū sede.fi.bo.in se.ma.sue.sede.ꝛ vos sup sed duodeciz tu.xij.tri.israel Gla istoruz erit admirabilis oīno et superexcedēs om nē intellectū.esa.lx. Tūc videbi.ꝛ af.ꝛ mi/ ra.ꝛ dila.cor̄.t. ¶ Scdo mō potest expo ni ꝑm numerū bonor̄ q̄ retribuunt. Nā deus seruis exercentib⁹ pietatis opera. oia bona p̄fert.q2 ipsi sunt filij.si aūt filij et beredes.vt dr̄.aplus ad ro.viij. Sūt āt q̄ttuor genera bonor̄ scilz bona fortune. nature.gratie.ꝛ glē. Quantū ergo ad bo na fortune que sunt diuicie et dignita/ tes ꝛ hmōi.di.mensurā bonā.i.plenā.qa de tpalib⁹ dat eis ad sufficiētiaz vite. ita q̄ ipi p̄tentant̄.mat.xix. Centuplū accipi etis. Centenarius enī ē numer⁹ pfectus. Significat ergo q̄ ipi accipiāt pfectōem et sufficientiā in tempalib⁹ vt d.gre.petō res āt de tpalibus nō habēt mensurā ple nā q2 eis nō satiant̄ nec contentant̄.ecclis

.v. Auarus nō implebit pecunia. Quantū ād bona nature que sunt sanitas. fortitudo. docilitas. industria naturalis ⁊ hmōi dicit ꝓfertā. Tunc dr sextarius esse confertus ficub⁹. quādo ficus sunt ita cō posse in sextario q nullū vacuū remanz inter ficus vbi possit aer remanere. Decatores aūt nō habēt mensurā confertaz de bonis nature. qr cum ipi possidēt mlt̄ā vacuitatē vbi ventus vane glorie dōmoratur. Sed iusti mensuraz habent cōfertā. quia inter bona nature que a deo recipiunt non habent vacuitatē. vbi remaneat ventus vane glorie quia omnia referunt ad laudez dei. j. cor. x. Omīa in gloriā dei facite. Quantum vero ad bona gratie que sunt virtutes et dona dicit coagitatam. i. concussaz vt plus recipiat quia vt dr iobā. nj. Non dat deus spūm ad mensurā. imo quotidie ī viris sanctis auget deus gratias et dona. et omni die implet eos opib⁹ virtuosis ex quib⁹ habitus virtutū q̄tidie pficiunt. gre. Aunq̄z est amor dei ociosus. opatur enī magn̄a si est. Quantū autē ad bona glorie. que consistunt in visione et fruitōne diuina dicit superffluentem. quia illa excedit oī no conditionez humane nature. nec hō mortalis posset deum videre. exo. xxxiij. nō videbit me homo ⁊ viuet. nec anima sepata corpore posset illaz gloriaz capere nisi sub lumine glorie quod deus creat ī anima. ps. In lumine tuo videbimus lumen. Et ideo oēm cogitatū omne desiderium et omnē imaginatōnē excedit. j. co. ij. q oculus non vi. nec au. au. nec in cor hominis ascendit. que prepa. deus his qui diligunt illum. Tercio potest exponi quantum ad perfectōnez boni. quod ex operibus misericordie recipiem⁹. Nā illa gloria beata erit tota et perfecta merces quam ex omnibus operibus nostris et ex gratia dei recipiemus. Gloria autē illa in quattuor perficitur quantum ad nosc̄z in boni cognitione. in boni cognitione amore. in boni cogniti et amati possessione. et in boni cogniti et amati ⁊ possessi fruitōne. vnde aug⁹. di. q deus fecit hominem vt deum cognosceret. cognoscendo amaret. amando possideret. et possidendo frueretur. Quantum ergo ad cognitionem dicit mensurā bonā. i. plenaz quia plenam cognitōnem habebunt de omnib⁹. greg. Quid est quod nesciant q videntem omnia vident. Quantum vero ad amorem dicit confertam. i. solidaz quia solide et nō vane amabūt. Quātū ad possessionem dicit coagitatam. quia possidebunt deum in quo sparsa colligūtur. ⁊ in quo omnia bona sunt vnita. Quantum vero ad fruitōnem dicit supeffluentem quia gaudium excedet gaudentes. nec ab aliquo comprehendetur sed mentes singulorum superabit. Erit enim supra meritum. supra speratum. supra desideratū. ⁊ supra cogitatum Eadē ergo mēsura qua mēsi fuerim⁹ remetiet nobis. qr si bene fecerim⁹ bene recipiem⁹ ⁊ si melius fecerim⁹ melius recipiem⁹. ⁊ si optime optie. Et sīr. apoc. xvnj. Quātū gl̄. se. ⁊ ī d. fu. tā. da. il. tor. ⁊ luc. Et nota q d. in sunū vestr̄ ad sig̃ficatōez. securitatē et q̄etē illi⁹ gaudij. nā bonū cognitū ⁊ amatū. s. ipe ds erit int⁹ in eēntia aie ⁊ iō erit gaudiū pfectū securū et quietū. esa. xxxij. Sedebit pl̄s me⁹ in pulcritudie pa. ī tabernā. fi. ī re. o. Et sic pz q̄rtū. Quītū sub q̄dā similitudie ponit q̄dā documēta necessaria corrigere hēntib⁹ p q̄ a temeraria correctōe phibemur. d. Nūqd pt cec⁹ cecū ducere. Erāt. n. apli futuri orbis terrarū doctores. math. xxvnj. docete omnes gētes. Et ideo oportebat ipsos esse illuminatos. quia cum orbis terrarum essz cecus. et multiplici erroris tenebra excecatus. et p apostolos et cor seq̄ces dēz

illuminari ⁊ ad viã vitatis reduci. neceſſe fuit vt eſſent illuīati. qa ſi cecus ducaī a ceco quid reſtat niſi q vterq; vadat in precipiciū. imo meliuſ eſſ; ceco carere duce ceco. q; tūc ptēptaret baculo viã. ſicut formica q̄ eſt animal cecutiēs ptēptat q̄busdã baculis ſiue brancijs ãte oculos viã. Quicunq; ergo dēnt alios docere ī doctrina et corrigere in vita optet q̄ ſint docti et morigerati. q; cuj diſcipulus nō ſit ſup̄ magiſtr; ſ; ſufficiat ei ſi ad pfectōez magiſtri pueniat. tunc ſi magiſter ē inſci⁹ et incōpoſitus veriſimile eſt q̄ diſcipul⁹ per magiſtr; nunq̄; ad pfectōez doctrine ⁊ vitatis pueniat ſed ābo remanebunt in fouea cecitatis. Et ido pharisei ⁊ ſcribe q̄s malicia excecauerat nō poterāt alioſ docere ⁊ ad viã veritatis adducere. ꝓtra q̄ſ xp̄s tūc loquebaī. Similit q̄ bēt trabē in oculo. i. in aliquo peccato mortali teneī nō p̄t educere feſtucā d̄ oculo fratis ſui. i. nō pōt exēplo vite ip̄m informare vt careat peccatis et ſit vita ipſi⁹ ſine feſtuca puor; peccatoꝝ. Ore. Eupiactas ſordes tergere nō valz man⁹ que lutū tenet ¶ Debet enī p̄lat⁹ ſubditū informare verbo ⁊ exēplo. Io. xnj. Exēplū enī dedi vobis vt quēadmodū ego f. ita ⁊ v. f. ber. Egregiū inſtrumentuz eſſet oculus ſi ſeip̄m ſicut alia videre poſſet Et ſic videt q̄ p̄lat⁹ in mortali exiſtens non poſſet p̄lm docere nec ip̄m a peccatis mundare. Sed ꝓtra Doctrina ē quedã elemoſina ſpūalis vt dictū ē ſupra. exiſtēs aūt in mortali bene pōt facere elemoſinã corpalē ergo m̄to magis ſpūalē. cuz ſit potior corpali. ergo ꝛc. Ad hoc dicendū q̄ peccatuz mortale. aut eſt notoriū. et tunc nō debet docere: nec mundare ꝓpter ſcandalū. Si aūt ſit occultū pōt vtrūq; facere licet ſp cū detrimēto aīe ſue. q; quicūq; publice miſtrat ſacramēta in mortali exiſtēs grauiē peccat. Dicit q̄ ex officio publice docet. vt q̄

dã dicunt gūiter peccat ſi in mortali exiſtat. ro. ij. In quo enī aliū doceſ teip̄m cōdēnas. Secus ãt ē de elemoſina corpali q; nullū oriī ſcandalū inde ſicut de doctrina. cū quis eſt in notorio peccato. Nec q̄ docet inq̄ntū docet peccat ſed inq̄ntuz dat malū exemplū. et ideo ſm q̄ſdam ille q̄ eſt in peccato mortali occulto licet ſit indignus docere. tamē ſine peccato p̄t docere cū inde nullū ſcandalū oriaī. ⁊ doctrina ſit quedã elemoſina. Et ſic p; q̄ntum

De epta Sermo LXXIII.

Non ſunt condigne paſſi. bui⁹. tē. ad fu. g. gre ī nobis. ro. vnj. Ex dubitate p̄mij etſi uꝑplicij multi peccant et nō curāt bene agere. Si enī bō pfecte crederz gloriã padiſi et penaſ inferni. profecto bene ageret ⁊ a malis caueret. Io. nj. Ut omis qui credit in ip̄m nō peat. ſ; ha. vitã eter. Et ideo aplus in epiſtola hodierna firmiter probat gloriam futuram his qui patiuntur pro nomine xp̄i dandaz. In q̄ epla quattuor facit. Primo oſtēdit gloriã futurã eſſe ſupra merituz paſſionum quas hic p̄ chriſto ſuſtinemus In ꝑncipio eple. Secdo ꝓbat gloriã reſurrectōis eſſe futurã p̄ naturale deſideriuz būane creature ibi. Nam expectatō creature reuelatōez filioꝝ dei expectat. Tercō ꝓbat idē p̄ naturale deſideriū omis creature. ibi. Scimus enī q̄ omīs creatura ingem. ⁊ p̄. vſq; adhuc. Quarto idem probat p̄ deſideriū quod habent ſancti viri ex reuelatione ſpūſſancti q̄ nō mentiī ibi Nō ſolum aūt illa ſed ⁊ noſip̄i ꝑmicias ſpūs hēntes intra nos gemimus Primo ergo oſtēdit gloriã futurã eſſe ſupra meritū paſſionum quas hic p̄ xp̄o ſuſtinem⁹ dicens. Non ſunt ꝓdigne paſſi. bui⁹ tē. ad futurã gl̄am ꝛc. Et hoc propter quattuor. Primo quia paſſiones ſunt tpales

mometanee.7 gloria eterna. tpis aũt ad eternitatẽ nulla ẽ compatõ.minꝰ q̃z gutte aque ad totum mare.vel pũcti alicuiꝰ ad totũ celũ. Secõ qz passiones sunt leues.glã aũt est ponderis infiniti Et õ his duobus.ij.coz.mj. Jo enĩ qõ in presenti est mometaneũ et leue tribulatõnis nrẽ supra modũ in sublimitate eterne glorie pondus opatur in nobis. Tercõ qz tribulatões in paucis malis sunt .gloria vo in multis bonis.sap.nj. Jn paucis vexati in multis bene disponent.ecc.lj. Quodicũ laboraui et inuei mi.mul.re.mat.xxv Sup pau.f.fi.l.mu.te psti. Quarto quia be sunt impure. Sicut enĩ gaudiũ mũdi nõ ẽ purus.iuxta illud puer.xmj. Risus dolore miscebit. Sic et mũdi passio non est pura.ij.coz.j. Qui psola.n.ĩ om.tbu. nrã.ps. Secũz multitudinẽ dolorũ meorũ in cor.m.pso.t.leti.ani.m. Et nota q̃ q̃m uis passiones nõ sunt pdigne ad futurã gloriã sunt tamẽ valde pgrue.7 quasi necessarie ad pueniendũ ad illaz glã̃m ppẽ mlta bona q̃ bẽnt efficere q̃ bona oportz brẽ volẽtẽ ad illã gloriã puenire. Hec ãt bona sunt septẽ. ¶ B ¶ Primũ quia tbulatõ mẽtẽ illumĩat.greg. Oculos q̃s culpa claudit pena aperit Unde ille diues epulo nõ eleuauit oculos nisi q̃n fuit in tormentis.lu.xvj.et tũc cognouit lazarũ Et de nabuchodonosor dr q̃ postq̃z fcũs fuit bestia leuauit oculos ad celũ Dan. mj. Ptꝰ finẽ diez ego nabucho.oculos ad celũ leuaui et redditus ẽ mihi sensus meus. Hec illuminatõ figurata ẽ in illumina tõne thobie.qui felle piscis posito sup oculos visuz recepit.tbo.xj. Jn amaritudine fellis intelligit amaritudo tbulatõnis.esa.xxvnj. Tantũ vexatõ dabit intellectum auditui. ¶ Secõm est q̃ corroborat boies sicut ignis laterẽ. quẽ tamen videt pburere.ro.v. Tribulatõ patientiam opatur. patiẽtia aũt pbatõem

lxxiii

Nota hic q̃ ignis laterem corroborat.7 lapidem terit in calcem.sic tribulatões humiles q̃ se lutũ reputant. Exemplum huius bẽmus in iob.in pharaone. Et ille eedẽ aque que fuerũt p muro a dextis et a sinistris filijs israel.suffocauerũt viros egiptios. Et ido dr.gre.q̃ nisi idẽ deꝰ qui penã irrogat patientiaz prestet ipsa correptõ peccatũ auget. Sic erat corroboratus aplis in tribulatõnibꝰ qui dicebat. Omia pos.in eo qui me pfor.phi.mj Et iterũ. Omia sustineo ppter electos vt ipi sal.pse.ij.thi.ij. ¶ Tercũ ẽ q̃ purgat animã a peccatis.gre. Quod flagellum gno.qẽ lima ferro .qõ fornax auro. hoc tribulatõ viro iusto.malachie.nj. Sedebit pflans et emun.ar.et purgabit filios leui. Sed de quibusdã dici pt illud bier. vj. Frustra pflauit pflator malicie eorũ nõ sunt psumpte.argentũ reprobũ vocate eos. Maledictũ ferrum quod ex luma contrahit rubiginez. ¶ Quartuz est qõ desiccat desideriũ ab aquis deliciarũ .et p psequens pseruat.qz humidũ corrumpit. Unde carnes cõseruando salsant vt hũiditas a sale psumet. Tribulatõ ẽ murra a putrefactõe pseruãs. Hac murra totũ corpꝰ xpi fuit uoluntũ. Hec pauluz custodiuit ne superbiret.ij.coz.xij Ne magn. re.extol.me.da.ẽ mi.sti.car.me.an.sath.q̃ me.coll. ¶ Quitũ ẽ q̃ facit boẽz ad deuz veloci cur… Equꝰ pigꝛ nõ currit bene sine calcaribꝰ Tribulatõ ãt ẽ q̃si q̃daz sti mulꝰ.gre.mala q̃ n.bic p.ad de.re.ppel. Hõ.n.ĩ tbulatõe positꝰ cogitat aliã vitaz 7 ab eã ne dsidat.phi.j Cupio dissolui ẽc. Sextũ ẽ qz est qõdã signũ q̃ sumꝰ filij dr ab eo dilecti.heb.xij.q̃ si extra disciplinam estis.ergo adulteri 7 non filij estis. Quem enim dominus diligit corrigit et castigat.flagellat autem omnem filium quẽ recipit. ¶ Filiꝰ.n.dzicẽde p viã pris. via ãt xpi pris nri fuit ipa tbulatõ ab ipis

cunabulis. Et ꝛō si incedim⁹ ꝑ viā tribulatōnis signuz ē q vt filij veri sequimur patrez nostr xp̄m. Multa enī ꝓtinua ꝓspitas non ē bonū signū sz ē signū q ibi non sit ds.iob.xxvnj. Nō inuenit in ꝛa suauiter viuentium. Und xp̄s q̄situs a magis nō fuit inuentus in palatō regis herodis sz in angusto vie. Hic cadit exē plū d btō ambrosio q̄n fuit hospitat⁹ cū quodā milite qui dixit se multa ꝓspitate potiri ꝛ nulla aduersitate molestari. Quo audito btūs ambrosius recessit ꝛ noluit cū eo hospitari. ꝛ sequenti nocte dom⁹ cū omib⁹ ꝓfundata ē. Istud ē illd signū de quo dꝛ in ezech.ix. Signa thau sup frontes viroz gemētū. Thau ē crux xp̄i.i.amaritudo crucis xp̄i.quā ꝑ signo filij dei ferunt in corpe.galt.vj. Ego enim sti.do.no.ie. xp̄i in corpe meo porto.

Septimū est quia est quodd̄ pign⁹ hereditatis eterne.q ꝛ cū ad illā hereditatez possidendā nō perueniatur nisi ꝑ mlt tribulatōnes.iuxta illud Act.xiij. Per multas tribu.opt nos int.regnū dei. et arta sit via que ducit nos ad vitā.qui in hmōi via est int tribulationes constitutus tam habet pignus.q ad hereditatez ꝓueniat quia ꝑambulat viā rectaz illuc ducentem.ij.thi.ij. Si sustinebim⁹ ꝛ ꝓregnabim⁹. Ro.viij. Si tamen ꝓpatimur vt et glorificemur. ¶ C ¶ Et nota q int passiones et tribulatōnes vtilissima est passio corpalis infirmitatis ꝛ hoc ꝓptez qnqz. ¶ Primo q ꝛ ipa ē quedā dei correctō et pro peccatis punitō. ꝛ ō libēter ꝛ cum patiētia est toleranda.iob.v. Beatus vir qui corripit a dnō.Aug⁹ Onē hic vre hic seca vt inet.par. Correctō aūt dei ex magno amore ꝓcedit.esa.xj. Egrediet virga.i.correctō de radice yesse.i.de incendio amoris. Yesse enī incendiū int pretat.apoc.nj. Ego quos a.ar.ꝛ ca. Exē plū de infirmo dispato cui medic⁹ dat q̄c quid petit. Infirmū aūt quē credit sanari dictat valō et amara medicina potat

¶ Scdo q ꝛ ipa ē q̄dam di citatio vt bō compeat corā deo.vel ad audiēdum sententiaz.si infirmitas talis sit mortalis.vl ad se purgandum si non sit mortalis. Et ō in infirmitate homo dēt se pare.vt si sentētia sit ꝓtra ipm faciat eaz mutare ꝑ verā contritōem ꝛ ꝓfessionē. Quia vt d. gre. Et si dōnus nō mutat ꝓsiliuz.tamē aliq̄n mutat sententiā Exēplū in ezechia cui deus mutauit sententiā.q ꝛ ꝓtrit⁹ fleuit. Vel debet se pare vt possit se purgare corā deo.q ꝛ ibi ē aduersarius noster q̄ incessanter nos accusat.iob.j. Cuz assistrēt filij di corā deo.affuit inter eos etiā sathan sz ad hoīes accusandū. ¶ Tercio quia ipa carnē spūi subijcit.ꝛ facit rōnez dnāri.ꝛ ꝑ conseq̄ns virtutes in nobis hītare.ij.cor.xij.c. Libenter gloriabor in infirmitatibus meis.vt inhabi.in m.virt⁹ xp̄i. Cuz enī infirmor tunc fortōr sum ꝛ potens. ¶ Quarto quia ipa inimicū hois sz ꝓcupiscētiam carnis eneruat ꝛ quasi extinguit.eccli.xj. Malicia.i.infirmitas vnius hore oblitionez facit luxurie magne. Quīto q ꝛ ipe facit hoīez d morte cogitare. Unde ezechias infirmatus dixit Ego in di.die.me.va.ad por.inferi. Esai. xxxviij. Et facit etiā facta sua disponere. Ibidē. Dispone domui tue q ꝛ morieris tu ꝛ nō viues.nihil āt ē vtil⁹ q̄z d morte ꝛ d alia vita cogitare.q ꝛ ex hoc cauet bō d pctis.esa.vij. Memorare no.t.ꝛ inet.nō p. Legit i vitaspa. q q̄dā abbas discipl̄o infirmo petēti sanari respōdit. Rētibi ne cessariā petis amoueri.q ꝛ si ferrū es p infirmitatem rubiginem amittis. Si aurum es per ignem probatus.ad meliora proueberis. ¶ Quia ergo infirmitates et tribulationes sunt ita vtiles ꝛ etiā sunt via ad celum ducentes. ideo sunt valde congrue ad ipaz gloriam futuraz

possidendam.et ideo libenter debemus eas sustinere. Et si volumus eas libenᵗ et cum pacientia sustinere.dēmus habere oculos mentis apertos. Unuꝫ scꝫ ad gloꝛiam paradisi.quā p passiones acqꝛimus. Qua vt d.greg. consideratō pmij minuit vm flagelli. et alteruꝫ ad penas purgatoꝛij et inferni. quas p passiones euadimus.aug. Ido diuina bonitas ita scit in boc seculo ne irascatur in futuro: et misericoꝛditer adhibet temporaleꝫ seueritatē ne eternā iuste inferat vltōnem Et sic patet pmū. ¶ Secūdo ap'ls probat banc gloriā esse futuram. p desideꝛium humane creature. Et est talis ratio. Naturale desideriū hoīs nō pt esse frustra quia demōstraret impfectōem facientis qui tale desideriū posuit et fecit in homine. Exemplū de fenestra domus q̄ nunq̄ debeꝛet aperiri. manifestū esset q̄ talis fenestra esset frustra. et p consequēs magister qui fecit eam non fuit perfect⁹. Ita omis homo natāliᵗ desideꝛat pfectm bonum qō est gloria dei. que in reuelatōe filioꝝ dei dabit. Huius rōnis maioꝛ est notissima. ꝛ iō ipam silet. Minoꝛē āt ponit et pbat. Et boc est qō d. Bene dico q̄ futura gloria reuelabit in nobis. qꝛ expectatō creature. i. hoīs. qui est omis creatura eo q̄ habet ꝓuenientiā cū omi creatura vt d. greg. scꝫ esse cū elementis. viuere cū aboꝛib⁹. sentire cū aīalib⁹ et intelligere cū angelis. vel quia est finis omis creature. mar. xvj. ¶ Predicate euā. omni cre. i. hoī. Expectatō in quā hoīs. i. naturale desideriū hoīs expectat. i. expectando desideꝛat reuelatōem filioꝝ dei id ē desideꝛat gloriā dei quā filij dei hēbunt q̄ndo ostendent esse filij dei scꝫ in btā resurrectōne. j. iob. nj. Filij dei sum⁹ et nōdū appaꝛuit quid erimus. cum autem appaꝛuerit similes ei erim⁹ Et bene dico q̄ hō naturaliᵗ expectat illā gloriā futuꝛam. quia

ipa creatura. i. hō subiecta ē multe vanitati coꝛruptōis ꝛ mutabilitatis quā vanitatē hō nō vult. quia omis hō naturaliter refugit malū. Sed deus ex iusticia ꝓpter peccata ꝓmoꝝ pentuꝫ subiecit eā. .i. hoīem illi vanitati coꝛruptōis ꝛ mutatōis. gen. ij. Quacunq̄ die co. morte m. Subiecit tamē eā illi vanitati ī spe finaliter liberādi ab illa vanitate coꝛruptōis et mutatōis. scꝫ in gloria filioꝝ dei Tunc em̄ homo liberabitur a seruitute coꝛruptionis et mutatōnis. j. coꝝ. v. Nouissime aūt inimiça destrueᵗ moꝛs. Et iteruꝫ Oꝓtet aūt coꝛruptibile boc induere ī coꝛruptōem. Et sic pꝫ secūdū. Tercō pbatur d. s. q̄ futa gla reuelabiᵗ ī nobis p desideꝛiū oīs creature. Et est rō talis. Naturale desideriū oīs creature nō pōt frustrari. qꝛ vt dictū ē ostēderet impfectōez condentis creaturā quod est impossibile. Sed omnis creatura hēt naturaleꝫ quandā expectatōem ꝛ inclinatōem ad futuram gloriam. eo q̄ semp est modo ī quodam gemitu et doloꝛe quasi pariens pre laboꝛe fatigatōnis. quia semper pagit ministeria a deo sibi cōstituta. tūc aūt quiescet. Mīoꝛē aūt qō moueᵗ quocū qꝫ motu naturaliter desideꝛat quiescere p quod patet q̄ omnis motus ꝛ circularis ꝛ rectus ꝛ naturalis quodāmodo innaturalis est tendens ad quietem. In reuelatione autem future gloꝛie omis motus cessabit. et omnis creatura quiescet qꝛ dū finis q̄escit bētur q̄ etiā ea que sūt ad finē quiescūt. Sed hō ē finis oīs creature q̄ tūc q̄escet. ergo ꝛ oīs creatura tūc similiter quiescet. Et sic omnis creatura naturali ōsideꝛio ōsideꝛat q̄escere. Ho⁹ rōis maioꝛē tq̄ notissimā silz. mioꝛē āt ꝓbat et ꝓbat. ꝛ hoc ē qō d. Scimus .n. ꝛc. i. bene dico q̄ futura gloria reuelabitur in nobis. quia nos scimus per occultam fidez q̄ omnis creatura ingemiscit. i. cōtinue

renouatur in gemitu suo mō.eo q̄ ē i cō
tinua opatōne ⁊ mutatōne ⁊ pturit vs̄
q3 adhuc.i.p totū tēpus durat. ¶Omnis
creatura ē quasi pturiens.q2 est in conti
nua motōne ⁊ ꝓtinue explet ⁊ implet mi
nisteria a deo sibi cōstituta.s3 sup.qō cō
tinue mouet ⁊ laborat naturalit̄ desidē
rat quiescere.s3 in illa gloria omīa quie
scēt.ergo omīa desiderāt illā gloriā. ⁊ sic
patet tercū. ¶ Quarto idē probat per
desiderū quod habēt sancti viri ex reue
latōne spūssancti. Et est rō sua talis. Im
possibile ē eē falsuz quod spūssanctus sā
ctis viris reuelat.s3 nos q̄ bēmus p̄mi
cias spūssancti ex eius reuelatōe expectā
tes sum⁹ adoptōnē filioz.scz redēptōnē
corpis nostri.i.gloriosaz resurrectōez. in
qua ⁊ p quā apparebit q̄ nos sumus filij
dei adoptiui et redēpti a dnō.nos inq̄m
sic expectātes ingemiscim⁹.i.q̄tidie reno
uam⁹ gemitus.q̄ hec gloria nō cito veīt.
q2 vt d2 puer.spes q̄ differt̄ affligit aīam
ps. Heu mihi q2 ico.me.plon.ē. Hui⁹ rō
nis maiorē tanq3 notā nō potīt. miorē āt
potīt. Et hoc ē qō d. Nō solū āt illa .s.oīs
creatura expectat reuelatōnē filiorū dei
s3 et nosipi q̄ habē⁹ p̄micias spūs.glo.et
tpe ⁊ dignitate siue pfectōne. Ez nonne
patres ve.tes.spūsanctū habuerūt. Ad
qō dicendū q̄ apli p̄mo habuerūt spūm
sanctū in signo visibili. Act.ij. Apparue
rūt il.disp.li.tanq3 ig.io.vij. Nondū.n.
erat spūs datus.scz in signo visibili. Vl̄
dicendū q̄ apli habuerunt p̄micias spūssā
cti.q2 ipi fuerūt primi q̄ per spūsanctuz
xp̄o adhesērūt. Unde in no.tes. ⁊ in fide
xp̄i ipi fuerūt p̄micie spūs. ⁊ ideo magis
cari et accepti deo. sicut primitiue ficus
cariores sunt. Nos inq̄m ingemiscim⁹ scz
itus per desiderū expectātes adoptōz fi
liorū dei.i. q̄ndo in filios dei adoptabi
mur.qō erit q̄n sil'es ei erim⁹. scz glorioſi
ī anima ⁊ corpe. Unō talis adoptō erit
redemptio corpis nostri.q2 tunc virtus
passionis xp̄i per quā redempti sumus
applicabitur corpori nostro.ppter quaz
glorioſum efficietur. Et sic p3 certitudo
illi⁹ glē. quā p passiones p̄sentes receptu
ri sum⁹. quā bō et omis creatura expcāt
q2 in illa gloria sol et luna et oia elemēta
iduent nouaz gloriā ⁊ quiescent. esa.xxx
Et erit lux lune sicut lux solis. ⁊ lux solis
erit septēpliciter sicut lux septē dierum.
Ingemiscamus ergo si nō facimus opa
digna illa gloria et si faciam⁹ opa digna
ingemiscam⁹ q2 nō cito imus ad gloriam
Et nota hic d̄ axa filia calepb. que sedēs
sup asinā et vadens ad virū suū ingemu
it. cui pater dedit irriguū superius et infe
rius. Ista vt d. gre. est aīma iusti deo de
sponsata que sedet super asinā q̄ndo sen
sualitati ratō dnātur. et aīma dominatur
carni et tunc vadit versus virū suum scz
deū cui deus pater dat irriguuz superi
us scilz p2o dilatione future glorie. psal'.
Quando veī. et appare. ante do. de me.
fue. m. lacr. me. pa. die ac nocte. Dat etiā
irriguum īferius scz p2o īcolatu presen
tis miserie. Tota enī vita nostra plena ē
miserijs et tamen in istis miserijs multi
cupiunt diu stare. Et sic p3 totū de epla.
Dnīca q̄nta de euāge. smo. LXXIIII.

Cum turbe mul
te irruerēt in ie. vt audi. vbuz
dei et stabat ipe secus stagnū
geneza. lu. v. Ad ta p̄ncipalit̄ fili⁹ dei in
dut⁹ carne būana veīt in mōm. Primo
ad veritatē docendā q2 falsitate ceci era
m⁹ iob. xvnj. Ego ad hoc natus suz ⁊ ve
ni in mundum vt testimoniuz phib. ve.
Secundo ad peccata et opera dyaboli
dissoluendum et destruenduz. quia pec
catis ligati eramus. j. Joh. nj. In hoc ap
paruit filius dei vt dis. opera dyab. Ter
cio ad vitaz gratie et glorie nobis dādā.

q; omẽs in morte detinebant. Jo.x. Ego veni in mõm vt vitã hẽant. et abundanti⁹ hẽant. Jbidẽ. Sic deus dilexit mũdũ vt filiũ suũ daret vt oĩs qui credit ĩ ipm nõ peat sed hẽat vitã eternã. Primum istoz videlz vitatis doctrina pfecte ĩ hoc euãgelio ꝓtinet. Nã et ꝑlis cum feruoze audiebat. qõ ptz qz irru. in iesum et xp̃us veracit et gracioſe docebat eos qz sedẽs de nauicula docebat eos. In quo quidẽ euãgelio septẽ ꝓtinent. Primũ ẽ frequẽtia z deuotio ꝑlũ ad verbũ dei audiẽdũ ibi. Cũ turbe irru. in iesuz. vt aud. v. dĩ et ip. sta. se. stag. ge. Stagnũ genazareth vt dr. bed. idẽ elt qõ mare galilee et tyberia dis. sed mare galilee dr ab adiacẽte pui⸗ cia. mare vo tyberiadis a ꝓxima ciuita⸗ te quã herodes in honoze tyberij cesaris edificauerat. Stagnũ vero genazareth dr a natura ipius laci qua crispãtib⁹ vn dis ex se aurã excitare phibẽt. Mare vero dr cõsuetudine hebreoz qui oẽz congregatõem aquaz appellãt mare. Scõm ẽ doctrina xp̃i ad ꝑlm instruẽdũ ibi. ascẽ dens aũt in vnã nauiculã que erat simo nis rogauit eũ a terra reducere pusillũ et sedens de nauicula docebat turbas. Terciũ est p̃ceptũ xp̃i ad hoĩes p piſces signatos piscandum ibi. Duc in al. z la xa. re. ve. in ca. Quartũ ẽ pisciũ captura copiosa z occursus alioz discipuloz ad adiuuandũ ibi. Et cũ ho. fe. cõclu. pis. ml̃. copio. Quintũ ẽ hũilis petri p̃locutõ ad xp̃m reuerẽdũ ibi Qđ cũ vidis. simõ. pe. pci. ad ge. ie. di. exi. a me dnẽ qz hõ pctõr sum. Sextũ ẽ aplãtus petri p̃figuratio ad hoĩes capiẽdum. ibi. Noli timere ex hoc iam er. bo. ca. Septimũ ẽ pe. iacobi et iob. ꝓcessio omib⁹ relictis ad xp̃m se⸗ q̃ndũ ibi. Et subductis ad ter. na. reli. o. se. sunt eũ. Primo ergo ponit duõtõ et frequẽtia ꝑlũ ad vbũ dei audiẽdũ qz tur⸗ be irruu. n ie. vt audirẽt vbũ dĩ. Nec ãt õ uotõ z frequẽtia ex. vnj. cãbat. Nec primo ex raritate audiẽtie v. dei. j. re. nj. In dieb⁹ illis dnĩerat p̃cios⁹. i. rar⁹. Dẽ ãt ray carũ. ꝓpt malicia enĩ ꝑli dis p̃dicato zes subtraxerat. et iõ erat magna fames au diẽdi verbũ dĩ. amos. vnj. Ecce ego im⸗ mittã famẽ in terrã nõ famẽ panis nec si tis aque. sz famẽ audiẽdi vbũ dei. Et hec eadẽ fames erit in fine mũdi qn oẽs iudi cõuertent et auide querẽt q eos doceat. ps. Conuertent ad vesperam scz mũdi. z fa mẽ pacient vt canes. s. audiẽdi vbũ dei. et circũi. vt inueniãt doctorẽ. Si vo nõ fuerint saturati scz vbo dei. murmura bũt. i. dolebũt et conqrẽtur. Nec õ autem tot sunt p̃dicatores q nõ ẽ auiditas ĩ po pulo ad audiendũ verbũ dĩ. imo verbũ dei ꝓuersus ẽ in nauseã. Ecclu. xxj. Hause⸗ at aia nrã sup cibo isto lenissimo. Et ta⸗ mẽ erat cibus optimus omnis saporis in se suauitẽ habens vt dr in libro sapie. Sic est verbum dei z multo melius. et tamen homines nauseant sup ipso qõ ẽ pessimum signum infirmitatis anime. Sicut enĩ cum auiditate sumere cibum corporalem et bene masticare et digere ẽ signum magne sanitatis corpis. et non sumere cibum vel sumptum non retine⸗ re ẽ signũ magne infirmitatis. sic libẽter audire vbũ dĩ. z ĩ corde retiere ẽ signũ aie sane. z nõ audire vel auditũ nõ retinere ẽ signũ ifirmitatis aie z nihil pficientis. be. mj. Nõ. n. pfuit illi⁹mo audit⁹ nõ ad mixt⁹ fidi. s. viue q ꝓp⁹ demõstrat. Se cũdo cãbat ex gtiositate plone. erat enim xps affabilis valde z gtiosa persona. ps. Spẽosus foz. p. fi. bo. Diffusa ẽ grã in la. tuis. Idem Unxit te deus deus tuus oleo leticie. Predicator autem affabi lis et gratiosus aspectu multum attra⸗ bit z dicãt ꝓuerbiũ ẽ. cũ ioculator displi cet eius cantilena non placet z ecõuerso cum ioculatore placet eius cãtilena placz

Criso. Signū studiosi agricole est mes fecunda. signus boni negociatoris est te ca referta. signum gratiosi predicatoris est ecclesia plena. ¶ Tercio causabatur ex efficatia loquēdi. erāt enī verba cristi efficacissima et tangentia cor. hiere. xxiij. Nōne verba mea quasi malleus conte rens petras. io. vij. Nunq̄s sic locutus ē homo. Nōne verbū salutatōnis marie ad elizabeth sanctificauit iohēm in vtero existentē et exultare eū fecit. quia forma tū fuit in ore xp̄i et egressum per os ma rie. et intrauit p aures elizabeth. vt dicit criso. Si ergo verbū xp̄i adhuc in vtero existētis tantā virtutē habuit quātā ha bere debuit q̄ndo loquebat p se. Et si lo quēte petro omnes compūcti sunt cor̄ et baptisati vt dr̄ act. x. Cecidit spūssanct⁹ sup omēs qui au. verbū. Quid debuit fi eri loquēte xp̄o magistro petri Hiero. d. q̄ dum rodi eschineus exularet et lege retur illa demoscenis oratō quā aduer sus eū habuerat et oēs mirarētur. eschi neus qui ipm audierat loquētē suspirās ait. Quid dixissetis si ipam bestiam au dissetis. verba sua resonantē Habz inq̄t bieroni⁹. nescio quid latentis energie. i. vtuose opatōnis. viue vocis act⁹ et ī au res discipuli de autoris ore transfusa for tius sonāt. Et de tito liuio dr̄. Ad titum liuiū lacteo eloquētie fonte emanantē d vltimis hispaniarū galliarūq̄s finib⁹ q̄s dam venisse nobiles legim⁹. et quos ro ma ad contēplationē sui non traxit. vni us hominis fama pduxit. Et idō xp̄o p dicante tantam vtutē dederat voci sue. q̄ multi relictis omīb⁹ eum seq̄bantur et mares et femine. math. xix. ecce nos reli. om. et se. su. t. Unde efficatiā eius loque le quedā mulier admirans surrexit ī po pulo dr̄. Beatus ventr̄ qui te portauit et vbera q̄ suxisti. lu. xj. ¶ Quarto causabat ex sapīa verbox. q̄ vba altissimi et mag ponderis pferebat io. vj. Uerba vite et ne habes. De salomone dr̄ q̄ ppter sapi entiā eius omēs desiderabāt ipm vide re et multi veniebant ad eum Et regina saba venit a finibus terre audire sapien tiam eius. vt p̄z. nj. re. x. Sed xp̄s in infi nitum maiorē sapiam habuit salomōe. iuxta illud math. xij. Ecce pl⁹ q̄z salomō hic. Unde xp̄s dixz loq̄retur ppter altitu dinem vborū eius quidā dicebāt q̄ insa niebat. quidā q̄ demoniū habebat. q̄dā q̄ angelus ei loquebat. quidā credebant q̄ doctrina eius esset ei infusa a deo. vt ipe dicebat iob. vij. Mea doctrina nō ē mea sz eius qui me misit patris. Et tales eius doctrinā intelligebāt et nō alij Esa. vij. fm aliā translatōz Nisi crediderit is nō intelligetis. math. xnj. Vobis ē datū nosse misteriū regni dr̄. ¶ Quinto cābat ex maliuolētia sacerdo. scrib. et phariseo r̄. Cristus nāq̄s p̄dicabat veritatē et nō reuerebat psonā. mat. xxij. Magister sci mus q̄ verax es et viaz dei in vitate do ces. nō enī respicis psonā hoim. Et iō q̄ sacerdotes et phariset multū reph̄ēsibiles erant. xp̄s mirabiliter et multū p̄tra eos lo quebat quasi in omni p̄dicatōe. et q̄ ipsi odiosi erant pplo. idō xp̄s ex hoc magis placebat et plures ad eū venebāt. et hoc pctis nostris exigentib⁹ vsq̄z hodie du rat q̄ si q̄s nō solū loq̄retr̄. sz pleq̄retr̄ cle rū mirabiliter placerz pplo. et hoc ē ppter malicia cleri ¶ Sexto causabat ex bene ficijs que p̄ferebat. nā vtus dr̄ illo exi bat et sa. om. matb. vij. Surdos fecit au dire et mutos loqui. Faciebat enā aliq̄n do pplo mirabilia quinia vt p̄z io. vij. et vnj. ¶ Septimo causabat ex sanctitate vite. nā ad sanctum iohēm p̄dicantē ml̄ ti vadunt et si nihil facit p̄tra suaz p̄dica tionem. sz eam seruat. xp̄s autē nullum malum faciebat. io. vnj. Quis ex vobis arguet me de peccato. j. pe. ij. Qui pcīm

non fecit nec inuentus ē dolus in ore ei⁹ Itē omia que p̄dicabat ipe primo omia faciebat. actu. j. Cepit ihesus facere ⁊ docere. Item aspam penitentiā faciebat in ar tissima pauptate. matb. vnj. Uulpes fo/ueas habēt et vo. ce. ni. filius āt hoīs nō hab; vbi caput suū reclinet. ¶ Octauo cābat ex vtilitate audiētie. vbi dī bz. n. v bū dī. vij. bona efficere ī audiēte. ¶ E Primū est q; illuminat intellectum. ps. Lucerna pedib⁹ meis. v. t. Et ido verbū deiē ostium ad habendū fidez. Quia vt d. aplus. ro. x. Ergo fides ē ex auditu. auditus autē p verbum xp̄i. Tcdo q; inflamat affectū ad amorē celestiū. Unde lo/quēte petro cecidit spūssanctus: q; ignis diuinus est sup omēs qui audiebāt ver. act. x. In cui⁹ figura esaias dum deberet mitti ad p̄dicandū volauit ad eū vn⁹ de seraphin ⁊ calculo ignito quē forcipe tu lerat de altari tetigit labia eius ⁊ sic īflamatus alios inflamaret. esa. vj. p̄s. Eloq um dnī inflamauit eum. ¶ Tercō q; facit audiētes filios dei. io. x. Illos dixit de os ad quos sermo dei factus est ¶ Quarto q; pascit animā. matb. mj. Non in solo pane viuit hō sed in omī verbo qđ p/cedit de ore eius. Quinto q; sanat. sapie xvj. Neq; herba neq; malagma sa. eos. sed sermo tuus dnē qui sanat vniuersa. Dum enī monet hoiem ad penitentiaz vt ptz in niniuitis qui ad p̄dicatōnez io/ne; uersi sunt. ione. mj. Et sanctificat hoīnē. iob. xvij. Sanctifica eos in vitate ser/mo tuus vitas est. manifestū ē q; animā sanat. ¶ Sexto. q; liberat hoīnem et facit discipulū xp̄i. iob. xv. Si manseritis ī ser/mone meo veri discipuli mei eritis. ¶ Et alibi. Et veritas liberabit. vos. ¶ Septimo q; beatificat. luc. xj. Beati qui audi/unt verbū dei et custodiūt illd. iobā. xnj. Si hoc scitis beati eritis. si feceritis ea. Sed q; verbū dī tot bona efficit di. aug. etiā de vbis dnī q; verbū dei ē cum tanta reuerentia ⁊ diligentia audiendū cum quāta co;p⁹ xp̄i videndū et tractandum Et sic patz p̄mū. ¶ Scdo ponit doctna xp̄i ad plm instruendū. q; ascē. in v. na. Ubi nota q; nauis xp̄i ē nauis innocētie in q̄ xp̄s venit in mundū. Nauis petri ē nauis penitentie. q; petr⁹ pfectā peniten tiā fecit. Est. n. penitentia sm gre. pterita mala deplangere ⁊ plāgenda itez nō cō mittere. Qđ beatus petr⁹ pfecte fecit. lu. xxij. Egressus fo. f. ama. Hec penitētia p crucē designatur. mat. xvj. Si q̄s vult v. p⁹ me. zc. tol. cru. su. i. penitētiā ⁊ seq̄t me. Hanc nauē scz crucē ascendit xp̄s vt pfecte posset docere. Tunc enī p̄dicato; pfecte docet q̄ndo in se ostēdit facto qđ p̄dicat verbo. et iō xp̄s crucē ascēdit. et de ipsa mirabilia docuit. Q; vt d. aug. In cristo pendente in cruce. inuenit exēplū oīs pfectōnis. Docuit ergo xp̄s pendens in cruce tredecī pfectissima exēpla quib⁹ to/ta vita humana pfecte informat ¶ F Primo ergo docuit exēplum caritatis q; iustus p iniustis mōrit. amicus p inimicis. dō p hoīnibus. ro. v. Cōmēdat deus caritatē suā in nobis q̄niā cū inimici esse m⁹ recon. su. dō p mortē filij eius: Uix. n. p iusto quis morit. sz p impijs ⁊ pctōrib⁹ qs audeat mori. ber. Sup oīa amabilē te mi. reddit hoē iesu calix quē sumpsisti opus redēptōis nostre. ¶ Scdo docuit exēplum penalitatis. q; a plāta pedis vsq; ad verticē non fuit in eo sanitas. vt dī. esa. j. Tren. j. O vos omēs q; trāsitis p viā attēdite ⁊ videte si est dolor sicut dolor meus. ¶ Tercio docuit exemplū largitatis quia ad vnū verbuz dedit regnū suum latroni. luc. xxnj. Hodie mecū eris in paradiso. Nota hic dō allexandro qui nihil dedit respectu xp̄i et tamen largior homo de mundo fuisse dicit. Et sicut dedit latroni. ita paratus est dare omni pe

tenti. Ad hanc ergo largitatē signādam manibus pforati pepēdit in cruce. quia ō hoie largo ōr ipe habz manus foratas ¶ Quarto docuit exemplū pauptatis qz ipa abundātia bonī ⁊ fons aque viue nudus ⁊ sitibundus moritr Iobā. xix. Sitio. Tren. nj. Recordare paup. ⁊ trā. me. absinthij ⁊ fellis. memoria méor ero ⁊ tabescet in me anima mea. ¶ Quinto docuit exemplū būilitatis. qz mortez abiectissimā elegit ⁊ cum iniqs deputatus ē phi. ij. Humiliauit semetipm factus obediens vsqz ad mortē. mor. āt cru. ps. Ego sum vermis ⁊ non hō. ¶ Sexto docuit exēplum pietatis ⁊ māsuetudinis. qa ad interfectores suos ostēdit viscera pietatis ōr. luc. xxiij. Pater dimitte illis qz ne sciunt quid faciūt. Nō verbū ita fuit visum magne pfectōis audientib⁹. q audito hoc verbo multi sunt ad xpm ꝓuersi. vt di. biro. hiere. xj. Ego quasi ag. māsue. qui por. ad vi. Longino etiā q pforauit sibi latus dedit visum ¶ Septimo docuit exemplū ꝓstantie. qz nō fugit sicut discipuli. sed ꝓcessit eis obuiā dicēs. Quē qritis. Quibus respōdētib⁹ iesuz nazarenū ait Ego sum. iob. xviij ¶ Octauo docuit exēplum sapientie. qz tam sapiēter dcepit luciferum. ⁊ fecit sicut piscator hamo quē absconditr sub verme. sic xpus deitatē sub humanitate abscondit. ⁊ dyabol⁹ qui credidit ipm capē captus ē. iob. xl. Ⓢ An extrabere poteris leuiathan hamo aut fune ligabis linguā eius. ¶ Nono docuit exēplū obediētie. mat. xxvj. Pater si possibile est transeat a me calix. verumtamē nō sicut ego volo sz sicut tu. ¶ Decimo docuit exemplū patiētie. qz depilat⁹ ꝓsputus. collaphisatus. verberat⁹. ⁊ false accusatus. morti ꝓdēnatus. affix⁹ cruci ⁊ mortu⁹ nō aperuit os suū. ita vt miraret̄ preses di. Marc. xvij. Nō respōdes qcqz. vides in qntis te accusant. Unde p⁹

pter eius nimiā patientiā herodes spreuit eū tanqz insanum indutum veste alba vt dr. lu. xxiij. esa. liij. Sicut ouis ad o. du. ⁊ qsi ag. co. ton. se obmu. ⁊ nō ape. os suū. ¶ Undecimo docuit exēplū victorie qz morien̄s vicit oīa. iob. xvj. Cōfidite qz ego vici mundū. aug⁹. Manu inermi et affixa cruci debellauit aereas potestates ¶ Duodecimo docuit exemplū ꝓpassionis. qz in tanta pena constitutus. ꝓpassus ē matri di. iobāni. ecce mater tua. io. xix. Compassus ē petro negāti se ⁊ respexit eū. Compassus est toti generi būano. Et ideo cum clamore valido et lacrimis offecit seipm et exauditus est pro reuerētia sua. hebr. v. ¶ Tredecimo docuit exēplū completōnis et pfectōis. quia omia que cōstituit ei pater ꝓpleuit. perfecit ⁊ ꝓsummauit. ⁊ ideo ait. Consummatuz ē et inclinato capite emisit spūm. iobā. xix. Bene ergo di. q sedens docebat turbas de naui. i. pendēs in cruce docuit sancta exempla omniū virtutū et omīs pfectōis Et sic patz scdm. ¶ Tercō ponit̄ preceptū xpi ad boīnes p piscēs signatos piscādū ibi. Duc in altū ⁊c. Quia sicut di. apls. j. cor. ix. nunqd deo cura est de bob⁹. Similit nec de piscibus capiendis. vt ꝓpter eos ꝓceptū posuerit. Sed ad aliud significandū hoc dixit nā altum pelagus ꝑm allegoriam est gentiuz multitudo ꝓfundata in abysso errorū et peccatoꝝ. Ut ergo cristus cessauit loqui iudeis. i. p⁹ morte ē et resurrectōnē suam. dixit petro tāqm capitāneo ⁊ alijs aplis vt intrarent gētiū ꝓfunditatē ⁊ ibi laxarēt retia sua. matb. xxvij. Docete om. gen. bapti. eos in no. ⁊c. Unū rete est articuloꝝ fidei. aliud est virtutū. aliud ē donoꝝ spūssancti. aliud ē sacramētoꝝ ecclesie. Omia illa retia expanderūt apli supgentes ⁊ ceperūt innumerabilē multitudinē hoīm. ij. co. xij. Cū essem astutus dolo vos cepi. Hiere. xvj.

Ecce ego mittã piscatores multos et pi/
scabunt eos. Et quare tot prendiderunt
certe quia xps erat cum eis in naui. mat.
xxviij. Ecce ego vobiscuz sum omni die
vsqz ad ꝯsum. se. Quia nisi. gratia xpi fu
isset cũ aplis in faciẽdis miraculis ⁊ ĩ ali
is opibus paucos pisces cepissent. sicut
et moderni tpis p̃dicatores paucos infi/
deliũ ꝙuertũt Et ideo nõ debent vocari
piscatores. sed venatores ⁊ tota die venã/
tur et nihil capiũt hiere. xvj. Mittã eis
multos venatores et venabunt eos. Ez
apli p gratiã xpi et p spũm sanctum. quẽ
in maxima copia ceperũt cõcluserunt in
dictis retibus magnaz hoim multitudi/
nẽ. Sequũt. et annuerũt sociis qui erant
in alia naui vt venirẽt ⁊ eos adiuuarẽt.
Due naues sunt ecclesia gentiũ et iude/
orũ et de vtraqz fuerũt piscatores. Pe/
trus ergo et alij apli de ecclesia iudeorũ
annuerũt piscatoribus q̃ erãt in alia na
ui. i. in ecclesia gentiũ. sicut fuerũt marti/
res et cõfessores quib9 ostẽderũt volun/
tatẽ dei esse. vt ipi cum eis piscarẽt. luc. x.
Designauit dom9 ⁊ alios. lxxij. et emi
sit illos binos ante faciẽ suã. Et sic predi
catores de gentib9 insimul cuz aplis im/
pleuerunt duas naues de hoĩbus cõue/
sis scz triumphantẽ ⁊ militantẽ ecclesiaz
Et nota q̃ di. Rumpebat aũt rete q̃ nõ
omes conuersi steterũt in reti fidei ⁊ vir
tutũ et sacramentoruz. imo multi egressi
sunt et fortissime fregerũt rete in multis
locis puertẽtes et fidẽ ⁊ virtutes ⁊ sacra
menta. nã eruit et fregit arri9. sabellius.
fotinus. manichaeus ⁊ multi alij turpite/
retia supradicta et p ꝯsequẽs ecclesiã va
stauerunt. ps. Exterminauit eaz aper de
silua. et singularis ferus depastus ẽ eaz.
j. iob. ij. Ex nobis pdierũt sed ex nobis
non erãt. nã si fuissent ex nobis permã/
sissent vtiqz nobiscum. m. j. thi. iij. Spirit9
manifeste d. q̃ in nouissimis tpibus disce

dent quidã a fide attẽdentes spiritibus
erroris et doctrinis demoniorz. Sed at/
tẽde quid petrus anteq̃z retia laxarẽt re
spondit di. Preceptor p totã noc. la. ni.
cepim9. In quo verbo duo significant.
Primũ inutilitas p̃dicatorz ve. test. ⁊ eti
az noti qui p̃dicant verbũ dei grã cristi
eis nõ opitulãte. Predicatores eniz ve.
te. piscabantur in nocte. q̃ in ve. te. omia
erant velata ⁊ obtenebrata caligine. iob
nj. Obtenebrent stelle. i. p̃dicatores cali/
gine eius. In cui9 figura moyses volẽs
ꝑlo p̃dicare velabat faciẽ suã. exo. xxxmj
In hui9 etiã figura dum dominus daret le
gem moysi in mote synay: opuit nubes
montẽ. exo. xix. Similiter dominus appa/
ruit in nebula in templo salomonis dõi
dedicaret. nj. reg. vnj. Piscabant etiã so
lum iuxta terraz. q̃ sola terrena repmit
tebãt. esa. j. Si volueritis et audi. me bo
na ter. come. Et ideo nihil ceperũt. q̃ nec
vnã animã in nauem celi miserũt. hebr.
vij. Nihil enĩ ad pfectum adduxit lex.
Sed postq̃z xps fuit passus et glorifica
tus et spũssanctus dat9. omia facta sunt
clara. et celũ ẽ aptum et mirabiles gratie
sunt date et p̃dicatorib9 ⁊ ꝑlo. Et iõ pre
dicatores no. tes. nõ piscant in nocte sz in
claro lumine. nec iuxta terrã q̃ nõ ꝓmit
tunt terrena. sed vadũt in altũ q̃ repmit
tunt celũ et celestia. math. nj. Penitenti
az agite appro. e. re. ce. phi. nj. Nostra con
uersatio in celis est. Et ideo mitos pisces
transmittũt ad nauẽ celi. Predicatores
etiã no. testa. q̃ndo grã dei eis et ꝑlo nõ
suffragat nihil prendũt. Et iõ petr9 dixit
In verbo tuo laxabo rete. i. in gratia ver
bi tui. Et ꝓpterea p̃dicatores semp in pn
cipio p̃dicatõis debẽt spũssancti gratiã
inuocare q̃ sine ipa nihil prẽdũt. ¶ De
cũdũ ẽ status peccatorz qui i p̃dicto ver
bo triplicit describit. scz tenebrosus. labo
riosus. et infructuosus. ¶ ¶ Primo

describit tenebrosus.q; per totā noctem di. Et sm beatū iob omēs q̄pe inuoluimur tenebris.q; vt phūs di.aīma nascit sicut tabula rasa in qua nihil est depictū et ad pfectōem sciētie vix aut nunq̄3 hō p totam vitam puenire pt.tamen peccator maxime tenebris est inuolut⁹ :Jo.nj Dilexerunt hoīnes magis tenebras q̄3 lucem.erāt enī eor mala opa. Unde peccator ꝓpatur noctue et bubom que īclaritate diei nihil possunt videre sed in obscuritate noctis. Peccator est sicut hely qui lucernam dei nō poterat videre anteq̄3 extingueret.j.regū.nj. Sic peccator nihil clarū pōt videre sed si quid est male fumigans. Secdo describit laborosus q; laborantes di. Peccatores multū laborant et solicitantur in acquirēdo tē palia bona ⁊ ꝓseruando.sap̄.v. Ambulauim⁹ vias difficiles lassati sum⁹ ī via iniq̄tatis.hiere.ix. Ut iniq̄ agerent laborauerūt. Et hui⁹ rō est quia pctōres habent multos dnōs quib⁹ oportet eos seruire sc3 omīa vicia a quib⁹ tenent.hiere. xxj. Seruietis dijs alienis qui nō dabūt vobis requiē.eccl̄s.v. Saturitas diuitis nō sinit eū dormire.iob.xv. Sonitus terroris semp in auribus illius. Tercō describitur infructuosus.q; nihil cepim⁹ dicit Quid capit diues de omīb⁹ diuitijs suis.certe nihil.iob.xxvij. Diues cū dormierit nihil secū auferet.aperiet oculos suos ⁊ nihil inueniet Exemplū de illo dimite qui dicebat. Anima mea habes multa bona reposita in an.plurimos.requiesc. come.bi.epu. Et dictum est ei. Stulte hac nocte repe.an.t.a te.et que pa.cui⁹ erunt luc.xij. Similiter deliciosus q̄d capit de omībus delicijs suis cum ipe fiat cib⁹ vermium.eccl̄.x. Homo cum mortu⁹ fuerit hereditabit vermes. Similiē superbus et vaniglorosus: quid capit de honore suo cū ipe recondat sub terra ⁊ conculce

tur ab boībus et bestijs.⁊ pisciat ad foueas sicut asinus.hiere.xxij. Sepultura asini sepelietur putrefactus ⁊ piectus extra portas hierusalem. Et ido recte vita peccatorū compat aranee que euiscerat se ⁊ tota die obseruat ad foramē vt capiat vnā muscā.esa.lix. Telas aranearum texerūt. Et sic patet terciū.⁊ q̄rtum.q; tercū nō poterat bene exponi nisi cū quarto mēbro. Quīto ponit būil'petri ploctō ad xp̄m reuerēdum.q; petr⁹ cum hoc vidisset.pcidit ad genua iesu di. Exi a me dnē q; homo pctōr sum. Ex reuerētia ereni petri⁹ locutus ē reputās se indignum q̄ tam sanctus homo secū maneret. ⁊ iō ꝓ reuerētia accessit ei bona gratia.vt habet.eccl̄.xxxij. Idro reuerētia accedz tibi bona gratia. Quāuis ꝓtrariū debuisset bene dicere.s. Domīe sta mecum q; ego pctōr sum. ⁊ si sum peccator ergo cecus. infirm⁹ seruus et morti ꝓdēnatus. Sta ergo mecū vt me illumines.q; tu es lux. iob.j. Erat lux vera q̄ illuminat om.ho. ven.in hūc mūdum. Sta mecum vt me sanes q; medicus es.act.x. Qui ptransiit omnibus benefaciēdo.sanando infirmos et oppressos a dyabolo. Sta mecuz vt extrahas me de dyaboli seruitute. q̄a tu es liber sicut vere filius dei.ad Gall̄. nj. Qua libertate xp̄us nos liberauit. Sta mecuz vt liberes me a morte. q̄a tu es vita.iob.x. Ego vitā eternā do eis. q̄a ego sum resurrectō et vita. Et sic pt3 q̄ntū. Sexto ponit aplatus petri prefiguratō ad hoīnes capiendū et hoc ē Noli timere ex hoc enīer.ho.ca.i.ex his que ex pte tua hēs sc3 ex tua fide.q; me dicente duc in al.⁊ lax.re.vā.vere credidisti pisces capere tanq̄3 pisces ad impium meuz ꝓuenirent ⁊ intrarent retia. Quā fidem petr⁹ exp̄ssit.mat.xvj.di. Tu es xp̄s filius dei viui. Et ideo petrus ē vocat⁹. naz petr⁹ interpretat agnoscēs.q; vē ⁊ sup omēs

cognouit xp̃m. Ex tua obediẽtia q̃ ſtatĩ voci mee obdiſti et in altũ pelagus p̃ꝛo/ ijceres retia. ps. In auditu auris obed. mihi. Nec excuſauit ſe petrus ꝓpter la/ borẽ. q̃ tota nocte laborauerat in piſcã do. nec ꝓpter inutilitatẽ q̃ nihil p̃endi/ derat. Ex his enĩ duob⁹ ꝓſueuit ſe hõ ex cuſare a mandato implendo. ſ. ꝓpter la/ borẽ ⁊ ꝓpter inutilitatẽ. Sed beatus pe trus nihil horũ allegauit cũ poſſet. ſz ſim pliciter obediuit. ⁊ benedictus ipe ⁊ oẽs qui ipm ſequunt. gen. xxij. In ſemie tuo benedicent omẽs gentes terre. q̃ obedi ſti voci mee. Et iõ ſimon vocatus ẽ. naz ſimõ int̃pꝛetat obediẽs q̃ xp̃o obediuit. in oĩbus. Ex tua reuerẽtia q̃ te indignũ mea p̃ſentia iudicaſti. ⁊ iõ me ſanctũ re/ putaſti. ⁊ te peccatorẽ agnouiſti. Matth. vnj. Dñe nõ ſum dign⁹ vt intres ſub te/ ctũ meũ. Et ex tue artis innocẽtia. nã nõ exerces dolos. nõ facis vſuras. nõ rapiſ aliena. ſz ꝓ piſcatõem artẽ licitã. nil mali ꝓtinẽtẽ. victũ neceſſariũ q̃ris. gen. nj. In labore vultus tui veſceris pa. tuo. ps. La bores ma. tua. q̃ mãdu. bea. es ⁊ bene ti. bi erit. Multi ꝓpter mala que operati ſunt nõ ſunt digni fidei ⁊ penitẽtie grãz obtinere. ro. j. Qui cum iuſticiam dei co gnouiſſent nõ itellexerũt q̃niã qui talia agũt digni ſunt morte. et nõ ſolũ q̃ ea fa/ ciũt ſz etiã qui ꝓſentiũt facientib⁹. Ex his ergo q̃ttuor q̃ habes eris capiẽs hoĩnes ad eadẽ quattuor. ¶ Primo ad tuã fi/ dẽ. nã in fide tua fides eccleſie fundabit. ⁊ in ipa omis homo ſaluabit. matth. xvj. Tu es petrus ⁊ ſup hãc petrã. i. ſup̃a fi/ dẽ quã habes edificabo eccleſiam meaz. Secõ ad tuã obediẽtiã. nã te faciam ca put et patrẽ oĩm fideliũ. Joh. xxj. Paſce oues me. Et tibi omẽs obedire tenebun tur ⁊ nõ ſolũ tibi ſz etiã tuis ſucceſſorib⁹. luc. x. Qui vos audit me audi. ⁊ qui vos ſpnit me ſpernit. hebr. xnj. Obedite p̃po

ſitis veſtris. et ſubiacete illis. ¶ Tercio ad tuã reuerẽtiã. q̃ omẽs fideles te tan/ q̃z patrẽ reuerebunt ⁊ me in te ⁊ p̃ te. gal. .j. In me glorifiabũt deũ. Quãta reuerẽ/ tia beato petro fuerit exhibita et ꝓtinue exhibetur. nõ oportet demõſtrare. quia ad oculũ patet. nã ora impatorũ cũ magn̄ reuerentia oſculant oſſa piſcatoris ⁊ nõ ſolũ oſſa ſed et veſtigia pedũ ¶ Quarto ad tuã artẽ. Duplicẽ artẽ habuit beat⁹ petr⁹. ſcz artẽ innocẽtie ante ꝓuerſionez: vt dictũ ẽ. et artẽ excellentie p⁹ ꝓuerſiõez que fuit abſoluere hoĩes a peccatis ⁊ ſã/ ctificare eos. verbũ dei p̃dicare. corp⁹ cri ſti ꝓficere. eccleſie ſacramenta ꝓferre. de/ monia ab hoĩbus expellere. mortuos ſu ſcitare. infirmos ſanare et animas ad ce lũ tranſmittere. mat. x. Infirmos curate. mortuos ſuſcitate. leproſos mũdate. de/ mones eijcite. Ibidẽ. xvj. Quodcũq̃z ſol ueris ſup̃ terrã erit ſolu. et in cel. Nec eſt excellentiõr et nobilior ars in mundo. nã vt d. phũs. Una ars eſt nobilior alia du pliciter. ſcz rõne materie vt aurifactiua. calcifactiua. et rõne finis. q̃ vna ars eſt finis alterius. vt equeſtris frenefactiue. vel q̃ eſt ad vtiliorẽ vel ad vniuerſaliorẽ finẽ. Unde iudices et milites q̃ habẽt defendere et regere bonũ ſtatũ tociꝰ ciui tatis habent nobiliorẽ artẽ q̃z omẽs alij Sic ars petri et miniſtrorũ xp̃i ẽ circa no biliorẽ materiaz mũdi. ſcz circa aĩmas et corp⁹ xp̃i et veritatẽ docendã. Itẽ eſt finis oĩm artiũ. eccls. xij. Deũ time et mã. eius obſer. hoc eſt oĩs homo. Itẽ eſt finis vni uerſalis oĩm et ſup̃ omia vtilis. q̃ cũ oĩa ordinentur ad hoiem. et homo ordinet ad deũ manifeſtũ eſt q̃ redire ad deuz et beate viuere eſt finis vniuerſaliſ omniũ aug. Feciſti nos dñe ad te et inquietũ eſt cor noſtrũ donec requieſcat in te. apoc. j. Ego ſum alpha et o principium et finis. Una ergo vel alterã iſtarũ artiũ omnes

fideles habere oportet. nã primã artẽ scz innocentie optet habere oẽs fideles ĩ seculo remanẽtes. vt scz de iusto lucro viuãt. Unde militib⁹ q̃rẽtib⁹ a iohãne baptista quid deberẽt facere vt salui fierẽt: respondit iohãnes. Neminẽ ꝓcuciatis. neqz calũp.sa. et contẽti estote stipẽdijs vestris. luc.nj. Secũdã artẽ scz excellẽtie habẽt omẽs ministri eccie ⁊ viri pfecti ꝺ mõdo exũetes ⁊ xp̃z pfecte imitãtes. io.xmj. Qui credit in me scz pfecte opa que ego facio et ipe fa. In eodẽ. xmj. Exemplũ enĩ dedi vobis vt quẽad. ego fe. v. ita ⁊ v. sa. Carissimi hẽamus fidẽ petri. obedientiã ruerentiã. et artẽ eius vt possimus venire ad gloriã in qua cũ deo manet. Et sic ptz sextũ ¶ Septimo ponit petri iacobi et iohãnis conuersio omĩbus relictis ad xp̃m sequendũ. qz subductis ad terram nauibus relictis omĩb⁹ secuti sunt eum. Ubi nota q̃ triplex fuit vocatõ apl̃oruz Prima ad simplicẽ xp̃i noticiã de q̃ agitur io.j. Inuenimus messiaz qui ꝺr xp̃us Secũda fuit ad xp̃i familiaritatẽ. de q̃ agit in hoc euãgelio. Ubi beꝺ ꝺ. sup hoc verbo. ex hoc iã ho. eri. cap. Nondũ in apostolatũ eligit sed p̃dicit q̃ aliq̃n sit eligendus Et glo. bic sup hoc v̈bo. ⁊ subductis ad terrã nauibus ẽc. di. qz adhuc hẽbãt voluntatẽ redeũndi ad ꝓpria. Tercia fuit in apl̃atum q̃n xp̃o relictis omĩb⁹ ĩsepabiliter adheserũt. de qua agit Mat. iiij. Uenite p⁹ me faciã vos. fi. pis. ho. At illi ꝓtin reli. omĩb⁹ secuti sunt eũ. ẽc. Et sic ptz septimũ.

De epl̃a sermo. CLXXV.

O Nes unanimes in oratione estote. j. petri. nj. Btus petr⁹ pater ⁊ mayster xp̃ianorũ in epl̃a hodierna magnã ⁊ vtilem doctrinã nos docet. In qua quidẽ epl̃a q̃nq̃z facit. Primo sex v̈tutes vite gr̃ie necessarias possidere vnanimit nobis mãdat. in principio epl̃e. Secꝺo ad patiẽtiã in malis habendã nos inducit ⁊ ꝓportat ibi. Non red. malũ ꝓma. nec maledictũ ꝓma. sed ecõtrario bene. Tercõ horum duas rõnes assignat. ibi. Quia in hoc v. es. vt bene. he. pos. Quarto ne in p̃lio succũbamus timorẽ inimicoz a nobis exclu dit et firmiter assecurat ibi. Et qs ẽ q̃ vo. no. si. bo. emu. fueritis. sed ⁊ si quid pa. ꝓpter iust. beati eritis. Quĩto p̃cordialez xp̃o reuerentiã exhibere nobis impat ibi Dominũ aũt xp̃m sanctificate in cordib⁹ vr̃is

Primo ergo beatus petr⁹ sex v̈tutes vite gratie necessarias possidere vnanimiter nobis mandat. que sunt oratõnũ instantia. afflictoz ꝓassio amor fratrum. in paupes mĩa. opm modestia. et cordis hũilitas. Primo nobis mãdat. siue nos exhortat ad instantiã orationuz. q̃a omẽs vnanimes in oratõne estote. Ubi nota q̃ ad oratõnũ instantiaz q̃ttuor nos dẽnt inducere. Primo magna necessitas ex pte nostra qz in infinitis miseriis sum⁹. et infinitis piculis subiacem⁹. apoc. nj. Nescis qz tu es miser et miserabilis ⁊ pau. ⁊ nu. ⁊ cec⁹. iij. coz. xj. Periculis flu. picu. la. pi. in ci. pi. in so. pi. in mar. pi. in ter. pi. ex ge. pi. ex gẽ. pi. i falsis fratrib⁹. Secꝺo magna libertas ex pte dei qui inuitat nos ad petẽdũ ⁊ iurat q̃ q̃cquid petierum⁹ dabit nobis. Joh. xvj. Amẽ amẽ dico vobis si q̃d peti. pa. in noĩe meo dabit vobis. pe. ⁊ acci. Tercõ magna fidelitas nũcij scz angeli orõnes nr̃as ante deũ deferentis. tho. xij. Quãdo autez orabas cũ lacrimis. ego obtuli orõnes tuas ante doĩnũ. Quarto magna efficatta ex pte orõnis. nã orõ efficacissima est ad obtinendũ a deo q̃cquid hõ petit. de cuius efficacia dictũ est supra in dnicali euangelio ãte ascensionẽ. p̃s. Intret orõ mea in ꝓspectu tuo. Quãg virtus p

fecte oronis que ate deu vadit ⁊ manda/
tu pagit. quo caro puenire neqt. actu. x.
Oones tue et elemosine ascenderut in
spectu dei. ¶ Scdo nos hortat ad co/
passione afflictoz q; spatientes. Dem⁹
ergo afflictus copati ppter quattuor.
¶ Primo q; vt di apls eph. mj. Oes
vnu corpus sumus in xpo. caput aut cri
stus est. Si aut patit vnu membru copati
unt ⁊ oia membra. ita cu patit vn⁹ fidel.
omes debet ei spati. ij. cor. xj. Quis infir
ma. ⁊ ego. no infir. qs sca. ⁊ ego no uror.
Scdo q; in hoc xpo maxie assimilamur
qui copatiens miseris nostris voluit fi
eri homo. et eas expiri. vt ab ipis nos li/
beraret. Ad hebr. mj. Non hem⁹ pontifi/
ce qui possit spati infirmitatib⁹ nostris
tptatu aut p omia p similitudine absq;
pcto. Jo. vj. Miserebor sup turbam. Co/
passus est enim petro ⁊ respexit eum.
marie magdalene et apparuit ei. Copas/
sus est etia aplis ⁊ venit ad eos ¶ Ter/
cio. q; in hoc ope multu spmendamur et
meremur. Unde aplus de hoc spmedat
qsdaz hebreos dices. Nam et vinctis com
passi estis. heb. x. Et iob in sui spmendati
one di. Copatiebat quodaz anima mea
paupi. iob. xxx. Cui⁹ rone. q; in spassione
bo dat meli⁹ qd bet in elemosina primo
scz cor. puer. xxmj. Prebe fi. mi cor. tu. m.
Quarto q; qcqd in hoc ope facim⁹ pri/
mo xps sibi reputat fore factu. matb. xxv
Qd vni ex mi. m. fe. mi. fe. ¶ Tercio nos
hortat ad fraternitatis amore. q; fraterni/
tatis amatores. ¶ ℟ ¶ Ubi nota q; p/
pter quattuor dem⁹ societate et fraterni
tate diligere xpiana et i ipa manere. Pri
mo q; in ea maxime et excellentissime p/
sone sunt. q; oes filij di ⁊ regis magni. q;
vtuose viuut. et deus e in medio ipoz.
mat. xviij. Ubi duo vel tres spgre. fu. i n.
me. ibi su m ego in medio eoz. ¶ Scdo
q; in ea maxim⁹ thesaurus dispensat. scz
meritu passionis xpi et oim sanctoz. qd
applicatur in remissione pctoz p eccliasti
ca sacramenta. Matb. xvj. Tibi dabo cla
ues reg. ce. ⁊ qdcuq; sol. sup t. erit so. ⁊ in
ce. In ipa similiter qtidie magnu lucruz
acqrit ⁊ ditat spsistens in ea sup moduz.
¶ Tercio q; existetes in ea maximis gra
tijs extollunt. na ipi liberant ab omi ser/
uitute et in filios dei adoptant. et vtuti/
bus et donis spusancti replent. ⁊ celi ci/
ues efficiunt. eph. ij. Jam no estis hospites
et ad. sz estis ciues sanctoz et do. dei. zc.
Quarto q; existetes in ea a deo custodi/
unt. nec aliqs pt eos ledere. io. x. Nec ra/
piet eos qsq; de manu mea. Sap. mj. Ju
stoz aie in manu dei sunt. ⁊ no tan. illos
tor. ma. lu. xxj. Capillus d ca. ve. no pibit
Propt hec at qttuor spsueuerut hoies
libenter aliqua societate intrare. Uel q;
in ea sunt psone excellētes. Uel q; in ea
sit maximu lucru. Uel q; existetes in ea
pulegijs magnis dotant. Uel q; maxi/
ma pena punit si qs eos tageret. vt pz in
societatib⁹ ppli. ¶ Quarto nos hortatur
ad mia primo facienda. q; misericor des
Dem⁹ at primo misereri in qttuor ¶ I.
Primo in bonoz tpaliu largitoe si idi/
ger. esa. lvmj. Frage esu. pa. t. et ege. va. in.
in do. tu. cu vi. nu. op. eu. ¶ Scdo in do
ctrine et disciplne eruditone. docere en
nesciente. spsulere dubitante et corrigere
delinquete elemosina et mia magna est.
ij. tbi. mj. Argue obse. icr. in oi pa. et doc.
Propt qd d. j. cor. ix. Ue mihi si no euan/
gelizauero. necessitas. n. icubit m. Q; ele/
mosina banc spualē tenemur facere pri/
mo sicut ⁊ corpalē. Tercio in iniuriaz di/
missione. Dimittere. en iniurias elemosi
na e spualis et magis necessaria ad salu
te. lu. vj. Dimit. ⁊ di. vo. Et si no remiseri
tis vn⁹ qsq; fri suo de cordib⁹ ve. nec pa
ter me⁹ dimittet vobis. mat. xviij. Quar
to in pia oratione. ¶ Orare en p primo est

elemosina spūalis quā facere tēmur Ja. v. Orate pminicē vt sal. Jo. xvij. Nō rogo vt tol. e. dmū. sz vt ser. e:a ma. Dēmus etiā p inimicis orare. mat. v. Orate p p/seqntib9 z calū. vos. Sic orauit stephan9. z puersus est saulus vt di. augus.

Ad ¶ Quinto ad modestiā opm nos hortaī qz modesti. Et pmo circa linguaz vt modeste loquamur. ecc. xxvnj. verbis tuis facito staterā et ori tuo frenos rctōs In lingua enī magis īmodestia z intem pantia apparet. iac. nj. Omīs natura bestiaz et volucz et serpētūm z ceteroz domaī et domita sunt a natura hūana. lingua aūt nullus hoīm domare pt. inquietū enī malū est plena veneno mortifero ppter qđ petebat ppheta di. Pone dnē custodiā ori meo. z os. circū. la. m. ¶ Secūdo circa solicitudinē tpaliū vt ea modeste queram9. eccl's. nj. Un9 ē et scōm nō habet. nō filiū nō fratrē. et tamē labo rare nō cessat nec satiantur oculi eius diuicijs. nec recogitat di. Cui laboro z defraudo animā meā. Circa hoc enī maxima īmodestia repitur. qz multi ꝓsumūt se vt tpalia acqrant. Contra qđ math. vj dr. Nolite soliciti esse in cras. di. qđ man. aut quid bi. aut q opi. pmū qrite regnuz dei z iu. ei9. et hec omia addi. vo. j. pet. v. Omnē solicitudinē vrāz pij. in eū. qm ip. cura est de vo. ¶ Tercō circa eorum vsuz vt eis modeste z tpate vtamur. phi. nj. modestia vrā no. sit oī. bo. Circa hoc enī maxima īmodestia et abusus repit. qđā enī de corpe suo faciūt deū et totalit dant se corpalibus delectatōib9 sine freno aliq. eccl's. ij. Nec phibui cor meū qn oī volu ptate frueret. phi. xij. Quoz de9 venter ē ¶ Quarto circa scientiā. vt ea q optet scire velim9. ro. xij. Nō plus sa. qz optet sa. sz sa. ad sobrie. Circa scibilia enī maxima īmodestia inuenit et mirabilit nociua Quidā enī totū tps suuz expendūt in quibusdā scientijs nulli9 vtilitatis nunqz ad scientiā veritatis puenētes vt d. apls. ij. thi. nj. Quidā insistūt toto pose scientijs lucratiuis ac et deceptiuis. hiere. nj. Sapiētes sunt vt faciant mala bene aūt facere nescierūt. Quidaz attendunt spiritibus erroris et doctrinis demoniorū. vt d. apls. j. thi. nj. Quidaz conant scire ea que facultatē suā excedunt vt trinitatē dei et predestinatōem hoīm. Cōtra qs dr. ecc. nj. Altiora te ne qsieris. puer. xxv. Qui pscrutator ē maie. oppri. a glā. i. bō simplex. Hoc figuratū fuit exod. xix. Ubi dr. Et si bestia tetigerit mōtez .i. altitudinē di lapidabit Sexto ad humilitatē cordis z opis nos hortaī. qz hūiles. Qz supradicta obseruare magne perfectōis ē. et supbia bonis opibus insidiaī vt peāt vt di. aug9. iō pt9 omīa pdicta hūiliatē nos inducit. luc. xvij. Cuz omia benefeceritis. dicite qz serui inuti. sum9. Ad humilitatē igit seruādā qttuor nos inducunt. ¶ A ¶ Primū ē pdicō nra Vi. n. psiderem9 introitū z exitū nostruz in qt miseriis iplicamur. hēm9 materiaz magne hūilitatis. ecc. x. Quid supbis terra z cinis. mich. vj. Hūiliatō tua in medio tui. Voluit deus ponere corp9 ante oculos. vt sp hō posset respicere z īde humiliari. bern. Quid supbis saccus porcorū et cibus vmiū. ¶ Scōm ē exemplū tocius creature et in creatore. Nā creator seipm hūiliauit et formā serui accepit et hūitē matrē. humiles discipulos accepit vel elegit humile iumētū equitauit. hūile obsequiū exhibuit dū pedes discipulorū lauit. math. xj. Discite a meqr mi. suz z hūilis cor. Vilit tota creatura hūilitatē obseruat. dū mīsteria sua humiliter implet z suo creatori obedit. baruch. nj. Stelle quoqz celi vocate sunt et dixerūt assumus et luxerūt cū iocūditate ei qfecit illas. ¶ Terciuz est magna punitō quam

ꝑ supbia legim⁹ factã vt patz in lucifero et dimonib⁹ ⁊ ĩ pmis pentib⁹ q̃ voluerũt esse diꝫ. Idẽ ptz in pharaone ⁊ nabucho donosor in holoferne. et sennacherib. ia co.mj. Deus supbis resistit. Et iõ ei⁹ cõ/ trariũ scz hũilitatẽ debem⁹ ãplecti. Coll'. nj. Induite vos sicut elec. di viscera mie benignitatẽ. hũilitatẽ mãsuetudinẽ. ꝛc.

Quartũ est magnũ meritũ hũilitati reddendũ vt si nõ ĩret pena alliciat mer ces. iob. xxij. Qui hũiliat⁹ fuerit erit ĩ gl'a Hũilitas enĩ ẽ mẽsura exaltatõis. q̃ ꝙn/ tũ quis se hũiliat tantũ exaltabit. Exem/ plũ in xp̃o in beata maria et in iobã. ba/ ptista. luce. xmj. Qui se hũili. exaltabit. j. pet. v. Hũliamini sub po. ma. dei ⁊ vos. exal. ꝛc. Et sic ptz ꝑmũ.

Secõo ad pati entiã in aduersis habendã nos inducit di. Nõ redd. ma. ꝑ ma. Dẽm⁹ enĩ ꝓcere bis qui nos offendũt. vt ds ꝓcat nobis cui maiores offensas intulim⁹. ⁊ relinq̃/ re vindictã deo qui est potẽs ⁊ iustus et nihil ĩpunitũ reliqt. ro. vnj. mihi vin. ⁊ e. retri. Similit ꝓtumelias vboꝝ nõ debe m⁹ reuellere ꝓtuelijs. et si maledicimur nõ debem⁹ maledicere scz benedicere ro. xij. Benedicite pse. vo. bene. ⁊ no. ma. ꝑ/ uer. xxvj. Nõ respõdeas stulto iuxta stul. ne effi. ei. si. Et sic in uuriss tã dictorũ q̃z factoꝝ dẽm⁹ pacientiã brẽ. hebr. xij. Per patientiã curram⁹ ad ꝓpositũ nobis cer tamẽ Scz q̃ ꝑ malo reddam⁹ bonũ vt dr hic nõ ẽ ꝓcepti scz ꝓsilij. Sicut illõ ma. v. Si qs te p cus. ad v. maxi. ꝑ. ei al. Et q̃ sic dẽam⁹ brẽ patiẽtiã ĩ dictis ⁊ factis ostẽ dit p duas rões.

Odria ẽ q: nos sum⁹ vocati ad fidẽ xp̃ianaz ꝑ grãz di. vt benedictõez dei ꝓris hereditem⁹ tanq̃m filij iesu xp̃i q̃ ẽ Ue. be. ꝓris m. pci ꝛc. Hãc aũt hereditatẽ brẽ nõ possum⁹ nisi maẽ am⁹ in iesu xp̃o filio dei. q: ꝑ eũ heredes sum⁹ illi⁹ benedictõnis. Qui aũt nõ ꝓcit nec bz patientiã in aduersis. scz tenet odi uz et vult se vindicare nõ manet in cari tate ꝓximi et ꝑ ꝓsequens nõ manet ĩ dõ. q: deus caritas est et q̃ manet in ca. ĩ deo manet. et ecõuerso q̃ nõ manet in carita te nec in deo manet et iõ exps est heredi tatis eterne. j. iob. nj. Qui odit fratrẽ su uz homici. est. Et scitis q̃niã oĩs hoĩcida nõ bz partẽ in regno xp̃i ⁊ dei.

Secõa rõ talis est quia scriptura nõ põt mẽtiri vtpote a spũsancto dictata. Sed scriptũ est ꝑ ꝓphetã dauid in. ps. q̃ qui vult di ligere vitã grẽ hic in ꝓsenti. et vitã glo rie in futuro possidẽ ⁊ vult dies bonos videre scz felicitatis eterne in qua vna di es dr esse inq̃ntuz nox nõ succedit diei. scz a ꝓtinua dei claritate illumiãt. apoc. xxj. Ciuitas illa nõ eget sole neq; luna sed lu cerna eius est agnus Plures vo dies dicunt in ea esse ꝓpter longitudinẽ tpis et dierũ. q: dies ibi nunq̃z deficiet. scz erit vna dies eternitatis. Qui ergo diligit ta lẽ vitã ⁊ vult ad illos dies puenire coer ceat linguã suaz ab omi malo vbo. ab oi dolo et habeat in se iusticiã regni dei. cu ius due sunt ptes vt di. aug. scz declina re a malo et facere bonũ mathe. vj. Que rite ꝑmũ reg. dei et iu. ei⁹ Itẽ oportet q̃ q̃ rat pacẽ cũ ꝓximo ⁊ ipam ꝓsecte sequat. hebr. xij. Pacẽ et sanctimoniaz sequimi sine qua nemo videbit deuz Ro. xij. Si fieri ꝑt qd̃ ex vobis ẽ cuzoĩb⁹ bo. pa. ba. Et q̃ hoc fecerit hẽbit vitã ⁊ videbit dies felicitatis eterne q: oculi dni sup iustos ad ipos illũinandũ et remunerandũ ⁊ be atificandũ. sap. mj. Respectus ei⁹ in ele ctos illi⁹ Et ecõuerso vult⁹ dnĩ ẽ sup ma los ad ipos ꝓdendũ ⁊ puniendũ Et sic pz scdm et terciũ.

Quarto timorẽ inimico rũ a nobis excludit dicẽs. q̃ si nos fueri m⁹ emulatores et zelatores boni ⁊ boĩta tis q̃ in aduersoꝝ patiẽtia ⁊ dilectõe fra terna ꝓsistit nihil ꝑt nobis nocere. imo ꝑm apl'm. ro. vnj. Diligentib⁹ deũ oĩa co

operantur in bonū. etiā mala et aduersa
Et si quid patimur p iusticia gaude de/
bemus. q2 p hoc vitā eternam meremur
mat. v. Beati qui plecutōem patiunt p/
pter iusticiā scz fidei veritatis ⁊ vite. quo
ip̄. ē reg. ce. Dēm⁹ etiā omia mala pati p
fide defēdēda. veritate p̄dicāda. ⁊ vite in
nocētia ꝓseruanda. Et ꝓpterea timorem
eoz scz plecutoz ⁊ mūdanoz nō dēmus
curare. Duos ergo timores. dēm⁹ exclu
dere a nobis scz timorē hūanū quo quis
timet carni sue penas infligi. et timorem
mundanū quo quis timet bona sua sibi
auferri. Nō ergo dēm⁹ timere eos q̄ oc/
ci. cor. ⁊ auferūt bona. q2 p mortē corpis
bō vadit ad vitaz ꝓpetuā. et iō nō morit
sed transit de morte ad vitā. vt dr iob. v.
In codē. xij. Qui odit ani. su. in hoc mū.
in vi. eter. cus. eā. Et p amissionē bonorū
mūdi bō acquirit vitā eternā. heb. x. Ra
pinā bonoz vrōruz cū gaudio susc. cog.
v. ha. me. et ma. substantiaz. Sic ergo ni/
hil dēt nos terrere ne supradicta bona fa
ciam⁹ et in amore dei maneam⁹. ro. vnj.
Quis nos sepabit a cari. xp̄i. tribulatio
an ang. fa. an nu. pi. an gla. q. di. nihil. Et
sic pt3 quartū. ¶ Quinto ad p̄cordialez
reuerētiaz xp̄o exhibendā nos inuitat d.
Dominū aūt xp̄m sanctificate in cor. ve.
. i. p opa ostēdatis q̄ sanctitas xp̄i domi/
ni nostri habitat in cordib⁹ vestris. Cu
ius tria sunt signa. ¶ ℙ ¶ Primū est
nō prave sed sancte cogitare. esa. j. Auser
te ma. cogita. ve. ab. oc. m. Et dominus in/
tūctur cor. j. reg. xvj. Tunc aūt sancte co/
gitam⁹ q̄n omia illa cogitam⁹ que prohi
bent nos a malis scz cogitare mortē. et q̄
mūd⁹ trāsit et ei⁹ gaudia: cogitare penas
īferni ⁊ gaudia paradisi et silia esa. xxxvnj
Ego dixi in di. die. me. va. ad por. infe. Et
infra Recogi. t. om. an. me. in ama. a. me.
Similit sancte cogitamus quando om
nia illa cogitamus que possunt nos īdu

cere ad bonum. vt est incarnatio mors,
et resurrectō filij dei qui propter peccata
nostra mortuus est et resurrexit propter
iustificationem nostram Ro. uij. Hebr.
xij. Recogitate eum qui talem sustinuit
aduersus semetipum a pec. contradic. vt
non fatige. ani. vestris deficientes. ¶ Se
cunduz signum est sancte loqui. quia ex
abundantia cordis os loquitur Mat.
xij. j. petri. mj. Si quis loquitur qua. ser.
dei. Ephes. mj. Omnis sermo malus ex
ore vestro non procedat. ¶ Terciuz si/
gnuz est sancte et non puerse operari. q̄a
cum in corde sit principiuz motus. ⁊ pri/
mū est causa omniū que sunt post omis
male et bone operatōnis cor est principi
uz Et ideo si sanctitas xp̄i est in corde ho
mo sancte operatur. Math. vij. Arbor
bona fructus bonos facit. mala autē ar
bor fructus malos facit. Et sic patet quī/
tū et ꝓsequent̄ totū de epla.

Dnica. vj. de euāge. Sermo. LXXVI

Nisi abundaue
rit iusticia vestra plus q̄z scri/
barū et phar. nō ntra. in regn.
ce. Math. v. Euāgelioz xp̄i quoddā est
totū historiale aliquā historiā vel mira/
culū continens vt est euangeliuz sequē/
tis dnice. ꝓtinens miraculū septē panū.
q̄ddā ē pt̄i historiale ⁊ pt̄i doctinale. vt ē
euāge. de ceco nato ⁊ de lazaro suscitato
in qb⁹ historia vt miraculū narrat̄ ⁊ do
ctina magis inserit. q̄ddā est totū doctinale
vt euāge. p̄sens q̄ nō narrat miraculuz
vl historiā sz vtilē ⁊ altā doctinā cōtinet.
Ipe q̄dē di fili⁹ p ꝓphās suos docuerat
gen⁹ hūanū ⁊ dederat p̄cepta sua q̄ boies
pfcē nō intelligebāt Et iō sicut magister in
vespis intrat scolas ad audiēdū si scolares
intellexerūt et didicerūt ea q̄ dixit. ita fili⁹
di i vespa mūdi idut⁹ carne hūana intrauit
mūz ad vidēdū si boies bene erāt istructi

et inuenit eos plenos multis erroribus et iñ doctrinã nouã edidit. Jo.xnj.mãdatũ nouũ do vo.ꝛ veterẽ coꝛrexit eius intellectũ ostendẽdo.et hoc ẽ qõ hic dr. Nisi abun.iusti.vã plus q̃z scribarũ ꝛ pha. nõ intra.in reg.ce. Scribe enĩ ꝛ phariſei male intelligebãt ꝛ exponebãt mandata dei.mat.xv. Irritũ feciſtis mãdatũ dei ꝓpter traditões vrãs. In hoc ergo euangelio arguit iuſticiã ſcribaꝝ ꝛ pha.oſtẽdẽs eã inſufficientẽ eſſe. In quo quidez euãgelio tria ꝓtinent. Primũ ẽ edictuz generale ꝑ quod phariſeoꝝ iuſticia inſufficiens eſſe monſtrat. In ꝓncipio euãgelij. Scõm ſpẽale ſuꝑplementũ ẽ ꝑ qđ ĩtellectus legis declarat ibi. Audiſtis q̃nã dictũ eſt antiquis. Nõ occi.ẽc. Tercium ẽ ꝓſiliũ neceſſariũ et ſalutare ꝑ quod modus fiendi boni inſinuat ibi. Si ergo offers munus tuũ ad al.ꝛ ibi recoꝛdat⁹ fu. ẽc. Primo ergo ponit generale edictũ di. Niſi abun.iuſ.veſ.ꝛc. Ubi nota q̃ iuſticia duob⁹ moꝺis accipit. Uno mõ ꝑut eſt vt⁹ ſpẽalis ab alijs vtutib⁹ ꝓdiuiſa ꝑ quã vnicuiq3 reddit quod ſuũ ẽ et ſic nõ accipit hic. Naz ſcribe ꝛ phari.erãt ſub ptãte romano⁹ ꝓſtituti nec iudiciuz nec iuſticiã fecerũt.iob.xvnj. Nobis nõ licz interficere quẽq3. Alio mõ accipit iuſticia ꝑut ẽ vtus generalis ad quã oẽs virtutes reduci poſſunt q̃ oĩa opa virtutũ ſunt iuſta. Cuius rõ ẽ. q̃ in omi ope virtutũ bõ ſubijcit deo qđ ẽ valde iuſtuz.ij. mach.ix Juſtũ ẽ ſubditũ eſſe deo Et ecõuerſo in omni ope malo bõ rebellat do agens cõtra eius mãdata.qđ ẽ valde iniuſtũ. Et iõ oẽ bonũ ad iuſticiã reducitur. Et omẽ malũ ad iniuſticiaz.et ſic accipit iuſticia ꝑut ẽ virt⁹ generalꝭ cui⁹ due ſũt ptes ꝑm aug.ſ.declinare a malo ꝛ facere bonũ. Quãtũ ad vtrãq3 ptẽ iuſticia ſcribarũ et phariſeoꝝ deficiebat. Nã quantũ ad ꝓmã ptem.ſ.nõ facere malũ.multũ deficiebat.vt oſtenditur in ſcda pte huius euãgelij ibi. Audiſtis q̃ dictum ẽ an.nõ occi.ꝛc. Quantũ vo ad ſcdaz ptem iuſticie.ſcz facere bonũ multũ etiã deficiebat. Et hoc q̃ntũ ad ſex. ¶ Nã eoꝝ iuſticia erat extrinſeca.ꝛ nõ intrinſeca. mercẽnaria ꝛ nõ caritatiua. vẽtoſa ꝛ nõ vtuoſa. auſtera q̃ntũ ad alios ꝛ remiſſa q̃ntũ ad ſe. hũana ꝛ nõ diuina. incipiẽs ꝛ nõ ad finẽ pueniens. ¶ Primo inq̃m eorũ iuſticia erat extrinſeca ꝛ nõ intrinſeca math xxnj. Ue vobis ſcribe et phariſei.q̃ mundatis qđ de foꝛis ẽ calicis et paꝛabſidis intus ãt plen eſtis rapina ꝛ immũdicia Lex.n.vet⁹ nõ ꝓhibebat aĩm.ſz manũ ſolũ nõ odiũ ſed ſolũ homicidiũ Sed nonne dr leuit.xix. Nõ oderis fratrẽ tuũ in coꝛde tuo Et iteruz. Nõ mẽoꝛeris ũurie ciuiũ tuoꝝ. Et exo.xx. Nõ deſiderabis rẽ ꝓximi tui.nõ vx.nõ ſer.nõ an.nõ bo.non aſi.nec omĩa que illius ſunt. Et eſa.j. Auferte ma.co.vãꝝ ab oc.me. Ad hoc dicẽduz q̃ ꝑ tanto dr q̃ lex vetuſ non ꝓhibebat aĩmũ ſed ſolũ manũ.q̃ nõ puniebat aĩmũ ſicut manũ.ſz pene erãt tarate pro opib⁹ ꝛ nõ ꝑ cogitatõib⁹. Ez iuſticia noue legis punit aĩmũ ſicut manũ. vt patz in hoc euãgelio.q̃ oĩs q̃ iraſ. fra.ſ.re. e.i. Et iõ ſcribe ꝛ pha.nõ curabãt niſi d iuſticia opm exteꝛioꝝ.ꝛ nõ de iuſticia coꝛdis ꝓpt̃ qđ a xp̃o mat.xxnj.dicunt eſſe ſilẽſ ſepulcris dealbatis q̃ a foꝛis apparẽt boĩb⁹ pulcra.intrinſee⁹ãt plena oſſib⁹ mortuoꝝ ꝛ õi ſpurcicia Ez iuſticia ducẽs ad regnũ optet q̃ ſit ĩtus ꝛ extra. Optz q̃ iuſticia xp̃ianoꝝ regnuz celoꝝ ĩtrare volẽtiũ abũdet in hac iuſticia.vt ſcz ſim⁹ iuſti ĩtrinſecus bonis deſideriſ.bona volũtate.recta fiõ.mũdo coꝛde q̃ vt dr mat.xv. De coꝛde exeũt hoĩcidia:furta:adulteria et oĩa mala Et iõ radicẽ optz eſſe mũdã alĩs poma erunt vmiculoſa. ro.xj.q̃ ſi radix ſcã et rami.mat.vij. Bona arboꝛ fructũ bo.

facit mala ãt.ar.fu.ma.fa. Exemplu3 de fonte ſulphureo a quo oĩſ aqua emanãſ ſapit ſulphur. Hoc patet in ꝑmo hoĩe. a quo omẽs ꝓpagamur corrupti ⁊ naſcimur filij ire. q2 ipe fuit corruptus. Oportet etiã q3 ſumus iuſti exteri9 bona opa faciendo. q2 nõ ſufficit habere bonã voluntatẽ et rectã fidẽ. iac.ij. Oſtẽdas mihi fidẽ tuã ex opibus. math.vij. Nõ omis q̃ dicit mi. dñe do. intrabit in reg. celoꝝ ſz q̃ facit voluntatẽ patris mei q̃ ce. eſt. De multis verificatur illud Eſa. xxvij. Venerunt filij vſq3 ad ptu3 et non erat virtus piendi. Sed iuſti dicunt illud Eſai. xxvj. A facie tua dñe ꝯcepim9 et peperim9 ⁊ quaſi pturuim9 ſpũm ſalutis. Ve cũdo eoꝝ iuſticia erat mercẽnaria ⁊ non ex ſola dei caritate facta. nã ꝑ iuſticia legis obſeruãda deus repmittebat eis bona terrena. eſa.j. Si voluer1. et aud. me bona ter. co. Vitam longã. leuit. xx. Cuſtodite leges meas et p2cepta que faciens homo viuet in eis. Et pacẽ magna3 Baruch. mj. Quid eſt iſrael q3 in terra ĩimicoꝝ eſ. porro ſi in via di ãbulaſſes hĩ taſſes vtiq3 in pace ſup terrã. Sed ſcribe et phariſei q̃ comedebãt domos viduarũ adhuc ꝑ iuſticia ſua q̃rebãt ſpẽalem mercerdẽ terrenã. math. xxmj. Ve vobis ſcribe et phariſei ypo. qui comeditis domos viduaru3 orõnes longas orantes. Sed ꝑ iuſticia noue legis nõ repmittũtur bona terrena. ſed bona eterna. ſcz regnũ dei. math. mj. Penitẽtiã agite appro pĩ. enĩ reg. celo. Imo iuſti multa patiunt in hac vita aduerſa. ij. thi. mj. Omẽs q̃ pie vo. v. in xp̃o ieſu pſe. pa. eccl's. vnj. Sunt iuſti q̃b9 mala ꝓuenũt quaſi facta egerĩt impioꝝ. Et hoc xp̃s optime ſignificaut q̃n pt9 q̃3 ꝓmiſit petro vt paſceret oues ſuas ſubiunxit. Cum eſſes iunior cingebas te et am. vbi vo. Cum ãt ſenueriſ al. te cin. et du. q̃ tu nõ vis. Job. xxj. Et nõ dixit. Si paueris oues meas ego dabo tibi multa bona. Quãuis si volum9 ſubtiliter conſiderare p2o iuſticia legis noue obſeruãda deus dat maiora bona etiã ĩ hac vita. nã in bonis tpalib9 dat ſufficiẽtiã et ꝓtentatõem. mat. xix. Centuplũ ac. Q̃d exponẽs gre. di. q3 centenari9 eſt numer9 pfectus ⁊ ſignat q3 iuſti de bonis tẽpalibus habẽt ſufficiẽtiã ⁊ pfectõem. q̃a cõtentant̃ de his que hẽnt. pfecte aũt dines eſt nõ qui multa hẽt ſz qui ꝓtẽtatur de his que hẽt. ij. cor. vj. Tanq3 nihil habẽtes et omĩa poſſidẽtes. Item ꝑ vita nature quã illis dabat dat mõ vitã gratie. que longe melior eſt. Nã d2 iob. xij. Qui credit in me etiam ſi mortu9 fuerit viuet Itẽ ꝑ pacẽ tpis quaz illis dabat dat mõ pacẽ pectoris. ſ. aĩe ad deũ que longe melior eſt. p̃s. Pax multa diligẽ. legẽ tuã. ⁊ non ẽ illis ſcandalũ. Et ẽ tante virtutis iſta pax q3 de guerra tpiſ nihil curat imo in ipa gaudet. act. v. Ibãt apli gaudẽtes a ꝓſpectu ꝯcilij. Et tandẽ ꝑ iuſticia iſta deus dat vitã eternã. q̃d̃ pilla nõ dabat heb. vij. Nihil enĩ ad pfectũ adduxit lex. Et ideo nõ eſt magnũ ſi iuſticiã noue leg̃ abundare opteat a iuſticia veteris legis cũ in infinitũ hẽat maiorẽ mercedẽ. Dẽ m9 ergo eſſe iuſti nõ vt aliquã hic mercedẽ accipiam9 ſz ſolũ ꝑ caritate di ⁊ ad ei9 hõrez. q2 fili9 nõ opat̃ in domo ꝑ mercede diurna q2 ipe ẽ heres pr̃is in oĩb9. noſ ãt ſum9 ꝑ gr̃az xp̃i filij di. io. j. Dedit eis po. f. zc. Si ãt filij ⁊ herede ſ. vt d. apls. ro. vnj. Et nõ ꝑ mercede tpali dẽm9 ĩ domo di que eſt eccleſia ſuire. Hic nota q3 hoc valde tangit clericos. quia oĩno ſeruire videntur ꝑ tpali mercede. quia nõ querunt niſi bonas et pingues eccl̃as. Et ſi non ſunt bone nolunt eas. Et vtinaz tales quererent debito modo. ¶ Tercio eoꝝ iuſticia vẽtoſa erat ⁊ nõ vtuoſa. nã omĩa opa eoruz faciebãt vt viderent̃ ab

hominibus et laudarent ab eis. vt dicit
math xrnj. Nā ieiunabāt et orabant et
elemosinā faciebant ad ostētatōz. Nda.
vi. Nō eritis sicut ypocrite tristes. exter
mināt enī facies suas vt appareāt homi
bus ieiunātes. Ibidē. Amant enī in an
gulis platearū itantes orare. vt videant
ab hominibus. In eodē. Cum facis elemo
sinā noli tuba canere āte te. sicut ypocri
te faciūt. Justicia vero ducēs ad regnum
oportet q̄ sit virtuosa. quod tūc ē q̄ndo
a bona intentione procedit. vt scz hō itē
dat in sua iusticia deo placere et p̄mū
edificare et non intendat inde acquirere
ventum laudis humane. Et de hoc xp̄s
posuit exemplū in decem virginibus. q̄
rum q̄nq; erant fatue nō habentes oleū
in lampadibus. quīq; vero p̄udentes
habētes oleum in lampadibus suis. Be
cūdū aug⁹. lampades in manibus sunt
opa bona in euidenti facta. Prudentes
vero et fatue exierūt obuiaz sponso xp̄o.
quia vtreq; opa de genere bonoruz fece
runt sed fatue nō habuerūt oleum in lā
padibus suis. i. bonam intētōem in opi
bus q̄ p̄ opera earum q̄sierūt vētum va
ne glorie. Prudētes vero habuerūt ole
um in lampadibus suis. q̄ p̄ opera illa
voluerunt soli placere deo. Et ideo ignis
diuini amoris arsit in lampadibus eaz
p̄pter qđ lampades nō crepuerunt. q̄a
erat in illis oleū. Lampades vo fatuarū
extincte sunt. q̄ nō erat ibi oleuz. i. bona
intētio. scz placēdi soli deo. sed hominibus
et p̄pterea receperūt mercedē suā. et ideo re
mittunt ad illos quib⁹ opa sua vēdide
runt. p̄ eis laudē būanā quereēdo. et sic in
regnū nō potuerūt intrare. q̄a lāpades
erāt extincte. q̄ viā eis ostēdebāt. Quaz
to iusticia eoz erat austera q̄ntuz ad ali
os et remissa quātū ad se. math. xrij. Alli
gāt enī onera grauia et īportabilia et īpo
nūt sup humeros hoūm. digito aūt suo
nolūt ea mouere. Unde vt ibidē insinu
atur in factis p̄p̄ris deglutiebant came
lū. in factis vo alienis colabant culicem
Mdat. xrnj. Ue vobis scribe et pharisei.
qui deci. mē. et cuminū. et relinquitis ea q̄
grauiora sunt legis. misericordiā et iudi
um. Unde tales faciūt magnos bolos ō
carnibus alienis. Exemplū de lupo q̄n
do fuit abbas effectus quo verberauit
asinū qui p̄medebat petrosilinū in orto
sacerdotis. et ipe comedebat q̄tidie alie
nos agnos et oues. Justicia vo ducens
ad regnum oportet q̄ sit austera in se. et
misericordia plena q̄ntū ad alios. Opor
tet ergo q̄ sit austera in se. vt scz oīa man
data dei impleat. quia vt dr Ja. ij. Qui q̄s
totam legem seruauerit. offendat aūt in
vno factus est oīm reus. mathe. v. Qui
aūt soluerit vnum de mādatis istis mi
nimis et docuerit sic hoīnes. minim⁹ vo
cabitur in regno celorum. i. in ecclesia iu
storum qui celi dicūtur. p̄s. Celi enarrāt
gloriam dei. Quia in regno celoruz vbi
deus p̄ gloriam regnat. nec vocabit̄ mi
nim⁹ nec magn⁹. q̄ nō intrabit. vt p̄z in
hoc euāgelio. Unde quantū ad regnuz
celi idem est vocari minimū et non intra
re vt dicit casso. Similit quantū ad alios
oportet q̄ sit mīa plena. mathei. ix. Eun
tes discite quid est misericordiaz volo et
non sacr. hiero. Audiāt te hommes ma
gna facientem. et pua mandantē. Unde
iusticia est ceca sine misericordia. lumen
tātū iusticie ē mīa. ia. mj. Superexaltat āt
mīa iudiciū. Ibidē. Judiciū sine mīa fiet
ei q̄ nō fecerit mīaz. Hoc āt ostēdit xp̄s ī
seipo. Nā i seipo punuit petā alioz iu
xta illd. p̄s. Que nō rapui tūc exoluebā.
Et adultere pepcit et peccatrīcē magdale
nā iustificauit. et petr negātē nō abiecit.
Unde et petro mādauit q̄ nō solū septi
es p̄ceret sz vsq; septuagies septies. mat.
xvnj. Et scribis et pharisеis. q̄ p̄ traditū

faciebant nijnatus est di. Ue vobis scri. et pha. qui clau. reg. dei ãte bo. Nos enĩ nõ intratis et introeuntes nõ sinitis ĩtra re. mat. xxiij. Huiꝰ aũt seuere iustitie tri/plex potest esse causa. ¶ Prima ẽ inex/pientia mali. q̃ndo enĩ iudex nõ ẽ expt⁹ aduersa nõ cõpatit̃ alijs. et p ꝓsequens seuere iudicat. qui aũt exptus est miseri cors est. puer. xix. Homo indigens mise ricors ẽ. Et iõ xp̃s vt nobis compateret̃ et misericorditer iudicaret voluit expiri miserias nostras. hebr. iij. Nõ habem⁹ pontificẽ qui nõ possit compati ĩfir. no. temp. ãt p omĩa. Et ꝓptera christus per misit cadere in tẽptatõez petrũ futurum ep̃m et iudicẽ xp̃ianoꝝ vt alijs compate ret̃ et misericordit puniret. ¶ Secũda ẽ in consideratõ proprie fragilitatis. gal. vj. Huiusmodi instruite in spiritu lenita/tis. considerans teipsum ne ⁊ tu tempte/ris. Si quis cosideraret q̃ forte ipe in si/mili casu erit misereret̃ alioꝝ. Si q̃s etiã iudicaret q̃ sicut iudicat alios ita iudica bitur et ipe. certe misereret̃. Apoc. xvnj. Reddite illi sicut ipa reddidit vobis et duplicate ei duplicia ꝑm opa eius. Ter cia est ventus humane laudis. Quidaz enĩ intantũ desiderãt cõmendari esse iu/sti q̃ nullam misericordiã facũt. Unde de quodã iusticiario regni legitur q̃ ꝓp̃ um filiũ iudicauit ad suspendiũ vt bonꝰ iusticiariꝰ diceret̃. Et ꝺ quodã romano legitur q̃ dum filius suus ꝓmitteret cul pã ꝓpter quam debebant sibi erui oculi erut sibi vnũ et filio aliũ. vt iustus dice ret̃. Flat enĩ ventus vane glorie in talibꝰ et accendit in eis magnũ ignẽ vindicte.

Quãto eorũ iusticia erat humana ⁊ non diuina. nã sicut iusticia humana. ⁊ sicut lex humana puniebat vt ꝑz in lege pene talionis. exo. xxj. Oculũ ꝓ oculo. dentez ꝓ dẽte. liuoꝛez ꝓ liuoꝛe. Justicia aũt du/cens ad regnũ est iusticia diuina. que p

cit penitentibus dissimulãs peccata hoĩ nũ ꝓpter penitentiã. sap̃. xj. Unde scribe et pharisei adduxerũt adulterã ad xp̃uz: que ꝑm legez moysi debebat lapidari vt eam condemnaret. Et xp̃s videns dolo rem coꝛdis eius et contritõem magnaz. dixit ei. Mulier vbi sunt qui te accusa/bant. nemo te ꝓdemnauit. Que dixit. ne mo dnẽ. At ille ait. Nec ego te ꝓdemna bo. Uade ⁊ iam ampliꝰ noli peccare. iohã. viij. Itẽ iusticia eoꝝ erat humana. qa vt di. crisꝰ. a pena que p legez moysi debe batur transgressoꝛibꝰ liberabat. sed in re gnũ non introducebat sicut iusticia hũa na seruata liberat solũ a pena. Itẽ iusti/cia eoꝝ erat hũana qꝛ ꝺ iusticia sua cõfi/debant. Scribe enĩ cõfidebant in sciẽtia ⁊ pharisei ĩ vite austeritate. ⁊ gloriaban tur q̃ erant filij abꝛae et discipuli moysi. ro. ij. Confidis teip̃m ducem esse cecorũ et lumẽ eorũ qui ĩ tenebris sunt Justicia ꝺo ducẽs ad regnum nõ cõfidit de se sed de merito passiõis christi ⁊ de eius gr̃a ꝑ quam credit iustificari. j. coꝝ. xv. Gratia dei sum id qꝺ sum. Cuius ratõ est q̃a nisi iusticia nostra inniteret̃ merito passiõis et gratie ꝺi. nõ posset mereri vitã eternã que est bonum supra naturã infinitum. Nã merui ad p̃miũ debet esse ꝓportõ iu sticia aũt nostra cum sit finita et nõ ꝑfã nullã ꝓportõem habet ad illud p̃mium nisi inq̃ntũ ĩnitit̃ merito passionis xp̃i et gr̃e dei. ¶ Sexto eoꝝ iusticia erat ĩcipi/ens ⁊ ad finez nõ ꝓueniẽs. semp enĩ lege bãt ⁊ nũq̃z ĩtelligebãt. ij. thi. nj. Semper discẽtes ⁊ nũq̃m ad sciẽtiam veritatis p ueniẽtes. Actu. xnj. Ignorãtes voces pro phetarum que per omẽ sabbatum legũ/tur. Nam christum cui tota scriptura te stimonium perhibebat nõ cognouerũt. Joh. v. Scrutamini scripturas in quibꝰ vos putatis vitam habere eternam. Et ille sunt que testimoniũ phibẽt de me.

Et sic di.aplus.ij.cor.nj. Usq3 in hodiern diē dū legit moyses velamē ē positu3 sup cor eor. Similit semp opabant opa legis et nunq3 ad pfectū finē legis puenerunt. Hā vt di.apls. Finis legis cristus ē ad iusticiā omi credenti.ro.x. Similit finis p̄cepti est caritas de corde puro ⁊ cō scientia bona ⁊ fide nō ficta.j.thi.j. Sed ipi nec ad xp̄m puenerūt nec caritatē habuerūt sed magnū odiū in tantu3 q̄ xp̄m occiderūt. Actu.v. Deus patr nostror suscitauit iesum quē vos occidistis supēdentes in ligno. Justicia vō ducens ad regnū puenit ad finē. nā et veritatē fidei hz ⁊ in p̄cepto caritatis pseuerat que est finis legis. q: vt dr mat.x. nō q̄ incepit. sz q̄ pseuerauerit vsq3 in finē hic saluus erit. bern. Sola pseuerantia est filia singularis summi regis. In cui9 figura mandatum est in lege. leui.nj. q̄ semp cauda animalis deberet in sacrificō offerri ⁊ p̄cremari. Multi sunt sicut statua quā vidit nabuchodonosor. que hēbat caput aureū. pectus ⁊ brachia d̄ argento. ventrez femora de ere. crura de terra. ⁊ puus lapis totā confregit. vt p3 dan.nj. Sic multi feruenter incipiūt ⁊ semp decrescunt ⁊ ad vltimū requiescunt sup terrā. i. ad terrena bona redeūt et modica tēptatō eos frangit. Si ergo volum9 ad regnū celor puenire oportz q̄ iusticia nr̄ā sit intrīseca et extrinseca. sit caritatiua et nō mercēnaria. sit vtuosa ⁊ nō vētosa. sit austera q̄ntū ad se. et misericordia plena q̄ntum ad alios. sit diuina ⁊ nō hūana. sit incipiens et ad finē puenies. Et sic p3 p̄mu3 Secūdo ponit supplementū spēale p quod intellectus legis declarat d. Audistis q: dictū ē an. nō occ. ⁊c. Ubi nota q̄ hoc p̄ceptum vt di.aug. non extendit nisi ad hoīnes nā animalia omia sine peccato occidere possumus. quod ē p̄tra hereticos. Similit vt idē di.aug. hoc p̄ceptu3 non extendit ad omēs hoīnes sed solū ad pticulares qui non sunt in aliqua dignitate vel potestate p̄stituti. sed potestates ⁊ rectores et dn̄i libere possunt in certis casibus occidere. mutilare. p̄scribere. ⁊ verberare. ꝑm q̄d culpa exigit. Circa q̄d notandū q̄ ecclesia habet duplicē gladium scz spūalem et materialē. Spūalis est excōicatō. depositō. degradatio. et hmōi q̄ ecclesia p seipam exercet. Materialē āt gladium qui est occidere et mutilare cōmittit potestatib9 seculi ꝓpter reuerenciaz sacramentor. ne manus deo cōsecrate ad dispensandū et tractandū sacramēta sanguine polluant. Unde nathan p̄phēta dō. volentez edificare ecclesiā dō ex pte dei p̄hibuit d. Nō edificabis mihi domū. glo. quia vir sanguinū es. ij. regū vij. j. paralip. xxij. dr. Multū sanguinem effudisti et plurima bella bellasti nō poteris edificare domuz nomini meo tanto effuso sanguine corā me. q̄ autez ecclesia hūc duplicē gladiū habet patz lu. xxij. q̄n discipuli dixerunt. Onē ecce duo gladij hic. Et xp̄s respōdit. satis est. ⁊ non dixit nō ē necesse. nec dixit sicut pt9 ea dixit petro. io. xviij. Mitte gla. tu. in vagi. o. enz q̄ gla. ac. g. pi. Petr9. n. tūc erat p̄sona particularis ⁊ q̄si p̄liādo voluit illū occidē q̄d nō licet. ¶ R ¶ q̄ āt ptātes possunt occidere et extimiare malos et p̄scribere ⁊ p̄dēnare p3 p tria ¶ Primo p3 p scr̄a pturā. ro. xiij. Nō enī sine cā portat gladiū. dei. n. miſter ē vindex in irā ei q̄ male facit. ¶ Secō idē p exempla in creaturis patz. ¶ Primū exēplū est in furiosis. quia sunt recludēdi ⁊ vinculandi ne sibi et alijs noceāt. q̄re ergo nō sunt recludē di et occidendi q̄ sibi ⁊ alijs nocēt furando et alios conturbando ⁊ occidēdo. nā pena augeri debet ꝑm q̄d culpa augetur Deut. xxv. Pro mensura delicti erit et plagarū mod9. Si ergo aliq̄ mag̃ nocēt

q3 furiosi magis sunt puniẽdi. ¶ Secundũ exemplũ est in aũmalib9 si.n.lupi ⁊ serpẽtes sunt occidẽdi ne homines ledãt. q̃re nõ similit homines q̃ viuũt vt lupi. ⁊ vt serpẽtes alios venenãt. q2 vt di. sene. qđ interest vt ex hoĩe quis in beluã ꝓuertat aut sub hoĩs figura ũmanitatẽ gerat belue. ¶ Similit ouis morbida sequestratur ne totũ gregẽ inficiat. ¶ Similiter ergo bõ malus debet bãniri et ab alijs bonis excludi ne alios corrũpat. ¶ Terciũ exemplũ ẽ in mẽbris corpis. nã salubriter vnũ membrũ abscindit ne totũ corpus putrefiat. sili mali hoĩes debẽt ãputari ne statũ bonũ ꝓmunitatis ꝓturbẽt et alios corrumpãt. ¶ Tercõ idẽ patz p factum dei. Nã deus ꝑmos pentes p transgressiõe ꝓcepti expulit de paradiso. et adiudicauit eos morti cũ tota posteritate sua cuz prius essent ĩmortales. ¶ Potestas autẽ minister dei est. vt di. aplus ad ro. xiij. Qui tanto melius iudicat q̃ntomagis se conformat regule diuine. Ergo ꝓt expellere ⁊ ꝓscribere. ⁊ morti ꝯdẽnare ꝑz exigenti az culpaz. sicut ds ĩuenit fecisse. Nã deus mãdauit q̃ ille q̃ ꝯ ꝓceptũ di sabbato lig colligebat dẽbat lapidari. nu. xxj. Simliter ille q̃ blasfemauerat deũ israel vt patz leui. xxiiij. Itẽ si deus morte eternã digne p culpa infligit. ergo mister di morte corpalẽ p eadẽ culpa infligere põt. q̃ q̃si nulla pena ẽ respcũ pene eterne. ¶ Hoc etiã p legẽ hũanã roboratur q̃ d. ꝑ ule gũ debz amittere q̃ grã sibi ꝓcessa abutit. vitã aũt ⁊ q̃cquid hẽm9 deus nobis ꝓtulit gratis. j. coz. vij. Quid hẽs qõ nõ accepisti. Ergo q̃ male vtit vita sibi data ꝓtra deũ ⁊ ꝓximũ viuẽdo debet ꝑuari vita Et sic patet nõ solũ malos hoĩes dẽre morte puniri: sed dẽnt oĩno occidi. Exo. xxij. Maleficos nõ patieris viuere. Et peccat grauit ptãs si dignos morte nõ occidit. Exẽplũ b9 pz in achab rege isrl q̃ pepcit benedab regi sirie et vnus de filijs ꝓphetarũ veĩt ad eũ di. Quia dimisisti viz dignũ morte ḋ manu tua erit anima tua ꝓ aĩa eius ij. re. xx. Idẽ patz in agag rege amalechita cui saul pepcerat vitã. ⁊ samuel ipm interfecit. j. reg. xv. Itẽ nota hic mirabile q2 ds mãdauit nõ solũ occidi malos sed etiã vsqz in terciã ⁊ q̃rtã generatõz delere exo. xx. Ego sum deus zelotes vindicãs iniq̃tatẽ patrũ in filios in tertiã ⁊ q̃rtam generatõez. Hoc exemplũ patz. ij. reg. xxj. q̃n tpe dauid facta ẽ fames tribus ãnis. et ꝯsuluit dauid doĩnũ. q̃ respondit ei ⁊ dixit. q̃ hoc erat q2 saul ꝓtra iuramentũ ꝑdecessoz populi interfecit multos gabaonitarũ. nec ḋ hoc facta fuerat vidicta Et dedit dauid gabaonitis duos filios saulis ⁊ q̃nqz nepotes filios filiorumz qui ramãserãt. qui suspẽderãt eos ⁊ stati cessauit plaga a populo Hoc etiã patz ĩ yeu cui q2 deleuit totaz ꝑgeniẽ achab. ⁊. lxx. filios eius decapitari fecit ds ꝓmisit facere cum regnare vsqz in scdam generatõez. vt patz. mj. reg. Et sic patz q̃ hoc ꝓceptũ solum refert ad psonas pticulares quib9 occidẽ nõ licet ꝓximuz aliquo mõ. ¶ Vbi nota q̃ ꝓximus occidit duobus mõis scz q̃ntũ ad corp9 ⁊ q̃ntũ ad aiam Quantũ ad corpus occidit tribus mõis. ¶ Primo vite emptõne. qđ fieri põt q̃ttuor mõis scz auxilio. cõsilio. manu ꝓpria. ⁊ debiti auxilij subtractõe vt q̃ bus incũbit ex officõ iuuare ⁊ defendẽ si nõ iuuãt occidunt. ¶ Secdo bonoz ꝓximorũ ablatõe. ecc. xxxij. Panis egentiuz vita paupum est. q̃ defraudat illũ bõ sanguis est ¶ Tercõ bonoz ꝓpriorz retentõne Amb. pasce fame morietẽ q̃ si nõ pauisti occidisti ¶ Quantũ autẽ ad aiam sili occidit ꝓximus tribus mõis scz ipuz ad peccatum inducendo dicto vel facto ipm ĩ peccato detinendo. et ipm ad peccatũ ꝓuocando siue p iniuriaz que fit ei.

siue p malū exemplū quod ei prebet.ro. xmj. Noli cibo tuo illū pdere pro q̄ xp̄us mortu⁹ est. Et sic patz qūo debet intelligi hoc preceptū. Non occides.qđ moyses antiquis iudeis q̄ egressi sunt de egipto ex pte dei dedit. Ad hoc aūt p̄ceptū xp̄s addidit p quod p̄ceptū declarat̄ d.q̄ nō solū non licet p̄rimū occidere sed nec ira sci in corde.nec signa iracundie ipi ostendere. ¶ Tribus aūt modis possu⁹ m⁹ primo irasci.p̄ter homicidiū de quo dictū est ¶ Idrio in corde odiēdo frēm ad mortē vel ad pditōem rerū suarū. Secđo in voce iracundiā exp̄mente p aliquā interiectōem vt heu.sicut dolor exp̄mitur a dolente.dū dr.heu.qđ idē signat racha in irascente. ¶ Tercō in voce cō⁹ tumeliā exp̄mente p aliquā vitupatōez. vt fatue. Et in istis tribus sicut ē gradus in culpa.ita ē grad⁹ in pena.q̄ maius est irā aliq̄ mō manifestare q̄z solo corde tenere.et mai⁹ ē irā p manifestā cōtumeliaz indicare q̄z in corde tenere.vel p aliq̄z vocē exp̄mere sine cōtumelia. In p̄mo eni vnū est solū scz ira.in scđo duo scz ira et vox irā rep̄sentās.in tercō tria.scilz ira vox irā rep̄sentās.t vitupij verbū. Et iō cōciliū qđ debet dicenti racha.maior pena est q̄z iudiciū quod debet solū irascenti et gehēna ignis que debet dicēti fatue maior pena q̄z iudiciū vel cōciliū. Qr vt d.aug.in iudicō q̄ueniūt iudices ad examinandū cām et adhuc locus supest ad euadendū sententiā p vias multas.i cōcilio aūt cōueniūt ad cōferendū de pena examīata iā cā qua scz re⁹ puniendus sit t adhuc locus supē ad euadēdū scz magis difficulter q̄z in iudicō.gehēna vo noīat illatōem pene q̄ reus punit.a qua nō restat effugiū. Quz si p illatōe q̄tumelie debet gehēna.qđ p hoīcidio infertur. qđ ē omib⁹ supradcis grauio⁹. Ad qđ dicēdū q̄ vt d.aug.hoīcidio similit debet gehēna. Sed in gehēna est maior t minor pena sicut in gloria est maior t minor glā. qr vt dr.aplūs.j.cor.xv. Stella differt a stella in claritate sic erit resurrectō mortuor. ¶ In fine nota q̄ hec tria scz irasci et dicere racha et fatue possunt esse sine peccato .imo cū merito t cū pctō mortali sicut accipiunt hic.et cū pctō veniali. Sine peccato sunt q̄n ex rōnabili causa fiunt. Qr vt dr.aug. Stoici dixerūt q̄ in sapientē nō cadit ira.nec alie passiones aīe. Peripatetici dixerūt q̄ in sapientez cadit ira et alie anime passiones.sz mod rate t rōni subiecte. Inter xp̄ianos vero nō est attēdendū si q̄s irascit sz ex q̄ causa et cui irascit qr si q̄s ex rōnabili cā irascit puta p̄pter malū qđ videt fieri et nō irascit fratri sz vicō fratris.talis ira nō ē peccatū.imo ē meritoria t vocat̄ ira p zelum. Quia vt d.crisp. Si ira nō fuerit nec doctrina p̄ficit.nec iudicia stant nec crimina p̄pescunt. Qđ patz ex formali diffinitōne ire. Est enī ira appetitus vindicte. Sz vt dictū est vindictā licet inferre malefactoribus.ergo vindictā appete de malis ex zelo iusticie similit licet.p̄s. Irascimi t nolite pec. Talis ergo est meritoria. Sic ira t⁹ fuit p̄bincesp̄tra sambri et ob hoc placauit deū et meruit sacerdociū sempiternū vt patz nu.xxv. Sic ergo plurimū irascunt̄ pentes filijs. ¶ Cū pctō vero mortali sunt cū aliq̄s deliberata rōe appetit. q̄ fiat de aliq̄ vindicta q̄ liter cūq̄z p̄tra ordinē rōnis p̄pter malū eius. puta q̄ appetat puniri eū qui nō meruit. vel vltra quā meruit.vel nō sm legitimū ordinez vel nō p̄pter debitū finē qui ē p̄seruatio iusticie et punitō culpe. talis irascit̄ frat̄ et nō culpe eius et vocat̄ ira p odiuz. Et hoc ē qđ hic dr. Omis qui irascit̄ frī suo reus erit iudicō. Talis ira ex suo genere ē peccatū mortale de qua xp̄s d.hic. Ali⁹ si aliquis appetet vīdictā leuē de aliquo

quã etiã si inferret nõ peccaret mortaliẽ. vt trabere aliquẽ puerũ parũ per capillos. Similiẽ si quis nimis ardenẽ iracsci tur interius et nimis exteriusꝙ ostẽdit sigñ ire. ita ꝙ ex vehemẽtia ire excidit a cari tate dei et ꝓximi peccat mortaliẽ. Et sic ex duob⁹ ꝓtingit peccatũ mortale in ira. scz ex inordinato appetitu vindicte. ⁊ ex vehemẽtia passionis ire que cõsurgit ex ascensione sanguinis circa cor. Cũ pecca to aũt venialꝭ sunt ꝗn ira nõ pfecte a rõ ne regulaẽ. vel ꝗntum ad appetitũ vindi cte. vt cũ quis nimis aliꝗãtum appetit magnã vindictã. ꝗz iusticia exigat. vl ꝗn tũ ad modũ irascendi vt cum motus ire aliquãtulũ interius vel exteri⁹ nimis fer uescit. vel ꝗn motus ire antecedit rõnez. Est enĩ ira materialiẽ diffiniendo accen sio sãgnis circa cor. et iõ ꝗn subito hõ ac cendit absqz deliberatõne rõnis sz statiz a rõne regulaẽ. ita ꝙ nõ impedit rectitu dinẽ rõnis est peccatũ veniale. glo. super illud. ps. irascimini et no. pec. di. Venialꝭ est ira que nõ pducit ad effectũ. Et sic pz scdm ¶ Tercõ ponit ꝓsilium salutare p qõ modus fiendi boni declaraẽ d. Si of fers mun⁹ tuũ ad altare. i. in ꝓspectu dei ad xpm qui altare dei dr. iuxta illd. heb. xnj. Habem⁹ altare de quo edere nõ ha bent ptãtem qui tabernaculo deseruiũt scz corpori quox de⁹ venter est. Qdcun qz mun⁹ sit siue ab obsequio in seruiẽdo xpo. siue a lingua in pdicando ⁊ laudan do xpm. siue a manu ĩ dando bona pau pibus ꝓpter xpm. Nã triplex ẽ munus. scz ab obsequio. a lingua. et a manu. Et ibi recordatus fueris ꝙ frater tu⁹ habet aliquid aduersum te. qz iniuste offendi sti eũ. quocunqz mõ. siue verbo siue fctõ offenderis eũ. Relinque ibi ante altare mun⁹ tuũ. i. ante xpm. vt scz hẽas ꝓposi tũ fu mũ seruiendi deo. Tunc enĩ relĩqs ante altare mun⁹ tuũ. cũ ꝓpositũ tuũ est firmũ ante deũ vt ei seruias. Sed vt gra tiosius ⁊ fructuosius sit seruiciũ satisfa cere debes ꝓmo fratri si ꝓsens ẽ. si autẽ ẽ absens vadas ad eũ in mente tua. vt scz hẽas firmũ ꝓpositũ cũ obtulerit se facul tas ei plenarie satisfaciendi. qz vt di. Hi larius nõ oportet ꝙ vadas vltra mare. si ubi est quẽ offendisti ad recõciliandũz sibi pedib⁹ corpis sed motib⁹ animi. Et vt di. crisо. Dẽmus enĩ recõciliari sicut offendim⁹. vt si verbo offendim⁹. verbo reconciliemur. ⁊ si facto facto. Et tũc mu nus nostꝝ erit acceptũ valde coraz deo. et merebitur vitã eternã. In cui⁹ figura dominus mãdauit ꝙ sacerdotes et leuite sacrificaturi ĩ templo ꝓus deberẽt laua re manus et pedes. ⁊ habere specula affi xa in libro eneo vbi lauabantur in qbus respicerẽt et abstergerent oẽs feditates. vt patz exo. xxv. ⁊. xxxvnj. Et sic patet ter cũ et ꝓsequenter totũ.

De epla. Sermo. lxxvii.

Quicunqz baptizati sumus in xpo iesu in morte ipius baptizati sum⁹ ro. vj. Si cut d. aplꝰ j. cor. xnj qui ignorat ignora bit. et iõ doctor et pastor dz esse valde so licitus in docẽdo. ne ꝓpli ignorantia sibi imputetur ad ꝓdemnatõez. ezech. nj. Sã guinẽ vero eius de ma. t. req. Propter a di. aplꝰ. j. cor. ix. Ue mihi si nõ euãgeliza uero. necessitas enĩ mihi incumbit. Sili⁹ popul⁹ dẽt esse valde solicitus audire ne ꝓpter ignorantiaz damneẽ ⁊ malũ agat esa. v. Propterea captiu⁹ duc. est ꝓplus m. eo ꝙ sci. nõ ha. Et idõ aplꝰ doctor gẽ tiũ in fide et veritate fuit valde solicitus nos docere omia necessaria ad salutem act. xx. Non enĩ subterfugi quo min⁹ an nũciarẽ vobis omẽ consilium dei. Prĩ cipiũ aũt ⁊ fons salutis anime sine ꝗ ne mo saluari potest est baptism⁹. Joh̃. nj.

Nisi quis rena. fuerit ex aq̃ & spi. n. p̃t. intra. reg. dei. Et iō in epla hodierna de baptismo p̃dicat aplus vt ipm cognoscamus et cognoscendo in ipo ambulem⁹. & abluti eius vtutē illibatā ꝓseruem⁹. In qua quidē epla aplus q̃ttuor facit. Primo innuit formā baptismi et virtutē ei⁹. quaz tenere dēmus In ꝓncipio eple. Secō ostēdit quō in baptismo xpo mortuo cō figuramur et similes ei esse debem⁹ ibi. Consepulti sum⁹ cū illo p bap. in mor. vt quō resurrexit xps a mort. p gl̄am patris. ita & nos in no. vi. am. Certō ostēdit triplicē fructū si hanc similitudinē illibatā ꝓseruem⁹. ibi. Si enī ꝓplan. facti sumus similitudini mor ei⁹. Quarto istū triplicē fructū hortat aplus romanos quibus loquebat brē et in illis omēs nos q̃ten⁹ nos brē velim⁹ ibi. Itaq; & vos exist. vos. mor. quidē est. pec. vi. aūt dō in xpo ie. do. no. Primo ergo īnuit aplus formam baptismi & vtutē ei⁹ dicēs. Quicūq; baptisum⁹ in xpo iesu. i. formā baptismi. quaz tradidit xps iesus. Que ē petre vel martine. ego baptizo te in no. pa. et fi. & spūsī. vt patz mat. xxviij. Docete inq̃t omēs gētes bap. e. in no. p. & fi. & s. s. Vel in baptismo quē instituit iesus xps. et quantū ad materiā et quātū ad formā. q̃ nisi fiat in aqua et suprādicta forma verboz seruetur nō ē baptism⁹. Vel in baptismo in q̃ opatur iesus xpc. q̃ virtus baptismi nō est ab aqua. neq; a verbis. neq; a baptisante. neq; a baptizato. sed a iesu xpo. q̃ vis mediante aqua et vbis xps cōferat virtutē in baptismo. Unde aqua & vbū nō sunt medii p quod baptism⁹ opatur sicut pcausaz efficiētem principalē. sz sūt medii in q̃ confert salus. et sine quo baptism⁹ non ꝓfert. Quicunq; ergo sic baptizati sum⁹ in morte ipius xpi baptizati sumus. i. in efficatia et virtute mortis christi baptizati sumus. q̃ vtus mortis xpi baptismo opatur et p baptismuz nobis applicatur. qđ patz q̃ omnia illa q̃ mors xpi bēt efficere in nobis. in baptismo et p baptismū nobis applicant̃ et effectū habēt et nō ante baptismū. Ergo baptism⁹ bēt efficatiā et opatur i vtute mortis christi. Et q̃ causa ꝑmaria magis ē influens sup causatū cause scde ideo potius debemus dici baptizati & mūdati in morte christi q̃z in baptismo. Sunt aūt nouez que bēt in nobis efficere mors xpi que in baptismo nobis conferunt. ¶ Primū est mūdatio aīe a culpa & macla peccati. Nā xps pēdēs in cruce oīa peccata deleuit apoc. j. Lauit enī nos a pec. no. in san. suo. Hec mūdatō ꝓfert nobis in baptismo. Unde baptism⁹ sicut lauat exterius corpus sic mūdat interius animaz. ezech. xxxvj. Effundā sup vos aquā mūdā et mū. ab om. inq̃. ve. ¶ Secōm ē ablatō pene. q̃ xps pēdēs in cruce sustinuit penā sufficientē p omib⁹ peccatis q̃ fctā erāt vel fieri poterāt. imo sustinuit penā excedentē peccata centūmiliū mundoz̄ esa. lnj. Vere lang. no. ipe tulit & do. no. ipe p. Et infra. Et do po. in eo iniq̃. o. no. In huius figura vt d. aug. de latere christi pendētis in cruce exiuit sanguis et aq̃ vt ptz. io. xix. Sanguis solutōis et redēptionis aq̃ ablutōis. Et in bui⁹ signum dicit aplus ad col. ij. q̃ xps cyrographū delicti qđ erat cōtrariū nobis tulit de medio et affixit illud cruci. Nā q̃n solutū est debitū cyrographū dilaniat̃. Hoc totū in nobis bap. opat̃ in vtute passionis xpi Q̃z vt di. aug. In puulis delet peccatū originale. in adultis originale & actuale Et iō baptizato nulla penitētia est iniungēda Quz contra. Peccatū nō p̃t ordinari nisi p penā vt d. aug. Et silr sicut nullū bonū manet irremuneratum. ita nullū malum remanet impunitum. vt di. aug. Et dicēdū q̃ peccata eoz̄ qui baptizant̃ punita

sunt in corpe xpi in cruce. cuius membrū effi
cit bō i baptismo. Unū aūt membrū bene
pt pati penā p alio. Nā caput amputat̄
p vulnere qđ manus inflixit. ¶ Terciū
est refrenatō cōcupiscētie male. Nā xps
pēdens in cruce enarrauit et ꝓfregit vi
res peccati vt vltra nō dnēntur. vt dicit
aug. Et in hui⁹ figura vt ipe aug⁹. d. mā
dauit dominꝰ moysi vt suspēderet ꝑpen
tē in ligno vt pt⁊ Nu. xxi. Serpens vene
nans boīes erat ipm peccatū occidēs boī
nes in anima. quod suspensuz ē in ligno
crucis. Suspensus aūt vel crucifixꝰ. nō
habet vires nisi soluat̄. sic bō nisi recedat
a cruce. peccatū nō pt ei nocere. Peccā
tū solū in cruce est ligatū. alibi aūt vires
habet magnas. Hoc ꝓfertur nobis i ba
ptismo. nā p dei grāz que in baptismo cō
fertur cōcupiscētia refrenatur. ⁊ peccatū
pdit vires nec vlterius potest nobis do
mīari nisi velimꝰ. Et hoc pt⁊ in aliis na
tōnibꝰ que baptisate nō sunt. naz ꝓcupi
scentia magis feruet in eis. et peccatum
magis dnātur eis q̄z bis q in vtute baptis
mi le ꝓseruāt. Patet etiā hoc in peccato
ribꝰ quibꝰ peccatū dnātur. nā xpiam pec
catores exciderūt ab hac vtute ¶ Quar
tū est liberatō dyabolice ptātis. Nā xps
in cruce vicit dyabolū et totū exercitum
eius. aug. Man⁹ inermi et affixa cruci
debel. aere. po. Et religauit eū in inferno
vt patet apoc. xx. esa. xmj. Uerūtamē i in
ferno detraberis in pfundū laci. Et per
cōsequens nos omnes a ptāte dyaboli eri
puit. col. j. Qui eripuit nos de potestate
tenebrarū ⁊ trā. in reg. fi. di. s. Hoc autez
nobis in baptismo ꝓfertur. qr cū dyabo
lus nobis nō dnētur nisi p peccatuz. Et
peccatū in baptismo tollat̄ vt dictuz est.
liquet q in baptismo a dyaboli ptāte eri
pimur. vnde cātamus. caput draconis sal
uatoꝛ ꝓtriuit in iordanis flumīe ab eius
ptāte nos omēs eripuit. Hoc fuit figura

tū exo. xv. quādo in mari rubro pharao
cum toto exercitu suo submersus ē. Sā
re rubrū est baptismus rubricatus sanḡ
ne xpi. ps. Contriuisti capita draconum
in aquis ¶ Quitū est vestitō honorabi
lis vestis virtutū. Nā xpus in cruce ꝓfe
cit mirabilē vestē virtutū. Qr vt di. aug.
omēs virtutes fuerūt in cruce nec exem
plū alicuius virtutis ad informādaz vi
tā nostrā totā abest a cruce. Hec vestis
fuit figurata p tunicā incōsutilē xpi quā
xps reliquit peccatoribꝰ induendā q̄ nō
potuit scindi. qr nullus pt eā habere per
ptes nisi totā. Hanc tunicā induit nobis
in baptismo deus. qr baptisato omēs vir
tutes infundunt. In baptismo bō nascit
ad vitā grē ⁊ exuit totā vestē veterē ⁊ iō
remanet nudus. ꝓpter qđ deus pat ei dic
tā vestē mirabilē. que nunq̄z putrescit q̄
renouatur ḋ die in diē. que tenet boīem
calidū in amore dei. que custodit eum ab
omni lesura. et facit dignum nuptijs spō
si eterni. quā quicunqz nō habuerit de il
lis nuptijs cū damno ⁊ vitupio expellet
Mat. xxij. Amice qūo huc intrasti non
hēns vestē nuptialē. Et in signū hui⁹ in
oleuit ꝓsuetudo q ꝓpatres ⁊ ꝓmatres do
nāt tunicā puero q̄z ad baptismū tenue
runt ¶ Sextū ē apto celi. Nā xpc. in cru
ce aperuit celū. i eo q obstaculū sc̄z peccatū
qđ nos ꝓhibebat intrare amouit ⁊ vtu
tem introeundi ꝓtulit. Totū hoc fit i no
bis in baptismo. ad quod significandum
xpo baptisato aptū ē celū. vt p⁊ matb. mj.
q̄re enī tūc aptum fuit celū. cū nec igredi
nec egredi aliq̄s de celo dēbat nisi qr sig
ficauit q baptisato celum apti. ¶ Septi
mū ē habitatō toci⁹ trinitatis. nā in cruce to
ta trinitas in xpi būamtate fuit. qr vt di.
aug. indiuisa sunt opa trinitatis. q̄muis
enī passio soli filio appropet̄ ⁊ solus filiꝰ
dicat̄ passꝰ. tamē tō trinitas fuit passiōez
opata sicut et incarnatōez. iob. xmj. Nō

credis quia ego in patre et pater in me ẽ ibidẽ Pater in me manẽs ipe facit opa Et similit est de spũsancto. Hec autẽ habitatio trinitatis et diuinitatis ī christo nõ fuit cognita nisi p mortẽ xp̃i q̃ mor/te oĩa elemẽta testata sunt xp̃m esse verũ deũ. Unde ille centurio dixit. Uere filius dei erat iste.iohã.xix. Et ideo trinitas dei ⁊ deitas xp̃i nõ habitauit in cordib⁹ boũm p verã fidem nisi p mortez xp̃i. Et ideo xp̃s ait io.xvj. Expedit vobis vt ego vadam. Si enī nõ abiero paclitus non veni ad vos. Et nisi formã humanitatis subtraxero me vt verũ deũ nõ cognoscetis.vt di.gre. Hec autẽ habitatõ fit ī nobis in baptismo q̃ p baptismũ ⁊ ī baptismo fit homo templũ dei.j.cor.iij. Templũ dei sanctũ ẽ quod estis vos. Ibidẽ. Nescitis q̃ templũ dei estis et spũssanctus ī vobis habitat. Nã in baptismo mundatur aĩma ab omī peccato ⁊ virtutib⁹ adornatur.vt dictũ ẽ.⁊ p ꝯsequens fit dignus habitaculũ dī. Et iõ ī collatõe baptismi ẽnitas inuocat̃.et hoc fuit figuratũ in cristo baptisato.nã ibi trinitas apparuit.pater in voce.spũssanctus in columbe spẽ. ⁊ filius ī humanitate. Octauũ est adoptõ filioꝝ dei que facta fuit in cruce.nã xp̃us in cruce fecit pacẽ inter deũ ⁊ hoĩez ⁊ ad magnũ amorẽ dei reduxit hoiem.intãtũ q̃ de⁹ adoptauit eum sibi in filiũ Et ideo statī xp̃o mortuo hereditas filij data est homī.sc̃z vita eterna.q̃ vt d.apl's ad ro. viij. Si filij et heredes.be.quidez.dei coheredes aũt xp̃i.luc. xxiij. Hodie mecuz eris in padiso. id est sicut filius⁹ adoptiu⁹ eris heres glorie patris mecũ. Hec autẽ adoptõ fit ī baptismo.q̃ ibi renascimur in filios dei.ī vtero ecclesie.et ideo extrũc vocamur xp̃iani.i.filij et fratres xp̃i.j.io. iij. Uidete qualẽ ca.d.n.d .vt filij dei nomur et sum⁹. Gal'.iij. Quoniã aũt es.fi.dī.mi. dī.s.fi.in cor. ve.cla.ab.pater. Et in in h⁹ figura sup xp̃m baptisatuz venit vox di. Hic est filius meus dilectus. ¶ Nonũ est ꝯsignatõ electoꝝ. Nã in cruce cõsigti sunt electi a reprobis .nã latro pendens ad dextraz xp̃i ⁊ credẽs vẽ ip̃m eẽ filiũ dī et innocenter pacientẽ.deuote se ei recõmẽdans.signauit omẽs electos qui p christi passionẽ saluabunt̃.latro vo pendẽs ad sinistrã et blasphemãs eũ.nec in eũ credẽs signauit omẽs reprobos qui ex passione xp̃i nihil boni reportabũt .sed malũ. Hec aũt cõsignatõ fit in baptismo.nã in eo imprimit̃ caracter. qui ẽ quoddã signuz distinctiuũ xp̃ianoꝝ ab alijs in aĩa existẽs.p quẽ hõ fit abilis ad recipiendũ sacramẽta ecclesie nã sine tali nullũ sacramentũ p̃t quis accipe. Et hoc figurat̃ per hoc.q̃ in baptismo inungit̃ baptisandus in modũ crucis.q̃ in baptismo recipitur caracter vt q̃dã signũ crucis distinctiue vt aliqui cruce signant̃ ad aliquid spẽale.ezech.ix. Signa thau sup frõtes virorũ dolentiũ et gemẽtiũ. Et sic p̃z p̃mus Secdo ostẽdit quõ ī baptismo xp̃o mortuo ꝯfiguramur et similes ei eẽ debem⁹ q̃ immersio pueri in aquã.significat sepulturã xp̃i.⁊ trina ĩmersio signat triduz sepulture xp̃i.et erectõ pueri de aqua sigt resurrectõez xp̃i. Ergo in eo q̃ in aq̃ ĩmergimur ꝯsepelimur xp̃o mortuo vt ꝺ ĩceps mortui sim⁹ mdo.⁊ ī eo q̃ de aqua eripimur ꝯsurgim⁹ cũ xp̃o de morte sclz peccati. Quõ ergo xp̃s resurrexit a mortuis p gl'am patris.i.ad honorẽ ⁊ gloriã patris ita et nos postq̃z ī baptismo mortui fuerim⁹ omib⁹ peccatis et mundo ⁊ vite veteri que ẽ p̃m carnẽ dẽm⁹ resurgere de morte culpe ad vitã gratie. ⁊ in novitate vite spũs ad dei honorẽ ⁊ gloriaz ambulare.ephe.v. Surge qui dormis et exurge a mortuis et illuminabit te xp̃us Dicitur autẽ vita spiritus nouitas vite quia vt dicit apl̃us.j.cor.xv. Prius qõ

anumale est deinde quod spūale. Et ido vita spūs dicit nouissima vita. j. cor. xv. Ibi dē. Primus homo de terra terrenus. se cūdus hō de celo celestis. Et ideo sicut portauim⁹ imaginē primi hoīs ita porte mus imaginē secūdi hoīs scz cristi q̄ fm deū creatus est in iusticia et sācitate cu⁹ ius filij facti sumus. et quē in baptismo p̄mis.m⁹ imitari. ephe. v. Imitatores dei estote sicut filij dei carissimi. ¶ Hec aūt nouitas vite in decē consistit. ¶ Primo in baptismi susceptiōne. iohā. iij. Nisi quis renatus fuer. ex aqua ⁊ spūsancto. nō pōt introire regnuz dei. ¶ Secūdo in mēbrorū mortificatōne. ij. cor. iiij. Sem p mortificatōem xp̄i ihesu in corpore nrō circūferētes. vt ⁊ vita ihū in corpibus nostris manifestetur. ¶ Tercō in bono rū et diuiciarū mundi renunciatōe. luce. xiiij. Nulī quis renū. omī. q̄ pos. nō p̄t me us eē discipul⁹. ¶ Quarto in mandato rū dei obseruatōne. mat. xix. Si vis vitā ingredi serua mandata. ¶ Quīto in in iuriarū dimissione. luc. xvj. Dimittite ⁊ dimittemini. ¶ Sexto in dei et p̄rimi p fecta dilectōne. math. xxij. Diliges domi nū de. t. ex. ⁊c. Et primū sicut teip̄m. ¶ Se ptimo in vere penitēcie assumptōne. lu. xiij. Ita dico vobis nisi penitētiā ege. oēs simul pibitis. ¶ Octauo in mortis me ditatōe. ecc. vij. Memorare nouis. tua et ineter. non pecca. ¶ Nono in passionis xp̄i recordatōe. Tre. iij. Memorare pau pratis et transi. m. absin. ⁊ fellis. Memo ria memor ero et ta. in me ani. m. ber. Ui sa xp̄i passione quis est tā delicios⁹ qui nō p̄tineat. tā malicōsus qui nō abstine at. quis tā iracundus q̄ nō p̄donet. Decimo in vite eterne certa expectatōe. tho. ij. Filij sanctoz sum⁹ ⁊ vitā illaz expecta mus quā deus daturus ē his qui fidem suā nūq̄m mutant ab eo. p̄s. Credo vide re bona dnī in ter. viuē. Et sic p̄tz scōm

¶ Y ¶ Tercō ostēdit triplicē fructū si sic in hac vite nouitate ambulauerim⁹. per quā xp̄o simulamur. ¶ Primus ē resur rectō p̄ma scz gratie. apoc. xx. Beatus q̄ habet p̄tem in resurrectōe p̄ma. Qui cō plantati. i. simul plantati facti sum⁹ simi litudini mortis ihesu christi et hoc in ba ptismo. simi. erimus cōplātati facti simili tudinis resurrectōis eius. i. si in plantati one qua p̄ baptismū plātamur ī ecclesia di. fuerim⁹ simules morti xp̄i. vt sicut xp̄s semel mortuus ē ⁊ mors illi vltra nō do mīabit. ita ⁊ nos postq̄z semel fuerimus mortui in peccatis ⁊ delictis nostris. et ab ip̄is in baptismo fuerim⁹ mūdati. nō moriamur amplius in peccatis. tunc eri m⁹ xp̄o similes resurgenti. qui resurgēs a mortuis iā non moritur. Et sic hēmus resurrectōem grē similē resurrectōni xp̄i in nouitate vite firmiter ambulāte. ⁊ sic sp cū dnō erimus. q̄ et in morte ⁊ in vita sum⁹ ei similes ¶ Secūs fructus ē erner uatō cōcupie ⁊ destructō peccatoz. q̄ in tali cōplantatōe ⁊ similitudīe mortis et resurrectōis xp̄i que fit in baptismo. per quā in nouitate vite ābulamus. vet⁹ hō noster. i. cōcupia carnis. que vetus hō di cit. q̄a vete hoīe adā tracta ē. crucifigit. .i. p̄ grām dei auferunt et vires. vt nobis dnāri nō possit. ⁊ corpus peccati. i. ꝓgeri es peccatoz. similiter destruit in baptis mo vt dictū ē vt nobis dnāri non possit. nisi velim⁹. q̄ q̄ mortuus ē peccato scz in baptismo. iustificatus ⁊ mūdatus est ab ip̄o peccato. ⁊ quantū ad culpā et quan tū ad penā. vt dictū est. Uel aliter et me lius dicendū ē. q̄ hic reddit ratōnem isti us p̄mi fructus q̄. si cōcupiscentia car nis ē debilitata ⁊ refrenata. ita q̄ nō p̄t nos cogere ad peccandū. et cōgeries pec catoz est destructa. poterimus esse simi les xp̄o resurgenti. vt scz ampli⁹ nō mo riamur peccato a quo sumus iustificati

et mundati. ¶ Tercius fructus ē resur/rectio secūda .scz glā q: credim⁹ veracit q si mortui fuerim⁹ in hac vita mūdo ⁊ peccatis sicut xp̄s mortu⁹ fuit. ⁊ in xp̄o ⁊ ppter xp̄m mortificauerim⁹ mēbra nostra viuem⁹ simul cū xp̄o vita beata ⁊ perpetua.qua xp̄s viuit. q: ipe resurgens a mortuis nō amplius pt mori.neq3 mors pōt ei dnāri Hā q mortu⁹ est peccato.i. ppter peccatū tollendū et destruendus mortu⁹ est semel.i.vna eius mors sufficit ad peccatū tollendus ⁊ hoīes iustificandum.Hebr.x. Una enī oblatōe cōsūmauit in sempiternū iustificatos. Ex q mō viuit viuit deo.i.in deo qui ē vita perpetua.Iob.xj. Ego sum resurrectō et vita Et sic q mortu⁹ fuit semel.hoc fuit inq̄ntum hō vt p hoīne satisfaceret. Sed mō viuit inq̄tū deus qui est vita eterna. et mori nō pōt.qua vita etiā nos viuemus Iob.xvij. Volo patet quos mihi dedisti vt vbi ego sum ⁊ illic sint mecū scz in eadē vita.Et sic pz terciū. ¶ Quarto istū triplicē fructū hortat aplūs romanos q̄bus loquebat habere.⁊ in illis omēs nos. q: omēs debē⁹ nos existimare in vita ista mortuos esse pctō et mōdo.⁊ viuētes deo. .i.ad honorē dei.Colł. Mortui enī estis mōdo et vita vr̄a abscondita est cū xp̄o in deo.Et hoc ē qō ipe d.in xp̄o iesu.i.i forma et exēplo xp̄i iesu.i.in virtute iesu cristi.quia sine ipo viuere non possumus. Io.xv. Sine me nihil po.f.Et sic pz q̄rtus Dnīca.pij.de euā.

Cum turba multa esset cū iesu nec ha.qō man. Quo.disci ait illis misereor sup turbā ⁊c. Mar.vnj. Sicut patz io. vj. Christus vocat se viuū ⁊ verū panem. Ego sum inq̄t panis viu⁹ qui de celo descendi.Et q: duplex ē vita scz amīe ⁊ corpis.iō duplicit nos pauit. scz quātus ad aīaz exēplo caritatis ⁊ vbo vitatis nos informādo.act.j. Cepit iesus facere ⁊ docere. Et q̄ntū ad corpus pane materiali reficiendo.vt in hoc euāgelio patet In q̄ quidē euāgelio q̄nq3 summarie ptinent Primū ē xp̄i miseratō sup turbā indigentē. In pncipio euāgelij. Scdō ē discipl̄orū dubitatō sup potētia dei oia valentē ibi.Et respōderūt discipuli sui. Unde istos q̄s poterit hic saturare panibus in solitudine.Terciuz ē xp̄i interrogatō vt refectōem miraculosaz faceret euidētez. ibi.Quot panes hētis.Quartū ē mod⁹ quē tenuit sup refectōez quā mandauit apponi āte turbaz famelcentē ibi.Et pce. tur.discu.sup terrā et accipiens septē panes gra.agēs.fre.⁊ de.di.s.vt ap. Quīto subiungit euāgelista numerū sportaz ⁊ reliquiis sublataz ⁊ numerū māducantū ad dei glorīā et nostrā instructōz. ibi Et sustu.qō spa.de frag sept.spor.erāt āt q̄ mand.quasi q̄ttuor milia ⁊ dimi.e. ¶ Primo ergo ponit di miseratō sup turbā indigentē.q: turbe nō habētis vt cō/mederet misertus ē.Et hoc ē. Misereor sup turbā. Et q: oīs creatura dēt creatorē suū sequi.iō filius dei postq̄m misert⁹ ē hoīs.omis creatura miserta ē ei. Otiz enī erāt quattuor incōpassibilia hoī. scz deus.angeli.celū.et mors. Hā deus hoī nē sibi recōciliare nolebat.angeli aīmas nr̄as ad celū ḡportare recusabāt. celum erat hoī clausuz.et mors oēs ad tartara demergebat.Sed pt⁹q̄z deus hoī ē misertus euz sibi reconciliauit.angeli aīas nostras ad celū deportant.celū manet apertum.et mors nisi volentes ad tartara demergit. Et tanta fuit dei miseratō circa hoīem.q hec quattuor placauit ⁊ sibi cō passibilia fecit .Et hoc ē qō d. Misereor sup tur.et volo q oīs creatura eius misereatur. ¶ ¶ Notanduz autē q quattuor mouerunt xp̄m ad turbe miserendō

et pascendum.scilz ꝓprietas naturalis. numerositas popularis.penitētia salutaris.et indigentia rei familiaris. ¶Primus fuit ꝓprietas naturalis.Christꝰ enī fuit verus deus et verus homo.ex vtraqz autē parte fuit misericors.nā inq̄ntū homo processit ex progenie dauid.cuiꝰ misericordia ꝫ clemētia in scriptura magnificatur et p̄dicatur.esa.lv. ¶Dias dauid fidelis.Et.j.macha.ij.Dauid in sua misericordia ꝓsecutus est sedē regni i seculā.Et hoc allegauit chananea petens miserere filie sue di. ¶Diserere.m.fil.da. mat.xv.quasi.di. Ex patre tuo habes q̄ sis misericordissimꝰ.Hoc etiā allegarūt milites benadab regis syrie dicētes.Audiuimus q̄ reges israel clementes sunt ⁊c.vt patz in libro regū.Similit inq̄ntum deus oīno sibi ē propriū et naturale misereri.greg.in collecta.Deus cui ꝓprium ē misereri semp ꝫ pcere.p̄s.miseratões eiꝰ sup oīa o.eius ¶Punire autē est extraneuz et alienum deo.esa.xxviij Ut faciat opus suum.alienum est opus eius ab eo Opus dei est omīa ordinare.quia sapientissimꝰ ē cuiꝰ ꝓprium est ordinare.sap. xi.Omīa constituisti in numero ponderе et mensura. ¶Peccatū āt nō aliter misi ꝑ penaz ordinari p̄t ꝑ quā reducitur ad ordinem iusticie. Et iō deus vt hoc opꝰ suum faciat.scz vt reducat peccatorē perpenam ad ordinē iusticie.alienum ē hoc opus suum scz punire ab eo.i.sibi nō cōpetit ſm naturam. Et ido deus iuite punit.et cum dolore.esa.j. Heu consolabor ego sup hostibus meis et vindicabor de inimicis meis. Et ideo multuz expectat peccatores. vt non puniat sed misereat eorum.esa.xxx. ¶Propterea expectat deus vt misereatur nostri.Exemplum de ape que naturaliter mellificat.et concita ta pungit.sic facit deus. ¶Nam in principio omībus creaturis magnā gratiam et misericordiam fecit.sed postea cōcitatus peccatis expulit āgelos de celo ꝫ homines de paradiso.et misericordia eius videbatur in celo recluſa.p̄s. Dnē in celo misericordia tua. In processu vo temp̄is iterū incepit mīam suam extendere.i q̄ndam partē terre.et ad quendā ꝓpīm.s.iudeorum.quē plantauit ꝫ multis gratijs et mirabilibus beneficijs est ꝓsecutus ꝫ suam noticiā ei dedit.p̄s. ¶Notus in iudea deus.Et quia nō poterat amplius in ira misericordiā ꝓtinere.eo q̄ contra naturam suam erat.ideo misit filiū suuz vt omniū misereretur. ꝫ omībus magnas gratias faceret.10.j. Grā et veritas peruenit xp̄m facta est.Et iterū de plenitudine eius nos omēs accepimꝰ gratiaz p̄ gratia.Et hoc est quod hic dicit.¶Misereor sup turbaz oīm populorum quia ecce iā triduo sustinent me.i.p tria tempa.expectant a me sibi misericordiā exhiberi. sczz tpe legis nature.tempe legis scripte ꝫ tēpore gratie reuelate.q̄ ecce post veniūt mihi misericordiā postulātes nec habēt quod manducent q̄ panis viuus meliorem manna omīs saporis suauitatē habens qui de celo descendit cibus angeloruz et pfectoꝝ hoīm nondum erat institutus. Et iō homo vsqz ad illud tempꝰ nō habuit cibum vtutis ꝫ vite ad comedendū Sed xp̄s misertus est eius.et dedit ei cibum aīe et corporis in q̄ magna eius misericordia designatur.Et nota q̄ xp̄i misericordia circa turbā hoīm ſm omnem moduz magnitudinis magna esse appāret. Nā quadruplicit dr aliquid esse magnū. ¶Al ¶Drīo aliq̄d dr ee magnū .i.altuz vt turris magna.i.alta. Sic mīa xp̄i est magna altitudīe.q̄ vsqz ad celuz. ad q̄ hoīes introducit.p̄s. Magnificata est vsqz ad celum misericordia tua. ¶Secūdo dr aliq̄d magnū.i.pfundū vt puteus magnꝰ.i.pfundꝰ.sic mīa xp̄i ē magꝫ pfun

ditate.q2 de inferno eduxit aīas defūcto
rū.ps. Mdia tua ē magna sup me et edu/
xit a.m.ex infer.infe. Tercō aliqd dr
magnū.i.amplū vt platea magna.i.āpla
Sic mia xpi est magna āplitudīe.q2 ī to
to orbe terraꝝ nō ē qui misericordiā xpi
non sentiat.ps. Mdia dnī plena est tra.
Quarto dr aliqd magnū.i.longū. vt
magna via.i.longa. sic mia xpi ē magna
longitudīe. q2 a seculo vsqꝫ in seculuꝫ et
ab eterno vsqꝫ in eternuꝫ.ps. Misericor
dia dnī ab eterno vsqꝫ in eternuꝫ. Et sic
ſm omnē dimensionē misericordia xpi ē
magna circa hoīem.ephe.nj. Hoc ora vt
possitis cōprehendere cū omib⁹ sanctis.
que ē la.lon.pfun.ꝛ sublī.sup. in miseri/
cordia xpi. ¶ B ¶ Secōm qō xpm mo/
uit ad turbe miserendum fuit numerosi
tas popularis.q2 turba multorū homi/
num in quib⁹ credendū ē ꝙ multi erant
magni meriti.qui dei beneficiuꝫ ꝛ miseri
cordiā meruerūt. Si enī deus olim ad p̄
ces moysi vnius homīs diuisit mare. ꝛ
eduxit aquā de petra.et pluit cotidie ce
lo filiis israel.vt patꝫ exo.xvj.et ad p̄ces he/
lye abstulit pluuiā ꝛ reddidit ꝛ multipli
cauit farinā ꝛ oleū illi vidue ō sarepta si
donioꝝ.vt ptꝫ.nj.reg.xvij.multo magis
nunc ad p̄ces multoꝝ quorū fames ad
deum clamat multiplicabit pances mat.
xvnj. Si duo ex vobis consen.sup ter.ō.
omī re.q̄cū.pe.fu.l.a pa.me. Terciū qō
mouit eū fuit penitētia salutaris.q̄ p tri/
duuꝫ quo turba cū xpo fuerat designat.
et hoc ē qō d. Misereor sup turb.q2 ecce
iā tri.su.m. Mathe⁹ vo ait q2 triduo p/
seuerant mecū. Triduū autē penitētie ē
dolor contritōnis.pudor confessionis. ꝛ
labor satisfactionis. Hec autē est via tri
um dierū .quā filij israel petebant ire in
desertū ad sacrificandū deo.exo.nj. Uiā
triū dieꝝ ibim⁹ vt īmolem⁹ dnō deo nrō
Quartū qō mouit eū fuit indigentia rei
familiaris que ex trib⁹ causabat. Primo ex sumptōne ciboꝝ q2 vt dicit crisos.
per duos dies p̄cedentes omnes cibos
quos secum tulerant iam comederant.
Secundo ex penuria et ariditate lo/
corum quia in vasta solitudine erāt vbi
nec fructus terre nec cibi venales inuenī
ebantur. Tercio ex distantia domoꝝ
quidam enim de longe venerūt ꝛ a do
mibus suis multum distabant. Et ideo
anteq̄m ad eas peruenissent nisi ꝙmedi
sent defecissent in via vt christus hic di.
Et sic patet primum. ¶ C ¶ Secundo
ponitur discipulorū dubitatō super re/
fectōne turbe prouidenda. Unde enī Un
de istos quis poterit hic saturare pani/
bus in solitudine. Nō enī recordabant
alterius refectōis de quīqꝫ panib⁹ ordei
aceis ꝛ duob⁹ piscib⁹ quā āte fecerat. vl
si recordabātur diffidebant an mō possꝫ
sile facere.et an scdo deus exaudiret eū.
Per quod pꝫ ꝙ eū verū deū nō credbāt
sꝫ credebāt eū magnū amicū dī.iob. xmj.
Tāto tpe vobiscū sum ꝛ nō cog.m. Et sic
pꝫ scdm. ¶ D ¶ Tercō ponit xpi ītero
gatō vt refectōeꝫ miraculosā faceret eui
dēte. Aut enī q̄t pa.ba. Qui dixerūt. De
p̄. Q2 vt d. Remig⁹. Nō iō interroga
uit q̄si ignoraret.q̄t hērent. sed dū illi re/
spōderūt septē.q̄ pautōres essent eo āpli
us ꝛ melius miraculū appareret. ꝛ noti⁹
fieret. In hoc ergo ipm xpm imitari de/
bem⁹ vt opa nrā in luce vtutū sint facta.
ad dī hōrē ꝛ p̄simi edificatōeꝫ. matb.v.
Sic luceat lux ve.co.ho.vt vi.o.ve. bo.
ꝛ gli.ō.pa.ve.qui in celis ē. Et ad phi.mj
Modestia vrā no sit o.ho.oīs q̄ male a/
git odit lucē ꝛ nō vult venire ad lucē.vt
nō arguant opa eius.vt dr io.nj. Cauen
dū ē tamē ne dū bono exēplo volum⁹ p/
ximū edificare vento vane glie circūfera
mur.ꝛ p̄seqūntis meritū p̄dam⁹.ꝛ int fatu
as virgines ēputemur. De q⁹ dr mat.

xxv.q vacuas lampades tenebant ī ma nib⁹ plenas vento. Mat.v. Amen dico vo r.me2.s. Q2 ventū quesierunt ⁊ vētuz p munere habuerūt Unde si bono ope quod facim⁹ tēptatio vane glozie mentē pulset et nos debiles ad consentiendū vel cadendū sentim⁹. q2 ventus valō subtilis est. debē⁹ attenter bona facere ⁊ pl⁹ mrāz salutē q̄z ꝓximi edificatōez diligere q2 caritas ozdinata incipit a seipa Unō Mat.vj. Cū ozaueris intra cu.t. et clau. osti. oza patrē tuū Hic cadit exemplū de quo greg. in dyalogo loquit de quodaz pegrinū ad hospiciū recipiēte. vt melior epō suo ab boibus haberet cuius filiuz vnicū pegrinus in ignē piecit et dispazu it vt daret intelligi quo aīmo et merito fuisset receptus. Et sic ptz terciū. ¶ E ¶ Quarto ponit modus quē xp̄us tenuit sup refectōne. quā mādauit apponi ante turbā famelscentē q̄ consistit in q̄ttuoz.

Mā ꝑmo mādauit turbe discūbere sup terrā. Scdo accepit septē panes et grās agens fregit ⁊ multiplicauit ⁊ de. discipu. suis vt darent turbe. Tercō recepit pau cos piscículos ⁊ ipōs benedixit et multi plicauit et iussit apponi. ¶ Quarto mandauit de fragmētis que supauerāt septē sportas īpleri. Et sic patet q̄ refectō hec differt ab illa de quinqz panib⁹ ozdeaceis et duob⁹ piscib⁹ quā narrat io. quātū ad sex. Primo q2 ibi fuerūt q̄nqz panes hic vero septē. Scdo q2 illi fuerūt ozdeacei. isti vero triticei q2 qō simplicit dicit panis de tritico est. qō autē dz panis cuz additam ēto ē de alijs frugib⁹ vt panis de ozdeo vel milio. Hi autē sine additamēto dicti sunt septē panes illi autē quiq̄z panes ozdeacei. Tercō q2 ibi fuerūt duo pisces solū. hic vero plures licz pauci et pui. ¶ Quarto q2 illi sederūt sup fenū. isti vero sup nudā terrā. ¶ Quinto q2 ibi fuerūt q̄nqz milia boīm ad mādu candū. hic vo q̄ttuoz milia. ¶ Sexto q2 de illis. xij. cophini fragmentis pleni fuerūt eleuati. hic aūt septē sporte fuerunt eleuate plene. Littera plana est sed ei⁹ misteria sunt nobis sub breuitate requirēda. ¶ Notandū ergo q dz io. xxj. multa quidē et alia signa fecit ihesus. que si scribant p singula nec ip̄m arbitroz mūduz cape posse eos qui scri. sunt libros. Tot aūt scripta de factis ⁊ dictis xp̄i que sufficiunt ad illuminandū fidē nostrā. ⁊ informandū vitā nostrā. vt d. aug⁹. sup tres mortuos q̄ a xp̄o suscitati legunt. Propterea d. apls ad ro. x. q finis legis xp̄us est ad iusticiā omī credēti. Gre. di. q miracula xp̄i sunt sic accipiēda. vt in vitate facta credant et aliud significent. ¶ F Duo ergo. cōuiuia que legunt a xp̄o facta. significant spūalē aīe refectōez. que ī verbo dei ꝓsistit. deut. viij. Nō in so. paē viuit hō. sz in o. v. qō ꝓce. ex o. dei. Cibus enī aīe ē vbū dei. i. sacra scriptura. s. vet⁹. et no. te. qō ꝑdicatoz dat ꝓlo comedere. mat. xiij. Omis scriba doct⁹ in reg. celoz similē homī p̄rsfa. qui ꝓfert de thesauro suo noua et vetera. In cui⁹ figura dictuz est ezechieli. Fili ho. ꝓme. volu. istud. Et sequit. Et comedi et factum ē quasi mel dulce in oze meo. ezechi. nj. ¶ Per duo ergo ꝓuiuia que xp̄s fecit ad ꝓlim reficiendū significant vet⁹ ⁊ no. test. siue noua et vet⁹ lex. Lex aūt vetus ꝓtinetur in q̄nqz libris moysi. q̄ p quiqz panes ozdeaceos designantur. et psalmis et ꝓphetis q̄ per duos pisces significantur. Nam sicut panis ozdeace⁹ datur seruis. sic illa lex data fuit seruis quia fuit lex timoris. q̄ est lex seruorum. et non ꝓtinebat gratiaz filiozum. non enī cōferebat gratiam. sed minabat penam. Et ad hoc significādū q̄n lex vet⁹ fuit data audierunt filij isra. el voces et sonitus buccine et lāpades et tonitrua et fulgura montēq̄z fumigātez

et perterriti ac pauore pcussi steterunt p
cul dicētes moysi. Loquere tu nobis et
audiemus. Nō loquat nobis dōn⁹ ne
forte moriamur. vt ptz exo. xx. Itē ordeū
est pungituū cōtinens cortices aristarū
q; lex vetus erat pungitiua di. Oculum
p oculo. dentē p dēte. vt patz exo. xxj. Et
cōtinebat cortices figuraz multarum. j.
corz. x. Omia in figura ptingebant illis.
Hos aūt qnqz panes portauit vnus pu
er clausos in pera. vt pz iob. vj. Est puer
vn⁹ hic q; bz qnqz panes ordeaceos Iste
puer ē popul⁹ iudaic⁹ qui fuit puer sen
su sed senex tpe. esa. lxv. Puer cen. ā. mo.
Qui semp legit t nūq; ad pfectōem scie
tie puenit. hebr. vij. Nihil enī ad pfectuz
ad. lex. Qui in cognitōe vitatis sp habu
it. et habet faciē cordis velataz. ij. corz. nj.
Usq; in hodiernū diē duz legit moyses
velamē est positū sup coreoruz. Gz xpc
hos panes fregit. q; intellectū ve. te. disse
ruit. luc. xxiiij. Tunc aperuit illis sensum
vt intelligerēt scripturas. Fuit ergo ille
plus paltus quiqz panib⁹ ordeaceis. i.
qnqz libris moysi t duob⁹ piscib⁹. i. psal
mis et ppbetis qui aspitatē legis tempa
bāt. Et ideo illud cōuiuiū qnqz panū fu
it āte illud factū de quo xij. cophini sū
pti sunt ad xij. trib⁹ israel pascēdas. Q;
vt di. apls. j. corz. x. Omēs ean. escā spūa.
mād. Plures tamē reliquie fu pauerāt
de illo q; z de isto q; lex vetus ob difficul
tatē nō potuit obseruari. et ido multa p
termittebant. actu. xv. Quid tēptatis im
ponere iugū sup ceruicē discipulorz. qđ
neq; patres nostri neq; nos portare po
tuim⁹ De vtroq; tamē pcepto multa re
manserunt. q; neq; vetus. neq; no. test.
pfecte seruatur. Hic cadit exemplum de
mitra epali que habet duo cornua q; sig
ficant vetus t no. test. q; epūs debet habere
in capite et memoria. t habz duo pendi
cula post spatulas. t significāt q; vtrq;

testamētuz pficitur post tergū t neutrū
seruatur. ¶ G ¶ Hoc aute cōuiuiū qđ
hic recitat marcus silr et matheus fuit fa
ctū post illud quod narrat iobā. de q; dic
tū ē mō. Qđ sigficat no. te. siue nouā le
gem qđ post vetus test. institutū est In q;
fuerunt septē panes triticei qui dant fili
is. q; lex noua est amoris ptinens grām
filiorū. Et ido fuerunt hic septez panes.
q; septē virtutib⁹ t septē donis spūssancti
pascunt filij dei. Nā lex noua pncipalit
est ipa septiformis grā spūssancti. Istos
vij. panes xpus benedixit fregit et multi
plicauit. t dedit aplis vt apponerent tur
bis. q; no. te. qntū ad illud qđ est i eo pn
cipale scz grā spūssancti xpus fecit. iob. j.
Grā t veritas pfesum xpm facta est. Et
qntū ad illd qđ ē ibi secundariū et dispo
nens ad ipam grām spirit⁹ sancti. s. man
datum amoris silr xps instituit t docu
it iob. xiij. Mandatū no. do. vo. vt dili.
inicē. math. x. Dictū ē antiquis. diliges
amicū tuū. t odio habebis inimicū. ego
āt dico vobis diligite inimicos vros. mā
dauit etiā aplis vt ipam le. no. omib⁹ p
dicarēt. marc. xvj. Euntes i mundū vni
uersuz pdicate euāg. om. creature. Et vt
ipam grām spūssancti omib⁹ darent. ma
the. x. Gratis acce. gr. da. Et ido aplī im
poēbāt man⁹ sup boies t accipiebāt. s. s.
vt di. act. viij. Nouū āt te. ē ille liber clau
s⁹ t sigtus vij. sigculis. de q; d. jo. apoc. v.
q; nō ē inuentus i celo qntū ad āgelos. ne
q; i terra quantū ad homies. neq; subt⁹
terrā quantū ad demones t mortuos q;
posset apire libz t soluere septē signacu
la eius nisi agnus q; occisus ē. q; septē sig
cula noui testamenti. id est septem arti
culos fidei humanitatis crisi soluit. dū
ipsa impleuit vt dicit greg. t septiformē
gratiam spiritussancti. dum ipsam ho
minibus dedit. t septem sacramēta eccle
sie dum ipa instituit. q; oia ptinēt ad no.

testa. ¶ Hb De hoc autē ꝙuiuio sustu lerunt apli septē sportas. q2 septē erāt ec/ clesie pascende de reliquijs prandij xp̄i i nouo tes. quib9 io. apoc. j. scribit dicens. Jobēs septē ecclesijs q̄ sunt in asia. p̄ q̄s vniuersitas ecclesiaꝝ xp̄i totius mūdi de signatur. In septē enī sportis aplōꝝ con tentus est cibus aīe dand9 oīb9 ꝑplis cri stianis in toto orbe terraꝝ. Sporte enīz septē significant septenarios qui totā ec/ clesiaz dei pficiunt et disponūt et reficiūt et pascunt. ¶ Primus est septenarius sa cramētoꝝ. nā vij. sūt sacrā ecclesie q̄b9 me diantib9 vtus diuina et meritū passiōis xp̄i homīb9 applicat ad salutē consequē/ dā. ¶ Secūdus et tercius septenari9 ē de articulis fidei. nā septē sunt articuli diui nitatis. et septē humanitatis. quib9 hō d credendis illuminat. Quartus septena rius est virtutū. nam septē sunt virtutes scilz tres theologice quib9 aīma ordinat ad deum scz fides. spes. caritas. t q̄ttuor moales. scz prudentia. tpantia. fortitudo et iustitia. quib9 hō in actib9 suis dispo nitur et ordinat. et q̄ntū ad se et q̄ntū ad ꝓximū. ¶ Quītus septenarius ē donoꝝ spūssancti. nā septē sunt dona spūssancti scz donū sapie t intellectus donū consilij et fortitudinis. donū scientie t pietatis. t donū timoris dn̄i quib9 omēs vires aī me tā superiores q̄m īferiores disponūtur et abilitantur ad obediēduz motōi et in stinctui spūssācti. vt hō omē opus bonū faciliter ꝓsequatur. ¶ Sextus septena/ rius est beatitudinū. Septē aūt sunt be/ atitudīes de quib9 dr mat. v. s. pauptas spūs. mititas vel mansuetudo. luct9 pei/ tentie. sitis iustitie. affluentia mīe. mūdi cia cordis t pacificatō mentis. Sit enīz beati paupes spū. beati mites. bea. q̄ lu/ gent. beati qui esuriūt et siti. iustic. be. mi. beati mōo corde. t bea. pacifi. He autez septē beatitudīes. sūt tanq̄z opatōnes et actus ꝓcedētes a p̄dictis septē donis spi ritussancti. quibus virtus ipoꝝ donoꝝ manifestat. q2 q̄ dona spūssancti hēt has opatōnes exercet. ¶ Septim9 septēari/ us est ordinum. Nā vij. sunt ordines q̄ bus potestas ministris ecclesie ꝓfert ad reliquuz ꝑplm sanctificandū et dirigēdū Et sic patet q̄ p hec duo ꝙuiuia vetus et no. testa. designat. quibus homīes spūa/ liter pascuntur. Et vnum fuit datū seruis aliud filus. Unū generat seruitutē et ti/ morē. aliud libertatē t amorē Et hoc est qđ di. apls gall. mj. Scriptū ē qūo abra am du. f. ba. Et sequit. Hec enī sunt duo testamēta. vnū quidē in mōte syna in ser uitutē gene. que ē agar. ꝛc ¶ ¶ Pdau/ ci vero pisciculi significāt cōsolatōnes tē pales quas deus seruis suis dat. q̄ bene dicunt pisciculi et pauci q2 in nouo test. bona tpalia nō ꝓmittunt sicut in veter. esa. j. Si volu. t audi. me bona re com. Imo mandat seruis dei in no. tes. vt bo/ nis tpalibus abrenūcient. quod in veti nō mādabat. luc. xmj. Nisi q̄s renūciaue rit oībus q̄ pos. nō pōt me9 eē discipul9. In cui9 figura xp̄s mādauit turbe pascē de discūbere sup terraz. i. vt omīa tpalia pe dib9 ꝓculcarēt. pbi. nj. Omia detrimētū feci t ar. vt sterc. vt xp̄m lucri. Alij vo q̄ fuerūt in alio cōuiuio ꝑquod vetus te/ stamē. designat comederūt sup fenum p qđ bona tpalia designant. i quib9 nutri fuerūt. Item in hui9 etiā figura dedit eis ꝓmede sub diuo. q2 sic dēm9 sumere bo/ na tpalia. vt sp oculos mētis ad celuz le uem9. phi. nj. Nrā cōuer. in celis ē. j. cor vij. Tempus breue ē. reliquū ē vt q̄ gau. tanq̄z nō gau. sint. t q̄ emūt tanq̄z nō pos sidētes. t q̄ vtunt hoc mū. tā. n. v. Et nota q̄ pulli coruorum dum respiciunt celuz t clamant ad deum pascuntur ab eo. sta tim autem vt incipiunt caligines emtē p qđ solicitudo trenoꝝ dsigt deliquūtur

a deo ⁊ pascuntur a coruo. Sic hō q̄ in biat terrenis pascit̄ a dyabolo ⁊ derelin quit̄ a deo. Auarus ergo q̄ nō sedet sup terrā ꝫ muoluit se sicut talpa in terra. i. in diuicijs terrenis et mundanis. in mū di vanitatibus et in carnalibus desideri is nō pascit̄ ad mensam xp̄i. Et sic ptz q̄r/ tum. ¶ Quinto subiungit cuāge/ lista numerū sportarū de reliquijs subla tarū ⁊ numerū manducantiū ad dei lau dē et nostrā instructiōem. q̄ in hoc mira/ culo vsq; hodie deus laudat̄. ⁊ fides de xp̄i diuinitate et humanitate roborat̄ur nā in eo q̄ ꝓpassus est turbe eius huma nitas attestat̄. sed in eo q̄ panes multipli cauit eius deitas demōstrat̄. vt di beda. Littera plana est. et misteriū patet. Req̄/ ramus ergo solū salutaria exempla q̄ de hoc cōmuno accipe possum⁹. Sunt autē tā ex pte xp̄i q̄z ex pte turbe multa salutaria exempla. Ex parte christi quinq; sa/ lutaria exēpla accipe possum⁹. ¶ Primū ē exemplū magne humilitatis. q̄ cū ipse omia sciret. et omniū esset dominꝰ. tamē nō dedignat̄ur cū quib⁹dā vilibus plōmis discipulis suis bre misteriū ꝓsilij iui. ⁊ p eos voluit turbā pascere. vt ipsi quodā/ mō principes viderent esse miraculi. glo. hiro. sup hoc loco math. xv. ¶ Dominꝰ di scipulos vocat. vt doceat magistros cōsi lia sua minoribus ⁊ discipulis cōicare. q̄dā a nullo ⁊ d nullo ꝓsiliū bēnt. vel petūt suo sensui imitētes ⁊ dicētes se esse sapiē/ tes stulti facti sunt. vt dr ad Ro. j. augꝰ. Ubi dixisti sufficit ibi defecisti. ⁊ vbi tibi placuisti ibi peristi. Bern. Omia illi de/ sunt qui nihil deesse sibi putat. Cōtra q̄s dr puer. mj. Ne imitaris sensui tuo ⁊ pru dēne tue impone modū. Omia ergo sūt cū ꝓsilio facienda. ecc. xxxij. Ubi multa cō silia ibi salus. ¶ Secūdm ē exemplū pfectē caritatis. q̄ turbe indigenti ꝓpassus est ⁊ panes ea. Vade ⁊ tu fac ita. lu. xmj. Cuz

facis cōuiuiū. vo. de. pau. ⁊ ce. ⁊ be. er. Terciū est exemplum salutifere benedi/ ctionis. quia cibum quem apposuit bene dixit et gratias egit. In quo instruimur vt bona temporalia cum gratiarū actiōne recipiamus ephe. v. Pro omnib⁹ a/ gentes gratias deo et patri. Et dum ip/ sis vtimur ea benedicamus. quia vt di. aplus. j. thi. mj. Omnis creatura dei bo na. et nihil reiciendū q̄d cū gratiarum actiōne recipitur sanctificatur enī per ver bum dei et orationem. Hic cadit exēplū de illa moniali de qua dicit greg. in dya logo q̄ comedens lac sine signo crucis i/ uasa est a dyabolo. Et ideo serui dei sem per benedicunt sumenda: et postea gra cias agunt. ps. Edent pauperes et satura buntur et laudabunt dominū. ꝛc. Pec catores autem comedunt sicut bruta aī/ malia. ¶ Quartus est exemplum bone discretionis. quia ordinauit comedētes et fecit eos sedere. ⁊ tandem fragmēta fe cit recolligi ne pedibus conculcata pirēt Quidā nullum ordinem in comedēdo habent. ⁊ tota die comedunt ⁊ potant ⁊ fragmēta canib⁹ ⁊ nō hominibus largiū tur. quibus esa. v. ei maledictionem im pcatur dicens. Ue qui potētes estis ad bibendum vinum ⁊ viri fortes ad sectā/ dā ebrietatē ¶ Quintū est exemplū abū dantis multiplicatōis. nam panes q̄s in digentib⁹ tradidit in immēsum multipli/ cati sunt. nam ex septem panib⁹ septē por tas leuauerūt. q̄ttuor milibus hoīm sine mulieribus et puulis. vt dicit Mathei. xv ¶ In quo instruimur q̄ qui pauperibus dant comedere eorum bo na multiplicantur. Grego. Terrene sub stātie p hoc q̄ paupib⁹ largiūt mltipli/ cāt luce. vj. Date ⁊ dabit̄ vo. men. bona et confert. et coagita. ⁊ superefflu. da. m si. ve. Und̄ pauperes dū pascunt̄ pascūt vt ptz in illa vidua de sarepta sydonioꝝ

Que dum pauit Helyam pasta fuit ab eo.et ex tūc nō defecit ei farina nec oleum. nj.reg.xvij. Hic cadit exemplū beati bonifacij epi tudertini.qui vt di.gre.in dyalogo.dū esset puer omē triticū matris dedit pauperibus. Qđ mat̄ ppendens cepit eū pugnis cedere.sed a bonifatō oratōe facta totū horreū inuentū ē plenū tritico Amē ¶ Ex pte ât turbe similiter q̄nq; exēpla salutaria accipe dēmus. ¶ Primū est exēplū sancte imitatōis Nā xpm i deserti relictis omib⁹ sunt secute. Desertū dr.i.derelictū a vicijs et delicijs. q̄ nec vicia nec delicie ibi regnāt. Sequamur ergo et nos xpm cū derelictōe et desertōne vicōrum ⁊ deliciarū mūdi.hebr.xiij. Exeamus igit̄ ad eum extra castra imperij eius portātes.esa.xj Venite ascēdamus ad mōtem dni. Sic exiuit moyses et negauit se esse filiū filie pharaonis magis eligēs se affligi cū populo dei q̄z iocūditatis terrene brē peccatū.maiores diuicias existimās thesauro egiptiorū imperium xpi vt d.aplūs ad hebr.xj. ¶ Secō est exemplū bone ꝓsumptōis.quia omēs cibos ꝓsumpserūt in sequēdo ⁊ audiendo xpm.math.xxv. Euge serue bone ⁊ fidelis.q̄ i pau.fu.f.supra multa te ꝓstituam. Doctōres aūt ꝓsumūt se ⁊ sua i ludis ⁊ guerris et i vanitatibus ⁊ luxurijs. Exēplū de filio prodigo qui ꝓsumpsit substantiā suā cū meretricib⁹ viuēdo luxuriose. vt dr lu.xv. ¶ Tercium est exemplū cōplete sanatōis. Nā triduo cum xpo perseuerauerūt donec omēs infirmi fuerūt perfecte sanati. Unde Mat. xv.dr.q̄ multi infirmi et claudi accesserūt ad eū ⁊ curauit eos. Et sic plenā sanitatē i aīma ⁊ corpore receperūt.q̄ vt dicūt multi sācti doctores nullū sanauit i corpe quē etiaz nō sanauerit i mēte.quia dei pfecta sūt opa iob.vij. Totū hoīem sanū feci i sabbato. Perseuerem⁹ ⁊ nos triduo cum iesu vt pfecte sanemur in mente. ¶ Ad ¶ Primus dies est boni et mali cognitō vt.cognoscam⁹ vnde descēdi⁹ vbi sum⁹ q̄ tedi⁹ quid amisimus.et quid inueniemus.Jone.j. Qđ ē op⁹ tuū q̄ terra tua.quo vadis ⁊ ex quo populo tu es.bern. Memēto vnde veneris ⁊ ingemisce vbi es ⁊ erubesce.quo tēdis ⁊ ꝓtremisce ¶ Secūdus dies ē detestatō ⁊ fuga mali.Ecc.xxj. Quasi a facie colubri fuge peccata. ¶ Tercius dies est opatō boni.gal.vj. Dū tps hēm⁹ op. bo.ad om.ps. Spera in dnō ⁊ fac bonitatē. ¶ Quartū ē exemplū digne ꝓtentationis. quia turba ꝓtēta fuit solo pane et paucis piscibus. Sic ⁊ nos cōtēti cē debemus bis que de⁹ dat nobis ⁊ nō murmurare.j.cor.x. Neq; murmuraueritis sicut quidā eor ⁊ a serpētibus pierunt. Quidā nāq; nūq̄m attēdūt ad bonū qđ habēt.qđ et multi nō habēt.sz solū ad bonū qđ nō habēt.qđ et multi habēt.puer. xvij. Oculi stultor in finib⁹ tre sapiētis aūt oculi in capite suo ¶ Quītum ē exēplū pfecte saturatōis.q̄ de mēsa ⁊ ad mēsam xpi saturati sunt. Sic ⁊ nos accedētes ad mēsaz xpi ꝓmedam⁹ ⁊ saturemur Quidā de mēsa xpi.i.vbo vitatis pdicato nibil sumunt.quidā valde modicū sumūt.nec illi saturātur.qđā reiciūt qđ ibi sumūt. Nō sim⁹ carissimi de oīb⁹ istis sz comedam⁹ ⁊ saturemur. ¶ Sexto ¶ Nam istas.vij.sportas xpc p nobis q̄ nō fuim⁹ ibi leuare mādauit ⁊ sūt ideficaētes.q̄ bona spūalia tātomagis multiplicant.quāto plus distribuunt.sicut scientia distributa suscipit incremētū et auaros dedignatur possessores.⁊ nisi cito publicetur cito labitur et decrescit. Et rō q̄re comedere debemus de bonis cōtentis in sportis aplorū est triplex. ¶ Prima q̄ sunt bona repletiua ⁊ saciatiua. eo q̄ intrant intus in anumā.nā gratia dei est ieēntia aīme.virtutes autē sunt in potēcijs aie.

vt fides in intellectu.spes in affectu.caritas in volũtate.et sic de alijs. Bona aũt mundi iõ non saciãt.sed ĩmittũt sitim.qz nõ intrãt in aĩam vbi est appetitus bẽ/di.sed stant foris. Exemplũ de habenti sitim et tenenti ciatũ vini ppe os et nõ bibente.in quo sitis nunq̃z extingueret.sed augeret. Johã.mj. Omis qui biberit ex hac aqua sitiet itez̃ũ.qui aũt biberit ex aqua quã ego dabo ei fiet in eo fons aque salientis in vitaz eternã. Nos aũt p grãz dei de magna infirmitate peccati surrexim⁹ in q̃ omẽs humores gratie ꝓsumpsim⁹.nã in peccato hõ ꝓsumit omia bona sua.z iõ mltũ indigem⁹ comedere z repleri. Scda q̃ sunt bona conseruatiua nã conseruãt aĩmã in vita grẽ ab omni morte.io.vnj. Si quis sermonẽ meũ seruauerit mortẽ nõ gustabit in eternũ. Bona vo tpalia multocies inducũt mortez. et multas infirmitates.ecc.xxxvij. Propter crapulã multi pierũt qui autẽ abstinens est adijciet vitã. Et si in vita nature ꝓseruent modicũ tamẽ cõseruant q̃ breues dies hoĩs sunt.iob.xmj. Nos autez multũ conseruari indigem⁹. q̃ inter mlta corrumpẽtia sum⁹. Nã mund⁹ caro et demonia corrumpe nos nituñ. Tercia q̃ sunt bona firma z stabilia vsq3 ad finez itineris hominem concomitãtia. apoc.xmj. Opa enĩ il.se.il. Ambr. Non sunt bona homis que secũ auferre non pt.sola mia comes est defunctoz. Bona mũdi nõ sunt stabilia sed derelinquunt hoiem.et q̃ndo.certe in maxima necessitate scz in morte.iob.xxvij. Diues cũ dormierit nihil secũ auferet apiet oculos suos et nihil inueniet. Nos aũt de longa via venim⁹.s.de regiõe peccatoz que sua omia distat et elõgat a ciuitate supna p̃ quã ire habemus. Et hoc ẽ q̃ hic dicit. Quidã enĩ de longe venerũt. Qui de magnis sceleri⁹ venũt ad penitẽtiam de longe venũt ad xp̃m. Quia q̃nto q̃s in prauo ope errauerit tãto lõgius a do recessit vt di.bed. Similit longã viaz facere debem⁹.scz vsq3 ad celũ iõ multum ẽ molestũ ieiunare .nj.reg.xx. Surge come grãdis enĩ tibi restat via. Beda Ideo rit qui sine celesti pane ad patriã tendit. Et hoc est q̃ hic dr. Si dimisero eos ieiunos deficient in via. Et sic patet q̃ bona ista que de hoc cõuiuio apli leuauerũt optima sunt et sup omia appetenda. Et hoc significat panis: quem xp̃us in hoc conuiuio discumbentib⁹ dedit ad mãducandũ qui fuit melior panis qui vnq̃z fuit factus habens suauissimũ saporẽ et sicut manna delectans. Et sic patet quãtum et ꝓsequenter totũ.

De epla Sermo. LXXIX.

Humanuz dico

ppter infirmitatẽ carnis vrẽ. ro.vj. Tria solent hoies a dei seruitõ retrahere. Primũ est magn⁹ labor in seruiẽdo.quia vt dr mat.vij. Arta ẽ via que ducit ad vitaz. Unde ille iuuenis cui xp̃s dixit. Vẽde omia q̃ hẽs z da paupib⁹ z.ve.se.me.abijt tristis. Secundũ ẽ delectatõ peccati.q̃ frui bonis mõi ad libitũ delectabile ẽ.iob.xxj. Exultãt lusib⁹ tenẽt tĩpanũ et cythară. z gaudẽt ad sonitũ organi.du.ĩ bo.di.s. Terciũ ẽ incertitudo p̃mij p dei seruicõ redẽdi.eccl̃s.ix. Ẽũt iusti atq3 sapiẽtes et opa illorũ in manu dei.et tamen nescit homo an odio vel amore dignus sit. Et ppterea dicunt impij. Venite ergo z fruamur bonis que sunt et vtamur creatura tanq̃m in iuuentute celeriter quoniã hec est pars nostra et non est ag. qui sit reuers.ab inferis. Cap̃.ij. Beatus autez paulus in epistola hodierna de his tribus determinat.ostendens q̃ nõ ẽ supra vires homis seruire deo z stare in pcõ

nō est delectabile sed mortiferū. ⁊ iusticiam tenere ē magni premij. In qua quidē pla quattuor facit. ¶ Primo reddit auditores benivolos vt libentius audiat. In principio ple. Secōdo ostēdit leuē et ꝓgruum modū ad seruiendū deo. si rite teneatur. ibi. Sicut enī exhibuistis mē. ve. ser. immū. ⁊ iniq. ita exhibete mē. ve. ser. iust. in sācti. Tercō cām cuiusdā dicti sui sc̄z quare nō seruiendū ē pctō assignat vt a nobis cognoscatur ibi. Cū enī ser. es. peccati liberi fuistis. Quarto ostēdit fructuz peccati et fructū iusticie vt peccatū dimittat̄ ⁊ iusticia teneat̄ ibi. Quē enī fructum habetis tunc in illis in quib⁹ nūc erubescitis vsqz ad finē. ¶ Primo ergo reddit aplūs auditores benivolos. vt libentius audiat̄ d. Humanū dico. i. leue et quid facile vobis dicere intendo ⁊ hoc ꝓpter infirmitatem ⁊ fragilitatem carnis vestre que retrahit a magnis opibus faciendis. math. xxvj. Spūs quidē ꝓmptus est caro aūt infirma. sap. ix. Depremit sensum terrena inhabitatiō multa cogitantē. q. d. aplūs. Nō intendo vobis magna mādare ⁊ grauia pluadere: et difficilia vt ē illud math. xvj. Si qs vult⁹ me ve. abne. se. ⁊ tol. cru. su. ⁊ se. me. Et illud luc. xiij. Nisi quis renū. om. q̄ pos. nō pōt me⁹ eē disc. Et illud mathe. v. Si quis te pcuss. in vnā maxillā p. ei al. ⁊ hūmōi. Cū ergo aplūs nō intēdat ḡuia mandare. sed hūanum ⁊ leue et nobis valde possibile dēm⁹ cum benivole audire. Et sic ptz q aplūs nō intendit hic pluadē pfectā iusticiā que est pfectoꝝ sed iusticiam adeptā que ē incipientiū et sufficit ad salutē. Et sic patet ꝑmū. ¶ Secōdo ostendit leuē et ꝓgruū modū seruiēdi deo d. Sic exhibuist. mēbra ve. ser. īmun. s. pctōrum carnaliū. ⁊ īiqui. s. cogitatōis pctōꝝ spūaliū ducenti ad iniquitatē opatōnis eorūdē ita exhibete mēbra vestra seruu. iust. sup. boni opis ducenti ī sanctificatōnez

mentis et corpis. Justicia autē hic accipitur generaliter ꝑut ꝑtinet omē opus bonum. Et nota q̄ hec similitudo q̄nqz modis ꝑt attēdi ⁊ exponi. ¶ B ¶ Primo festinanter vt sicut īclinamur pctō. iuxta illud ꝑuer. vij. statī seq̄t eā q̄si bos ductus ad victimā. ita statī inclinemur bono. ecc. v. Ne tardes cōuerti ad dominū. et ne diffe. de die ī diē. Vix enīz puer scit loqui ⁊ detestat et blasfemat. vix pōt se mouere et incipit rixari et furari. ¶ Secūdo letanter. vt sicut letāter peccauim⁹ iuxta illud ꝑuer. ij. letant̄ cum malefe. et exul. ire. pel. ita letanter seruiamus deo. ps. Seruite dnō in letic. Qz vt d. aplūs ij. coꝛ. ix. Hilarē datorē diligit de⁹. ¶ Tercō frequēter vt sicut tota die exhibuim⁹ mēbra nostra peccato. ita exhibeam⁹ iustitie. ps. Tota die misc. ⁊ como. Nō dēt sufficere hōmī solū dcmane orare. cū ipe alias tota die fuerit in peccatis. lu. xvnj Oportet semp orare et nunq̄m deficere gal. vj. Bonū aūt facientes nunq̄z deficiamus. ¶ Quarto pseverant̄. vt sicut vsqz ad tps q̄uersionis pseverauim⁹ ī peccatis. ita ī reliquū vsqz ī finē pseverem⁹ ī bono ⁊ seruiam⁹ iusticie. Qz vt d. bern. ītēr vtutes sola perseverātia singularis filia est summi regis ⁊ ipsa sola coronat. math. x. Qui pseverau. vsqz ī finē hic salu⁹ erit. Nō iaciamus omī die fundamētum peītentie ab opibus mortuis. ¶ C ¶ Quīto vniuersaliter vt sicut oīa mēbra exposuimus pctō. s. coꝛ male cogitādo. voluntatē mala ꝓmis desiderādo. et transitoria bona appetēdo. memoriaz iniuriarum recordando. itellectū inutilū scientiā addiscēdo. oculos illicita vidēdo aures vana audiendo. līguam detrahendo. blasfemando. ⁊ mentiēdo. man⁹. prava opando. pedes ad mala loca eundo et totum corpus luxuriando. ita ecōuerso exponamus omia membra iusticie ī

sanctificionē. Et ꝑmo debem⁹ exponere iusticie cor. dei maiestatē cogitādo. ⁊ dei bonitatē a qua oīa bona ꝓcedūt q⁹ om⁹ ma ꝓpter suā bonitatē opat⁹ ē de⁹ aug. Q⁹ deus bon⁹ ē iō sum⁹. Ecdo volūta⁹ tē vera bona scz spūalia ⁊ celestia affectā do. et primos sicut nos amādo. mathei. xix. Diliges primū tuū sicut teipm. ꝛc. Tercō memoriā dei beneficōz et miseri⁹ cordiaz recordādo. esa. Miseratōnum dñi recordabor. Quarto intellectū diui⁹ nas scripturas addiscendo ⁊ diuina elo quia. q⁹ vt d⁹ aplus. j. cor. xmj. Qui igno rat igno. Quinto oculos honesta vidē⁹ do. q⁹ vt d⁹ tren. nj. Oculus meus depre dat⁹ ē aiīā meā. Et maxime dēm⁹ respi cere xpm crucifixū ꝓ nobis. ps. Respice in faciē xpi tui. tu. xmj. Videte man⁹ me as et pedes meos. Crucifixū et imagies sanctoz sunt libri secularīū. in quib⁹ de bēt legere bonos mores tota die. ob hoc eni inuēta sunt. Sexto aures sancta et nō mala colloquia audiendo. Q⁹ vt di. aplūs. j. cor. xv. Corrūpūt enīz bonos mo⁹ res colloq̄a praua. Debem⁹ ergo audi⁹ re paupem misericordiā a nobis petētē q⁹ vt d⁹ puer. xxj. Qui obturat aurē suā ad cla. pau. cla. ipe ⁊ nō exau. Debemus etiā audire spūz in scriptura sacra nobis loquentē. ps. Audiā q̄d loquat ī me dōi nus de⁹. Septimo linguā moderate lo⁹ quēdo. q⁹ vt d⁹ puer. xmj. Qui in⁹sidera t⁹ ē ad loquēdū sentiet mala. Debemus ergo bonū ꝓfiteri ⁊ malū detestari. puer. vmj. Veritatē meditabit guttur meuz. et labia mea detestabunt ipium. Octauo manus virtuosa faciēdo. Debem⁹ enīz labori re vt laborē nostz māducem⁹. ps. Labores ma. tua. q⁹ mā. bea. es. ꝛc. j. thes. nj. Neqz gratis panē manducauim⁹ ab aliquo. sz in labore et fatigatōne nocte et die opantes. Nono pedes recte ābulan do et ad sancta loca tribulatos ⁊ viduas visitando. De ꝑmo. esa. xj. Venite ascen dam⁹ ad mōtē dñi et ad domū dei iacob act. nj. Petr⁹ ⁊ iob. ascē. in tēp. ad ho. or. no. De scdo. iac. j. Religio mūda. ⁊ īma. ap. de. et pa. he. ē vis. pau. ⁊ vi. in tribula⁹ tōe eoz. mat. xxv. Infirm⁹ ⁊ in carcere fui et venistis ad me. Decimo totū corpus nostrū ipm multa disciplina et ieunijs macerando. col. nj. Mortificate mēbra vestra q̄ sunt supra terrā. Et hoc debem⁹ facere ꝓpter q̄ttuor. Primo vt corp⁹ sub ptāte aie redigam⁹. j cor. ix. Castigo cor pus meū ⁊ in seruitutē red. s. aīe. q⁹ vt d⁹ gal. v. Caro concupiscit aduersus spūm. et spūs aduer. car. ro. vij. Video aliā legez in mē m. re. le. mēt. mee. Scdo vt dignuz spūssancti hitaculū efficiat. q̄ nō hitat in corpe subdito peccatis. vt d⁹ sap. j. ij. cor. vj. Vos estis tēplū dei vi. Tercō vt vita xpi patris nostri in corpe nostro repsen⁹ tet. q⁹ fili⁹ dēt bonā vitā boni pris imita⁹ ri. ij. cor mj. Semp mortificatōz xpi iesu in cor. vris circūf. vt ⁊ vita iesu in cor. no stris manifestet. gal. vj. Ego enī stigmata dñi nri iesu xpi i corpe meo porto Quar to vt corp⁹ nostrū tandē glioſuz resusci⁹ tet q⁹ vt d⁹. ij. cor j. Sicut socij passionū estis. sic et psolatōis eritis. Et i ō si corp⁹ mortificam⁹ resurget glorioſuz Et sic ptz p oīa suprādicta q̄ sicut seruuim⁹ pctō. ita dēmus seruire iusticie ⁊ deo. ¶ Ex Sed ꝓtra hoc vid⁹ eē q̄ q̄ seruit dō sicut pctō ⁊ nō pl⁹ nō ē in statu salutis et non sufficit ad salutē. aug. Plus dēt amari iusticia q̄z ante amabat iniquitas. Et su p illud. ps. Bonū mihi lex oris tui super mi. au. ⁊ argēti. di. idē augusti⁹. Amplī⁹ diligit caritas deū q̄z cupiditas auz. Et dicendū q⁹ sp in iustis et a iustis pl⁹ ama tur de⁹ q̄z aliquod tēporale possit diligi a cupiditate. hoc ē ex maiori radice dile⁹ ctionis. sed nō sp ex feruentōri motu. sz ali q̄n ex ipa caritate. q̄ excedit cupiditatem

surgit motus minoris feruoris q3 sit motus cupiditatis. Sic ergo nō attenditur similitudo q̄ntus3 ad radicem. sed quantum ad motum. vt perhoc non notetur equalitas. sed tantum similitudo. vt si multum.i.si multis ⁊ varijs motibus et opibus ⁊ valde feruentib⁹ seruiuim⁹ peccato.ita multis motibus et opib⁹ ⁊ valde feruentib⁹ seruiam⁹ iusticie et deo.aliter aūt nostra mēsura nō esset iusta. nec accepta deo.cū plura impenderim⁹ peccato q3 iusticie et plurib⁹ modis ipm fecerim⁹.puer.xj. Statera dolosa abominatiō est apud deū et pond⁹ equū voluntas eius. Et sic patz scōm. ¶ Tercō cām cui⁹dā dicti reddit scz quare nō seruiendu3 est peccato sed iusticie. Et ē vnica causa vel ratio quā hic ponit scz seruitus et libertas. q2 hō peccando efficitur seruus peccati.io.viij. Qui facit peccatū seruus ē peccati. Ad quā seruitutē ifinita mala sequunt. Nā pdit hō hereditatē quia seru⁹ nō manet in domo ineternuz vt patet iob.viij.deputat supplicijs sicut seru⁹ neq3.ecc.xxxvj. Seruo mauliuolo tortura et ꝓpedes. Homo etiā peccādo pdit libertatē iusticie ⁊ virtutis. Et hocē quod d. Cum serui ess.pec.li.fuis.iusticie .i.a domino iusticie.cui⁹ dominiū ē magꝝ libertas.et ei seruire regnare est. Ad qd dominium et libertatez mirabilia bona sequunt.q2 si liberi. ergo filij et heredes. gal.iij. Itaq3 nō sum⁹ ancille filij sed libere qua libertate xp̄s nos liberauit. Ro. viij.q⁹ si filij.et heredes.heredes quidem dei.coheredes aūt xp̄i. De seruitute aūt vicōrū ⁊ libertate virtutū.mirabilia possent dici sed dimittantur ad p̄sens. Et sic patet terciū. ¶ Quarto ostendit fructū peccati et fructū iusticie et ꝓbat. ¶ G Ubi nota q⁹ stipendia et fructus peccati est cōfusio et mors. Primū stipendium id est lucz siue precū et fructus peccati est cōfusio. Nā p peccatōr efficitur vir cōfus⁹ turpiter valde. Que ē enī maior cōfusio q3 q⁹ aīma sponsa xp̄i inueniatur cū dyabolo fornicari vilissimo ribaldorū. Et q̄ ē maior ꝓfusio. q3 q⁹ qs d filio regis ēmi efficiatur seruus dyaboli et denudēt veste regali et nuptiali virtutū et remaneat nudus sicut ribaldus. Et que est maior confusio q3 q⁹ quis fasciatus oculis. ligatus manibus ducatur ad furcas inferni.matb.xxij. Ligatis manib⁹ ⁊ pedibus p̄i.eū in tenebras exteriores Et que est maior ꝓfusio q3 q⁹ quis tanq3 leprosus a ꝓsortio boīm sequestretur.et tanq3 asinus deputandus p̄iciatur ad foueas. Hiere.xxij. Sepultura asini sepelietur putrefactus et p̄iectus extra portas hierusalē. Sic ergo ē vnus fructus ⁊ stipēdiū peccati scz ꝓfusio magna. Et hoc ē qd d. Quē enī fructū ha.tūc in his in quibus nunc erubescitis. ¶ Scōm ē mors. scz ē pler.s.nature.culpe.⁊ pene. Et hoc ē.naz stipen.pecca.mors. Propt peccatū enim anima sepatur a corpe in qua mors nature consistit.gen.ij. In quocunq3 die come.ex eo mor.mo. Itē deus sepatur ab anima in qua mors culpe cōsistit.esa.lix. Iniq̄.ve.diui.inter vos et de ve. Itē anima et corpus deputantur supplicijs. in qua mors pene ꝓsistit.baruch.nj. Quid est israel q⁹ in terra inimicorū es coinquinatus es cum mortuis deputatus es cū descendentib⁹ in lacū.q.di. Quia peccasti et iō sic euenit tibi. Et idō mors peccatoz pessima.p̄s. Mala mors nature.peior mors culpe.pessima mors pene. Et q2 hec triplex mors est finis oīm malorum et corpaliū ⁊ spūalium.et p̄sentiū et futuroz.et finis continet virtute ea q̄ sunt ad finē.idō possum⁹ dicere q⁹ omīa mala sunt fructus et stipendia peccati. ¶ Fructus autē iusticie put ibi innuit qua duplex ē.s.libertas a seruitute peccatoz

fuit⁹ dei .sanctificatō aime .et vita eter⁊
na. Et hoc est qđ dicit. Nūc vo liberati
a peccato .ecce primū .Fiu aūt deo facti.
ecce secundū.habetis fruc.ve.in san.ecce
terciū.finē vero vitā eternā.ecce q̄rtum.
Et nota hic q⁹ fruct⁹ peccati ex cōdigno
reddit q⁹ omia mala que possunt cogita
ri meretur peccato⁊.q⁊ contra bonū eter
nū et infinitū peccauit. Unde citra cōdi
gnū punitur .q⁊ si pena infinita est extē⁊
siue.tamen intensiue infinita nō est.sz ip
se penam vtroqz mō infinitaz meret. Sz
fructus iusticie supat iusticiam valde ⁊
non redditur ex ꝯdigno. licet reddatur
ex congruo.ro.viij. Nō sunt ꝯdig.passi.
bui⁹ tpis ad futu.gl̄am.que reue. in no.
Et idō sicut gratis deus concedit nobis
iusticiā facere.iuxta il.j.co.xv.grā dei suz
id quod sum.ita gratis vitā eternaz dat
nobis.iobā.j. De plenitudine eius nos
omnes accepim⁹ gratiā .scz mercedis p
gratia.scz boni opis.quia cū merces sit ī
finita et extensiue et intensiue. meritum
autē est finitū vtroqz mō.inter meritum
aūt ⁊ premiū debz esse ꝓportō.finiti autē
ad infinitū nulla est ꝓportō.vt d. phūs.
ideo de gratia dei datur nobis vita eter
na. Et hoc est quod d. Grā dei vita eter
na in xp̄o iesu dnō nostro.i. p iesum xp̄m
doīnū nostr̄.iob.j. Grā et veritas per ie
sum xp̄m facta est. Et ideo in fine omniū
oꝛōnū dicim⁹ p doīnū nostrū iesum xp̄m.
⁊c.q⁊ omnē gratiā et omne bonū deus in
eo et p eum nobis donat. Ro.viij. Qui
non etiā cum illo omia nobis donauit.
Et sic patet q⁹ seruire deo ē magnus fru⁊
ctus. In fine nota q⁹ q̄muis seruire dō sit
magni fructus.multi tamē ꝓpter misera
biles causas a dei seruicio retrabuntur.
¶ ¶ Primo enī quidā retrabuntur
ꝓpter dei benignitatē qua deus expectat
peccatoꝛē et nō statī infert vltōem.ro.ij.
An diuicias bonitatis eius et patiētie ⁊
longanimitatis contēnis ignoras quo⁊
mā benignitas dei ad penitētiā te addu
cit.ecc.viij. Q⁊ non p̄fert cito ꝓtra malo⁊
sententia filij hoīm absq; vllo timoꝛe p⁊
petrant mala. ¶ Secundo quidā retra
huntur ꝓpteꝛ humanū timoꝛē et pusilla
nimitatē qui crederent se moꝛi fame ⁊ in
necessarijs vite deficere si seruirent deo.
Contra quos aug⁹. Pascit cōtemnētes se vno
se et deserit timentes se. pascit coꝛuos et
deserit boīes. Stulta cogitatō et ex ma⁊
gna infidelitate procedit. Credunt q⁹ de⁊
us daturus sit eis regnū et nō cibū. Nō
ne pauit filios israel.xl.annis manna in
deserto. Nōne pauit helyā p coꝛuū ī toꝛ
rente.vt nj.reg.xvij. Nonne pauit dani
elem existentez in babilonia in lacu leo⁊
nū p abacuk ꝓpbetā existētem in iudea
vt ptz dan.xiij. Nō ergo ē dubiū q̄n pa⁊
scat timentes se et si aliq̄n subtrahit ex cā
facit.sicut subtrahit medic⁹ aliq̄n īfirmo
cibū. aug⁹. Scit celestis medicus qđ da⁊
turus sit nobis ad ꝓsolatōnem.et quid
subtracturus ad exercitatōem. ¶ Ter⁊
cio quidā retrabuntur vt nō pdant gau
diū et iocunditatē. Credūt enī q⁹ seruien
tes deo nunq̄z gaudio potiant̄ sz in tris⁊
cia semp viuāt quod falsuz ē. q⁊ maioꝛ ē
ꝓsolatō spūs ⁊ leticia mentis.quā habēt
seruiētes deo.omni gaudio ⁊ leticia mū
dano⁊.iob.xvj. Iterū aūt videbo vos et
gaudebūt coꝛda vestra.ecc.xxx. Nō ē ob
lectamentū sup coꝛdis gaudiū. In eodē
xxxv. Qui adoꝛat deū in oblectatōne su
scipietur.aug. Gustato spū desipit omis
caro. ¶ Quarto quidā retrabūtur ꝓpt
premij tarditatē.nā deus suis seruitoꝛi⁊
bus nō statī premiū cōfert sed differt cō⁊
ferre.vt tandē cōferat totū regnum Exē
plum paterfamilias soluit omī sero mer
cēnarijs filio aūt nunq̄z nisi in moꝛte. et
tunc instituit eum heredē omniū bono⁊
ruz suorū. Sic facit de⁹ pcōrib⁹ ⁊ iustis

peccatores namq; sunt mercēnarij et iu sti filij. ⁊ ido deus soluit peccatorib⁹ om ni die bona tpalia eis dādo. iustis aūt solū in morte dando eis hereditatē cele / stē. Omnis enī seruiēs expectans magīm mercedem nō accipit stati premiū sz diu differt accipe vt patz de seruitorib⁹ regū et cardinaliū. ¶ Quīto quidā retrahūn / tur ne pdāt iuuētutē et speciositatē. Re / putant enī iuuētutē suā et pulcritudinez pdere si eā psumant in seruicio di. et ido nolunt deo seruire. nisi inueterati. ⁊ quā do mund⁹ eos abijcit. Sed timendum est valde de talib⁹. q; quādo hō opatōi alicui assuescit valde difficulr potest ab ea in posterū abstinere. q; puertit ei in habitū et naturā qui sm phūm est diffi / cultermobilis. puer. xxij. Adolescens iu xta viā suā etiā cū senuerit nō recedet ab ea. Et ideo in iuuētute est icipiendū pu / re deo. Tren. nj. Bonū est viro cū por. iug. ab adolescētia sua. Et sic patet quar tum et totum.

Dominica. vnj. de euāge. sermo. LXXX.

Attendite a fal sis ppbetis qui venūt advos in vestimentis oui. intrin. aūt sunt lupi rapaces. math. vij Inter malos christianos triplex differētia inuenitur Quidā nāq; sunt pessimi per omia dya bolū imitātes tāq; dyabolici viri. Sic. n. dyabolus malus in se. multos fecit ma / los et cauda sua multos filiorū dei pie / cit de celo in terram. vt dr apoc. xij. ita ta les homines corrupti mente. rēprobi cir ca fidem nituntur bonos subuertere. et ad errorē suū trahere. Tales sūt heretici. Quidā vero sunt minus mali qui sz in peccatis suis marcescunt. nec curant pfi cere. similit. nō curant alios corrumpe / re vel edificare. Tales sunt multi. q; solū bona tpalia attendentes mūdi gaudio pfruuntur. sap. ij. Venite fruamur bois. zc. q. hec est ps no. Quidā aūt adhuc sūt minus mali qui licet mali sint in se tamē studēt alios recte docere et verā fidez. et rectā vitā et abscondite q̄ntū possūt ma / le agunt nolētes publice peccare. Et de istis dr mat. xxiij. Sup cathe. mo. se. scri. ⁊ pha. om. q̄cun. dix. vo. fa. sm vero opa eor no. fac. De istis tribus generib⁹ pec catorz agit in euāgelio isto. Et pmo d pmis in pncipio euāgelij. Scdo de secun / dis. ibi. Omis arbor que nō fa. fructum excidet. Tercō de tercijs ibi. Nō omnis qui d. mihi dne dne intrabit in regnuz ce lorum. In hoc ergo euāgelio quattuor ponūtur. Primū est xpi āmonitiō. vt a primo genere malorz sz ab hereticis ca / ueamus ibi. Attēdite a falsis ppbetis Scdo ponunt signa. p que tales hereti / cos cognoscam⁹. ibi. A fruc. eorz cogno / scetis eos. Terciū est iudiciū quod xpus scdo generi malorz sz bene agere nō cu / rantibus minatur. vt rectius nos agā⁹. ibi. Omis arbor que nō facit fructuz bo num excidetur Quartū est insufficiēcia tercij generis malorz qui bene docent et male viuūt. vt ad pfectōem tendamus. ibi. Nō omis qui d. mihi dne dne. ⁊c.

Primo ergo ponitur admonitiō xpi. vt ab hereticis caueamus. q; attēdite inqt. id ē diligenter considerate vt sciatis vo / bis cauere ab hereticis. qui sunt falsi p / phete. Crisō. Magna virtus boni ē co / gnoscere maluz. et firma cautela salutis scire ē q fugias. j. io. mj. Nolite om. spi. cr. sed pbate spūs si ex dō sunt ¶ B ¶ Ad tandū aūt ē q; ppheta ppre dr qui de cri sto aliq̄d ppbetisauit. vel eius ceptōez vel natiuitatē vel mortē. vel resurrectiōz vel ascensionē. que omia ppbetauit esa / yas et multi alij multa alia de xpo dire / runt. Et quātū ad hoc nullus ppheta ē amplius nec propbetia. matbe. xj. Usq;

ad iohā.lex ⁊ pphete. Cōmunit aūt dr̄ pphe
ta omīs qui aliquid futuꝝ p̄dicit. et
q̄ntum ad hoc omis predicator dr̄ pphe
ta.i.annūciator futurorū malorꝝ si homi
nes nō recte agant. ⁊ bonorꝝ futurorū si
bene agant. math.xnj. Omnis scriba do
ctus in regno celorum similis ē homī pa
trifamilias qui pfert d̄ thesauro suo no
ua et vetera. Noua sunt gaudia celi q̄ d̄
nouo sc̄z in morte xp̄i sunt data. Vetera
sunt pene inferni que a p̄ncipio mūdi fu
erunt. Sic annūciabat aplūs. ij. coꝝ. v. d.
Omnes nos manifestari oportet ante ⁊
bunal xp̄i vt referat vnusq̄sq; pp̄ria cor
poris prout gessit siue bonū siue maluꝝ.
Sic ergo heretici sunt pphete falsi. id ē
falsi annunciatores et p̄dicatores .q; p
mittunt et annunciant falsa. Nā pecca
toribus p̄mittūt impunitatem vt ip̄os at
trahāt ad sectā suam. hiere. vj. Curabāt
cōtritōem filie populi mei dicētes pax.
pax. et nō erat pax. Itē sunt dolosi p̄dica
tores q; dolose p̄dicāt vt d̄cipiāt. Pdre
dicator aūt assimilat piscanti ad hamuꝝ
et verbū dei est hamus qui dum rapitur
capit vt d. aug. Sed ver⁹ predicator po
nit hamū extra et intus dulcedineꝝ cibi.
q; annūciat aspam penitētiaꝝ sub qua d.
esse dulcedinē vite eterne. act. xnj. Pder
multas tribulatōnes oportet nos ītra
re in regnū dei. Sapiēs aūt hō p̄eligit
aliquā aspitatē assumere vt sp dulcedi
ne fruatur. sic infirmus vult amarā me
dicinā sumere vt sit sanus. Et talis sic ca
pitur a verbo dei ⁊ p̄dicatore cū verbuꝝ
dei cū effectu capit. ij. co. xij. Cū essēꝝ astu
tus dolo vos cepi. Falsus aūt p̄dicator
vt hereticus ponit hamuꝝ intus et coo
perit eū verme. vt materialis piscator dū
leticiā gaudendi p̄edicat. sub qua latet
pena eterna. apoc. xvnj. Quantū se glo
rificauit et in deli. fu. tā. da. il. tor. ⁊ luct.
Et id̄o heretici assimilant vulpib⁹ sam
sonis. que habebant faces accensas in
caudis quib⁹ p̄busserunt omēs segetes
totius p̄munitatis. vt patꝝ. Jud. xv. Eze
chiel vero pphet assimilat eos scorpio
nib⁹ d̄. Cum scorpionib⁹ habitas. eze. ij.
Qui ore lingere vident. sꝫ cauda infun
dunt venenū. ¶ Notanduꝝ aūt q; ⁊
heretici quattuor generib⁹ falsatorꝝ com
pantur. Primo falsatorib⁹ lrārū. Nam
xp̄i totā scripturā dei falsificant. Dicunt
enī p illō lu. xix. Quare nō dedisti pecu
niā me. ad mē. ⁊ ego veniens cuꝝ vsuris
vtiqꝫ exegissem illā. q; licet hoī fenerari.
Et p illud. iob. xij. nūc p̄ncep̄s h⁹ mūdi ej
cietur foras. dicunt q; totus mūd⁹ visibi
lis factus est a dyabolo. Et breuit totaꝝ
scripturā d̄prauāt. ij. pe. ij. Fuerunt pseu
do pphete in pplō sic ⁊ in vobis erūt ma
ist̄ri mēdaces qui introducēt sectas per
ditōnis. iob. xnj. Ostēdā vos esse fabrica
tores mēdacij et cultores puersoruꝝ do
gmatū. ¶ Secdo falsatorib⁹ sigillorum
q; sacramenta ecclesie que fluxerūt de la
tere xp̄i pendētis in cruce. vt d. aug. que
fuerūt sigillata lācea pforante. ip̄i falsi
ficant et p̄demnāt. nā corpus xp̄i nō asse
rūt esse corpus dicētes q; si eēt mons iaꝝ
esset p̄mestū. Et simlit matrimoniū dā
nāt. j. thi. mj. Discedēt quidā a fide attē
dētes spiritibus errorīs et doctrinis de
monioꝝ in ypocrisi loquentiū p̄hibētiū
nubere et abstinere a cibis quos de⁹ cre
auit ad p̄cipiendū cū gratiarū actiōe. ¶
Tercio falsatoribus clauium. q; dicūt se
claues regni celorꝝ hr̄e ⁊ nō hēnt. q; soli
petro et ei⁹ successorib⁹ date fuerūt. ma.
xvj. Tibi dabo claues regni celorꝝ. apoc.
nj. Qui ha. cla. da. i. xp̄i qui apit ⁊ nemo
claudit. claudit et nemo aper̄t. Non ergo
hēnt claues sꝫ ip̄i latrones fures falsant. io.
x. Quotq̄t venerūt fures sunt ⁊ latrones
¶ Quarto falsatoribus monetarū. Nā do
neta nāq; xp̄i sunt opa bona q̄b⁹ emitur

regnū dei.que sunt ieiunium.elemosina oro. Hec dicunt moneta regis nostri cristi.q; in his est imago fm tres substāt̄as que sunt in xp̄o.que sunt caro.anima.et natura verbi. Hā ieiuniū in quo est carnis maceratō cū xp̄i carne ꝓ formitatem habz.que tota fuit macerata ⁊ morti tradita.ij.cor mj Semp mortificatōez ihesu xp̄i in cor.no.circūfe.vt et vita ihesu ī cor. nostris ma. Hec moneta ꝓcutitur in carnis afflictiōne et gerit figurā xp̄i in cruce pacientis. Elemosina vero ad animā cristi ptinet quā q̄si elemosinā dedit in preciū nostre redēptiōis.esai.lnj. Tradidit ī mortē animā suā. Hec gerit imaginē xp̄i ad inferos descēdētis. vt de miseria educeret missos et captiuos. Elemosina enī dr ab bely qđ est misereri. ꝓuerbi.xxmj. Erue eos qui ad mortē ducunt. Oratō aūt ptinet ad verbū dei. Est enī oro vbū mentis ante deū. Et de vbo di dr.j. io.ij. Aduocatū habem⁹ apud patrē ihesū xp̄m iustū et ipe ē ꝓpi.pro pec n. Oro enī est aduocatus noster apd deū.luc.j. Ne time.zacha.q. exau. est oratō tua. Hec gerit imaginē xp̄i ad celū ascendētis. Quid ē enī orare nisi celū mēte ascendere.ecclia. xxxv. Oro humili.se nu.pene. Hanc triplicē monetā heretici et ypocrite falsant Fiam de ieiunio dr mat.vj. Cū ieunatis nolite fieri sicut ypocri. tristes exterminant fa.ꝛc. De elemosina vo dr in eodem vj. Dum facis inqt elemosinā no.tu. ca. ā.te sicut ypocrite faciunt De oratōe āt dr in eodē vj. Cū oratis nō eritis sicut ypocrite qui amant in sinagogis et in āgulis platea⁊ stantes orare. Omēs p̄dicti fallatores cudūt et stāt in obscuro. Similiter heretici dogmatisant d nocte ⁊ p domos.ij.thi.nj. Ex his enī sunt q̄ penetrāt domos. ⁊ captiuas ducūt mulierculas oneratas peccatis. Et silr omēs supradicti falsatores fm legē debēt ꝓburi: et silr

hereticiq; eo⁊ moneta vidr aurea ⁊ nō est. imo sunt oēs falsi.q; aliud ostēdunt exterius.et aliud interi⁹.nā exteri⁹ tegūtur vestimētis ouiū.intrinsec⁹ āt sunt lupi rapaces.q; aias volunt rapere ad infernū. Scdm aūt aug. vestimēta ouium sunt ieiunia ceteraq; religionis signa īnocentiam p̄cedētia. ¶ Ho ¶ Quis vo dū viuit vt di.criso. pelle sua ꝓtegit. mortua vo oue alius tegit pelle eius. Sic innocens sue innocēte pelle tegit. hereticus aūt et ypocrita dū simulate religionis signis tegūtur q̄si pellē innocētis induūt. ij.thi.nj. Habētes quidē spēm pietatis. virutē āt eius abnegātes. Et iō lupi dicūtur. q; in libro de natura aialiuz dicit de lupis q̄ interdū emittunt voces hoīm ⁊ canū ne credant lupi. vt p hoc possint decipe ⁊ deuorare. actu.xx. Scio q̄ post discessuz meū introibūt ī vos lupi rapaces nō p̄centes gregi. Dicunt aūt heretici lupi rapaces vel spūalit corrumpēdo. vel si possunt corpaliter p̄sequēdo. Libenter enī si possent catholicos p̄sequrent. sicut arrius fecit. cui⁹ cōsilio oēs ep̄i catholici sunt in exiliū missi. Unde vir q̄ttuor ep̄i sunt inuēti qui ei resisterēt. vt in eccliastica historia ꝓtinet. ¶ Ho ¶ Adoralit aut̄ nota q̄ falsi ꝓphete a quib⁹ q̄tidie oportet nos cauere et q̄ q̄tidie nobis falsa prophetisant duo sunt fm duplex gen⁹ prophetie. s. dyabolus et ꝓcupia carnis. Est aūt quedā ꝓphetia de p̄terito. vt d. aug. vt moyses ꝓphetauit di. In p̄cipio creauit de⁹ celū ⁊ terrā. Alia ē de futuro. vt esa. dixit. ecce vgo ꝓci. ⁊ pi. f. ꝛc. Falsus prophet̄a d̄ p̄terito dyabol⁹ ē. q̄ suadet hoī stare in pcto supbie. luxurie. et auaricie. ꝛc. adducēs in exemplū q̄sdaz viros p̄teritos q̄ p̄dictis peccatis peccauerūt. et tamē apd deū sunt facti valde magni. Nā paul⁹ peccauit peccato supbie. ⁊ fact⁹ est aplus. David peccauit peccato luxurie

ꝛ tamē fuit ꝓphēta eximi⁹. Mathe⁹ pec
cauit peccato auaricie. et tamē factus ē
euāgelista p̄clarus. Ex his autem in
cor̄de peccatoꝝ arguit. q̄ ista pcā sint
leuia et deus ea leuit punit. Que ꝓphē
tia tripliciter apparet falsa. Primo q̄
p̄ plures viri nō sunt dati in exemplū pec
candi sed in exemplū a peccatis resurgē
di. et nō despandi. ro. v. Ubi abū. delict.
supa. ꝛ gra. Quid ergo dicem⁹ pmanebi
m⁹ in pcō vt grā abūdet. absit. Qui enī
mortui sum⁹ pcō quō adhuc viuem⁹ in il
lo. Et non sicut aūt quidā nos dicere de
bem⁹ faciam⁹ mala ꝛ veniūt bona cuꝝ
dānatō iusta ē. Ecce. q̄ nō est verū
q̄ peccatū leue sit. q̄nimo sup omia ē gra
uis. q̄ ꝓptꝫ q̄ in momento fecit cade de
celo demones in terraꝫ vbi si tota terra
esset in plurib⁹ dieb⁹ non descēderet.
Tercō q̄ nō est verū q̄ deus peccatū le
uit punit. Nā peccatū superbie summe
punit. vt patet in demonib⁹ et primis
pentib⁹. Peccatū vo luxurie valde pu
nit vt pꝫ in diluuio ꝛ in illis q̄nq; ciuita
tibus. scz sodoma gomorra ꝛ ceteris. vt
ptꝫ gen. xix. Peccatū aūt auaricie acrit
punit. vt patet in iuda q̄ ꝓpter auarici
aꝫ pdidit xp̄m. Et ideo dyabol⁹ introiit
in eū ꝛ suspensus crepuit mediꝰ. ꝛ diffu
sa sunt omia viscera ei⁹ vt pꝫ act. j. Fal
sus vero ꝓphēta de futuro. Scupīa car
nis ē q̄ suadet di. Gaude in bonis mūdi
et postea penitētiā agas. Que ꝓphētia
duplicit ē falsa. Primo q̄ bonis mū
di. i. in delicijs. in diuicijs ꝛ in honorib⁹
nō ē gaudiū scz afflictō. Dia enī ista et si
nihil aliud mali haberēt. tamē ducūt ad
doloroſuꝫ finē q̄ vel dimittūt p aduersā
fortunā. vel dimittūt p mortē. ꝓuer. xmj
Extrema gaudij luc. oc. Et tandē ad infe
ros demergūt. iob. xxj. Ducūt in bonis
dies suos ꝛ in pūcto ad in. descendūt. Secdo
q̄ q̄n bō dat se peccatis et dyaboli serui

tuti nō ꝑt redire ad bonū pse. nisi p dī gr̄
tiā speālē. q̄ vt dr̄ ī ps. Nō ē spūs vadēs
scz in peccatū ꝛ nō redi. Exēplū de reti.
in q̄ piscis ꝑt intrare scz nō exire. ro. vnj.
Nō est volentis neq; currētis sed miserē
tis dei. In cr̄ figura d. aplūs in eodē. vij.
Nō enī q̄ volo bonū hoc ago. sed q̄
odi malū illud facio. De his duob⁹ pro
phetis dr̄. tren. ij. Prophete dixerūt tibi
falsa et stulta. Et sic patꝫ ꝓmū. Sc
Secdo pōt signa p q̄ possum⁹ hereticos
cognoscere et ab eis cauere. di. Ex fruc. e.
cognoscetis eos. Qr̄ cū heretici sint ma
li. ꝛ mala intēdāt ī alijs generare. nō pos
sunt facere bonos fructus. Possunt ta
mē hr̄ē bona vestimēta vt ieiunia
et hūiles ꝛ plixas or̄ōnes. ceteraq; alia
vt dictū est. Et ido attendendū est vt di.
aug. ne vestimēta pr̄o fructib⁹ ponamus
Sunt enī duo genera operꝫ hereticorū.
scz occulta ꝛ manifesta. Dia aūt manifesta
ptinēt ad vestimēta. Occulta vo ptinēt
ad fruct⁹. Fruct⁹ aūt bonos q̄s enūerat
aplūs ad gal. v. hr̄ē nō possunt q̄ sunt ca
ritas. gaudiū. pax. patientia. longanumi
tas. bonitas. benignitas. mansuetudo. fi
des. modestia. ꝓtinentia. castitas. Istos
xij. fruct⁹ spūs nō hēnt heretici. scz vt ma
li ꝛ carnales facūt opa carnis q̄ aplūs ad
gal. vbi supra ānumerat dicēs. Manife
sta autem sunt opera carnis. que sūt for
nicatō. adul. imūdicia. īpudicicia. luxu.
y dolorum seruit⁹. veneficia. inimicicia.
contentiones. emulationes. ire. rixe. dis
sentiōes. secte. inuidie. homicidia. ebrie
tates. comesationes. ꝛ his similia. que p̄
dico vobis sicut p̄dixi. q̄niam qui talia
agūt regnū dei non ꝓsequent. Ista. n. sunt
fructus hereticorꝫ. Bonos aūt fr̄cūs non
intendūt. nec faciunt. nec facere possūt.
Quia vt dicitur eccles. xmj. Qui sibi ne
q̄m est cui bon⁹ erit. Et ō hoc ponit exē
plum xp̄s in natura d. Nūq̄d colligunt

de spinis vuas aut de tribulis ficus.q.d. nō. Sic arbor bona id ē bonū hō fructū bonos facit.q; bonus hō habet vtutem in aīma. Virtus aūt ē vt phūs d.que bonū facit habentē.et opus eius bonū reddit. Mala aūt arbor.i.malus hō malos fructus facit. Q; sicut bona arbor nō pt fructus malos facere manens bona. sic neq; mala arbor pt fructus bonos facere manēs mala.i.bonus homo manens bonus non pt fructus facere nisi bonos et malus hō manēs malus nō potest fructus facere nisi malos. Potest autez bonus homo fieri malus.et malus fieri bonus et ecōuerso. Q; vt di.aug.nix nō pt calefieri.pōt autē liquefieri et fieri aqua calida. Similit malus pt fieri bonus et tūc pōt facere bonos fructus vt paulus et magdalena. Et similit bonus hō pt fieri malus.z tūc facit malos fructus.vt petrus bonus factus ē malus .quia negauit xpm. Sicut ergo omis actō infideli; uz mala vt d.aug.que ab infidelitate pcedit.sic omis fructus hois mali malus qui scz a malicia eius procedit. Unde homo malus inq̄ntū malus nō pōt facere nisi malū. Et similit hō bonus inq̄ntū bonus nō pt facere nisi bonū. Bona enī arbor est bonus hō z bona eius volūtas. Unde cum hec duo manēt siml' scz bona voluntas cum bono homie nō pōt fieri nisi bonus fructus. Similiter mala arbor est malus hō et mala eius voluntas. q̄ī homie manēte nō pōt agere nisi malum etiā si bonū esset qđ ageret.q; vt di.ābro si. Intēto tua speciez īponit opi tuo Aliter autē spine dicūtur peccata. puer.xxmj. Per agrum pigri hois trāsiui et ecce totū repleuerūt eum spine. Et hoc propter quattuor. ¶ G ¶ Primo quia mētem pungūt. augus. Nullo temporis interuallo ista diuidūtur .vt q̄si alio tpe q̄s nō faciat qđ dēt et alio patiat.

ne vel tpis pūcto vnine;salis pulcritudo turbet.vt sit in ea peccati dedecus sine decore vindicte.puer.xmj. Miseros facit populos peccatū.ad mi; miseria remor dētis sciētie et seruitutis dyabolice. q; qui facit peccatū seruus est peccati.io. vnj ¶ Scdo quia se;plectūtur per;comitantiam vt spine. quia peccatum quod per penitētiā nō deletur mox suo pōdere ad aliud trahit.vt di.gre. ¶ Tercō q̄a fructū bonoz opum impediūt.ne fructificēt in vitā eternā sicut spine suffocāt triticū.luc.vnj. Simul exorte spine suffocauerūt illud. Propterea dicit iere.mj Nouate vobis nouale et nolite serere inter spinas ¶ Quarto q; sunt materia ignis inferni sicut spine sūt materia ignis materialis.esay.xxxmj. Spine;gregate ignis;burētur. Spine etiā dicūtur diuicie vt ipa vitas in luca d. Et hoc ppter duo. Primo q; mētē pūgunt cogitatōnū suaz aculeis. vt gre.d. Multa enī solicitudine et timore hoīem affligunt. eccls.v. Saturitas diuitis nō sinit euz dormire. iob.xv. Sonit; troris spē in auribus eius z cū pax sit ille insidias suspicat. ¶ Scdo q; sūt materia ignis auaricie z cupiditatis. Q; sicut ex appositōe lignorū crescit ignis.ita ex appositōe diuiciaz crescit auaricia. Poeta. Crescit amor numi q̄ntū pecunia crescit. Spine etiā dicūtur tribulatōes. Ose.ij. Sepiā vi.t. spi.sz ō his spīs dulcis;cus colligit si patient tolerētur.q; pacientia op; pfectū bēt.vt di. Jac. ¶ Notādū āt ī fine b; mēbri q; bone arboris.i.boni hois.xij.sūt fruct; de q; d; apoc.xxij. Ex vtraq; pte flumis lignū vite afferēs fructus.xij. Prim; ē bonorū tpalium multiplicatō.esa.j. Si volueritis z audie.me bona terre ;me.puer. xmj. Custoditur iusto substātia peccatoris. Scōs ē oīm rex bon; euent; .q; taz pspera q̄z aduersa sunt ei, z ad salutez

coopantur.ro.viij.¶Diligentib⁹ deū om⁊ nia coopant in bonū. ¶Terci⁹ ē bono⁊ rum spūalium cōtinuū incremētū.puer. mj.Justo⁊ semita quasi lux splendēs cre scit et pficit vsq⁊ ad pfectū diē. ¶Quar tus elt eorūdē radicatō ⁊ habituatō. qa cum habitus generetur ex actibus. mul tiplicatō actuū cōfirmat habitū et radi⁊ cat.ita q bō postea de facili opat bonu⁊ mat.xj.Tolli.iu.me.sup vo.iu.me.su.est. et onus me.leue. ¶Propterea di.aplus ad ephe.mj.In cari.radicati et fundati Quis⁹ elt spūalis consolatō. Esai.lxvj. Ego consolabo⁊ vos.iob.xvj.Iterū aūt videbo vos et gau.co⁊ vestrū ¶Sexi⁹ est secretoꝝ diuino⁊ reuelatō.iobā.xv. Quecunq⁊ audiui a patre meo no.f.vo. Amos.iij.Nō faciet dominus verbū nisi reuelauerit secretū suū ad seruos ꝓphe⁊ tas. ¶Septim⁹ est bonoꝝ operū iocū⁊ ditas et exultatō. Naturalis enī iocūdi tas est in bonis opibus sicut naturaliter homo in filijs iocundat.nā bona opera bois sunt quasi filij eius.ps.In opibus manuū tuarū exultabo. ¶Octau⁹ ē de victoria inimici tripudium et exultatio. esa.ix.Letabuntur corā te sicut exultant victores capta preda. ¶Non⁹ ē fomitis excupiscentie mali debilitatō.q⁊ per be ne operari cōcupiscētia mali debilitat et incipit displicere ¶Decim⁹ ē expientie boni eruditō.ecc.xiij.Qui nō est exptus pauca recognoscit. Propterea di.psal. Gustate ⁊ videte q̄nā suauis ē dominus ¶Undecim⁹ ē cognitōis diuine p con templatōem plibatō.gen.xxxij.Vidi do minū fa.ad fa.⁊ sal.facta ē anima mea. Duodecim⁹ est spei roboratō.gre.Tāto spes in deū solidio⁊ surgit.q̄nto quis pro eo grauiora sustinuerit.Et sic pt⁊ scōm. L¶Tercō ponit iudiciū qō bene agere non curātib⁹ fiet.q⁊ omis arbo⁊ q̄ nō fa. fruc.bo.exci.et in ig.mit. Primis ē enī in⁊ tollerabile q bō non fructificet et maxīe xp̄ianus cū sit positus in nobilissimo or to eccie dei qui quotidie aq̄s grāȳ irriga tur et beneficiū solis iusticie Ic⁊ xp̄i semp est ibi et oīm stellaȳ celi.i.omniū sancto rū et āgelorū.⁊ lune.i.beate virginis.Cre ditur enī q vinee engaddi.vbi nascitur balsamū,pferant balsamu⁊ ꝓpter virtu tē ꝓstellatōis que ibi opatur cū in nullo alio loco mundi nascat. ¶Similit terra eccie optima est vtpute sup pinguedine bonitatis et meritu xp̄i fundata.ezechiel. xxxvj.Terra illa quondā inculta facta ē ortus voluptatis.Exemplū sicut in orto regio nō dimittit arbo⁊ sterilis sed āpu⁊ tatur.ita deus qui est colonus toti⁹ eccie arborē sterilē eradicat.Et hoc est qō cri stus ponit exēplū.luce.xiij.de arbore fici quā quidā habebat in orto suo plātata⁊ Qui ait Ecce tres anni sunt exq̄ venio q̄ rens fructū in ficulnea hac.et nō inuenio succide ergo illā vt qd ter.etiam occu.Et ait colon⁹.Dnē dimitte illā ⁊ hoc anno vsq⁊ dū veniā ⁊ fodiā circa illā ⁊ mitta⁊ stercora.⁊ siqd fecerit fruc.bene.sin āt in tu turū succid.al. Arbo⁊ ista ē bō.tres autē āni sunt ta tpa.sc⁊ tps legis nature.⁊ leg⁊ scripte et grē.In isto vo tcio āno ē fic⁹ et arbo⁊ tota letamiata.i.repleta ōi grā ⁊ vi tute.Et iō si in ꝑmis duob⁹ tpib⁹ siue āni bō nō fecit fructū magis tollerādu⁊ sunt Ex⁊ in isto tercō tpe siue āno.q bō nō fecit fructū nullo mō est ferendū. Dis ergo q in isto tcio tpe siue āno fructū nō facit ex⁊ cidet et in ig.mittet Ubi duplicē penam poit.s.excidi et in ignē mitti. Ex⁊ pma.s.ex cidi sup.a deo et a sanctoȳ ꝓsortio ē sm ꝓpatōe maio⁊ pena scda sc⁊ mitti in ignē⁊ Crisо.due pene sūt.s.excidi ⁊ pburi.mtu āt gebēnam solum abhorrēt. Ego āt cā⁊ illius glorie multo amariorem penam gebenna esse dico. Intollerabilis quidē pena est gebenna. Ex⁊ quis mille pona:

gebēnas nihil tale quale est a beata illa gloria excidere ⁊ odio haberi a xp̄o. ¶ Sic ergo arbor debet fructū facere bonū tam laycus q̄m clericus q̄m etiā religiosus. ¶ Debet enī esse laycus oliua ferens. xij. frūs opm mīe. luc. vj. Estote misericordes. q̄a iudi. sine mi. fi. et q̄ nō fa. mi. vt dr̄ Jac. ij. Clericus debet esse vitis in puritate conscīētie sacrificans vinū et in sanguinē cristi conuertēs. Q: vt dr̄. j. cor. xj Qui aūt mādu. ⁊ bi. indig. iu. sibi mā. ⁊ bi. Religiosus debet esse ficus ferens dulcē ⁊ suauez fructum. hiere. xmj. Quid tu vides hieremia. Ficus bonas bonas valde. et malas malas valde. Quia boni religiosi sunt boni valde. et mali sunt mali valde. aug. Sicut nō inuenī meliores q̄m q̄ in monasterijs pfecerūt. sic nō sum experti peiores q̄m q̄ in monasterijs defecerunt. math. v. Vos estis sal terre. quod si euanuerit in quo salietur ad nihilum valet vltra nisi vt mittat̄ foras et ꝓculcet̄ ab hoīb̄us. Sicut enī sal oīa condit. sed putrefactum nihil penitus valet. sed ab boīb̄us ꝓculcatur. sic boni religiosi totū mūdū cōdiūt sed dissoluti ab omīb⁹ conculcātur. ¶ Moraliter autē ad edificatōem nostrā. Notanda sunt decez circa arborem. ¶ Primū ē pfunditas in radicibus. aug. Arborē attendite. radicez figit in humili et verticē tendit ad celuz. Sic nos in radice humilitatis pfundari debem⁹ si volum⁹ vsq3 ad celū exaltari. lu. xmj. Qui se hu. ex. greg. Origo virtutū humilitas ē. Illa in nobis virt⁹ veraciter pullulat que in radice humilitatis pdurat. Quātuz arbor pfundat̄ in radicibus tantū crescit in altū. sic quātum homo se hūiliat tātū exaltabit̄. ¶ Secūz ē rectitudo in stipite. sic ⁊ nos recti incedere debem⁹. Est autē rectū sm̄ phūm cui⁹ medium non discrepat ab extremis. Extrema aūt boīs sunt ortus ⁊ mors. que sūt magne pauptatis. iob. j. Nud⁹ egressus suz de vtero ma. m. ⁊ nud⁹ reuer. al. Magne vilitatis q: vilit̄ nascit̄ et vilit̄ morit̄ Et magni planct⁹. sap̄. vij. Similē vocē oīb̄us emisi plorās. Tūc ergo hō ē arbor recta q̄n medium suū ꝓcordat cū extremis ⁊ vitā pauperez gerit. tho. mj. pau. vitā gerit⁹. mat. v. Beati pauperes spi. Diues aūt ē sicut camel⁹ q̄ ē dp̄ssus in cauda ⁊ capite. ⁊ hz gibbū in medio. ⁊ iō nō ē rect⁹ nec vz intrare regnū di. ma. xix. Facili⁹ camelū ē p foramē ac⁹ trāsire. q̄z diuitē intrare in regnuz dei. Similit̄ tūc hō ē arbor recta q̄n vilis et abiect⁹ vult esse in mundo. sicut viliter natus ē ⁊ vilit̄ morit̄. Eccl. x. Quid superbis terra ⁊ cinis. q. di. De terra factus es. et in cinerē dēs reuerti. quare ergo in medio superbis. Similit̄ tūc hō ē arbor recta q̄n tota vita eius ē cū fletu sicut natiuitas ei⁹ ⁊ mors. ps̄. Fuerūt. mi. la. me. pa. die ac no. Perfectōres autē sūt distorti q: vitā suaz volūt in magna letitia ducere. iob. xxj. Ducūt in bo. di. s. ꝛc. Incedūt etiā icuruati. q: totū desiderū suū ad terrena deflectūt. ps̄. Oculos su. sta. de. in t. ¶ Tercīū ē vniuersitas in ramis ad fructificandū. q: in vno solo ramo. sed in omīb̄us ꝓducit fructū. sic ⁊ nos in oīb̄us mēb̄ris nr̄is debem⁹ fructificare. vt dēm ē in pcedēti sermone. ro. vj. Sic. exhi. mē. ve. ꝛc. ¶ Quartū ē electō opportuni tp̄is ad fructificāduz. q: arbor q̄ ppter intemperiē hiemis ab opatōe cessauit redeunte vere incipit opari. sicut ⁊ nos si aliq̄n ppter aliqđ impedimētuz nō possumus opari. tamē q̄n possum⁹ opari debemus gal. vj. Dū tp̄s ha. op. bo. ad omēs. eccl⁹. ix. Qđcunqz p̄t ma. t. fa. instā. opa. ꝛc.

Quītū est ordinatō opatōis diuine. q̄a arbor non fert alios fructus q̄m deus ordinauerit. vt patz in hoc euāgelio. quia spine nunq̄z faciunt vuas sed morosi. p̄s Preceptum posuit ⁊ nō p̄te. Sili⁹ ⁊ nos

dēmus facerere. Solus hō malꝰ ⁊ dyabolus ordinatōnē dei trāsgrediunt Job xv. Cucurrit aduersus deus erecto collo. ¶ Sextū est vehemētia adhesionis ad terrā vnde hēt alimētū. Nam vehemēter adheret terre et non vna radice sed pluribus ſm phūm eni radix plante ē ſimil' oi animalis Sic ⁊ nos vehemēt debemꝰ deo adherere. a quo hēmꝰ vitā aīme et corpis et non solū p fidē et ſpem. ſz p caritatē iusticiā et p omēs vtutes. mat. xxij Dilige dominū deū tuum ex toto corde t. et ex to. aī. tu. et ex to. vi. t. ¶ Septimus ē indigentia culture Nā arbor cultura indiget. Unde phūs di. q oēs ſpēs plante ḡn nō fuerūt culte ſilueſtres fuerūt. Unde noe nō aliter plātauit vineā nisi q vites ſilueſtres ad culturā reduxit. Sic et nosipos excolere debemꝰ ne quaſi arbores ſilueſtres efficiamur. iob. xv. Omēs palmite ē in me nō ferentē fructuus tollet eū et omnē qui fert fructū purgabit eus. vt fructū plus afferat. Sic accidit de aīa ſicut de corpe. q nisi lauaret et mūdaret fetaret. ¶ Octauū ē bonitas fructꝰ. nam ſm phi. arbores ſilueſtres ſ plꝰ frūificāt q3 ortenſes. ſz ortenſes faciūt meliorē fructū ita ⁊ nos debemꝰ intēdere bonitati operū ⁊ nō pluralitati. q illa vidua q̄ misit duo era minuta in gazophilatiū plꝰ omnibꝰ misit. vt xp̄c dixit luc. xxj. p̄s. Scōm purutatē manuū me. retri. mi. ⁊ nō di. ſm multi. ¶ Nonū ē insertō melioris arboris. nā in trūco ſilueſtri inseritur surculus bone arboris. et postea tota arbor ē bona. Sic et nos in veteri ⁊ ſilueſtri hominē dēmꝰ inserere bonā doctrinā et bonā vitā. et tunc erimꝰ bona arbor. Jac. j. In māſuetudīe ſuſcipite insitū verbū qđ p̄t saluare aīas vestras. ro. Tu aūt cū olea/ſter esses insertus es in bonā oliuam Decimū ē inclinatō ramoꝝ ad terraz ex fructuū vbertate. q ḡnto rami arboris magis fuerīt fructibꝰ onerati. tātomagis ad terrā inclinant. sic et nos q̄nto plura bona fecerimꝰ hūliores esse dēmus. luc. xvij. Cū oīa feceritis que p̄cepta sunt vobis di. q ser. inuti. su. Q oīa illa bona ex grā dei p̄cedūt. j. cor. iij. quid hēs quod nō accepisti. si aūt accepisti. qđ gloriaris q̄si nō accepis. ⁊c. Et sic pz tercū. ¶ Nō Quarto ponitur insufficiētia illoꝝ qui bene docēt ⁊ male viuūt. q nō omis q d. mihi dnē dnē intrabit in regnū celoruz. .i. q p̄dicant et p̄fitentur xp̄m esse dominū celi et terre et creatorē oīm et redēptorez hoīm. ⁊ oīa illa predicant et p̄fitent q̄ vera fides tenet. nō tantū q̄ p̄dicāt faciunt. math. xxiij. dicūt enī ⁊ nō facūt. tales sūt sicut candela q̄ illūinat alios et seipaz cōsumit. Sed de iohā. baptista dr. iohā. v. q erat lucerna ardēs in se p caritatis feruorē. et lucēs alijs p verā doctrinā ⁊ bonoꝝ opz edificatōz. et d xp̄o dr q cepit ie. facere et docere. act. j. Tales figurati sūt p ficū hēntē soluz folia cui xp̄c maledixit q̄ statī aruit. ma. xxj. Nā ver p̄dicator dz eē factor vbi qđ p̄dicat. Q vt di. gre. Cuius vita despicit restat vt eius doc. p̄temnat. ro. xv. Nō enī audeo aliqđ loq̄ eoꝝ q̄ p me nō effecit xp̄c. Hꝰ figura pz ī exo. de rōnali vitatis et doctrine qđ habat ī pectore sacerdotis. Et nota q qdā dicūt tantū sel' dnē qui. s. xp̄m hēnt solū ī ore p dicando ⁊ p̄fitēdo. esa. xxix Hoc populꝰ hic la. me. o. cor ātē. lō. ē a me. Alij dicūt bis dnē. q scz credūt corde ⁊ p̄fitent ore. sz ope p̄dicūt. tbi. j. Confitent se nosse deū factis āt negāt. Alij dicūt ter dnē qđ nō fit nisi in spūsancto. glo. ter dicere dominꝰ ihesus ē in corde credē ore p̄fiteri. ⁊ ope attestari Nā vnū sine altero eēt negare. Et sic intelligit illd. iohel. ij. Omis q̄cunqz inuocauerit nomē dni saluꝰ erit. Dicere ergo bis vel sel' nō sufficit ad introitū regni celorū. Et sic pz q̄rtū ⁊ p̄leq̄nter totum.

De epla. Sermo. LXXXI.

DEbitores sum⁹ non carni vt sm carnē viuam⁹ ro. viij. De vita ⁊ modo viuē di magna est cōtrouersia inē mūdanos et viros dei. Nā mūdani dicūt ⁊ male q sm carnē dēm⁹ viuere et ōsideria carnis pficere. qz ob hoc facta sunt bona mundi vt ipis ad nostrū ꝓmodū ⁊ vtilitatē vtamur. Et ido saraceni qui totaliē sūt mūdani dicūt q oīa re et oī actu possum⁹ vti in quo nō iniuriamur primo nec directē cōtumeliā inferim⁹. Viri autē dei a rōe et spūsancto illumiati dicunt et bene. q sm carnē nō debem⁹ viuere. nec eius ōsideria pficere sz sm rōez et spūmsanctum. De hac aūt materia determiat aplūs in epistola hodierna. In qua quidē epistola q̄tuor facit. Primo di. q non sm carnē debem⁹ viuere et ābulare. In pncipio epistole. Ecdo vtriusqz vite finez et fructū nititur assignare. ibi. Si sm car. vix. mo. si autē spū fac. car. mo. vi. Tercō ostēdit q viuere sm spūm ⁊ non sm carnem possum⁹ ꝓgrue facere ibi. Quicunqz enī spū dei aguntur. hi filij sunt dei. non enī accepistis spiritum seruitutis iterū in timore. Quarto per testimoniuz spūsancti. aplūs quodda qō in tercō mēbro dicitur. sz q nos qui spiritu dei agimur sumus filij dei satagit confirmare et si filij et heredes. ibi. Ipse enī spūs testimoniū reddit spūi nostro q sumus filij dei. Si autē filij ⁊ heredes. ¶ Primo ergo di. q sm spiritū et non sm carnē debemus viuere. Et hoc est q di. Debitores sumus non carni. vt sm carnē viuamus id est sm desideria carnis ⁊ voluptates. que legi dei nō sunt subiecta. imo sūt pessima desideria et pessima opera carnis. gal. v. Manifesta autē sunt opa carnis. que sunt fornicatio. adulteriū. īmundic. impu. luxuria. ydolorū seruitus. anarici⁊ cia. ⁊ sic de alijs. vt pz in precedēti sermone. Et sic patz pmuz. ¶ Secundo vtriusqz vite finē ⁊ fructū assignat. qui ē mors et vita. Mors enī ē finis et fruct⁹ vite carnalis. et vita est finis et fructus vite spūalis. quia si sm desideria carnis vixerim⁹ moriemur triplici morte. sz morte naturre citius. eccl. xxxvij. Propter crapulaz multi obierunt. Morte culpe quia gula et luxuria sunt duo capitalia vicia ꝓpter que aīma sepatur a deo ⁊ remanet mortua. j. thi. v. Vidua que in delicijs ē viuens. mortua est. Et morte pene eterne. ¶ Sic mortuus fuit diues epulo et sepultus in inferno. luc. xvj. Si autē spiritu facta carnis mortificaueritis. id est si a spūsancto ducti. et ppter vite eterne amorē. et non ppter vanaz gloriā ⁊ auaricia et sanitatem consequendā. vel propt quodcunqz aliud carnale cōmoduz. vt multi faciunt. mortificauerimus mēbra nostra per opera nostra sz p opera pētentie. ita q in opa carnis nō prorūpantur. viuem⁹ triplici vita. sz vita nature diutius. Ecc. xxxvij. Qui absti. est ad vi. Vita grē. Mat. xvj. Si quis vult p⁹m. venire. i. in vita grē mecū esse abne. se. id est vitā carnalē crucifigat. gal. v. Qui autē sunt xp̄i car. sz cru. cum. vi. ⁊ cōcu. Et vita glorie. Mathe. v. Beati pauperes spū. et bti qui lugent. et beati qui pse. pa. ꝛc. quoniā ipoz est regnū celorum. Ibi ponuntur septē beatitudines. id est septē opationes pcedentes a septē donis spiritussancti. quas habent viri sancti q mēbra sua mortificant super terrā. propter quas repromittitur eis regnū celoz. Sic ergo patet q si consideré⁹. cōsideremus q qui viuit sm carnē incurrit omne malum. et priuatur omni bono. quia cuz finis includat in se virtualiter ea que sunt ad finē. et triplex mors superius dicta sit

finis omnis mali.et triplex vita sit finis omnis boni.et viuēs ſm carnē incurrat banc triplicē mortē ⁊ priuetur ſuprādcā triplici vita.manifestus est q talis sic viuens ſm carnē incurrat omē malū ⁊ priuetur oī bono.ecc.ix.Qui pec.in vno vitā bonā pdit.et econuerso: qui viuit ſm ſpūm priuatur omī malo. et ꝓsequit oē bonū.ecc.vnj.Qui custodit mādata nō expietur quicq̄ mali. ¶ ℞ ¶ Notādū aūt q ꝓpter octo nō debem⁹ ſm carnis impium et eius desideria viuere.ſed ſm ſpūm. ¶ Primo ꝓpter diuinū ordinē cōseruandū.nā deus institutor nature ordinauit q caro tanq̄z ancilla obediret.⁊ aīma tanq̄z domina imperet.Gene.mj. Sub te erit appetitus eius:et tu dnāberis illius.Cum aūt ſm carnē viuim⁹ caro dnātur et aīma seruit.puer.xxx.Per tria mouetur terra et quartus sustinere nō potest p seruū cū regnauerit.ꝛc. ¶ Secūdo ꝓpter hostē vitandū.nā caro ē hostis noster occultus .et mortifera quasi salutifera consulit.gal'.v.Caro ꝓcupiscit aduersus ſpūm.Sed vt dī.greg.nullus hostis efficatior est ad nocendū q̄z familiaris inimicus. Et ideo nullo mō ē carni obediendū et credendum.ecc.xij.Ne credas inimico tuo meternū. Tūc vero creditur carni q̄ndo eius desideria pficiuntur.Exemplū de sampsone qui cōfil⁹ est in dalida que signat carnē et desiderium eius pfecit et dormiuit in sinu eius. Et ideo fuit captus et ligatus ⁊ exoculatus.Judic.xvj. ¶ Tercō ꝓpter falsus iudiciū euadendū.Caro enī ē corrupta et ī fecta ꝓcupia mali ātēq̄z nata ⁊ q̄ naturaliter ē corrupta iudicat dulcia eē amara.et amara dulcia sicut febricitās Aug⁹ ¶ Dalato nō sano pena est panis qui sano ē suauis. Et oculis egris odiosa est lux que puris ē amabilis.Et nō ē ei credēdū nec que appetit tribuēda. sicut frenetico vel febricitanti nō sunt danda que petunt. Qui aūt ſm carnē viuit in omīb⁹ credit carni. ¶ Quarto ꝓpter ōbitū exoluēdū Nos enī habem⁹ magna debita exoluere et multis multa tenemur. Sum⁹ enī primo obligati deo ꝓpter innumera beneficia. Nā ad imaginē suā nos creauit et de manu dyaboli p mortē ppriā nos redemit.ioh. Vado pare vobis locum. ¶ Secōdo beate marie q̄ p eā sum⁹ valō exaltati.sum⁹ deo recōciliati et omī male dictione que p feminā nobis ꝓuenerat excluſi sumus dei benedictōnē consecuti.et omī gratie sum⁹ restituti.Judit.Tu gloria hierusalē.tu letitia israel. Tu honorifica populi.ꝛc. ¶ Tercio sanctis āgelis q̄ in prelio nobis quotidie assistunt totum orbē ad nostrū ꝓmodū ordināt. et in morte animas nrās ad celū deferūt. hebr.j.Omēs enī sunt administratorij spirit⁹ in ministerū missi ꝓpter eos qui bereditatē capiūt salutis. ¶ Quarto btis aplis qui nos ab ydolatria et multis erroribus remouerūt.q̄ nos in baptismo in dei filios regenerauerūt et a peccatis omīb⁹ absoluerūt.mat.xvj. Et quodcūq̄ q̄ solueris sup terrā erit solu. et in celis ¶ Quinto sanctis martirib⁹ q̄ p fidem per quā saluamur feruenter defenderūt q̄ nos ad bellū animauerunt.matb.xvj Et porte inferi non prevalebūt aduers⁹ eam. ¶ Sexto beatis ꝓfessorib⁹. q̄ nos ad pietatis opa suo exemplo induxerūt q̄ nobis viā pfectionis ostēderūt. quia nos in moribus et doctrina erudierunt matb. Vos estis lux mundi et vos estis sal terre. ¶ Septimo sanctis virginib⁹ quia dei ecclesiaz tanq̄m gemme ⁊ picture ornauerunt. quia xp̄o tanq̄m sponso nupserūt.et quia spūaliter valde fecūde fuerunt .⁊ multos filios et filias genera uerunt.Esai. Multi filij deserte magis q̄m eius que habet virum. ¶ Octauo

debitores sumus proximis nostris qb⁹ tenemur dilectōem cordis. subuentōem in necessarijs. et ꝓpassiones in aduersis. Math. Estote misericordes sicut ↄ pat̄ vester misericors ē. ¶ Homo debitor est sumus diuine iusticie. cui debita magna dēbem⁹ exoluere et p̄ peccatis q̄ cōmisimus et p̄ bonis q̄ omisim⁹. et p̄ gratijs q̄bus male vsi sum⁹. mathe. Oblat⁹ est ei vnus qui debebat ei. x. milia talenta. Et sic patet q̄ multis ↄ ex multis sum⁹ obligati ↄ magna debemus exoluere. nec valemus. ↄ ideo q̄tidie in orōne dn̄ica petimus. Et dimitte nobis debita nostra. mat. vj Et vt didicim⁹ ab exptis non est onus suponus debitor̄ maxime vsurarior̄. Hic cadit exemplū de illo sacerdote qui habebat optimū vinū ↄ mag̃ debita vsuraria ↄ nulli volebat de vino dare q̄ dicebat q̄ dficiēte vino. qđ̄ soluebat sibi dbita morerēt. p̄ eo. s. q̄ oī maē ↄ sero bibebat satis d̄ vino illo et p̄ ꝓseq̄ns faciebat eū letū et debitor̄ obliuisci. nō g⁹ karissimi subeam⁹ debitū carnis ad qđ̄ nō tenemur vt ſm carnē viuamus. Viuere enī ſm carnē nō est soluere debitu. imo est addere debitū supra debitū. qui autē addit debitū cito ꝓsumit substātias suas et postea mēdicat. Exemplū de filio prodigo qui p⁹ q̄ ꝓsumpsit substantias suas. custodiebat porcos ↄ cupiebat implere vētrē de siliquis porcor̄. puer. xxvj. Vacātes potibus et dantes simbola ꝓsumentur. ¶ Quinto ꝓpter impossibilitatem vitandā. quia impossibile ē vt carni quis satisfaciat. q̄ quāto plura impēdim⁹ ei. tanto vult plura et nūq̄ satiat̄. ꝓuerbi. xxx. Tria sunt insatiabilia. et quartū nūq̄ di. sufficit. infernus et os vulue. et terra que nunq̄ satiat̄ aqua. ignis vo nunq̄ di. sufficit. Ignis iste est ꝓcupiscentia carnis que nunq̄m di. sufficit. Job. xxxj. Ignis est vsq̄ ad ꝓsummatōes deu o: ās

Et ideo carni faciendū ē sicut nequā seruo. eccl. xxxvj. Seruo maliuolo tortura et ꝓpedes. mitte eum in opatōem si vacz ¶ Sexto ꝓpter dignitatem obseruāda Homo enī est dignissima creatura ex et ē sic ordinatus vt d. boe. q̄ si ſm rōes ↄ spiritū virtuose viuit transfertur ad deos. id est ās. Si aūt ſm carnis desiderium viuit infra bestias redigit̄. et diuers bestijs ꝓpatur. Gen. Quosdā ventri obedientes loco animaliū numerem⁹ nō hominū. ps. Hō cū in bono. eēt nō intellex. ꝓpa. ē iu. insip. et similis fact⁹ ē illis. ber. Iduto si bestie loqui scirent dicerēt. ecce adā factus ē quasi vn⁹ ex nobis. ¶ Septimo ꝓpter mala euadēda. Hā viuens ſm carnē infinita mala incurrit. Omia etiā bona ꝓuertuntur ei in malum. ↄ baptismus et fides. ↄ meritū passionis xp̄i. et gratie dei. et temp⁹ ↄ oīa bona nature et fortune. ita q̄ vere de eo pōt dici. illud mar. xvj. quod dictū ē de iuda. Bonum erat illi si natus nō fuisset hō ille. Ei autē qui ſm spūm viuit omia conuertuntur in bonū etiā mala p̄ occasionē vt d. aug. ro. vnj. Diligentib⁹ deū omia coopātur in bonū. ¶ Octauo nō debem⁹ ſm carnē viuere ꝓpter penā euadendā et gl̄iam consequendā. q̄ vt in scdo mēbro dictus est viuens ſm carnē ꝓsequit̄ omnē mortē in qua oīs pena continet̄. Et viuēs ſm spūm viuet oī vita in q̄ oē bonus et omē gaudiū ꝓtinetur. esa. lxvj. Ocu. nō. vi. d. absq̄ te. q̄ p̄pa. exp̄e. te. Et sic patz secūdū ¶ Tercō ostendit q̄ viuere ſm spūm et nō ſm carnē possum⁹ et debem⁹. q̄ qui spū dei aguntur. i. lege spūali a deo data et infusa cordi aguntur interius. hij filij dei sunt. id est exterius exterior caritate bona opera faciunt. ¶ Glosa. hi filij dei sunt nō tantū creatōne. sed imitatōe que facit filiū in bono. Ephe. v. Imitatores mei estote sicut filij carissimi Et siliter in

malo.iobā.viij. Vos ex patre dyabolo estis et desideria patris vī vultis facere Et nota hic q̄ agi ꝑm phūm et damascē nū ꝓprie brutoꝝ est que mouentur im petu ad opus nec refrenari possunt. un q̄ notatur dnūm legis spūs vel potꝰ dnī um spūssancti p legem suam ad ducēdū affectū vsq; in opus exterius act.mj. nō enī possumus que vidimꝰ ⁊ audiumus nō loqui. Unde plus ē agi q̄; regi. īpor tat enī vehementiā impetus potentis. Sic agebat̄ iesꝰ a spū in deserto. luc.mj. Nec est ignominiosum agi sic.imo ē ho norabile. Multo enī magis bonum agi mꝰ si sic a spū agamur. q̄ aūt hi qui spiri tu dei agunt̄.i.lege spūali a deo īfusa cor di interius agūtur sunt filij dei.i.exterius ex amore seruiūt. patꝫ q̄ tales nō accepe rūt spūm seruitutis exhibite in timore so lo. Et hoc iterū sicut iudei fecerūt. q̄ spi ritum receperūt in se. q̄ nō plus effecit in illis nisi seruilē timorē quo legē adimple rent. Cuius signū fuit quia lex fuit data ī igne et fulgorib⁹ et tonitruis terribilib⁹. vt ptꝫ. exo. xix. hebr. xij. Ita terribile erat qđ videbatur q̄ moyses dixit. exterritus sum et tremebundꝰ. Non enī accepistis spūm seruitutis in timore iterꝝ sicut iudei semel sed accepistis spūm adoptōnis fi lioꝝ.i. p quē adoptantur ⁊ efficiūtur filij electi et p ꝓseqūs accepistis spūm dilectō nis. nullus enī adoptatur in filiū nisi di ligatur. ephe.j. Qui p̄dest. nos in adop. fi. Et talis spūs expellit timorē de cor. j. ioh.mj. Timor nō est in caritate. Idez ta mē ē spūs qui opatus ē in illis timorem et legē timoris dedit eis. ⁊ in nobis amo rē et legē amoris dedit nobis. Idez ergo spūs ē sed ꝓpter diuersa opa dissimiliter appellatur. Nā spūs timoris dr esse iude is q̄ eodez spū quo in tabula scripta est lex. timor incussus ē eis. qui grām nōdū intelligebant de sua infirmitate peccatis

p legem ꝓiuncti. Spūs aūt libertatis dr esse bis quibus imptiē eius ope grā ⁊ re generatō in vitā eternā et fides que p di lectōem opatur nō p timorē. nō formidā do penā. sed amando iusticiā vt d. augꝰ. Ipa enī fides et dilectō a spūsancto est. Duo enī timores hic insinuant̄. Unꝰ est in pfecta caritate. scz timor castus q̄ nos filios dei generat. Alter qui nō ē in pfcā caritate seruilis. Hi aūt duo timores fa cūt duo genera seruoꝝ. Est enī seruus q̄ est et filius. qui timet dominuz et honorat patrē. et ē seruꝰ qui timet penā sz nō dili git iusticiā. vt d. augꝰ. Et qr tanto benefi cio nō debemꝰ esse ingrati. et spūs gratos nos facit. iō spūs ē in quo clamamus ab ba pater. tanq̄z illi grās referentes. id ē q̄ nos clamare facit impellens nos ad cla mandū. gal. mj. Misit deus spūz filij sui in corda vestra cla. ab. pa. Hic autē duo ponit que tamē vnū sunt. Sed abba di. ꝓpter hebreos. hebreū enī est. pater dicit ꝓpter latinos. his enī duobꝰ generibus hoīm loquebat̄ scribēdo romanis. Nec tamē greci excludunt̄. q̄ patir grece idez est qđ pater latine. ⁊ fere eadē ē vox. Ho tādū gꝰ q̄ ꝓpt sacramētū vtrūq; posuit. sicut mar. xiij. vtrūq; dominus in passiōe ꝓmemorat. Nā xps factus ē lapis āgu laris eccīe collecte ptim ex hebreis ad q̄s ptinet abba. ptim ex gentibꝰ ad quos pti net pater. q̄ ecclesia d vtroq; ꝓplō ī vno angulari lapide xpō ē collecta: qui fecit vtraq; vnum vt esset vnus grex et vnus pastor vt di. augus. Nota etiā q̄ hic cla mor nō est in labioꝝ motōe tātum sz ma gis in corde p desiderium et feruorem. si cut tacenti moysi dictū est. quid clamas ad me exo. xiij. Et sic patz q̄ p spūmsan ctum adoptati sumus in filios. filij autē ex amore seruiunt. amanti autē nihil est difficile. et iō ꝑm spūm et nō ꝑm carnem possumꝰ ⁊ debemꝰ viuere. q̄ q̄zuis opa

spūs difficilia videantur. tamē āmāti sūt facilia. Et sic patet tertiū ¶ Quarto pro bat p testimoniū spūssancti. q filij dei sumus. q. ipe spūssanctus testimonium red dit spū nostro. i. recognoscere facit mentē nostram. dum p eū facta remissiōe bene agimus. q filij dei sumus. hoc facit recognoscere spūssanctus dū in eccīa fit remissio peccatorū in spūsancto. quam remissionē licet tota trinitas faciat tamen ppie ad spūmsanctū dr ptinere q. spiritus ꝓmunis est patri ⁊ filio amboꝝ q. vnio. p quē fit societas ⁊ vnitas. qua efficimur vnum corpus vnici filij dei Unitas enī ꝓpaginat quā facit caritas que ē a spūsancto. Et sic illud ad spūmsanctuꝫ intelligitur ptinere. q. grē ⁊ bonitatis ē sic testificari. bonitas aūt spūsancto attribuitur. Et nota q testimoniū indubitanter p tria reuelatur. s. p fraternā caritatē. dum in corde sentitur. j. iob. ij. In hoc scimus quoniā trāsl. sumus ō morte ad vitam quo. dili. frēs. ¶ Per eterne dulcedis pregustatōem. aug. Quid est qō me ī ei recordatōe tā dulciter tamq; vehementer afficit. nīquid nō ipe est deus meus. q. d. ita hic est fons in quo nō ꝓūnicat alienus. Et p viciorū detestatōem ⁊ penitentie voluntariā aggressionē. nemo enīꝫ sibi displicet. sibi irascit se punit. nisi habeat aliquid in se fortius se. epbe. v. Nemo vnq; carnē suam odio habuit sed nutrit et fouet eā. Si autē filij sum⁹ ⁊ heredes. heredes quidē dei coheredes aūt christi Magnus aūt fructus ē esse filiū dei per gratiaꝫ. q. efficitur heres vite eterne. in qua omia bona ptinentur. Et intellige q nō ē aliud hereditas dei cui⁹ heredes sumus q; ipe deus. Ipse enī ē tota merces. genē. xv. Ego merces tua magna nimis. Quia vt d. august. Visio dei ē tota merces. Hui⁹ aūt hereditatis xp̄c inquā tū homo ē nobiscū heres. Sed inq̄ntuꝫ deus ē. ipe est hereditas. ps. Dominus ps hereditatis mee. Quia ſm diuinam naturaꝫ ē hereditas nostra. ⁊ ſm hūanā naturā est ps hereditatis nostre et nobiscum heres. Huiꝰ aūt hereditatis xp̄us nos ūstituit esse heredes in morte sua. dū dixit lu. xxij. Ego dispono vobis s. di. mi. pater meꝰ reg. vt eda. ⁊ biba. sup m. m. in re. me. Et ioh. xvij. Volo vt vbi ego sum et il. sint me. i. eiusdem glorie possessores Filijs aūt cōcubinarum qui sunt filij carnis et ſm carnē viuūt. largitus est munera. i. bona tpalia. In cuius figura xp̄c ascēdens crucem cruit se omībus indumētis suis et crucifixoribꝰ dedit. In cuius etiā figura scriptura refert q abraā dedit ysaac hereditatē. filijs aūt cōcubinarū largitus est munera. gen. xxv. Nos aūt vt d. aplus ad gal. iij. ſm ysaac repromissiōis filij sumus et si filij et heredes. Et sic ptꝫ quartum.

¶ Dnica. ix. de euan. Sermo. LXXXII.

¶ Homo quidam erat dives qui habebat villicum et hic diffamatus ē apud illum quasi dissipasset bona ipius. luce. xvj. Tres errores pullulabāt in mūdo ī aduentu xp̄i et adhuc pullulant ¶ Primus est q homo est liber dominus oīm bonorū que possidet siue sint bona nāe siue bona fortune. ⁊ quicq̄d placꝫ sibi pt inde facere sine peccato. mat. xxij. An nō licꝫ mi. qō volo facere. Sic tenent sarraceni. Qō si verū esset nequaq; dominus req reret rōnem a villico. ¶ Dcōs ē q hō in p̄dicatōne vel disputatōne nō debet allegare dicta vel facta hoīm damnatorū Contra quod d. aug. q si q̄d fidei nostre dixerunt accōmodum accipiendumꝫ ē abeis tanq; ab indignis possessoribꝰ. sicut qui rapit rosaꝫ et dimittit spinā. Quod si verū esset neq̄quā xp̄c villicū iniq̄tatis

adduceret in exemplū. Tercio ē q̄ deus amicis suis benefacit in hoc mōdo et ī alio. et qui sunt hic diuites erūt diuites ī celo. et q̄ sūt hic paupes erūt paupes ī futo. Q̄ si verū esset nequaq̄ xp̄c diceret diuitib⁹ vt faceret sibi paupes amicos quia ipi sunt heredes regni Cōtra hec tria est p̄sens euāgeliū. In quo duo p̄cipaliter ꝓtinent. Primo enī pabola q̄daz ad ꝓpositū de diuite q̄dā et eius villico enarratur ibi. Hō quidā erat diues q̄ hēbat villicū. Secdo pabola ad ꝓpositum adaptatur ibi. Et ego dico vo. fa. vo. a. d. mā. imiq̄. Circa pabolā q̄nq̄z ponūtur. Primū ē apō doīnū villici diffamatō. ibi. hō quidā erat di. h. vil. et hic diff. ē apō il. q̄si dissi. bo. ipi⁹. Secōm est a dnō villici citatō ibi. Et vocauit il. et ait. il. q̄d hoc au. ō te redde rōem vil. tue. Tercīū ē viltici callida cogitatō ibi. Quid faciā q̄ do. au. a me vil. fo. nō valeo mēdicare eru. Quartū est villici accelerata executō ibi. Cōuocatis itaq̄z sin. de. do. sui. dixit. primo ꝛc. Quintū ē a dnō suo villici cōmendatio ibi. Et lau. do. vil. inīq̄. eo q̄ p̄ru. egi. q̄ fi. se. b⁹ prud. fi. lu. in ge. sua sunt. Prīo ergo ponit villici diffamatō. cū dr. Hō q̄dā erat diu. ꝛc. Hō iste fili⁹ dei ē qui ē dines oīb⁹ bonis. q̄ cū ipe sit ipa beatitudo. iob. xvij. hec ē vita eterna. et beatitudo ſm hoc cūi sit stat⁹ oīm bonoꝝ aggregatōe pfectus. liquet ipm esse omīb⁹ bonis plenū qui factus ē hō vt nobis omnia bona sua daret. ro. vnj. Pro nobis oīb⁹ tra. illū. s. filiū. quō nō etiā cū illo oī. nobis do. Profecto q̄ nobis seipz dedit oīa nobis dedit. Quicq̄d ergo hēmus siue in bonis nature siue ī bonis fortune. siue in bonis gratie siue glorie. totuz ab eo tenemus tanq̄z miles tenet feudum a rege imo plus tanq̄z villicus a dnō q̄ nō habet in bonis dnī sui. nisi solā dispēsatiōnē. Villicus sicut di. glo. ꝓprie ē ville custos. yconomus aūt ē dispēsatoꝝ rerū et bonoꝝ dni. Hic aūt villicus accipit generaliter ꝓ dispēsatore. Villic⁹ ergo iste est hō cui deus oīa bona dedit tanq̄z dispensatori suo. mat. xxv. Homo q̄dā pe. pfi. vo. ser. su. et tra. il. bo. s. et vni. de q̄n. ta. al. vo d. al. vo vnū. vnicuiq̄z ſm ꝓpriaz vtutē. q̄ nō omīa omīb⁹ dedit. sed alicui plus alicui minus. Hic autē villicus diffamatur tripliciter. Primo apud deuz p angelos qui nobiscū morant et referūt facta nostra coꝝ deo. tho. xij. Cū orares cū lacrimis et se. mor. obtuli oratōez tuā corā deo. Et similiter referūt mala nrā. Talis diffamatur p euidētiā facti q̄ facta nrā mala et bona ascendūt coꝝ deo. gen. xv. Clamor sodomoꝝ et go. veīt ad me. Ibidē. mj. Vox sanḡnis fratris tui abel clamat ad me de terra. act. x. Elemosine tue et orōnes tue ascenderūt in memoriaz in cōspectu dnī. Et ad hebr. mj. Omnia nuda et aperta sunt oculis eius. Et de quo est diffamatus. Certe quasi dissipasset bona ipius. Ex quo ptz q̄ bona q̄ hēm⁹ nō sūt nrā ſz dei. q̄ a dō sūt nobis tradita. q̄ di. bona ipius et nō bona sua. j. coꝝ. mj. Quid habes q̄d non accepisti. q. diceret nihil. Vere peccatoꝝ oīa bona dei dissipat. Et ꝑmo bona nāe malis vsib⁹ applicando. que nobis deus ꝓtulit. vt ad bona ipis vteremur. vt intellectū ad cognoscendū vera. volūtatē ad amandū bona. memoriā ad recolēdū dī beneficia. et omnia mēbra et totū corp⁹ ad dei glām et honorē. s. ad seruiendū iusticie in sanctificatōem vt oculos ad videndū dei creaturas in quib⁹ magna dei bonitas apparet aures ad audiendū dei verba et sic ō aliis. vt supra dictū ē in epla. Humanus dicit. j. cor. vj. Glorificate et porta. de in cor. vestro. ro. xij. Obsecro vos p miſe. dī. vt exhi. cor. v. dō hoſ. vi. s. dō pla. Ex pecca tor puertit ordinē. et deuastat intellectū.

applicando ipm ad cognoscendum falsa et dyabolica mundi.iac.nj. Non est ista sapiētia desursuz descendēs.sz terrena.animalis ⁊ dyabolica. Deuastat volūtatem volēdo nociua ⁊ apparēta bona.dissipat memoriā recolendo iniurias.⁊ ad malū puocantia.matb.xxvij. Dnē recordati sumus q; seductor ille dixit pⁱ tres dies resurgā. Dissipat etiā oīa mēbra et totū corpⁱ seruiēdo impudicicie ⁊ iniquitati vt oculos applicādo ad concupiscibilia carnis ⁊ mūdi.aures ad vana ⁊ inhonesta audiendū et sic de alijs.ro .vj. Sicut exhibuistis mēbra vestra seruire imūditie et iniq̄tati ad iniq̄tatem. ita exhibete nūc mē.vestra seruire iustitie in sctificatōnem. Ecdo dissipat bona fortune. vl' indebite acquirēdo.sicut ficus dissipar̄ tur si ptica sicut nuces excuterēt ō ficu. vl' nimis tenaciter tenendo et ipis nō vtendo vt auarus. Sic dissipatur scia si ipsa non vtamur.ecc.xix. Thesaurus inuisus et scientia abscō.q̄ vtili.in vtisq;. Uel ipa inutiliter ⁊ nociue expēdēdo.vt pdigⁱ lu.xv. Dissipauit substantiā suā vi.luxr.cuz mere. Tercō dissipat bona gratie ipa tanq̄z imūdicias pficiendo. nec de ipsis curādo.q; sacramēta eccie et vtutes ⁊ dona spūssancti.et meritū passionis ihesu christi volūtarie pfcit.ecc.x. Dicent aīmam suā venalē habet: quia in vita sua proiecit intima sua.tren.j. Dederunt pcibo que q;z precōsa ad refocillandā aimā. Nec ō ipis curat q; pdicatores et mīstros eccie docētes qūo ipa possit rehrē et patos ea reddere sibi spernit.j.cor.mj. Tanq̄z purgamentū buiⁱ mūdi facti sumⁱ oīm pipsima.iob.xxj. Qui dix.dō rec.a no.sci.vi.t. no. Deotus vult pdere oīa bona grē q̄z vnū aureū.et pociⁱ vult lucrari vnū aureum q̄z omia rehrē. Ecdo diffamat hic villicus iniq̄tatis.i.peccator apō homines qui ad infamādū sunt valde proni.

Contra quos dr.ecc.xix. Audisti verbū aduersus proximū cōmoriatur ī te. Fidēs quoniā nō te dirūpet. Et alludit vulgare quo dicit. Ipe creparet misi diceret. Ex cuteni fumus procedit a igne ⁊ fetor a cadauere.sic infamia a peccato.nec pt fieri ignis q̄n fumⁱ exeat.ita nec pōt peccatuz fieri q̄n infamiā diffundat. Et nota q; est valde stultū de fama nō curare. Qui .n. famā accipit alteri.ad sue fame restituti onē multoplus tenet̄ q̄z ad restitutōez tē paliuz.q; vt dr.puer.xxij. Melⁱ ē nomē bonū q̄m diuicie multe. Tercio diffamat apud omēs creaturas que eū accusant quasi eas incarcerās teneat videliz denarios in cista.frumētū in horreo.⁊ vinū in doleo.ꝛc Ite quattuor elementa accusant peccatorē que ẏplici voce pm bugonē de sancto victore nobis alloquuntur. Accipe.redde.fuge. Accipe beneficiuz.redde debitū fuge supplicū. Prima vox ē famulantis.secūda admonētis.tercia ꝯminantis. Uox famulātis. Nā di. celū. Administro tibi lucē in die vt vigiles tenebras in nocte vt pauses.ad consolatōem tuā tempora vicissitudines mīstro calorē estate.⁊ frigus hieme. Aer di. Ad vtilitatē tuā tibi statuz prebeo.⁊ omē genus auiū ad tuū mitto obsequiū. Aqua d.potum tibi prebeo.sordes purgo. arēria rigo.et omia diuersorū genera piscū ad tuū esuz nutrio. Terra di. Ego te porto.pane ꝯfirmo et vino letifico. Ignis d. Ego te calefacio.omia cruda ad tuuz cōmodū coquo. Uox admonētis. Deūⁱ di.seruio tibi.q; factⁱ sum ppter te. vt et tu seruias illi qui te ⁊ me fecit ppt se si sētis beneficiū redde debitū.ne qui fecit te ⁊ me puniat te ppter me. Uox cōminantis. Ignis d.a me ꝯbureris. Aqua a me demergeris. Aer in me vēntilaberis. Terra di.a me absorberis. Infernⁱ a me ōglutieris. Jō dr sap.v. Armabit cre.ad vlc.

mi. Ibidē. pugnabit cū illo orbis terrarū tra insensatos. Et sic patz primū. De cūdo ponit villici a dnō citatō. quia vocauit illū et ait illi. Quid hoc audio de te. de qualia audire nō debebam cū omia bona mea tibi tradiderim. Hec cōsideratio retraxit ioseph nec pec. cū vxo. dni sui. gen. xxxix. Ecce dominus m. om. mihi tra. ig. qd habeat in. do. s. Quo ergo possū hoc mala. et pec. in d. m. Ecōtra de malis dr. iob. xij. Abundāt tabernacula predonum et audacter puocant deū. cum ipe dederit omia in manu eorū. Et nota q ex his verbis demonstratur q nō d facili debemus credere dicēti malū de aliquo. gen. xxxj. Descendam et videbo vtrum clamorem ope cōpleuerint. j. reg. iij. Nolite omni spūi credere. Quia vt dr. ecc. xix. Qui cito credit leuis est corde. Vocauit ergo illū vt sciret veritatē. Dicit hic glosa Vocat dominus ḡn incutit timorez eterne dānatōis. et ió d. red. rōez villicatōis tue. i. duz viuis cogita qualiter debeas operari sciēs te p omib⁹ factis tuis redditurum rōez. eccl'is. xj. Scito q p his omib⁹ adducet te deus in iudiciū. hiero. Siue comedā siue bi. siue aliud quid agā sp videtur il. tu. terri. meis auribus insonare. sur. mortui ve. ad iud. Vel bec reddītō rōis pōt esse de plenti et tūc ad pfessionē refertur Confessio enī est ḡsi quedā putatō corā dei vicario. esa. xxxviij. Reco. tibi om. annos meos in ama. aime mee In sūma nota q generaliter de septē ḡret dom⁹ rōnem in die iudicij. iuxta septez bona q dedit et pmisit homi. Primū ē corp⁹ cū membris. Secōm ē aīa cum suis potētijs Terciū ē vtutes et dona spūssancti cū sacramentis. Quartū ē artes cū documentis. Quintū ē mūdus cū elementis. Sextū est temp⁹ cum incremētis. i. cū vicissitudinib⁹ tempoz. Septimū ē q dedit seipm passum pro nobis in preciū redēpti/onis. ephe. v. Tradidit seipm p nobis. De his ōibus queret deus rōnez in die iudicij. De p̄mo. ij. cor. v. Omnes enim nos manifestari oportet ante tribu. xpi. vt refe. vn. pp. cor. prout gessit. De scdo et tercō. matb. xxij. Cui⁹ē imago hec. t. superscriptō. imago quo ad aīmā cū suis potencijs. supscriptō quo ad virtutes. t. dona cū sacramētis. De q̄rto matb. xxv. de talento cōmisso p quod intelligit ars vel scientia. De quinto. ps. Aduocauit ce. desur. et terrā discernere pplm suū. De sexto. tren. j. Vocauit aduersum me tps. hiero. Omne tps tibi impensuz requiret a te. q̄liter sit expensū. De septimo zach. xj. Afferte mihi mercedē meā pro bis scz q feci et susti. pro vo. Carissimi si diligent attē dim⁹ de omib⁹ nobis collatis bonis strictā rōnem nos reddere oportebit. t. d ipsis boīs nihil possū⁹ nobiscuz ferre. j. thi. vj. Nihil int. in hūc mū. nec auf. qd pos. Volū g⁹ pro expensis stam⁹ in hoc mōdo Et ió stultū ē valde multa velle habere cū in multis bonis nō sit nisi afflictō spirit⁹. t. cogitatō noxia et ad vltimū reddītio rōnis ipoz bonoz. eccl'is. v. Vidi aliud malū sub sole diuicie ꝓgregate in malū dni sui. Et de omib⁹ nihil nisi breuē vitam hēmus. eccl'is. v. Et quid habet hō d vniuersis diuicijs suis. nisi q cernit eas. oculis suis. nā vbi sunt multe opes. sunt et multi qui ꝓmedūt eas. Optima est ergo sentēcia apli. t. ꝓsiliū. j. ad thi. vj. Haben. ali. t. qui te. bis ꝓtē. sum⁹. Qz cui multa dantur magna rō ab eo requiret Dū enī crescūt dona crescunt rōnes donorū vt inqt greg. Ite si diligenter attendim⁹ magna cura nobis incumbit. t. omnino necessaria. Ita deus nosipos nobisipis cōmisit. ecc. xv. ab initio de⁹ cōstituit hoīnem et reliquit eum in manu consilij sui Quilibet aūt hō est quodda castrū fortissimū qd et vndiqz expugnatur. Nam

expugnatur a dextris ꝑ ꝓspera eorum
pēdo.a sinistris ꝑ aduersa ꝫāgēdo.a sur
sum ꝑ ꝑsumptōnem et superbiā eleuan⁊
do.a deorsum ꝑ desperatōnem depmen
do.ab ante ꝑ laqueos temptatōnu⁊ ma
le opando.a retro ꝑ memoriā malorum
ad malū incitando. Et hec omnia demo
nes qui nō dormiunt opantur :et in ta⁊
duro bello ꝓditō est in mēbris nostris q̄
se tenēt cum inimicis nostris.ro.vij. Vi
deo aliā legē in mē.m. Nō ergo expedit
nobis curā aliorū suscipe. Et sic patet se
cundū. ¶ Tercō ponit villici callida co
gitatō ibi. Quid faciā inqt.qr do.me.au.
am.vil.fo.nō va.ꝛc. Duob⁹ mōis hō in
opia constitutus bonis suis ꝓsumptis
pōt sibi de necessarijs ꝓuidere. sc⁊ ꝑ op⁹
manuū suarū.et ꝑ acquisitōem ab alijs.
Hec aūt duo excludunt.cu⁊ dr Fode nō
valeo mē.eru.Cogitem⁹ ergo et nos qd
faciemus in morte cū amoti fuerimus a
dispensatōe oim bonor.et erim⁹ omīno
mendici.qr nec poterim⁹ opari.mat.xxij.
Ligatis ma.et pe.mit.eum in tene. exter.
Similiter mendicare erit inutile.Exem
plū de quīq⁊ virgin⁹ fatuis que ab alijs
virginib⁹ et a xp̄o repulsam passe sunt.
Math.xxv. Ite po.ad vē.Amē dico vo
bis nescio vos.Similit nos a xp̄o ⁊ ab
omīb⁹ factis repulsam patiemur nisi hic
opemur dum tps habem⁹.Et ido bonū
est ꝓsilium salomonis.eccl̄s.ix.Quodcū
q⁊ pōt manus tua facere instā.op. quia
nec opus nec rō nec sapīa nec scīa erit
apud inferos quo tu ꝓperas. Si enī sic
cogitasset diues epulo nō fuisset in tanta
penuria ꝓstitutus qr nec vnā guttā⁊ aq̄
potuit habere. Hic cadit exemplū regis
francie ⁊qui dum esset in extremis cōstitu
tus cum magno fletu dicebat. Heu mi
hi quo vado vbi erit hac nocte hospici⁊
um meu⁊ .quā rōnem reddam deo meo
de tot bonis que omīa relinquo ⁊ nihil
possum mecum portare.⁊ vertens se ad
milites et baronesꝫ aiebat.Carissimi mei
relinquitis me solū ire et nullus vestrū
associat se mihi.Et hoc dicēs expirauit.
Faciamus ergo nobis amicos vt iste fe⁊
cit.vt si non opemur sum⁹ ꝓticipes eorū
opum Unde ait scio quid faciā tpe bui⁹
villicationis.i.dum viuo vt cum amot⁹
fuero a villicatōne sc⁊ ꝑ mortē recipiant
me supple illi quib⁹ misericordiā impen⁊
dam in domos suas.i.fia⁊ ꝓticeps meri
to eorū in celo.nā ꝑm merita mansiones
celi distribuunt.ps. Jocund⁹ homo qui
miseret ⁊ cōmodat. Et attēde q̄ in boc mi
rabiliter peccant hoīes qr de futura vi
ta nō curant ꝓuidere.imprudētiores be
stijs.puer.vj. Vade ad formica⁊ o piger
et ꝓsidera vitam eius. Hic cadit exēplū
de illo qui fuit electus doīnus in ciuita⁊
te quadā in qua erat ꝓsuetū q̄ in fine an
ni doīnus ad insulā quādā exulādo mit
teret.in qua neq⁊ cibū inuenīs neq⁊ ve
stimētū i fame ⁊ nuditate male atterebā
tur.vt p⁊ in hist̄oria barlaā et ioſaphat.
Idē facit apis.et homo miser non curat
si moriatur fame in alia vita.et tamen si
dēt stare ad balnea solū octo dieb⁹ mira
biliter vadit munitus.Et sic pat⁊ tercū.
¶ Quarto ponitur villici accelerata ex
ecutō qr ꝓuocatis singulis debitoribus
dnī sui dixit ꝓmo. Quātū dēs dnō meo.
qui di.cen.ca.olei. Glo. Cados grece dici
tur amphora latine vnas tres ꝓtinens
Dixitq⁊ illi. Accipe cautōem tuā.i.lrās
siue cartas vbi cauet de debito tuo. q̄ so
lu⁊ debeas dnō tuo q̄nquaginta cados
olei. Dimidiā ꝑtem dimisit ei. Deīde a⁊
lij dixit. Tu vero q̄ntū debes.qui ait cen
tū chor⁊os tritici. Glo. Chorus.xxx.modi
is impletur. Modius ꝓtinet.xlmj.libras
frumenti sicut sextarius florentin⁹. Di⁊
xitq⁊ illi. Accipe lrās tuas ⁊ scribe.lxxx.
.i.in quib⁹ scriptū ē q̄ solu⁊ debes dōno

tuo octoginta cbozos. Quintã ptem di/
mſit ei. Ubi nota ꝙntum ad miſticũ ſen
ſum ꝙ ꝑ illum qui debebat oleum ꝑ quẽ
intelliguntur ſubditi plus dimittit ꝙz il/
li qui debebat triticũ ꝑ quem intelligun
tur ꝓlati qui tenentur ad ꝓſecratõez cor
pozis xp̃i et ad paſcendũ pane verbi di/
uini corpus xp̃i miſticũ. maiozergo ẽbe/
tur ſubditis ꝙz prelatis remiſſio. faciliorẽ
niẽ venia apd deũ ſubditoꝝ ꝙz prelato
rũ. qz leuiora ſunt eoꝝ peccata. ſap. vj. exi
guo concedit miſericordia. potentes aũt
potenter tormenta patient. Ita aũt acce
lerata executõ eſt contra multos valde.
qui concipiũt bonũ ꝓpoſitũ ⁊ nũq̃z pari
unt. eſa. xxvij. Uenerũt filij vſqz ad ptuz
et nõ erat virtus pariendi. Soph. ij. vox
cantãtis in feneſtra corvus in ſuplimia/
ri. qz ſicut corvus ſp d. cra. cra. Sic multi
ꝓſiderãt mala ſua et vertunt et reuertũt
ſe in eis. et dicũt ſe omõno velle exire ⁊ ta
mẽ nõ exeũt. puer. xxvj. Sicut oſtiũ ver/
titur in cardine ſuo ſic pigez i lectulo ſuo
Contra quos dz ecc. v. Ne tardes cõuez
ti ad do. et ne dif. de die in diẽ. ſubdito. n.
ve. ira. il. ⁊ in tpe vindicte diſpoz te Et iõ
d. eſa. xvij. A facie tua dnẽ ꝓcepimꝰ ⁊ pa
turuumꝰ. Mulier quãdo cõcipit. et nõ
parit mozit. Et ſic ptz ꝙrtum. Quito
ponitur villici commẽdatõ qz laudauit
dominꝰ villicũ iniq̃tatis ꝙ prudenter egiſ
ſet. Nota ꝙ duo fuerunt in iſto villico.
vnũ fraudulẽtia ꝙ ꝓtrectauit bona dni
ſui ipõ inuito. ꝛc. Alterũ fuit prudẽtia. ꝙ
ſibi tã caute in poſterũ puidit. Quantũ
ergo ad primũ non laudatur: ſed quãtũ
ad ſcõm. Et ideo di. ꝙ prudenter egiſſet.
Deinde chriſtꝰ huius rõnem aſſignat
dicens. ꝙ filij huius ſeculi id eſt munda/
ni qui dicuntur filij ſeculi. per imitatio/
nez qua ſeculum imitantur. prudentõzeſ
ſunt filijs lucis. id eſt iuſtis ⁊ bonis qui
chriſtum veram lucem imitantur. Non

autẽ ſimpliciter prudentiores ſunt. ſed ĩ
generatõne ſua ſunt prudentiozes. quia
ſimpliciter prudens nõ eſt. niſi qui con/
ſiderat vltimum et vniuerſalem finez q̃
deus eſt. Omnes autem alij ſunt prudẽ
tes ſm quid. Et ideo iuſti filij lucis ſunt
ſimpliciter prudentiozes filijs ſeculi. Et
ideo ſicut d. beda. Sicut bubo noctua ⁊
mus melius vident de nocte q̃m nos ta
men ſimpliciter nos melius videmꝰ q̃m
ip̃i. ita filij ſeculi quaſdam aſtutias ⁊ vez
ſutias mundi in lucrando ⁊ decipiendo
melius vident q̃z filij lucis. Sic iſte villi
cus ſubtiliter conſiderauit deceptionez
de mi ſui vt ꝑ hoc poſſz euadere. Ideo ſſz
etiam compatõ iſtius exceſſus eſſe de ge
nere ad genus vt filij ſeculi dicantur pru
dentiozes in genere mali puta in decepti
onibus et verſutijs mundi q̃m filij lucis
in genere boni puta in ſolicita cura ani/
me et bonis operibus qz magis ſolicite
et magis prudenter mundani faciunt opa
ſeculi q̃m iuſti opa lucis. eſa. lxvij. Qua
ſi pannus menſtruate vniuerſe iuſticie
noſtre. Sed contra dicit auguſt. ꝙ plus
debet amari iuſticia q̃z ãte amabatur in
iquitas. Et glo. augꝰ. di. ſup illud. ps. bo
num mihi lex oris tui ſuper mi. au. et ar/
gẽ. Amplius caritas diligit deum q̃z cu
piditas aurum. Dicendũ eſt ꝙ ſemp in
iuſtis plus amatur deus q̃m aliquod
tempozale poſſit diligi a cupiditate. hoc
eſt ex maiori dilectionis radice. non ta/
men ſemper ex feruentiori motu. ſed ali
quãdo ex ipſa caritate que excedit cupi
ditatem ſurgit motus minoris feruoriſ
q̃m ipſe motus cupiditatis. Dicergo
non attenditur exceſſus prudentie quã/
tum ad ipſam radicem. ſed quantum
ad motum quia nihil prohibet filios lu
cis minus prudentes eſſe circa diuina ⁊
minus feruenter diuina operari qui ta/
men plus diligunt deuz q̃z mũdani filij

seculi opentur terrena q̄ tamē minus ea diligunt. Hui⁹ solutōez etiā q̄ras i epl'a septime dn̄ice in fine sc̄di mēbr. ¶ In fine nota septē notabilia de hoc villico vt ex hoc euāge. ptz. ¶ Primū ē q² cognouit se habere dn̄m cui dēret reddere rōnē. Scōm ē q² p̄uidit villicatōem sibi eē auferendā. Unde dixit de vtroqz. q̄d faciaz q² dn̄us me auferet a me villicatōz. eccl'. vij. ¶ Memorare no. t. z ineter. nō pecca. iob. ix. Uerebar oīa opa mea sciēs q̄ nō pceres dēlinquēti. Tercīū ē q² ꝓsiderauit ītatū suū. biere. ij. Uide vias tuas in cō, ualle. Quartum ē q² cogitauit qūo sibi succurreret in futuruz. Unde ait. Scio quid faciā. gal'. vj. Dū temp⁹ ba. op. bo. ad omēs. Quītū est q² curauit sibi facere amicos. ecc. xxv. Beatus qui īuenit amicum verū. Sextuz q² discrete diuisit. p̄s. Dispersit dedit paupib⁹. i. discrete disp, sit. Septimū ē quia dedit alijs exēplum benefaciēdi. Unde et laudauit dn̄m⁹ villicū iniq̄tatis. math. v. Sic lu. lux. vestra corā hoīb⁹. ꝛc. Et sic ptz q̄ntū z p ꝓsequens p̄mū principale. ¶ Scdo post pabolaz sequit pabole adaptatō ad ꝓposituz. Et hoc est. Ego dico vobis fa. vo. ami. d̄ mā. iniq̄. q. d. Quoniāquidē sic laudat⁹ ē villicus d̄ beneficio illicito et ego p ꝓtrariū vos hortās. dico vobis facite vo. ami. scz paupes de māmona iniq̄tatis. i. de diui, cijs que multis sunt occasio iniq̄tatis vt cū defeceritis a vita p̄senti. vel a vestris meritis recipiāt vos. i. sint causa quare vos recipiamini i eterna tabernacula. i. in celestib⁹ māsionib⁹. lo. xiij. In domo patris mei mā. mul. sunt. Hic d. glo. Nō quoslibet paupes habem⁹ facere aīcos sed eos qui possint nos in eterna taber, nacula recipe. Nō ergo peccatores. eccl'. xij. Si benefeceris scito cui benefeceris. Ibidē. Benefac iusto et inuenies reēbutionē magnā Ibidē benefac humili z ne dederis impio. Quod intelligendū ē in duobus casib⁹. Un⁹ ē si credit cū alicui datur q̄ ꝓpter donū iusticiam negligat. Alius ē cū datur p̄ facinoze impietatis. vt faciunt illi qui dant histrionib⁹ causa histrionatus. Indubitāter ergo p⁹ subueniendū ē filijs dei q̄z filijs dyaboli. Illi etiā sustētādi sunt ne peant. nō q² mali sed q² naturā bonā habēt. et ad imaginē dei facti sunt. Et nota q̄ hec mammona h⁹ māmone sicut d. glo. syra lingua diuicie dicunt. Latina vero lingua d² lucr. Dicit et māmona ne demō q̄ diuicijs p̄, est nō q̄ sue sunt sed q² de ipis temptat Dicūtur autez diuicie māmona iniquitatis q̄ttuor modis. ¶ Primo nō q² diuicie inique sint p̄m se cum sint creatura dei. sed q² occasio sunt iniquitatis male ipis vtentib⁹ quemadmodū sciēcia dicit inflare. i. cor. viij. Sciēcia inflat. ¶ Secū do dicūtur iniquitatis. q² de iniquitate collcē sūt sicut d. glo. q² p̄z naturā institutam omīa erāt cōmunia. Sed natura d̄ stituta p peccatuz auaricia subtrauit et fecit meū et tuū. z inde est collectō diuitiaz. Scōm quē sensuz d. aug. Dīs dines aut ūqu⁹ ē aut heres ūqui. ¶ Tercō dicū tur ūq̄tatis q̄si īequalitatis q² īequaliter hēntur nec p̄m merita. q² vnus habz mille aureos z alius nō habet tres denarios. Et frequenter qui dignus est multa habere q̄si nihil habet. et q̄ nō est dignus multa possidet. ¶ Quarto dicuntur ūq̄tatis p̄m augul. q̄a ūquitas id est mundus q̄ totus in maligno positus est dicit eas diuicias sed in veritate non sunt diuicie sed fallaces diuicie. Diuicie enim simpliciter sunt dona spūssancti. et vtutes et merita. In hac ergo adaptatōne pabole tria ponuntur. Primo enim monemur vt nobis amicos faciam⁹. Secū do ostēditur d̄ quo amicos facere dēm⁹ q² d̄ māmōa ūq̄tatis. Tercō ad q̄d aicos

facere debem⁹ subiungit.q⁹ vt recipiant nos in eterna tabernacula. ¶ Prīo ex go monemur vt nobis amicos faciam⁹ q⁹ inter oīa bona q̄ facere possum⁹: hoc est precipuū.l.facere amicos.ecc.vj.Amico fideli nulla est ꝓpatō et nō ē digna pō derato argenti ⁊ auri.Boe.di.q̄ p̄ciosissimū genus diuiciaꝝ est amicos inuenisse.Tulli⁹.Omībus reb⁹ hūanis anteponēda ē amicicia.nil enī tā nature aptum tamq; ꝓueniens ad res secundas vel aduersas.Ad conseruatōez quippe nature multū valet amicicia. ⁊ si prosperitas assit habem⁹ qui nobiscū gaudeat.si vero aduersitas habem⁹ qui nobiscū eā sustineat Amicicia enī p̄ualz ꝓsanguinitati.Tullius. In hoc p̄stat amicicia ꝓp̄iquitati. quia ex ꝓpinq̄tate benuolēcia tolli p̄ot. lz examicicia nō.Sublata enī benuolēcia nomē amicicie tollit̄.et ꝓp̄iquitas remanet. Cōsanguinitas nāq; facit vt aliquis sit tibi ꝓpinqu⁹ et aīcicia facit vt q̄s sit quasi alter tu.Tulli⁹ Qui verū aīcum intuetur quasi exēplar aliquod ītuet̄ sui q̄rca et absentes assunt et egētes abundant.et imbecilles valent.⁊ quod dictu difficilius ē mortui viuūt. Verbi gratia.q̄ sanctos vel paupes bonos fecerūt sibi amicos.qui iā decesserūt.sunt in curia celesti ate deū cū illis. cum nōdū ibi sint in ꝓp̄ria ꝓsona.Itē qui paupes bonos vel alias bonas ꝓsonas fecerūt sibi aīcos.q̄ iā decesserunt.sunt in eis cora deo in oratōne.et cū sint ipi egētes meritorū in eis abundant.et cū p se sint debiles resistere dyabolo in eis sunt potētes. q⁹ bona et merita amicoꝝ applicant̄ eis.Itē cuz aliquis in ꝓp̄ria ꝓsona sit mortu⁹ in amicis viuit qui ei subueiunt et testamētuz eius fideliter exequūtur.Exēplū de illo fratre q̄ deputatus fuit penis purgatorij.xxx. ānis et soci⁹ su⁹ extraxit eū p eo celebrādo. ¶ Et notandū q̄ ille qui vult facere

sibi aīcos boīnes duo dēt ꝓsiderare. Primo vt faciat sibi amicos homines virtuosos et bonos.Tulli⁹. Hoc ipm ꝓmuz sentio amiciciā nisi in bonis esse nō posse.qūo tibi erit amicus qui sibi ē ūmicus.ecc.xmj. Qui sibi neq̄m ē cui bonus erit.ps. Qui diligit iniquitatē odit aīaz suam.Et ideo cum hoibus mundi non ē facienda amicicia quia mali sunt. et hoc apparet manifeste .q⁹ amici mūdi nō sūt veri amici sed ficti. et nō ꝓmanēt in tēpe necessitatis.puer.xx.Amici diuituz multi.a paupe āt ⁊ q̄s habuit recedūt ab eo. Et ido de talib⁹ nō est curandū Boeti⁹ In p̄cio sunt amici quos nō virtus sed fortuna ꝓciliat. Sed quos fortuna tibi fecit amicos infortuniū faciet inimicos. et iō si possides amicū in temptatōe posside illū.vt dz ecc.vj. Volū ergo amici di sunt faciēdi amici et nō boīnes mūdi cuius rō ē.q⁹ amici dei nō querūt p̄cipaliter nostra sz nos.ij.co.xij Nō quero vrā sz vos. Amici mūdi ecōuerso faciūt.qa nō q̄rūt nos sed nrā.⁊ iō deficiētib⁹ nr̄is et ip̄i ab amicicia deficiūt. Sz q⁹ vtuosi boīes nō q̄rūt nisi nos.iō deficiētib⁹ nostris ip̄i nō ꝓpter hoc deficiūt. Et iō nec cū mūdo vel mūdanis aīciciā cōtrahere dēm⁹.ecc.xxv. Tres spēs odiuit aīa mea. paupem superbū.diuitē mendacē. et senē fatuū ⁊ isensatū. Que ita ꝓueniūt mūdo qui ē paup meritis et diues reb⁹. puer. xmj. Est diues cū nihil hēat ⁊ ē paup cuz sit in multis diuiciis. Sili ē sup⁹ ⁊ mē dax.fatu⁹ ⁊ isensat⁹.q⁹ q̄tidie flagellat et nūq̄z corrigit.vñ puer.xxvij. Si ꝓtudis stultū i pila q̄si tipsanas desup feriēte pila nō auferet̄ ab eo stulticia ei⁹ Ideo dz ꝓsiderare vt aīciciā beneficiis ꝓseqūtur. Sapiēs. Hoc tpe obsequiū aīcos. vitas odiū pit. Ignē amoris optz nutriri lignis beneficiōz alioq̄n dficit puer.xvj. Cū defecerit ligna extinguet̄ ignis Obsequia.n.

valde duros ad amorē prouocāt ⁊ ō inimicis amicos faciunt.ro.xij. Si esue.inimicꝰ tuꝰ ci il.si si.po.da illi hoc enī fa.ca.ig.cog.su.ca.eius q̄ scz cor eius ad amorē tuū accēdēt. ¶ Secdo ostēdit de quo aīcos facere dēmus.qr ō diuitijs iniqtatis Sed qūo hocē verū cū dicat ecc.xxxiij. Qui offert sacrificiū de substantia pauꝑis quasi q̄ victimat filiū in ꝓspectu ꝑis Et ideo di.augꝰ.q̄ hec similitudo est intelligenda p contrariū.vt sicut villicus fecit sibi amicos ō alieno.ita nos faciamꝰ de ꝓprio.Exponit āt augꝰ. in de ver.do. Fa.vo.a.ō mā.iniquitatis.i.ō diuicijs q̄s iniqtas.i.mundus iiquꝰ di.esse diuicias que in veritate nō sunt diuicie sz fallaces diuicie cū vere diuicie sint virtutes ⁊ dona spūssancti Sed accipiēdo similitudinē sicut factū est.tūc ē dicendū q̄ duobus modis possumus exponere. Primo vt faciamus nobis amicos ō diuicijs iniqtatis.id ē ō diuicijs que q̄ttuor modis dicūtur diuicie iniqtatis vt dictū ē supra ⁊ tūc ptanū est. Alio mō vt faciamꝰ nobis amicos ō diuicijs iniqtatis que male acqruntur et cōseruātur. Et ō talibꝰ q̄ttuor modis possunt fieri amici. ¶ Primo cū integre restituunt paupibus ea q̄ per rapinam vel furtum ab eis male habita sunt.et humilit petit remissio de iniuria eis illata differendo restituōem. ¶ Secdo cū ignoratur cui sit restituendus et de ꝓsilio eccie pauꝑibus erogāt. ¶ Tercō cū aliquis contra ꝓhibitōem eccie lucratur .vt laborādo diebꝰ festiuis.vel aliter ita tamē q̄ nō tenetur ad restitutōem vt est lucrū ō meretricio vel interdū ō alitario.tūc enī est faciēda medicina. vnō fcā sunt vulnera ⁊ dāda ē ō hoc paupibus elemosina. ¶ Quarto faciēdi sunt amici de māmona iniqtatis.id ē ō diuicijs. q̄ iniq; seruantur cum tenacitate.scz nimia venali vel mortali Potest enī quis damnari eo q̄ nō dat sua.math.xxv. Discedite a male.esuriu.enī.ꝛc. Unō diues epulo damnatus ē quia nō dedit sua lu. xvj. ¶ Tercō ostendit ad quid amicos facere debeamus qr.nō ad ambituz doīnandi vel vt magni videamur.sz vt nos recipiāt in eterna tabernacula. ¶ Et iō vt di.glo. Non quoslibet paupes amicos facere debemus.sz eos qui nos possunt in eter.ta.re. Et sic patet secundū ⁊ consequēter totum.

De epla. Sermo. LXXXIII

Non sumus concupiscētes maloꝝ sicut et il. cō cu.j.cor.x. Plus recitauit supra in hoc capitulo multa beneficia que ōs fecit populo iudeorū.qr per manum moysi transierūt mare rubrum sicco pede.submersis pharaone et exercitu eius Et postea venerūt per ōsertum sub colūna nubis p diem et ignis per noctem.in quo aliti sunt manna.xl.ānis. que beneficia in epistola septuagesime ꝓtinentur In hac autē epla recitat peccata ⁊ penas peccatoꝝ quas filij israel passi sunt. duz int̄ tot di beneficia peccarent ⁊ hoc facit apo .vt per beneficia memorata ducat nos ad amorem dei vt bene opemur. et per penas inflictas: ducat nos ad dei timorē q̄tenꝰ a malis caueamꝰ qr hec oia ī figura nrā ꝓtigebāt illi ⁊ ppter nos ⁊ nostrā correctōz scpta sūt. In hac ergo epla q̄ttuor facit apls Primo nos hortat.vt a q̄nq; vicijs caueamꝰ.ī que filij israel pō sertū eūdo iciōrūt.i pncipio eple. Secdo q̄re ab his cauere dēmꝰ assignt cāz ⁊ rōez. ibi. Hec autem omnia in figura contingebant illis scrip.sunt āt ad correctōnē nostrā. Tercō ex premissis reddit nos cautos circa duo.scz circa casum in peccatū et circa temptationem ad casum impellētem.ibi Itaq; q̄ se exci.sta.vi.ne.ca.tēp.

vos nõ app̃.n.hu. Quarto posteaq̃ p ma/
gnas penas nos terruit subleuat p spez
et roris diuini irrigationẽ ibi. Fide.de.ẽ
qui nõ pa.vo.temp.su.id qõ po.vsq; ad
finem. ℣. Primo ergo nos horta/
tur vt a quiq; vicijs caueamus in que si
lij israel p desertum eundo inciderũt. et
pro ip̃is valde puniti sunt. Primũ est
cõcupiscentia malorũ desiderioꝝ quã/
do habentes manna cibum optimũ nõ
fuerũt contẽti eo. sz desiderauerũt carnes
dicẽtes illud numer.xj. Recordamur pi
sciũ quos ꝓmedebamus in egipto gratis
in mẽtem nobis venerũt cucumeres et
pepones porriq; et cepe et allia. Itez vul/
gus quoq; ꝑmiscuũ qõ ascẽderat de egi/
pto flagrauit desiderio carniũ iunctis si
bi filijs israel. et dom̃us misit in eos coẽ/
nices in maxima abundãtia ita q̃ suffe/
cit omi multitudini p mẽsem. Et adhuc
esce eorũ erant in ore ip̃oꝝ et ira dei ascẽ
dit sup eos et occidit magnã multitudi/
nẽ eoꝝ.ita q̃ locus ille vocatus est sepul
cra ꝓcupiscẽtie. Istud manna cibꝰ optiꝰ
est corpus xp̃i et verbuz dei. que debent
xp̃iani ꝓmedere.iob.vj. Nisi man.ca. fi.
bo.et bi.eiꝰ san.nõ ba.vi.i vo.matbei.mj.
Non in so.pa.vi.hõ.ẽc. Christiani ergo
qui nõ sunt cõtẽti corpe xp̃i.imo ip̃m cõ/
medere nolunt sed desiderãt cepas et al
lia.i.bona tpalia que faciunt hoiem plo
rare multis modis sicut cepe faciũt lacri
mari.et qui nolunt ꝓmedere verbũ dei.
sed nauseant sup ip̃o.et desiderant cotur
nices cibum regium.i.vba mundana et
hystorias romanoꝝ.ip̃i sunt concupiscẽ
tes malorũ desideriorũ.ꝓpter qõ dom̃us
irascitur valde et immittit diuersas pesti
lentias in ꝑplõ sez guerras. infirmitates
et fames.et in quibꝰ hoies cũ suis desiõ
rijs ꝓsumentur. deut.xxxij. Consumen
fame et deuorabũt eos aues morsu ama
rissimo.qõ fit in guerris. Adultuz ergo

deberemꝰ solicitari vt digne corpus xp̃i
sumeremus.et verbũ dei deuote audire/
mus.qz vtrũq; habet mirabilia bona in
hoĩe efficere. Ecez est ydolatria quãdo
moyse morã faciẽte in mõte.ꝑplis vitulos
fecit aureos.et posteaq̃ ꝓmederũt surrexe
runt ludere corã eis.id est ip̃os adorare
cum ludis et clamore. Quod cernẽs mo
yses ip̃os confregit in puluerẽ quẽ spar
sit in aquã.et bibere filijs israel mãdauit
et statim apparuit in barba qui fuerunt
autores criminis. Tunc moyses cũ filijs
leui vadẽs de porta castroꝝ vsq; ad por
tas omẽs illos qui habebant signũ i ba
ba interfecerunt gladijs et fuerunt vigĩ
titria milia interfectorum.vt p̃z.exo.xxx/
ij. Duo vituli aurei sunt concupiscentia
carnis et concupiscentia oculorum. Illi
adorant cõcupiscentiã carnis quoꝝ deꝰ
venter est. Qui ita colunt ꝑsonam suam
et ita sunt subiecti ventri sicut deo.imo ĩ
cẽtuplo magis q̃z deo. Nã vt satisfaciãt
venari mandata dei contẽnũt. Ista ẽ pe/
ior ydolatria q̃z antiquoꝝ. q; illa nobi/
lia corpa ip̃i adorabant.scz solẽ et lunam
et stellas. Ecz tales adorãt saccũ stercoꝝ
et cibũ vermiũ. Illi vo adorãt cõcupiam
oculoꝝ.i.diuicias quoꝝ deus numꝰ est.
qui ꝓ ip̃o acquirẽdo vendũt animã dy/
abolo vt auarus.ecc.x. Auaro nihil est
sceleztius hic enĩ aĩmã suã venalẽ habet
Et quia iuxta sentẽtiaz vitatis nemo po
test duobꝰ dnis seruire.iõ spreto deo ser
uiũt numo.col.nj. Auaricia que ẽ ydo/
loꝝ seruitꝰ.et ve d.seruitꝰ q; auarꝰ vt ser
uus comedit omnia peiora domus. et
bona vendit vt pecuniã augeat Et nota
hic q̃ multis accidit sicut filijs israel qui
adorauerũt ydola. q; moyses nõ redijt
ita cito de monte. Sic multi qui non
recipiunt ita statĩm deo qõ volũt vadũt
ad diuinos et sortilegos et ꝑ artẽ dẽonuz
credũt se petita obtinere.sic fecit saul q̃ ait

Coartor nimis quia dñs recessit a me
⁊ nō respōdit mihi. neq; p somnia neq;
p diuina. j. re. xxviij. ¶ Terciū ē fornica-
tio. q̄ndo fornicati sunt cū madianitis ⁊
moabitis et dñus mādauit moysi vt
suspenderet omēs p̄ncipes exercitus et
phinees filꝰ eleasari filij aaron arrepto
pugione ingressus ē lupanar post sam-
bri et p̄fodit eum cū scorto madianiti in
locis genitalibꝰ. ⁊ fuerunt illo die interfecti
xxmi. milia. aplīs ait di. xxiij. milia vt tēpa
tius loquaī et potiꝰ dicat minꝰ q̄z plus
Liquidē balaā docuerat balach regem
madianitaꝝ vt pulcriores mulieres po
neret in vijs. vnde transibāt filij vt cum
eis peccarēt. et sic dñus iratus traderꝫ
eos in manus eius. Istud peccatū ē mi-
rabilis potentie ad trahendū et tenēduꝫ
Et ido vt d. Ambro. cū ōi peccato p̄t hō
pugnare. Fornicatōeꝫ autē debet fugere
et nō cū ipa pugnare. j. cor. vj. Fugite for
nicatōꝫ. Quia fornicatō habet visuꝫ ba
siliſci qui p visuꝫ interficit. Si enī volue
ris cū ipa pugnare. nec fortōr es sampso
ne. nec sapientior salomone. nec sanctior
dauid. In quo ergo confidis. Omēs isti
fuerūt victi a fornicatōne ⁊ in anima inē
fecti. puer. vij. Fortissimi quiq; interfecti
sunt ab ea Unde helyas qui imperterri
tus steterat ante regem fugit a facie ie-
zabel. nj. reg̃. xix. Gre. Qui p̄tinētiaꝫ suam
deo dedicauit habitare cū feminis nō p̄
sumat Qui ergo vult ab hoc peccato cō
seruari illesus oportet q̄ p abstinētiaꝫ et
disciplinā maceret corpus suū. sicut bea
tus benedictus qui p cutis vulnera edu
xit vulnus mētis a corpore. q̄ voluptā-
tē traxit in dolorē vt d. greg. Oportꝫ etiā
q̄ caueat se a p̄sortio mulierū. et ↄcio q̄
bene custodiat sensus suos. ⁊ quarto op
tet q̄ p castitate p̄seruanda deū et sctōs
depcetur. sap̄. vnj. Et sciui quoniā aliter
nō possum esse p̄tinēs nisi deus dederit.

¶ Quartuꝫ est tēptatio dei. id ē diffidē
tia de deo. et ponit hic effectus p̄ causa.
quia nāq;. homo nō confidit de deo ido
temptat deū. In hoc peccatū pluries īci-
derūt filij israel sc̄z quando diffisi sunt q̄
deus nō posset eis dare terrā p̄missiōis.
et quādo diffisi sunt de aqua in deserto
⁊ de cibo. p̄s. Nūquid ⁊ pa. po. da. aut p̄.
mē. in deserto. Et in multis alijs locis. vt
patet nume. xxj. Tēptauerūt iā me p̄ de-
cē vices. Propter quod iratus dñus
immisit in eos serpentes ignitos quorū
morsibus omēs interficiebantur. Sap̄.
xvj. Peruersorū morsibꝰ colubrorū ex-
minati sunt. donec moyses de mandato
domini fecit serpentem eneum suspēdēs
eum in palo. et quicunq; mordebantur
aspicientes serpentem statim sanabāturꝫ
vt dr Nume. xxj. Hoc peccato mirabiliē
peccant homines. Quidam enimꝫ de dei
bonitate diffidunt. ne sibi et familie sue
in necessarijs prouideat qui dat iumētis
escam ipōrum ⁊ pullis corui rum inuo.
eum. ⁊c. p̄s. Qui pascit saracenos ⁊ iude
os qui ipsum crucifixerūt. Et solē suū fa
cit oriri sup̄ bonos et malos ⁊ sup̄ iustos
⁊ iniustos. math. v. Et iō dant se iniustis
lucris et multis peccatis. Et cōfidūt plꝰ
de se q̄z de deo. Contra quos biere. xvij.
Maledictꝰ hō qui cōfidit in ho. ⁊ po. c.
brac. s. ⁊ a do. rece. cor. eius. Benedictus
vir qui confidit in deo. et erit dominus
fiducia eius. Quidā diffidunt de dei mi
sericordia. et non credunt q̄ deus eis p̄-
cat. et ideo desperant. Genes. mj. Maior est iniquitas mea q̄m vt veni. mere.
Sic desperauit iudas et abiens laqueo
se suspendit. Math. xxvij. Quidam dif-
fidunt de gratia et non credunt q̄ deus
conferat eis gratiam ad penitentiā agē-
dā. Et ideo desperant penitentiā facere
posse. Contra quos. Esa. mj. Qui sperāt
i dño mutant fortitudinem. current ⁊ nō

laborabunt phi.mj. Omia possuz in eo qui me confortat. Quidã diffidũt de dei largitate nõ credẽtes q̃ p paucis bonis opibus dabit deus eis vitã eternã. Et iõ non curant bene agere. Contra quos dr math.xix. centuplũ ac. et vitã eternã pos. Et breuiter omia peccata quasi ex diffidentia procedũt a qua etiã pcedit tẽptare deum. Quintũ est murmur contra deuz et ꝓtra eũ q̃ ẽ loco dei. In hoc peccatũ inciderunt filij israel Nume.xmj. Utinã mortui essem⁹ in egipto quãdo sedebamus sup ollas carnũ. Sic loquit hic aplus de illo magno et pessimo murmure chore dathan et abyrõ. de q̃bẽtur nu. xvij. Quãdo chore assumptis secũ ducẽtis q̃nquaginta leuitis de maiorib⁹ qui ꝓnomina ꝓsueuerãt ad ꝓsilia vocari. et dathan et abyron, de tribu ruben murmurauerũt contra moysen ⁊ aaron pro ducatu filiorũ israel. volẽtes dominari ipsi ꝓpio sicut moyses et aaron. et tunc apta est terra. et deglutiuit chore dathan et abyron cũ oibus suis. et ignis egress⁹ a dnõ ꝓbussit illos ducẽtos q̃nq̃gita leuitas. Et sequẽti die omis turba filioz israꝫ murmurauerunt contra moysen ⁊ aarõ dicẽtes. Vos interfecistis populũ dni. Tunc egressus ignis a dnõ ꝓbussit. xmj. milia hoim et septingẽtos. ⁊ aaron arrepto thuribulo cucurrit ad incendiuz. et steut inter mortuos et viuẽtes ⁊ cessauit plaga. nu.xvij. Percussi sunt. xmj. milia hoim septingenti absq; his qui pierunt in seditõne chore. Et vocatur ille ignis exterminator quia eos occidit extra tminos terre promissionis. vel angelus bonus q̃ ignẽ ꝓcurauit dicitur exterminator potuit etiã esse angelus malus. qz mali ꝓbonos et malos puniuntur. Boni aũtẽ nũq̃ puniuntur nisi ꝓ malos. Isto peccato mirabiliter mũdus est inuolutus q̃ murmurat de dei patientia qua patiẽter tolerat peccatores et nõ statim punit eos. et idõ sine timore mala facit. Eccli. vnj. Qz non ꝓfertur cito contra ma. sen. fi. b. absq; vl. timore ppet. ma. Murmurat ecõuerso de dei iusticia qua immittit pestilentias et famem ⁊ guerras ad puniendũz mala. ij. reg. ij. Nũ vsq; ad iternetionem tuus mucro deseuiet. Murmurat de dei prouidẽtia qua vni dat multuz et alteri paruz. vni multos filios. et alteri nullũ. vni letaz vitã. alteri amarã. vni sanitatem et alteri infirmitatẽ. vni multas bonitates. ⁊ alteri nullã. et sic de alijs diuersitatibus quas in mũdo videm⁹. Et si pluat murmurat. Vilr si nõ pluat. ⁊ tamẽ deus oĩa recte et ordinate disponit. Boe. Et tu q̃zuis causaz tãte dispositõis ignoras. tamẽ quãtũ bon⁹ rector mũdũ tpat rcẽ fieri cũcta ne dubites. murmurat etiã mũdus valde ꝓtra illos qui loco dei sunt in mõdo scz ꝓtra papã cardinales et alios ecclesiaz ꝓlatos. Murmurat etiã ꝓtra religiosos seruos dei. Et breuit tã tũ murmurat mõs q̃ septies dẽret crepare in die. Contra qõ dr sap̃. j. Custodite vos a murmuratõne q̃ nihil ꝓdest. a detractõe pcite lingue. ẽc. Nota q̃ ꝓprie dr murmurare: qui bona sibi collata nihil vel parũ reputat. ⁊ bona alijs collata reputat magna. et sic ꝓprie isti scz chore dathan et abyron cũ suis aduersus moysẽ et aarõ murmurauerũt. vt ptz ituẽti. xvj. c. nu. Et sic patz ꝓmũ. Scdo enumeratis diuersis generib⁹ peccatoz. ac etiam penis eorum. a quibus nos monuit abstinere assignat et cãm et rõnem q̃re abbis cauere debem⁹ dicẽs. Hec oĩa in figura scz nostri ꝓtigebãt illis. i. ⁊ culpe eorũ sunt figure culparũ nostraz ⁊ pene illorũ sunt figure nostrarũ penaz. vt d. aug. Sicut ergo figura nihilẽ respcũ rei quã figurat. vt circulus respectu vni. sic si inciderim⁹ nos similia peccata illis. culpe

nostre et peccata nostra erūt maiora. Et hoc ꝓpter sex. ¶ Ad ¶ Primo q2 magis sumus illumiati. q2 post aduentū xpi sti omia sunt clara et aperta que in veteri testamēto erāt valde velata et obtenebrata. In cui9 figura in morte xpi velum templi scissum ē. Ignorās aūt min9 peccat q3 sciēs. j. thi. j. Ideo misericordiā dei cōsecutus sum. q2 ignorās feci. ¶ Secdo q2 magis sum9 roborati ad resistendum peccato. nā ex passione xpi mira virt9 affluxit nobis ad resistendū peccatis ⁊ ad ꝓsistendū et operandū bonū. que virtus nobis in baptismo applicatur. magis āt peccat fortis q3 debilis. Unde q̄ntuz ad hoc magis dr peccasse adā q3 eua. q2 fortioris nature erat ad resistendū. ¶ Tercio q2 magis sumus dei beneficia consecuti. q2 deus nobis dādo filium suū omnia bona dedit nobis cum ipo. Ro. viij Quomō nō etiā cū illo omia nobis donauit. luce. ¶ Multi reges et ꝓphet vo. vi. que vos vi. ⁊ nō vi. ⁊ au. q̄ vos au. ⁊ non au. ¶ Magis aūt peccat ꝓtra deuz. qui a deo plura beneficia est consecutus. q̄m qui pauciora. Quarto q2 virtus peccati et dyaboli magis ē diminuta. nā dyabolus ē in infernū ꝓiectus et ibi religat9. q̄ mirabilit boies temptabat. ⁊ tormentabat. iob. xij. ¶ Nūc ꝓnceps hui9 mūdi eijcietur foras. Similiter cōcupiscentia peccati eneruata est ꝑ sacramēta noue legis ro. vj Vet9 hō noster simul crucifixus ē. id ē ꝓcupiscētia mali. vt destru. co2. pecc. ¶ Magis aūt peccat minus impulsus ad peccandū q3 qui multū. et quātū ad hoc minus peccat mulier peccato carnis q3 vir ¶ Quinto q2 medicine ad oēm morbum peccati delendū in nouo testamento efficacissime sunt parate. q2 sacramēta noue legis continent grām. et efficiunt q̄ figurant. quod nō faciebāt sacramēta et sacrificia veteris legis. heb. ix. Que nūq̄m possunt ꝓscientiā ꝑfectū facere seruientē. Et ido si tales medicinas negligimus magis sum9 culpabiles. ¶ Sexto q2 maius allectiuū habem9. scz premiuz eternū quod statum nobis repromittit. Illi aūt omia mādata dei obseruātes ad infernū descendebāt. Unde ꝓpter omēs iusticias patz veteris test. nūq̄m fuit dictum alicui. Hodie mecū eris in paradiso sicut latroni solum ꝓpter vnā cōfessionē. et ido magis sumus culpabiles si tātum premiū et ita ꝓpinquū negligamus Videm9 enī mō boies qui nō curant benefacere. q2 vsq3 ad mortē differunt accipe premiuz. Quid ergo debebāt illi facere qui in morte non ꝓsequebant. hebr. ij. Propterea nos abūdanti9 obseruem9 ea que audiuim9 ne forte superfluamus Si enī omis ꝓuaricatio et inobediēcia accepit iustā retributōem mercedis quomō nos effugiem9. si tantā neglexerim9 salutē. Et ideo sicut peccata nrā sūt maiora ita pene nobis maiores reseruātur. q2 illi puniebātur tpaliter pro legis trāsgressione. nos aūt eternaliter. hebr. x. Irritā quis faciens legē moysi sine vlla miseratōne sub duob9 vel trib9 testib9 moritur q̄ntomagis putatis duriora mereri supplicia q̄ filiū dei ꝓculcauerit et sāgnez testamēti pollutū duxerit. Et iō hec omnia ad correctōnem nrām scripta sunt in quos fines seculoz deuenerunt. Sicut enī xps est finis omis legis et omnis rei vt d. apls ad. ro. x. ⁊ johā. apoc. j. ita etas nrā ī qua christus natus est. finis ē omnium aliaz etatum. quia omēs alie etates et que in ipis facta sunt ordinata fuerunt ad istaz etatē. ⁊ ad ea que in ipsa fiūt et facta sunt. Et sic patet scdm. ¶ Tercio ex his que dicta sunt de peis peccatorū reddit nos cautos cōtra duo. Prio cōtra casuz in peccatū. Et hoc est. Itaq3 qui se exis. ista. vi. ne. ca. i. qui se credit in

ſtatu gratie eſſe. videat vt cõſideret ne ꝺ gratia cadat in peccatũ. Ecꝺo contra tẽptatõis ipulſum ad caſuꝫ. Et hoc ẽ. Tẽptatõ vos nõ appꝰ. niſi humana. i. tẽptatõ leuiſ ſine qua pꝛeſens vita duci nõ ꝑt iac. j. Unuſquiſqꝫ tẽptatur a ꝙcupĩa ſua ꝭ. iob. j. Si dix. qꝛ pec. n. hab. noſtꝛ. ſedu. et veritas in nobis nõ ẽ. Recipe ergo tẽptatões ꝺyabolicas carnales ⁊ munꝺanas in coꝛde et nutrire eas. eſt magnus impulſus ad caſum qꝛ de facili cadit hõ talia cogitando. ꝑs. Beatꝰ qꝰ te ⁊ alli. pu. ſu. ad pe. Et ſic ꝑtꝫ terciũ. ¶ Quaꝛto ꝑtꝰ ẽm per magnas penas nos extꝛuit. ſubleuat ꝑ ſpem ne timoꝛ ad deſpatõez inducat. Subleuat autẽ ꝑ ſpem ex duplici diuine bonitatis affectu. ¶ Primꝰ pꝛotegendo ne irruat ĩmoꝺerata temptatõ. Et hoc eſt Fiꝺelis ꝺe. qui nõ pa. vo. tẽp. temptatõis cohibẽs impetũ ſupꝛ illõ qꝺ poteſtis ferre. biere. Bellabũt aꝺuerſuſte et nõ pꝛeualebũt. qꝛ ego tecũ ſum. vt liberez te ꝺ. domin. ¶ Ecõs ẽ pꝛomouẽꝺo pĩpam temptatõez in meliꝰ. et pꝛeſtãꝺo robur ad reſiſtenꝺũ. Et hoc ẽ. Ez ſa. cũ temp. puen. ſcz bonũ ꝺãꝺo roburꝫ ⁊ cõſtantiã vt poſ. ſuſ. et ſic vincere. ecc. xxxmj Timenti ꝺeũ nõ occurꝛẽt mala. ſz in temptatõe ꝺeus illũ ꝙſeruabit et liberabit a malis. eſa. xl. Qui ꝺat laſſo virtutẽ ⁊ bis qui nõ ſunt foꝛtitudinẽ et robur mltiplicat. Sicut enĩ ꝺeus ꝺat temptãꝺi licẽtiã ſic ꝺat temptato miſericoꝛꝺiã. Dan. mj. Angelus dnĩ ꝺe. in foꝛ. et ſe. me. foꝛ. q̃ſi v. ro. flã. gen. vij. Multiplicate ſunt aque. ſcz tribulatõnũ et temptatõnuꝫ ⁊ archa ex oppoſito eſt eleuata vt nõ mergeretuꝛ Eſt aũt ꝓuẽtus quẽ ꝺeus cũ tẽptato faciat in temptatõne quĩtupleꝛ. ¶ Primꝰ eſt ſuiꝑius ꝙgnitõ. ecc. xxmj. Qui mittit diſcaplinã quaſi lucez. In eoꝺem. xxxmj. Qui nõ eſt temptatus qualia ſcit. Eſaie xxvmj. Et tantũ vexatõ ꝺabit intellectuꝫ

¶ Secũꝺus ẽ maioꝛ ſui humiliatõ. ꝑs. Afflictus ſum et hũiliatus ſuꝫ nimis Tercius eſt ad alios ꝙpaſſio. ecc. xxxj. Intellige que ſunt ꝓpꝛimi tui ex teipõ. hebꝛ. mj. Nõ habemꝰ ꝑmanẽtem ciuitatẽ. ſed futuꝛam inquiꝛimus. Et ꝓpꝛimi nõ habemꝰ ponꝺ. q̃ nõ. poſ. compati infiꝛ. no. tẽ. aũt ꝓmia. Propterea ꝓmiſit ꝺeus cadere caput noſtꝛũ vt alijs cõpateꝛet. ¶ Quartus eſt ꝺeuotõnis excitatio. ꝑſ. Ad ꝺominũ cum tribularer clama. oſee. vj In ꝺie tribulatõis ſue ma. cõſur. ad me. ¶ Quĩtus eſt eterna coꝛonatio. iac. j. Beatus vir qui ſuffert temptatõem quoniã cuꝫ ꝓbatꝰ fue. ac coꝛo. vite. Et ſic ꝑꝫ q̃rtũ ⁊ ꝙſequẽter totũ ꝺe epla.

Domica. x. ꝺ cuãge. ꝓmo. LXXXIIII.

Quꝫ appꝛopĩquaret ieſus hieroſolimã viꝺẽs ciuitatẽ fleuit ſupꝛ illam. lu. xix. Sicut ꝺi. boe. in libꝛo ꝺe ꝙſo. pbie proſa ꝓma libꝛ. ij Nõ ſufficit qꝺ ãte oculos nꝛõs ſitum ẽ intueri ſeꝺ rerũ exitus pꝛuꝺentia meneꝺ Hõ enĩ ꝺotatur multis virtutibus. vt aꝺ multa reſpicere ꝛe ꝺebeat. et inter illas maxĩe pꝛuꝺẽtia inſigniẽ. vt ꝓpꝛia diſponat ⁊ oꝛꝺiet ⁊ a futꝛis maꝰ caueat. Deꝛet nãqꝫ hõ merito cõfuꝺi cũ beſtie modica naturali pꝛuꝺentia vel aſtucia ſibi cõceſſa ita bene vtuniẽ. puer. vj. Uade aꝺ formicã o piger ⁊ ꝙſi. vi. eiꝰ. math. x. Eſtote pꝛu. ſicut ſeꝛpẽ. Hõ autẽ ꝑfecta rõne et pꝛuꝺẽtia a ꝺo ſibi traditis in nullo vult vti. ſeꝺ õino vult viuere ſicut beſtia qꝺ ꝺeus valꝺe habet ꝓ malo ſcz q̃ hõ tempus grẽ ⁊ vtute plenũ nõ intelligit ſeꝺ qualitercũqꝫ poteſt ꝑſentẽ leticiã amplexaẽ. ꝺe futuro malo penitus nihil curãs. De hac ergo materia ꝑſens euan. loquiẽ. in quo ꝺuo ꝓncipaliẽ continentur. Primũ ẽ fletus xꝑi ſupꝛ ciuitatẽ et ciuiũ futuꝛã ſubuerſionẽ. In ꝓncipio euãgelij. Ecõm ẽ ꝓꝺictõ euẽtus maloꝝ ꝓmẽtis obcecatõe ibi. Et quiꝺem in hac

die que ad pacē. ꝛc. ¶ Nūc aūt abscondita sunt ab oculis tuis. ¶ Terciū ē reuerentia et bonor a xp̄o templo exhibitus in illi⁹ citor electione et doctrine effusione. ibi. ¶ Et ingressus iesus tē. ce. ejcere emē. ⁊ vē. ꝛc. et erat q̄tidie docens in tem. ¶ Primo ergo ponitur fletus xp̄i sup ciuitatē et ciuiuꝫ futurā subuersionē. q⁹ videns iesus ciuitatem. s. in magno tripudio letantē. hoc. n. fuit in domica oliuarū. fleuit sup illā dicens q⁹ si cognouisses et tu saltē fleres id ē si cognosceres tu mala tibi ventura sicut ego cognosco. q⁹ omīa sunt mihi p̄sentia. nā vt di. boe. que sunt que fuerūt venientq; vno intuitu cernit. tu fleres cō passa tibimetip̄i sicut ego fleo. ¶ Sed q̄a nō ꝓsideras nisi p̄sentia bona que mō in pace possides. ideo nō fles sed letaris. Et sic in hac pte exemplo xp̄i monemur ad duo ¶ Primo vt peccatori gaudenti ⁊ non p̄spicienti mala sibi futura nos ea ip̄i ānunciemus que sunt septē. ¶ ℔ ¶ Primū est denudatō omniū bonorum p̄ntium ℔ā peccator in morte omnia perdit. aīam enī asportat dyabolus. corp⁹ ꝓmedūt vermes. et bona tpalia diuidūt ꝓsanguinei. iob. Cui⁹ mesles. i. carnem famelicus comedet sc; vmes. ⁊ ip̄m rapiet armatus. i. dyabolus capiet ei⁹ aīmā. et bibent sitientes diuicias eius. i. ꝓsanguinei qui eas desiderāt. lu. xij. Stulte hac nocte. re. a te ⁊ que paſ. cui⁹ er. ¶ Secōm ē p̄uatō oīm bonor spūaliū. sc; meriti passionis xp̄i et suffragior eccie. ac etiaꝫ pp̄riorū bonor. mat. xxv. Omni habenti dabit̄ et abūdabit. ab eo aūt qui nō habz ⁊ qđ videt̄ hr̄e auf. ab eo. ¶ Terciū ē occurs⁹ demonū. tren. j. Omēs p̄secutores eius apprehēderūt eā int angu. bern. O aīma qs erit ille pauor. cum tibi occurrētia cateruatim illa teterrima mōstra videbis ad cui⁹ ꝓfugies auxiliū. ¶ Hic cadit exemplū illius romani de quo d. greg. in dya; logo qui in morte vertebat oculos. ⁊ clamabat petens inducias vsq; mane ⁊ statim mortuus ē. ¶ Quartū est inutilitas penar q⁹ p omēs penas quas patietur. nec purgabit̄. nec mīcordiā di flectet. et si mūdā de illis hic patereť ab oībus purgaretur et vitā ternā mereretť. ¶ Quintū ē inaudita ꝓfusio. nā oīa peccata eius denudabunt̄. dan. vij. Judiciū sedit et libri apti sunt. i. ꝓscientie. Et q̄ nō fuit filius dei ad clamorē oīm ad furcas inferni suspendeť. et sic suspensus sp apparebit hieremi. xx. Cōfundantur vehemēter. quia non intellexerūt opprobriū sempiternū. ¶ Sextū ē sepatō a deo ⁊ ab omib⁹ electis que erit p̄incipalis pena in dānatis. math. xxv. Discedite a me ¶ Septimū est applicatō ad intolerabilia tormenta. iob. xxmj. Ab aquis niuiū trāseūt ad calorē nimiū. apoc. Missi sunt in stagnuꝫ ignis et sulphuris. ¶ Secdo monemur vt vano gaudio mūdi fletū ⁊ tristiciam p̄feremus. Et hoc ppter q̄tuor. ¶ Primo q⁹ nihil vel modicū durat. Job. xx. Gaudiū ypocrite. i. mūdi ad instar puncti. q⁹ totus mūd⁹ est ypocrita. Exēplū huius ptz in xp̄o. ℔ā q̄n xp̄s sic fleuit fuit susceptus cū magna gla. s. in die palmaruꝫ. et nō nisi q̄tuor dieb⁹ elapsis fuit summe confusus ⁊ vitupatus. ℔ā cui p̄ius vestimēta p̄sternebātur in via. ecce suis exuit̄ et sors sup ea mittit̄. et cui p̄ius ab oīb⁹ est clamatū. Benedictus q̄ venit in noīe dñi. statiꝫ postea dictū est. vae h̄ q̄ destruis templū dei. Et a quo salus et sanctificatō tq; a vero do petebant̄ tanq; re⁹ cū latronib⁹ ad mortē fuit postmodū ꝓdēnatus. De hoc hēs in dnica ramis palmarū in p̄ncipio. Secdo q⁹ gaudiū mūdi demētat hoīem et infatuat. ē enī sicut forte vinū. qđ qui nescit tempare infatuatur. dēt ār tpari mēoria aduersor. que ī tali gaudio plurib⁹ acciderūt. ⁊ q̄ possūt

accidere.ecc.xj. In die bonoꝝ ne ũmemor
sis malorꝝ.ecc.vij. Cor sapiẽtis vbi tristi
cia est Cor stultorꝝ vbi leticia Jõ salomo
nẽ deseruit sua sapĩa q leticiã ad gaudi
ũz mũdinõ tẽpauit.nec ꝓhibuit cor suũz
q̃n omĩ voluptate frueret. Tristicia vo
erũdit.eccl̃s.vij. ℙ Deliꝰẽ re ad domũ lu
ctus q̃z ad domũ ꝓuiuj.in illa enĩz finis
cũctorꝝ admo.homi.et viuẽs co.quid fu
turꝰ sit. Et recte ibi finis cũctorꝝ hominũ
edocetur.nã diuersi sunt fines hominuz
nã quorũdã fines sunt diuicie.q̃ũdã ho
nores.quorꝝdã voluptates.quorũdã po
tentia.quorũdã filij ꝛ ꝓsanguinei.ꝛ q̃ũ
dã finis est deus.et bona opa. Jsti fines
apte monstrant in morte. nã de omibus
diuicijs bõ nihil secũ portat nisi modicũ
alicuĩ. iob.xxvij. Diues cũ dormi. nihil
secũ aufe. Honores hominẽ totaliter dere
linquunt.nã recondit̃ sub terra. vbi ab
oibus suppeditatur.hiere.xxxj Sepultu
ra asini sepelietur putrefactus et ꝓiect⁹
extra portas hierlm. Corpus vo qõ ita de
licate fuit nutritũ fit cibus vermiũ.tren.
mj. Qui nutriebant̃ i croceis amplexati
sunt stercora.esa.mj. Subtus te sterneẽ
tinea. opimẽtũ tuũ erũt vermes. ℙ Dotẽtia
vo vndiqꝫ subtrahit̃.nã fasciat̃ vt puer.ꝛ
inter duos lapides reponit̃ vel recludit̃
ij.mach.ix. Jsq̃ sibi videbatur fluctiꝫ
bꝰ maris impare ꝛ montiũ altitudines i
statera appendẽ supra modũ.in gestato
rio portabat̃. Filij vo et ꝓsanguinei dere
linquũt. Tren.j. Omẽs ami.eiꝰ spre.eam
Sola bona opa comitant̃. Ambro. Sola misericordia comes ẽ dfũctorꝝ. apoc̃.
xiij. Opa enĩ il.se.il. Deus etiã mittit an
gelos ꝓ aĩma ad celũ deferẽda. luce. xvj.
Factũ ẽ vt moreretur mẽdicus et porta
retur ab ãgelis. Et sic ptꝫ q̃ solus deus ꝛ
bona opa sunt ꝓ fine habẽda.cũ in mor
tenõ dereliquẽt.eccl̃s.xij. Time deum ꝛ
mandata eius obserua hoc ẽ enĩ oĩs bõ

Tercio q̃ cum habẽtibꝰ gaudia mũi
fortuna pnciose ludit.boe. Cũ bis quos
elidere nitit̃.s.fortuna.blandissimã fami
liaritatẽ habꝫ Idem. Hunc ꝓtinue ludi
mꝰ ludũ.rotã volubili orbe versamꝰ in
fima summis et summa infimis mutare
gaudemꝰ. Cũ bis vero qui tristãtur for
tuna nullũ contuberniũ hẽt. Quarto
quia gaudiũ mundi ad dolorosum finẽ
adducit.ꝓuerb.xiij. Extrema gaudij lu
ctus occupat Quia vel hõ dimittit gau
dia scꝫ ꝑ mortẽ.vel gaudiũ dimittit hoĩ
nem per aduersaꝫ fortunã. Et vtrũqꝫ est
dolorosuꝫ. De ꝑmo ecc.xlj. O mors q̃m
amara est memoria hoĩ pacẽ habenti in
diuicijs ꝛ adhuc valẽti capere cibũ. De se
cũdo.boetiꝰ. Jn felicissimũ genꝰ diffortu
nij ẽ fuisse felicẽ. Jletus vo ꝛ tristicia du
cũt ad bonũ finẽ.scꝫ ad consolatõem eter
nã.matb.v. Beati qui lugẽt quoniã ipsi
cõsolabũtur. ¶ ℙ ¶ Et nota q ꝓput ex
scriptura sacra haberi ꝑt.quĩtuplex ẽ fle
tus xp̃i qui signat quintuplicẽ fletũ quẽ
in hac vita brẽ debemꝰ. ¶ ℙ Primꝰ ẽ fle
tus infantie.scꝫ ex infantili necessitate.si
cut cantat ecclesia Vagit infans inter arta
posi.prese.sap̃.vij. Et ꝓmã vocẽ simile õi
bꝰ emi.plo. Qui signat fletũ quez brẽ de
bemꝰ ꝓ incolatu p̃sentis miserie.aug. In
valle miserie sumꝰ in qua eo magis ẽ flẽ
dum quo minꝰ flemꝰ. Jõ. ℙ Puer qui na
scit̃ a ploratu incipit.nec ridere põt.lacri
me sunt testes miserie.statim natus plo
rat.nõdũ loquit̃.ꝛ iã est ꝓpheta sue cala
mitatis. Jsta miseria incipit i natiuitate.
in vita ꝓtinuatur.ꝛ ꝓtendit̃ vsqꝫ ad mor
tẽ. Jdeo vita humana fluuio ꝓpat. Un
de fluuiꝰ in p̃cipio ꝛ in fine amaritudi
nẽ habet qr a mari orit̃ et in mare regre
dit̃.et in medio habꝫ ꝓtinuã labilitatez.
Sic ꝛ natiuitas nrã ẽ amara.qr caduca
vita amarior qr labilis.mors amarissiã.
qr piculosa. ¶ Secũdꝰ ẽ fletus q̃ fleuit

sup lazarū mortuū ex īmēso amore ad vi
tam eū reuocando. qui signat fletū quē
habere debem⁹ sup istos qui mortui sūt
in peccatis. hiere. ix. Quis dabit capiti
meo aquā. et oculis meis fontē lacrima
rū ⁊ plorabo die ac nocte interfectos ꝑpli
mei. aug. Multi male gemūt ⁊ ego com
passionē habeo bis qui male gemūt. ami
sit numū et gemit. amisit deus et non ge⁊
mit. ccc. xxij. Sup mortuus plora defecit
eni lux ei⁹ et sup satuū plora dfecit. n. sen
sus eius. Et sequit. Luct⁹ mortui septem
dies. satui aūt et impij omēs dies vite il
lor. Ex quib⁹ verbis habet̄ q tres plorā
di sunt. sc̄z mortu⁹. satuus. ⁊ impi⁹. sz dif⁊
ferenter. Mortu⁹ est plorādus quo tpe.
fatuus toto tpe vite sue. impi⁹ in tota vi
ta et post vitā. ¶ Terci⁹ est fletus. q̄ fle⁊
uit sup ciuitatē ex nimia ꝑpassiōe. vt hic
qui significat fletū quē brē debem⁹ ꝑ ca⁊
lamitatib⁹ miseror. ij. cor. xj. Quis infir
mat̄ et ego n. in q̄s scā. ⁊c. iob. xxx. Flebā
quondā sup eo qui afflictus erat et ꝑpa
tiebatur aīma mea pauꝑ Et ista passio
fuit amarior in xp̄o q̄m in aliquo alio.
Et rō est q⁹ aliquādo ꝑpassio causat̄ ex
amore naturali ſm qđ bō aliquē natura
liter diligit. et ideo naturaliť bō cōpatiť
homī afflicto. imo nō vidēr homo sed be⁊
stia crudelior qui homī nō ꝑdolet. sed q⁹
amor iste puus est. iō puum mouet. Ali
quādo causat̄ ex amore accidentali. ſm
qđ homo diligit hoīem quadā amicicia
ꝑali. ⁊ ex tali amore cōpatiť amico dolē
ti nō tantū q⁹ bō sed etiā q⁹ amicus est.
Iste amor magis mouet q̄z ꝑmus. Ali⁊
quādo vo causat̄ ab amore spūali. q̄ q̄s
diligit hoīem in deū et ſm deum et iste a
mor est maior q̄z prim⁹ ⁊ secūd⁹. nō tātū
q̄ facit duo corda vnū esse. vnde multitu⁊
dinis credētiū erat cor vnū et aīma vna
sed etiā q̄ sint ambo vnius corporis mi⁊
stici mēbra. et ido si dolet mēbrū vnū cō⁊

patiuntur et alia. Et q⁹ iste amor magis
fuit in xp̄o q̄z in aliquo alio. iō in eo fuit
maior compassio. Quartus ē flet⁹ quo
fleuit in cruce ex nimio dolore. hebre. v.
Cū clamore valido et lacri. offerēs exau
ditus ē ꝑ sua reuerentia. Qui sigt plāctū
cōpūctionis quē dēnt brē illi qui i cruce
penitentie sunt. p̄s. Lauabo p singulas
noctes. i. p singula peccata lectū meum. i.
cor meum et faciē meā. Sic fleuit ⁊ lauit
magdalena et mūdata ē. Sic fleuit et la⁊
uit petr⁹ peccatū suū. lu. xxij. Egress⁹ fo⁊
ras fleuit amare. Quidā rident peccata
sua et cū risu confitētur ea et ideo nō de⁊
lent ea. ¶ Quintus fletus ē ex viscero⁊
sa pietate quo xp̄s fleuit sup casum iude.
Unde augustī. in quodā sermone. Mo
ster redemptor delictū iude plorauit vt
euāgelista ait. Cum vidisset eū turbat⁹ ē
dixit vnus ex vobis me tradet. quāta di
misericordia traditus ꝑ traditore dolet
ꝑditus ꝑ ꝑditore turbat̄. p quod datur
intelligi q̄ debem⁹ flere prelatos ⁊ cleri
cos q̄ndo cadūt. q⁹ eor casus ē valde pi
culosus. Sicut enī bonus sacerdos voca
tur āgelus. malach. ij. sic malus vocatur
dyabolus. iob. vj. Nōne vos duodecim
elegi. et vnus ex vobis dyabolus ē. Un
de crisо. Nihil tātum destruit eccīam di
sicut q̄ clerici deteriores sunt laycis. Ad
idē. hiero. di. vnj. q. j. Qualis. Et sic ptz ꝑ
mū. ¶ Ecdo ꝑdicit euētus malor ꝑ mē
tis exceca tōne. Unde ait. Et quidem in
hac die tua in qua gaudes. et ſm carnez
et nō ſm spūm vivis. que ad pacem tibi
eueniūt. sc̄z diuicie. delicie ⁊ honores. i. q⁊
bus cōsistit pax mūdi. que ē pax mordia
ta. simulata. et coinq̄nata siue iniq̄. Inor
dinata ē q⁹ dñs obedit seruo et superior in
feriori. sc̄z aīma corpori et rō sensualita⁊
ti. puer. xxx. Super tria movet terra ꝑ ser⁊
uū cum regnauerit. ꝑ stultū cum saciat⁹
fuerit cibo et ꝑ odiosam mulierē cū ī ma

rimoniū assumpta fuerit. Iste seruus ⁊ stultus est corpus ⁊ odiosa mulier. que dū regnat in hoīe assumit in mrimoniū et aīma fit ancilla. Simulata ē q; mūdꝰ pacē videt dare hoī. et infert ei magnam guerrā. scz cū deo. iob. ix. Quis restitit ei et pacē habuit. Sic iudas dedit pacē cristo ⁊ fecit eum capi. Talē pacē dedit ioab abner di. Salue mi frater ⁊ apprehēdens mentū eius cū alia manu infixit gladiū in viscera eius. ij. reg. xx. Coinquinata est sine iniqua. q; pax mūdi ē de malis ⁊ turpibus. puer. ij. Letant cū malefe. ⁊ ex. i re. pessimis. Propterea d. ps. zelaui sup iniquos. pa. pec. vi. Sic pacificati sunt herodes ⁊ pilatus sup mortē xpi. Hanc pacē venit xps destruere. luc. xij. Putatis q; veneri pacē mittere in terrā. Nō dico vobis sed sepatōem. math. x. dr. Nō venī mittere pacē sz gladiuz. Hec pax claudit oculos mūdanoꝝ ne videāt mala vētura sup eos. Unde sequit. Nūc aūt abscōdita sunt ab oculis tuis. scz mala sup te ventura. Et que sunt ista mala. ostendit dicēs. q; venīēt dies in te romane obsidionis. et circūdabūt te ūmici tui sup. rōni pncipes vallo scz p catbenatōnē factam de vallis. i. de palis ligneis. Nā vallus ē palus. sed vallū est ista catbenatō facta de palis. Tres enī aggeres siue fossata dicūtur fecisse titus ⁊ vespazianꝰ sup hierusalē in circuitu eius. et in pmo fecerūt vallū. Similit circūdabūt te p exercituz bellatoꝝ circūquaq; dispositū. ⁊ coāgustabūt te vndiq;. scz p machinas et balistas vndiq; erectas. ⁊ ad terrā plternēt te scz capiēdo. et filios tuos qui in te sūt capiēdo. occidēdo ⁊ dispgendo. ⁊ nō relīquent in te lapidē sup lapidē. penitus et funditus destruēdo. vt d. ioseph. Et cāz bus cladis et euersionis subdit d. Eo q nō cognoueris tempꝰ visitatōis tue. hiere. viij. Adiuꝰ in celo pgnouit tps suuz turtur et irūdo et ciconia custodierūt tēpus aduentus sui. pplus aūt meus nō cognouit iudiciū dni. Et nota q; totū hoc quod xps pdicit de euersione hierlim cōpletū ē ad literā. Post euersionē eni hierusalē redeūtibus romanis romā. iudei qui in spelūcis et siluis latuerūt. redierūt ad ciuitatē et ceperūt loca sancta venerari et reedificare. Qō audientes romani miserūt hierusalē belū adrianū qui funditus eā euertit ita q; lapis sup lapidem nō remānsit. Postea dictus belus edificauit modicā ciuitatīculā nō in eodē loto. sed. in loco vbi moderna hierusalez sita est. ⁊ a noīne suo belyā noīauit. et longo tpe sic dicta ē. Qō patz ex hoc q; locꝰ in quo crucifxus ē dñs. et ortus in quo sepultus ē in medio ciuitatis sunt. ante erant extra. Ex quo patz. q; romani sicut nabucb. fuerūt flagella. et virga dei contra iudeos. Ez sicut pater qñ verberauit filiū vsq; ad mortē pjcit virgā in ignem sic deꝰ piecit romanos ppt peccata sua et ab alijs flagellati fuerūt: et q̄si cōsumpti. q; deus vnū peccatorē p aliuz punit. Et nota q; hec euersio facta fuit in mēse augusto ppter quod hoc euāgelīū legit in mense augusto et recitat. Adoraliter aūt ad nostrā edificatōem hec cōtinguntur in aīa peccatoris. et pmo in vita. Scdo in morte. In vita quidez q; aīa in pctō circūdat i suggestiōe ⁊ iteroꝝ a ppa cōcupiscētia. et exterioꝝ ab alijs creatis ps. Circūdātes circūdederūt me. Coāgustatur in delectatōe plternitur in ꝓsensu et tunc capitur ciuitas aīe et tūc etiā filij eius scz boni motꝰ vel mores si qui erāt in ea repugnātes simlit plternuntur. et nō relinquet in ea lapis sup lapidē in cōsuetudine actōnis. p quā paulatī aīa misera tota dissolui. Iste ordo ponit Job. xvj. Circūdederunt me lanceis suis. ecce pmū. Lancee dyaboli sunt suggestionesꝰ

eius.cōuulnerauit lumbos meos.Ecce scōm.In delectatōe enī peccati cōuulnerāt lībi tā intiores aīe.q3 exteriores corporis.et effudit in terra viscera mea. Ecce tercū. Viscera enī aīme.i.affectōes effundunt in terra in cōsensu.cōcidit vulnere me sup vulnꝰ.ecce quartū. In morte aūt peccatoꝛ circūdatur a demonibus p horribiles visiones ⁊ interiores ⁊ exteriores.qui stant parati rape aīam eius iob.xx. Uadēt et venient sup eū horribiles.Coangustat vndiq3 p peccatoꝝ suorū recordatōnem que replicāt ei demones vt inducāt eum in despatōem. sap. nj. Uenīēt in recordatōnē peccatoꝝ suorū timidi. Et iō in morte nō dēnt peccata sua reduci petōn ad mēoriaz.sed solū misericordia dei et passio xp̄i. et qūo ad vnū verbū pepcit latroni. Prosternit ī corpis ⁊ aīme dissolutōne q̄ndo corpus in terrā p̄icit et anima in infernū simul cū filijs luis.i.cū opibus suis. Gene.nj. Puluis es et in puluerē reuerteris.lu. xvj. Mortuus ē diues ⁊ sepul.in infer. Nō relinquet in eo lapis sup lapidem. in pene solutōe. in qua etiā de minimis reddet rōnem.matb.xvnj. Nō exies inde.do.no qua.red. Et hec oīa iō euenient ei.qꝛ nō cognouit tempus visitatōis sue.nec in vita nec in morte. O carissimi timeamꝰ et nos hanc euersionē qui pluries visitatōem eius cōtempsimꝰ nec eaz cognouimꝰ.cū tñ visitatō eius circa nos multū melioꝛ ē q̄z circa iudeos.

Ubi nota q̄ q̄ttuoꝛ sunt valde piculosa in peccatoꝛe. Primū ē insensibilitas peccatoꝛis. Si enī3 peccatoꝛ cognosceret q̄t mala p peccatū incurrit.et quot bona p dit.et in p̄nti et in futuro pociꝰ vellz mori q̄z peccare. Et iō iusti qui hoc ꝓgnoscunt potiꝰ eligunt tormēta ⁊ mortē q̄m peccare.dan.xnj. Melius ē mihi incidē in manus hoīm q̄z dereliquere legez di

mei. Secōmest cōtemptus medicine. Christus enī parauit medicinas efficaces ad oēm morbum aīe expellendum.scz sacramenta eccīe. quas gratis mādauit dare.vt p impotentiā nullus excusaret. Iu.x. Gratis accepistis gratis da. Indeco aūt has medicinas ptemnit. psal. Odīt escā abominē aīa eoꝝ. Tercū ē corruptō palati aīme. Habet enī peccatoꝛ ita corruptū palatū aīme q̄ mala sibi sapiunt bona.et bona sibi sapiūt mala. aug⁹. Palato nō sano pena est panis q̄ sano est suauis.et oculis egris odiosa ē lux que pueris ē amabilis.nu.xxj. Nauseat aīa nostra sup cibo isto lenissimo.

Quartū est indurato mētis qō est peiꝰ oīb⁹ qꝛ nec vba nec vbera nec bñficia p̄sunt. Exemplū de pharaone.j.regum.vj Quare aggūatis coꝛda vestra sicut aggrauauit egiptū pharao.eccl.nj. Coꝛ duruz male habebit in extremis.

Ubi sciendū q̄ xp̄s in decē magnis bñficijs nos visitauit et q̄tidie visitat.que solū nobis xp̄ianis ꝓfert. Primū ē qꝛ de seruitute dyaboli nos eripuit.⁊ regenerauit in filios dei omib⁹ alijs in eadē seruitute relictis.iob.vj. Nemo pōt venire ad me nisi pater qui misit me traxerit eum. Hoc totū fit in baptismo qui opatur in virtute passionis xp̄i.in quo eripit ō seruitute dyaboli et fit filius dei.col.j. Qui eripuit nos de p̄tate tenebraꝝ ⁊ trā.i.re. fi.di.s.j.iob.nj. Uidete qualē caritatē dedit nobis deus vt filij dei noīemur et simus. Qꝛ a xp̄o dicūtur xp̄iani. Secūdum est quia vinculis peccatoꝛum nos absoluit omibus alijs ligatis remanentibus in peccatis. Est enim peccatoꝛ magnis cathenis ligatus.ita q̄ nō possit ire quo vult.sed ducatur quo nō vult.proꝛuer.v. Funibus peccatoꝝ suoruz quisq3 constringitur. Unde aplūs in persona peccatorum ait.ro.vnj. Nō quod volo

bonū hoc ago sz qđ odi malū hoc facio. Ab his vinctis nos absoluunt sacerdo/tes vice xp̄i. Solo enī petro ⁊ successori/b⁹ ei⁹ date sūt claues absoluēdi peccata Mathi.xvj Tibi dabo claues regni ce/loruz ⁊ quodcūqz sol. sup ter erit solu. et in celis Nota ecīā de leone de q̄ dicit in esopo cui quidā extraxit spinā de pede q̄ postea ꝓdemnat⁹ ⁊ leonib⁹ trad⁹ ad de uorandū dictus leo defendit eū. Terciū est q̄ veste oīm virtutuz et donoz spūss. nos induit omībus alijs remanētibus nudis. esa. xlix. His omībus velut orna/mento vestieris. Hec est illa vestis poli mita quā iacob. i. xp̄us fecit ioseph. i hoī xp̄iano. gen. xxxvij. Hec est illa vestis q̄ fecit nos dignos cōuiuio eterno quā ille nō habens expulsus ē de nupcijs. matb. xxij. Et nota hic q̄ quidā furant hanc ve stē sicut pilatus furatus ē tunicā incōsu tilem xp̄i illi sz qui vadūt in vestimētis ouium. intrinsecus aūt lupi rapaces. vt ypocrite et heretici. Multi sūt sicut vul pes que habet optimū coz̄um. et malas carnes. Quartū est: qz in fide vera et doctrina nos instruxit que in nullo alio pl̄o requiescūt nisi in nobis quod ē ma gnū beneficiū. p̄s. Nō fecit taliter oī na/tōi. et iudicia sua manifestauit eis. Faci/le est xp̄iano saluari sed omnib⁹ alijs q̄/si impossibile vt dixit semel quedā dmo/niaca Et hoc qz nō sunt nutriti in vera fi de. Quintū ē. qz corpus et sanguinez suū nobis ad māducādum sub specie pa nis et vini instituit. omībus alijs in solo pane corpali relictis. qui ē in infinitū ma ioris virtutis q̄z māna vt patz in ioban ne. vj. qz iste cibus dat vitā ppetuā sz nō māna. iob. vj. Si quis mādu. ex hoc paē viuet in cternū. Iste cibus ꝓtinet gratiaz dei. sed nō māna. Ite purgat peccata sed nō māna. Ite cōuertit comedētē in seipz et nō cōuertit in comedētē sicut manna. vt dicit aug⁹. Sextū ē qz efficacissima medicamēta. contra omnes aie morbos nobis reliquit. scz sacramēta eccie omni/bus alijs infirmantib⁹ et morientibus si ne aliqua medicina. p̄s. Qui sanat om/nes infir. tu. In nullo enī pl̄o inuenitur aliqua medicina contra peccatū. nisi in populo xp̄iano. aug. Non est locus ve/ri sacrificij in toto mūdo extra ecclesiam catholicam. Septimū ē qz totā auto/ritatem suam et vicarium suum in xp̄ia no pl̄o dereliquit. matbe. xvj. Tu es pe/trus et sup hanc petrā edificabo eccleſiā meā. Et tibi dabo claues regni celorum Petrus aūt pater et pastor ē populi cri stiani. Omēs autē alij spūales a patre ⁊ christi vicario sunt penitus destinati. lu ce. Qui vos audit me audit Octa uū ē qz nos exules a ciuitate nostra q̄ti/die in eam reducit omnib⁹ extra dimiss. iob. xmj. Iterum veniam et assu. vos ad meip̄m. vt vbi ego sum et vos sitis. Ho ta hic quandam reuerētiā faciebāt guel li regi karolo qui p ip̄m reducti fuerant ad terras suas. j. mach. j. Felix dies in q̄ reuersus es ad terrā tuam. Nonuz ē quia heredes regni celestis nos fecit oī/bus alijs exhereditatis. et extra heredi/tatē regni celestis p̄fectis. mat. vnj. Ml̄ti venient ab oriente ⁊ occidēte ⁊ recum/bent cuz abrāā ysaac ⁊ iacob in regno ce lorū. Filij aūt regni eijcientur in tēbras exteriores. Decimū ē quia thesauruz suū scz meritū sue passionis nostris pre/latis nobis dispensādum reliquit. vt ptz in indulgēcijs que tātum valēt quātum sonāt. que solum in nostro pl̄o inuenun tur. Virtus etiā sue orationis que maxi ma est solum applicatur nobis xp̄ianis. iob. xvij. Ego pro eis rogo nō pro mōdo. Carissimi ista sunt maxima ⁊ ineffabilia beneficia in quibus nos xp̄s visitauit et visitare nō cessat. Et qz ista beneficia nō

recognoſimus.imo ea ꝓtemnim⁹.ido ſi/cut iudeos.pluries dedit xp̃ianũ ꝑplum in direptiõem et diſpſionẽ vt patꝫ in ma/gnis ꝑſecutõib⁹ quas paſſa ẽ eccleſia .vt tpe totyle qui totã ytaliã deſtruxit.Tem poribus etiam noſtris omnes ciuitates vltramarine xp̃iano⁹ capte et deſtructe a barbaris natõibus eis ſicut iudei ſer/uiunt ſub tributo et quaſi totus xp̃ianiſ ſimus populus in partib⁹ vltramariniſ eſt exturpat⁹ in quib⁹ xp̃iana religio ma xime floꝛere ſolebat. nunc aũt noſtre ci/uitates a nobiſip̃is delẽtur et cõſumunt̃ ꝑque apꝑet oĩno q̃ deus eſt valde ira/tus nobis.et hoc ido quia viſitatõeꝫ ei⁹ nõ cognoſcim⁹.Et ſic patet ſecundum.

Tercio ponitur reuerentia ꝛ bonoꝛa cri ſto templo exhibitus.qꝛ ingreſſus in tẽ/plum cepit eijcere emẽ.ꝛ ven.de illo ad li teram Jn p̃mo atrio templi fecerũt ſacer dotes loca venalia vbi venditoꝛes et cã/ploꝛes erãt.quod ex auaricia fecerãt. vt veniẽtes ad templum haberẽt paratum quod ſacrificarent.Et qꝛ aliqui nõ habe bãt vnde emerẽt poſuerũt ibi numulari os a quibus mutuo acciperẽt pecuniaꝫ. Et qꝛ ꝑm legem ad vſurã accommodare nõ debebant.ido ꝓeſtabãt ſub nomine palliate vſure ſcꝫ ſub noĩe collibioꝛum ꝛ dicunturꝛ collibia munuſcula fructuũ Et ideo di.Scriptũ eſt eſa.lvj.Domus m. do.oꝛat.vo.vos.aũt fe.il.ſpe.latro.i.vſu/rarioꝛũ.Eſt enim vſurarius occultus la/tro qui facit hoĩem moꝛi in balneo.hiez. vij. Nunquid ſpelunca latronum facta eſt domus mea in qua inuocatum ẽ no/men meũ.Et nota q̃ hanc eijectõeꝫ opor teꝛet q̃ dñs omi die faceret in eccleſia.ꝗa quotidie patrimonium crucifixi et bene ficia eccleſiaſtica emunt̃ et venduntur. Quod ẽ maius peccatũ q̃ꝫ vſura vel ra/pina.nã in tali vẽditõe emit̃ ꝛ vendit̃ cri ſtus ſicut res venalis.ſicut iudas eũ vẽ/

didit et ſacerdotes et ſcribe ip̃m emerũt. et iõ parificatur peccatum ſymonie pec/cato iude et ſacerdotũ q̃ occidi chriſtũ fe cerũt.Et ſic patet terciũ ꝛ ꝓſequẽter totũ

De epl̃a. Sermo.lxxxv.

Fratres quoniaꝫ cũ gentes eſſetis ad ſimulacra muta prout ducebamĩ eũtes. .j.coꝛ.xij.Ante aduentũ xp̃i mundus di uerſis ydolis ſeruiebat.ſed ꝑ gratiã xp̃i deſtructa ſunt ydola et tuncalij errοꝛes pullulare ceperunt. quia enĩ xp̃s exꝓeſ/ſit tres eſſe in trinitate perſonas et vnaꝫ eẽntiam trium perſonarũ a qua oĩa bo/na ꝓcedunt hoc multi male intellexerũt ponendo inequalitatẽ et maioꝛitateꝫ in peꝛſonis et ponendo q̃ quedaꝫ opera ꝑ cedunt ab vna perſona et quedam ab a/lia ad quod ſequebaꝫ diuerſitaſ in eſſen tia.Et iõ apl̃s in preſenti epl̃a hos erro/res eliminat Jn qua quidem epl̃a q̃ttuoꝛ facit.Primo oñdit q̃ ydolatrie ꝛ omis mali p̃ncipiuꝫ actoꝛ ẽ dyabolus in eo q̃ ſuggerit et liberũ arbitriũ in eo q̃ cõſen/tit. Jn p̃ncipio epl̃e.Scdo oſtendit q̃ ſpi rituſſcũs nõ eſt actoꝛ alicui⁹ mali ſed eſt actor et p̃ncipium omis boni in eo q̃ ad bonum monet.et dirigit ibi Jdo notum vo.fa.q̃ ne.in ſpũ dei lo.d.anath.ie.ꝛ ne. põt di.dñs ie.niſi in ſpũ.Tercõ oſtendit q̃ grẽ gratũfacientes ſunt a ſpũſancto et a tota trinitate.in eo q̃ ip̃as infundit ibi Diui. aũt gratiaꝫ ſunt. ideꝫ aũt ſpũs ꝛ diui.miſtra.ꝛc.Quarto oſtendit q̃ etiaꝫ grẽ gratiſdate que dãtur ad vtilitateꝫ ec cleſie ſunt a ſpũſancto.in eo q̃ ip̃as etiaꝫ peccatoꝛib⁹ largit̃ et tribuit ibi Unicui/qꝫ aũt datur ma.ſ.ad vtilita.alij quidem ꝑ ſpũm dat̃ ſermo ſapie ꝛc ¶ Primo ergo oñdit apl̃s q̃ ydolatrie ꝛ ꝓſequens oĩs mali p̃ncipiũ actoꝛ ẽ dyabolus in eo q̃ ſuggerit et liberũ arbitriũ in eo q̃ ꝓſen

tit. Et hoc ē qđ d. Scitis q. cū gē. es. id est gentiliter viuētes. de nouo enī cōrnthij conuersi erant de ritu gentiliū ad fidem xpi. ad simulacra put ducebamini. scz a dyabolo suggerēte et instigante. euntes scz eratis per liberū arbitriuz tali suggestionem dyabolice psentiebatis et ope implebatis. Sed nōne simulacra dabant responsa. quō ergo erāt muta. Ad quod dicendum ē q simulacra de se et a se muta erant. ps. Os habēt et non loquētur. Sed interduz demones in eis et pea loquebantur et dabant respōsa. deo pmittente. qz peccata eoz hoc merebant vt in ydolis que colebant decipent et perirēt qz seruiebant creature pocio q̄z creatori Circa hoc ergo notandū q quicunqz gētiliter viuūt adhuc adorant simulacra. Gentiliter aūt viuūt et non sm legē christianā quicunqz contra legē dei querūt diuicias delicias ⁊ honores et hmōi mūdana. Et omnes tales simulacra adorāt Auaz auari qui super oīa pecuniaz q̄rūt simulacruz ē numus in quo est cux quā mundus adorat. Gulosi autē simulacrū est bolus. Luxuriosi aūt simulacrum est venter. phi. nj. Quorum deus venter est Uanigloriosi autez simulacrum est honor mundanus. non verus honor qui exhibetur in virtutis testimonium. sed honor mundanus qui est honor pānorum et equorū. Iob. xij. Dilexerunt gloriam hoīm magis q̄z dei. Illō ergo qđ quisqz pre omibus diligit ē suus deus. ⁊ suum simulacrū. vt d. aug⁹. Omis autē peccator istud ī quo et ppter quod peccat: pre omnib⁹ diligit et plus diligit q̄z deuz qa cōtra mādatū dei illud querit ⁊ optatur et pdit deū vt illud habeat in omib⁹. Et ideo oīs peccator ē quodāmō ydolatra et simulacrū adorat. Qui ergo filios vl pecuniaz vel quodcūqz aliud pre oībus diligit id adorat. nā ex indiscreto amore ydolatrie ortum habuit. Et iō aplus dicendo simulacr̄ omē malū dedit intelligi cui⁹ actor et principiū ē dyabolus. et liberum arbitriuz hoīs. Gen. mj. Subtus te erit appetitus tu⁹ et dñaberis illius. Et sic patet primū. ¶ Scdo oñdit q spūssanctus nō ē actor alicui⁹ mali. sed ē actor et principiū omnis boni Unde ait Ideo notuz vobis facio q nemo loquēs quocunqz modo loquendi siue cordis siue oris siue operis in spū dei .i. a spū dei motus dicit aliquo mō loquēdi anathema iesu. i. diuisionem et sepatōez a iesu. hoc est id ad quod sepatur a iesu. sicut ē blassemia vel aliud tale. Uel anathema iesu. id ē diuisionez iesu. vt iesu sit gentilis casus. id ē nō d. iesuz diuisum aliuz scz deuz a pre vt fecit arri⁹ Cōtra quē augu. Peretrix nō permisit diuidi filiuz suū. nj. reg. nj. Et tu diuidis deū tuū Idē ītro ducit filium arrio loquentē et dicentē. Uerberibus asperis laceratus sum sanguinē meū fudi. aīaz meā posui. vt te mihi psūgerē. ⁊ tu diuidis me. Hec dicit iesuz diuisuum a patre vt sit solū homo vt facit iudeus ⁊ saracenus. nec dicit opa iesu diuisa ab opibus dei. iob. v. Quecunqz pater fecerit hec ⁊ filiꝰ similiter facit In eodem. xmj. Pater in me man. ipe facit opera. Nulla ergo falsitas ē a spūsancto circa iesum. sed omis veritas ⁊ nemo pt dicere ore scz proferendo ⁊ aīmo tenendo qđ est ppie dicere. dñs iesus. i. q ies⁹ sit dominus suus ⁊ oīm nisi in spūsanc. id est per spūmsanctum banc interi⁹ docentem ⁊ cordi imprimentem. iohā. xvj. Cum autem venerit spūs iste veritatis docebit vos omnem veritatez. Sed nō ne aliquis posset dicere praua intentione dominus iesus. Ad hoc dicēdum q dicere dupliciter sumitur. vno mō large scz pro enunciare voce qđ nō credit cor de nec tenetur vel ostenditur ope. ⁊ hoc

mō nō accipit hic. Alio mō accipit stricte scz qndo id quod profertur ore creditur corde & oñdit ope. & sic accipit hic. est ergo diligēter attendendum q dū aliqd in corde ꝓcipitur de deo. et isti ꝓceptui vlterius ꝓsentit. tūc illud iterius dr in corde. qñ aūt tale dictū cordis exterius voce exprmit vel signo vel quocūqz mō. tūc magis dr. Qñ vero quis ope ostēdit sic se credere. tunc totus hō ē quasi in dicēdo & de se toto linguā facit. Duo ergo p mi modi & si sint a spūsa. scz ꝓsentire & cōfiteri. tamē sine tercō nō introducūt i regnum celorū. math. vij. Non omnis qui dicit mihi dñe dñe intrabit i regnum celorum. sed qui fe. volū. pa. m. q in celis ipse intr. i reg. cel. iac. ij. Fides sine opibus mortua est. Cum ergo omē bonū bis tribus modis fiat. scz corde ore & ope. & hec tria sint a spūsācto. patet q spūsāctus ē actor & prīcipiū omis boni. Et sic patz q nulla diuisio est a spūsancto. nec diuisio creatoris i se vt quidā diuidūt. nec diuisio creature a creatore quod fit p peccatū. qr cum spūsscūs sit amor. amor autez habeat vnire. manifestū ē q nulla diuisio a spūsctō est & nullum peccatuz. qr oē peccatū diuidit. nam diuidit hoiem a deo. esa. lix. Iniqtates ve. di. iter vos & de. ve. Itē diuidit ab āgelis & a sāctis. Item diuidit a cōgregatōne fideliū. in qua nō ē merito sed solū numero. Item diuidit a merito passionis xpi & oūm sanctorū: & a bonis que fiūt in ecclesia ac etiā a proprijs bonis ¶ Item diuidit aiam a corpore. ro. vj. Stipēdia peccati mors. Et tādem diuidit a regno celorū. mat. xxv. Discedite a me male. i. ig. etc. Et sic patz q qui diuisiōem faciūt i terris & in omnibus. vel qui diuisiōem sequūtur nō habēt spūm sctūm sed spūm dyaboli qui primā diuisiōem fecit i celo et in paradiso. et pmos rebelles ipe fecit Et breuit sicut ppria opatio filij dei veientis in mūdum fuit vnire filios dei qui erāt dispsi in vna fide et in vna ecclesia & in vna opatōne. ita dyaboli est dispgere & diuidere. Joh. x. Fur nō venit nisi vt mactet. et pdat. Imitant aūt istū qui sūt ex pte isti⁹. sap. ij. Sitr pz q nemo taliū pōt dicere vere & ppie iesus est dñs meus nisi spūm habeat sicut veri xpiani. mali aūt xpiani false dicunt iesus est deus meus. Est enī falsa discrepatō vocis a re que p vocē sigficatur. vñ talis ꝓfessio est quasi negatō. Tit. j. Cōfitent se nosse deū factis aūt negāt. Tales sunt similes militib⁹ pilati. q genuflectebāt coram iesu dicētes. Aue rex iudeorū & pcu. e. Tales sūt sigficati pistam ficum habētē solū folia: cui xps maledixit. que statī aruit Math. xxj. ¶ Et ¶ Tales vident esse peiores saracenis quantum ad q̄ttuor. ¶ Primo qr saraceni negāt cristū verbo sed isti facto. Deus ē enī factum q̄z verbū. ¶ Secō qr saraceni ex ignorātia xpm negāt. Nō enī sciūt ipm esse verz deuz et dñm. & si scirēt. multi eorūz saluarētur p bona opa. Cristiani aūt sciunt & credūt iesum esse dñm suū. et tamen ei negant debitū obsequiū. quod maius malz videt esse. Exemplum si duo homīes negarēt regi debitū obsequiū. ita q vnus diceret. dñe. Nescio qūo vobis debeam obsequium hoc exhibere. si enī scirem libenter vobis exhiberē. Alter vo diceret vere scio. q hoc obsequiuz vobis debeo. sed nolo exhibere. manifestum ē q secundus magis offenderet. ¶ Tercō quia saraceni legē suam obseruant. tales autez nullius legis esse videntur. qr nec xpiani nec saraceni sunt. Et ideo tales sine lege peribūt. ¶ Quarto quia tales videtur eē apostate a fide quātū ad rē fidi Videt etiam piuri eē. eo q̄ baptismo pmiserūt renunciare, dyabolo & pōpis ei⁹. & malo xpiaō fides erit ad cumulū dānatōis

quia magis peccat xp̃ianus fornicando et alia que ꝓhibent in euãgelio faciẽdo q̃z saracen⁹. Sicut magis peccat religiosus q̃z secularis idem peccatũ ꝯmittẽdo Sicut ergo status religionis si seruetur est ad magnũ meritum. et si nõ seruetur ad cumulũ dãnatõis. sic ẽ de fideli cristiano. q: si ip̃am fidem seruet infinita ⁊ inestimabilia bona inde consequet̃. Si ãt xp̃ianus fidem ope nõ impleat nihil boni consequetur. imo omia que sunt fidei cedẽt sibi ad cumulũ damnatõis. ij. pe. ij. Deli⁹ erat istis viã iusticie nõ ꝓgnoscere q̃z post agnitõem retrorsum cõuerti ab eo quod illis traditum ẽ. Et sic ptz secundũ. Tercõ ostendit q̃ gratie gratũfacientes boiem sunt a spũsanc. ⁊ a domio ihesu xp̃o et a deo patre. q: vt d. aug⁹ in diuisa sunt opa trinitatis. Gratie aũt gratũfacientes ordinãt Primo boiem ad deum ip̃m gratificando et iustificando. Et hoc ẽ. Diuisiões gratiarũ sunt boies scz gratificantiũ. Idem autez spũs istarũ gratiarũ. scz dator et diuisor. Quia quidam in maiori copia recipiũt vt apli qui in tanta copia receperũt gratiam spũsancti vt nõ possent amplius peccare. Similiter beata virgo. Quidaz in maiori copia recipiũt. nã peccare possũt et de facili peccãt. Quidã recipiunt vt in vno actu iustificent̃. vel i paucis vt latro de cruce. qui in vna ꝓfessione fidei iustificatus est. Quidam recipiũt vt i multis bonis actibus iustificent̃ vt paul⁹ ⁊ magdalena. et i multis alijs. Talis diuisio apparet epbe. iij. Unicuiq; ve. da. ẽ gra. ꝑm mẽ. do. xp̃i. ro. xij. Habẽtes donatões ꝑm gra. q̃ da. ẽ no. dif. Secõdo gratie gratumfacientes ordinãt boiem ad primum cui seruire facũt ꝓpter deũ. Et hoc ẽ. Diuisiones ministratõnum sũt scz ꝓpter deũ primo ministratur. Idẽ aũt domi⁹ scz iesus xp̃us omnia ministris suis abundantissime administrãs. j. petr. iij. Si quis aũt ministrat tanq̃z ꝟtute quã administrat deus Nã quidaz ministrant ꝓpõ i sacramẽto altaris et diuino officio. quidã i ꝓdicatione verbi dei. quidã in prebẽdo necessaria vite. qdam in deseruiẽdo de persona sua primo. quidã in cõfortãdo ⁊ visitando et dãdo bonum exemplum alijs. j. co. rith. iij. Sic nos existimet homo vt ministros xp̃i et dispẽsatores mi. dei. Tercio gratie gratumfaciẽtes ordinãt boiem ad seipm. put opus eius meritoriũ vite eterne faciũt. Et hoc ẽ. Et diuisiõnum sũt quibus diuersimode meremur. Nã quidaz plus meretur i vno ⁊ ieodez opere. quidam minus vt patz de illa vidua mittẽte duo era minuta i gazophilatium. de q̃ christus dixit. q̃ plus omibus misit luc. xxi. Quidã meretur in vno ope. quidaz i pluribus. Quidã in dicẽdo. quidã i tacẽdo. quidam in saitate quidam in infirmitate. et sic de alijs. Idem vero de⁹. scz pater qui opatur omia supradcã et omnia necessaria ad salutem in omibus. q: qõ nõ dat vni dat alteri. esa. xxvj. Omia opa nostra op. es in no. dñe. phi. ij. Qui opat i vo. vel e et ꝓficere p bonã volũtatẽ. Et sic p ea q̃ dixit. exp̃sit ꝫitatẽ psoarũ. vnitatẽ vo eẽntie exp̃sit i eo qõ dixit q̃ opat omia in oĩb⁹. Sic esaias. postq̃z dixit ter sctũs adiũxit dñs deus. Notãdũ ergo q̃ in hoc tercõ mẽbro ad tria monemur. Primo vt grãm nos iustificãtẽ brẽ nitamur p ꝓgruã dispositõez. q: spũscũs pat⁹ ẽ eã oĩb⁹ dare. Jac. i. Qui dat oĩbus affluenter ⁊ nõ iproperat Apoc. iij. Ego sto ad ostiũ et pulso si qs apuerit mihi introibo ad illũ. propterea .n. filius dei incarnatus ẽ ⁊ mortuus ⁊ resurrexit vt nos gratificaret et iustificaret. Ro. iij. Tradit⁹ ẽ ꝓpter delicta nrã. i. ꝓpt peccata nrã scz deleẽda et resurrexit ꝓpt iustificatõez nrãz. Ad hoc etiã nati sum⁹ vt i

grā dī viuam⁹.eccl̄s.xij. Time deū ⁊ mā data eius obserua.hoc ē oīs homo. Ad hoc etiā p̄stat nobis vitā.vt grām et miſericordiā cōſequamur.eſa.xxx. Propterea expectat deus vt misereat̄ veſtri. propterea eius angeli et omīs creatura obſequūtur nobis vt p grām salutē ꝓsequamur.hebr.j. Omēs sunt administratorij spūs in mi.miſ.ppter eos qui here.ca. salutis. ¶ Secdo monemur vt d̄ gratijs ⁊ bonis nobis a deo datis primo obſeq̄mur.iob.xxj. Si ego laui pedes veſtros dñs ⁊ magiſter.⁊ vos debetis alter alterius pedes lauare.gal̄.vj. Alter al. onera portate.⁊ sic adimplebitis legē xp̄i.j. pet. iij. Unusquisq3 ſi.ac.ḡ.in al. il.admi.ſi. bo.diſpē.mł.gra.dī. Agendo enī facta p ximi nrā agum⁹.q2 deus retribuet nobiſ luc.x. Curā illi⁹ habe.⁊ si quid ſuperogaueris ego cū reddiero reddā tibi. Ille vero ſeruus q talentū ⁊ pecuniam dñi sui abſcondit nec p̄ſtitit eā primo ꝓdemnat⁹ ē.vt ptz lu xix. Prouer.xj. Qui abſcōdit frumēta maledicet̄ in plīs. In eodez v. Deriuent̄ fontes tui foras ⁊ in plateis tuis aq̄s diuide. Ad hoc nos inducunt omēs creature. q2 omīa bona recepta a deo ꝓmicant nobis. vt sol lucē. terra frcūs aqua pisces. Ad hoc etiā ipe creato2 nos inducit qui seipm cōmūicat.⁊ in natura ⁊ in grā ⁊ in glo2ia. ¶ Tercio monemur vt in grā nobis data. p bona opa fructificem⁹.col̄.j. In omī opere bono fructificantes ⁊ crescētes in scīa dei. Multi crescūt solū in psona. sz in vtute ⁊ grā decrescūt.esa.lxv. Puer centū annoz morie⁊ biere.xxxij Scribe viz istū sterilē qui in dieb⁹ suis nō p̄sperabit̄.ecc.x. In pigricijs hūiliabit̄ ꝓtignatō. i. vtutes dispoſite in boīe regētes ⁊ ptegētes ipm deuastā̄tur et ambitant̄ p nō opari. Sicut hō amittit visuz si diu stet in carcere nihil videns.⁊ si homo ꝓmederet solū lac pdez dētes. Nota de ficulnea de qua dixit dominus ei⁹ colono vt succideret eā. q2 nō ferebat fructū iā per tres ānos qui rñdēs ait. Dimitte eā etiā hoc āno vſ.dū.fo.circ il.⁊ mit.ſter.⁊ si fe.fru.bene. si āt nō i fu.ſ. eā. luc.xiij. Tres anni sunt ta tempa. ſ. āte legē. sub lege ⁊ in grā. Iste terci⁹ ānus est tps grē plenū omī bono simo. i. omī boā pinguedine spūali bonoz q2 xp̄s ē passus ex cui⁹ passiōe magna vtus ad bene agendū nobis emanauit. celū ē aptū. dimittunt̄ peccata. bulla grē dei ē apta. et omīa breuiter sunt pata. Quicūq3 ergo illo tcio āno. i. tpe gratie non fructificat. dz amputari et ignē mittri. matb. vij. oīs arbor que nō facit fructū bonū excidetur ⁊ in ignē mittet̄. Et sic patet tercium.

Quarto ostendit q etiaz gratie q̄ gratis dant̄ ad vtilitatē ecclesie dant̄ ⁊ a spūsancto sunt. Et circa hoc duo facit. Primo ostendit differētiā istius gratie ad precedentem scz gratum facientem dicēs Unicuiq3 scz membrorum ecclesie datur manifestatio spūs id ē gratia aliqua per quaz videtur ⁊ apparet in eo esse spūssanctus: etiam si non habeatur.⁊ hoc non ad proprium meritum. sed ad vtilitatem ecclesie et aliorum.⁊ sic notatur duplex differentia gratie gratis date ad gratiam gratum facientez Prima est q ista facit habere spūmsanctum. ⁊ si non manifestat q habeatur. hec vero facit apparere. q in sit: etiam si non habeatur. Secunda est q2 ista ē ad habētis meritū ordinata. hec autem ad ecclesie vtilitatem. etiam si habens eam nihil mereatur ¶ Secdo distinguit multiplicē drām gartie gratis date. dī. Alij quidē datur sermo sapi. p spūmsanctuz. i. gratia predicādi ⁊ docendi ea que ad sapientiam pertinent scilz eterna in premium iustis reposita. que non inuenit̄ in terra suauiter viuentiū. iob. xxx viij. Alij sermo scientie sm eūdē spūm id

est gratia predicādi ea que ad scām pertinent. scz ad rectā ꝙuersatōz in bis tpalibus ⁊ in nocte hui⁹ mūdi. Unō ꝑmi ꝓdicatores. s. qui ꝓdicāt ea que ad sapiaz ptinent soli cōpantur. Secūdi vero lune. Isti enī mentib⁹ iā claris p gratiā tā q̄z sol diei irradiāt. Isti aūt tenebrosam hui⁹ vite noctē illuminat. gen. j. Fecit deus duo luminaria lu. ma. vt p̄esſz diei. et lu. min⁹. vt p̄ees. noc. Alteri fides in eodē spū. i. sermo fidei. vel grā docendi q̄ p tinent ad fidē. Fides enī ipa ē de gratijs gratūfaciētib⁹. dei enī donū ē vt di. apo. epbe. ij. Hoc donū vel grām monet ꝑlatos petr⁹ habere d. Parati sp omī poscēti vos reddē rōnē de ea q̄ ī vobis ē fide ⁊ spe. Alij gratia sanitatū. s. ꝓferendarū in vno spū. q: si a natura potuissent haberi tñ nō habebantur. vel non eodē mō. vel vbi natura nō poterat ſz deficiebat. matthe. x. Infirmos curate. mortuos suscitate. lepr̄osos mūdate. dēones ejcite. Alij opatō virtutū. i. miraculoꝝ que fiūt oīno ꝓtra et supra ꝓsuetū cursuz nature. Et bene vltime grē dant ad ꝓfirmandū sermonē ꝓdicatōnis sapiētie et scientie et fidei ō quibus dictū ē marci. xvj. Signa aūt eos qui cre. bec se. in no. m. ej. dem. lin. lo. no. ser. tol. ꝛc. Alij dat ꝓphetia. i. grā predicā di futura qđē ꝓgatiua magna. act. xnj Erāt aūt in eccia ātiochie ꝓphete ⁊ doctores. Alij dat discretō spūuz. i. grā discernēdi int spūs cū aliq̄d suggerit. vtrū boī vel mali sint. et hoc ē multū necessarium q: ipe satbanas trāsfigurat se ī āgelū lucis. vt d. ap̄ls. ij. coꝝ. j. iob mj. Nolite oī spūi credē ſz ꝓbate si spūs ex dō sint. hāc grāz eua nō habuit q̄ dyabolo ꝓmittente icredibilia statī credidit. Alij dantur genera linguaꝝ. i. grā loquēdi in diuersꝫ ydeomatib⁹ ꝓprie. act. ij. Ceperūt loqui varijs linguis. Alij dat interꝑtatō sermonū. i. gratia intp̄etādi sermonē ignotuz et obscurū p planū et notū. Hoc donuz habuit daniel qui intp̄etat⁹ ē scripturā regi. Hec aūt opatur omia vn⁹ atq; idē spūs diuidēs oīa supradicta dona. put sibi placet. Ro. ix. Nō est currētis neq; volentis sed dī miserētis. Et sic ptz q̄rtū et ꝙsequēter totuz.

Dnica. xj. de. cuā. Sermo. LXXXVI.

DIxit ihesus ad quosdam qui in se cōfidebāt tanq̄z iusti et aspernabantur ceteros. pabolā illā duo hoīes ascenderunt in templū vt orarēt. lu. xviij Sic di. btūs aug. In malis opibus iniqtas exercet vt fiāt lupbia vero etiā opib⁹ bonis īsidiatur. vt pereant. Unde boc singulare habet lupbia q̄ bonis opibus ꝙūcta ipa perire facit. Exemplū buius ꝑz in lucifero qui fuit in oīb⁹ pfectus. Eze. xxviij. Tu signaculū similitudīs. scz dei plenus sapia et pfect⁹ decore. in padiso fuisti. oīs lapis p̄cōsus opimētū tuū. Quia tamē de bis et cū bis lupbiaz possedit. oīa bec pierūt in eo et ipe dānatus ad infernuz descendit. Humilitas vō ecōuerso. q: q̄ buscūq; et quātiscūq; malis apposita penitus ipa expellit et delet et ad gloriaz p ducit eternā. Job. xxii. Qui būliat⁹ fuerit erit ī glia. Et ō hac materia xp̄c in boc euāgelio quādā similitudinē narrat. Circa quā tria facit. Pdrīo ponit boīes cōtra quos hāc pabolā īducit. In pncipio euāgelij. Scdo ipaz pabolā i q̄ orō pharisei ⁊ publicani describit. cōsequēter subiungit. ibi. Duo bomīes ascē. in templum. Tercio vtriusq; orationis finem infert. et concludit ibi. Amen dico vobis descēdit hic iust. ab il. quia omnis. et cetera.

Pdrimo ponit bominē contra quos bec parabola īducitur quia contra q̄sdam qui de se confidebant et reputabāt se iustos ⁊ omēs alios tanq̄z peccatores

deſpiciebant. ¶ Tria ergo peccata in talib⁹ hoīibus eē demōſtrantur. Primū eſt q⁹ de ſe ꝓfidebant. qđ ē. valde ſtultū q⁹ neq⁹ in ſe neq⁹ in aliq̄ re mūdi dēt vel pōt hō ꝓfidere niſi in ſolo deo et hoc pat⁹ p ſingula diſcurrēdo. Nā in bonis mundi vt in diuicijs potēcijs dig̃tatibus ⁊ ſic de alijs nō eſt ꝓfidendū .qa de neceſſitate omīa hec vel dimittūt noſ p aduerſam fortunā. vel nos dimittim⁹ ea p mortē. iob. xxvij. Diues cū dormierit nihil ſecū au. j. tbi. vj. Nihil intulim⁹ in hūc mūdum nec auferre q̄d poſſumuſ Exemplū de illo diuite. luc. xij. qui de diuicijs ꝓfidebat dicēs. Gaude aīma mea. ba. mul. bo. repo. ī an. plur. puer. xj. Qui ꝓfidit in diuicijs ſuis corruet. Similiter nō ē ꝓfidēdum in dignitatib⁹ ⁊ ſtatibus bonor⁹. vt di. boe. Dignitas nō boiez dignū et bonū. ſed poti⁹ oſtēdit et demonſtrat indignū. Et ideo nō ex dignitate virtus ſed ex vtute dig̃tati hō⁹ accedit ⁊ ideo nō in dignitate ſed vtute ꝓfidēduz ē. Ruitupabile ergo eſt dignitatē brē ſine vtute. q⁹ vt d. boe. dig̃tas nō fugare ſed illuſtrare potius nequiciaz ſolet. Et dato q̄ hō dignitatē cū virtute habeat. nō eſt tamē in dig̃tate ꝓfidendum. cū frequēt hō ipam pdet et in vita pluries. vel ſaltez in morte. ⁊ q̄ p deo ab hoīibuſ colebat ab ſcondit ſub terra ab hoīib⁹ cōculcād⁹ boe. Plena ē exemplor⁹ vetuſtas plena eſt pīs etas quāti regeſ felicitatem calamitate mutauerūt. Nec in bonis nature eſt cōfidēduz vt in ſanitate vel robore corporis. cum modica infirmitate hō ſubito ꝓteratur et neceſſario hēat ab alijſ ſuſtētari. Exemplū de ātiocho. ij. mach. ix. Is qui videbat fluctib⁹ maris impare ⁊ mōtuz altitudines ī ſtatera appēdere. nunc humiliatus ad terrā in geſtatorio portabatur. Similit nec ī gratijs gratiſdatis. vt eloquētia. ſcientia. artib⁹. et ſilib⁹. q̄a p modicū impedimētum. vt p infirmitatez. vel retētōem in carcere. vel p multor⁹ loc⁹ mutatōem nihil valēt. Quid enī valet eloquētia. vel quecūq⁹ ſcientia vel leges. vel decretales int tartaros. vel ſaracenos. puer. nj. Fallax grā ⁊ va. ē pulcri. Similiter nec in amicis. nec in cōſanguineis eſt ꝓfidēduz. q⁹ veri amici nō inuenīuntur in mūdo. ſed omēs ſunt amici ficti: et tempore proſperitatis. et nō tempore aduerſitatis. ⁊ ideo cōtemnēdi. Boeti⁹. In preſidio ſunt amici quos nō virtus ſed fortuna conciliat. ſed quos fortuna fecit amicos infortunium faciet inimicos Propter quod d⁹ biere. xvij. Maledictus vir qui cōfidit in hoīe et po. car. brach. ſ. Ergo nec in mūdo qui totus in maligno poſitus eſt. nec in rebus mundi cōfidēdum ē. q⁹ ī ſupradictis q̄nq⁹ omiſs ſpes mūdanor⁹ fūdatur. eſa. xxxvj. Ecce cōfidis ī baculo arundineo ſuper egiptū. cui cum īnixus fuerit homo cōminutus ītrabit manum eius et pforabit ea⁹. Egiptus īterpretatur tenebra. i. confuſio ⁊ āguſtia et ſig̃ficat mōm In ſolo g⁹ deo ē cōfidēdum. q⁹ ipe eſt vera et firma ſpes. bier. xvij. Benedcūſ vir q̄ cōf. i dnō ⁊ erit dn̄s fiducia ei⁹. ¶ Qcōm ē q⁹ ſe iuſtoſ reputabāt qđ eſt valde p̄ſumptuoſuz. prouer. xx. Quis p̄t dicere mōm eſt cor meū pur⁹ ſuz a pcto. Jac. nj. In multis quidē offendim⁹ oēs. j. Jo. j. Si dixe. q⁹ pecc. nō hēmus. ip. no. ſe. et ve. in no. nō eſt. Et dato q̄ hō nō habeaz ſciētiam alicui⁹ grauis peccati nō ꝓpter hoc debet ſe iuſtuz reputare. j. cor. mj. Nihil mihi conſcius ſuz. ſz ī hoc nō iuſti. ſuz. eccl⁹. ix. Sunt iuſti atq⁹ ſapiētes ⁊ opa illor⁹ ī manu dei. et tamē neſcit homo vtruz amore an odio dignus ſit. ¶ Matbe. vij. ¶ Multi dicent mihi in illo die domine nonne in nomine tuo prophetauimus et ſigna multa fecimus. et demonia eijciem⁹ ⁊ virtuteſ

multas fecimus.et dicet illis. Amē dico vobis nūq̄z noui vos. Tercū ē quia ceteros aſpnabātur qō ē valde impium cū ſolū deus intueat cor et in corde cōſi/ ſtat bonitas ⁊ malicia boīs.qr cū de corde exeāt cogitatōnes male.furta.homicidia.⁊ cetera mala vt dr matb.xv. liquet q̄ neminē malū poſſum⁹ iudicare. Itez q̄ apparet malus ⁊ eſt malus in cōſpcū hominū eſt bonus ⁊ p̄deſtinatus in ꝓſpcū dei. Nā eo tpe quo magdalena erat peccatrix iudas erat aplūs et faciebat miracula.et tñ iſta erat p̄deſtinata ad vitaz et iudas p̄ſcit⁹ ad mortē. Et idō frequēter aliter videt deo q̄z nobis.boeti. Hoc qō tu iuſtiſſimū et equiſſimū putas omnia ſciēti p̄uidētie diuerſuz videt. Itez ſicut hō ſubito p vnū cogitatū malū malus fit.ita ſubito p vnā verā cōtritōnem fit bonus.et recipit grām ſpūſſancti Unde ſup illd̄ act.ij. Factus ē re.d celo.ſon⁹ di.glo. Neſcit tarda molimīa ſpūſſancti grā. Cū ergo vt dr iob.xnj.hō mutet cōtinue ⁊ nunq̄z in eodē ſtatu pmanet.d nemīe poſſum⁹ iudicare vtrū bon⁹ vel malus ſit. Sicut de fluuio velocit currente nō poſſum⁹ dicere bec aq̄ ē hic qr āteq̄m verbū ſit cōpletū receſſit. Ceterū opa hominū bene poſſumuſ iudicare bona vel mala eē. qr de aptis peccatis licet nobis iudicare q̄ mala ſint.ſed ipz facientē noſ nō poſſum⁹ malū iudicare niſi p tūc q̄ndo mala facit. Et idō pbibet nobis omīno p̄mū iudicare ⁊ ſpnere.luc.vj. Nolite iudicare et nō iudi.noli.ꝓde.et nō cōdē.eſa.xxnj. Et qui ſpnis nōne ⁊ ipe ſperneris. Et ſic ptz p̄mū. Scdo ponit ipſa pabola in q̄ pbariſei et publicani ozō deſcribit. Pbariſei erāt quedā ſecta inē iudeos ab alijs in quibuſdā obſeruātijſ diuiſi ſic dicti a pbares qd̄ eſt diuiſio habebant enī in manu ⁊ in frōte mēbranaſ vel cartas in quib⁹ erat deſcript⁹ decalogus in ſignū q̄ p̄cepta habēda ſunt ante oculos cordis p iugē memoriā et in manu p opum adimpletōez. Itē ſpinas ferebāt in fimbrijs pallioz vt pungerēt eos dū incederēt ⁊ recordarent mādatoz dī et ſic tota religio coz erat in apparētia ⁊ ſupſtitione. Et erant phariſei maioris reputatōis in vita inē iudeos ſicut monachi inē r̄pianos. Publicani aūt dicebā/ tur quaſi publice exercētes artes ⁊ mercatōnes quib⁹ peccatū nō deerat. Unde publicani q̄ſi publice peccātes. Erāt aūt apparētis malicie ſicut phariſei apparentis bonitatiſ. De bis igit duob⁹.ſcz phariſeo ⁊ publicano ē p̄ñs pabola in q̄ ozō vtriuſqz deſcribit. ⁊ p̄mo ozō phariſei. q̄ habuit bonū p̄ncipiū qr ad templū locū ſanctū aſcendit. Criſtiani ergo q̄ ad eccleſiā nō vadūt ad regratiādū deo p beneficijs receptis vt phariſe⁹ fecit. nec ad petēdū indulgētias p cōmiſſis vt publicanus.nulluſ legis eē videnť.⁊ peiores ſūt omīnatōi.⁊ idō ſicut canes ſine lege peribūt ⁊ extra p̄iscient.apoc.xxij. Foreſ canes ⁊ venefici. Itē hūit bonū p̄ncipiū.qr bona in tētōe aſcēdit.ſcz vt oraret.qd̄ eſt ꝓ multos q̄ vadūt ad eccl̄iaz ad ꝓfabulādū ⁊ loquendū Quidā vadūt ad videndū mulieres.et mulieres vadūt vt videanť.⁊ iō vt aſpiciant attēte vadūt purpurate et coopte vald̄ vt dyabol⁹ q̄ apparuit beato martino. Et ſic eccleſia q̄ deberz eſſe locus ozōnū fit ſpectaculū pctorum Et qui debuerant p indulgentia peccatorum ire peccata multa incurrunt. Et vnde deus debuit honorari dyabolus exaltatur. Et quando maior deuotō vl religio debet haberi.ſcz in ſolennitatib⁹ tunc huiuſmōi vana permitioſius obſeruantur. Propter quod dicitur Eſai.j. kalendas veſtras et ſolennitates vr̄as, odiuit aīa mea. In eodē.nj. Decalua bit dom⁹ filias ſyon p eo q̄ ābulauerūt

extento collo et nutibus oculoꝝ ibant. Sed habuit malū medium. qz fatue et supbe orauit. ⁊ malū finem quia ꝯdemnatus discessit. vnde debuit iustificatus recedere ¶ Fuit ātem eius orō primo psumptuosa. quia stans apud se orabat quasi de suis meritis confidēs. Unde status corporis in eo elatōem significabat mentis q.d. Non oportet me genuflectere p̄ aliquo qz plenus suis ōibus et abūdo. Contra quod apoc.mj. Dicis qz diues sum et locupletatus et nullius egeo et nescis qz tu es miser et miserabilis ⁊ paup ⁊ cecus et nud⁹. ¶ Secūdo fuit effrontuosa. qa gratias ago tibi. q.d. Nō habeo ꝓsciētiā alicuius peccati. et ideo nō peto veniam sed apta frōte sto corā te referēs gratias Contra quod.ro.nj. Omēs pec. ⁊ egēt gr̄a dei. ¶ Tercio fuit supba et vaneglorioſa qz non sum sicut ceteri boīm rapt. iniust. adul. Due enī sunt ptes iusticie vt ait aug. scz declinare a malo ⁊ facere bonum. Prima ptem ostēdit se brē cuz dicit. Non sum sicut ceteri ho. ra. ꝛc. Secūdam partē ostēdit se brē cū subdit. ieiuno bis in sabbato. de. do. oīm que possī. Ubi nota q omīs peccatoꝝ ē raptor iniust⁹ ⁊ adulter et in ōi peccato ꝓmittit furtū iniusticiā et adulteriū. Raptor ē. qz aīmaz q̄ solius dī ē aufert ei ⁊ dat dyabolo. Iniustus ē qz cū ipe sit seruus emptici⁹ dei ei⁹ sanguine emptus ipe subtrahit se ab ei⁹ seruicio ⁊ seruit dyabolo eius inimico. Adulter ē qz deserto deo q̄ ē ppri⁹ spōs⁹ aīme cū dyabolo fornicat. Et iō excludēs a se hec tria oēm radicē peccati a se excludit. Itē nota q hō duo hēt a deo. scz se et sua. et ido tāq̄m feudari⁹ debz se ⁊ sua a deo recognoscere se tenere. In eo enim q bis in septimana ieiunabat. ostēdit se deo facere sacrificiū de corpe suo duz ad eius honorē corp⁹ p ieiuniū macerabat In eo vo q decimas oīm soluebat ostendit omīa bona quecūqz habebat a dō re cognoscere se tenere. in eo vo q ad tēplū venerat ad orandū et gratias referebat ostendit p se ⁊ ōibus suis deo omagiū facere tanq̄m dnō. ⁊ p ꝓsequēs ostendit se in omīb⁹ pfectū eē et dei mādata seruare Et hoc est. grās tibi ago. qz nō sum sicut ce. ho. q.d. ego sum solus bon⁹. ceteri ātem cōpatōe mei sunt mali potuit saltē dixisse sicut multi boīm nō sū. ¶ Quatuor q̄ppe sunt spēs supbie. vt di. Beda. Prima ē cū q̄s bonū q̄ habet a se habere ⁊ nō a deo existimat. Cōtra q̄ aplus .j. cor. mj. Quid hēs q̄ nō acce. si aūt accepisti quid gloriaris q̄si nō acceperis. Hanc būit nabuch. qui ait. Nōne hec ē babilon ciuitas ista magna quā ego edificaui in robore fortitudīs mee. dan. mj. Et ido cōuersus ē in bestiam. qz sicut bestia deū nō cognouit. Unde statī subdit ibidem. Ab homīb⁹ eiiciēt te ⁊ fenum vt bos comedes donec scies q excelsus dominet sup vniuersaz terrā in regno boiz ¶ Secūda ē cū quis bonū q̄ hēt putat p meritis suis a deo sibi datū q̄ exīguit materiā gratie. qz sicut di. aplūs ro. xj. Si aūt gratia dī iaz nō ex opib⁹. alioq̄n grā iā nō est gratia. Hāc habuit lucifer. q ex opibus ⁊ meritis suis voluit sup omēs creaturas sibi p̄ncipatū dari. ⁊ iō piect⁹ ē in infernū. qz q̄ volebat in ōibus p̄esse. subt⁹ omīa fuit demersus. esai. xmj. Qui dicebas in corde tuo. in celū ascendaz supra astra celi exaltabo soliū meū. verūtamē ad infernū detraberis in p̄fundū lacī. ¶ Tercia ē cū quis iactat se ⁊ vult videri. habere quod non habet quibus maius p̄ciū est videri ⁊ nō eē q̄z eē ⁊ nō videri vt di. phūs. Hanc habent ypocrite matb. xxiij. Ue vo. scribe ⁊ phariſei ypocrite. qui similes estis sepul. deal. que a. foris spe. appa. ho. intrin. autem. ple. sunt os. mor. ¶ Quarta est cuz quis despcīs

ceteris appetit singulariter videri habe re qđ nō habet. Hanc habuit iste phari seus qui reputauit se singulariter iustū. et ideo hodie singularit in toto mūdo p dicatur supbus ⁊ iniustus. vt q̄ voluit sin gularit bonus apparere: singulariter p̄ dicetur mal⁹. q̄ deus supbis resistit. iac. iij ¶ Quarto oratō pharisei fuit contu meliosa q̄ nō sui⁊ velut etiā hic publicā⁹ q.d. Iste etiā publicanus ē de numero su pradictor⁊. sc⁊ raptor⁊ iniustor⁊ ⁊ adulte rorū. et p̄ sequēs orādo ꝓtumelias ei in ferebat. ps. Oratō eius fiat in peccatum ¶ Quinto fuit mēdosa. q̄ ea que dixit se nō brē habebat. et que dixit se habere nō habebat. Nā dixit se nō ee raptorez ⁊ bonitatē et gl'am que ē soli⁹ dei rapiebat lu. xviij. Nemo bon⁹ nisi solus deus. esa. xlij. Gl'am meā alteri nō dabo. Itez dixit se nō esse iniustū. et publicanū temere iu dicauit. et de numero malor⁊ dixit ipsu⁊ ee. in quo magna iniusticia ꝓsistit. Item dixit se nō esse adulterū et ipe cū supbia que est vxor dyaboli adulteru⁊ cōmisit dimissa būlitate que dēt ee vxor cuiusli bet iusti. sap̄. viij. Hanc q̄siui mihi spon sam assumere. Itē dixit se ieunare ⁊ ipe sicut lupus vento vane glorie pascebat. osee. xij. Effraim pascit ventū. Et iō ieiu nio dyaboli ieunabat. ysiō. Qui a cibis abstinēt et prava agūt demones imitan tur quib⁹ cibus sp abest ⁊ culpa sp adest Item dicebat se decimas offerre oīm. et ipam decimā bonor⁊ opum deo nō attri buebat. sed ipe sibi iusticiā suā⁊ attribue bat tanq̄⁊ principio et de ipa vanā gloriā querebat tanq̄⁊ finē. Hui⁹ oppositū facia mus dū inicū ⁊ finē bonor⁊ opm deo at tribuim⁹ qui ē alpha et o principiū ⁊ finis oīm. apoc. j. ¶ Sexto fuit fatuosa. q̄ si cut vbi būlitas ibi sapia vt dr. puer. xvj. ita vbi supbia ibi stulticia. Et hoc appa ret q̄ntu⁊ ad sex. ¶ Primo q̄ oratō nē suā inordinate incepit. s. a grā⁊ actōe. Diffusa enim que ē valde ordiata oratō in cipit a confiteor. et termiat a deo grās. ro. xvj. Que a dō sunt ordinata sunt. Et iō oratō istius nō fuit a deo. q̄ nō fuit ordia ta. Inchoanda ē enī oratō in cōsideratōne et confessione peccator⁊. puer. xvij. Justus a principio ē accusator⁊ sui. Ex hoc enī būi liatur et cōpūgit in lamētis. et p̄ sequēs oratō ei⁹ ascendit ad deū. ecc. xxxv. Oratio būiliantis se nubes penetrat. Deōo qa boitatē dei nimis artauit. nā eū qui vult omēs boies saluos fieri et nō dat spūm ad mensurā. et dat omib⁹ affluent. credi dit solū se fecisse bonū et solū se spū ābu lare et eius bonitatē sibi largitā fuisse. ac si q̄s crederet q̄ sol in domo sua tantum luceret. bern. Nolo vt nusq̄⁊ arbitreris sole iusticie apparere ⁊ lucere nisi in cel la tua ¶ Tercō q̄ de magna eq̄tate gau det dicens. Nō sui⁊ sicut ceteri hoīm. qđ tale ē ac si quis gauderet q̄ eet mōstru⁊ in natura. ¶ Quarto q̄ ipe venerat ad orādū et nō orat sed laudat se dicēs. gra tias ago tibi dnē q̄ nō sum sicut ce. boi. quod ē stultū. sc⁊ se laudare cora⁊ deo q̄ omia nouit. Decus eet cora homībus q̄ ignorant facta alior⁊. ¶ Quīto q̄ infir mitates suas abscondit ei. a quo sanari deberet dicēs se nullū morbū habere. q̄ dixit nō sum raptor iniustus neq⁊ adul ter. hoc. Si operam medicantis exp̄as oportet vt vulnus detegas. puer. xxviij Qui abscondit scelera sua nō dirigetur. ¶ Sexto q̄ elemosinā petitur⁹ diuicias suas ostētat. qđ tale ē ac si quis iret petē do elemosinā manib⁹ plenis aureis. In oratōne enī bō petit a deo elemosinā spūa lium bonoru⁊. Et ideo debet facere sicut pauperes qui ostēdūt omēs miserias su as et magis ostendūt se miseros q̄m sūt. Et sic par⁊ oratō pharisei q̄e fuit p̄sum ptuosa effrōtuosa supba contumeliosa.

mendosa ⁊ fatuosa. ¶ Secdo ostenditur oro publicani que fuit p contrariū bona. Nā fuit timorosa. pudorosa. dolorosa. accusatoria. vera. ⁊ sapia plena.

Primo fuit timorosa q; ppter multitudinē peccatoꝝ timebat approp̄iquare sanctis. ⁊ ido a longe stabat. qđ ē ꝓtra multos q̄ cognoscūt se magnos pctores ⁊ sedent iuxta altare et iuxta sacerdotes. Et nota hic de osa quē dns interfecit q; tetigit arcā. ij. re. xvj. Hic cadit exēplū qđ recitat btūs gre. in dyal. de illa dna: que cuz de nocte polluta esset a viro. iuit de maē ad dedicatōez oratorij sancti sebastiani et tetigit reliquias eoꝝ. et statī invasa ē a dyabolo. ¶ Secdo fuit pudorosa. q; nō audebat oculos ad celū leuare. q; celi agmina p peccata offenderat. et celū amittere rat iō pre verecūdia nō audebat celuz respicere. vñ eccia cātat. nō sum dignꝰ videre altitudinē celi pre multitudie iniq̄tatis mee. ¶ Tercō fuit dolorosa. q; p̄cuciebat pectus suū. sub quo ē cor. quod magno dolore p̄cuciebat interius magis q̄z pectus exterius. Vere pctōr dēt sūme dolere q; p̄ tā modico bono amittit tot bona et incurrit tot pessima mala. Sic doluit magdalena et p̄cussa fuit in corde. Quarto fuit sui accusatoria. q; soluz accusabat se ⁊ reū reputabat. p̄s. Quoniaz iniq̄tatē meā ego cognosco. ij. reg. xxmj. Ego suz qui peccaui ego iniq̄ egi. Quito fuit vera. q; sicut bēbat in corde. ita loquebat ore. ⁊ sicut erat interius. ita ostendebat se exterius. ecc. xmj. Nō ꝓfundaris p aīa tua dicere verū: qđ ē ꝓtra multos qui stāt in ecclesia ad orandū. et aliud habēt interius q̄z quod ostendūt exterioꝰ. q; recipiūt osculū pacis et nolūt pacē. ⁊ dicūt Dimitte nobis deb. no. sicut ⁊ no. d. de. no. et tamē nō dimittūt suis offensoribꝰ offensas. Et ido nō recedūt iustificati sicut hic publicanus q; eis nihil dimittit.

sed huic publicano omia sunt dimissa. in quo pensare debemꝰ magnā dei misericordiā in humilē publicanū. Nō audet publicanus approp̄iquare et deus approp̄iquat. nō audet ad celū respicere. ⁊ deꝰ respectu misericordie eū respicit. penas a se exigit et deus ei p̄cit. culpā suā ꝓgnoscit et deus ei ignoscit. Sic humilis non audet approp̄iquare vt deus approp̄inq̄t nō aspicit vt deus aspiciat. premit ꝓsciaz sed spem subleuat. p̄cutit pectus ⁊ penas a se exigit. vt deus p̄cat. ꝓtitetur vt deus ignoscat. Ignoscit deus vt ille agnoscit.

¶ Sexto fuit sapia plena quod ptz q̄ntum ad sex opa sapiētis. ¶ Nam ad sapiētem ptinet primo seipm considerare. puer. xvij. Oculi stultoꝝ in finibus terre. sapiētis āt oculi in capite suo. Sic iste oculos cōtinebat submissos ad considerandū pessimū in quo fuerat. ¶ Secūdo facta sua ad debitū finē ordinādo. q; sapiētis ē ordinare. j. cor. xmj. Omia fm ordinē fiāt in vobis. Sic iste orōnez suā optime ordinauit ad iustificatōez et veniā ꝓsequēdam. q; descendit iustificatus in domū suam. ¶ Tercō ad sapientem ptinet a malo recedere ⁊ ad bonum approp̄iquare. iob. xxvnj. Timere deū ipsum ē sapia et recedere a malo intelligētia. Sic iste recessit a peccatis ⁊ venit ad orōnem. ¶ Quarto ad sapiētem ptinet res iusto p̄recio appreciari. nā ad sapiētez ptinet vnāquāqz rē tanti existimare q̄nti babēda est. Sic ille existimauit dū melius oīm putauit gratiaz dei brē et ei reconciliari. Et iō oībus dimissis iuit ad templū p grā dei babēda quaz secū reportauit. matb. xmj. Simile ē reg. ce. homi. negrenti bo. mar. inuē. aūt vna p̄ciosa mar. ven. om. q̄ ba. ⁊ e. eam. ¶ Quito ad sapientē ptinz vltimū finē ꝓsiderare. nā sapiētia de altissima causa ē. s. dē deo q̄ ē vltimꝰ finis. sap. vj. Cogitare enī de ista sensus ē

ꝓſumat⁹.hier.ix. In hoc glorieť q̄ gloriat ſcire et noſſe me Sic ille vltimum finē in ſua oratōe ꝓſideravit.ſ.deo ꝓnūgi cui bō in oratōne ꝓnūgiť. Nā vt dicit damaſen⁹ Oratō eſt mētis aſcēſus in deum. Unde oratūb⁹ aplis ſpūſſanctus ſup eos venit Sexto ad ſapiētez ptinet meliora eligere. Unde aplis d.q̄ ſapiētes ſunt bene et multū ꝓſiliatiui vt meliora eligāt prouer.xi. Ubi multa ꝓſilia ibi multa ſalus. Sic ille meliuſ elegit.ſ.ſeipm hic punire et iudicare. Unde pcuciebat pect⁹ ſuuz ſe reū dicēs.j.co.xi. Si noſmetipos dijudicarem⁹ nō vtiqz iudicaremur. Uñ auguſ. Pone hic vre.hic ſeca. vt in eternum mihi pcas. Et ſic ptz oro publicani. q̄ ita fuit fulta bonis.ſicut oro phariſei malis ecc.xxxvj. Unū ꝓtra vnū.malū ꝓtra bonū. Juxta magnā vallē ſp magn⁹ mons ē. Et ſic ptz ſcōm Tercō infertur vtriuſqz oronis finis.q̄ publican⁹ fuit iuſtificatus.ꝓpter būlē oronē.phariſeo ꝓpt ſupbiā ſuā remanēte in fecib⁹ ſuis. Ubi ē argumentū q̄ melior ē pctor būlis q̄m iuſtus ſupbus.aug⁹. Audeo dicere ſupbis eē vtile i aliquod aptū maifeſtū peccatū incidere.vt ſibi diſpliceāt qui iā ſibi placēdo ceciderāt. Saluber⁹ enī petr⁹ diſplicuit ſibi q̄n fleuit q̄z placuerat q̄n negauit In fine āt reddit rōnē hui⁹ diuerſitatis.cū qua infert ſententiā generalem d.q̄ omis q̄ ſe exaltat būliabit.et ecōuerſo.q̄ ſnia ē firmata coraz deo et ſcripta et publicata in mōo.q̄ omiſ q̄ ſe būliat corā oculis ꝓprijs.exaltabit coram oculis di et in ꝓſenti z in futuro. Et q̄ modicū būliatur modicū exaltat.z qui multū mltū et qui nihil nihil. Quia eni xp̄c ſe ſup omēs būliauit.ido ſup omēs ē exaltatus phi.ij. Semetipm exinanuit. Et ſequit. Propter qō deus exal.il.ꝛc. Et q̄ beata vgo poſt xp̄m ſup oēs humiliauit ſe.iō p⁹ criſtā ſup oēs exaltata fuit.lu.j. Quia re.būil.

an.ſue. Et quia obēs pt⁹ xp̄m ſup omēs ſe būliauit.ido a xp̄o ſup oēs ē exaltatus. et cōmēdatuſ. Et q̄ achab modicū ſe humiliauit.q̄ forinſecus ābulans dimiſſo capite indutus cilicio.iō deus pax ipſuz exaltauit dns vſqz ad mortē ſententiā dectōnis.iij.re.xxi. Nōne vidiſti achab būliatū corā me ꝓpter quod nō inducā malū in diebus eius. Et ecōuerſo de ſupbia.q̄ q̄ multū ſupbit multū deprimit.z qui modicū modicū. Quia nāqz lucifer mltū ſupbiuit multū fuit depreſſus cū tota comitiua ſua. Et ſimiliter primi pentes qui ſententiā grauiſſimaz in ſe z ſua poſteritate receperūt. Et q̄ nabu.min⁹ ſup biuit minus fuit depreſſus.ſ.ſeptē annis quibus ſtetit cū beſtijs.et poſtea reſtitut⁹ ē.vt ptz dan.iij. Qui āt iacz in imo nō ꝓt cadē. Et ſic patz totū de euāgelio.

De epla ſermo. LXXXVII.

Otum facio uobis euāgeliū q̄ō p̄dicauī vobis.j.coy.xv. Hec ē ps ſecūda toti⁹ p̄me epl̄e coy. In qua poſtq̄z egit d̄ donis ſpi.ſ.agit de reſurrectōe mortuoꝝ.z q̄ reſurrectō xp̄i ē cā nrē reſurrectōnis.q̄ vt d̄r infra.ſi xp̄s reſurrexit z noſ reſurgem⁹.iō ꝓbata xp̄i reſurrectōne ꝓbata erit et nrā. Et ideirco p̄mo i hac epiſtola ꝓbat xp̄i reſurrectōez.in qua q̄ttuor facit.q̄ eni āteq̄z xp̄s reſurgeret.reſurrectō mortuoy erat valde difficil'ad credendū.et apud multos q̄ſi impoſſibilis videbatur.ꝓpter qō p quodda dictū di exo.iij.xp̄s eā ꝓbauit dicēs. Ego ſum deus abraā deus yſaac deus iacob. Nō ē deus mortuoy ſed viuētiū. Ideo aplus in hac pte primo poit ꝓlogū in quo reddit auditores beniuolos z attētos ad pbatōem reſurrectōnis audiendū. In p̄n. epl̄e. Secūdo ipaz xp̄i reſurrectōem ꝓbat p ſcripturas que ſunt teſtimoniū ad cre

den dñi ibi. Tradidi enī vobis in primis. qđ ⁊ accepi q̄niā xp̄s mor. ē. Tercō idē p bat p testimoniuz multoꝝ qui viderunt xp̄m resuscitatum ⁊ p suū. q: etiaz paul⁹ ip̄m vidit. quoꝝ testimoniuz nullaten⁹ ē spernendū. ibi. et q: visus ē cephe. ⁊ post hoc vndeci. Quarto c ñdit q̄ suū testiō⁊ nuū est ydoneū ad credendū. ibi. Grā di sum id quod luz ⁊ grā eius in me vacua nō fuit. ¶ Primo ergo ponit quendaz plogum i quo reddit auditoꝛes benuo los ⁊ attētos di. Notū facio vobis frēs sez in fide ⁊ dilectiōe euāgelū. i. bonā ⁊ ve rā ⁊ salubrē nūciatōem.. Et nota q̄ euan gelū aliquādo sumit stricte. p: bis tan tū q̄ in q̄tuoꝛ euāgelistis ꝓtinētur. aliq̄n do euāgelū nūciatō appellat p quā pue tur ad regnū eternū ⁊ sic accipit hic. glo. sup illud marci. j. Initiū euāgelij. euāge⁊ liū est nūciatō p quā ꝓpꝛie ad regnuz ce⁊ loꝝ ⁊ ad remissionē pctōꝝ puenit. Di cit ergo Notū vobis facio euāgelū qđ p:edicaui vobis sez alias. qđ ⁊ accepistis .i. acceptastis. in quo ⁊ statis sez in ip̄o p⁊ seuerādo p grām fidei et dilectiōis dei. p quod et saluami. sez iam in spe et tandez saluandi in re. si tamē tenetis tanq̄z me⁊ moꝛes et attēti qua rōe p̄dicaueri vobis .i. quo fine. q: vt vos lucrarer xp̄o. ij. coꝛ. xij. Nō quero vestra sz vos. nisi frustra credidistis. q. d. nō tenuisse qūo p̄dicaui est frustra credidisse qđ ē magnū dānuz Haymo. Frustra credit qui ab ip̄a fide poltmodū recedit. Nota ergo q̄ in hac p̄ma pte ad duo monemur. sez ad audiē dum verbū dei. et ad obseruandū ⁊ tenē dum opus. Primo monemur ad audi endū euāgelū. i. bonā annūciatōem. id ē verbū dei. Et hoc ꝓpter q̄nqz bona que facit in audiēte. ¶ ¶ Primo illumi⁊ nat intellectū de credendis. de sperādis de amandis. de agendis. ⁊ de omib⁹ ne⁊ cessarijs ad salutē. actu. xx. Nō enī subē⁊ fugi quo min⁹ nunciarē vobis oē con⁊ siliū dei. p̄s. Lucerna pedib⁹ meis verbū tu. ⁊ lu. se. me ¶ Ecce docet recipere fidē que ē fundamētū oim bonoꝝ. ⁊ nihil est boi bonū sine ip̄a. ro. x. Ergo. fides ē ex auditu. auditus aūt p verbū dei. per quā aīa desponsat xp̄o. olee. ij. Ponsabo te mihi in fide. ¶ Tercō inflamat affectuz In p̄dicatōne enī mōstrat q̄ deus ē sum mū et pfectū bonū. omīa bona in se cōti nens. Omīa alia bona sunt bona falla⁊ cia ⁊ impfecta. ⁊ iō animus auditoꝝ acce⁊ ditur ad ip̄m sup omia diligendū q: bo nū nō mouet voluntatē nisi cognitū. cog tum aūt mouet. q: vt d. p̄bus. Bonū est quod oia appetūt. Hoc optime ptz act. x. vbi dr. q̄ loquēte petro cecidit spūssctūs sup omes qui audierūt verbū. ¶ Quar to monet ad pniaz. p̄dicatoꝛ enī ostēdit mala que peccatoꝛ p peccatū incurrit. q̄ sunt infinita. et bona que pdit q̄ silr sunt infinita. Ostēdit etiā q̄z vile ⁊ bestiale ⁊ piculosum ē in peccato manere q: si mo reret statī ad inferna descenderet. q̄ om⁊ nia ꝓliderās pctōꝛ nisi sit oīno bestia cō terit et redit ad pniam. actu. ij. His audi tis cōpuncti sunt coꝛde et dixerunt ad pe trū et reliquos aplos. Quid faciem⁹ fra tres. Et ait petrus. Penitētiaz agite. boc est ꝓtra multos qui dicūt. q̄re vado ad p dicatōez. ex quo nō facio qđ dr. Ego scio quid debeo facere. Talis errat q: frequē⁊ ter hō ꝓpungit in p̄dicatōe vt dictum ē. et venit malus ad p̄dicatōez ⁊ redit bo⁊ nus cū bono ꝓposito. ¶ Quito facit tē⁊ palia ꝓtemnere. In p̄dicatōe enī ostēdit q̄ omīa bona tpalia sez diuicie delicie et honoꝛes ꝛc. ducūt ad doloꝛosuz finē. q̄a vel hō dimittit ea p mortē. vel ip̄a dimit tūt eū p aduersam fortunā. ⁊ q̄ quicūq̄z ip̄a dimittit habebit bona eterna. qđ cō⁊ sideras hō sapiēs ꝓtemnit ⁊ relinqt ea. Sic apli audiētes xp̄m p̄dicare omnia

dereliquerũt. Matth.xix. Ecce nos reliq̃ mꝰ omnia et secuti sumꝰ te. Secũdo monemur ad tenendum et stãdũ p opus in sermone dei et hoc ꝓpter q̃ttuor. Primo q̃ nisi in sermone di nostri maneamꝰ omnia bona frustrãtur in nobis ꝛ gla dei ꝛ passio xp̃i et merita sãctorum et sacramẽta ecclie ꝛ dona ꝛ vtutes ꝛ bona nature ꝛ fortune ꝛ gcie. ac etiã bona que fecimꝰ et breuiter omnia sũt frustra et nõ includũt debitũ finẽ pmanẽte in ſmone dei. Ecclĩastes.ix. Qui offendit in vno multa bona pdet. Secũdo q̃ pmanẽtia in sermone di facit discipulum xp̃i qõ est magis q̃z esse cardinalẽ pape. Job.viij. Si manseritis in sermone meo vere discipuli mei eritis. Tercõ facit bominẽ liberũ. iob.viij. Si mãseritis in sermone meo ve.dis. mei eritis. ꝛ cognoscetis veritatẽ et vitas liberabit vos. Naz realis obseruantia eripit hoĩem de seruitute dyaboli et vicioz et transfert in libertatẽ glorie filioz dei. gal. iij. Itaq̃z nõ sumꝰ ancille filij ſz li. q̃ li xp̃s nos li. Qõd sic patet. Sicut di. phũs. Liber ẽ qui ẽ causa sui. Seruꝰ aũt ẽ qui ẽ causa alterꝰ qui nõ opatur sibi sed dño. Et ſm hunc modũ obseruãs sermonẽ dei ẽ liber. q̃ omnia bona que facit sunt sua. j. coz. iij. omnia vestra sunt vos aũt xp̃i. xp̃s aũt dei. Peccator aũt omĩa pdz. q̃ aimã auferet dyabolus. corpꝰ comedũt vermes. et bona ꝛpalia auferũt consanguinei. ꝛ sic est causa alterius. Quarto facit hoĩnem ĩmortalẽ. iob.viij. Si quis sermonẽ me. ser. mor. nõ gus. ineter. sed trã. de mor. ad vitã. Q̃ mors nature ꝙuertit in vitã gle Et iõ nõ dẽt dici q̃ moriat. ſz q̃ tũc icipit viuere. q̃ vt di. phũs q̃n introducit pfectior et nobilior forma et abijcit imꝑfctior talis nõ debet dici corrupto sed generatio. vt q̃n corpi bũano infundit aĩa rõnalis. q̃zuis aima sensitiua et vegetatiua corrũpãtur. tñ dz q̃ tũc hõ generat. Et sic ptz ꝓmũ. Secõ xp̃i resurrectõem prob̃at ꝑ scripturas dicẽs. Tradidi. n. vobis in ꝓmis. i. int ꝓma et maxima que vobis ꝓdicaui. hoc fuit vnũ scz q̃ xp̃s mortuus est ꝓ peccatis nris et sepultꝰ et tercia die resurrexit sicut scripture testant. Nã de eius morte. esa. et hier. testant apte. et silr daniel qui ait. ptꝰ lxx. ebdomadas occidetur. xp̃s. dan. ix. De sepultura dz esaie lvj. Dabit impios ꝓ sepultura ꝛ diuites ꝓ morte sua. In eodẽ. xj. Erit sepulcꝝ eius gloriosum. De resurrectõne vo dz osee. vj. Viuificabit nos post duos dies et in die tercia suscitabit nos. Et sic patz scõm. Tercio postq̃z ꝑbauit xp̃i resurrectõez ꝑ scripturas. ꝓbat eãdem ꝑ testimoniũ hoũm dicẽs. q̃ xp̃s ptꝰ resurrectõ nẽ visus ẽ cephe. i. petro. vt ptz luc. xxmj. et post hoc vndeci vt patet iob. xx. Deide visus ẽ plusq̃z q̃ngentis fratribꝰ simꝫ ex quibꝰ multi manẽt vsq̃z adhuc ꝓmpti si opꝰ ẽ ad testificandũ hoc. Quidaz dormierũt. i. mortui sũt. hoc ex euãgelio ostẽdi nõ põt. Deinde visus est iacobo. nec ptꝫ hoc oñdi ex euãgelio. Et dz hic iacobꝰ fuisse iacobus alphei qui fuit epus hierosolimitanus de q̃ di. Haymo. q̃ in pascue deuouit se nõ comesturũ donec videret xp̃m a mortuis rcsuscitatũ. Deide visus ẽ aplis õibus ꝛ hoc in die ascẽsionis vt ꝑz mar. xvj. et act. j. Et nota hic q̃ nõ facit mẽtionẽ de apparitõibꝰ que facte sunt mulieribꝰ. q̃ olim mulieres nõ recipiebãtur in testimoniũ. Nouissime aũt oĩm apl'oz visus ẽ ꝛ mihi vt ptz act. ix. Dixit ananias. Saluе frater dñs noster iesus xp̃s misit me qui apparuit tibi in via qua veniebas tanq̃m abortiuo. q. d. Bene dico nouissime quia abortiuus sum int apl'os. Vocat se abortiuuz quia quasi extra tempꝰ natus ẽ. ꝛ q̃ violenter natus et quasi coactus ꝙuersꝰ ad dñm.

vel quia minor aliis ꝓsideratõne status preteriti. Et hoc est quod subdit. Ego sũ minimus apostolorũ ꝯ tẽporis successiõnẽ qui non sum dignus vocari apls. qr persecutus sũ ecclesiã dei. Act. ix. Saul⁹ adhuc spi. mi. et cedin dis. do. ¶ Moraliter ex hoc secũdo et tercõ mẽbro ad nrãz edificatõnẽ tria recipere debẽ⁹. ¶ Primũ ẽ vt peccatũ summe caueamus ꝛ detestemur. quia pro ipo delendo mortu⁹ est filius dei. ro. mj. Traditus ẽ ꝓpter dlicta no. ꝛ resur. ꝓpter iu. Dicit de adã q̃ videns abel filiũ suũ mortuũ et ꝓsideraſ q̃ nisi peccasset nõ fuisset mortuus fleuit peccatũ suũ centũ annis. in quadã valle se tanq̃z in carcere recollocãs. quanto ergo magꝭ. debem⁹ abhorrere peccatũ. cuz filiꝰ dei sit pro ipo mortuus. Nos etiaz ex peccato quattuor mortes incurrimuſ Ẽ ¶ Prima ẽ vita amara qua in hac valle miserie viuim⁹. que morti equipat ecc. xxx. Melior est mors q̃z vita amara De qua dr Genes. ij. Quacunq̃z die comederis ex eo. morte morieris. i. amare viuere incipies. ¶ Scda est sepatõ gratie dei ab aia p culpã. ꝓpter quod omẽs nascimur filij ire. vt d. iob. ¶ Tercia ẽ sepatõ aie a corpe. ꝓpter quod omẽs morimur. ro. vj. Stipendia peccati mors. Quarta est sepatõ aie a deo ꝛ a vita btã oẽs istas quattuor mortes incurrim⁹ p peccatũ factũ p primos pentes. ꝛ iõ multũ debem⁹ timere peccare. qr si peccauerimus oẽs istas q̃ttuor mortes peiores sine cõpatõne sentiem⁹ ꝛ maxĩe quartã scz sepatõem aie a deo ꝛ vita beata. quia cũ hoc deputabimur supplicijs eternis. q̃m uis supplicũ eternũ principaliter ꝓsistat in sepatõne aie a deo. vt d. crisos. Quod supplicũ nõ incurrim⁹ ex primorũ parẽtũ peccato. sed ex ꝓprijs peccatis. quia q̃ solũ cũ peccato ꝓmorũ pentũ mortui sũt de tali sepatõe nullã penã habent ¶ Se

cundũ ẽ vt cũ xpo moriamur sepeliamur et resurgamus. ¶ F ¶ Primo debem⁹ mori cũ rpo in cruce pnĩe. Matt. xvj. Si q̃s vult post me venire abne. se. i. vitã carnalez. et tollat crucẽ suã. scz pnĩe ꝛ sequatur me. Sicut faciebat apls qui dicebat xpo cõfixus suz cruci. gal. ij. Et ite x. Ego enĩ stigmata dñi nostri ihesu xpi in corpe meo porto. gal. vj. Et ad hoc vt peitẽtia sit facilior debem⁹ de omib⁹ amaris ꝛ duris que xpus pro nobis sustinuit facere vnũ fascẽ et in corde nostro ponere Cãt. j. Fasciculus mirre dilectus meus mihi inter vbera mea ꝯmorabitur. Et tũc omnia amara huius vite dulcorant et oẽm passionẽ patiẽter ferem⁹. gre. Si passio dñi ad memoriã reuocetur. nihil ẽ adeo durũ qđ ñ equo aio toleretur. Qđ figuratũ fuit qñ filij israel veniẽtes i marath inuenerunt ibi aquas amaras. quas nõ potuerũt bibere. et dñs oñdit moysi lignũ quod mittẽs moyses in aquas stati dulcorate sunt. exo. xv. ¶ Secũdo debemus sepeliri cũ xpo. vt sicut anima chri sti ad inferos discendit corpore cũ tumulo remanente. ita et nos debemus ad infernum p animi cogitatõnẽ ire. esai. xxxviij. Ego dixi in di. diex me. vad. adportas inferi. Debem⁹ enĩ q̃tidie cogitare penarũ inferni acerbitatẽ. De qua dicit iob. xxmj. Ab aquis niuũ transeunt ad calorẽ nimiũ. ps. Ignis grando. nix gla. spũs ꝓcellarũ ps ca. co. Et penaruz inferni eternitatẽ. Matth. xxv. Ibunt hi i supplicium eternũ. Et iudicij vltimi horribilitatẽ. Hiero. Siue comedã. siue bibam siue aliud quid facio sempilla vox horribilis sonat in auribus meis. surgite mortui venite ad iudiciũ. ecc. vij. Memora. no. tu. et ineter. nõ pec ¶ Tercõ debem⁹ resurgere cum xpo. i. in nouitate vite grẽ ãbulare. Ro. vj. Quõ xpus resurrexit a mortuis per glorã patris ita et nos i no

uitate vite ãbulem.⁹ Sũt multi qui pt⁹ q̃z mortui fuerit in peccatis nũq̃z volũt resurgere. Prou.xxvj. Sicut ostiũ vtit in card.suo sic piger in lectulo suo.i.in cõ cupiscẽtia carnis sue. Cõtra q̃s aplus ad epbes.v. Surge qui dormis et exurge a mortuis et illu.te xp̃s. Surgamus ergo in triduo cũ xp̃o.i.in vera ꝓtriciõe.pura ꝓfessione.ꝛ pfecta satisfactione. Surgã⁹ et inmortales cũ xp̃o.vt nõ ãpli⁹ pecca q̃ toꝛ morte pessima moriamur. Rom.vj. Christus resurgens a mortuis iã nõ mo rit.ẽ. Terciũ qđ debemus accipe vt re surrectõem nrãz probem⁹ sicut et xp̃s p bauit suã. Probauit aũt xp̃s resurrecti onẽ suã triplicit scz p ostensiõez vulneꝛ iob.xx. Ostẽdit eis latus et man⁹ Per palpatõez carnis.lu.xxiv.palpate et vi dete. Et pꝛmestionẽ faui mellis et partis piscis assi. Ibidez. Habetis bic aliqđ qđ manducet.at illi obtuleꝛũt ei partẽ piscis assi et fauũ mellis. Et Tria enĩ sunt signa q̃ quis vere surreꝛit a morte culpe et peccati. Primũ est oñsio vulneruz. .i.peccatoꝛ. Si enĩ peccata pure ꝛ clare ostẽderimus sacerdoti signũ ẽ q̃ vere re surreꝛerim⁹.j.iob.j. Si confiteamur pec cata nrã.fidelis ꝛ iust⁹ ẽ. vt remittat no bis peccata nostra.puer.xxvnj. Qui ab scõdit scelera sua nõ diriget. qui aũt ꝓfes sus fuerit et reliquerit ea miseꝛicordiam ꝓsequet. Secõm ẽ palpatõ carnis.q̃n do enĩ bomo pmittit se palpare a penis in carne sua et ab aduersis in filijs ꝛ ami cis suis.et ab aduersa foꝛtuna sua in re bus suis et non murmurat.signum est q̃ vere resurreꝛit. In oĩb⁹ istis tribus pmi sit se palpari iob et in omĩb⁹ nõ peccauit neq̃z stultũ quid contra deũ locutus est. iob.j. Sed qñ murmurat in aduerꝛis vt filij israel. qui statim vt defecit eis aqua murmurauerũt ꝓtra moysen dicentes. vtinã mortui essemus in egipto: signuz ẽ q̃ nõ resurreꝛit. Terciũ est comestio quia si comedit fauũ mellis.i.verbuz dei quod est cibus anime.math.mj. Nõ in solo pane viuit bomo.sed in omĩ verbo quod procedit ex oꝛe dei. Quod palato sano est sup mel dulce.p̃s. q̃m dul.fa.m. clo.tu.super mel oꝛi meo. Comedit etiaz piscẽ assum.i.xp̃m assatũ in ligno crucis scz in sacramento altaris et boc digne.si gnum ẽ q̃ vere resurreꝛit. Qui autẽ neu trũ digne comedit signum ẽ q̃ non resur reꝛit.q̃ nisi is qui ꝺ graui surgit infirmi tate confoꝛtetur cibo moꝛtur. Et nota bic de animali nõ ruminante. ꝺ quo nõ poterat fieri sacrificium deo.nec erat ci bus aptus populo dei.ꝛ significat q̃ iste qui verbũ dei non masticat sed deglutit. et coꝛpus xp̃i non dijudicat neq̃z discer nit ab alijs cibis non est de populo dei. nec potest deo sacrificare. Et sic patz ter ciuz. Quarto ostendit sui testimonij ydoneitatem.quia licet ratione status p̃ teriti suuz testimoniuz non esset efficaꝛ. tamen ratione status in quo tunc per g̃ tiam dei erat suum testimonium efficaꝛ erat ad credenduz.sicut et aliꝛum aplꝛ rũ quia per gratiã dei erat apostolus si cut et alij.et per eandẽ gratiaz multuz.p fecerat ecclesie.nec vacua in ipso manse rat. Et sic ptz totũ de epla.

Dñica.xij.de euãg.fmo. lxxxviii

Exiens iesus de finibus tyri venit p sydonem ad mare galilee inter medios fines decapoleos. Isaꝛ.vij. Sicut dicit aplus ad ro.v.sicut ex vno bomine pec catuz et condemnatõ proceꝛsit in multos imo in omnes ꝓpter quod omnes nasci mur filij ire.multomagis ex vno bomie iesu xp̃o iustificatõ et salus in omẽs abũ dauit. Ex peccato aũt ꝑmoꝛtẽ parẽtuz g̃ tiam dei perdidimus. et penas multas

incurrimus.nã gratuitis fuimꝰ expolia
ti et in naturalibus vulnerati. Filiꝰ autẽ
dei veniens in mundũ grẽ dei nos resti-
tuit et naturalia nostra mẽbra sanauit ĩ
parte.tandẽ totũ corpus et aiam plena-
rie sanaturus. De hac ergo materia pre
sens euãgelũ tractat.nã in ipo quoddã
xpi miraculũ recitat qũo scz linguã ⁊ au
res cuiusdã sanauit surdi et muti. p que
peccatoris sanatõ designatur.que fit per
grẽ dei restitutõez. Circa quod miraclm
euãgelista tria facit. Primo antecedẽ
tia miraculũ describit et narrat In prin.
euã. Secõo ipm miraculũ a xpo factũ re-
citat et exarat.ibi. Et apprehẽdẽs eum de
turba seorsum misit digitos suos in auri
culas eius et expuẽs tetigit linguã eius
Tercio subsequẽtia miraculũ subnectit.
et notat.ibi. Et pcepit eis ne cui dicerent
Quãto aũt magis eis precipiebat:tãto-
magis plus predicabãt ⁊ eo amplius am
mirabant dicẽtes.bene oia fecit ¶ Circa
primũ tria ponuntur. Primũ ẽ aduẽtꝰ
saluatoris ad humanã miseriã.qz exi.de
fin.i.y.ẽc. Secũz ẽ adductõ peccatoris ad
diuinã clemẽtiã.qz addu.ei sur.⁊ mutum
Terciũ ẽ deprecatõ intercessorũ pro sani
tate recipienda.qz deprecabant illũ vt im-
ponat il.ma. ¶ Primo ergo ponit ad-
uentus saluatoris ad humanam miseri
am. nã filius dei videns humanã miseri-
am et seruitutem durissimã qua sub dya-
boli imperio omi famulatu viciorum im
pie premebat.compassus est ei ⁊ descen-
dit de celo vt eam liberaret.⁊ vt ei pfectẽ
compateretur voluit eius miserias expe
ri. Hebre.mj. Non habemꝰ pon.qui non
pos.ppa.infir.no.tempa.p omia. Et ibi-
dez.ij. Debuit enim p oia fratribus assimi-
ri vt misericors fieret. Et qz in natura di
uina nullã penam poterat experiri. ido
factus est homo et venit p sydonem.i.p
tristiciã humane nature.nam sydon ve-
natõ tristiciae interpretatur .vsqz ad ma-
re.id est ad vsqz amaritudinez crucis.in
ter medios fines decapoleos.id est.sub-
ditus decalogo preceptoꝝ legis.quia le-
gẽ non venit soluere:sed adimplere. Et
nota q̃ hec decapoleos huiꝰ decapoleos
vel decapolios idẽ est quod decapolis.
et est regio decez vicium trans iordanẽ
ad orientẽ posita. in cuius regionis me-
dio tyrus et sydon sunt. Sic ergo angu
stias nostras assumpsit.amaraz mortez
gustauit et legem seruitutis seruauit. vt
de his omnibꝰ nos liberaret.gal.mj. Fa-
ctus est deus fi.s.fac.ex mu.fac.sub le.vt eos q̃
sub lege e.redi Inter miserias autẽ hu-
ane nature est corporalis infirmitas ⁊ ma
cula peccati. Et ideo filius dei vt ostẽde
ret q̃ solus in mundũ venerat vt humã-
nã naturaz a miseriis liberaret.cepit eaz
ab infirmitatis miseria ⁊ a peccati macu
la liberare.lu.vj. Circũibat de il.eribat et sa-
nabat omẽs. Ad istũ surdũ et mutum ⁊
corpaliter et spualiter sanauit.eo q̃ quẽ
cunqz sanauit in corpore sanauit et in a-
nima.quia vt d.august. Dei pfecta sunt
opera. ¶ Secõo ponit adductiõ peccato
ris ad diuinã clementiã.quia q̃zuis filiꝰ
dei venerit in mundũ cũ sacco gratiarũ
et virtutũ et donoꝝ spũssancti.paratus õi
bus dare gratis.tamen bõ induratus ⁊
obstinatus in malo.nolebat ad ipm ac-
cedere.vt gratijs et virtutibus ditaret.
iob.xxj. Qui dixe.deo.rece.a no.sci.vi.t.
no. Et ideo deus de exuberanti diuerꝰ
modis.adduxit eũ ad se. Carissimi para-
bola hec est tẽporis instãtis Nã filiꝰ dei
stat ad ostiũ anime et pulsat ⁊ vult ĩtra-
re ad nos cũ sacco pleno oĩm bonoruz.
apoc.nj. Ego sto ad ostiuz et pulso .si qs
aper.mihi introibo ad illum. Et nos mi
seri obcecati nolumus ei aperire.in luto fe
cis et in lacu miserie potius marcescere
eligẽtes. Sed deus in misericordia copi

o'us ñ attẽdit ad miserias nr̃as sz diuer/
sis vijs ad se ducere nos conatur.ne tan
tũ bonũ quãtũ nobis vult dare pdam9.
¶ Ih ¶ Mã aliquos ducit ad se p vbũ
pdicationis.dũ verbo predicatoris dat
virtutez cõpungendi cor.ps. Ecce dabit
voci sue vo.vir.ita q peccator in ipo ver
bo predicatoris cõpungit̃ et ad deum re
dit.act.ij. His auditis cõpuncti sunt cor
de et dixerũt ad petrũ r ad reliquos apo
stolos. Quid faciem9 viri fratres. Per
subtractõez autẽ talis virtutis dicit̃ de/
us cor peccatoris indurare. Exod.ẽrto.
Ego indurabo cor pharaonis: et nõ di
mittet populuz. Quod est signũ magne
ire dei quando homo in predicatiõe nul
lo modo cõterit̃r. Quosdaz ducit ad se
per graues infirmitates.ps. Multi sũt
infir.postea acce. Quosdã per aduersa
et varia tribulationuz genera. Osee.vj.
In tribulatõne sua mane cõsurgent ad
me. Quosdã p pspera.ps.Confi.tibi cuz
benefe.et. Quia vt dicit Boeti9. Deus
facit sicut bonus medicus qui vnicuiqz
tribuit sicut sibi expedire cernit. Nam q
dam franguntur in aduersis et quidam
dissoluuntur in prosperis.r quidã in di
gnitate peunt.et quidaz in dignitate sal
uãtur et sic de alijs et ideo per diuersa et
multa ducit ad se saluandos. Nam oẽs
saluandos ducit et attrahit ad se ex grã
speciali.iob.vj. Nemo pt ve. ad me nisi
pater qui misit me tra.euz. ¶ Tercõ poñ
tur deprecatõ intercessoruz pro sanitate
recipienda.quia deprecabantur eum vt
imponat illi manuz.i.pferat virtutem r
sanitatẽ. Ubi notandum q per istuz sur
dum et mutũ peccator intelligitur.qui p
se ad deũ accedere non potest.ideo opor
tet vt adducatur.nec per se potest grati/
az impetrare.eo q inimicus dei est. gra/
tie autẽ concedũtur amicis.et ideo opor
tet vt amici dei pro ipso orent. Job. xlvj.

Seruus meus iob orabit pro vobis.fa/
ciem eius suscipiam vt non vobis imputetur stulticia Et ideo q̃tidie pcõres cõ/
uertuntur r recipiunt gratiaz dei.q9 q̃ti/
die ecclesia iustoz rogat pro eis deũ. Jõ
uersus est paulus q9 stephan9 p eo ro
gauit vt di.aug9. Et ideo aug. uersus ẽ
et recepit grãm dei q9 mater eius pro ip
so rogauit. Unde iusti nõ solũ sanitatez:
aie led etiã dilatõz sñie di impetrant pec
catoribus.vt patet in exemplo quod cri
stus posuit de colono.qui impetrauit a
dño ne ficulneã isto ãno abscinderet.lu.
xiij. Optimũ ẽ ergo habere aĩciciã seruo
ruz dei. et cũ eis habitare quia ãgeli dei
nõ potuerũt submergere sodomã r alias
ciuitates donec lot habitauit in eis. et
pmisit deus pcere oĩbus illis ciuitati/
bus ppter decẽ bonos si ibi fuissent iuẽ
ti.vt patz gen.xviij. Significatur ãt pec/
cator p surdum r mutũ vt d.theophil9.
Sic facit dyabolus peccatorẽ.nam facit
eũ mutũ ne psiliuz vel auxiliũ a deo et sã
ctis petat vel peccata confiteatur. Facit
eũ surdum ne predicatõem et verbũ dei
audiat in quo possit medelã anime sue ĩ
uenire.ps.Os ba.et ñ.loq.au.h.r ñ.au.
J ¶ Vere et totaliter dyabol9 surdũ facit
pctõrez.q̃ntũ ad sex ¶ Adrio q9 vocẽ vni/
uersitatis creatãz clamãtiũ vt de9 diliga
tur sup oĩa nõ audit.aug. Dñe celũ tra
mare r oĩa q̃ ĩ eis sũt dicũt mihi.vt amez
te.nec cessãt hoc dicere oĩb9 vt sint ĩexcu/
sabiles.hãc vocẽ pctõr nõ audit. q9 pl9
amat irena q̃z deũ. Ecdo q9 vocẽ clamo
ris mie sanḡnis xp̃i ñ audit quã petre au
dierñt r scisse sũt vt pz mat. xxvij. sz vocẽ
clamoris vidcẽ sanḡnis abel bñ audit q9
vlcisci vult r ñ miser.heb.xij. Accessistis
ad med.tes.no.ie. r sãg.asp.meli9 lo.q̃z a
bel. Videte ne recusetis loq̃ntẽ. Sãguis
.n.abel clamat vidcãz q9 absorpt9 ẽ a tra.
Hic cadit exemplũ istius dnẽ que recol/

legit sanguinē in vitta. dum interficeret vir eius.quē postea ostēderet filio vt vl ciscerētur ne faceret pacem cum homici da.i.dyabolo. sic fecit terra de sanguine abel que aperiens se suscepit eū in signū vindicte et clamans vindictā.Gene.mj. Ecce vox san.fra.t.abel.c.ad me de terra. Sed sanguis xp̄i nō ē absorptus a terra sed statim rediit ad corpus clamans mi sericordiaz in signū q̄ precabat omīb⁹.luc. xxmj.Pater dimitte illis q̄ nesci.q̄d fa.

Tercio quia illā tubaz horribilē quā mortui audient et ideo resurgent ip̄e nō audit.scz.Surgite mortui ve.ad iu.quā iusti semp audiūt.hiero.Viue comedaz siue bib.siue aliud quid fa.semp vi. reso na.in au.me.il.tu.ter.sur.mor. ve. ad.iu. Sed sic agit quasi sit in eternū victurus et claudit oculos atq; aures.ita q̄ tonitruū diuine cōminatōis non audit.p̄s. Intonuit de celo dñs et al.de vo.s.z̄c.Et ideo peccator assimilat aspidi surde que vt nō audiat vocez incantantis.vnā aurem figit ad terrā ⁊ ī aliam figit caudam Sic peccator desiderio et occupatōe terrenoruz obturat vnā aurē longitudine vite et vnā spe finalis penitentie.

Quarto facit eum surdū ne audiat pauperē clamantē.et dum ip̄e deum in paupere non audit.clamabit ip̄e ad deum ⁊ non exaudietur.puer.xxj. Qui obturat aures suas ad cla.pau.cla. ip.ad deuz et non exau.vt ptz in diuite epulone Psal. Dormierunt somnū suum ⁊ nihil inue. o.vi. diui.un manib⁹. su.augus. Transit somnus iste.transit vita ista.⁊ nihil inue uenūt ī manib⁹ suis.qui nihil posuerūt in manus xp̄i.

Quinto ad fratrem veniā petentē.et dum ip̄i fratri remittere noluerit.nullū sibi peccatum a deo remittit.ecc.xxvnj. Relinque primo nocēti te.et tūc dep̄canti tibi peccata soluent. homo boī seruat irā et a deo querit me;

delā.in hominez sibi similē nō habet misericordiā et de peccatis suis deprecatur matth.xvnj. Nonne oportuit ⁊ te misereri ꝓserui tui.sicut ⁊ ego tui misertus suz.

Sexto ad legē dei precipientē ⁊ dum ip̄e non audit legē dei mandantez deus non audit eū orantē.prouer.xxvnj. Qui declinat aurem suā ne audiat legez. oratō eius erit execrabilis.

Similit ipse dyabolus facit peccatorem mutum quātū ad tria.

Primo ad dei laudez quia deū pro beneficijs nature fortune ⁊ gratie nō laudat.luc.xvij. Nōne decem mūdati sunt noue vbi sunt. et non est inuētus qui rediret et daret gloriā deo.nisi hic alienigena.

Secūdo ad peccatoꝝ cōfessionē. Job.xxxj. Si abscondi quasi homo peccatū meū ⁊ celaui in sinu meo iniquitatē meā.

Tercō ad necessariorioꝝ deprecatōem. Contra q̄d ecc. xxxix. Aperiet os suū in orōne.⁊ pro delictis suis deprecabit. Et sic patet primum.

Scdō ponit ip̄m miraculū a xp̄o factuz. In quo miraculo fiēdo xp̄s septē seruauit. Nā primo seq̄strauit eū a turba. Secū do misit digitos in aures ei⁹. Tercō sputo tetigit linguā eius. Quarto ad celum aspexit. Quinto ingemuit. Sexto mandauit aperiri. Septio ip̄m miraculū ē secutū pfectē ⁊ integre. In q̄b⁹ oīb⁹ oñdit modū quo peccator dēt curari. nā qui solo v̄bo oīa creauit.hūc silī v̄bo poterat curare. Prio ergo sequestrauit eū a turba. Silē fecit ō filia archisinagogi quā a mortuis suscitauit.mat.ix. In q̄ oñdit q̄ pctōr q̄ curari ōsiderat dz se a mōi tumultib⁹ separe.hie.xlvnj Reliqte ei.⁊ būrate ī petra. In eoō.lu. Egredimi ō me.babilo. p̄le me⁹ vt saluet vnusq̄sq; aiam suā. In tumultib⁹ enī lites ⁊ inaudita audiunt. ⁊ aures ad mala ī̄clinant. Gen.q̄tēs int boīes fui mīor homo redij. Un arsen⁹ magnus miles roman⁹ petēs modū sue

salutis sibi reuelari audiuit vocē dicen/tem sibi. Arsenī fuge homines si vis sal/uus fieri. Ecce misit digitos in aures suas. In quo ostēdit ꝑm crisō. q digiti et totū corpus eius erāt vniti diuinitati. et ideo de digitis eius exiuit virtus in aures muti eas audire facies. Itē p digitos do/na spūssancti designant. q in digitis ma nus opatō ē. Unde opatō xp̄i que fuit v̄ tus. ⁊ man⁹ dei in donis spūssancti fuit. Luce. xi. In digito dei ejcio demonia. Unum autē de donis spiritussancti. vt di. aplus. j. cor. xij. est discretō spūum vt homo sciat discernere inter bonu⁹ ⁊ ma lum. Per hoc ergo q̄ misit digitos ī au/res eius datur intelligi. q̄ peccatoꝝ con/uersio magis necessaria est discretō spūs sancti. p quam eligat discretū modu⁹ vi uendi. et p quam de verbis scripture eli ciat sanū intellectū. Qꝝ vt d. aplus. ij. co. nj. litera occidit. Propterea multi facti sunt heretici quos litera occidit. quibus malus spūs falsu⁹ et ir̄āl̄ē sensum de scri pturis suggescit. j. Ioh. iij. Nolite omni spūi credere sed p̄bate spūs si ex deo sint Item dat intelligi q̄ peccatoꝝ maxie indi get donis spūssancti quātū ad auditum quia fides ex auditu habetur. Ro. x. fides aūt ē donū dei ꝑm aplm ad ephe. ij. Nū/q̄ fides sine dono dei haberi pōt. et per ꝓsequēs nec salus nec vita cū fides sit fū damentū totius salutis. Per hoc ergo q̄ misit digitos in aures ei⁹ dedit intelli/gi q̄ tota salus peccatoris a spūssancto ē Tercō sputo tetigit linguā eius. vt. s. ostēderet q̄ oia mēbra sacri corporis ei⁹ diuina exiltunt et sancta sint. ⁊ sputū q̄ō vincula lingue soluit. Est enī omē sputū superfluitas. sed in dño omia diuina fue/runt. vt di. theophilus. Item saliua a ca/pite descendit. p quā dei sapientia design/atur que ex ore di procedit. ecc. xxiij. Ego ex ore altissimi prodij. Per sapientiā aūt dei oēs sanant. sap. ix. Per sapiāz tu. oēs sanati sunt. Jō ergo sputo tetigit linguā eius vt oñderet q̄ ois sanatō a sapia dei est. q̄ p sputū xp̄i intelligit. Per saliuaz ergo iltā q̄ a capite xp̄i ꝓcessit grā spūssā. designatur que a xp̄o capite toti⁹ eccie ꝓce/dit in oia mēbra eccie. Iob. j. De plenitu/dine eius o. ac. nos grām. Int̄ oia āt mē/bra lingua magis indiget grā spi. s. ꝓpter q̄ō spūssanct⁹ sup aplos in spē lin. descē/dit vt oñderet q̄ peccatoꝝ indigeret grā spūssancti in lingua. Et iō sputo tetigit lī guā eius. vt sc̄z sanaret in lingua. et deīō scā et sana verba ꝓferret. Jac. iij. Lingua ꝓstituit̄ in mēbris nr̄is que maculat totū co⁹p⁹. inq̄etū malū ē plena veneno mor/tifero Itē saliua ē medū gustus ⁊ est sa/porū discretiua. iō si corrupta fuerit deci pitur gustus in iudicō sapor sicut patet in febricitantib⁹ quib⁹ ꝓpter amar⁹ hūo rē quo palatū infectū ē. cibus qui dulcis est amarus videt. Si aūt bñ dispolita sit saliua bene iudicat gustus. In saliua. n. intelligit grā quā dñs dat affcū q̄ affcūs sanat vt sapiāt ei res put sape dēnt sine q̄ amarū videt dulce et ecōuersio. Palatū sic corruptū habēt peccatores quibus spūalia desipiunt et carnalia sapiūt. esa. v. Ue q̄ dicitis malu⁹ bo. ⁊ bo. ma. ponē tes amar⁹ in dulce ⁊ dulce i amaro. Quan/to suspexit ad celu⁹. vt oñderet q̄ oē da/tu⁹ optimū ⁊ oē donū pfectū de deur. ē de/scēdēs. vt dr̄ iac. j. Ex nobis enī possum⁹ deficere sed nō aliq̄d facere. Ioh̄. xv. Si/ne me nihil po. fa. Quito fleuit vt oñ deret q̄z difficile sit sanare peccatorē quē sanatur⁹ fleuit. aug. Pat⁹ ē facere de ī/pio piū q̄z creare celū ⁊ terrā. Jdē fecit su p lazarū mortuu⁹ dū eu⁹ a mortuis suſci tauit p quē intelligit peccator. Itē fleuit vt oñderet q̄ peccatori ꝓpatiēdū ē. eo q̄ ipe sit ī mag̃ mibia ꝓstitut⁹. nā oīa mala ⁊ īfirmitatas ꝓpt̄ pcīm ei euenerūt. Itez

fleuit vt oñderet q̄ sup oīa de morte pec catoris flendū ē. ⁊ de morte aīe magis q̄z corporis. biere. vj. Luctū vni. fac. ti. plan. am. Q̄z mors peccatoruz pessima. ps. Sexto mādauit aptōem di. Effeta qđ ē adapire vt cognoscas deū creatorē tuuz et redemptorē tuū. pulsorē tuū: ⁊ glorifi catorē tuū. Apire vt cognoscas statū pes simū in quo eras et optimū in quo es. Apire vt cognoscas penas ⁊ mala a qui bus te absoluit et gratiaz et bona que tibi feci. Apire vt cognoscas finē tuuz et exi tum tuū vt amplius nō pecces. Eccl. vij. Memo. no. t. ⁊ ieter. n. pec. ¶ Septimo ipm miraculū pfecte secutū ē. q̄z statī ap te sunt aures eius ⁊ corpis et mētis. ⁊ lo lutū ē vinculum lingue eius. Quēcunq̄z enī xp̄s sanauit in corpe. sanauit ⁊ in mē te. Et iō postq̄z xp̄s p grām soluit eum a peccatis. dyabolus in eū prātem amisit. et p plequēs vinculū quo linguā eius ⁊ aures ligauit ē solutū et loquebat recte: q̄z xp̄s linguā eius saliua sua tetigerat. i. sapiēcia z et gratiā recte loquēdi in līgua eius posuerat. ¶ A ¶ Ubi notandū q̄ dyabolus peccatorē tenet ligatū q̄ttuz or vinculis ¶ Primo vinculo pudoris ne peccata pfiteatur. Hūc pudorē exclu dere dēt pudor finalis iudicij. Hauz. nj. Reuelabo pudēda tua ī facie t. et oñdaz genti. nuditatē tuā ¶ Scdo vinculo im punitatis peccatoz vt peccare nō time at. Cōtra qđ eccl. v. Ne dicas peccaui et qđ accidit mihi triste. Altissimus enī ē pa tiēs redditor. eccl̄s. vnj. Q̄z nō pfert cito ptra malos sen. filij bo. absq̄z vl. ti. ppe. ma. ¶ Tercō vinculo desperationis de ve nia et diffidētia a peccato cauēdi vt pec care nō desistat. gen. mj. Maior est iniq̄ tas mea q̄z vt ve. mere. ¶ Quarto vin culo stulte spei finaliter penitēdi vt gau deat bonis mundi. Cōtra qđ ē illđ ecc. v Ne tardes puerti ad dñm ⁊ ne dif. đ. d. in die. subi. e. ve. ir. il. et in tē. vin. disp. te. Q̄z nescit homo finē suū. ecc. ix. Omia vi cula ista saliua dei. i. gratia dei rumpit ⁊ facit hoīem recte loqui. Hā contra pmū viculum di. istud. Ecc. mj. Est cōfusio ad ducens ad ignominiā. et ē cōfusio adduc cens ad gloriā et grām. Contra secundū di. aug. nullum malum impunitum nul lum bonuz irremuneratum. et ideo si nō puniar hic. puniar alibi durius. Contra terciuz di. psal. Miserationes eius sup omia opera eius. Et ideo maior est mise ricordia dei q̄z omnes iniquitates mee. Et maius est resuscitare mortuuz q̄z cō seruare viuuz. Qui g° me a morte pcti su scitauit in vita gratie conseruabit. Con tra quartū d. btūs bern. Qui tibi promi sit veniam de cōmissis diem crasti. non spopon. Et sic patet scdm. ¶ Tercō po nūtur subsequentia miraculū quia pre cepit eis ne cui dicerent. Ipsi aūt multo plus eum predicabant et ad ampl⁹ āmi rabantur. scz taz de miraculosa operatō ne et perfecta. et de humilitate tā profun da. Et idō eius magnalia predicabāt di cētes. bñ omia fecit. et surdos fecit audi re. et mutos loqui. In quibus verbis sa lubria exempla habemus. et primo ha bem⁹ vnū exemplū ex parte xp̄i scz opera nostra bona celandi. s. ne a vento vane glorie arescāt. Quelibet. n. res hēt stimu lū suū. Stimulus bonoz operuz ē vana gloria q̄ bonis opibus insidiat vt pereant Sic exēplū dedit nobis in trāsfiguratō ne. qñ mādauit discipulis suis ne alicui dicerent visionē. Mat. xvij. Attendi te ne iusticiā vrām faciatis coram hoībus vt videami ab eis. Mat. vj. Iō lāpades quiq̄z virginū fatuarū fuerunt extincte. q̄z erant plene vēto vane glorie. nā i bo nis operib⁹ q̄ fecerūt vētū humane lau dis quesierunt. Contra quod luce. xvij. Cū oīa feceritis que pcepta sūt vo. di. sez.

inu.su. Ex pte autē istorū adduxerūt mutū ad iesum bēm⁹ tria exēpla. Pmū ē vt opera dei magna predicem⁹. qa q̄muis xp̄s mādauit eis ne alicui dicerēt hoc fecit ad nostr exemplū. tamē ipe volebat vt dei opera p̄dicarēt ad laudē dei et p̄xmi edificatōem. vt gre.d. Tho.xij. Opera dei reuelare ⁊ p̄fiteri honorificū ē. p̄s. Annuncia te inter gētes opera ei⁹ et nar.mira.eius. Ecōm ē vt facta di nō scrutemur sed admiremur. puer.xxv Qui scrutator ē maiestatis oppim.a glia. ecc.nj. In plurib⁹ opib⁹ dei ne fueris curiosus. Admiremur ergo dei potētiam qua oīa creauit. dei sapientiā qua omnia ordinauit. dei clemētiā qua p̄ nobis fieri bō et mori voluit. dei caritatē. qua se nobis ad manducandū dari ordinauit. dei gratiā et di iusticiā qua electos p̄destinauit. et qua reprobos p̄sciuit. et et nihil hor scrutemur. Pmā quia p̄mus scs dei potentiam circa mundi creatōem aristoteles et alij quidā voluerunt scrutari errauerūt dicētes mundū stetisse ab eterno. q⁹ vero scdūs scs di sapientiā circa rerū ordinatōem quidā voluerunt scrutari errauerunt dicentes oīa a casu et fortuna euenire. Eccls.ix. Vidi sub sole nec fortiū bellū. nec artificum gratiā. nec sapientū panem. nec velociū cursum. nec doctor diuicias. sed tempus casumq⁹ in omibus. Sed q⁹ terciū scs di clementias circa salutem humanā. quidam volunt scrutari infatuantur et incidunt in errores reputātes insaniā q⁹ deus sit factus homo et mortuus. vt iudei ⁊ saracen. j. cor. j. Nos aūt p̄dicam⁹ xp̄m crucifixū. iudeis quidē scandalū. gentib⁹ autē stulticiā. Quia aūt quartū scs dei caritatē. qua se nobis voluit ad mādducandus dare. quidā volunt pquirere recedunt a fide dicētes. Durus ē hic sermo qui potest eum audire. quo potest hic carnē su-

no. da. ad. man. ioh. vj. Quia vero quintum scs gratiā et dei iusticias circa predestinatōem elector et p̄sciam reprobor quidam volunt pscrutari errantes dicētes omnia de necessitate euenire ⁊ predestinata et p̄scita. ⁊ quicunq⁹ sunt predestinati de necessitate saluabuntur. et silr p̄sciti necessario damnabuntur. Tercius est vt confiteamur q⁹ xp̄s semper bene omnia fecit. et omnia bene facit. q⁹ quis multa distorta nobis videntur. Boe. Et tu q⁹ quis cām tante dispositōnis ignores recte fieri cūcta ne dubites. Et sic pt⁹ tciū

De epla sermo. LXXXIX

Aduciam tales habem⁹ per xp̄m ad deus non q⁹ sufficiētes sim⁹ cogitare aliquid ex nobis. ij. Cor. mj. Aplus in hac epla dirimit quādā p̄trouersias que maxime erat tpe suo et fuit etiā tpe xp̄i. scilis q⁹ mistri et discipuli moysi et veteris legis erāt maioris intelligentie q⁹ ministri noue legis. s. discipuli xp̄i. iob. ix. Tu dis cipulus eius sis. nos autem moysi discipuli sumus. nos scimus quia moysi locutus est deus. hunc autem nescim⁹ vnde sit. Hanc questionē aplus in presenti epla soluit. ostēdens q⁹ ministri noue legis et discipuli xp̄i sunt maioris excellentie q⁹ ministri vet. tes. et discipuli moysi. In qua quidē epla principaliter tria facit. Primo quia itendebat se p̄mēdare cū mistris noui testamēti cui⁹ ipe mister erat. ne credatur q⁹ ex superbia hoc diceret. a se presumptōem excludit ostendēs q⁹ talis excellentia ⁊ omē bonus q⁹ habebat a gratia dei procedebat. In p̄n. eple. Scdo excellentiā mistror no. te. respcū mistror vet. te. subiūgit ibi. Qui ydoneos nos fecit mistros no. te. Tercō talē excellentias per duas rōes pbat. prima ibi q⁹ si mistratō mortis li. de. Secunda ibi.

Nã si mīstratō dānatōnis. ¶ Primo ergo excludit a se ꝓplumptiōem attribuēs omē bonū grē dei dī. Fiduciā talē.i. tlia loquēdi habem⁹ ad deū. scz intēdētes. et hoc ꝑ xp̄m.i.ꝑ merita xp̄i et nō ꝓpter merita nostra. qz. vt dr̄ biere. xvij. Maledictus vir qī cō. in bo. z po. car. bza. suū. Benedictus bō qī cō. in do. et e. do. fi. ei⁹. Loquimur ergo in virtute xp̄i. qz nō sum⁹ sufficientes cogitare aliquid a nobis. nedum loqui qđ vere aliquid sit scz bonum tanq̄z a nobis agentib⁹ z mouētib⁹ pn̄cipaliter. ioh. xv. Sine me nihil potestis facere. phi. ij. Qui opatur in nobis velle et pficere ꝑ bona voluntate. Ergo et cogitare et velle z pficere quod cogitatum est. deus in nobis opatur. esa. xxvj. Omnia opa nrā opatus es in nobis dn̄e. mali aūt volūt z cogitant et opantur mala absq̄z deo. qz sine ipo factū est nihil. i. peccatū. sed sufficiētia nrā ex deo ē. sup. in ōi bono. Aduertendū tn̄ ē hic qz ꝑ hec verba nō aufert aplus potētiaz cogitādi bonū ab bomīe et a libero arbitrio. sed sufficientiam solū. q. d. Ex sua ꝓditōe bō hz potentiā cogitandi bonū sed exire ī actū bonū nō pōt nisi ꝑ grām dei quod eēt a se sufficiētiam habere. j. coz. xv. Nō aūt ego sed grā dei mecū. vnūquodq̄z eoz q̄ sunt ordiata ad vitā eternā adipiscendā scz p̄ncipiū et cōsummatō ē a deo. j. re. nj Ego incipiā et ego cōplebo. Et sic patz q̄ ppria virtus hois nō sufficit ad salutem aug⁹. Sine te dn̄e nihil sunt omēs conatus mei. Nihilomin⁹ tamen homo debz firmiter credere q̄ diuinū auxiliū ei non deerit nisi fuerit in culpa. Et ideo debet facere posse suū et laborare q̄ diuinū auxilium ei assit. et debet ideo orare. elemosinas facere. ieiunare et alia bona facere vt auxiliū dei mereatur etiaz si sit in peccato mortali. qz nō vult dicere aplus q̄ sine grā dei nihil boni possum⁹ facere cū videam⁹ hoīes grā dei carētes multa bona facere. sed vult dicere q̄ nihil boni meritorij vite eterne possumus facere sine gratia dei. ro. vj. Grā dei vita eterna Sine ergo gratia gratūfaciente multa boā possumus facere. Sed sine gratia gratis data nihil oīno boni possum⁹ facere nec esse nec subsistere nec viuere. Et ideo notandum q̄ tripliciter homo deficit ex seipo. ¶ Primo deficit ad subsistēdum. Secdo ad bene viuēduz. Tercō ad suū desiderū implenduz. ¶ Primo ergo deficit ad subsistendū. Et hoc pz quo ad tria. ¶ Primū ē. qz eē suū conseruare nō potest. indiget enī deo conseruāte. gre. Dia enī que d̄ nihilo sunt in nihiluz tenderēt. nisi ea oīm auctor manu regiminis teneret. indiget cibo quez deus ei p creaturas suas admīstrat. ps. Aperis tu manū tuā z imples omē animal benedictōne. Ex quo pz magna ingratitudo peccatoz qui cū a deo ꝓseruētur et sustētentur ipm impugnāt z seruos suos molestāt ꝓpter qđ digne merent̄ priuari vita z omībus bonis. Exemplū de filijs israel q̄ cū a dō nutrirētur cibo optimo āgeloz murmurabāt z seruos ei⁹. scz moysen z aaron molestabāt. ppterea ignis de celo ꝓsumpsit eos. j. coz. x. Neqz murmuraueritis sicu. q. e. mur. z pi. ab exīm.

¶ Secōm ē q̄ psonā suā ab hostib⁹ defendere nō pt. imo a dēonib⁹ cito pimeret: nisi auxiliū āgeloz ei adeēt. ps. Angelis su. mā. de. te. vt custo. te in ōibus vi. tuis. Ex quo pz magna rusticitas peccatoz qui āgelos nō reuerent Uñ phūs d. q̄ si q̄s ignorat an nix sit alba z an pentib⁹ et dijs. i. āgelis reuerētia sit exhibēda. indiget sēsu vl̄ pena. Uñ sicut ignorās an nix sit alba est cecus. ita ignorās an angelis sit reuerētia exhibenda est verberādus. et multomagis qui hoc scit. et eos non reueretur z maxīe q̄ āgelorū dominum

in magna reuerētia nō habet ¶ Terciū est q2 bona sua tueri non p̄t. q̄n ab ipso recedant et ip̄e ab eis.quibus ablatus ei9 subsistentia remouet.boe. Relinqt enim te sc3 fortuna quā nō relicturaz se nemo vnq3 poterit esse secur9. Quid igitur referre putas siue ullam sc3 fortunaz moriendo deseras aut illa fugiēdo.j.thim.vj. Nihil intulim9 in hūc mundū nec auferre quid possumus. Ex quo apparet magna stultitia peccatoz.q̄ in suis boīs p̄fidūt esa.xxxvj. Ecce p̄fidis sup bac.arun. cui cum iunix.fu.bō p̄minui.ul.intra ma.ei9 et pfo.eam. Bona p̄incipia sunt baculus arundineus qui ē frōdosus extra et vacuus intus.7 habilitatē nō habz.q̄ ergo innitit ei p̄fringitur ¶ Scdō ē homo insufficiens et deficit ad bene viuendū.qđ patet q̄ntū ad tria. ¶ ¶ Primuz ē q2 nō p̄t bonam vitam inchoare. Initium emi bone vite est bona cogitatō 7 bonum ꝓpositū. Sed vt dictū ē supra.hoc ex nobis 7 p nos hrē nō possum9. Ex q̄ apparet p̄sumptō multoz̄ dicentiū quādo voluero mutabo vitā et corrigā me. ro.ix. Nō ē volentis neq3 currētis.sz miserētis dei. Hec est.p̄missio nequissima que multos p̄didit.vt dr ecc.xxix. ¶ Secūdū ē q2 poltq3 vitā bonā inchoauerit nō p̄t in ea p̄seuerare.gre. Cito bonum amittit nisi a largitore custodiat.augus. loquēs de negatōe petri Hic agnoscit q3 verū sit sine me nihil potestis facere. ecce ad vnī9 aure impullū firmissima colūna tremuit. Ex quo patet stoliditas q̄rūdā.qui cū sint in bono statu ,vt eis videt nō timēt de casu nō attēdētes ad illd j.coz.x.qui se existimat stare vi.ne.ca.nō curāt deū et sanctos rogare.vt in bono statu consuent. Vbi attēdendū q̄ indiscreta p̄sūptō firmitatis multis fuit occasio ruine. Ideo petrus vilius ceteris cecidit.q2 p̄ ceteris p̄sumpsit.aug. ¶ Nul-

tos impedit a firmitate p̄sumptio firmitatis. ¶ Terciū est q2 non potest er se fructum bone vite apprehendere.q2 quātūcunq3 bene agat nō sunt cōdigna opera sua ad vitā eternam. Ro.vnj. Nō sūt condig.pas.huī9 tem.ad futu.gloriā que reue.in no. Ex quo apparet audacia multorum qui credunt opa sua sufficientia esse ad vitam. Contra quos aplūs ad ty tū.nj.non ex opibus iusticie que fecim9 nos.sed s̄m misericordiam suam saluos nos fecit. In cuius figura dr gen.ij. q̄ deus posuit boīem in paradisum.7 non dicit q̄ homo p̄seuerit in paradisum. Attende tamē hic q̄ sicut vita eterna nō datur ex opibus nostris.ita q̄ nō datur sine opibus.est enim mediū quo fit in medium sine quo nō fit.ij.phi.j. Nemo co. nisi q̄ leg.cer. ¶ Tercō homo deficit et ē insufficiens ad suum desiderium implēdum 7 faciandū.quod p3 q̄ntum ad ta. Q ¶ Primū ē q2 desiderū hois nō laciatur nisi ī pfecto bono. Perfectū aūt ē vt d.phūs cui nihil deest. In mundo āt isto nihil inuenit pfectū cui nihil desit.7 quod omnē pfectōem habeat. nec in tota natura nisi solus deus.7 iō hō nō pōt saciari nisi in solo deo 7 ei9 gl'a. p̄s. Satiabor cū apparuerit gl'a tua. Secōm ē q̄ desideriū hois nō p̄t implere q̄cq̄d est mioris capacitatis q̄z hō.q2 min9 nō implet manus.hō aūt ad imaginē dei fact9 ē capax ip̄i9 dei.ergo nihil minoz deo potest ip̄m ip̄lere Aug. Fecisti nos dñe ad te 7 ī quietum ē cor nostruz donec requiescat in te. ¶ Terciū ē quia nihil p̄t desideriū hominis implere nisi qđ intrat ī animā vbi ē desiderium. In animam aūt nō intrat nisi deus. Et ideo bona mundi īmittunt sitim 7 non saciant quia non intrāt vbi ē desiderium. Exemplum de tenente ciatum in manu .et non bibente In quo sitis augeretur 7 non extingueretur

Solus ergo deus replet desiderū hois ps. Qui replet in bonis desiderū tuum Ex quibus omibus apparet stulticia mū danoz qui in bonis mūdi credūt saciari sed econuerso eueniut eis.q; qntoplura habent tantoplus sitiūt. Et sic patz primuz

¶ Secdo exclusa psumptone ponit excellentiā ministroz noui testamē. dicēs. Sufficientia nostra ex deo ē.q; t ydoneos nos fecit mīstros .i.in scientia t vita pfectos.hiere.nj. Dabo vobis. pastoresf m coz meū.et pascent vos scietia t doctna. Sic ergo fecit nos mīstros ydoneos nō cuiusqz opis.sz noui test. De quo dz hiere.xxxj. Feriā domui israel :et domui iuda fedus nouū tes.scz nouū nō sm pactum qđ pepegi cū patribus eoz̄. De q̄ lu.xxij. Hic est calix no.te.s.confirmator testamēti. Nō litera sed literali intelligētia.sed spū.i.spuali intelligētia. Et sic ministri veteris testamēti solā literā docebant obseruare.et intelligentiā litere t significatōem nō curabāt.matbe.xij. Ecce mater tua dz xpo.i.sinagoga. et frēs tui. scz iudei foris stant.sup.intelligentia literali.nō valētes penetrare vsqz ad spūalem.q̄rētes te.i.salutē quaz in tali intelligētia inuenire nō pñt. Sed mīstri noui tes.docēt literā t intelligētiā litere quod est meli9 t vtili9 t honorabili9.q; litera p se sine spūali intelligentia occidit. de legalibus t iudicialib9 t ceremonialibus verū dicit simplr.q; impossibile erat ea adīplere.act.xv. Hoc ē on9 qđ neqz nos neqz pres nostri portare potuim9. In ipsis āt mādatis decalogi lra in se t p se cōsiderata nō occidit simplicit sed occasionaliter.nā phibitō occasionalit inducit culpā et irritat t puocat concupiscentiam ro.v. Lex subītrauit vt abūdaret delictū. .j.coz.xv. Virtus vo peccati lex. Lra etiaz occidit.q; occasionē supbiēdi pstat.j. coz.vnj. Sciētia inflat.eccl's.j. Qui addit sciam addit et laborez. eo q; in multa sapia multa sit indignatō. Spūs autē.i. spūalis intelligētia que ministrat in nouo testa. viuificat.scz aiam. Si quis eniz istud mat.xvj.si qs vult post me ve.abneget semetipm.t sili.alld. si quis amat aiaz suam pdet eā.solū lrāliter itelligenz morēretur in anima.sed spūaliter intellectū dat vitā aie.vt scz hō abneget vitā carnalē in cruce penitētie. Et nota q; tunc ē pfecta t spūalis intelligentia.q̄n ē ei adiuncta grā spūssancti.t tunc pfecte viuificat iob.vj. Spūs est qui viuificat caro autē nō pdest quicq̄z. Mortificat eni oēz carnalitatē et p psequēs dat vitā spūs. Ro. vnj. Si aūt spū fac.ca.moz.vi. Spūs ergo t grā spūssancti viuificat. Et q; p ministros no.te.dat grā spūssancti..iuxta illd actu.vnj. Tunc imponebāt manus su per istos t accipiebāt spūmsanctū. Ideo pfecta intelligentia spūalis docet t traditur in nouo testamēto a mīstris ecclesie.

Queritr hic vtrū lex noua quod idem ē quod testamentū nouū sit lex scripta vl' indita. Et dicendum q; vnuzquodqz dicit esse illud quod ē in eo potissimū. Illd aūt quod est potissimū in lege noua t in qua tota eius virtus psistit ē gratia spūssancti que dat fidelibus p quā iustificāt̄ur.ro.vnj. Lex spūs vite liberauit me a lege peccati et mortis. Unde aug. Sicut lex factoz fuit in tabulis lapideis.ita lex fidei scripte ē in cordibus fidelium. Habet tamen lex noua quedam sicut disponentia ad gratiam spiritussancti et ad hūc gratie vsum pertinentia.que sunt quasi secundaria in lege noua. ¶ De quibus oportet instrui fideles christi et verbis et scriptis. tam circa credenda .q̄m circa ipsa agenda. ¶ Et ideo dicendum q; principaliter ipa lex noua est indita secudario est lex scripta. ¶ Item

¶ Queritur an lex noua iustificet

Et dicendū q̄ sicut dictū ē ad legē euāge
lij vt̄ nouā duo ptinēt. Unū q̄dem p̄nci
palit̄ .s. grā spūssancti interi⁹ data. ⁊ quā
tuz ad hoc lex noua iustificat. secūdario
ptinēt ad legē euāgelij documēta fidei ⁊
p̄cepta ordināt̄a humanū affectū et hu
manos act⁹. Et q̄ntū ad hoc lex nō iusti
ficat. Unde hoc q̄ dic dī. lrā occidit. sp̄s
aūt viuificat. aug⁹ expoīt dī. q̄ p lrām in
telligīt oīs scriptura extra hoies exist̄es
etiā moraliū p̄ceptoz q̄lia ptinent ī euā
gelio. Unde etiā lrā euāgelij occideret. ni
si eēt interi⁹ grā fidei sanās. Et sic ptz ex
cellētia mīstroz no. te. q̄ docēt lrām spū
intelligi. ⁊ q̄ donāt mīsterialit̄ grāz spūs
sancti p quā peccata dimittunt. ⁊ fides ⁊
alie vt̄utes infundunt. Joh. xx. Accipite
spūmsan. q̄ū re. pec. re. eis Et sic ptz scdz.
¶ Tercō poīt duas rōnes ad hāc excel
lentiā p̄bandaz q̄z p̄ma ē a mīori. q̄ si it
lud de q̄ min⁹ videt debere eē in gl̄a est ī
gl̄a. ergo id qd magis. Dicit ergo q̄ si mī
strato mortis. i. lex mosaica q̄ nō īplētib⁹
seipaz mortē inferri p̄cipiebat. ⁊ sic occid
bat oēs vel plēs. q̄ null⁹ īpam īplere po
terat. vtz exo. xxj. de lege talionis ⁊ p totū
leuiticū q̄ fecerit hoc vl̄ istō morte morta
tur. Si tal̄ mīstratō lrīs deformata .i. in
hōeste formata ppt̄ mlta ad lrām ī hone
statez sonātia q̄ ibi formabāt. vtz deuter.
xxiij. vbi p̄cipiebat paxillū portare ad fo
diendū ⁊ stercora ad condēdū. deforma
ta dico ī lapidib⁹ vili. s. materia. Si ergo
tal̄ mīstratō fuit in gl̄a in splēdore. s. glō
so in facie moysi relucēte ac si essent q̄dā
cornua. Exod. xxxiij. Uidētes aūt aaron
⁊ filij isrl̄ q̄ cornuta esset moysi facies ti
muerūt ppe accedere. sicut ⁊ nūc fit nrīs
ep̄is. postq̄z facti sunt cornuti q̄b⁹ q̄ fami
liarissimi erāt vix audēt accedere. Ita vt
nō possent filij isrl̄ intēdere. i. intēte respi
cere in faciez moysi ppt̄ gl̄az vult⁹ ei⁹ scz
moysi q̄ euacuat. In īpo enī inchoauit ⁊
in īpo cessauit. Nō enī fuit in iosue nec ī
alijs successorib⁹ eius. nec ptinue fuit in
moyse. sed cito trāsit. q̄ nō erat vītas gl̄e
sed figura. j. Cor. x. Dīa in fi. cōtin. illis.
Argumentū ē q̄ oīs gl̄a mūdana que est
gl̄a mosaica cito trāsit. Si ergo sic fuit ī
gloria mīstratō ista. quomō nō mag̃ mī
stratō spūs ⁊ legis noue q̄ spūalis est. q̄
spūalia docet. erit in gl̄a. i. in maiori gl̄a.
q. d. sic. Sed hāc gl̄am nō videmus. In q̄
ergo gl̄a erit. Certe in futura ⁊ eēna. De
qua psal̄. Exultabūt san. in glo. Et sic ptz
p̄ma ratō q̄ est sumpta penes hoc. q̄ lex
noua docet lrām spūalit̄ intelligi lex aūt
vetus nō. ¶ Secūda ratō sumīt penes
hoc. q̄ in lege noua dat̄ etiā grā spūssācti
p mīstros ecclesie. q̄ iustificat hominem.
Dicit ergo. Nā si mīstratō damnatōis
id ē lex mosaica. q̄ damnabat ad mortez
tpalem. Et ideo q̄d supra dixit mīstratōz
mortis. hic dicit mīstratōem damnatōis
In gl̄a est. s. tēpali. multomagis mīsteriū
iusticie. i. nouum testamentuz abūdat in
gloria. Nota ergo istud q̄d dixit āte mī
stratōz spūs. dicit hic ministeriū iusticie.
q̄z in nouo testamēto dat̄ spūssanct⁹ per
quē iusticia est in homīe. Et q̄z nouuz te
stamentū abundat in iusticia. abundare
debet in gl̄a. Prouer. xv. In abundanti
iusticia virtus maxima est. Et sic patz q̄
ministri noui testamēti sunt magne dīg̃
tatis tā ex eo q̄ docēt literā intelligi spiri
tualiter. q̄m ex eo q̄ sunt ministri xp̄i. et
eius instrumentū et dant spiritūsanctuz
p quem peccata dimittunt. ⁊ virtutes in
fundunt. quod ministri veteris testamē
ti nō faciebant. Et sic patet q̄ ministri no
ui testamēti in magna reuerētia sunt ha
bendi ⁊ ipi debent se in magna sanctita
te p̄uare vt tanto ministerio digni sint
q̄z ve isti qui salutem alios docet ⁊ spiri
tumsanctū alijs confert ⁊ ipe salutez per
dit ⁊ spiritusancto p̄uat. ⁊ p tl̄e mīsteriū

fit dignus mo:te eẽna.j.Cor.mj. Sic nos existi.homo vt mini.xp̃i ⁊ dispẽsa mĩste/riorum dei. Et sic pat⁊ totũ.

Dom̃ica tredecima de euangelio

Sermo XC

Beati oculi qui

vidẽt que vos videtis. Luce.x. Euãgeliũ p̃sens ẽ val/de pulcrũ ⁊ magnũ ⁊ mlta in se ꝓtinens nec paucis v̈bis expediri põt. In q̃ q̃dez euãgelio q̃stio apd̃ antiq̃s philosophos multũ vẽtilata determinat̃ in quo.s.esset beatitudo. Quidã enĩ posuerũt beatitu/dinez in bonis corpis vt epicuri. Quidã in bonis mũdi.s.diuitijs.bono:e.potẽtia ⁊ sic de alijs. Quidã in v̈tutibus mo:ali bus.vt stoici. Quida⁊ in v̈tutibus natu ralibus ⁊ cognitõe creatura⁊ ⁊ ma⁊ime substãtia⁊ sepata⁊ vt paripatetici.i.ari/stotelici. Xp̃c aũt veniẽs in mundũ q̃ ad hoc natus est.vt testimoniũ phiber⁊ v̈/tati.ostẽdit q̃ in omĩbus supradictis ve ra beatitudo nõ ꝓsistit.sed in visione et cognitõe dei di. Beati ocu. q̃ vi. ẽc. In q̃ q̃dem euangelio p̃ncipalit̃ tria ꝓtinent̃. Primo enĩ beatitudo ab aplis ⁊ co⁊ se q̃cabus in nouo testamẽto haberi phibe tur. In prin.cuã. Ecõo cuiusdã legispiti alta interrogatio.⁊ xp̃i sapiẽs responsio subinfert ibi. Et ecce q̃dam le.sur.tem. eũ Tercõ eusdẽ legispiti alia interrogatio. ⁊ eius a xp̃o p exemplũ explanatõ subiũ gitur ibi. Ille aũt volẽs iust.seip⁊ dixit ad hiesu⁊. Et q̃s est me⁹ p̃xim⁹. Suspiciẽs aũt iesus dixit. Hõ q̃dam descẽdebat ab hierusalẽ in iericho Primo ergo xp̃c p̃nunciat beatitudinẽ aplo⁊ ⁊ eo⁊ seq̃ci um.q̃ ab aduẽtu xp̃i in nouo testamẽto habẽt. Que beatitudo siue beneficiũ an/tiquis patrib⁹ q̃ntũcunq⁊ magnis nõ ẽ cõcessum. Dicit ergo beati oculi interio res ⁊ exterio:es q̃ vidẽt q̃ vos videtis. et nõ solũ vestri sed omniũ q̃ vidẽt p fidem q̃ vos videtis p spem.i.recte cognoscunt ista sacramẽta in me ꝓpleta q̃ vobis re/uelata sunt. Eandẽ enĩ beatitudinez xp̃c repmittit credentib⁹ ⁊ thome vidẽti. Jo hã.xx. Beati q̃ nõ viderũt et crediderũt. Und̃ cirill⁹ hic di.q̃ videre hic nõ sumit̃ p actu oculo⁊.alias berodes ⁊ pilatus fuissent beati.q̃ xp̃m viderũt.sed sumitu⁊ hic p visu ⁊ recreatõe mẽtis. sm qd̃ dici/mus.iste vidit bona tẽpa.i.gaudi⁹ est bo nis tẽpibus. Et sic patet q̃ hãc beatitudi nem nos habem⁹ q̃ xp̃i beneficijs gaude mus.⁊ ip̃m p fidẽ videm⁹. Patres autẽ ve.te.vsq⁊ ad illud tps xp̃i beneficijs nõ fũt gaudi. Et iõ nos sum⁹ magis beati q̃⁊ ip̃i. Et hoc est qd̃ sequit̃. Multi ꝓphete p̃dicẽtes futura eẽ q̃ vos videtis p̃sẽtia. ⁊ similit̃ multi reges voluerunt videre oculo carnali q̃ vos videtis.s.me ⁊ que p me fũt ⁊ nõ viderũt.et audire q̃ vos au ditis.s.doctrinã ⁊ p̃dicatõ⁊ meã ⁊ nõ au/dierũt. Sed ꝓ iobã.vnj.abra:ã pater ve/ster exultauit vt videret diẽ meũ vidit ⁊ gaudsus ẽ. Respõsio illd̃ intelligit̃ de vi/su spũali.sed istud de co:pali ⁊ spũali sit. Hec ergo gratia antiq̃s patrib⁹ non est ꝓcessa.licet multũ eam desiderauerunt. Esa.lxmj. Utina⁊ disrumpes celos ⁊ de/scenderes. Hoc enĩ ecclesie noui testamẽ ti in aplis est cõcessum. Antiq̃s autẽ pa/tribus in figuris ⁊ enigmatib⁹. Ma⁊ ali us vidit tres ⁊ vnũ ado:auit. vt abraa⁊. Alius vidit rubũ ardẽtem non ꝓburi ⁊ posterio:a domi vt moyses. et sic de sin/gulis. Nos autẽ reuelata facie gloriam domini speculamur vt apostolus dicit. Ubi nota q̃ hec beatitudo apparet eẽ in nobis plusq̃m in paribus et hominib⁹ veteris testamẽti quãtu⁊ ad octo. ¶ R

Primo quãtum ad veri cognitõnez q̃ apte ⁊ nõ p figuras cognoscimus mi/sterium trinitatis ⁊ incarnatõis filij dei.

Johānis.xvj. Venit hora cū iam non in
puerbijs loquar vobis. sed palaz de pa-
tre meo annūciabo vobis. Ephe.quarto
Quod alijs generatiōnibus nō est agni
tum filijs hominū sicut nunc reuelatum
est sanctis aplis eius. ¶ Ecdo quantū
ad dei placatiōez quia īmolata est hostia
p quā placati ⁊ reconciliati sumus deo.
Roma.v. Cum inimici essemus reconci
liati sumus p mortem filij eius ¶ Tercō
quantū ad debiti solutiōez p quo omnes
in carcere detinebant. j.pe.j. Nō auro ul'
ar.re.e.sz pcio.san.ag.incon. ¶ Quarto
quātū ad spūssancti donatōz. qz p sacra-
mēta ⁊ mīstros ecclesie dat spūssanctus
ad robur.et ad vincendū ex omī pte pec-
catum.quod in veteri testamēto non fie
bat. Johā.xx. Accipite spūmsanctum
Quinto quātum ad vtutis emanatōnē
naz ex passione xpi magna regula ad be
ne agēdum emanauit. Joh.xij. Ego si ex
altatus fuero a terra omia trahā ad me.
id est p vtutem passionis mee trahaz ad
me hominē qui est quodāmodo omnia
¶ Sexto quātū ad medicinaz pparatō
nem. Nam ex latere xpi pendētis in cru
ce fluxerūt sacramenta ecclesie efficaces
medicine cōtra omnē morbuz aīme. ut p
hoc euāgelīū oīno dat intelligi in homi
ne sauciato. Fluxerunt etiam inde indul
gētie ad peccatoz remissionē. ¶ Septi-
mo quātuz ad nobilissimi ⁊ vtuosissimi
cibi institutōem Johā.vj. Panis quem
ego da.vo.ca.m.est ¶ Octauo quātum
ad regni celestis possessionem. Lu.xxmj.
Hodie mecū eris in paradiso. Hāc vocem
omēs patres ve.testa.non audierūt. Ue
re ergo beati sunt oculi nostri.qz talia vi
dent ⁊ audiūt. ¶ Et ¶ Moraliter aūt ad
edificatōem nostrā nota q ad bene vidē
dum tria sunt necessaria. s. instrumentū
sanū. mediū aptum. ⁊ obiectuz solidum.
Similiter in visione spirituali hec tria ne
cessaria sunt in qua instrumētuz sanum
est cor mundū. Mathei.v. Beati mōdo
corde quoniā ipi deū videbūt. Ex tribus
autē mundat cor. Primo quādo vis ra
tōnalis purgata ē ab errore dyaboli. qđ
facit fides. Actu.xv. Fide purificans cor-
da eoz. Secūdo quādo vis ꝯcupiscibil'
purgata est ab amore carnis. quod facit
caritas spūssancti. Aug⁹. Gustato spiri
tu desi om.ca. Tercō quādo vis irascibil'
purgata est ab amore mundi. quod facit
spes. quoniā qui sperat meliora bona re
linqt illa. Mathei.xix. Ecce nos relīqui
mus omia. Qui ergo habēt fidem rectā
⁊ carnalia desideria nō sequunt. sz abne-
gant se ⁊ mūdanis vanitatibus abrenū-
ciant habēt sanū oculū mētis ad viden-
dum cristū ⁊ eius beneficia. ¶ Mediuz
autē aptū in visione spirituali ē triplex.
scz speculū fidei. j.Coz.xmj. Videmꝰ nūc
p speculum scz fidei. Speculuz creature.
Roma.j. Invisibilia dei p ea q̄ facta sūt.
intellecta cōspiciunt. Et speculū scripte.
Johā. v. Scrutamī scripturas iste sunt
que testimoniū phibent de me. Et sic pa-
tet q in vita ista p tria possumus cristuz
cognoscere verum deum ⁊ verum homi
nem scz p fidem ⁊ creaturas. id est p ope-
ra q̄ xpc exercuit i creatis. Joh.v. Opera
que ego facō testimoniū phibent de me.
Et p scripturas. Luce. xxmj. Nonne sic
oportuit xpm pati. ¶ Obiectum aūt so
lidum est xpc in quo habitat omis pleni
tudo diuinitatis corporaliter. Hebreo. xij
Aspicientes in autorem fidei ⁊ consum-
matorem iesum. In hoc obiecto tria pri-
cipaliter viderūt ⁊ cōsiderauerunt apo-
stoli que nos etiā cōsiderare debemus.
scz exempla operū ad imitāduz. Johan.
xmj. Exemplū enim dedi vobis ꝛc. Mi-
rabilia vtutum ad regratiandum j. pe.
In omnibus gratias agē. deo. Et docu-
menta verboz ad instruendū. Lu.xxmj.

Tunc aput illis sen. vt intel. scrip. Johā. vj. Verba que ego lo. vo. spūs ⁊ vi. sunt. Et sic patet ꝑmus ¶ Secundo ponit ꝯ dam legispiti alta interrogatō ⁊ cristi responsio. Dicit ergo. Et ecce q̄dam legisperit⁹ sur. vt ab om. vi. ⁊ sic sa. repu. tem. eum. Non ergo causa discēdi sꝫ se ostentandi ꝓponit questionē dicēs. Magister Doloſa lingua maystyr vocat cuius nō vult esse discipulus sed tēptator. Quid faciēdo vitam eternā possi. At ille dixit ad eum. In lege quid scriptū est. quomō legis. s. in ipa lege. At ille respondēs ait. Diliges dominū deum tuū ꝛc. Et attende hic q̄ in deu. ⁊ in math. nō ponunt ni si tria. lucas autē addit quartū sꝫ ex omnibus viribus tuis. Et hoc facit propter quattuor rationes ppter quas diligēdus est deus. Prima quia creator dans esse Secūda quia cōseruator in esse. Tercia qr redēptor ⁊ creator in bene eē. Quarta quia glorificator ī optima esse. Ergo diliges dominū deum tuū ex toto corde tuo. qr te ad imaginē suam creauit excellentem creaturā. ex tota anima tua. qa te ꝓseruat ⁊ tibi puidet p angelicam naturam. Hebre. j. Omnes sunt administratorij spūs in minis. missi. Ex omnib⁹ viribus tuis. i. ex omībus tuis potentijs tꝫ interiorib⁹ q̄ꝫ exteriorib⁹ qr te redemit ⁊ exaltauit fact⁹ homo in natura hūana. Apoc. v. Redemisti nos domīe in sangne tuo ⁊ fecis. no. de no. regnū. i. reges. Et ex omī mēte tua. qr te resuscitabit in aīa ⁊ corpe glorioso ad diuinā gl̄am. Mat. xxv. Venite benedicti patris mei ꝑcipite regnū. Aug⁹ aūt sic expoīt. Dili. dominum de. tu. ex to. cor. tuo. i. intellectu sine errore. ex tota aūma. i. volūtate sine ꝓtradictōe. ex tota mente. i. memoria sine obliuione. Et dicit hoc nō posse impleri in via sed ostēdit ꝑ hoc vbi implebit scꝫ in patria. Grego. aūt di. ex toto corde. i. sup omnia. ⁊ dicit q̄ est inculcatō vboꝝ. Addit aūt ⁊ primus sicut teīpm. qō exponit sex modis. ¶ Primo sicut teipsuz id ē diligas in primo quod debes diligere in te scꝫ naturam ⁊ imaginē dei ⁊ vtutem nō viciū. ¶ Secūdo sic sicut teīpm scꝫ ex caritatis affectu ⁊ effectu nō ex concupiscētia carnis. Tercō sic sicut teipsuz id ē in quo teīpm. s. in deo ⁊ nō in mūdo Quarto sic sicut teīpm. i. ppter qō teīpꝫ scꝫ ppter deum ⁊ nō ppter cōmodū tpāle. Quinto sic sicut teīpm. i. ad qō teipsū scꝫ ad gratiaꝫ in p̄senti ⁊ gl̄am in futuro Sexto sic sicut teīpm. i. quomō teipsum. scꝫ supra res tempales ⁊ corpus ꝓpriuz ⁊ infra deum. Qui sic diligit primū legē impleuit. Et ideo sequit. Dixit illi recte respondisti. hoc fac ⁊ viues. Et nota q̄ p nomen primu intelligit omis homo. vt dicit Aug⁹. Et attende q̄ dilectō triplex est. ¶ Prima nature ⁊ hec proprie ꝺm dyoni. dicit amor quo naturaliter omnia corporis existēcia colligant ad inuicez et cōmunicant sibi alterutrū bonuz quod habent. Unde dyonisius. Est aūt amor quasi quidam diuinus circulus. ¶ Secunda est amicicie. Et hec vocat proprie dilectō que est inter creaturas ratōe vtētes eo q̄ in dilectōne cadat electō que est vtētum ratōne. ¶ Tercia est gratie et hec proprie dicit caritas que includit in hoc mādato spēaliter. Amor ergo respicit naturā. dilectō ratōem. ⁊ caritas gratiam. Ponit aūtē in mandato vnū pro altero. eo q̄ hec tria sunt motiua ad diligendum deū. s. natura. ratō ⁊ gratia. Natura ergo respicit creatorem. ratō redēptorem. ratōnabile est enim vt qui tanta sustinuit ꝓ nobis diligat a nobis. Gratia iustificatorem. gratis enī nos iustificat. Excellentiam ⁊ vtutem istius mādati hic videamus. in quo omīa mandata implēt. ⁊ de quo dominꝰ spēale mādatū

dedit. Jo. xnj. Hoc est ꝑce. m. vt di. inuicē Hec est illa ꝑciosa margarita ꝑ qua hō omīa debet dare. q̄zuis ergo omnes virtutes sint ꝑciose margarite. tamē caritas siue dilectō est omībus ꝑciosior. j. Corin. xnj. Maior horū est caritas. Cuius excellētia ⁊ virtus ex tredecim apparet

Primo ex similitudīs excellētia. naz caritas omībus optimis in vnoquoqz genere similat. In trinitate nāqz dei spūsā. vna triū psonaꝝ verus deus amor ē patris ad filium. vnde in diuinis amor est vna de tribus psonis ꝑ quez deus ē omnia operatus. Inter angelos vero supremus ordo scz seraphin ab incendio amoris nominatur eo q̄ ꝑ ceteris dei amore ferueat. inter luminaria celi sol q̄ omib⁹ ꝑminet amori ꝙpatur. Naz sicut sol oībus se cōmunicat ita amor omib⁹ est cōmunis. qz hoīes in q̄cūqz statu loco ⁊ cōditōe amare possunt. Omīa etiā anīalia amāt alia suo mō amādi. Inter elemēta ignis q̄ nobilior est amori cōpat. Lu. xij. Ignē. i. amorē veni mit. in ter. Unde spiritussctūs q̄ est verus amor in spē ignis sup apostolos dscēdit. Inter metalla aurum qđ obtinet ꝑmuz locū amori cōpat ratōne valoris ⁊ ꝑciositatis. Inter vtutes vero ipa caritas obtinet ꝑmū locum vt dictū est. Inter omīa fortia mors ē fortior que amori ꝙpatur. Can. vnj. Fortis est vt mors dilectō.

Scda ex virtutis efficacia. nā caritas plumbea facit aurea trāsitoria ꝑpetua. mortua viua. Opa eī de genere bonoꝝ extra caritatē facta sūt plūbea ⁊ modici valoris. Sunt etiā trāsitoria. qz meritū tempale ⁊ finitū habēt. Sunt etiā mortua. qz vita gratie carent. ⁊ ad eternā vitā ducere nō possunt. que omīa si fierēt in caritate essent aurea. i. infiniti valoris. Essent ꝑpetua qz ꝑpetuuz ⁊ eternū meritū haberēt. Essent viua. qa caritas est vita opeꝝ. ⁊ ad vitā eternā ꝑducerēt. Siliter caritas hoīes mortuos in peccatis quotidie viuificat. Unde de augusti. legum⁹. Vulnerauerat caritas xp̄i cor eius ⁊ exempla seruorū dei quos de mortuis viuos fecerat. s. caritas.

Tercō ex societatis valētia qa si omēs vtutes essent in vno nisi caritas eis sociaret ⁊ cū eis ihereret nō facerēt eū bonū nec deo acceptū. Caritas aūt sine alijs si possibile esset. faceret hoīem bonū ⁊ deo acceptum. Aug⁹. Ubi caritas est qđ est quod potest obesse. ⁊ vbi caritas non est quid est qđ potest ꝑdesse. Idem. Caritas est gratia gratiaꝝ. alie vtutes sine ea gratie non sunt. quia gratis nō operantur. Et quia nō sufficiūt reddere deo animā gratam. vel etiam sua opa absqz caritate dō grata facere. Et nota q̄ in templo dī oīa fuerūt deaurata. vt patet. nj. Reg. sexto. Item in templo dei quod est aīma omīa debēt fieri in caritate ⁊ ex caritate

Quarto ex bonoꝝ abundātia. Naz qui habet caritatē est diues in omīb⁹ ⁊ abūdat. ⁊ qui nō habet est pauper penit⁹ nihil habens. Cuius ratō triplex potest assignari.

Prima qz caritas thesaurus est in agro cordis absconditus. pro q̄ habendo omīa debēt vendi. Mathei. xnj. Simile est regnū celoꝝ thesauro abscōdito in agro.

Secūda est quia qui habet caritatē. habet deum in aīma. in quo sunt omīa bona. Aug⁹. Aurum habens in arca diues est. deum habēs in cōsciētia ditior est.

Tercia est. quia caritas aliena bona facit sua. Aug⁹. Pdēsent invidi quantum bonū est caritas. que sine nostro labore aliena bona facit nostra. Cuius ratō est qz vt dicit math. xnj. vita iustorū q̄dam negociatō est ⁊ societas. q̄ autē est in societate particeps est omnū bonoꝝ societatis. ꝑ caritatem aūt homo intrat in societatē sanctorū ⁊ ideo fit particeps omnū bonoꝝ que i eccl̄a iustorū

fiunt. Ysal. Particeps sum ego omnū timentū te. ¶ Quinto ex pena ꝙ irrogāda que nō habenti caritatē infligunt. q; excōmunicat & ab omī bono sepat. Naz ꝑmo sepatur a deo. j. Coz. xvj. Si quis nō amat dominum iesum sit anatbema. glosa. i. sepatus. Secūdo sepat ab angel' & a sanctis. Tercō sepatur a merito passi onis xp̄i & omnū sanctoꝝ. Quarto sepatur a pticipatōne sacramentorū ecclesie Quinto sepatur ab omnib⁹ virtutibus & donis & gratia dei. Sexto sepatur ab ī dulgētijs & missis. & ab omī bono quod fit in ecclesia. cuius p caritatem pticeps erat. Septimo sepatur a bonis ppr̄ijs q̄ vnquā fecit & remanet nudus sicut ribaldus qui omīa plusit ¶ Sexto ex plonarum uberētia. nam cetere ỽtutes bonis & malis inesse possunt. caritas autem solum sanctis & filijs dei inest. Aug⁹. Caritas dei & ꝑprimi ppria & specialis virtus sanctoꝝ est atq; piorum. cum cetere ỽtutes bonis ac malis possint esse ꝯmunes hec enim sola diuidit & discernit inter filios regni & seculi. ¶ Septimo ex ppetuitatis ꝑmanentia. q; cum cetere virtutes excidant. caritas nūq̄z excidit. j. Coz. xiij. Nam post mortez aīma maxime diligit deum & seipam & ꝑximū. Ysoeta. Omīa ꝑtercunt ꝑter amare deum. Homo etiā habēs caritatē nunq̄z potest excidere nisi ꝑius caritatem amittat. Unde sicut ancbora tenet firmam nauez. ita caritas aī mam. ¶ Octauo ex remuneratōne premij. Nam ꝑm caritatē ꝑmiuz glorie mensuratur. & nō ꝑm aliaz virtutem. neq; ꝑm opez multitudinē. quod dominꝰ ostēdit cuz dixit q̄ illa vidua q̄ duo era minuta misit in gazophilacū plus omīb⁹ misit. lu. xxj. & hoc idō q; cū maiori amore & deuotōe misit. & ideo plus meruit Nec mirum q; deus solā caritatē habet caram & sola caritas habet deū caruz. Cuiꝰ signū est quia qui caritatē non habet ꝑ nibilo dat deum Aliquādo ꝑ vno denario. aliquādo ꝑ vno obulo. Sed qui est pfectꝰ in caritate potius vult mori. & omīa pdere q̄z a dei caritate separi. Ro. viij. Quis nos sepabit a caritate xp̄i. quasi di. nibil ¶ Nono ex ỽtutum informatōe. naz caritas omnes ỽtutes informat. & q; omīs actus seu operatō est a forma. unde est q̄ caritas omnes virtutes reducit īactum & facit operari. & actus omniuz virtutuz attribuunt caritati. j. Corin. xiij. Caritas pa. est be. om. cre. om. spe. ꝛc. Inde est etiā q̄ nullum opus alicuiꝰ virtutis sine caritate valet ad vitam vel potest vitā cōferre. j. Coz. xiij. Si lin. bo. lo. & an. ca. au. nō ba. fa. suz velut es. so. ꝛc. ¶ Decimo ex fortis vinculi colligatōe. nam caritas est vinculum fortissimuz. quo solus deꝰ ligari potuit. Hugo de sancto vi. O caritas q̄z magnum est vinculū tuum quo etiam deus ligari potuit. & si contra deū fortis fuisti. multomagis cōtra homīes ꝑualebis. Hoc vinculum traxit deuz ad terram. & recluſit eum in vtero virginali nullum vinculuz potuisset eum ad colligare. nisi boc. nulluz ferruz in cruce eum tenuisset nisi caritas affuisset. Caritas etiam homīs tenet deum. Unde angelus ex parte dei dixit loth caritatē babenti. Festina & saluare ibi quia nō potero facere quidq̄z donec ingrediaris illuc Gene. xix. Et moysi dixit deus. Dimitte me vt irascatur furoz meus cōtra eos Exo. xxxij. ¶ Undecimo ex homīs trāsformatōe. Nam caritas transformat homines in deum. Ysal. Ego dixi dij estis & filij excelsi omēs sez ꝑ caritatem. Subleuat etiā homīes a terrenis & ad celum transfert. Est enim ignis subtilians crassa & omnez terrestreitatez ꝑsumēs Ezec. viij. Eleuauit me spūs inter celū & terrā. Spiritus amoz dei est. Quod figuratū

est in helya quē currus igneus subleua/uit ⁊ in paradisum transuexit. mj. Regū. ij Currus igne⁹ habēs duas rotas. ē amor dei ⁊ proximi. ¶ Duodecimo ex nobili ai me vestitōe. Est enim caritas vestis nu/ptialis ⁊ regalis que facit hoiem dignū nuptijs regis eterni. ⁊ q̄cunq; ea carz re/pellit tāq; indignus. Mathe. xxij. Amice quo. huc in. nō ha. ve. nu. Hec vestis est nobilissima. q̄ non de pilis animalium est facta. nec de visceribus v̄mium. sz de visceribus ihesu xp̄i. Hec ē tunica incon/sutilis ꝓpter quā xp̄c potius voluit scin/di ⁊ pforari q̄z ipa scinderet. Hec est tūi/ca polimita quaz iacob fecit ioseph filio suo. i. deus pater filio suo. quam frēs sui tinxerunt in sanguine. q̄ ꝓptez caritatez corpus xp̄i sanguine aspersuz fuit. Esaie lxij. Quare rubrum est vestimentū tuuz Hec est vestis regalis quā xp̄c omi xp̄ia no donat in baptismo qua solum filij re gis eterni vtunt sez soli veri christiani.

¶ Tredecimo ex suaui eius delinitōne. Nam caritas grauia facit leuia ⁊ aspe/ra suauia. Aug⁹ Omīa seua ⁊ immania prorsus suauia ⁊ ꝓpe nulla facit amor. Mathe. xj. Jugum enim meū suaue est et onus meū leue. s. amanti. alijz autem est ita graue q̄ ipm nesciūt baulare. q̄ bo/ne norunt q̄ caritatem nō habēt. Exem/plum huius ptz in iacob qui seruiuit pro rachel. xmj. annis. ⁊ videbant̄ ei pauci di es p̄ amoris magnitudine. Genes. xxix. Hoc etiam in amatorib⁹ mūdi apparet. q̄ p amore carnali mirabilia sustinēt. et omīa eis leuia vident. Vere ergo possu/mus dicere illud sap̄. vij. Venerūt mihi omīa bona pter cum illo. Et sic ptz secū dum. ¶ Tercō ponit̄ eiusdez legispiti q̄/dam alia questio ex p̄oribus extorta et eiusdem explanatio. Et hoc est. Ille aūt volens iustificare seip̄m id ē iustū osten/dere putās se ante hominez ⁊ nō ātē deū stare dixit ad ihesuz. Et quis est me⁹ ꝓxi/mus. Suspiciēs aūt ihes⁹ ⁊c. Hic poit̄ xp̄i respōsio ⁊ p exemplum explanatō. Ubi p q̄ndaz similitudinē ostēdit oēz hoiez eē ꝓxi/muz ac etiā inimicū. p̄sumi. n. pōt q̄ ille q̄ dēscēdebat ab hierlim in hiericho fuerit hie rosolomita. ⁊ p ꝓsequēs iude⁹ cuius ille samaritan⁹ q̄ erat inimic⁹ gētis iudeorū curā egit. ptrāseuntib⁹ leuita ⁊ sacerdote gētis sue. q̄ dict⁹ ē fuisse ꝓxim⁹ illi q̄ inci/dit in latrones. Suspiciēs ergo ihes⁹ in ce luz vt alios attētos ad audiēdum redde ret. ⁊ vt ostēderet q̄ oīs sapīa ⁊ doctrina de sursū a deo ē ait. Hō q̄dā de. ab. hie. in hie. ⁊c. Ira plana est ⁊ historia. Nam iter hierlim ⁊ hierico est q̄dam desertū oliz a latronibus frequētatū. Hierlim autez in monte sita est. ⁊ hierico in campestri/bus ita q̄ vadēs de hierusalē in hierico descendit. In hoc desertuz duct⁹ est ihes⁹ vt temptaret̄ a dyabolo ¶ Mistice aūt in ista similitudīe tria describunt̄. Prio describit̄ lapsus p̄mi p̄entis ⁊ totius ge/neris humani in illo. Et hoc est. Homo q̄dam. Secūdo ostēdit̄ defect⁹ legis et sa crificioz ve. te. ad liberatōz ip̄ius ibi. Ac cidit aūt vt q̄dam sacerdos. Tercō repa/tio ip̄ius p filiū dei facta insinuat̄ ibi. Sa maritan⁹ aūt ⁊c. Hō iste adā est ⁊ totū ge/nus humanū in eo. q̄ peccādo descendit ab hierlim. i. a paradiso terrestri ⁊ statu pa/cis ⁊ visiōis dei. q̄ ātēq̄z peccatū faceret oīa aderāt ei in pace. ⁊ pace pectoris ⁊ tē poris ⁊ oīm creaturaz potiebat̄. Hierlim ei visio pacis inter̄pat̄. Recedēdo ergo ab hierusalē descēdit in hierico. i. in defect⁹ multiplices et miserias humane nature et mundi quos quotidie experimur. Et ideo dicit descendebat quod est verbuz preteriti impfecti temporis ⁊ signat cōti nuatōnem p̄teriti ad p̄sens. Hierico āt luna inter̄patur. ⁊ significat mutabilita tem humane nature et mūdi. Qui icidit

in latrones.i.in demoniū poteſtates qa ab eis deuictus eſt.ij. ℣De.ij. ℟A quo enim qs ſupatus eſt huius ⁊ ſeruus ē. Qui etiam deſpoliauerunt eum.ſ.gtuitis donis nam hō peccando pdidit gtiam dei. vbi nota ꝓmum hominē ⁊ nos in illo triplicit̄er ſpoliatū ſm triplex veſtimentum qō p peccatū amiſit ſcz innocētie immortalitatis et gtie vel vtutis. ℣Job.xix. Spoliauit me gl̄a mea. quo ad ꝓmum. abſtulit coronam de capite meo. quo ad ſcōm. deſtruxit me vndiqz ⁊ peo. quo ad terciū. Et plagis ꝯpoſitus.q; vulneraverunt eum in naturalib⁹. ¶ Omia enī naturalia et potentias aīme ⁊ mēbra corpis vulnerata habem⁹ ⁊ ad malū naturaliter inclinamur. ℣Gen.vnj. Sensus enim ⁊ cogitatō humani cordis prona ſunt in malum ab adoleſcentia ſua. Quod ante peccatum nō erat. imo naturaliter inclinabat ad bonum ſicut modo ad malum ⁊ plus. Vbi nota q; homo in naturalib⁹ eſt triplicit̄er vulneratus ſm tres vires aīme naturales Vis enī ratōnalis ē p veri ignorantiam vulnerata. ℞cupiſcibil'p malicia ſiue cōcupiſcentia mali. irascibilis p impotētia boni. ⁊ ſic remāſit ei noſſe obtenebratum. velle maculatū. poſſe ōbilitatū. Hec ſunt ille tres lancee quas in cord̄ abſolō ioab id eſt dyabol⁹ infixit. Et ſic abierūt ſemiuiuo relicto. i. vita nature tantū relicta ⁊ illa diminuta ⁊ penoſa Et ideo talis vita eſt quaſi mors ⁊ taliter viuere ē q̄ mori Vnde cātamus. ℣Media vita in morte ſumuſ. Vitā autē gratie q̄ē vera vita abſtulerunt. Et attende q; abire dicunt nō ceſſādo a tēptatōnibus ſed inſidias occultando ℣Nam ꝓmum hominem in forma aſſumpta ſcz ſerpētis viſibiliter tēptauerunt. noſ autē inviſibiliter temptāt. ⁊ inſidias inviſibiles parāt. ℟Accidit aūt vt ſacerdos ꝛc. Hic notat defect⁹ ſacrificiorū i ſacerdote ⁊ legiſi leuita ad curatōz caſ⁹ hūani q; neqz aarō ſacerdos cū oībus ſacrificijs. neqz moyſes leuita frater ei⁹ cū lege potuerūt hoīem curare. ſed ſolū oſtē derāt vuln⁹. Et hoc ē qō dī. q; viſo illo p̄terijt. imo magis p trāſgreſſionē erupauerunt. ℣Romanoꝝ. qnto. Lex ſubintrauit vt abundaret delictum. Dicit autem p̄terijt quia lex venit ⁊ ſtetit vſqz ad tempus p̄fixum. deinde nō valēs curare abijt ſcz in aduentu filij dei. ℣Ro.vnj. Nam qō impoſſibile erat legi in q̄ infirmabat in carne. deus filiū ſuū mittēs in ſimilitudinem carnis peccati. ⁊ de peccato damnauit peccatum in carne. Vide etiā q; lex nō ad hoc data eſt p̄cogitative vt hoīem curaret. Et ideo dicit accidit. quod ꝓſueuimus dicere in his que nō p̄meditatē fiunt. vt dicit theophilus. ℣Nec īmerito ſacerdos ⁊ leuita nō potuerūt ſauciatum ſanare. cū ipi eſſent eodē mō ⁊ eodē vulnere vulnerati. Et iō neceſſe habebant ſicut p populo ita ⁊ p ſe hoſtias offerre. hebre.ix. Et hoc ē quod hic dicit. deſcendit eadē via. oportebat eni carere vulnere q; poſſit humanū genus ſauciatū curare. ⁊ iō ſequit. ℣Samaritan⁹ aūt q̄dam ꝛc Hic oſtēdit repatō būana facta p filium dei. q; ſamaritan⁹ q̄dā. i. xp̄c q; ſingularis ⁊ ſolus inventus eſt ad genus humanū liberandum. ℣Apoca. qnto. Et ego flebā multum. quia nō eſt inuētus. neqz i celo neqz in terra. neqz ſubtus terrā. qui aperiret librum ⁊ ſolueret ſignacula eius. Et ideo dicit quidam ſamaritanus. Samaritanus autem cuſtos interp̄tatur qui christus eſt. de quo ꝓpheta. ℣Niſi dom. cuſtodierit ciuitatem ꝛc. Dicit autem iter faciens q̄ſi ex ꝓpoſito veniens vt nos curaret. Venit autē in ſimilitudine carnis peccati. ⁊ ideo ſecuſ eum venit. quia in ſimilitudine Veniens autem factus eſt compaſſionis noſtre ſuſceptōne finitimus et miſericordie collatione vicinus. Unde ſequitur.

Et videns eum misericordia motus est. Aug⁹. Videns q̄dem eum iacentē non volentē.non currētem. ⁊ ideo misericordia motus est.q⁹ in eo nullū meritū inuenit quo curari dignus esset.sed ipe ō peccato dānauit peccatū i carne. Unō sequit̄ appropians alligauit vulnera eius īfundens oleum ⁊ vinū. Aug⁹. Et quid ē taz longinquū.quid est tam remotū. q̄z deo ab hoībus.īmortalis a mortalib⁹. iustus a peccatorib⁹.nō loco est longe sed dissimilitudine. ⁊ ideo appropiauit. Cuz enim haberet in se duo bona salicz iustitiam ⁊ īmortalitatem.⁊ nos duo mala .s. iniq̄tatem ⁊ mortalitatez.si vtrunq̄z malum nostruz suscepisset parū nobis profuisset ⁊ liberatore nobiscū opus haberz vt ergo hoc nō esset quod nos sed prope nos.nō est factus ille peccator sicut nos. sed factus est ille mortalis sicut nos.suscipiendo penam ⁊ nō culpaz. vt ⁊ culpā deleret ⁊ penam. Alligatō aūt vulnerū est cohibitō peccatoz que p vinū ⁊ oleū ꝓpescuit. nam in vino mordente vuln⁹ austeritas p̄ceptoz significatur. sicut in oleo misericordia ⁊ remissio pcti. Greg. In vino morsum discretōis adhibet. in oleo mollicie pietatis ¶ Der vinū mūdentur putrida.p oleū sananda foueantur. ¶ Discenda est ergo lenitas cū seueritate ⁊ faciendū est q̄dam ex vtroq̄z tēpamentū.vt neq̄z mīta austeritate exulcerētur subditi neq̄z nimia benignitate soluantur. ¶ Hoc figuratū est in eo q⁹ domin⁹ mādauit sumt̄ reponi in arca māna ⁊ vgam In māna dulcedo.in vga austeritas designat. Crisp. Uel vinū īfundit.i. sanguez passiōis ⁊ oleuz chrismatis. vt īdulgētia daret̄ p sanguinem ⁊ sanctificatio cōferret̄ p chrismatis vnctōz. Infuso itaq̄z vino et oleo imposuit eū sup iumētuz. Aug. Iumētuz ei⁹ ē caro.i qua ad nos venire dignatus est. Imponi iumēto est in ipam incarnatōnem cristi credere p cui⁹ fidez sanamur. Ambrosius. Uel iumēto īponit duz peccata nrā portat ⁊ p nobis dolet.j. ¶ De.ij. Qui peccata nrā ptulit i corpu.sup lignum. Theophilus. Uel impositus in iumētuz suū.i.in corp⁹ suū.mēbra sua nāq̄z nos fecit ⁊ participes corporis eius. Sequit̄. Et duxit eū in stabulū.i.in eccl̄am. Crisp. Est enī stabulū eccl̄a q̄ īnnere b⁹ mōi lassatos ⁊ sarcinis delictoz depssos suscipit venientes. vbi deposito onere peccatoz viatoz lass⁹ reficit̄ ⁊ refect⁹ salubri pascue repat̄. Et hoc est qō dr Et curā illi⁹ egit. Totū.n.q̄dq̄ ꝓrium ⁊ nocēs ⁊ malū est foris ē.q⁹ extra stabulu reqes oīs ⁊ salubritas īclusa ē. Am. Dz nō vacabat huic samaritano diu in terris tegere.redeundū.n.erat vnō descēderat. Unō sequit̄ Et alt̄a die ptulit duos denarios ⁊ dedit stabulario ⁊ ait. Curā illi⁹ habe. Quis ē iste alter dies nisi iste dnice resurrectōis de q̄ dictū ē. Hec ē dies quā fecit do. Duo aūt denarij sūt duo testameta.q̄ imaginē in se habēt regis et ni exp̄ssam.q̄z p̄cio vulnera nrā curant. q̄ data sunt stabulario.i.eccl̄e p̄latis ⁊ doctorib⁹ vt ipis pp̄lin pascant. Aug⁹. Uel duo denarij sunt duo p̄cepta caritatis.q̄ p spūmsanctū acceperūt apostoli ad euāgelizādum ceteris.vel pmissio vite p̄sentis ⁊ future. Sed quia multi p̄lati obseruant non solum p̄cepta sed etiā cōsilia ad que non tenent̄.ideo subdit. Et q̄cūq̄z superogaueris ego cum rediero reddam tibi.id est cum retribuam singulorz mercedes. His ergo p̄missis dom⁹ legisperitum interrogat subdēs. Quis horum videtur tibi proximus esse illi qui incidit in latrones. At ille dixit. Qui fecit misericordiā in illum. Neq̄z enim sacerdos. neq̄z leuita factus fuit proxim⁹ patientis .sed ille qui eius misertus est Inutilis enim est sacerdotij dignitas .

et legis sciẽtia nisi p bona opera ꝓfirmeẽ Et ideo sequit̃. Et ait hiesus. Vade et tu fac simili. Crisꝰ. Q.d. Si quem vides op pressum nõ dicas vtiqz neqz est. sed siue sit gentilis. siue sit iudeus. ⁊ ope ĩdigeat nõ cauilleris. ius habet auxiliꝝ quicunqz mala fuerit passus. Augꝰ. Ex hoc intelligimꝰ illum esse primũ cui vl exhibendũ est officiũ misericordie vel exhibendum esset si indigeret. Ex quo iam cõsequens est vt etiam ille a quo nobis viciſſiz hoc exhibendum est. primus noster est. primi enim nomen ad aliquid aliud est. nec quisquã dicit esse primus nisi primo. patet nullum exceptũ esse cui misericordie deneget officiũ. Quis nõ videat dicente domio. Benefacite his qui oderũt vos. Ambro. Nõ cognatõ facit primum sed misericordia. Et sic patet mistica expositõ ¶ Et ¶ Moraliter aũt ad edificatõez nostraz exponit̃ de peccatore. Nã iste sauciatus figurã peccatoris tenet ppt̃ septem mala q̃ ei p peccatũ mortale euenũt que in hoc sauciato ꝺsignãt ¶ Primũ ẽ descensus vel potius dejectõ scz nature. cõdicõis. ⁊ loci. Hãc triplicẽ dejectõem peccatoꝝ patit̃ ⁊ ppter peccatũ. Nã trãsfiguratur in bestiã. vt di. boe. ij. de con. psa. v. sic ingens. Hũane q̃ppe nature ista ꝓditio est vt tũc tantũ ceteris rebꝰ cum se cognoscit excellat. eadẽ tamẽ infra bestias redigat̃ si se nosse desierit. nã ceteris animãtibꝰ sese ignorare natura ẽ. hoĩbus vicio venit. Condicõ eius pessima ẽ ⁊ regioni vmbre mortis deputat̃. Hec oĩa patẽt in ꝑmis pentibus q̃bus peccãtibus natura coꝝ bona facta est mala. ⁊ senserũt se nudos. i. rebellionẽ in carne. Et ꝓdicõ coꝝ optima facta est mala vt q̃a nullo poterãt pati ab omĩbus paterent̃. ⁊ proiecti sunt de paradiso in hãc vallez miserie Hiere. ij. Vide q̃z malũ ⁊ amarũ est dereliquisse te dominũ deũ tuũ. Hoc deno tatur ibi. Descẽdebat. ¶ Secunduz est amissio pacis pectoris tempis ⁊ eternitatis. Peccatoꝝ enim in seipo habet bellũ quia cõscientia remordet. Job. ix. Quis resistit ei ⁊ pacem habuit. Cũ primo quẽ nõ diligit pacem habere nõ potest. Prouerbio. xvij. Inter supbos semper iurgia sunt. Pace eternitatis similit̃ priuatus est. Esa. lvij. Nõ est pax impijs dicit dominus Hoc notat̃ ibi. ab hierusalez que interꝑtatur visio pacis. ¶ Tercium est mutatõ scz libertatis. dignitatis ⁊ pĩguitatis. Nam qui erat liber fit seruus peccati. Johã. viij. Qui facit peccatũ seruus est peccati. Qui erat filius regis eterni. fit filius dyaboli. Johã. viij. Vos ex patre dyabolo estis. Qui erat diues id est pinguis vtpote particeps meriti christi ⁊ omniuz bonoꝝ que fiunt in ecclesia. fit omnino pauper cum nihil habẽs. Prouer. xvij. Est q̃si diues cum nihil habeat. ⁊ est quasi pauper cum in multis diuitijs sit. Hoc notatur ibi. in hiericho. quod interꝑtat̃ luna que semp mutat̃ ¶ Quartum est incursio maloꝝ scz culpe. pene et neqcie demonũ. Nã malũ culpe incurrit ꝓtẽnendo diuinã maiestatẽ. malũ penẽ incurrit cũ mortẽ aĩme ⁊ corpis q̃ est finis oĩm maloꝝ subeat ꝓdemnatus. Bap. ij. Morte ꝑpessima ꝓdẽnemꝰ eũ. Malũ neqcie dmonũ incurrit cũ ab eis neqt̃ tractatur. ⁊ eoꝝ ptãti subdit̃. Hoc notat̃ ibi Incidit in la. ¶ Quintũ ẽ expoliatõ innocẽtie gtie ⁊ vtutũ ⁊ oĩm bonoꝝ suoꝝ. Nam homo p peccatũ veste ĩnocẽtie exuit̃ quã ĩbaptismo iduit. gtia dei ⁊ oĩbꝰ vtutibꝰ puatur ⁊ omĩa bona sua auferunt̃ ab eo Matth. xxv. Ei aut̃ q̃ nõ habz ⁊ qd̃ habet auferet. ab eo. Hoc notat̃ ibi. Despoliauerunt eũ. Sextũ ẽ vulneratõ. ĩtellectꝰ uolũtatis ⁊ mẽoie ac oĩm potẽtiaꝝ aĩe. nã ĩfallacijs occupat̃ trãsitoria bõa diligit. ⁊ maloꝝ recordat̃. hoc notat̃ ibi. plagis ĩ.

¶ Septimū est pstratō. q; semiuiuus iacebat in terra. Jacet peccator quasi mortuus in terra. q; non sentit mala que īcurrit ⁊ bona que pdidit. non sumit alimentum anime ⁊ nō recipit medicinas sacramentorū ecclē. Hec enim tria sunt signa homis quasi mortui. s. nō sentire. nō comedere cibo. ⁊ non recipe medicinas. Et sic patz totū de euāgelio.

De epla Sermo XCI.

Abrahe dicte sunt pmissiones ⁊ semini eius. Gal. nj. Sup; apostol; pbauit p scripturas q; hereditas etna nō dat ex lege sz ex libera pmissiōe di. q; gratis eā repmisit abrae fore dādā in semine sua. Hoc idez supra īmediate pbauit p ꝓsuetudinē humanā q; ī testamētis fuat q; est. ¶ D; testamētū testib; ⁊ instrumento ⁊ morte testatoris firmatū nemo spnit aut alit ordinat q3 testator ordinauit. sed ordinatō testatoris habet rata ⁊ firma. Hāc ergo ꝓsuetudinē in epla hodierna applicat ad ppositū ⁊ p3 eā disputat. ⁊ p ea3 pbat q; hereditas etna dat ex libera pmissione dei ⁊ nō ex lege. ¶ In qua epla q̄ttuor facit. ¶ Primo supradictā cōsuetudinē hūanā ad suū ppositum aptat. s. q; ex pmissiōe di quā de; gtis fecit abrahe. ⁊ nō ex lege moysi dat etna hereditas. ¶ In pncipio eple Ecce ostēdit talē pmissionem esse ꝓfirmatā a deo. ⁊ pbat q; lex nō est aduersus talē pmissionē. nec eam euacuat ibi. Hoc āt dico testamētū ꝓfirmatū a deo. Tercō mouet q̄ndam q̄stionē ⁊ soluēdo ptractat ibi. Quid ergo lex propter transgressionem posita ē. Quarto mouet q̄ndam aliā q̄stionē ⁊ soluēdo errorē inde elimīat ibi. Lex ergo aduersus pmissa dei. absit. ¶ Prīo ergo adaptat p̄dictā ꝓsuetudinē hūanā ad suum ppositum di. Abrae dicte sunt pmissiones. q̄si di. Si humanū testamētū p testes roboratū manz ⁊ est stabile. multomagis pmissio dei q; mētiri non pōt. Sz abrae dicte sunt pmissiones a deo ⁊ semini eius. id ē pmissum ē abrae q; in illo ⁊ p illū q; de semine eius nasciturꝰ erat. omēs gētes debebāt benedictōez. gratie ⁊ glorie hereditare. Et hoc ē quod sequit. ¶ Nō dicit ī semībus q̄si in multis vt p multos debeat esse talis benedictō. sz quasi in vno. i. p vnū q; est xp̄c. talis benedictō debz gētibꝰ pro uenire. Et fit hic relatō ad rē suppositam in termīo semis. ⁊ nō ad sig̃ficatū. Et nota q; dicit pmissiones q; hoc pluries sibi deꝰ repmisit. vtz gen. xvj. xvij. ⁊. xvnj. Et sic patz pmū. ¶ Ecce ostēdit talē pmissionē eē ꝓfirmatā a deo. ⁊ pbat q; lex postea data moysi nō est aduersus talez pmissionem nec eam euacuat. ¶ Dicit ergo Hoc autē sz quod dictum ē supra q; solum in vno semīe abrae. i. xp̄o benedictō erat futura. dico. i. vacit affirmo testamētum ꝓfirmatū a deo eē eo modo quo deus potuit cōfirmare. q; iurādo p seipsuz cum nō haberz maiorē p quem iuraret. ¶ Hebre. sexto. Abrae promittens deus q; neminem habuit maiorez p quem iuraret. iurauit per semetipm. Genes. vicesimo secūdo. ¶ Per memetipm iurauī dicit dominꝰ. quia fecisti rem hanc ꝛc. benedicentur in semīe tuo omnes terre q; obedisti voci mee. Item confirmauit replicando promissionez. Facta est enī abrae repromissio in ysaac iterata ⁊ īiacob repetita. vt sic possent esse testes promissionis diuine. quia in ore duorum vel trium stat omne verbum ꝛc. ¶ Postq̄m probauit talem promissionem esse confirmatam a deo statim probat q; lex non est aduersus talem pmissionem nec eā euacuat. ⁊ ponit ad hoc duas ratōnes. quarum prima sumitur ex tempore datōnis legis. secūda ex ratōne ⁊ cā pmissiōis ibi

Nam ⁊ si ex lege hereditas. Dicit ergo. Si sic ꝓfirmatū est a deo ⁊ ob hoc nō facit ipm irritū lex ad euacuandā pmissionez. i. ita ꝙ pmissionē euacuet. q. d. qz illa facta est post q̄dringētos ⁊ xxx. ānos. supple a pmissione facta abrae. a natiuitate enī ysaac fluxerūt q̄dringēti anni. Et est ratō talis. Abrae facta est pmissio quā credens iustificat⁹ est vt dr ro. mj. Ergo cuz lex tot annis fuerit p⁹ pmissionē. nō potuit iustificare abraā vt fieret pmissio propter ipam. lex ergo p⁹ ea data non iustificauit abraā nec in ipa nec p ipaz accepit ⁊ meruit repmissionē. Ecda ratō est talis ad idē pbandū. Lex nō potuit irritare dictū testamētū cū fuerit tanto tpe subsecuta. qō si dicat imo ex lege est grā in psenti ⁊ eterna hereditas in futuro. hoc nō ē verū. Nā si ex lege hereditas eterna. ⁊ gratia in psenti habēda est. ergo nō ex repromissione. cū enī abraaz nō fuerit sub lege sed ante legē sequit ꝙ sit frustra⁹ pmissione. qz ex pmissione tantuz habere debebat. Et hoc ē qō subdit. Abrae aūt p repmissionē donauit de⁹. ⁊ nō p legē. donauit inquā ⁊ grām in psenti ⁊ etnam hereditatez in futuro. Ro. mj. Nō enim ex lege pmissio abrae ⁊ semi ei⁹ vt heres essz mūdi. In q̄ ostendit ꝙ non dat eterna hereditas ex sufficiētia meritoꝝ. sz magis ex liberalitate datoris eā pmittentis. Et sic patet scdm. Tercō mouet quādā q̄stionem q̄ talis ē. Si lex nō iustificat nō cōfert hereditatē eternā. qd ergo ē lex. i. ad quid data ē lex ⁊ que ē eius vtilitas. Et respōdet statim dicēs. ꝓpter trāsgressiones posita ē sz repmendas ⁊ coercēdas. Lex ei dicit a ligādo. vt ligaret freneticā naturam que ad omīa vicia prona erat Gene. vnj. Prona sunt sensus homis in malū ab adolescētia sua. Vl' ꝓpter trāsgressiones ꝙuertēdas. vt homo q̄ d̄ suis meritis ꝙfidebat accipet p̄cepta in q̄bus apte deficeret ⁊ sic quereret saluatorē. Et etiā ꝓpter trāsgressiones multiplicādas occasionaliter vt sic videntes manifeste ꝙ multiplicarent peccata clamarēt p saluatore habēdo ꝓpter hoc eni data ē lex dura tura nō sp sz donec veniret. i. in carne appareret semē scz abrae cui repmiserat dom⁹. ꝙ p ipm esset benedictio. Dicit aūt xp̄c semē qz p ipm ē radix ⁊ origo oīs boni. Esa. vj. Semē sanctū erit id quod steterit in ea scz in maria. Si ergo tantū debebat durare lex que fuit p angl'os ordinata tanq̄z p ministros ⁊ fuit data eorum ministerio patz ꝙ ē tempalis. vel p angelos vt dicit glo. i. p moysen et alios ministros dei q̄ angeli dicunt. Malac. ij. Labia sacerdotis cus. sciam ⁊ le. requi. de ore eius. qz angel⁹ dom̄i exercituuz ē. Ordinata dico in manu mediatoris. i. in potestate xp̄i vt q̄zdiu vellet starz lex. vn de nō erat stabilita simplicit. Math. vj Dom⁹ ē fili⁹ homis etiā sabbati. Deutero. xxxnj. In dextra ei⁹ ignea lex. Iste ergo mediator xp̄c est. q̄ est de⁹ ⁊ hō. ideo nō ē vni⁹ nature. sz duas naturas habuit in se scz diuinā ⁊ humanā. ⁊ hoc valde ꝙuenient qz ipe debebat inē deū ⁊ hoiez mediare. iō cū vtroqz debuit ꝙuenientā hrē. Aug⁹. Mediatorē inē deū ⁊ hoiem optet aliq̄d hr̄e sil'e deo. ⁊ aliq̄d sil'e homibus ne in vtroqz sil'e homibus longe fieret a deo. aut in vtroqz sil'e deo longe fieret ab homibus. De⁹ aūt vn⁹ ē. i. q̄zuis mediator iste sit de⁹ et hō ē tamē vn⁹ de⁹ ⁊ nō sunt pl'es dij. Iste ergo mediator facit pacē inē deū ⁊ homiez ⁊ inē diuersos pl'os sil'. reducēs eos ad vnam fidē ⁊ ad vnā eccl'az ⁊ ad vnā legē euāgelij. q̄ate diuersas leges habebāt. nā gētiles hēbant legē natē ⁊ iudei legē moysi. Lex aūt euāgelij ꝙtinet decalogū moysi ⁊ legez natē ⁊ vtriqz multa supaddit et mlta resecat nam a lege moysi resecat cerimonialia.

a lege autē gentiliū supstitiōes de cultu ⁊ latria deoꝝ ⁊ veneratōe creaturaꝝ. Sic ergo mediatoꝛ iste omīa reduxit ad con/cordiaꝫ. Ephe.ij. Ipe enī est paꝛ nostra q̄ fecit vtraqꝫ vnū. Et nota hic quomō de/bemus eū reuereri ⁊ honoꝛare cū ipe sit rex noster ⁊ legifer noster. ⁊ iudex noster omībus his ꝙsueuerūt hoīes magnā re uerentiā exhibere. Nota etiā hic de sara cenis q̄ntā reuerentiaꝫ faciūt machame to q̄ dedit eis legē ⁊ iudei moisi. ⁊ miseri xp̄iani nō diligūt regē eoꝝ. nō honoꝛant legifeꝝ suū. nō timēt iudicē suū. nō remu nerāt aduocatū suū ⁊ nō recognoscūt be neficiū mediatoꝛis sui. Et sic ptz terciuum

¶ Quaꝛto mouet quādaꝫ aliaꝫ q̄stionē dicēs. Lex ergo aduersus ꝓmissa dei. q̄si diceret. debebat dari benedictō ⁊ gratia q̄ ꝓmissa erat in semīe abꝛae ꝑ quā iusti/ficatio peccatoꝛis fieret ⁊ data est lex trās gressionum multiplicatia ⁊ maledictōꝫ ⁊ iram dei nō obseruantib⁹ inducens c⁹ obseruatoꝛes nō inueniebant ergo vide tur q̄ lex sit data ꝙtra id quod de⁹ ꝓmi/sit abꝛae. Sed ipe soluit dicēs. Absit sez q̄ hoc sit verū. imo lex est oꝛdinata i pro missionem. quod ꝓbat. qꝛ si lex data esset que iustificaret vel viuificaret. nūc lex es set cōtra ꝓmissionē. quia ipam euacuaꝫ cū ex lege nature esset iusticia. sic enī oēs quererēt legē cū i ea iustificarēt. ⁊ sic pos/set ꝙtingere q̄ nullus ꝑ semē abꝛae iusti/ficaret vel saltim q̄ multi nō iustificarēt. Et tūc lex directe esset ꝙtra ꝓmissionē. q̄ dictū est q̄ in semīe abꝛae oēs debebant benedici. qꝛ ergo lex nō iustificat sed con clusit scriptura. i. lex scripta omīa esse sub peccato. i. ostēdit oīa esse sub peccato. et peccatoꝛē ex hoc lex oꝛdinat ad ꝓmissiōꝫ vt ꝓmissio de iustificatōne ⁊ hereditate habenda daret credētibus nō ex opibus legis. sꝛ ex fide hiesu xp̄i. i. in iesu xp̄o ha/bita. ⁊ sic nec ꝓmissio legi. nec lex ꝓmissi/oni aduersat. Et sic ptz q̄rtū

¶ Moꝛaliter aūt ad edificatōꝫ nostrā nota circa ꝓ mam ꝑtem epl̄e vt dicit aplūs q̄ qui filij sunt abꝛae scz ꝑ sanctā imitatōꝫ benedicē tur cū fideli abꝛaam. ⁊ ideo si volumus hāc benedictōnem possidere. imitemur opa abꝛae. qꝛ non filij carnales abꝛae be nedicēt nisi fuerīt euꝫ in fide ⁊ opib⁹ imi tati. Math. vnj. Multi veniēt ab oꝛien te ⁊ occidēte ⁊ recūbēt cū abꝛaaꝫ ysaac et iacob in regno celoꝝ. Filij aūt regni ejci entur in tenebꝛas exteꝛioꝛes. ¶ Y ¶ Imi temur ergo abꝛaā in octo maximis vtu/tib⁹ quas habuit. Primo imitemur eū in ꝑfecta fide quaꝫ de vnitate ⁊ trinitate dei habuit. qꝛ tres vidit ⁊ vnū adoꝛauit Gen. xviij. Et quā habuit de incarnatōe filij dei. Gen. xv. Credidit abꝛaā deo ⁊ re est ei ad iusti. Quā fidē ostēdit dum fecit eleazaꝛ iurare ponēdo manū sub femoꝛe suo. q̄ accipet ysaac vxoꝛeꝫ de cognatōe abꝛae. In quo ostēdit q̄ ō femoꝛe suo ali quis maioꝛ debebat nasci q̄ deus erat ꝑ ipm sicut ꝑ deū fecit eum iurare. ⁊ qꝛ oēs saluant ꝑ fidem iesu xp̄i que ꝓmo fuit in pectoꝛe abꝛae. ideo anime sanctoꝝ dicūt requiescere in sinu abꝛae. i. in luce ⁊ req̄e visionis quā abꝛaam ꝙsecutus est ꝑ fidē qꝛ visio succedit fidei. Lu. xvj. Factū ē au tem vt mo. mē. ⁊ poꝛ. ab an. in si. abr. Ha/buit etiā fidem viuā qꝛ ipam ꝑ opa ostē/dit. Nostra aūt fides est valde imꝑfecta qꝛ si ꝑfecte crederem⁹ nō peccaremus. j. Johā. nj. Qui credit in illuꝫ non peccat. Propterea apostoli petebant dicentes Domīe adauge nobis fidē. lu. xvij. Un/de spūs dicit mundū arguere de peccato qꝛ nō crediderūt in xp̄m. vt patz iob. xvj Est etiā fides nostra moꝛtua. qꝛ ipam ꝑ opa bona nō manifestamus. Jaco. ij. Fi/des sine opibus moꝛtua est. Et sic ꝑ fidē quā habemus nec a mal' declinam⁹ nec bona opamur. Hec. n. duo facit fides ꝑ/

fecta scz declinare a malo ⁊ facere bonuz Hanc fidē habuit abraam ⁊ iō reputatū est ei ad iusticiā. ¶ Ecdo imitemur euz in vera spe. Nam cū esset centenarius et similit sara. non ē infirmatus in spe sz veraciter sperauit habere filiū quē deus ei ꝓmiserat. Ro. mj. Qui cōtra spem ī spez credidit. vt fieret pater multaꝝ gentium Glo. Spes ꝓ fm naturā fuit dū de iuuencula fm naturā sperauit sobolez. nec tamē habuit. modo ꝓtrariuz isti spei sperauit scz vt vetulus de vetula ⁊ sterilt de sterili generaret. In vera aūt spe mirabiliter deficit mūdus Non. n. ꝓfidit de dei ꝓuidentia. q̄ dat iumētis escam ipoꝝ et pul. coꝝ. inuo. eū. psal. Et iō nō abstinz ab iniustis lucris. Itē nō cōfidit de dei misericordia q̄ omnib⁹ offert veniaz ⁊ iō confiteri nō curat. Mathe. xvnj. Quotiens peccabit in me frater meus ⁊ dimittaz ei vsqz septies. Dicit illi iesus. Nō dico tibi vsqz septies sz vsqz septuagies septies Idem in eodē. ix. Euntes discite q̄d ē misericordiam volo ⁊ nō sacri. Item nō cōfidit de dei potētia vt sustentet hominez in penitētia faciēda. ⁊ iō penitētiam nō curat facere. Cōtra quod esa. xl. Qui sperant in dño mutabunt fortitudinem.

¶ Tercō imitemur eū in abundanti caritate q̄ apparet in eo q̄ ꝓmus cepit pegrinis hospitiū exhibere. Item in eo q̄ valde obmixe ꝓ sodomitis orauit. ⁊ dicas q̄ modo orauit incipiēs a q̄nquagita vsqz ad decem. vt ptz gen. xvnj. In caritate mirabiliter deficit mund⁹. q̄ oēs q̄ sua sunt q̄runt. ⁊ nō inuenit hodie dilectō ī patre ad filium. Hodie regnāt in mundo duo amore .s. amor inordinatus vsqz ad cōtemptū dei. ⁊ amor ꝓprius vsqz ad ꝓsummatōz xpi. Et ratō huius est q̄ quātum abūdauit iniqtas refriguit caritas. Osee mj. Maledicū ⁊ mēdacū ⁊ homicidiū ⁊ furū ⁊ adulterū inundauerunt ⁊ sanguis sanḡnem tetigit. ¶ Quarto imitemur eum in ꝓfecta obediētia q̄ patz ī eo q̄ ad vnā vocē domī egressus est ḋ terra ⁊ de cognatōe sua ⁊ reliqt patriā ⁊ parētes. Idē ptz in eo q̄ ad mandatū dnī voluit vnicū filiū immolare. Cogitem⁹ q̄nta obedientia fuit ista ⁊ apparebit imꝑfectio nostre obedientie ad deū q̄ tota die clamat vt mūdanis renunciem⁹. ⁊ mundum fugiamus. q̄ totus mund⁹ in maligno positus est. ⁊ nihil ꝓdest. Tota die clamat dominꝰ. Agite pniam. math. nj. Tota die clamat vt vitemus ꝓsanḡneos ⁊ pentes. q̄ inimici hoīs domestici ei⁹ Et si aliq̄ sunt q̄ mūdanis renūciāt ⁊ relīquant patriā ⁊ pentes. faciūt sicut vxor loth q̄ retrospexit. ita q̄ cor de sp sunt circa mūdana ⁊ ꝓsanḡneos ⁊ notos. Cōtra quos dictū est abrae. Egredere de terra tua ⁊ de cognatōe tua. Cum tamē iam esset egressus ⁊ habitaret in charrā In c⁹figura mādatū est in lege q̄ ab aīmali immolādo deberet amputari vesicula gutturis ⁊ ꝓjci. q̄ hō dedicās se deo debz ꝓjicere ydolorū mundanoꝝ ¶ Quīto imitemur eū in pacifica ꝓuersatōe. Und ad loth ait. Ne q̄so sit iurgium inter me ⁊ te Ecce vniuersa terra coram te est. si tu ad sinistram ieris ego dextrā tenebo ꝛc. gen. xnj. Hac pacifica cōuersatōne oīno ⁊ totaliter caret mūd⁹ imo ꝓtinus guerris hoīes ꝓsumunt. ⁊ bona ipoꝝ deuastātur ⁊ aīme pdunt. Cui⁹ rō est q̄ pdita pace aīme ad deū nulla pace potit hō. Job ix. Quis resistit ei ⁊ pacē habuit. Sed si hō haberet pacez cū deo ⁊ ambularet in via dei. de⁹ daret sibi oēm pacē. Baruc. nj. Si in via dei ambulasses. habitasses vtiqz in pace sup terram ¶ Sexto imitemur euz in spūali circūcisione q̄ p carnalem eius circūcisionez figurata ē. vt scilicet act⁹ ⁊ opa nostra circūcidamus. Hiere. mj. Circūcidimi dnō viri iuda. Hac

circūcisione mirabilr ĩdiget mūd⁹ q: tot⁹ est dissolutus ⁊ in vestib⁹ ⁊ ĩ domib⁹ et ĩ ludis ⁊ in omĩbus operibus suis. Et ĩō xp̃c volut circūcidi vt in eo oēs xp̃iani spūaliter circūcidant. ¶ Septimo imite mur eum in humilitate p̃funda. q: cū esset ita pfect⁹ ⁊ singularis amicus dei. ita vt de eius semĩe p̃mitteret nasciturū filium suū. tamen ĩ nullo supbiuit. sed magis est coā deo humiliat⁹ dicēs. loquar ad dominū meū cū sim pul. ⁊ ci. gen. xviij. Peccato: autē nihil penitus habēs supbit. Qui enī deum nō habet q̃ est omĩa omĩno nihil habet. Eccle. x. Quid supbist ter. ⁊ ci. ¶ Octauo imitemur eū ĩ plena liberalitate. q: regi sodomo: ĩiuste expoliato gratis succurrit cū vernacul' suis et excupauit homĩes ⁊ p̃dam ⁊ de omĩbus nihil recipe voluit. vt patz ge. xiiij. Sic ⁊ nos g̃tis iuuare debem⁹ violent' oppressos. ⁊ eripe eos de manu violentorum. Job. xxix. Cōterebaz molas iniq̃ ⁊ de dētibus illius auferebā p̃dam. Ez heu hodie totus mund⁹ venalis est. nec inuenitur q̃ gratis vel amore dei velit miseris assistere. etiam sacramēta ecclesie ⁊ patrimonĩū crucifixi vendunt pecunia q̃ est maximū malū ⁊ pducēs ad detrimentū ⁊ pditoz. Actu. viij. Pecunia tua tecum sit ĩ pditoz quoniā donū dei existimasti pecunia possideri. Et sic ptz totū d̃ epl'a.

¶ Dominica decima q̃rta de eū̃gelio

Sermo XCII.

Dum iret iesus in hierlim trāsibat p mediā samariā ⁊ galileaz. lu. xvij. Sicut dicit aug⁹. Magn⁹ vbiqz iacebat egrotus. Totū q̃pe genus humanū egrotū valdē iacebat ĩ morte spūaliť ⁊ corpaliť. nec aliq̃s repiebatur q̃ posset ip̃m sanare nisi filius dei. p̃s. Misit v̄bum suū ⁊ sanauit eos. Propter ecclia clamat dicēs. Media vita ĩ morte sumus quē querim⁹ adiutorē nisi te domĩe. Venit ergo fili⁹ dei ⁊ sanauit oēs q̃ ad ip̃m accesserūt. Lu. vj. Virtus de illo exibat ⁊ sanauit oēs. Et sicut tūc oēs sanauit. ita quotidie sanat oēs q̃ volūt in ip̃m credere. Denari⁹ q̃p pe numer⁹ est pfectus numer⁹ vltra quē nō pcedit sz omnē p̃tinet numez ⁊ sig̃t q̃ oīs multitudo hominū p ip̃m xp̃m sanata est. q̃ p trāsgressionē decalogi sunt ĩfirmi. In hoc enī miraculo vniuersitas peccatoz intelligit p xp̃m fore sanata. et corporaliť ⁊ spūaliť sicut ĩsti vtroqz mō sūt sanati vt sancti dicūt. Ez pauci hoc magnum beneficiū recognoscūt. nā de decē mūdatis solū vnus rediit grās referens iesu. ¶ Circa hoc miraculum euāgelista q̃nqz ponit p ordinē. Primū est decez leprosoz xp̃o in hierlim pgenti occursus et obuiatō. In p̃ncipio euāgelij. Secūduz est clamor ip̃oz atqz postulatō ibi. Quiste. a lon. ⁊ le. vo. di. Tercium est ip̃oz clamantiū exauditō ⁊ curatō ibi. Quos vt vi. dixit. Ite osten. vos sa. Quartū ē vnius mūdatoz regratiatō ibi. Un⁹ aūt ex illis vt vi. q: mun. est. Quintū est reliq̃z nouē exp̃bratō ⁊ regratiātis commēdatio ibi. Respōdēs aūt ies⁹ dixit nōne decez mūdati sunt ⁊ no. vbi sunt. vsqz ĩ finē ¶ Prio ergo ponit occurs⁹ lepsoz ad iesuz in hierlim pgentē. Et hoc est. Dum iret iesus in hierlim ꝛc. Lrā plana est. Nota ergo hic q̃ttuor loca. s. hierlim p quā intelligit celestis patria. interp̃tat enī visio dei siue pacis. Samaria q̃ interp̃tat custodia. q: custodire nos debem⁹ a mlĩis Galilea que iterp̃tat rota siue trāsmigratio. q: cauere nos debem⁹ a rota fortune ⁊ de vitijs ad v̄tutes. ⁊ de mūdo ad celū transmigrare. Et castellū p q̃d eccl'a militans ītelligit munita v̄tutib⁹ ⁊ custodia angeloz. Debem⁹ ergo trāsire p fama-

riam.i.p custodiā nostri ⁊ sensuū nostro
rum.⁊ p galileā.i.p cautelā fortune ⁊ trās
migratōem ō vicijs ad vtutes.⁊ intrare
eccl'am p fidē ⁊ caritatē. Et tandē ire cum
iesu ad hierl'm.i.ad visionē dei. Et sic ptz
ꝓmum. ¶ Ecce ponit clamor lepsorum
atq; petitō ¶ Ubi nota q̄ p lepro
sos istos signant peccatores volentes a
domīo curari.q̄ debēt quiq; facere q̄ isti
fecerūt si volūt aīme ꝓsequi sanitatē.
Prīo nāq; debēt deo occurrere ⁊ ei cor
dis ostium apire.q; ipe stat ad ost. ⁊ pul.
volēs ad nos intrare.vt dr apoca.mj. Et
q̄ntum ōbemus ei occurrere. Certe parū
Bern. O homo nō oportet te mare trās
natare.nō transalpinare terrā.sz vsq; ad
cordis ostium ⁊ oris occurrere domino
tuo.vsq; ad cordis ꝓpunctōz ⁊ oris ꝓfes
sionem. Et hoc notat ibi. Occurrerunt.
¶ Ecce debēt firmū ꝓpositum bōi ha
bere.q̄ notat ibi steterūt. Steterūt enim
in ꝓposito p boni cōceptōez. Hoc enī ne
cessario peccator ꝓtendus ōbet habe
re scz firmū ꝓpositū abstinendi a malo ⁊
faciēdi bonū. Exod.xv. Stetit vnda flu
ens.i.peccator quasi vnda maris fluens
⁊ effluens.q; tunc stat quando habet fir
mum ꝓpositū abstinēdi a malo.⁊ pseue
randi in bono ⁊ hoc fit quādo ꝓgregati
sūt abyssi peccatoris ī medio maris. id ē
amari cordis p ꝓsideratōz ⁊ cōpunctōz.
Esa.xxxvnj. Recogitabo tibi oēs annos
meos in amaritudine aīe mee ¶ Tercio
debēt habere de peccatis q̄ fecerūt vere
cundiam ⁊ ꝓfusionē. Et hoc notatur ibi
Ad longe. Lu.xvnj. Pdubli.aūt alon. stās
no.ocu.ad ce.le. Idem ptz de magdalēa
q̄ stans retro nō audebat ante accedere.
Eccle.mj. Est cōfusio adducēs peccatuz
⁊ est cōfusio adducens gratiā ⁊ gloriam
Adulti volūt cōuerti ad deū ⁊ nullā cō
fusionem de peccatis assumūt imo veni
unt ad cōfessionem ridēdo. Hiere. tercō

Frons mulieris meretricis facta est tibi
noluisti erubescere. ¶ Quarto ōbēt ha
bere deuotaz ⁊ lacrimosam oratōz. Hoc
notat ibi. Leuauerunt vocē suā. Tren. ij.
Leuemus corda nostra cū mānibus Job
q̄nto. Voca si est q̄ au.⁊ ad aliquē sācto
rum cōuertere. Aug⁹. O si possem⁹ ho
mines excitare ⁊ cū illis piter excitari.vt
tales essemus amatores vite ꝑmanentis
q̄les sunt illi vite fugientis. Si homines
tantū desiderarēt mundari a lepra spūa
li sicut a corpali cito essent mūdati ⁊ grā
dia p illa facerēt.mj. Reg.v. Et si rē grā
dem dixisset tibi ꝓpheta certe facere de
bueras. Peccator enī valde indiget san
ctos orare.cum ipe sit spūs vadens scz p
seipm.sz nō rediens scz p seipm. Und ni
si pcibus sanctor iuuaret nunq; de pec
cato exiret. Et ideo peccatores quotidie
ꝓcurrunt.q; eccl'a quotidie pro eis orat.
In cuius figura mandatus est in lege q̄
lepsus p quē peccator intelligīt deberet
clamare ⁊ se immundū dicere. ¶ Quin
to debēt veram ꝓfessionē habere de xp̄o
⁊ discretam petitōz ad ipm ꝓfitētes ⁊ di
centes. Jesu p̄ceptor miserere nostri. Q;
debēt ꝓfiteri q̄ iesus est saluator hoīm.⁊
p̄ceptor cui omīs creatura obedit ad nu
tum a quo nihil aliud debent petere nisi
misericordiā ⁊ gratiam suam. ps. Miser
rere mei deus ꝑm magnā misericordiaz
tuam. Cū enim peccator sit totus plenus
malis.⁊ vacuus bonis.nihil ē magis mi
serum q̄z peccator.⁊ nihil est miserus vt
dicit augustin⁹. Peccatore nō miserāte
seipm.⁊ ideo abissus miserie peccatoris
debet abissum diuine misericordie inuo
care.ps. Abissus abissum īuocat. Quia
misericordia dei respicit miseriam pecca
toris. Et sic patet scd̄m. ¶ Tercō pōtur
ipor clamantiū exaudito ⁊ curato. Ubi
nota q̄ttuor vba domini.s.vidit.dixit.ite
⁊ ostēdite. Vidit miserādo.dixit p̄cipien

do ⁊ ꝓfulẽdo. ite obediẽdo. ostẽdite vos sacerdotib⁹ peccata ꝓfitẽdo. Istis q̃ttuor modis sanat̃ peccator a lepra anime.

¶ Primo enĩ oportz q̃ de⁹ respiciat peccatorẽ cui⁹ respect⁹ penetrat cor sicut aspect⁹ basiliſci penetrat vſqz ad cor ⁊ interficit hominẽ. sic respectus dei penetrat vſqz ad cor ⁊ dat vitam anime. Sic respexit dominus petrũ. ⁊ ĩo ſtatim egreſſus foras fleuit amare ⁊ reuixit qui erat mortuus. Hoc eſt p̃mũ ⁊ optimũ in iuſtificatõe peccatoris. qđ ſi hoc de⁹ non facit peccatori indurat̃ ⁊ nunq̃z ꝓuertit. ⁊ phuiõi ſubtractõz de⁹ đr cor peccatoris indurare. Exo. mj. Ego ĩdurabo cor pharaonis. Ecđo oportet q̃ peccator recipiat ꝓſilia ⁊ p̃cepta đi. vt ſciat quõ ⁊ q̃d debeat agere. ⁊ a malis cauere. q⁹ vt đr iob xxxvij. Dẽs q̃ppe inuoluimur tenebris. Et ĩđo oportet vt a deo inſtruat̃ de ſalute ſua. Et ob hoc filius dei deſcẽdit de celo vt nos vitatẽ doceret. Joh. xvnj. Ego in hoc nat⁹ ſum ⁊ ad hoc veni in mũdũz vt teſtimoniũ phibeã veritati. Jtẽ cuz ſine fide impoſſibile ſit placere deo. ad hebre. xj. Fides aũt ex auditu ⁊ p̃ vbum dei habeat̃. vt dicit̃ ro. x. Neceſſario oportet boiez inſtrui ſi vult ſalutez ꝓſequi. Et ĩõ xp̃c diſperſit aplos p mundũ vt homies docerẽt. Adar. xvj. Euntes in mundum vniuerſũz p̃dicate euan. Propterea dicebat aplis actuũ. xx. Nõ enĩ ſubterfugi quo min⁹ annũciarem vobis omẽ cõſilium dei.

¶ Tercõ oportz q̃ peccator p⁹ q̃z eſt inſtruct⁹ obediat p̃ceptis dei ea obſuando. Johã. xnj. Si hec ſcitis beati eritis ſi ea feceritis. Mathei. xvnj. Si vis vitã ingredi ſerua mandata. Eccleſ. vnj. Qui cuſtodit p̃ceptum nõ expiet quicq̃z mali. Ergo p obſeruatõz p̃ceptoꝝ hõ cõſequit vitã ⁊ gloriam. ⁊ vitat mala et penas inferni.

¶ Quarto optet vt ſubijciat ſe peccator miſtris eccleſie. ⁊ accipiat ab eis eccleſiaſtica ſacramẽta. quia q̃muis hõ eſſet inſtruct⁹ de fide ⁊ obſeruarz p̃cepta legis. niſi accipet eccleſiaſtica ſacramẽta nõ ſaluaret̃. Johã. nj. Niſi quis renatus fuerit ex aqua ⁊ ſpũſancto non põt intrare regnũ dei. Hoc xp̃c oſtendit in ſauciato. quez nec ſacerdos nec leuita id eſt nec ſacrificia nec lex ſanare potuerunt ſed ſamaritan⁹. i. xp̃c ſanauit eũ infundendo vinũ ⁊ oleuz. i. exhibẽdo eccleſie ſacramẽta. q⁹ q̃zuis deus aliter poſſet ⁊ ſine ſacramẽtis homies ſaluare. tamẽ hoc ſibi ſic placuit. Ordinauit enĩ vt nullus ſine ſacramẽtis ſaluet̃ que efficaciaz habent a paſſione xp̃i. cuius vtus nobis nõ aliter applicat̃ niſi mediantib⁹ ſacramentis. In cuius figura iſtis lepſis mũdatis mãdauit vt oſtenderẽt ſe ſacerdotibus. q⁹ peccatores debẽt ſe p̃ veram ⁊ puram ꝓfeſſionem oſtẽdere ſacerdotibus ⁊ recipe ab eis eccleſie ſacramẽta. Can. ij. Oſtende mihi faciem tuã. i. conſcientiaz tuam. ſo. vo. tu. in au. m. ſ. p̃ veram confeſſionem. Eccle. mj. Presbitero humilia aĩmaz tuã. Et ſic mundat̃ homo a lepra aĩme. Sed attẽde q⁹ đi. q̃ dum irent mundati ſunt. Vbi notandũ q̃ poſtq̃z peccator recipit reſpectũ dei ad cor. p̃ quez dolet de peccatis ⁊ ꝓponit in poſterũ abſtinere ⁊ bene agere. ꝓponit etiaz recipe eccleſie ſacramẽta. ſtatim anteq̃z facit ĩ ipõ ꝓpoſito deus abſoluit eum ⁊ mundat a culpa. ⁊ ſi ſtatim moreret̃ nõ iret ad ĩfernum. Et tãta poſſz in eo eſſe ꝓtritõ q̃ abſolueret̃ a culpa ⁊ a pena ſicut fuit in magdalena. nihilomin⁹ oportz q̃ talis quãtũcunq̃z ꝓtritus cõfiteat̃ ⁊ recipiat eccleſie ſacramẽta ſi aſſit facultaſ. q⁹ nõ fuit ei dimiſſa culpa. niſi cũ ꝓpoſito ea recipiẽdi cum poſſet. ꝓpterea patz q̃ in virtute ſacramentoꝝ fuit ei dimiſſum peccatuz. q̃a nanq̃z habuit ꝓpoſitũ recipiẽdi ſacramẽta. ideo fuit a peccato abſolutus. Sed vt

dicit philo. ppter vnūqdq3 ⁊ ip̄m magis
Si ergo ꝓpter ꝓpositū recipiēdi eccl̄e sa
cramēta peccator absoluit ergo ip̄m ab/
soluūt eccl̄e sacramēta. ⁊ multomagis in
sumptiōe sacramētoꝝ peccator absoluit
q3 in ꝓposito ea sumēdi Et ideo nisi ea re
cipet esset mēdax. nō faciens qđ domino
in corde ꝓmisit. ⁊ ꝓpterea si ip̄e pō ea nō
facit qđ deo ꝓmisit. ⁊ deus reuocat qđ i/
dulsit. q3 frangēti fidem fidel frangit ⁊ ei
dem. vt dicūt iura. Et nota q3 in hac pec/
catoris iustificatiōe ḡttuor cōcurrūt que
sunt gratie infusio. motus liberi arbitrij
ad bonū. cordis ꝓtritō de malo. ⁊ pecca/
ti dimissio quo ad culpaz p̄s. Cōmouisti
terrā scz p gratie infusionem. ⁊ ꝓturbasti
eā scz p cordis ꝓtritōz. sana ꝓtritōes eius
scz p peccati remissiōz. q3 ꝓmota est. s. p li
beri arbitrij assensionē Ez si peccator in
ip̄a cordis ꝓtritōne absoluit anteq3 pue
niat ad sacerdotē vt hic innuit q3 dū ret
mundati sunt. qđ facit postea sacerdos
⁊ a quo absoluit eū Ad hoc dicēdū q3 so
lus deus absoluit peccatorē a culpa i ip̄a
cordis. ꝓtritōne. Esa. xlvj. Ego sum q3 de/
leo iniqui. tu. ppter me. Sacerdos autez
ostendit eū absolutū. Absoluit etiam eū
a pte pene vtute clauiū. Hoc sic ꝓmunit
soluit. Sed hoc nullo mō videt sufficien
ter dictū q3 xp̄c nō dixit petro quemcūq3
ostēderis absolutū sed quēcunq3 solue/
ris. vt dicit mat. xvj. similit iob. xx. nō di/
xit quoꝝ remiseritis penas peccatorum
sed quoꝝ remiseritis peccata ꝛc. Item di
ctum est hic īmediate supra q3 in virtute
sacramentoꝝ q3 ꝓferunt a sacerdote tāq3
a dei mīstro. que etiā in vbis a sacerdote
platis ꝓsistunt. que peccator ꝓponit su/
mere remittit ei peccatū. Et ideo dicēduz
q3 sacerdos ministerialit ⁊ instrumenta
liter peccatorē a peccato absoluit ⁊ nō so
lum ostendit absolutū. Est enī sacerdos
minister dei ⁊ eius instrumentū anima/
tum. Et hoc optīe ostendit xp̄c in lazari
resuscitatiōe p quem peccator rediens ad
dei ḡtiam designat. quē xp̄c solus a mor
tuis reuocauit. sed aplis mādauit vt eū
solueret. Et sic patet q3 lazarus fuit a cri/
sto resuscitatus. ⁊ ab aplis absolut9. Si
milit est in iustificatiōne peccatoris. quē
solus deus resuscitat a morte culpe red/
dens ei gratiam suā. sed sacerdos absol/
uit eum a catenis peccatoꝝ q3bus p tali
culpa ligatus tenebat. Exemplū rex vel
potestas in cōsilio absoluit malefactorē
q3 tenet in carcere in catenis ⁊ ministri re
gis vadūt ad carcerem ⁊ ex pte regis ab/
soluūt eum a carcere ⁊ catenis. ⁊ remittūt
eū in domū eius ⁊ reddūt ei omia bona
sua. Sic facit sacerdos q3 tanq3 minister
dei absoluit peccatorē a catenis pcatoruz
⁊ reducit eum in ecclesiā dei ⁊ reddit sibi
bōa sua q3 āte peccatū fecerat ⁊ facit eum
pticipem omniuz bonoꝝ q3 fiunt in eccla
⁊ dat ei cibū vite manducare. s. corp9 xp̄i
⁊ docet eum quō debeat viuere ⁊ in via
dei ambulare ⁊ stare. Et sic patet q3 mag̃
habet sacerdos facere in iustificatiōe pec
catoris. ⁊ nō solū eum ostēdere absolutū
Et sic p ea que dicta sunt. duo errores eli
dunt. Primus est hereticoꝝ q3 dicūt nl̄
lum mūdari a peccato nisi p impositiōez
manus. cū tamē deus in ip̄a ꝓtritōe cor
dis peccata dimittat. Secūs est paupe/
rum de lugduno dicentiū nō esse necessa
rium sacerdoti ꝓfiteri q3 q3libet bon9 cri/
stianus est sacerdos. Et sic patet terciuz
Quarto ponit vnius de mūdatis re/
gratiatō. q3 vnus ex illis vt vidit q3 mun
datus esset regressus est. Ubi q3ttuor no
tant. Primū est beneficij pcepti reco
gnitō. q3 vn9 vt vidit q3 mūdatus ē. i. co/
gnouit se a xp̄o eē mundatū. Sic pecca/
tor debz cognoscere īmēsum beneficiū in
dulgētie peccatoꝝ a peccato. ⁊ sup omia
carū tenere. qđ nō faciunt q3 pro nihilo p

ijcūt beneficiū tale itez peccādo ¶ Se cunduz est festina ad benefactorē regres/ sio.qz regressus est. Sic peccator postq̄z mundatus est debz redire ad deuz p ple/ nam satisfactōz. Sic redijt magdalēa de q̄ greg di.q tot habuit in se olocausta v/ tutum. q̄t ante habuerat oblectamenta peccati. Deut.xxv. Pro mēsura peccati erit ⁊ pla.mo. ¶ Terciū est benefactoris diuulgatō ⁊ ꝓmendatō.qz cū voce mag magnificās deū ps. Venite audite ⁊ nar. o.q ti.de.q.fe.ani.m. Debet enī bō bene/ ficia narrare ad laudē ⁊ gl̄am dei. Luce vnj. Redi in domū tuaz ⁊ narra q̄nta fe/ cit tibi de⁹. ps. Narrabo oīa mirabi. tua Sic narrauerūt illi q̄ttuor viri lepsi qui stabāt iuxta portam samarie quādo ob/ sidebat ciuitas dicentes. Hec dies boni nuncij est. Et sequit. Venite ⁊ nunciem⁹ in aula regis.mj. Reg.vij. Quartuz est humilis ⁊ deuota grārumactō.qz cecidit in faciē ante pedes eius grās agēs. psal. Benedic aīma mea do.⁊ noli.ob.om.re. ci⁹. Quia vt di.bernb. Ingratitudo ē vē tus vrens.siccās fontem pietatis.rorem misericordie. fluenta gratie. Debet ergo peccator regratiari deo q a tot malis eri puit eum ⁊ tot bona ꝓtulit ei. Et nota q bom cadūt in faciem sicut iste.qz vidēt et ꝓsiderant viā p quā vadunt in q̄ per hu militatem cadūt. Jtē ante pedes iesu ca/ dit q beneficiū mundatōis sue ei attribu it. Sic faciunt boni Mali aūt cadunt re tro sicut beli.j. Reg.mj. Et iō frangunt si bi collum.qz nō vidēt. Ad maiorē ꝓmen datōz aūt istius adiungit. Et hic erat sa/ maritanus.i.alienigena. Multi enīz se. culares magis recognoscūt beneficia dī q̄z domestici ⁊ clerici ⁊ religiosi q̄ ad gra tiam maximā sunt vocati quam nō reco gnoscunt. Et multi saraceni magis reco gnoscūt beneficia dī q̄z plūmi xp̄iani qui beneficijs plūmis sunt dotati. De q̄ do/ minus conqrit dicēs. Cognouit bos pos sessorem suū ⁊ asin⁹ ꝓsepe domī sui.id est boīes bestiales sine fide. Jsrael autē me nō cognouit. Esa.j. Et sic patet quartuz.

¶ Quīto ponit reliq̄z nouē expbratō ⁊ regratiātis recōmendatō.qz respondens ielus dixit nōne decē mūdati sunt et no/ uez vbi sūt. Ubi pus ꝓmemorat benefi/ cium collatū ꝓmunit di. Nōne decē mū dati sunt.scdo ī.pperat culpā ingtoz di. Et nouē vbi sunt. Querit.n.nō q̄si igno ret.sz vt ostēdat se ingtos tāq̄z incogtos repbare. Mat.xxv. Amē dico vobis ne scio vos. Tercō ꝓmēdat gtitudinē rede untis di. Nō ē inuētus q rediret ⁊ darz gl̄am do nisi hic alienigena. Quarto cō/ mēdatū. licētiat vt vadat pficiēdo in be/ neficio qō accepit di. Surge.s. incipien/ do vad pficiēdo ps. Jbūt de vtute ī vir. Fides tua sal.te.fe.s.in grā sanctificando ⁊ tandē ad vitā eternā pducēdo. Joh.x. Ego vitā eternā do eis. Et sic ptz q̄ntum

¶ B ¶ Ad oratiē aūt ad edificatōz no/ straz nota q p lepr̄ā intelligit peccatū et p lepsuz peccator multiplici rōe ¶ Pri/ mo rōe originis sicut ei lepra ortū habet ex corruptōe q̄ttuor humoz. sic peccatū ex corruptōe ⁊ mala dispositōe q̄ttuor af fectōnum q̄ sunt gaudū vanū. timor ser uilis ⁊ mūdanus. vana spes ⁊ dolor ma lus. Propter ea di.boe. Gaudiū pelle. pel/ le ⁊ timorez spēq̄z fugato. nec dolor adsit. Quādo.n. affectōes corrumpunt ⁊ deor dinant. aīma efficit lepsa. ita vt ab habi/ tatōe iustoz quo ad meritū pijciat. mat. xxij. Ligatis manib⁹ ⁊ pedib⁹ pijcite euz in tenebras exteriores. ¶ U ¶ Secun/ do rōne pp̄rietatis et male opatōis. Lep/ pra enī septez malas pp̄rietates habet ⁊ opatōnes sig̃ficantes septē peccata mor talia ¶ Prīa est qz tumorē generat ⁊ si/ gnat superbiā. j. Cor.mj. Et vos inflati estis. Scda est qz visuz turbat ⁊ signat iuidiā

q̄ nō potest videre bonū alterius. maluz aūt vidz libenť. ꝓpter hoc nō rectis oculʼ aspiciebat saul dauid. j. reg̃. xvnj ¶ Tercia est qz vocē aufert. ⁊ in hoc signat iraz qz ad īrām homo iratus nō pōt ꝓferre v̄ba. ⁊ si loquit talia dicit q̄ videt insanus ¶ Propt̄ hoc frēs ioseph non potuerant ei quicq̄z pacifice loqui. Gene. xxxvij. Et ido verba irati non sunt attendenda.

Quarta est quia mēbra inutilia reddit ⁊ detruncat. ⁊ in hoc signat accidiā Accidiosus ei vt piger nihil vult opari. ⁊ oīa spūalia sunt ei in fastidiuz. ¶ Prouer. xix. Absc̄odit piger manū suam sub ascellaz In eodem. xx. ¶ Propt frigus piger arare noluit. mendicabit ergo in estate. ⁊ non dabit̄ ei. ¶ Quīta est. qz sitim generat. ⁊ in hoc signat auariciā. Auarus ei semp sitit ⁊ nunq̄z satiat̄. Eccl̄s. v. Auarus nō implebit̄ pecunia. ¶ Prouer. xxx. Tria sūt insatiabilia ⁊ q̄rtum nunq̄z dicit sufficit. Infernus ⁊ os vulue ⁊ terra q̄ nunq̄z satiat̄ aqua. ignis vero nunq̄z dicit sufficit ¶ Per ignez auaricia designat̄. quia sicut ignis ex appositōe lignoz crescit. sic auaricia ex appositōe diuitiaz. Et nota q̄ oībus istis trib⁹ insaturabilioz ē auaricia qz licz mō infernus nō satiet̄. tamē in die iudicij quādo omēs mali ⁊ demōes ibi recludent̄ satur erit Similit̄ os vulue. i. ꝓcupiscētia carnalis in senectute satiat̄. Terra etiā quādo est magna inundatio aquaz satiat̄ in diluuio. Quia vt di. bie ro. cum cetera vicia senescūt in homīe. sola auaricia iuuenescit. Similit̄ p magnā inundantiā diuitiaz nō satiat̄ auar⁹. Dato q̄ eius diuitie coopiant t̄ram ⁊ uadāt vsqz in franciā ⁊ vsqz vltra mare ad nūdinas. Similit̄ in iudicō quādo īfernus erit satur. tūc auarus sitiet omē bonuz ⁊ nihil boni poterit habere. Sicut ille diues vnā guttā aque nūq̄z potuit habere nec vnq̄z habebit. ¶ Sexta est qz anbelitum fetidum habz siue facit. ⁊ in hoc signat luxuriā q̄ facit hoīem fetere coz̄ dō ⁊ hoībus. Iobe. j. Cōputruerūt iu. ī ster. suo. i. hoīes carnales. Sic fetuit thamar coz̄ frē suo postq̄z ꝓcubuit cū ea. ij. Re. xnj. Ecōtra v̄ginitas facit hoīes redolere. cui⁹ odorez sentiēs vnicornis capit̄ in gremio v̄ginis. ¶ Septīa est. qz oēs bonos humores ꝓsumit. ⁊ malos generat. ⁊ in hoc signat gulā. Gulosus ei oīa bona sua ꝓsumit ⁊ carnaliť ⁊ spiritualiter. Sic ꝓsumpsit bona sua fili⁹ pdig⁹ viuē do luxuriose. ⁊ p ꝓseqūs voluptuose. qa gula deseruit luxurie. nec luxuria īsurgit nisi foueat̄ a gula. Ob hoc etiā esau vendiderat p̄mogenita sua. Generant̄ etiaz mlta mala desideria in aīa gulosi. qz tota die ꝓcupiscit ⁊ desiderat ¶ Tercō ꝑ plez intelligit̄ hic peccatū rōne curatōis. qz sicut lepsum solus de⁹ pōt curare. eo q̄ est coz̄ruptō sanḡnis in p̄ncipio ⁊ fonte vite vbi generat̄ sanguis. s. in pulmōe. sic peccatū sol⁹ de⁹ pōt delere. eo q̄ ē coz̄ruptum p̄ncipiū vite aīe. s. amoz dei quē sol⁹ de⁹ pōt in aīa repare. ¶ C ¶ Et nota q̄ in scripturis unnenum⁹ trib⁹ modis lepz̄a fuisse mundatā. Qui signant tres modos remissionis pectōrum. ¶ Primus mod⁹ fuit in ablutōe aq̄ vt lepra naamā mj. Reg̃. v. Et signat baptismuz in q̄ oīa peccata mundant̄. Sic fuit mūdat⁹ constantin⁹ coz̄palit̄ ⁊ spūalit̄. Hec fuit illa piscina de qua temploz pōtifices habuerunt respōsum q̄ in piscina sanḡnis puroruz deberet cōstantin⁹ lauari. qz in baptismo v̄tus sanḡnis xp̄i opat̄ ⁊ in ei⁹ v̄tute mūdat baptismus. ¶ Secōs mod⁹ fuit in ostensione ad sacerdotes. vt patz hic ⁊ signat ꝓfessionē in qua ⁊ p quā peccata mundant̄. Jaco. v. Cōfi. al. pec. ve. ⁊ oza. p in. vt sal. ¶ Terci⁹ mod⁹ fuit in tactu man⁹ xp̄i. Mat. viij. Extendens ies⁹ ma. su. te. e. d. vo. mū. Et signat bonā opa

tōem. Nam si bō in peccato mortali ex/
istēs nō despat. sz facit bona opa vt oret
z ieiunet z faciat elemosinas. dominus il
luminat eū. z nō pmittit eū pire. sed redu
cit eum ad pnīam. Hoc patz in cornelio
cēturione. de quo dr actuū. x. Elemosine
tue z ora. tue ascende. in ꝓspe. dī. Et ido
ad eum missus ē petrus vt baptisarz eū.
Sed si bō negligit bene opari in pecca/
to existēs vt multi stulti faciūt dicentes.
ad qd mihi pdest bene opari. tunc deus
derelinquit eū. Et sic ptz tcīū z ꝓsequenē
totū de euangelio

De epla Sermo XCIII

Spiritu ambu
late z desi. car. nō pfi. Gal.
v. Scōm q dicūr sancti et
philo. z ad oculū ptz bō ꝓstat ex aīma z
corpe. Et iō habz in se duas vitas z natu
ras. s. carnalē z spūalez. In vita aūt spūa/
li rō est domīa q ipaz dirigit z gubernat.
Comitant etiā eā oēs vtutes z dōa spūs/
sancti. habitat etiā dev in tali vita p grāz
puer. vnj. Delicie m. es. cū fi. ho. Et qa ta
lis vita est vita diuīa rōnal' z ordīata. vt/
tuosa z gratiosa. oportz necessario q ha/
beat optimos fructv. Ecōtra vita carna/
lis est sine regimīe rōis z sine vtutibus z
donis. z iō est vita deordinata bestialis
vicōsa z deo z sanctis odiosa. Et iō optz
q bēat pessimos fructv. Et iō apls in pre
sēti epla ad vitā spūalē nos hortat carna
li repudiata vita cū fructibv. In q qdem
epla ꝝttuor facit. Pmo ad vitā spūalem
nos hortat carnali repudiata z bv rōnez
assignat in pn. eple. Scdo malos fructv si/
ue opa vite carnalis ppt que hō a regno
dei sepat. enumerat ibi. Manifesta aūt sūt
opa carnis q sunt forni. ꝛc. Tertiō vite spi
ritual' fructv z eoz vtilitatē recitat z assi
gnat ibi. Fructv aūt spūs est cari. gau. pax
Quarto ostēdit q oēs veri xpiani vitaz

carnalez abnegāt ibi. Qui aūt sūt xpi car.
suā cru. Pmo ergo apls ad vitā spūalez
nos hortat'd. Spū ābulate. i. i doctrīa spi
rituali q est aplica. Et huiv rōnem assigt
duplicē. Prima est qr talis ambula/
tio valet ꝓtra ꝓcupiscentiam carnis que
inordinate appetit delectabilia sensus. z
hoc est. Desideria carnis non pficietis
vt in peccatū mortale nō ruatis. z nō di/
cit. nō habebitis. quia hoc est impossibi/
le oportet enim desideria carnis habere
z in eis saltez venialiter peccare. Eccl'. xvnj
Fili post ꝓcupiscētias tuas nō eas. Et qr
posset aliquis dicere. est ne aliqua rebel
lio in homine inter carnem z spiritum.
Respondet q sic imo magna. quia caro
ꝓcupiscit aduersus spūm. i. aduersus ea
q rō hoīs spūsscti grā informata z illūna/
ta dicit esse faciēda. Dicit aūt caro ꝓcu/
piscere sicut auris dicit audire et oculus
videre. Nīa ergo vel hō p carnem concu
piscit sicut p oculū videt. hz āt in aīa tlez
malā ꝓcupiscentiā a carne et in carne p/
pterea caro ꝓcupiscere dr. Spūs āt cōcu
piscit aduersus carnē. i. aduersus ea q ca
ro inordīate appetit. et hec duo in homi/
ne repugnāt. et sibiinuicē aduersant nec
ꝓueniūt. Et ido homo nō pōt libere age
re qd vult. qa si vult agere opa spūalia
caro retardat et resistit et offerendo dele
ctatōem abducit eum et retardat eū. Si
autē vult opari opa carnis. spūs et ratō
obsistit ostēdēs p rōnē q talis opatō du
cet eū ad malū finē et tormēta inferni Et
sic patet q in natura homīs ꝓtinua pu/
gna ꝓsistit. Ro. vij. Video aliam legem
in mē. m. repug. le. men. mee. Videt ergo
ex hoc q dev instituto natē ordinauerit
eā male. Ad hoc dicendū q dev nō sic or
dinauit naturā imo in magna pace crea
uit hominē. Ps. Ja. In pace factus est lo/
cus eius. Sed statim postqm fecit ho/
mo guerram cum deo. contemnendo

mãdatũ eiꝰ ⁊ hõ sensit hãc guerrã in se ĩ/ ter aĩam ⁊ carnẽ. Sẽsit etiã guerrã cũ oĩ bus creaturis. ¶ Scõa est ratõ q̃re hm spũm ẽ ambulandũ. qz si spũ ducemĩ nõ estis sub lege. s. timoris q̃ est lex seruorũ. sed estis sub lege amoris ⁊ libertatis q̃ ẽ filioꝝ dei. Ro. viij. Qui spũ dei aguntur hi filij dei sunt. ij. Coꝛ. iij. Vbi spũs do/ mini ibi libertas. j. Thi. j. Justo lex nõ est ĩposita. Quia vt dictũ est in p̃cedẽti epi/ stola. lex ppt trãsgressores posita ẽ. Qui aũt ducunt a spũsancto nõ trãsgrediunt ⁊ ideo nõ sunt sub lege. Optimus ẽ ergo hm spũm ambulare ex quo hõ liberat a lege seruitutis ⁊ ponit sub lege amoris. qz ex hoc magnũ cõmodus p̃uenit homini qõ est. Nã ex quo ex amoꝛe opatur om/ nia tpa sunt ei leuia. qz amoꝛ oĩa grauia facit leuia. Matth. xxj. Jugũ eĩ meũ suaue est scz amãti. ¶ Doꝛalit ergo vidẽdũ est circa hoc p̃mũ mẽbꝛũ in q̃bꝰ consistat vita spũalis p̃tra quã caro pugnat et in q̃bus p̃sistat carnal' p̃tra quã spũs pugt ¶ D ¶ Circa p̃mũ nota q̃ vita spũalis in duobꝰ p̃sistit. ¶ Duõ in vere fidi re/ ceptõne. Fides enĩ est fundamentũ in vi ta spũali. j. Coꝛ. iij. Fundamẽtus aũt aliõ nemo põt po. ẽter id quod positũ ẽ xp̃us iesus. i. fides de xp̃o iesu. qz in xp̃o iesu to ta stat fides. Oportz eĩ credere q̃ xp̃c ihe sus sit verus deꝰ ⁊ verus homo creator celi ⁊ terre. ⁊ q̃ sit remunerator bonoꝝ. ⁊ punitoꝛ maloꝝ. ⁊ oĩa alia q̃ fides catholi ca tenet. Hebꝛe. xj. Credere enĩ optet acce dẽtem ad deũ qz ẽ ⁊ inq̃rẽtibꝰ se remune ratoꝛ sit. ¶ Scõo p̃sistit in vẽ fidi ⁊ alia rus vtutũ actõe. qz q̃ndo homĩ infundit fides. infundunt oẽs alie vtutes. Et ideo oportz q̃ agat hm fidẽ ⁊ alias vtutes q̃s recepit. alĩs in eo fides ⁊ vtutes essẽt frustra ⁊ melioꝰ nõ essz habere. Jac. ij. Ostende mihi fidẽ tuã ex opibꝰ. Jtẽ oportet q̃ spe recte vtat. qõ tũc est q̃ndo nõ in stati bus ⁊ dignitatibꝰ mũdi vel diuitijs vel amicis ponit spem suam sed in solo deo Hiere. xvij. Benedictus vir q̃ cõfidit in domĩo ⁊ erit dominꝰ fiducia eꝰ. Jtẽ opꝛ tet q̃ caritatẽ habeat ordinatã. quod tũc est quãdo deũ sup omĩa diligit sicut dã/ tem sibi esse cõseruantẽ in esse. redimẽtez a malo eẽ. ⁊ donantẽ optimũ eẽ. s. vitam eternã. Lu. x. Diliges dominũ deũ tuũ ex toto coꝛde tuo. Similit tũc ẽ q̃ndo aĩam suã post deũ sup oĩa diligit ⁊ eius miseꝛe tur. Eccle. xxx. Miserere aĩme tu. pla. do Similit debz diligere p̃primũ sicut seip̃z id est ad quod seip̃m scz ad gr̃iam in p̃sẽ/ ti ⁊ gloriam in futuro. Jtez oportz q̃ pru dentia vtat in factis suis. non prudentia carnis que moꝛs est aĩme ⁊ inimica ẽ deo ⁊ legi dei nõ est subiecta. Ro. viij. Sz pru/ dentia spũs que est vita ⁊ pax. que consi stit in memoꝛia p̃teritoꝝ scz malorũ que deus intulit peccatoꝛibus ⁊ p̃teritoꝝ bo noꝛum que deus cõtulit iustis. vt ex ma lis terreat ⁊ caueat ⁊ ex bonis alliciat et diligat. Cõsistit scõo in dispositõne p̃sen tiuz vt homo facta sua oꝛdinet ad bonũ finem ⁊ viuat hm ratõnem ⁊ p̃udenter dispenset bona sibi collata a deo. Mat. xxv. Euge serue bone ꝛc. Consistit tercio in cautela futuroꝝ maloꝝ. vt sciliz sic agat ne mala futuꝛe vite incurrat. qz om nes nos manifestari oportet ante tribu/ nal cristi vt referat vnusq̃sq; p̃pꝛia cor. put gessit. sine mala siue bona. ij. Coꝛint. q̃nto. Et quid p̃dest homĩ si vniuersum mundũ lucret aĩme vero sue detrimentũ patiat. Matth. xvj. Jtẽ oportz q̃ in p̃spe/ ris que deus homĩ confert temperantia vtat. vt in parcitate viuat ne caro lasci/ uiat ⁊ rebellet anime. Et ideo oportet esse temperatum in cibo ⁊ potu. Tempe rate etiam acq̃rat diuitias ⁊ temperate vtat acq̃sitis ne ad inopiã vergẽt. Quia vt dꝛ eccle. xl. Melius est moꝛi q̃z indige

re. Jtē puer. xxx. Diuicias ⁊ pau. ne. de. m. sed tā. vic. m. tri. ne. Tpate etiā vtaī bo noīb⁹ ⁊ dīgtatibus ne in ipīs supbiat ⁊ primū offendat. Quia vt dr eccl. xxxvij. Michi beri tibi bodie. Sicut feciſti mi/ chi fiat tibi. Jtem oportz q̄ in aduersis q̄ homo patīt fortitudinē assumat. ne p im patientiā frāgaī vt patient sustineat diſ/ pendia rerū ⁊ psone. que de⁹ pmittit bo mini euenīri in bonū suum vt scz in ipīs purgēt. j. Pe. j. Modicū nūc si cōtriſta/ ri oportz in varijs temptatōibus vt pro batio fidei vestre mlto pciosior sit auro quod p ignem pbaī. Grego. Qđ fornax auro. quod flagellū grano. qđ lima ferro hec tribulatō viro iusto. Hāc fortitudiez habuit iob in aduersis q̄ deus ei euenire pmisit. Ultīo oportz q̄ iuste viuat ⁊ quo ad deū. ⁊ quo ad seipm. ⁊ quo ad primū Quo ad deum vt mādata ei⁹ obseruet. ei debitā reuerentiā exhibeat sicut domi no. ⁊ omīa ab eo recognoscat. Hec omīa suare summa iusticia est. Quo ad seipz vt anima dominet ⁊ caro seruiat. qđ ma gna iusticia ē. vt aīma sponsa dei lumīe ratōnis insignita vtutibus illustrata. et donis spūssancti exaltata dominet carni ancille neq̄z de luto formata. que ē sacus stercor. ⁊ cibus vmium. ⁊ tandē in cine/ rem reuersura. Magna etiā iusticia est vt homo puniat carnē suam q̄ eū ad ma/ lum incitauit. ⁊ inimicicias in bello spiri tuali cōtra eum exercuit sicut occult⁹ ho stis. Quo ad primū vo vt eum nō deci/ piat ⁊ ei fidem fuet. ⁊ breuit q̄cunq̄z vel/ let sibi fieri debet primo facere. ⁊ quecū/ q̄z nollet sibi fieri nō debz primo inferre Et hoc est valde iustū. Matb. vij. Que/ cunq̄z vul. vt fa. vo. ho. ⁊ vo. faci. il. Et sic patz q̄ vita spūalis ꝓsistit in receptione vtutum ⁊ bono vsu earū Vita autez carnis in opibus carnis ꝓsistit que statī patebūt. Et sic patz primum. Secūdo

enumerat malos fructus. siue mala ope ra vite carnis. Et ponit. xvij. differentias operū carnis. ad quas vult q̄ omēs alie reducant si plures inueniant. Et attēde q̄ vt dicit august. non hec omīa que hic enumerat esse opa carnis. ad voluptatē carnis ptinent. sed vicia sunt animi vt in imicicie ire rixe ⁊ similia. Credere etiam omīa mala accidere aīme ex carne error est. Nō enim oīa vicia vite inique attri/ buenda sunt carni. ne ab bis omīb⁹ mū/ demus dyabolū q̄ carnez nō babz. sz car/ nis nomīe totū boīem significauit. Ex p tanto vicia carnis dicunt. q̄ bō viuēdo ſm carnē in hec vicia incidit. Numerus aūt ipor sic accipit Primo enī ponū tur q̄tuor opa ad que voluptas carnis ī stigat que sunt maioris infamie ⁊ mino/ ris culpe scz fornicatō. immūdicia. impu dicicia ⁊ luxuria. Fornicatō dicit ipsum opus luxurie cū femīa nō vxore. Immū dicia dicit op⁹ luxurie cū masculo vel q̄/ cunq̄z alio p̄ter mulierē. Impudicicia ve ro dicit impudicam vitam que potest eē inter virum ⁊ vxorem. vt quando vir ef/ frenate vtīt vxore. Luxuria āt dicit ipm habitum malū quē homo p multas for nicatōes acq̄siuit. vnde luxurioſ⁹ dicit q̄ ex malo habitu ī̄clinaī vebemēt ad opa carnis ⁊ vult ea pficere. Secō dō poīt. xj. alia opa q̄ pcedūt a puersa voluntate a diabolo ī̄stigata ⁊ mota. q̄ sūt mīoris ī̄fa mie. sz maioris clpe. Quor pmū scz ydo/ lor fuit⁹ ē dirctē ꝓ deuz q̄n. s. honor soli dō dbit⁹ creatis exhibet. Alia vo decem sūt ꝓ primuz q̄ sūt uenefica vt q̄n mors alicui p venenū pcuraī u'sili mō. ūmici cie vt q̄n q̄s odit ⁊ pseq̄t alū. ꝓtētōnes. i. pugne vboz emulatōnes. vt quādo duo ad inuicem contendūt ire. id est subita tempestas animi et furor mentis. rixe vt quando ad inuicem se percutiunt diſ sensiones vt quando fiunt ptes in ꝑlo

vel scisma in eccl̃a vt fecerunt dathan et abyrõ.secte q̃ grece dicunt hereses q̃ fiũt in ꝓfessione erroꝛ.inuidie de alienis bonis.homicidia quãdo iniuste hõ occidit ¶ Tercõ ponit duo alia opa ad q̃ inclinat voluptas ⁊ necessitas. Et ido sunt et miꝰ culpe ⁊ miꝰ infamie. que sunt ebrietates.i.ꝓtinue potatões ⁊ comesatões.i.supflue ⁊ assidue comestões.sicut diues epulo faciebat. qꝛ epulabat̃ q̃tidie splendide. Et his silia q̃ ꝓdico vobis sicut ꝓdixi.s.ad ro. q̃niam q̃ talia agũt regnum dei nõ ꝓsequent. ¶ Sed in infernũ demergẽtur. ¶ Sathb.xxv. Discedite a me mal̃.in ignẽ eternum. Et sic patz scõm ¶ Tercõ enumerat fructus vite spũalis ⁊ eoꝛ vtilitatem assignat di. Fructus aũt spiritus ¶ D ¶ Ubi nota q̃ ponit.xij. fructus vite spũalis.quoꝝ ꝑmus est caritas.q̃ put est ꝑmꝰ fructus ẽ ipa vita spũalis. Est enĩ caritas ꝓiunctõ aĩme cũ deo q̃ ẽ vita aĩme.sicut sepatõ aĩe a deo ẽ moꝛs. Aug Uera moꝛs est quã boies nõ timẽt.s. sepatio aĩme a deo. Caritate amãtur que amãda sunt q̃ si habeat̃ sequit̃ gaudium Et iõ scõs fructꝰ est gaudiũ qõ est cõiunctio cõuenientis cũ ꝓuenĩente.s.aĩme cũ deo p grãm ⁊ potẽtiaꝝ aĩme cũ vtutibꝰ ⁊ donis spũssancti.⁊ tũc in boie est veꝝ gaudium. In peccatoꝛe vo vbi talis ꝓiunctio nõ est.nõ põt esse verũ gaudiũ. sz vanuz ⁊ malũ. Aug⁹. Quid est seculi gaudium nisi neꝯcia impunita scz luxurias.spectaculis vagari. ebriositate ingurgitari. et turpitudine fetere.⁊ nil pati malum. Seneca. Fundamentũ bone mẽtis ẽ nõ gaudere vanis.ad summã puenit q̃ scit quo gaudeat ¶ Tercꝰ fructꝰ est paꝝ.s.paꝝ pectoris ad deũ ⁊ paꝝ tpis ad ꝓximũ. Iob. xxj. ¶ Dacẽ relin.vo.pac.me.do vo. Ro. xij. Si fieri põt q̃ ex vo.ẽ cũ om.ho.pacẽ ha. Sed paꝝ nõ adest peccatoꝛibꝰ. quia nec cũ deo nec cum ꝓximo pacem habẽt.

Esa.xlvnj ¶ Nõ est paꝝ impijs dicit dominus. Et nota q̃ bi tres fructꝰ pfecte habebunt̃ in patria. In via aũt impfecte habẽtur. Itẽ nota q̃ bi tres fructꝰ pficiũt aiaz q̃ntũ ad vã mala ⁊ vã bõa.qꝛ vera mala scz pctã excludũt ab aĩa.⁊ vera bona.s. vtutes ⁊ dona ponũt in eã. Tres vero fructus sequẽtes pficiũt boiez q̃ntũ ad maluz pene. tribꝰ.n.ḡdibꝰ ascẽdit ad hoc q̃ aliq̃s ꝓfecte se bẽat ad malũ pene. ꝑmus ḡdus est patĩa. Et iõ q̃rꝰ fructus ẽ patia q̃ in hoc attendit vt homo nõ labat̃ ĩ maluz culpe. ꝓpt̃ mala pene. q̃ deꝰ ei euenire ꝑmittit. ¶ Patĩa aũt põt haberi ꝓfecte. iuxta illõ ps. Turbat̃ suz ⁊ nõ suz zc. ¶ Põt etiã haberi minꝰ ꝓfecte vt cũ q̃s aliq̃ntuluz turbat̃ ¶ Quiꝰ fructꝰ ẽ lõganimitas q̃ est longa expectatõ amotõis maloꝝ q̃ hõ patit̃.l'acceptatõis bonoꝝ q̃ spat. Eccle.j. Usq; in tps sustinebit patiẽs ⁊ pꝰ ea redditõ iocunditatis. Nõ põt ꝓficere patiẽs q̃ ad boꝛã sustinet malũ pene ex q̃ in hoc nõ ꝑseuerat. ¶ Sextꝰ ẽ bonitas q̃ ẽ q̃dam dulcedo aĩ q̃ facit vt bõ nõ patiat̃ a malis pene.nec deducat̃ ab eis ad ꝓsentiendũ alicui malo. qõ fit q̃ndo bõ habz dulcedinẽ spũssctĩ in coꝛde ita q̃ dulcedie illa q̃ q̃dã salsa dulcoꝛant̃ tribulatõs Eccleꝭ.xxxvij. Spũs meus sup mel dulcis. Propt̃ hãc dulcedinẽ martires non senserũt toꝛmenta. sz videbat̃ eis sup floꝛes ãbulare cum ĩcederẽt sup carbones vt tiburcꝰ. Tres fructꝰ seq̃ntes faciũt vt hõ bene se bẽat ad ꝓximũ suũ ¶ Septimꝰ ergo fructꝰ ẽ benigtas q̃ ꝓsistit i suoꝝ largitõe. Unde.j.coꝝ.xvj. Caritas pa.ẽ be. est .i.larga di.glosa. Et sup illõ ad ephe. vj. estote inuicẽ benigni.i.de facultatibꝰ vrĩs largi.di.glo. ¶ Octauꝰ ẽ mansuetudo q̃ attendit̃ in tractabilitate ipius ꝓsone vt homo fit tractabilis et sciat alijs ꝓuenire. Quidam enim sunt facti sicut vitruz quod vix potest tangi habentes illud

apostema noli me tãgere. Sz qz frequẽt tractabilitatẽ solet comitari conuertibi/ litas ad maluz. ideo nonus fructꝰ ponit fides que hic in hoc attendit vt homo ta lem se exhibeat. vt in ipo merito cõfidat. vt ꝓfidentem in se nõ fallat. vel deserẽdo eum in aduersis vel defraudãdo euz in cõmissis vel alio modo. Quãuis glosa alio mõ videat hic accipe fidem. vt scz fi/ des dicat certitudo de inuisibilibꝰ. Tres vero vltimi fructus faciunt vt homo be ne se habeat circa bona trãsitoria quibus vtitur. ¶ Decimꝰ ergo fructꝰ est mode stia que in hoc attendit. ne in vsu tempa lium q̃ntuz ad quãtitatẽ curet. vt homo de tpalibus nec nimia possideat. nec ni/ mia appetat. j. Thi. vj. Habẽtes alimẽta t qui te. h. cõtẽ. simꝰ. ¶ Undecimꝰ fru/ ctus est ꝓtinentia q̃ in hoc loco attendit ne homo qualitate rez sensibiliũ seduca tur vt bibulus seducit dulcedine vini. et gulosus dulcedine boli. vt vir dulcedine yroris. Sic fuit seducta mat nostra eua q̃ videns pomũ quod esset pulcrũ oculis t ad vescenduz suaue. accepit t comedit deditqz viro. gen. nj. Seneca. Palatum tuum fames excitet nõ sapores ¶ Duo decimus fructus est castitas q̃ in hoc lo/ co attendit vt ad sup̃mum finẽ vsus tpa lium referat. Alia enim est sponsa dei. nun/ cij vero sibi missi a sponso suo sunt bõa ꝑsentia ad nunciandũ aliqd ei d potẽtia sapĩa. t bonitate spõsi sui vt p hoc in ei amore ardescat. Aug. Domine celũ t ter/ ra. t mare t omia q̃ in eis sunt vndiqz di cunt mihi vt amem te. Alia enim q̃ nũcios amplectit̃ p spõso adulterũ spũale com/ mittit. Und cõtra castitatem d q̃ hic agi tur facere vidtur ¶ Ultio vero addit q̃n dam vtilitatẽ di. Aduersꝰ huiõi nõ ẽ lex id ẽ q talia agũt nõ sũt sub lege. ergo sũt filij t si filij t heredes. Ro. vnj. Et sic ptz tercũ. ¶ Quarto ostẽdit q oẽs veri cri

stiani vitã carnalẽ abnegãt vita spiritua li electa d. Qui aũt sunt xp̃i ẽc. Ubi nota q oẽs homĩes sunt xp̃i triplici rõne. s. ra/ tõne creatõnis ratõe ꝓpuatõis. t rõe re/ demptõis. Sz p gratie inhabitatõz t mã datorum impletõz solũ xp̃iani veri sunt xp̃i. q xp̃c in eis sicut in tẽplo suo p gra/ tiam habitat. t ipi xp̃i mandata obꝑuãt Ueri enim xp̃iani carnem suam in cruce penitẽtie crucifigunt. In qua crucifixi/ one omĩa vicia eneruant̃ t cõcupiscẽtia debilitat̃. Sic crucifixit carnẽ suam beatꝰ benedictꝰ q p cutis vulnera eduxit a cor pore vulnꝰ mẽtis vt di. greg. in dyalogo In cruce enim oĩa vicia apparẽt crucifixa t omẽs vtutes regnãt. Naz ibi crucifixa est supbia. t regnat humilitas. q ibi cru cifixus ẽ xp̃c humilis t abiectꝰ. Ibi cruci fixa est auaricia t regnat largitas. qa ibi xp̃c ad vnũ vbum dedit regnũ eternum latroni. Ibi crucifixa est gula t p ꝓseq̃ns luxuria. t regnat tpantia t castitas. q in eo crucifixus est xp̃c famelicꝰ t sitibũdꝰ. Ibi crucifixa est ira t regnat mãsuetudo q in ea crucifixus est xp̃c totꝰ mãsuetus dicens. Pater ig. il. q ne. qd fa. Lu. xxnj. Et breuit discurre p singula t inuenies omnia vicia crucifixa in cruce t oẽs vtu/ tes maxĩe regnare vt dicit Augusti. Et q veri xp̃iani cristũ sequunt̃ in cruce pe nitẽtie. ideo in ea omĩa vicia cru cifigunt Gal. vj. Christo ꝓfixus sum cruci. Mat. x. Qui nõ accipit crucem suam t sequit̃ me nõ ẽ me dignꝰ. Et sic patet quartum.

¶ Dnica. xv. de euã. Sermo. XCIIII

Nemo potest duobus domĩs seruire Mathi. vj. Euangeliũ hodiernũ nõ ẽ historiale sz ẽ totum do/ ctrinale t ꝓtinet altã t vtilẽ t necessariã doctrinã tã in ꝓncipio q̃z in medio t ĩ fi/ ne. In quo qdem euãgelio xp̃c tria facit

Prio ostēdit q singulare fuitiū qō deo debem⁹ non possumus deo ⁊ alijs creaturis insim̄l exhibere. In p̄cipio euāgelij. Secūdo a nobis supfluam curā rerū tpalium nitit̄ amouere ostēdēs p rōnes ⁊ exempla q deus ī necessarius nobis nō desinet prouidere ibi. Ideo dico vobis ne soliciti sitis aīme vestre. qd mā. Tercio ostēdit qd in tota vita nostra quere re debem⁹ ⁊ ad quē finē opa nostra p̄n cipalit̄ ordīare ibi. Querite p̄mū regnuz dei. ⁊ iu. e⁹. ¶ Primo ergo ostēdit q singulare fuitiū quod deo debem⁹ nō possumus alicui alteri simℓ ipendere d. Nemo p̄t duob⁹ domīs seruire. s. int̄ se differentib⁹. Crisō. Duos aūt dicit q cōtraria iniungūt. Cōcordia enī mltos vnum facit. Aut enī vnuz sc̄z dyabolū odio habebit. q⁹ odibil' est. ⁊ alterū sc̄z deū diligit ⁊ tūc rectum erit fuitiū ⁊ dignū vita eterna. Aut vnū. s. dyabolū sustinebit. Aug. Non q̄dem diliget. nemo enī dyabolus diligit sed sua cupiditate īplicatus patit eū. vt siqs aliene ancille p̄iūct⁹ ppt suaz cupiditatē durā patiat fuitutē etiā si nō amat illum cuius ancillaz diligit. Et alterus. s. deū p̄tēnit. Aug⁹. Nūqd deū odio habebit. nulli⁹ enī conscia deū odisse potest. Idē in retractatōe eiusdez dicti sc̄z q nullius cōscia deū odiat. Nō video fuisse dicendū q nulli⁹ conscia deum odiat. Multi enī sunt de q̄bus scriptū est. Superbia eoz q te oderūt ascēdit semp. Ad hoc dicendū q nulla creatura odit deuz affectu ⁊ si effectu. nec etiā dyabol⁹ odit deum inquātū de⁹. sz inq̄ntū punies est. sicut latro nō odit iudicē inq̄ntū hō sz inquātū iudex ⁊ vindex. Sic ergo sustinēdo dyabolū. i. eius suggestiones ⁊ tēpta mēta recipiēdo ⁊ faciēdo. ⁊ p̄tēnēdo deū in p̄ceptis suis. tale fuitiū erit puersum ⁊ iniquū ⁊ dignū morte eterna. Et q hoc dictū generale de duob⁹ domīs d̄ dō et dyabolo sicut expositū est intelligat̄ subdit specificās hoc ⁊ dicit. Non potestis deo fuire ⁊ mā. Mām̄ona vt dicit glosa est nomē demonis q p̄est diuitijs. non q dez q in eius ditōne sint. sz quia laqueis diuitiaz vtit̄ ad decipiendū. Crisō. Non solum in hoc nocēt diuitie q latrones p tra nos armāt ⁊ ītellectum obtenebrāt. sz q a fuitute di nos expellūt ī suā captiuitatez. Jō q vult deū amare necessariuz ē vt odiat diuitias. Et q vult auaricie mā data facere. necesse est vt p̄tēnat mādata di. Mām̄ona etiam vt di. hiero. syra lingua diuitie nuncupāt. Audiat ergo hoc auarus q̄ censet vocabulo xp̄iano. non posse simul diuitijs xp̄oq3 seruire. Et tamē nō dixit qui habz diuitias. sz q fuit diuitijs. qui enī diuitiaz seruus est. diuitias custodit vt fuus. qui āt fuitutis excutit iugū distribuit eas vt domi⁹. Aug⁹ Qui ergo fuit mām̄one. i. diuitijs. illi vtiq3 fuit qui reb⁹ istis terrenis merito superbie p̄positi⁹ p̄ceps h⁹ secli a domino dr. ¶ Nota aūt circa hoc mēbruz p̄mum q q̄zuis hoc dictū nemo p̄t duobus domīs fuire p̄cipaliter videat intelligi de deo ⁊ diuitijs. tamē p̄t optime exponi de q̄ttuor sc̄z de deo ⁊ dyabolo. de diuitiaz cupiditate ⁊ caritate. de aīa ⁊ corpe. et de mōdo et de xp̄iana religiōe. ¶ Primo inq̄z exponit de dō et dyabolo. nēo ei p̄t deo et dyabolo fuire ppterq̄nq3 ¶ E ¶ Primo ppt vestiū miſtroruz xp̄i p̄ciositatē. Dēs enī mīstri dei habent p̄ciosissimas vestes aīme. Prouer. vlt. Stragulatā vestē se. si. bis. et pur. in. ei⁹. Vestis stragulata. i. varia ē vestis vtutū et donoz spūsscti q̄ xp̄ian⁹ induit in baptismo. p quā fit innocēs et mōs et virtus sanḡnis xp̄i tūc ei applicat. Et hoc est qd̄ seqt̄. Bis. et pur. indu. e⁹. Biss⁹ ē alba et munda. et purpura rubea sanguine conche tincta. Can. v. Dilect⁹ me⁹ cādi.

ꝛ rubi. Hoc figuratuꝫ est exo.xxviij.vbi dominꝰ mãdauit moysi ꝛ aarõ quando miſtrarẽt deo deberẽt induere veſtes p̃ cioſas in q̃bus lapides erãt p̃cioſi ſculpti ꝛ ſimiliꝫ oẽs leuite deo miſtraturi i tabernaculo debebãt veſtibꝰ preciosis indui. Dyabolo autẽ nullus põt ſuure in veſte p̃cioſa anime.qꝛ ſtatim q̃ incipit aliquis dyabolo ſeruire exuit eũ p̃dicta veſte ꝛ induit veſtem pãnoſam ꝛ vitupabilem.ꝛ efficit̃ vir ꝓfuſus valde. Delectat̃ eũ dyabolus in luto.ſicut porcus.ꝛ non vult vt apis in floribꝰ ꝓmorari. Unõ etiam in porcos rogauit mitti expulſus ab homĩe.vt patet math.viij. Hoc fuit figuratum in ambaſiatoribꝰ ꝛ nũcijs dauid qui uerũt ad ꝓſolandũ regẽ amõ ſuper mortẽ patris. q̃bus fecit medias barbaſ radi ꝛ p̃ſcidi veſtes vſqꝫ ad nates ꝛ fuerunt viri cõfuſi turpit̃ valde.ij. Regũ.x. Similit̃ fratres ioſeph ſtatim vt puenit ad eoſ exuerũt eum tunica polimita ꝛ talari. Sic faciũt demones ſeruitoribꝰ ſuiſ

¶ Secũdo ꝓpter mundicie miſtroꝝ diuerſitatẽ. Deus cĩ requirit in miniſtriſ ſuis ſolaꝫ mundiciã cordis ꝛ mẽtis. pſal. Ambulãs in via ĩmaculata hic mihi miniſtrabat ꝛ de mũdicia corpis nõ curat. Hic cadit exemplũ de galla filia ꝓſularis.que niſi accipet virũ haberet barbaꝫ in dyalogo eſt. Dyabolus aũt in miniſtris ſuis vult ĩmundiciã cordis ꝛ mẽtis De corpis vero mundicia multũ curat. qꝛ p pulcritudinẽꝫ multos peccare facit. Eap̃.xmj. Creature dei in odiũ facte sũt. ꝛ in temptatõneꝫ aĩme hoĩm ꝛ in muſcipulam pedibꝰ inſipientiũ. ¶ Tercõ propter miſtroꝝ dei generoſitatẽ. Naꝫ oẽs miſtri dei ſunt filij di regis eterni.j. Joh. nj. Cariſſimi filij dei ſumus. ſed nonduꝫ apparuit q̃d erimus. Et ideo omẽs ſunt reges. Propter q̃d dicit greg. q̃ ſeruire deo regnare eſt. ¶ Miniſtri autẽ dyaboli omẽs ſunt ſpurij ꝛ ſerui viliſſimi peccatorum. In omĩ enim peccato mortali aĩma cum dyabolo mechat̃ ꝓpter q̃d bõ efficitur ſpurius dyaboli ꝛ ſeruus peccati Johã.viij. Vos ex patre dyabolo eſtis. Ibidem. Qui facit peccatũ ſeruus ẽ peccati. ¶ Quarto ꝓpter materie in q̃ miſtrant diuerſitatem. nam omnes miſtri dei miniſtrant ei in luce ꝛ in opibus lucis ſcz in opibus virtuoſis.ꝛ in iuſticia ꝛ ſanctitate. Lu.j. Seruiamuſ illi in ſanctitate ꝛ iuſticia. ¶ Miniſtri aũt dyaboli miſtrant ei in tenebris.et in opibus tenebroſis ſcz in operibus peccatorum que in tenebris fiunt.ꝛ ad tenebras ducunt.quia omnis qui male agit odit lucem. Johannis tercõ ¶ Quinto ꝓpter miniſtroꝝ criſti ꝓcordiam et pacem.nam omẽs miniſtri dei ſunt vniti caritate.et p ꝓſequẽſ humiles et pacifici. Job. xxv. Qui facit cõcordiam in ſublimibus ſuis. Pſalmi. Non habitat in medio domus mee qui facit ſupbiam. ¶ Miniſtri autem dyaboli non ſunt in caritate uniti.ſed ſunt diuiſi et diſcordes. Unde ꝓprij et ſpeciales miniſtri dyaboli ſunt hoĩes ptiales ſcilicet guelli et gebellini.albi et nigri. Lu.xj. Qui nõ colligit mecũ diſpergit. Nullus opus eſt ita dyabolicũ ſicut ſciſma in eccleſia et diuiſio in populo ¶ Secũdo exponi poteſt de diuitiaꝝ cupiditate et caritate nemo poteſt enĩ diuitijs et caritati ſeruire ꝓpter quiqꝫ. ¶ ℣ ¶ Nam ꝓpter quiqꝫ dr cupidus vel auarus ſeruire diuitijs q̃ ad ſeruũ ptinent ꝓpt̃ quod dr ſeruꝰ diuitiaꝝ q̃ oĩa aduerſãt caritati. Primũ eſt qꝛ cupidꝰ cuſtodit diuitias vt ſuus.et nõ diſtribuit eas vt dominꝰ nõ enĩ habꝫ ſup eas ptãtem niſi ſicut ſeruus. Eccl̃s.vi. Eſt aliud malum q̃d vidi ſub ſole ꝛ q̃dẽ frequẽs apd hoĩeſ. vir cui deꝰ dedit diuitias et ſubſtãtiã et honorẽ et nichil deẽ aĩe ſue ex oibꝰ q̃ deſiderat. nec

tribuit ei de⁹ potestatē vt comedat ex eo sed homo extrane⁹ vorabit illud. Quia vt di.bern. Si interroget auarus. Non ne bonum est dare diuitias pituras. et recipe in eternū māsuras. dare substātiā tpalem ⁊ recipe regnū eternū. Respōdebit q̄ sic. Et si iterꝝ petat ab eo. q̄re hoc nō facis. dicit q⁹ nō possuꝫ. q⁹ nō habeo grāꝫ largiēdi. Auarus ei nō pōt pp⁹ia largiri Caritas aūt benigna est. i. larga egenis ⁊ pp⁹ia facit cōia. vt di. aug. ¶ Ecōm ē q̄ auarus totū tēpus suū ⁊ totā vitā suā cōsumit in congregatōe diuitiarꝝ sicut seruus in obsequio domī sui. Seruus enī nō laborat sibi sed domīo. q⁹ vt di. philosophus. seruus nō est causa sui sed domī Sic auarus nō laborat sibi. q⁹ hō extraneus vorabit illud. nec est causa sui. sꝫ diuitiarꝝ. Unde auarus aranee cōpat̄ q̄ se euiscerat vt capiat vnā muscā. ps ¶ An nino strī sicut aranea me. Caritas autem p omne tpus dispgit ⁊ dat paupibus. ps. Dispsit dedit paupibus. ¶ Prouerbi. xj. Alij diuidūt pp⁹ia ⁊ ditiores fiunt. alij rapiunt nō sua ⁊ semp in egestate sunt In qua dispsione caritas nō cōsumit̄ sꝫ augetur ¶ Tercū est q⁹ auarus habet diuitias seipō cariores. sicut suus dominū suum seipō reputat cariorez. vnde sicut seruus omīa bona domus ⁊ pciosiora que habet dat comedere domīo. ⁊ ipē comedit viliora. ⁊ bonas vestes emit domīo. ⁊ ipē induit viles. sic auarus omīa bōa vendit vt augeat pecuniā. ⁊ ipē comedit peiora. ⁊ qō peius est animā suā p pecunia vēdit. Eccle. x. Auaro nihil est scelestius. Hic enī animā suā venalez habet. Caritas aūt nihil pciosi⁹ reputat se. Sapiē. vij ¶ Nec compa. il. la. pcō. q̄niā oē au. in cōp. il. ar. ē exi. Imo omīa alia dicit nichil esse ⁊ nichil valere sine se. j. Coꝛ. xnj. Si linguis ho. lo. ⁊ an. cari. aūt nō ha. nihil sum ¶ Quartū est q⁹ auarus obedit p oīa diuitijs sicut seruus domīo. ¶ Pa⁹thei. vnj. Dico huic vade. ⁊ vadit. ⁊ huo meo fac hoc. ⁊ facit. Et magis obedit auarus diuitijs q̄z deo. ¶ Paz de⁹ mādat nō fenerari. nec iniuste lucrari nec p pecūia lucrāda vel acq̄renda falsum dicere vel derogare. Totū aūt ꝓtrarium dicit pecunia ꝓgregāda. Unde sup hoc loco dicit glosa. Pure pecunie deū negare ē. Et ab apostolo auaricia dicit̄ ydoloꝝ Puitus. q⁹ auarus derelicto deo. totam spē suaz ⁊ amoꝛē ponit in pecunia. di. illō eccl̄es. x. ¶ Pecunie obediūt omīa. Caritas autē sup omīa diligit deum. ⁊ eius mandatis obedit. nec p aliqua re a deo sepat̄. Ro. vnj. Quis nos sepabit a cari. xp̄i. q. d. nihil. ¶ Quintū est q⁹ auarus nō ē beres diuitiarꝝ sicut seruus nō hereditat bona domī sui. Job. xxvij. ¶ Dives cū dormierit nihil secum auf. Caritas aūt manet cū homine ieterno. j. Coꝛ. xni. Caritas nūq̄z excidit. ¶ Propter hec q̄nq̄z nullus pōt caritati ⁊ diuitijs seruire. Et attēde q⁹ licz hō nō posset diuitijs seruire caritatē habēdo. potest tamē eas cum caritate possidere vt abraam dauid. Quod pōt fieri tripliciter. ¶ Primo quando homo tenet diuitias ad honoꝛem dei. vt pōtifices et prelati qui magnas diuitias habēt. ⁊ augēt patrimonia ecclesiarꝝ. ¶ Psal Gloria et diuitie in domo ei⁹. Secūdo quādo hō tenet ⁊ cōgregat diuitias sibi et posterita-ti sue. ne furet̄ et mēdicet. sed viuat ad honorem dei ꝑm statum suū et deinde ipis pauperib⁹ benefacit ꝑm quod potest sicut abraā ⁊ alii patriarche suis filijs thesaurizauerūt. Tercō quādo homo omēs diuitias suas distribuit paupibus. ⁊ ad pias causas. Et iste modus est pfectoꝝ ¶ Math. xix. Si vis pfectus esse vade et vende oīa q̄ habes et da paupibus Tercō potest exponi de aīma ⁊ carne. nemo enī potest anime et carni insit̄ Pure.

q2 vt di aplūs ad gal'.v. Caro cōcupiſcit aduer.ſpūm ⁊ ſpūs aduerſus carnē. Hec enī ſibīinuicē aduerſant.⁊ ideo cum ſint ꝓtraria ſicut opa vtriuſq3 vt in ꝓcedenti epla patuit nullus pōt vtriq3 ſuire. Ca/ro enim eſt ancilla neq3 que ſtatī q ei aliquantulū ſuit ꝓteruit in domiam ſuam ſc3 in aiam. Hoc fuit figuratū in agar ancilla ſare.q ſtatim q ſara ſeruiuit ei danſ eam viro ſuo vxorem ⁊ ꝓcepiſſe ſe videſ deſperit domiam ſuā vt patz gen. xvj

Quarto pōt exponi de mūdo ⁊ chriſtiana religiōe.multi eī credūt ſe poſſe ſuire mūdo ⁊ vt veri xp̄iani viuere.qō falſum eſt.nj. Reg.xvnj. Uſq3 quo claudicatis in duas ptes. Eccle.ij. Ue peccatori ⁊raz ingrediēti duabus vijs. Mūdus eī ſibi req̄rit ſeruiri ī gaudio ⁊ leticia ⁊ honoribus ⁊ diuitijs ⁊ ꝓſperitate mlta. ⁊ q̄ hec nō habet ſpernīt ⁊ abijcit. Xp̄iana vo religio vult ſibi ſuiri in lamēto penitēcie.ī cōtemptu honox.ī diſperſiōe diuitiarū. in ifirmitate ⁊ aduerſitate. Quia vt dic. hiero. Nō eſt xp̄iane dignitatis ī tempora lib9 ꝓſperari. Et q̄ hec tempalia ſpernūt xp̄iana religio recipit leta facie dicēſ eos beatos eſſe. Math.v. Beati paupes ſpiritu Et ſic patz ꝑmum ¶ Scdo remouz a nobis ſupfluam curā rerū temporaliū oſtēdēſ ꝑ ratōs ⁊ exempla q deus in neceſſarijs nobis ꝓuidebit d. Jdo dico uobis ne ſoliciti ſitis ani.ve. q̄d mā. Chriſ. Nō hoc dicit q aīma īdigeat cibo. incorporea eī eſt.ſed ſm ꝓmunē ꝓſuetudiē3 locutus eſt. Aīa eī nō poteſt morari ī corpore niſi eo cibato. Ul'aīma ꝑ aīali vita poſita eſt vt di.auguſti.ſm illō Aīa eiuſ in ſāguie eſt id eſt vita aīmalis. Neq3 ſoliciti ſitis corpi veſtro q̄d īduami. Drincipium eī temptatōis auaricie eſt eſſe ſolicitum de neceſſarijs corpis. q vt dicit greg.ꝑmo dyabolus ſolicitat q̄rere neceſſaria.p9 ea ſupflua. Hiero. Precipit ergo nobis ne ſoliciti ſimus q̄d comedam9 vt ſc3 ne cura tpalium retrahamur ab eternis.ſz q vt in ſudore vult9 p̄param9 nobis panem. ergo labor exercēdus eſt ſolicitudo tollēda que mētem pturbat dū timet ne aut poſſeſſa depereāt aut elaborata nō cōtingāt. Nōne aīma plus ē q̄m eſca ꝛc. Hic ꝓbat intētum ſuū q deus neceſſaria nobis ꝓuidebit ¶ Et poīt ad hoc q̄ttuor rōes. Drima eſt a maiori ad minus aſcendēs.q vt ſi deus q̄d magis eſt nobis tribuit.ſ.aīam ⁊ corp9.multomagis quod minus eſt tribuet.ſ.eſcaz ⁊ veſtimētum.ſicut q donat equū donat ⁊ frenum. Hiero. Qui maiora preſtitit vtiq3 miora ꝓſtabit.⁊ ī pmiſſis veritatis nemo dubitet.q vt ſi nō ſum9 digni illa accipe tamē decet deū talia dare. Hic cadit exēplū alexādri qui petēti ſibi dari vniz domum dedit ciuitatē dicēs.⁊ ſi nō decz te talia accipe. tamē decet me talia dare.

¶ Reſpicite volatilia celi. Hec eſt ſcda rō de mior ad maius aſcendēs. q vt ſi patē paſcit aīmalia ⁊ aues de domo ſua.multomagis credendum eſt q paſcat ⁊ nos. Dic de9 ⁊ pater noſter cū paſcat volatilia celi q̄ nō laborāt neq3 metēt.neq3 congregāt in horrea que deus etiam ſeruientium hoīm ꝓuxit. multomagis paſcet nos q̄ ſum9 valde cari ei vtpote care empti. Sumus etiā ſine cōpatōe maioriſ ⁊ pluris p̄cij ⁊ reputatōis q̄z illa apō deū. Criſ. Omnia aīmalia deus ꝓpter hoīem fecit.hoīem autē ꝓpter ſe. Quāto autē p̄ciosior eſt homis creatō.tāto maior ē domini ſolicitudo de ipō. Si ergo aues nō laborātes inuenīt eſcas. hō nō ueniet cui deus dedit ⁊ operādi ſciam ⁊ fructificādi ſpem. Eſt etiā hec ratō exemplū. qa in exemplo volatiliū generat nobis ſpez de neceſſarijs vite. ¶ Quis aūt veſtruz cogitās adiſcere poteſt ad ſtaturā ſuam cubitū vnū. Hec eſt tercia ratō que tal'ē.

Qui dat alicui rez aliquã dat ei illa sine q̃bus res illa nec haberi. nec in vsu eẽ potest. sicut deus q̃ dat oculũ homĩ dat ei lucem solis sine qua oculꝰ nõ videt. ¶ Nisi aũt esca ordinat̃ ad incremẽtum corpis acq̃rẽdum vel ꝓseruandum. Si ergo ꝓuidentia diuĩa p singulos dies incremẽta corpis nostri nobis nõ intelligentibꝰ opat̃. et ad talẽ incremẽtum p oẽz nostraz solicitudinẽ nihil possumꝰ addere vl̃ minuere. credẽdum est oĩno et firmit̃ sperãdum. q̃ eadez ꝓuidẽtia nobis necessaria ꝓpabunt̃ sine q̃bus ad tale incremẽtum corpis nõ possumꝰ puenire.. Glo. Illi curam regẽdi corpis relinq̃te. q̃ id ad hanc mẽsurã fecit puenire. Vel põt dici q̃ hic ꝓbat q̃ talis solicitudo superflua est. qa sicut ad tale corpis incremẽtum ad qõ vite necessaria ordinat̃ ꝓ nostrũ cogitatuz et solicitudinẽ nihil possumꝰ addere vel diminuere. ita p nostrũ cogitatũ vl̃ solicitudinem nõ possumꝰ necessaria ꝓcurare q: nisi deus daret opibꝰ nostris effectuz et benedictõz suã infundẽdo aquã. solem et vẽtos. et alia huiõi faciẽdo. terra penitus nihil fructificaret ergo ipe facit abũdantiam et caristiã. ¶ Et de vestimento q̃d soliciti estis. Hec est q̃rta ratõ siue exemplũ q̃d nõ ỏbemꝰ esse soliciti de vestimẽtis sicut nec de cibis. q: in vtroq̃z nobis deus ꝓuidebit. Que talis est. Si in vilibus rebꝰ que modico tpe durant diuina ꝓuidẽtia mirabilit̃ opat̃ ꝓferendo eis pulcerrimũ vestimentũ. et ꝓducendo ad debitũ incrementũ q̃ tamẽ nõ laborãt vt homines neq̃z nent neq̃z filãt vt femine. q̃ntomagis eadem ꝓuidentia nobis nobilibus creaturis vtpote ad imaginẽ dei factis et ineternum victuris ꝓuidebit cibos necessarios ꝓferent. Chrys. Hoc aũt dicẽs nõ opus ꝓbibuit sed solicitudinẽ sicut et supra cũ de semĩatore loquerẽt. Est ergo hec q̃rta ratio etiã exemplũ q: docet nos ꝓ spe habenda vestimẽtoꝝ lilia agri considerare q̃ deus mirabili cãdore vestit sine sui solicitudine et labore. ita q̃ salomõ qui fuit sup omẽs reges gloriosus. tamẽ in omĩ gloria sua tã potẽtie et sapie et diuitiaruz nunq̃z fuit sic gl̃ose et pulcre vestitꝰ. Glosa. Que purpura regũ. q̃ pictura textricũ potest floribꝰ ꝓpari. Itẽ ipe candor dicitur opimentũ florũ sicut dicimꝰ opuit illum robur. Si ergo fenuz quod hodie eẽ et cras. i. in futurũ in clibanũ mittit̃. id est in aceruũ q̃ habz similitudinẽ clibani cõgregat̃ deꝰ sic vestit. quãto magis vos modice fidei. Glosa. Pdermodica fides ẽ q̃ nec de minimis certa ẽ. Carissimi hoc vestimentũ nondũ apparz in nobis sz apparebit in gl̃a resurrectõis quãdo corpora nostra induẽt candorẽ sicut sol. Math. xiij. Fulgebũt iusti sicut sol. ¶ Ultio cõcludit dicẽs Noli. ergo so. eẽ ꝛc ¶ Et ad hoc ostendendũ duas rões adducit ¶ Prima est ex pte nostra q̃ est. quia nos nõ sumꝰ vt gẽtes q̃ dei ꝓuidentiam in rebꝰ humanis nõ credunt. sed oĩa credunt a casu et fortuna euenire. Et iõ sũt soliciti necessaria inq̃rere et recipe plꝰ debito. Chrys. Quia in rebꝰ humanis fortunam credũt eẽ nõ ꝓuidẽtiaz. neq̃z iudicõ dei vitas suas gubernari estimãt. sz ĩcerto duci euẽtu. iõ merito timẽt et desperãt q̃si q̃ neminẽ habeãt gubernatorẽ. Nos aũt credimꝰ diuĩa ꝓuidẽtia oĩa gubernari Boe. O q̃ ꝓpetua mõm rõe gubernas ĩmobilis stabilisq̃z manẽs dãs cũcta moueri. Et iõ in manu dei nos et nostra cõmittere debemꝰ. Chrys. Qui aũt di iudicõ credit se gubernari escã suã in manu dei ꝓmittat ¶ Scõa ratõ est ex pte dei. q: cũ ipe sit pater noster et sciat nos omnibus his ĩdigere nõ potit nos deserere. Chrys. Nõ aũt dixit scit deꝰ. sz scit pater velter: vt eos in maiorẽ spem ducat. Si. n. patẽ nõ potit despicere filios. cũ nec hominẽ

patres hoc sustineāt. qualis enī est pat̄ q̄ sustinet etiā necessaria vite filijs nō dare Si aūt essent supflua nō ita oporterz cō fidere. Et iō dixit q: his omībus indige/ tis vt magis solicitudinem abijciamus. ¶ Notandū aūt q̄ p omīa ista vba xp̄c ad duo nos inducit scz vt curā supfluaz tpalem abijciamus. z vt de dei puiden/ tia p̄fidamus ¶ J ¶ Et iō sciendū q̄ du plex est solicitudo tpalium vna necessa/ ria ad vitā humanā que p̄mittit. imo p̄ci pitur. q: nisi homo essz solicit⁹ serere tpe suo mendicaret z moreret. Prouer. xx. Propt frigus piger arare noluit. mēdi/ cabitur ergo estate z nō dabit̄ ei. Eccl̄. nj Tpus spargēdi z temp⁹ colligēdi. Que dam enī deus disposuit z ordinauit p no straz solicitudinē fieri. Gen. nj. In sudo/ re vultus tui ves. pa. tu. Psal. Labo. ma nuū t. q: mā. bea. es ꝛc. Omīa ergo q̄ cer/ ta z determīata tpa req̄runt. debem⁹ soli cite suis tempibus facere z gubernare. Eccl̄s. nj. Omīa tpus habēt z suis spaci/ is trāseunt vniuersa. Alia est solicitudo supflua z que ad nos nō p̄tinet sz ad dm Unde glo. di. hic. Est alia solicitudo sup/ flua ex vicō hoīm q̄ndo fruct⁹ z pecuniā plusq̄z necessariū est rebuāt z dimiss̄ spi/ ritualib⁹ illis intēti sunt. q̄si de bonitate dei sperantes. z hec p̄hibet̄. Si aūt aliqs esset cert⁹ sicut ioseph q̄ tra in sequēti an no vel vsqz ad certū tpus nō fructificarz tūc hō posset eē solicit⁹ p illo tēpe z vsqz ad illud temp⁹ fructū seruare sicut ioseph fecit. Sic licet de oleo in sequentē annuz rebuare. q: oliue vt in plurimū vno āno ferūt fructū z alio anno nō. Sz cū terraz deus omī āno faciat fructificare. supflu um est de sequēti anno cogitare. q̄ ergo hō dimittat spūalia vt ire ad eccl̄az. audi re missaz z p̄dicatōz z huiōi p̄pter opera manualia. q: timet media p̄sumi nisi sic faceret. ista est supflua cura de dei bōita te diffidēs. Debz enī hō spare q̄ sicut de/ us dat sibi pacē hoc āno z sanitatē. sic in sequētibus dabit ¶ Tercō ostēdit q̄d in tota vita nostra p̄cipalit̄ querere debe mus. z ad quē finē oīa opa nostra p̄rici/ paliter ordinare debem⁹ di. Querite p/ mum regnū dei scz p̄cipaliter omīb⁹ ter renis id p̄ponēdo. z omīa p̄pter illud fa ciēdo. z iusticiā eius scz regni que scz du/ cit ad regnū q: nō omīs iusticia ducit ad regnū. Math. v. Nisi abūdauerit iusti/ cia vestra plusq̄z scribaꝝ z phariseorum nō intra. in re. ce. Justicia vō regni ē oīa que xp̄c docuit obs̄uare. Et hec om. adi. vobis. Glo. Aliud est q̄d p̄cipalit̄ dat̄. Aliud q̄d supaddit̄. q: eternitas debz eē in intentōne. temporalitas vero in vsu. Alia glo. Oīa sunt filioꝝ. Et iō hec oīa adijcient̄ vobis nō querētibus. Quibus si subtrahunt̄ est ad p̄batōz vt scz p pati/ entiam coronent̄. Si vō dant̄ est ad grā/ rumactōes z vt p bonam dispensatōem mereant̄. Mat. xxv. Euge serue bone et fide. q: su. pau. fui. fi. sup multa te p̄stituā ¶ Nota ergo q̄ dominus in vbis istis vitā nostraz ordinare intēdit. vt ordina/ te viuamus. j. Coꝝ. xmj. Oīa honeste et s̄m ordinē fiant in vobis. Hic aūt ē rect⁹ ordo vite nostre vt p̄mū z sup omīa deū q̄ramus qui est regnum dei. Lu. xvij. Re gnum dei intra vos est. Secūdo quera/ mus facere opa iusta z esse vtuosi p̄pter quod p̄uenimus ad regnū dei. Mat. xj. Regnū celoꝝ vim patit̄ z violenti. id est iusti z vtuosi rapiūt illud. Bona aūt tē/ poralia nō debem⁹ querere p̄pter se. sed p̄pter bona gratie vt in gratia dei viua/ mus. z tandē ad bona gl̄e perducamur. Nō enī possumus sine vita mereri. Vi/ ta enī sine bonis tpalibus p̄seruari non pōt. Et sic patz q̄ bona tēporalia ordinā tur ad bona grē z ad bona gl̄e Et p cōse/ quēs ptz qō hic dr scz q̄ querētib⁹ p̄mus

regnū dei ⁊ iusticiam ei⁹ oīa tēporalia adijciūt.qđ triplicit ostēdit ¶ Primo qr q̄ habet pr̄icipale.bz accessoriuz.sicut q̄ habet agrū bz fructum ei⁹.⁊ q̄ habz vxorem habet dotes eius. Cum ergo vt dictū est bōa tempalia ad bōa gratie ordinētur ⁊ bōa gratie ad bōa gl̄e.sequit q̄ q̄ habet bōa gl̄e habet bōa gratie. Est.n. gl̄a gratia ꝓsummata.⁊ q̄ habz bōa g̈tie habet bōa tempalia. Mat.xix. Cētuplū accī.⁊ vitā eter.possidē. ¶ Secūdo qa q̄ q̄rit regnū dei ⁊ iusticiaz ei⁹ ē filius dei filius aūt est heres patris ī oīb⁹ bonis suis.oīa ergo bōa di habēt filij di.cum igit̄ oīa bōa sint di ⁊ a dō.sequit q̄ oīa bōa sunt filiorum di. Sed ī datōne bonorum tempaliū deus facit sicut bonus medicus q̄ subtrahit īfirmo multa q̄ ip̄e vellet.qr sūt ei nociua.solum autē ei ꝓcedit illa q̄ sunt ei ꝓficua.sic similit̄ de⁹ facit Aug⁹. Scit celestis medic⁹ qđ nobis daturus est ad ꝓsolatōz ⁊ qđ subtracturus est ad exercitatōz. Nō ei homo sine causa iumento suo cibaria subtrahit.multo magis deus filijs suis nō sine causa tēporalia subtrahit. Idem. Cū petitis tēporalia.cū modo petite ⁊ cum timore illi cōmittite vt si ꝓsint det.si autē scit obesse nō det. Quid aūt ꝓsit ⁊ obsit medic⁹ nouit ⁊ nō egrotus. ¶ Tercō qr q̄ q̄rit primum regnū dei ⁊ iusticiaz ei⁹.militat dō ⁊ fit miles eius.sz nemo militat suis stipēdijs vnq̄z.j.Cor.ix. Cum ei deo militare sine bonis tempalibus nō possum⁹ māi festuz est q⁹ nobis ea p̄bebit. Ambro. Indecorum est homī curare de cibo vel veste q̄ militat regno.nouit rex quō militiam suaz pascat alat ⁊ vestiat. Sic paut ꝑlīn suū in deserto.xl.ānis.sic paut belli am p̄ coruū multo tēpore.vt patz nj. Regum.xvij. Sic etiam mō īuisibiliē pascit omēs suos suos. Et qs pascit p̄dicatores ⁊ mīores ⁊ alios multos nihil habentes nisi ip̄e q̄ mouet homīes ad benefaciēdū eis ¶ In fine nota q⁹ circa hāc vitam ordīatam mūdus tripliciter errat. ¶ Primo qr p̄cipaliter ⁊ summope bōa tempoalia querit.s.sanitatem. diuitias honores ⁊ delicias.⁊ secūdario et q̄si per accidēs querit bōa gratie sz iusticiaz regni. Totus enī mūdus ⁊ clerici ⁊ laici videtur ad p̄dicta bōa defluxisse ⁊ īeis bonum suum cōstituūt. Psal. Beatum dixerūt ꝑplīm cui hec sunt ¶ Scdo quia regnum dei vltimo q̄rit sz ī morte. Quando ei peccatores nō potest plus viuere.uel quādo credit mortem īminere tunc q̄rit regnū di ⁊ accipit exemplū a latrōe ī cruce sz nō a iohāne baptista qui a cunabul' fuit sāctus.Cōtra quod nota exemplum de quīqz virgīnibus fatuis que petierunt oleum media nocte.i.imminēte morte et nō habuerūt. ⁊ sic lampades earum sunt extincte ⁊ ip̄e excluse sunt a regno. ¶ Tercō qa querit regnū di sz nō iusticiam ei⁹. Omīs enī homo vult esse bt̄us. Qr vt di.boe. Omnibus bonīm naturalit̄ cupido summi boni īserta est Sed opa bt̄itudinis nō curat facere.tota die fabricat domum in īferno ⁊ vult habitare ī paradiso.Cōtra quod nota exemplū de filijs zebedei q̄ petierūt ꝓsedere xp̄o ī gl̄a.sed nō laborare cum eo ī pena. Et ideo dictum est eis. Nescitis quid petatis. Math.xx Et ideo nullus cōfidat se habere regnuz sine iusticiaz regni cum isti cōsobrini xp̄i nō potuerūt regnuz aliter habere seu obtinere. Luce.xxiij. Vos estis q̄ pmānsistis mecum in temp.m.⁊ ego dispo. vo. sicut disposuit mihi pater meus regnū. Et sic patz terciū ⁊ ꝓsequēter totū.

De epl̄a Sermo.XCV.

Spiritu ui uimus ip̄ū ⁊ ābulemus

Gal.vj. Duplex est vita.s.spūalis et corpalis. Vita corpalis ꝓsistit in vnīone aīe ⁊ corpis. Vita spūalis ꝓsistit in vnīone aī me cū deo. Unit enī de⁹ aīme p grāz̄i suā in p̄senti ⁊ in futuro vniet̄ p gl'az̄. q̄ vnio vitā causabit. Omis enī xp̄ian⁹ regeneratus p baptismū in filiū dei. debz̄ hac vita viuere. ad quā vitā in p̄senti epl'a apostolus nos hortat̄. In qua q̄dem epistola q̄ttuor facit. Primo hortat̄ omēs q̄ p viam spūssancti q̄ est via v̄tutū. via vicōrum dimissa debeāt ambulare. In prin. epl'e. Scdo ostēdit q̄liť supiores respectū inferiorū in hac vita teneant incedere et manere ibi. Frēs ⁊ si p̄oc. fuerit hō in ali. deli. ⁊c. Tercō ostendit quō inferiores in hac vita respectu supioꝝ debeāt se habere ibi. Cōicet aūt is q̄ cathezizat̄ ⁊c. Quarto hortat̄ oēs supiores ⁊ inferiores ī hac vita p̄seuerare ibi. Bonū aūt facientes nō deficiam⁹ Primo ergo hortat̄ oēs non distinguendo maiores a mīoribꝰ vel aliquē gradū in homībus ponendo vt ambulēt p viā v̄tutum ⁊ viā vicōꝝ dimittāt ibi. Si spū viuim⁹ spū ⁊ ambulem⁹. id ē si spūssanc⁹ int⁹ nos viuificat p gratiaz̄ manifestam⁹ talē vitā p opa exterius faciēdo opa spūssancti Ro.vnj. Qui vero sm spūm sunt. q̄ spūs sunt sentiūt. Et nota q̄ aplūs enumerat se cū eis ne sit de q̄bus dr̄ mat.xxnj. Alligāt onera ḡuia et īportabilia ⁊ īponūt in humeros hoīm. digito aūt suo nolūt ea mouere. Ecōtra iobānes baptista q̄ pnīaz̄ p̄dicabat vitā penitētis agebat. Et q̄ ex bene agere cōsueuit frequent vana gl'a oriri. q̄ p̄cedēs bonū euacuat. iō subdit. Nō efficiamur inanis gl'e cu. i. nō appetam⁹ in bonis opibus vanā gl'am hoīm. sed solidā gl'az dei ij. Cor.x Qui gloriat̄ in domīo glorietur Inuicē puocantes sup. ad ꝓtentōes et lites malū sc̄z imꝑperādo vel ꝓuiciando. inuicē inuidētes bonū sc̄z alteri⁹ odiēdo

Debil'ij. Nibil p ꝓtentōem neq̄z p īanē gl'am. sed in humilitate supiores sibīuicem arbitrantes. Hec aūt mala facit inanis gl'a quā si homo nō appeteret nullī inuideret Moraliť aūt ad edificatōnez nostrā nota q̄ aplūs in hac p̄ma p̄te ad q̄ttuor nos hortat̄. s. ad ambulandū sm spūm. ad vitandā vanā gl'am. ⁊ cauendū puocatōez primi ⁊ ad inuidiā fugiēdaz̄. Ad Primo nos hortat̄ vt sm spiritum ambulem⁹ qđ ꝓpter q̄ttuor facere debem⁹ Scdo vt p̄missiones q̄s ī baptismo p̄misim⁹ obs̄uemus. Ibi en im p̄misim⁹ abrenūciare dyabolo ⁊ pōpis e⁹ ⁊ in deū credere qđ est sm spūm ambulare. Hec est via trūm diez̄ quā filij isr'l egredientes de egipto ⁊ de seruitute pharaonis petebāt facere. Exō.nj. Viam truz̄ diez̄ ibim⁹ in solitudinē vt īmolem⁹ domino deo nostro. Filij israel sunt x̄piani q̄ in baptismo egrediunt̄ de egipto. i. de mūdo ⁊ ſuitute dyaboli. Egiptus enī interp̄tat̄ tenebra ⁊ ꝓfusio q̄ ꝓpetit mūdo. q̄ excecat ⁊ ꝓfūdit amatores suos. Egrediunt̄ ergo x̄piani ī baptismo ꝺ tenebris peccatorum de ꝓfusione mūdi ⁊ ſuitute dyaboli. Scdo vt p imitatōz filij dei efficiamur. q̄ q̄ nō ex sanguinibus neq̄z ex volūtate carnis viuūt. sed sm spiritum vt x̄pc virit efficiunt̄ filij dei. Iob.j. Dedit eis potestatē filios dei fieri. q̄ nō ex s. ⁊c. sed ex deo nati sunt. Si aūt filij ⁊ heredes Ro.vnj. Magnus honor ⁊ reuerētia est esse filiū dei. ⁊ magn⁹ fruct⁹ ⁊ affluentia esse heredē. Propter ista aūt duo omis hō opatur. sed ꝓpter veritatē istorum veri x̄piani opantur. quia volūt et verū honorē ⁊ verū fructū ⁊ affluentiaz̄. Iudani autē vmbrā istorum querunt Nā omia bona mūdi sunt vmbra futurorum bonoꝝ Tercō ut rationabiliť ⁊ nō bestialiter viuam⁹ nobilitatē nature nostre in suo honore obs̄uātes. q̄ enī sm

carnē ambulāt bestialiē viuūt ⁊ ordinez nature puertūt ⁊ nobilitatē humane nature perdūt. ℣Psal. Hō cū in ho.es.nō intel.ꝓpa.ē ⁊c. Qui autem ſm ſpūm ambulāt ratōabiliter viuūt.⁊ ordiem nāe ſeruant.que ſic inſtituta eſt vt ſpūs carni dominetur. ⁊ nobilitatem humane nature tenēt que eſt q; āgelis aſſimilat. ⁊ in omībus creaturis domīatur. Homo enī ſm ſpūm viuēdo trāſfert ad āgelos.⁊ nō ipſis creaturis.ſed oēs creature ſuiēt ei. pſal. Ego dixi dij eſtis.i.āgeli. ¶ Quarto vt viliſſimā ſeruitutem peccatorē ⁊ mortez eternā euadamus. Qui ergo ſm carnez ⁊ nō ſm ſpūm ambulāt efficiūtur ſui omniuz vicōz que īipis regnāt ⁊ mortē culpe nature ⁊ gehēne īcurrūt. Ro. vnj. Si ei ſm carnem vixe.mor.ſ. p̄dicta triplici mor.qui autē ſm ſpūm ambulāt fiunt liberi. Gall.mj. Itaq; fratres nō ſum⁹ an. fi.i.carnis.ſed libere.i.aīme. Qui aūt ſm ſpiritū ambulant fiunt liberi ⁊ effugiunt omēz mortē. Joh.xj. Omīs q̄ viuit ⁊ credit īme.nō morietī eternum. quia mors nature mutatur īgloriā. Et idō nō debet dici mors ſz vita.cum nobilior forma inducat.⁊ ignobilior abijciat ſcz vita mortalis. Johā.v. Trāſiet ō morte ad vitam. ¶ Secūdo nos īducit vt in bōis que facimus vanam gl̄am nō queram⁹. Luce. xvij. Cum ſe.om.q̄ p̄.ſ.vo.di.ſe.īuti.ſum⁹. Et hoc ꝓpter tria ¶ A ¶ Dīo ne bōa noſtra que cū tāto labore facimus ⁊ que digna ſunt vita eterna p̄damuſ. Math. vj. Amē dico vobis rec.mer.ſuā. ¶ Secūdo quia ſi cōtemnimus vanā gloriaz habebimus veram gloriaz a deo ⁊ a ſanctis. Et quis querit gloriaz a beſtijs. ſed apud magnos boīes vult gloriari ⁊ in q̄ loco.certe nō ī camera. ſed vbi eſt multitudo. Multitudo autē p̄maxīa eſt in celo.vbi eſt gl̄a noſtra. p̄s. Gloria ⁊ honore coro.eum domi. ¶ Tercō quia ſi que rimus vanā gloriā erimus īppetuuz cōfuſi manētes ſuſpēſi ad furcas īferni. Et que poteſt eſſe maior ꝓfuſio q̄z ſtare ſuſpēſus ad furcas. Hiere.xx. Cōfundēt vehemēter q; nō ītellexerūt opp̄robriū ſempiternuz. Et attēde q̄ hoc vltimuz valde difficulter cauetur. Greg. Quātaſ vires habet īanis glorie amor neſcit niſi qui ei bellum īdixerit. quia ⁊ ſi facile eſt eaz nō appetere dū negatur. difficile tamē eſt eā reſpuere dū offert. ¶ Tercō nos īducit ne p̄primū p̄uocemus ad irā. cōuiciādo vel mala imp̄recādo vel culpas quas cōmiſit vel penas ⁊ iurias quaſ recepit ei ad memoriā reducēdo. Hec ei omīa valō p̄uocāt ad irā. Ā qua ꝓpter tria cauere ō bemus. ¶ O ¶ Dīo p̄opter peti grauitatez. Tales ei ex ꝓpria malicia peccāt quod grauius peccatū eſt q̄z qđ ex ignorātia vel ex impotētia p̄cedit. vnō tales aſſimilātur p̄auis pueris q̄ ponūt obicem ī viam.vt eūtes offendātur. ⁊ q̄ ſi ſciunt aliquē babere vlcus ī aliqua p̄te appodiāt ſe ſuper illud. Sic tales adō ſunt puerſi q̄ ea libētius dicūt homībus vnō ſciūt eos amplius ſcādalizari. ℣Prouer. x. Labia iuſti ꝓſiderāt placita ⁊ os īpiorum peruerſa. ¶ Secūdo ꝓpter templi dei vaſtitatē. Nā tales templum dei vaſtāt ⁊ cō burūt igne iracūdie. Et idō ſunt īcēdiarij templa dei ſpiritualia incendētes. j.Cor.nj. Templū dei ſāctū eſt quod eſtis vos. Unde tales officium dyaboli ſibi vſurpāt ignez īfernalē incēdētes. Tales filiam dyaboli mortuam ſuſcitāt ſcilicet iram.que filia dyaboli eſt. Unō per omīa tales demonibus aſſimilātur. Qz vt dicit auguſti.nihil ſimilius actib⁹ demonuz q̄z litigare. ¶ Tercō p̄opter pene acerbitatem tales eī gehēna infernali damnabūtur. Math.v. Qui dixerit fratri ſuo fatue reus erit gehēne ignis. Hic cadit exemplū de illa ſanctimoniali de q̄

dicit Gregorius ī dyalogo que babebat carnis cōtinētiam sed līgue ꝓcacitatem nō declīauit. ⁊ dum post mortez ī ecclesia sepeliretur. de nocte custos eccl'e vidit eā exhumari. ⁊ ante altare afferri. ⁊ per medium secari. ⁊ media pars igne cremata est alia parte intacta remanēte ¶ Quarto nos inducit vt ūuidiā fugiam⁹ Et hoc ꝑpter tria. ¶ P ¶ Prīo quia ūuidia ē peccatū ie;cusabile. Cris. Duz cetera peccata aliquē colorem excusatōis babeant ūuidia nullū habet. cum nō habeat talez delectatōez qualez alia peccata sed potiꝰ cruciatuz. Horatius. Inuidia seculi nō inuenere tyrāni maius tormētuz. ¶ Secūdo. ꝑpter nocumētuz ꝑsonale. Inuidia enī nō nocet vt plurimum nisi ūuido Magna est stulticia seipm ꝓsumere. ⁊ inimico cui ūuidet nil mali facere. Horatius. Inuidus alterī⁹ marcescit reb⁹ opimis. Prouer. xvij. Spiritus tristis exiccat ossa. Inuidus ei tristatur de bonis ꝓximi. Ex quo patet q ūuidia super oīa peccata turpiorē materiā habet. Inuidia nanqz miseros homīes amat. Miseroꝝ ei est felicibus ūuidere. Unde sup illud iob. v. paruulū occidit ūuidia. dicit gregorius. Paruulus ūuidia occiditur. quia nisi infelicior esset de bono alterius nō dolerz. ¶ Tercō quia ūuidia est peccatū nimis durabile. Cipanus. Scelus istud modū nō habens pmanet iugiter sine fine cum scelera alia finiātur. Quātum enim ille cui ūuidetur successu meliore ꝓfecerit tāto ūuidus īmaius incēdiuz liuoris ignitus exardescit. huic vult⁹ minax. toruus aspect⁹. pallor ī facie. in labijs tremor. ītra dor ī dētibus. verba rabida. ⁊ effrenata ꝓcia. manus ad violētiaz ꝓmpta. et si gladio iterim vacua. odio tamē furia mētis est armata. Inuidia est fera pessima que occidit abel. vēdidit ioseph. ⁊ tādem ipm filiū dei sāctūsctōz cruci affigi fecit. Math. xxvij. Sciebat enī q per ūuidiaz tradidissent eū. Et sic patz ꝓmū ¶ Secūdo ostēdit quō superiores respectu inferiorum. i. ꝓlati respectu subditoꝝ debent in via spūs ambulare. Unō glo. di. Hactenus vniuerse eccl'e est locut⁹. mō ad ꝓlatos loquit̄ spēaliter docens quō tractent subditos. Dicit ergo. Frēs si ꝑoc. fu. bō id est īprudenter lapsus p errorem vl'im potētiaz in aliquo delicto nō īmlītis. sed in aliquo quasi nō vsu q̄tidiano peccās. vos q̄ spūales estis. i. esse debetis. Aliter ei nō cōpeteret vobis iudicare ⁊ corrigere. j. Corint. ij. Spūalis iudicat omnia et ipe a nemīe iudicat. Greg. sup illō. ij. reg vij. nō edificabis michi domū sc; ꝓdicādo ⁊ corrigēdo. q; vir sanguinū es. dicit. Sordes tergere nō valet man⁹ q̄ lutū tenet Uos igit̄ spirituales huiōi sic peccātem instruite ⁊ corripite non in spiritu iracundie sed in spiritu lenitatis. Psal'. Corripiet me iustus in mi. ⁊ increpa. me Idem. Quoniaz superue. mā. ⁊ corripiemur. Esaie vndecimo. Egredietur virga id est correctō de radice iesse. id est de incendio amoris. Quia si aliter fieret peccans non pateretur se argui. sed excusaret ⁊ defenderet culpam suam. Seneca. Uicia animi sicut ⁊ vicia corporis lenīt sunt tractanda. maxime quando homo ex ignorantia vel infirmitate peccat. Ex malicia enim peccantes durius sunt puniendi vt hic dicit glosa. Considerans te ipsum ne ⁊ tu tempteris. id est talem correptōnem debet prelatus facere humiliter ⁊ cum timore dei. quia potest et ipse similiter cadere. Ecclesiastici tricesimoprimo. Intellige que sunt proximi tui ex teipso. prima Corinthe. decimo. Qui se existimat stare. vi. ne ca. Augustinus. Nichil ad misericordiam sic inclinat q̄z proprij periculi cogitatō. Sic ergo patet q̄ prelatus spiritualis debet esse humilis

ꝛ timoratus. Debet etiã esse cõpassiuus ꝛ pius vt suppoꝛtet alioꝝ infirmitates. et hoc est quod addit. Alter alteri⁹ onera poꝛtate. ꝛ sic adim. legẽ xp̃i. Lex xp̃i é lex pietatis ꝛ miſicoꝛdie. Math. xij. Eũtes diſcite qd ẽ miſicoꝛdiam volo ꝛ nõ sacri. Ro. xv. Debem⁹ nos firmioꝛes imbecillitates infirmoꝝ sustinere ꝛ nõ nobis placere. Et qꝛ ꝑlatus in dignitate status eriſtẽs frequenꝫ surgit in elatõꝫ mẽtis semagnũ reputãdo. ꝛ iõ onus ꝓximi non vult poꝛtare. ꝛ iõ hoc remouet di. Haꝫ si qs̃ exiſtimat se aliquid eẽ cũ tamẽ nihil sit sc̃z ex se sed ex grã dei. ipe se seducit. i. a vitate cadit. vt phariſe⁹ se seduxit. Et qa ꝑlatus nõ solũ surgit in elatõꝫ mẽtis cõſideraõdo ꝛ putãdo se aliquid magni sed etiã p ꝓſideratõꝫ alterius quãdo sc̃z putat frẽꝫ peccantẽ impfectũ in ꝓpatõe suiipius. ideo hoc remouet d. Op⁹ aũt suũ ꝓbet vnuſqſqꝫ. Cõſideratõ enĩ ꝓpꝛia mlt̃um valꝫ ad humiliatõꝫ. Mich. vj. Humiliatõ tua in medio tui ẽ. Nihil enĩ bõ inuenit in se qõ sit ex se niſi malũ ꝛ culpã sed qdquid boni habꝫ aliũde ẽ. j. Coꝛ. mj. Quid habes qõ nõ ac. Et iõ sic bõ conſideraõs defectus suos habebit gl̃am tãtuꝫ in seipo. i. int⁹ in ꝓſciẽtia vbi se hũliauit. Gaudet eĩ qꝛ cognoſcit moꝛbũ suũ quez sanari deſideꝛat. Ps̃al. Omĩs gl̃a ei⁹ filie regis ab int⁹ ꝛ nõ in altero. i. nõ in alteri⁹ eloquio vel opinione. i. ꝓhoc q aliquis ꝓſiderat se defectuoſuꝫ ꝛ p ꝓſequẽs se hũliat habet gl̃am a deo q̃ est gl̃a ꝓpꝛia int⁹ in aĩma manẽs. ꝛ nõ habꝫ gl̃aꝫ in altero. i. in opiniõe ꝛ gl̃a alteriuſ. qa se nõ credit aliquid magni reputari ab altero. ij. Coꝛ. j. Gl̃a no. hec est testi. cõ. no. Et iuſtũ est q vnuſqſqꝫ seipm ꝓbꝫ. quia vn⁹ quiſqꝫ on⁹ suũ poꝛtabit. on⁹. ſ. ꝑ ꝺlictis suis debitũ. Et iõ nõ effert de ꝓmendatõe alioꝝ. Ps̃al. Tu reddes vni. ſ. o. ſ.

Q Moꝛaliter aũt nota q hic ĩ tota hac secũda ꝑte monet nos apoſtolus vt alter al.one. poꝛtem⁹. Ad qõ faciendum q̃ttuoꝛ nos inducũt ¶ Primũ ẽ excellẽtia saluatoꝛis qui cũ sit infinite potentie ꝛ excellẽtie inclinauit se vſqꝫ ad terã. vt nobiſcum onera noſtra poꝛtaret ꝛ fact⁹ est infirmus ꝛ egenus vt ꝑ experientiaꝫ facti nobis cõpateret. ꝛ ab omĩ miseria noſ liberaret. Hebꝛe. mj. Nõ habemus põ. qui nos poſ. cõpa. infir. no. tẽp. aũt ꝑ oĩa Erubeſcat ergo homo nõ cõpati frĩ suo. ꝛ eius on⁹ non poꝛtare. cum diuia maieſtas voluit infirmari vt nobis ꝓpateret ꝛ ab onere subleuaret. Nonne etiam diuina maieſtas quotidie nos suppoꝛtat a malis que meremur ꝓtegendo ꝛ necessaria vite ꝓferẽdo ꝛ moꝛes noſtros gũes sustinẽdo ꝛ ad penitẽtiam nos expectando. Certe sic. Esa. xlvj. Audite me dom⁹ iacob qui poꝛtamĩ a meo vtero. ¶ Secũdum est angeloꝝ benuolentia qui nobiſcuꝫ onera nrã poꝛtãt. ſ. in pugna spũali assistendo. oratões noſtras coraꝫ deo ferendo ꝛ ad nutritõem ꝛ vitã noſtram corpa celeſtia mouẽdo. ꝛ aimas noſtraſ ad celum poꝛtãdo. Hebꝛe. j. Omẽs sunt administratoꝛij spiritus in ministeriuꝫ missi. Si ergo angeli qui in curia celesti coꝝam deo assistunt. descendunt vſqꝫ ad nos vt onera noſtra poꝛtent. quãta confuſione digni sumus qui onera fratruꝫ noſtroꝝum poꝛtare recuſamus. Nonne confunderemur. si fratres minoꝛes venirent ad seruiendum fratribus noſtris q̃bus nos seruire nollemus. Certe sic ¶ Tercium est ministeriũ omnis creature nam omĩs creatura suppoꝛtat ꝛ iuuat infirmitatem noſtram. quia cecitatem noſtram sol fugat aerem illuminãdo. famẽ noſtrã reficit terra fruct⁹ ꝓducendo immũdicias nrãs aq̃ abstergit nos lauãdo frig⁹ noſtrũ ignis ꝺpellit noſ calefaciẽdo Et breuit oĩs creata onera nrã suppoꝛtat

Jnquo dat nobis exemplū vt alter alterius onera portem⁹. ¶ Quartū est maxima indigentia nostra ⁊ cōmunis vicissitudo.qa qtcunqz onera qs sustinet hodie.⁊ quātacunqz infirmitate detinet. qcunqz alius quantacūqz dignitate fulgeat potest cras eadem onera sustinere.⁊ eā dem ifirmitatem pati.Eccl'.xxxviij. ¶ De more esto iudicij mei sic erit ⁊ tuū. michi heri.tibi hodie Rota fortune quotidie ⁊ velocissime vrit ⁊ mūdus qtidie mutat. Et hoc est qđ hic dr.Cosiderās teipm ne ⁊ tu tēpteris.¶ Multū ci homo mouetur ad onus primi suscipiendum.si ipe cito se crederet in sili casu esse. ¶ R ¶ Et nota q onus primi qđ portare debem⁹.in q tuor.spēs diuidit.s.in onus iurie qđ debem⁹ patiēt portare ⁊ ei pcere. Jn on⁹ infirmitatis.nam ifirmitates ⁊ defect⁹ naturales primi patiēter tolerare debemus. Ambro.Cū mag pietate portādi sūt qui icrepari p sua ifirmitate nō possunt. Jn on⁹ necessitatis.q; necessitates pri nris beneficijs ⁊ elymosinis subleuare debē⁹ ac etiā obsequio corpali.exēplo xp̄i q pedes discipulo⁹ lauit. Et i onus pnie p pctis debite.in quo frēs nostros iuuare debemus.exēplo xp̄i q penā pctō⁹ nrō⁹ ptulit sup lignū in corpe suo. Et pcipue illos q̄ sunt in purgatorio q̄ inciderūt i manus domi ⁊ pplēt ibi pniam. Job.xix. ¶ Miseremini mei. miseremini mei saltē vos amici mei q; manus domi tetigit me. Quos ppter q̄nqz iuuare debem⁹ ¶ ℈ ¶ Primus est gūtas penar⁹.Aug. ¶ Piro mō est grauis ignis iste. ℈ upat enī omnem penā quā aliqs in mūdo isto ppessus est Nō possunt numerari pene alteri⁹ vite. Libētiusqz dat ⁊ dari debz elymosina in multis penalitatib⁹ cōstitutis. Quis differt subuenire amico suo quē vidz ī ignē cecidisse. Et ideo valde sunt culpādi qui habent testamēta dispēsare ⁊ alia suffragia facere ⁊ differūt.cum ppter illa citius ab illis penis liberētur. Hic cadit exemplu; de illo qui misit equū cognato suo vendēdum ⁊ in elymosinas erogādum pro anima sua qui nō fecit.cui ipe p⁹ aliquot temp⁹ apparens dixit. Expectabaz elymosinas equi mei ppter quas citius fuissem liberatus a penis. Nunc autem ad deum vado ⁊ cito te coram eo parere oportebit. Qui statim cecidit mortuus. ¶ Secundū est artissima paupertas in qua sunt cui nulla pauptas mūdi cōpari potest.quia pauptati sue nullo modo ꝓsulere possūt.nec laborādo nec mēdicādo nec mutuo acqrēdo. Eccl'.ix. Quecūqz pōt manus tu.fa.instan.opera.qa nec opus nec ratō.nec sapia.nec sciētia erunt apud inferos quo tu pperas. Magis āt indigētibus libētius debz elymosina dari. ¶ Terciū est q; nō possunt nobis sua necessaria indicare.⁊ a nobis sua suffragia postulare. Libētius autē fit elymosina puulis expositis.q; nō possunt qrere nec habēt suitorē q̄ peis petat. ¶ Quantum est.quia nos ⁊ nostra ab eis habē⁹. ipi enim nos genuerūt. ⁊ diuitias pauerunt. Valde ingrat⁹ est ille parēt⁹ q̄ semel in āno nō facit p eis vnā missaz cātari.cū ipi nos.xx.seu.xxx.ānos nutruerāt Multū poterūt ꝓqueri de nobis apud deū cum liberati fuerīt a carcere ⁊ penis purgatorij. ¶ Quintū est magnū emolumentū nostr⁹.q; cū ipi ppter nrā suffragia fuerīt liberati in ꝓspectu dei p nobis orabunt.⁊ veniā peccato⁹ nobis ipetrabunt. Justo etiā dei iudicō fiet vt cū nos fuerim⁹ mortui alij nobis sua suffragia largient.si nos dū viuim⁹ alijs bene facimus.⁊ si nos alijs nō benefacim⁹.nec nobis ab alijs benefiet. Et sic ptz ꝑm. Tercō ostēdit quō inferior⁹ respectū suo⁹ plato rū ī via sps dēbēt ābulare d. Cōmūicz ātis q̄ cathezizat verbo id est instruit. ei q̄ se

catheziʒat. i. instruit in omnibus bonis.
Nō pōt duob⁹ mōis intelligi. Uno mō sic. In omīb⁹ bonis cōmunicʒ. i. doctrīaʒ eruditōis p̄latoꝛ in omīb⁹ que docēt impleat. ⁊ ꝓmunē se doctoꝛi faciat recipiendo que ille dicit. vt sic p̄dicatoꝛ et doctor fructū quē q̄rit ⁊ desiderat ꝓsequat. alio mō intelligit ad lrām de ꝓmuniōe bonoꝝ tpaliuʒ. j. Coꝛ. ix. Si vobis bōa spiritualia seminam⁹. nō ē magnū si carnalia vestra metam⁹. Ex q̄ subditi possent dicere quō facim⁹ q̄ dicit nobis p̄latus cū ipe sit mal⁹. nolo facere. Jō hoc remouet di. Nolite errare dicēdo. s. quō faciaʒ q̄ dicit mihi p̄lat⁹. cū ipe sit mal⁹. q̄ nō est dictū vobis vt faciatis q̄ faciūt. sed q̄ dicūt. Nath. xxiij. Que di. fa. q̄ aūt facit. no. fa. Lu. Qui vos audit me audit. et q̄ vos spernit me spnit. Et hoc quātum ad p̄mam expositōʒ. Quātū aūt ad secūdaʒ sic dixi. vt cōmunicetis bona tpalia minis strātibus spūalia. Nolite tamen errare vt ab hoc excusetis vos dicēdo. Nō habemus q̄ō maiſtris ōbem⁹. Hay. Quicunq; es nō te excuses vt dicas te lūptus nō posse mīstrare maiſtro. Noli te decipere q̄si deū possis fallere. Unō tu viuis inde maiſtrū tuū sustēta. Quantū autē ad vtrūq; subiūgit ratōʒ ꝓmunē dicens Deus nō irridet. Glo. Scit enī coꝛda. ⁊ ideo nō irridet tā q̄ʒ ignoꝛās. q̄ꝛ q̄ seminaverit hō hic in p̄senti opando. hec ⁊ metʒ in futuro p̄miū recipiēdo. j. Coꝛ. nj. Un⁹ q̄sq; ꝓpꝛiā mer. re. se. s. la. Et hoc exemplificat in malis. ⁊ in bonis di. Quoniaʒ q̄ seminat in carne. i. opa carnalia ī carne existēs facit. de carne. i. de suo carnali semine metet coꝛruptōʒ. i. coꝛruptōis ⁊ passionis penā. Job. mj. Qui seminat dolores metet eos. Qui aūt ecōtra semīat in spū. sc̄z manēs in spūsancto seminati ꝓsentiē de spū. i. de ope spūali metet vitā eternaʒ id est ꝓsequet eternā beatitudinē. Pꝛo-

uer. xj. Seminanti iusticias merces fidel.
¶ Quarto indistincte monʒ oēs supioꝛes ⁊ inferioꝛes ad pseuerandum in via spūs ⁊ bonitatis di. Bonū autē facientes nō deficiam⁹. sʒ finaliē pseuerem⁹. q̄ꝛ tpe suo metem⁹ nō deficientes. Glo. Si hō nō imponit finē opi nec deus imponit finem remuneratōni. Ja. v. Ecce agricola p̄ciosum fructū ꝛre patiens expectat donec accipiat tempaneū ⁊ serotinū. i. grāʒ in p̄senti ⁊ glām in futuro. vel coꝛpis stolam ⁊ aīme glām ¶ Ultiō ꝓcludit dicēs Ergo dū tpus habem⁹ opemur bonum ad oēs. q̄cunq; ʒ ⁊ q̄lescunq; sint. j. Coꝛ. ix Omībus oīa factus sum vt oēs saluos facerē. Maxime aūt ad domesticos fidei id est ad fideles eccl'e. j. Thi. v. Si q̄s aūt suoꝛum ⁊ maxime domesticoꝛ curaʒ nō habet. fidē negauit ⁊ est infideli deteriꝛ. Canti. scdo. Oꝛdinauit in me caritatem. Ut p̄mo mihi post domesticis ⁊ tandeʒ extraneis. Et sic patet totū d̄ epl'a.

Dnica. xvj. d̄ euā. Sermo. XCVI

Vat iel⁹ in ciuitatem q̄ vocat na. Lu. vij. Sicut di. Iob. Cristus ad hoc venit vt vitā haberemus. Ego iq̄t veni vt vitā habeāt. Eram⁹. n. moꝛtui in delictis ⁊ pcīs nrīs. Ephe. ij. Propt nimiā. s. q̄ di. n'de. cū el. moꝛ. pec. ꝓui. nos ꝛpo c⁹ grā estis saluati ⁊ ꝓresuscitauit ⁊ cōsedere fecit in celestib⁹ in ꝛpo ie. Ubi apl's ostēdit q̄ triplicē vitā ꝓsecuti sum⁹ p ꝛpm sc̄z vitā grē. q̄ in ꝛpo nos viuificauit. vitā nāe in q̄ cū ꝛpo nos resuscitauit. ⁊ ponit pteritū p futo. q̄ꝛ cā resurꝛectōis nr̄e. s. resurꝛectō ꝛpi iā erat fcā. ⁊ vitā gl'e in q̄ nos cū ꝛpo ꝓsedē in celestib⁹ fecit. i. faciet. Dꝫ ei ꝛpc q̄ ē vita triplicē moꝛtē fugare p triplicē vitā quā ꝓfert Nā p vitā grē expellit moꝛtem clpe. p vitā nāe expellit moꝛtē nāe. ⁊ p vitā gl'e expl'it moꝛtē pene etne

In hoc aũt euãgelio agit̃ d̃ morte ⁊ vita nature. s. quomõ xp̃c quendã mortuum ad sepulcrũ dñi portaret reuocauit ad vitam. In quo q̃dem euangelio q̃nq; ordinate describunt. Primus est xp̃i cũ discipulis suis in ciuitatẽ naym deambulatõ In p̃incipio euangelij. Scõm ẽ defuncti cũ matre vidua xp̃i obuiatõ ibi. Cũ appi̇ propi. Tertius est sup matre defuncti xp̃i ꝓpassio ibi. Quam cuꝫ vi. do. mi. mo. ꝛc. Quartũ est defũcti resuscitatõ ibi. Et accel. ⁊ te. lo. Quintũ est ex visione miracli populi edificatõ ⁊ diuine maiestatis laudatõ ibi. Accepit aũtẽ oẽs timor ꝛc. vsq; ad finẽ ¶ Primo ergo ponit xp̃i cuꝫ discipulis suis in ciuitatẽ naym ambulatõ Ara plana est. Naym ciuitas est galilee scõo miliario mõtis thabor vt di. beda. ad quã xp̃c uit cũ discipul̃ suis. ⁊ duꝫ appropinq̃rer porte ciuitatis ecce. def. effe.

Moraliter aũt ad edificatõꝫ nostrã nota q̃ p̃ ustuꝫ mortuũ peccator significatur q̃ mortuo compat. q; ea q̃ mors infert hoi. peccatũ infert peccatori. Peccator autẽ homi mortuo cõpat ⁊ assimilat. ⁊ peccatum morti quantũ ad decẽ ¶ Primo q̃a mors p̃uat hoĩes vita nature. sic peccatũ p̃uat aiam vita gratie que deꝰ ẽ. Nã sicut aia est vita corpis q̃ recedit per mortẽ. ita deꝰ est vita aie q̃ recedit p peccatum. Esa. lix. Iniq̃tates ve. diui. it vos ⁊ deũ vestꝝ. Et ideo q̃nto deus est melior aĩma. tãto magis dolendũ ẽ de recessu dñi ab aĩma q̃m de recessu aie a corpe. Et q̃nto aĩma est melior corpe. tãto magis ẽ dolendũ de morte aĩme q̃ꝫ de morte corpis Ꝗꝫ vt di aug. Mirabilis miria in hoĩbus apparet q̃ cũ moritꝝ hõ p̃m corpꝰ oẽs amici ꝓuenũt et ploraũt. ſꝫ cũ moritur p̃m aiam̃ nullꝰ dolet nullꝰ plorat a corpore mortuo nõ recedũt donec sepulte trad̃atur. aĩme vo mortue nullꝰ assistit. nullus p̃curat eã ad vitã reducere. Utinam tot facerẽt amici p̃ anima resuscitanda q̃t facerẽt si possent mortuũ ad vitã reuocare Aug⁹. O si possemꝰ hoĩes de morte excitare ⁊ cuꝫ ipis piter excitari vt tales essemus amatores vite p̃manentis. quales sunt illi vite fugientis ¶ Scõdo sepat eũ ab amicis. sic peccatuꝫ sepat aiaꝫ a lãctis ⁊ ab angelis vis aĩcis nris. Tren. j. Oẽs amici ei⁹ spreuerũt eã ¶ Tercõ p̃uat eũ oĩbꝰ bonis suis sic peccatũ p̃uat aiaꝫ oĩbus bõis spũalibꝰ Ezec. xvnj. Si auer. seuss. a iust. s. ⁊ fe. iniq̃. om. iust. ei⁹ q̃s op. ẽ nõ recordabiũt. mat. xxv. Ei ãt q̃ nõ hꝫ id qõ videt brẽ auferet ab eo ¶ Quarto p̃uat eũ lucro sociatatis. q; mortuo hoĩe lucꝝ societatis stat̃ auferet ab eo. Sic pcũm p̃uat hoĩeꝫ lucro meriti qõ fit in eccl̃a. q; pcõr nulli⁹ boni eccl̃e est ꝓticeps nec un merito passiõis xp̃i. In cui⁹ figura dr leuit. xxj. Nõ de semĩe aarõ q̃ maculatꝰ fuerit lepra nõ vescet̃ his q̃ sãctificata sũt mihi. i. nõ hẽbit ptẽ bonoꝝ q̃ fiũt i eccl̃a Ecõtra dr in ps. d̃ iusto. Participes. e. s. o. ti. te Quĩto p̃uat eũ hereditate prĩs habẽda Sic pcũm p̃uat hereditate prĩs celestis habẽda. s. regno dñi. Mat. xxj. Auferet a vobis regnũ dñi ¶ Sexto p̃uat eũ sẽsu. sic peccatũ facit hoĩeꝫ insẽsibilẽ q; nõ sentit dyabolũ se trahẽtẽ. nõ sẽnit lutũ in q̃ iacꝫ nõ sẽnit vulnera pcõrꝝ. nõ vidit penas sibi patas. nõ audit tubas dei clamantes. Trãsit mõs et ꝓcupiscẽtia ei⁹ Et pñiam agi. apppin. ei re. ce. Prouer. xxnj. Traxerũt me et nõ sensi. vberauerunt me et non dolui. ¶ Septimo p̃uat eum motu. sic peccatũ ponit hominẽ in talem foueam de qua nõ potũt exire. nisi p miseri cordiam dei unde retrahat. Exod. xv. Fiant ĩmobiles quasi lapis. Est enim homo spũs vadẽs. s. in peccatũ ⁊ nõ rediẽs. scꝫ a peccato. Psal. ¶ Octauo facit corpus fetere. sic peccatũ facit hoĩem fetere coraꝫ deo et sanctis Job et̃ pmo Cõputruerũt

iumēta īster.suo. Job.ij. Ascēdit fetor ⁊ putredo eius q⁹ supbe egit. Hic cadit exemplū de angelo q̄ obturauit sibi nares quādo obuiauit cuidā ornate mlieri di. q⁹ feteret cora deo. Mono aufert pulcritudinē ⁊ armoniā ⁊ facit boiem nō esse hominē. Sic peccatū aufert totaz pulcritudinē ⁊ armoniā vtutum ⁊ facit hominem bestiam. Eccls.nj. Dixi in corde meo de filijs hominū vt pbarez eos filios esse bestijs. Decio facit corp⁹ sub tra sepelri. sic peccatū facit aiam in inferno sepelri. Lu.xvj. Mortu.ē di. ⁊ se.ē ī iferno. Et sic patz pmū ⁊ scdm Tercō poit super matre defuncti xpi cōpassio. quia videns eam iesus ꝓpassus est ei ⁊ mis.mo. sup eius affli. Et attende q⁹ multis feminis xpc ꝓpassus est. Nā ꝓpassus ē adultere turpit accusate ⁊ liberauit eā Johā. vnj. Mulier vbi sunt q̄ te accusa. Cōpassus est chananee anrie afflicte ⁊ exaudiuit eam. Mat.xv. O mulier magna est fides tua fiat ti. si. vis. Cōpassus est mlieri emorroisse p sanguis fluxum multuz debilitate ⁊ sanauit eā. Mathei.ix. Ecce mulier q̄ sanguis fluxum pa.xij. an. Cui xpc dixit. Cōfide fi.fi.t.sal.te.fe. Compassus est socru petri magnis febrib⁹ eltuanti ⁊ vbo curauit eam. Lu.mj. Socrus aūt simōis tene.ma.febri. ⁊ stās sup illaz scz iesus impauit febri ⁊ di.eā. Compass⁹ est marie magdalene a plurib⁹ ⁊ pluriesmolestate ⁊ defendit eaz. Mathei.xxvj. Quid mo.estis huic mu. Cōpassus est simul marie ⁊ marthe sup morte frīs multum plorātibus ⁊ resuscitauit eū. Job.xj. Lazare veni foras. Cōpassus est mri derelicte ⁊ angustiate ⁊ eā johānī recōmendauit. Job.xix Ecce mat tua. Cōpass⁹ est tribus marijs ad monumētū eū grentibus ⁊ mēte consternatis ⁊ apparuit eis. Mat.xxviij. Auete. Multis enī femis ⁊ multotiēs etiā ē ꝓpassus Quia ei mulieres multiplicit affligunt. iō multis īdigent ꝓsolatōibus. Cōpassus est ergo huic vidue sup morte vnici filij sui multuz afflicte ⁊ eius filiū resuscitauit ✠

Ubi nota q⁹ mestricia illius femine ex tribus causabat. s. ex natura feminea. ex viduitate viri. ⁊ ex morte vnici filij Primo causabat ex natura feminea. Naturaliter enī magis femine patiunt et ꝓpatiuntur q̄z viri. eo q⁹ habēt animū magis mollē Unō mulier quasi mollis aer dicta est. Unde philoso. di. in li. de aīalib⁹. q⁹ in omi genere aīmaliū femine sūt molliores q̄z masculi. pter vrsam ⁊ leopardā Et ideo mulier seuera et nō compassibil nō potest dici femina sed vrsa et leoparda. Mulier q̄dem naturaliter est frigida et humida. et ideo de facili cōpassibil ⁊ passibilis. Uir autez naturaliter ē calidus et siccus. et ideo nō sic de facili patit et cōpatit. Ideo in filij morte et aduersitate naturaliter plus dolet matez q̄z pat eo q⁹ est magis mollis et ꝓpassibil. In filij autē honore et sublimitate est econuerso. q⁹ naturaliter pl⁹ gaudz pater q̄z mater. q⁹ est magis magnanim⁹. Hoc apte innuit puer. x. vbi dr Filius sapiēs letificat patrē. filius vero stultus est mestricia matris sue. De filio igit sapiēte et bono. pater hz leticiā. et mater vanam gloriaz. De filio vo stulto et malo. mater hz tristiciaz et pater irā. Prouer.xvij. Ira patris. filius stult⁹. et dolor mris q̄ genuit eum Secōo causabat e⁹ dolor ex eo q⁹ vidua erat. Vidue enī sunt sine ꝓsolatōne et adiutorio destitute. Et iō frequent molestant et decipiunt. et p cōsequens sepe sunt in tristicia. Et iō magnū peccatū est eas molestare et cōtristare. Hierem. xxij. Uiduā nolite cōtristari. Et magnuz meritū est eas cōsolari et adiuuare. Jac. primo Religio mū. et imma. apud deū et pa. hec est visio pu. et vi. in tri. eoz. Et iō

quãdo vidue filios amittũt mltũ dolent remãserant enĩ eis loco viri cõsolantis ⁊ defendẽtis. Multis tamẽ expediret viro ⁊ filijs carere. q⁹ liberius possent deo fuire. Mulier.n. nupta cogitat quõ pl. vi. ⁊ vtinã tãtuꝫ cogitaret placere ðo. Et etiã multũ solicita est thesaurizare filijs ⁊ vtinã sic esset solicita p aũma sua. Et iõ plurib⁹ expediret viroa filijs carere Unde biero. di. in epla ad paulinũ. Sancta melanita calescẽte adhuc viri corpusclo necdũ humato duos filios suos pdidit. ãad pedes xpi aduoluta ait. expeditus tibi seruituꝛa sum domĩe. q⁹ a tãto onere me liberasti. Terciõ causabat eius dolor eo q vnicũ filiũ amiserat. Nõ enĩ remãserat ei alius q eã cõsolaret ⁊ defendꝛet. nec aliũ generare expectabat quia vidua erat. Naturalit eĩ plus diligit mat filiũ ꝙꝫ pater. ⁊ iõ plus de eius morte tristatur. De amissiõe eĩ rei quã maxĩe diligimus maxime tristamur. Quare autem mulier plus diligit filiũ ꝙꝫ pater quinqꝫ possunt causse assignri. ¶ Prima est q⁹ mulier hꝫ plres defect⁹ ꝙꝫ vir q q̃dem releuant ⁊ tollunt quando filios generat. Und̃ mlie ppter filios a viris diligũt q alias odirent. Proptea lya quã dspiciebat iacob statĩ q pepit ait. Nũc amabit me vir me⁹. Gen. xxix. Et iõ mulier sciẽs se ppter generatõem filioꝝ in suis defectibus tolerari. ⁊ a viro plus diligi vehemẽter eos amat ¶ Scda ẽ. Jo in q̃ pl⁹ laboramus ⁊ cũ maiori labore acq̃rim⁹ plus diligimus vt dicit philo. Mater ãt plus laborat circa filiũ ꝙꝫ pater. tã in portãdo ꝙꝫ in pariẽdo ⁊ etiã in nutriẽdo. ¶ Tercia ẽ q⁹ illã rẽ plus diligim⁹ quaꝫ mag̃ p certo esse nostrã scim⁹. mater ãt de certo scit q filius natus ẽ de se. Uir autẽ si credat. cert⁹ tamẽ nõ est. ¶ Quarta ẽ qa illaꝫ rẽ plus diligim⁹ in q̃ maius ius habere nos scim⁹. sed ſm philo. maior portõ ẽ de substãtia matris in corpe filij ꝙꝫ ð substãtia patris. ¶ Quĩta est q⁹ amicicia ꝓtrahitur ex cõsuetudĩe cohabitãdi colloquẽdi ⁊ ꝓuersãdi Mres ãt mag̃ cũ filijs habitãt colloquunt̃ ⁊ ꝓuersant̃. Quãuis aũt mater plus diligat filiũ ꝙꝫ pat. tamẽ filius pl⁹ diligit patrẽ ꝙꝫ matrẽ ⁊ ꝓsang̃neos ex pte patris q̃m ex pte matris. Et ad hoc tres cãe possunt assignari ¶ Prima est q⁹ ꝑncipiũ effectiuũ ⁊ forma le in filij generatõe est pat. vt di. philos. ¶ Scda ẽ q⁹ filius debꝫ prẽm in omĩb⁹ bonis succedere ¶ Tercia q⁹ ptus sequitur mrẽꝫ q̃ad libertatẽ ⁊ tuitutẽ. ita q̃ natus de ãcilla matre ⁊ libero prẽ erit ꝓuus in honorib⁹ aũt ⁊ dignitatib⁹ ptus sequit prẽm. q⁹ si rex ꝓtrahat cũ aliq̃ pllari filio q̃ nascat erit rex. ¶ Pat aũt ⁊ mat naturalit plus diligũt filios ꝙꝫ a filijs diligãt Cui⁹ rõ est q⁹ pentes ð nata sua ꝑpa dederũt filijs corp⁹ ꝑpriũ. filij aũt in generatõne sua pentib⁹ nihil dederũt. Et iõ parẽtes diligũt filios vt opa sua ⁊ carnem suã ⁊ vt mẽbra sua. Uidemus etiã q̃ humor arboris fluit a radice in ramos ⁊ nõ ecõuerso. Similit amor pentũ fluit in filios tanq̃ꝫ a radice in ramos ⁊ nõ econuerso. Et sic ptꝫ terciũ. ¶ Quarto ponit defuncti resuscitatõ. Et q⁹ p hũc dfunctũ peccatoꝛ dsignat vt dictũ ẽ. ⁊ p huiõi defuncti resuscitatõꝝ. pctõris resuscitatio a pctõ sigficat moralit exponẽdo iõ ad edificatõꝫ nrãm circa hui⁹ defuncti resuscitatõꝫ tria videam⁹ q̃ in snscitatõe pctõris ꝓtingũt. q̃ sunt loc⁹ vbi suscitatus ẽ. qa in porta ciuitatis. mod⁹ resuscitatõis. qa accessit ⁊ tetigit loculũ. ⁊ sig̃ resuscitatõnis. q⁹ resedit q̃ erat mortu⁹. Primuꝫ ergo quod ꝓsiderare dẽm⁹ ẽ loc⁹ vbi suscitat⁹ ẽ q⁹ in porta ciuitatis. Circa qð nota q⁹ ciuitas ista ẽ bõ c⁹ porte sunt sens⁹ corpis Und̃ ſm glo. porta q̃ pctõr effert mortu⁹ ẽ aliqs ð sensib⁹ corpis q̃ pctõr in pctũm

ruit vt q̄ videt mulierē ad ꝓcupiscēdum eā. ⁊ q̄ aurē turpib⁹ ⁊ nephādis v̄bis accomodat. ⁊ q̄ linguā blasphemijs mēdacijs. ⁊ ōtractōib⁹ exercet. p ꝑdictos sens⁹ sicut p portā extrahit mortu⁹. Sic tract⁹ fuit dauid p oculoꝝ portā mortu⁹. quādo vidit bersabee. ij. re. xj. Hiere. ix. Ascēdit mors p fenestras. Appropinq̄t ā t domin⁹ porte ciuitatis q̄ndo grā xp̄i phibet ne p aliquē sēsum tēptatō ad effectū pueniat Suscitat aūt iste coꝝ multitudīe cuz tamē in suscitatōe puelle filie archisinagogi turbā eiecerit. q⁹ mortuus hic sīgt peccatorem publicū c⁹ peccatū publicū fuit. q⁹ pnīa sua ꝑpīm edificare dz sicut ipsum malo exēplo corrupit. j. Thi. v. Peccātes aūt. s. publice coꝝ omīb⁹ argue. Filia vero archisinagogi signat peccatorē occultum. q⁹ in domo fuit mortua. ⁊ iō occīte debz puniri ꝑpterea nō coraz turba sed ī domo resuscitata fuit. Insinuat etiaz in hoc. q⁹ in pnīa turba q̄dam ē eiciēda. s. salutem īpediēs. Et hec est turba tumultuans. Math. ix. Cū vidisset turbā tumultuantē dicebat recedite. Alia est t̄ba nō reiciēda. s. coadiuuās ⁊ ꝑpatiēs. ⁊ ad penitentiaz inducēs ō q̄ habet hic. Tal' turba est ꝓgregatō sanctoꝝ. ad quā hō libēter ōbet accēde ⁊ ei affabilē se p̄bere. Eccle. mj. Cōgregatōni paupeꝝ affabilez te facito. Ecōz q̄ō ꝓsidrare ōbem⁹ ē mod⁹ suscitatōis. Nā pmo accessit. scdo loculum tetigit. p q̄ō portatores stare fecit. et mortuo impauit vt surgerz. Ordīo ergo accessit q̄ō facit de⁹ peccatori p grāz p̄uenientē nō tamē gratū facientē vt quādo dat ei ōsideriū ꝑpie salutis. ⁊ facit ei displicere malū. cogitare ō penis inferni. et de morte sua. ⁊ cet̄a alia dispositiua dat ei p q̄ cor eius pulsat. Apoca. nj. Ego sto ad ostiū ⁊ pulso. Ecōo loculū tetigit. Lectus iste in q̄ iaz iste defunctus. i. aīa existēs in pctō mortali est duplex Primū est corpus ꝑpīm. cui⁹ pedes sunt q̄ttuor elemēta ex q̄bus ꝓcedūt quattuor portatores aīam ad sepulcrū inferni portātes Nā ex terra ꝓcedit auaricia. ex aq̄ luxuria. ex aere superbia. ex igne ira. Hec sunt ille quattuor bestie q̄s vidit daniel. q̄ portant peccatorē p abrupta mūdi. ⁊ tandē ad infernū demergūt. Hūc lectū. s. corp⁹ tangit xp̄c p infirmitates ⁊ alias tribulatōnes p q̄s portatores stāt. q⁹ nec auaricia nec luxuria nec superbia nec ira īpediunt q̄n peccator q̄rat deū p ꝓtritōez ⁊ cōfessionē ⁊ satisfactōem. ⁊ sic a peccato suscitat. ps. Imple. fa. eo. ig. ⁊ q̄. no. tu. dom.

Ecōus lect⁹ est mēs hom̄is ⁊ ꝓcupiscentia eius. cuius portatores sūt q̄ttuor scz pudor ꝓfitendi. timor satisfaciēdi. dulcedo peccandi. ⁊ spes finaliter penitendi Omēs istos portatores dominus facit stare cū tangit mentē hom̄is diuerſ cōsideratōnib⁹ ⁊ cogitatōibus. Nā pmum portatorē q̄ est pudor ꝓfitendi dominus facit stare cū tangit mentē hom̄is tribus ꝓsideratōnibus ꝑm tres nodos vni⁹ digitoꝝ Prīa ꝓsideratō est. q⁹ q̄zdiu hō est in pctō aspicit ab omīb⁹ sicut suspēs⁹ hō in furcis dyaboli. sz p ꝓfessiōz ponit Eccle. mj. Nō ꝓfundaris p aīa tua dicere verū. Est enī ꝓfusio adducēs ignominiam. ⁊ est ꝓfusio adducēs grām ⁊ gl'am Und̄ in peccādo ōbuit esse pudor et rubor ⁊ nō in ꝓfitēdo. Hic cadit exemplum de quodā heremita q̄ sibi auit se velle peccare cū vna peccatrice in platea. Cui meretrix. Nō in platea q⁹ videmur ab hoīb⁹ sz in camera. Ad quā heremita. Ita ⁊ videmur in camera a tota curia celi sicut in platea Secōa est q̄a vulnus q̄ō nō apit̄. totū cor⁹ putrefacit. Sic peccatuz putrefacit aīaz nisi q̄s ꝓfiteatur. Et si apit̄ tot⁹ hō sanat̄. Tercia ē q⁹ ista cōfessio nō infert mortē sicut ꝓfessio latronuz. sz īdulgentiā ⁊ iustificatōz. Esa. xlnj.

Dic tu iniq̃tates tuas vt iustificeris
Ecdm vo portatorẽ q̃ est timor satisfaci
endi facit stare. cũ tangit mentẽ trib⁹ ali⁹
ꝓsideratõib⁹ ſm tres alios nodos al
ter⁹ digiti. Idria ẽ q⁹ in pnia xp̃c nos ad
uuat. qđ figuratũ ẽ in eo q̃ xp̃c portauit
vnũ latus crucis p quaz pnia đsignat. et
symõ cyreneus portauit alid. psal. Cum
ipo sum in tribulatõe. Et idđ sperandũ
est in domio z oia poterim⁹. Idbili. mj.
Omia possum in eo q̃ me ꝓfor. Esaie. mj
Qui sperãt in domio mutabunt fortitu
dinem. Hic cadit exemplũ đ tragea quã
beata vgo dando ibat p refectorium fra
trum z cũ venisset ad quẽdam q̃ erat me
dicus nõ đdit ei. q⁹ ꝓfitebat in medicinis
suis ¶ Ecda est q⁹ est valđ breue temp⁹
pnie z adducit ad magnã reqem. Eccle.
vlt. Modicuz laboraui z inueni michi
magnã reqem. Nã tpus pnie aliquãdo
est q̃nqz ãnoz z finẽ bz. tpus aũt quietis
z supplicõruz est sine fine. matb. xxv. Ibũt
hi in suppliciũ eternũ. iusti aũt in vitã et.
¶ Tercia ẽ q⁹ pena hic volũtarie assũp
ta in centuplũ plus valet q̃z pena in alio
mõdo inflicta. z tamẽ illa est sine ꝓpatõne
maior. Propter ea petebat aug⁹ di. Do
mie hic vre hic seca ꝛc. ¶ Terciũ portato
rem q̃ est dulcedo peccandi facit stare cũ
tãgit mentẽ trib⁹ alijs ꝓsidratõnib⁹ ſm
tres alios nodos alteri⁹ digiti ¶ Idria
est q⁹ hic nõ est locus gaudij sz meroris.
Aug⁹. In valle miserie sum⁹ in qua eo
magis est flendũ q̃ min⁹ flemus. Similiter
nõ est tpus ꝓgruũ q⁹ nullus facit festuz
nisi pus in vigilia ieiunet. sz omia requi
runt đbitũ locũ z tpus. Eccles. xxx. Dia
tpus habẽt. ¶ Ecda est q̃a đlectatõ car
nis z gaudiuz mđi multis amaritudib⁹
sunt respersa. Boe. Anria res est huma
norum ꝓdicõ bonoz q̃ nũq̃z tota pueni
unt. huic cẽsus exuberat sz est pudori de
gener sanguis. Hũc nobilitas notũ facit
sz angustia rei familiaris inclus⁹ mallet
esse ignot⁹. Ille vtroqz circũfluxus vitã
celibẽ đflet. Ille felix nuptijs orbat⁹ libe
ris alieno cẽsu nutrit heredẽ. Illus ple
letat⁹ filie ve đlictis mestus a lacrimis.
Idcirco nemo facile cũ fortũe sue ꝓdicõ
ne ꝓcordat. Est etiã gaudiũ mũdi valde
breue. Iob. xxx. Gaudiuz ypocrite. i. mđi
q̃ p omia est ypocrita. adinstar pũcti.
Tercia est q⁹ gaudiũ mđi ad finẽ doloro
suz adducit. Idrouer. xmj. Extrema gau
dij luctus occupat. Quia vl hõ dimittit
bõa mđi qđ fit p mortẽ. vel bona mđi di
mittũt hoiem qđ fit p aduersaz fortunaz
Et vtrũqz doloroſuz est. De pmo eccles.
xlj. O mors q̃z amara est memoria tua
homi pacẽ habẽti in substãtijs suis. Hic
cadit exemplũ regis francie q̃ ita flebat ĩ
morte q̃ tot bõa đreliquebat. z nihil po
terat secũ portare. De scdo boeti⁹. Infe
liciſſimum gen⁹ infortunij ẽ fuisse felicez
¶ Quartũ vo portatorẽ q̃ est spes fina
liter penitẽdi facit stare cũ tãgit mẽtẽ ho
mis trib⁹ cõsidratõnibus ſm alios tres
nodos vltimi digitoz ¶ Idria est q⁹ vt
di. bern. q̃ promittit homi dare veniã đ cõ
missis diẽ crastinũ nõ spopõdit. Matb.
xxmj. Et vos esto. pa. q⁹ q̃ ho. nõ pu. filio
ho. vẽ. est. Exemplũ đ illis q̃nqz vginib⁹
fatuis. q̃ in media nocte. i. in hora mortis
iuerũt emere oleũ. z sic excluse sunt a nu
ptijs ¶ Ecda est q⁹ sp peiorat ꝓdicõ pec
catoris z plus sp indurat in pctis. z hoc
est qđ hic inuit cũ đz. Adolescens tibi di
co surge. Q.d. Nõ dico seni z indurato
in pctis q⁹ illi nõ đ facili surgũt. z ad hoc
significandũ quãdo xp̃c suscitauit lazaz
p quẽ pctõr putrefact⁹ p ꝓsuetudinẽ pec
catoz đsignat fortissime clamauit dicens
Lazare veni foras. z ipm soluere aposto
lis mãdauit. Und xp̃c z omes apostoli
z martha z maria z fere tot⁹ mos labo
rauerũt in suscitatõe lazari ¶ Tercia est

q3diu hō stat in pctō stat in carcere ⁊ potestate dyaboli qđ est pessimum. ⁊ indē q quādo peccator vult se pare in morte ⁊ disponere facta sua. dyabol⁹ nō pmittit. sz facit eū omia obliuisca. Habet etiaz in morte multa impedimēta ꝓpter q̄ obliuiscit suip̄ius. Gre. Hac aīmaduersione pcutit peccator vt q̄dum viueret oblitus est dī in fine obliuiscat sui. ¶ Et nota hic quīqz tactus q̄bus deus tāgit hoīem in vita sua ¶ Primꝰ ē tactus temptatōis q̄ deus tāgit hoīem p flagella corpis ⁊ damna rex. Gen. xxvij. Ecce de huc vt tangā te et pb. vtrū tu sis filiꝰ meus esau. Sic tetigit iob ¶ Secūs est tactus instructōis q̄ deus instruit hoīez p reuelatōz ⁊ locutōz Iere. j. Misit dominꝰ m.s. ⁊ te. os m. Et post. Ecce dedi v̄ba m. in ore tuo ¶ Tercius ē tactꝰ ꝓpunctōis q̄ tāgit hoīez p memoriam mortis ⁊ supplicij eterni. Cā. v. Ueter meꝰ intremuit ad tactū eius. Ueter spōse est affectus aīme eius ¶ Quartꝰ ē tactus curatōnis ⁊ purgatōis. q̄ deus purgat aīam ab amore mūdi ⁊ ab errore dyaboli. mat. vnj. Tetigit eū dicēs volo mundare.

Quītus est tactus viuificatōis. dō q̄ habetur hic quo deus viuificat aīam hic p gr̄iam ⁊ in futuro p gl̄am. ps. Grāz ⁊ gl̄az dabit dominus. ¶ Terciū qđ ꝓsiderare debemus sunt signa vere resuscitatōis q̄ sunt tria s. Cōtritō cordis. ꝓfessio oris. ⁊ satisfactō operis. Et hoc est qđ dr. Et resedit. s. p infirmum ꝓpositū a malo q̄escendi qđ fit per ꝓtritōem. ⁊ cepit loq̄. s. p ꝓfessionē. ⁊ dedit illū matri sue. s. eccl̄e. s. p satisfactōz. Tunc eni peccator restituit matri eccl̄e ⁊ fit mē brum eiꝰ. quādo satisfacit. Und̄ de zacheo dicēte. Ecce dimidium bonorum meorum. ⁊ si quem defraudaui. reddo quadruplum. Christꝰ dixit. Hodie hui. domui. sa. a de. fa ē. Et sic patz q̄rtū. ¶ Quinto ponit ex viso miraculo ꝓpli edificatio. ⁊ diuine maiestatis laudatō. Fūt eni ex viso miraculo quattuor subsecuta in populo. s. timor reuerētie q̄ accepit omnes timor. laus diuīe excellētie. q̄ magnificabant deū. ꝓfessio aduētus ꝓmissi ꝓphete q̄ magnus ꝓpheta surrexit in nobis. ille sc̄z de quo dixit moises. ꝓphetā suscitabit tibi deus dō gēte tua. Deute. xvnj. Et gaudiū visitatōis plebis israelite. q̄ deꝰ visitauit plebē suā Et nota q̄ xp̄c fuit magnus ꝓpheta. q̄a habuit v̄ba magne sapiētie. Job. vij. Nūq̄z sic locutus est hō Habuit miracula magne potētie. Luce vj. Uirtus dō il. ex. ⁊ sa. om. Habuit exempla magne sanctitatis ⁊ vite. Math. xj. Discite a me q̄ mitis sum ⁊ humil̄ corde Fuit etiā noster visitator. Lu. vj. Uisitauit nos oriens exalto. In cuiꝰ figura dixit ei deꝰ pater. Fratres tuos visitabis si recte agāt ⁊ cum q̄bus ordinati sūt disce. j. Re. xvij. Officium nūq̄z visitatōis est inq̄rere de vita. ⁊ idō dicit. si recte agant Inq̄rere de fama. ⁊ iō subdit cū q̄bꝰ ordinati sunt disce. Xp̄c tigit ad nos visitādo⁊ veniēs ⁊ inq̄rens de vita inuenit in nobis opa mala. Job. nj. Erāt enim eorū mala opa. Inquirens vero de fama inuenit q̄ eramus demonib⁹ sociati. Job. nj. Frat fui draconū ⁊ socius strucōnū. Iōq̄z iste visitator opa mala dissoluit. j. Jo. nj. In hoc apparet filius dei vt dissoluat opera dyaboli. Ip̄m v̄o dyabolū nobis sociatum de mūdo eiecit. Job. xij. Nūc ꝓnceps hui⁹ mūdi eiciet foras ⁊c. Et sic patz totū de euāgelio.

De epl̄a. Sermo. XCVII.

Obsecro uos ne deficiatis in trib. m. p v. Eph. nj. Beatꝰ paulꝰ gentiū apl̄s in fide ⁊ v̄itate. ⁊ in carcere posit⁹ ⁊ vinct⁹ ⁊ catenatus. non cessat fid̄les xp̄i docere epl̄as ei scribēdo ⁊ mittēdo. q̄ v̄bū dī nō ē alliga

tum vt ipe di.ij. Tbi.ij. Erat aũt paulus posit⁹ in carcere rome. quãdo hãc epl̃am scripsit ephesijs. i. asianis. qs aplus licet nõ querterit ad fidẽ. tamẽ eos in fide cõ firmauit. Et iõ in fidi xpi eruditõne filij sui erãt. Sicut aũt pater ẽ solicit⁹ ne filij sui peant. sic apl's erat solicitus de istis ⁊ in carcere manẽs. eos docere nõ cessat et deũ p eis rogat vt in hac epl̃a ptz. In q̃ q dem epl̃a apl's tria facit. Pdño orat ipo⁊ rum ephesio⁊ in fid accepta ꝓfirmatõez vt ꝓpter nihil ab ipa dficiãt. In pn. epl̃e. Scdo orat ipo⁊ in bono pfectũ vl' pfici entiã ibi. In caritate radicati ⁊ fundati. Tercõ subiũgit p collatis beneficijs gti arumactões ibi. Ei aũt q potẽs est oĩa fa cere abundãter. Pdño ergo apl's orat ipo⁊ ephesio⁊ in fid accepta ꝓfirmatõz. di. Obsecro vos sup̃ ppt deũ ne deficia⁊ tis. s. a vitate fidi in tribulatõibus meis idẽ q: vinct⁹ sum ⁊ alligat⁹. Volẽt enim hoies cito dficere ⁊ turbari in tribulatõ ne pastoris. Zach. xiij. Pdercute pasto⁊ rez ⁊ dispgent oues gregis. Pro vobis id ẽ q̃s p vobis sustineo. ij. Cor. j. Siue tribulamur p vrã exhortatõe ⁊ salute si ue ꝓsolamur p vrã ꝓsolatõe. siue exhor⁊ tamur p vrã exhortatõe ⁊ salute. Que ẽ gl'a nostra vel vrã. i. q vos nõ dficiatis si pseueretis in bono ẽ gl'a vrã. est etiaz gl'a nostra. Gl'a enim pastoris ẽ ꝓfirmatõ ⁊ stat⁹ gregis. ij. Cor. j. Gl'a vrã sum⁹ sicut ⁊ vos nostra. Sequit. Hinus rei grã. i. p hac vrã pseuerãtia ⁊ ꝓfirmatõe flecto genua mea ad prẽm domĩ nostri hiesu xpi Est enĩ de⁹ pater domĩ nrĩ hiesu xpi p naturã ⁊ nostri p gtiam. q: nos p grãz in filios adoptauit. Ex quo omis pater nitas in celo ⁊ in terra nomiãt. siue p mo dum beneficij. siue sit natural' siue spũal' In terra q̃ntum ad prẽs ⁊ p̃latos. in celo q̃ntum ad angelos nos custodientes et ꝓseruantes. Et nota q dicit nomiãt. qa nec hõ nec angelus ppie dr pater sz sol⁹ deus. Math. xxiij. Et patrẽ nolite vobis vocare sup terã. vnus enĩ est pat vester q in celis est. Damas. Principalius dici⁊ tur de⁹ pater noster. q: de nõ esse ad esse nos duxit. q̃z q nos genuerũt. Det vo bis ꝑm diuitias gl'e sue. i. sicut diues ẽ in gl'ose operãdo. ⁊ gloriosa munera largiẽ do. det vobis inquã vtutem corrobora⁊ ri. i. ad corroborandũ. vt in eius vtute si tis corroborati. Et hoc p spũm sanctũ ei⁹ ⁊ vbi. in interiori hoĩe. i. in aĩa ⁊ spũ mẽ⁊ tis. De quo. ij. Cor. Scim⁹ quõz si is q foris est noster hõ corrumpat'. tamen is q intus renouat' dr die in diẽ. Sz ad qd si tis roborati in ĩteriori hoĩe. Certe ad ha⁊ bitandũ xpm in cordibus vrĩs. Und habitare. i. ad habitãdum. ⁊ hoc p fidẽ. vt. s. fides iesu xpi habitet in cordibus vrĩs. j. Joh. mj. Qui manet ĩ caritate in dr ma⁊ net. Habacuc. ij. Justus ex sua fide viuet. Xpc enĩ duplicit in nobis habitat. s. p fi⁊ dem q̃ntum ad intellectũ ⁊ p caritatẽ q̃n tum ad affectũ. Et sic ptz ꝑmuz Scdo apl̃us orat ephesio⁊ in caritate pfectum dicẽs. Hui⁹ rei gtia flecto genua mea ut vos radicati ⁊ fundati in caritate possi⁊ tis ꝓpbendere cũ omĩbus sanctis. Com patur aũt caritas radici ⁊ fundamento Radix enĩ arbo⁊ est fundamentũ edifi⁊ cio⁊. ex radice fruct⁹ pcedit ex fundame⁊ to vero resurgit edificiũ qd ptegit. ⁊ hec duo caritas in nobis facit. Faz fructifi⁊ care nos facit ac etiã ptegit. Col'. ij. In cri sto ãbulate radicati ⁊ supedificati ĩ ipo. Sic ergo radicati possitis comꝑhende⁊ re' cũ omĩbus sanctis. i. sicut omẽs sancti que sit latitudo. i. quãta dr̃beat esse latitu do caritatis. que dr̃bet vsqz ad inimicos extẽdi. ⁊ cum hilaritate bñ opari q̃a qui tristis dat pdit quod dat. Opusẽ ergo latitudine caritatis ne pdamus qd̃ faci⁊ mus bonũ. Sed q: abundãte iniquitate

refrigescit caritas multoꝝ. ꝛ̃o opus ê lõ/gitudine caritatis.ꝛ ido subdit.que sit lõ gitudo caritatis hoc est pseuerãdi lõga/nimitas. In caritate enĩ stando pseuera tur. Et q̃ sit sublimitas.s. caritatis q̃ sur/sum coꝛ dirigit ad celeste p̃miuꝫ. Augus. Hec est sublimitas caritatis q̃ sursuꝫ coꝛ dirigit vt deꝰ in p̃mium expectet. Nam si bñ oparis etiã ad inimicos etiã hylari ter tribuis habes latitudinem.ꝛ si in bis vsqꝫ ad finẽ pseueraueris habes lõgitu/dinem sꝫ si omĩa hec nõ ꝓpter mercedeꝫ supnam facis altitudinẽ nõ habes.ꝛ ille amoꝛ nec lõgitudo erit nec latitudo. Si ergo amas ipe sit merces quẽ amas. Si amas gr̃is ama. Et qõ sit pfundũ. s. cari/tatis.i. vt possitis intelligere occultũ dei iudiciũ esse.q̃re ist: dat ꝛ illi nõ dat. Nec hoc dicit vt possimꝰ di iudicia ꝓphẽdre q̃ efficiũt oĩa hec. Ꝛ vt ꝓphendamꝰ ipa esse incoꝓhensibilia. Augꝰ. De occulto enĩ iudicõ incoꝓhensibilia video. Qua/re aũt illi det.ꝛ illi nõ det.nihil ad me.ab issus est ꝛ pfundũ. Idẽ. Nũc ergo ipa ca ritas exercet in bonis opibus.ad subue niẽdum alijs ꝛ vsqꝫ ad inimicos porrigi tur.ꝛ hoc latitudo ẽ. Nũc lõganimitate aduersa tolerat in eo q̃ vaciter pseuerat hoc lõgitudo est. Hoc aũt totũ ppt adi/piscendã vitã facit q̃ illi pmittit i excelso. ꝛ hoc est altitudo. Existit vo in alto ipa caritas.ꝛ hoc est pfundũ.pfunda enĩ est volũtas di.cuiꝰ causse nõ inuestigant. eꝰ grã sumus saluati. Et qꝛ duplex est scia.s. speculatiua ꝛ practica. Speculatiua aũt p practicã pficit.ꝛ apls nõ solũ rogat vt habeãt sciam speculatiuã d̃ caritate. sed et practicã ut.i.p opa caritatẽ sciant sicut xp̃c sciuit. Et hoc est qd̃ subdit. Scire eti am ⁊c.i.rogo etiã q̃ deus det vobis scire exp̃imẽtali sciã caritatẽ xp̃i supeminẽteꝫ scie vestre exp̃imẽtali. Nullus eĩ in se tã/tam p̃ot sentire caritatẽ quanta fuit cari

tas xp̃i. Tãta enĩ fuit vt seip̃m daret etiã p inimicis. Dãta ei est caritas cuiꝫ se ali q̃s dat p amicis. Io.xv. Maioꝛẽ hãc di/lectõꝫ nemo hꝫ. Ꝛ sup̃eminet ꝛ maxĩa tunc est caritas q̃ñ q̃s etiã dat se p inimi cis.sicut xp̃c fecit Ro.v. Cõmendat autẽ caritatẽ suã deus in nobis.quõꝫ cum in imici essemus reconciliati sumus dõ peꝛ morte filij eius. Excedit etiã caritas xp̃i sciam nostrã speculatiuã.qꝛ nullus possiꝫ simplici ꝯgnitõe apprebẽdere tantã abũ dãtiã caritatis. Habacuc.j. Aspicite in gẽ tibus ꝛ videte ꝛ admirami ꝛ obstupesci te.qꝛ opus factuꝫ est in diebꝰ nostris qõ nemo credit cũ narꝛabit. Et ad quẽ finꝫ debemus scire p experientiaꝫ caritatem xp̃i sup̃eminentẽ.certe vt pficiamus in illa ꝛ ad beatitudinem pueniamus q̃ deꝰ ple/nus est.in quo oẽ bonũ ꝓtinet.ero.xxxnj Ostendã tibi omẽ bonũ. Et hoc est. Ut ĩ pleamĩ. s.caritate.ꝛ bonis alijs tendẽtes p hoc in omnẽ plenitudinẽ di.i. in illam plenitudinẽ di q̃ deus nos replebit ĩ pa/tria.i.seipo inquo omĩs boni plenitudo ꝓtinet. Plenitudo eius vie q̃ homo ca/ritate est plenus q̃ est plenitudo grẽ. du/cit ad plenitudinẽ patrie. q̃ ẽ plenitudo glorie. Io. ¶ Pete vt gaudium vestꝝ sit plenuꝫ. Et sic patꝫ scõm ¶ Tercõ apo stolus subiũgit p collatis beneficijs gra tiarũactõnem dicens. Ei aũt sit glã q̃ po/tens est omnia facere.que petij ꝛ p qbus petij ꝛ ad hoc genua flecto ꝛ superabun danter q̃m petimus aut intelligimus.id est magis abundanꝫ tribuit nobis deus q̃ꝫ petamus aut intelligamus. Sic paiꝫ in salomone qui petijt scientiã tantũ ꝛ dꝰ dit illi cum scia diuitias ꝛ glã quas nõ cogitabat nec petebat.nj.reg̃.nj. Ecce feci tibi sm̃ sm̃onem tuos ꝛ dõdi tibi coꝛ sapiẽs ꝭ et que nõ postulasti dedi tibi.j.Coꝛ.ij. Oculus nõ vi.nec au.au.ne.in coꝛ hom. ascen.q̃ p̃pa.de.b.q̃ di.illũ. Et hoc facere

nobis potēs est deus ſm vtutem q̄ opat̄ in nobis.i.ita potest deus hoc in nobis facere sicut iam fecit in nobis apostolis qa eius vtute sumus in fiō roborati ⁊ in caritate fundati ⁊ omnia ī ip̄o possumus. Phil.iij. Omia possum ī eo q̄ me confortat. Ip̄i ergo sit glia ⁊ vbi certe ī eccl̄a iustorum. Alibi enī non valet grāy actō Augu. Nō est locus veri sacrificij in toto mōdo extra catholicam eccl̄am. ⁊ hoc totum in x̄po iesu.i.p iesum x̄pm Ip̄e ei est altare aureū.qō elt añ oculos dī sup qō offerendum elt.vt dr apoc.viij. Et iō omēs orōnes p iesum x̄pm terminant Et quāto tempe fiet hoc.certe ī omēs generatōes seculi omniū seculoy contētui amē. ¶ Moralitas. Sicut ex dictis ptz aplūs ībac epistola ad tria nos hortat. Primo vt ppt̄ nullas tribulatōnes.vel ppt̄ quecūqz mala eueniētia a vera fide dficiamus.ſz simus corroborati ītus ī aīma fiō x̄pi. Secūdo vt simus radicati et fundati in caritate ſm quattuor dimensiones caritatis.⁊ habeamus experimentalem sciam x̄pi que p opa caritatis māifestat̄.⁊ hoc vt impleamur omī plenitudine x̄pi.ſ.gratie ⁊ glē. Tercō vt ī eccl̄esia do p beneficijs grās referamus. ¶ ¶ Circa ꝑmum nota q̄ tria sunt que dbēt nos in fiō x̄pi firmit̄ stabilire.ſ.fidi vitas ⁊ bonitas.fidi vtus.⁊ fidi meritum siue vtilitas. ¶ Primū ergo est fidi veritas ⁊ bonitas. Nulla enī alia fides est bona ⁊ vera nisi fides x̄piana.qō patz ex trib⁹. ¶ ¶ Primo ex miraculoy factōne In nulla enī alia fiō fiunt miracula nisi ī nostra.que ab initō mōdi fuit miracul'cōfirmata.⁊ maxīe tempe ꝑphetay quādo eam ꝑphetabāt ⁊ tpe apostoloy q̄ eaz p dicabant ⁊ in cordibus hoīm plantabāt Marci.xvj. Signa aūt eos q̄ cre. hec se. in no.me.de.ei. Dē autē nō coopat̄ malis. Cum igit̄ mirabilia p solā potentiaz dī fiant.liquet fidem ad quā ꝓfirmāduz mirabilia fiunt esse bonā. Ip̄i etiaz saraceni ꝓfitent̄ q̄ machomet nullū miraculum fecit ¶ Secōdo ex tyrannoy ꝑsecutōne.omē nāqz regnū apparet esse ꝓsūptuz ab inimicis ꝑpter eoy potentiaz. Exemplum d regno assirioy ⁊ grecoy ⁊ romanorum. Fidles autem ꝑpt̄ fidez x̄pi quā tenebāt maximas ⁊ generales ꝑsecutōes ⁊ multo tpe ab impatoribus romanis ⁊ pncipibus mōdi passi sunt.vt dī. augusti. ⁊ nō potuerūt eam extirpare.imo ipa sp crescebat.⁊ ydolatria ⁊ impium deficiebat.⁊ quādo vnus iterficiebāt decez crebāt. Hec autem nullo mō potuissent fieri.nisi deus sustentasſz eam.qui mittebat angelos q̄ iterficiebant īmicos. vel ꝙuertebant eos. vt patz in cōstātino cōuerso.⁊ ī tarqno ab osse piscis suffocato. Cum ergo deus sustentauerit eam liqt eam esse bonam. ¶ Tercō ex maloy factōne que ī fiō x̄piana fiunt que tot sunt q̄ propt̄ ea omīo x̄pianismus ⁊ x̄piani extirpari dberent.⁊ tamē fides semp stat.⁊ dfendit x̄pianos. Nulla natō tantuz offendit cōtra fidem ⁊ legem suā sicut x̄piani ⁊ maxime vbi dberet esse fons ſanctitatis.ſ.in clero ⁊ in eccl̄a romana. ibi est vicōrum sentina.p qō maxime patz q̄ in fiō x̄piana opat̄ vtus diuīa. alias deficeret si essz mala. cum malū se sustētare nō possit.bonum autē seipm sustentat. Hic cadit exemplum cuiusdam iudi de hispania q̄ añqm baptizaret̄ voluit venire ad curiam pape. q̄ videns ibi tot mala fieri dixit.vere fides ista sustentat̄a deo Hoc etiam patet in iudeis q̄ tādiu sustentati sunt q̄zdiu bonam fidem sustinuerunt ⁊ statim postq̄z fidem x̄pi bonam nō receperuut exterminati sunt ¶ Secundum q̄ in fide x̄pi debet nos stabilire est fidi vtus.que quātum ad tria mirabilis apparet ¶ ¶ Primū ē q̄ fides facit hoīes

filios dei. Jo.j. Dedit eis ptātem fili. dei fieri. Et eripit ō ꝑtitute dyaboli. Omēs enī nascimur filij ire ⁊ serui dyaboli. ſz p fidem q̄ in baptiſmo recipit ab eius ptā/te eripimur. Col.j. Qui eripuit nos ō potestate tene.i.demonū Hoc figuratū fuit in occisione agni p cuius fidē.i.p fidē illius quē ille agnus figurabat filij iſrl' liberati sunt de ꝑtitute pharaonis. Heb. xj. Fide moyſes celebrauit paſcha. ⁊ ſanguinis effusionē.i.habuit fidem q̄ illi⁹ agni mors figurabat mortē incōtaminati filij dei.p quā fidem erepti sunt ō manu pharaonis. Math.xvj. Porte infer.nō preaduer.eā. ¶ Scōm est.q: fides nostra liberat nos a triplici morte.ſ.naē.culpe ⁊ pene. Jo.xj. Qui credit in me etiā si mor. fu.vi.ꝛc. Nam mortē nature mutat in resurrectōz glē. Et iō q̄ fidelis mort nō debet dici q̄ moriat.ſz q̄ gloriosam vitā inchoet.j. Thes.mj. Si enī cre.q̄ ihesus mortuus est ⁊ resur.ita ⁊ deus eos q̄ dor. p ie. ad.cū eo. Aug. Tantā grām de⁹ fidei prestitit vt mors quā ꝓstat vite eē ꝓtrariaz. instrumentū fieret p qđ trāsiret ad vitaz eternam. Hebre.xj. Fide enoch translat⁹ est ne videret mortē. ¶ Terciuz est qa fides facit nos ꝓtemnere mūm ⁊ bonum eius.que sunt tria ſcz honores. delitie et diuitie. Hebre.xj. Fide moyses grandis effectus negauit se esse filiū filie pharaonis. Ecce honores. Magis eligēs affligi cum ꝑplo dei q̄z terrene iocunditatis peccatum habere. Ecce dlicie. Maiores diuitias existimās thesauris egiptōz imperium xp̄i. Ecce diuitie. Omis enīz bō sanctus ista tria ꝓtemnit ꝓpter fidē quā habet ō futura glā Quia vt di.apostol⁹ j.Coz.xj. Si in hac vita tantū in xp̄o speramtes sumus miserabiliores sumus in omnib⁹ homībus. Hoc fuit figuratū in captōne hierico. Hierico luna interp̄tat ⁊ significat mūm. q̄ vt luna mutat. q̄ mā/

data fuit capi p tredecim circuit⁹. vt ptz iosue.vj. Qui signāt tredecī articulos fidei q̄bus muri hierico fundit⁹ coꝛruerūt qꝛ q̄ ꝑfectam fidem habent totus mūd⁹ ante eos cadit. Hebre.xj. Fide muri hierico coꝛruerūt. ¶ Terciū quod nos in fide xp̄i debet stabiliꝛe est fidei meritū siue vtilitas. Fides enī nostra est valđ arduа ⁊ ad c̄redendū ⁊ ad exequendū. ⁊ iđo habet magnū meritū Quod ptz quātuz ad tria ¶ D ¶ Primo quātum ad peccatoꝛuz remissionē. qꝛ p fidei meritū peccata dimittunt. Lu.v. Quoꝝ fidez vt vidit ihesus dixit. Homo remit.ti.pec.t. ¶ Secūdo quātum ad salutis ⁊ gratie consecutōnem. qꝛ per fidem homo meret salutez anime ⁊ gratiam dei. Luce.vij. Fides t. ſ. te fe. Per fidem saluata est raab meretꝛix Hebre.xj. Fide raab meretrix non periit cum incredulis. ¶ Tercō quantū ad vite eterne possessionem. Per fidem enim homo meret vitā eternā. Johan.vj. Qui credit in me ba. vitā eternaz. Roma.mj. Ei autē qui nō opatur. credenti autez in eum qui iustificat impiū reputat fides eⁱ ad iusticiam sm ꝓpositū gratie eius. Exempluz de latrone crucis. q̄ ꝓpter fidem quā habuit in xp̄m. cū tamen nihil boni fecerit. hec tria est ꝓsecutus. ſ. remissionē peccatoꝝ. salutez anime que p gratiā hic habet. ⁊ vitā eternā. vel paradisum. Luc. xxmj. Hodie mecū eris in paradiso ꝛc Secūdo nos hortat vt simus radicati ⁊ fundati in caritate. ¶ E ¶ Ubi nota q̄ septē ponit ꝓdicōes quas circa caritatē habere debemus ¶ Primo enī in caritate debemus esse radicati. vt sicut a radicis vtute ꝓcedunt omēs fructⁱ⁹. ita omnia opa nostra ꝓcedunt a caritate. Aliē enī facta ꝓdunt. j.Co.xmj. Si distri. in ci. pau.om.ſa. ⁊ si.tra.coꝛ.me.ig.it. vt aꝛ.car. aūt nō ha. nihil mihi ꝓdest ¶ Secūdo ī caritate debemus eē fundati. Unđ sicut

edificium stabilit̄ sup fundamentum.ita nos ⁊ opa nostra sint stabilita ī caritate vt nullis temptatōibus ab eius integri⁊ tate euellamur. ſ.nec ꝓpter pluuiam carnalis delectatōnis.nec ꝓpter flumīa tri⁊ bulatōnum.nec ꝓpter ventos honoꝝ ℣Math.vj. ℣Assimilabit̄ viro sapiēti qui edi.do.su.su.pe.⁊ descendit pluuia et venerunt flumia ⁊ flauerunt venti ⁊ irruerunt in domū illā ⁊ non cecidit. fundata enī erat supra petrā. ¶Dicerat fundatus apostol⁹ q̄ dixit. ℣Ro.viij. Quis nos separabit a caritate xp̄i.q.d.nihil. ¶Tercio in caritate debemus esse lati vt caritas nostra non recludat̄ solum ad nos.⁊ ad nostros.ſꝫ extendat̄ ad extraneos ac etiam ad inimicos. ℣Math.v. Diligite.inimicos.bñfa.bis q̄ vos oder. Si enī diligitis eos qui vos diligūt quā mercedem habebitis. ¶Quarto ōbemus esse lōgi in caritate vt de caritate vie pueniam⁹ ad caritatem patrie.qꝝ caritas nūq̄ excidit Sicut enī aīma nostra in infinitū est lōga quia in infinitū debet durare ita ⁊ caritas ōbet esse in infinitū longa vt sp cuꝫ aīma nostra viuat.j. ℣Iobā.vj. Qui manet in caritate in ōo manet. ſꝫ deus est ꝑpetuus ergo caritas nostra erit ꝑpetua. ¶Quīto debem⁹ esse sublimes in caritate.qō tunc est quādo p opa caritatis ñ q̄rimus nisi celeste p̄mium ⁊ tēpalia dedignamur. Sublimes psone vilia dedignant̄ ſꝫ magna cogitāt ⁊ magna sperāt. ℣Ibili.vj. Nostra ꝙuersatō in celis est. Unde ⁊ saluatorem expectam⁹ q̄ refor.corpu.no.cōfi.coꝝ.cla.sue. ¶Sexto ōbem⁹ esse ꝑfundi in caritate.vt ꝑfunda misteria dei credamus ex magna caritate ꝓcedere.⁊ ex magna caritate esse q̄ ea nobis occultat vt.ſ.magis mereamur. Ul'sim⁹ ꝑfundi ī caritate vt illis q̄ sunt in profūdo terre ſcꝫ mortuis cōpatiamur ⁊ bñfaciamus vt liberent̄ ita q̄ caritas nostra sit sublimis vſqꝫ ad celuꝫ.⁊ ꝑfunda vſqꝫ

ad infernū ¶Septīo superexcellentē caritatez xp̄i debemus habere qua cū essꝫ diues in omībus.voluit fieri paup.vt nos ditaret cū esset dñs omniū voluit eē seruus vt nos a ſuitute liberaret.cum esset vita ꝑpetua voluit mori vt nos a morte ꝑpetua liberaret ¶Debemus etiā p experientiā scire vt p eius amore fiam⁹ pauperes nostra paupibus largiēdo. ℣Mat.xix. Si vis pfect⁹ esse vēde oīa q̄ habes ⁊ da pauperibus. Famus serui iugū religionis salubriter subeūdo ⁊ prelatis ecclesie humiliter obediēdo.j. ℣Corī.ix. Cuꝫ essem liber ex omībus omniū me seruum feci. Et moriamur pro salute primorum si est necesse. Hic cadit exemplū paulini episcopi nolani q̄ p filio vidue se tradidit in perpetuaꝫ seruitutē. vadēs in africam vt filiuꝫ vidue a seruitute liberaret. vt dicit Gregoriusſ in dya. ¶Tercō nos hortatur ad grārūactōes. Debem⁹ enīꝫ deo intime regratiari quia mirabilia nobis fecit. Debemus enī deo regratiari p bonis nature.pro bonis fortūe. pro bōis gratie. Hā naturā excellentē nobis ōdit vtpote ad imaginē suā factā. ℣Gene.j. Faciamus hoīez ad imagi. ⁊ silitudinē no. Super oīa bōa fortune nos cōstituit ac etiaꝫ sup oēs creaturas inferiores. ℣psal. Oīa subiecisti sub pedibus eius. Bona vero gratie sunt ūnumerabilia. que fecit nobis ⁊ quotidie facit.q̄ omīa enumerare nimis essꝫ longū.et iō dimittant̄ ad p̄sēs. Et sic ptꝫ ō moralitate ⁊ ꝓsequent̄ totū

¶Dnica.xvij. de euangelio

Sermo XCVIII.

Cum intrasſꝫ ie

sus in do.cui.p̄n.pha.sab. ℣c. ℣u.xvij. Hodiernū enāgelū hīstoriale et doctrinale ē. Hā ī eo narrat̄ quō xp̄c fuit ūuitat⁹ ad qdā ꝓuiuū a qdā phariseo ⁊ ibi q̄ndā ydropicū sanauit.poīt et ī eo alta doctīna ⁊ vtil'⁊ necessaria. ītuit eī ies⁹

ad comedendū vt amic⁹. sanauit vt me/dicus.docuit vt magister.Et ꝑm hoc pre sens euangeliū ꝓncipaliṫ diuidiṫ ī tres p tes. ¶Nā ꝓmo qdaz ꝙuiuū a qdā phari seo xp̄o exhibitū ꝑmittiṫ. In ꝓnci.euāge. Secdo miraculū circa qndam ydropicū a xp̄o sanatū iseriṫ ibi. Et ecce qdā homo ydropic⁹.Tercō documētū habēde hūi/litatis salubriṫ subinferṫ ibi. Dicebat āt ad ūuitatos pabo.intē.quō ꝓmos accu/bitus eligerēt dicēs ad illos.Cuz ūui.fue. ¶Ad hec ergo ꝙuiuū a qdam phariseo xp̄o exhibitū ꝑmittiṫ. Et hoc est quod d. Cum ītrasſz hiesus ī do.cuiusdā ꝓn. pha. Et nota q ibi phariſei ⁊ legispiti obꝑua/bant eum.s.si sabbato curaret ⁊ hoc faci/ebant vt accusarēt eum apd pōtificem ⁊ apud ꝓpm diffamarēt.q legē moisi vio/laret.Ez nūqd fuit ūuitatus solū ad mā/ducādum panē. Ad hoc dicendū q mos est scripture sic loq. Vl̄ forte hoc dicit eo q iudi die sabbati nihil coquebāt sz in p cedēti sero comedēda coquebāt. ¶F

Ad ydraliṫ aūt nota q in hoc euāgelio sex ꝙmēdabilia de xp̄o dicunṫ ꝙ sex vitupa/bilia que d pharisei notant. Nam pha risei ī hoc ꝙuiuio de sex reꝑhēdi possunt ⁊ merito vitupari ¶Primum ē eorum falsa amicicia.q ostēdebāt se amicos xp̄i ⁊ ūuitabāt eum ad ꝙuiuia sua sicut ami/cum.⁊ īsidiabanṫ ei ⁊ obꝑuabant euz vt possent eū accusare ⁊ vitupare.Luc.xxij. Ecce ma.tra.me mecū est ī men. Talis est aicicia multoz qalios pascūt cibis ⁊ car/nibus eoz vescunt. Prouer.xxmj. Noli esse ī cōuiuijs potatoz nec ī comesatōni bus eoz q carnes ad vescēdum ꝓferunt Glo.Carnes ad vescendū ꝓferre ē ī col/locutōe vicissim vicia ꝓximorum dicere. Tal est aicicia potorum.Sic fecit absa/lon amō fratri suo quē ūuitauit ad cōui/uiuz ⁊ ibi fecit eū occidi.ij.Re.xmj.Talis est aicicia mōi. que cū pocula dat. ducit hominē ad furcas īferni.Cōtra hoc vitu pabile est ꝙmēdabile ex pte xp̄i.s.vera ai/cicia.qz ipos infirmos infirmitate pessi/ma scz peccati ⁊ paupes vtutibus q est sūma pauptas nō deserit. puer.xvij. Oī tpe diligit q amic⁹ est. Propt hec duo ai ci mōi q sunt amici ficti ꝙ sueuerūt recede re ab amico mōi scz ꝓpter mala que pa/tiṫ ⁊ ꝓpter pauptatē quā īcurrit.puerbi. Amici diuitū mlti a paupe āt ⁊ si qs ha/bet recedūt ab eo. Ez xp̄c vt ver⁹ amic⁹ nullo tpe recedit. Lu.xj. Quis ex vobis ar.me de pec. In eodē.xvmj. Si male locut⁹ suz te.phi.ō ma. Si āt bñ cur me cedis. ¶Tercium est eorū incōpassi bilitas.qz paliticо ⁊ alijs infirmis quos christus curabat non cōpatiebantur. sz curatis insidiebant curatōnem calūnia/tes. Greg. Vera iusticia ꝓpassionem hz falsa vero indignatōem.Cōtra hoc ex p te christi est vera pietas. quia compass⁹ est ydropico et in anima et in corpore sa nauit eum. Pietas aūt mōi est soluz cir

ca corpa sz ō aīmab⁹ nō curat. Qz vt di. aug. Infirmat̄ hō ⁊ morīt̄ ⁊ oēs amici cō uenūt ⁊ plorāt ⁊ adducūt medicos. moz rit vo ſm aīaz null⁹ ꝓpatit̄ null⁹ plorat. nullus ꝓcurat medicū ¶ Quartū est eo rum inſipiētia qa interrogati cū ōbebāt loqui tacuerūt. Et merito vt di. beda inē rogati tacēt q̄ ꝓtra se dictū q̄q̄d dixiſſēt vidēt nā ſi dixiſſent licet ſabbato curare. cur ergo obꝑuabāt eū. ſi aūt dixiſſent nō licet. cur ſabbato adaquabāt ⁊ curabant pecora ſua cū ſit magis ꝑuile opus q̄z ſa nare infirmū. ⁊ ido tacuerūt neſciēte⁊ q̄d diceret. Eccle. v. Si est tibi intellectus re ſponde ꝓximo ſin aūt man⁹ tua ſit ſuper os tuū. Contra hoc est ex pte xp̄i ſumma ſapīa. qz vidit cogitatōes eoz ⁊ eis reſpō dit ⁊ oñdit q̄ in ope caritatis ſabbatum nō ſoluebat̄. ⁊ ad hoc ſabbatū fuit ordīa tum vt in eo hō intenderet opibus cari tatis ⁊ p hoc demōſtrauit q̄ ipi legez nō intelligebāt. ⁊ p ꝓſequēs nō ꝑuabant

Quintū est eoz ſuꝑſtitiō ⁊ indiſcreta re ligio qz minima ſumope obꝑuabāt. ſ. ba ptiſmata calicū ⁊ vrceoz ⁊ nō manducare niſi lotis manibus ⁊ cetera tlia De ma gnis aūt nihil curabāt colātes culicē. ca melum aūt deglutiētes. ¶ Math. xxiij. Ue vobis ſcribe ⁊ phariſei q̄ mūdatis quod de foris est calicis ⁊ pabſidis. intus autē estis pleni rapina ⁊ īmundicia. q̄ ōcima tis mentā ⁊ anetū ⁊ ciminū. ⁊ relinq̄tis q̄ gūiora ſunt legis miſericordiā ⁊ iudiciū ⁊ fidem. Hoc viciū valō tāgit religioſos ſi cut tūc tāgebat phariſeos q̄ habēt cōſciā ad modū camuti extendētes eam ⁊ reſtū gentes ſicut placz eis. Cōtra hoc ē xp̄i di ſcreta religio qz ō magnis multum cura bat. nā in caritate. obediētia. miſericordia ⁊ iuſticia ⁊ ceīs vtutib⁹ vſqz ad mortez firmus ſtetit. Baptiſmata āt calicū ⁊ vr ceorum ⁊ nō lotis manib⁹ māducare et ceteras cerimonias q̄ ad rē nihil faciunt mādauit dimitti. Io. mj Veniet hora q̄ nec in mōte hoc neqz hierlimis adorabi tis prēm ſz eos q̄ adorāt eū in ſpū ⁊ vita te adorare oportz ⁊ nō in vmbra cerimo niarum. ¶ Tertū est vana gla eoz qui eligebāt p̄mos accubit⁹ in cenis ⁊ p̄mas cathedras in ſinagogis ⁊ vocari ab hoī bus rabbi. Contra hoc est ꝑfunda hūili tas xp̄i qz cum eſſet dñs oīm ⁊ ver⁹ fili⁹ di. intantū ſe hūliauit q̄ tāq̄z mēdicus i uitatus ad prādium iuit ⁊ hūiliter panē comedit. ¶ Phil. ij. Hūliauit ſemetipz ꝛc. ¶ Ecdo miraculū circa quendā ydropi cum a xp̄o ſanatū inſerit. Et hoc ē. Et ec ce q̄dam ydropic⁹ erat añ illū. Cyrillus. Ydropic⁹ metu phariſeoz non poſtula bat ꝓpter ſabbatū curari. ſz ſolū aſtabat vt ex aſpectu miſtus eius ſanaret eū. q̄ dñs agnoſcēs nō poſtulabat ab eo ſi vel let ſanus fieri ſz primus ſanauit eū. Glo. ydor aqua nominat. Uñ ydropiſ mor bus aq̄ſus est ſubtercutane⁹ ō vicō veſi ce nat⁹ cū inflatōe turgēti et anhelitu fe tido. Et est ꝓpriū ydropici q̄ quāto plus biberit tāto plus ſitit. Et rñdens hiesus ſz inſidioſis obꝑuatoribus ⁊ cogitatōni bus eoz q̄s tanq̄z deus vidēbat. dixit ad legiſpitos et doctores. Si licet ſabbato curare. i. ē licitū ſabbato ītendē opib⁹ ca ritatis ſine ſabbati violatōe. Theop. In ſua aūt ītergatōe dridet eos ſicut amē tes. Deo ei bñdicēte ſabbatū ipi ꝓhibēt bona opari in eo. Dies eni que bōa opa non admittit maledicta est. At illi tacue runt. ſ. tāq̄z ꝓuicti. Ipe vo apprehenſum ſanauit ac dimiſit. Et rñdēs ad illos. ſ. co gitatōnibus obꝑuatoz ⁊ inſidiatoz. di. Cū ve. a. ꝛc. Exēplo ſoluit q̄ſtōz vt oñdat eos ſabbatū violare in opib⁹ cupiditatiſ q̄ eū arguūt ī opib⁹ caritatiſ violare q. d. Si vos nō creditis ſabbatum violare ī operibus cupiditatis qō tamē vere ſol uitis cum ſit opus ſeruile. q̄ntomag̃ ego

nō ſoluo in ope caritatis cū ſit opus dei ⁊ ſpūale. Moraliť aūt p iſtū ydropi⁊ cum intelligiť auar⁹ ⁊ luxurioſ⁹. Iſta eī genera peccatoꝝ magnā habēt cū ydropico ꝓuenientiaz. Ydropicus eī vt dictuz eſt habz inflatōz vētris ⁊ anbelitū fetidū ⁊ quāto plus bibit tāto pl⁹ ſitit. Hec aūt tria mlt̄ū ꝓueniūt luxurioſo et auaro. Nā luxurioſ⁹ hz ventrē inflatuz idē ꝓcupiſcentiā accēſam ita ꝙ ab ipa totus vrit ⁊ ita fortiť vrit ꝙ nō diſcernit inter marē ⁊ feminam. qđ diſcernūt beſtie nec aliqñ inter ꝓſanguineos. vtz đ aman q ꝓcubuit cū thamar ſorore ſua ⁊ abſolon cū ꝓcubinis prīs ſui. vtz Re. xvj. Item habz ābelitū fetidū coraz deo. qz tota die carnalia cogitat carnalia loqť ⁊ carnalia opatur q̄ fetēt coraz deo ⁊ homīb⁹. Dīs enī mulier fornicaria abominabiľ eſt vt ſtercus. Iobe. j. Cōputruerūt iumē. ī ſtere. ſuo. Et eccle. ix. Dīs mulier q̄ eſt fornicaria q̄ſi ſtercus in via ꝓculcabiť. Unđ pena fornicatoꝝ erit qz mittenť in ſtagnuz ignis ⁊ ſulphuris fetidi. vt ſicut in carnalib⁹ fetuerūt ita in fetore crucient. Apo. xix. Miſſi ſunt in ſtagnū ignis ⁊ ſulphuris Uñ ſup ſodomitas dñs pluit ignem ⁊ ſulphur. vt ſicut in voluptatib⁹ fetebāt ita ⁊ in fetore ⁊ p fetorē punirent. Apoc. xvnj. Sicut fecit vobis facite illi. Hic cadit exemplū đ illo āgelo q̄ obuiauit vni mulieri lubrice ⁊ ornate ⁊ obturauit ſibi nares dicēs ꝙ fetebat coraz deo ⁊ angelis Et ꝙ luxuria ſic feteat patz p ſuū ꝓrium ſcz v̄ginitatē q̄ valđ redolz. ꝓtraria enim ꝓrijs opatōes habēt Uñ ꝙ đr vnicornis aial ferociſſimuz capiť in gremio v̄gis. p pter odorē eī venit ad v̄ginē puellā a venatorib⁹ in deſtum ductā ⁊ dormit ī gremio e⁹. ⁊ tūc a venatorib⁹ capiť et ligatur. Similiť filiꝰ đi ſentiens odorē v̄gis glo ſe đſcēdit ⁊ dormiuit in vtero e⁹. Tercio luxurioſ⁹ eſt oīno inſatiabilis. Prouer. xxx. Tria ſūt inſatiabilia. īfern⁹ ⁊ os vulue ⁊ terra q̄ nunq̄z ſatiať aq̄. Pōt eī hō in actu carnali deficere ſz nūq̄z ſatiari Iſtū ydropicū. i. luxurioſū dñs ſanat dū apphendit eum p aliquā magnā īfirmitatem. vel p artā pnīaz dū ei gr̄ia pnīam faciēdi a đo ꝓcediť. Sic apphēdit magdalenam. et reſtrinxit ꝓcupiſcentiā eius Iſtis duob⁹ mōis hoc viciū ſanať. ſ. p infirmitatē et p artā pnīam. De pmo eccl. xj. Malicia. i. infirmitas horę vni⁹ oblivionem facit luxurie marie. De ſcđo. ij. Cor. mj. Mortificatōz ieſu xp̄i in corporibus nr̄is circūferentes vt. ſ. ꝓcupiſcētia extinguať ſup. ad libidines. Propter ea vt di. augu. Carnē vrām domate ieiunijs Siliter hec tria ꝓueniūt auaro. Primo enī auarus hz ventrē inflatū. Uenť auari ſunt cellaria et horrea q̄ ſp ſunt plena. qz expectat maiorē cariſtiā ⁊ ideo nō vē dit vetera. donec ſupueniāt noua. pſal. Promptuaria eorū plēa. Prouerbi. x. Qui abſcōdit frumēta maledicet. Itē vē ter auari eſt inflat⁹. qz diuitias comitať ſupbia. Unđ ſup illud. j. Thi. vj. Diuitib⁹ hui⁹ ſeculi p̄cipe nō ſublime ſape. di. aug. Uermis diuitū ſupbia. Sap. mj. Diſrūpet illos inflatos. ſ. diuites et auaros. nā diuīa ſnīa ſicut maleus ꝓterēs petras cōteret eos. Et tūc v̄ificabiť illō iob. Diuitias q̄s đuorauit euomet. đ vētre ei⁹ extrahet eas de⁹. Secđo auar⁹ fetet. qa ad lrām auarus vt augeat pecuniaz. comedit panē alea. cepas et malas carnes emit. ⁊ oīa putrida comedit. ⁊ bibit vinū coruptū ⁊ acetoſū ꝓpt̄ qđ os e⁹ fetet. ps Sepul. pa. ē g. e. Portat eť veſtes mucidas ⁊ vnctuoſas ⁊ totā familiaz facit viuere īmiſia. puer. xv. Cōtbat domū ſuaz q̄ ſectať auariciā. Fetet eť ſpūaliť auarus coraz deo et hominib⁹. Qz vt di. boe. Largitas ſp caros facit auaricia v̄o odioſos vñ auaz oēs maledicūt ⁊ abominať tā/

quã rẽ fetidá. Multũ fetet auar⁹ q̃ deũ negat ⁊ crucẽ numi adorat ⁊ aiaz suã vẽdit dyabolo. ⁊ corp⁹ ꝓsumit. ⁊ familiam ꝓturbat ⁊ ꝓmo nõ ꝓpatit. Eccl'.x. Auaro nibil ẽ sceleſtius. ⁊ nibil ẽ iniquius q̃z amare pecumã. Hic ei ⁊ aiaz suã venalẽ bz.j. Thi.vj. Radix oĩm maloꝝ eſt cupiditas ¶ Tercõ auar⁹ ſp ſitit ⁊ nũq̃z ſatiatur. Eccl'.v. Auar⁹ nõ iplebit pecunia Prouer.xx. Bãguiſuge due ſunt filie dicentes affer affer. Bãguiſuga ẽ dyabol⁹ q̃ ſitit ſanguinẽ humanũ. c⁹ due ſunt filie ſcz ꝓcupiſcẽtia ⁊ auaricia. q̃ dicũt ſemper affer affer ⁊ nũq̃z ſatiãt ¶ Quatuor aũt ſunt rões q̃re auarus bõis mõi ſatiari nõ põt ¶ Prĩa eſt bõa mõi non intrãt ad aiam vbi eſt deſideriũ habendi. Et iõ bõ quãdo ĩcipit ditari magis ſitit. q⁹ bõa ſibi appꝓpinquãt nõ tamen intrãt vbi eſt dẽſideriũ habẽdi. ¶ Poeta. Creſcit amor numi quãtum ipa pecunia creſcit Exemplũ ſi q̃s haberet magnam ſitim et tenerz ciatũ vini ĩ manib⁹ quãto magꝭ appꝓpinq̃ret ad os tãto magis ſitiret ſi non biberet ¶ Scõa eſt. q⁹ diuitie ſunt materia unde auaricia nutrit. Und nõ habent auaricia expellere ſz nutrire. Exemplz ſi q̃s mlta ligna ꝓiicit in fornacẽ nõ extinguunt fornacẽ. ſed accendunt. Sic q̃ plura ꝓgregat. plus accẽdit ad habẽdũ. Seneca. Dicis pecuniã poſſidi o te felicem ſi cũ illa auariciã poſſidiſſes. adhuc es felicior q⁹ tãte rei malicia eſt ſubtracta ¶ Tercia eſt. q⁹ diuitie nullã ꝓueniẽtiã habent cũ aia. q⁹ aia eſt ſpũs. ⁊ diuitie ſũt reſ materiales. Unde nec implere nec euacuare eam poſſunt. Exemplũ ſi q̃s vellet implere vnã vegetẽ ſapiã vl' vtutibus non poſſet. q⁹ in nullo ꝓueniũt. ¶ Quarta ẽ q⁹ aia facta ad imaginẽ dei ẽ capax ipius dei ⁊ p ꝓſequẽs pfecti boni. Oĩa ãt bõa mõi nec pfecta ſunt. nec aliq̃d ſunt reſpectu capacitatis aie ⁊ ideo ipam iplere nõ poſſunt. Exemplũ ſi q̃s vnã domũ iplere vellet vno gno tritici fantaſtic⁹ eſſz. Sic aia ſi totũ mõm haberet nõ poſſz impleri. Solus aũt de⁹ q̃ eſt pfectum bonum. ⁊ omĩa bõa ꝓtinẽs replet capacitatẽ aie. Aug̃. Feciſti nos domĩe ad te. ⁊ inq̃etus eſt cor noſtrũ donec requieſcat in te. ps. Qui replet in bonis deſideriũ tuũ. Istũ yoropicũ. i. auarũ domi⁹ ſanat dũ apprehẽdit eum. i. cohibet ⁊ tenet appetitũ eius ne tẽpalia appetat ſed ſupna. Ubi nota q̃ circa diuitias triplex defectus in hoĩbus cõtingit ¶ ¶ Prim⁹ eſt ĩ male acq̃rendo. ⁊ talis vocat cupido. Cupidus eſt q̃ ſemp inbiat habẽdis. ⁊ nunq̃z ſatiat habitis. Talis habet manũ porrectam ad accipiẽdũ ⁊ p omẽz modũ nititr pecuniã extorquere nibiloĩn⁹ tamẽ tãs expẽdit. Tales ſunt oẽs romani ⁊ florẽtini q̃ mirabilit ſunt cupidi in acq̃rendo p phas ⁊ nephas ſz mlta expẽdũt Iſte ſanatur vt dictũ eſt cũ domi⁹ p grãm ſuaz cohibz appetitũ eius ne terena cõcupiſcat ¶ Scõus defect⁹ eſt in nimis tenacit retinendo. quẽ q̃s habet lucz nõ in debito ⁊ malo mõ lucret tal' vocat auar⁹. In quo genere ſunt oẽs mulieres q⁹ oẽs ſunt tenaces ⁊ auare. De huiõi ſũt etiã q̃dã homies pui cordis q̃ nõ q̃rũt magꝭ lucra. ſz q̃d habẽt tenacit tenẽt. In hoc et genere ſũt q̃dã hoĩes ſenes q⁹ dficit calor nat⁹ ⁊ iõ ſũt ſicut milu⁹ dicẽtes myo myo Tal' curat ꝓ man⁹ aptõz dãdo elymoſinas. q⁹ ꝓria ꝓriis curãt. Exẽplum de zacheo q̃ ſic fuit curat⁹ q̃ ait. Ec. di. b. m. Lu. xix. Et tal' ſigficat p illũ q̃ hẽbat manũ aridã cui xp̃c di. Extẽde ma. tu. Lu. vj. Sup q̃ vi. glo. Nil pl⁹ valz tli curatõr q̃z elymoſinaruz largitõ Terci⁹ dfect⁹ ẽ i male expẽdẽdo. cũ q̃s ꝓſumit ſubſtãtiã ſuã ĩ ſymbol' ⁊ tabernis ⁊ cũ meretcib⁹. puer. xxvj Vacãtib⁹ potib⁹ ⁊ dãtes ſimbola ꝓſumẽt. Et tal' vocat ꝓdig⁹ ſic ꝓſũpſit ſubſtãtiã ſuã filz

pdigus.vtz lu.xv. Tales raro curant. nisi postqz oia ꝓsumpserūt. Und ille filius pdigus postqz oia ꝓsumpserat. reuersꝰ ad se dixit. qnti mercenarij in do.pa. me. a.pa. Et seqt Surgā 7 ibo ad prēm meū Uade 7 tu fac siliter. Pōt etiā ꝓtingere q aliqs sit cupidꝰ 7 auarus 7 pdigꝰ siml' nō qz pdigalitas 7 auaricia sunt ꝓtraria q eidē siml' inesse nō possunt. Et sic patet scdm. Tercō documentū hūilitatis habende a xpō salubriē subinfert. Circa qd qttuor facit. Pdrio ppoit pabolā de nuptijs ibi. Dicebat aūt ad inuitatos pabolam istā. Scdo docet qd fugiendū sit in nuptijs. qz ꝑmus locus ibi. Nō discū. in ꝑmo lo. Tercō qd eligendū qz locꝰ nouissimus. Quarto subdit ꝓmuuis sentētia 7 rō vtriusqz. ibi qz oīs q se būi. exaltabit. Pdrio ergo pponit pabolam d nuptijs. Et hoc est. Dicebat aūt ad inuitatos pabolam istā Glo. aliqd mistice significantē. intēdēs quō ☧. i. itelligēs 7 videns quō ad ꝑmos accubitꝰ laborarēt. Uel intendēs psuadere in doctrina sua quō dbent accubitꝰ in eccla eligi. Litera plana ē. Mistice autē nota q nuptie iste notāt vel sigficāt nuptias spūales q̄s deus in p̄senti celebrat cū aīma fideli. p fidē eni 7 dilectōz aīma cū do dsponsat. qd in baptismo fit. Osee.ij. Despōsabo te michi in fid. In his ergo nuptijs cōiūgit deꝰ aīe p fidē 7 dilectōez. Ex q̄ ꝓiunctōne triplex bonū puenire debet qd in matrimonio carnali esse silit dbet. s. bonū fidi. bonū plis. 7 bonū sacramēti Bonū fidi ibi dbet esse. ne dyabolū adulterex itex suscipit viterius. Sic enī ꝑmisit in baptismo dum fuit xpō despōlata. s. abrenuncio dyabolo 7 oībus pōpis eius. Ex amīa peccatrix frāgit fidem 7 omni die dyabolū adulterū admittit. 7 xpc sponsus pulsat ad ostium 7 intrare nō potest. Apo.nj. Ego sto ad ostium 7 pulso. Quidā āt faciunt sicut mala vxor q recipit vir 7 adulterū Ita tales volūt recipe xpm 7 dyabolum quod esse non potest quia lectus conscientie nostre est valde augustus. ita q ibi deus 7 dyabolus requiescere non possunt. Et simlit palliū amoris ē breue 7 vtrūqz coopire nō potest. Esaie.xxvnj. Coangustatū est stratuz ita vt alter decidat. 7 palliū breue vtrūqz opire non pōt Bonū plis dbet ibi esse vt aīma sponsa xpi bona opa pariat. qz maledcā sterilis que nō pariit. j. Tbi.ij. Saluabit aūt p filiorum generatōem. i. bonoꝝ operū pductōz Bonū sacramēti dbet ibi ee. vt interꝰ sponsuz xpm 7 spōsaz aīaz diuisio nūqm fiat. Nā in mrīmonio carnali est triplex vnio. Una ꝑm ꝓsensum aīmoꝝ q fit per amorē. Alia ꝑm ꝑmixtōz corpoꝝ. Tercia p individuā cohabitatōz amboꝝ. Sic et in isto mrīmonio spūali xpc nobis ꝓpliciter copulat. s. p amorē. Hier.xxxj. In caritate ppe. dilexi te. iō attraxi. te miseransꝰ Scdo p nature ꝓformitatē. Hebre. scdo Rusqz ei ange. app̄. sz se. abra. Tercō p p petuā nobiscū habitatōz. mat.xxviij. Ecce ego vo. s. om. die. vsqz ad ꝓsu. seculi Et nota q ab his nuptijs triplicit homīes expelluntur. ¶ I. ¶ Primo propter defectum pietatis sicut ille quinqz virgines que non sumpserunt oleum secum per quod pietas designatur. Mat.xxv. Esuriui et nō dedistis mihi manducare Et sequitur. Discedite a me maledicti ī ignem eternum. ¶ Secundo propter dfectum caritatis. Mathei.xxij. Amice quomō huc intrasti non habēs vestem nuptialem. per quam caritas designat. Et subdit. Ligatis manibus et pedibus mittite eū in tenebras exteriores. ¶ Tercio propter defectum humilitatis. vt ptz in hoc euangelio. quia ille qui vult primum locum tenere per supbiā alijs se ꝑponēdo dicit q teneat nouissimū locū et

infimū. Infim⁹ loc⁹ est infern⁹ ¶ Scdo docet qd fugiendū sit in nuptijs q: pm⁹ loc⁹. Et hoc est. Non discūbas in pr̄i. lo. ¶ Ad ¶ Vbi nota q aliqs discūbit in pmo loco triplicit̄. ¶ Ad̄o in cord̄ suo alijs se ꝓponēdo. Et hoc ē qd hic dr̄. Nō discūbes in pmo loco. i. nō extollaris in corde tuo d̄ meritis ⁊ scientijs alijs te preponēdo. Sic discūbebat phariseꝰ i pmo loco di. Nō sum sicut ceteri hoīm. Luce xvnj. Nō sic faciebat abraaz di. Loquar ad dominū meū cū sim pul. ⁊ ci. Vbi di. greg. Apte cernim⁹ in q̄ loco se posuerat q̄ se puluerē ⁊ cinerē etiā cū d̄o loq̄reť existimabat. Qua ergo pena feriēdi sūt illi q̄ ad summa nō ꝓficūt ⁊ d̄ minumis se extollūt ¶ Scdo pmatū ambiēdo sicut lucifer. Esa. xmj. Similis ero altissimo. Nō ē vald̄ fatuū pmatum ambire. q: vt di. augusti. Quāto aliqs est in loco supiori tāto in piculo maiori vsat̄ ¶ Tercō prima tus vsurpādo. Sicut chore achor dathā ⁊ abyr̄ō. vt ptz Nu. xvj. Istd̄ est magnus peccatū ⁊ mltum displicet deo. vtz ibidez ꝑ penā subsecutā. nā chore cū ꝯplicib⁹ suis ignē diuīo ꝯsumpti sūt. Dathā vero ⁊ abyron cū tabernaculis suis ⁊ oī familia sua absorbuit tra ⁊ descēderūt in ifernum viuētes. ¶ Tercō docet qd eligendus est q: loc⁹ nouissim⁹. Et hoc ē. Recūbe in nouissimo loco. ¶ A ¶ Vbi nota q locus ifimus vl̄ nouissim⁹ ꝓpter tria ē eligēd⁹ ¶ Ad̄o ꝓpter securitatē. Augu. Hūilitas in imo ē. ⁊ iō nō hz q̄ cadat. ¶ Scdo ꝓpt̄ pacē. pflāt enī vēti in alto. loc⁹ vo inferior nō ē ita expositꝰ ventis. Esa. xxxij. Erit q̄i vir q̄ abscōdit se a vēto ⁊ celat se a tēpestate ¶ Tercō ꝓpt̄ exaltatōem sequentē. q: de⁹ exaltat eum ⁊ facit ipm ad locum supiorez ascēdere. Et hoc est quod dicit. Amice ascēde supius. Facit autē deus humilem q̄ntuplicit̄ ascendere. ¶ Ad̄o mundū ꝓtēnendo ⁊ obliuiscendo. Philip. nj. Que retro sunt obliuiscēs ad ea que p̄ora sunt extend. Ibidē Omīa ar. sum. vt iter. ¶ Scdo carnem spūi subiiciēdo. j. Cor. ix. Castigo cor. m. ⁊ in ser. re. ¶ Tercō animū ad sui cōsideratōnem colligēdo. humil'ei solū se cōsiderat. Hiere. xxxj. Statue tibi speculam Discipuli receperūt spūmsctūm dū esset in supiori pte cenaculi. vtz act. ij. vbi solū se ꝓsiderabāt. ¶ Quarto habitū pfectōnis assumēdo. mat. v. Estote pfecti sicut ⁊ pa. ve. ce. pfe. ē ¶ Quīto supna cōtemplādo ⁊ appḥēdēdo. Esa. lvnj. Sustollā te sup altitudinez ēre ⁊ cibabo te hereditate iacob p̄ris tui ¶ Quarto subdit ratōz vtriusqz. s. supbie ⁊ hūilitatis vl̄ depssionis ⁊ exaltatōis. q̄ ē. q: oīs q̄ se exaltat aliq̄ supradictoz modoz se alijs ꝓponēdo vel pmatum ambiēdo vel vsurpādo humiliabit̄ a deo. i. in ocul'di erit abiect⁹ ⁊ vil'in hac vita. ⁊ tandē hūiliabit̄ vald̄ ī penis iferni. Qui āt se hūiliat nihil se reputādo ⁊ pōpas mōi ꝓtēnendo. ⁊ dictates renuendo. exaltabit̄ corā deo ⁊ hic p grāz ⁊ in futuro p gl'az. Est ergo hūilitas mēsura ⁊ regl'a exaltatōis vt q̄ multuz se humiliat multū exaltet̄. ⁊ q̄ min⁹ minus Exēpla boz patēt in xp̄o ⁊ in btā vgine ⁊ iohāne bap. q̄ ꝑm gdus hūilitatis sic sūt exaltati. vt xp̄c sup oēs ⁊ p⁹ ipm btā vgo ⁊ inde iohānes bap. q̄ ait non sum dignus vt soluā corrigiā calciamēti e⁹. Et intelligimus totū quātum ad deū. q: quātum ad mōz nō sic semp euenit imo aliq̄ndo qui se nitit̄ exaltare exaltat̄ ⁊ q̄ se depmit nō ingerēs se mūdanis nō exaltat̄ sz vilipēdit̄. Et sic ptz ēciū. ¶ Vi vis breui⁹ pceđe nota q tria domi⁹ i hoc euāgelio fecit. scz ītrauit. curauit. ⁊ p̄dicauit. ītrauit domū ꝓncipis phariseoz. curauit ydropicū. p̄dicauit ꝙuuātib⁹. spūalit̄ intrat ad nos domi⁹ vt amicus. curat vt medic⁹. docz ⁊ p̄dicat vt magister. In primo nota tria

Ādrīo cū domū intrauit. q; p̄ncipiſ pba/
riſeoꝝ. i. illoꝝ q̄ p̄ncipant̄ ⁊ domināt̄ car/
ni ⁊ vicijs q̄ p amorē ⁊ deſideriū diuiſi ſit
a mūdo. Sap̄. j. In maliuolā aīaz nō in/
trabit ſapīa. nec ba. in co. ſub. pec. ¶ Se
cūdo quādo intrauit. qa ſabbato q̄ndo
ſcz aīa q̄eſcit a mūdi tumultib⁹ ⁊ vacat ſā
ctis cogitatōibus ⁊ opib⁹. Job. mj. Quā
do ſolet ſopor occupare boīes ſpūſ me p̄
ſente trāſiuit. Jo. xx. Cū eſſz ſero vna ſab/
bator̄ venit ieſus. ¶ Tercō ad q̄d intra
uit. q; ad māducandū panē. ō quo iobā.
mj. Deus cā⁹ eſt vt facīā vo. e. q̄ mi. m.
¶ In ſcō ſiliter nota tria q̄ fecit in cura
tōe illius ydropici. q; apprehēdit eū. app̄/
bēſum ſanauit. ⁊ ſanatū dimiſit. In q̄b⁹
intelligīt triplex grā. p̄ quaz peccator cu/
ratur. Apphendit enī deus pctōrem p̄ gr̄
tiam p̄uenientē mouēdo libex arbitriuz
eius ad p̄uerſionē. Sanat p grām ſubſe
quētez infundēdo p̄ritōz. Sanatum di/
mittit p grāz pficientē vt pficiat in bonis
opibus quo vſqz p̄ueniat ad pfectōnem
Et hec triplex grā petīt in orōe p̄ſētis do
mīce. Tua inq̄t nos domīe q̄ſumus gr̄tia
ſemp ⁊ p̄ueniat. Ecce p̄ma. Et ſequat. Ec
ce ſecūda. Ac bonis opib⁹ iugit̄ p̄ſtet eē
intentos. Ecce tcia. Vel apphendit p gr̄/
tie infuſionē. Sanat p peccati dimiſſiōz
Dimittit p plenā ſatiſfactōz ¶ In tercō
ſimiliē nota tria ſm tria q̄ docuit ō humi
litate ¶ Primū ē grā pfectōis ip̄ius hu
militatis q̄ eſt in omīb⁹ nouiſſimū locū
tenere. ⁊ ſe minorē oībus reputare. qđ do
cet ibi. Cū inuitat⁹ fu. ad nupti. nō diſcum
bas in p̄mo lo. Eccl'. nj. Quāto maior es
humilia te in omīb⁹ ¶ Scōm ē dīfectus
humilitatis p̄uatōis q̄ eſt rubor ⁊ dīectō
ſequēs ſuperbiaz qđ notat̄ ibi. Ne for. bo.
te ſit inui. Ad qđ refert̄ qđ dr. q; oīs q̄ ſe
exaltat humiliabit̄ ¶ Terciū ē fructus ⁊
vtilitas hūilitatis poſitōnis. q̄ eſt aſcen/
ſio ⁊ exaltatō qđ notat̄ ibi. Ex cū vocat⁹
fueris vade ⁊ recūbe in nouiſſimo loco.
Ad qđ refert̄ qđ dr. Quia q̄ ſe humi. ex.
Et ſic patz totū

De epl'a. Sermo. XCIX.

Obſecro uos

Ego vin. in domīo. vt di.
am. voca. q̄ vo. eſ. Ephe.
mj. Hec ē ſcda ps totius
epl'e ad eph. In q̄ p̄miſſa grāx actōe pro
bonis acceptis ſubiungit exhortatō vt ī
bonis acceptis p̄ficiāt. Diuidit āt p̄lens
epl'a in q̄ttuor p̄tes. Ādrīo hortat̄ aplūs
epheſios ⁊ nos in illis vt ō bono ī melio⁹
p̄cedēdo digne ōbeant ābulare. In p̄nci
pio epl'e. Scdo oſtēdit modū digne am/
bulādi in mltiplici vtute p̄ſiſtere ibi. Cū
omī humilitate ⁊ māſuetudīe. Tercō hor
tat̄ vt ſint ſoliciti vnitatē ſpūs ⁊ caritatiſ
ſuare ibi. Soliciti ſuare vni. ſpūs in vī.
pacis. Quarto rōem q̄re ōbent ī vnitate
ſpūs ambulare aſſignat ibi. Un⁹ domi⁹
vna fiđs. vnū baptiſma. ¶ Ādrīo ergo
hortat̄ vt pficiāt ō bono in melius dicēſ
Obſecro vos ego vinct. in do. vel ma. in
do. nō obſtantib⁹ vinculis. vel ego vin/
ct⁹ obſecro vos in domīo. i. p̄pter domi/
num vt ambuletis ⁊ non ſtetis q; in via
nō pficere deficere eſt. vt di. greg. Ambu
letis digne vocatōne euāgelica q̄ vocati
eſtis. ſicut dignū ē ambulare vocatoſ ad
grām ⁊ fidē xp̄i Ādbil'. j. Digne euāgelio
xp̄i p̄uerſami. Vel ābuletis digne voca/
tōne q̄ vocati eſtis. i. ſicut p̄petit vocatōi
vniuſcuiuſqz. j. Cor. vij. Unuſqſqz in ea
vocatōe q̄ vocat⁹ ē p̄ma. Nō ei oēs ad
eandē miſterij grāz vocati ſunt. Et hocē
qđ infer⁹ dicit. Unicuiqz veſtz data ē gr̄
tia ſm mē. do. xp̄i. Et ſic ptz p̄mus ¶ Se
cūdo determīat modū quō ambulādus
ſit q̄ p̄ſiſtit in q̄ttuor. ſ. in hūilitate. māſue
tudine. patīa ⁊ caritate. Dicit ergo. Am
buletis cū oī hūilitate voſmuicē ſubijciē

do. Eccleſ.mj. Quãto maior es hũilia te ĩ omĩbus. Quia deꝰ ſupbis reſiſtit. humilibus aũt dat ḡtiam. Jac.mj. Et manſuetudĩe.i. cũ hũilitate interiꝰ. ⁊ mãſuetudĩe exterius. Matth.xj. Diſcite a me qꝛ mit.ſ. ⁊ hu. coꝛd. Cũ patĩa. Lu.xxj. In patĩa vrã poſſi. aĩmas vrãs. Supportãtes inuicem in caritate. Ro.xv. Debemꝰ aũt nos firmiores ĩbecillitates infirmoꝝ ſuſtinere. Gal.vj. Alter alterius onera portate. Et ſic patꝫ ſcõm. ¶ Tercõ monet vt ſint ſolliciti vnitatẽ ſpũs ⁊ caritatis ſuare d. Sic ambulate vt ſitis ſoliciti ſuare vnitatem ſpũs. Act.mj. Multitudĩs credentium erat coꝛ vnuꝫ ⁊ aĩa vna. Unitatem dico exiſtentẽ in vinculo pacis. i. q̃ exiſtit ⁊ cõſeruat in vinculo pacis. Pax. n. vnitatẽ tenet ⁊ ꝓſuat ſicut vinculũ rem quã tenꝫ ⁊ vinculat. Propt̃ hoc dicebat ſupra. ij. ca. Ipa eſt pax noſtra q̃ fecit vtraqꝫ vnũ ſcꝫ corpus. Et ſic ſitiſ ſoliciti ſuare vnitatem ſpũs vt ſitis vnũ corꝰ q̃ntũ ad opꝰ exterꝰ. Ro.xij. Multi vnũ corꝰ ſumꝰ ĩ xp̃o. j. Co. xij. Sicut aũt mlta mẽbra vnũ corꝰ cuꝫ ſint. nõ põt dicere oculꝰ manui opꝰ tuo nõ indigeo. Et ſitis vnꝰ ſpũs interius idẽ ſentiẽdo q̃ntũ ad effectũ. j. Co. j. Idipm dicatis oẽs ⁊ non ſint in vobis ſciſmata. Sicut vocati eſtiſ. i. ſic ſitiſ vnũ corꝰ ⁊ vnꝰ ſpũs ſicut vocati eſtis nõ ad diuerſa. ſꝫ in vnã ſpem vocatõis vr̃e. i. in vnã ſpẽ ſpatam. ſ. ad vitã eternã. q̃ vna ẽ qꝛ numꝰ q̃ eſt merces vnus eſt oũm. pſal. Unã petij a dom̃o hãc ⁊ req. vt inhã. in do. dom̃i. Et ſic patꝫ tercium ¶ Quarto reddit ratõꝫ q̃re õbent vnitatẽ ſuare di. Unus dñs vna fides ꝛc. Q.d. Sic debetis ⁊ poteſtis vnitatẽ ſuare. qꝛ vnus eſt dñs veſter cui ſuitis. ⁊ nõ eſtis diuiſi p multos qõ eſſet cauſa vnitatis ſcindẽde Matth.vj. Nemo põt duobꝰ domĩs ſeruire. j. Coꝛ. vnj. Unꝰ dñs ieſus xp̃c perq̃ omĩa ⁊ nos p illũ. Similit̃ vna ẽ fi-

des vobis ĩſpirata ab illo in q̃ ei ſeruire õbetis. fides inquã formata. ⁊ vnuꝫ ẽ baptiſma qõ ſuſcipe õbetis ad õletõeꝫ pctĩ ⁊ infuſionẽ vtutũ. qꝛ non iteraſ ꝓpter caracterẽ quẽ impmit. ⁊ qꝛ in vtute paſſionis xp̃i dat q̃ nõ iteraſ. Eꝫ potiꝰ ratõ eſt qꝛ eſt ꝓtra morbũ originaſ culpe. q̃ nõ redijt. j. Co. xij. Oẽs nos in vno ſpũ in vnũ corꝰ baptiſati ſumus ſiue iudi ſiue gentiles ſiue liberi ſiue ſerui. Unꝰ deꝰ ⁊ paſ oũm. Hic oñdit q̃ ille dñs cui ſuire õbemus eſt vnus in eſſẽtia ⁊ trinꝰ in pſonis Et hoc eſt Unꝰ deꝰ. Q.d. Iſte dñs cui ſuire õbetis eſt vnꝰ deus. q̃ eſt pater oũm omĩa creãdo ⁊ gubernãdo ⁊ ꝓſuãdo q̃ ẽ ſup oẽs qõ appꝛiaſ patri q̃ a nullo eſt. et p omĩa. qõ appꝛiaſ filio q̃ eſt ſapĩa p oĩa diſcurrẽs ⁊ attingẽs. Sap̃. vnj. Attingit ergo a fine vſqꝫ ad fi. fort. ⁊ d. ſ. omĩa ſua. Et in omĩbus nobis. qõ appꝛiaſ ſpũſãcto q̃ opaſ omĩa in nobis. Eſa. xxvj. Oĩa opa nrã opatus ẽ in nobis. Eſt ergo iſte dñs cui ſuire õbemus deꝰ paſ q̃ eſt ſup omẽs p potẽtiam p̃ſidẽdo. ⁊ eſt deꝰ filius q̃ eſt p omĩa p ſapiam oĩa cognoſcendo. ⁊ eſt deus ſpũſſanctꝰ q̃ eſt in omĩbus nobis p bonitatem nobis grãm infundendo. Et ſic eſt vnus deꝰ in tribꝰ perſonis. Ro.xj. Ex quo omĩa ⁊ p quem omĩa. et ĩ quo oĩa ipſi glã in ſecula. ¶ Exhortatio epl̃e. Sicut patꝫ ex dictis. ad duo nos in hac epl̃a hortaſ apoſtolꝰ vt ſcꝫ digne ambulemꝰ vocatõe q̃ vocati ſumꝰ. ⁊ vt ꝓſeruemus vnitatẽ ſpũs in vinculo pacis.

Primo ergo noſ hortaſ vt digne ambulemus vocatõne qua vocati ſumꝰ ⁊ dirigẽtem viam ad id ad qõ vocati ſumꝰ diuidit in q̃ttuoꝛ ptes. ſ. in humilitatẽ. mãſuetudinem. patiẽtiam ⁊ caritatẽ. Cuius ratõ eſt qꝛ nos ſumꝰ ad quattuoꝛ vocati ¶ Primo ⁊ pncipaliter ad regnũ di qõ eſt ipe deus. Quia vt di. auguſt. Ad hoc creata eſt humana natura vt cognoſcerꝫ

deum cognoscẽdo amaret. amãdo possi deret. ⁊ possidẽdo frueret. Luc. xmj. Hõ q̃dam fecit cenã magnã ⁊ vocauit mltos Hebre. mj. Frẽs facti vocatõis celestis p̃ticipes. Propt hoc etiã dscẽdit filius di vt sc̃z ad illã vitã beatã nos duceret. Jo. x. Ego veni vt vitam habeant. Et breuit omia q̃ fecit filius di ⁊ in vita ⁊ in morte p pter hoc fecit vt. s. ad regnũ di iremꝰ ⁊ vi tam eternã haberemus. Joh. mj. Sic deꝰ dilexit mũm vt filiũ suũ vnigenitum da ret. vt om. q̃ cre. in ip. nõ pe. sz ha. vi. eter. Sola aũt hũilitas est via puenendi ad vitã seu ad regnũ di. ⁊ q̃ aliter vadit po tius cadit q̃z ascẽdit. Aug. Ambula per xp̃i humilitatẽ. si vis puenire ad eꝰ eter nitatem. Job. xxij. Qui humliatꝰ fuerit erit in gl̃a. Prouer. xxix. Humilẽ spũm suscipit gl̃a. Sic ergo q̃ ambulat in hũili tate digne ambulat vocatõe q̃ vocatus est ad regnũ di. ¶ Scdo sumus vocati ad iusticiã regni. Math. vij. Querite p̃ mum regnũ di ⁊ iusticiã eius. i. q̃rite pri mum regnũ di tanq̃z finem. scdario iusti ciam eius tãq̃z id qõ ducit ad illum finẽ Quia ad regnũ puenire nõ possumꝰ si ne iusticia regni. Mathei. xvj. Si quis vult post me venire. s. ad regnũ abnegz se metip̃m. i. vitam carnalez. ⁊ tollat crucez suam. i. pnĩam in qua homo crucifigitur mõdo ⁊ mõs ei. Gal. vj. Per quẽ mi. mũ. cru. est ⁊ ego mũdo. ⁊ sequat̃ me. s. operi bus vtuosis. Et hec est iusticia regni. vn de filijs zebedei petẽtibus ꝓsedere in re gno di interrogati sunt an possent facere hãc iusticiã. s. calicẽ passionis ⁊ pnĩe bibe re. vt patz math. xx. Qua si dice. xp̃c. Si vultis in regno sedere oportet modo p̃ mo iusticiaz regni habere. qõ est calicem passionis xp̃i bibere. Ergo ad hoc sumꝰ vocati vt carnez cum vitijs ⁊ ꝓcupiscen tijs crucifigamꝰ. Gal. v. Qui aũt xp̃i sũt carnẽ suam crucifixerũt cũ vitijs ⁊ cõcu piscentijs. Et vt opa vtuosa exerceamꝰ. Perfectõ aũt boꝝ duoꝝ opeꝝ est man suetudo. q̃ si quis in furore ⁊ supbia do maret carnem ⁊ faceret opa d̃ genere bo noꝝ sicut multi faciũt nõ ꝓpter hoc pue niret ad regnũ celoꝝ. Hic cadit exẽplu d̃ illo qui ieiunabat omĩ sabbato ad ho norem vginis ⁊ ex hoc efficiebat melan colicus ⁊ impatiẽs ꝓp̃t quod totã fami liam pturbabat. Cui apparẽs beata vgo dixit. Facias die sabbati aliquã elymosi nam ⁊ nõ ieiunes. q̃ hoc ieiunũ nõ pla cet mihi. Siliter cadit exemplũ qd̃ nar rat gregoriꝰ in dya. de illis duabꝰ moni alibus q̃ ꝓuitorez suũ nimis molestabãt ⁊ post mortẽ sepulte sunt in eccl̃a. ⁊ dum dyaconus clamaret q̃ est excõmunicatꝰ exeat eccl̃am. videbant̃ ꝓdicte d̃ sepl̃cris exire. quasi essent excõmunicate. Optet enĩ q̃ opa ducẽtia ad regnuz sint opera ĩ mãsuetudine facta. Eccle. mj. In mansue tudine opa tua pfice. Mat. xj. Discite a me quia mitis sum. i. mãsuetus in operi bus exterius. ⁊ humilis corde interius. In eodem. v. c. Beati mites quoniã ipsi possidebũt t̃ram. s. vuẽtum. Cuius rõ ẽ. quia opa ducẽtia ad regnũ spũssanctus opatur in nobis. q̃ est totus benignus ⁊ mãsuetus. Sap̃. j. Benignus est ei spũs sapĩe. In eodem. xij. Quã bonus et suauis est spũs tu. do. in no. Hõ enĩ q̃ opera tur bona hz spũmsanctũ q̃ facit euz beni gnum ⁊ mãsuetum. Sic ergo q̃ ambulat in mãsuetudine digne ambulat vocatõne q̃ vocatus est ad iusticiã regni ¶ Ter cio sumus vocati ad tolerandũ aduersa p̃ntis vite. Lu. x. Ecce ego mitto vos sicut ag. inter lu. Ut p patiam aduersoꝝ pbemur ⁊ purgemur ⁊ pficiamur ⁊ coronemur. Ja. j. Beatꝰ vir q̃ suf. temp. quia cũ pbatus fuerit ac. co. vi. Lu. xxj. In patia vrã possi. aias ve. Sic ergo q̃ ambulat in patia digne ãbulat vocatõe q̃ vocatꝰ

est ad tolerandū mala presentis vite
Quarto cū ꝑm aptm oēs sum⁹ ad ūnicez
mēbra corpis mistici qđ est eccl'a. sumus
vocati vt supportē⁹ vn⁹ alterū & putamus
vn⁹ alti in offō & statu suo in q̄ de⁹ eū voca
uit Sicut mēbra corpis natali dilectiōne
mutuo sibi ꝓsunt & supportāt. nā oc'is fuit
pedi ostendēdo ei viā & pes oculo portā
do eū. & stomachus ceteris mēbris sumen/
do cibum ꝓ omīb⁹. & sic de alijs. De⁹ āt
posuit nos in eccl'a eius tāq̄z membra vt
di. aplus vt vn⁹ doceat ꝓ doctrinā. alius
sustētet ꝓ elymosinā. alius regat ꝓ disci/
plinaz. Unusq̄sq̄z ergo in grā ministerij
qua vocat⁹ est ōbet mīstrare alijs. Ro.
xij. Sicut enī in vno corpe multa mēbra
habem⁹. oīa āūt mēbra nō habēt eundez
actū. Et sequit. Habētes āūt donatōnes
ꝑm grām q̄ data est nobis differētes sive
ꝓphetiā ꝑm rōnez fidei. sive ministerium
in mīstrando. sive q̄ doctz in doctrīa. Sic
ergo q̄ ambulat in hac mutua caritate &
supportatōe vt in grā quā accepit seruiat
alijs. digne ambulat vocatōe q̄ vocatus
est ad vnitatē corpis mistici. qđ est eccl'a
cuius caput est xp̄c. Epheſ. j. Ip̄m dedit
caput sup omnē eccl'az q̄ est corp⁹ ipius.
Magna est grā esse mēbrū vnū talis cor
poris cui⁹ caput est xp̄c. Et sic patz q̄ hec
digna ambulatō in q̄ttuor ꝓsistit. Et
nota q̄ hec silitudo dilectōis mēbrorum
corpis natural'. ad mēbra eccl'e q̄ seinuicē
ōbēt diligere. supportare & fouere sicut mē
bra corpis natural'. attendit quantuz ad
octo ¶ Primo ¶ Primo attendit in boc q̄
vnū mēbruz nō inuidet alteri. licet excel/
lat vnū alterū & opatōe & situ. Sic nō de/
bemus primo inuidere in q̄cunq̄z statu
q̄s sit. Aug. Auertat de⁹ pestē iuidie ab
animis oīm hoīm. viciū dyaboli est inui
dētia. sz hz matrē suam. s. supbiā. suffoca
matrē & nō erit filia ¶ Secdo in boc q̄
vnū mēbrū officiū suuz sibi nō appriat sz

oīb⁹ ꝓmūicat. Sic hō debet ꝓmūicare
grām quā hz ꝓ prīo suo. Ro. v. Necessita
tibus sc̄oꝝ ꝓmunicātes. ¶ Tercō in hoc
q̄ vnū mēbrū ab alio lesum non se vindi
cat. Sic ōbem⁹ pcere & nō reddere malū
p malo ¶ Quarto in hoc q̄ infirmiora
mēbra amplī⁹ honoram⁹. j. Co. xij. Que
putamus ignobiliora mēbra esse corpis
bis honorē abundantiorē circūdamus.
Sic & nos ñ ōbem⁹ infirmiores despice/
re sz honorare. Ro. xij. Honore inuicē p
uenētes. ¶ Quito in hoc q̄ vnū mēbrū
alteri ꝓpatīt & gaudz. j. Co. xij. Siquidez
vnū patīt mēbrū ꝓpatiunt oīa mēbra
Sic & nos facere ōbem⁹. Ro. xij. Gau/
dere cū gaudētib⁹ & fle. cū flē. ¶ Sexto i
hoc q̄ vnū mēbrū reputat sibi fieri qđ fit
alteri sive malū sive bonū. q̄ si ledit pes
lingua ꝓqrit si sanat manus os regtiat.
Sic vn⁹ fidelium ōbet sibi reputare fieri
qđ fit alteri. exemplo illi⁹ q̄ ait qđ vni ex
mi. me. fe. mat. xxv. ¶ Septīo in hoc q̄
vnū mēbr̄ ꝓ alio lesioni se expoīt vt ma
nus ꝓ capite l' oculo. Sic & nos facere ō
bem⁹ exēplo xp̄i capitis nrī q̄ ictū quem
humanū gen⁹ merebat accipe in cruce su
stinuit. Esa. liij. Propt̄ scel⁹ ꝓpli mei pcus
si eū. ¶ Quarto in hoc q̄ cibū quē vnuz
mēbrū recipit oīb⁹ ꝓmunicat. Sic & nos
bōa nrā tpalia ꝓmūicare ōbem⁹. Actuū
mj. Erāt ill'oīa cōia. & di. sin. put cu. op. e.
Et sic ptz ꝑmū ¶ Secdo nos hortat vt oī
studio vnitatē spūs & corpis mistici qđ ē
eccl'a in vinculo pacis ꝓfuem⁹ ¶ Q
Ubi nota q̄ in hanc vnitatez ꝓfuandaz
sex nos inducere ōbēt ¶ Primū est xp̄i
imitatō. Boni enī filij ōbēt prēm in bōis
opib⁹ imitari. Et omēs boni xp̄iani de/
bent xp̄m prēm suū imitari. Sap. ij. Imi
tant aūt illuz q̄ sunt ex pte illius. Cristus
autē ad hoc venit in mūm vt filios ōi q̄
erant dispsi ꝓgregaret in vnuz. Jo. xj. i. in
vnā fidem. in vnā eccl'az. & in vnā glo/iaz

Propriū enī est xpō vnire. sicut ppriū ē dyabolo diuidere. Qui ergo diuisiōib⁹ itendūt dyabolū imitant̄ ⁊ nō xpm. Jpe enī dyabol⁹ pmā diuisionē iter creatorē ⁊ creaturā p peccatū fecit. Esa.xmj. Pdonam sedem meaz i aqlonem. Jpse diuisit aīmam a corpe ⁊ boīes ab iuicem per diuersa litigia p diuersos errores ⁊ cultus Sic ergo q̄ xpm imitant̄ i vnitate consistunt ¶ Scdm est spūssācti ifluxio quia vt dictum est nos sum⁹ mēbra corporis mistici qđ est eccl'a c⁹ caput est xpc. Hec aut̄ mēbra vniunt̄ capiti i caritate spūssancti que est vīculū pfectōis. vt dr ad colo.nj. Sicut aut̄ se habz mēbr in corpe naturali q: mēbrum diuisum a corpe nō põt recipe ifluxum vtutis a capite. ita se habz mēbr i corpe mistico. q: hō diuisus ab vnitate eccl'e p peccatū no potest recipere ifluxum spūssācti q̄ a filio dī pcedit. q: est sicut mēbrū abscissum. Et iō p̄uat̄ ifluxu omīs boni qđ fit i eccl'a. ac etiā merito passiōis xpi. ⁊ omēs vtutes ⁊ sacramenta eccl'e i eo frustrant̄. Et ad hoc significandū spūssanctus dscēdit sup apostolos dū ipi erāt corpe ⁊ corde congregati. vt patz actu.ij. ¶ Terciū est boni conseruatō. Q: vt di.boe. Omīs res. omne bonum. ⁊ omīs vtus i vnitate pseruat̄ ⁊ tā diu sustulit q̄z diu est vna. dficit aut̄ cuz diuidit. Exemplū i ciuitatib⁹ ⁊ domibus ⁊ animalib⁹. q̄ omia tā diu subsistunt q̄z diu i vnitate pfuant̄. Q: vt di.boe. Omne qđ est iđo est q: vnum numero ē. Hā di.philoso. q vnū ⁊ ens quertunt̄. Si ergo volum⁹ bona grē. ⁊ dona spūssancti. q nobis de⁹ est largit⁹ pseruare. oportet q i vnitate animoz v.uam⁹ ⁊ vnū sim⁹ omēs i xpō. Act.mj. Multitudīs āt crederat c.v. ⁊ a.v.s. in domio. ¶ Quartū est hostil'i pugnatō. ⁊ de hostib⁹ triūphatō Nobis.n. grāde bellū ist̄at cuz dyabolo mūdo ⁊ cū carne. Job.vij. Mil. luta est vita hominis sup terrā. Ephe. Nō est nobis colluctatō ad.car. ⁊ sanḡnem sup. tantuz sz aduersus pncipes tenebraz ꝛc. Omīs aūt victoria i vnitate pfistit. Et iō milites in acie fortitudīe vniunt̄ ⁊ pstringuntur Et pptera ātiq̄ dixerūt q̄ palma ē signū victorie q: habz folia vnita simul. Et vincens etiā ppt victoriā cū palma pmiatur Si ergo volum⁹ d hostib⁹ triūphare oportz nos i vnitate manere. alīs succūbemus oīno. Cui⁹ rō est. q: q manet in vnitate eccl'e. manet in caritate. q: vt dictum est. caritas est vinculū oēs fideles vniēs q aūt mānet in caritate in deo manet. j. io. nj. Et iō tales pugnāt. non in vtute sua sz dei in quo omīa possunt. Phili. qrto. Omnia possum in eo q̄ me pfortat. Sic pugnauit dauid ⁊ iō vicit goliā. j. re. xvij Sic historiā ¶ Quintū est meritorū et gl'e augmentatō. omīa enim opa nostra bōa nō merent̄ etnaz gl'az. nisi inq̄ntuz innitunt̄ merito xpi ⁊ gr̄ē spūssancti cui per caritatē vnimur. Et iō si volum⁹ gloriaz etnam mereri. oportz nos p caritatē et gr̄am spūssancti manere in xpō. alīs nihil gl'e etne possum⁹ mereri. nec aliquez fructuz in vita eterna pgregare. Johān.xv. Manete in me. q: sine me nihil potestis facere q̄ manet in me ⁊ ego in eo hic fert fructū mltuz. Uñ opa illoz q̄ sūt ab hac vnitate diuisi nihil merēt gl'e etne. Joh. xv. Sicut palmes ñ põt afferre fructum nisi mānserit in vite. sic nec vos nisi in me mānseritis ¶ Sextū ē malorum incursio Hā q̄ extra hāc vnitatē morant̄. oīa mala incurrūt. Incurrūt.n. mortale odiū dī. ps. Imō odio ha. Incurrūt pditōez bonoz q̄ fecerūt. Incurrūt potestatē demonum ⁊ vilissimā seruitutē vicōz ⁊ tādez incurrūt penas iferni. Et hoc ē qđ ait cayn Ecce eijcis me hodie a facie tua ⁊ ero vagus ⁊ pfugus sup terraz. omnis q̄ inuenerit me occidet me. Ge. mj. Propter hoc ergo in

vnitate spūssancti vt sumus mēbra xpi in vno corpe qō est eccla manere debemus qō fit quādo pacē habem⁹ ad deuz et p/ximuz. Et ideo in vinculo pacis hec vni/tas ꝓmuat. Hebreo.xij. Pacē ⁊ sanctimo niaz sequimī cū oībus sine q̄ nēo vide/bit deū. Et sic ptz scōm ⁊ ꝓseq̄nt totuz

Domica.xvj.de euāgelio.

Sermo .C.

Videntes pha/risei q iesus silentiū imposu isset saduceis ꝓue.ꝛc. Mat. xxij. De hac insidiatōe phariseoꝝ cōtra xpm loquit ꝓpheta in ꝑsona xpi d. In la queo isto quē abscōderūt ꝓphēsus ē pes eoꝝ. Et ita factū est q: pharisei volentes xpm illaqare vbis ⁊ arguere ignorātiaz eius. ipi sunt illaqueati ⁊ ignorantia re/darguti. ⁊ recto iudicō dei in furcis quas amō pauerat mardocheo suspēs⁹ ē ipse. Hester.vij. Tria vo in hoc euāgelio de/scribunt. Primū est ꝙuent⁹ phariseorū malignantiū ꝓtra xpm insidiatō. In ꝑn. euā. Scōm est eorūdez de ꝓmo mādato interrogatō. ⁊ xpi de eodē rnsio ibi. Et in/terrogauit eū vnus ex eis. Terciū est xpi interrogatō ad eosdē cui⁹ filius xpc essz. ⁊ resp̄ōnis eoꝝ umpbratō ibi. Congre gatis āt phariseis dixit eis ies⁹ q̄d videt vobis de xpo c⁹ fili⁹ ē ¶ Primo ergo poīt ꝙuētus phariseoꝝ malignātiū ꝓ xpm i/sidiatō. Et hoc est. Audiētes phariseī cō uenerūt in vnū. Crisp. Cōuenerūt in vnuz vt in multitudīe vincerēt quē rōne supa re nō poterāt. a vitate se nudos esse ꝑfes/si sunt. q̄ se mltitudīe armauerūt ¶ Nota āt q̄ vt habet in bistoriis scolasticis i/ter iudeos tres erāt secte a ꝓmū vita alio/uz distātes. s. pharisei saducei. ⁊ essei. de ꝓmis duab⁹ fit mētō in euāgelio hoc. ⁊ ī plurib⁹ locis scripte. Pharisei cultu au stero ⁊ cibo parco vtebant̄ ⁊ bēbāt q̄sdā

C

supstitiōsas obꝑuantias. Pā deferebant cartas in frōte ⁊ in sinistro brachio. i qui bus decalog⁹ script⁹ erat q̄ vocabantur philacteria. In fimbrijs etiā ⁊ in angulis pallioꝝ hēbāt spinas īsertas vt ipis pū/cti dū incederēt fierēt memores manda/toꝝ dei. ꝓpositis suis ⁊ natu maioꝛib⁹ nū q̄z ꝓria rndebāt. Onia vo opa sua facie bāt vt viderent̄ ab homīb⁹ ⁊ bōi reputa rent̄. Et q: a ꝓmū habitu alioꝛuz diuisi erāt. iō dicebant̄ pharisei a phares q̄d ē diuisio. De q̄ruz secta paul⁹ fuit. Actuū xxvj. Ego pharisеus suz filius phariseo rum. Cōtra istos mltocies ꝓdicauit xps ⁊ ipos rep̄hensibiles multiplicit oñdit. Saduceī āt negabāt resurrectōz coꝛpm futurā. aīas cū coꝛpib⁹ moꝛi asserēte s. nec āgelos esse dicebāt. solū q̄nqz libꝛos moy/si recipiebāt. Hi seueri nimis erāt nec in/ter se sociales. ob quā cām saduceos. id ē iustos se nomiabāt. His dns silentiū im posuit ꝙuēti rnsione. vt supꝛa in hoc euāgelio ptz i eodē ca. Ubi dr q ipi q̄sie/runt a xpo dicētes. Magister moyses di xit deut.xxv. Si q̄s mortuus fuerit n̄ ha bēs filiū ducat frat eius vxorē illius ⁊ su scitet semē fratri suo. Erāt āt apud nos septē fratres. Et ꝓmus vxoꝛe ducta ōfū/ctus est sine filijs. ⁊ nō hns semē reliquit vxorē fratri suo. Similit̄ scds. tci⁹. et q̄r/tus vsqz ad septimū. Nouissime āt oīm ⁊ mulier defuncta est. In resurrectōne eoꝛ go cuius erit de septē vxoꝛ. oēs enī eā ha buerūt. Rndens āt ihesus ait illī. Erratis nescientes scripturas neqz vtutē dei. In resurrectōne ei neqz nubēt. s. viri. i. n̄ acci pient vxores. neqz nubent̄. s. mulieres. i. nō tradent̄ nuptui. sz sunt sicut angeli di De resurrectōne āt mortuoꝝ nō legistis q̄d dictū est a deo dicēte vobis. exod. nj. Ego sum de⁹ abꝛaā de⁹ ysaac de⁹ iacob. Nō est de⁹ mortuoꝝ sz viuentiū. Dic er go ptz q̄ xpc ex duoꝝ ignorātia ꝓfutauit

saduceos in hoc errore q̄ aīma moriatur cū corpe. ⁊ q̄ mortui nō resurgāt ¶ Primo ex ignorātia scripte. Et hoc ē. De resurrectōe āt mortuoꝝ nō legistis. qđ dictum est a deo dicēte vobis. Ego sum deꝰ abraā ⁊ deus ysaac ⁊ deus iacob. Erod. iij. Nō est deus mortuoꝝ sz viuētiū. Qz si dixit deus moysi. Ego sum deꝰ .i. dñs abraā ysaac ⁊ iacob. ergo ip̄i erant ꝑtes eꝰ qz ꝑtes ⁊ dñs sunt relatiua. ⁊ vno ꝓpto ponit reliquū. Illius aūt qđ nō est nullꝰ pōt esse dñs. Et hoc est qđ dicit. Nō ē deus mortuoꝝ. i. illoꝝ q̄ nullo mō sūt sz viuentiū. ergo abraā ysaac ⁊ iacob in aīmabus suis viuebāt Dixit moyses videt innuere q̄ resurrectō corpm sit futura. dicit enī q̄ hō aī peccatū erat immortalis. et ꝑ peccatū est morti adiudicatꝰ ⁊ pꝰ ea dicit q̄ abrae facta est ꝓmissio q̄ in semīe eius omēs gētes bñdicende erāt. Si ergo resurrectō mortuoꝝ nō erit. quō oēs gētes in semīe abrae bñdicent. qđ enī bonū homīes defuncti aī aduētum xp̄i ꝓsequentur ꝑ xp̄m. certe non pōt assignari aliqđ bonū qđ ꝑ aduētū semīs abrae. s. xp̄i oēs ꝓsequent. nisi resurrectō mortuoꝝ q̄ bonis ac malis pueris ⁊ adultis ꝓmis erit j. Cor. xv. Oēs qdez resurgem⁹ sz nō oēs īmutabimur. Similiter quare ioseph moriens fide de ossib⁹ suis mādauit vt asportarēt ea in terrām ꝓmissionis. Hebre. xj. Et moyses ea cū magna diligētia asportauit. nisi qz credebat. qz resurgēte cristo ip̄e etiā resurgeret cū eodē. si deo placerz Mat. xxvij. Multa corpa sanctoꝝ qui dormierāt surrexerūt. ¶ Secđo confutat eos ex ignorātia vtutis dei. Cristꝰ ei est vtus dei. Ro. j. Virtus ei dei ē in salutez oī credēti. j. Cor. j. Nos āt ꝓdicamus xp̄m crucifixum dei vtutez ⁊ dei sapiam. Xp̄c aūt est resurrectō corpm ⁊ vita animaruz. Jo. xj. Ego sum resurrectiō ⁊ vita. Huic. s. xp̄o omēs scripture testimoniuz ꝓhibēt. s. q̄ ip̄e est naturalī filius dī ⁊ tota vtus dei. Job. v. Scrutamī scripturas ille sunt q̄ testimoniū ꝓhibēt de me. Et iō ꝑ ip̄m aīme viuunt sp ⁊ ꝑ ip̄m corpa resurgent. j. Cor. xv. Per hoīem mors ⁊ per hoīem resurrectō mortuoruz. Ergo saducei errabāt qz nesciebāt vtutē dei .i. xp̄m.

¶ Essei vo fere in omīb⁹ monasticā ducebāt vitā. nuptias fastidiētes. ⁊ oīa communia habētes. vnguētuz ⁊ oleū opprobriū reputabāt. In veste cādida eē volebant. Et sic ptz ꝓmū ¶ Secđo ponit phariseoꝝ đ ꝓmo mādato dei interrogatō. ⁊ de eodē xp̄i rñsio. Et hoc est. Et interrogauit eū vnus ex eis legisdoctor. Crisos. Dicebāt enī apud se. vnus loquat ꝑ oībus ⁊ oēs loquant ꝑ vnū vt siqdem vicerit. oēs videant victores. Si aūt victus fuerit solꝰ videat ꝓfusus. Temptās eū. i. volens experiri an doctus magister eēt. Mar. aūt. xij. dr q̄ dñs ꝓmēdauit eū di. nō lōge es a regno dei. qz ip̄e xp̄o rñdenti dixit. Bñ magister in vtate dixisti. qz ē vnus deꝰ. ⁊ nō est alius ꝑter eū. ⁊ vt diligatur ex toto corde ⁊ ex toto ītellectu. et ex tota aīma. ⁊ ex tota fortitudīe ⁊ dilige re ꝓximū tanq̄z seipm. maius est omībꝰ olocaustomatibꝰ ⁊ sacrificijs. Aug. Nō moueat aliquē q̄ matb. hic dicit tēptātē fuisse a quo dñs interrogatꝰ est. Marcꝰ aūt hoc tacz ⁊ in fine ꝓcludit q̄ dñs ei sapiēt rñdendo dixit. nō lōge es a regno dei. Fieri enī potuit vt q̄zuis temptās accesserit. dñi tamē rñsione correctꝰ sit. aut certe ip̄am temptatōz nō accipimꝰ malā sicut decipe volētis inimicū. sz potius tā q̄z expiri amplꝰ volētis ignotū. Magister qđ est magnū mādatū ī lege. Ait illi ihesus. Diliges deū tuū ꝛc. Dilige inquit nō time. qz diligere magis est q̄m timere timere ei ꝑ uorū diligere vo filioꝝ. timere sub necessitate. diligere in libertate ē. qui enī in timore ꝑuit deo penā qdem euadit

mercedē vero iusticie nō habet. q; inuit⁹ fecit bonū ꝓpter timoꝛē. Non vult ergo de⁹ vt timeat ſimpliciter ab hominib⁹. q̄ſi dominꝰ ſed vt diligatur quaſi pateꝛ qui ad optōis ſpiritū donauit hoīb⁹. Criſoſt. Diligere deū ex toto coꝛde. ē vt coꝛ tuum nō ſit inclinatū ad alic⁹ rei dilectōem magꝭ q̄ ad deū. diligere aūt deū ex tota aīma. eſt certiſſimū animum habere in vꝛitate et firmū eē in fide. Diliges dīm oīa potentem cui timeꝛ. omīa ꝓſiderantem cui honoꝛ eſt. totū ſe tibi dātem cui amoꝛ. deū q̄ ꝓpte eſt bō fact⁹. tuū q; ꝓpte totus eſt expē ſus. toto coꝛd̄ vt omēs cogitatōes ī deum reflectas. tota aīma vt oēs affectōes ī deum ꝙuertas. tota mēte vt oēs ſenſ⁹ deo vacent. Aliud eſt. n. amoꝛ coꝛdis. ⁊ aliud amoꝛ aīme. Amoꝛ coꝛdis quodāmō carnalis eſt vt etiā carnaliē deū amem⁹. q̄d facere nō poſſumus niſi receſſerimuſ ab amoꝛe mundialiū rex. coꝛdis enī amor ſentiē in coꝛde amoꝛ vero aīme nō ſentiē ſed intelligiē. q; in iudicō aīe ꝙſiſtit. Qui enī credit apud deū eē bonū omē ⁊ nihil boni eē extra ipm. hic diligit deū ex tota anima. Tota vero mēte diligere deū eſt vt oēs ſenſus tui d̄o vacēt. cui⁹. n. intellectus deo miſtrat. cuius ſapiētia circa deum ē. c⁹ cogitatō ea q̄ dei ſunt tractat. c⁹ memoꝛia ea q̄ bōa ſūt recoꝛdat. tota mēte diligit deū. Glo. Vel ex toto coꝛd̄. i. intellectu. anima. i. voluntate. mēte. i. memoꝛia vt nihil ei ꝓriuꝰ velis. ſentias. aut recoꝛderis. Hoc ē maximū. ſ. dignitate. q; de re excellētiſſima ⁊ ꝓmum mādatū non platōe ſcripture. ſꝫ dignitate vtutis vt dicit oꝛigenes. Secūm aūt ſilē eſt huic. nō di. par ſed ſilē. Et dꝛ ſilē q; de re ſimili. ſ. de dilectōe ꝓximi. Et hoc ē. Diliges ꝓximum ſicut teipm. In his duob⁹ mandatis tota lex pēdet ⁊ ꝓphete. q; ad hec duo referē tot⁹ decalogus. ⁊ omnia ꝓphetaruꝫ ibi habēt finē. nā tria mandata ꝓme tabule ad dilectōꝫ dei ptinēt. Alia vo septē ſcde

C

tabule ad dilectōꝫ ꝓximi. Unū q̄druplicit dꝛ ꝓximus. ꝓximus natura q; eandē naturā habꝫ cū alio. ꝓximus oꝛigine. q̄a ab vno cū alio natus eſt. prim⁹ hereditate cui eadē hereditas cū alio ꝓmittiē. pꝛoximus lege q; eadem intentō ligat oēs. lex ⁊ ꝓphete in his duob⁹ mādatis pendēt. q; ea q̄ lex ⁊ ꝓphete ꝓcipiūt q̄ſi in radice fundantē in caritate ⁊ dilectōe. Uideē tamen q⁹ in altero ſolū hoꝝ mandatoꝛum tota lex pēdeat. ſm illud ad Gal. v. Oīs enim lex in ſmone vno impleē diliges ꝓximum tuum ſicut teipm Ro. xiij. Qui diligit ꝓximū legē impleuit. Ad hoc dicendum q⁹ in dilectōne ꝓximi intelligitur dilectō dei. Qui. n. diligit ꝓximū d̄bito mō diligit eum ꝓpter deū ⁊ in deo. Sed vt dicit philo. ꝓpter qd̄ vnuꝫ qd̄q; tale et illud magis. Ergo qui diligit ꝓximum ꝓpter deum multomagis diligit deuꝫ. Et ſic patet q⁹ d̄bemus diligere deū ſup omnia ⁊ ꝓximum ſicut nos. Debem⁹ etiam diligere ꝓximuꝫ ſicut xp̄c dilexit nos. Joh̄. xv. Hoc eſt ꝓceptum meū vt diligatis inuicē. ſi. dile. vos. ¶ Quattuoꝛ hic videnda occurrūt. Primo q̄re deū ſic pfecte ⁊ ſuper oīa diligere d̄bem⁹. Secd̄o q̄re ſic ſpecialiē deus d̄dit mādatū d̄ amoꝛe. Tercō q̄o ꝓximū diligere d̄bem⁹ ſicut ⁊ criſt⁹ dilexit nos. Quarto q̄mō ꝓximum ſicut ⁊ noſipos diligere d̄bemus ¶ R Circa ꝓmum nota q⁹ ꝓpter decē maxīa bñficia q̄ deus nobis ꝓtulit d̄bem⁹ ipm ſup omīa diligere ex toto coꝛd̄ ⁊ aīa ¶ Primum eſt bñficiū creatōnis. q; ad imaginem ſuā nos creauit. Bernbar. Cogita qualem te fecit. Nempe ſecūdum corp⁹ egregiam creaturam ſm animam magiſ imagine creatoris inſignem. ratōis participem. beatitudinis eterne capacem. Porro ambo coherere ſibi fecit incōprehenſibili ſacrificio ſapientia inueſtigabili. nec ante promeruit qui nec aīa fuit. nec ſpes retributōis affuit q; bonoꝝ

nostroꝝ nō eget. Carissimi si quis nobis recupasset oculos pditos q̄ntū ip̄m diligeremꝰ. q̄re ergo nō diligimꝰ deū q̄ aīaꝫ ⁊ coꝛpꝰ nobis dedit. Prouerbiū est. Qꝛ omē maximū suitiū pōt. Cuiꝰ rō est. qa bō desiderat libertatē. q̄ aūt maximū seruitutum recipit estimat se suum eiꝰ a quo recipit. ⁊ idō fugit eū. ⁊ sic accidit ō nobis circa deū ¶ Scōm est bñficiū eruditōis qꝛ nos docuit ⁊ docere nō cessat. Nā posuit intus in aīma lumē rōnis. p q̄ oīa nia possumꝰ cognoscere creatoꝛē ⁊ creaturas ⁊ bōa ⁊ mala. Job. xxxv. Qui docꝫ nos sup iumēta terre. ps. Adhesit dicūt q̄s oñdit no. bōa. Et sequit. Signatū ē sup nos lu. vul. tui dñe. Docuit etiā nos exterius p pphetas suos in sacra scripta. ⁊ ad vltimū venit ip̄e vt nos oēꝫ vitatē doceret. Jo. xvj. Docebit vos oēm vitatē. Job. xvnj. Ego ad hoc natꝰ sum ⁊ veni in mōm vt testimoniū phibeā vitati ¶ Tercium est bñficiū admīstratōnis ⁊ gubernatōis. qꝛ nobis oēꝫ creaturā subiecit ad mīsteriū nostꝝ ⁊ vitā. ps. Oīa subie. s. pedibꝰ eiꝰ boues ⁊ oues. Et iō sicut feudatorij faciūt omagiū dño. ita ⁊ nos oī die ⁊ omī boꝛa facere ōbemꝰ. j. Thes. v. Sine intermissiōe oꝛate. in oī. grās agite. Ipse ei oīa bona sua tradidit nobis cum filio suo ac etiā seip̄m. Ro. vnj. Q̄uo nō etiaꝫ cū illo oīa nobis donauit. Jtē cū magna diligētia nos p suos angelos gubernari mādauit. Naꝫ statī a natiuitate vnicuiq; ppriū angelū deputauit vt eū illumiꝫ aduuet. dirigat ōfendat. ⁊ custodiat. ps Angel' suis māda. de te. vt cu. te. ⁊c. Heb j. Oēs sunt admi. spi. Celū etiā mouet et totā creaturā dispōit ad suitiū nostrum Sap. xij. Cū mag̃ reuerētia dispōis nos. ¶ Quartū est bñficiū nate nrē assūptōnis. Nostrā ei natam assūpsit ⁊ nō āgelicam. Heb. ij. Nusq̄ꝫ ei āge. app̄. sꝫ semē abꝛae. In q̄ app̄hēsione un ūmēsum exaltati sumꝰ. nā deꝰ factꝰ ē hō ⁊ hō est deus p quā exaltatoꝫ angeli q̄ p̄mū erāt nobis supioꝛes facti sunt nobis eccl̄es. ⁊ dincepsrecusauerūt adoꝛari a nobis. vtꝫ apoca. xix. vbi volēte iohānē angelum adoꝛare ait angelꝰ. Vide ne feceris p̄fuus enim tuus sum ⁊ fratrū tuoꝝ. Xp̄c ergo et beata vgo sup omēs angelos exaltati sunt īgl̄a. ¶ Quintū est bñficium redēptōnis quia nos vēditos carissime redemit. Et iō valō caros nos hꝫ. j. de. j. Nō auro vl argē. redē. estis. sꝫ p̄cio. sang. ag. inconta. Hoc sup omīa ad amoꝛē dei allicere nos ōbꝫ. Bern. Sup oīa te mihi reddit amabilem. o bone ihesu calix quē bibisti opus redemptōis nostre. Hoc oīno amoꝛem nostrū facile vēdicat sibi. Adultū q̄p̄ei me laboꝛauit saluatoꝛ ⁊ nec in omī mūdi fabꝛica tantū fatigatōis autoꝛ assumpsit In dictis suis sustinuit p̄tradictōnes. in factis obp̄uatōes. in toꝛmētis illusiones ⁊ in moꝛte exp̄bꝛatōes. ¶ Sextū est bñficium lotōis ⁊ vestitōnis. nā nobis maculis peccatorū oīno turpissime fedatis q̄s maculas nullꝰ vnq̄ꝫ abstergere potuit. balneum ip̄e delectabile et efficax. i. baptismū p̄pauit. Ezech. xxxvj. Effundā supper vos aquā mūdā ⁊ mun. ab oī. inq̄na. vestris. Apoc. j. Lauit nos a pcō no. ī s. suo. Job. xix. Cōtinuo exi. sā. ⁊ aqua. Sāguis redemptōis ⁊ aq̄ lotōis. Nō ei aq̄ tales maculas posset abstergere nisi ī vtute sanguis xp̄i. Et postq̄ꝫ nos sic lauit vestem polumitā ⁊ stragulatam. id ē variarum vtutum et donorum spūssancti per quam nuptijs regis eterni digni effimur nos indut. ¶ Septimum est beneficium sanatōnis qui nobis ad morꝫtem infirmis contra omnem morbum medicinas efficacissimas preparauit. quas in sanguine suo confecit. Psalmista. Qui sanat oēs ifir. t. Et vid̄ magnaꝫ clemētiā qꝛ vt nobis in nrīs ifirmitatibꝰ

cõpateretur voluit infirmari. Hebr. mj. Nõ habemus põtifi. q̃ nõ pos. cõpa. infir. no. temp. autẽ p omnia Vñ recte ipe assimilat se galline q̃ ex amore pullo⁹ infirmatur. vt patet matb. xxmj. Clamemus ergo si aliq̃d patimur. q: ipe omnia est exptus. Carissimi nõ est õsperabilis plaga nostra. imo est susceptibil' medicine. ido deus locũ et tẽpus penitẽtie nobis õdit in quibus he suscipiũtur medicine. Job xxmj. Dedit eis de⁹ locũ penitẽtie. Totũ hoc ñ dedit nec fecit angelis. quia nec locum nec tẽpus deus ad has medicias sumẽdas ppauit. sed statim peccãtes in infernum dimersit. Propt̃ que omia dicit dauid. Quid retri. do. p om. q̃ re. m. q. d. Nihil dignũ. Exẽplu⁹. Vult miseri facãt sicut fecit serpẽs homi q extraxit eu⁹ de sub lapide sub q̃ crepabat et p⁹ea serpẽs voluit eum toxicare dicẽs. q oẽ fuitum erat pditum. q̃ sunt similes vipis. q̃ matrẽ interficiũt. Matb. mj. Genimina viparu⁹ ẽ. Octauu⁹ est bñficium ad optõis. q: p spũm sanctũ nos in di filios et fratres xpi adoptauit. j. Jo. mj. Videte q̃le⁹ dilectõ⁹ de. nobis de⁹ vt filij dei nominemur et sum⁹. Nonũ est bñficium gl'e ppatõis q: nobis gl'am ineffabile⁹ ppauit. j. Cor. ij. qõ oculus ñ vi. n. au. a. ẽ Esa. lxmj. Oculo⁹ nõ vidit deus absq⁹ te. q̃ ppa. expe. te. Et nota q̃ maiorẽ gloria⁹ ppauit hominibus q̃⁹ ãgelis. quia in aima et corpe. Johã. xij. Ego veni vt vitam habeãt et abũdãtius habeãt sup. q̃⁹ angeli. Esaie. lxj. In terra sua duplicia possidebũt. Decimũ est bñficiũ corpo⁹ resurrectõis. q: corpa nr̃a ppter peccatũ putre facta victura sp resulcitabit. Philip. mj. Reformabit corp⁹ humi. no. cõfi. cor. clasue. Jõ bñ dicit p esa. v. Quid vltra õbui facere tibi et nõ feci Decõo videam⁹ q̃re sic spẽalit̃ dedit mãdatũ de amore. Et dicẽdu⁹ q̃ q̃duplex est causa h⁹ mãdati p̃m q̃ttuor q̃ in amore p̃sideranť. Prima est ppter facilitatẽ. q: nihil ẽ tã facile sicut amare. et nihil ita libe⁹ et in homis ptãte sicut amor. Vñ nẽo potest se excusare a mãdato amoris. Deute. xxx. Mãdatum q̃d ego tibi pcipio hodie ñ supra te est neq⁹ pcul positũ nec in celo situ⁹ vt diligas dñm deũ tuum Secda est ppt̃ suauitatẽ. q: amor omnia suaua reddit Bern. Amãti nihil ẽ difficile. Matb. xj Jugũ. n. meũ suaue est et onus meu⁹ leue sc⁹ amãti. Figura h⁹ pt⁹ gen̄. xxix. d̃ iacob et rachel. Si. n. amor mdi tantũ alleuiat vt omnia q̃uia hõ sustineat. q̃nto magis amor dei Tercia est ppt̃ gr̃uositatẽ q: amor omia opa reddit gr̃uita et gratõsa. de⁹ aũt nõ vult fuitia coacta. q: nõ sunt meritoria. sed gr̃uita et voluntaria. q̃d facit amor. j. Cor. xmj. Si distri. in ci. p. om. fa. me. cari. aũt uõba. mb. mihi pdest.

Quarta est ppt̃ vtuositatem. Est. n. amor sursu⁹ erigẽs animã. q: est põdus anime inclinãs eã et ducẽs ad locũ ppriũ qui est deus Augu. Amor me⁹ põdus meu⁹ eo fero: q̃cunq⁹ fero:. Und̃ q̃ anima inferius inclinat̃ ad mutabilia. hoc ẽ ppt̃ violentiã vicij et p̃tra naturam. Est. n. amor spiritualis ignis anime. cuius est naturaliter sursum agere Tercõ videam⁹ quomodo p̃mum diligere debemus.

Debemus enim p̃mum diligere sicut cristus dilexit nos que similitudo attendit̃ quãtum ad sex Primo quia cristus nos amauit amore gr̃uito. nõ ex meritis nostris vel ex amore ei a nobis impenso. j. Joh. mj. In hoc apparuit caritas dei nõ quasi nos dilex. deum. sc⁹ q̃niã ipe p̃or dile. n. Sic amare õbem⁹ p̃mũ Quod est contra multos q̃ nũq⁹ amant nisi eos quos se credunt amare. pdentẽ mercedem amoris. Matbei. v. Si diligitis eos qui vos diligunt quã mer. ba. Nõne etiã publicãi et ethnici hoc faciũt.

¶ Scdo amauit nos amore recto siue vo. non ppter vtilitatē suā sz nrām q vocat amor aicicie siue honest⁹. noster aūt amor vt plurimuz est amor ꝓcupiscentie siue vtil. qr solū illuz amam⁹ q est nobis vtil. a q bōa speram⁹ Vera āt aicicia ñ ē pēsanda tpalibus ꝯmodis. sz gtuito amore portāda. vt di. Seneca. Et qr veraz aīciciam nō habem⁹ ōfacili efficimur amici ⁊ inimici. Boe. Quē felicitas facit amicum infortuniū faciet inimicū. qr tal' non amat psonā sz res psone. Et ido remota cā remouet ⁊ effect⁹. ¶ Tercō nos amauit amore discreto. q ē qñ psonā amam⁹ ⁊ vicia pleqmur ⁊ odim⁹. nec psonis cōdescendim⁹ vt vitijs ꝯplicemur. Ro. nj. Dilectō primi malū non opat. Tullius Nulla est excusatio si cā amicicie peccaueris. sancit lex aīcicie vt nec rogem⁹ res turpes. nec faciam⁹ rogati. ¶ Quarto nos amauit amore vehemēti. Joha. xv. Maiorē hāc dilectōz nēo hz. Sic ⁊ nos facere ōbem⁹ pximo si necesse fuerit. j. Joh. nj. In hoc cognouim⁹ caritatē di. q̄niaz sicut ille p nobis aīaz suā posuit ⁊ nos ōbem⁹ p fratrib⁹ aīas ponere. Sic fecerūt martires. ij. Co. xij. Ego āt lubētissime impendā ⁊ supīpendar ip. p a. v. ¶ Quīto nos amauit amore fructuoso ⁊ reali ⁊ ñ vocali tantū. Jo. nj. Sic de⁹ di. m. vt fil. s. vni. da. vt oīs q cre. in e. nō pe. sz ha. vi. e. Sic ⁊ nos facere ōbē⁹ Jo. nj. Filioli non di. ver. ne. lin. sz ope ⁊ vi. In qb⁹ dā āt caritas hz linguā magnā ⁊ manuz nullam Gre. Probato dilectoi exhibitō ē opus Quidā. n. sūt sicut vitz q ō oīb⁹ volunt eleuare. ⁊ si qs aliqd vult eleuare ab eis statī frangūt. Cōtra qs dr pucr. xij. Qui negligit damnū ppt aīcuz iust⁹ ē. ¶ Sexto nos amauit amore pseuerāti. Jo. xnj Cuz dilexis. suos in finē di. eos. i. vsqz ad morte. Quidā āt solū amāt tpe pspitatis Eccle. vj. Est aīc⁹ ⁊ soci⁹ mēse ⁊ nō pmāebit ī die necessitatis. Cōtra qd̄ puer. xvij. Oī tpe dil. q̄ ami. ē ¶ Scdo ōbē⁹ pximū amare sicut nosipos Et iō q nescit diligere se. nec pximū diligit recto mō Au. Ide si nosti diligere te ⁊ cōmitto tibi pximuz quē diligas sicut te. Si āt non nosti timeo ne ōcipias pximū sicut te. Idē. Si te diligis ergo ñ diligis iniqtatē q te odit nā si diligis iniqtatē odis te. ps. Qui diligit iniqtatē odit aīaz suā. Qui ergo diligis iniqtatē q̄mō volebas tibi ꝯmitti pximuz tuū quē diligeres tāq̄z te bō qui p dis te. sicut enī tuipe diligis te vt ꝓdas te sic pfecto ꝓditurus es eum quē diligis sicut te. Debem⁹ ergo pximū diligere sicut nos. qd̄ ser modis exponit. gre supra domini ca. xnj. ibi hoc māda tū ponit sicut hic in euāgelio. beati oculi. in scdo membro. Et sic pt3 scdm ¶ Tercō ponit interrogatō xpi ad pharisēos cui⁹ filius esset xpc ⁊ respōsionis eorum impbatō. Et sic pt3 q in hac pte tria facit ¶ Primo interrogat eos. Et hoc ē. Cōgregatis aūt pharisēis q. s. ad temptandū ꝓuenerāt occasionē dātes sue cōfusionis. vel si voluissent credere sue instructōnis. Manifeste enim probauit eis q ipse erat fili⁹ dei. Interrogat ergo eos ihesus dicēs. Quid vobis videtur de christo siue credatis cum venisse. siue venturum esse quē vos purum hominem asseritis. vt dicit glosa id est quid videtur vobis de illo ppheta magno scilicet messia vobis pmisso p moysen. Deutorono. decīooctauo. q̄ debet vos saluare ⁊ liberare. qui debet esse cristus id est totus vnctus gratia et virtute dei. vt rex vester et sacerdos. cuius filius est scilicet secundum carnem id est cuius filius debet esse secūduz legem vestram ¶ Secūdo ipsi respōdēt. Et hoc ē Dicunt ei dauid. i. debet eē filius dauid solū. qr messiam purū hoiem expectabāt nascituz de pgenie dauid. ¶ Tercō xpc

impbat opinionē eoꝝ. quā de messia habebāt oñdens q̄ dꝫbet cē deus ⁊ hō ⁊ nō solū hō filius dauid. Et ido vt di. glosa. Nō repbendit eos ꝺ eo q̄ dicūt eū filiuꝫ dauid. sꝫ q̄ filiū ꝺi nō credūt Et hoc ē ait illis. Quō ergo si purus hō sit. dauid in spū. s. sancto q̄ mētiri nō pōt vocat eū dominum. q̄ ſm vos añ eum nō fuit. vt glosa dicit. Dixit dñs dño meo. Istud dicere est equalem filiū sibi generare. Psal. Dñs dixit ad me. Dixit ergo dñs. s. deꝰ pater dño meo. s. deo filio q̄ erat dñs dauid. nō ſm qꝺ de eo carnē sumere dēbat. sꝫ ſm qꝺ ꝺ deo prē sp fuit. Dixit ergo dominꝰ pat dño filio sede a dextris meis. i. in eq̄litate deitatis ſm qꝺ deꝰ ⁊ in potentibus bonis patris ſm qꝺ hō. donec ponam inimicos ꝛc. Et attēde q̄ istō donec nō tenet hic exclusiue sed inclusiue. Unde pōt ꝓtinuatōꝝ actꝰ sessionis. vsqꝫ ad subiectōꝝ inimicoꝝ tantū. sꝫ ponit etnaꝫ ꝓtinuatōꝝ. Sicꝫ est istud qꝺ dꝛ math. j. Nō cognouit eā donec pepit filiuꝫ suuꝫ ꝓmogenitū. Aduertendū ergo hic q̄ christus inq̄ntū hō fuit in magnis laboribꝰ ī mꝺo isto donec dictū est ei a prē. Sede a dextris meis ꝺo. po. ini. tu. ꝛc. i. donec tibi rebelles subijciā. vel subiectōe volūtaria vt credāt volētes. Esa. vj. Et adorabunt scabellū pedū tuoꝝ q̄ detra. tibi Uel subiectōe coacta vt in iudicō puniant ⁊ subsint ei. Oportꝫ aūt illū regnare donec ponat ūmicos sub pedibꝰ eiꝰ. Si ergo dauid ī hac autoritate vocat eū dñm qꝺ est ſm diuinitatē. qꝺ ñ possꝫ cē si essꝫ purꝰ hō. quō filiꝰ eiꝰ est. Q. d. Istud ē ipossibile q̄ ſm eā dē naturā sit filiꝰ ⁊ dñs. Sicꝺm ergo vestꝝ intellectū ista sūt oino repugnantia. Relinq̄t ergo q̄ sit filiꝰ dauid ſm humanā natam. ⁊ sit dñs dauid ſm diuinaꝫ nataꝫ. ⁊ p ꝓñs ptꝫ q̄ sit deꝰ ⁊ hō. Et iō nemo potat rñdere ei vbū. neqꝫ ausus fuit qsqꝫ ex illo die eū ap̄lis interrogare. Et sic patet tercium

De epla. Sermo. CI

Gratias ago deo meo sp̄ p vo. j. co. j. Hic incipit ꝑma epla ad Coꝝ. In q̄ ꝑmissa salutatōe ponit exordiū. in q̄ vt captet benivolētiā auditoꝝ. ꝓmēdat bonos q̄ erant int corīthios ⁊ regratiat ꝺo ꝺ multis bonis q̄ eis ꝓtulerat. Et ſm hoc hec epla diuidi tur in tres ptes. In ꝑrīo ei agit grās ꝺo p grā data eis gratuꝫ faciente. q̄ deꝰ eos gratificauit. In ꝑn. epl̄e. Secꝺo agit grās p gratijs gratis eis datis. ppt q̄s corā hoībus gratiosi sunt facti ibi. Qꝛ in oībꝰ di. fa. es. ī il. Tercō agit grās p certitudīe gl̄e. quaꝫ in futo recepturi erāt ꝺi grāꝫ possidētes ibi. Expectātibꝰ reuelatōꝝ dñi nr̄i iesu xp̄i.

Dicit ergo ꝑmo. Grās ago. s. ore. corꝺ et ope ꝺo meo. Deꝰ est oīm p creatōꝝ ⁊ gubernatōꝝ sꝫ eiꝰ spēaliter p spēales cultū ⁊ dilectōꝝ. Semp p vobis. i. bonis ꝺbitis ⁊ tēpibꝰ ꝓstitutis. Sic itelligendum ē illꝺ. j. Thes. v. Sine intermissiōe orate ī omībus grās agite. In grā ꝺi. i. ꝓpt grām ꝺi. q̄ data est vobis p quā. s. gratuꝫ facti estis ꝺo ⁊ in filios eiꝰ adoptati. ⁊ hoc in xp̄o iesu. ⁊ sic ptꝫ ꝑmū. Secꝺo agit grās p diuerſ gratijs gratis eis datis ꝺi. Et grās ago sup̄. qꝛ ī oībus diuites facti estis ī illo. i. ī xp̄o ⁊ p xp̄m in oī vbo. i. in oī genere linguaꝝ ⁊ in omī mō ꝑdicādi. s. mediocribꝰ minoribꝰ ⁊ pfectis ⁊ in oī scīa. i. ī intellectu oīm scripturaruꝫ. ⁊ bis ita estis ditati q̄ ita tenetis sicut testimoniū xp̄i. hoc ē ꝺ xp̄o datū a ꝓphetis ꝓfirmatū ē in vobis. s. p meā ꝑdicatōꝝ. i. ita ista vba ⁊ scīētiā tenetis ꝺ eo qꝺ de xp̄o ꝑdicaui sicut testimonijs ꝓphetarū ꝓfirmaui. hoc est sicut illa que ꝺ xp̄o vobis predicaui illum testificantia testificata a prophetis sunt firma in vobis. Sic ille gratie fortissime confirmate sunt in

vobis. Ubi notãdum q̄ p̄dicatores cõ/firmãt suã p̄dicatõez testimonio scriptu/rarum d̄ xp̄o a ppbetis dictaruz. Confir/mãt etiã eã p bonã ⁊ pseuerãtem viã. Ec/cle.xxix. Cõfirma v̄bum tuũ ⁊ fidẽliẽ age. Deus aũt ꝓfirmat p miracula. Marci xvj. D ño coopante ⁊ ser. ꝓfir. sequẽti. si. Et ita diuites facti estis in illis ḡtijs con/firmati ita vt nihil vobis d̄sit in vlla gra/tia q̄n totũ habeatis qđ ad salutem spe/ctat. Quia vt di. augu. Multũ est diuer/sa religio xp̄iana q̄ in xp̄o omniũ possesso/re omĩa possidet. Hãc aũt abundantiaz mereẽ abundãs humilitas. Jac. mj. De9 superbis resistit humilib9 aũt dat gratiam. Et sic ptz scd̄m. ¶ Tercõ agit grãs p̄ cer/titudine gl̃e quã habebãt di. Et gratias ago sup̄ p vobis expectãtib9 reuelatõez/ domĩ nostri iesu xp̄i. i. q̄ firmiẽ expecta/tis eius aptam visionẽ q̄ post mortẽ fid̄/libus xp̄i p̄stat. Vel reuelatõz dicit q̄ erit in die iudicij quã impij timent sz iusti ex/pectãt. Job. xvi. Cũctis diebꝰ qbꝰ n. mi. expe. do. ve. immu. mea. Hãc reuelatõez omĩs creatura expectat. Qui ꝓfirmabit Hic oñdit q̄ secure possunt reuelatõem filioz d̄i expectare. Dis enĩ inpseueran/tia ꝓfirmatus secure expectat. sz ip̄os di/cit p̄culdubio ꝓfirmãdos. ergo secure ex/pectare possunt. Ue aũt illis q̄ ex p̄sump/tõne vel ex ꝓtemptu talẽ reuelatõz expe/rant. Amos. vj. Ue d̄sideratib9 diem domĩ. Dicit ergo. Qui ꝓfirmabit vos. s. sup hoc qđ dat spare in bono faciendo ⁊ certa spe sine crumĩe mortali faciens vos esse in cauẽdo a malo et nõ sine peccato veniali ⁊ hoc vsqz in finẽ Et exponit se. s. in diẽ aduẽtus domĩ nostri iesu xp̄i. id ẽ quãdo xp̄c veniet in morte vniuscuiꝰ qz. Nota ergo q̄ electi ꝓfirmanť a d̄o in bo/no faciẽdo ⁊ in cauẽdo maluz Cõfirmat aũt eos vsqz in finẽ. q̄ mali. ⁊ si ad tẽpus vident ꝓfirmati cito ruũt. prouer. xxmj.

Septies in die ca. iu. ⁊ resur. Impij autẽ corruẽt in malũ. Et sic ptz terciũ ¶ Ado/ralitas. Sicut patz ex dictis in tota epi/stola aplus insistit grãrũactõni agẽs gti/as d̄o p grã gratum faciẽte. ⁊ p diuersis alijs ḡtijs corinthijs a d̄o datis. Duo er/go videamus in hac epla. Primo quid nos inducit ad exhibendũ d̄o grãs. Se/cũdo d̄ quo ⁊ p q̄bus maxime regratia/ri d̄bemus. Circa p̄mum nota q̄ sex nos inducũt ad reg̃tiandũ d̄o ¶ Primũ est admonitõ ⁊ exẽpla sanctoz Nã sicut di. philos. Unicuiq; expto credenduz est in sua arte sicut medico in medicis. iudici i ꝓtractibus. Ars aũt sanctoz fuit ⁊ est in cognoscere vera bona. ⁊ cognita amare. Math. xxj. Silẽ est regnũ celoz bo. ne. que. bo. maz. Sancti aũt mĩtum insistete/runt grãzactõni. ⁊ nos monuerũt vt sili/ter insisterem9 q̄ hoc est vnũ magnũ bo/num. ꝓpter qđ nos insistere d̄bemus. et eis credere sicut expt̄is in grãrumactõne. Bern. Disce in grãs referẽdo nõ eẽ tar/dus ⁊ segnis. disce ad singula bona grãs agere diligẽter ꝓsidera q̄ tibi apponũtur vt nulla di dona grãzactõne frustrẽtur. Tho. mj. Omĩ tẽpe bñdic deum. In duo diuidiť vita ꝓtẽplatiua sanctoz. s. in oz/õnem ⁊ grãrumactõez. q̄ sancti ꝓsiderant ⁊ preuidẽt bona ⁊ mala. p bonis pson̄at grãrumactõ ⁊ voz laudis. p mal' sequiť oz/õ vt amoueãt si meli9 ẽ. Col. mj. Oz/õi ĩstate vigilãtes ĩ ea in grãzactõne ¶ De/cundũ est maxima di bñficia q̄ nobis cõ/tulit. Decem enĩ maxima bñficia cõtulit nobis deus d̄ q̄bus supra dictũ est ĩ euã/gelio hodierno q̄re p̄mõe c. Oz/o q̄rum q̄libet nedũ p omĩbus d̄bemus sp grãs exhibere nec vnq̄z a grãzactõne cessare. Et attẽde q̄nta nobis de9 fecit. Nã fact9 est p̄uus vt nos liberaret. Fact9 est pau/per vt nos ditaret. Fact9 ẽ humil' vt nos exaltaret. Fact9 ẽ hõ vt nos deos faceret

mortuꝰ ē vt nos viuificaret. Descēdit ad inferos vt nos extraheret. Resurrexit a mortuis vt nos resuscitaret. Ascendit ad celos vt nos secuꝫ duceret. O aīa misera cogita hec dei bñficia. ⁊ cōsurge tota in deuotas ōi laudes. ps. Lauda aī ma m. d. Idē. Quid retri. do. pom. q. r. ⁊c Si de his vis p̄dicare ḡre in p̄mo p̄mōe de natiuitate do. xxij. d. ¶ Terciū ē tēpꝰ in q̄ deus nos nasci ⁊ venire fecit. qđ ē tē pus grārum ⁊ miſicordie ⁊ vtute plenū ij. Coꝛ. vj. Ecce nūc tps acceptabile ec. n. di. s. Nam scriptura est apta. ⁊ clare vidēmus opa xp̄i. Xp̄c est incarnatus ⁊ passꝰ ex cuius passiōe mirabilis virtus nobis emanauit. celū est aptum. dyabolus religatus est in inferno ꝓpter qđ diminuta est eiꝰ potestas cōtra nos. medicine efficacissime ꝓtra omnē moꝛbū sunt patefactē dulgētie magne dant ⁊ grē mirabiles laꝛgiunt. Apta est ergo bulla summi pontificis. Carissimi hec oīa añ aduentū xp̄i nō fuerūt. Et iō mirabiliē xp̄iani moderni tp̄is ad grārumactōes tenent̄ q̄ omīa hec possidēt. nec tyrannoꝝ p̄secutōs patiunt̄. ps. Nō fecit taliē oī nat. ¶ Quantum est obsequium oīm creaturaꝝ. Nam angelos. celū sidera. q̄ttuoꝛ elemēta. terrena scētia ⁊ omīa alia deꝰ oꝛdinauit ī ꝑuitium nostꝝ. ac etiā filius dei ad lauādum nobis pedes veīt. p̄s. Dñe quid ē hō q̄ memoꝛes eius. Et sequit. Oīa subiecisti sub pe. ei. Que oīa ꝓsideraſ dauid ait. Adhereat līgua mea faucibꝰ meis ⁊c Habemꝰ etiā exemplū ab aīmalibus re gētiandi deo. Nā canis est mirabiliē fidelis dño suo. ⁊ lingit eum ⁊ stat ad pedes eius. ꝓpter cibū solū quem ab eo recipit. Hic cadit exemplū de leone beati hieroꝛnimi. ⁊ de leone de quo habet̄ in esopo. cui q̄dam extraxit spinā ō pede q̄ postea adductus romā posit̄ est cū aliis leonibus ad condēnatos boīes deuoꝛāduꝫ ⁊ dictus hō p̄iectus leonibꝰ ad deuoꝛandum defensus ē ab eo. ¶ Quītuꝫ ē fructus magnꝰ. Nā recognitō bñficioꝝ dei ⁊ grārumactō ꝓ eisdē. ꝓuocāt deū vt accepta ꝓsuet ⁊ largiat maioꝛa. Prouer. xj. Aīma q̄ bñdicit impinguabit. Bern. Ad locū vnđ exeūt flu. grāꝝ reuertūtur id est reuerti ōbent vt iteꝝ fluāt ¶ Xertū est triplex damnuꝫ qđ ex ingratitudine ꝓuenit. Primū est q̄ bona recepta auferri facit. Roꝛ. j. Qui cum deum cognouissent nō sicut deū glorificauerūt aut grās egerūt. ⁊ iō euanuerūt ⁊ obscuratum est insipiēs coꝛ eoꝝ. Unđ di. aug. Qđ deus dederat ḡtis tulit ingratis Scōm est q̄ impedit ne bona grē vlteriꝰ recipiant. Ore. Nō est dignꝰ dandis q̄ nō agit gratis de datis. Bern. Ingratitudo est vētus vrens siccās fontez pietatis. roꝛem miſicoꝛdie ⁊ lumen gratie. ¶ Terciū est q̄ ingrati nō solum ꝓuantur bonis. sed etiā pena multiplici feriūtur. vtz in filijs israel. q̄ magna beneficia dei nō recognoscētes in penas varias īciderūt. Sic etiā videmꝰ mō in homibꝰ accidere. q̄ diuersas pestilētias patiūtuꝛ frequent̄ ꝓpter ingtitudinem bñficioꝝ dei. Et sic patꝫ ꝓmuꝫ. ¶ Scdo videamus ꝓ q̄bus bñficijs maxīe dō regtiari ōbeꝰ. Circa qđ nota q̄ ⁊ si ꝓ pluribꝰ dō regtiari ōbeamus. maxīe aūt ꝓ bonis gratie. s. ꝓ collatōe vtutum dō ōbemus assurgere cū multiplici grāꝝactōe. q̄ illa sūt va ⁊ optima bona. Et hoc ē qđ apls hic di. Grās ago dō meo ꝓ grā dei q̄ data ē vobis. ¶ Z ¶ Ubi attēde q̄ vtutes excellūt oīa alia bona q̄ntū ad sex ¶ Primo q̄ntuꝫ ad sitū. Nā vtutes oēs locant̄ itꝰ in aīma. Sūt enī oēs vtutes in potentia aīme. Nā fides est in intellectu. spes ⁊ caritas in volūtate. iusticia ⁊ prudentia in rōabili. fortitudo irascibili. tpātia īcō cupiscibili. Alia va bōa mōi sunt extra

anim̃a. Et iō q̃ nō hñt v̄tutes sunt omni
no vacui nihil habẽtes. q̃ nō hñt bōa n
se ſz custodiũt bona vt canis bōa dñi sui
Nō hñt bōa sua ſz aliena ⁊ iō nihil hñt.
Exemplũ de vectorib⁹ ⁊ villicis q̃ nihil
habẽt. q̃zuis habeãt p̄ manib⁹ mlta bōa
Apoca.nj. Dicis q̃ diues sum ⁊ nulli⁹
egeo ⁊ nescis q̃a tu es miser ⁊ miserabil.
paup ⁊ nudus. Ecdo q̃ntum ad p̄pe
tatez bonoꝝ. Quedã.n. sunt bōa nostra
vt v̄tutes. q̃daz creaturaꝝ vt diuitie. Vo
le.n. v̄tutes sunt p̄p̄riũ bonuz homĩs. Et
idō ab eo auferri nō p̃nt. sicut nec calor
ab igne. nec splẽdor a sole. Hñ omẽs p̄n
cipes mōi nō potuerũt a sanctis auferre
v̄tutes cum omĩbus tormẽtis suis. Ro.
vnj. Quis nos sepabit a caritate xp̄i. Et
sequit̃. Certus sum enĩ q̃ neq̃ mors ne
q̃ vita. neq̃ instã. neq̃ fu. ne. cre. aliq̃ po.
nos se. a cari. dei. Et iō natalis philoſ. q̃
euaserat de incẽdio ciuitatis sue in q̃ om
nia eius bōa fuerãt p̄busta. ⁊ vxor ⁊ filij
interrogat⁹ a rege quãta p̄didisset. respõ
dit nihil. omĩa enĩ mea bona mecum ha
beo ⁊ intra me sũt. Nullo ergo mō v̄tus
põt separi ab hoĩe. sicut p̄p̄riũ bonũ eius
Stati.n. q̃ sepat̃ ab eo efficit̃ bestia. psal.
Homo cũ in honore esset. s. v̄tutis nō in
tellexit. q̃ honor est reuerẽtia exhibita ĩ
testimoniũ virtutis. Ꝑpatus est iumẽtis
insipiẽtibus. Boet. li. mj. psa. ij. Ita fit vt
quẽ vidris vitijs trãsformatũ. hoĩez ñ u
re vocare possis. Et idcirco diuites in v
tute sp ⁊ vbiq̃ sunt diuites q̃ sp ⁊ vbiq̃
habẽt bōa sua secũ. Diuites vero mun
di nō semp et vbiq̃ sunt diuites q̃ diuiti
as suas post mortẽ auferre nō p̃nt. Job.
xxvij. Diues cũ dormierit nihil secũ au
feret. Tercō quãtuz ad efficaciã v̄tutum
Sola.n. virtus est q̃ facit bonũ hoĩem ⁊
opus e⁹ bonũ reddit. vt inq̃t philo. in et
hicis. Et vt di aug̃. Virt⁹ est qua rctẽ vi
uitur. q̃ nullus male vtit̃. Alia vo bona
vt diuitie ⁊ dig̃tates ⁊ huiõi nō soluz bo
num nō efficiũt possessorẽ sz potius eius
maliciã mãifestãt. Boe. li. mj. pla. mj. Di
gnitas collata imp̄bis nō solũ nō efficit
dignos sz potius p̄dit ⁊ ostẽtat idignos
Nō ita patuisset neq̃cia neronis nisi im
pator fuisset. Et nota hic detestabile ma
lum. Qz vt di. aug̃. Omĩs hō omĩa vult
habere bōa ⁊ bonã domũ ⁊ bōas vestes
⁊ sic de aliis. Aliaz vero solã nō curat ha
bere bonã. Propt̃ q̃ dberz p̄spui. Hic
cadit exemplũ socratis q̃ cũ a rege fuissz
inuitat⁹ ad prãdium ⁊ viderz onia circũ
stãtia picta ⁊ deaurata sput in faciez re
gis di. q̃ eius facies turpior locus essz in
domo sua. Quarto q̃ntũ ad societatẽ
qz virtutes sine aliis bonis mōi sunt per
se sufficiẽtes ⁊ pfectũ bonũ. Sed omnia
alia bōa sine virtutibus penit⁹ nichil va
lent. Boe. vbi supra. Quid in omĩb⁹ illis
scz ĩ bōis mũdi. nisi p̄bitas vtẽtũ lauda
tur. i. bon⁹ vsus q̃ a virtute p̄cedit. itaq̃
nō ex dig̃tate virtuti sz ex v̄tute dignita
ti honor accedit. Imo onia alia bōa sine
v̄tute cedũt habẽtibus in malũ. ⁊ meliꝰ
esset eis nō habere. Mat. xxvj. Melꝰ ei
esset si natus ñ fuisset hō ille Quinto
quãtũ ad p̄manẽtiã. qz sole virtutes p̄ma
nẽt cũ hoĩe. nec ĩ vita. nec in morte. nec in
p̄speris. nec ĩ aduersis ip̄m derelinquunt
Bap. x. Hec. s. v̄tus vẽditũ iust. nō derelꝰ.
desce. q̃z cũ il. ĩ foueã. Apoc. xvnj. Opa eĩ
illoꝝ sequũt̃ illos. Omĩa vero alia bōa
dereliquũt hoĩem ĩ morte. ⁊ frequẽt in ui
ta ⁊ diuitie ⁊ delicie ⁊ honores ⁊ amici ⁊
p̄sanguinei Sexto quãtũ ad meritũ. so
la eĩ virt⁹ dei q̃ a grã dei p̄cedit facit nos
mereri vitã eternã. Oĩa. n. opa nrã de ge
nere bonoꝝ. nisi sint fcã in v̄tute ñ merẽt
vitã eẽnã Mat. vij. Multi dicẽt mihi in
illa die dñe nõne in noĩe tuo p̄phetaui
mus. ⁊ ĩ nomĩe tuo demonia eiecim⁹ ⁊ v̄
tutes mltas fecim⁹. i. multa odape gene

re bonoꝝ. Et dicet illꝭ. Amē dico vobis. Nescio vos. Et sic ptz totū de eplā.

Dominica.rix.de euāgelio.

Sermo .CII.

Ascendens hie sus in nauiculā trāsfretauit ⁊ venit in ciuitatē suā.math.ix. Dicit dī. Joh.crisō. Creatoꝛ rerū oꝛbis terꝛe dñs. pꝛ̄q̄z se ppter nos nostra angustauit carne. cepit habere humanā patriā. cepit ciuitatis iudaice esse ciuis parētes habere cepit pentum oīm ipe parēs. vt attrahe/ret caritas q̄s dispserat metus. Et iō vt verus bō nauē intrās mare mōi trāsiuit ⁊ vt verꝰ deus palinicuz in aia ⁊ coꝛpe sanauit. Et sic in hoc euāgelio q̄dam magnuz miraculū xp̄i recitat. Circa q̄ euāgelista sex narrat. Primū ē xp̄i ad ciuitatem suā trāsfretatō. In pn. euan. Scōm est cuiusdā palitici ad xp̄m adductio ibi Et ecce offere.ei pali.iacē.i lec. Terciū est peccatoꝝ palitici relaxatō ibi. Uidit autez ie.fi.il.di.pa.cōfi.fi.remit.ti.pecca. tua Quartū est scribaꝝ ⁊ phariseoꝝ ꝓtra ie/sum mala cogitatō ibi. Et ecce q̄dam de scri.di.intra se.hic blas. Quintuz ē male cogitatōis eoꝝ repbatō. ⁊ palitici in coꝛpoꝛe sanatō ibi. Et cū vidisset ie.co. e. di. vt q̄d cogi.mala in coꝛ.ve.q̄d ē fa. dic.di. ti.pec.ꝛc. Sextū est ex miraculo facto di glorificatō ibi. Uidētes aūt tur.ti. ⁊ glo. eū. ¶ Primo ergo ponit xp̄i ad ciuitatez suā trāsfretatō ibi. Ascendēs ie. in naui. trāsfretauit.i.de terꝛa gerasenoꝝ ⁊ venit in ciuitatē suā.i.capharnaū. vt habet in marc. Crisō. Ciuitatē suā hic capharnauz dicit. Alia.n.eū suscepit nascentē.i. bethleem. Alia āt nutriuit.i. nazareth. Alia vo habuit ꝓtinue habitantem.i.capharnauz. Capharnaū ergo ie̅sus p̄dicatōne inhabitatōe ⁊ miracul'q̄z plurimis illustrauit. ppter q̄ oīa ciuitas iesu dicta est. Lu.mj. Quāta audiuim⁹ facta in capharnaū ꝛc. ¶ Mistice āt p nauiculā istaz quā xp̄c ascēdit. ⁊ in q̄ trāsfretauit mare. id ē amaritudies hꝰ mōi. ad redeunduz in ciuitatē suā.i.capharnaū celestez. crux xp̄i designat. p quā ⁊ in q̄ xp̄c trāsiuit de hoc mōo ad celū. p quā crucē pnīa designat. Mat.xvj. Si qs vult venire post me abneget semetipm ⁊ tollat crucē suaz id ē pniaz. Et iō si volumꝰ ad ciuitatem nrām redire scz capharnaū celestē. q̄ nrā dꝛ.q̄ iure patris nostri xp̄i nobis debet. oportz q̄ intremꝰ nauiculā istā.i.pn̄iam. ⁊ in ipa trāseamus mare mōi. ¶ Mi Significat aūt p nauē crux xp̄i ⁊ pn̄ia multiplici rōe ¶ Primo rōe indigētie q̄ sicut necessario exn̄s in mari. si vult ad portū venire indiget nau. ita nos exn̄tes i hoc mōo q̄ est mare tēpestuosuz indigemus cruce pn̄ie si volumꝰ ad portū q̄etis puenire. alis in mari pibimꝰ. Lu.xnj. Nisi penitentiā habueritis oēs sil'pibitis. Et iō iohānes bapti. q̄ vocabat ad regnū dicebat. Pn̄iam agite apppin.ei re.ce. mat. nj. ¶ Scōo rōe figure. Est.n. nauis apeꝛta ⁊ lata supius ⁊ stricta ⁊ clausa inferi⁹. Sic crux pn̄ie debz eē stricta ⁊ clausa vsus terrā. q̄ ex terꝛa resoluunt vapores. id ē mala desidria q̄ coꝛrūpūt affectuz. et nebule q̄ obnubilāt intellectū. ⁊ frigꝰ q̄ ꝓstringit effectū. Solū in puncto debet crux pn̄ie tāgere terrā sicut crux xp̄i ifixa est terꝛe in modico foramīe. q̄ penitēs solus vite necessaria debet recipe. j. Thi.v. Habētes ali. ⁊ q̄bꝰ te.bis ꝓtē.sumꝰ. Debet aūt eē apta ⁊ lata supius vsus celuz. vt hō celestibꝰ inhiet. ⁊ d̄ celo adiutoꝛiuz expectet. q̄ cū pn̄ia sit pliuz valō durum nisi hō iuuet a dō succūbit. Et iō vna vtus pncipal'pn̄ie ponit spes. p quā hō penitēs spat in deo oīa vincere. Phili.mj. Oīa possum in eo q̄ me ꝓfoꝛtat. Jo.xvj.

Cōfidite.ſ.in me Sic ꝓfidit dauid ⁊ iō vi
cit golyā.j.Reg.xvij. Tercō rōe exiſtētie
q; ſicut nauis ſtat ſup aq̄s ⁊ fert ab aq̄s.
ita crux pñie ōbz ſtare ſup aq̄s baptiſmi
⁊ ferri ab aquis lacrimaꝝ. Nā extere na
tōnes faciūt pñiam ſuā.⁊ q; non faciunt
eam ſup aq̄ſ baptiſmi nō pueniūt ad por
tum regni ſalutis. Job.xj. Niſi qs rena
tus fu.ex aq̄ ⁊ ſpūſā.nō poteſt intra.in re
gnum ōi. Debz etiam ferri ab aq̄s lacri/
maruz Psal. Lauabo p ſingulaſ noctes
id eſt p ſingula peccata.lectū meū.i. ꝓſci/
entiaz meā. In pñia enī mūdant peccata
lacrime aūt melius abſtergūt peccata q̄z
aliq̄d aliud.ſicut lacrime petri ⁊ magda
lene abſterſerūt peccata eorum.Luc.xxij
Egreſſus foraſ fleuit amare ¶ Quarto
rōne obediētie. In nullo eī loco ita obe/
diēta obſuaſ.ſicut in naui.pſ. Qr ipe di
xit ⁊ facta ſunt. Qō neceſſariū ē in cruce
pñie.q; cū in pñia vita gratie q̄ ꝓſiſtit in
obſuantia mādatoꝝ dei acquiraſ.iuxta
illud math.xix.ſi vis ad vitā ingredi ſua
māda ta.opoꝛtz ꝙ penitēs obediat deo ⁊
miſtris eius.Luce.x. Qui vos audit me
audit.⁊ q̄ vos ſpernit me ſpernit ¶ Q
Quīto ratōe iacture. Vbi nota ꝙ nauiſ
in mari ex mltis patiſ iacturā.⁊ maxime
ex q̄ttuor ſcz ex malo regimīe.ex ſubītra/
tōne aq̄.ex nimia oneratōe. ⁊ ex vētoruz
tēpeſtate ¶ Pmo ex malo regimīe nau
cleri.q; ſi non eſt bñ doctꝰ ſubmergiſ na
uis. Sic eſt in pñia. Oportz.n.ꝙ clericuſ
⁊ penitēſ multa diſcretōe ⁊ multa pru dē
tia vtanſ. Math.x. Eſtote ergo pruden/
tes ſi.ſer. Uñ illa ſancta aīalia de qbꝰ ōr
in ezech.j.⁊ in apoca.mj.c. p que penitēs
deſignaſ dicunſ eē oculis vndiq; plena.
Aug. Uitaſti grādia caue ne obruaris
arena. Mlta impediūt penitētez niſi ſci/
at ſibi cauere. ¶ Scdo ex ſubintratōne
aque.q; ſi aq̄ nimis ſubintrat nauis ſub
mergiſ. Sic penitēs ſi in pñia recipit car
nalia deſidria ⁊ facit opa carnis que per
aquā deſignāt ſtatī ſubmergiſ. ¶ Tercō
ex numia rerū oneratōe. Sic eſt in penitē
tia. Et iō oportz ꝙ penitēs omnia onera
deponat.ſ.onꝰ pctī. Hebre.xij. Deponē/
tes omē pondꝰ ⁊ circūſtās nos peccatū
p patiaz curramꝰ ad ꝓpoſitū nobis cer/
tamen. Et onꝰ tpaliuz rex. ¶ Mat.xix. Ec/
ce nos re.om.⁊ ſe.ſu.te. Ubi dicit Bern.
Pñ petre.⁊ nō ad inſipientiā tibi. Scie/
bas enī ꝙ xp̄m ſeq̄ nō poteras oneratus
Et ideo in ꝑmitiua eccl'a q̄tq̄t habebant
agros ⁊ domos vendebāt ⁊ ponebāt p̄/
cia eoꝝ añ pedes apl'oꝝ. Ut ptz actu.mj
Et ad hoc ſig̃ficandū qñ aſcēdit crucē ex
poliauit ſe ⁊ nudꝰ in cruce pepēdit. ¶
Quarto ex ventoꝝ tēpeſtate a qbꝰ ſub/
mergiſ. Similiſ ⁊ penitēs. Nā q̄tuor vē
ti.i. quatuor affectōes pugnāt in aīma
hom̄is vt ſubmergāt eam. Qr ꝑm bern.
Timēt que nō oportz.ſperāt q̄ non decēt
gaudēt vane.dolētq; vanus. Propter
ea dī.boe. Gaudia pelle.pelle timorem.
ſpemq; fugato. Nec dolor aſſit nubila
mens eſt vīdictaq; freniſ hec vbi regnāt
Iſti ſunt illi q̄ttuor vēti de qbus dr dañ.
vij. Ecce inq̄t quattuor vēti pugnabant
in mari id eſt in cord pctōris. Et ſic ptz p
mus. ¶ Scdo ponit cuiuſdā palitici ad
xp̄m adductō. Et hoc ē. Et ec.of.ei pa. ia.
in lecto. Mar.ij.dr ꝙ a quattuor porta/
bat. Lu.v.dr ꝙ nō inuenētes q̄ pte illuz
inferēt añ ieſus p turba aſcenderūt ſup
tectū ⁊ p tegulas ſubmiſerūt eū añ ieſus.
in quo exp̄mit magna fides ⁊ dūotō eo/
rum. Et iō tercō ſequit palitici in aīa cu/
ratō. Uidēs eī ieſus fidē illoꝝ dixit pali
tico. Confide fi.re.t.p.tua. Glo. Nō fidē
palitici q; ſenſu carebat. Hiero. Non fi/
dez illiꝰ q̄ offerebaſ. ſz fidē illoꝝ q̄ offere/
bant eū. Ubi mānifeſte ptz ꝙ in fide ⁊ p fi
dem alteriꝰ remittit pctūm. Beda. Quā
tuz valz apd deū fides ꝓpa.apd quez ſic

valuit aliena. vt int⁹ ⁊ extra sanaret hoꝛ/
mines. Qđ est ꝓtra hereticos q̄ dicunt p
uulis nō remitti ꝑctūm. q: nō hñt motū
liberi arbitrij. nō ꝓfidēres ipos mūdari
in fide pentum vl' ecclesie. Qđ est māifeꝛ/
stum falsuꝫ. q: magis est deꝰ ꝓnꝰ ad miꝛ/
sericordiā ⁊ venīā q̄ꝫ ad vindictā. Si erꝛ/
go pueri ꝓ peccato pentū dānant. q̄re ñ
multomag̃ in fide pentū saluāt. Deo
q̄rit hic. cū peteret curatō coꝛpis q̄re doꝛ/
minꝰ ꝓius adhibuit curatoꝫ mētis. Reꝛ/
spōsio dicendū est q hoc fecit ꝓpt̄ tria.
Pmo ꝓpter benignitatem liberalitatis
sue. q̄ plus dat in munere q̄m petat in p̄
ce Secdo vt daret intelligi q peccatuꝫ
in aīa erat cā morbi in coꝛpe. Unde beda
Pro culpa aīe etiā in coꝛpe infirmabat
Et ideo tāq̄ꝫ bonus medicꝰ ꝓius causaꝫ
⁊ radicem morbi remouet. ⁊ pꝰ ea illum
morbuꝫ expellit Tercō vt ex hoc darꝫ
occasionē scribis ⁊ phariseis sic cogitaꝛ/
re de se. vt ipi cogitauerunt de ipo. ac peꝛ
hoc ostēderet mānifeste q erat filius dei.
⁊ sic crederēt q ipe nō erat solū homo ſꝫ
et deꝰ ⁊ p ꝓñs nō blasphemaret dimittē
do ꝑctūm Et hoc est qđ qurato sequitur
Et ecce q̄dam de scribis dix. in. se. b. blas.
Ubi nota q tribus modis blaspbemat̄
deꝰ. Pmo dū q̄s attribuit deo vl'impēa
tur ei qđ sibi ñ ꝓuenit vt sit malus ⁊ ma
ledictꝰ. Secdo dū q̄s remouet a deo qđ si
bi ꝓuenit vt dicēdo q nō ē omīpotēs vl'
misericors ⁊ cetā talia. Tercō dū q̄s sibi
ipi attribuit qđ est ꝓpriuꝫ dei scꝫ pctā di/
mittere ⁊ creare. Et isto tercō modo dice
bant isti q xp̄c blasphemabat. q: qđ erat
ꝓpriū dei scꝫ peccata dimittere sibi attri/
buebat. Isti erant zelatoꝛes ficti dei. Re
ducit āt eos deꝰ ad cognitōꝫ vitatis p si/
mile dū cogitatōes eoꝝ se noscere ostenꝛ
dit. qđ simlit solius di est. Et hoc est qđ
ānto sequit scꝫ cogitatōnū eoꝝ repbatō.
Uñ ait. Et cū vidisset ihesus cogitatōnes

eoꝝ dixit. vt qđ cogitatis mala ī coꝛdibꝰ
vestris. q. d. ex hoc q cogitatōes vestras
video ꝓpendite q: deus sum. Uñ ⁊ pec/
cata dimitto. Ꝫ q: nec istud suffecit ad
remotōꝫ cecitatis coꝛdis eoꝝ venitur ad
magnū miraculū. vt vel sic obstruat̄ os
loquētiuꝫ iniq̄. Und̄ seq̄tur. Quid ē faꝛ/
cilꝰ dicere remittunt̄ tibi peccata tua .i.
dicto facere vt dimittant̄ tibi pecā. glos.
qđ solus q̄ dimitto noui. an dicere surge
⁊ ambula. glosa. qđ ⁊ vos videre poteriꝛ/
tis. q. d. Apud me vtrūq̄ꝫ eq̄liter facile ē
ſꝫ q: ego solus illud noui. istud āt etiam
homies vidēt. ⁊ iō ꝓ maioꝛ reputant. pꝛ/
bet̄ inuisibile ꝑ visibile. Et hoc est qđ seꝛ/
q̄tur. Ut aūt sciatis q: filius hoīs habꝫ
ptātem dimit. pec. in ter. Ꝫ nō videt̄ bñ
argumētari q: ꝓ minus videt̄ ꝓbare maꝛ
ius. Minus enī est sanare paliticum in
coꝛpe. q̄ꝫ peccata dimittere in aīa. Aug̃.
Plus est iustificare impiū q̄ꝫ creare ceꝛ/
lum ⁊ terrā. Et iō nota q opꝰ dei potest
habere triplicē ꝓsideratōem. Cōsiderari
enī pōt in opifice. ⁊ idō omē opus est eq̄
liter facile. q: opifex est equalit in omniꝛ/
bus potēs. Secdo pōt ꝓsiderari in seipo.
⁊ sic vnū opus pōt in se habere maioꝛeꝫ
difficultatē q̄m aliud. Et sic iustificare iꝛ/
pium plus ⁊ maius est q̄ꝫ creare celuꝫ et
terrā. eo q in hoc est resistētia peccati. in
illo vo nulla est resistētia. ⁊ ꝑm hoc intel
ligit dictū aug̃. Tercō quātuꝫ ad illos q̄ꝛ/
bus opus apparet. ⁊ sic cū hoīes q̄ mag̃
vidēt estimāt maioꝛa. pōt aliq̄d existimaꝛ
ri esse maioris vel minoris difficultatis
qđ maius ⁊ minus videt̄. Si ergo ꝓside
remus opꝰ ꝑm ꝓmaꝫ ꝓsideratōꝫ scꝫ ꝑ vt
ꝓsideratꝰ in opifice sic erit argumentuꝫ a
sili. q: si pōt facere vnū potest facere aliꝝ
cū vtrūq̄ꝫ potentiaꝫ solius dei requiꝛat.
Sile ergo ꝓbat̄ ꝑ sile ⁊ inuisibile ꝓbat̄ ꝑ
visibile. Hiero. Utrū sint paliti co pecca
ta dimissa. solꝰ nouerat q̄ dimittebat. sur

gere ãt ⁊ ambulare oĩb⁹ mãifestum erat q̃ videbãt. fit ergo visibile signũ vt ꝓbet̃ inuisibile. Si aũt ꝓsiderat̃ ꝑm vltimã cõsideratõez scz put ꝓsiderat̃ in iudicõ hominũ. sic erit hoc argumẽtũ a maiori. qa maiꝰ videbat̃ eis sanare dicto paliticum q̃z dicere remittũt̃ tibi peccata tua. Et iõ si poterat qõ maius erat etiã qõ minus erat. Et hoc est qõ sequit̃. Ut aũt scia. qa fi.bo.ha.po.di.pec.in terra. tũc ait paliti/co tibi dico surge vt mãifestum fiat q̃ sanus es. tolle lectũ tuũ ⁊ ambula. Et statĩ tu. lectũ ⁊ ambulauit coꝝ illis vt ꝓuerterent̃ ⁊ confunderent̃. Et sic ptz scõm tercũ. q̃tũ ⁊ q̃ntũ ¶ Moralitas Circa hoc miraculuz q̃nq3 ꝓsideranda occurrũt. Primo qd ꝑ hũc paliticuz designet̃. Secõ q̃ sint portatores ipius paliti ad xpm. Tercõ q̃ est turba impediẽs ne paliticus ponat̃ añ iesuz vt habet̃ Lu.v. Quarto que faciũt ad dimissionẽ peccati qui iste in fiõ illoꝝ dimissus est a pctõ. Et q̃t modis infirmitates ꝓtingũt. qui iste ex peccato videt̃ infirmꝰ fuisse. Quinto quõ peccator sanatꝰ debet tollere lectũ suũ ⁊ ire ĩ domuz suã. ¶ Circa ꝑmũ nota q̃ ꝑ hũc paliticũ peccatoz designat̃ ⁊ ꝑ palisim pctũm. Et hoc duplicit̃. s. ratõe originis ⁊ ratõne effectus. ¶ Primo rõe originis. Tribꝰ enim modis causat̃ palisis. s. ex frigiditate nerꝝuos ꝓstrigẽte. vel ex humoze neruos opilante. vel ex vulnere neruos incidẽte. Ex his enĩ impedit̃ trãsitꝰ spũs ad instrumẽta sensuũ. ⁊ fit ꝙuatõ sensꝰ ⁊ motꝰ ꝑm plꝰ ⁊ minꝰ. aliquãdo in toto. ⁊ aliq̃n solũ in vno mẽbro. Anima igit̃ auari palisim incurrit ex nimia frigiditate. Est. n. cõgelata. q̃ ignem diuinũ. s. caritatem di ⁊ ꝓximi non habz. ⁊ hoc est q̃ plena iniq̃tate. nihil enĩ iniq̃us q̃z amare pecunias. matthei. xxmj. Quoniã abũdabit iniquitas. refrigescet caritas multoꝝ. Calor aũt facit boiez largũ. propterea iuuenes naturaliter sunt largi ⁊ senes auari. Et q̃ auarꝰ nõ hz calorẽ di in se. ideo hz coꝝ ꝓgelatũ ⁊ nichil largit̃. Et iõ xp̃c ignẽ venit mittere in terrã vt hoc frigus depelleret. Dãdo nũ se ⁊ sua nobis gratis dedit ignẽ magnũ. i. amorẽ in coꝝdibꝰ nostris accẽdit. Ro.vnj. Quõ nõ etiã cũ illo omĩa nobis donauit. Que cogitans ꝓpheta dicit. Conculcauit coꝝ meũ intra me ⁊ in me. mea exar. ig. Ideo etiã spũssãctus in spẽ ignis apparuit vt auaricie frigus depelleret. Luxuriosꝰ ãt palisim incurrit ex nimia humiditate. q̃ causat̃ ex nimia comestione. ⁊ maxĩe ex potatione vini. Propterea dr ad eph.v. Nolite inebriari vino in q̃ est luxuria. Si. n. luxuriosus abstinerz ⁊ maceraret abstinẽtia cibi ⁊ potus carnẽ suã nõ efficeret̃ palinꝰ Ad hãc palisim depellẽdaz xp̃c ordinauit ⁊ ꝓdicauit pñiam ⁊ abstinẽtiã. Luce.xxj. Videte ne gũet̃ coꝝda vrã crapla ⁊ ebrietate.. Et ob hoc etiã sancti prẽs ordinauerunt religiones ⁊ heremitoria. ⁊ sãcta ecclesia ordinauit q̃dragesimaz ⁊ alia ieiunia. Superbꝰ vo incurrit palisiz ex incisione ⁊ sepatõe. Superbia. n. sepat aiaz a do. ⁊ iõ influxꝰ spũssancti ad coꝝ eiꝰ transire nõ põt. Eccle.x. Initiũ superbie hois est a deo apostatare quõz ab eo q̃ fecit illũ recessit coꝝ eius. Ad hãc palisiz expellẽdã xp̃c vsqz ad terraz se humiliauit formam serui accipiens. Ista ẽ pessima palisis. quia oẽz influxũ grãe impedit. Iac.mi. Deꝰ superbis resist. hu. ãt d. gra. Cũ aũt ad ista tria pctã auariciã. luxuriã ⁊ superbiã oia pctã reducant̃. vt dr. j. Iob. ij. ⁊ hec tria palisiz designãt ꝑm diuersas causas vt dictuz ẽ mãifestũ est q̃ ꝑ paliticũ oĩs pctoꝝ põt intelligi rõe origis vñ causat̃. ¶ Secõ sigficat̃ pctoꝝ ꝑ paliticũ rõe effectꝰ. Quattuor. n. mala sequunt̃ in coꝝpe ex palisi. s. tremoꝝ. insensibilitas. ĩmobilitas ⁊ mollicies. Hec eadẽ q̃ttuoꝝ ꝓsequit̃ peccatoꝝ ex pctõ ꝓpt̃ qõ merito ꝑ palisim pctũm ⁊ ꝑ

paraliticū peccatoꝝ designatur. ¶Primū malū ē tremoꝝ. Tremet enī peccator et timet que timenda nō sunt. s. ista mundana que sūt falsa bona. et multa mala ꝓtinent et ad doloꝝosuꝫ finē adducūt. ps Illic trepi. ti. vbi nō erat ti. Et nō timꝫ q̄ multū timenda sūt scꝫ ꝓditōeꝫ virtutū et gratie dei. et abscisionē ab ecclesia. et priuatōem glorie celi. Et iō qui timoꝝē non habet dñi. nō timet mala facere. q̄ timoꝝ dñi expellit peccatū. ecc. j. ¶Nec curat boꝝna agere. nā qui timet deuꝫ faciet bona. ecc. xv. ¶Scōm malū ē insensibilitas. nā in palitico fit p̄uatō et diminutō sensꝰ ex supradictis tribus causis. Sic ē i peccatoꝝe. nō enī sentit peccatoꝝ grādia vulnera anime. ¶Dorsum aūt vnius canis vel vnius pulicis bene sentit. puer. xxnj. Uerberauerūt me et nō dolui. traxerūt me ⁊ nō sensi. ¶C ¶Ubi nota q̄ triplex est insensibilitas peccatoris. ¶Prima ē q̄ nō sentit ꝓpr̄os defectus quā facit supbia. Sic pharisеus ille cognoscebat defectus suos sed se melioꝝē omībus reputabat. nō sum iquit sicut ceteri bo. Luce. xvnj. Ecōtra facit būilitas. que bonā facit aimā. greg. Bonaꝝ mētium est ibi cognoscere culpā vbi culpa nō est. ¶Secda ē q̄ ñ sentit. miserias ꝓximoruꝫ. ¶Amos vj. Bibētes in phialis vinuꝫ et optimo vnguento delibuti ⁊ nihil patiebātur super ꝓtruōe ioseph. Hāc facit auaricia et ūmisericoꝝdia. lu. xvj. Erat quidā mendicus noīe lazarus cupiēs saturari ꝛc. Ecō tra facit pietas. q̄ alienas miserias facit suas. ij. Coꝝ. xj. Quis infirmatur et ego ñ infir. qs scādalizatur ⁊ ego ñ vroꝝ. Tercia est. q̄ nō sentit dulcedinē spūssan. bñ sentit dulcedinē phiale ⁊ cātilene. sꝫ dulcediеꝫ vbi dei sup mel dultōris ñ sentit. Hāc facit īmūdicia carnis. q̄ facit boīem quasi porcū vt ei sapiāt stercora. Ūñ treno. Quinutriebātur ī croceis āplexati sūt stercoꝝa. Ecōtra facit mūdicia. que facit dei suauitatē sentire. ⁊ oculis mentis sentire mat. v. Beati mōo coꝝ. q̄niaꝫ ipsi deū vi. ¶Tercū malū ē immobilitas. sicut enī i ꝓtracto ꝓpter frigus. vel opilato ex humiditate. vel cesо neruo. ꝓuatuꝝ ps paralitica motu. vel in toto. vel in pte. simlit est in peccatoꝝe. fit enī immobilis ⁊ piger ad omē bonū. puer. xxj. Desideria occidūt pigrū. noluerūt enī quicq̄ꝫ opari manus eius. Quartū ē mollicies quedā. dissoluit enī peccatoꝝ i aquis deliciaꝝ sicut glacies ad ignеꝫ. Hiere. xxxj. Usq̄ꝫquo delicijs dissolueris filia vaga Et attendit hec mollicies in peccatoꝝe ī hoc q̄ cedit omī duro. nihil enī graue nec vnā temptatōꝫ ꝓt sustinere ⁊ vincere. imo omī temptatōi et oī duro cedit. puer. xxvnj. Qui mollis ē ⁊ dissolutus in opere suo frat ē sua opa dissipātis. Dissoluit enī peccatoꝝ in igne tribulatōis. sicut ⁊ ī aquis deliciarum. ¶D ¶Circa scōm scꝫ qui sunt portatoꝝes q̄ portāt peccatorē āte iesum. nota q̄ sunt q̄ttuoꝝ. q̄ marcus d. q̄ a q̄ttuoꝝ portabat. ¶Primꝰ ē cō sidrатō vilitatis ⁊ noxietatis peccati. q̄ꝫ vile ⁊ q̄ꝫ noxiū sit. Infinita enīꝫ bona aufert scꝫ deū cū oībꝰ boīs grē. ⁊ īfinita mala infert. scꝫ dyabolū cū omībus vicijs. Hec aūt cogitare multū facit ad conuersionē. ps. Cogitaui vias meas ⁊ cōuerti pedes meos. Secōs ē mēoꝝia mortis. q̄ñ enī q̄s cogitat q̄ de omībus boīs suis tē palibus nihil secū portabit. ⁊ q̄ ipe a vermibꝰ ꝓmedet ⁊ sub tra recōdet. ab oībus deliquēdꝰ. de facili ꝓtēnit oīa. ⁊ ad deuꝫ redit. biero. Facile ꝓtēnit oīa q̄ sp. se. co. e. mo. ecc. vij. ¶Memorare no. t. ꝛc. Tercioē recogitatō bñficioꝝ dei. Si q̄s enī cogitat quō ds fecit eū pulcerrimā creaturā vtpote ad imaginē suā. ⁊ quō oīa subiecit ei. ⁊ quō vt eū redimeret voluit mori ⁊ alia excellēna bñficia. q̄ ei deus ꝓtulit

multū allicit ad amorē dei.atq; ad eū re
dire ꝓcurat.ꝑs. Quid retribuā dño ꝓ oi.
q̄ re.mi.calicē salutaris acci.q̄ p pn̄ia; ad
deū redit in q̄ sal⁹ aie ꝓsistit. ¶ Quart⁹
ē timor supplicij enī ⁊ spes p̄mij: borren
dū ē enī incidere in man⁹ di viuētis heb.
x. Si q̄s enī ꝓsideret q̄ ipe ē obligat⁹ sup
plicijs etnis: ⁊ puat⁹ glē padisi.et si rede
at ad deū absoluet a penis ⁊ glē restitue
tur.certe nisi sit ōino fatu⁹ festinabit ad
deū redire.esa.xxvnj. Ego dixi in dimid.
die.me.vadā ad por.inse. Dixi nō vide.
do.in ter.vi. Et sequit. Recogitabo tibi
omēs ā.me.in amaritudie aie mee. Qđ
fit in pn̄ia dū bō ad deum redit. ¶ E
Circa tercū sc; q̄ ē turba ipediēs ne pec;
cator poss̄et āte iesū. nota q̄ quadruplex
ē turba impediēs. ¶ Prima ē turba vici
or. Qui enī ē inuolutus multis malis ⁊
peccatis impedit ne ad deū redeat. ro. j.
Qui cū iusticiā dei cognouissent nō itel;
lexerūt. q̄m qui talia agunt sunt digni
morte. Sicut enī qui multas et p̄rias in
firmitates hn̄t nō de facile curant.sic qui
multa peccata. Peccata enī clamant cō
tra eū in curia celi.gen.mj. Ecce vox san.
fra.tui cla.ad me de terra. ¶ Scda ē tur
ba solicitudinū mūdanor: que suffocāt
verbū dei et omē bonū cogitatū.luc.vnj.
Aliud cecidit inter spinas ⁊ sūt exorte spi
ne suffocauerūt illud. Solicitudies mū
di recte sunt sicut spine. vt si quis in eis
fuerit inuolut⁹ nō poterit exire illesus.
Propē qđ dr ecc.xj. Fili ne in mītis sint
actus tui. ¶ Tercia ē turba ꝓsanguine;
or qui ōino salutē aie impedire conātur
ꝓpter quod dictū ē abrae. Egredere ḋ ter
ra tua ⁊ de cognatōe tua ⁊ de domo pa;
tris tui.gen.xij. Or inimici hoīs domesti
ci eius.luc.xmj. Si quis venit ad me et
nō odit pa.s.et ma.ꝛc.nō p̄t meus ē̄ disci
pul⁹. ¶ Quarta ē turba demonū. q̄ nō
dormūt sed semp ꝓsumūt animā pcōr;
ipsis peccatis.ita q̄ nō hz vires redeūdi
ad deū p omē enī peccatū qđ faciūt ꝓpe;
trari indurat aīa.et aptitudo ad deū re
deūdi paulatī ꝓsumit.iob.xmj. Qui me
ꝓmedūt nō dormiūt a multitudine eor
ꝓsumit vestimētū meū Vestimētū aīme
sunt bona naturalia.que p peccatū dua
ntur.luc.x. Qui etiā dispoliauerūt eū
et plagis īpositis abierūt. Demones au
ferūt gratuita.⁊ vulnerāt naturalia.
¶ Circa q̄rtū sc; q̄ faciūt ad dimissiō;
nē peccati ⁊ quot de causis infirmitates
⁊ pene cōtingūt nota q̄.mj.faciunt ad di;
missiōes pcī. ¶ Primū ē oratō bona q̄
habilitat ⁊ disponit ad gratiā sicut medi
cus disponit vt medicina bñ operet.greg.
Interi fac q̄cquid boni potes vt de⁹ illu;
stret cor tuū ad pn̄iaz. Unde stulti sūt il;
li qui postq̄z sunt ī peccato mortali nihil
boni facere volunt. exquo nō ꝓdest eis
ad vitā eternā.ꝓdest tn̄ eis vt de pcō ex
eāt et ad deū reuertātur. ¶ Scdm ē ele;
mosina.danie.mj. Peccata tua elemosi
nis redime. Exemplū bui⁹ habem⁹ ī cor
nelio cēturione de quo dr act.x. Elemosi
ne tue ascēderūt in memoriā in ꝓspectu
dei. Et iō ad eū missus ē petr⁹ vt a pecca
tis absolueret eū. ¶ Tercū est venia cō
cessa alteri ꝓ iniuria facta sibi.matbe.vj.
Si enī dimiseritis hoīibus peccata eorū
di.vo.pater vester celestis pcā vestra.
Quartū ē meritum et oro sanctor vt hic
ptz.q; ꝓpter fidē portātiū dimissa sunt ei
peccata.j.reg.xv. Porta q̄so peccatū me
um. Exemplū de btō aug.q̄ ꝓpter merita
et orōnes matris ꝓuersus ē.⁊ paul⁹ ꝓpt
orōez stephani cōuersus ē.vt di.august.
Propterea dr iob.v Voca si ē q̄ te audi
at et ad aliquē sanctor ꝓuertere. ¶ G
Circa aliud sc; quot de causis infirmita
tes ꝓtingūt. nota q̄ vt d.beḋ.q̄nq; ḋ cau
sis ꝓtingunt. ¶ Primo vt meritū iustis
ꝓ patientiā augeat.vt iob et thobie. Se

cūdo ad custodiā vtutis ⁊ hūilitatis.nā vtus in infrmitate pficit.ij.ad co.xij. Ne magnitudo reue.extol.me datus ē mihi stimulus carnis mee.an. sa.vt me colla. Tercio ad purgādū peccata.vt lepra marie et huic palitico. Quarto ad glaz dei vt lazaro. Quīto ad initiū pene vt herodi q̄tenus hic ppendat q̄d i futuro sequatur. Hb Circa quītū.s.quīo pec catoz sanat⁹ dēt resurgere et tollere suuz lectū et ire in domū suā.nota ta quia dz surgere p culpe fugā et de statōez.dēt tol lere lectū suū p pnie assumptōez.⁊ dz ire in domū suā p pfectū bonoz ⁊ exercitati onē. Circa primū nota q̄ peccātoz sanat⁹ q̄ttuoz dz detestari.sc pctm qō fecit. dya bolū q̄ pctm suggessit.mōm q̄ dlcābilia sua ad pctz ppetrādū obtulit. et carnē q̄ ad peccatū allexit.q̄ñ hō pass⁹ ē vnū ma gnū malū oēs q̄ fuerūt in culpa. psequit dyabolus āt ⁊ mōs et caro sunt in cul pa peccati iō merito psequēdi.ps. Cōfū dātur ⁊ reuer.q̄ vo.mi.ma. Circa scdz nota q̄ peccatoz dēt tollere lectū suū.id ē corp⁹ suū in quo prius p peccatū suuz ia cebat.ipm p disciplinā pnie macerando sz p abstinētiā cibi ⁊ potus.p disciplinas ⁊ vigilias.p pegrinatōes et infirmoruz obsequia.hebr.xj. Circūierūt in melotis. in pel.ca.p.egē.an.affl.in solit.er.in mō.⁊ i spe.⁊ in cauer. Hb Circa terciū nota q̄ peccatoz sanatus dēt ire in quadrupli cē domū pficiendo. Prima ē ecclesia ad quā dēt ire p sacramētoz perceptōez. ps. In domū dñi ibim⁹. Debz enī se mu nire sacramētis in q̄b⁹ opatur vtus pas sionis xp̄i.vt cōseruetur a malo et pfici at in bono. Scda est ꝓsciētia ppria in quā debet ire p suā frequētē discussionē lap.vnj. Intrās in domū meā ꝓquiescaz cū illa. Q̄ñ extract⁹ ē ignis in aliqua do mo.diligenter queritan remāserit ignis in aliq̄ fauilla ⁊ deinceps maioz cautela

adhibet. Sic debet pcōr facere in cuius ꝓsciētia extict⁹ ē ignis peccati Tercia ē sepulcz.iob.xxx. Scio q̄ morti trades me vbi ꝓstituta ē dom⁹ oi viuenti. Ad banc.dzire bō p iugē memoriaz et expe ctatōez.iob.xiij. Cūctis diebus q̄b⁹ nūc milito expe.do.v.immu.me. Q̄ñ homo stat ad pensionē in aliq̄ domo i q̄ modi cū dēt stare.nō curat d ea.sz multū curat de ea in q̄ sp dēt habitare. In hoc āt mū do omēs stam⁹ ad pensionē ⁊ modico tē pore. In alia aūt vita in perpetuū stabi m⁹.heb.xiij. Nō hēm⁹ hic manētez auti tatē sz futurā inq̄. Et ido modicū ē curan dū de ista ⁊ multū de alia. Quarta ē celū ad quod dz ire p desiderū et affecti onē.pbi.nj. Nostra ꝓuersatō in celis ē. Ibi enī ē pater noster.ibi sunt p̄decessoz res nostri.ibi ē omē bonū nostz. et iō ibi dēt esse cor nostz.mat.vj. Ubi ē thesau rus tu⁹ ibi ē et cor tuū. Sexto ⁊ vltimo ponit ex miraculo facto dei glorificatio. q̄ vidētes turbe miraculū factuz timue rūt.s.timore reuerētie ⁊ filiali ⁊ glorifica uerūt deū qui dedit ptātē talē hoīb⁹.i. q̄ dedit ppbetā magnū habētē ptātem ta lia faciēdi.s.sanādi hoīes in anima ⁊ i cor pore. Et sic patz sextū ⁊ ꝓsequēnter totū.

De epla sermo CIII.

Renouamini spi

ritu mētis vr̄e. Eph.iij. Apo stol⁹ in hac epla ad q̄tuor nos hortatur. Primo vt mēte renouemur nouū hominē induētes. In pn.epte. Se cūdo vt mendatiū deponam⁹ vitatē lo q̄ntes.ibi.ppt q̄ō deponētes mē.loq.vi. Tercio nos hortat ad irā p zelum in ira simplr̄ n peccātes ibi. Iracimi.⁊ no.pec. Quarto vt furtū dclinem⁹ labores ma nuū exercētes.ibi. Qui furabat iā nō fu ret. Prio g° nos hortat.vt mēte renoue mur d. Renoua.sp.mē.v.i.renoua.ñ ext

tantū vt multi faciūt in pānis et hmōi sz intus.s.spū mētis vē.intrāsitiua ē ꝓstructō.i.spū qui ē mēs vrā.vl spūsancto mētis vrē habitatore Et attēde q d.renouamī.qr qntūcunqz hō pfectus sit sp debet reputare de nouo incboare.ecc.xvnj.Cū ꝓsummauerit hō tūc incipiet.ps. Et dixi nūc cepi. Et ad cuius inuitatōem dēt esse hec renouatō.oñdit cū subdit.Et induite.quātū ad ꝓversatōem exteriorē primitatōem.nouū hoiem.i.xpm nouo mō conceptū et natuz.Ro.xnj. Induimī do.ies. xpm.Hunc induit quicūqz vtutes induit.gal.nj. qcūqz in xpo baptizati estis christū induistis.Sic mulier illa quā iobēs in apoc.vidit induta erat sole. Induite dico nouū hoiem.qui sm deū creatus ē: nō sm carnē.j.cor.xv.Primus adā de terra terrenus.scds de celo celestis. qr vtus formatiua corpis xpi fuit celestis z diuina et nō terrestris z humana Et in q dēt esse hec renouatō facta ad imaginē xpi: ostēdit cū subdit.In iusticia scilicz opis z sanctitate vitatis.i.in vera sanctitate mētis.vt sitis iusti in ope et sancti in mente Vel in iusticia qntū ad alios.et in sanctitate vitatis quantū ad vos.vt scz sitis sine simulatōe ypocrisis.leui.xix. Sancti estote quoniaz ego sctūs sum.Et nota q duplex est renouatō scilicz mentis q fit in ꝑsenti p vtutū opa.et corpis que fit in futuro i corpore resurrectōe.De prima loquitur hic apls. Itē nota q nouus hō ē xps et vetus hō dr adā Itē nous hō dicitur aīa qr de nouo creata.z vetus hō dr caro qr a veteri adā traducta. Ibi

Vbi nota q aīa dr senescere p peccatuz, p similitudinē.et hoc pz qntū ad quattuor. Primo qr sicut senū icuruat corpus.ita peccatū incuruat animā ad trena.ita q celestia nō pt respicere. Nā trena cogitat.desiderat.loquit et opat. ps. Miser factus sum et cur. s. vs. in fi. Idem

Oculos su.sta.decli.i t. Secūdo qr sicut senū debilitat visum.z qndoqz excecat.vt ptz in ysaac Sic peccatū animam Nō enī videt peccator gladiū dei sup se euaginatū nec videt dyabolū se trahentē ad furcas inferni.nec videt se nudū in omībus bonis spoliatum et vere p omnia et totalit ē cecus.ps.Oculos h.z nō vi. Et nota hic de bely de q dr q nō poterat videre lucernā dei anteqz extingueret .j.reg.nj. Sic peccator nihil clarū potest videre.sz si quid ē male fumigās illud videt. Peccator ē sicut noctua q nihil videt nisi in tenebris.iob.nj. Dilex.ma.te. qz lu. Tercō sicut senū debilitat audi tū et omēs potētias aīe organis alligatas.sic peccatū aīam et omēs potentias eius ad omē opus bonuz ligat q nec audire verba dei nec amare vera bona.nec recordari beneficioz dei. nec ire ad sancta loca.nec operari vtuosa potest. imo omia hec fastidit sicut hō satur cibū. nu. xxj.Anima nostra nauseat sup cibo isto leuissi. Quarto qr sicut sola auaricia iuuenescit in sene sic solū peccatū iuuenescit in peccatore.esa.lxv. Puer cen.ā.m. Peccator habet multa tpa in hac etate sed in sensu est valde puer. Contra qd dr.j.cor.xiij. Nolite pueri effici sensib9. sed malicia puuli estote Ab hac ergo vetustate hortat nos apls vt renouemur dicēs. Renouamī spū mētis vrē. ¶ Moraliter āt exponendo nota q renouari dēm9 sm sex spēs renouatōis q i creaturis inueniunt. Prīa renouatō fit per ignē:sicut ferz renouat ab erugie z auz z argētū p ignē ꝓbant z renouant.sic renouat hō in igne tbulatōis.sap.nj. Tāqz auz i for.zc. Tribulatō vocat ign̄s.qr sic les auro z ar.purgat.sic les vo palee icinerat z dnigt.qdā āt vident argētū z ñ sūt. z iō igne tbulatōis ñ sustinēt.hier.vj. Frustra cōflau.ꝓfla.malicie eoz ñ sūt ꝓsūpte ar-

gentum repbū vocate eos. q; dñs piecit illas. ¶Melio; pba q̄ posset fieri de argē/to fit p ignē. Sic est in hoīb⁹ q̄ optīe pro bant in tribulatōe. Eccle.ij. In igne pba tur auz & argentū. hoīes vo in camīo hu miliatōis. Job.ij. ¶Mitte manū tuā & tā/ge os eius & carnē. & tūc videbis q̄ in fa/ciem bñdicat tibi. ¶Nota hic q̄ de⁹ facit si cut aurifex & campsor q̄ aliq̄n fortiē pbat auz. s. p ignē. aliq̄n leuiē. s. ad pagonē. sic facit deus q; q̄sdam acriē pbat p multas tribulatōes vt pfectos. q̄sdaz leuiē. id ē p paucas tribulatōes vt ipfectos. ¶Se/cunda renouatō fit in Spente. q̄ cū sen ue/rit & ppt duriciē pelli non pōt se bñ vtere abstinet. xl. dieb⁹. deinde ingrediēs p ar/tuz foramē pellē veterē ibi reliq̄t ¶Ad hāc prudētiaz xp̄c nos hortat̄ math. v. Estote inq̄t pru. si. ser. ¶Debem⁹ aūt in hoc Spen tis prudentiā imitari. vt carnē nrāz p ab stinētiaz esce & potus macerātes. i artuz foramē pñie ingrediamur. q; arta ē via q̄ ducit ad vitā. math. vij. Ubi totā pellē veterē pcōz deponēte s. in nouā creatu/raz trāseam⁹. q; nisi q̄s renatus fuerit de nuo nō pōt videre regnū di. Johā. nj. Et sicut mō geniti infantes lac puritatis bi bamus sapidū plusq̄z mana ¶Dañ. q̄nto Bibite carissim & inebriami. j. ¶Petri. ij. Sicut mō geniti infantes sine do. lac. cō cu. ¶Tercia renouatō fit in aq̄la. psal. Renouabit vt aq̄le iuuētus tua Ubi di cit glo. ¶Aq̄la dū senio ḡuat vnco rostri i moderate crescēte non pōt os apire et ci bum cape. Uñ lāguescit. Ez q̄dam nata li mō collidit rostz ad petrā. & eximit on⁹ rostri quo cibū capere impediebat. & tunc re/dit ad cibū & oīa repant̄ ei vt fiat iuueīs. In q̄ dat̄ nobis exemplū vt rostz nostz id ē aspectū mētis nrē q̄ est tot⁹ incurua/tus & reflex⁹ ad tram. ita q̄ celestia ei nō sapiāt. pcutiam⁹ ad petrā xp̄m. i. ꝓsidere mus ip̄m q̄nta & q̄lia nobis dedit. & tunc

xe tali pcussione ꝓsideratōis ad patrem xp̄m accendit̄ ignis diuī amoris in nobis ps. In meditatōne mea exar. ig. Et talis ignis spūm mētis nrē renouabit. ¶Psal. Emitte spūm tuū & creabunt̄. q; ignis di/uinus est. & renouabis faciē tre. i. aīme & tūc aīma cibū suū spūalem sumet & omīa carnalia renuet. Aug. Gustato spū desi pic oīs caro. ¶Quarto renouatō fit in ceruo. ps. Sicut ceru⁹ desi. ad fon. aq̄z. Ubi di. glo. Ceru⁹ dū ḡuat senio crescēti bus pil' & cornib⁹. Spentē haurit naris⁹ q̄ hausto veneno estuat. vñ fontē ad bi/bendū ardēt̄issime desiderat. & cū mlt̄ū bi/berit pilos & cornua dpoīt. In q̄ dat̄ no/bis exēplū. q̄ dū ḡuamur pil'. i. passiōib⁹ carnis. q̄ ex carne veteri oriunt̄. & cornib⁹ id ē digitatib⁹ mōi. q̄ valō ḡuāt aīaz. & ad terrā depmūt & suis punctōib⁹ vulnerāt dbē⁹ r. spicere. Spentē in palo crucis sus/pēsuz & ei⁹ venenū. i. venenosa opp̄bria & tormēta hauire & bibere. p iugē memo riā ex e⁹ hausto in nobis vt⁹ calefactiua generabit̄. & q̄dā vt⁹ q̄ desiccabit in nobis oē desideriū carnalū & mūdanoz. et sic dsiccatis carnalib⁹ sitiemus & bibemus aquā diuīe grē salutaris. Joh vij. Si q̄s sitit ve. ad me & bi. Et tūc abrenūciabim⁹ cornib⁹ & digitatib⁹ mōi. q; si q̄s bñ cōsi/derat crucifixū. ppēdet quōz digitas mōi ē ꝓtēnēda. ¶Ad cui⁹ pus acclamatū est vt do osāna iexcelsis. nūc maledicit̄ vt seduc/tor. mat. xxvij. Hach q̄ de. t. d. ꝛc. & cui⁹ pus pternebāt vestimēta in via. ecce suis exuit̄ & sorz sup ea mittit̄. & mlta alia ꝓsi/derāt̄ i cruce. ppt̄ q̄ bonoz & digitas mōi st pemt⁹ ꝓtēnēda. p tlez et aspectū pili. i. vi cia carnalia & cornua. i. supbia & vicia spi ritualia deponūt̄. q; de cruce manat vir tus oēm morbū pcī sanās. dū tiriacā in cruce factā sumimus. que omē venenuz pcī expellit Et tūc sic renouati & i crucifi xuz trāslati incipiem⁹ habere va cornua

id ē verū hono⁹ē.q̄ ꝓsistit in possessione
vtutum Q⁹ vt di.philo. Hono⁹ est reue
rētia exhibita in testimoniū vtutis. Ho⁹
no⁹ vo mūdi est in pāno ⁊ in eqs. Hoc fi
guratu⁹ est nume.xxj. vbi dñs mādauit
q̄ q̄cunq⁹ grauaret punctōe alicuius ve⁹
nem ōberet respicere ꝑpentem eneū i pa
lo suspēsum.q̄ figurabat xp̄m. Quīta
renouatio fit in accipitre.q̄ fit singul' an⁹
nis. De qua d⁹ iob.xxxix. Nūq̄d p sapiē
tiam tuā plumescit accipit expādet alas
suas ad austrū. In quo dat nobis exem
plum.q̄ frequēter ōbem⁹ expādere alas
nostras ad auxiū.i. gr̄as ⁊ beneficia da
ta nobis a deo ōbem⁹ ad bonitatem di
referre.a q̄ omia bona ꝓcedūt. q⁹ auster
est vētus ꝓductiuus ⁊ generatiuus bo⁹
no⁹ū. Jac.j. Omē datū optimū ⁊ om.do.
pfe.desur.est. Et in talu renouatōe flat in
nos auster.i.spūsācto⁹.q̄ oēs pēnas.i. gr̄i
as renouabit.eas melio⁹ando ⁊ nouos
effectus ꝓducere faciēdo. Ps.at.xxv. Di
babēti dabit ⁊ abundabit. Quādo autē
bō gr̄as quas h⁹ ad dei bonitate⁹ nō re⁹
fert.nec de eis deo regr̄iat ꝓdit pēnas ue
teres ⁊ nō recipiet nouas. ⁊ nō renoua⁹
bitur vt accipit. Sic ꝓdidit eas lucifer q̄
d deu⁹ nō retulit bona sua ⁊c. Sexta
renouatō fit in fenice q̄ i nido suo ligna
arida ⁊ aromatica congregat. ⁊ alis luis
ignē cōcutiēs seipm ꝓburit ⁊ ex eius cine
ribus auis sue spēi ꝓcreat. In quo sig̃fi⁹
catur renouatō q̄ in resurrectōne fiet.qa
si in nido nostre carnis in quo habitā⁹
ꝓgregauerimus ligna aromatica.i. opa
lancta q̄ redolēt coā deo.in q̄bus ē acce
sus spūsancti ignis.tūc ex cineribus ill̄i.
p vtutem illo⁹ ope⁹ resurgēt gl̄osa cor
pora nostra.j.Co.xv.c. Seminat in igno
bilitate surget in gl̄a.g̃ Ad idē vadit reno
uatō q̄ fit in semībus q̄ in terra mortificā
tur ⁊ virētia resurgūt.q⁹ si in cruce pen⁹
tētie mortificauerimus mēbra nostra ⁊
mortui fuerim⁹ mō.resurgem⁹ in mag̃
gl̄a p omia felicit renouati. Philip.nj.
Saluatorē expectam⁹ do.no.ie.xp̄s q̄ re
formabit co⁹.hum.no. ꝓfigu.co⁹.cla.sue.
Et sic pat⁹ ꝓmū. Ecdo nos hortat vt
mēdaciū deponam⁹ vitatem loquentes
di. Et icut dixi q̄ nouus hō assumēdus ē
⁊ p ꝓñs vetus deponēdus.ppter qō de⁹
ponētes mēdaciū.qō ad veterē hominē
ptinet loq̄mini vitatem vnusquisq⁹ pri⁹
mo suo.i.omēs.⁊ bu⁹ rō est.quoniam su
mus inuicē membra.i. omēs sumus fra
tres et filij vnus dei et maxime cristiani
sunt membra vnius capitis hiesu xp̄i.
⁊ ideo eis maxīe phibet ne seipos ꝓmen
daciū fallāt ad inuicē. Debem⁹ aūt caue
re a mēdacio ⁊ loqui vitatem maxime p
pter tria Ps Ps Prio q⁹ mēdaciū to⁹
tam societatē humanā⁹ deuastat ⁊ mer⁹
catōes ⁊ iudicia ⁊ punitōes ⁊ p̄mia. Q⁹
ꝓmendaciū emptores decipiunt.iudices
veritatē nō possunt inq̄rere.⁊ p ꝓñs iso⁹
tes plectūt.⁊ rei euadūt. Ter vitatē aūt
fidelitas societatis humāe ꝓfuat. null⁹
decipit vitas indagat ⁊ vnicuiq⁹ ꝑm opa
sua retribuit. Prop̄t qō d⁹ puer. vnj. c.
Veritatē meditabit guttur meū ⁊ labia
mea detestabunt impū Philos. Duo⁹
bus existētib⁹ aīcis sanctū est p̄bonora
re vitatem. Dicit de saracenis q̄ sup oīa
detestant mēdaciū. Saraceni etiā mīt⁹
sunt reales in vbo Ecdo q⁹ mēdaciū
reddit hoīe⁹ odiosu⁹ do ⁊ boib⁹ Ecc.xxv
Tres spēs odiuit aīa mea.⁊ aggu⁹ val
de aīe illo⁹.paupē superbū.diuitē mēdacē
⁊ senē fatuū ⁊ insensatū. In eodē.ix. Ter⁹
ribile ē i ciuitate sua hō liguos⁹.hō liguo⁹
sus mlta mēdacia loq̄t. Tercō q⁹ medaci
us occidit aīa⁹ ⁊ sepat a do. sap.i. Os q̄
mētit occidit aīa⁹. Ecōtra vitas a morte
liberat. Johannis octauo. Cognoscetis
vitatē ⁊ veritas liberabit vos. Cōsequt
hortat nos ad iram p⁹zelum. ⁊ ne p⁹a⁹

offendam⁹ dicēs. Irascimī sup. peccatis Glo. In hac enī ira est pfectō. Unde de moyse dr exo. xxxij. q cū appinquasset ad castra ⁊ vidisset vitulū ⁊ choros ira/tusq; valō piecit de manu tabulas ⁊ cō/fregit eas. j. Mach. ij. dr de matbathia q cū vidisset iudeū īmolantē. accens⁹ est fu/ror eius sm legis zelum ⁊ trucidauit eū. Similiē phinees videns scortantē cum madianitide ingressus est lupanar et p/fodit ambos sil' virū ⁊ mulierez in locis genitalib⁹. Nume. xxv. c. Hac ira iratus fuit xp̄c q ñ facto flagello de funicul' eie/cit emētes ⁊ vendētes de tēplo. vtz iob. ij Hec vocat ira p zelum. In tali aūt ira ex cedit bō frequēt in nimis aspe rēpben/dendo ⁊ corrigēdo. Et iō subdit. Et noli te peccare modū sez in iracūdia exceden/do. qr in teīpo peccas quē ꝓturbas. et in alio quē īmoderate exaspas. Eccleſ. vnj. Nō incēdas carbones peccatoz arguēs eos. Et si ꝓtingat irasci aliqñ īmoderate tñ sol nō occidat sup iracundiaz vestraz id est cito deponatis. Geñ. xlix. Maledi ctus furor eorū q ꝓtinax. ⁊ indignatō eo rum q dura. Ul'aliē vt dicam⁹ q hic p/hibet aplūs ne in ira offendam⁹ dī. Irasci mini ⁊ nolite peccare. Q.d. Int⁹ toleres qō vitari nō pōt. Ez de ira nō veniatis in actū peccādi. Si ergo surgit mot⁹ ani mi q iam ꝓpter penā peccati nō ē ī pote/state nostra saltē ei nō ꝓsentiat ratō. per/mittit q̄dez aplūs irasci qō est hū ana tēp tatō sez phibet irā ad effectū ducere i quo est pctūm ⁊ mai⁹ ē pctūm si sol sup iracū/diam occidat. i. si diu teneat. Et hoc ē qō dr. j. Cor. j. Tēptatō vos nō appbendat nisi hūana. Et q sic tenet irā cor dyabolo apit ⁊ dat ei locū intrādi ad se ⁊ secū ha/bitādi. Nolite ergo locū dare dyabolo in ira manēdo. Et sic ptz q ad irā p zeluz nos bortat ⁊ ne in ira peccem⁹ debortat. Et sic ptz scōm ⁊ terciū ꝛc. ¶ Quarto nos

bortat vt furtū nō faciam⁹ sz labore manuum exerceam⁹ dī. Qui furabat iā nō furet q̄licunqz genere rapine. Exodi. xx. Nō furtum facies. ¶ Magis aūt laboret opando māib⁹ suis. Et q opa faciet. ma/la lucra. certe nō. sz qō bonū ⁊ iustum est opet. Sicut ipe paul⁹ faciebat. ij. the. nj. Nō inquieti fuim⁹ apud vos nec gratis panē māducauim⁹ ab aliq̄ sz in labore ⁊ fatigatōe die ac nocte opantes ne quēq; vestrū grauarem⁹. Act. xx. Scitis quōz ad ea q opus michi erāt ⁊ bis q mecū sūt mīstrauerūt manus iste. Et ad quē finez ōbem⁹ laborare. certe vt habeam⁹ vnd tribuam⁹ scz sustētatōz necessitatē patē/ti. Et ideo si patimur necessitatem. ꝑmo nosipos sustētare ōbem⁹. deīd paupes Lu. xiij. Noli vocare vicinos diuites ⁊ cognatos tuos ne ⁊ ipi te reinuitent. Sz voca paupes. debiles cecos ⁊ claudos. Tria ex supradictis patēt Primo de quo faciēda est elymosina. qr de iusto acqsito Tho. mj. Ex tua substātia fac elymosinā Secūdo cui faciēda est qr indigenti. Ter cio qō sit dandū. qr qō subleuet necessita tem non qō ꝓuocet ad libidinē. Genes. xvnj. Ponam bucellā pānis ⁊ ꝓfortetur cor vestrū. Hic cadit exemplū de illo cal/cifice de quo dī. Grego. in dyalogo q oī die sabbati totū lucrū septimane dabat paupibus apud sanctū petrū rome exce pto victu quotidiano. ⁊ qōdam magnū palatium mire pulcritudinis ꝓstruebat ei omī die sabbati vt reuelabat q̄dam q rapt⁹ fuit ad aliuz mundū ¶ In fine no ta q a furto cauere debem⁹ ꝓpter duo. ¶ A ¶ Prīo ꝓpter piculū psone ⁊ vi/tupium. Qui ei furtis assuescit vix vnq̄z euadit qui capiat ⁊ suspendat. ⁊ sic vitu/pat totam ꝓgeniem suam. ¶ Secdo pro pter periculum anime. quia furtuz et ra/pina est pessimū peccatuz. de quo homo vix vnq̄z erit nisi in morte. quia nimis est

duruz reddere aliena. De alijs peccatis põt hõ absolui p solã ꝓritõez. sz de illo ñ nisi restituat. Restitutõ aũt ꝛ maxĩe furtoruz vel nunqz fit. vel pessime fit. Hec9 est de vsuris qz hoĩes sunt curiales ĩ re accipiẽdo. Si aũt totũ reaccipent. nũqm vsure redderent. Hic cadit exemplũ illi9 demoniace q̃ fuit interrogata a qb9 peccatis hoĩes magis difficulter recedũt. q̃ rñdit duo esse. s. infidelitas ꝛ alienũ non reddere. Et sic ptz q̃rtum ꝛ ꝓsequent̃ totum de ep̃la

Domica. xx. de euangelio

Sermo CIIII.

Simile est regnuz celoy homi regi q̃ fecit nu. fi. s. Math. xxij

Propt̃ duo xp̃c in p̃dicatõib9 suis pabolis frequẽt ꝛ libẽt vtebat. Pro ppter ꝓpli facilẽ instructõez. Qz vt di. phil. nichil possum9 intelligere sine fantasmate. i. sine imaginatõe sẽsibiliuz rey vt. s. in aliq̃ sensibili speculemur qđ dz. ꝛ ppterea vt ipe di. ij. phisi. q̃ caret vno sensu carz vna scia. sicut cec9 non hz sciam de coloribus Et iõ ppls audiẽs xp̃m p̃dicantẽ. ꝛ exẽpla ꝛ pabolas ꝓponẽtem facilius intelligebat. Ecdo qz in talibus pabolis xp̃c occulte tangebat iudeos. et oñdebat q ꝓpter malicĩa eoy p̃ditõ eoy appropinq̃bat. ꝛ ipi expectabãt salutẽ. hec ãt si dixissz eis palã exarsissent magis in eũ ꝛ accelerassent occidere. Et hoc ptz ĩmltis locis. qz q̃n ipi intelligebãt pabolam ꝓpra se dictã. volebãt eũ appbendere. vtz in pabola de locatõe vinee agricol. mat. xxj. i hoc ergo euãgelio xp̃c q̃ndã pabolã loquit̃ in q̃ oñdit quõ iudi erãt ejciendi ꝛ gẽtes introducẽde. In q̃ q̃dez euãgelio q̃ttuor ꝓtinent̃. Primũ est clemẽtia diuine caritatis in nuptiay celebratõe ꝛ nũcioy multiplici missiõe. In p̃n. euangelij

Ecdm est negligẽtia humane salutis. q̃ ꝓtendit̃ in negocioy mdi mltifaria actõne ibi. Illi ãt ne. ꝛ abi. ali. in vill. suã. Tercium est iusticia diuine eqtatis. in indeoy repbatõe ꝛ gentiũ vocatõe ibi. Rex aũt cũ au. ira. ẽ. Quartũ est sentẽtia rõnabil' severitatis in maloy xp̃ianoy. p non habentẽ vestẽ nuptialẽ significatoriũ. finali ꝓdemnatõe ibi. Intrauit ãt rex vt v. dis.

Pdõ ergo ponit̃ clemẽtia diuine caritatis in nuptiay celebratõe. Ubi nota q̃ totũ hoc euangeliũ mistice est exponendum. qz totũ est in pabolis. Et attẽde q̃a vt dicit glo. de invitatis ad nuptias solũ matheus narrat. Aliud sil'e apte dicit lucas. sz de cena. i. de eterno ꝓuiuio. de qua nemo ingress9 repellit̃ sicut de p̃nti eccle sia. Un̄ p̃m glo. lucas agit de statu eccle triũphantis. ꝛ iõ vocat eã cenã. Mathe9 vo de statu eccle militãtis. Per has ergo nuptias intelligunt̃ ad lrãm nuptie sacramentales. in q̃bus deus cũ hũana natura matrimoniũ ꝓiunxit dum fact9 est hõ ꝛ eam sibi in spõsam accepit. Possũt etiã intelligi nuptie spũales. in q̃bus aĩa deo p fidem copulat̃. Osee. ij. Spõsabo te mihi in fide Dicit ergo. Sil'e factum ẽ regniũ celoy. i. eccl'a p̃sens ꝛ militans que dz regniũ celoy ppter quattuoz.

Pdõ qz sicut deus habitat in celo p gloriam ita habitat in eccl'a p grãm. Mat. xxviij. Ecce ego vobiscũ s. om. di. v. a. c. se.

Ecdo qz sicut celũ est eleuatũ a terra ita eccl'a iustoy p ꝓpũctuz mdanoy. phil. nj. Nostra ꝓuersatõ in cel'ẽ Terco qz sicut in celo sunt q̃dam corpa magis ꝛ minus clara ꝛ vnũ illumĩat aliud. ita in eccle sia iustoy vn9 est maioris meriti q̃z ali9. ꝛ vn9 illũinat aliũ ꝛ q̃daz sunt illũiantes ꝛ q̃dã illũiati ꝛ q̃dam magis lucẽt ꝛ q̃dam min9. Dan. xij. Qui docti fuerũt ful. q̃. s. fir. Ecce min9 lucẽtes. Et q̃ ad iustici. eru. mlt̃. q̃. stel. in ꝑpe. eterni. Ecce magz lucẽt: s

Quarto q2 sicut omīs vīus corpal' pce/
dit a deo in hec īferiora p celū ⁊ corpa ce
lestia ita omīs virt⁹ diuīa pcedit a dō p
eccl'am iustoꝝ in omēs homīes. Jō xp̄s
dicit eis math.v. Uos estis lux mūdi. Et
Joh.xx. Accipite spūm sāctum q̄ꝝ r.p. re.
eis. Hec ergo eccl'a iustoꝝ sīlis est hom
regi.i. negociū ecclesie sīlē est tali negocio
qđ fuit vel esse potuit. Sīlis est ergo boī
regi.i. patri q̄ hic nomīatur homo ab bu
mānitate ⁊ caritate sicut aliquādo dr leo
a ferocitate punitōis aliquādo ouis et a/
gnus a māsuetudīe ⁊ patīa. Ex mag̃ enī
caritate pcessit q⁹ de⁹ pater fecit tl'es nu/
ptias filio suo. i. ipm boīem fieri ꝓstituit
⁊ ei eccl'am sicut spōsam copulauit Ider
incarnatōis ergo misteriū ei sāctaꝝ eccle
siam copulauit ī vtero v̄ginali. Gregor.
Tūc āt deus pater deo filio nuptias fecit
q̄n hūc in vtero virgīs humane nāe cō/
iūxit. Sed q2 ex duab⁹ pson̄is fieri solet
nuptiarū coniunctō. absit hoc ab intelle
ctibus nostris vt pson̄am redemptoris
nostri ex duab⁹ pson̄is credam⁹ esse vni
tam. Ex duabus q̄ppe atqꝝ in duab⁹ hūc
naturis exīstere dicim⁹. sed ex duabus p
son̄is credere cōpositū vt nephas vtā⁹.
Securius ergo dici pōt. q⁹ in hoc rex pa/
ter filio suo nuptias fecit. quōꝝ ei p īcar/
natōis misterū sāctam eccl'am sociauit.
Uter⁹ aūt genitricis virgīs hui⁹ sponsi
thalamus fuit. ¶ Id ¶ Ubi nota q⁹ in/
carnatō filij dei assimilatur matrimonio
q̄ntum ad septē. ¶ Primo ppt̄ ꝓsensuꝝ
q̄ req̄rit̄ in matrimonio q̄ similit̄ fuit ibi.
Uñ nisi beata virgo q̄ gerebat pson̄ā to
tius humāi generis cōsensisset di. Ec. an.
do ꝛc. filius dei nō fuisset incarnat⁹. Se
cundo ppter maximū amorē. q̄ est in ma
trimonio. q2 sicut bō relīquit prēm ⁊ ma
trem. patriam ⁊ parēres. ⁊ adhert̄ vxori
vel marito. sic filius dei descēdit de celo
in terrā. ⁊ in laborib⁹ plīmis cū spōsa sua
diu vixit ⁊ tādem p ea redimēda mortu/
us est in cruce Hiere.xij. Reliqui domū
meam ⁊ dimisi hereditatē meam dōi di
lectam aīam meā in manus īmicorū ei⁹
Uñ amor filij dei ad humanā naturam
omnem aliū amorem excellit. ¶ Tercio
q2 sicut vxor maximū ⁊ vltimū honorem
ꝓsequit̄ in matrimonio. sic humana na/
tura in vniōe ⁊ īcarnatōe filij dei. q̄a tūc
summe exaltata fuit. Que. n. maior po/
test esse exaltatō q̄ꝝ q⁹ homo sit deus. Et
ꝓpterea extūc angeli recusauerūt ab ho/
mīnibus adorari. vtꝝ apoca.xxij. q2 āgelus
iohānī volēti se adorari ait. Uide ne fe/
ceris. ¶ Quarto q2 sicut duo ꝓueniunt
ad vnū hominē generādum. q̄ erūt duo
ī carne vna scꝝ generanda. sic ad genera
tōem spūalem filioꝝ dei cōuenīūt crist⁹
⁊ eccl'a. ⁊ p baptismū in vtero eccl'e fit tal'
generatō. ⁊ ideo baptisat⁹ extūc dr xp̄ia/
nus. i. filius xp̄i ⁊ ecclesie. q2 baptizati cri
stus est pater ⁊ eccl'a est mater. ¶ Quin
to sicut spōsus donat spōse multa dona
ria. sic de⁹ postquā assumpsit humanaꝝ
naturā maxima donaria sibi donauit. ij.
Ide. i. Ider quē maxima ⁊ p̄ciosa nobis
ꝓmissa dōauit. ¶ Sexto q2 sicut nullus
pōt ad vitam nature venire nisi p marē
⁊ feminā generet̄ ⁊ nascat̄. sic nullus pōt
venire ad vitā gratie nisi p baptismū in
xp̄o ⁊ eccl'a renascat̄. Joh. nj. Nisi q̄s r.f.
de. ꝛc. ¶ Septīo q2 sicut vxor inseparabilit̄
adheret viro. nec vnq̄ꝝ ab eo separi dēbet
sic filius dei ab hūana nāa nūq̄m fuit se/
paratus. nec in vita nec īmorte. Ad has
nuptias id est ad fidem incarnatōnis fi/
lij. iudei fuerunt p2incipaliter inuitati. q2
de hoc eius p2omissio facta est. Geneſis
vicesimosecundo. In semine tuo benedi
centur omnes gentes. Et ad ipsos p2o
phete missi sunt. vt per fidem venirent
credendo. Et hoc est. Nisit seruos suos
scilicet p2ophetas ⁊ nūcios incarnatōis

vocare inuitatos scz iudeos. qbꝰ hoc in patriarchis ꝓmiserat vt dictū est. Crisо. Inuitati sunt hoies a tpe abrae cui icarnatō xpi est ꝓmissa ⁊ nolebāt venire scz credēdo. qꝛ nō crediderunt q xp̄c esset filius di. Iterū misit alios suos. s. apostolos ⁊ discipulos q̄s misit vt di. Crisꝰ. cum eis dixit mat. x. In viā gentiū ne abieritis. sz ite potius ad oues q̄ pierūt do. is. d. Ecce prandiū meū parau. i. introitū regni in fiō incarnatōis vt di. glo. Thauri m. ⁊ a. occi. sunt. Grego. Per thauros āt prēs ve. te. figurant q ex ꝓmissione legis ūmicos suos cornu vtutis corpee feriebant. Altilia vo saginata dicimꝰ ab eo qō est alere. vñ altilia quasi alita vocamꝰ. per altilia ergo patres no. te. figurant q duz ḡtiam pinguedis iterne dilectis ꝓcipiunt a terrenis ōsiōrijs ad sublimia contemplatōis sue pēna subleuant. Tha. ergo m. ⁊ al. oc. sunt. Q. d. Patres ve. te. ꝓtestati sunt hāc fidem ⁊ in ea mortui sūt Similiť altilia. i. apli ⁊ patres no. tes. q̄s ego ad mēsam meaz alui ⁊ impinguaui pinguedie grārum spūssancti. hāc fidē ꝓtestant ⁊ in ea ⁊ ꝓ ea mortui ⁊ occisi sunt ⁊ omīa parata sunt q̄ ad hāc fidez faciūt. venite ad nuptias. i. banc incarnatōnez ⁊ morte filij di credite ⁊ opiꝰ dignis ad ip̄az accedite. q̄a parata sunt ôia que ad hoc faciūt. Nā parate sunt medicine cōtra omnē morbū vt nullus ꝓ impotētiaz nō accedat. He nuptie publice ꝓdicant vt nullus ꝓ ignorātiam se excuset. Unō spūssanctus in magna copia in linguis igneis est donatꝰ. vt nullꝰ frigiditate pigrescat. Caritas di in cordibꝰ nris feruentissime est diffusa q̄ omīa facit leuia vt nullus ꝓpter difficultatē lentescat. Diyaboлus est in inferno religatꝰ ⁊ vtus peccati est diminuta. vt nullus ꝓpter impugnatōem tremescat. Celū est aptum ⁊ locus ē paratus vt nullus ꝓptez impossibilitatem diffidat. Indulgētie dant ⁊ pcā relaxantur vt nullꝰ ꝓpter onꝰ ōbitoꝝ subsistat Recte oīa sunt ꝑata vt ad has nuptias venire ōbeamus. Et sic patz ꝑmum ¶ Ecōo ponit negligētia humāe salutis q̄ ꝓtēdit in negocio ex mōi multifaria actōe qꝛ ad istas nuptias venire neglexerunt. sz abierūt. alius in villā suā. aliꝰ vo ad negociatōnem suā ꝛc ¶ Q ¶ Ubi nota q̄ ꝑut hic apparet q̄druplici ō causa ūuitati ad istas nuptias venire ꝓtēnunt ¶ Pri ma est ōfectus cognitōis. ad qō pertinz id qō dicit. Nolebāt venire. s. p fidez bas nuptias cognoscere. qꝛ enī intellectus p bonū cognitū mouet volūtatem. ⁊ volūtas mota a bono cognito mouet ceta mēbra ad opandum. inō est qō q̄dam non cognoscūt bonū. iō nō ꝓgunt ad illō. Et iō isti nolebāt venire. q̄a non cognoscebant. Cognoscere aūt nolebāt qꝛ nolebāt intellectū suū humiliare ad credendū ea q̄ ꝓ ratōnes naturales ꝓbari nō possūt. Cōtra qō di. aplus. ij. Coꝛ. x. In captiuitatem redigētes omnē humanuz intellectum in obsequm xp̄i ¶ Secda ē ōfectus amoris veri boni. ad qō ptinet illud. Isti aūt neglexerūt. Causat aūt hec negligentia ex pauco amoꝛe veri boni. Non enī amant vera bona. s. vtutes q̄ sunt ꝓpria ⁊ vera bona homīs q̄ solum faciūt hominem bonū ⁊ cum ipo ꝑpetuo ꝑseuerant ⁊ ad vitam eternam ꝑducunt. ꝓtemnūt etiam celū ⁊ celestia. ps. ꝓ nichilo habuerunt terrā ōsiōrabilem. Hec aūt negligētia apparet multū reprehensibilis ex trib⁹. Rō Pdrio qꝛ ꝓ salute hūana mirabilia sit facta. Nā deus factus est hō ⁊ mortuus et thauri ⁊ altilia. i. patres ve te. ⁊ no ui testa. occisi sunt vt homo ꝓueniat ad salutem. ⁊ homo nihil curat ⁊ nihil vult opari vt hāc salutem ꝓsequat. ¶ Secdo qꝛ in hoc tpe ḡtie oīa sunt ꝑata vt dictuz est. non sic aūt fuit in ve. te. Et iō nichil

aliud restat nisi vt manꝰ lauemꝰ ab operibus mortuis :ab omī inqnamēto nos mūdātes.ꝓpterea isti qui vndecima hora.i.vltima mūdi etate.scz tpe grē in quo nos sumꝰ negligētes et ocioſi fuerīt īuenti a patrefamilias multū sunt reprehensi Quid inqt hic statis tota die ocioſi ite et vos in vineā meā.mat.xx. Exemplum de ficulnea que tribus ānis nō fecit fructū.scz tpe legis nature.tpe legis scripte. et tpe legis gratie. Et iō dñs mādauit eaz abscidi.luc.xiij. Tercō ex bonitate ⁊ ꝑpetuitate bonoꝝ nuptiaꝝ istaꝝ de q̄bus dr.j.cor.ij. Oculus nō vidit nec au.audi. nec in c.h.as.q̄ ꝑpa.de.his q̄ di.il. Tercia causa ē nimiꝰ amor boni transitorij. nimis enī amāt bona transitoria .scz honores dñia et diuicias. Et hoc est Et abierūt.alius in villā su.p quā dñatio et honor intelligīt.alius vo ad negociatōnez suā.p quā diuicie acquirūtur. Plus .n. amant numū q̄z deū.plus mundū q̄z celū.plus corpus q̄z animā.plꝰ amicos q̄z sanctos.plus possessiones q̄z vtutes.plꝰ laudē hoīm q̄z gloriā dei.iob.xij. Dilexerūt gl'am hoīm magis q̄z dei. Quarta causa ē appetitus alieni mali. et hoc est. Reliq̄ vero tenuerūt ser.eius.⁊ ꝓtu. aff. occi. Tales hoīes sunt dyabolici peiores omībus suprādictis. qui detrabūt et psequūtur seruos dei p̄dicātes vitatem et corrigētes vicia et ad regnū dei vocātes nec se patiunt argui de malis suis. Exo. nj. Qui te ꝓstituit iudicē sup nos.amos. v. Odio habuerūt corripientē in porta. loquētē pfecte aboīati sunt. Ad hām tales fuerūt iudei qui ex magna prauitate xp̄m occiderūt.et eius aplos ⁊ nūcios q̄ veritatē predicabant et eoꝝ vicia arguebant psecuti sunt. Mā stephanū lapidauerūt. iacobū decollauerūt. petrū incarcerauerūt. paulū lapidauerūt et virgis ceciderūt et ceteros aplos ꝓtumelijs affectos de suis finibus eiecerūt.mat.xxnj Hierusalē hierusalez que occidis ꝓphetas et lapidas eos q̄ ad te missi sunt.act. vij. Quē ꝓphetaꝝ nō pſecuti sunt patres vestri ⁊ occiderūt.eos qui d̄ aduentu iusti p̄nunciabāt. Et sic patet scō̄m. Tercio ponitur iusticia diuine equitatis i iudeorū reprobatōe et punitōe et gentiuz vocatōne.et hoc est. Rex aūt cū audisset scz vocē sanguis seruoꝝ suoꝝ.gen.mj. Ecce vox san.frat.tui abel clamat ad me de ter.apo.vj. Vidi subtus altare dei aīas interfectoꝝ.et cla.vo.ma.di.vsqueq̄ dñe nō vin.san no. Iratus ē. Irasci dr de⁹ per effectū q̄n ad modum irati se bēt. Hiero. Q̄n inuitabat ad nuptias et agebat opera pietatis ⁊ caritatis bois nomē appoꝛtur.nūc aūt quādo ad vltōez venit hō silet et rex tantū dr. Sequit. Et missis exercitib⁹ suis pdidit homicidas istos ⁊ ciuitatē istoꝝ succēdit.hiero. Per hos exercitus romanos intelligimus sub duce.tyto ⁊ vespasiano.qui occiſ iudee populis prevaricatricē incenderūt ciuitatē Chriſ. Romanꝰ aūt exercitus dr exercitꝰ dei.q̄ dñi ē ter.⁊ ple.eius. Nec etiā veīsent romani hierusalē nisi dñs eos excitasset gre. Vel angeloꝝ agmīa sunt exercitus regis nostri. Missis ergo exercitib⁹ extīrisse homicidas dr.q̄ in hom̄ibus oē iudiciū p āgelos exercet. Homicidas ergo pdit.q̄ psequētes interimit.ciuitates eoꝝ igni succendit. q̄ istoꝝ nō solum aīe.sed et caro in qua habitauerūt etne gehēne flama cruciat. Reprobatis ergo iudeis.deinceps gentiū vocatō innuit. Un̄ subdit. Tunc ait rex ser.su. orig. scz aplis aut āgelis.qui p̄positi erāt in vocatōez gentiū Nupcie quidē pate sunt Remigꝰ.i.omē sacramentū hūane dispēsatōnis iā pactū atqz ꝓpletū ē. Sed q̄ inuitati erāt scz iudi q̄ p̄ncipaliꝰ ad hoc īuitati fuerūt.nō digni fuerūt q̄ iusticiaz dei

ignorãtes ⁊ suã statuere volentes indi⁊ gnos se iudicauerũt eterne vite. Repba to ergo iudayco ꝓlo ad bas nuptias gẽ tilis ꝓlis ẽ susceptus. Unde sequit. Ite er go ad exitꝰ viaꝝ ⁊ quoscũqꝫ inueneritis vocate ad nuptias. biero. Gentiũ ꝓlus nõ erat in vijs. sed ĩ exitꝫ viaꝝ qꝝ diuer sos errores bẽbãt in quibꝰ ⁊ et ꝑ quos a via fidei et vtutũ exitur. crisꝰ. Uel vie sũt omẽs ꝓfessiones huiꝰ mõi. vtpote phie milicie et hmõi. Jubet ergo ire ad exitus viaꝝ. i. ad ipas vias. vt cuiꝰ cunqꝫ ꝓditõ nis hõines vocẽt ad fidẽ. qꝝ nõ ẽ deꝰ ꝓso⁊ naꝝ acceptor. Addit. Sicut castitas est via q̃ ducit ad deuꝫ. ita fornicatõ ẽ via q̃ ducit ad dyabolũ. et sic de aliꝭ virtutibꝰ et vicijs. Jubet ergo vt cuiꝰ cunqꝫ ꝓuer⁊ satõis hoies inuitẽt ad fidẽ. Et boc ẽ qõ sequit. Et egressi serui eius in vias ꝓgre gauerũt oẽs q̃s inuenerũt bonos et ma⁊ los. Orige. Egredientes serui siue de iu⁊ dea et bierusalẽ apli xp̃i siue ab interior b⁹ ãgeli sancti et vemẽtes ad vias diuer⁊ sas diuersoꝝ moꝝ. ꝓgregauerũt q̃scũqꝫ inuenerũt ⁊ ꝓgregat ũt vsqꝫ ad finẽ mũ⁊ di et nõ curãt vtꝝ aliqñ a ñ vocatõꝫ ma⁊ li fuerũt an boni. Bonos aũt hic intelige⁊ re simplr ꝓcenit bũliores ⁊ rectores ex eis q̃ veniebãt ad cultũ dei. Quibꝰ ꝓuer⁊ ebat qõ aplis ait ad ro. ij. Cũ gentes q̃ le gẽ nõ habẽt naturalit ea q̃ legis sunt faci unt ipi sibi sunt lex. biero. Int ipos gẽti⁊ les ẽ diuersitas infinita cũ alios sciamꝰ ꝑcliniores ee ad vicia. alios ad boẽstatem moꝝ virtutuꝫqꝫ deditos. Sequit. Et im plet e sunt nuptie discumbẽtiũ ⁊ credide runt q̃tq̃t erãt ꝑordinati ad fidẽ. ¶ G Nota peccatores q̃ ad bas nuptias vo⁊ cati venire ꝓtẽnunt a tbꝰ exercitibꝰ ꝓdẽ nant. Primꝰ ẽ exercitꝰ vicioꝝ qꝝ exq̃ bõ nõ vult vtutes induere et venire ad nu⁊ ptias sed in peccato manet de necessita⁊ te exercitũ magnuꝫ vicõꝝ incurrit a q̃bꝰ

ꝓdit. Cuiꝰ rõ est duplex. Pria ẽ magnuꝫ pondus peccati qõ trahit aiaꝫ ad ꝓfun⁊ duꝫ peccatoꝝ. gre. Peccatũ qo ꝑ ꝓmaꝫ nõ delet moꝝ suo põdere ad aliud trahit Secda ẽ indefensio peccatoꝝ. sumꝰ enĩ in durissimo prelio spũali. cuiꝰ plus arma nõ sũt carnalia sꝫ spũalia scꝫ vtutes ⁊ do na. ij. cor. x. Peccatoꝝ ãt ꝑ peccatuꝫ ligat a dyabolo. Prouer. v. Funibꝰ pec. suo⁊ rũ q̃sq̃ ꝓstringit. Et exuit oibus armis spũalibꝰ. luc. x. Qui etiã despoliauerunt eũ. Ui q̃s aũt nudus ⁊ ligatus staret in durissimo prelio necessario ꝓtinuo vul⁊ neraret vsqꝫ ad mortẽ. sic accidit petõri. Secds ẽ exercitus demonũ qui peccato⁊ rẽ ingrediunt. et in aĩma et in coꝝpe euꝫ pdunt. Uñ ille demõ quẽ xp̃s expulit ĩ terrogatus ab eo qõ esset ei nomẽ r ñdit legio. quoniã multi sumꝰ vtꝫ luc. viij. In eodẽ. xj. Tunc vadit et assumit septẽ ali⁊ os spũs neq. se. ⁊ ingress. bĩ. ibi. Uñ de ma gdalena dr q̃ xp̃c expulit ab ea septeꝫ de⁊ mones. vtꝫ in eod. vij. Ille exercitus for⁊ tis ẽ viribꝰ et exptus i bello. iob. xli. Nõ ẽ ptas sup terrã q̃ ei valeat ꝓpari. Qui nũq̃ dormit. ꝫ sp pugnat donec aiaꝫ ad carcerẽ iferni ducat lu. xix. Uemẽt ĩumici t. et circũdabũt te vallo ⁊ coãgustabũt te vndiqꝫ et ad terrã pternẽt te Terciꝰ ẽ exercitꝰ ꝓsanguineoꝝ ⁊ negotioꝝ mũdi Peccatoꝝ enĩ imergit ẽ in negotijs mõi ⁊ ꝓsanguineoꝝ ⁊ aĩcoꝝ que ota pugnant valde ꝓ salutẽ aĩe. ꝓpterea dr. ecc. xj. Fili ne in multis sint actꝰ tui. apoc. xviij. Exi te de illa pl̃e meꝰ. ⁊ ptcipes ne sitis deli⁊ ciaꝝ eius. Qr vt dr. j. iob ã. v. Totus mũ⁊ in ma. po. est Et iõ q̃ tetigerit picẽ. i. mun dũ coĩquinabit ab ea. Eccl. xij. Isti sunt tres illi q̃nq̃genarij cũ q̃nq̃ginta suis. q̃ venerũt ad capiendũ belyã sup q̃ꝝ duos rogauit belyas ignẽ de celo descẽde. et eos ꝓsumere nã exercitũ vicõꝝ ⁊ dẽonuꝫ dẽmꝰ rogare vt ds destruat ⁊ repellat a

nobis. Et sic p3 terciū. ¶ Quarto ponit sentēta rōnabilis seueritatis in malozū xp̄iāoz ꝓdēnatōe p nō hūtē vestē nuptiālē designatoz. Et hoc ē. Intrauit āt rex vt vi. dis. i. vt vidēri facerz. dan. vij Judi. s. z li. ⁊c. i. ꝓscie singlōz. cris. ñ q2 alicubi ipe nō ē. sz vbi vult p iudiciuz aspicere ibi dz pñs. vbi āt nō vult absens vidz. Dies āt aspectōis dz dies iudicij qñ visitaturus ē xp̄ianos. q̄ sup mensaz scripturaz accūbūt. Uel vt videret. i. approbaret dignos et iudicaret indignos. Orig. Quoniā āt bonos et malos optuit vocari. nō āt vt mali pmanerēt mali. sz vt deponerēt vestimēta ꝓria nuptijs. et induerēt nuptialia vestimēta. i. viscera benignitatis ⁊ miserico2die. iō rex ingredit vt videat discūbētes pt9 q̄m eis apponit prandiū vt retineat hūtes nuptialia vestimēta atqz delectet. ꝓdēnat āt ꝓrios. Ūñ origē. Ingrediēs āt inuenit q̄ndā q̄ nō mutauerat p2ios mozes. Et hoc ē. Et vi. ibi. bo. n. ve. vel. nup. Singularit āt di. q2 vni9 generis sunt oēs q seruāt malicīā post fidez: quā habuerūt āte fidē. greg. Quid autē dēm9 intelligere p vestē nuptialē nisi caritatē. q2 hāc in se dñs habuit dū ad sociande sibi eccie nuptias veniret. Dicit āt caritas vestis nupcialis. q2 nuptie xp̄i et eccie spēaliter caritatē req2unt. sicut. n. matimonia fieri solēt ad aīcicias acq̄rēdas. vel augēdas. sic matrimoniū filij dei īncarnatōe ꝓtractū factū ē ad dilectōz dei et boīs augendā. Filius. n. dei factus est in incarnatōe amabilis nimis. Bern. loquēs de filio dei incarnato. Nō hoc loco inq̄t p̄dicat magnus dñs sz puul9 dom̄in9 amabil' nimis. ¶ Paruul9 vtiqz q2 natus ē nobis. q̄ p̄us erat pater fact9 est frat. ⁊ q̄ p̄us erat deus fact9 ē soci9. ipse ē tā in nobis oē amabile. ¶ Intrat ergo ad nuptias. sed sine veste nupciali qui in ecclesia fidē hz sz nō caritatē qui a dño corripit. Et hocē. Et ait illi. Amice q̄. huc. nō ha. ve. nup. hiero. Amicū vocat q2 invitatus ē ad nuptias. q̄si sit amic9 p fidē arguit āt impudētie q̄ veste sordida mūdicia polluerit nuptiales. Orig. Et q̄niaz q̄ peccat et nō induit dñm iesum xp̄m nō hz excusatōez aliquā. Et ideo sequit At iste obmutuit. hiero. In tpe enī illo ñ erit negandi facultas. cū oēs āgeli ⁊ mūdus ipe testes sint peccatoz. gre. Omne negociū excusatōis cessat quippe. q̄a ille foris increpat qui testis ꝓscie intus aīaz accusat. hiere. xix. Ego sum iudex ⁊ testis. d. dñs. Notandū āt q̄ āmiratiue dñs loquit cū d. Amice q̄. huc intra. Dui9 āt āmiratōis tres possunt esse cause ¶ Prima ē q2 xp̄s ita care hāc vestē emit. et tot ⁊ tāta p ea sustinuit. et eā gratis homī baptizato ꝓtulit. ⁊ ipe p nihilo eā dedit q̄nqz p vno denario. Alie vestes fiūt de pilis aīaliū vel de cozticib9 herbarū puta de lino. de viscerib9 vermiū puta d̄ serico. Huic āt vesti xp̄s materiā mīstrauit de visceribus suis. q̄ñ cū lateris sui aptione amozem suū nobis oñdit. Bern. Clauis pentrans. clauis reserās factus ē mihi vt videā voluntatez dn̄i p3 arcbaniū cozdis p foramen cozpis. ¶ Secūda ē q2 hec vestis summe sup omīa placz deo Unde xp̄s elegit moz sz vestem incōsutilē q̄ erat figura h9 vestis nullo mō diuidi pmisit. et poti9 voluit moz q̄z diuidet ⁊ peccatoz p nihilo hz eā ⁊ frequent diuidere et p̄jcere nō curat. aug. Tunicā homīs tā iudicati in cruce pendentis. carnifices pilati nō sūt ausi ꝓscindere. et tu niteris caritatē dei siue caritatē que dz est separare. Tercia q2 hec vestis sup oīa valz ⁊ sup oīa ē vtil' hūti. hec enī opit multitudinē peccatoz. puer. x. Universa delicta opit caritas. Et facit boīnē filiū dei. et in deo manere. j. io. mj Qui manz in caritate in deo ma. ⁊c. Facit etiā hominem

dignū nuptijs regis eterni et sine ea nul/
lus ꝑt intrare. Si enī nō licebat intrare
aulā assuetīdutos sacco. mlto magis aulā
celestis regis. Moraliter aūt ad edifica
tōes nostrā nota q̄ p istū boīes nō habē/
tē vestē nuptialē intelligit oīs malus cri
stian⁹ q̄ habet fidē sed nō opa caritatis.
de quo tria dicunt. Primo ei⁹ ficta amici
cia demōstrat ibi. Amice. Secdo ei⁹ ꝑsū/
ptio reꝑhendit. ibi. quō huc intr. Tercio
eius pena subiungit. ibi. Ligatis ma. ⁊ p.
Dicit ergo Amice quō huc intrasti. p q̄
tāta feci. tanta dixi. tanta sustinui. feci cre
aturas. dixi scripturas. sustinui penas. fe
ci mirabilia docui vtilia. sustinui crude/
lia. ergo verus amicus fui tibi. sz tu fuisti
mihi amicus fictus ⁊ vbalis. Qd̄ ptz q̄n
tū ad tria q̄ ad verā amiciciā req̄rūtur.
Primū ē q⁹ amicoꝝ ē idē velle et
nolle vt d. tulli⁹. Sz tu in nullo volūtatē
tuā meꝫformasti mo mihi īoīb⁹ rebel
lasti. iob. xv. Cucurrit aduersus deū ere/
cto collo. Secōm ē q⁹ amici habēt om
nia cōmunia. ego aūt oīa bona mea tibi
ꝓmunicaui. et bona nature. et bona gra/
tie et glē. ro. vnj. Quō nō c. a. l. o. no. dona.
Tu aūt bona tua mihi nō cōmunicasti q⁹
nudus fui ⁊ nō opuisti me. hospes fui et
nō collegisti me. et sic de alijs. Ita dicet
ipijs xp̄s in die iudicij. vt patet. mat. xxv
Terciū ē q⁹ inter aīcos ē ita feruēs di
lectiō q̄ ad inuicē transformātur. Nam
amor hz transformare amantē in amatū
vt dicit hugo de scō victore. Et iō aug. d.
de quodā amico suo q̄ intantū erat īip/
suz transformatus q̄ credebat vnā aīaz ī
duobus eē. Ego aūt te intātū dilexi q̄ sū
trāsformatus in te et factus suz bō. tu āt
nō es transformat⁹ in me. neqz factus es
deus neqz filius dei sicut illi q̄ me diligūt
ꝑfecte. ps. Ego dixi dij estis ⁊ fi. exc. o. Et
sic ptz q̄ tu es aīcus fictus. Secdo ꝑsū
ptio eius redarguit. Quō inq̄t huc intra

sti nō bñs vestē nuptialē. i. quō nomen
cristianitatis vsurpasti. ⁊ rē nō būisti. q⁹
caritatē in q̄ religio xp̄iana vnit ad inui
cē ⁊ cū deo nō būisti. qđ exo. xx. ꝓhibetur
Nō ass. inq̄t no. dei. t. inua. Talis ē sicut
ficulnea q̄ bēbat solū folia cui xp̄s male/
dixit q̄ statī aruit. matb. xxj. Et nota hic
q⁹ sup tunicā xp̄i incōsutilē que hanc ve/
stē significabat milites plitati miserunt
sortē. sic multi ꝓpter hanc vestē pꝛecosā
mittūt sortes. dū exponūt eaz fortune di/
cētes. Si debeo saluari saluabor statutū
ē enī quid debeat eē de me. Quidā autez
hāc vestē furant. sicut dꝛ q⁹ pilat⁹ furat⁹
ē tunicā incōsutilē xp̄i. et hi sunt ypocri/
te ⁊ heretici qui veniūt ī vestimētis ouiū
intrinsec⁹ aūt sūt lupi rapaces. vt dꝛ ma
th. vij. Qui habēt vocē iacob. sed manus
esau. Hi sunt vulpes sampsonis q̄ icen/
dūt totā messez eccie Vulpes āt hēnt op
timam pellē et pessimas carnes. et iō dꝛ/
coriari dēnt. Itē nota q⁹ xp̄s hāc q̄stionē
ꝑcise facit ꝑlatis eccleſia ꝙ ī morte. Que/
rit enī ab eis tria. Primo quō huc intrasti.
vtrū introduxit te mun⁹ tpale vel ꝓmo/
dū. an deus et bonū aīe. Secdo quō viri/
sti an sicut homo vel pecus. Tercō quō
rexisti te vtrū scilz habueris te vt pastoꝛ
vel sicut ydolū depictū. Et ille obmutu/
it. q⁹ de his oībus male respondere po/
tuit. nō enī ꝓuidit sibi quō respōdere de/
beret. Tercio pena eius subiūgit. q⁹ li
gatis ma. ⁊ pedib⁹ mit. eū in te. ext. Ligā/
tur enī manus peccatoꝛis in inferno. q̄a
nihil pōt opari. eccls. ix. Quodcūq; pōt
man⁹ tua facere instāter opaꝛe. q⁹ nec o.
nec rō. nec sapīa. nec scīa. eꝛ. ap. infe. q̄ tu ꝓ
pe. Ligant ⁊ pedes. q⁹ nihil boni deside/
rat. imo hēt volūtatē obstinatā in malo
⁊ vellet oēs damnari. nec dolet de malis
que fecit nisi mq̄ntum sentit penam. sz
nō dolet de malo. q⁹ malū. Pdes nāq; aī
me ē affectus aīe vt di. aug⁹. Qꝛ. n. pcōr

habuit dum viueret manus ligatas ad bona opa.et pedes ad desideria verorũ bonor.dignũ est vt in alia vita sibi mãꝰ et pedes ligẽtur.vt sicut ligatꝰ hic exiuit ita ligatꝰ ꝑpetuo maneat. ¶Sic ergo ligatus peccator mittit̃ in tenebras exteriores infernivt q̃ habuit dum viueret tenebras mẽtis in tiores hẽat pꝰ mortẽ tẽbras corpis exteriores.Et sic de tenebris transeat ad tenebras q̃ lux venit in mundm et dilexerũt boies magis tenebras q̃z lucẽ.iob.nj. Et in tenebris illis erit fletꝰ pter vehemẽtã ignis et stridor dẽtiũ pt vehmẽtiaz frigoris iob.xxmj.Ab aqs niuiũ transeũt ad calorẽ nimiũ.greg.¶lic dẽtes strideant q̃ hic d edacitate gaudebãt.illic oculi defleãt qui p illicitas cõcupiscentias versabant. quatenꝰ singla mẽbra supplicio subiaceãt que hic singul' quibusq; vicijs subiecta seruiebãt.¶z si ibi est ignis qũo sunt tenebre.Et dicendo q̃ ab igne illo absciditꝫ lux ⁊ splendor. vt di.glo.sup illud.ps. Vox dñi intercedẽtis fla.ignis. ¶Ultimo respondz tacite cuidã q̃stioni.q̃ ex q̃ solũ vnꝰ ꝓiectꝰ ẽ de nuptijs ergo multi sunt electi. pauci vo dãnati.¶Hoc xp̃c soluit dicẽs.¶Multi sũt vo.pau.vo electi.i.multi sunt vocati. sez ad fidẽ et multi veniũt. sed pauci sũt electi sez ad regnũ glorie.q.d.Et si d vno dr qui est ꝓiectus de nuptijs.de multis tamẽ ẽ intelligendũ.q̃ p illũ vnũ omis multitudo malor intelligit̃. q̃ oẽs vna catena dyaboli catenãtur.et iõ oẽs sunt quasi vnus hõ.sap.xvij. Una enim catena tenebrar omẽs erãt colligati.¶Hic cadit exemplũ illius cancellarij pisiensis. qui pꝰ mortez apparuit et interrogatꝰ si dãnati scirẽt diẽ iudicij ¶Rñdit omi die videtur nobis q̃ finiat̃ mũdꝰ.q̃ tot descendunt ad infernũ.¶Pauci ergo sunt electi.ozig. Timendũ ẽ xp̃ianis ne eo numero ĩrent in regnũ celor quo filij israel intrauerũt in terrã ꝓmissiõis.Et sic ptz totũ de euã.

¶Videte quomodo caute ãbuletis.epbe.v.Tota vita pñs ẽ q̃daz via p quaz itur ad vitã et ad mortẽ. Q̃ si bõ ãbulz per viã xp̃i et vtutũ pgit ad salutẽ.⁊ vitã iob.x.¶Per me si q̃s introierit saluabit̃. ¶Si ãt ãbulet p viã dyaboli et vicior pergit ad pditõez et mortẽ.matb.vij.¶Lata ⁊ spaciosa est via q̃ ducit ad pditõez. Via dyaboli dr spaciosa q̃ ꝓmittit boiem facere quecũq; vult.⁊ iõ multi ambulãt in ea q̃ oẽs stulti.¶Stultor ãt infinitꝰ ẽ numerꝰ.ecc.j.¶In hac ãt epla beatꝰ pau.hortat̃ oẽs fideles vt in via vite pñtis caute ãbulẽt quatenꝰ pueniãt ad salutẽ vt sapiẽtes et nõ pgãt ad damnatõez vt insipiẽtes et stulti.¶In qua quidẽ epla q̃tuor facit.¶Primo nos hortat̃ vt in via pñtis vite caute ãbulemꝰ vt sapiẽtes. q̃niã ipedimẽta multa sunt¶In pnc.epl'e.¶Secõdo hortat̃ nos vt dei volũtatẽ cognoscamꝰ.q̃nia z tenebre multe sunt.ibi.¶Propter ea nolite fieri imprudẽtes¶Tercõ hortat̃ vt ab ebrietate caueamꝰ et denis spũssant.impleamur.q̃niam vana multa sunt ibi.Et nolite inebriari vi.in q̃ luxur.sz implea. spũsan.Quarto nos hortat̃ q̃ p donis ⁊ in donis spũssan.deo sp grãs referamus q̃niã supbia et vana gloria multa est ibi. Grãs agẽtes sp p omib̃.ẽc. ¶Primo ergo nos hortat̃ vt in via pñtis vite caute ãbulemꝰ dicẽs. Videte.i.oculo roris diligenter ꝓsiderate qũo caute ãbuletis .i.quo moderamĩe et q̃ cautela.puer.mj. ¶Palpebre tue p̃cedãt gressus tuos.¶Ñ mala ista scã.de q̃bus dr ezech.j. plena erãt oculis ãte et re.p que viri sancti designãt.¶Ambulãdũ ẽ ergo summa cautela et moderamĩe ppt̃ q̃tuor. ¶Primo ꝓpter vie obscuritatẽ.ps.¶Posuerũt

me in tene.⁊ in vmbra mort. ¶ Ecce p pter vie lubricitatē.ps. Fiat via istor⁹ te ne.⁊ lu. Valde enī facilit hō cadit in via pñie q⁹ multa sunt lubrica. ¶ Tercio p⁹ pter laqueor⁹ multiplicitatem.ecc.ix. In medio laqueor⁹ ingredieris. Tota enī vi ta pñs ē plena laqis.ps. In via hac q̄ āb. absco.la.m. ¶ Quarto ꝓpter latronū in sidiatōez.iob.xix. Simul venerūt latro⁹ nes et fecerūt sibi viā p me.greg. In pñti vita quasi in via sum⁹.demones āt q̄si q̄ dā latrúculi iter nostr⁹ obsidēt.lu.x. Hō quidā descē.ab hierusalē in hieri. q̄ inci dit in latrones qui etiā despo.e.⁊ plagis impo.ab.semiui.reli. Sic ergo caute ē ā bulandū et nō insipientes qui nihil cogi tant de futuris.nec pñtia ordināt. ſz q̄si sapiētes q̄ꝓsiderāt finē et ordināt ad bo nū finē.sapiētis ē enī ꝓsiderare finem.⁊ omia ad finē ordinare. Sic ergo vt sapi ētes ābuletis redimētes tps sup.qō pdi tū est.in quo debuistis seruire deo⁊ nō seruiuistis.q̄nia⁹ dies mali sunt.i.boīes istius tpis et dierū istor⁹ mali sunt.et iō supplete⁊ recupate illud tps qō ꝓpt ma liciā boīm et ꝓpter multa impedimēta q̄ occurrerūt pdidistis. Vel redimētes tē p⁹.i.date et obmittite de vō vt hēatis tē pus liberū et quietū ad vacandū deo et spūalibus.q̄nia dies mali sūt.i. homines istor⁹ dierū qui molestāt vos litigijs et a lijs occupationib⁹. ꝓpter qō vacare do nō potestis.aug. Dies mali dicūtur pro duab⁹ reb⁹ scz malicia et miseria boīm ce terū dies isti q̄ntū ptinēt ad spacia hora rū ordinati sunt.ducūt enī vices.agūt tē pora.orit sol et occidit.transeūt tpa. Cur molesta sunt tpa si boīes sibi nō sunt mo lesti. Dicuntur ergo dies mali vt dixi p pter malicia boīm et miseriā. Sed mise ria bois ꝓmunis ē.nō aūt malicia dz eē cōis. Exq̄ enī lapsus ē adā.⁊ de paradiso d̄ pulsus.nunq̄z fuerunt dies nisi mali.qō ostēdit puer qui nascit.q̄ a ploratu inci pit.nec ridere pōt.statim natus ploret ꝓ pheta sue calamitatis. Lacrime enī testes sunt miserie nōdum loquit.⁊ iā ꝓphetat et q̄d in labore se futur⁹ vel timore.etiā si iustus fuerit certe in medijs tēptatōib⁹ positus sp timebit Redimam⁹ ergo tem pus. Quid ē tps redimere. Redimit ille tps qui pdit.i.dat de suo vt vacet deo.et nō litib⁹.numū ergo das vt emas tibi a liquid.sic pdas de tuo vt emas tibi q̄etē. hoc est tpl redimere: vt domin⁹ ait.mat. v. Si quis vult tecū in iudicio ꝓtendere et tunicā tollere dimitte ei⁊ palliū.vt ha beas q̄etū cor ne pdas tps vacādi dō tuo a quo mali boī⁹ volūt te reuocare dam no⁊ litigijs. Vel redimētes tēpus.i.q̄d minus feciſtis in vno tpe restituite i alio dimidiātes dies q̄s ipij nō dimidiāt.alij enī dimidiāt.alij ꝓplēt dies.alij vō icipi ūt.i.alij morīūtur i egipto.alij in deserto alij in terra sancta. Hec oīa aug. ¶ Moraliē aūt ad edificatōez nostrā no ta q⁹ prudēs viator octo dēt attēdere. Primū ē vt sit san⁹.et fortis robore q̄te nus iter inceptū pficere possit. sic vadēs p viā dei dēt esse san⁹ in mēte p gratiā dī et dēt habere vtutes q̄ faciūt animā fortē et omia potētez.phi.mj. Oia pos.in eo q̄ me cfor. Qui āt hanc fortitudinē nō ba bēt lassant et deficiūt in via. Et ꝓptera filij israel lassati pstrati sunt in deserto et nō puenerūt ad terrā promissionis. ¶ Se cūdū ē. vt cōpetentē sibi societatē eligat cū qua⁹mod⁹ possit ad locū dstinatū ire sic vadēs p viā dī dz eligere socios q̄ velit ad paradisū ire⁊ ñ associet se eūtib⁹ ad ifer nū.⁊ q̄ vadūt ꝑz mod⁹ suū.q⁹ vn⁹ vyorat⁹ ñ dēt se sociare vni religioso vl̄ heremite q̄z uis vtq⁹ pgat p viā dei.et ad eūdū lo cū.tñ modus eūdi nō ē equalis in vtro q⁹. Tūc ergo ꝓpetēs societas eligit q̄ñ ad eundē locū vadit⁊ eodē mō.ecc.xmj. Di

tiori te ne socius fueris. Vñ de august. dr q uerat ad simplicianū. seruū xpi vt p/ferret quis esset aptus modus viuēdi sic affecto vt ipe erat ad ābulandū in via dei in qua alius sic alius sic ibat. In cuius figura mādatū est in lege ne ois araret i boue et asino vtz deut. xxij. ¶ Terciū ē vt piculū viaz declinet. sic vadēs p viaz dei debet picula q̄ sunt q̄i infinita declinare. via eī pūtis vite ē plena piculis ⁊ insidijs ppt q̄ oportz caute ābulare. vt dictū est. ij. cor xj. Pueri. flu. pic. la. pi. ī ma. pi. in ter. pic. ī ci. pic. ī soli. pi. ex ge. pic. ex gē. pi. ex fal. fra Via hec oportz vitari puer. xv Qui cauet laqueos securus erit. ¶ Quartū ē vt rebus gūbus ⁊ supfluis se nō oneret sz solū necessaria portet. Sic vadēs p viā dei ñ debz numia possidere. qr gūat ⁊ destruūt mentē eius. Animus enī q diuidit ad multa minorat ad singula vt d. greg. Solū ergo necessaria sunt portāda. j. tbi. vj. habē. ali. ⁊ q̄ te. bis ꝓt. si. ¶ Quītū ē vt a sciētibus viā petat. sic vadēs p viā dei dz libēter ⁊ freq̄nter audire p̄dicatōez ⁊ exēpla sanctoz in q̄bus via vite docet. ps. Luc. pe. me v. zc. ¶ Sextū ē vt cuz indigentis nō litiget sed ab eis libēter iniurias sustineat. sic vadēs p viā dei nō dēt cū boīb⁹ b⁹mūdi litigare qui colunt mōm ⁊ inhabitāt sicut ꝓpriaz ciuitatē qr sicut canes ꝓtra q̄nē alienū cōsurgunt. ita oēs ꝓsurgēt ꝓtra eū. iob. xv. Si me pse. sunt ⁊ vo. p. Et boc ē qđ hic dr Redimētes tpus q. di. mal. sunt. ro. xij. Cū oī bom. pa. ba.

Septimū ē vt ludis ⁊ choreis terrigenarū nō īmisceat se. qr defacili illaquearet amore. sic vadēs p viā dei vana gaudia mūdi et carnalia desideria dēt penit⁹ declinare. j. pet. ij. Obsecro vos tāq̄z aduenas ⁊ pegrinos absti. a car. desi. q̄ mi. a. d. aī. Sic xps vadēs bierusalē vidēs gaudiū ⁊ tripudiū ciuitatis nō se ūmiscuit. sz fleuit sup illā. vt ptz lu. xix. Qr extre. gau

di. luc. oc. puer. xmj. Propter ea dicebat sara filia raguel. Nūq̄z cū ludētib⁹ miscui me. tbo. nj. ¶ Octauū ē vt ita moderet gressus suos q̄ ueniat ad ciuitatē d die anteq̄z porta claudat. sic seruus dei donec dies grē lucet dēt fortit ambulare ānteq̄z porta celi claudatur. q̄ claudit boī dum nox culpe occupat mētē eius. io. xij. Ambulate dū luc. ba. vt nō vos tene. ꝓpbendāt. Seneca. Faciam⁹ qđ in utinere fieri solet. vt q̄ tardi⁹ exierūt celeritate moras ꝓpēsant. Et iō si tarde incepim⁹ fortiter ābulem⁹. Quidā ita lēte ambulāt in via dei. q nūq̄z ueniūt ad ciuitatē. Cōtra q̄s dr apoc. nj. Utinā frigid⁹ eēs aut calid⁹. sz qr tepid⁹ es ⁊ nec frigidus nec calidus incipiā te euomere de ore meo. Et sic ptz p mū. ¶ Scdo nos hortat vt dei voluntatē cognoscam⁹ d. Propter ea nolite fieri īprudētes. i. qr dies sunt mali ꝓpterea oportz vt nō sitis īprudētes nō attēdētes qđ placeat deo. alias pibitis in dieb⁹ malis qr dies mali suggerūt mala. Et iō nisi bō sit prudēs. et sciat qđ sit bonū et malū. ⁊ quid placeat deo. ⁊ displiceat. nō cauebit a malis. ⁊ p ꝓñs pibit in ipis. Sitis ergo intelligētes q̄ sit volūtas dei. ro. xij. Ut ꝓbetis q̄ sit volūtas di bo. bñpla. ⁊ p fec. Est ergo volūtas di bona qr bonum nostr vult eī salutē. j. tbi. ij. Qui vult oēs bo. s. f. Et bñplacēs. qr oēs bom et oīa bona sibi placēt. et ipe placz ōib⁹ boīs. Est et pfcā qr sibi nihil deest. ps. Oīa q̄cū. vo. dñs fe. ī ce. ⁊ in t. Vñ etiā in repbis volūtas di ipleī. qr sicut iustū vult p̄miari. ita vult peccatorē ꝓbiri. Et sic ptz scdm. ¶ Tercō hortat nos vt ab ebrietate caueā⁹ et donis eius spūssan. repleamur. Principalis aūt intēto apli ē hic hortari vt īpleamur spūsan. et doīs ei⁹. Hz bec duo vicia carnalia scz gula et luxuria maxīe impediūt spūssctī grāz et dona. et iō solū de ipis hortat nos hic. leui. x. Vinū et omē

qđ inebriare ꝑt non bibetis.tu ⁊ filij tui qñ intrabitis tabernaculū testimonij. et Aug.d.q in actu venereo spūssc̄us ñ tā gebat corda ꝓbeta⁊. Nolite ergo iebriari vino in quo est luxuria sicut effectus in causa. Exemplū de lotb q̄ inebriat⁹ iacuit cū filiab⁹.vt ꝓz gen.xix. Sed imple amī ait spūlsan.qui mētes sanctificat.in quo ⁊ p quē dona eius ꝓcipiens. q̄ sunt loqui liguis et psallere ⁊ mīpretari ⁊ docere.act.nj. Repleti sunt oēs spūsan.et ceperūt loqui. Et boc ē. Loq̄ntes vobismet ipīs.i.vosmetipos interius instruentes ī vobismetipīs.i.sic ipleami ⁊ p⁹ ipletōz eritis loq̄ntes vobismetipīs.i.vn⁹ alū instruct.i psalmis q̄ ad bonā opaiōz ꝓmouēt et bīnis q̄ de laudibus dī agūt ⁊ cāticis spūalibus q̄ ō eterno gaudio sūt in q̄ b⁹ cātetis et psalletis in cordib⁹ vestris. .i.ex interiori volūtate totū ꝓcedat.dño. .i.ad laudē dñi et bonorē. Et sic ꝓz ī cūi.

¶ Quarto nos hortat: vt p bis donis spūssancti deo patri sp grās referamus. d. Grās agētes p boni ⁊ donis acceptis a deo nō credētes illa brē a vobis. Ingratis ergo grās deo q̄ vos creauit.patri q̄ vos regenerauit. Et boc in noie dñi nrī iesu xp̄i.in q̄ ⁊ p quē oīa donātur.i. vt in tali grāy actiōe nomē dñi nostri iesu xp̄i exaltet et dilatet. Ad boc eni dēt tendere nostra actiō vt ille exaltet p quē tot et tanta dona recepim⁹.q̄ vt di.glo.p eum cognouim⁹ deū datorē oīz bonoy.io.xvij. Pater ma.no.t.ꝛc. Subiecti unq̄t inuicē q.d. Nō vos solū bēatis būilit ad deum imo subiecti sitis inuicē Et boc nō ī būano timore sed in timore xp̄i vos ad boc ī pellente.ph.ij. In būilitate supiores sibi inuicē arbitrantes. Et de boc ipe aplūs dedit nobis exemplū di. Cū essem liber ex omnibus omnū me seruū feci.j. Coy. ix. Et sic ꝓz q̄rtum et ꝓseq̄nter totum

Erat quidaz regulus cui⁹ filiu⁹ infirmabat capbarnaū Io.mj. Sicut d.gre. Hoc bēt ppriū diuina scriptura.q̄ dum narrat gestū prodit misteriū. Quod optime in boc euāgelio ꝓz. Nā dum in eo quodda nrī saluatoris miraculū enarratur oñdit vnde infirmitas aīe orīt et vnde ⁊ quō sit eius sanitas req̄renda. In q̄ quidē euāgelio q̄nq; ꝓtunētur. Primus ē cui⁹ dā regulus p filio ad mortē infirmato deꝑcatō. In ꝓnc.euā. Cōm ē xp̄i ad regulū inceptō ⁊ pro sanando filio exauditō ibi. Nisi signa ⁊ ꝓdigia videritis nō credetis ꝛc.vade filius tu⁹ viuit. Et cui ē reguli credulitas ⁊ iussionis sibi facte executō.ibi. Credidit bō sermoni quē dixit illi iesus. Quartū ē sanati filij nūciatō et facti miraculi examinatō ibi. Jam eo descendēte serui occurrerūt ei ꝛc.interrogabat āt borā ab eis in qua melius būerit. Quītū ē ex facto miraculo fruct⁹ fidi cōsecutō ibi. Et credidit ipe ⁊ do.ei⁹ to.

Primo ergo ponit cuiusdā reguli p filio ad mortē infirmato deprecatō. ⁊ boc ē. Erat quidā regul⁹ xp̄oso. Regul⁹ autē dicebat.aut q̄ de genere regali existens. aut q̄ aliquā dignitatē p̄cipat⁹ obtinebat.aut q̄ sic vocabat. Hic fili⁹ febrib⁹ decūbēs capbarnaū que ē cuitas metropolis in galilea.in extremis laborabat. Nā plana ē. ¶ Aptistice loquēdo ille regul⁹ significat ꝓmū boīem q̄ fuit regul⁹ respectu magni regis dī. Hui⁹ fili⁹.i.tota prōgenies posteroy infirmata ē capbarnaū.i.in paradiso terrestri. Capbarnaū interpretat ager pīguedinis vel villa ꝓsolatō nis que duo optime ꝓpetūt paradiso illi. Erat enī locus amabilis valde.et loc⁹ voluptatis ⁊ diuiciay ⁊ deliciay: ⁊ oīs ꝓsolatōis. Prio.n.boīe peccāte infamatū ē totū gen⁹ būanū in eo in q̄ oēs peccaue

rūt.vt dr ro.nj. Nā de⁹ fecerat tres ordines sc̄z int aiaz ⁊ deū.inter aiaz ⁊ corpus .i.inter rōez ⁊ vires inferiores et int boīnes ⁊ alias creaturas. Statiāt q aīa rebellauit deo.corp⁹ rebellauit aīe. vel vires inferiores rōni.et ois creatura rebellauit boī.ita q bō ꝓpter peccatū ē valde infirmus ⁊ debilis viribus. Sed in aduentu filij dei erat ita grauit infirm⁹ q incipiebat mori.q nullū op⁹ ad regē vel ad rectorē ptinēs faciebat. nō eni seipm regebat nec vicijs impabat.sed vicia ipz regebāt et impabāt ei Et in tātū in aduētu filij dei bō erat infirmat⁹ q creaturas adorabat qb⁹ ꝓpositus erat.dñm āt deū creatorē ⁊ ꝓseruatorē suū nō cognoscebat.passiōib⁹ etiā carnis fortiter erat subiectus ac etiā demonū ptāti. Et breuit ꝑ oīa in extremis iacebat. ita q nō erat in eo alit⁹ alic⁹ boni.⁊ iō ds mīa mot⁹ sup isto egroto.misit filiū suū in mūdz sicut medicū.vt plenarie būc infirmū.i.totum būanū gen⁹ saluaret aug. Magn⁹ vtiqz erit medic⁹ q magn⁹ vbiqz iacebat egrot⁹. ps. Misit v. su. ⁊ sa.om. Regul⁹ ergo iste ī pſona adā.cū audiret q ihesus venirz a iudea.i.nat⁹ esset de ꝓlo iudaico ī galilea.i.ī trāsmigrōez mortalitatis nrē.galilea eni interꝑrat trāsmigrō.rogauit eum vt sanaret filiū suū.i.gen⁹ humanū.⁊ xp̄s mīa mot⁹ sanauit eū septima hora q ē inter sextā et nonā.q illa hora xp̄c in cruce pēdebat.p c⁹ morte sanatū ē gen⁹ būanū Moraliter ad edificatōez nostraz nota q p istū febricitātē sīgificat peccator.et p febrē peccatū. Et Sīgificat āt per febrē peccatū ꝓpter qnqz. Prio rōe origis siue materie. Drigo.n.febris siue materia ē abūdātia q̄ttuor hūoꝝ.nā ex abūdātia sanḡnis generat ꝙtinua.ex abūdātia colere terciana.Ex abūdātia flegmatis q̄tidiana. Ex abūdātia melācolie q̄rtana.Sili⁹ ex abūdātia sanḡnis peccāt luxurios⁹.gulos⁹.dissoluti.⁊ vani.Ex abundātia colere iracūdi.supbi.⁊ furios⁹. Ex abūdātia flegmatis delidios⁹ et pigri et negligētes.Ex abūdātia melācolie.inuidi.timidi ⁊ tristes.Secūdo rōne existentie siue substātie.Est enī febris calor innaturalis supgrediēs naturā.suoqz ledens effectu.Sili⁹ peccatū ē amor innaturalis. Amor.n.in spūalib⁹ idē ē q calor innatalib⁹.Est ergo peccatū amor innaturalis q̄ oē peccatū ē ꝓra naturā bñ institutaz Nā q bō diligit creaturas pl⁹ q̄z creatorē et corp⁹ ⁊ tpalia pl⁹ q̄z aīam.et q creatura nō obediat creatori.ē ꝓ naturā. In his aūt oē peccatū ꝓsistit. Q̄r vt d.augus. Duo amores duas ciuitates ꝓstituunt nā amor dei vsqz ad ꝓtemptū hoīs ꝓstituit ciuitatē celi. Amor vo ꝓprius vsqz ad ꝓtemptū dei ꝓstituit ciuitatē babilonis.Est enī amor bñdi qui ē cupiditas. Amor luxuriādi q ē carnalis ꝓcupiscentia. Amor dñandi q ē supbia.⁊ sic de singul'.Et sicut febricitās nūcbz frigoris memorē.nūc calorē.Sic peccator bz inordinatū timorē boni trāsitorij Vel⁹ enī timz ꝑdere terrā q̄z celū ⁊ q̄minus sūt amanda amat plus. Vñ aug.d.q due res. sc̄z cupiditas ⁊ timor oīa peccata ꝓducunt ī hoīe.Et ꝓptea pctōr duas pēal bēbit.s. ignē ⁊ frigus.bis duab⁹ radicib⁹ pctōrū sc̄z inordīato amori. et inordīato timori correspōdētes.iob.xxmj. Ad calorē numerz trā.ab a.ni. Sūt etiā septem genera febrīū.septē genera pctōr sīgificātia. Idria ē q̄tidiana.et sīgt peccatū gule ꝓpt ꝓtinuā exactōem.esa.lvj. Venite sumam⁹ vinū ⁊ ipleamur ebrietate ⁊ erit sicut hodie sic ⁊ cras.⁊ multo āpli⁹. Secūda febris ē effimera.q̄ dr ab effimero piscе marino.q eodē die q̄ nascit̄ morit̄ ⁊ signat subitū iremotū q̄ cito finitur qui sidurer transit in odium. Epbe.mj. Sol nō occidat sup iracundiā vestram. Tercia

est teuratica que nō accidit certis horis. et signat peccatū iuidie. q̄ qñ q̄s laudat̄ vel ꝓsperat̄ accedit. qñ aūt vitupat̄ vl̄ infortunīū patit̄ recedit. et nō bēt horas determiatas. Quarta ē terciana. et sīgt illos q̄ satisfacere nolūt. Cōtra q̄s exo. vnj Uiā triū dier ꝓgem⁹ in solitudinē. Quinta ē ꝯtinua et signat auaricīā. q̄ auarus q̄tidie sitit et maxīe vsurarius. Sexta est q̄rtana ꝛ significat supbiā. que in q̄ttuor spēb⁹ ꝓsistit. Quattuor spēs tumoris sūt vt vel cū aliq̄s bonū q̄ bēat a se brē existimat. vel ꝓ suis meritis datū sibi putat vel cū iactat se brē q̄ nō bēt vel cum despectis ceteris appetit singularit brē q̄ habet. Supbia sicut q̄rtana difficulter sanat. ps. Supbia eo. qui. od. te. al. sp. Ydo test etiā q̄rtana significare luxuriā. que ī corpe regnat q̄ et ex q̄ttuor būoris⁹ cō ponit̄ in quib⁹ luxuria radicat̄. Hec etiā sicut q̄rtana difficulter sanat. Septima ē febris etbica que ē in venis et mēbris radicata. in quib⁹ naturalis hūiditas cōsumit̄ et signat accidiā et tristiciā mētis q̄ exiccat ossa. puer. xxvij. Spūs tristis exsiccat ossa. ¶ Tercio febris signat peccatū rōe ꝓcessus. Yprocessus enī febris tal' ē. Yprimo enī fit collectō humoris. scdo distꝑantia. tercio actualis febris. q̄rto extensio eius ad mēbra. Similit̄ ī peccato ꝓmo colligūtur male cogitatōes in corde. scdo supuenit male cogitatōis distēpantia in q̄ incipit ee peccatū cui maxīe resistēdū est. Tercō sequit̄ ꝓsensus peccatū actuale. Quarto peccatū diffundit̄ ꝓ opus extrinsecū ꝛ euidētiā facti. esa. nj Ydeccatū suū quasi sodoma ꝓdicauerūt nec abscōderūt. Ue illis q̄ttuor dr iac. j. Unusquisq; tēptat̄ a ꝓcupia sua q̄ ad ꝓmū. Deinde ꝓcupiscētia cū ꝓcepit parit peccatū q̄ ad scdm Ydeccatū vo cū ꝓsummatū fuerit q̄ ad terciū. generat mortē q̄ ad q̄rtū. ¶ Quarto rōne effectus. nā febris habet effectum oīum peccatoꝝ. qđ ꝓ q̄ntum ad octo effectus febris. nā febris eleuat et depmit pulsus sic facit peccatus supbie. esa. xmj. In celū ꝓscendā supra astra celi exaltabo soliū meū. Et sequitur Uerūtamē ad infernū detraberis in profundū laci. Lucē odit sic facit peccatū inuidie que de luce aliene ꝓsperitatis tristat̄. Oratio. Inuidus alterius marcescit rebus optimis. Quietē tollit. sic facit peccatum ire. q̄ bō irat⁹ nō inuenit requiē. Ips sagit ad vindictā. Appetitū turbat. sic facit peccatus accidie. que oīa spūalia facit desipe et in nauseā venire. nu. xxj. Anima nra nauseat sup ci. isto. Calefacit corpus sic facit peccatū luxurie. iob. xmj. Ignis ē vsq; ad ꝓsummatōes deuoras. Uñ spūaliter p febrē sīgficat̄ peccatū luxurie. augus. Adelius ē estuare febrib⁹ q̄ ardere libidinib⁹. Ardor luxuriosoꝝ manifestus ē. Anbelitū fetidū ꝛ corruptū reddit. sic facit peccatū gule. Os enim gulosi ex nimia potatōe et cibo valde fetet ꝛ corpaliter et spūaliter. ps. Sep. pa. ē gut. e. Facit boies valđ sitire. nec saciat̄ potu. sic facit peccatum auaricie et cupiditatis. q̄ auarus q̄nto plus bibit de pecunia. tāto plꝰ sitit. Ecc. v. Auarus non imple. pec. Unde spūaliter p febrem peccatum auaricie designatur. quia auarus semper sitit. vsurarius autem habet febrem continuam quia continue male acquirit. nec defert alicui sancto. Constipat ventrem. sic facit peccatum obstinationis ꝛ impñie q̄ indurat animam. vt non emittat peccatū possessus p confessionē. gen. mj. Pharaoīs. Et sic ꝑz q̄ ꝑ octo effect⁹ febris assimilat̄ pcīm febri ¶ Quīto assimilat̄ peccatū febri rōne curationis Quattuor. n. modis sanat̄ febris ꝛ similit̄ peccatū. Sanat. n. febris aliq̄ndo sudore. silr pcīm p contritōes et lacrimaꝝ effusiōs. Sic fuit

ſanata magdalena. Aliqñ vomitu. ⁊ ſig
ficat ꝓfeſſionē ꝑ quā bō mala que habz ī
aīe ſtomacho reijcit ꝑ oſ dñ ꝓfiteť. pſ. Di
xi ꝓfi. aduer. me iniu. me. do. Sic fuit ſa
natus dauid q̄ ait. Ego ſuz q̄ peccaui ego
iniq̄ egi. ꝛc. ij. reg. xxiij. Aliqñ minutōne
et ſignificat elemoſinaꝝ largitōem ⁊ alie
noꝝ reſtitutōez ꝑ quā bō minuit de ſub
ſtantia ꝑpali. Sic fuit ſanat⁹ zache⁹ q̄ ait.
Dñe ec. di. bo. me. do. paupib⁹ ⁊ ſi quem
defrau. red. q̄. Lu. xix. Aliqñ ſomno et ſig
ficat ꝓtemplatōez ꝑ deuotā oꝛōez Sic
fuit ſanatus publican⁹. lu. xvnj. Deſcen
dit hic iuſtificat⁹ in domū ſuā. In fine āt
iſtius ꝑmi mēbꝛi nota q̄ duo ꝺ iſto febꝛi
citante dicūtur. ſcz q̄ erat filius reguli. et
q̄ infirmabať capharnauz qꝺ interꝑtať
ager pinguedinis. Hec aūt duo ſcz nobi
litas generis ⁊ piguedo rerū ſunt freq̄n
tiſſime cauſa et occaſio febꝛis peccati. Fi
lij enī magnoꝝ vt nobiliter ⁊ magnifice
viuāt multa iniuſte et ꝑ violēt̄iam extoꝛ
quēt. Et ſic ē in eis peccatū ſupbie ⁊ rapi
ne. Itē delicioſe nutriūtur ꝓpter qꝺ ma
gis ad luxuriā incitant. et ſic ē in eis pec
catū luxurie ⁊ gule. Similit̄ piguedo re
rū eſt multis occaſio ſpūaliter infirman
di. ps. Prodijt q. ex adi. iniq̄. eo. ezechie.
xvj. Hec fuit iniq̄tas ſodome ſupbia abū
dātia ociū. ꝛc. Plures infirmāturꝫ ꝓſpe
ris q̄z in aduerſis. ps. Cadēt a lat. t. mil. ⁊
de. m. a de. t. Et plureſ pficiūtur in aduer
ſis q̄z in ꝓſperis. Et iō tpe perſecutōis ec
cleſie q̄ſi oēs pōtifices erant ſancti. ſz tpe
pacis ⁊ pinguedis eccie pauci repiunt ſā
cti. Propterea abūdātia rerū nō ē petē
da. greg. Cū oīs fortuna timēda ſit mag
eſt timēda ꝓſpera q̄z aduerſa. Hec enim
ſeruiēdo erudit. illa blādiēdo ſeducit. et
ſic ꝑz ꝓmū. Secdo ponit xp̄i ad regu
lū increpatō. qꝛ niſi ſigna et ꝓdigia vide
ritis. i. maiora ⁊ minora miracula. nō cre
ditis. vel ſigna terrena et ꝓdigia celeſtia

Sed qūo nō credidit. q̄ ꝓ impetrāda fi
lij ſalute venit. Et iō dicēdū vt ꝺ. Beda.
fides eius triplicē habuit graduz ſicut ⁊
quelibet alia vꝫtus ſcz inicīū incꝛemētum
et perfectōez. habuit enī inicīū qñ ipſum
rogauit vt deſcenderet ⁊ ſanaꝛet filiū eiꝰ
tunc enim et credidit ⁊ dubitauit. Credi
dit et dubitauit. Credidit q̄ filiū ſanare
poſſet ſz ñ credidit q̄ ipz ſanare poſſz niſi
pñs eēt ⁊ coꝛpe. Deinde fides eius acce
pit incremētū qñ credidit ſermoni quez
dixit. filius tuꝰ viuit. tandem accepit per
fectōem. qñ ſeruis nūciantibꝰ filij ſanita
tem. credidit ipe et tota domus eius. ¶
B ¶ Circa boc aūt notandū q̄ fideſ no
ſtra debuit oīno ꝑmiracla ꝓfirmari. alis
hoīes nl'lo mō credidiſſēt. ſicut bic ꝺr ni
ſi ſigna et ꝓdigia videritis nō creditis. ⁊
hoc ꝑz multiplici rōne. ¶ Primo rōe
eius qꝺ de xp̄o credere debebāt ſcz q̄ ipe
eēt naturalis filius dei. verus deus ⁊ ve
rus hō qꝛ hoīes nō tenebanť credere cri
ſto q̄ eēt filius dei niſi miracula exceden
tia oēm naturā et oēm rōnem feciſſz. me
dediū. n. ⁊ ꝓclusio debēt eſſe eiuſdē ge
neris ⁊ valoꝛis. cū ꝓclusio ſit vꝫtute iꝓꝛe
miſſ. vt di. pbūs. Et iō ſicut hoc ſcz q̄ cri
ſtꝰ eēt filiꝰ ꝺi oēm rōem ⁊ omē ingeniuz
⁊ naturā excedit. ſic ad hoc ꝓbandū ꝺbe
bāt fieri miracula totā naturā ſupantia
⁊ oēm penitus rōez. Et hoc ē qꝺ xp̄s ꝺi.
ioh. xv. Si opa nō feciſſem que nemo a
lius fecit peccatū nō haberēt. Nūc āt ex
cuſatōem nō hñt de peccato ſuo. Cū aūt
opatio demōſtret rē vt ꝺ. pbūs ⁊ ipe po
teſtatiue vt deus. ⁊ nō in vꝫtute oꝛōis vt
alij ſancti fecerit opa. q̄ iſto mō ſolꝰ deuſ
facere ꝑt. liquet q̄ ipe erat deꝰ. Johan. v.
Opa q̄ ego fa. ſunt q̄ te. pbi. ꝺ. me. Secū
do ratōe fiꝺi ātiq̄te. Romaī enī ⁊ ſapiē
tes mꝺi vidētes ꝑ viā naē ꝓcedē a cor
pib⁹ celeſtib⁹ oēz vꝫtutez ⁊ vitā ⁊ bonā ꝺi
ſpōez i hoīes. ⁊ in oīa inferioꝛa. colebant

corpa celestia tanq̃z deos scz solē et lunā et stellas. Judei etiā ab ātiquo receperūt legē p moysen cui locut⁹ fuerat deus ore ad os. qui dicebāt deū esse vnū. ⁊ eē spm et nō carnē. Unde in datōe legis moysay ce nō fuerūt facta miracula. qa moyses nihil supra naturā et incōprehēsibile præcepit eis credere. sz solū ea que phī naturaliter pbant scz q̄ ē vnus deus ⁊ silia a cōsuetis aūt recedere. et a fide in qua ql natus ē et nutritus. nō pt fieri sine diuino miraculo ad min⁹ q̄ntū ad hoīes vl'maiorē ptem existentiū in illa fide. et maxie si fides nativa ē facilis et ⸗lia difficilis sicut ē nrā fides. Hic cadit exēplū de quada demoīaca q̄ interrogata q̄ essent peccata que hō magis difficulter relīqueret. Rñdit q̄ duo scz accipe alienū. et q̄ maxime difficulter erat q̄ hō relinq̄ret fidez in qua nat⁹ ē ⁊ nutritus. Hui⁹ exēplū videm⁹ in oībus. nā q̄ aliq̄s a iuuētute nutritus in delicijs et in diuicijs in senectute relīquat eas et subeat penitētie iugu nō ē possibile sine diuino miraculo. propterea xp̄s ait. Facili⁹ ē ca. p fo. ac. trā. q̄z di. itra. in re. ce. mat. xix. Propt q̄d dr̄e no. nj. Bonū ē vi. cū pta. iu. ab ado. l. Ex q̄ñ videbāt hoīes xp̄m et ap̄los talia facere dicebāt p certo. isti verū dicūt. ⁊ ido credēdū est. eis. Tercio rōne pſecutōis tyrānoꝝ et vilitatis ⁊ idefensiōis ap̄loꝝ et alioꝝ p̄dicātiū hāc fidē orthodoxoruz eni fides et catholica eccīa maximas pſecutōes passa ē a p̄ncipib⁹ mūdi vt di. augus. Et conati sunt pluries romani p̄nci pes p potētiā et oēm modū hāc fidē exterminare. Al'i aūt ⁊ eoꝝ seq̄ces erāt viles pſone ⁊ vilis p̄ditōis. Et ex mādato dñi erāt sicut oues in medio luporū nullā defensionē facientes. mat. x. Ecce ego mit. v. sicut o. in me. lu Exemplū de legione thebea. Similit xp̄c fuit coram iudeis. q̄ nulla defensiōe vsus ē. sz tq̄z o. ad oc. du. Si ergo miracula nō fuissent facta. statim fides defecisset. Ex q̄ñ hoīes videbāt alia miracula fieri q̄ñ vnus interficiebat' decē credebāt. et q̄ñ decē interficiebātur cētum credebāt Et iō in pſecutōib⁹ tyranno fides multū creuit. Unde sicut piscis crescit in aqua sic eccīa i persecutōib⁹ crescit. vt appareat manifeste q̄ hec fides ē a deo. ad cui⁹ p̄firmatōnem tot miracula ondit. Et sic pz quare mō nō fiunt miracula. q̄ scz fides ē p̄firmata. Et si obijcias de lege machameti. que tātū durauit Dicēdū ē q̄ secus est de ista. q̄ lex ista leuis ē valde ⁊ facilis ad tenēdū. imo iml'tis delectabilis. vñ nō subsistit in vtute bonitatis. sed i vtute facilitatis. sicut vsure sp durāt. non q̄ bone sz q̄ vtiles. Durat etiā ista lex. q̄ mādat' in ista. q̄ sub pena capitis nullus dubitet de illa. vñ q̄si p potētiā armoꝝ sustētat'. Et ꝓpterea sacerdos saracenoꝝ q̄ñ p̄dicat sp tenet ensez euaginatū. vt null⁹ p̄dicat legi. Si q̄s eni posset dubitare d ea. manifeste falsa d mōstrarēt. Idem etiā in hac scda parte reguli p filio exauditō. q̄ vad' fili⁹ tu⁹ viuit. Uiuit vita nature. ⁊ vita grē. q̄ di pfcā sūt opa. ⁊ iō quē xp̄c sanauit i aia sanauit et i corpe. Ubi pensandū ē q̄ntū valeat vtus fidei. q̄ si fides ipfecta ⁊ informis in regulo. potuit filio salutē mētis ⁊ corpis impetrare. q̄d p̄t pfcā ⁊ formata. certe mirabilia p̄t. mat. xix. Si potes credere oīa possibilia sūt credēti vñ etiā alexāder p fidē filioꝝ isr'l. iclusiōz obtinuit. vt i hist⁹. scol'. hēt. Ubi d. ioseph⁹. q̄d fatur⁹ ē d⁹s p fidelib⁹ si tātū p infideli fecit mat. xvij. Si hūeritis fidē vt gnū sinapis dice. mō. b. trā. b. ⁊. trā. Et attēde. q̄ exaudit⁹ ē regul⁹ ad vtilitatē. et si nō ad volūtatē. Nā petebat xp̄m psonalit descēdere ad filiū. q̄d xp̄c nō fecit sz q̄d magis erat ei vtile. q̄ in hoc q̄ abstēs curauit. fidē ei⁹ q̄ dīnuta erat pfecit. ⁊ sic eū ad vtilitatez

exaudiuit.aug. ¶Nō ē magnū a deo exaudiri ad volūtatē.sed ad vtilitatē.nā dyabolus exaudiť petēs iob ad temptādū.7 nō exaudiť paulus petēs stimulū amouendū.Exaudiuit qppe eū ad vtilitatem ¶Nā eger petit multa a medico q̄ ei medicꝰ nō ꝓcedit. ¶Nō exaudit ad volūtatem vt exaudiat ad sanitatē. ¶Hēmꝰ etiā hic exēplū a xp̄o magne hūilitatis.qz ad filiuz reguli noluit ire etiā rogatus. ¶Ad seruū vo centurionis se ituz p̄misit non rogatꝰ.vt ptz mat.vnj. ¶In q̄ superbia cōfundiť.q̄ viles 7 pauperes visitare dedignemur.nobiles āt 7 diuites ꝓportune etiaz nō rogati visitamꝰ.Et sic pz scōm. Tercio ponit reguli credulitas siue fides:et iussionis executō ¶ā eiꝰ fides sumpserat īcremētū.qz quē p̄mo nō putabat nisi p̄sens eēt posse sanare mō credit q̄ absens sanauerit. Et iō credēs ibat sicut xp̄s p̄cepat ¶In q̄ duo exēpla ab isto regulo habemꝰ. ¶Primū ē fides nostra p interualla tp̄m suscipiat incremētū. Quidā āt solū in corpe crescūt sed in vtutibꝰ nunq̄m crescūt.7 sp sunt pueri.esa.lxv. ¶Puer cē. an.mo.Cōtra qō.j.cor.xiij. ¶Nolite pueri effici sensibꝰ.sz malicia p.ef. ¶Hoīes vo mundi sunt totū ꝓtū.qz in malicia sunt valde expti et senes.sed in sensu spūalū sunt ita stolidi 7 pueri q̄ nesciūt se signare.nesciūt ꝓfiteri.nesciūt orare.7 breuit ō spūalibꝰ nihil sciūt.sz qō peiꝰ ē.quidā nō solū nō p̄ficiūt in fide 7 in boīs opibus.sz deficiūt 7 in fide quā acceperāt nō stant vt heretici.vtinā media ps xp̄iāoz i fide 7 grā q̄s ī bap.acceperūt starēt q̄zuis idē sit i fide 7 via ōi nō p̄ficere et deficere.gre go. ¶In via ōi nō p̄ficere ōficere ē: ¶Amor eni dei nūq̄z ē ociosus.opatur enī magꝫ si est. ¶Si aūt opari renuit amor nō ē. 7 iō ꝓpatur igni q̄ sp̄ ē in motu Scōm est vt credam⁹ xp̄z absentē oīa opari tanq̄z p̄ntē.p̄m enī būanitatē assumptā xp̄c nō ē vbiq̄z.sz p̄m diuinitatē xp̄us ē vbiq̄z vt verus deus p potētiaz p̄ntiā 7 essentiaz vt d.aug. Et iō multū debemꝰ erubescere peccare.et multū niti bene agere cū deus vbiq̄z sit p̄ns.boec.in fi.li.q̄nti. ¶Nō q̄ vobis si dissimulare nō vultis necessitas indita p̄bitatis cū āte oculos agitis iudicis cūcta cernētis. ¶Hic cadit exemplū cuiꝰ dā heremite qui simulauit se velle peccare in platea cū vna meretrice. qō illa p̄ verecūdia dixit se nullo mō facturā.sed ī camera erat pata facere in qua a nullo videbatur. Cui heremita. ¶O stulta deus videbit te.et beata virgo et sancti angeli Cur ergo nō verecūdaris. Quod ista audiēs ꝓuersa ē. Et q̄ p fidē homo liberať a duplici morte sc̄z nature 7 culpe.p̄m illud iob.xj. Qui credit in me etiā si mort. fu.vi. ¶Ideo quarto sequiť q̄ pⁿq̄m crederat p̄moni iesu dicētis.filius tuꝰ viuit et ibat.serui occurrebāt ei dicē. q̄ filiꝰ eiꝰ esset viuus.et facta examinatōe inuenit q̄ tunc reuixit.q̄n xp̄us dixit. ¶Filiꝰ tuꝰ viuit. ¶In quo hēmꝰ exēplū ab istis seruis bona celeriť nūciādi q̄ nūcij bona nūciātes indui debēt.mj.reg.vij. ¶Hec dies boni nūcij ē.si tacuerimus 7 noluerimꝰ nūciare vsq̄z mane.sceleris arguemur. ¶Nā illū āt silere 7 occultare dēmꝰ ecc.xix. ¶Audiſti vbū aduersuz proximū tuū ꝓmoriať in te.fidēs q̄niā nō te disrūpet Et alludit dicto quo dr. ¶Ipse creparet nisi diceret. Et sic pz tercium et quartum. Quinto ponitur fructus ex facto miraculto cō secutus.quia credidit ipse et domus eiꝰ tota. Circa quod moraliter exponendo. nota q̄ homo domus ē et templum dei viui. Tota ergo domus dei est hō cuz oībꝰ potētijs aīe Tūc ergo tota domꝰ dī credidit.q̄n hō cū oībꝰ ponijs aīe fidē xp̄i p opa manifestat.7 p̄testať. et p̄mo q̄n ī intellectu ē va fides ō do de creaturis.ō inferno 7 paradiso.7 ō omnibus credēdis

Ez qñ in intellectu nō sunt nisi leges.et
scīētie seculares.ꝛ modi ꝛ vie lucrandi ꝛ
dñandi.tūc hō cū tota domo sua nō cre
dit deo.qz nō cū intellectu. Decūdo qñ i
voluntate est verus amor dei et primi.ꝛ
ordinat⁹ vt deū diligat sup oīa ꝛ pximū
sicut seipm. Ez qñ in volūtate est solū a-
mor carnalis ꝛ mūdan⁹ vt qñ hō afficit
solū ad bona trāsitoria.et illa sup omnia
diligit tūc hō nō credit cū tota domo su-
a.qz nō cū volūtate Tercio qñ in memo-
ria sūt dei bñficia.sūt etiā ibi ppria dfect⁹
et mala q fecit ꝛ vilitas ꝓditōis hūane
et mēoria mortis. Ez qñ in mēoria sunt
solū uurie recepte.ꝛ ñ recordat bñficioz
dei nec maloz :q fecit et sui ipi⁹ obliuiscit
tūc ñ credit cū tota domo.qz ñ cū mēoria
Quarto qñ in corde ꝛ potētia cogitatiua
est bona cogitatō.vt qñ cogitat vilitatē
peccati ꝛ nobilitatē vtutū.vanitatē mū-
di.et pe nas et gaudia etna. Ez qñ in co
gitatōe ē quidā discursus maloz. vt qñ
cogitat hō carnalia opa.mala lucra.stra
ges īimicoz et talia.tūc nō credit cū tota
domo.qz nō cū cogitatōe cordis .i.cū to-
to corde qđ deus pncipaliť reqrit.puer.
xxnj. Ꝓbrebe f.c.t.m. Quīto qñ i potētia
auditiua sunt dei vba et audit libēter.q
spectāt ad dei laudē ꝛ moz instructōem
Ez qñ hō tota die audit vana et mala ꝛ
mūdi rumores tūc nō credit cuz tota do
mo sua.qz nō cū auribꝰ. Sexto qñ i visi
ua poīa ē qđ clausura.vt hō ñ vidat la-
scīuias et vanitatē.ps. Auerte oc.t.ne vi-
deāt vanitatē. Ez qñ hō videt ēpia et in-
boēsta.vt mulieres cōptas.et choreas q
vt basiliscus inficiūt solo visu.tūc nō cre
dit cū tota domo sua.qz nō cū visu . Sic
infectus fuit dauid vidēdo bersabee vxo
rē vrie.ij.re.xj Septīo qñ i potētia gusta
tiua ē magnū tpamētū cibi ꝛ potꝰ.Ez qñ
hō tota die vacat ꝓmesatōibꝰ ꝛ ebrieta-
tibꝰ sicut aīal brutū.nec obseruat diem ꝛ
horas tūc nō credit cū tota domo sua.qz
nō cū gustu. Octauo qñ i potētia tactia
q diffūdit ꝑ totū corpꝰ ē qdā aspitas pe-
nitētie vt mēbra mortificent :ne caro re-
bellet aīe et vicia regnēt sicut fecit iob.ba
ptista.cuiꝰ totū corpꝰ i aspitate pnīe fuit
.j.cor.ix. Castigo corp.m.ꝛ in ser.r. Ez qñ
in toto corpe ē mollicies ꝛ dlectatō.ꝛ qñ
hō de corpe facit deū ꝛ seruit ei ad nutuz
et caro ē dña et aīa ancilla.ꝛ vicia regnt
tūc nō credit cū tota domo.imo cuz tota
domo se credere nō oñdit qz ita delecta-
tur trāsitorijs bonis ac si nō essent etna
et ꝑ ꝓsequns oīa puertunt.puerb.xxx.per
tria mouet terra.ꝛ qrtū qđ nō ꝑt sustīe-
re.p seruū cū regnauerit.p stultū cū satu
ratus fuerit cibo.p odiosaz mulierē.cū i
matrimonio assumpta fuerit. et p ācillā
cū fuerit beres dñe sue. Iste stultꝰ.ꝛ iste
seruꝰ ē corpus.et odiosa mulier et ācilla ē
caro.q si saturat infatuat.si regnat oīa p
uertit si assumat in matrimonium ꝓbat
totā domū si fuerit beres bonoz bomis
ꝓsumit oia bona.et ad inopiā ꝓuersa co
meditur a vermibus. et eiꝰ dña uneter-
nū mēdicat. Et sic ptz totū.

De epla sermo. CVII

Onfortamini in dño et i potētia vtutis eiꝰ eph.
vj. Int alia q ad capitaneū exer-
citus ptinēt tria sunt. Dēt.n.milites cō-
fortare.milites facere seipos armare. et
milites bona arma docere. Hec ta apls
sicut capitaneꝰ milicie xpiane i hac epla
docet oēs milites xpi. Ꝓrīo ergo ꝓfor-
tat eos i potētia saluatoris. In pnc.eple.
Ecce monet eos vt dei armaturā idu
āt ꝛ hꝰ cāz subūgit.q ē neqcia luctatoris
ibi. Acci.ar.zc.qm nō ē no.col. Tercō oñ
dit q sunt arma quibꝰ in spūali bello dñt
esse accinti milites creatoris.ibi. Itate
er.suc.lū.ve. Ꝓrimo ergo aplus ꝓfortat

milites xpi d. Cōfortami in dño qui ē da
tor omis roboris et in potētia vtutis ei⁹
vt sc̄z nō credatis in bello spūali ppriis vi
ribus pugnare ⁊ vincere. sed in potētia v
tutis dei. Preliū eni spūale ē ita durū ⁊
forte vt infra patebit q nullus in eo pp̄
is viribus nisi p virtutē dei pōt resistere
Et hoc patuit in aplis qui tpe passionis
xpi qñ fuerunt dimissi pp̄ris viribꝰ oēs
succubuerūt. luc. xxij. Symon ecce satha.
expe. v. vt cribra. sicut triticū. Ego aūt ro
gaui ꝛc. Qñ āt postea fuerūt adiuti ⁊ cō
fortati virtute dei oīa vicerūt. Et iō nul
lo mō ē pugnādū nisi pius virtus dei ha
beatur. lu. xxiij. Sedete in ciui. donec in
dua. vtute ex alto. Hoc fuit figuratuz in
golia et dauid. j. reg. xvij. Nā golias ma
gnus gigas aggr̄ellus ē dauid in fortitu
dine corpis sui. Dauid āt pugnauit cō
tra goliā vtute dei. Et iō puer inermis vi
cit gigātē magnū armatū. Gigas iste ar
matꝰ dyabolꝰ ē lu. xj. Cū fort. ar. cus. a s.
Omīs ergo puer q̄cunq; pugnat in vtu
te di vincit ipm. q̄ in do oīa pt q̄sq; pbi.
mj. Omīa pos. in eo q̄ me confortat. Iob
xvij. Pone me iuxta te et cu. v. ma. pug.
p̄ me. Debet ergo pugnās in hoc plio
pmo p̄fidere in dnō. Deōo debet respice
re ad premiū bēnduz si bñ dimicet. et ad
suppliciū sustinendū si succūbat. q̄ si bō
vincat coronabit̄ et regnū ppetuuz possi
debit. ij. tbi. ij. Nemo co. m. q. ꝛc. Dis āt
qui legitime certat vicit. Uñ de alexan
dro dr q̄ dū semel dēret p̄mittere bellum
cū quodā rege pdiuite cuiꝰ milites erant
oēs auro et argento ornati p̄fortās mili
tes suos ait. Si bñ pugnauerimꝰ hac vi
ce ditissimi erimus. Nō attendētes mili
tes fuerunt oēs aīati et p̄fortati et fortit
d micauerūt et vicerūt. Si aūt bō succū
bat ligabit̄ in carcere inferni ibidē in pe
petuuz cruciādꝰ. sicut xp̄s fecit dyabolo
cī q̄ pugnut. io. xij. Nūc pn. bꝰ m. e. f. Uñ

et de alexandro dr q̄ dū quadā vice pa
tus esset ad belluz et fortissimi milites ex
aduerso altarēt p̄fortās milites suos ait
Carissimi fratres. hoc ler̄o oēs cenabiꝰ i
inferno. nisi valent pugnemꝰ. Propter
q̄ oēs milites aīati fuerūt et valēter pu
gnātes vicerūt. Tercō debet ee bñ ar
matꝰ. Et hoc ē quod sequit̄ in ſcdo mem
bro. Et sic pz pmū Secdo monet aplus
xpi milites vt dei armaturā assumāt di.
Indu. v. ar. d. q. p̄sistit in virtutibꝰ aīe q̄
dicunt armatura dei q̄ a solo deo militi
bꝰ suis dant. aug. Virtus ē bona q̄litas
mētis quā deus summe nobis infundit
ij. cor. x. Arma milicie nrē nō sūt carna
lia sed spūalia. potētia deo ad destructō
nē inimicoz. Et sic pz p̄ciositas ⁊ bonitas
istoz armoz cū a solo deo dant. Dia ali
a bona deus p̄misit danda vt soli lucere
igni calefacere. et sic de aliis. Dola vero
ista arma sc̄z vtutes ⁊ dona tanq; optia
reseruauit dāda ad manū suā. iac. j. Dē
datū op. ⁊ o. d. p. desur. ē. Sūt etiā arma
lucida et bñ terſa. ro. xiij. Abi. op. te. ⁊ un
du. ar. luc. Et distinguit int̄ milites xp̄i et
satellites dyaboli. q̄ isti sūt induti arma
tenebrarū ⁊ mortis. Sūt etiā arma nobi
lia q̄ solis filijs regis etni dant et ab ip
so solo rege vt dictū ē. Si ergo bōr ē acci
pe ensem a rege mūdi q̄ntomagis a rege
celi. Sunt etiā arma vtuosa valde q̄ de
fendūt hoiem ab oi morte ⁊ mortali vul
nere. Hoc. Talia tibi p̄tuleramꝰ arma q̄
nisi por abiecisses iuncta firmitate tuerēt
ter̄ p̄ferūt etiā vtutē maximā ipi homi ad
pugnd. vt i vtute ipoz oia vicat ⁊ ad re
gnū celoz pueiat Sūt ergo lucida p̄cōsa
nobilia ⁊ vtuosa. Cōsequēt oñdit cās ⁊ rō
nē q̄re hec arma sūt induenda d. Ut posi
tis stare sc̄z securi aduersus īsidias dy
aboli. i. aduersꝰ dyaboli machinatōes oc
cultas. occite. n. nobis īsidiat̄. ia. mj Resi
stite dyabolo ⁊ fugiet a vobis. et q̄ possz

quis dubitare an aduersus dyabolū in staret nobis bellū dei. di. q; sic. Et ido hic reddit causaz cause. s. bui⁹ q̄re dē⁹ stare aduersus insidias dyaboli. Et causa b⁹ est necessitas assistendi. Quoniā nō ē ne. col. i. plīū spūale aduersus carnem et sanḡnē sup. tātū. Nō enī p hoc excludē itendit bellū carnis. sed ei bellū dyaboli associare. Caro aūt et sanguis nō sonat hic in naturā. sed magis in coꝛruptelam nature ꝓtractā ex ꝑmis pentib⁹ et ex ꝓua ꝓsuetudine. Unde ꝑꝓcupiscentia carnis accipit. j. Coꝛ. xv. Caro ꝛ sanguis regnū dei nō possidebunt. eccli. xvij. Quid nequius q̄z qđ excogitauit caro ꝛ sangs Sed est luctādū aduersus ꝑncipes ꝛ demones qui sibi subiectas ꝓtinent multitudines. nec tantū demonū ꝓtinēt multitudines. sed etiā boīm maloꝝ. per quos pugnāt. Propter quod lucifer dꝛ prīceps hui⁹ mūdi. io. xvj. Uenit enī prīceps huius mundi. Et potestates. ꝑpter fortitudinē quā habz vnusquisqz ex natura. Job. xlj. Nō ē potestas sup terrā que ei valeat cōparī. qui factus ē vt nullū timeret. Et ideo nō solū aduersus carnē et sāguinē et aduersus demones ē nobis bellandū. sed etiā aduersus mūdi rectoꝛes. .i. boīes mūdanis delectatōib⁹ coꝛruptos et mundi amatoꝛes. aug. Quotiēs mundi nomē in mala significatone sumit nō ostēdit nisi mūdi amatoꝛes. j. iob. v. Totus mūd⁹ in ma. po. ē. Rectoꝛes dico tenebꝛarū baruz. i. boīm excecatoꝝ tēbꝛis ignoꝛantie et culpe. epbe. v. Eratis aliqñ te. Tales aūt demones cuz quib⁹ bellare habem⁹ sunt spūales. i. inuisibiles et sūt nequissimi. Et hoc ē qđ d. ꝯ spūalia neq; cie. i. ꝓtra demones qui sunt spūs neq̄m. qui bītant in celestib⁹. i. in isto aere caliginoso ꝓpe nos qui relicti sunt ibi. vt nos ī pugē exercitēt. vel ī clestib⁹. i. ꝑ celestibus q̄nitūtur auferre nō enī ꝑ modi; ca re nobiscuz pugnt. sz ꝑ ipa beredītate paterna et eterna. Ultimo ꝯcludit di. q: ergo ꝯ tales ꝛ tantos bostes bētis pugꝛe. ꝑpterea accipite armaturā dei vt possitis resistere in die malo. i. in tota vita. ꝑsenti. Quia vt d. aug. Ex quo adā lapsꝰ est ꝛ de padiso expulsus. oēs dies fuerūt mali. et boc ꝓo miseria naturali. ꝛ ꝑ malicia boīm vt dictū ē supꝛa in ꝑcedēti epistola. Et nō solū ꝑ hāc armaturā dei bō pōt resistere boībus. sz etiā ꝑt eē pfectus in seipō ꝛ ꝓficere ꝺ bono in melꝰ. ꝛ hoc ē. Et in oībus pfecti stare. tā in ꝓspis q̄m in aduersis. mat. v. Estote p. sicut pat. ve. ce. pf. ē. ij. coꝛ. vj. Per arma iusticie a de. et a sinī. Sola enī ꝑdicta arma faciūt bominē pfectū. ꝛ bonū. et ideo sup oīa sunt querēda. ꝛ habita retinēda. apoc. nj. Tene qđ bēs. Et attēde q ꝑ vt ex supꝛadictis ꝓz hoc bellū spūale qđ nobis instat ē valde duꝝ. et forte ꝑpter vnj. Ꝯ Prīo qꝛ ꝑ insidias pugnat in eo. ꝑptea ꝺ. aduersus insidias dyaboli. Ꝛcdo qꝛ ibi ē ꝑditō. nā caro q̄ deberet eē ꝑ hominē sicut ꝑs eius ꝑdit eū. ꝛ sic intus i boīne ē ꝓditō. ꝑpt qđ ꝺ. aduersus carnez et sanguinē. Tercō qꝛ ē bellū valde oꝛdīatū. nā in boc bello sūt ꝓncipes ordinātes demones ad bellū diuidētes eos per singulas potētias aīe. Nā quidā ponūtur ad coꝛ vt mala cogitet quidā ad voluntatē vt mala velit. quidā ad mēoriā vt maloꝝ recoꝛdet. ꝛc. lu. xij. Cūc. va. ꝛ as. se. s. ne. se. ꝛ ingres. ba. ibi. Ꝑdonūt etiā negotiores ad magis pfectos et ex pte debiliozꝛ pugnt ꝑpt qđ ꝺ. ꝓncipes. Quarto qꝛ pugnatoꝛes sūt potētissimi ꝛ robusti vt dictū ē. ꝑpt qđ ꝺ. prātes. Quīto qꝛ nō solū ꝯ dēones ꝛ carnē pugnare dēm⁹. sz etiaz ꝯ malos boīes mūdi q̄ bonos ꝓsequūtuꝛ io. xv. Si me pse. sūt ꝛc. Qui sunt obtenebrati īmēte. ꝛ lucē vitatis nō agnoscūt sz tñ sic obtenebrati regūt mūm ꝛ ad ipoꝝ

impiũ disponit et iõ ꝛ rectores ꝛ recti ĩ ꝓcipiciũ vadũt.mat.xv. Vi cec⁹ ce.duc.ꝛc. Propter qõ d. ꝙ mũdi rectores te.ba.

Sexto q² hostes nr̃i sũt inuisibiles ꝛ ab ip̃is ledi possum⁹ sz ip̃os lede neqm⁹ q² sp̃ũs sunt sz solũ possum⁹ nos defẽde sub armatura dei q² talẽ armaturã bẽntes tangere nequeũt. Qõ figuratũ ẽ eze. ix. Vbi viro debẽti pcutere hoĩes cuntatis dictũ ẽ ne signatos thau tangeret.

Septimo q² hostes nostri sunt neqssimi et in aĩa ꝛ co²pe volunt nos pdere ꝛ nulli pcũt ꝛ nulli⁹ miserent ꝛ nullo tpe dormiũt vel qescũt.iob. Qui me ꝓmediũt nõ dormiũt.gre. Nihil se fecisse estimat cuz aias nõ sauciat. Propt ista duo d. ꝓtra spũalia nequicie.

Octauo.q² hoc bellũ nõ agit̃ p modica re sed p regno cẽno qõ dẽones pdiderũt. Et iõ totis viribꝰ nitũtur ne ip̃m possideam⁹. Propt qõ di.in celestibꝰ.i.p celestibꝰ.ꝛ sic ptz lcõm

Tercõ q̃ sunt ista arma qbꝰ milites cristi dñt esse accĩcti.et facit tria. Prio di.p ditor̃ ꝓlij eẽ religandũ. Scõo ponit arma ad defendẽdũ. Tercõ poũt arma ad offendẽdũ. Dicit ergo. State. Post q̃z enĩ bellũ ẽ ita durũ nõ ẽ sedẽdũ sz viriliter stãdũ ad pugnã. Et q² vt dictũ ẽ pugna hec ẽ in carne ꝛ p carnẽ.et iõ lũbi caznis in quibꝰ ꝓcu pia viget.iuxta illõ iob xl. Fortitudo eiꝰ in lũbis eius.sunt succingendi p carnis maceratõz ne defluãt ad carnalia.sicut cingulũ ꝓseruat vestez ne defluat in lutũ.puerb.xxxi. Accĩxit fort. lũ.su.i.ꝓtinẽtia forti.luc.xij. Sit lũ.ve.p. Nõ enĩ ꝙ carnẽ aliter pugnare dẽmꝰ q̃z p cõtinẽtiã et maceratõez ip̃ius.aug. Carnẽ vestrã domate ab escis ꝛ potibꝰ Primo enĩ dz pditor̃ castri religari ãteq̃z pcedat ad bellũ ꝛ iõ ꝑmo oĩz ĩ bello spũali caro ẽ religanda p disciplinã.cũ sit pditor. ecc.xxxij. Seruo maliuolo tortura ꝛ cõpedes caro aũt ẽ seruꝰ maliuolꝰ ꝛ neqm q² pdit aĩaz dñam suã. Et di.in veritate. vt sz sit vera ꝓtinẽtia nõ sil̃ata.glo.vt vere ꝓpter xp̃m ꝓtinẽtiaz seruetis.mat.xix. Sũt eunuchi q̃ facti sũt ab hoĩbꝰ.vt sũt ypocrite.q̃ ꝓpter hoĩes ꝓtinẽt et sunt eunuchi qui seip̃os castrauerũt ꝓpt̃ regnũ celoꝝ.

Cõsequẽt scõo seculo inimico et p disciplinã debilitato. aĩe armaturaz ponit d. Induti loricã iusticie ĩtrãsitiua ẽ cõstructõ.i.induti iusticia :q̃ ẽ loꝛica aĩe. Cõpatur ãt iusticia loꝛice ꝓpter duo.

Primo q² sicut loꝛica ex mltis murenulis vl malgis vel rotulis ꝓtexit̃.ita iusticia multas vtutes ꝓplectit̃ q̃ sũt insil̃ catenate.sap̃.v. Induet p thoꝛace iusticiaz

Scõo q² sicut loꝛica inter hostes nũq̃m ẽ deponẽda sic nec iusticia .p̃s. Beati q̃ custodiũt iudiciũ ꝛ faci.iusti.in oĩ tpe. Alia armaturã ponit di. Et calciati pedes. .i.affectões ꝛ desideria hñtes munitas vtutibꝰ ꝛ sciõꝝ exẽplis.q̃ ꝑm aug. sunt pedes aĩe ne a spinis vicioꝝ et luto mundanoꝝ p̃gant̃ et maculent̃. Cant.vij. Quã pulcri sunt gressus tui in calciamẽtis filia ꝓncipis. Et hoc ẽ in ꝓpatõe euãgelij pacis sup.adimplẽda.i.vt sitis pati ad p̃dicandũ euãgeliũ qõ nũciat pacẽ int deuz et hoĩes factã.vel ad cõplẽda p̃cepta euãgelij. Hmõi calciamẽta dẽnt brẽ predicatores ne terrenis suis desideriis terrena tangãt vel ꝓpter terrena predicẽt. Hac significatõe mar.d.aplõs sandaliis vel soleis calciari vt patz eius dẽ.vj. Debemꝰ ergo pati eẽ ad p̃dicãdũ euãgeliuz pacis. Alia armaturã ponit d. In oĩbus sz p̃lijs spũalibꝰ sumẽtes scutũ fidei. intrãsitiua ꝓstructõ ẽ.i.fidẽ que ẽ scutũ. q̃a sicut scutũ ẽ vnũ et bz tres ãgulos sic fides ẽ de vna eẽntia diuina in q̃ sunt tres psone.j.iob.v. Tres sunt q̃ test.dãt in ce. pa.v̄.ss.et hi tres vnũ sũt. Itẽ sicut substãtia scuti ẽ coopta coꝛo aĩalis mortui.ita fides ẽ de substãtia diuina vestita carne

mortalitatis nr̃e.io.j.ver. ca.f.ē. Itē. sicut scutū suspēdit ad guttur ⁊ stat supra cor ita fides dēt eē in corde et pferri per os. ro.x. Corde cre. ad iust. ore aūt cōfes. fit ad sa. In quo scuto fidei d. q possum⁹ oīa te la ignea neqssimi hostis nrī extinguere. Ipa enī fides dēt pmo oīm tēptatōib⁹ ⁊ telis dyaboli opponi. ne puenīat ad lori cā iusticie. Prudēti⁹ Prima petit cam pū dubia sub sorte duelli pugnatura fi/ des. Ignea aūt d. tela dyaboli. q⁹ sugge/ stione dyaboli ignea. carnales ꝯcupiscē tie ignīūtur vt plus possint nocere sicut tela materialia de igne. ecc. ix. Quasi ig/ nis ꝯcupīa exardescit. Neqssima āt d. q⁹ eius neqcia ōibus supfert. Sicut enī scu tū defendit boīez et oīa a ima eius. q⁹ do ctus miles oēs ictus recipit in scutuz. ita fides defēdit boīem et oēs vtutes. q⁹ oēs ictus dyaboli in scuto fidei recipiēdi sūt Oēs. n. tēptatōes p verā fidē repellim⁹. Quia si bēm⁹ verā fidē de gaudijs padi si et penis inferni nec pspera mōi deside ram⁹. nec formidam⁹ aduersa. de qb⁹ oīs tēptatō infert habēti verā fidē. nisi sit tē/ ptatō de ipa fide. q̄ p fidē nostrā repellit sicut lumē expellit tēbras. Galeā armatuz ponit di. Et galeā. i. spē salutis eterne assu mite ad caput mētis ptegendū Dicit āt spes galea salutis. Q⁹ d⁹ 1o. vnj. Spe sal ui facti sum⁹. esa. lix. Galea salutis in ca/ pite eius. Si āt q̄rat q⁹ nō fecit mētōez de caritate cū sit melior et vtuosior arma tura spūs q̄z oēs alie. Dicēdū ē q ipe fe/ cit mentōez de fide formata q̄ p dilectōez opat in q̄ oīa tela dyaboli extīguunt. et p quā oēs tēptatōnes siue a carne siue a mūdo. siue a dyabolo supam⁹. nō enī p fi dē mortuā ⁊ informē vicim⁹ tēptatōne s Et iō in ipa fide intellexit caritatē oīa te la dyaboli extinguētē. ⁊ oēs tēptatōnes vincentē. q⁹ fides in vtute caritatis opat cū sit forma fidei et oīs opatō sit a forma

Cōq̄nter tercō p⁹ q̄z posuit arma ad defensionē. posit arma ad īpugndū d. Et assūte gladiū spūs q̄ d ē vbū di. nō enī dē m⁹ solū nos defendē a dyabolo sz dēm⁹ ipm īpugnare. Instrumētū aūt ad dya bolū impugndū ē solū verbuz dei q̄ de/ bem⁹ brē in ore ⁊ in maīb⁹. in ore pdicā/ do. ⁊ in maīb⁹ adimplēdo. apo. j De ore eius gladius ex vtraq̄z pte acut⁹ exibat. Gladius ex vtraq̄z pte acut⁹ egredit de ore pdicatoris. q̄ñ id q̄ pdicat. ope īplet et tūc ex vtraq̄z pte dyabolū impugnat. Debem⁹ ergo dyabolū impugre facto et vbo. Quidā vo īpugnāt ipm solū ver bo. verbū aūt taliū ē mortuuz. ⁊ iō nō est gladi⁹ spūs. q⁹ gladi⁹ spūs ē verbū dei vi uū. hebr. mj. Viu⁹ ē sermo dei ⁊ efficax ⁊ penetrabilior omī gladio ācipiti et ptin gēs vsq̄z ad diuisiōz aīe ⁊ spūs ꝯpagum q̄z et medullaz. Hūc gladiū xp̃c veit mit tere in terraz. mat. x. Nō veni pa. mit. sed gla. Veni enī separe boīez aduers⁹ p̃em suū. et filiā aduersus matrē suā. ⁊c. sicut. n. gladi⁹ sepat ⁊ diuidit. sic verbū di sepat et diuidit boīem a carnalib⁹ ⁊ terrenis. Et q̄ solus gladius vbi dei sit armatura ad dyabolū impugndū sic ptz. Dyabo/ lus. n. pugnat aduersus peccatorē. ¶ D ¶ Primo ipm oculis mētis excecādo. Sz verbū dei fugat tenebras mētis et il/ luminat eā q⁹ lucerna ē. p̃s. Lucer. pe. m. v. t. Dcdo ipm viculis pcōz ligādo ⁊ in fuitutē peccati redigēdo. io. vnj. Qui fa. pec. ser. ē p. Sz verbū dei liberat boīem ab oi vinculo et ab oi fuitute. io. vnj. Si mānseritis i sermone meo ꝯgnoscetis ⁊ vi tas liberabit vos. Tercō ipm mūdi pspe ra ⁊ vana gaudia sup oīa q̄rere faciēdo. 10. xij. Dilexerūt glo. bo. ma. q̄z glaz dei. Sed verbū dei oīa pspa mūdi facit ꝯtē nere. Et apli ad verbū xp̃i omīa reliq̄rūt mat. xix. Ecce nos reliq̄m⁹ oīa. ad pbi. nj Omīa arbi. suz vt ster. vt xp̃m lu. Quar/

to ipm p mūdi aduersa frāgēdo. Ex verbū di facit boiez fortē. z nihil aduersi formidantē. Uñ apl̄i ptꝰ qz pfecte audierūt verbū xpi dicebāt. j. cor. iij. Maledicimur et benedicimꝰ pſecutōz patimur et ſuſtinemꝰ. blaſſemamur z obſecramus. Quīto p voluptates corpis ipm diſſoluēdo. ſap. ij. Nō ſit pratū qđ nō ptrāſelu.no. Sed verbū dei ꝓſtrīgit ad lamentū pñie d. mathe. iij. Demitēnā a. ap. e. re. ce. Sexto ipm in infirmitatibꝰ peccatoruz detinēdo z eius appetitū ꝓturbando ita q dulcia videnť ei amara et amara dulcia. aug. Malato nō ſano pena ē panis qui ſano ē ſuauis. Sed verbū dei ſanat boiem. ps. Miſit v̄b. ſu. et ſa. e. Et reddit ei appetitū rectū vt ei dulcia ſapiant et amara deſipiāt. Et iō ſic ſanatꝰ dauid dicebat. Quā dulcia faucibꝰ meis eloquia tua ſup mel oz meo. Septimo ipm ad mortē eternā ducēdo. Sed verbū di abōi morte liberat. io. viij. Si q̄s ſer. m. ſez. zc. Et breuiter in ōi tēptatōe p quā dyabolꝰ pcutit boiem: verbū dei obſtat z repcutit eū. Unde v̄bū dei ōz inimicus et aduerſariꝰ peccatoris qz in ōibꝰ ꝓdicit ei q̄ peccatoz inſtigatꝰ a dyabolo cupit facere matb. v. Eſto ꝓſentiēs aduerſario tuo cito dū es in via cū eo. Qđ exponēs btūs aug. d. q̄ iſte aduerſariꝰ cui cōſentire debemꝰ ē ſermo dei qz ī ōibus q̄ male cupimꝰ aduerſatur nobis et pbibz. Unis eni rape alienū. ſermo dei di. nō furtum facies. Uis cōcūbere cū vxore aliena. ſermo dei di. nō mechaberis. Et ſic de omībꝰ aliis. Sic ergo ptz q̄ in pugna ſpūs p mo dēmꝰ pditorē ſez carnē p ꝓtinētiaz et abſtinētiaz reſtringere et religare q̄ quidē religatō quedā dei armatura eſt. Secūdo dēmꝰ animā virtutibꝰ armare. ſ. lorica iuſticie. ſcuto fidei. mūdicia deſideriorū. vt pure pdicemꝰ et īpleamꝰ euāgeliuz pacis. p quā mundiciā ſunt pedes aīe muniti et ꝑparati. et galea eīne ſalutis Tercio dēmꝰ accipe verbū di tanq̄z gladiū ad dyabolū īpugnādū. Et ſic ptz tercīū et ꝓſeq̄ntē totum.

Dñica. xxij. de cuāge. ſermo. CVIII

Simile eſt regnū cel. boī. regi q̄ voluit ra. po. cuz ſeruis ſuis. math. xviij. Supra hoc euāgeliū dñs immediate dixerat beato pet. q̄ ex pte di fratri peccāti z venīā petēti nō ſolū deberet dimittē vſq; ſeptīes ſed vſq; ſeptuagies ſeptīes. i. q̄liacunq; et q̄ntūcunq; peccata ꝓmiteret. In q̄ oñdit maxima largitas et clementia dei Et q̄ deus ē ita clemēs et miſericoz circa nos. vult q̄ noſ adinuicē miſericordeſſimꝰ. alias ipe a nobis ſuā miſericordiam reuocabit. Et hoc ē qđ in hoc euangelio ſub quadā ſimilitudine demōſtrat. In q̄ euāgelio tria p̄cipaliť ꝓtinētur. Prīo enī ſub quadā ſimilitudīe inducit exemplū diuine pietatis in debitoz et debiti dimiſſione. In p̄cipio euāgelij. Secūdo ponit reatus būane malignitatis in cōſpectu ſuffocatōe ibi. Egreſſus āt ſeruꝰ ille inuenit vnū de ꝓſer. ſu. zc. Tercō. concludit intentū ꝓpoſite ſimilitudīs in geſtorū adaptōe. ibi. Sic et pater m. ce. fa. vo. In p̄ma ergo pte inducimur ſub quadā ſimilitudīe in exēplū ibi. Qui voluit ra. po. cū ſeruis ſuis. In qua quidē pte q̄t tuoz facit. Primo ſub quadā ſilitudine oñdit diuinā potētiā ibi. Sile ē regnum ce. homī. regi. Secūdo diuinā ſapiētiā. ibi. Qui voluit rōz po. cū ſer. ſuis. Tercō diuinā iuſticiā ibi. Et cū cepiſſet rō. po. ob. ē ei vnꝰ zc. Quarto diuinā clemētiā ibi. Procidēs āt ſeruꝰ ille ro. e. zc. In his. n. q̄ttuoz oñdit regia dignitas atq; honeſtas que in hoc ꝓſiſtit. ſez in potētia ad coercendū. ſapīa ad gubernādū. iuſticia adpuniēdū. clemētia ad miſerādū. Dēt

enī rex p potētiaz aduersarios coercere. p sapiētiā sibi subditos gubernare. p iustitiā delinq̄ntes punire. et vnicuiq3 qđ suū ē reddere. ⁊ p clemētiaz paupum personaz et miserabiliū miserēri. Dī. ergo Sīle ē reg. ce. i. eccia militās boi regi. i. filio dei qui factus ē hō ⁊ ē rex ois creature. i. simile ē negociū eccie ad xp̄m regem ⁊ xp̄i regis ad ecclesiaz huic negocio. qđ fuit vel eē potuit int̄ quēdā regē et eiꝰ seruos. Dicit ergo ecclesia militans regnū celoz ꝓpter q̄tuoz. vt p3 supra in euāg. domīce. xx. Trā plana ē sm trālem intelligētiā et iō sm sensum misticū exponat. Hā pñs euāgeliū ꝓtinet q̄ndā similitudinē q̄ negocio dei et ecclesie adaptari debz. Rex ergo deus ꝓtinue cū suis seruis ponit rōnē ⁊ ī vita ⁊ ī morte. In vita ponit rōz p cōscientie illuiatōez q̄n sez hō cogitat multa bona q̄ a deo recepit. ⁊ multa mala q̄ z misit. ⁊ tēs qđ amisit. et multa bona q̄ omisit. Ponit etiā talē rōez p scripturas ⁊ p̄dicatoꝛes ⁊ ꝓfessoꝛes. q̄n p̄dicatoꝛ vl ꝓfessoꝛ oñdit hōi supradcā. ⁊ p scripturas ꝓbat. esa. xxxviij. Recogitabo t. o. ā. m. in am. a m. Remigꝰ Christus examinatoꝛ meritoꝝ iā p scripturas cū seruis suis rōnē ponit. In morte aūt rōz talē p cūcto rū ante oculos reductōez. dan. vij. Judiciū se ⁊ li. ap. sūt. i. ꝓscīe singuloꝝ. Sūt. n. demones tūc ꝓstanter accusātes eū. ⁊ oīa facta dicta cogitata. ⁊ omissa replicāt sup eū. et boc ē qđ hic dr. Et cū cepisset rōz ponere. i. facta singuloꝝ examīare. oblatus ē ei vnꝰ q̄ dēbat decem milia talenta Talētū sm ysiđ ē qđdā pōdus apđ pysanos. Est ātem triplex talētū. sez minꝰ. qđ est q̄nq̄ginta libraꝝ. mediū qđ ē septuagīta libraꝝ. et maximū qđ ē. cxx. libraꝝ. p istuz vnū q̄ tale debitū dēbat ⁊ tātū tēbat. ītelligitur q̄libet pctōꝛ in pctō mortali exñs sicut p istū q̄ nō hēbat vestē nuptialē. intelligit q̄libet nō bñs caritatē. q̄ ē obligatus deo in decem milib⁹ talentis p decē maximis bñficijs que ds bōi fecit q̄ sunt Bñficiū creatōis. bñficiū eruditōis. bñficiū mistratōis ⁊ gubernatōis. bñficiuz nature nrē assumptōis. bñficiū redēptōnis. bñficiū lotōnis et vestitōis. bñficiū sanatōis. beneficiū adoptōis. bñficiū glē ꝑpatōis. et bñficiū coꝛpm resurrectōnis Si vis de bis bñficijs p̄dicare q̄ras ea supra dñica. xvnj. sermone. c. sub R. Et iō ista talēta dēnt intelligi de auro cum nō determinet de q̄ fuerit. q̄ p talibꝰ ⁊ tantis bñficijs hō tenet deo in meliozibus ⁊ pcōsiozibꝰ q̄ hz et brē possit ⁊ in psona ⁊ in rebus. Bern. Si cognouisses aīma mea q̄z multa ⁊ q̄z multis dēas. videbis qđ nihil ē qđ facis. Primo eni dēs xp̄o totā vitā tuā. q̄ ipe p tua posuit suā. Secūdo exigūt ꝑterita pcā mea. totā vitaz meā. vt faciā dignos frcūs pñie. ⁊ recogiti. o. ā. m. in. am. a. m.. Quid si terciū debitoꝛē oñdā q̄ cā vendicat sibi totaz. puto q̄ desideres gloriā quā oculus nō vidit. nec auris audiuit nec in coꝛ bo. asc. Nō ne ad hāc emēdā totū te ⁊ quecūq3 poteris dare optebit ⁊ cū oīa ꝓpleueris non sūt ꝓdig. pas. bꝰ tē. ad f. g. ꝛc Quarto debitoꝛi dēs qđ es a q̄ totū hēs. q̄ te fecit ⁊ refecit ⁊ cūcta mistrat cui boꝝ qđ dēs reddere ꝓponis Est etiā hō obligatꝰ deo in .x. milibꝰ talētis p trāsgressionē decē ꝑceptoꝝ. q̄ q̄ regis p̄ceptū trāsgredit regi tenet ad penā soluēdā. Et rex p̄t exigere et reꝰ tenet soluere si sit ei iuste īflicta. Vel decē milia talēta dēbat q̄ de īnumeralibꝰ pctis erat rōez redditurꝰ vt dī. remig. Innumerabilia. n. pcta ⁊ q̄si infinita cōmittit hō in pctō manēdo. Si aūt q̄rat q̄re in trāsgressione p̄cepti tā mag̃ pena debet. q̄ decē milia talēta ē aux̄ īnumerabile. Dicēđ q̄ in maleficō magis pēsat ꝓsona q̄ offendit q̄z ipm maleficiū. ⁊ q̄ ī trāsgressione p̄cepti offēdit ds. q̄ ē bonū

ñfinitū ideo sic punit. Aggūat etiā pena ex parte psone offēdentis. ppter multas circūstantias quia offēdit suū creatorē suū eruditorē. suū redēptorē. Et cētum milia sunt circūstātie ppt̄ ēs aggūat pena offēdētis deū. & transgredientis ei⁹ mādatū et ideo pena insolubilis ei debetur. Et hoc ē qđ seqūtur. Cū āt nō hērz vñ redderet. glo. i. ppriis viribꝰ penā exoluere. Est enī pctōr spūs vadēs & nō rediēs ps. q. pt incidē in penā. sz ñ pt ppriis manibꝰ exoluere penā. Si aūt aliqñ gratie dei restitutus exoluat penā hoc facit i vtute passionis xpi. cuiꝰ pena fuit et ē sufficiens ad oēm penā exoluēdā. io. xv. Sine me nichil. p. f. Peccator enī p pena exoluēda in ōibꝰ & cū ōibus suis obligat̄ do et hoc ē qđ sequit̄. Qr iussit eū venūdari et vxorē et filios et oīa q̄ hēbat & reddi.

Punit̄ ergo in se et in psona sibi p̄iūcta sc̄z in vxore et in psona a se genita sc̄z filiis. et in substāna exteriori Vl punit̄ quad se et suos sc̄z vxorē & filios. et quo ad sua Uxor enī spēalia obsequia dēt viro suo et filr filij patri. Priuat enī ppterea ōi obseqo qđ ei vndecūq; dētur. et iō vxor et filij iubent̄ vendi. i. omē p̄modū et omne obsequiū sibi auferri vñcūq; ei debeat̄. Vel punit̄ ipe q̄ntū ad aiam. et hoc ī se. et q̄ntū ad corpꝰ. et hoc in vxore que ē vnū corpꝰ cū viro. et q̄ntū ad potentias aie. et hoc in filijs q̄ originant̄ ab aima sicut filij a prē. ex p̄iūctōe aie ad corpus potēte originātur ab aia. Et q̄ntū ad bona exteriora. Et sic cū ōibus & in ōibus suis pctōr punit̄ et obligat̄ ad penā. Et merito in his pctōr punit̄. Punit enī in aia q̄ aiam spōsam dei fecit cū dyaboło ad ultari. Aiaz filiā regis eterni fecit seruā dyaboli. animā imagine dei insignitam maculis peccatoꝝ fedauit. Aiam veritatis luce coruscantē errorꝝ tenebris excecauit. Punit̄ in corpe q̄ corpus deū sustituit. iuxta illud phi. nj. Quoꝝ deus vēter ē. Corpus quod debuit famulari fecit dñm anime. Corpꝰ qđ nō manz in domo ineēnū sz p̄icit̄ ad foueas a vermibus p̄medēdū fecit heredē oīm bonorū heredē legitimo repbato sc̄z aīa. eccl̄s vj. Dis labor hois in ore eius. iob. xxmj. Ddauit enī sterilē. sc̄z carnē q̄ nō p̄turit et vidue sc̄z aie nō bñfecit. Ddumit in omnibꝰ potētijs aime. qr cuz ōibus iniq̄ peccauit. vt cū volūtate falsa bona desiderādo. et cuz intellectu errores et falsitates addiscendo. et cū mēoria malorꝝ et iniuriaꝝ recordādo. et cū corde falsa et lasciuia cogitādo. et cū oculis inhonesta vidēdo. et cū auribꝰ mala verba audiēdo. et cū manibꝰ praua opando. Et breuiter cū ōibus potētijs aie & cū omibꝰ mēbris corpis incessant̄ peccauit. et iō in oībꝰ et cū ōibus dēt puniri. Ddumit etiā in vxore qr ipa sicut equꝰ abusus ē. nō seruato ordine rōnis & pceus q̄z equꝰ nō seruato ordine nature. Et ipaz a vanitatibꝰ nō refrenauit. imo vt ipaz in vanitatibꝰ p̄seueraret multa lucra iniusta fecit. Ipaz iniuste et sine causa pluries molestauit et amarā vitā ei fecit. quod phibet apls ad col'. nj. di. Viri di. vx. vel. et nolite amari esse ad illas. Notādū q̄ q̄nq; modis cognoscit vir vxorē suā. aut causa plis procreāde. & tūc nullū ē peccatū. xxj. q. ne. tui Aut causa reddēdi debitū tūc nō solū ñ peccat sz et meret̄. xxxij. q. v. si dicat Aut cā incōtinētie vitāde. sc̄z cā preuenīēte a voluptate. & tūc ē veniale peccatū sm q̄sdā. ego āt nullū credo esse peccatū. ppter autoritatē apli. j. ad cor. vij. Unꝰ q̄sq; bēat suā vxorē ppter fornicatōez sc̄z vitandā. et vnaqueq; suū hēat virz. Aut cā explēde libidīs. vt cū vtit̄ calidis cibis aut incētiuis vt potētior sit in actu. vel cū conat̄ facere licet nō multū appetat. et tunc credo ipsuz mortaliť peccare. xxxij. q. mj.

orgo.aug.cognoscit vxorẽ suaꝫ ꝓtra naturã.ꝛ tũc mortalissiẽ peccat.xxxij.q.vij. adulteriꝫ malũ. ¶Dumẽ etiã in filijs.qa ipos nõ ad dei cultũ ſꝫ ad mũdũ et ad infernũ nutriuit.ipis mala ablata reliqt.ꝛ ipos plusq̃ deũ et aiaꝫ suã dilexit. ¶Dũitur ꝛ i boĩs tpalibꝰ qꝛ ipa ũuste acqsiuit male expẽdit et ipꝛudẽter reliqt. qꝛ ergo sic pcṏꝛ dẽt ōibꝰ bonis expoliari. ꝛ sic ī ōibꝰ puniri nihil restat ei. nisi vt pcidat in terrã di. ¶Datiaꝫ habe ime.i.ꝓcede mihi spaciũ peitẽdi et grẽ tue me restitue ꝛ oĩa reddã tibi.ſ.aiaꝫ et corꝓ. ꝛ potẽtias aĩe vxorẽ et filios et bona tpalia. qꝛ oĩa hec tuo deinceps obseqo mãcipabo. Et sic peccatoꝛ dicat et sic faccre ꝓponat statĩ deꝰ ad eũ magna clemẽtia incliatur et plꝰ vult illi miserꝛi et facere q̃ꝫ petat qꝛ ipe petit dilatõeꝫ et deꝰ dat plenã remissiõꝫ. qꝛ eũ dimittit liberũ.q̃ erat in catenis dyaboli.ꝛ pcit ei totũ ḋbitũ peccatoꝝ. aug. Erubescat bũana miseria. plus vult illi deus misereri q̃ꝫ nos a miseria liberari. Crisꝰ.loq̃ns de dño iubẽte seruũ vẽdi.terrere vult vt ꝓmptius ī supplicatõꝫ ducat Ex magna enĩ libertate pcedit q̃ deꝰ nos sic vult punire.vt nos miaꝫ petamꝰ Sic terruit dauid q̃ fecit adulteriũ et homicidiũ.et venit ad eũ ex pte dei nathã ꝓphẽta ꝓmiatꝰ ẽ ei multa mala.et dauid ait. peccaui.et statĩ deus trãstulit peccatum eius vt ptꝫ.nj.reg.xij. ¶Plene ergo deꝰ remittit pcṏꝛ q̃cq̃ ḋeliq̃ si dicat.peccaui. Et hoc ẽ qḋ subdit. ¶Dixitꝰ ãt dñs serui illiꝰ. Ubi tria ostẽdũtur. ¶Primo ex pte dei affectus mie.qꝛ miserꝛtus. Scḋo remissio culpe qꝛ dimisit eũ. Tercõ relaxatio pene.qꝛ ḋebitũ dimisit ei. Remigius. ¶Dctṏꝛ rogãs accipit donũ decẽmiliũm talentoꝝ.i.veniã suoꝝ ꝓmissoꝝ. ¶De hoc aũt hẽmꝰ in multis exemplũ. ¶Nã petrus cũ iuramẽto negauit xp̃m.et fleuit pꝰ ea, et ds pepcit ei et restituit eũ in gr̃ũ ꝓsti

nũ.io.xxij. ¶Dasce o.m. ¶Dagdalena cuꝫ multis fornicata ẽ et accessit ꝓcũda ꝛ cũ magna fide ad xp̃m et saluata ẽ.luce.vij Fides tua te sal.f. ¶Daulꝰ psecutꝰ ẽ eccliaꝫ dei et stephanũ lapidauit. et pꝰ ea dixit dñe q̃d me vis facere.act.ix.et magnꝰ sanctus effcũs ẽ. Latro de cruce multa latrocinia et scelera ꝓmisit.et pꝰ ea dixit. ¶Dememẽto m.dñe.et xp̃s plꝰ q̃ꝫ petierat vl̃ spauerat fecit. ¶Hodie inqt mecũ eris in paradiso.luc.xxiij. Carissimi imitemur istos scṏs et nõ simꝰ sicut iudas q̃ desperauit et latrõ se suspẽdit q̃d dñs ꝓ peiori bũit q̃ꝫ pditõeꝫ quã ei fecit. ¶Nõ etiã simus sicut cayn q̃ aut. ¶Dixoꝛ ẽ.iniq.m.ꝛc. gene.mj. Dicamꝰ ergo cũ filio ꝓdigo q̃ dixit ¶Dater peccaui in celũ et coram te ꝛ nõ sum dignꝰ voca.fi.ꝛc.luc.xv. ¶Nũc ei curia misericordie sedet et cãs audit et curia iusticie facit ferias. In alia vo vita erit ꝙuersio. ¶Dcamꝰ ergo cũ fiducia ad thronuꝫ grẽ eius vt misericordiã ꝓsequamur ꝛ gr̃iã inueniamꝰ ī auxilio oportuno.hebr. mj. Et sic ptꝫ ꝑmũ scḋi potẽtia.dei sapiẽtia.dei iusticia et dei clemẽtia. ¶Scḋo ponit reatus bũane malignitatis ī ꝓserui suffocatõe.ꝛ hoc sub similitudine serui suo ꝓseruo nolẽtis misereri. ¶Circa qḋ q̃tuoꝛ notãtur. ¶Primũ ẽ serui absoluti crudelitas ibi. Egressus aũt seruꝰ il. ꝛc. Scḋꝫ ẽ sui neq̃ꝫ a ꝓseruis apḋ dñm accusatõ ibi. Uidẽtes ãt ꝓserui eiꝰ que fie. Terciũ ẽ ꝓtra seruũ neq̃ꝫ a dño obiurgatio ibi. Tunc vocauit illũ dñs suꝰ Quartũ ẽ ipius serui neq̃ꝫ ꝓdẽnatõ.ibi. Et iratus dñs eius.t.e.toꝛ. ¶Iste pcessus ꝑ omnia fit ī peccatoꝛe nõ penitẽte neq̃ꝫ pcẽte ¶Primo enĩ ppetrat neqciã coraꝫ deo et ꝓximo. Scḋo accusat coraḋo ab ãgel q̃ nobiscũ morãtur. Tercõ obiurgat in extremo examĩe.mat.xxv. ¶Discedite a me, ma.in ig ee.q̃ pa.ẽ dya.ꝛc. Quarto ꝓdẽnat inetnũ. ¶Dicit ergo egressus ãt seruꝰ

ille scz de carcere dyaboli et seruitute pec/
catoz in libertatē filioz dei inuenit vnū
ō ꝓseruis suis qui dēbat ei cētum dena/
rios. Talis aūt inuēto nō est intelligēda
sēp realis sed aliqñ imaginaria. Inuenit
ergo hō debitorē suū quādo i anima p
memoriā et imaginationem recozdat in
iurie cuiūs suoz aliqñ sibi illate. Contra
qō dr. Leuit. Be memoz sis iniurie cui
um tuoz. Nec tale debitū debz intelligi
pecuniale qz tale debitū pōt repeti si ad/
est ōbitoris facultas cum moderamine
tū nec creditoz tenet ꝑcere. Sed debitus
de offēsis Remi Centū denarioz ōbitoz
erat. quē de aliquib⁹ ꝓmissis satisfacere
opozebat. Hiero. Qō vt manifesti⁹ fi/
at dicam⁹ sub exemplo. Si quis nostz
ꝓmisert adulteriū. hōicidiū. sacrilegiū
cetera maioza crimina. decēmilia talēta
rogāti dimittūt. si et ipe dimittit mīora
peccātib⁹. Chri. Tanta est differētia pec/
catoz q ꝓmittūtur in deū. et q ꝓmittunt
in hominē. qnta ē drā decēnnliū talēto/
rū et cētuz denarioz. magis aūt z multo
pl⁹. Sequtur. et tenēs suffocabat eū. Hic
ista tēto nō sp intelligēda ē ꝑsonalis sed
aīalis vel aiositatis. Qñ enī quis exar/
descit in ꝓximū et vellet eū destruere vel
occidere. vel destrui vel occidi. tūc tenēs
suffocat eū. Remigi⁹. Conseruū suffoca
re ē in frēz p vīdictā exardē. Cōtra qō 20.
xnj. Noli vīa ma. sz vī. in b.m. Et frequē/
ter pctōz palliat odiū suū et irā d. Ipe iu
ste offendit me. z iō iuste irascoz ei eū z vī
dictā expeto. Et hoc ē qō sequit. Redde
qō debes. i. tu teneris ad emēdā. z iō vo
lo eā a te expetere. j. reg. ij. Nūc dabis a/
liocn tollam vi in q ondit sibata iusticia
peccatoz is. Justicia eē videt sua repetere
sz hoc ē vim in pecunia vt frequēt. nō āt in
vīdicāda iniuria. qz mihi vīdictā z ego re
tribuā d. dñs ro. xij. Sequtur. Et pcidēs
ꝑseruus ille ro. e. di. Patiaz ba. īme z o.

CVIII

re. t. At ille noluit. Ecce crudelitas isti⁹.
qz a seruo supplicit rogat nō vt dimittat
sz solū vt differat z noluit Et misit eum in
carcerē donec redderet debitū vniuersū
Adulti sunt hodie sic crudeles qui ꝓ
modico incarcerāt hoīes. Et sic ptz cru/
delitas serui. Secdo ponit serui neqz
apud dñm a ꝓseruis accusatō. z hoc est.
Uidētes āt ꝓserui eius q fiebāt sczā geli
qui dō referūt gesta hoīm. qui hoīz ꝓser
ui sunt. iuxta illud apoc. xix. Cōserus tu⁹
ego sum z fratz tuoz. dixit āglus iohāni
Uel isti ꝓserui sunt viri spūales. Remi/
gi⁹. Spūales qui oīa iudicāt talia vidē
tes cōtristātur z nūciāt dño ad cozrigen
dū iploratēs auxiliū. Tercio ponit ser
ui neqz a domīo obiurgatio. et hoc est.
Tūc vocauit eū dñs eius et ait illi serue
neqm. i. ineqlis. nō equ⁹ qz mīaz a me ac
cepisti et tuo ꝓseruo nō fecisti. z sic fuit ī
gratus qntū ad deū q ꝓdonauerat mag
et imitatoz sq ad ꝓximū. cui nō dedit spa
cium ad redddēdū mūma. Et hoc ē. Omē de
bitū dimisi tibi. i. oēs ꝑuaricatōes. qniaz
rogasti me. Nōne ergo oportuit et te mise
reri cōserui tui sicut z ego tui misert⁹ suz
q. d. sic debuisti ꝑcere et ei⁹ miserari. Et
nota q ꝓpt tres nequicias ꝑu⁹ neqm vo/
cat. Ira fuit odiū cozdis. magē neqz/
cia et mala odiū tenere i cozde suo. aug.
Tenere odiū in cozde sile est sicut tenere
gladiū in vētre et ignē i pectoze. Uñ qn/
tū ad ꝓmū ait scz aug. Qui alij nocere ō
siderat silis ē illi qui gladio se trāsuerbe
rat. z tunicā alteri scīdat. Quātū ad scōz
ait. Sic puta malicia eē qūo ignē. si incē
dere vis aliqd. illō qō apponis p⁹ igne ar/
det. nisi enī ardeat nō incēdit. Verbi grā
Cū faculā apponis alicui igni. ꝓus facla
ardet vt illud possit incēdē Ita ergo ma
licia tua ꝓcedit ex te. z quid vastat āteqz
te. malicia tua vt alteri non noceat fieri
ꝑt qāt tibi nō noceat fieri nō ꝑt Ille igit

qui odiū tenet ſeipm occidit et ĩcēdit. et ido neq; appellat. ¶ Ecda fuit crudelitas opis.q; tenēſ ſuffocabat eū.nō rogauit cū.nec monuit.nec citauit.ſed ſtatim cucurrit ad gurgulā ei⁹. Tales ſūt multi furioſi.q ferūtur ĩpetu ire ſue. ſicut canes.puer.xxvij. Ira nō bz mīaz. nec erūpēs furor.et ipetū cōtatis ſpūs q̄s poterit ferre. In eodē.xv. Os fatuoz ebullit ſtulticiā. Et attēde q̄m pulcra cōpatō.ſicut cū olla bulliēſ nimis q̄ttuor mala facit.ſic os fatui et irati. ¶ Primū ē q; olla nimis bulliens aquā freq̄nter emittit. et circūſtātia adurit.ſic os iracūdi ignita ꝛ ꝓtumelioſa vba pijcit et audiētes inflammat.et ad ſcandalū ꝓuocat. Sic ꝓuocabat vxor iob ipz d. Benedic deo ꝛ morere ¶ Ecdm ē q; ignē extinguit.ſic os irati ignē zeli iſtoz: qui ex caritate corrigerēt eū extīguit. Nullus enī eū audet reprehendere ex quo videt eū ita ad cōtumelias patū. Sic iudi irati dicē. ꝓtūelias aplis extīxerūt in eis ignē correctōis quātum ad ſe. Et iō dixerūt. Nobis optebat primū loqui vbū di.ſz q̄nīa repellitis illō ecce ꝙuertimur ad gētes act.xnj. ¶ Tercius ē q; pīguedinē emittit.ſic os irati pinguedinē grē et deuotionis emittit et cuz ira ſit peccatū mortale, tāta pōt eē ira q̄ emittit oīa interiora aie.ſ.dona et vtuteſ Sic emiſit ſaul ſpūmſan.et arripuit euz ſpūs neq; ꝓpter irā et odiū qđ bēbat ad dauid vt ptz.j.reg.xvj. ¶ Quartū ē q; niſi in olla ſit multū de aq̄ freq̄nter ad magnū ignē frangit.ſic irat⁹ niſi ſit valō plenus aqua grē ad motū ire ita frangit vt vix ad trāquillitatē reintegret. Sic fractus ē abſolon ꝓtra amō frēm ſuū quez occidi fecit. vt pz.ij.re.xnj. Tercia neqcia fuit ingratitudo bñficij recepti.q; tātum bñficiū nō cognouit.dū enī ei oīa libere ſunt remiſſa.ñ conſerui noluit misereri qđ eū facere optebat.ꝛ hoc ē. Nōne op-

tuit et te misereri ꝙſerui tui ¶ F ¶ Ubi nota q̄ ingītitudo valde magnū peccatū ē.et q̄nqz mala facit. ¶ Primū ē q; pec cata ꝓpſ remiſſa reuocat.aug. Dicit tibi deus.dimitte et dimittet tibi. Sed ſi ego ꝓpus dimiſi.dimitte tu poſtea.nā ſi nō dimiseris reuocabo te.ꝛ q̄cqd tibi dimiſerā replicabo tibi. ¶ Ecdm ē q; oīa merita diſſipat.bern. Ingratitudo inimica ē aīe.exinanitō meritoz. vtutuz diſpſio. et bñficoz pditō. ¶ Terciū ē q; fontē diuine grē exiccat.bern. Ingratitudo ē vētus vēs ſiccās ſibi pīctatis fontē.rozem mīe et fluēta grē. ¶ Quartū ē q; viā grē claudit ne ad aīaz intrare poſſit bern. Ingratitudo viā obſtruit grē.et vbi illa fuerit.gīa accessuz nō inuenit. Accipiēdiſ igit indign⁹ ē q; fuerit acceptis ingratus. ¶ Quintū ē q; pontē mie frāgit.aug. Ne feſtines aliū punire ſi ipe te leſit.ſicut punire velles ab alio rogāte illū quē leſiſti noli ſubuertere pontē mie quē trāſiſti. Quarto pontē ipſi⁹ ſerui neq; pdēnatō. ꝙhoc ē. Et iratus dñs ei⁹ trad.e.toz.i. demonib⁹.ecc.xxxnj. Seruo maiuolo torꝛtura et ꝓpedes. Deꝰ ät dz irasci cū vindicat mala ad mod irati.q; aduſq; redderz vniuerſuz debitū.glo.i.ippetuū. Nō enī reddet aliq̄n.cui⁹ rō ē q; bō dānat⁹ cum ſit in termīo vie nō ē in ſtatu merēdi ſed p meritis recipiendi.et ſic a nulla culpa pōt abſolui et nihil lucrari.vt ſatisfaciat debito. Sed nūq̄d pcta dimiſſa redeunt Sup hoc diuerſimode loquūtur multi. Nā ꝓpoſitus et quidā alij dicūt q; pcta dimiſſa redeūt in q̄tuoz caſibus.ſ.ꝓpter odiū fraternū.ꝓpter apoſtaſiaz a fide.ꝓpter ꝓtemptū ꝓfeſſionis. et ꝓpter dolorē de pñia bīta. Sed ñ verſus. Frēm odit.a poſtata fit.ſpnitq; fateri. Penituiſſe piget ꝓſtina culpa redit. Sed tene p veritate q; duplr dicūtur pcta redire. ¶ G ¶ Adrio nō q; redeāt q̄ntū ad maculā vel

reatū. sed q̄ntū ad ingratitudinē. Qui. n. p⁹ acceptā remissionē ad peccatum redit magis satis delinq̄t q: ingr̄tus tāto bn̄fi/cio exīstit. et ista ingratitudo peccatū recidiuātis aggrauat ita q̄ penā p̄teritorū pc̄ō⁹ videt secū reducere. Scdo dicūtur redire q̄ntū ad penā substātialem sicut eni in celo vnus ē denari⁹. i. vna beatitudo substātialis. licet vnus magis altero p̄cipiat. sicut stella differt a stella in claritate vt di. aplis. sic et in īferno ē vna pena substātilis p̄ modū dāni sc̄z carentia visionis diuine. alia p̄ modū sensus. s. ignis et vīmis. et vtraq̄ pena debet p̄ro q̄libet peccato mortali licet p̄m plus ⁊ min⁹. Dicūtur ergo peccata redire. q: recidiuanti eadem pena debetur in genere que p̄us. licet sit maior. sicut di. beatus iaco. qui offen. inq̄t in v. fac. ē o. re⁹

Sed nūq̄d iustus ē vt hō p̄ vno pc̄ō mortali q̄ō in modico tpe egit tot ⁊ tantas penas ī p̄petuū patiatur Et dicēdus q̄ iustū ē p̄pter tria. Primo p̄pter p̄sonā offensā que deus ē. q̄ ē bonū infinitū vt dictū ē. Pena aūt pēsanda ē ex p̄te p̄sone offense. Aliter eni punīt occidēs papā q̄ṽ epm. ⁊ regē q̄ṽ comitē. Et q: peccator offendit infinitū bonū. ideo infinita pena dēt puniri extēsiue et non intēsiue q: hoc sustinere nō posset. Scdo p̄pter p̄petuitatē male volūtatis. Volūtas enim apud deū p̄ facto reputat Et q: peccator cū volūtate sp̄ peccādi decedit et in eā sp̄ manet dignū ē vt nūq̄ carcat supplicō q̄ nunq̄ voluit carere pc̄ō vt di. greg. Tercō p̄pt statū ī q̄ pc̄ōr ē. q: nō ē in statu merēdi vt dictū ē. ⁊ iō nīl p̄t de debito soluere. manēte āt debito ipe in carcere manere dēt. Debitū āt sp̄ manet. ⁊ iō ipe sp̄ manebit ibi. Et sic patz sc̄m. Tercō ꝓcludit intētū p̄posite similitudīs. in gestor⁹ adaptatōe. ⁊ hoc ē. Sic et pat̄ me⁹ cel⁹ fac. vo. si n. remi. Tbi nota q̄ q̄ntum ad tria q̄ hic tāguntur sili⁹ faciet nobis. Primo q̄ntū ad subtile examē iusticie. in debitor⁹ repetitōe. ex quo multū time re debem⁹. Scdo q̄ntū ad largā indulgentiā si rogauerim⁹ in peccator⁹ remissione. ex q̄ nō despare dēmus. sz multū cō fidere possum⁹. Tercō q̄ntū ad dimissorū repetitōez. si nos p̄primo nō remiserimus. ex quo ōibus indulgere dēm⁹ Sic ergo similit̄ p̄mo faciet nobis q̄ ad subtile examē iusticie in ōbitor⁹ repetitōe. mīta bona nobis deus p̄misit. et bona nature ⁊ fortune ⁊ grē. et posuit nos ī nūdinis mūdi ad negociandū. mat. xxv. Hō quid̄ pe. phi. vo. ser. su. et tra. al. ꝛc. vsq̄ sec̄ūdū p̄p̄riā vtutē. Et cui plus dat̄ pl⁹ requirit̄ ab eo. Quidā eni vero cū talentis di bene lucrantur. ⁊ duplicāt. Quidaz abscondunt et nihil opant̄ in eis. Quidaz cum ipis impugnant deum. dum bonis et gratijs que receperunt a deo in vituperium dei et ad damnum p̄roximi vtūtur. Secundo similiter faciet nobis q̄ntum ad largam indulgentiam in peccatorum remissione si sup̄pliciter rogaueritmus. quotcunq̄z eni mala fecerim⁹ ⁊ q̄tcunq̄z debita contraxerimus si eum cuz lacrimis humilit̄ rogauerimus totuz p̄cet et bona tribuet vt dictū est supra Basilius. Per oratōnes purissimas vtilia tribuunt̄ et noxia amouent. Hō simus ergo pigri ī remissionem petere. q: ipe est sp̄ patus remittere. Tercio similiter faci et nobis q̄ntū ad dimissorum repetitōnē si alijs nō remiserim⁹. q: sicut deus non sanat bn̄tez ferr̄ iracundie ī aīa donec p̄ijciat ferrū. sic redeūte fervo redit infirmitas. Posita. n. cā ponit̄ effect⁹ ⁊ remota remouet̄. ecc. xxvnj. Hō boī seruat iram et a deo querit medelam. quasi d. Nihil p̄dest. Tota enim causa quare pc̄ā nō dimittunt̄ est odiū q̄ō bō hz vel ad deū vel ad p̄rimū. vel ad animā suā. q̄ō bō facit

dñi iniquitatē opat. ⁊ diligit. ps. Qui di
li. iniq. o. aiaz suā. Sic tota cā remissioīs
peccatoz ē dilectō dei et ꝓximi. puerb. x.
Uniuersa delicta opit caritas. Luce. vij
Dimi. ei pec. mul. q. di. mul. Extrabam⁹
ergo ferz odij ab aīa alīs recidiuabimus
in peiores infirmitates qz ꝓus. lu. xj. Et
fiūt no. b. il. pe. ꝑ. Et sic pz tcīū ⁊ ꝓñr totū

De eplā sermo. CIX

Confidimus in dño iesu quia qui cepit in vo
bis op⁹ bonū pficiet. vsqz ī di
ez iesu xp̄i. phi. j. In psona apli loqtur ec
clesia oīb⁹ fidelib⁹ vt confidant in dño iesu
qz ipe qui icepit opus bonū in eis pdu
cet ad bonū finē. Et iō di. cōfidim⁹. cū in
textu originali dicat cōfidēs hoc ipm. qz
qui icepit ī vo. op. bo. ꝛc. In hac enī epla
oñdit apls suā caritatē et affectōem ad
phi. siue macedones. et in psona apli ec
clesia oīb⁹ fidelibus. gall. mj. Filioli mei
qs iterū pturio donec formet xp̄s in vo
bis. Sicut enī mat desiderat filios suos
honeste ābulare. ita eccia fidles xp̄i. In
cui⁹ psona di. iob. in canoica sua tercia.
Adaiorē boz nō hēo grām. qz vt audiā
filios meos in vitate ābulare. j. thessa. ij.
Tanqz si nutrix foueat filios suos ita de
siderantes nos cupide volebam⁹ tradere
vobis nō solū exēplū xp̄i. sz et aīas nras
qnīā kari facti estis nobis. Quattuor er
go facit apls ī hac epla sm qttuor p qex
ꝓmit suā caritatē ad illos. Primo enim
exꝓmit cōfidētiaz quā hz in xp̄o de pfcū
eoz bone opatōis. In pncip. epis. Secdo
oñdit rōnē siue cōfidētie ⁊ sue dilctōis.
ibi. Sicut ē mihi iustū hoc sentire ꝓ om
nib⁹ vobis. Tercō innuit modū sue dile
ctōis ibi. Testis enī mihi ē deus qūo cu
piā vos oēs. Quarto dmōstrat effectuz
siue caritatis et affctōnis ibi. Et hoc oro
vt cari. vā. m. ac. m. a. Prio ergo po
nit ꝓfidētia quā apls ī eccia bēt ī dño ō
pfcū fideliū. Et hoc ē. Cōfidim⁹ in dño. i.
cōfidēter spamus. q: qui icepit in vobis
opus bonū p gratiā opantē donādo scz
volūtatē bñ opandi. pficiet coopando
dādo effectū opi. aug. Coopando. n. de⁹
in nobis pficit qd opando icipit. qa ipe
vt volum⁹ opatur incipiēs qui volenti
bus coopat pficiēs Ut ergo velim⁹ opa
tur. Cū āt volum⁹ ⁊ sic volum⁹ vt faciā⁹
nobis coopat. Infra. ij. c. Qui opat ī no
bis et velle ⁊ pficere p bona voluntate.
apoc. j. Ego suz alpha ⁊ o pnc. ⁊ fi. Prīn
cipiū p grāz opantē. ⁊ finis p glām pficiē
tē. Perficiet ergo vsqz in diez iesu xp̄i. i.
vsqz in diē vite nrē qñ videbit xp̄s iesus
Qui dies dr dies glorie quē facit ies⁹ xp̄c
Jo. xvij. Hec ē vita eīna vt cog. te. so. ve.
ꝛc. Vel vsqz in diē iesu xp̄i. i. vsqz ī diē iu
dicij. qui dr dies iesu. qz pat omē iudici
uz dedit filio. Jo. v. Et sic exponendo re
spicit nō singulas psonas eoz. sed totaz
vniuersitatē. sic il. matb. xxvnj. Ecce ego
vo. suz. o. d. vsq. ad ꝓ. se. ¶ Et nota q di.
op⁹ bonū. i. op⁹ fidi ⁊ vtutis. ¶ Di
cit āt op⁹ vtutis op⁹ bonū ppt septem.
Prio qz ē a bono scz a deo Et hoc pz qz
ē optimū et summū bonū. esa. xxvj. Oia
opa n. opa. es ī no. d. Opa mala sūt a dy
abolo īstigāte: ⁊ a mala volūtate opan
te. Jo. vnj. Pdēdaz ē et p. e. ¶ Secdo qz p
cedit de loco bono scz de celo. iac. j. Om
ne datū op. ⁊ oē do. p. dsur. ē. Itē ꝓcedit
de corde bono. mat. xij. Bon⁹ hō de bo
no thesauro cordis sui ꝓfert bonū Ma
lū āt op⁹ de malo loco ꝓcedit scz de regi
one demonū. de cōcupīa carnis. de mali
cia mūdi. j. iob. v. Totus mū. in ma. po. ē
¶ Tercio quia facit hominem bonum
nihil enī est quod facit hominem bonū
nisi opus virtutis. neqz dignitas: neqz
diuicie: neqz scīa: nec aliqd aliō pbūs.
Virt⁹ ē q bo. fa. habētē et op⁹ ei⁹ bo. re.

Malū aūt op⁹ malū facit boīez q̄ natāli ter bon⁹ est. ose. ix. Facti sunt aboīabiles sicut ea que dilexerūt. Quarto q̄ est circa ꝓgruā et bonā materiā scz. circa cō templatōez diuinoꝝ circa amoꝛez dei et ꝓximi et circa opa pietatis. iac. j. Religio mū. et ūna. ap. de pa. ꝛc. et īmaculatuz se custodire ab hoc seculo. Mala aūt opa sunt circa malā et incōgruā materiā. scz circa furta et adulteria. boīcidia et silia. Quīto q̄ bouū opus ōib⁹ sapit bñ tibus rectū ꝛ nō infectū gustū. Hā bonuz é q̄ ōia appetunt. vt d. phūs. Etiā ipis malis bonū opus videt bonū. q̄uis int dū ꝓpter coꝛrupiōez gustus eis nō sapi at. Deo ergo et boīb⁹ placet. ecc. xlv. Dilectus dō et boīb⁹ moyses. q̄ scz bonus erat. malū aūt op⁹ ōibus displicet ac etiaz malis. qñ rōe vtūtur et redeūt ad seipsos. boe. Quoꝝ scz maloꝝ appetētia plena est ānieratis. sacietas vo pñie. sap. v. Nos insensati vitā illoꝝ estimābam⁹ insaniā ꝛ finē illoꝝ sine bonoꝛe ecce qūo nūc ꝓputati sunt int filios dei. Sexto qa ad bonū locū ducit. s. ad celū locū btōrū. apoc. xxj. Immō iā di. spūs vt requiesc. a laboꝛib⁹ suis. mat. xxv. Venite be. pat. me. po. ꝛc. Mala aūt opa ad malū locuz ducūt. s. ad infernū locū toꝛmētoꝛū. luce. xvj. Moꝛtu⁹ ē aūt diues ꝛ sepul. ē in if. Septimo q̄ bz ꝓprietatē boni q̄ est seipm effundē. Hā cū bonū sit suipi⁹ diffusiuū. bonū op⁹ grē facit diffūdere bonū gloꝛie in aīa opantis bonū q̄ q̄ntuz fuit bonū opus gratie tātū erit diffusiuū gl̄e in aīa et multo plus. luc. vj. Mensuraz bo. ꝛ p. ꝛ coa. ꝛc. Malū āt op⁹ culpe facit et diffundere malū pene in aīaz opantis apoc. xvnj. Quātū gl̄i. fe. ꝛ in de. fu. tā. d. ꝛc. Tale ergo op⁹ sup oīa dēm⁹ diligere q̄ tot mōis dīr bonū et dēm⁹ ipm summe a deo flagitare et spare q̄ ipe incipiet et ꝓficiet. Et sic pz ꝑmū. Secdo ponit rō sue ꝓfidētie et dilectōis. ꝛ hoc ē. Sicut ē mihi iustū hoc sentire. i. sic sentio ꝛ ꝓfido de vobis sicut ē iustū qđ ego sētiā q̄ de ōib⁹ vobis dēo bñ sentire et bene opāri: nisi videā ꝓ. rū. Et ē argumētū q̄ de ōib⁹ bñ sentire dēm⁹ nisi ꝓrū videam⁹. Et redit cāz b⁹. q̄re iustū ē vt sic sentiat de eis d. Eo q̄ habeā vos nō in labijs tātū sed in coꝛde et in intimo affcū caritatis ꝛ habeā vos socios ꝛ ꝓfoꝛmes in opib⁹ meis scz in patiētia et doctrina et in gaudio et ne vite qđ spero. Deo ergo vos socios īvinculis meis q̄si mecuz victos q̄ mihi ꝓpatimī. heb. x. Hā et victis ꝓpalsi estis Et hēo vos socios in defēsiōe et ꝓfirmatōe euāgelij. i. in defēdēda ꝛ ꝓfirmāda fide ꝛ vitate euāgelij. q̄ me vīs oꝛōibus in tali defēsiōe ꝛ ꝓfirmatōe adiuuatis. Et ē sensus. Deōꝛ vī sum ꝛ vos desidero ꝛ socios hēc siue sim vinct⁹. sciēs q̄z vos victos mecū esse p ꝓpassionem. siue sim ꝓfirmās ꝛ defēdēs euāgeliū quod ꝛ vos facitis mecū p vās oꝛōnes. Vel ad lrāz sic erat. Isti enī philipēses multa sustinuerūt ꝛ sustinebāt ꝛ multi coꝝ vicinan erant ꝓpter euāgeliū Et q̄ socij mei unq̄t estis in tribulatōe. sil'et ꝓlatōis eritis. ꝛ iō socios gaudij mei vos hēo ꝛ desidero. s. in remuneratōe vite eterne. Cō seq̄nter ponit modus sue dilectōnis. q̄ ñ diligit neq̄z desiderat eos carnaliter: vl' mūdane vl' superficialiter sed in viscerib⁹ ihesu xp̄i. Et hoc est. Testis est mihi deus qui coꝛda nouit quomodo. i. q̄z intēso modo et affectu cupiā omēs vos sup. eē in visceribus ihesu xp̄i. i. in intimo ꝛ peꝛfecto amoꝛe ihesu xp̄i. vt ipm intime diligatis et ab eo intime diligamini. ꝑuer. vnj. Ego diligen. me dili. Consequenter q̄rto ponitur effectus sue dilectōnis. q̄ q̄ ita eos diligat patet p effectum. naz quotidie pro eis oꝛat ꝛ impcat eis bona Et hoc ē. Hoc oro vt cari. v. ma. ac. m. s. i.

creſcat ⁊ ꝓficiat in ſcīētia. q̄ntū ad intellectū. vt ſcz ſciatis q̄ ſunt diligēda et que nō Et ſciatis q̄ quedā ſunt pax diligēda. ſ. bona fortune et quedaz magis. ſcz bona nature et q̄dā maxime vt bona grē. et ſciatis quō ſit diligēd⁹ de⁹ et quō ꝑim⁹. et quō oīa alia. Creſcat etiā caritas veſtra in omī ſenſu q̄ntū ad affectū; ⁊ op⁹ vt caritas vrā nō ſolū ſit in affcū. ſed extēdatur ad oēs ſenſus. i. ad oīa opa ꝑ ſenſus corpis facta vt bēatis ſcīētiā exprimētalez de caritate et nō ſolū ſpeculatiuā vt ſcz ꝓbetis potōra opa caritatiſ. i. altōra puta cōſilia. Et ſitis ſinceres. i. ſine corruptōne mētis ⁊ corpis q̄ntū ad voſipoſ. hyamo Sinceris materia ē integ̃ ſolida ⁊ firma que nulli⁹ varietate maculat̄. j. theſſa. v. Ipe deus ſcīficet vos p omī. vt integ̃. ſ. v. et am. cor. ⁊c. Sitis etiam ſine offenſa. q̄ ad primū. ij. cor. vij. Capi. nos ne. le. ⁊c. j. cor. x. ſine off. eſ. iu. ⁊c. Et hec oīa ſitiſ vſq; in diē xp̄i. i. vſq; ad diē mortis vr̄ē. Et q̄ nō ſufficit abſtinere a malo niſi q̄s faciat quod bonū ē. vt d. aug⁹. iō addit di. Repleti fructu iuſticie. i. nō ſolū ſitis ſinceres q̄ad vos et ſine offenſa q̄ad p̄im ſed ſitis repleti fructu iuſticie. i. boīs opibus q̄ a iuſticia ꝓcedūt. et dicūtur frctūs iuſticie. ſm q̄ iuſticia eſt vtus generaſ. oīa opa bona in ſe ꝓtinēs et oēs vtutes circuit. Et talibus opib⁹ ſitis repleti per ieſum xp̄m ſicut p cām efficientē. q̄ ipſe oīa opatur in vobis. et hec omīa bēatis ad būc finē. ſcz in gloriā et laudē di ⁊ nō boīm vel vt in vobis laudet et glorificetur de⁹ ab alijs. et dicat̄ mirabilis ds in ſanctis ſu. Et ſic p̄z ſcōm et terciū et q̄rtū. Moraliť āt ad edificatōez noſtrā nota q̄ in hac vltima pte epl̄e ta bona aplūs pro phīlipenſib⁹ orat. et eccīa ſimiliť q̄ti die pro fidelib⁹ orat ſcz vt ſint ſinceres et ſine offenſa et repleti fructu iuſticie. et p eiſdē nos pro nobis ipis orare dēm⁹. vt

hec tria poſſideam⁹. Prīo ergo dēmus orare et niti vt ſim⁹ ſinceres. i. puri ⁊ mūdi a corruptōe mētis ⁊ ab opib⁹ mortis. i. a peccatiſ q̄ ſepant aīaz a deo ꝓpter qđ aīa moriť et ꝓꝑñſſetz corā dō et ſctīs. ſic res mortua et putrefcā. mat. v. Btī mū. c. q̄n. ⁊c. Et attēde qđ hoc ē ſūmū et maximuz bonū qđ poſſum⁹ brē in vita iſta ſcz eſſe mūdos a peccato. et hoc ptz ex ſeptem. q̄ circa pcīm ꝓſideranre dēm⁹ Ik Dri mū ē pcī pena. Nā ſtatī dyabolo peccāte. prectus ē in īfernū cum tota comitiua ſua. Quis ergo p̄t dicere q̄ntū et q̄le malū ſit peccatū. qđ ita punit. ſcz pena eīna. Idē etiā ptz ſi reſpiciam⁹ penā tpalē. naz ꝓpter peccatū pentes nrī fuerūt de padiſo expulſi. et adiudicati morti et in īfinitis miſerijs ꝓſtituti cuz tota poſteritate ſua. et ꝓpter peccatū factū ē diluuiū ⁊ ꝑter octo aīas oēs boīes ſunt ſuffocati. ꝑpter peccatū etiā ſubmerſe ſunt ille q̄nq; ciuitates. ſ. ſodoma gomorra ⁊c. Propt̄ etiā peccata trāſlata ſunt regna et ciuitates deſtructe. vbi ē ninue et babilon. vbi ē troya ⁊ roma. Certe deſtructe ſūt. ecc. x. Regnū a gē. in gē. trāſfer. ꝓpter iniuſticias. iniurias. ꝓtumelias. et diuerſos dolos. apo. xvnj. Cecidit cecidit babilon illa magn̄. et facta ē bītatō demonioruz et ſerpētuz ⁊ oīs volucris īmūde. Et breuiter oē malū qđ ē in mūdo ꝓpt̄ pctā eueīt. puer. xmj. miſeros facit pp̄los peccatuz Pcām ē pctī corruptō. q̄ tāta ē. vt in vnū boīem intrās et ipm corrūpēs. p illū oēs alios corrūpit. iob. Dēſ naſcimur filij ire ro. v. In q̄ oēs peccauerūt. Nulla res in mūdo nec aliq̄ infirmitas ē ita īfectiua ſic peccatū et maior ē infectō peccati q̄z ign̄s infernalis. q̄ nobiliſſimas creaturas. ſ. aḡlos et boīes ad nihil redigit. aug. nihil fiunt boīes cū peccāt. Terciū ē pctī teācitaſ. nā pctz ita fortiſſiē adherz aīe. vt ab ea nūq̄z ſepari poſſit niſi ꝑ ſo. dū. eſa. xlnj. eo ſ. q. d.

iniq.tu.ppt.me. Nulla loſa.nulla herba nulla re pt peccatū ab aia remoueri niſi p ſāgnē xpi.apoc.j. Lauit nos a pec.n.in ſan ſ. Et ió ds fact⁹ ē hō vt moreret in carne p⁹ ſangnē peccatū abſtergeretur

Quartū eſt peccati irrecōprehēſibilitas tātū enī malū ē peccatū q̄ null⁹ hō.imo oēs hoīes ſil nō poterūt p ipō recōpēſare ds.apoc.v. Ego fleba multū q̄ nemo dign⁹ inuēt⁹ ē.neq; in ce.neq; in terra. neq; ſubt⁹ terrā q̄ poſſet aperire librū et ſoluere ſep.ſig.ei⁹. Liber clauſus ſeptē ſignacul ē hō ligat⁹.vij.peccatis mortalib⁹ puer. v. Sunt⁹ peccatoꝝ q̄ſq; ꝓſtringit. Fuit ergo neceſſe q̄ fili⁹ di ſumeret carnē et in ea pēnaz ageret vt ds p pctō ſatisfaceret et de ſeipō in cruce hoſtiā pacificā faceret p quā pacificaret et reconciliaz nos ds col.j. Pacificās p ſan.cru.e.ſi.q̄ in.ꝛc.

Quintū ē peccati odiū.naz deus rectiſſim⁹ nihil odit niſi peccatū.ſap.xmj. Filii o.ſ.t. im.et īpietas ei⁹.et intātū odit pctm q̄ vt ipm deleret tranſuerberauit cū ip ſo filiū ſ.et ſi ipz inuenīret in angelis vel aplis vl i q̄cūq; ſcto ac etiā in mē ei⁹ eijceret eos de paradiſo ad infernū ſicut luciferū et āgelos ei⁹. Filii oēs āgeli et ſancti nihil odiūt niſi peccatū.

Sextū ē peccati nocumētū. Nā peccatū p̄uat hoīez infinitis bonis Priuat enī eū grā di vt deus p gratiā in ipo nō hītet. Et p ꝓñs quia erat tabernaculū dei fit habitaculū dyaboli. Exuit eū veſte nuptiali ſcz vtutū q̄ facit hoīez dignū ꝓuito eterno Priuat eū merito paſſionis xpi et oīm ſanctorū Sepat eū a ſocietate elcōz et facit eū exp tē oīm bonoꝝ q̄ fiūt in eccia ac etiaz ꝓpria bona ei aufert et tādē p̄uat eū regno dei. et gl̄ioſa reſurrectōe. Et ſicut p̄uat eū infinitis boīs.ſic adijcit eū infinitis mal̄. Incurrit n.cecitatē mētis.inſipiditatē palati ſpūalis.impotētiā reſiſtēdi malis.ſeruitutē dyaboli.et vīcula pctoꝝ.et tādē patibulū infernale.

Septimū ē pctī pſecutō. Oīa enī pſequunt peccatū. et ds et ſcī et celū et terra.et oīa elemēta et omis creatura. Nā ſi hō nō peccaſſet.nulla eū creatura leſiſſet.et adhuc boī ſine pctō mortali exīnti nihil pt nocere. imo oīa cedūt ei in bonū.ro.viij. Diligē.deū.o.co.i.bo. glo.etiā mala p occaſionē. Et ſicut omia ſunt ꝓ peccatū ita peccatū ē ꝓ oīa et ꝓ deuz et ſanctos et oēm creaturā. Hoc figuratū ē gen.xvj.vbi angelus dixit de yſmabele. Hic erit ferus hō manus ei⁹ ꝓ oēs. et manus oīm cōtra eū.yſmabel nat⁹ de agar peccatū natū ds ꝓcupia qđ ē ꝓ oīa. et omia ſunt ꝓtra ipm.puer.xxvij. Ferꝝ ferro acuit. Bꝝ durū ē ꝓtra ſtimulū calcitrare. Et tultiſſim⁹ ē enīz qui a tanto malo nō ſatagit liberari, et pt⁹ q̄z liberatus fuerit reincidē nō formidat. Sic ergo pz q̄ ſup omia dēm⁹ pcte et rogare: vt ſim⁹ ſinceres a corruptōne pcti. Secdo dēm⁹ orare et niti vt ſine offēſa p̄rimi viuam⁹ Dēmus.n.p̄rimū edificare.iuuare.et cō fortare.et nō offendē.mat.vij. Quecūq; vul.vt fa.vo.b.ꝛc. ℣. Et attēde q̄ ad nō offēdendū fratrē ſeptē nos inducūt.

Primū ē lumē rōnis.qđ deus vnicuiq; indidit i q̄ cernim⁹ q̄ illō p̄rimo facere ñ dēm⁹ qđ nobis ab eo fieri nollē⁹. Et tle lumē ds oīb⁹ voluit ꝓicere vt null⁹ ſe excuſz a p̄rimi offēſiōe. vñ ſp hoc bz phibitū ſecū ne p̄rimū offēdat. Ecc.xvij. vnicuiq; māda.d pr.ſ. Secōm ē ꝓformitaſ in naſa. Oēs enī filij vn⁹ patꝛis ſum⁹ incarnalis et ſpūalis.matb.xxmj. Un⁹ ē.n. patꝛ veſter q̄ in celis ē Et maxime xpiani ſunt oēs ad iuicē mēbra vn⁹ capitis ieſu xpi vt d.aplꝰ Inſani ātꝫ hoīs eſt vt manū eruat ſibi oculū imo ſi qđ patit vnū mē by ꝓpatiūt oīa mēbra vt aplꝰ d. Freneti c⁹ g⁹ et iſan⁹ ē ille xpian⁹ q̄ frēz ſuū offendit cui vīculo naē et grē et fidei ē colligat⁹. Tercīū ē ꝓputatō iniurie. q; q̄cq̄d

ꝓximo facim⁹ siue bonū siue malū de⁹ re
putat sibi fieri.matb.xxv. Amē dico vo⁊
bis qđ vni exmi.m.fe.m.fec.actu.ix. Ego
sum ie.na.q.t.pse. Insanus āt reputaret
ille qui offendet illū in q̄ psona impato⁊
ris offenderet vl'reg. Quartū ē malio ī
gloria.oēs eniz dēm⁹ manere in vna do
mo glorie. Ad hoc enī facti sum⁹. Mo⁊
lestū āt valde ē litigiū brē cū bis cū q̄bus
q̄tidie habitam⁹.puer.xxvij. Tecta per⁊
stillātia in die frigoris et litigiosa mulier
cōparantur. Quintū ē ꝓximū nocumen
tū.nullus enī pōt ꝓximū offēdere nisi ꝑ⁊
sus seipm offendat stultus āt ē qui vt al⁊
terū occidat seipz occidit.aug. Et nemo
nō ꝑius in se q̄z in alterū peccat. Sextū
ē illatō pene eterne.q⁊ pro offensa fratis
homo ad infernū dānat.matb.xvnj. Ue
boi illi p q.scā.ve. Qui āt scādalizauerit
vnū de pusillis istis.ꝛc. Hic cadit exem⁊
plū quod gre.d.in dyalogo de illo bere⁊
mita de lyppare q̄ vidit theodericū impa
torē discantū ꝛ discalciatū ferri in morte
inter iobēz ꝓphetā ꝛ symachū patriciuz
q̄s ipe iniuste occidi fecerat: et piecerūt
in feruētez ollā. Septimū ē ꝑuatō glo⁊
rie.q⁊ ꝓ offensa fratris bō ꝑiuat vita et
na.j.iob.nj. Qui odit fra.su.homici.ē. Et
scitis q̄niā omis homicida nō ha.p.ī re.xpi
et dei. Tercō dēmus orare et niti vt si
m⁹ pleni fructu iusticie q̄ē fructus opti⁊
mus et supōia dulcis.Cant.nj. Fructus
ei⁹ dulcis gutturi meo. Qui ē saciēs sine
fastidio psistens ꝛ nūq̄z deficiēs.iob.nj
Qui bi.ex aqua quā ego da.e.nō siti. me
tnū. Qui ē melio⁊ māna et conuertit ad
q̄cunq̄z volueris.qui est xps filius dei
qui ē tota merces ꝛc.

Dñica.xxnj.de euāg.sermo. CX

Abeūtes phari
sei consiliū inierūt. vt caperēt
iesum in sermone.mat.xxij. Phdbarisei in

magno odio bēntes xpm q⁊ erat ꝓtrari
us malis opibus eoruz. et frequēter cō⁊
tra eorū mala opera p̄dicabat.vt mali q̄
correctōem nō sustinēt. siz in correctorez
insurgunt .insidiabant xpo vt euz ī vita
et doctrina obseruabant. Tpe autez xpi
erat quedā q̄stio valde ꝑplexa ꝛ piculo⁊
sa in populo iudeoꝝ.ꝓpt quā ml'ti mor
tui fuerāt.vt d.cris. Eo enī tpe quo cesar
augustus vniuersuz orbē describi fecit ꝛ
censuz capitis ab omnib⁹ solui iussit. vt
ptz luc.ij.iudea quoq̄z tributaria facta ē
magna dōboc ꝑplo iudeo q̄stio erat.vt d.
biero. Quidā enī dicebāt q̄ ꝑ securitate
ꝛ quiete ꝑ q̄ romani ꝑ omib⁹ militabāt
tributa poterāt ꝛ dēbant ab omib⁹ solui
Phdbarisei aīt ꝓriū asserebant. sc̄z q̄ po⁊
pulus dei qui decimas ꝛ ꝑmicias ꝛ ali⁊
as oblationes soluebat.nō tenebaī alia
tributa soluere. ꝛ ꝓpter hanc questionē
plures sūt intfecti a militibus romano⁊
rū vt dictū ē.illi sc̄z qui asserebāt tributa
solui nō dēre. Et q⁊ herodes tetrarcha il
lo tpe sc̄z ꝓximis dieb⁹ ante pascha vene
rat birlm vt festiuitati intessz q̄ erat ꝓsti
tut⁹ dñs p romanos ꝛ in ptib⁹ illis iura
romani impij tuebaī.iuerūt pharisei ad
ei⁹ milites vt eos scīm adducerēt ad ie.vt
ō bac ꝓtrauersia q̄rerēt. Et boc ē qđ pñs
euāgeliū ꝓtinet. In q̄ q̄ttuoꝝ ꝓtinētur.
Primū ē pharisеoꝝ iniquū ꝓsilium qđ
habuerūt. In ꝑncipio euāg. Scōm ē do
losa questio quā a xpo q̄siezūt.ibi. Mdaiꝫ
ster sci.q⁊ ve.es. Tercū ē redargutō quā
meruerūt ibi. Cogta āt ie.ne.eo.dixit. qđ
me tēpt.yp. Quartū ē sniosa rnsio quaꝫ
a xpo audierūt.ibi. Reddite er.ꝛc. Pri
mo ponit pharisеoꝝ iniquū ꝓsiliū qđ fe⁊
cerūt.ꝛ boc ē. Abeū.pha.i.a xpo coꝛpali
recedētes ꝛ accedentes ad herodianos
milites.s. herodis q̄ illis dieb⁹ hierosoli
mis erat vt dictū est.consilium inierunt
ꝑter cum eisdem vt capent iesuz ī sinoē.

Ecce iniquū ꝓsiliū. q; illū volebant capere quia a catenis peccatoꝝ opum dyaboli nos venerat soluere. j. io. nj. In hoc apparuit filius dei vt opa dyaboli dissoluat Illū volebāt capere ⁊ occidere q̄ venerat nobis vitā dare. iob. x. Ego veni vt vitā hab. et abū. h. Illū volebāt capere q̄ nos in filios dei venerat adoptare. j. io. nj. Videte q̄l. caritatē de. no. dās vt filij dei. no. ⁊ si. Illū volebāt capere q̄ de tenebris pēnis miserie ad celeste regnū venerat nos trāsferre. coll. j. Qui eripuit nos de ptāte te. ⁊ trā. in r. ⁊c. Et q; iniquū cōsiliū volebāt facere. iō ad ūqs ꝓsiliarios se ꝓtulerūt. Nō. n. iuerūt ad sapiētes ⁊ timētes deū. crisō. Abierūt ad herodianos. q̄le ꝓsiliū tales ⁊ cōsiliatores. Juto āt ꝓsilio sic videtur i cōsilio dixisse. vt d. crisō. Nā vn⁹ eoꝝ surgēs ait. Iste hō ꝓfectus ē in ōi vita sua solū enim vbo poterim⁹ eū capere. Et iō ꝓponam⁹ ei quādā q̄stiōz q̄ vertit inē nos pplexā valde et piculosaz sc̄z. an liceat iudeis censuz soluere cesari an nō Quicqd enī dixerit erit ꝓ se. Nā si dixerit q̄ liceat accusabim⁹ eū plebi qō ꝓtra libertatem ppli dei locut⁹ ē. q̄ mīstris dei decimas ⁊ p̄micias soluit. et iō nulli terreno dño ē in aliq̄ obnoxi⁹. iob. vnj. Semē abrae sum⁹ et nemī seruiuim⁹ vnq̄z. Si āt dicz q̄ nō licet. hoc magis desideram⁹. q; herodiani capiēt eū ⁊ occidēt. Et hoc ē vt carne. in ser. Scōs surgēs ait Bñ dictū ē per istū q̄ntū ē ō q̄one pponēda. sz nō eam⁹ nos. et hoc ppter ta. Adrīo q; ille hō ē valde sapiēs et si ꝓtingit eū bñ soluere q̄stionē erim⁹ ꝓfusi. Admittam⁹ ergo discipulos nrōs. vt siquidē vicerīt nobis victoria imputabit. Si aūt victi fuerīt verecūdia erit solū eoꝝ. ⁊ bēant sibi. Scōo q; nos reputamur docti ⁊ maiīstri legis verecūdia ergo eēt nobis q̄ peteremus ab eo. Tercō q; a nobis sibi caueret ⁊ crederet nos velle eū tēptare. a discipulis āt nrīs sicut a min⁹ notis nō sibi cauebit sz credit eos simplici aīo iuisse. vt discāt et nō vt decipiāt. Et hoc ē. Admittūt ei discipuli. Tercius surgens dixit. Bñ dictū ē per istos ⁊ de q̄stione ⁊ de nobis non uturis. Sz si ipe loquat̄ ꝓtra cesarē de ēbuto q̄s capiet eū. ⁊ si loquat̄ ꝓtra nos d̄ tributo soluēdo qui erūt testes. Nobis. n. nō cr̄e det q; ipe ē inimicus noster. oēs enī scūt q̄ inuidē⁹ ei. mar. xv. Sciebat enī pi. q̄ p inui. tra. eū sum. pō. Et iō mittam⁹ herodianos cū discipulis nrīs. vt si dixerit ꝓ cesarē capient eū. Si ꝓ nos sint testes ad plebē. Et hoc est. Cū herodianis. Quartus surgēs dixit. Bñ dictū est p istos sed iturī sic bñt facere. sc̄z placare ipm vbis. ⁊ ꝓmendare eū valde et de vita ⁊ de doctrina et ostendē q̄ solū causa discēdi venerunt ⁊ nō causa tēptandi vt p hec omnia nō caueat sibi ab eis. Et hoc est. Magister scim⁹ q; verax es Q; ea q̄ discipuli dixerūt a maiīstris hūerūt. Dīa supra dcā vba d. crisō. eos dixisse. Et sic p̄z q̄ prudentia carnis ⁊ mūdi q̄ est inimica deo: voluit di sapiam ꝓpbendere et deuorare sed mentita est iniq̄. sibi. q; sapīa di prudentiaz carnis ⁊ mundi detexit ⁊ ꝓfudit sicut vga moysi in serpentem ꝓuersa deuorauit virgas magoꝝ egipti similit̄ uniserpentes ꝓuersas. vt p̄z exo. vij. iob. v. Qui dissipat cogitatōnes malignoꝝ ne possint ipl̄ere man⁹ coꝝ qō ceperāt q̄ cōpbēdit sapiētes in astutia ⁊ ꝓsiliū prauorū dissipat. sic dissipauit consiliū achito phel ꝓ dauid. ij. reg. xvij. et sic p̄z p̄mum. Scōo ponit̄ dolosa q̄stio quā a xp̄o q̄sierūt di. Admīr scim⁹ q; verax es. Qui vultāt capere laqueū tegit. sic isti volētes xp̄m d̄cipere blāda loquunt̄. ps. Adolliti sunt sermones ei⁹ sup oleū et ipi sunt iacula. crisō. Hec ē ypocrita ꝑma potentia simulata laudatio. sicut qui non potest thaurum viri⁹ subiugare. manib⁹ fricat ei⁹

ceruicē. Ad aiſtrū ergo eū vocāt vt eiuſ beiuolētiā captēt et vt ab eis laudat⁹ miſteriū ſui cor̄dis eis aperiat. Dicūt ergo Ad aiſter ſcim⁹ q̄ verax es. ſcz veritate vite q̄ ad teip̄m et vitate doctīne q̄ ad deū. q̄ viā dei in vitate doces. et vitate iuſticie q̄ ad p̄rimū q̄ nō reſpicis p̄ſonam hōis. Et attēde q̄ attribuūt ei q̄ttuor q̄ exceſſiue ꝛ ſupoēs hoies ei ꝓueniunt ¶ Ad ¶ Primū ē mḡr. Ipe enī ſingulariter ē maiſter q̄ docet in celo et in terra. q̄ illumīat oēm ho. veniē. in hūc mōm. qui oēm diſciplinā adinuenit. ꝛ ātq̄ naſcer̄ etur hūit. c⁹ pp̄riū ē docere. iob. xvnj. Ego ad hoc nat⁹ ſum et ve. in mū. vt ꝛc. Vere cūdū ē q̄ verax es. Ipe enī ſingularit eſt verax ſicut ſingulariter ē bonus. q̄ bonū et verū ꝓuertūtur. vt d. phūs. luc. xvnj. Nemo bonus niſi ſolus ds. Oīs. n. res et oīs creatura bz aliquē defectū in ſe. et iō nulla res pfecte ē boā. et p̄ñs nec vera. p̄s. Ego dixi in exceſ. me o. bō mēdax. Itē ſicut oīs res pficit a bonitate quā bz vt oīs hō a vtutib⁹ q̄ faciūt ip̄m bonum ſic oīs res ē va a vitate quaz bēt. et iō nihil bonū et verū p eēntiā. ſz p pticipatōz niſi ſolus ds qui ē p eēntiā et nō pticipatōne bonus ꝛ ver⁹. et ē ipa bonitas ꝛ vitas. io. xmj. Ego ſuz via ve. et v. Eſt ergo p̄mo verax. q̄ pfctūs et ſine aliq̄ defectu Vcdo ē verax. q̄ ē ipa vitaſ. et ñ p aliq̄d q̄d faciat ip̄m verū. Tercō ē verax q̄ nō fictus ſz talis ītus q̄lis foris q̄d de homī b⁹ raro verificat. hiere. ix. Omis frat ſupplātās ſupplātabit et oīs amicus fraudulēter incedit. Terciū ē q̄ viā di in veritate doces ¶ A ¶ Ubi nota q̄ triplicit̄er via dei ī vitate doceī. Primo q̄n va ꝛ ñ falſa via doceī. Et iō extra verā fidē via dei nō in veritate ſz in falſitate docetur. ſicut docēt iudei et ſaraceni et oēs q̄ vaz fidē nō bñt q̄ ē fundamētū et p̄m⁹ grad⁹ vie dei ſicut bētur ad beb. xj. Credē oportet accedētē ad deū. Et iō qui in va fide nō docēt nūq̄z pñt viā ī veritate docere. Christus āt ē tota fides in q̄ doceri opt̄z quā credere ē neceſſariū. Et iō x̄pc ve docuit viā dei. dū ſeip̄m docuit eē oſtiuz et viā p quā ad deū itur. io. x. Ego ſuz oſtiū p m. li q. int. ſal. ¶ Scdo q̄n id q̄d docēt ope impleī. vt ſi p̄dicator̄ p̄dicat munda na ꝓtemni dz ipe hoc facere. ſi p̄dicat peī tētiaz dz penitētiā agere. ſi p̄dicat vtuteſ bri. dēt ipe vtuoſus eē. et ſic d oīb⁹. ꝛ erit doctor̄ vbo et ope et lucerna lucēs et ardēs. vt iobēs bap. Sic docuit x̄pc actu. j. Cepit ieſus facere ꝛ do. Sic docuit apl's d. ad ro. xv. Nō enī. audeo aliud loq̄ eorū q̄ nō p me effecit x̄ps. ¶ Tercō q̄n doctrine que docēt ds phibet teſtimonium mar. xvj. Illi aūt pfecti p̄di. vbi dño coopā. et ſer. ꝓſu. ſeq̄n. li. Sic doctrine x̄pi deus teſtimoniū reddidit et vbo et ſigno. De p̄mo mat. xvij. Hic ē fi. m. d. ip̄. audi. De ſcdo io. x. Opa q̄ ego fa. i. n. p. m. bec teſti. phi. d me. ¶ Quartū q̄d ei attribuūt ē q̄ nō ē tibi cura de aliq̄. imo ipe ē cui ē cura de oībus q̄ntū ad p̄ductōz ꝛ gubernatōz vt d̄r ſap. vj. q̄ oīa p ip̄m facta ſūt io. j. ſed nō ē ei cura de aliq̄ vt ꝓpter potētiaz diuicias vel dignitatē vel q̄dcūq̄z aliud nō dicat verū et faciat q̄d bonum ꝛ iuſtū ē. ij. reg. xmj. Eſt enī dñs ſicut angelus dei qui nec benedictōe nec maledictōne mouet. malach. nj. Ego dñs et ñ mutor̄. et hoc ē quod ſubdūt. Nō enī reſpicis p̄ſonā hōis. i. indiſtincte dicis veritatē maiorib⁹ et minorib⁹ ſine acceptōne p̄ſonaruz. Veriſſime ergo dicūt. Nō enī reſpicis p̄ſonā hominis. Nō enī reſpexit dignitatē āgelice nature. quin eoſ de celo ꝓpter ſuꝑbiā ad infernū p̄iceret nec reſpexit paucitatē hūane nature. q̄n duos ſcz virū et vxorē de paradiſo eiiceret et morti ꝓdēnaret ꝓpter inobediētiā atq̄z gulā. nec reſpexit multitudinē hoīm. q̄n

oēs p̄ter octo animas ꝑpter luxuriaꝫ in diluuio deleret. nec respexit ꝓximitatem generis sui q̄n gētē suā ꝑpt̄i credulitateꝫ reꝓbaret ⁊ in locū eaꝝ gētiū ꝑpm substituēret. Et iō recte dicūt. Nō enī respicis psonā hoīs. q̄i dicāt Tu nō times psonā cesaris neqꝫ diuitias vel dignitatē eius attēdis. Sed habes oculū solū ad deuꝫ et ad id qđ vex ⁊ iustū ē. Et ideo de hac qōne vitateꝫ dices Licꝫ cēsuꝫ cesari dare an nō. Glo. Tripli⁹ ꝓtingit aliquē vitatē nō dicere Qđ Primo ex pte ipsius docētis. q2. s. vitatē nō nouit vel nō amat Et cōtra hoc dicunt. scimus q2 verax es Secūdo ex pte dei c⁹ timore postposito q̄dā veritatē de deo q̄ꝫ nouerūt nō pure ānūciāt Et cōtra hoc dicūt. Et viā dei in vitate doces. Tercio ex pte ꝓximi ex cui⁹ timore vel amore aliq̄s vitatem nō tacet Et cōtra hoc dicūt. Nō ē tibi cura đ aliquo scꝫ hoīe. nō enī respicis psonā hoīs. Cū ergo sis verax vitate vite q̄ ad teipꝫ ⁊ veritate doctrine q̄ ad deū et vitate iusticie q̄ ad ꝓximū. dices nobis de hac q̄stione vitatē scꝫ si licet censū dare an nō et sic ptꝫ scđm. Tercō ponit dīg redargutō quā meruerūt. et hoc est Cognita autē iesus neq̄cia eoꝝ ait. Quid me temp. ypocrisoꝫ. Nō ꝑm sermones eoꝝ pacificos blande rīndit sed ꝑm cōscīam eorū crudelē aspa dixit q2 volūtatibus rīndit nō vobis. ꝓuer. xxvj. Rīnde stulto iuxta stulticiā suā. ne sibi sapiēs eē videat. Hieroni. Prima vtus rīndētis est interrogātiuꝫ mētes cognoscere et nō discipulos. scꝫ tēptatores vocare qui nō discēdi cā sed tēptandi q̄rūt. Crisoꝫ. Dicit ergo eis ypocrite. vt ꝓsiderātes eū humanoꝝ cordiū inspectoreꝫ qđ facere cogitabāt ꝑficere nō auderēt Vide ergo q̄ pharisei blādiebāt vt ꝓderēt. sed iesus ꝓfundebat vt saluaret. q2 vtilioꝝ ē homī deꝰ irat⁹ q̄ꝫ hō ꝓpicius. ꝓuer. xxvij. Melioꝝ sunt vulnera diligētis q̄ꝫ fraudulēta odiētis oscula. In eodē. xxix. Nō qui blādis fictisq; sermoī b⁹ loquit amico suo rete expandit gressibus suis. Et iō iesus aspe eis rīndit ypocritas eos vocās. ypocrita đr q̄ aliud ē et aliud sīlatur. q. d. iesus. Exquo ego nō respicō psonā hoīs. scꝫ dico de oīb⁹ vitatē et iō iustū ē vt ꝑmo đ vobis ānūciez vitatē Et hec ē vitas đ vobis. q2 vos estis ypocrite et tota vita vrā ypocrisis ē ⁊ vētosa. nā mūdatis qđ deforis ē calicis ⁊ perapsidis. intus aūt pleni estis rapina et īmūdicia. q̄ dilatatis pbilateria vrā ⁊ magnificatis fimbrias. q̄ cū ieunatis exīmi natis facies vrās vt appareatis hoīb⁹ ieiunātes. qui amatis in āgulis platearuꝫ stātes orare. vt videami ab hoīb⁹. q̄ cum facitis elemosinā tuba canitis ante vos. vt boni reputemi. ⁊ iō sītēs estis sepulcris dealbatis. q̄ aforis apparēt hoīb⁹ spēosa intus āt sunt ple. os. mor. ⁊ oī spur. Itē estis crudeles ⁊ oīnditis vos misericordes q2 alligatis onera ḡuia et īportabilia ⁊ īponitis sup hūeros hoīm. digito āt vrō nō vultis ea tāgere. deglutiētes camelū in factis ꝓprijs. et in alienis culicē colātes. Itē estis auari q2 comeditis domos viduaꝝ sītantes longas orōnes et decime. ⁊ ci. ⁊ anetū. et relin. q̄ ḡ. sunt legis misericordiā ⁊ iudiciū. ⁊ iuri. fe. mā. dei ꝓpter traditōes vrās. Q2 ergo ypocrite estis vocatis me vācē maiꝰstruꝫ sicut velletis discipuli mei fieri cum aliter sit Q2 vero estis crudeles adduxistis herodianos. vt si dixero ꝓtra cesarē occidant me. Q2 estis auari. ⁊ vultis decimas et primicias integre vobis solui mouistis q̄onē de cēsu cesari soluēdo timētes ne vtrūq; possint hoīes facere. s. decias ⁊ cēsū soluere. ⁊ hec ē veritas de vobis ⁊ hec vobis habeatis. Ad q̄stionē āt vrāꝫ sīlr rīndebo. Ostendite mihi numisma cēsus hoc ē gen⁹ numi qui ꝓ censu soluebaī. Erat āt num⁹

qui pro decē numis ꝓputabaṫ ⁊ bēbat imaginē cesaris et in lris nomē eiꝰ sc̄ptū biro. Omēs reges romani a p̄mo gayo cesare qui ꝯpiuꝫ arripuit cesares appellabaṅ. Numisma ꝑpe ē ipa exaratō imaginis regie et supscriptō nois regis. ⁊ iō impꝑpie ponit hic numisma. magis aūt ꝑ prie ponit denariꝰ. Et hoc est qđ sequit Ait illi obtulerūt ei denariuꝫ. s. q̄ ꝑ censu soluebaṫ. Nō aūt xp̄s fecit sibi ostēdi denariū Et de imagine et de supscpt̄one ipsos interrogauit. quasi ipm nō cognosceret q̄ corda eoꝝ cognouerat. Ez vt ex cō cessis abeis ꝑferret sentētiā vitatis vt d. glo. Et hoc ē qđ sequit. Cuiꝰ ē imago hec ⁊ supscriptō. Dicūt ei cesari. s. tyberij cesaris ꝑuigni octauiani augusti sub quo passus ē dñs. Nā natꝰ ē sub octauiano ⁊ passus sub tyberio. Et sic patꝫ tercium Quarto āt sequit sentētiosa rñsio quā a xp̄o audierūt Et hoc ē Reddite ergo q̄ sunt cesaris cesari. s. censuꝫ et tributa. ⁊ q̄ sunt dei deo. s. decimas p̄micias ⁊ oblationes. ro. xnj. Reddite ōibꝰ debitū. cui tributū tribu. cui vectigal vectigal. cui hōnorē honorē Uñ nulli dēmꝰ aliqđ nisi ex caritate et ad honorē dei Uñ dñus tpalibꝰ debemꝰ tributū et vectigal. qꝝ ministri dei sunt ad ꝑseruandū iusticiā. ro. xnj. Minister. n. dei ē vindex in iram et qui male agit. Et ideo in autoritate p̄dicta subdit apls Nemi q̄q̄m obeatis nisi vt inuicē di. i. censꝰ et tributa ex caritate debent solui vt iusticia seruet. qꝝ si dñs iusticiā nō seruaret nec id faceret ꝑ q̄ tributū ē iposi tū tūc hoīes p̄dicta soluere nō tenerent. Sic ergo bona tpalia vt boni dispensatores dei tribꝰ plonis dispēsare dēmꝰ primo nobis et familie nrē necessaria tribuendo. sc̄o dñus tpalibꝰ tributa soluēdo vt pax ⁊ iusticia cōseruet. terciō sacerdotibꝰ ⁊ religiosis et miserabilibꝰ plonis decimas et elemosinas dando. vt orēt pro nobis. et bono statu nrō: et in tabernacula eꝛna nos recipiāt Ipsi enim sūt ꝑ qs status bonꝰ ⁊ pacificꝰ terrarū ꝑseruatur Hic cadit exēplū illiꝰ sancti ludouici regis francie. q̄ dū rep̄henderet a baronibꝰ hāc ciē q̄re oīa daret religiosis et paupibꝰ dixit. Ipi sunt milites regni mei ꝑ q̄s bonꝰ statꝰ et pacificus regni mei bētur et ꝑseruatur qꝝ pugnāt oꝝōnibꝰ fortissimo armoꝝ genere. Et iō nullus rex tāta pace potitur vt ego. Propterea ppter tributa et collectas nō sunt elemosine subtrahēde. qđ quidā faciūt qui de elemosinis eleuāt q̄ inde collectas et alios sumptus soluāt. Deberēt enī potius mala expēsas quas faciūt moderare. Hic cadit exēplū cuiꝰ dā aurige. qui cū bēret curruꝫ nimis onustū. ppter qđ boues nō poterāt bene currū trahere. incepit eū securi eleuare de rotis currus et nō de onere. ppt qđ currꝰ fractꝰ ē. et remānsit in sceno. Religiosi enim et alij boni paupes sunt rote currꝰ totū mundū trahētes. Et iō nō de rotis. sed de pōde dēnt eleuari alis dictū verificabit augustini q̄ ait. qđ nō dat christo dat fisco. Uñde de tali subtractōe nū q̄ꝫ aliqs ditatus et gauisus fuit. Iō p̄res nostri ātiqui bonis tpalibꝰ abūdabant. qꝝ decimas et elemosinas dabāt. Sic ergo faciēdo sententiā xp̄i implebimus. vt deo sua et cesari sua soluamꝰ. Ad hoc autē ad edificatōꝫ nrāꝫ hec q̄stio cuiꝰ ē imago hec ⁊ supscriptō triplicit̄ pōt intelligi Primo vt sit ō imagine naturali aie ꝓ quā ad di imagiē ē creata. Gen. j. Creauit deꝰ ho. ad ima. et si li. suā. Naꝫ sicut vnus ē deus et tres plone ita ē vna essentia aīe in q̄ sunt tres potētie. s. mēoria intelligētia et voluntas. tres plonas diuinas repsentātes. Nā plona patris est p modū mēorie oīa ꝓtinētis et ꝑseruātis. Persone filij ē p modū intelligētie omnia dirigētis. ipa enī ē sapīa patris Spe

sona spūssancti ē p modū volūtatis oīa bona amātis .q; ipa est amor patris ad filiū et ecōuerso. Idater ergo dz quiescere in cella memorie p iugē recordatōnez beneficōz dei.filius in cella intelligētie p verā fidē diuinitatis ⁊ hūanitatis sue. spūssanctus in cella volūtatis p amorez pfectoz bonoz. Hec ergo imago īdubitāter ē dei. Et idō indubitāter aīa dēt reddi deo. Superscriptō aūt dei apparet īcorpore. Nā in facie dz bō scp̄ū. Homo dei Nā duo oculi sunt vt duo o. Supcilia uero vt vnū.m. auris vo vt vnū d. nares aūt sunt vt vnū e. os vo vt vnum j. Et sic habes bō dei. Est āt imago dei in aīma. et superscriptō in corpe. ⁊ p ꝓns bō est denarius dī. et sic bō ē dei īaīma ⁊ corpore et p ꝓns aīam et corpꝰ dēmꝰ reddere do. Res aūt tpales dēmꝰ tripliciter diuidere. vt dictū ē supra.bern. Deo dēmꝰ totuz ⁊ aīaz et corpꝰ. q; totū fecit et refecit Secūdo vt sit q̄stio de interiori imagine vicōz acquisita. Naz sm diuersa vicia bō in diuersa aīalia transfiguratī Boetiꝰ.li. mj.pſa.vj. Euenit igit vt quē transforma tū vicijs videas. boīnē estimare nō possis. Auaricia feruet alienarū opū violēter ereptor.lupis similez dixeris Feror atq; inq̄etus lunguā litigijs exercet. canibus ꝓpabis. Insidiator occultus fraudibus subripuisse gaudet.vulpeculis exeq̄tur. Ira intēpans fremit.leonis aīmū gestare credat. Pauidꝰ et fugax nō metuēda formidat.ceruo simil'bēatur. Segnis ac stupidus torpet a sinne viuit. Leuis atq; incōstās studia pmutat.nihil ab aliꝰ differt. Qui fedis īmūdisq; libidibꝰ īmergit sordida suis voluptate detinet, Ita fit vt q; pbitate deserta bō ee desierit cū in diuinā cōditōnē transire nō possit. vertatur in beluā. ps.bō cū in bo.est.n ꝛc. Peccatoz enī ē illa bestia quā vidit iob. apoc.xnj.d. Vidi de mari bestiā ascēden tē.ba.capi.sep.et coz.decē. Septez capita bz peccatoz.qñ ei septē pctā mortalia dominātur. Decē vero cornua bz q; p elationē decē p̄cepta pcutit et frangit. Admirās ergo deus de imagine dyaboli et vicōz posita in tēplo suo ⁊ de sua imagine sic turpiter fedata et trāsformata ait. Cuiꝰ ē imago hec. Treno.mj. Denigrata ē sup carbones facies eoz. Naū.ij. Facies oīm sicut nigredo olle.q.d. In pctōre nihil apparet de imagine mea. sz est ibi imago dyaboli tenebrosa. Et iō in tēbras ad dyabolū p̄iciat. mat.xxij Ligatis ma. et pe.mit.e.in te.exte. Tercō.vt sit questio de exteriori imagine supinducta.mulieres cui supinducūt sibi diuersas imagines in facie in capillis ⁊ in vestimēto ⁊ in toto corpe.q.d.dñs. O mulier vana cui est imago hec quā tā tibi fecisti. Certe nō mea.q; feci te brunā et tu fecisti te albam feci te pallidā.et tu fecisti te rubeaz.feci te capillis nigris.et tu portas glaucos. feci te nudā.⁊ tu bēs vestē stragulatā ⁊ gemmis ⁊ auro ornatā In quibꝰ oībꝰ magnū peccatū ē.crisо. Mulier si se ornauerit ⁊ aspectū bois in se puocauerit.⁊ si nullus dānū intulerit vel plagā. vindictā tñ exoluet extremā.et si nullus inuētꝰ fuerit q; biberit venenū tñ infundit. Ibidez. Quid dicemꝰ de femis que colorib⁹ ⁊ suplcptō nibꝰ corrūpūt facies suas in pniciē incōtinctū iuuenū. Ciprianꝰ. Berico ⁊ purpura indute xp̄m induere nō p̄nt. auro ⁊ margaritis ornate ornamēta cordis ⁊ pectoris pderūt. Ad Adrimā autez imaginē qua ad dei similitudinē facti sumus diligenter debemꝰ attēdere propt quinq;. Primo vt cognoscentes nos ad imaginē dei factos vehemēter eum diligamus.ꝓpter quā imaginē facti sumꝰ filij dei.qō alijs creaturis p̄ter angelos nō ꝓpetit. iob.j. Dedit eis pot.fi.di.fi. Et vide immēsaz grām ⁊ dilectatē.q; ꝑmo

fecit nos ad imaginē suā Et q2 p hāc imaginē nō eam⁹ et silēs nisi in aīma voluit ipe totā naturā nrāz assumere et aīmā ⁊ cor⁹. vt p oīa silēs ei essem⁹. pbi.ij. In similitudinē boim fact⁹ ⁊ ba. inuen. vt bō. iob.j. Uerbū ca. fa. ē. ¶ Scdo. vt in ipsa imagine diuina opa speculemur. q2 i ipsa ē lumē diuinū et lumē rōis. ps. Signt. est sup n. lu. vul. t. d. In q̄ diuina opa speculari et ptemplari dēm⁹ Ex qua cōtemplatōe inducimur ad gratiaz innumerabiles actōes. q2 innumerabiles grās videbimus nobis factas ⁊ futuras. ¶ Tercō vt cognoscētes ipaz esse imaginē dei. i q̄ tota nobilitas nrā ꝓsistit. et summuz bonū nostrū. ipam mūdā ⁊ immaculatā seruem⁹. et ei debitā reuerētiā faciam⁹ Exēplū sicut pulcra mulier vxor magni dīi summ ope studet suā pulcritudinē seruare. ne ptemptui hēatur. Sic aīa sponsa xp̄i dēt facere. Si enī nepbas ē imaginē virginis et crucifixi mortuā in luctū ꝓjcere. q̄nto magis imaginē dei viuaz. eccl. x. Fili in māsuetudine serua aīam tuā ⁊ da illi honorē ſm meritū suū. i. ſm dignitatē suā. ¶ Quarto vt in ipa oēs defect⁹ nostros speculemur ⁊ amoueam⁹ Ipsa enī est speculū oīa repsentās. q2 in ipa ē regula rōis p quā oīa moderare debem⁹. hieremie. xxxij. Statue tibi speculā. exo. xxv. Oīa fac ſm exēplar q̄d tibi mōstr. est. ¶ Quinto vt in ipa cognoscētes dō nos ee silēs in natura. studeam⁹ ei similes eē in gloria. j. iob. nj. Carissimi nūc filij dei sumus. sed nōdū apparuit quid erim⁹. cuz aūt apparuerit silēs ei erim⁹. Hoc aūt desideriū ē sup oīa naturaliē nobis insituz Naturaliter enī desideram⁹ summuz et pfectū bonū q̄d tūc erit. nec vnq̄z nisi illo habito quiescere possum⁹. aug⁹. Fecisti nos dnē ad te. ⁊ inq̄e. ē cor. no. do. re. inte ¶ Scdaz imaginē scz et dyaboli dēmus diligenter attēdere. vt ipaz de aīa nostra scz camera trinitatis oīno ꝓjciam⁹. alis erimus cōfusi in ppetuū. et etnis supplicijs deputati. Exēplū sicut sapiens mulier bñs amasiū in cella nitit euz emittere ne deꝓhendat ⁊ ꝓfundat et ꝓburat. Sic aīma spōsa xp̄i dyabolū amasiuz sue aīme dēt foras mittere cū ydolis vicōy. Benignus ē enī deus vt recipiat aīaz sponsaz suā postq̄z mechata fuerit. Hiere. nj. Tu fornicata es cū ama. mul. tñ reuert. ⁊ ego susci. te. ¶ Tercia imaginē. scz exteriorez supinductā dēmus diligenter attēdere q̄z sit ꝓtemptibilis et abiecta. Nōne ꝓtēptibilis ē illa pulcritudo q̄ ex pelliū murū et stercoribus vermiū ꝓsurgit et ex q̄b⁹dā loturis similat. In quo facto bō ostēdit pauptatē et ꝓfusionē suaz. q2 q̄rit a creaturis iuuari in pulcritudie tāq̄m ipam a se nō hēat. Uestes enīz date sunt boi pp peccatū ad cōfusionez suā. qui ꝑmo erat nudus et vestiebat candore: vt lilium. ber. Qui gloriat de veste similis est furi q̄ de cauterio gloriat. Reddit etiā mulier se suspectā in supfluo vestiū ornatu. q2 non videt hoc facere vt a viro ameť. sed ab aliis. q2 p totā septimanā in qua ab aliis nō videt sz solū a viro. nō curat se ornare. Hic cadit exēplū de galla filia cōsularis de qua gre. d. in. dya. q̄ duz molestaret a pentib⁹ vt accipet virū dicētib⁹ medicis q̄ nisi hoc faceret barbā cēt habitura rñdit. Propt barbā nec placco nec displiceo spōso meo xp̄o. et iō de ipa nō curo. Et ꝓpterea que intēdit solo viro placere nō curat se ornare. ¶ In fine āt nota. q̄ cū bō sit denarius dei. vt dictū est. ea q̄ ad bonū denariū req̄runt. ad bonū boīnē requirūtur. Sunt aūt sex que ad bonū denariū req̄rūtur. ¶ Q ¶ Primuz ē signū siue imago. q2 denari⁹ nō curatur nisi sit sigtus. sic bō nō bñs dei imaginez mēoriā scz bñficiōy dei. intelligentiā vōy et amorē dei ⁊ ꝓximi in volūtate. ñ curat

in ecclesia dei nec aliqd valet. Secūdū ē
supscripō. Debz enim ī aīa boīs eē scrī/
pta lex nature vt qō tibi vis ne fiat. aliīs
feciſſe caueto. ⁊ q̄cūqz vul. vt ſa. v. b. ⁊ vo.
ſa. il. Mathei. vij. Itē p̄cepta d̄calogi et
articuli fidei. q2 vt dr. j. cor. xiiij. Qui ig/
norat ignorabit ¶ Tercīū ē pōdus. Nā
ille denari⁹ bon⁹ ē. q̄ in ſtatera deſcendit
Hoc pōd⁹ facit hūilitas ī aīa Lu. j. Re/
ſpe. bu. an. ſu. p̄s. Reſpe. in ora bumi.
Quartū ē inflexibilitas. Nō enī bon⁹ ē
denari⁹ q̄ de facili plicat̄ et frangit̄. ſic nec
homo īſtabilis q̄ vertit̄ ad oēm ventuz.
et p oēm tribulatōez frangit̄. Contra qō
dr ecc. xv. Firmabit̄ in illo et nō flec. mat.
vij. Deſcēdit pluuia. venerunt flumina.
flauerūt vēti. et irruerūt in domū illaz ⁊
nō cecidit. Q2 nec pluuia carnalis cōcu/
piſcētie. nec flumīa tribulatōnū. nec ven
ti bonoz p̄ñt hoīem cōſtantē euellere.
Quītū ē dulcis ſonus. ſic et hō qñ loqui
tur verba dei. j. pe. mj. Si q̄s loquit̄ q̄ſi
ſer. dei. Q2 vt dr. j. cor. xv. Corrūpūt bo.
mo. col. p2a. ¶ Sextū ē integritas dena
rij. q2 nō placet deo qui diuiſus ē ⁊ ptez
de ſe dat dyabolo et mūdo et ptē deo. nj.
reg xviij. Uſqz q̄ claudicatis in d. p. optz
ergo q̄ hō ſit integer totus dei. ⁊ in fide
et opibus. iac. ij. Si quiſ totā legē ſer. of.
aūt in vno fac. ē o. re. ¶ Itē in hoc euāge
lio q̄nqz exēpla ſalutaria hēm⁹. ¶ Pri
mū ē vt omēs et maxime ſerui dei vndi/
qz ſibi caueant et ab oīb⁹. q2 fili⁹ dei qui
peccatū nō fecit fuit multiplicit̄ obſerua/
t⁹ ⁊ infamat⁹ Unde illa ſancta aīalia pez
q̄ viri ſancti deſignt̄. de q̄bus dr ezechi. j.
bēbāt oculos āte et retro. ⁊ vn. e. plē. eph.
v. Uide q̄. cau. am. ¶ Secōm ē vt verba
nrā potiſſime moderemur. q2 verbū dei
qō errare nō p̄t. in vbo conati ſunt cape.
p̄s. Ponam oz meo cuſ. cū pſi. pec. aduer.
me. Sen. Taciturnitaſ homī ſtulto p ſa
piētia eſt ¶ Tercīū vt adulatorib⁹ dure
et aſpe reſpōdeam⁹. Isti enī ſunt ſyrene:
que faciūt ſubmergi nauē. Ipſi ſunt apeſ
q̄ portāt mel in ore ⁊ retro pūgūt. qui vt
ſcorpiones nos venenare volūt auguſt.
Duo ſunt genera pſecutoz. vituperantiū
et. adulātiū Plus pſequit̄ lingua adula
toris q̄z gladius interfectoris. ¶ Quartū
ē vt nec timore. nec amore. p̄ce vel mune/
rib⁹ a vitate declinem⁹. q2 xp̄c dixit de oī
bus ⁊ p oīb⁹ vitatē. gal. j. Si adhuc hoī.
pla. ſ. xp̄i nō eſ. exo. xxxj. Nō ſeq̄ris tur/
bā ad faciendū malū ¶ Quintū ē vt ima
ginē regis et ſupſcriptōez diligent̄ atten.
dam⁹ antеq̄z de ipa ſentētiem⁹. q2 de⁹ ſo/
lus intuet̄ coz Nos aūt iudicare bēmuſ
ſm ea q̄ foris patēt. Et iō iudices ſm alle
gata iudicare dēnt vt d. aug. Et ſic patet
totū de euāgelio.

De epla ſermo. CXI

Fratres mei
eſtote fratres et obſeruate eoſ
qui ita ābulant ſicut habetis
formā noſtrā. phi. nj. Hec ē ſcda ps toci/
us narratōiſ iſti⁹ epl̄e ad phil̄ip. In qua
pt⁹ q̄z inuitauit phi. ad p̄ſtantiā p̄tra per
uerſitatē doctrine pſeudo apl̄oz ſubiun
git inſtructōez ad cōſtātiā p̄tra puerſita
tē vite. ne ſcz exēplo illoz corrūpant̄. De
bis enī duob⁹ dēt doceri popul⁹. ſ. d̄ do/
ctrina fidei et bonitate opis. In hac igit̄
epl̄a apl̄s q̄ttuor facit. Primo enī inui/
tat phi. et nos cū illis ad sui et ſibi ſimili
uz imitatōz. In p̄nc. epiſtole. Secōo reuo
cat eos ab imitatōe vite pſeudo apl̄orū
oñdēdo eoz malā p̄uerſatōez. ibi. Multi
enī ābulāt q̄s ſepe dicebā vobis. Tercio
vt ip̄m ſeq̄ntur oñdit ſui ⁊ ſuoz celeſtez
p̄uerſatōez ibi. Nrā aūt cōuerſatō ī ce. eſt
Quarto q̄ſi p̄cludēdo exhortat̄ eos ī do
mīo ad bonoz opm pſeuerātiaz ibi. Ita
q̄z fratres mei kmī ⁊ deſi. ẑc. ¶ In p̄ma
ergo pte inuitat apl̄s phi. et nos cuz illis

ad sui ⁊ sibi similiū imitatōez di. O frēs estote imi. m. s. in pficta fide ⁊ bonis opi/bus. j. coz. vij. Imitatores mei esto. sicut et ego xpi. Et obseruate. i. diligēter ispicite. vt imitemi eos q ita ābulāt sicut ⁊ nos sez in fide et dilectōe. i. nō soluz me imite/mi. sed et eos q ita ābulāt sicut ⁊ ego. Sicut bētis formā nrāz. i. sicut habetis for/mā vite nrē ipressaz i vobis tanq̄z imagi/nē et exēplar. Prelati enī dēnt eē forma et exēplar subditoz. j. thi. vij Esto exēplū fideliū in vbo ⁊ cuersatōe. in caritate. in fide. in castitate. ¶ R ¶ Ubi nota q̄ a/postolū et sui silēs imitari dēm⁹ in septē ¶ Primo i fidei vitate et viuacitate. vt sez verā fidē et viuā bēam⁹ qđ tūc ē qñ fi/dē quā credim⁹ p opa oñdim⁹. Est. n. ve/rū vt d. phūs adequatō rei ad intellectū iac. ij. Oñdas mihi fi. t. ex opib⁹. iob. xvij Qui credit in me opa q̄ ego fa. et ip. fac. Qñ enī fides sine opib⁹ ē. tūc ē mortua ⁊ falsa. iac. ij. Fides sine o. moz. ē. Fidē verā et viuā būnt apl̄s qui d. ad gal. ij. q̄ autez tunc viuo in carne in fide viuo filij dei. Ille viuit in fide q̄ opa viua in fide facit. q̄ aūt mortua opa facit in fide. i. pcīā nō vi/uit in fide ¶ Secōo i ve spei firmitate vt sez firmit⁹ confidam⁹ in deū et nō i boīs mōi nec in pp̄ris viribus. nec in psanḡneis ⁊ a/micis. q̄ oīm ista⁹ spes vana ē. esa. xxx/vj. Ecce cōfidis sup baculū arūdineū iu/pegiptū cui cū innixus fuerit bō cominut⁹ intrabit in manū ei⁹ et pforabit eaz. Egi/ptus q̄ interpretat tenebra et confusio sigt mōm et ea q̄ sunt in mōdo. Spez verā ba/bebat apl̄s qui d. ad phi. iij. Oīa possuz in eo qui m. cō. Et ad heb. vj. Quaz sicut ācboza pēm⁹ firmā. Sic enī ācboza tenet nauē ne a procellis submergat. ita spes te/net nauē pñie ne a tribulatōib⁹ submer/gat. Qz vt d. greg. Speilli⁹ boni ad qđ i/tendim⁹ q̄cq̄d in via ptigit gaudere debe/m⁹. ¶ Tercō in pfecta dei et primi cari/tate. vt sez deū sup oīa diligam⁹ ⁊ p̄rimū sicut nos. lu. x. Diligi. do. d. t. ⁊c ⁊ p̄rimū t. si. teip. Hāc pfectā caritatē hēbat apl̄s qui ait ad ro. viij. Quis me sepabit a cari/tate xpi. tribu. an. an. ⁊c. Certe nihil. Certe enī suz. q̄ neq̄z moz⁹ neq̄z vita. ⁊c. Itē. ij. coz. xj. Quis infir. et ego nō inf. q̄s scā. ⁊c. ¶ Quarto ī magne prudētie pspicuita/te. mat. x. Estote prudēs. s. ser. Sicut. n. ser/pēs in vno arto foramīe se poīt vt veterē pellē deponat. sic et nos. debem⁹ in arto foramīe pñie ponere et pellē veteris con/uersatōis deponere. beb. Deponite vos pristinā cuersatōez veterē hoīem. Item si/cut serpēs vnā aurē cauda obturat et a/lā in terrā figit ne audiat vocē incātātis ita nos ne pluasionē dyaboli audiam⁹: dēm⁹ vnā aurē cauda. i. memoria mortis obstruere et aliā terre. i. mēorie et psidra/tōni p̄prie fragilitatis ifigere. psiderādo ex q̄t et q̄ntis p̄t bō pire. qui enī castx su/uz luteū sentit nō plumit guerrā mouere Hāc prudētiā pfecte būnt apl̄s. Nā i ar/to foramīe pñie se cōstrixit. gall. ij. Xpo pfixus suz cruci. Et sp se mortalē et fragi/lē psiderauit. ij. thi. iij. Ego enī iā delibor et tps resolutōnis mee ist̄at. ro. vij. Uidi al. le. in mē. m. re. le. mē. mee. ¶ Quinto in fortitudīs firmitate. vt sez nullis franga/mur aduersis nec tēptatōe aliqua a xpi ītegritate vellamur sez ōi aduersitate. siue p̄ nos. siue ptra nrā. siue p̄ nrōs erūpat. fortiter obsistam⁹. sicut iob qui hāc tpli/cē aduersitatē sustinuit. et i ōib⁹ non pec/cauit. iac. j. Btūs vir qui suffert tēp. q. cū pba. fu. ac. co. vi. ⁊c. j. pet. j. Audacē autē nūc si oportet ptristari in varijs tēptati onib⁹ vt pba. f. vre. mul. pcō. sit au. qđ p. pba. iuenīat in lau. di Hāc fortitudinez et patiētiā būnt apl̄s q̄ d. j. coz. vij. Ma/le. et bñdi. pse. pa. et sust. blas. et obsec. Et iterū. j. coz. xj. Cer vgis cesus suz sel'lapi/dat⁹ suz ¶ Sexto in tēpantie pcitate ne

scz pspis mūdi dissoluamur: scz diuicijs delicijs et bōnibus si aduenāt pce ⁊ tempate vtamur vt succedēntq; pspis nūqz dei et fideiussoris nrī ihesu xp̄i obliuiscamur et sic trā.p bo.tpa.vt nō amit.eter.j. coz.vij. Qui ba.vx.tā.nō ba.sint et q̄ ga. tā.⁊c.et qui vtuntur hoc mōdo tāqz non vtātur Hāc pcitatē et tpantiā hūit apls qui d.j.tbi.vj. Nibil tulim⁹ in hūc mōm sed nec auf.qd pos.babē.ali.et qb⁹te.bis ptē.sim⁹ ¶ Septimo iustitie equitate. vt scz iustitiā ad deū et pximū et ad nosi pso seruem⁹ ro.xiij. Reddite ōib⁹ debitū cui tributū tributū.cui vectigal vectigal.cui hōrē bono.mat.xxij. Reddite q̄ sunt cesa.cesa. Deo enī dēmus obediētiaz et honorē act.v. Obedire oportz deo. Proxi.mo ppassionē animi et subuētionē opis vt patz in parabola de sauciato lu.x. Samaritan⁹ aūt iter fa.et vi.e. mia motus est et appro.all.vul.ei⁹ infun.oleū ⁊ vi. Uade et tu silit fac. Nobis aūt puitōnem sceleris ne a dño iudicemur.j.co. xj. Si nosmetipos diju.nō vti.u.eze.xvij. Justicia iusti sup eū erit.j.pe.mj. Tempus est vt incipiat iudiciuz a domo dei. Domus dei est quilibet fidelis. Hāc iustitiā pfecte habuit apls et quo ad deuz. et quo ad pximū et quo ad seipm ¶ Primo quo ad deū.j.tbi.j. Regi aūt seculoz immortali.inuisibili soli do bonoz ⁊ gla De scdo.ij.tbi.ij. Omia su.ppter ele.vt et ip.sal.pse. De tercō.j.co.ix. Castigo coz p⁹ meū et i ser.re. De imitatōe aūt psilio rū que ipe impleuit nō pcepit ipe aplus. q̄ nō est de necessitate salutis et iō nō psequamur de ea Imitatō aūt de ōibus supradictis est de necessitate salutis. Et sic patet primū. ¶ In secunda pte reuocat aplus pbi.ab imitatōe vite pseudo apl̄o rū oñ dēdo malā vitā eoz di. Multi enī ambulant scz aliter q̄z nos a quib⁹ caute quos sepe dicebā vobis scz qñ erā apd vos ⁊ nunc flens dico scz pre cōpassione miserie eorū et deceptōe pusillorum q̄s ipsi seducunt.quos dico esse ūmicos crucis christi. Primo quia crucem reputāt stultriciam vt sapientes mūdi. Secdo q̄a nituntur predicatōez crucis xp̄i extingue ere sicut iudei.j.coz.j Nos autem predicamus xp̄m crucifixum.iudeis quidē scā.gen. aūt stul. Illi aūt pseudo gētiles et iudei erant Tercō q̄ eoz psuersatōē cōtraria cruci quia in delicijs viuunt.quales sūt gulosi et luxurioši. Sap̄.ij. Dissimilis est alijs vi.il. Quarto quia carnales obseruantias inducunt. Qui enim carnales obseruantias inducunt quales erāt in lege veteri superfluam asserunt crucē xp̄i cū aliūde salutem expectant Omnis aūt salus in cruce existit Et vide q̄ omia hec ppetunt mundanis et malis xp̄ianis qui crucifixū et crucē seq̄ntes deridēnt. predicatōem nō curant sed extirpare nitūtur dum crucis persequūtur predicatores Eorū psuersatō et vita ē totalit cōtraria cruci.q̄ est i delicijs iluxurijs et mltis iustitijs q̄otiā ptrariant crucī Et aliūde salutez quā a cruce sperāt et querūt scz a pstellatōib⁹ et a demonib⁹ p maleficia ⁊ facturas Omnes isti sunt inimici crucis christi quorum finis est vel erit interitus scz eternus quoniam qui talia agunt digni sunt morte Ro.j. Nam finis illoruz mors est. Stipendia enī peccati mors.s. triplex nature culpe et pene eterne. Job. xxj. Ducūt in bo.d.et in puncto ad infer. des. Sequit. Quoz de⁹ vē.ē Hic cōsequnter determinat in quo ⁊ quomodo vita istorum cōtrariat crucī xp̄i Nam in cruce xp̄i sunt tria scz asperitas magna vilitas nimia.et paupertas summa. Econtra in vita istorum tria contraria tangit Quorum primum est voluntas contra asperitatem quia colūt ventrē sicut deuz eccl.vj. Dis labor bomis in oze ei⁹ Ro.

xvj. Homoi nō dño seruiūt sz vētri. Ecōz ē gloria ꝓ vilitatē q̄ glā ē ipis scz in ꝓfusi onē ipoꝝ. qz in q̄ debuerāt ꝓfundi: z ē cā ꝓfusioīs ipi gloriant. Glā enī peccatoꝝ ex malo cātur qō dēret eē cā ꝓfusioīs. qz letant cū male fece. z ex. in re. pel. puer. ij. j. mach. ij. Gloria pcōris sterc⁹ z vermis ē. Itē gloria pcōꝝ ē in ꝓfusionez eoꝝ qa eos ad eternā cōfusionē ducit. Osee. mj. Gloria eoꝝ in ignominiā cōmutabo. Tercū ē sapor terrenoꝝ ꝓ pauptatē. Tales enī dicūtur frena sapē qz nihil nisi terrenū z carnale sapiūt. ps. Inimici et⁹ trā lingēt. Idē. Substātia mea in inf. t. q. d. apls. Deus peccatoꝝ ē vēter. i. ꝓcupiscē tia carnis aut gloria mundana. i. superbia vite. aut substātia frena. i. cōcupīa oculo rū. Isti sūt tres dij q̄s mōs adorat. j. Io. j. Dē qō ē i mūd. ꝛc. ero. xxxij. Isti sunt dij tui israel qui edux. te de ter. egi. Et ꝓ ꝑs tales sunt inimici crucis xp̄i. qz reuerēti az q̄ dēret fieri crucifxo et nulli alteri. ex hibent dijs alienis. esa. xlij. Gloriā meaz alteri ñ dabo ¶ S ¶ Notādū q⁹ gloria eoꝝ q̄ terrena sapiūt z vētri seruiūt recte ē in ꝓfusionē eoꝝ. Et hoc ptz q̄ntū ad sep tē. ¶ Primū ē ordinis diuini puersio Nā de⁹ nature īstitutor z rector ordina uit q⁹ caro tāq̄z ancilla seruiret z aīma si cut dña īparet. Tales āt hūc ordinē per uertūt. et ꝓ ꝑs cōfundūt. qō nullo mō ē ferēdū. puer. xxx. Per ta mouet ira z q̄r tū sustinere nō pt. p seruū cū regnauerit. p stultū cū saturat⁹ fuerit cibo. p odiosā mulierē cū i matmonio fuerit assumpta. et p ācillā cū fuerit heres dñe sue. Corp⁹ et caro ē ista q̄ttuor. qz ē seru⁹ z stultus z odiosa mulier et ancilla neq̄m. Qz ergo tales diuinū ordinē puertūt z cōfundūt merito cōfundēt̄ur z ipi. puer. xxj. Impi us ꝓfūdit z cōfūdet̄. ¶ Scōm ē hostis i tranei nutritō. Caro. n. ē hostis noster in traneꝰ z mortifera q̄si salutifera cōsulit. gal. v. Caro cōcu. aduer. s. Sz cū vt d. gre. null⁹ hostis ē efficatōr ad nocēdū q̄z fa miliaris inimic⁹. z iō q̄ vētri seruiūt. nue unt efficacissimū hostē suū. z iō ꝓfundūt z pdūtur i ꝑplio spūali. Hoc fuit figurat̄ in sampsoē qui nutuit dalidā. q̄ sigficat carnē. z dormiuit i gremio ei⁹ q̄ tradidit eū inimicis suis. q̄ exoculauerūt eū z stē tit in ppetuū cōfus⁹. ¶ Tercū ē iudicōꝝ deceptō. Caro enī ē infecta cōcupīa āteq̄z nata. et naturalit ē corrupta iudicat dul cia amara et amara dulcia. sicut febrici tās. aug. Palato ñ sano pe. ē pa. q. s. ē su. et ocu. e. o. ē lux q̄ pu. ē am. Et iō ñ ē ei cre dendū. neq̄z q̄ appetit tribuēda Sicut fre netico z febricitāti nō sunt dāda q̄ petūt Qui ergo vētri seruiūt decipiūtur i iudi cijs. qz carnalit iudicāt et ꝓ ꝑs cōfundū tur. Et iō dicūt dulce amarū. et ecōuerso. esa. v. Ue qui d. ma. bo. ꝛc. ¶ Quartū ē accumulatō debitoꝝ. nos enī multis et ī multis sumus obligati et magna debita habem⁹ exoluere. ꝓpt qō q̄tidie petim⁹ Dimit. no. d. n. ꝛc. Qui aūt seruiūt vētri nihil de debitis soluūt. sed q̄tidie augēt debitum supra debitum. Qui aūt auget debitum supra debitū confunditur. quia cito cōsumit substantiaz suam et postea miserrime vuit. vt patz de filio prodigo q̄ pt⁹ q̄z cō. su. s. cus. por. z cu. umple. vē. su. de fil. puer. xnj. Uocā po. z dā. sym. cōsu. Cōfundit etiā talis quia frequenter ex pellitur de terra sua et aliquando vicu lat̄ z carcerat̄ qz ñ pt debitū soluere Sic accidit his q̄ vētri seruiūt. ¶ Quītū ē im possibilitas fiēdoꝝ. q̄ enī vētri ꝑuūt q̄n dā īpossibilitatē īcurrūt ꝓpt qō ꝓfūdunt qz īpossibile ē q⁹ vētri satisfaciāt. q̄nto. n. ei plura īpēdūtur tāto plā req̄rit z nūq̄z saciat̄ puer. xxx. Tria sūt īsaciabilia z q̄r tū nunq̄m dicit sufficit. Infern⁹ z os vul ue et terra que nunq̄z saciat aq̄ z ignis q̄ nūq̄m d. sufficit Ignis iste ē cōcupiscēna

carnis.imo q̄ pei⁹ ē dū caro delicate nutritur ꝓteruit in dña3 suā aiam.puer xxix. Qui delicate a pu.s.nu.ser.s.p⁹ sen.eu3 cōtu. Hoc fuit figuratū in sara et agar. q̄ cōcepisse se vidēs despectui hūit dña3 sua3 et tamē dña sua dederat ea3 in vxorē3 viro suo.vt pat3 gen.xvj. Qui ergo vētri seruiūt quādā rebellionē et inordiatōē3 in seipis vidēt.ꝓpter qđ merito cōfundi dēnt. Occurrit etiā quedā alia ipossibilitas eis q̄ ventri seruiūt.ꝓpter qđ eterna liē cōfundētur.q2 eis ipossibilia vidētur opa penitētie et despant eā posse facere.

Sextū ē assilatō iumētoꝝ. Hō eni digniſſima creaturaꝝ sic ē ordinat⁹ q̄ si fm spūm et vtuose viuit trāsfert ad deos.id ē ad āgelos.si āt ventri seruiat in bestias redigit.ꝓpter qđ merito ꝓfūditur. Sen. Quosdā vētri seruientes.loco aialiu3 nō hoim numerem⁹.

Septimū ē icursio mltoꝝ maloꝝ.q̄nā qui vētri seruiūt infinita mala icurrūt.ꝓpter qđ merito ꝓfundūtur. Nā omia bona ꝙuertūtur eis in malū.et baptismus ⁊ fides ⁊ passio xp̄i. et bona nature et fortune et grē.ita q̄ vere de eis p̄t dici qđ dictū ē de iuda. Melio⁹ erat il.s.na.n.fu.ho.il.mar.xvj. Incurrūt etiā mortē eternā et puabūtur gloria dei Propter q̄ oia tales cōfūdūtur ⁊ ꝓfundent.biere.xx. Cō.ve.q2 ñ intellexerūt ob probriū sempiternū qđ nūq3 delebit. Et sic p3 scdm.

Tercō apl's q̄ dixit. Imitatores mei estote. Ondit suā ⁊ suoꝝ bonā et altā vitā d. Nrā ꝙuer.i celis ē.q.d. Sicut illi viuūt nō imitemī eos.sed nos. q̄a nrā ꝙuer.in celis ē.s.p spem ⁊ amorē3.q̄a ibi est thesaur⁹ noster scz xp̄s.et ibi sunt omnia bona nrā. mat.vj. Ubi ē thesaur⁹ tu⁹ ibi ē et cor tuū. Uñ et sal.expec. id ē merito b⁹ ꝙuersatōis saluatorē expctā3mus. Uel vñ localit.i.de q̄ loco saluatorē expectam⁹ dñm no.ie.xp̄m q̄ fm nomē suū nos saluabit q̄ntū ad aīas.mat.j. Ip se enī saluū faciet ꝓpm su.a pctis eoꝝ. Et silr q̄ntū ad corpa.q2 corp⁹ būilitatis nostre.i.corp⁹ būiliatū et incuneratū reformabit et reintegrabit ad melioꝝ statu3 q2 ꝓfiguratū corpi claritatis sue.i.silē corpi suo in claritate glorie licet suū sit magis clarū vt di.apl's.j.coꝝ.xv. stella differt a st.ī.cl. Et hoc vacit p̄t facere.q2 sua potētia ē infinita et oīa p̄t sibi subicere. Et iō fm potētiā suā q̄ p̄t sibi oīa subijcere cōgregabit cineres corpis nostri et ex eis reformabit corp⁹ nostꝝ in similitudīe claritatis corpis sui. Et tūc scz in resurrectōe erūt sibi oīa subiecta et aīe et corpa ⁊ boni et mali et oīs platō cessabit.j.cor.xv. Deinde finis cū tradiderit regnū deo et pri cū euacuauerit oēz ꝓncipatū ⁊ ptātē ⁊ vtutē. Nūc aūt vt di.apl's nō videm⁹ omnia subiecta ei. Uñ fm illā candē opatōnē qua i resurrectōe reformabit corp⁹ bumilitatis nostre subijcit sibi oīa. Si ergo volum⁹ saluari in aīa et glorioſi in corpe resuscitari ꝙuersemur cū apl'o in celestib⁹ eleuemur a terrenis p desideriū et amorē q2 illa ē ciuitas nrā.beb.xj. Non hēm⁹ hic m.ꝛc. Tria enī sunt signa p q̄ alios ꝓgnoscit eē de aliq̄ pa'a.s.loq̄la habit⁹ ⁊ mores. Loq̄la celestis patrie ē laudare.bñdicere.⁊ p̄dicare. Hit⁹ aūt ē tot⁹ honestus Mores āt sunt sancti et ꝓpositi. Unusq̄sq3 ergo videat si hmōi figurā gerat inse et tūc cognoscet vñ sit

Quarto apl's q̄si ꝓcludēdo hortat eos vt i domio pseuerēt d. Itaq3 frēs mei karissimi .i.de q̄ eos amabat et desiderabat in xp̄o Gaudiū meū id ē cā gaudij mei in p̄nti ꝓpter bona opa q̄ facitis:et corona mea .s. futo expectata:sic state i dño.s.sic docui vos stare.⁊ addit kmī ad maiorē exp̄ssiōz amoris. Deīde exhortat aliq̄s p̄sonas specialit d. Euchodiam rogo et sinthicen deprecor idipsum sape in domio. Due semie erāt q̄ p̄dicatores recipiebāt

Etiã rogo ꝛ te germane.ꝓpriũ nomẽ est q̃ es. sc̃z ꝓpar mibi in euãgelio p̃dicãdo. adiuua illas.s.femias p̃dictas ꝓportãdo. et supportãdo cũ clemẽte.i.vt clemẽs ꝛ ceteri adiutores mei adiuuẽt illas.quarũ noĩa sc̃pta sunt in li.vite.i.in p̃destinatõne dĩna. Et sic p̃z q̃rtũ et ꝓñr totũ d̃ cpl̃a. Dñica.xxmj.de euãgelio ſmo. CXII.

Loquente ihesu ad turbas. ecce p̃nceps vnus ador.eĩ dicẽs. Dñe filia mea mõ defun.ẽ.mat.ix.mar.v.luc.vnj. Sicut d̃r iob.xj.xp̃s ẽ resurrectõ ꝛ vita.q̃ ꝛ corpora mortua facit resurgere ad vitaz nature ꝛ aĩas mortuas ad vitã.grẽ.ꝛ hoĩes infirmos p̃stine restituit sanitati. Q̃r vt di.aug.xp̃us in hũc mũdũ vt magn9 medicus venit.qui solo verbo oĩa sanauit. p̃s. Dixit v.s.ꝛ sa.oẽs. Cui9 mirabilis vtus in p̃ñti euãgelio declarat. In q̃ q̃dez euãgelio q̃ttuor sũmarie cõtinent. Primũ ẽ p̃ncipis sinagoge p filia mortua dẽ pcatõ ad quã xp̃s prexit. In p̃nc.euãgel. Secũm ẽ cui9 dã mulieris emorroisse ad xp̃m accessus.ꝛ fimbrie vestimẽti eius tacti9 cui9 vtus eã sanauit ꝛ erexit ibi Et ecce mul.q̃ sang.flux.pa.xij.ãnis acces.re.ꝛ ten.fim.vesti.ei9. Tercũ ẽ aduẽtus xp̃i ad domũ p̃ncipis ꝛ man9 puelle a xp̃o tẽtio ad quã puella mortua surrexit ibi. Et cũ venisset ihesus in domũ p̃nci.ꝛ vi.tyb.ꝛ turbã tumul.d.recedite. Quartũ ẽ facti miraculi noticia.cui9 fama in vniuersaz terrã exijt ibi. Et ex fa.bec in vni.terr.

Primo g9 poĩt p̃ncipis sinagoge p filia mortua dẽ pcatõ.ad quã xp̃us prexit. Et boc ẽ. Loqn.ie.ad tur.i.duz xp̃s p̃dicaret turbis.ecce p̃nceps vn9 archisinagogus noĩe iairus.vt d̃r in lu.accessit corde ꝛ fide ac mẽtis deuotõe ꝛ adorauit eũ ꝛ cecidit ad pedes ei9.vt d̃r in mat.d.fi.m. mo. def.ẽ. Dz ꝑ mar.v.d̃r. Fi.m.mo.ĩ extremis ẽ. Et luc.vnj.d̃r. Et bec moriebat. Ergo nõ erat mortua. Rñdeo q̃ñ iayrus recessit de domo nõdũ erat mortua sz erat in extremis.vt di.mar. Q̃ñ aũt puẽnit ad xp̃z iã erat mortua ſm iayri estimatõnẽ.talĩ enim dimisit eaz q̃ putabat eã mortuaz. Uñ mar.ꝛ luc.posuerũt verba iayri.mathe.vo posuit cordis credulitatẽ ꝛ estiãcõnẽ.vt dicũt rabanus ꝛ aug. Uñ d.glo. Utrũq; ẽ a dño petitũ.vt vel morientez sanaret vel mortuam suscitarz. Reuera mortua erat tũc. q̃ dũ pater venit ad ieſuz illa decessit.vt ipe estimabat. Uñ nũcius obuiãs eũti iesu retulit ipam mortuã.vt d̃r in luca. Uñ ergo d.Fi.m.mo.d. ẽ.sz veni impone manũ tuã sup ipaz ꝛ viuet.s.sanata ꝛ resuscitata. Et q̃ iesus ad boc venerat in mũdũ vt vitaz daret corpib9 ꝛ aĩabus.ido statiz surgẽs sequebatur eũ ꝛ discipuli ei9 cũ eo.vt essent testes ꝛ pticipes miraculi. Et nota q̃ lucas di. q̃ erat vnica illi.ꝛ erat ẽ ãnoz.xij. Et sic patz p̃mũ.

Secõ ponit cui9 dã mulieris emorroisse ad xp̃z accessus et fimbrie vestimẽti ei9 tactus cui9 vtus eã sanauit ꝛ erexit. Et boc ẽ. Et ecce mlĩr.s. q̃ñ iesus ibat in itinere cũ p̃ncipe. bec mlĩr veĩt q̃ flu.sã.pa.i.ifirmitatez emorroidoz. xij.ãnis. In mar.ꝛ lu.addit.q̃ ĩ medicos erogauerat et ꝓsupserat oẽz substãtiã su.et a nl̃lo potat curari Et nota bic q̃ mõs cõsumit substãtiaz suã i q̃ttuor.s.i guerras et brigas.aduocatos.et cãs.i ludos ꝛ vanitates.ĩ mereices tt tabernas. Mlĩr d̃r.q dã sapiẽs.q̃ ait.q̃ttuor sunt q̃ destruũt totũ mõm.s.reuma medicoz.opio iudicz. legalitas mercatoz.et ꝓscia religiosorũ medici oẽm ifirmitatẽ attribuũt reumati. iudices d̃ õi qõe dicũt eẽ opioez.mercatores volũt oĩa sibi credi sub legalitate.religiosi di.d̃ õib9 ego bẽo ꝓscias.bec g3 mlĩr accessit retro propt bũilitatẽ et vecũdiã. indignã se.iudicãs pũtare coñ facie ei9.

sicut magdalena stetit retro Et te.fi.v.e. nō reputās se dignā tāgere pedes vl've/ stimētū.sz tantū fimbriā quā xp̄c more iu deoz bēbat ſm p̄ceptū legis.vt patz nu. xv. Fimbrie ponebātur i āgulis pallioz q̄rāt quedā vitte iacictinc. q̄s pharisei magnas faciebāt. Dicebat enim intra se ī secreto cordis. Si tetigero tātū fimbriaz vestimēti salua ero. Glo. Credidit. dixit. tetigit.q2 his trib⁹.ſ.fide.vbo.et ope oīs sal⁹ acquirit. Et q2 pfc̄ credidit p carita/ tē tetigit.fides enī pfectōz opat.ō ies⁹ cō/ uers⁹ ē ad eā et vidēs eā oculo cordis ꝛ pietatis et ꝓpassionis d. Cō.fi.fi.t.te sa.ſ. Q2 vt dr in mar.mulier hec timebat ꝛ tre mebat.ꝛ iō dixit. Cōfide filia. Et cā h⁹ ti/ moris tāgit in mar.et lu.vbi dr q̄ pt⁹ q̄m tetigit statī stetit flux⁹ sanḡnis ei⁹.et tūc dicēte ielu. Quis me tetigit et negātibus oīb⁹ dixit petr⁹ et q̄ cū illo erāt. Turbe te cōp̄mūt et tu dicis q̄s me tetigit. Et dixit ies⁹.tetigit me aliq̄s.nā ego cognosco vir tutē de me exisse. Videſ sāt mulier q̄ non latuit tremēs venit ꝛ cecidit ante pedes dñi et indicauit ob quā cām tetigerat eū et qūo ꝓfestī sanata ē. Oz querit q̄re dñs istā mlrē ppalauit et fecit eā ꝓfiteri infir mitatē suā coram oīb⁹. Crisо⁹. Cur nō p̄mi sit eā latere.nūq̄d glaz suā querebat quā q̄rere p̄hibebat. Rñsio dicēdū q̄ boc fe/ cit ppter q̄ttuor. Primo vt timorē ab alijs accedēdi ad eū excluderet. Secdo vt fidē il li⁹ patefaceret.q̄ nō fuisset cōmēdata nisi mulier fuisz ppalata. Tercō vt se oīa sci/ re mōstraret. Quarto vt archisinagogū p cui⁹ filia suscitāda ibat ꝓfortaret ne de vtute ei⁹ diffideret dū coraz se miraculuz fieri videret. Et vide q2 q̄ntū ex dictis colligere possum⁹ in hac muliere sex ma gne vtutes fuerūt ꝛ iō nō imerito i aima ꝛ corpe sanata fuit.quas pctōr dēt brē si vult ab infirmitate peccati liberari. T Primo fuit in ea verecūdia.ꝛ iō nō añ faciē sed retro accessit. sic pctōr dz cō/ fundi ꝛ vecūdari de vilissimo statu in q̄ ē.q2 de filio regis fact⁹ ē seru⁹ dyaboli.d statu vtutū positus ē in carcere ꝛ catenis pctōz.ecc.mj. Est cōfusio adducēs pecca tū.et ē ꝓfusio adducēs gloriā et grāz.ps. Dixit dñs ex basan ꝓuertā. Basan inter ptaꝓfusio. Secdo fuit in ea fides.naz dicebat intra se si tetigero tātū. Sic pctōr dēt crede filiū di p salute boīm passuz.et iō libenter recipit pctōrē. et ꝓpterea debet secure accede ad deū.heb.x. Accedamus cū vo corde in plenitudie fidei Tercō fuit in ea tiōr. mar. Mulier āt timēs ac tremēs veit. Sic pctōr dēt timorē filiale recipe p quē declinet a malo.p̄uerbi. xv. Per timorē dñi decli.o.a.malo Nā q̄ sine timore ē nō poterit iustificari.vt ecc.j.dr. Quarto fuit in ea dilectō.q2 sicut cre didit in corde sic gessit in ope. Fides enim p dilctōnē opatur.vt dr ad gal.v. Et iō te tigit fimbriā vestimēti ei⁹. Sic peccator dz amorē dei ꝛ p̄rimi iplere vt opa vtu/ tū circa deū et p̄rimū facilit opet.ꝛ tā i p̄ spis q̄z in aduersis firmit maneat in deo Nā caritas facit magꝛ fortia facilit opa ri.vt d.gre.et oīa aduersa tolerat patien ter.j.cor.xmj. Caritas pacies ē be.ē nō ir. nō cogi.m. Jō oīa credit.oīa sperat. oīa sustinet. Quinto fuit in ea humilitas quia non reputauit se dignā pedes tāge re vel vestimētū.sz solū fimbriā Sz pctōr dz habere hūilitatē.q̄ bz omēs vtutes cu stodire.gre.q̄ ceteras vtutes sine hūli/ tate ꝓgregat quasi q̄ puluerē in vētū por tat Idem Illa vacuer in nobis vt⁹ manz q̄ radice hūilitatis pseuerat. Sexto fu/ it in ea cōfessio vitatis.q2 venit et coram omnib⁹ ꝓfessa est infirmitatē suā et sani tatē quaz recepit vt dr in mar. Sic pctōr debet habere confessionem veritatis vt peccata sua veraciter confiteat. Iob.ir. Daglorią do et ꝓfitere pccata t.esa.lxmj

Dic tu iniq.t.vt iustificeris. In fine no
ta q̄ ambr. videt velle q̄ ista mulier fue-
rit martha. Vñ in sermoē de saluatore
inter bñficia xp̄i que enumerat subdit.
Dū lāguidū languis fluxū sanat i mar
tha.dū dēonē expulit d̄ maria.dū cor-p̄
reduimur spūs calore restrīxit in lazaro.
Eusebi⁹ ām in eccīastica hist.li.vij.c. q̄ p⁹
q̄m hec mulier sanata ē.fecit statuam ad
imaginē xp̄i in curia sua q̄ vestes ⁊ fim-
brial hēbat sculptas vt vidit xp̄m habere
et hāc hēbat in magna reuerētia. Dicebe
āt crescētes subtus q̄ p̄us nulli⁹ virtutis
erāt.cū ad fimbrias attigissent tāte virtu
tis erāt vt inde multi infirmi sanarētur.
Hiero.etiā d.in hist.ēptita.li.vj.q̄ cū iuli
anus apostota ꝓgnouisset in cesarea phi
lippi eē simulacrū qđ sāguis liberata pro
fluuio femīa ꝓstruxerat eo deposito suā
ibi imaginē collocauit.q̄ fulmīs ictu fra
cta ē. Ex his igit̄ ptz q̄ ista mulier nō fuit
martha et forte potuit esse q̄ due fuerūt
liberate ab ista infirmitate.l. ista mulier
⁊ martha. Et sic ptz scōm. Tercō poni
tur aduētus xp̄i ad domū p̄cipis ⁊ ma-
nus puelle a xp̄o tērio. ad quam puella
mortua resurrexit. Et hoc ē. Cuz ve.re.in
do.p̄n.⁊ vi.tibi.i.carmē lugubre.cūtibia
cātātes. Antiq̄tus enī tales ad exequias
mortuoꝝ vocabātur vt suo carmīe alios
ad luctū ꝓuocarēt.hier.ix. Vocate lamē
tatrices vt veniāt. Qđ nō ꝓpetit xp̄ianis
licet ꝓtrariuz in multis ptib⁹ obseruet.j.
thes.mj. Nō ꝓtristemī vt ceteri q̄ spē non
hñt. Cū ergo vidisset ies⁹ hos tibicines et
turbā q̄ ꝓuenerat ad exeq̄as tumultuan
tē.i.cū tumultu plāgentē.luc.vnj. Flebāt
āt oēs ⁊ plangebāt illaz. Dicebat. Rece-
dite nō ē enī mortua puella sz dormit.re-
uera mortua erat vt d̄r in luca. Eis ergo
mortua erat.deo āt qui suscitare p̄t dor-
miebat.vt d.glo. In cui⁹ dispositōe ⁊ aīa
recepta viuebat et caro resuscitāda quie
scebat vt d.bed. Et deridebāt eū q̄ nō cre-
debāt scientes q̄ mortua erat. Et iō nō me
rent ad resuscitatōz admitti sz eijci. mar.
vij. Nolite san.da.ca.neqz mit.marg.ve.
āte por. Et hoc ē qđ seq̄tur. Et cuz eiecta
esset turba scz de domo intrauit ies⁹ cum
petro ⁊ iacobo ⁊ iobē ⁊ p̄ē ⁊ matre puel
le vt dicit in luca ⁊ tenuit manū eius ⁊ ex
clamauit d. Puella surge vt d̄r in luca.
Ad cui⁹ vocē ⁊ tactū statī surrexit puella
⁊ iussit illi dare māducare.vt d̄r in luca.
Et sic ptz expositō lrālis euāgelij Nota
mulier illa emorroissa de qua hic agit
d̄r fuisse gētilis ⁊ ciuis in vrbe cesarea phi
lippi q̄ē ciuitas in tra gentiliū ⁊ sigt ꝑim
gentilē. Moraliter aūt ad edificatōem
ē hic requirēda expositō allegorica ⁊ mo
ralis Nota ergo q̄ fm allegoriā p̄istam
mulierē emorroissaz gētilis ꝑp̄s q̄ nūc est
scīa eccīa designatur. Per filiā vo archisi-
nagogi iudaicus ꝑp̄s q̄ d̄r synagoga. Et
vide q̄ eo tpe quo hec mulier d̄r infirma
ta.hec puella nata fuit.cuz xij.ānis passa
fuerit et filia p̄ncipis.xij.ānos dicat̄ hrē
etatis. Qñ enī gētilis ꝑp̄s circa deoꝝ cul
turas infirmari cepit.tunc de⁹ elegit sibi
ꝑim acceptabilē ⁊ dixit abrāā. Egredere
de tra tua ⁊ d̄ cognatōe tua. ⁊ faciā te cre
scere in gentē magnā. Et d.q̄ patiebat flu
xū sanguis.q̄ ad lrāz sanḡnē suum ad ho
norē ydoloꝝ fundebat. vt ptz in sacerdo
tib⁹ baal tpe belye qui cū lāceolis se pcu
ciebāt.⁊ pfundebāt sanguīe.nj.reg.xviij.
⁊ qđ peius erat filios ⁊ filias suas d̄mo
nijs īmolabāt.ps. Immo.fi.su.⁊ fi.su.de.
et d.q̄ exogauerat oēz substātiā s.i medi
cos.q̄ ad lrāz sacrificabāt res suas tpales
ydolis p liberatōe infirmitatū ⁊ piculo
rū suoꝝ vt pz de beel.dan.xiij.cui multa
ōi die ipēdebāt Vel ꝓsumpserat oēz sub
stātiā suā in medicos q̄ī adiscēdo scīas
liberales ⁊ mūdanas.īgeniū ⁊ tps ⁊ oīa
naturalia ꝓsumebāt gētiles in q̄b⁹ nō in

uenieb̄at vtutē vel salutez.q2 ibi nō erat. De sūt ille muse.i.sciētie ⁊ sirenes dulces q̄ nō solū infirmū nō sanāt. sz in supdulci veneno alūt ⁊ infructuosis spinis vberē segetē rōis ⁊ intellect⁹ necāt vt dicit boe. li.i.p'sa j. Qñ ergo bec mulier fuit ifirmata.hec puella fuit nata ⁊ qñ bec mulier fuit sanata bec puella fuit mortua. Grāde misteriū. Nā i passiōe xp̄i gētilis popul⁹ ē elect⁹.⁊ ppter īcrudelitatē iudayc⁹ repbat⁹. Et vide q̄ ī.xij.āno ista puella ifirmata ē ⁊ ē mortua in q̄ etate mulieres debent fructū afferre ⁊ filios p̄creare.q2 tps q̄ xp̄s veīt erat etas legitima.i q̄ ipm dēbat recipe p̄ messia sm ppbetiā iacob dicentis. Non auferet sceptruz de iuda et dux de femore eius.xx. Tunc enī regebat herodes alienigena. Et similit̄ sm p̄ phetiā dan.dicētis Dost septuagita duas hebdomadas occidet xp̄s. Et in illo tpe mortui sunt mētaliter. Christus aūt venit p̄ncipalit̄ p̄ populo iudaico salutez dare.ppter quod hic dr q̄ ibat ad puellam istā suscitandā. Et sequebant eū discipuli eius.q2 eodē mō discipuli p̄mo predicabant iudeis. Et q2 ip̄i noluerūt recipe vbū dei incarnatum et p̄dicatū querterūt se ad gētes vt paulus et barnabas actu. xiij.dixerūt. Vobis inq̄t p.oz loq. ver.d sed q̄niā repellitis illud et indignos vos iudicastis vite eterne.ecce quer.ad gent. Salutē enī quā xp̄s afferebat iudeis gētilis popul⁹ subintrās a tergo p tactuz fimbrie et vestimēti xp̄i accepit.i.p fidem incarnatōis et passionis eius. Naz deitas est induta humanitate q̄si quodaz vestimēto. Et nota q̄ venit a tergo.q2 xp̄s ñ vidit sed p⁹ mortē credidit. Et iō xp̄c vertit faciē suā ad eū.ipm erigendo et p̄fortādo et virtutē sue passionis ei p̄ferēdo.per quā ē ab oī infirmitate sanatus.et vertit tergū ad iudeos ip̄os repbando et relinquēdo et virtutē sue passionis ab eis auferēdo.et tūc mortua ē puella. matb.xxj. Auferetur a vobis regnū dei et dabit gētī facienti fruct⁹ eius. Ultimo tñ xp̄c iuit ad suscitandū puellā.q2 in fine mūdi synagoga iudeoz saluabit̄.hiere.xxxj. In diebus illis saluabit̄ iuda. Et tunc ejciet tibicenes .i.sapiētes iudeoz carmē cācantes lugubre.qđ ē exptcā. expctā. q2 dicūt xp̄s vēturū.spes aūt q̄ differt̄ af.aīaz.p̄ uer.xiij. Et ipsoz carmē ē lugubre et mortale.quod tunc ejcient. q2 cognoscēt ipm veīsse .⁊ tūc salu⁹ erit oīs homo ⁊ puella et emoroissa. Gtē alia allegoria. Nam p mulierē istā antiquā significat caro inueterata.que vsqz ab adā descēdit. Per puellā aūt illā virginē aīma m̄da significat̄ de nouo a deo creata. Qñ ergo puella fuit nata mulier fuit infirmata. q2 qñ aīma creatur et infundit̄ corpi tunc caro infirmatur et subjcit̄ penalitatib⁹ hūane nature. Et qñ mulier fuit sanata tunc puella fuit mortua.q2 non p̄us caro liberatur a penalitatib⁹ sensitiuis hūane nature nisi qñ aīa p mortē recedit a carne. Et nota q̄ d. puella hēbat.xij.annos etatis.qb⁹ in hac vita vixerat. q2 aīa habet xij.potētias qb⁹ et p q̄s omīa opa vite agit dū ē p̄iuncta corpi. Tres bz nō affixas organis q̄ sunt intellect⁹ volūtas et memoria. Quiqz bz exteriores affixas organis q̄ sunt vis⁹ audit⁹ gust⁹ odorat⁹ et tactus. Quattuor hēt interiores affixas circa cerebz.q̄ sūt sens⁹ cōis.imaginatō siue fantasia.existimatō siue estimatō.et mēoria sensibiliū. Et vide q2 in illa etate.in q̄ puella dēbat nubere ⁊ filios p̄creare morz tua ē.q2 aīa in illa etate ī q̄ dēt incipe meri tunc morit̄ p peccatū. qđ ē mors aīe. q2 cōiter hoīes peccare īcipiūt a xij.āno ⁊ supra. Et dr q̄ patiebat̄ fluxū sanḡnis.xij āns q2 hō ī peccatis p̄sumit̄. Et dr q̄ erogauerat in medicos oēm substātiā suam et nihil p̄ficiebat.q2 homo exñs in fluxu

sā gnis.i.ī peccato mortali omīa opa sua nihil ꝓficiūt sibi ad vitā glorie.j cor.xnj. Si distri.in ci.pau.oēm fa.me.ꝛc. Neq3 oia bona sua tā nature q3 fortune sibi ad salutez ꝓsunt.Xps aūt ꝓncipaliē ibat ad puellā suscitādā.et dū iret in via sanauit emorroissaz.q2 xps ꝓncipaliē veīt in mū dū ad saluandū aimā et beatificandū.q2 beatitudo in aīa cōsistit.s.in ꝓgnitōe dei. et ꝓñr venit ad corpus glorificanduz.io x. Ego veni vt vitā hēant scz in aīa ꝛ abū dātius hēant.sup.q3 āgeli.q2 in aīa ꝛ corpe. Sed qđ ꝓtīgit q2 mulier.i.corpꝰ ꝓmo accepit salutē.q2 ātequ3 xps beatificaret a nimas.et de libo traberz multa corpora in vita ista sanitatē receperūt ꝛ a mortuis surrexerūt.et hoc ꝑ tactū vestimēti cristi.i.ꝑ fidē incarnatōis eiꝰ. In fine aūt et mulier et puella salutē receperūt.q2 in fine mūdi et aīa ꝛ corpus ꝑ xpm saluabūtur.et sic ptz allegoria. Moraliē autē exponendo nota q ꝑ filiā archisinagogi mortuā ī domo significaī peccatoꝝ occultus vel peccatoꝝ q mortī intꝰ in ꝓscia aie ꝑ malā cogitatōnē.nā ꝑ tres mortuos a dño suscitatos sigficātur ta genera pctōrū vt d.augꝰ.q2 ꝑ hāc filiā in domo mortuā sigficaī peccatū cordis.ꝑ filiuz vidue q extra ciuitatē mortuꝰ ferebaī peccatuz oris vl opis significaī. Sensus.n.corpis ꝛ mēbra sunt fenestre ꝛ ptes aīe. Cū ergo aliqs ꝑ aliquē sensuz vel mēbruz corpis peccat ꝑ portā illaz aīa extrahīt mortua. Per lazarū vo q̄duanū ī monumēto significaī peccatū opis ꝑ ꝓsuetudinē iueterati et putrefacti.q enī cogitat maluz ꝛ ꝓsentit et opatur,ꝛ ꝑ ꝓsuetudinez in ipo ꝑdurat et senescit in sepulcro ꝓscie.vt lazarus q̄duanꝰ fetet. Q2 ergo ꝑ hāc puellā pctōr occultus designatur Io secrete in domo eā suscitauit.et pcepit matri et pri ne cui diceret.q2 peccatoꝝ occultꝰ secrete corrigi debz.matb.xvnj. Si pec.in te fra. tu.i.te solū sciēte.corripe eū inē te ꝛ ipz solū. Q2 vo ꝑ filiū vidue ꝛ lazarus pctōres publici designāt.io eos corā multitudine suscitauit.q2 pctōr publicus publice dēt argui et publice dēt satisfacere. Uñ sicut corrupit pctō, ita edificet pñia.j. Thi. v. Peccantē scz publice corā oībꝰ argue vt et ceteri timorē hēant. Nota ergo q in suscitatōe illiꝰ puelle xpus septez obseruauit.q nos hrē dēmus si nos volumꝰ ab ipo a morte pctī suscitari. Primū ē.q2 xps ꝑ ea a Iayro prē suo rogaī. Iayrꝰ āt interꝑtaī illuīans vel iluīatus. q sigt cetū sctōz.q illuīati a deo alios illumināt. Pctōr nāq3 ē spūs vadēs ꝛ nō rediēs. Uadēs ꝑ seipm in peccatū.sz cū peccatū sit ꝑfundissima fouea vsq3 ad infernū nō ꝑt inde exire nisi iuuet. ꝛ iō indiget orōne sctōz adiuuari.iob.v. Voca ergo si ē q tibi rñdeat ꝛ ad aliquē sctōz ꝓuerte Ad orōnē stephani deꝰ ꝓuertit paulum vt d.aug.et ad orōz mrīs augustini ds cō uertit ipm. Propter ea pctōres q̄tidie conuertūtur.q2 eccīa q̄tidie ꝑ eis rogat. Ipsi enī nec pñt nec merent ꝓuerti.qnīa q tlia agūt digni sunt morte.ro.j. Quidā āt sic sunt ꝑfundati et obdurati in peccatis. q nec ꝑces nec ꝝba nec ꝑdicatores.nec scōrū orō aliqđ eis valet.hiere.xv. Si steīt moyses et samuel corā me.nō ē aīma mea ad ꝑplm istū.eijce illos a facie mea. Secūdū ē q2 tibicines.i.carmē lugubre cantātes remouētur. Tibicines sunt adulatores mōi.aures audientiū delectantes. Carmē lugubre ē vanū gaudiū mōi.q2 rebꝰ lugentibꝰ ē.puer.ij. Letātur cū male fe.ꝛ eru.ꝛc.puer.xnj. Extrema gau.luc. occ. Amos.vnj. Cōuertā ciuitates vrās in luc.ꝛ oīa cātica vrā in plāc. Sic ergo q vult cōuerti et suscitari a pctō dēt fugere adulatōes ꝓsanginеoꝝ ꝛ amicoꝝ q nō sapiūt q̄ dei sunt.sz carnalia ꝛ ꝓpria bona. ad phi.ij. Oēs q̄ sua sunt q̄rūt non q̄ ieſu

xpi. Propter ea ihesus dixit abrahã. Egrede de ter.t.r de cog.t.r de do.pa.t. Gen. xij. Dẽt etiã vanũ gaudiũ mũdi expellere. q2 verũ gaudiũ dei nõ pt esse vbi ẽ falsũ gaudiũ mũdi. Boe.li.j.metro.vlti. Gaudiũ pelle.pelle timorẽ.spẽqz fugato Nec dolor assit.nubila mẽs ẽ. vinctaqz fremis hec vbi regnant. Terciũ ẽ q2 ẽbaz tumultuãtẽ de domo eijcit.et tñ emorroissã coram multitudine sanauit et filiũ vidue ĩ porta corã multitudie resuscitauit Ex q dat intelligi q ẽ quedã turba coadiuuãs ad salutẽ.s.turba bonoz in q dẽt libenter stare.ps. Ecce qz bo.et qz.rc. Est et alia ẽba ũpediẽs salutẽ.et hec ẽ duplex scz interior malax cogitatiõnũ r solicitudinũ mũdanoz q a xpo auellatur spinis. q suffocant fructũ.lu.viij. Qd ãt ĩ spinis cecidit hi sũt Et exterior scz turba mltiplicitũ scz negotioz et hoim mũdanoz a qb9 cauendũ ẽ ecc.xj. Fili ne ĩ multis sint act9 tui. In eod̃.xviij. Ne oblecteris in turbis. Quid phũs interrogat9 qd eẽt inimicissimũ hoi rñdit.alter hõ. Ben. qtiens int̃ hoies habitaui miorẽ hõ redij.gre. Impossibile est q lingua secularũ mẽtẽ nõ inquinat quaz tãgit. Quartũ ẽ q2 secũ ad suscitatõez puelle admisit petr iacobũ et iohẽz.hos etiã admisit sue gloriose trãsfiguratõi. In q significat q qui vult a morte pctĩ suscitari et glorie dei inteẽ. dẽt brẽ pfectã fidẽ et fidei pfessionẽ.sicut petr9 hũit.math.xvj. Tu es xps filius di viui. Quia sicut dr ad hebre.xj. Sine fide impossibile ẽ placere deo. Dẽt etiã fortit ptra oĩa ipedimẽta sue salutis luctari. Nã iacob9 luctatorĩ interpretat. Hoc figuratũ ẽ in lucta iacob. qui luctatus ẽ cũ ãgelo p totã noctẽ vsqz mane.et stati orr9 ẽ ei sol.fuerunt qz ei obuiã ãgeli. Nõ enĩ dẽt luctari p totã noctẽ pñtis vite cũ pspis et aduersis vsqz ĩ mane alteri9 vite.in quo pñs vita finit̃.r tũc oriet̃ ei sol glie r ãgeli dei veniẽt ei obuiã

aũmã ei9 ad celũ portãtes.luc.xvj. Factũ est vt moreret̃ mẽdic9 r pta.ab an.in sin. abrae. Dẽt etiã grãz dei recipe q p iobẽz qui inpretat̃ in q ẽ grã dei designat̃.q2 sine grã dei nec in fide pt manere.nec ptra ĩpugnãtes pugnare.nec aliq̃d boni facere.i.cor.xv. Grã dei sum id qd sum.iob.xv. Sine me nihil.p.f. Quitũ ẽ q2 patrez et mrẽz puelle a suscitatõe ñ excluſit imo admisit. In q dat̃ intelligi q q vult a peccato suscitari.multũ dẽt cogitare orr̃ suum tãqz prẽz.et mortẽ tanqz mrẽz. De vili eni spermate nati sum9 r tãdẽ a vermib9 comedemur.iob.xvij. Putredini dixi pa.m.es.ma.m.r so.m.v. Nec enĩ cogitãdo bẽm9 materiã magne bũlitatis r nõ supbiẽdi ecc.x Quid sum.t.r ci.bern.qd sum9 sacc9 stercor et cib9 vmiũ memẽto vñ veĩsti et erubes.r vbi sis r ĩgemisce.q vadis et ptremisce. Itẽ hec cogitãdo de facili oĩa ptẽnim9.bier. Facile cõtẽnit oĩa qui sp se cogitat morturũ. Ad qd enĩ d diuitijs et hõrib9 et amicis curare debem9 cũ de eis nihil nobiscũ deportare possum9 r ĩtpe maxie necessitatis scz ĩ mort oĩa nos dereliquãt Dextũ ẽ q2 tenuit manũ ei9 et excl.d. Puella surge In q dat̃ itelligi q q vult suscitari a morte peccati dẽt se pmitti tangia disciplina dei.q p manũ dei designatur q vocat hoiez ad mlta bona.q2 quẽ de9 diligit corrigit r castigat.fla.ãt o.fi. quẽ recipit. Dẽt enĩ discĩplina sex bona in nobis efficere. Primo enĩ excitat iacẽtẽ et dormiẽtẽ in pctis act.xij. Percussoq3 la.pe.exc.e. d.s. ve. Petr9 in catenis pctõr in vinculis. Secõ lẽte ãbulãtẽ acit currere sicut caballus equũ.gre. Dala q nos hic p.ad d. e.ir.cõ.osee.vj. In tri.sua m.cõ.ad me.ve. et re.ad dñm q2 ipe ce.r sa.nos.pcu.r cu. nos. Tercõ erudit de agendis.bierem. pe2 omẽ flagellũ et dolorẽ audieris bierlim. puer.xxxj. Stul.col.ẽ in cor.pueri r vga

discipline fugabit eaz. Quarto purgat a peccatis.gre. Qō lima ferro .qō flagellū grano.qō fornax auro boc tribulatio viro iusto. Quīto demōstrat nos filios dei eē.he.xij.q si extra disciplinā estis cuius principes facti sunt omēs.ergo adulteri et ñ filij estis. Quē diligit dñs corripit ⁊ castigat.fla.aūt oēz fi.quē recipit. Et iō omīs filiꝰ acceptusꝰdeo.disciplina dei tāgit q.p manū dei designat.tbo.xij. Quoī az acceptus eras deo necesse fuit vt temptatiō pbaret te. ¶ Sexto facit nos dignos corona glē.iac.j. Beatꝰ vir q suffert.tē.qnīā cū pba.fu.ac.co.vi. Sic fuit tactꝰ iob in rebꝰ ⁊ psona. Quidā aūt hēnt illō apostema noli me tangere.qui ad tactuz discipline dei statim frangunt. ¶ Septimū ē qz iussit ei dare māducare. In q̄ dat intelligi q̄ postq̄z hō surrexit a morte peccati dēt panē vite māducare sez corpus xp̄i ⁊ vei bū dei i quibꝰ aīa viuit.mat.mj. Nō in so.pa.vi.bō.sz in oī verbo qō pcedit ex ore eiꝰ.s.dei. Sicut enī corpꝰ indigz ꝯtinuo alimēto.sic aīa indiget suo cibo. ꝓpterea q̄ndie petimꝰ d. Panē no.q.dan.hodie matb.vj. Et sic pz terciū. ¶ Quarto ponitur patrati miraculi noticia cuiꝰ fama in vniuersaz terrā exijt. Et hocē qō dicit. Et exijt fama sez de iesu q̄ emorroissaz sanauerat et puellaz suscitauerat per vniuersaz regionē illā. Et sic ptz q̄rtū.

In fine nota q̄ cū p hāc puellaz pcōr occultus designatur maxīe p eā religiosus designat qui secrete morit.infra claustrū quasi in domo. Mali aūt religiosi secrete inq̄tuor moriunt. ¶ V ¶ Primo impatiēna et murmure. Nō enīz paupta/tē castitatē et obediētiā patiēter sustinēt sed murmurāt in eisdē dicētes cū iudeis vtinā mortui essemꝰ in egipto cū sede. su. ol.car.exo.xvj. Sunt enī mēte in egipto. .i.in mūdo tenebraz. Cōtra quos d. xp̄s Videōres estote vroris loib.luc.xvij. Et

nemo mit.ma.ad arat.et resp.retro.ap.est reg.dei. In eodē.ix. Tales significant p simonē cyreneū qui nisi cum angaria tulit crucem pꝰ iesum. Omīa enīz onera religionis mali non libenter faciunt. et iō crepant sub ipsis.quia amor qui grauia facit leuia tollitur a corde eorum.

¶ Secundum est odium: quia odiunt et persequuntur prelatum qui cogit ipsos religiose viuere. et alios bonos qui ipsos obseruant ⁊ accusant.prima Joban. tercio. Qui odit fratrem suum homicida est. Sic discipuli sancti benedicti odiebant eum et volebant eum venenare. vt dicit beatus Gregorius in dyalogo.

¶ Tercium est inuidia.quia inuident gratijs aliorum et ipsas anbilant. Job. quinto. ¶ Paruulum occidit inuidia. Sic inuidebant pharisei.qui vt religiosi haberentur gratias christi depraua bāt dicentes. In beelzebub principe demo. ei.demo. Luc.xj. ¶ Quartum ē negligētia q̄ oīa preter comedere et bibere ⁊ cetera corpis moda negligenter agunt pser tim ī hōras suas et diuinum officium. Contra quos hiere.xlvnj. Maledictus qui facit opus d.frau.

¶ De epla sermo. CXIII.

Non cessamꝰ pro vobis orantes et postu.vt impleamini agnitiōne voluntatis eius.Col.j. Sicut pater ⁊ mater erga carnales filios sunt soliciti sic et apostolus multoplus de filijs suis spiritualibus in christo regeneratis solicitatur et quotidie indefessis precibus deum pro eis et ipsos per epistolas monebat. Istos autem colosenses qui sunt asiani apostolꝰ non conuerterat. nec eis predicauerat. sed quidam eius discipulꝰ noīe archippꝰ. istis gꝰ colosēsibꝰ aplūs ab epheso scribit ⁊

oñdit maximã caritatẽ suã ad eos.q; ẽti die cũ socijs suis peis rogauit. In hac ergo epla oñdit q rogat deũ vt eis tria maxima bõa largiat. Prio. n. rogat vt sapia dei et intellectu spũali repleantur ad dei voluntatẽ cognoscendã. In princi. eple. Scdo rogat vt digne in via ãbulent ad fructũ bonoꝝ opꝝ ac dei sciam augmẽtandã ibi. Ut ãbuletis dignẽ deo p oĩa placentes. Tercõ rogat vt in oĩ vtute aie cõfortẽt p dei potẽtiaz. ad aduersa pacienter et lõganimiẽ tolerandũ. ibi In oĩ virtute confortati fm potẽ. clari. eius in omĩ pa. Prio ergo apls rogat vt coloſenſes et nos in illis sapia dei et itellectu spũali ipleamur ad dei volũtatẽ cognoscẽdam Et hoc est. Non cessamus sup. in omni orõe quã facim⁹ egoz q mecũ sunt fẽs p vobis instare apud deuz orãtes z postulãtes Act. xij. Orõ ãt fiebat sine intẽmissione ab ecclesia ad deũ pro. Ut impleami ñ vẽtosa z vana doctrina. sed agnitõne volũtatis dei. hoc est vt ipleamĩ spũsancto q docet volũtatem dei. q. vt dr. j. Cor. ij. sicut nemo scit q sunt homĩs nisi spũs homĩs q in ipo est. ita nemo scit q sunt dei nisi spũs di. z cui voluerit sps reuelare Añ idem apls spũsancto plenus di. j. tbes. mj. Hec est vo. ẽ. sci. vrã. Et specificat hanc cognitõez p duo quoꝝ pmũ ptinet ad vitã actiuã. scdm ad vitã ꝓtemplatiuã. Et hoc est. Impleamĩ agnitõne sup. exẽte in omĩ sapia q̃ntũ ad ista q̃ respiciũt vitã actiuã. et intellectu spũali q̃ntũ ad illa que respiciũt vitã ꝓtemplatiuã Magnũ ẽ valde q apls hic petit. scz scire q deus hic velit in actiua et ꝓtemplatiua vita. Sed nũquid põt hoc sciri Quis enĩ scit q̃ntũ oportet eũ carnẽ suã macerare. et an expediat ei beremũ intrare. quia qõ vnĩ ẽ valde salubre. alteri ẽ mortifer. Añ de beato bern. dr q ꝑpe mortẽ cõstitutus cepit se accusare eo q se indiscrete afflixisset. ꝓpter qõ nimis debilitat⁹ erat et multa bona facere nõ poterat q̃ alĩs fecisset. Respõsio. Hõ petit apls q in omĩ b⁹ plene sciãt voluntatẽ dei. sed in necessarijs ad salutẽ. Sic ergo patet q aplus orat z petit q sciam⁹ q̃ ptinẽt ad vitã actiuã. et q ad vitã ꝓtemplatiã Et iõ sciẽdũ q ad vitã actiuã ptinẽt. xij. opa pietatis. quoꝝ sex sunt corpalia. s. vestire nudos. potare z cibare pauperes. recipere hospicio peregrinos. redimere captiuos. visitare viduas et orphanos. et tribulatas personas. mortuos sepelire. Alia sex opera sunt spũalia ad animã ptinentia. que sunt potẽza. vt ꝓsulere z docere ignorantes. castigare et corrigere delinquẽtes. cõsolare merẽtes. remittere iniurias. ferre infirmitates et defectus alioꝝ. z p iustis et peccatoribꝰ orare. Ad vitã aũt ꝓtẽplatiuã ptinet in caritate dei et ꝓximi ferue re. ab õibus negocijs mũdi se suspendere et soli desiderio creatoris inherere: z cum magdalena ad pedes crucifixi inclinata mẽte manere. eius maiestatẽ bonitatẽ et caritatẽ exorãdo z cõtemplãdo ac ei⁹ voluntatẽ et ẏba audire. qõ fit sacrã scpturã legẽdo. Hã cũ legim⁹ deus nobis loq tur. Sed cũ oramus loquimur nos deo Talis ãt vita ẽ potẽz simpliciter et maioris meriti q̃z vita actiua. luce. x. Maria optimã p. ele. q nõ auferet ab ea. Actiua vita significat̃ p martha z. z ꝓtẽplatiua p magdalenã. Licet in cãu actiua possit eẽ maioris meriti q̃z ꝓtẽplatiua. vt cũ quis videret aliquẽ seduci ab hereticis vel fame mori. melius esset isti subuenire q̃z orare et deũ ꝓtemplari. Et est tercia vita mixta ex actiua et cõtẽplatiua. actiua z cõtẽplatiua melioꝝ. vt cũ q̃s ex vehemẽtia diuini amoris et p⁹ ꝓtẽplatõz diuine claritatis flectit se ad primũ docẽdo. ꝓsulẽdo et seruiẽdo. Sicut lucere et illuminare melius ẽ q̃m solũ lucere. Talis fuit vita

xpi et aplox q̄ de nocte ī oīōe pnoctabāt et meditabāt ꝛ d̄ die hoīes docebāt eoīū ꝓmodis spūalib⁹ intēdētes. ro. ix. Optabā ego ipe anathema cē a xpō p fratrib⁹ meis. i. vitā actiuā a xpō diuisus pīi ꝓmodo ītendēdo. In ꝓtēplatōne eni hō cōiūgit mēte deo. In actōe vero ad exteriora se spgit. Talis fuit vita beati dñici et beati petri martiris q̄ tota nocte legebāt et orabāt. ꝛ de die ītendebāt ꝓmodis aīax Talis vita debet cē oīm religiosox ꝛ doctoruz. et silr ep̄ox. Et iō vita eox si recte agatur oēm aliā vitā transcēdit. et bere/mitarū ꝛ laborantiū. Secdo aplis rogat vt digne in via dei ābulem⁹ ꝛ fructifice/mus ꝛ crescam⁹ in scīa dei. Et hoc est. vt ambulens digne deo. i. sicut diuini hōres⁹ serui estis. digtas reqrit. Cum eni sim⁹ filij dei. vt filij dei ābulare dēm⁹ Eph. v. Imitatores dei estote sicut filij kr̄i. Seneca Cōpositus miles cōpositā dēt habere familiā. Et specificat ī speciali digne ābulare. Tunc eni digne âbulamus quādo dō ī oīb⁹ intēdim⁹ placere. et in omi ope bono fructificam⁹ ꝛ crescim⁹ ī sciētia dei. Et hoc ē p oīa pla. deo. Ambulem⁹ ergo digne p oīa placētes deo. i. ītendentes placere deo. ꝛ nō hoīb⁹. ga. j. In q̄ h. o. pla. Si adhuc ho. pla. xpi ser. nō es. Et nota q̄ d. p oīa nō p ptes. Quidā eni ī vno deo placere volūt et in altero hoīb⁹. Cōtra quod. dr. nj. reg. xvnj. Usq; q̄ claud. in du. p. Et nō solū sit rectitudo in volūtate sed ꝛ pfectus in bono ope. Et hoc est. In omi ope bono fructificātes. i. in oi genere bonox opm scz spūaliū et corpaliū eti oi ope oīm virtutū. Et crescētes in scīa dī

Quadoraliter ad edificatōz nostrā videq̄ tria in hac pte rogat aplis p nobis. Primo vt ī omī ope nrō rectā ītentōem hēamus scz placēdi deo. Secdo vt ī omī ope bono fructificem⁹ Op⁹ bonū ē opul virtutis. Qr vtus ē que bo. fa. b. et op⁹ e. bo. red. vt d. phūs. Fructificare ergo dbemus in ope oīm virtutū. Tunc ergo in ope bono. fructificam⁹ qñ in ope septē vtutū fructū ferim⁹. Primo ī ope fidei et vaciter omīa que sunt fidei credamus. et ea p digna opa ptestemur. iac. j. Oñdas m. fi. ex op. Peccatores āt morunt in fide ꝛ nō fructificant in ea. In fide eni exñtes nō faciūt opa fidei sz opa infidelitatis saracenox. Secdo in ope spei in solo deo et meritis scōx cōfidēdo. hiere. xvij. Btūs vir q̄ cōfidit in do. ꝛc. In deo eni cōfidēdo mirabilia faciem⁹. esa. xl. Qui sperāt in dño mutabūt fortitudinē assumēt pēnas sicut aqle. ps. ci. mj. Oīa pos. in eo q̄ me pf. Peccatores vo cōfidūt ī amicis et bonis mūdi. ꝛ iō cōfundūtur ꝛ nihil pūt esa. xxxvj. Ecce cō. s. ba. arū. cōfractū super egiptū. i. mūdū. cui si. in. fu. b. ī. m. e. Tercio ī ope caritatis deū sup oīa diligendo et pximū sicut nos. luc. x. Dili. do. d. t. ꝛc. Tunc enī multū fructificabim⁹. Qr vt d. greg. Amor dei nūq̄z ē ociosus. opat. n. magna si ē. Ro. xnj. Qui diligit pximuz le. adīp. ht. j. Finis pcepti ē ca. de cor. pu. Peccatores āt diligūt seip̄os ꝛ mūdana et iō nihil fructificant sz dissipāt bona dī. mat. xvj. Hō q̄. erat diues. q̄ ha. vil. et hic dif. ē. ap. al. q̄. dis. bo. al. Ex quo enī deuz nō diligūt. nihil boni pūt opari. cuz caritas dei sit forma ꝛ pfectō omis boni opis

Quarto in ope prudētie. vt p̄teritox recordemur. scz p̄teritox bñficiox seruis dī collatox. vel p̄teritarū penarū inimicis dei inflictax. vt p beneficia incitemur ad bonū. et p penas retrahamur a malo. p̄sentia disponam⁹ ꝛ ordinem⁹ ad nrē salutis finē. et futura mala caucam⁹. Qñ tunc faciem⁹ dū sp finis noster erit ī mēoria nostra. ecc. vij. Ade. no. tu. ꝛc. Senec. Si sapiēs fuerit aīm⁹ tu⁹ trib⁹ tpibus dispēset. Preterita mēorare. p̄nia dispoē et futura p̄caue. Peccatores vo ꝓpant

bestijs.q̄ nec p̄teritoꝝ memorāt nec p̄ñtia disponūt nec futura p̄cauēt Ecclesiastes iij. Dixi in cor.m.de fi.h.vt p.e.de.ꝛ o.si.esse bestijs. ¶ Quinto ī ope tpantie vt nec diuitijs.nec delicijs nec hōꝛibus dissoluamur. sed abstrabam⁹ a delicijs carnē nrāz ne spūi dñetur. Qꝛ vt dꝛ prouer.xxix. Qui deli.nu.ser.su.in ẽ. Pctōres aūt bonis tpalibus nō tpate vtunt. sed delectamētis carnis et mundi dissoluunt et sine freno vtunt. sap.ij. Nō sit p. qđ nō p.lux.n. Sic dissolutus ē il.di. epl. q̄ indu.pur.ꝛ bis.et ep.q̄ti.spl.lu.xv. In dlicijs ergo diuicijs ꝛ bonorib⁹ p̄stituūt finē suū. sap.ij. Hec ē ps nrā ꝛ non ē refrigerīū in fine bois. ¶ Sexto in ope fortitudīs vt nullis aduersis frangamur nec ppter rex vel bonoꝝ dispendia. vel ppē ppinquoꝝ subtracta solatia.nec ppē coꝛpum tormēta a dei caritate p impatiam sepemur.ro.viij. Quis nos sepabit a ca. xp̄i.q.d.nihil. Sic iob nō fuit pomia superadicta fractus.nec a deo p impatiēnā sepatus. Peccatoꝛes āt statim frāgūtur nec dispendia rex vel bonoꝝ.nec subtractōem ppinq̄ꝝ.nec penas coꝛpm possūt aliq̄liter sustinere.sed murmurāt ꝛ blasfemāt et ad figmēta dyaboli seꝛquuntur Et sic p aduersa et pspa a deo recedunt. ps.Ca.a.la.t.mil.et de.mi.a d.t. ¶ Septimo in ope iusticie. vt q̄ sunt dī reddam⁹ deo.et que sunt ce.ce ro.viij. Reddite ōi bus debitū.cui honorē ho.cui tri.tri. ꝛc. Pctōꝛes aūt nō reddūt deo hōꝛez debitū et p̄primo subtrabūt bona sua.iob.xij. Habūdāt tabernacula p̄donuz et audacē pꝛouocāt deū. ¶ Tercō rogat aplūs: vt crescamus ī scīa dei. Ubi sciendum q̄ duplex ē scīa dei. scz speculatiua et pꝛactica. Speculatiua scīa dei est qua ab eterno omīa scit que nō crescit. nec decrescit in deo. In hac scīa nō multū curat aplūs q̄ crescamus.qꝛ vt ipe.j.coꝛ.viij.d.scīa iflat er qui vult in ea pficere frequēter deficit. In hac scīa volut crescere adaz et eua et iō turpiter defecerūt. In hac scīa voluerunt multi phariseī pficere et in stulticiaz sunt uersi.dicētes enī se eē sapientes stulti facti sunt vt dꝛ ad ro.j. In hac scientia tātū dēmus pficere q̄ntū sufficit ad salutē et nō plus.ro.xij. Nō plus sapere q̄m oportet. Est et alia scīa dei pꝛactica siue experimētalis.quā filiꝰ dei indutꝰ carne hūana didicit p experientiā et in ea pfecit heb. v. Didicit ex his q̄ passus ē obediētiam lu.ij. Jesus aūt pficiebat sapīa et etate a. đ.ꝛ h. Hec āt tota cōsistit in vsu virtutuz Et qꝛ xp̄c in cruce fortissime et excellēter ē vtutib⁹ vsus.iō hec scīa potissime in cruce xp̄i p̄sistit.siue in ī xp̄o crucifixo. In q̄ sunt oēs thesauri sapīe et scīe absconditi vt dꝛ col.ij.ppter qđ aplūs.d.j.coꝛ.ij. Nō enī iudicaui me scire aliquid inē vos nisi xp̄m et hūc crucifixū. Oꝛat ergo apl's vt in scīa crucis crescamus. In q̄ xp̄s pēdēs multū pfecit. ¶ A ¶ Primo ergo ibi pfecit in pfecta caritate. Nā iustus p̄ iniustis mort̄ amicus pꝛo inimicis.ro.v.vix enī pꝛo iusto q̄s mort̄.sz p impijs ꝛ pctōribus q̄s audeat mori.ibidē. Cōmendat āt deus suā caritatē in nobis.q̄nā cū inimici essem⁹ recōci.sum⁹ deo p mortē filij eius. ¶ Scdo in magna penalitate.q̄a a plāta pedis vsq̄z ad v. nō fuit in eo sa.esa. j. Tren.j. O vos q̄ trā.p vi.at.ꝛc. ¶ Tercō in inestimabili largitate.qꝛ ad vnū vbū totū regnū suū latroni dedit.luc.xxij. Ho.m.e.pa. ¶ Quarto ī artissima paupertate qꝛ ipa abūdātia omīs boni et fons aq̄ viue nudus ꝛ sitibūd⁹ mort̄.iob.xix. Sitio.tren.nj. Recoꝛ.pau.ꝛ trā.m absi.ꝛ fel. ¶ Quīto in īfima hūilitate. qꝛ abiectissimā mortē sustinuit.nā cū iniq̄s ipis deputatus ē.pbi.ij. Hu.semetip. fac. ob. vs.ad m. ¶ Sexto in mīa ꝛ benignitate.qꝛ p̄ infectoꝛib⁹ suis rogauit.d. Pat di.il.

lu.xxxj. Lōgino etiā pfortāte sibi latꝰ redꝫ
didit lumē vt in eccīa hīca narrat bis. ¶
Septimo i mirabili sapia. qz in cruce tā
sapiēter luciferū decepit. et fecit sicut pi/
scatoz qui hamū sub verme abscōdit sic
xp̄s diuinitatē sub hūanitate Et dyabo
lus dum credidit ip̄m ca pe capt⁹ est iob
An extrabere polleuiatbā ba. et sune li/
gabis linguā eius. ¶ Octauo in pfecta
obedīētia. mat.xxvj. Nō qđ ego volo. sz
qđ tu. pbi.ij. Fac. obe. vsq. ad. moz. ¶ No
no summa patientia. qz debilitatꝰ cōspu
tus collapbisatus ligatus ꝑberatus. fal
se accusatus. morte iniuste ꝓdēnatꝰ. cruci
affixus. et mortuus et nō apuit os suum.
ita vt miraret̄ preses di. nō rīndes q̄ cq̄m
vides in q̄ntis te accusant. mar.xv. Unō
ppter nimiā eius patīaz herodes spreuit
eū sicut insanū indutū veste alba. vt patz
lu.xxiij. esa liij. Sicut ouis ad oc. du. et q̄i
e g̈nus co. tō se obmutuit. et nō apiet os
suū. ¶ Decimo in precordiali cōpassio/
ne qz in tāta pena cōstitutus ꝓpassus est
matri et recōmendauit eā iohānī. io.xix.
Ecce mater tua. Cōpassus ē petro se ne/
gātī et respexit eū vt patz luc.xxij. Cōpas/
sus ē et toti generi hūano. et tō clamore
valido et lacrimis offerēs seip̄m exaudi
tus ē ꝓ sua reuerēcia. heb.v. ¶ Undecio
in totali victoria. qz in cruce oīa vicit et
dyabolū et mōz. iob.xvj. Cōfidite qz ego
vici mōm. augꝰ. Arianu inermi et affixa
cruci debellauit a. po. ¶ Duodecimo in
oīm bonoꝝ ꝓsummatōe et ꝓpletōne. qa
in cruce oīa ꝓsummauit et ꝓpleuit. vñ in
cruce pēdens ait. ꝓsummatū ē. io.xix. Cō
summata ē scīptura. cōsummata ē natura
cōsummata ē pena. ꝓsummata ē grā. cō/
summata ē glia. Omīa hec in cruce sūt cō
summata. i. ꝓpleta et pfecta. Orat ergo
aplus vt crescam⁹ in scīētia exp̄imētali ba/
rū virtutū. quaruz scīa practica in cruce
fuit in qua xp̄s pfecit in cruce pendēs. et

idō dz scīa dei. Et sic ptz scōm. ¶ Tercō ro
gat aplus vt in omi vtute aīe cōfortemur
ad aduersa ꝑ dei potentiā pacienter et lō
ganimiter tolerandū. et hoc ē. In ōi vtu
te confortati. Orat eni aplus in hac tercia
pte. vt in bono cōfortemur cōtra maluz.
Et quia dupler ē malū. scz culpe et pene.
tō cōfortatō ē duplex. Prima ꝓtra ma/
lū culpe. scda ꝓtra malū pene. ibi. in omi
patiētia. Uel pma ꝓfortatō ē in agendo
bonū. scda i sustinēdo malū. Di. gº orāº
vt sitis placētes ꝓfortati in oi vtute con/
tra malū culpe. vel ad agendū bonuz. qa
vtrūqz in virtute dei pol̄umus. s. maluz
vitare. et bonū opari. et hoc ē sm potēti/
az. s. dei et nō nrām. vtutē enīz brē et in ea
confortari vt per euz malo resistamus et
agam⁹. nō est nostrū sed claritatis eius.
tō ē eiꝰ qui sua claritate nobis eā infundit.
aug. Uirtus ē bona qualitas mētis quā
deꝰ dedit nobis siue infudit. Uel sm po
tentiā claritatis eiꝰ. i. sm potētiā filij. q̄ ē
claritas p̄ris p quē ꝓfortamur in bono.
ad heb.j. ¶ Qui cū sit splēdoz gl̄ie et figura
substātie eius. Et nota q quidā solū con
fortant̄ i vna vtute scz i fide credētes p so
lā fidē saluari. Cōtra qđ iac.ij. Fides si.o.
m.ē. Sequit̄. In oī patīa. Hic ponit̄ con
fortatō ad sustinendū malū pene. Adꝰ
pfectōez tria cōcurrūt. Primo patīa vt
malum pene. scz aduersa sine murmure
sustineant̄. et hoc ē. In omī patiētia sup.
sitis confortati. Secōo longanimitas. vt
diu aduersa tolerent̄. Et hoc est. Longa
nimitate. Tercio gaudium quod totum
ꝓsummat et perficit. Et hoc est. Cuz gau
dio. s. sustineatis aduersa. ia.j. Omē gau.
exis. frēs cū intē. vari. inc. ro. v. Sed et glo
ria in tri. Act.v. Ibant apostoli gaud. a.
cō. consi. q. d. b. ꝛc.

¶ Dominica vicesima q̄nta de euange/
lio. Sermo. CXIIII

Cum subleuasset oc. ihesus et vidit quia multitudo maxima venit ad eum. ioh. vj. Nota q̄ q̄ ter legimus ihesum oculos subleuasse Primo turbā pasturus. vt hic. Secūdo nūsum legispito daturus. x. Suspicies ihesus dixit bō quidā. ꝛc. Tercō surdū et mutū sanatur. mar. vij. Suspicies ihesus in celū ait Effeta q̄ est adapire. Quarto lazarum suscitaturus. vt pz ioh. xj. Attende ergo q bec q̄ttuor hūt verbū dei efficere in aīma Primo enī animā pascit q̄ cibus est eius deut. viij. Nō in so. pa. vi. b. Secūdo eā docet et respondet eius cogitatōib⁹ ꝛ q̄onib⁹ puer. j. Parabole salomonis et cetera Sequitur. Ad sciendū sapiam et disciplinā et ad intelligenda vba prudētie Tercō aiaz surdā ad audiendū cū effectu vbū dei et mutā loquēdū verba vite facit audire et loq. Unū pdicāte iesu apli cū effectū audierūt verbū dei ꝛ relictis ōibus secuti sunt eū. mat. iij. Et matrona cepit loqui dicēs Btūs vē. q̄ te por. lu. xj. Quarto animā mortuā et fetētez ī pctis resuscitat ꝛ reducit ad vitā grē. Unū loq̄nte petro et pdicāte cpuncti sunt corde. et ce. s. s. su. oēs q̄ act. x. Ut ergo verbū dei ista q̄ttuor in nobis efficiat. scz cibet doceat. faciat vbū di audire et loq ꝛ et resuscitet ad vitā grē oculos ad ce. le uātes rogem⁹. ꝛc. Cū suble. oc. ie. ꝛc. Hoc euāgeliū bis in āno legit. Pdrīo q̄rta do. q̄dragesime. quisto tē pe illō miraculū legit fore factū. s. ppe pascha iudeoz. Secūdo vltima do. an aduētū. Et hoc ppter vltimū verbū euāgelij. scz Hic ē vē pphēta qui vēturus ē in mūdum. Ista ō enī instat tps isti⁹ pphete qui vēturus erat in mūdum. Duo autē pncipaliter in hoc euāgelio ptinētur. Primū est ipius xpi virtuosus cpuncti. Secūm ē fructus cōsecutus ex cōuiuio copiosus. ibi. Illi boīes cū. vi. q̄ fe. si. di. quia hic ē vē pro

pheta q̄ vēturus ē in mū ¶ Primo ergo poītur xpi cuiuiū magnū et virtuosum. Ad cui⁹ virtutē demōstrandā xpus oculos subleuauit q̄si aliq̄d valde magnū eēt facturus. Et quia pm phūm. ij. etbicoz. ctraria iuxta se posita magis elucescūt. ideo vt virtus et magnificētia illi⁹ cuiuj magis elucescat. reducam⁹ ad mēoriā q̄dā aliud cuiuiū magnū. huic tñ dissīle valde. scz cuiuiū balthasar filij nabuchodonosoz. dō q̄ hēt dan. v. vbi dr. Balthasar rex fecit cuiuiū grande optimatib⁹ suis mille. et vnusquisq; pm suā bibebat etatem Precepit ergo rex temulētus vt afferētur vasa aurea et argētea que asportauerat nabuchodonosor pater eius de templo q̄ fuit in hierlim. vt ī eis biberēt rex et optimates ei⁹ ꝛ vxores ꝛ cōcubine ei⁹ et bibētes laudabāt deos suos aureos ꝛ argēteos. In eadē āt hora apparuerūt digiti q̄si manus hoīs scribētis cōtra cādelabr in superficie parietis aule regie. ꝛ rex aspiciebat articulos q̄si man⁹ hoīs scribētis. Tunc facies regis cōmutata est. ꝛ cogitatōes ei⁹ cōturbabāt eū et cōpages renū eius soluebātur et genua ei⁹ ad seinuicē collidebātur. Exclamauit itaq; rex fortiter vt introducerēt magos caldeos ꝛ aruspices. Introductus ē etiā daniel qui scpturā. que dicebat mane thetel phares legit et exposuit. Et sicut dixit eadem nocte euenit ei. q̄ eadē nocte interfectus ē ꝛ darius rex medoz ī regnū eius suscep⁹ Uterq; ergo et xpc ꝛ balthasar fecit cuiuiū ꝛ oculos subleuauit. scz tā cōuiuiū q̄z oculoz leuatō in multis differūt. ¶ Nota q̄ cōuiuiū xpi ī q̄nq; differt a cuiuio balthasar. Pdrīo q̄ illō fuit cōuiuiuz cōcupie. q̄ ī vasis aureis ꝛ optimo vino et multis ferculis factū fuit. q̄ omia p uocant cōcupias. exo. xxij. Sedit po. mā. ꝛc. Talia sunt cuiuia mūdi q̄ ad malū puocāt. pptea dr eccl's. vij. Infideli⁹ ē ir. ad

do.lu.q3 ꝛc. Sed illud fuit magne sobrietatis et tpantie q2 solū fuit ibi panis ordeace9 et pisces et aqua. Talia dēnt eē cōmuia seruoꝝ dei. q2 vt d.ber. cibi seruoꝝ dei debent eē olera et legumia ⁊ piscicl'os paucos si inserant dēnt p summis delicijs cōputare. Nūc āt nō licē. Idē Iniciuz vite boīs paīs et aq̄ ⁊ dom9 ptegēs tpitudinē. Nūc āt nō sufficiūt fruct9 arboruz ñ genera leguminū. nō radices herbarū nō pisces maris. nō bestie terre. nō aues celi. hincē q̄ q̄rūtur pinguia. emunt aromata. nutriunt altilia. vñ grauatur stomachus. turbat sensus. ꝓmit intellcūs. Inde nec salus nec sanitas sed morbus ⁊ mors ¶ Secdo q2 illd fuit supabūdantie nō enī illd idigētib9 fecit. sz mille baroīb9 suis. Talia sunt ꝙuuia mūdi q̄ solis magnis et abūdantib9 fiunt et nichil ꝓtinent pietatis. et p ꝙñs nec aliqd meritū. sz illd fuit magne necessitatis et indigētie. q2 fecit ipm paupib9 ⁊ alijs. q̄ nō poterāt brē aliūde. Talia debēt eē ꝙuuia seruoꝝ di. luc. mj. Cū feceris cōuiuiū noli vocare amicos t. nec cog. tu. ne. vi. di. sz voca paupes cecos. claudos et btūs eris. ¶ Tercō qa illd cōuiuiū fuit ꝓuocātie. nā ꝓuocauit deū cōtra balthasar. vt deponeret euz ꝓpter multa idecētia que ibi fiebāt. vñ vidit in piete scribi sñiaz ꝓtra se. ¶ Talia sūt vt plurimū cōuiuia mōdi q2 freq̄nter de9 iudicat ꝙuuātes ꝓpter mlta pctā. q̄ ꝓmittuntur. Sic fuit iudicat9 iste tarqn9. qui dū eēt in ꝙuuio os piscis versatū ē i gutture suo et suffocatus interijt. vt ī legenda beati silueſtri hētur. Ex illd ꝓuocauit boīes ad faciēdū xp̄z regē. Uñ voluerūt xp̄m rapere et facere regē. vt post hoc euāgeliū p3. Talia sunt ꝙuuia seruoꝝ di q2 īducūt deū vt ipos in terra et ī celo magnificet. Exēplū de btō gre. q̄ qtidie īuitabat paupes et pegrinos ad mēsaz. et vno die. vidit inter eos q̄ mō apparebat iuuenis

ps. Oculos suos sta. d. ꝛc. Hec ē ergo dif
ferētia ꝓuinioꝝ mōi et huoꝝ dī. q; hui dī
trāseūt ꝺ ꝓuinio ad cōuiuiū. hui vo mōi
trāseūt ꝺ ꝓuinio ad esurie sēpitnā. esa. lx;
v. hui mei ꝓmedēt et vos esurietis. sic trā
sijt iste diues epulo q; ꝺ cōuiuijs trāsiuit
ad tātā miserā q; vnā guttā aq; brē ñ po
tuit. vt ꝺr lu. vj. Propter ea cōuuia mūdi
cōuertūtur in luctū et penā. iob. xxj. Du
cūt i bo. di. s. ꝛc. Sic fuit termīatū cōuiui
uz absolō. i q; inēfici fecit fratrē suū. j. reg.
xnj. puer. xnj. Extrema gau. lu. oc. Sz cō
uiuia seruoꝝ dei ad magnā leticiaz ímu;
nātur. sicut hoc cōuiuiū terminatuz fuit.
Et ad hoc significandū xp̄c ꝓ ꝗm come
dit cū aplis ascendit in celū. act. j. ¶ Sil;
eleuatō oculoꝝ balthasar differt ab ele;
uatōe oculoꝝ xp̄i i q̄nqz ¶ C ¶ Primo
q; iste eleuauit oculos ad videndū vana
.s. pōpas p̄ncipū. vasa aurea. ꝛ facies mu
lierū. Propē ista eleuāt oculos comedē
tes in cōuiuijs mūdi. et stāt ad fenestras
et frequēter ꝓpter talē oculoꝝ leuatōem
peccātes grauiter a dyabolo capiūtur.
sic eleuauit dō oc̄los et sic peccauit et fu;
it captus. vt ptz ij. re. ij. Sz xp̄us eleuauit
oculos ad vidēdum paupes et miserias
coꝝ et grauamē turbe. Et ꝓpt̄ hoc dēnt
serui dei oc̄los ī suis cōuiuijs leuare. sez
vt videāt paupes aduenīētes et elemosi
nas petētes. Quidā aūt claudūt ostia et
paupes expellunt. Cōtra qō dī. Job. Si
comedi bucellā meā solꝰ ꝛ nō comedit ex
ea pupillus. Jdē. Ostiū meuz viatori pa
tuit. iob. xxxj. ¶ Secō q; balthasar leua
uit oculos ob supbiā ꝓpter quā ac etiaz
irreuerētiā quā hūit ad vasa templi dīñ
depositꝰ ē de regno. Sic cōuiue mūdi e;
leuāt oculos ad supbiā ad vidēdū bona
et diuicias suas q̄s ipi vel pentes ipoꝝ
iuste acq̄sierūt et nō reuerētur. neqz cu;
rāt de filijs dei q̄bꝰ ea abstulerūt. Et ido
filij coꝝ post eos mendicāt. ps. Mutātes

trāi. si. e. ꝛ mēdi. eccl's. Generauit filiū q; ī
summa egestate erit. Christus aūt ex hūi
litate oculos leuauit nō dedignās perso
nas miserabiles ītueri. ꝓpter qō exalta;
tus ē valde. pbi. ij. Humiliauit semetip̄z.
ꝛc. ꝓpter qō et deꝰ exalta. il. Sic serui dei
dēnt in cōuiuijs oculos leuare vt cōfide
rent se indignos tot bñficijs quot cōsulit
illis deus et q; multi meliores se non sic
abundāt. imo multā penurīā patiūtur.
heb. xj. Circūierūt in me. in pe. ca. egē. an.
oc. Quidaz vero hēnt oculos ad illos q;
abūdāt et reputāt eos indignos. luc. xv.
Quanti mer. in do. pat. m. abū. p. e. a hoc
fa. peo ¶ Tercio q; balthasar leuās ocu
los vidit numerari et ponderari regnuz
suū. q; mane. i. numerꝰ thetel. i. appensio.
nā regnū eius numerauit deus ꝛ appen;
dit in statera. et inuētū ē minus habens
quia peccata p̄ponderauerūt sic accidit
gaudētibꝰ et ꝓuiuantibꝰ in hoc mōo. q; a
facta eoꝝ coꝝam deo exaiant et pōde
rantur. et iuenīunt valde grauia. et intā
tū ponderāt q; eos ad infernū trahunt.
esa. xnj. ad infer de. in ps. la. Sz christus
eleuās oculos vidit pōderari regnū suū
scz eccīaz militantē ꝛ iuēta ē satis bñs. et
meritū xp̄i p̄pōderauit ōibꝰ pctīs eiꝰ et in
tātū p̄pōderauit. q; oēs qui erāt i limbo
trāsmisit et p̄cessit ad celū ꝛ pondꝰ illius
meriti q̄tidie ad celū trāsmittit aīas ōfū
ctoꝝ quibꝰ cūq; applicat. Quicūq; ergo
ad celū vadūt. io. xnj. Ego si exal. f. o. t. ꝛc.
¶ Quarto q; balthasar eleuans ocu;
los vidit regnū suuz diuidi a se ꝛ ūimico
suo dari. s. dario regi medorū ꝛ psarū. sic
accidit gaudētibꝰ ꝛ ꝓgaudētibꝰ ī mōo. q;
subito regnū et bona coꝝ et glā ab eis au
ferūtur. ꝛ pdūt regnū. et vitā ꝛ ꝛ omnia
sil'. diuicias ꝛ bōres. iob xxvij. Diues cū
do. ꝛc. Sz xp̄c vidit regnū suū dispsuz et
a se diuisuz vnīri sibi ꝛ a dyabolo inimi
co suo auferri. Jo. xij. Nūc ꝑn. bꝰ m. e. so.

Et sic factū ē vnū ouile et vnus pa. Sic serui dei dū oculos p fidē et dilectōem leuant eripiunt de ptāte dyaboli et vniuntur et regnū dei qd̄ est ipe xp̄c eis dat̄. lu. xvij. Regnū dei intra vos ē. ¶ Quinto q̄ balthasar eleuās oculos cōtristatus ⁊ cōsternatus ē valde et cepit tremere ⁊ collidebātur genua ei⁹. et cōpages renū dissoluebant. Sic etiā gaudētib⁹ et cōuiuātib⁹ in hoc mūdo. q̄ eleuāt oculos. sc̄z in flagellis. alias eni nūq̄z leuāt. luc. xvj. Eleuās āt oculos dū es. i. tor. Et tremunt etiā valde et totaliter dissoluūtur ⁊ colliduntur ī penis sap̄. v. Videtes turbabuntur timore horribili. apoc̄. vj. Tūc di. mō. et pe. ca. sup no. et col. op. n. Sed xp̄s eleuās oculos gauisus ē ⁊ cōfortat⁹ est. q̄a vidit quasi infinitos in vtute sua saluari. Si eni gaudiū ē in celo sup vno peccatore pñiaz agente q̄ntū gaudiū fuit xp̄o su phūana natura ad viā vitatis reducta. et suo sanguine redēpta. Sic serui di dū eleuāt oculos mētis valde gaudēt et cōfortanť. q̄ vidēt se in manu dei. et in vtute sua se sperāt saluari. sap̄. nj. Justorū aī me in manu dei sunt. iob. x. Oues me. v. me. au. et ego vitā eternā do eis. ⁊ nō rapiet eas. quisq̄z de manu me. ¶ In fine isti⁹ p̄mi mēbri nota q̄ multis in locis euāgeliu⁹ loquit̄ d̄ subleuatōe oculoꝝ ihesu ⁊ mlt̄is tociēs recitat ip̄z oculos ad celū eleuasse In quo instruimur q̄ oculis mētis ad celū respicere dēm⁹. ⁊ ad ip̄m anhelare. Et hoc ꝓpter quattuor ¶ D ¶ Primo q̄ ciuitas nr̄a ē vbi ꝓpetue manere dēmus heb. xnj. Nō hēm⁹ hic ma. ci. aug⁹. in hostili terra dulcis ē recordatō p̄rie. p̄s. beu mi. q̄ icolat⁹ me. p. ē. Exēplū de illis q̄ in aliena demorant q̄uo hēnt cor ad terraz suaz si illuc redire intēdāt. alias nō hēnt ibi cor suū. sed in terra ī q̄ hitant edificāt Qui ergo ad celū nō hēnt oculos sed in hoc mōdo edificāt signū ē q̄ illuc redire nō curant nec vnq̄z redibūt ¶ Scdo q̄ ibi est pater noster ⁊ mater nostra et frēs nostri. sc̄z x̄p̄c btā virgo et alij sc̄i. q̄ ap̄li⁹ nos diligūt q̄z pentes carnis Ibi etiā sperare dēmus q̄ sunt aīe oūm predecessoꝝ nr̄oꝝ q̄ in fide x̄p̄i mortui sūt. Dia ista trahūt desideriū hoīs ad se. Exēpluz de iacob q̄ audiens q̄ ioseph fili⁹ su⁹ in egipto esset sublimatus totū desideriuz suū hūt ad ip̄m. et festinauit illuc descēdere. vt patz gen. xlv. Omēs aūt supradicti valde sunt sublimati et iō festinem⁹ ad eos ascēdere p̄s. Fuerūt mi. lacrime m. pa. d. ac no. dū dr mihi q̄tidie vbi ē de. t. ami. t. vbi sunt p decess. tu. ¶ Tercō quia ibi ē thesaur⁹ noster sc̄z merces opm nostroꝝ et merituz x̄p̄i et oūm sanctoꝝ qui ē thesaur⁹ indeficiēs oēm sufficientiā hūs quia nec auferri nec corrūpi potest. Magnus aūt thesaurus multū trahit cor hoīs matb. vj Ubi ē thesaurus tu. ibi ē cor tu. ¶ Quarto q̄ ibi ē curia magni regis. ⁊ ibi examinantur et ventilātur oīa facta nostra. et aduocatus noster x̄p̄s fortiter intepellat pro nobis. Et vide q̄ in hac curia ressurrunt et persone. Et ideo multū debemus oculos mētis illuc dirigere. ⁊ aduocato nostro exenia orationum mittere. quia causa facile depit quando aduocatus non exeniat⁹ ē. et maxime si causa non sit iusta. Causa autem nostra multū iniusticie habet et parum de iusticia. ia. nj. In multis quidē offendimus omnes et sic patet primum. ¶ Secundo ponit̄ tur fructus ex conuiuio secutus copios⁹ scilicet vera confessio fidei de ihesu. quia hic est vere propheta qui ventu. est īm. Hic est ille propheta cuius aduentū in sequenti dominica recolimus. propter quod hoc euangelium recitatur hodie quia indutus carne humana venturus erat in mundum. sed modo iā venit Vere ergo hic est ille propheta magnus d̄ q̄

moyſes et omēs ꝓphete ꝓphetauerunt quē iudei expectāt venire. qui tñ iam venit. q̄ est verus ds et verus bō. deut. xviij. Prophetā de gēte tua et de patrib⁹ tuis ſuſcitabit tibi deus ipm ſic me audies. et quis alius poſt moyſen ſurrexit ei ſilis. qui facie ad faciē cū deo loqueret et legez ferret ꝓplo. et ꝓplm dei de manu pharaonis. i. dyaboli eripet. ⁊ māna cibū angelorū daret ꝓplo ꝓmedere et mirabilia faceret et iram dei ꝓtra ꝓplm placaret. Certe nullus nisi xps. nec vnq̄m ſurrecturus ē et iō bec ē vera cōfeſſio fidei. Hic ē vere ꝓphēta qui venturus ē in mōm. Et sic ptz icōm. Cetera alia ad hoc euāgeliū ſpectātia require ſupra dominica q̄rta q̄dragesime p totum euāgeliuz. ¶ Est puer vnus hic qui bēt q̄nq; panes. ⁊c. Nota q̄ iſte puer a q̄ q̄nq; panes efflagitare debem⁹ ē xps. ¶ Primus panis ē intelligētie vt diuinā ſcripturā recte intelligam⁹. eccl. xv. Ciba. il. pa. v. ⁊ intel. ¶ Secūs panis ē penitētie vt pñiam faciam⁹. ps. Fuerūt mi. la. me. pa. die ac nocte. ¶ Tercius panis ē eukariſtie vt corp⁹ xpi digne ſumam⁹ io. vj. Panis q. e. da. vo. ca. m. ē. ¶ Quartus panis ē grē vt dei grām hēam⁹. ſap. xvj. Panē de celo ꝓeſtitiſti il. ba. in ſe. o. del. ⁊ om. ſa. ſua. ¶ Quintus ē panis glē vt regni gloria gaudeam⁹. luc. xiij. Beatus q̄ māducabit panē in regno dei.

De epla. Sermo. CXV

Ecce dies ueniūt

di. dñs et ſuſci. da. ger iuſt. hie. xxiij. Qz in ſeq̄nti do. aduētuz filij dei in mōm recolere dēmus. iō i hac dñica loco eple ꝓphetiā hiermie legim⁹ qui ipm venturū eē predixit. vt in ꝓphetia p̄cedēte. et fctō p⁹ modū ſubſecuto ipſuz iaz veiſſe firmiter credamus. et ei devota et pura mente fideliter occurram⁹ Uñ eccia cāt at. Ecce venit rex occurrā⁹ ſaluatori noſtro. In hac aūt ꝓphetia hieremias ſpūſancto inſpiratus. q̄ttuor de xpo p̄dicit. Primū est natiuitas tpalis. ibi. Suſcitabo da. ger. iuſ. Secūm ē xpi excellētia et opatō vtualis ibi. Et reg. rex ⁊ ſa. erit. ⁊ fa. iu. ⁊ iuſ. Terciuz ē fructus aduētus xpi et effectus ſpēalis ibi. In di. il. ſal. iu. Quartū ē xpi aduētus fructuſ ⁊ effectus generalis. ibi. Propter hoc ec. d. ve. di. do. Et nō d. vl. vi. d. ⁊c. ¶ Primo ergo p̄nūciat hieremias xpi natiuitatez tpalem di. Ecce dieſ. ve. Ecce nota est admiratōis et magni facti. Incarnatō enim filij dei oia opa mundi excessit. Quid. n. maius q̄z q̄ deus fieret bō. et reclu deret ſe in vtero vginali. diues paup. dñs ſeruus. imortal' mortalis. et btūs miſer hie. xxxj. Nouū ſa. do. ſup ter. f. cir. vi. ⁊c. eſa. vij. Ecce vgo cō. et p. fi. Et vē tps in quo xps est et ſtetit in mōdo fuit dies et ñ nox. qz totū fuit plenū grē et mie. et inumerabilibus bñficijs. lu. vj. Virtus de il. exi. ⁊ ſa. om. act. x. Qui ptranſiit bñfaciendo ⁊ ſa. infir. et oꝑſ. a dya. In tpe ergo pleō pacis mie grē et totaliter luminoſo deus pater ſuſcitauit iuſtū germē dauid Sic enī ſuſcitare mortuuz ſolus ds pt facere. sic icarnatō filij dei ſoli⁹ dei op⁹ fuit. luc. j. Spūſſ. ſup. in te Germē aūt dr illō qō pullulat ex radice et qz xpus ſumpſit carnē ex radice dauid. i. de vgine maria q̄ fuit de radice dauid. iō dr germē dō esa. xj. Egre. v. de ra. ⁊c. Et qz corpus xpi fuit de puriſſimo ſanguine vginis generatuz. et nō de ſangne in q̄ cōcupia carnis viget. et p ꝓpīs nō fuit in pctō ꝓceptuz. iō addidit iuſtū. Suſcitabo iquit germē iuſtuz dō. i. de radice dauid. et sic dauid ē gti casus. Idōt etiā eē accuſatiui caſ⁹. qz ſm intepta tōez xpc fuit ſuſcitat⁹. vt alē dō. q̄ interpta t manu fortis. q̄ occidit goliā. Christus aūt vt di. aug⁹. Idanu mermi ⁊ affixa cruci debellauit aereas ptātes. pter

esse casus datiui. q2 deus pat su. iu. ger. ip si dauid. i. domui ⁊ regno dō. i. ad ad uti litatē et pfectū eius. ela. ix. ¶ Sup soliū da uid sedebit et sup regn. e. ¶ Principalit̄. n. xp̄s venit ad gentē et regnū dō saluandō. mat. xv. ¶ Nō luc missus nisi ad o. q̄ pic. d. is. ¶ Sic ergo ex his verbis dēm9 verā ⁊ pu rā fidē recipe de xp̄o. scz q̄ ip̄e fuit verus deus et ver9 hō et ꝑm diuinitatē fuit eq̄; lis deo. ꝑm vero hūanitatē fuit a spūsan cto susc̄itatus et generatus de purissimis sanguib9 virginis: q̄ fuit de ꝓgenie ⁊ se mie dō. sine virili semie et sine coꝛruptōe v̄ginis. ¶ Nō ergo attulit de celo coꝛpus. nec virgo maria fuit āgel9. vt heretici di cunt. ¶ Et q̄ hec sit vera fides oñdūt mira; cula et opa q̄ in ei9 v̄tute fiūt. de9 āt nō co operatur malis. vñ si hec fides eēt mala ds ad eā cōfirmādā mirabilia nō feciss3. ¶ Q2 vero a dño cōfirmata ē. iō sic patent ⁊ fre quent mō miracula nō fiūt. ¶ Et sic patz ꝑ mū. ¶ ¶ Ecdo hieremias x̄pi excellētiam et pfectōem ⁊ v̄tualē opatōz p2edi. di. ¶ Et regēbit rex et sapiēs erit. ¶ ¶ Ubi q̄t tuoꝛ de xp̄o p̄dicit. scz q̄ regnabit 2ex. ⁊ re gnū sapiēter gubernabit. et iudiciū gen; tibus ꝓferet ⁊ iustitiā in ōibus exequet. ¶ Primo d. q̄ regnabit rex. Ip̄e enī na tus ē rex. et fuit pfectus rex i oībus. et ex; cessit omēs reges q2 regnauit ⁊ regnabit ī celo et ī terra ⁊ ī iferno. ꝓbi. ij. ¶ Donauit. i. no. qd̄ ē su. o. no. vt in no. ie. o. ge. ⁊c. In celo enī regnat p totalē ⁊ vniuersalē btō rū subiectōz q2 ei omēs ad nutū obediūt. et i oībus subijciūtur. qd̄ q̄tidie petimus īnobis fieri d. ¶ Fiat vo. t. su. ī c. ⁊c. mat. vj. ¶ Regnabit etiā ī celo per sue gl'e ostēsiōez et beatā visionē. q2 ibi ei9 maiestas ⁊ glo ria demōstrat̄ q̄ beatos facit vidētes. ¶ In mūdo aūt isto x̄pc oñdit̄ vestitus sacco ⁊ affixus ligno. et iō nec timetur nec hōrat̄ nec de ip̄o curat̄. ¶ In terra aūt regnat per patīe et mīe assumptōez. ¶ Naz in magna patiētia et mīa regnat sup omēs pctōres. pactient enī expectat eos vt cōuertant̄. ⁊ miseric2diter recipit si cōuertant̄. esa. nj ¶ Propterea ex n. d. mi. no. b2ere. ¶ Tu for. es cū ama. ml'. ⁊c. ¶ Unñ x̄pc posuit exēplū de p2ē filij ꝓdigi in cui9 rēceptōe patez oc cidi fecit vitulū saginatuz et choꝛ et sym; phoniā cantari et ī eius amplexū ruit vt ptz lu. xv. ¶ Sic deus facit peccatori. ¶ Sed multi miseri patiam et mīam eius ꝓtem nunt et eo ip̄o āplius peccāt. ro. ij. ¶ Igno; ras q̄niā benignitas dei ad patiētiam te adducit. ꝑm duriciā aūt tuā et coꝛ impe; tens thesauriſas tibi irā in die ire. ecc. vnj ¶ Quia ñ cito p. ⁊ ma. sen. fi. b. ⁊c. ¶ Sup iu; stos aūt regnat. in magnificis gracijs spe cialiter habitās in eis et ip̄os dirigens ⁊ ꝓtegens et gubernans ¶ Ip̄i sunt templuz dei spūale et spūssanctus habitat in eis. vt dꝛ. j. coꝛ. nj. ¶ Ip̄i etiā sunt regnum dei q̄ pro hōꝛe dī q̄tidie certant. de hostib9 triū phant et ad dñm redeūt coꝛonādi Un; de eccīa militās vocant̄ mat. xj. ¶ Regnuz ce. vim pa. et vio. ra. illō. i. cū violētia p2e; liātes rapiūt illō ¶ In iferno aūt regnat p iustitie exec̄tōz. q2 effectū iustitie scz pui tōem et vīdictā in dānatos exereere iubz deut. xxxij. ¶ Reddā vltōem hostib9 meis ¶ Quod op9 deus īuite et cuz doloꝛe facit q2 punire alienuz ē a deo et contra natu; raz dei ſz misereri ꝑm naturā ¶ Esa. j. ¶ Heu heu vīdicaboꝛ ego de inimicis meis ¶ Et quia inuite facit. iō semp punit eos citra ꝓdignum. i. punitōi mīam admiscet ¶ In i ferno etiā cognoscent impij cristum esse regem omnipotentem qui hic nolu erūt eum cognoscere regem clementem.

¶ Secundo dicit q̄ regnum suum sapien tia gubernabit quia sapiens erit. ¶ Sapiē tis enim opus est oꝛdinaze vt dicit pbūs ¶ Et quia x̄pus omnia ad debitum finem oꝛdinat et nihil inoꝛdinatum relinquit. iō sapiēs eē p̄nūciatur ¶ Ip̄e enī oꝛdiauit

et ordiat oēs creatās ad obsequiuz boī/
nis vt ad salutē pueniat. Ordiat boiez
ad deuz vt ipm cognoscat. cognoscendo
amet. amādo possideat. et possidēdo fru/
atur vt di. au. Ordinat bona opa ad pre
mū et peccata ad tormētū. nō enī possūt
peccata a dalīū ordinē reduci. dū ordinē
rōis et rectitudīs egrediuntur nisi ad or
dinē iusticie ⁊ vīdicte vt d. aug. Ordinat
etiā mala ad bonū unqntū de malo elegit
multa bona sicut de psecutōe tyrānorum
eligit patientiā et meritū martirū exalta
tōez fidei quersionē infideliū et destructi
onē ydoloz. Qz vt d. aug. Deus ē adeo
potēs q nūq3 pmittit fieri maluz. nisi ide
liceat bonū. Nā occisio pecoris ē vita le
onis. Ipe igit ē verbū pris. cui⁹ sapia cō/
diti sum⁹ ⁊ puidētia gubernamur. q cō/
stituit oīa in numero pōdere ⁊ mēsura.
sap. vnj. Attigit ergo a fi. vsq3 ad fi. for. et
dis. o. sua. Et iō quis nos in tenebris sedē
tes hūc ordinē et dispositōnē rectaz vide
nō valeam⁹. sicut nec noctua solē. tñ oīa
ordinate pcedere ābigere nō dēm⁹. Boe
ti⁹ li. mj. psa. v. Et tu q3uis cāz tāte dispo
sitōis ignores. tñ qnā bon⁹ rector mūdū
tpat recte fieri cūcta ne dubites. Tercō
di. q iudiciū gentib⁹ pfert. q faciet iudi
ciū. io. ix. In iudiciū ego in hūc mōm veī
vt qui nō vidēt videant. et q vidēt ceci fi
ant. Sed timēdū ē nobis valde ne hmōi
iudiciū nobis inferat. Sicut enī iudei p/
pter incredulitatē ⁊ mala opa fuerūt re/
pbati. ⁊ nos ex dī mīa electi. ita timere de
bem⁹ ne ppter peccā q qtidie neqter opera
mur repbemur a dō et ei⁹ grā in gentem
aliā trāsferat. mat. xxj. Auferetur a vobis
regnū dei ⁊ dabit gēti faciēti fructū eius
esa. vj. Excreca cor ppli h⁹. ⁊ aures eius ag
grava. ⁊ oculos eius claude ne forte ocu
lis suis videat. luc. viij. Ut videntes. i. vi
dere se putātes nō videāt. Dicentes enī
se eē sapientes stulti facti sunt. vt dr. Ro. j.

sales sunt mali xpiani. qui cōfitētur se
nosse deū. factis aūt negant. bēntes spēz
pietatis xpiani ⁊ vtutes eius abnegātes
vt dr ad thi. j. Ultimo aūt illud generale
iudiciū pferet qñ dicet. Venite bñ pa. m.
zc. Discite. ma. in ig. et. zc. math. xxv. Et sic
in pnti ⁊ in futuro iudiciū pferz. iobā. v.
Pater om. iud. de. f. Ez cōtra. Nō misit
deus filiū suū in mundū vt iudicet mun
dū. sed vt saluet mund⁹ p ipm. Rnsio. de
us venit principalit ad relaxandum pcā
ad dandū salutē mūdo. et nō venit ad ip
sum cōdēnandum sicut in futuro veniet.
Sed qui nolunt hāc salutē recipe de⁹ re
linquet eos in fecibus suis. et grām suaz
alijs cōferet. Et sic dr eos iudicare. i. a bo
nis discernere. sic iudicauit iudeos Joh.
nj. Hoc ē autē iudiciū q lux venit ī mun
dū et dile. ho. m. te. q3. lucē. Luciferū autē
serpētē antiquū et hūanī generis ūmicū
iudicauit et dēnauit ⁊ de mūdo expu/
lit. et in inferno reclusit. iob. xij. Nūc iu/
diciū est mūdi. i. principis mūdi. nūc prin.
h⁹ mū. e. fo. q in ydolis p totū mūdū cole
bat q oīa p xpi aduentū sunt destructa.
Quarto d. q iusticiā ī oībus exequet. q
faciet iusticiā ī terra. Magnā q3pe iustici
az redēptor noster in repatōne hūana ē
exercut⁹. ad quā ipe venerat faciendā. q3
sicut hō supbiendo deliqrat. ita xpc se hūi/
liādo satisfecit. ⁊ sicut hō voluit eē dūs ita
deus fact⁹ ē hō. ⁊ sicut hō peccando io oēs
posteros mortē trāsmisit. ita xps mortē/
do omnib⁹ imortalitatē pmulit et mortez
destruxit. Et sicut peccatū hoīs fuit ifini
tū. ita meritū xpi fuit ifinitū. Et sicut dya
bol⁹ seduxit euā ī pomo vetito mortē ab
scōdēdo. ita xps decepit dyabolū sub hu
manitate deitatē ⁊ vitā etnā abscōdēdo. ⁊
fecit sicut piscator ad hamum qui sub vr/
me hamum abscondit quem dum piscis
credit capere capitur ipe. Job. Nūquid
extrabere potis leuiatbā hamo. Et sic p

lignū et in ligno dyabolus vicit hoīem
ita in ligno victꝰ ē a xp̄o. Et sicut dyabo
lus p ſuꝑbiaꝫ expulit hoīeꝫ de paradiſo. ita
xp̄s p hūlitatē reduxit. qꝛ ⁊ traria ⁊ p̄rijs
curant̄. Et iō cātamus. Hoc opus nrē ſa
lutis. ordo depoposcerat ⁊c. Docuit etiã
aꝫ iuſticiã facere dñi dixit Reddite q̄ ſunt
ce. ce. et q̄ ſunt dei deo. matb. xnj. act. j. Ce
pit ieſus facere et docere. Et ſic ptꝫ ſcōm.

Tercō hieremias aduētuſ xp̄i effectū
et fructū p̄nūciat ſpecialē. d. In diebꝰ illiſ
.i. in aduētu xp̄i ſaluabit̄ iuda. i. ꝓplus iu
daycus et iſrael hītabit cōfidenter. i. idem
ꝓplꝰ ſaluabitur et ⁊ fidēter hītabit. Ubi
ſciendū ē q̄ vt xp̄c d. mat. xv. ipe principa
liter venit ad ſaluādas oues q̄ pierunt
domus iſrael. ñ nō omēs de ꝓplo iſrael
ſaluati ſunt p xp̄i aduētū imo vt dictuꝫ ē
multi ſunt reꝓbati ſcꝫ illi qui in illuꝫ cre
dere noluerūt. nec ipi verū deū cōfeſſi ſūt
Solum ergo illi p xp̄i aduētū ſaluati ſūt
de ꝓplo iudayco. qui ipm verū deū ⁊ hoī
nē ⁊ pfeſſi ſunt. et ipm vt meſſiã in lege eis
promiſſuꝫ receperūt. Et hoc ē qđ hic dici
tur. In diebꝰ illis ſalu. iu. Judas iterp̄ta
tur ⁊ fitens. Iſrael intꝛetat videēs deum
Illi ergo ſolū de ꝓplo iudayco in xp̄i ad
uentu ſunt ſaluati q̄ ipꝫ ⁊ pfeſſi ſunt vt ve
rū deū. qui viderūt eū hūanitate veſtitū
et tales vocauerūt eū dñs iuſtus noſter
.i. pro meſſia ſancto ⁊ iuſto qui de gente
eoꝝ erat naſciturus eū receperūt Deu.
xvnj. Prophetã de gēte tua ⁊ de fratꝰ
tuis ſuſci. t. do. Hic ergo ptꝫ q̄ ſpūalis fru
ctus ⁊ effectus aduētus xp̄i ē ſalus iu de
oꝝ in ipm credētiū et ipm cōfitētiuꝫ. Qꝛ
vt ꝺꝛ ad ro. ix. nō omēs qui ſunt ex iſrael
iſraelite ſunt. neqꝫ qui ſemen ſunt abꝛae:
omēs ſunt filij abꝛae. ſed in yſaac vocabi
tur tibi ſemen. Pōt etiã hoc intelligi de
vltimo aduentu xp̄i. ꝓpe eñi finē mundi
omēs iudei ⁊uertētur. ps. Cōuertent̄ ad
veſp. ſ. mūdi. In diebꝰ ergo illis. ſ. in fine
mūdi ſaluabit̄ iuda. i. ꝓplus iudaycus. ⁊ iſ
rael. i. idē ꝓplus hītabit ⁊ fident̄. i. cōfidet in
xp̄o et in ipo ſperabit ſicut in ſaluatore
eis p moyſen ꝓmiſſo. Et iō xp̄s vocabūt
dñm iuſtū ſuuꝫ. ſcꝫ qui debet eos regere
et iuſtificare et ad terrã ꝓmiſſionis. i. hie
ruſalē celeſtē introducere. ro. ix. Si fuerit
numerꝰ filioꝝ iſrael quaſi arena maris
reliquie ſalue fient. Simile ē mō de xp̄ia
nis. qꝛ nō oēs p xp̄i aduentū ſaluant̄. ſed
ſolū iſti qui xp̄m vident p verã fidē i cor
de. et p ipm ſperāt ſaluari. tanqꝫ filij iſra
el. et qui cōfitent oꝛe et ope tanqꝫ filij iu
da. Et ſic ptꝫ tercū.

Quarto hieremi
as effectū et fructū generalē aduentꝰ xp̄i
p̄nunciat d. Propter hoc ecce dies veni
unt. ⁊c. Circa quod ſciendū q̄ deus ante
aduētuꝫ ſuū in carne ꝓplm iſarel ſibi prae
legit p omībus alijs. vñ ꝓplus dei dicebat
quē magnificis bñficijs et miraculiſ mꝫ
tis eſt ꝓſecutus. Nam per manū validã
eduxit eos de egipto de ſeruitute dura
pharaonis et aperuit eis mare et cibum
de celo dedit eis p q̄dꝛaginta ānos i qui
bus nō defuit colūna ignis p noctē. et co
lūna nubis p diē. et veſtimenta eoꝝ non
ſunt inueterata. nec calciamenta attrita.
Et ꝓpterea iurabāt iudei ante aduētum
xp̄i. Viuit dñs qui eduxit nos ⁊ egipto
quaſi magnū bñficiū ⁊i recolētes. Chriſtꝰ
āt in ſuo aduentu maiora ſine cōparōne
fecit ⁊ plura ſine numero bñficia attulit
nō ſolū ꝓplo iſrael. ſed ōibus ꝓplis de to
to mūdo. qꝛ de aquilone ⁊ de ōibꝰ ptibuſ
mūdi adunauit et adduxit ad vnã eccle
ſiã. ⁊ vnã fidē. et vnū baptiſmuꝫ. ⁊ ad cul
tū vnius veri ⁊ ſummi dei qui erāt diſp
ſi in toto mūdo ⁊ loco et fide ⁊ moꝛibus
⁊ cultura. qui diuerſis vicijs ⁊ demoibꝰ
ſeruiebāt q̄s xp̄s in ſuo aduētu ⁊ ſuis erꝛo
ribus ⁊ vicijs eduxit et adduxit ad eccle
ſiã ⁊i militātē. ⁊ fecit eos i ea hītare p fidē
⁊ meritū. vt noīe ⁊ re ⁊ eccīa cēſerēt. Et iō

mō non iuramus. Uiuit dñs qui eduxit
ıſrael de egipto q2 maius et cōius bñfici
u3 ſupuenit.quod deus ꝓtulit toti mun3
do.q2 ſe et ſua dedit mūdo.dū filiū ſuum
dedit.dando enī nobis filiū ſuū oia boā
nobis cūm illo donauit.ro.vnj. Qūo ñ
etiā cū illo omia no.do.iob.nj. Sic deuſ
dilexit mūdū vt filiū ſuū vni.daret. Oia
aūt hec bona in euāgelio ꝓtinētur ⁊ nar
rant. Et iō nos iuram⁹ p euāgeliu3 xp̄i.i.
p illa magnifica bona que ī euāgelio cō3
tinent.q2 ſingillatī vix explicari poſſent.
Et quia vt dr ad hebr.vj.hoīnes p maio
rem ſui iurant.et hec beneficia ſine ꝓpati
one ſunt illis maiora.iō p hec et nō p illa
eſt modo iurandū.⁊ hoc ē. Ecce dies vei
unt ſc3 in aduētu xp̄i.et nō dicēt.i.nō iu3
rabūt. Uiuit dñs qui eduxit filios iſrael
de terra egipti. Sc3 viuit dñs qui eduxit
nos de vicijs et errorib⁹ et dyaboli ſerui
tute.⁊ adduxit filios iſrael.i.qui deū p fi
dē vidēt ab aquilone et de oīibus ptibuſ
mūdi ad vnitatē3 fidei ⁊ diſcipline. vt ſit
omniū vnū ouile.vnū pabulū.⁊ vn⁹ paſ3
tor.et tandē faciet eos habitare in terra
ſua.ſc3 in birlim celeſti. In qua ſedebunt
in mlītudine pacis ⁊ in requie opulēta.
et vita beata.ad quā vitā ipe nos perdu
cat ieſus xp̄s dñs noſter.qui cu3 patre et
ſpūſancto vnus deus viuus et verus re
gnat et impat in ſecula ſeculorum

Explicunt ſermones dñicales ſuper
euāgelia et epiſtolas p totum annū fra3
tris bugonis de prato ordinis p̄dicatoꝝ

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DUSSELDORF

TIFFEN Gray Scale
© The Tiffen Company, 2007
R G B W G K C Y M
A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

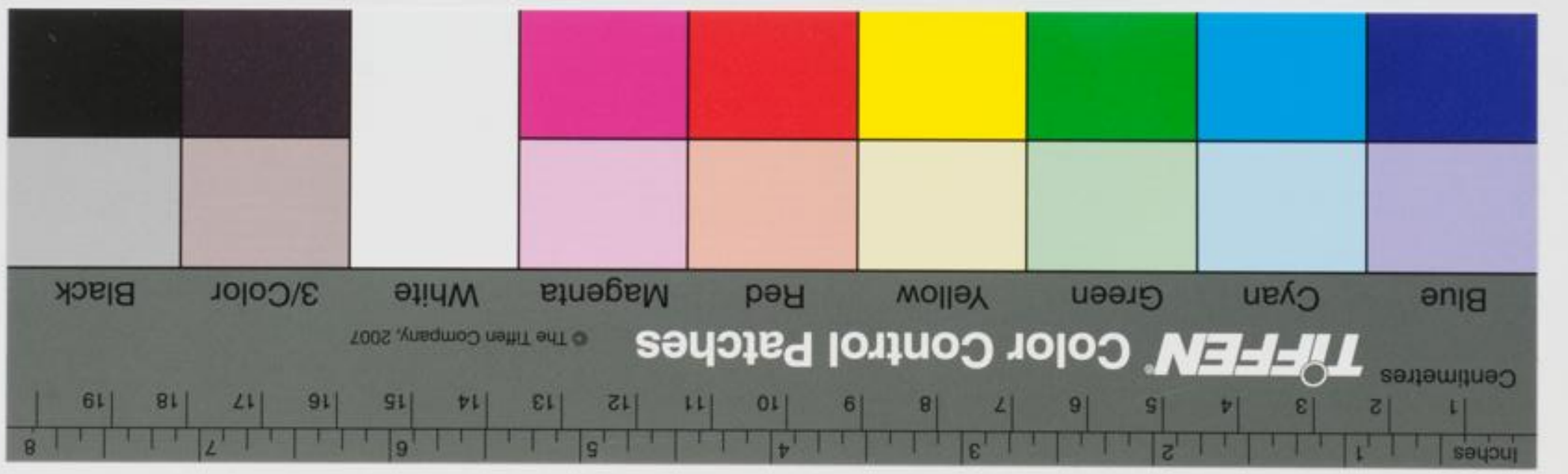
TIFFEN Color Control Patches
© The Tiffen Company, 2007
Centimeters
Inches
Blue
Cyan
Green
Yellow
Red
Magenta
White
3/Color
Black